

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

*Commentariorum in
Aratum reliquae*

Ernst Maass

rev. Rehm, bot. prot. 4. 1899

Boll, bps. Holo. xi

№ 44/15 / 4/11 XII

p. 135/39.

No. 44/15 (4/4 II)
p. 135/39.

1. 12

DATE DUE

gift of The estate of
Hans Paret

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA
94305

J

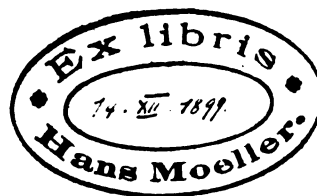
COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIAE

COLLEGIT RECENSUIT PROLEGOMENIS INDICIBVSQVE
INSTRVXIT

ERNESTUS MAASS
PROFESSOR MARBURGENSIS

INSVNT TABVLAE DVAE ET TRES IMAGINES TEXTVI IMPRESSAE

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCKXCVIII

MANIBVS FRANCISCI VAHLEN

IN colligendis recensendis emendandis veterum in Arati Phaenomena commentariis bis novem annis a me consumptis tandem emittitur editio neque perfecta tantum, quantum optandum esset, et ne materia quidem exhausta. Deest enim Hygini quod barbari dixerunt 'Poeticum astronomicum', deest illud Arati commentariolum mythologicum, quod codicibus Basileensi et Puteaneo continetur, Germanici versibus inde ab saeculo quarto adscribi solitum, sed nullo pacto Germaniceum. Et isto quidem commentario mihi abstinendum videbatur, postquam Breysigium partim Hertzianis subsidiis partim suis novam editionem parare cognitum est, ac spero haec scholia supplementi Aratei instar habitum iri neque posthac Germanici Phaenomenis unquam, quemadmodum hodieque fieri solet, retributum. Ipse dudum est ex quo Arati et Arateorum gratia manus Hygino quoque admovi. Cui iteratis curis incumbo, dum Arateas litteras pertracto, et brevi ita, ut artis nostrae legibus et ratione poscitur, secundum codices, qui suppetunt permulti, recensitum me proponere posse confido. Praeter hos consulto Vürucii capita quaedam omisi a Thielio nuperrime in eo libro, quo antiquas imagines et picturas Arateas per tempora et vices studiose felici persequitur eventum, p. 50—54 huic litterarum provinciae revindicata (IX 6. 7) et Martiani Capellae librum VIII, qui est de astronomia, quamquam 'Prolegomenorum' p. XXIV. XXVIII—XXX commentariorum in Aratum vestigia in Martiano ipse monstrare conatus sum. Denique ex 'Arateis' meis (p. 118—207) suppleas, si aut nomina quaedam interpretum Arati aut fragmenta desideres: semel enim ibi et satis dicta repetere nolo.

Videbis 'Supplementa' editionis e medii aevi litteris latinis sumpta nonnulla: quae documento sunt, quam alte huius poetae memoria et carminis et commentariorum latine translata ac varie commutata et quantumvis depravata in mediaevales litteras sese paullatim insinuaverit semel recepta et istis quadamtenus saeculis

revixerit. Sed pauca tantummodo scito illinc selecta esse, ne liber nimium gravaretur: facile addet, ubi primum quis sedulo quaerere instituerit, et digna memoria admodum et minus digna. Quae nunc eorum, quorum est medii aevi excolere litteras et rerum fontes per rivulos investigare, curae et lectioni iure relinquuntur.

*Codices paene dixerim innumeros libri mei causa contuli per-
lustravi inspexi, plerosque, dum Italiae Galliae Britanniae biblio-
thecas MINISTERII BORVSSICI adiutus munificentia anno 1880
usque ad annum 1882 peragro, ceteros domum reversus rara mul-
torum bibliothecariorum liberalitate transmissos, nec vacare mihi
continua codicum lectione ad hunc usque diem unquam licuit; pauca
sed bona aliis a me rogatis accepta referro, quae suis locis dili-
genter significata invenies. Nihilo tamen setius me fugisse satis
multa intellego e codicibus praesertim et e mediaevalium etiam
litterarum thesauris et arte petenda, usu ipse multifariam ex-
pertus. Quaecunque igitur in tanta materiae copia nescius praeter-
misisse videbor, praetermissorum notitiam ut ad me perferant,
legentes vehementer velim invitatos.*

SCR. MARPVRGI CHATTORVM MENSE MAIO

ARGVMENTVM LIBRI

	pagina
PRAEFATIO	V—VI
PROLEGOMENA De Commentariorum in Aratum reliquiis	IX—LXXI
I De Attalo	XI—XV
II De Achille	XVI—XVIII
III De Anonymo I	XIX—XX
IV De Anonymo II	XXI—XLIV
1 De Isagoga 1: <i>Τῶν Ἀράτου Φαινομένων προοίμιον</i>	XXIII—XXIV
2 De stellarum indicibus	XXIV—XXX
3 De Isagoga 2	XXX
4 De Descriptione duorum semisphaeriorum	XXX
5 De Theonis Alexandrini vita Arati	XXXI—XXXII
6 De Praefatione Arati	XXXII
7 De Sphaera	XXXII—XXXVI
8 De Arato latino cum Scholiis et Supplementis	XXXVI—XLIV
V De Anonymo III (Excerptum de Astrologia Arati) cum Supplemento	XLV—XLVI
VI 1. 2 De Isagoga et Scholiis Marcianis et Parisinis	XLVII—LXIX
VI 3 De Papyro Berolinensi	LXIX—LXX
VII De Leontio	LXXI

COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIAE

	pagina
I Attali fragmenta Aratea	1—24
II Achilles	25—85
1. Isagoga bis excerpta	25—75
2. Commentarii fragmentum	76—85
I <i>Γένος Ἀράτου καὶ βίος</i>	76—79
II <i>Περὶ ἐξηγήσεως</i>	80—85
III Anonymus I: <i>Ἐξ ἐτέρων σχολίων εἰσαγωγή</i>	87—98
IV Anonymus II Aratum latinum Isagogis et Scholiis auctum continens	99—306
I Isagoga 1: <i>Τῶν Ἀράτου Φαινομένων προοίμιον</i>	102—133

VIII

	pagina
II Eratosthenis 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'	134—135
Ipparchus 'De magnitudine et positione inerrantium stellarum'	136—139
III Isagoga 2	140—144
IV Descriptio duorum Semisphaeriorum	145
V Γένος Ἀράτου Θέωνος Ἀλεξανδρέως, Arati Genus	146—151
VI Praefatio Arati	152—153
VII Σφαῖρα	154—171
1 Ἀπλανῶν ἀστρων σφαῖρα, Involutio sphaerae cum recensione interpolata	154—169
2 Πλανητῶν ἀστέρων σφαῖρα, Involutio sphaerae	170—171
VIII Aratus latinus cum Scholiis et recensione interpolata	172—306
Inest Catasterismorum libellus cum versione latina compositus, e codicibus editus (cum Supplementis p. 573—581 et p. LXVIII)	
V Anonymus III: Excerptum De Astrologia Arati	307—312
VI Isagoga et scholia Marciana et Parisina	313—555
I Isagoga bis excerpta	315—333
II Scholia	334—555
III Papyri Berolinensis fragmentum	556—558
VII Leontius	
I De sphaerae Aratae constructione	559—567
II De zodiaco	568—570
SUPPLEMENTA AD ANONYMVM II.	571—606
I Excerpta e Catasterismis Marciana	573—581
II Beda De signis coeli	582—594
III Anonymus Sangallensis De Astronomia Arati	595—601
IV Pallii Heinrici II imaginibus intexta	602—603
V Ekkehardi IV Sangallensis carmen	604—606
SUPPLEMENTVM AD ANONYMVM III Baudri abbas ad Adela comitissam	607—614
INDICES	615 sqq.

PROLEGOMENA

DE COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIIS

I DE ATTALO

(p. 1—24)

RHODIORUM rempublicam inde a tertio ante Chr. saeculo studiis philologicis floruisse cum in universum constet, sunt tamen singillatim pauca ad nos de hac re antiquitus propagata. Si minus incensus ille harum litterarum amor adauctus certe est ab Alexandrino Apollonio Callimachi et discipulo et aemulo, cum urbe relicta in hac insula poeticae arti et grammaticae operam daret essetque simul instituendis adolescentibus biographo teste feliciter occupatus. Arati vero studiosus quanto opere fuerit idem ille Apollonius, in 'Arateis' p. 262—267 satis explicatum est. Accessit ad Alexandrinam disciplinam ab Apollonio invectam saeculo post Pergamena ratio: nam Panaetius philosophus, Rhodiarum et vel Graecarum litterarum id temporis princeps, qui Polemonem Iliensem inter philologos Pergamenos nobilissimum habuisset praeceptorem, scriptis suis adsecutus est, ut iure etiam in nostra arte excellens vel hodie consensu summo iudicetur. Post quem litterarum Rhodiarum patrocinium qui suscepit ipsius discipulus Posidonius, is *σύγκρισιν Ἀράτου καὶ Ὀμήρου περὶ τῶν μαθηματικῶν* a se scriptam reliquit (infra p. 143). Et cum crisin Aristarcheam Aristarcheus Dionysius natione Thrax Alexandria profugus praeclaro successu doceret, novo hoc nomine haec litterarum sedes effloruit tunc temporis: Aratum ne ille

quidem neglexit (p. 143). Rhodius porro dicitur vixitque Rhodi saeculo a. Chr. altero Attalus (fr 29 et 24), ante Thracem Dionysium Aristarchi et Panaetii coevus, Rhodius et Hipparchus astronomiae decus, cuius aetatem ex quibusdam siderum observationibus in eodem fere tempore posuerunt astronomi.¹⁾ Extulit Aratum per commentarium, quo Phaenomena inlustravit, laudatis cum ceteris poetae virtutibus tum scientia rerum caelestium accuratissima Attalus, cui Hipparchus respondit et pleraque Aratum non de suo sed ex Eudoxi opere indiligerenter composuisse demonstrare conatus est. Unde quae ad noscenda haec Attali studia redundant, videamus missa omni Hipparchi in Aratum vituperatione nimis ista quidem acerba et iniqua. Igitur et editionem criticam poetae et simul commentarium publicavit discipulo cuidam inscripta (fr 1 et 24). Illud vero his libris consilium persecutus est, ut Aratum in Phaenomenis scientia astronomica excellere textu et explicando et conformando probaret. Itaque hic illic coniecturas expulsis genuinis lectionibus introduxit et genuinas prava interpretatione frequenter tutatus est, rarius erroris poetam incusavit (cf ad fr 1). Certe globo usus Attalus est vel abusus, cf fr 4. 6 (index s v GLOBUS). Accedit quod in media fere vitae publicae luce, non pone privatorum claustra illa studia Rhodios ex Attali reliquiis coluisse discimus. Gravissimum testimonium ex Hipparcho adscribimus. Dicit enim Hipparchus (cf fr 24)

οὐ μόνον δὲ ὁ Ἄρατος (v. 581) καὶ ὁ Εὐδόξος, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ μαθηματικοὶ πάντες σχεδόν, ὅσοι περὶ τοῦ Βοώτου λόγον πεποίηται, ὁμοίως τούτοις ἀποπεπλάνηται νομίζοντες τέσσαρσι ζωιδίοις αὐτὸν συγκαταδύνειν. Ἄτταλος δὲ καὶ περὶ τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς δύσεως αὐτὸν ποιεῖσθαι μὴ τῷ Σχορπίῳ συγκαταφερόμενον, ὥς ἡμεῖς ἐδείκνυμεν (cf p. 140 sqq. M.), ἀλλὰ ταῖς Χηλαῖς ἱκανῶς διαβεβαιοῦται λέγων τὸν τρόπον τοῦτον·

ἐνιοὶ γὰρ οὔτε τοῖς φαινομένοις παρακολουθοῦντες οὔτε τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενα δυνάμενοι συνεῖναι διαφόρους ἀποφάσεις πεποίηται περὶ αὐτοῦ. καὶ τινες μὲν φασιν αὐτὸν τῇ Παρθένῳ πρῶτον ἄρχειν συγ-

1) Delambersius *L'hist. de l'astr.* I p. XXI et 106 sqq.

καταδύνειν, εἴτα τοῖς ἐφεξῆς τρισὶ ζωιδίοις, ἔνιοι δὲ ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ Σκορπίου, λήγειν δὲ ἐπὶ τὸν Ὑδροχόον. ὧν τισι καὶ σὺ παρατέτευχας ἐλεγχομένοις ὑφ' ἡμῶν καὶ μετατιθεμένοις κτλ.

καλῶς μὲν οἷν εἶχεν, εἰ μὴ μόνον ἀναποδείκτωι φάσει χρώμενος ἔλεγε τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἐλεγχομένους ὑπ' αὐτοῦ μετατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔγγραπτον ἐτίθει τὴν ἀπόδειξιν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀντιδοξοῦντων πεισθῶσιν, ὅτι ταῖς Χηλαῖς ἄρχεται συγκαταδύνειν καὶ οὐ τῷ Σκορπίῳ. πλὴν ἐπεὶ οὗτος παραλέλοιπεν, οὐκ ἄχρηστον ἂν εἴη διὰ βραχέων ὑπομῆσαι, δι' ὧν πειθόμεθα τῷ Σκορπίῳ πρώτως αὐτὸν συγκαταδύνειν.

Sub illis 'quibusdam', quos se refutasse et ad suam perduxisse sententiam Attalus gloriatur, latere Hipparchum qui et ipse Rhodi eodem tempore floruit olim — vix recte fortasse — existimavi ea de causa, quia Hipparchus illud de Scorpio placitum ab Attalo improbatum probari sibi hoc ipso fragmento aperuit cum tanta acerbitate et verborum etiam copia Attalum cavillatus: tantum patet discipulum, cui Aratea sua Attalus inscripserat, tali coram aliis disputandi occasione sive publicae sive scholasticae ipsum affuisse.

Attalus vero qui — ut duobus saeculis post eadem in insula Thrasyllus — non modo mathematicus et astronomus (fr 2 et 22)²⁾ verum etiam grammaticus esset, non praeminens ille quidem sed in Arateis certe nequaquam contemnendus (fr 2), quamvis larga de eo quaerendi suppetat copia, neminemdum ne ipsa copia quidem allexit.³⁾ Ego in hac quidem commentariorum Arateorum syllogā desiderari Attali memoriam⁴⁾ nolui ideoque repetivi

2) Cf 'Aratea' cap. III (p. 121 sqq.).

3) A Schneiderwirthio, qui anno 1868 de Rhodiorum litteris exposuit (Geschichte der Insel Rhodos p. 183 sqq.), vel nomen Attali ignoratur. De astronomia Rhodi exulta cf Hiller de Gaertringen IGI I 913 p. 148, 9.

4) Discernendus a Rhodio is Attalus fortasse erit, quem de proverbiiis scripsisse Hesychius s v Κορίνθιος ξένος mutilatis verbis tradidit ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς ῥιπτοῦντων, ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβόλας τῷ Βελλεροφόντῃ ἐπιχειρήσεως, ὡς δὲ Ἀτταλὸς ἐν τῷ Περὶ παροιμιῶν ἐπὶ τῶν . . . διὰ κάλλος ὡς ὁ Βελλεροφόντης, vix tamen is, qui Iliadem enarravisse fertur. Cuius has reliquias inveni:

1. Schol A T ad Iliadem XV 444 ἰοδόχον· προπαροξυτόνως τινὲς

libellum 'de Attali Rhodii fragmentis' anno 1888 in prooemio academico Gryphiswaldensi promulgatum quatenus e re videretur, sed haud mediocriter opinor correctum. Cumque omnia fere quae supersunt Attali fragmenta in Hipparchi astronomi de Phaenomenis Eudoxi et Arati libro reperiantur excerpta, non posse patet fragmentorum Attali recensionem a crisi in Hipparcheo opere exercenda seiungi. Quod opus postquam a Petro Victorio anno 1567 Florentiae editum est et redimpressum novis subsidiis criticis vix adsumptis a Petavio Francogallo in 'Uranologio' anno 1630 Parisiis et haec Petaviana editio anno 1857 in Mignei 'Patrologiae cursus completi' serie graeca (vol XIX p. 1001—1136) post Eusebium, ubi nemo quaesiverit, iterata: plane neglectum iacuit et a studiis nostris semotum. Itaque paucis de Hipparchi codicibus, quos in proecdosi olim selegi, dicendum est.

1. Codicum Hipparcheorum antiquissimus est L(aurentianus) XXVIII 39 membranaceus s. XI inde a folio 40, ad quem olim se edidisse hunc scriptorem Victorius dicit ipse in praefatione dixeratque antea iam anno 1566 in epistula ad Andream patricium epistularum Victorii editioni Iuntinae 1588 Florentiae procuratae inserta p. 136 his verbis:

volo Tibi narrare me habere in animo volumen quoddam Hipparchi Bithyni edere, magni illius astrologi, cuius tantum nomen est apud veteres omnes et graecos et latinos scriptores, qui aliquid aliquando attigere quod faciat ad scientiam siderum aut orbis terrae descriptionem. Quod volumen tres libros continens latet in thesauris Mediceae bibliothecae.

P. 150 et 152 'epistularum' de editione ipsa et de versione latina,

‘τὸν δεχόμενον λόγος’, ξεινοδόκον δὲ τὸν ξενίζοντα παροξυτόνως ἢ τοὺς ξένους δοκεύοντα. (καὶ) Ἀτταλος δὲ παροξύνει.

2. Schol T ib 641 ἐκ πατρὸς — χείρονος υἱὸς ἀμείνων: οὐ κεκράτηκε τῆς φράσεως (Homerus), ὡς φησιν Ἀτταλος· τὸν μὲν γὰρ λλαν ἐπαινεῖ, τὸν δὲ ἀποδοκιμάζει, ὥστε οὐκ ἔστιν ἐκ συγκρίσεως ὁ λόγος.

3. Schol T ib 651 ἀχνύμενοί περ ἐταίρων: λείπει ἢ περὶ. τινὲς δὲ Αλολικῶς ‘περὶ ἐταίρων’ φασίν, ἀήθης δὲ ἡ τοιαύτη συνναλοιφή τῷ Ὀμήρωι (hucusque etiam A). Ἀτταλος δὲ συγκοπὴν φησιν, ὡς ἐν τῷ ‘παρ Ζηνί’ (II A 1).

4. Etym Magn s v μῆλα] τὰ πρόβατα, οἳ μὲν ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι, ὅπερ ἀνάγκοστον, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μῆλώδη καρπὸν ἔδεσθαι, Ἀτταλος δὲ παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἶρηται.

quam paraturus erat, exponit. Comparato cum Victorii editione codice res per se certa firmatur: Victorius enim ipse manu sua saepenumero menda tinctura flava correxit.

2. V(aticanus) graecus 191 bombycinus s. XIV, de quo accuratius in 'Analectis Eratosthenicis' p. 10 sq. disserui. Praefatur Victorius se usum esse etiam hoc libro Florentiam transmissio ad emendanda Laurentiani vitia et lacunas explendas. Ego rationem utendi aliquatenus invertendam esse putavi et utrumque codicem, ubicumque inter se differunt, ponderavi argumentis usus aut certis aut ex mea sententia probabilibus. A prima manu in utroque libro altera discernenda est correctrix, cuius mutata subtili iudicio pensitanda erant. Tertiam esse manum Victorii didici, qui alterum codicem ex altero emendare studeret: quae omnia diligenter enotavi.

Interim Carolus Manitius totam commentationem Hipparchi Arateam edidit Lipsiae anno 1894, de qua editione iudicium tuli in *Ephemeris litterariae Berolinensi* huius anni p. 427. Paginarum numeros Manitianos tertio loco fragmentis adscripsi et si quae e re viderentur usurpavi.

II DE ACHILLE

(p. 25—86)

De Achillis grammatici in Aratum Isagogae et Commentarii excerptis scripsi in 'Arateorum' capite I. Ibidem codices descriptos videbis p. 9 sqq. Fontes in margine quotquot noveram citavi. Quibus nunc nonnulla per saturam addenda sunt postea a me sive reperta sive observata. Velut omisi in 'Arateis' dicere de codice Achillis Monacensi Victoriano 89 s. XVI accuratius. Feci id propterea, quod Victorianum istum librum indidem putarem deductum, unde editionem Victorii principem Florentiae anno 1567 simul cum Hipparcho emissam fluxisse dudum intellexeram, e libris Vaticano 191 s. XIV et Mediceo-Laurentiano XXVIII 44 s. XV inter se consociatis; vide de his codicibus p. 26 et pluribus in 'Arateorum' capite I disputata. Interim libro Laubmanni benevolentia nobis Marpurgum transmissio per facile cognitu erat hunc codicem Victorii manu ex illis duobus descriptum ipsum olim typothetarum in manibus fuisse; conferas, quae italica lingua ipse eorum ille gratia adnotavit: p. 20. 28. 30. 42 alibi, ut ab Achillis verbis citatos ab eo scriptores discernerent typorum ratione ita admonebat: 'queste sono parole dell' autore' vel 'pone questi versetti nella medesima, ma un poco distinti'. Hunc igitur librum Achillis, antequam editio mea imprimeretur, totum contuli frustra et abieci.

Achillis grammatici nomen hodie paene oblitteratum exeunte antiquitate hand erat ignobile. Quod didici lectis in codice Coisliniano graeco 387 s. XI—XII, qui commentarios in Aphthonium et alia continet grammatica, indiculis cum aliorum hominum litteratorum tum grammaticorum in Byzantinorum usum confectis

fol 154a, cuius indicis partem priorem edidisse Cramerum video in 'Anecdotis Parisinis' IV p. 195 e codice quodam Bodleiano (Auct II π) chartaceo, totum promulgavit Montefalconius 'Bibl Coisl' p. 597. En catalogus grammaticorum redintegratus:

Ὅσοι γραμματικοί.

1 *Λυκόφρων*. 2 *Διονύσιος ὁ Θραῖξ*. 3 *Ἀπολλώνιος ὁ Δύσκολος*. 4 *Ἀλέξανδρος*. 5 *Ἄρος*. 6 *Ἀστυάγης*. 7 *Ὀριγένης*. 8 *Ἀγαπητός*. 9 *Φιλόπονος*. 10 *Σέργιος ὁ νεώτερος*. 11 *Ἰωάννης ὁ Χάραξ*. 12 *Ἀυξόνιος*. 13 *Ἄδραστος*. 14 *Θεαγένης*. 15 *Ἡρωδιανὸς ὁ μέγας*. 16 *Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός*. 17 *Θεοδόσιος ὁ τοῦ Κακᾶ* (vel similiter). 18 *Τρύφων*. 19 *Δίδυμος ὁ νεώτερος*. 20 *Νικοκλῆς*. 21 *Εὐδαίμων*. 22 *Ἄρος*. 23 *Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς*. 24 *Πορφύριος*. 25 *Ἀχιλλεύς*. 26 *Ἀρχάδιος*. 27 *Ὠραπόλλων*. 28 *Τιμόθεος ὁ Γαζαίος*.

Saeculum, quo Achilles vixit, post Chr. tertium erat (cf Diels DG p. 18 'Aratea' l c), patria fortasse Alexandria: Aegyp-

titulum ὅσοι περὶ γραμμάτων B(odleianus) || 1 om C(oislinianus) || 3 ὁ om C || 4 qui sit Alexander, non liquet; Ἀλεξανδρεὺς male coni Cramer || 5 om C; intactum reliqui, Ἄρος male coni Cramer cf 22; an Ἀρειὸς? || 6 Suidas s v Ἀστυάγης γραμματικός: Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ διαλέκτων, Περὶ μέτρων, Κανόνας ὀνομαστικούς, καὶ εἰς Καλλιμαχὸν τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα. Praeterea invenitur in scholiis ad Dionysii Thracis artem grammaticam (cf L. Cohn in Pauly-Wissowae *Realencyklopaedie* s v) || 7 om C; an Ὀριγένης legendum, scil pater ecclesiasticus, librorum sacrorum idem et editor et interpres? || 8 fortasse idem atque sophista s. VI iudice Schmidio Pauly-Wissowa s v || 9 om C || 10 ὁ om B | Sergius s. VI grammaticus a Choerobosco citatus videtur Krumbachero 'Byz Litteraturgeschichte' s. p. 592 || 12 mihi ignotus || 13 Aphrodisiensis s. II p. Chr, cf Achill p. 43, 9 || 14 mihi ignotus || 15 ὁ μέγας et 16 om C || 17—28 om B, qui deinde πίνακα habet τῶν ἐν ῥητορικῇ διαπρεφάντων || 17 non est Alexandrinus canonographus, sed ab hoc, nisi fallor, ipso ad-

ditamento ὁ τοῦ ^{αα} ~~αα~~ (sic) distinctus, latet nomen quale exempli gratia posui; om in editione Montefalconius lacuna post τοῦ signata. Theodosium quendam grammaticum protraxit e codice Vaticano s. XI Krumbacher p. 133 || 19 mihi ignotus, cf 'Aratea' p. 158 || 21 Pelusiota Libanii coaevus, scripsit carmina varia, artem grammaticam, ὀνομαστικὴν ὀρθογραφίαν || 22 Phrynichi adversarius s. III || 26 de Arcadio cf Cohn Pauly-Wissowa s v || 28 ὁ erasum C | c. 500 sub Anastasio imperatore (Suid s v) | secuntur Ὅσοι περὶ ὀρθογραφίας, antecedit Περὶ ποιητῶν C.

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

b

tiorum enim res tanto opere quanto nullius gentis alius comparare cum Graecis assolet. Ac fieri potest, ut Aegyptiorum ille rationes astrologicas peculiari libro exposuerit, quem ita commemoravit Iulius Firmicus Maternus 'Matheseon' IV c. 17 (p. 238 ed Kroll-Skutsch), cum ageret de computationibus astrologicis in hominis genitura instituendis:

'Sic vitam, sic spem, sic fratres, sic parentes, sic filios . . . veris definitionibus explicabis. Quae omnia tunc explicabimus, cum ad interpretationem venerimus sphaerae barbaricae. Haec enim omnia divinus ille Abram et prudentissimus ACHILLES verissimis conati sunt rationibus invenire.

Quantum ex Achillis 'Sphaera barbarica' habeat Firmicus, eorum editorum erit exquirere, qui feliciter contemptum adhuc scriptorem vel male habitum nuperrime attrectare coeperunt¹). Unum inferius ipse indicabo. Quodsi Achilles grammaticus non modo sphaerae Aratae interpretandae sed astrologiae quoque studio erat deditus, apparet cur auctorem quendam ab ipso Achille in Isagoga p. 47, 14 inter scriptores mere astronomicos recensum et in scholiis Arateis graecis pluriens citatum (p. 540, 11. 541, 19) seiungi ab eiusdem nominis astrologo negemus Apollinarium. Cuius Paulus Alexandrinus s. IV astrologus meminit in 'Syntagmate astrologico' e multis scriptoribus compilato, cuius codices cum italici supersunt tum liber Vindobonensis 108 catalogi Nesselii, et in *Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἀποτελεσματικὴν* prooemio, quam Wittenbergae anno 1586 publicavit Andreas Schato.

Achilles dum Aratum explicat utitur grammaticorum more globo ad ipsa poetae Phaenomena accommodato c. 35. 36 (p. 69—73), neque quid doceat de cooccasibus et coortibus c. 37 potest quisquam assequi, nisi globum versatilem si quis audientibus legentibusve ab Achille monstratum in schola fuisse sibi finxerit. Cf c. 28 p. 62. Dici de globis antiquorum Arateis multa hodie possunt vel in his litteris obviis (cf Thiele p. 27—50).

1) Deesse video inter codices editionum his annis promulgatarum librum Patavinum s. XIV—XV in bibliotheca S. Antonii 574 a me olim inspectum.

III DE ANONYMO I

(p. 87—98)

S. L. p. 11.

Anonymi primi unicus codex Vaticanus 191 s. XIV miscellaneus. Continet is praeter alia multa astronomica, quae Parthey enumeravit (*Verhandlungen der Berliner Akademie* 1863 p. 374 sqq., cf 'Analecta Eratosthenica' p. 10²⁸, 'Aratea' p. 9. 10), tres isagogas Arateas e diversis poetae editionibus desumptas II 1. 2 (Achillem) III IV 1.

Anonymus et ipse Alexandrinus fuisse mihi visus est eo, quod non modo Alexandrinorum (vel Aegyptiorum) menses sed vel Macedonum appellat cum illis coniunctos (p. 94 sqq.). Certe ob allegoriae studium inter Stoicos numerandus est, nec tamen ipse philosophus sed grammaticus fuit (p. 91 al). De tempore tantum constat, fuisse eum post Eudorum, post primum scilicet post Chr. saeculum. Neque enim Isidorianum scriptoris magistrum neque Quadratum (p. 92) aut ipse novi aut alii alibi redinvenire, ne prosopographi quidem imperii Romani, valuerunt.

Globum versatilem etiam ille coram discipulis usurpat p. 95, siquidem de meridiano dicit ἔστι δὲ ὁ χαλκός, ὃς κύκλῳ ἐν τῇ σφαίρᾳ περικείμενος διὰ τοῦ ἄξονος ἐμπέπηγεν¹⁾, de signifero ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ μεμιλτωμένος, de lacteo circulo ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ λευκῷ.

1) Martianus Capella (VIII p. 301 Eyssenhardt) ita de Urania: 'Gestabat in manu cubitalem fulgentemque mensuram, in alia librum, in quo praemetata divum (i. e. stellarum) itinera et cursus recursusque sideri cum ipsis polorum cardinibus praenotati ex metallis diversicoloribus apparebant.'

Sciendum est non integrum librum Anonymi I nobis codice unico Vaticano 191 s. XIV esse servatum. Nam quod p. 94, 17 ille promittit accuratius se velle de circulo septentrionali disputare (ζητοῦμεν οὖν, πῶς μόνην αὐτὴν εἶπε μὴ λούεσθαι, τοῦτο ἐστὶ καταδύεσθαι, καὶ τοῦ Δράκοντος καὶ μέρους τοῦ Κηφέως μὴ καταδυομένου. λυθήσεται οὖν τὸ ζητούμενον ἐν τῷ περὶ ἀρκτικοῦ λόγῳ), id in ipsa ea quae subnectitur disputatiuncula nequaquam praestitit. Accedit codicis unici Vaticani inscriptio Ἐξ ἑτέρων σχολίων εἰσαγωγή. Excerptam igitur ut Achillis ita Anonymi I isagogam tenemus.

De fontibus notas addidi marginales.

IV DE ANONYMO II

(p. 99—306)

Editionem certe sexti, probabiliter vero anterioris saeculi ut puto, Arateam et textum et scholia cum pluribus isagogis complexam mihi in codicibus B(ruxellensi) et P(uteaneo-Parisino) contigit ut reperirem non graecam tamen, sed in latinam linguam versam prorsus barbare. Quae et textus et scholiorum editio cum ab ea differat admodum, quae e Marciano et Parisino a me promulgata est, disserendum erit de ea fusius. Ac primum quidem de huius editionis partibus graece scriptis loquar. Sunt vero praeter eas in codicibus Dresdensi Sangallensi Coloniensi aliis, quos suis locis inde a p. 102 commemoravi, servatae totius latinae translationis partes nonnullae et inter se et cum alienis confusae. Ego ut par est ordinem e BP sumpsit in editione, partes ceterorum, quos contaminatos dico, exemplis quibusdam ostendam quomodo invicem se excipiant.

DRESDENSIS (D) 183 fere s. IX continet:

1. fol 1 ARATI EA QVAE VIDENTVR (Isagoga I p. 102 b—126 b).
2. fol 4 Stellarum indices (p. 134 b—139 a).
3. fol 5 Isagoga 2 (p. 140 b—144).
4. fol 6 ALIA DESCRIPTIO PREFATIONIS (p. 105b—123b).
5. fol 7 Stellarum index (p. 137 b—139 b).
6. fol 7 DESCRIPTIO DVORVM SEMISPERIORVM (p. 145).
7. fol 8 ARATI GENVS (p. 146 b—150 b).
 <omissa PREFATIO ARATI cf p. 152 sq.>
8. fol 9 DE CELI POSITIONE (omisi cum BP, edidit e Sangallensi Sangermanensi Stroziano Urbinate Breysig

post Germanicum p. 104—107). Eadem disputatiuncula in 'Fragmento Censorino adscripto' legitur (Censorinus ed. Iahn p. 76—78) simul cum proxima 'De stellis fixis et stantibus' particula (Iahn p. 79—82).

9. fol 10 DE STELLIS FIXIS ET STANTIBVS (omisi cum BP, edidit Breysig p. 221—224, item O. Iahn l c).
10. fol 11 INVOLUTIO SPHERAE cum imagine (est latina recensio 'Sphaerae' carminis graeci interpolata infra textum genuinum p. 155—161 proposita)
11. fol 13 Arati latini cum scholiis et imaginibus recensio interpolata (p. 180—277 infra textum genuinum proposita). fol 31a EXPLICIT LIBER ASTROLOGORVM.
12. fol 31 EPITHOME PHOENOMENON PRISCIANI GRAMMATICI.
13. fol 32 Anonymus III (p. 307—312).
14. fol 33 Hyginus ad M. Fabium.
15. fol 94 INCIPIVNT VERSI CICERONIS DE SIGNIS.¹⁾
16. fol 98 EXCERPTIO DE ASTROLOGIA = Anonymus III (p. 307—312) iteratus.
17. fol 99 DE ORDINE AC POSITIONE STELLARVM IN SIGNIS (initium edidi p. 312 adn).

SANGALLENSIS 250 (S) s. X—XI Dresdensis fere gemellus, nisi quod toti syllogae Arateae latinae inscripsit titulum generalem INCIPIT ASTROLOGIA, traiecit 12 et 13, addidit ante Hyginum (14) fol 527 Anonymum 'De astronomia Arati' (infra p. 595—601) et fol 532 ITEM DE ASTRONOMIA MORE CHRISTIANO, cuius initium exscripsi p. 601 adn, denique omisit 15—17.

COLONIENSIS 83 II (K) in singulis magis Sangermanensi cognatus a Breysigio accurate expresso in Arateis post Germanicum continet partes 1—11 (fol 146a—154b) cum iisdem fere imaginibus quas DS. — Ceteros libros singillatim describere nihil attinet.

1) Ad imagines illustrandas eclogae Ciceronianae olim selectae (item Thiele p. 152 sq.).

1. DE ISAGOGA 1: ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ
(p. 102—133)

Codices in duas classes facile dispartendi, quarum altera solo Vaticano 191 s. XIV, altera ceteris continentur: duas libri partes Vaticanus agnoscit, unam ceteri posteriore abiecta. Priore scriptor anonymus, ut caeli formam et ordinem ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν in universum explicet (c. 1—5 p. 102a—124a), globo utitur, deinde de terra agit (c. 6 p. 124a—126a). Utrumque ita concludit (c. 7 p. 126a), ut promittat, haec ipsa isagoga si ei, cui misit, placuerit, altero libro sese perpetuam in Aratum postea scripturum esse interpretationem. Apparet verbis

τὰ μὲν οὖν ὑπεσχημένα μοι περὶ τῆς τῶν Φαινομένων εἰσαγωγῆς ταῦτ' ἔστιν. εἰ δὲ προσπέσοι τὸ συνταξίδιον, καὶ τὸν ἕξῃς τοῦ ποιήματος προσαποδώσω λόγον, ὡς ἔφην, κατὰ τὸν τοῦ ποιητοῦ θεμέλιον, ὅπως μηδὲν σε λανθάνῃ τῶν παρ' αὐτῷ εἰρημένων

scriptionem priorem finire nec posse ullo pacto de singulis quibusdam rebus ad caelum mundumve pertinentibus quaestionem denuo institui. Nihil vero setius inde a c. 8 p. 126a in codice Vaticano deficientibus ceteris per duodecim capita agitur de sublimibus de mundo de sole de luna de circulis de sideribus in universum de terrae cingulis partim quidem perbrevis et sic ut concisam proferri interdum et mutilam orationem apertum sit. Statim eximendum est ultimum de terrae cingulis caput ex Achillis isagoga c. 29 p. 64 sq. male subnexum, quamquam exstabat iam peculiaris de illis pars p. 124a sqq. De reliqua appendice cavendum est ne praepropere existimes. Credi potius possunt duo, aut interpolatam esse appendicis seriem aut genuinum et primarium totius libri ordinem nunc perturbatum. Hoc alterum praeopto, cum (excepto capite ultimo) quae enarrantur per alteram partem isagogae Arateae adeo accommodata sint, ut aegre si deessent desiderares omissa, nec dictio totave indoles a priore parte abhorreat. Tamen nolui primariae dispositioni restituendae operam pluribus navare.

Fontes libelli satis in margine aut significavi aut more meo testes alios contuli, velut in priore parte Hygini ad M. Fabium opus, cuius auctorem eundem esse Anonymi perspexi. Addere

tertium potui Martianum Capellam VIII. Tenendum autem est per priorem partem Anonymum non aliter atque Hyginum et Martianum ac ceteros, quos p. XVIII. XIX nominavi, globi auxilio Aratea illustrare, velut p. 110 a 4 sqq. et 23 sqq. (cf p. 102 a):

πλὴν νοητέον τοῖθ', ὅτι κατὰ πλάτος ὁ Ἄρατος τὸν περὶ αὐτῶν (scil. τῶν συνανατολῶν καὶ συγκαταδύσεων) λόγον πεποίηται διὰ τοῦ ποιήματος μὴ πάντα ἀκριβῶς καταλεξάμενος, ἀλλὰ τινα παραλιπὼν, ὅπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας θεωρεῖται. —

ἀπὸ γὰρ ἀρχῆς ἕως τελευτῆς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου ἔρχεται ἐπὶ τὰς συνανατολάς τε καὶ συγκαταδύσεις, ὃν τρόπον ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεάσασθαι.

Globi imagines, cum commentarius in publicum esset edendus, proiectas in sphaeram planam fuisse consentaneum est. Quam credidi, dum graeca isagogae exempla sola cognita habeo, abesse saeculorum decursu ac traditionis vicissitudinibus deperditam, donec simul cum latina versione cum aliunde tum e Basileensi Germanici codice nunc iuxta exemplar graecum posita tabulam caeli Basileensem deprehendi a Germanico et ipso et scholiis BP omnino alienam et ideo cum isagoga ista fortasse consociabilem. Edidi post Aratum. Plus adfirmare non audeo, quia insunt etiam quae aliquantum differant; vide Thielii de his globis disputata p. 163 sqq.

2. DE STELLARUM INDICIBUS

(p. 134—139)

1. Eratosthenis stellarum index (p. 134 sq.) cum 'Catasterismorum' quos ferunt hodie Eratosthenicos ordine ipso nulla ratione coniungi potest, cf 'Aratea' p. 381 sq. De genuini libri titulo alia, quam p. 134 b 2 protuli, non habeo. Unum addo, quamvis probabilitatem quandam non excedat. Nam si genuinum Eratosthenis opus astronomicum secundum titulum et de ordine et de etymologia siderum erat, fortasse ad Eratosthenem spectavit is, qui 'Sphaeram' poema iambicum a me his commentariis insertum condidit (cf p. 164, v. 99. 102. 110). Totum locum adscribam. Loquitur igitur primum de Tauri sidere poeta, qui 'sententia quidem rusticorum' sit

γαμψοῖς ἀρότροις αὐλακας σχίζων γέας,
 ἦι δ' ἀστέρων ἡ τάξις, ὃς πάλοι ποτέ
 ἐκλήζετ' οἷχι ταῦρος, ἀλλ' οὖρος βροτοῖς,
 ὥσπερ καλεῖται πᾶσι τερμόνων φύλαξ.

Λίδυμοι δὲ κείνται τάξεσιν σαφεστάταις.
 ἐπεὶ τότε ἴδη καρπὸς αὖξεται διπλοῦς,
 χλόη δ' ἐπεὶ γῆς ἄρχεται σχίζειν φύσιν
 καὶ δισσὰ φύλλων αὖξεται βλαστήματα
 πρὸς εὐδιεινὴν ἡέρος κατάστασιν.

Ὁ δ' ἀλλὰ γὰρ στοιχεῖον ἀντιλαμβάνων
 Καρκίνος ὑπάρχων ἐν χρόνοισι καρπίμοις
 ἐκ τοῦ τέλειον καρπὸν ἐμφαίνει βροτοῖς
 ἐξῆς τέτακται τάξεσιν σαφεστάταις.

Ubi de ordine siderum certiore factum esse poetam etiam de veriloquiis manifestum; vide adnotata mea ad p. 164. Hinc coniectura ultro haec offertur Eratosthenis librum dici a sphaerographo ipsum eum, quo et ordinem et etymologias stellarum ille persecutus est. Attamen incerta, ut dixi, fide haec nituntur.

cf. B. — Hipparchi apud
 Hean Anal. Inst. p. 140ff

2. Notior Hipparchi index videtur apud posteros fuisse (p. 137—9). Certe sunt, qui Hipparcheo ordini si non toti at per partem quandam continuam sese addixerint. Testes proponam, ut aliis et occasio et materia hanc meam quantulamcunque opellam supplendi suppetat, praesertim unum et gravissimum: quem e probo codice sed nondum adhibito emaculare possum. Breviter iam de his monui apud Thielium p. 33. Primum igitur Gemini 'Phaenomenorum' caput integrum ad Ambrosiani fidem proferam, deinde Martianum Capellam, denique ex Hygini ad M. Fabium opere astronomico pauca commemorabo (cf p. XXIX adn).

1 GEMINUS c. 2 p. 768 Migne: Περὶ τῶν κατηστερισμένων
 ζωιδίων¹⁾

Τὰ κατηστερισμένα ἄστρα διαιρεῖται εἰς μέρη τέτρα· ἃ
 μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου κεῖται, ἃ δὲ λέγεται
 βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια.

1) (Ambrosianus) C 263 inf s. XV continet Γεμῖνον τὰ Φαινόμενα fol 71 a. — Ceterum totum hoc caput Gemini exscripsit Proclus in 'Sphaera' (Astronomi veteres ed Aldus fol 368 ab).

1 κατεστηριγμένων A cf ad l. 2 ¶ 2 κατεστηριγμένα A

1. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου κείμενά ἐστι
τὰ δώδεκα ζωίδια, ὧν τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν (c. 1
p. 757 Migne ἔστι δὲ τάδε· Κριός, Ζυγός, Ταῦρος, Σκορπίος,
Αἰδύμιοι, Τοξότης, Καρκίνος, Αἰγόκερως, Λέων, Ὑδροχόος,
5 Παρθένος, Ἰχθύες).

1 a. καὶ ἐν τοῖς δώδεκα ζωιδίοις τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς
ἐπ' αὐτοῖς γινομένης ἐπισημασίας ἰδίας προσηγορίας ἡξιω-
μένοι εἰσὶν· οἱ μὲν γὰρ [ἐπὶ] τοῦ Ταύρου ἐπὶ τοῦ νώτου
[αὐτοῦ] κείμενοι ἀστέρες τὸν ἀριθμὸν ἕξ καλοῦνται Πλειά-
10 δες, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ βουκράνου τοῦ Ταύρου κείμενοι [εἰσὶν] ἀστέ-
ρες τὸν ἀριθμὸν ἕξ καλοῦνται Ὑάδες, ὁ δὲ προηγούμενος τῶν
ποδῶν τῶν Αἰδύμων ἀστὴρ προσαγορεύεται Πρόπονς, οἱ δὲ
ἐν τῷ Καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες καλοῦνται
Φάτινη, οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι Ὅνοι
15 προσαγορεύονται, ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Λέοντος κείμενος
λαμπρὸς ὁμωνύμως τῷ τύπῳ, ἐφ' ᾧ κεῖται, Καρδία Λέ-
οντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ τινῶν Βασιλίσκος καλεῖ-
ται, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γεννώμενοι βασι-
λικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον, ὁ δὲ ἐν ἄκρῃ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ
20 τῆς Παρθένου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ Στάχυς προσαγο-
ρεύεται, ὁ δὲ παρὰ τὴν δεξιὰν τῆς Παρθένου πτέρυγα κεί-
μενος ἀστερίσκος Προτορυγητῆρ ὀνομάζεται, οἱ δὲ ἐν ἄκρῃ
τῇ δεξιᾷ χειρὶ κείμενοι τοῦ Ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρες
Κάλπις καλοῦνται, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐραίων μερῶν τῶν
25 Ἰχθύων κατὰ τὸ ἑξῆς κείμενοι ἀστέρες Αἶνοι προσαγορεύ-
ονται (εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ Αἰνῳ ἀστέρες ἑννέα, ἐν δὲ
τῷ βορείῳ Αἰνῳ ἀστέρες πέντε), ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῶν Αἰνῶν
κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ Σύνδεσμος προσαγορεύεται.

2. βόρεια δὲ ἐστίν, ὅσα τοῦ τῶν ζωιδίων κύκλου πρὸς
30 ἄρκτους κεῖται. ἔστι δὲ τάδε· ἡ Μεγάλη Ἀρκτος, ἡ Μικρά,

2 Semel moneo non Romanos demum, sed Graecos ab Ariete signiferi
initium capere (cf 'Sphaera' v. 83 [p. 162] alia multa). 8, 9, 10 seclusi ||

10 βουκράνον A || 12 ὁ A || 13 καλεῖται A || 24 κάλπις A | οὐρανῶν A ||
27 τῷ λίνῳ A: correxi, cf Hipparch p. 254, 6 M. ἔσχατος δὲ ὁ ἐν τῷ Συν-
δέσμῳ τῶν Αἰνῶν; idem Ἀρπεδόνας dicunt Vitruvius alii (cf Thiele p. 33
et 54)

Αράκων ὁ διὰ τῶν Ἀρκτων, Ἀρκτοφύλαξ, Στέφανος, Ἐν γόνασιν, Ὀφιοῦχος, Ὅφις, Λύρα, Ὅρνις, Ὀιστίς, Ἀετός, Δελφίς, Προτομή Ἰππου (καθ' Ἰππαρχον Ἰππος), Κηφεύς, Κασσιόπεια, Ἀνδρομέδα, Περσεύς, Ἡνίοχος, Δελτωτὸν καὶ ὁ ὕστερον κατηστερισμένος ὑπὸ Καλλιμάχου Βερενίκης Πλό- 5 καμος.

2α. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινὲς ἰδίᾳς ἔχουσι προσσηγορίας διὰ τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινόμενας ἐπισημασίας· ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ Ἀρκτοφύλακος κείμενος ἐπίσημος ἀστὴρ Ἀρκτοῦρος ὀνομάζεται, ὁ 10 δὲ παρὰ τὴν Λύραν κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως ὄλωι τῷ ζωιδίῳ Λύρα προσαγορεύεται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες Γοργόνιον καλοῦνται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροὶ εἰς τὴν Ἀρπην κατ- 15 αστερίζονται, ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὦμῳ τοῦ Ἡνίοχου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ Αἴξ προσαγορεύεται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τοῦ αὐτοῦ χειρὶ κείμενοι ἀστερίσκοι δύο Ἐρίφοι καλοῦνται.

3. νότια δὲ ἐστίν, ὅσα τοῦ τῶν ζωιδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε· Ὠρίων, Κύων, καὶ Προ- 20 κίων, Λαγώς, Ἀργώ, Ὑδρος, Κρατὴρ, Κόραξ, Κένταυρος, Θηρίον, ὃ κρατεῖ ὁ Κένταυρος, καὶ Θυρσολόχος, ὃν κρατεῖ ὁ Κένταυρος, <Φάρος> (καθ' Ἰππαρχον Θυμιατήριον), νότιος

3 πρωτομή Α || 4 κασσιόπεια Α || 5 κατεστηριγμένος Α || 12 προσαγορεύεται editio princeps Gemini: προσηγόρεται Α || 13 γοργόνων Α: correxi e Vitruvio IX c. 5 p. 228, 17 Rose aliis || 15,6 καταστηρίζονται Α || 22 θυρσολόχος Α || 23 supplvi: <Βωμός> Thiele e 'Sphaera' p. 158 v. 49, 'Sacrarium quod et Farum accipitur' C(asinensis) Bedae (p. 592 c. 39). Palermitanus codex, non modo Buhlii, de quo dixi l c, sed vel editionis Germanici Venetae principis (hinc per Morellianam, cf Buhle II p. 85 et p. VIII) archetypus, idem sic exhibet in recensione interpolata (omissum immerito a Breysigio p. 177 editionis Germanici, cum in programme Posnaniensi anni 1865 p. 10 adn recte ipse ille exhibuisset): 'Sacrarium, quod et Pharus dicitur'. Unde certum est iam interpretem l(atinum), Bedae et rec(ensionis) int(erpolatae) auctorem communem illud de Pharo, imagini turris nimirum inscriptum, tradidisse. Ceterum 'scholiis' Germanici praescripsit editor Venetus Victor Pisanus: 'commentum in Sicilia repertum'. E Palermitano codice in bibliotheca senatus hodie custodito scriptum manu recentiore olim M. Hertzius (apud Breysigium p. XXIV) enotavit: 'fragmentum Arati in Sicilia compertum cum com-

Ἰχθύς, Κῆτος, ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ Ὑδροχόου, Ποταμὸς ὁ ἀπὸ τοῦ Ὠρίωνος, νότιος Στέφανος (ὑπὸ δὲ τινων Οὐρανίσκος προσαγορευόμενος, Κηρυκεῖον καὶ Ἱππαρχον).

- 3a. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι
 5 προσηγορίας· ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ Πρόκυνι ὧν λαμπρὸς ἀστήρ Προκύων καλεῖται, ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ Κυνὸς λαμπρὸς ἀστήρ, ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τὴν τῶν κυμάτων ποιεῖν, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζωιδίῳ Κύων προσαγορεύεται, ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ Πηδαλίῳ τῆς Ἀργοῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ
 10 Κάνωβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν Ῥόδῳ δυσθεώρητός ἐστιν ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων δρᾶται, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἐμφανής· σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος τοῦ ζωιδίου ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται.

II MARTIANUS CAPELLA VIII p. 309—310 Eyss.

1 (cf 1a 2a 3a Gemini). Peracta iam spatiorum circum-
 rumque breviter ratione sidera, quae appellantur inerrantia,
 percurramus. Dubium enim non est triginta quinque signis
 omne splendescere caelum, nisi forte velit quis eorum gesta-
 mina sociare, licet animalium vocabulis censeantur, ut
 Capram, quae Heniocho superposita, aut Haedon, qui eius
 humeris sustentur, vel Serpentem, quem Ophinchus tenet,
 aut Pantheram¹⁾, quam Centaurus gestat, quae sidera velut
 partes habendae sunt potiorum.

Haec igitur quinque et triginta signa circuli interiacentis
 ambitu discernuntur. Nam alia sunt aquilonia, alia austrina.
 A regione quippe zodiaci quae Septentriones versus defixa
 sunt aquilonia perhibentur, interius autem numerantur austrina.

2 (cf 2 Gemini). Aquilonis igitur habent partem utra-
 que Septentrio, Draco qui inter utramque flexuosus in-
 labitur, Arcturus quem alii Booten appellant, Corona Ariadnes,

mento'. Hinc Palermitanum Pisani librum mihi iure dixisse videor. Nec
 spernendus ille | θυματάριον A

3 προκύων A || 13 cf Hipparchum II p. 114 M. (Aratea p. 303. 4).

1) Panthera est in imaginibus (Thiele p. 128), testes litterarii Θηρίον
 vel Bestiam dicunt. Ceterum quadrat panthera ad thyrsus Centauri: utrum-
 que bacchicum.

Nixusque quem alii Engonasin dicunt, Lyra, Cygnus, Cepheus, Cassiepia, Persens, Deltoton, Heniochus, Andromeda, Pegasus, Ophiuchus, Delphinus, Aquila, Sagitta.¹⁾

3 (*cf* 3 *Gemini*). Austrina autem haec sunt: Hydrus, Crater, Corvus, Procyon, Orion, Canicula, Lepus, Eridanus qui ab Orionis pede defluit²⁾, Cetus, Centaurus, navis Argo, Piscis austrinus, Caelulum, Ara. Nam et Aquam, quae ex cratere Aquarii fluit, melius partem signi credimus, et stellam, quam quidam Canopon, quidam Ptolemaeum appellant, quae superioribus inconspicua in confinio Alexandriae incipit apparere, ut partem Eridani fluminis aestimabo.³⁾

4 (*cf* 1 *Gemini*). Haec discernit zodiacus, qui quidem aequales duodecim signorum integrat portiones, sed undecim habet signa. Scorpius enim tam suum spatium corpore quam Chelis occupat Librae, cuius superiorem partem pedes Virginis occupant, maiorem vero Scorpius; denique Chelas, quam Libram dicimus, quidam dixere Graii.⁴⁾ Horum ergo signorum duodecim nomina, quod vulgo nota sunt, praetermitto.

5. Intellego ordinis hoc fuisse, ut quo circulo spatiorum quae signa sint demonstrarem. Sed et magnam partem adstructionis exquirat contra propositum brevitatis, et quod mediatenus tertiave parte quaedam signa defixa diversis circulis

1) Signorum septentrionalium ordo paene Hyginianus (II 1):

'E quibus igitur primum duas Arctos et Draconem, deinde Arctophylacae cum Corona dicemus et eum, qui Engonasin vocatur, exinde Lyræ cum Ore et Cepheo et eius uxore Cassiepia filiaque eius Andromeda et genero Perseo. Dicemus etiam protinus Aurigam, a Graecis Heniochum appellatum, Ophiuchum praeterea cum Aquila et Sagitta parvoque Delphino. Inde Equum dicemus cum eo sidere, quod Deltoton vocatur.'

Austrina differunt.

2) Vitruvius IX c. 7 p. 231, 13 Rose: 'Flumen profuit initium fontis capiens a laevo pede Orionis' ~ Martianus I c 'Eridanus qui Orionis pede defluit' ~ 'Catasterismi' p. 259 οὗτος (Fluvius) ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ Ὠρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. Aliter Aratus eandem rem descripsit v. 361 καὶ τὸ μὲν Ὠρίωνος ὑπὸ σκαλὸν πόδα τέλγει. Cf V Anonymum III p. 312, 4.

3) Tacite impugnat Martianus alteram ac diversam sententiam de Canope, eam scilicet quam legis apud Geminum et in 'Catasterismorum' libro p. 259. Utramque igitur in eo catalogo, quem excerpsit, invenerat coniunctam. 'Aratea' p. 303—4 et caput X.

4) Haec turbata.

sua membra discerpunt, hanc obscuram caliginem derelinquo. quippe, ut cetera transeamus, manus interior Arcturi intra septentrionalem circulum ponitur reliquumque corpus parti alteri deputatur, Cephei corpus mediatenus [septentrionali] thorace partito diversis circulis attribuitur. Nixus vero sinistro pede septentrionalis Draconis verticem calcans capite solstitialem circulum ascendit, unum brachium Lyrae, alterum dans Coronae. Et alia huiusmodi non minus insuavia quam morosa.

Ultimo Martiani capite moneor iniuriam a me p. 136 sqq. esse eidem Hipparchi catalogo inlatam. Ubi quinquiens verba *ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαίροις* ad sequentia traxi et pro titulo accepi, cum sint proxime antecedentibus tribuenda et legenda *Ὑδροχόος ἐν ἀμφοτέροις ἡμισφαίροις* p. 136 sq., item cetera et graeca ipsa et latine translata. Vidit Thiele p. 46¹.

3. DE ISAGOGA 2

(p. 140—144)

Duobus haec isagoga excerptis constat. Insigne excerptum prius propter signorum criticorum numerum quaternarium in editione ipsa, quemadmodum indicat interpres, usurpatum; dixi de illis et de aliis in scholiorum graecorum farragine vestigiis Phaenomenorum 'Proleg' p. XII sqq. Posterius est de prooemiis Arati, quae varia ferebantur, et de poetae fide et rerum caelestium cognitione, quae similem in modum, etsi brevius hic illic, aut ab Achille in Isagoga (II 2 p. 80 sq.) aut a Theone in Vita Arati (p. 146 sqq.) tractata invenies, ut fons communis aperiatur. Perit posterioris partis exemplar graecum, latinum ob barbariem dicendi nequaquam satisfacit: velut ultima quis intellegit? Nec cessit prospere res F. Wieckio retro haec graece vertenti (cf infra p. XXXII²).

4. DE DESCRIPTIONE DUORUM SEMISPHAERIORUM

(p. 145)

Pertinet Descriptio ad imagines duas in codicibus appositae e graeco fonte transsumptas, sed ipse fons graecus amissus. Nota haec latina cum imaginibus ei, qui pallium Heinrichi II ornandum curavit (p. 603, 4).

5. DE THEONIS ALEXANDRINI VITA ARATI

(p. 146—151)

Vitam Theonis s. IV astronomi Alexandrini olim subsequatur commentarius. Neque enim solummodo deficere aliquid in fine Vitae ex ultimis verbis ipsis apertum est (καὶ περὶ μὲν τοῦ-
του τοσαῦτα), sed lectoris pollicetur Theo p. 150, 14 sqq. postea
de iniusto Hipparchi in Aratum vituperio et de proba Arati
rerum caelestium scientia se expositurum esse, in commentario
nimirum subiungendo (εὐρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιμελέστερον τὰ
πλείστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον). Ubi commentarii Theonei
reliquiae vel hodie reperiantur, ostendam, si ad scholia graeca
pervenero. Conferas horum 'Prolegomenorum' caput VI 1. 2.

Codices Vitae latini permulti supersunt, ex quibus notavi
undecim ad unum archetypum redigendos p. 146 b, cognovi vero
multo plures nec codices modo verum etiam testes. Quos omnes
nihil nunc attinet enumerare. Velut in codice Londinensi (Arun-
deliano 268 s. XIII folio 96*) ita Germanicus inscribitur *incipit*
Astronomia Arati astrologi, filii Athenodori et Delitophilae
(cf Baehrensii 'Poetas latini minores' I p. 143): en Arati Vitae
Theoneae latinae initium in Germanice poematis titulum delatum.
Quod fieri eo potuit facilius, quod 'Aratus latinus' simul cum
isagogis et scholiis et vita poetae, sive totus ille sive ex parte,
in codicibus cum Germanico saepius consociabatur, quemadmodum
videre est in libro Puteaneo (Parisino 7886 s. IX, cf p. 101 et
Breysigii praefationem Germanici p. XV sq.) et Matritensi (A 16
s. XII, cf Bethe 'Mus rhen' XLVIII 1893 p. 91 sqq. Thiele p. 143
sqq.). Quid? quod librariorum Manilii error gravissimus, ni fallor,
fere vulgaris 'Arati latini' traditionis consortio effectus est? Cum
enim non modo Ciceronem aut Germanicum sed etiam Manilium
cum Arato latino eodem corpore quodammodo (inde a sexto vel
septimo, ut puto, saeculo) coniungerent librarii, ultro accidit, ut
Manilii et Arati nomina inter se permutarentur. Sic natus hic
Manilii titulus in codicibus Cusano (nunc Bruxellensi 10699)
Vossiano (Leidensi 18) Lipsiensi (1465)¹⁾ aliis: *Arati philosophi*

1) Cf Iacob in praefatione p. VII, Bechert 'De Manilii emendatione'
p. 4 sqq., R. Ellis 'Noctes Manilianae' p. 217 sqq.

Astronomicon liber incipit. Neque igitur recte sive Ciceronem sive Germanicum sive denique Avienum putabant critici cum Manilio consociatum ad ementiendam Arati auctoritatem ansam dedisse. Latina Arati translatio in causa fuit: exceptam esse Manilii carmine Arati nomine inscripto Arati latini Vitam Theoneam a me p. 150 b adnotatum est.

Versio latina graecis Vitae exemplis nonnunquam uberior, uberiora vero etiam interdum graeca, alterum genus ut altero augeatur. Periculum vero fecit nuperrime amissa graeca e latinis renovandi Wieckius.¹⁾

6. DE PRAEFATIONE ARATI

(p. 152. 3)

Editio Aratea ea, quam e latinis quibusdam codicibus p. 99—306 protraxi, ficti Phaenomenorum ad Anclidem sodalem prooemii memoriam servavit obscuram sane vel oblitteratam potius. Versus graecos ab Achille communicatos adscripsi p. 152 b, initium idem latinus iam verterat p. 141, 15 sq. paullo melius. Summam barbariem felicioribus superandam relinquo invitus.

7. DE SPHAERA

(p. 154—171)

Poeta carminis de 'Sphaera' est ignotus codicum interpretis latini, quem saeculo fere sexto infra adscripturi sumus, librariis. Empedoclem Demetrius Triclinius editor 'Sphaerae' Byzantinus perperam vel eo coniecit (in scholio p. 154 adn), quod totum poema in Arati 'Phaenomenis' exstructum esse probavi: vide notata mea ad Aratum passim. Etiam tempus prorsus incertum. De tempore nunc Wieckius²⁾ dubia admodum proposuit. Itaque

1) Libro adn 2 citando p. 33—35. Cf p. XXX.

2) Absoluta hac 'Sphaerae' iambicae editiuncula F. Wieckii libellus prodit *Sphaeram Empedoclis quae dicitur recensuit et dissertationem adiecit F. W. Gryphiae* 1897. Meas collationes et graecas et latinas olim ante sat multos annos Wieckio commodaveram, cum ipsum me 'Sphaera' ista carere posse putarem. Mutato postea consilio totum recensendi opusculi officium tædii et laboris plenum in me suscepi ipse cunctante illo quamvis iterum atque saepius monito. Itaque quae ad Wieckium rettuli in notis sumpta esse acito

quid rei sit paucis indicabo. Erat 'Sphaerae' poeta post Aratum. Accuratiores neque e trimetri formatione tragicis magis quam comicis adaptata neque e sermone multis flosculis alienis ornato colligitur: posset e testibus colligi, si qui essent. Iam vero inter Manilium poetam Angustaeum et 'Sphaeram' Scaliger communia quaedam monstravit ex Arato certe non sumpta ad siderum sive figuras sive etymologias spectantia. Velut libro IV v. 259sq. Manilius de Aquario conspirat egregie vel in singulis cum 'Sphaerae' versibus 146. 7 'ille quoque, inflexa fontem qui proicit Urna, cognatas tribuit iuvenilis Aquarius artes' ~ *δεινὸν δ' ὑπερθευ τάζειν ἐκλιπὼν ὕδωρ νέος προβάλλει λοξὸν ἐκχύσας δέπας κτλ.*, item alia a Wieckio sollerter composita. Igiturne e 'Sphaera' hausisse Manilium necessario consecrarium? Minime! Indidem potius prompsit uterque. Nam praeter Aratum descriptio siderum graeca vix metrica sed pedestri sermone ad globum Arateum fere facta et Manilio et 'Sphaerae' scriptori parata erat Vitruvio (IX 6. 7) et Anonymo III (p. 307—312) non absimilis. De Vitruvio sufficit e Thielii commentariolo (p. 50—54) hunc unum delibasse: p. 230, 18 Rose 'Centauri priores partes proximae sunt Librae et Scorpioni' ~ 'Sphaera' v. 50. 1 *Χηλαῖς δ' ὑπ' αὐταῖς Σκορπίου τε σώματι τὰ πρόσθε Κενταύροιο φαίνεται μέλη*. Quae cum ita sint, de tempore carminis graeci nihil affirmare licet.

Latina exemplaria globo plano instructa feruntur ac vel titulum poematis ex istius instituto acceperunt INVOLUTIO SPHAERAE. 'Involutio' enim id ipsum instrumentum, in quo globus consistere solet, ut est in codicum Dresdensis 183 et Sangallensis 250 delineatione edita a Thielio p. 43sq. et in musivo nunc Pompeis reperto, quo schola Platonica disputans repraesentatur (*Archiv für Geschichte der Philosophie* 1898 p. 171). Haec igitur

non ex impresso libello sed manuscripto, quem ineunte hieme anni 1896 mihi ille, ut iudicium ferrem, transmiserat. E collationibus meis Wieckius pluriens falsa protulit. Qui ubicunque a mea adnotatione critica dissentit, fidem mihi habeas. — Meis iam impressis Manilius ὁ ἕτερος ('Mus rhen' 1897 p. 304 sqq.) Sphaeram latinam et alia pauca Aratea latina publici iuris fecit, meis et ipse codicum collationibus usus, adscitis vero etiam cum aliis quibusdam tum suppellectile Breysigiana. Quae videas apud ipsum. Graeca Manilius noluit addere. At quid latina ista sine graecis? Nec quicquam ad explicandum conferre voluit.

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

c

delineata e graecis provenerunt. Ac videtur Aratea sphaera versibus iambicis saepius descripta esse. Cuius moris vestigium sese mihi quoddam obtulit in codice Parisino 2381 s. XV post Leontii libellos (VII 1. 2 p. 559—570). Duae ibi caeli imagines occurrunt circulis et paucis siderum nominibus inscriptae praefixo versu τὴν Ἀράτειον σφαῖραν ἐνθάδε βλέπε. —

Alterum Sphaerae auctorem in ea poematis parte, quae de zodiaco est, Wieckius non detexit quidem, attamen quadamtenus significavit. Pertinent huc, quae p. XVIII dicere coepi. De signorum enim natura vi nominibus ad veriloquia redigendis nihil magis cum Sphaera quam Excerptum pseudepigraphum congruit a me in 'Analectis Eratosthenicis' p. 141 sqq. e duabus recensitionibus publicatum, item capita quaedam Firmici Materni astrologi conspirant. De Excerpti pseudepigraphi Hipparchei satis rem demonstravit p. 10sq. Wieckius (modo ne fontem 'Sphaerae' Excerptum illud iudices ipsum), ut doleam, quod notis meis marginalibus ad hunc Anonymum non delegavi. Firmicum tamen non confecisse vel exhausisse Wieckium cognovi. En Firmici DE MORIBUS SIGNORUM ET NATURA disputatio integra (II 10 p. 52 Kroll-Skutsch):

Nunc de XII signorum natura formis qualitate substantiis anaphoris explicare debemus, ut totam plenissime huius artis scientiam manifestis expositionibus intimemus.

1.¹) Aries est signum in caelo masculinum aequinoctiale solstitiale regale, ignitum ad laniandum, quadrupes corporale oculis languidis erraticum, quod a Graecis . . . , consonans indomitum inpurum libidinosum; domus Martis, altitudo Solis circa partem XIX, delectio Saturni circa partem XIX, trigonum per diem Solis, per noctem Iovis. Aequinoctiale vel solstitiale ideo dictum est, quod in hoc signo horas noctis ac diei aequata moderatione componit, quod a Graecis 'tropicon isemerinon' appellatum est. Cum enim in Ariete Sol fuerit, diurnas nocturnasque horas componit aequaliter, ut dies habeat XII, nox quoque XII. Crios autem ideo a Graecis dictum est

1) Similia vel eadem apud Apotelesmaticos, cuius Corpus aegre desideramus, legi solent (ex. gr. apud Paulum Alexandrinum p. 1 sqq. Schato, cf. p. XVIII). Quae non perscquor.

hoc signum, quod cum <in> eo Sol fuerit inter diem et noctem quodammodo iudicet, quod 'crinein' dicitur, et quod in eo signo inter hiemem positus et aestatem ipse rursus iudicetur. 'Tropicum' autem ideo dictum est, quod in eo signo Sol constitutus vernum tempus faciat; ver enim tunc initiatur, cum primam eius signi partem Sol fuerit ingressus. Ignitum ideo dictum est, quia, quicumque in genitura domini . . . omnia specialiter explicemus.¹⁾

2—11. <desunt in codicibus>.

12. Pisces sunt signum femininum duplex humidum aquosum biforme fecundum squamosum maculosum incurvum mutum mobile; sed unus Piscis ad austrum fertur, alter ad aquilonem. Est autem domus Iovis, trigonum per diem Veneris, per noctem Martis, altitudo Veneris circa partem XXVII, deiectio Mercurii circa partem XV. Positum est autem hoc signum in vento aquilone.

Dicit ipse in proximo libri alterius capite, quod de anaphoris signorum est, Firmicus, unde capitis X doctrinam protulerit (II 11 p. 53):

Explicatis signorum generibus ac formis et natura eorum diligenter perscripta, sicut nobis 'prudentissimis' Graecorum magisteriis traditum est, illud sequenti loco debemus ostendere, quoto anno unum quodque signum in genituris oriatur.

'Prudentissimum' Firmicus (IV 17 p. 238) Achillem dixit locupletissimum rationum astrologicarum auctorem (vide p. XVIII et infra p. 53). Videant quibus Firmicus cordi est, utrum sit Achilles is intellegendus, qui signiferi res et notiones Firmico suppeditaverit. Tantum certum est, eandem esse doctrinam in 'Sphaera' exhibitam de Ariete v. 83—94 (p. 162). Perperam 'Sphaeram' ipsam more consueto Wieckius Firmici fontem statuit (p. 11 adn).

Subiunxi latino interpreti infra textum recensionem interpolatam ante me bis a Breysigio, p. 107—109 e Stroziano et Urbinatē p. 224. 5 e Bernensi Sangermanensi duobus Sangallensibus, editam, sed deficiente interpretis latini cognitione non recte aestimatam.

1) Haec ultima turbata et mutila.

Codices 'Sphaerae' et subsidia critica in hanc editionem conversa enumeravi p. 100. 154 adn. 170 adn. Emaculati poema non poterat; intacta vitia sive fortuita sive Demetrii Triclinii et Byzantinorum interpolatione sive utrimque effecta haud pauca reliqui. Feliciores carmini subveniant!

8. DE ARATO LATINO CUM SCHOLIIS
ET SUPPLEMENTIS

(p. 175—306. p. 571—605)

Arati latini textus in codicibus B(ruxellensi 10615—10729) et P(uteaneo Parisino 7886) ex parte mutilus; omissa accurate suis locis notavi. Raro latinus ipse, qualem propono, expertus est interpolatoris manum vel interpretis. Velut post v. 39 (p. 180, 8sq.) 'maria enim conturbat' de Ursa minore legitur invito Arato, post v. 267 (p. 228, 13) 'has et Vergilias vocant', et alia pauca. Item — quod gravius est — p. 250 Sirium commixtis Arateis et Isidorianis ('Etymologiarum' III 70, 15 [p. 133 Lindemann]) enarravit: vide quae hic distinxerim. Hinc temporis notam certissimam lucramur.

Deinde de distributione versuum dicendum. Nam in particulis Aratei textus partem priorem (v. 1—460) discretam BP codices monstrant, nimirum ut siderum descriptiones Aratae cum scholiorum vel si mavis 'Catasterismorum' fabulis astronomicis copulari possent. Ita hodie. In graeco exemplari aliud institutum ac diversum fuisse vel hodie percipitur: textus a scholiis ibi discretus et continuus fuerat. Etenim semel (post v. 83 p. 193, 21 DE SERPENTARIO) in medio enuntiato latinus textum abruptit 'ipse autem perseverans innoxius —' fabulam 'Catasterismorum' suppleturus, pergit item in medio enuntiato p. 195, 10 DE SCORPIONE 'pedibus conterit magnam bestiam Scorpionis oculos et thorace stans erectus'; conferas Aratum:

ὃ δ' ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρώς
ποσσὶν ἐπιθλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισιν,
Σκορπιον, ὄφθαλμοῖς τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκώς
ὀρθός.

Sic intermedio latino ad Arati exemplar graecum pervenitur cum 'Catasterismorum' libro olim coniunctum, saeculo septimo

certe vetustius. Quae notitia non mira per se et vix nova quid his litteris prosit, facile explicabo ceteris libelli codicibus assumptis. Laurentianus XXVIII 37, Baroccianus 119, Vindobonensis 142, s. XV omnes tres, 'Catasterismos' inter Arati vitam et carmen scholiaque ea, quae edidi in hoc volumine, collocant (nisi quod Vindobonensis Arati textu caret), Matritensis 67 s. XV inter vitam et isagogam (IV Anonymus II I, cf infra p. 102 sqq.). Restant eclogae Marcianae codicis Veneti 444 s. XV 'Supplementorum ad Anonymum II' capite I p. 573—581 ex Oliverii editione 'Catasterismorum' (a. 1897) subiunctae. Velim adnotata mea pervoles: videbis tam arcto vinculo cum latini interpretis textu illas connexas, ut non possit ullo modo arctius. Adde, quod scholium unum non fabulare sed a fabulis alienum ad Arati v. 137 referendum simul cum eclogis Marcianis ad nos perlatum est p. 574 b sq. Eius igitur exempli graeci, quod ab interprete latino barbare translatum est, gemellum aliquod eclogis istis Marcianis repraesentatur, nec solus et unicus habendus ille testis latinus, sed adiutus, ubicunque discedit a recensione 'Catasterismorum' vulgari, Marcianarum eclogarum consortio. Aegre sane tuli Oliverii inventum mihi tunc demum innotuisse, cum mea iamiam prelis absoluta essent.

De textus latini utilitate cave ne nimium opperiaris. Desunt quidem interpolationes Byzantinae, non modo ut par est Planudeae, quas in Hermae vol XVIII 1883 p. 93 tractavi, sed etiam versus 138 in omnibus, vel in Marciano optimo Arati codice, oblati *δεξιτερῇ πτέρυγι. Προτρυνήτηρ δ' αὐτὲ καλεῖται*, a Germanico autem et Avieno praetermissus (cf ed meae adn), ac suo consensu monstrat illas bonorum codicum et scholiorum scripturas iam sexto fere saeculo in libris exstitisse. Est hoc aliquid, quamvis hand ita grave, dummodo totius traditionis Aratae historiam et progressum cogitatione percenseas, ne singula a ceteris separata intuearis. Vix tamen unquam ob tam exigua emolumenta critica consilium cepissem edendi Phaenomena tam barbare versa, nisi ipsa versionis rara barbaries invitasset. Sed de hac quidem statim agendum erit, si de scholiorum forma ac quasi facie prius ero praefatus.

Interpolata enim 'Catasterismorum' est in his scholiis memoria indidem, unde textui additamenta quaedam succrevisse modo apparuit (p. XXXVI). Isidoriana habes de Pliadibus p. 229, 3 (cf ad

p. 228, 13) 'ideo et Vergiliae, quod ver oriantur' et de Flumine p. 259, 13 'Geonem quem et' (Genesis 2, 13) e Bedae et recensionis interpolatae consensu; vide notata ad Bedam p. 591 c. 37. Alius generis interpolatio hodie p. 269a 9—12 deprehenditur vero expulso, cuius imaginem probe rec-int expressit. Cetera scholiis latinis propria, etsi in graecis 'Catasterismorum' codicibus frustra quaeruntur, pro genuinis accipienda utpote ex auctiore libelli redactione derivatis. Nova duo Archelai fragmenta, alterum de Corvo, quod idem in ecloga exstat Marciana 41 p. 580, 15 (cf p. 269a 1), de Lepore alterum solummodo in latino occurrit p. 254a 17. Nova prorsus, ut mireris et gaudeas admodum, tria placita astronomica de Ursarum (p. 183 § 3, p. 186 § 3) Draconis (p. 189 § 3) Cephei (p. 214 § 3) positione. Pluriens habet ampliora latinus quam graeci codices, nec tamen solus, sed accedente aliorum testium, ut Hygini et scholiorum quae vocantur in Germanicum, adiumento. Cf etiam p. 335, 13—16. Satis haec per editionem designata exhibui. His omnibus perpensis ita concludo: latina scholia seu latinos si mavis 'Catasterismos' necessario fuisse tandem aliquando publici iuris faciendos.

Singillatim interpretem Arati et scholiorum latinum satis persecutus sum. Omnia nunc complexurus momenta ad vim et utilitatem novi huius scriptoris explicandas altiore mihi sentio opus esse indagare.

Saepenumero scripta graeca in sermonem latinum conversa apud Romanos et Romanenses ceterasque huius orbis gentes a Romanis excultas summam auctoritatem consecuta rerum et divinarum et humanarum scientiam erudire emendare amplificare valebant. Sacris libris et quae cum sacris istis cohaerent ut Iosepho nunc omissis pauca e profanis litteris commemorabo eaque desumpta ita, ut ad Arateorum latinorum barbariem et similitudinem accedere proxime videantur. Et primum quidem relego ad scripta medica Hippocratea latina Galeniana alia, partim a Valentino Rose ('Anecdota graeca et graecolatina' II cap. V 'De oleribus Martialis' und die medicinische Litteratur des sechsten Jahrhunderts p. 115 sqq.) et Ilbergio (*Griechische Studien* H. Lipsius dargebracht 1894 p. 22—39) egregie illustrata. Quae

fortasse iam ante Cassiodorii senatoris aetatem e graeco sermone conversa erant. Impense ille libros graecos latine redditos monachorum suorum usui ac lectioni commendat ('De institutione divinarum litterarum' = Patrol lat ed Migne vol 70 p. 1146 sq.):

Quodsi vobis non fuerit graecarum litterarum nota facundia, imprimis habetis 'Herbarium' Dioscoridis, qui herbas agrorum mirabili proprietate disseruit atque depinxit. Post haec legite Hippocratem atque Galenum latina lingua conversos, id est Therapentica Galeni ad philosophum Glaucōnem destinata et Anonymum quendam, qui ex diversis auctoribus probatur esse collectus. Deinde Anrelii Caelii 'De medicina' et Hippocratis 'De herbis et curis' diversosque alios medendi arte compositos, quos vobis in bibliothecae nostrae sinibus reconditos Deo auxiliante dereliqui.

Prisciani philosophi Lydi 'Eorum de quibus dubitavit Chosroes Persarum rex solutiones' saeculo sexto graece scriptas postea paraphrasi latina, quae sola servata est, male translatas anno 1886 I. Bywater in 'Supplemento Aristotelico' I 2 publicavit, qui 'interpretem' ait p. IX

Carolidarum aetate floruisse, studiis ea graecarum litterarum quasi renascentibus illustri, opinio est probabilis, quamquam Quicheratio vix assentior suspicanti ab ipso Ioanne Scoto interpretationem esse confectam. Nimis barbaramente enim interpretis loquitur, quisquis is fuit, et graece eum parum scivisse apparet, sicubi loci a Prisciano adhibiti nobis quoque graece extant, quos cum versione conferamus.

Deinde venio ad 'Totius orbis descriptionem' Salmasio auctore primum a Gothofredo iurisconsulto a. 1628, nunc e codicibus Cavensi et Parisino a C. Muellero in 'Geographis graecis minoribus' II p. 513sq. editam, ex exemplari saeculi fortasse quarti p. Chr. n. graeco nescio quando et ubi expressam.

Verum multo etiam corruptior latinitas et consummata insignis quaedam barbaries, quidquid editor obloquitur novissimus, in chronographi alexandrini anonymi Excerptis saeculo VI vel VII translatis plane perspicitur, retroversa Scaligeri dummodo attendas, praeclara summi viri graecitatis exempla. Iudicat Frickius 'Chronica minora' I (a. 1892) p. 184sq. LXXXIII sqq.:

Graecum archetypum Excerptorum ab homine gallo in latinum translatum esse cum sermone eorum cognoscitur, qui gallicas proprietates et immoderata casuum permutatione et litterae s in fine verborum servandae usu ostendit, tum eo apparet, quod interpret laterculum regum latinorum ficticio nomine *Franci Silvii* auxit (p. 242, 3. 302, 7), videlicet ut originem regum Francorum ab Aenea Troiano deduceret, edixit Mommsenus 'Chronica minora' I p. 272 ('Monum Germ hist, Auct antiqu' p. 9):

versio latina tam barbaramente facta est, ut codice quo continetur scripto saeculo VIII vix multo antiquior sit.

Quibus iudiciis facile accredimus. Concessis his mirum est quantum ad Aratea illa quae feruntur latina recte aestimanda iamiam lucrati simus. Hinc ista, ut dixi, edidi simul cum graecis, quaecunque exstabant, omnibus scholiis et isagogis e codicibus non cunctis sed qui potissimi instituto viderentur examine: nam in bibliothecis italicis helveticis germanicis gallicis belgicis hispanicis etiamnunc codices conduntur multi, quorum pauciores totam syllogam Arateam e textu et scholiis et isagogis compositam continent, ceteri disiectas syllogae istius partes, isagogam aliquam vel vitam vel etiam prooemium Arati vel alia quaedam, comprehendunt: de quibus in editione dictum esse semel moneo.

Barbarus Scaligeri hellenismi imperitissimus iudice erat Scaligero. Etiam in Arato latinitas immodice corrupta ac barbara. At vulgaris sermo non Romanorum quidem, sed Romanensium, si minus pleraque, at certe permulta iamiam in se receperat quae peculiariter interpretis vitia primo quis obtutu existimaverit. Sublatas praesertim casuum et praepositionum leges non abusu, sed usu sensim apud Gallos exeunte antiquitate invaluisse notum est ac cum de Barbaro Scaligeri agendum nobis esset modo ipsi commonefecimus. Idem cadit in declinationum et coniugationum differentias, quas saepissime ignorari et tolli intellegitur non aliter quam in Merovingicae aetatis edictis et conciliis apparet¹⁾

1) Chartas Longobardorum inde ab anno 712 publicas inspicias in codice Longobardico diplomatico ('Historiae patriae monumenta edita iussu regis Caroli Alberti' vol XIII, Augustae Taurinorum a. 1873, ex. gr. p. 426).

ac similiter in scriptis vel Gregorii Turonensis cognoscitur, viri et litteris istius temporis Francicis et genere Romano prae nobilis. Cavendum igitur est, ne interpreti, quemadmodum ipse fecit Scaliger, crimini id vertatur quod toti aetati opprobrio aut esse aut non esse sine negotio patescit.

Scriptos tam barbare quam Aratum latinum libros equidem novi pro mea harum litterarum imperitia paucos tantummodo (erunt multo certe plures), sed pauci isti prorsus nunc inquirenti sufficiant: Barbari Scaligerani codicem unicum saeculi VIII vel VII exeuntis Parisinum 4884, de quo modo dixi, versionis fortasse epistularum Petrinarum folia quaedam Frisingensia, nunc Monachii asservata (conferas L. Ziegleri disputationem 'Relationibus academiae Bavaricae' a. 1876 p. 607sq. insertam), Canonem librorum Novi Testamenti vetustissimum, quem repertum in bibliotheca Sancti Ambrosii edidit Muratori in 'Antiquitatum Italiae mediæ ævi' volumine III Mediolani a. 1740 p. 809sq., iteravit Tregelles Oxonii a. 1867 p. 17sq. Sed hos quidem mittamus. Primus autem omnino concinit vel in singulis. 'Athineos' interpres p. 214a et alibi Athenienses dixit, Anonymus Scaligeri vel novies (cf. Frickii indicem s. v). Graeca multa ac simplicissima, quae tamen aut non posset reddere latine aut esse graeca ipse ignoraret, intacta reddidit, ut tantam confusionem linguarum et quae modum excedat obstupescas: item prorsus Anonymus ac constantia eadem. Quid plura? Idem sane homines non fuerunt isti: fuisse vero eiusdem et nationis et patriae et fere temporis ambos necessario concluditur. Ergo, si modo Gallum Anonymum recte Frickius significavit, Gallia eadem Arati latini et Arateorum patria nobis existimanda. Denique monendum est utrumque librum, et Scaligeri Barbarum et Aratum latinum, olim deductum ex archetypis graecis fuisse imaginibus ornatis. De Anonymo A. Schoenius in 'Eusebio' I p. XV et Frickius l. c. breviter disputant: spatia in codice vacua examinanti omni patet picturarum et delineationum genere fabulari historico geographico personali ut graecum fontem ita illud, unde ipse originem duxit, exemplar etiam latinum illustratum fuisse. Sed de hoc peculiari disputatione instituta accuratissime aliis quaerendum erit. Arati vero interpretem ne ipsum quidem istiusmodi imaginibus primitus

carnisse, quamvis careant quae hodie circumferuntur inde a saeculo VIII apographa, apparet inde, quod et Beda et interpolata recensio eodem utuntur picturarum genere.¹⁾

Deinceps de tempore Arati latini disseram. Quod fieri potest brevissime. Bedae enim latinus innotuit (p. 582—594), latinus Isidori scriptis usus est (cf p. XXXVI). Ergo inter annos \pm 630 et \pm 730 ille, probabiliter apud Gallos, Arato transferendo imaginibus quoque imitandis operam navavit: nam (ut dixi) et Beda, de cuius auctoritate causis vix allatis dubitatum non iure esse video, et alter testis is, qui recensionem interpolatam sub textu a me exhibitam certe s. VIII nescio ubi confecit, imaginum earundem eandem fere seriem ex eodem fonte addiderunt. Et vix aestimari, quam late horum testium pateat memoria, hodie poterit. De Bedae ad medii aevi litteras et ecclesiam potestate tacere praestat. Alter ille, quem interpolatorem nuncupare consuevi, quantum ad scientiam atque artem valuerit, et e codicum multitudine (quam nolui totam proponere) et ex eorum, qui scriptum illius in suum usum varie simul cum aliis excerptis (Plinianis praesertim) converterunt, numero ac gravitate iudicare licebit: legas, quae 'Supplemento' I III—V consociata edidi, e largiore tamen copia, ut dixi p. VI, consulto selecta, item Baudrii abbatis in Adelam comitissam carminis particulam posteriorem (v. 677—718, infra p. 612—614).

Ceterum et recensio ista interpolata et Bedae De signis tractatus pleniore latini interpretis exemplo utebantur, ut possint istis consentientibus vel graviora quaedam nunc deficientia ad latinum ipsum revocari (cf p. XXVII [adn] p. 592 [c. 39] p. 605, 20). Mutilatus erat interdum codicum archetypus.

His de Arati latini origine et propagatione expositis certius de studiorum graecorum aetate Merovingica et Carolidarum apud Francos vestigiis feretur opinor iudicium. De qua re duae hodie inter se non obstant, sed supplere videntur sententiae, altera Zimmeri, qui ista omnia ad monachos doctos Hibernicos refert, altera a Scheffero Boichorst defensa, qui litteris Syrorum intercedentibus a Massalia per Francos perlatis studia graeca coli non desita esse demonstravit, egregie uterque (*Preussische Jahr-*

1) Thiele p. 156. 161.

bücher LIX 1887 p. 27 sqq. *Mitteilungen des Instituts für österr. Geschichtsforschung* VI 1885 p. 521 sqq.). Permulta ita, ut illi volunt, explicari apparet, nec tamen explicantur omnia, nedum ea ipsa, a quibus ad haecce quaerenda modo delati sumus. Neque enim Barbarus neque interpret Arati latinus nec cum Syris ullo modo coniungendus est nec cum monachis Hibernicis cohaeret per Europam dispersis: Galli fuerunt translatores illi vel, si mavis, Franci. In Francorum regno apud Massilienses praesertim ne sexto vel septimo quidem saeculo graecarum rerum ant linguae memoria et cupiditas exstincta evanuerat. Sed memoria invalida, non enecta, avida cupiditas. Hinc intellegitur, quod graeca et Barbarus ille et interpret Arati cum ignorarent ipsi glossaria graecolatina adhibuerunt. Quibus quam male usi fuerint, unaquaque linea clamat. Saeculo octavo ubi primum novo Caroli Magni et sociorum impetu litterarum studia sive adangeri coepta sunt sive emendari sive procreari, Aratea ista tam misere habita apud Francos ipsos, ut videtur, correctiore latinitate in 'recensione interpolata' quam nuncupo renovata sunt. Sic a Francis ut fere fiebat¹⁾ haec in Germanorum et Helvetiorum atque adeo Italorum monasteria traducta, ubi eorum memoria valde increbuit, atque adeo ad Britannos usque: nam eodem fere tempore, quo nova ista recensio coorta est, Beda ex eodem latino excerpta illa arripuit 'Supplementorum ad IV Anonymum II' capite II p. 582—594 a me edita. Denique eodem 'Supplementorum' fasciculo congressi capitibus III—V 'recensionis interpolatae' testes tres, Anonymum Sangallensem in coenobio Sancti Galli a me nuper redinventum, pallii imperatoris Heinrici II in ecclesia Bambergensi custoditi inscripta, Ekkehardi IV carminis de stella Christi partem quandam huc referendam, cum totum poema una cum aliis huius Ekkehardi carminibus his ipsis diebus Egli Sangallensis promulgaverit *Neue Dichtungen aus dem Liber Benedictionum Ekkehardi* IV p. 26 sq. —²⁾

1) Wattenbach *Deutsche Geschichtsquellen* I p. 51.

2) De Arato latino Aug. Reifferscheid in 'Suetonii reliquiis' (p. 443 sqq.) aut falsa affirmavit aut tam incerta, ut certare adversus eum noluerim.

Imagines addidi (p. 172—4) tres, unam Matritensem, quam ex Arato latino simul cum aliis in codicem istum Germaniceum pervenisse apparet, alteram Vindobonensem sive e graeco sive e latino Arati carmine desumptam, denique Monni musivum Trevirense (p. 173), quod ipsum recta via neque e latino neque e graeco Arato deduci posse confido. Nam cum praeter Aratum et Hesiodum et Ennium et Vergilium Cadmi Milesii et Hyagnidis personae fabulares effigie repraesentatae sint, totum hoc scriptorum sodalicium patet a Monno non ex editionum imaginibus promptum esse, sed aliunde adhibitum. Iam memineris Barbari Scaligerani: non modo historici, sed fabulares quoque homines primitus illic imaginibus erant efficti. Quae cum ita sint, musivi Trevirensis fabricatorem chronico aliquo litterario, consimili graecolatino Scaligerano, usum esse pronuntio.¹⁾

1) Quae hoc capite (IV 8) breviter protuli, ea accuratius a me nuper in philologorum et historicorum sodalicio Marpurgensi coram collegis et amicis exposita esse moneo.

V DE ANONYMO III CUM SUPPLEMENTO

(p. 307—312 p. 609—614)

Libellus DE ASTROLOGIA ARATI est permultis codicibus traditus, unde pauca selegi, conferas p. 308 et quae de libris Dresdensi et Sangallensi p. XXI sq. exposui.

Originem etiam huius libelli Aratei latinam esse nequaquam inde cognoscitur, quod sermo flosculo Vergiliano comptus est. P. 306, 9 'duo scilicet Arcturi et Serpens circum atque inter illos in morem fluminis means' non ipsum Aratum (v. 45. 6) sed Vergilianam versus Aratei versionem redolet 'Georgicorum' I 244. 5:

maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis
circum perque duas in morem fluminis Arctos.

Illi vero versus notissimi, ab aliis quoque imitando expressi, ut a Firmico Materno VIII 17 p. 223 (ed. Basileensis a. 1533):

Anguis extremus est, qui inter duas Arctos positus est, in
modum fluminis, quod sinuosis flexibus labitur.

Hyginum codices nonnulli p. 309 enumerati ferunt auctorem iniuria. Vidit hoc Bursianus (*Litterarisches Centralblatt* a. 1861 p. 854) consentiente Heydenreichio (*Die Hyginhandschrift der Freiburger Gymnasialbibliothek* a. 1878 p. 2 et 4). Putant duumviri illi medio demum aevo ab Alcuino haec esse conflata, causis quidem nullis allatis nec per se quidem probabiliter. Immo ARATI ASTROLOGIAM vel titulo profitentur. Omnes litterae explicando Arato dedicatae origine graecae, ut par est. Latina tantummodo libelli forma sive exeunti antiquitati romanae sive medio aevo relinquenda. Medii vero aevi hominibus placuisse admodum videtur concisa haec caeli enarratio. Recepit totam in commentarium Bedae 'De Computo' Bridefertus Ramesiensis

(Bedae Opera ed Basil II p. 88), in suum usum convertit praeter alia quaedam Baudri abbas coenobii Bourgueil intra annos 1079—1107, cum miro consilio et instituto cubilis Adelae comitissae tholum caeli picturis ficticiis exornatum laboriosa interpretatione explanaret. Re a me perspecta versus abbatis 'Supplemento ad V Anonymum III' ex editione et principe et unica Leopoldi Delisle Parisiensis iteravi fontis vel fontium notis adscriptis. Vide de codice et editione Baudrii abbatis p. 608.

Describit Anonymus globi in universum Aratei figuras extorsum dispositas, quemadmodum tot alii saeculorum decursu fecerunt. P. 609 adn.

VI

1. 2. DE ISAGOGA ET SCHOLIIS MARCIANIS ET PARISINIS

(p. 313—555)

1. ISAGOGA BIS EXCERPTA

(p. 315—333)

Dissipatam codicum memoriam diligenter recomposui suis locis p. 314. 315. 323sqq.

Unde haec corrassa sint, difficile dictu, etsi semel de dispositione Aratea Sporus Arati interpres citatur (p. 330 c. 6). Cuius ego commentarii fragmenta omnia congessi 'Analectorum Eratosthenicorum' p. 45—48. Nihilominus affirmare equidem non ausim ceteras quoque isagogae bifariam excerptae partes Sporo esse vindicandas. Veriloquia ac descriptiones sphaerae circuli puncti poli axis vel eadem vel fere eadem alibi saepius et in litteris Arateis, velut in Hygini libro primo, et extra illas occurrere quis serio miretur? Comparavi in margine potissima, alia seponere praeplacuit.¹⁾ Alia nonnulla adhuc inedita sunt, e quibus unum eatenus exhibebo, quoad et huius isagogae et similium compositio ac forma exigere posse videbitur. Iosephi Racendytæ, monachi Byzantini,²⁾ *Περὶ ἀστρονομίας* scriptiunculae, quae codicibus Marciano 529 s. XIV et Taurinensi 238 s. XV—XVI chartaceis continetur, haecce principia³⁾:

1) Exempli gratia commemoro 'Artem pseudodoxeam' papyraceam (*Notices et extraits* XVIII 2 p. 46 sqq.) s. II a. Chr. n. delineationibus insignem ('Aratea' p. 123 sq. Thiele p. 65²).

2) Krumbacher *Byz Litt*² p. 782.

3) Eiusdem fere commentationis initium in Parisino 2426 s. XV fol 8ⁱ reperitur figura sphaerica circulos et axem habente illustratum.

Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περι-
εχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας
κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.
κέντρον δὲ τῆς σφαίρας τὸ σημεῖον ἐστίν.

- 5 διάμετρος δὲ εὐθεία τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ
ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη περατουμένη. εἰ δὲ περὶ αὐτὴν ἡ
σφαῖρα στρέφοιτο, ἄξων τῆς σφαίρας καλεῖται. σφαιροειδὲς
οὖν σχῆμα σώιζων ὁ οὐρανὸς οἷον τι κέντρον ἐν μέσῳ φέρει
τὴν γῆν. κινεῖται δὲ ὡς ἐν ἄξονι τῇ διαμέτρῳ ἀπὸ ἀνατολῶν
10 εἰς δυσμὰς ἀκινήτου τοῦ ἄξονος μένοντος· κείται γὰρ λοξὸς
πρὸς ἡμᾶς τοσοῦτον προσυπερανέστηκώς τοῦ ὀρίζοντος, ὅσον
ἕξ καὶ τριάκοντα μοίρας ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀρίζοντος ὑπερανέχειν
τὸν ἄξονα... τοσοῦτω δὲ πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ ἀπ' ἐναντίας
τῆς μεσημβρίας ἀντικαταδύεσθαι μέρει, τοσαύτας δὲ μοίρας
15 καὶ τοῦ πρὸς ὀρθὴν τὴν σφαῖραν μεσουρανήματος ἐφ' ἑκάτερα
τὰ μέρη ἐκτρέχοντος, ὁπόσας καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐφ'
ἑκάτερα τὰ μέρη ἀφίσταται, συμβαίνει ἰβ' μοίρας μέχρι τοῦ
πρὸς ἡμᾶς μεσουρανήματος τὴν τούτου ἀνάβασιν ἐν τῷ θερι-
νῷ γενομένου σημείου ἀπολιμπάνεσθαι. διὸ μηδὲ ἄσκιον τὸ
20 καθ' ἡμᾶς κλίμα δεικνυσθαι [μὴ] κατὰ κορυφὴν τοῦ ἡλιακοῦ
ἀνιόντος ὑψώματος. κατὰ μὲν οὖν πλάτος τὴν σφαῖραν τέσ-
σαρες τέμνουσι κύκλοι, ὁ ὀρίζων, ὃς διαιρεῖ τὸ ὑπὲρ γῆν
τε καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· ὁ μεσημβρινός, ὃς τὸ ἐῷον
καὶ τὸ ἑσπέριον διαιρεῖ· οἱ δύο καλούμενοι κόλουροι, ὧν
25 ὁ μὲν διὰ τῶν περάτων τοῦ ἄξονος καὶ τῶν ἰσημερινῶν τοῦ
ζωδιακοῦ διῆκται σημείων, ὁ δὲ διὰ τῶν περάτων καὶ αὐτὸς
ὁμοίως τοῦ ἄξονος καὶ τοῦ τῆς θερινῆς τροπῆς σημείου καὶ
τῆς χειμερινῆς. κατὰ δὲ μῆκος παραλλήλως μὲν πέντε ταίτην
εἰσὶν οἱ τέμνοντες, ὁ ἀρκτικός, ὁ καὶ ἀειφανής, καὶ ὁ ἀντ-
30 αρκτικός, ὁ καὶ ἀφανής, οὓς ὁ ὀρίζων διαγράφει τῇ περι-
δινήσει τῆς σφαίρας, οἱ δὲ τροπικοὶ καὶ ὁ ἰσημερινός,
οὓς ἡ ἡλίου διαγράφει φορὰ, ὅτε κατὰ τὰ σημεία τῶν τρο-
πῶν καὶ τῆς ἰσημερίας περιοδεύων γένηται, λοξῶς δὲ τέμνουσιν
αὐτὸν ὅ τε ζωδιακὸς καὶ οἱ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὁ
35 μὲν τῶν τροπικῶν ἐφαπτόμενος [ὁ ζωδιακός] τὸν δὲ ἰσημε-

11, 2 an ὅσον post μοίρας? || 13 lacunam signavi: (συμβαίνει) supplet Thiele ||
13—17 turbata vel graviter corrupta: nolui mutare || 20 cf Ach 1 p. 66 sq || 35 seclusi

ρίων τέμνων κατ' αὐτὰ τὰ τῆς ἡμετέρας σημεία, ὁ δὲ τοῦ ἡλίου τὴν μέσην τέμνων τοῦ ζωδιακοῦ (ἐνθεν καὶ ὁ διὰ μέσων καλεῖται), οἱ δὲ τῶν λοιπῶν λοξότερον πρὸς τὸν διὰ μέσων ἐκκείμενοι πρὸς τε νότον καὶ βορρᾶν παρεκκλίνοντες. καὶ ὁ μὲν ζωδιακὸς ὁμόκεντρος τῇ σφαίρᾳ ἐστὶ, τὸ αὐτὸ 5 ἐπέχων κέντρον αὐτῇ, ἐν δυοκαίδεκα τομαῖς διαιρούμενος. ἐν αἷς τὰ δυοκαίδεκα ζωῖδια, Κριός, Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκορπίος, καὶ Τοξότης, Ὑδροχόος, Ἰχθύες, ἐφεξῆς οὕτως ἀπὸ δυσμῶν ἐκκείμενα πρὸς ἀνατολὰς, τῶν μὲν πρὸς δυσμὰς ἡγουμένων, ἐπομένων δὲ τῶν πρὸς 10 ἀνατολὰς καλουμένων κτλ.¹⁾

Sequitur de Planetarum viis ampla commentatiuncula. —

C. 14 p. 318 (περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν) post novum ac pretiosum e Parmenide de sideribus excerptum temporis indicium suppeditant verba τὰ δὲ κατωνομασμένα ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους χιλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον. Vera haec, dummodo Ptolemaei inclitos stellarum numeros ad Aratum transferri invitum largiaris, quemadmodum per hasce et litteras et picturas saepius accidit; notam legas ad p. 318, 18. Alterum patet vestigium in eorum laterculo, qui Phaenomena (περὶ πόλου) scripserunt, saeculo altero fere post Chr. n. confecto p. 324, 10—14 ('Aratea' p. 120 sqq.). Mensium autem nomina aegyptia p. 320, ne comparatis quidem sive graecis sive macedonicis (cf infra p. LVIII). Sed ut dixi, dilacerata sunt et misella in scholiorum codicibus diversarum membra isagogarum, quarum plures ratione mere astronomica una certe (c. 24 p. 321) genere fabulari Aratum prosequuntur. Vitae poetae in omnibus exstitisse olim videntur.

Semel isagoga in scholiis citatur p. 432, 13.

2. SCHOLIA

(p. 334—555)

PROOEMI tres redactiones eiusdem commentarii stoici supersunt, 1. Achillis (p. 80—85), 2. interpretis latini (p. 176—179. 334, 13—16), 3. scholiorum graecorum (p. 334—339): vide 'Aratea' cap. I. Utebantur prooemio praeterea Avienus initio 'Arati' sui

1) Ἀν χειμένων?

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

et Aristides rhetor in oratione 'In Iovem' ('Aratea' p. 251 sqq.), fortasse Plutarchus ('De exilio' p. 601 AB [III p. 555 Bern]).¹⁾

CETERA SCHOLIA eadem redactione hodie tradita e codicibus edidi consulto electis Marciano 476 s. XI Parisino 2403 s. XIV Aldina a. 1499 instar codicis habenda. Reliquos libros in 'Prolegomenis' Arati mei enumeratos (5) respexi quidem saepissime, sed, ne nimis onerarem librum onustum iam satis superque, perraro enotavi.

Duo scholiorum codicum statui genera, alterum Marciano solo, alterum Parisino et Aldina comprehensum; 5 modo alteri accedit generi, modo alteri. Prius integrius ideoque multo praestantius, alterum multifariam sane interpolatum, sed, cum saepe numero copiosius sit priore, non aspernandum ac per totum carmen utilissimum. Aldina coeptam et in Parisino et in aliis libris interpolationem quodammodo consummavit. Omnia haec nunc edico magis quam comprobo argumentis: monstrat critica scholiorum adnotatio mea tota tam manifesto, ut verbis parcam.

Dicam porro, quid notis ego marginalibus meis voluerim. Quas more et per hunc librum et alibi mihi consueto adscripsi, ne si quae colligi certa de fontibus possent ab utentibus pergerent ignorari. Ach(illem) in prooemio, Posidonium Sporum Plutarchum (*Αἰτίαι τῶν Ἀράτου Διοσημιῶν*)²⁾ Apollinarium (de quo vide p. XVIII) in Diosemiis, Cat(asterismorum) codicem arche-

1) ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ἑγραῖς (ἐν) ἀγκάλαις;

(Euripides fr 941 N.)

οὔτοι τῆς πατρίδος ἡμῶν ὅροι εἶσι, καὶ οὐδεὶς οὔτε φρυγὰς ἐν τούτοις οὔτε ξένος οὔτ' ἄλλοδαπός, ὅπου τὸ αὐτὸ πῦρ ὕδωρ ἀήρ ἄρχοντες οἱ αὐτοὶ καὶ διοικηταὶ καὶ πρυτάνεις ἥλιος σελήνη φωσφόρος οἱ αὐτοὶ νόμοι πᾶσιν ὑφ' ἑνὸς τάγματος καὶ μιᾷ ἡγεμονίᾳ τροπαὶ βόρειοι τροπαὶ νότιοι ἰσημερία Πλειᾶς Ἀρκτοῦρος ὥραι σπόρων ὥραι φντεῶν (Aratus v. 742). εἰς δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρχων θεὸς ἀρχὴν τε καὶ μέσα καὶ τελεντὴν ἔχων τοῦ παντός εὐθείαι περᾶναι κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῶν δ' ἔπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός (Plato 'Leges' IV 715 E). ἢ χρώμεθα πάντες ἄνθρωποι φύσει πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὥσπερ πολίτας. Certe et Platonis locus, qui tamen celeberrimus admodum erat ('De mundo' c. VII fin), et Euripideus in his scholiis coniuncti p. 82, 16. 338, 26.

2) Cf Lampriae catalogum no. 119 (VII p. 475 Bern.).

typo eorum, qui supersunt, simillimum per explicandam primam poematis partem scholiographus is, qui haec multifariam compilavit, vel pluriens vel frequenter adhibuit atque adeo citavit semel p. 361, 3. Abstineo exemplis, editionem evolvas (velut p. 405, 15sq.). Ne his quidem aliisque sepositis, quae relictæ videbis, ea unius omnia eiusdemque farinae esse ac notae legendo facile perspicitur: longe maximam eorum partem arctissimis inter se vinculis cohaerere elucet evidentissime. Ecce argumenta.

1. Saepenumero certus quidam interpres in scholiis exscriptus ad sese provocat ipsum sive dicturum postea de rebus quibusdam Arateis sive ita, ut iamiam antea satis se ille de quaestione aliqua dixisse oblata certa quadam interpretandi opportunitate indicaret. Documenta affero non omnia, sed ex omnibus potissima.

108 (p. 358, 16—18) οὐπω λευγαλέου τότε νείκεος: ἑλληνισμὸς πάλιν τὸ τοιοῦτον 'οὐπω ἡπίσταντο νείκεος' ἀντὶ τοῦ 'οὐπω ἤιδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας ~ 45 (p. 349, 11) τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρων: πτώσις δὲ ἀντὶ πτώσεως. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἑλληνισμός.¹⁾

197 (p. 375, 12. 13) τὸ δὲ κυλίνδεται: πάλιν τὴν θείῃν πρὸς τὴν συμφορὰν ~ 73 (p. 353, 12—15) κεκμηότος εἰδώλοιο: τῷ δὲ κεκμηότῃ διδασκαλικῶς πάλιν χρῆται πρὸς τὰ προειρημένα (66)· δοκεῖ γὰρ κάμνειν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ διὰ τὸ τὰς χεῖρας τείνειν. Cf p. 372, 19. 373, 22. 374, 6 alia.

242 (p. 382, 22—383, 2) ἀμφοτέρων δὲ σφρων: ὁ νοῦς· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται εἰκ(τ)ως, ἀλλήλων ὄντων ἐγγὺς καὶ ταῖς οὐραῖς μόνον οὐκ ἐπιψαυόντων· προείπομεν γὰρ, ὅτι πρὸς τὸν ὦμον Ἀνδρομέδας Ἰχθυὺς μύνην τὴν οὐρὰν ἔχων ἐπὶ τῷ ζωιδιακῷ κεῖται

1) 121. ἑλληνισμὸς δὲ τὸ ἡπέλλει ἀντὶ τοῦ 'διήλεγχε τὴν κακίαν αἰτῶν, ὅτι τοιαύτην γενεὴν οἱ χρεῖσται ἔλιπον'. — 248. γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου κατὰ Αἰολέας. ἑλληνισμὸς δὲ τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ 'γαμβρὸν οἱ πόδες αὐτῆς σηματοῖεν τὸν Περσέα'. αἶψα γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρονται· τὸ γὰρ ἐπωμάδιοι κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Περσέως. — 332. τὸ δὲ 'οὐκέτι ἔκεινον' (τὸν Σελριον) ἑλληνισμός. οὐκέτι ἔκεινον ἀνότος ἅμα ἡλίῳ αἱ ἄρουραι ψεύδονται. — 435. τὸ δὲ εὐροιο ἑλληνισμός ἀντὶ τοῦ 'ἔθρον ἀνεμον'. — 529. τὸ δὲ χειρῶν δεδιδαγμένος ἑλληνισμός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ 'κατὰ χεῖρας μαθὼν καὶ διδαχθεὶς παρ' Ἀθηναίων (καὶ Ὀμηροῦ [Od V 250] 'εὐ εἰδὼς τεκτοσυνάων') οὐκ ἂν ἄλλως κατασκευάσειε περιφερῇ τρόχῳ οὕτως, ὡς ἔχουσιν οἱ κύκλοι.

τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τὸν Κριὸν <τῆς> οὐρᾶς ἐπιψαύων. τοῦτον τοίνυν τὸν βορειότερον Ἰχθὺν χελιδόνος ἔχει τὴν κεφαλὴν φασιν, ὃν Χαλδαῖοι καλοῦσι χελιδονίαν ἰχθύν. τὸ μέντοι σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς ~ 239 (p. 381, 24. 25) ὁ γὰρ ἕτερος ἐν τῷ βορείῳ καὶ τοῦ Κριοῦ βορειότερος καὶ ἐπιψαύει τοῦ ὤμου τῆς Ἀνδρομέδας.

254 (p. 385, 20—24) ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς: τὸ ἀριστερὸν τοῦ Περσεύς γόνυ ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τοῦ Ταυρείου διχοτομήματος, ὅπου καὶ τὰς Πλειάδας εἶναι ἐλέγομεν, ἐπὶ τὴν ἱξὺν βότρυος δίκην προσανακεκλιμένας [τῇ τοῦ Ταύρου ἱξύι], οὐρᾶς τρόπον ἀποπληρούσας ~ 172 (p. 370, 13—15) αἱ μέντοι Πλειάδες παρὰ τὸ διχότομον αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὴν ἱξὺν ἀνακεκλιμέναι σχῆμα κατὰ τινας οὐρᾶς ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ ὁ Νικανδρὸς φησιν (Ther 121 sqq.).

273 (p. 395, 4—10) ἐπειδὴ δὲ ἀμυδρά ἐστιν ἡ Χέλος, ὡς ἔφαμεν, διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτὴν πειρᾶται δεικνύναι, καὶ φησιν ἡ δὲ μετὰ τῆς Ὀρνιθὸς κεφαλῆς καὶ τοῦ γόνυ τοῦ εἰδώλου κείται, ὥστε ἴσον ἀπέχειν διάστημα τὴν Αὐραν τοῦ τε γόνυ καὶ τῆς Ὀρνιθὸς κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μεσηγύ. πάλιν δὲ λαβὼν καιρὸν συντόμως <μνημονεύει> τὸν Ἐν γο(ύ)νασιν ~ 268 (p. 394, 10—13) τὸ δὲ ἦ τ' ὀλίγη ἦτοι ὀλίγων ἀστέρων (κατὰ μὲν Ἰππαρχον, ἰ, ὡς δὲ Τιμόχαρις φησιν, ἦ, ὡς δὲ Εὐδημος, ἐννέα), ἣ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. Deest tertium de obscuritate stellarum traditionis iniquitate nunc praetermissum.

301 (p. 400, 1—3) τὸ δὲ Τόξον ὅτ' ἡ ἑλῖος: τοῦτο σημαντικόν ἐστι τοῦ προειρημένου μηνὸς Χοιᾶχ ~ 300 (p. 399, 13—19) καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρωι: ἀπὸ κοινού τὸ μηνί (287). πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγόκερω ὁ Χοιᾶχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Δεκέμβριος, ὅτε ἐν Τοξότῃ ὁ ἥλιος. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ἐν προτέρωι μηνί τοῦ Τυβί, ὅς ἐστιν Ἰανουάριος (λέγει δὲ καὶ κατὰ τὸν Χοιᾶχ μῆνα), πολλὰ κατὰ παθῶν κατὰ θάλασσαν πρὸς τὴν ἐσπέραν ὁρμίζου· μακρὰ γάρ εἰσι τότε αἱ νύκτες, καὶ οὐκ ἐστι σοι εὐχερὲς τότε διαπεραιουῖσθαι.

383 (p. 415, 28—416, 8) ἀλλ' οἷ μὲν καθ' αἰετος: ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἡλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον. ἀλλ'

οἱ μὲν προειρημένοι πάντες ἀστέρες εὐσύνοπτοι εἰδώλοις ἡρμοσμένοι ἡμῖν φανεροί εἰσι, τὰ δὲ προκείμενα ἄστρο κατωτέρω κείμενα τοῦ ἐπιδιωχομένου Λαγωῦ (εἴπομεν δέ, πῶς διάκεινται) πάντα ἐστὶ σκοτεινὰ καὶ ἀνονόμαστα· οὐ γὰρ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔτυχεν, ἀλλ' ἀχλυώδη ὄντα διὰ τὸ εἶναι νότια καὶ ἀπροσηγόρευτά ἐστιν. δι' ἣν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνων αὐτῶν, προεξεθέμεθα ~ 367 (p. 413, 15—27) οἱ δ' ὀλίγωι μέτρῳι: μέτρῳι λέγει τῷ μεγέθει. σμικροὶ δὲ καὶ ἀμυδροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν μεταξὺ τοῦ πηδαλίου καὶ τοῦ Κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ Λαγωῦ πλευρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀστέρες παρὰ τῶν παλαιῶν ἀστρονόμων οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοπεποίηται, ὥστερ ἅπαντα τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν ὄντες σφόδρα νότιοι καὶ ἡμῖν οὐκ εὐσύνοπτοι, διὰ τοῦτο οὐδὲ τυπώσεως ἔτυχον παρὰ τῶν παλαιότερων. οὕτω δὲ αὐτοὺς ψιλῶς μνημονεύει ὑπὲρ τοῦ μὴ τινα ἐν τοῖς νοτίοις τούτους τοὺς ἀστέρας θεασάμενον πλανηθῆναι κτλ.

389 (p. 417, 1—4) ἄλλοι δὲ σποράδην: πάλιν διαλαμβάνει περὶ τινων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ μεταξὺ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Κήτους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν ~ 388 (p. 416, 22—27) οἷος ἀπὸ προτέρων: σφόδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαβὼν σφόδρα πλανᾷ τὸν ἀκούοντα, ὥς πρὸς τοὺς προειρημένους παρατηρήσας φησὶ τὸ οἷος ἀπὸ προτέρων τῶν προειρημένων ἐν τῷ ζωιδιακῷ κύκλῳ. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἰχθὺν Νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἣ ὅτι πρὸς τὸν νότιόν ἐστι κύκλον.

610 (p. 458, 12—14) γραπτέον δὲ οὐ μάλα πᾶσα, ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατηστέρισται, καθὼς εἴπομεν, ἀλλ' ἡμίτομος ~ 342 (p. 410, 5—13) αὕτη δὲ ἡμίτομος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἥτοι οὕτως ἔχουσα θέσεως, ἣ ὅτι [τὰ περὶ] τὴν πρῶιραν ἔχει προνευκυῖαν καὶ προπλέονσαν, εἶγε ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ περὶ τοῦ προσκειμένου ἰ τῷ ὦ λέγων ὁ Ἡρωδιανὸς παρετυμολογεῖ (II 1 p. 410 L.), πρόιραν αὐτὴν εἰπὼν παρὰ τὸ προϊέναι καὶ προπορεύεσθαι. ἐπεὶ οὖν τὴν πρῶιραν οὐκ ἔχει ἡ Ἀργώ, φησὶν, ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν ἔλκεται ἥτοι ὀπισθεν φέρεται.

738 (p. 474, 20—24) αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα —: διὰ παντός δὲ ἀλλαχόθεν καὶ πολυπλάσιως τὰ πλάτη τοῦ φωτός ἐπεκτείνουσα δηλοῖ καὶ λέγει, ὅποια καὶ πόστη τοῦ μηνός ἐστιν ἡμέρα. προείπομεν δέ, ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτός αὐτῆς ἐγγίνονται √ 733 (p. 472).

752 (p. 478, 5—21) Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος, ὃς ἀκριβῶς ἀριθμήσας εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὥς πρὸς σύγκρισιν τοῦ μεγάλου (περὶ οὗ πάλιν λέγομεν),¹⁾ ὅτε σύνοδος τῶν ζ' ἀστέρων γίνεται ἐπ' ἀπωλείαι τοῦ παντός. δεξάμενοι τοίνυν οἱ μετὰ Μέτωνα ἀστρονόμοι πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν τῶν ἐννεακαίδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοῖδε ἄνεμοι, καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρείας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ οὖν ἤδη ταῦτα ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἔγνω τὰ πολλὰ ὁ Ἄρατος, φησὶν, ὅτι καὶ αὐτὸς γινώσκεις· πάλαι γὰρ αἰδέεται καὶ φαίνεται καὶ φανερὰ τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ Ἕλληνες παρ' Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων (cf ad 458 p. 429, 6—17).

779 (p. 481, 16—482, 2) ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν: πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴν ἔχει ἀπὸ συνόδου οὓσα ἡλίου· εἶπομεν γάρ, ὅτι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ συνόδου ἔχουσα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἐσπέραν φαίνεται. √ 740 (p. 475, 1—8) ἄκρα γε μὴν νυκτῶν: περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ὡρῶν διακρίσεως ἤδη προείπομεν. αὐτὴν δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶ τοῦ μηνός, ἐξῆς διδάσκει. μῆνα δὲ λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σύνοδον, ὅταν ἦι ἡμερῶν κθ'. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἄκουε τὸν ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀγωγὴν, καὶ νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων.

783 (p. 482, 29—p. 483, 4) τριταίαν ἄγουσα ἡμέραν ἀπὸ συνόδου καὶ οὓσα λεπτή (οὕτω γάρ ἐστι τριταία οὓσα) καθαρόν καὶ διαυγὲς τὸ φῶς ἔχουσα εὐδίας ἐστὶ σημαντική. λεπτή δὲ οὓσα, τουτέστι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρευθῆς οὓσα καὶ πυρῳδες

1) Ita libri, scripsi vix recte πάλαι ἐλέγομεν.

τὸ φῶς ἔχουσα πνευμάτων ἐστὶ δηλωτική. ταῦτα δὲ προ-
 ειρήκαμεν ὡς ib (p. 482, 17—28) λεπτή μὲν καθαρή
 τε —: τουτέστι τριταία οὐσα, εἰ μὲν λαμπρὸν εἶη τὸ φῶς,
 εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν, εἰ δὲ πυρρὸν καὶ ξανθόν, ἀνέμου
 δηλωτικόν, εἰ δὲ μέλαν καὶ ζοφῶδες, χειμῶνος καὶ ὑετοῦ'.
 ἔστι μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς διόλου ἀπαθὲς καὶ
 λαμπρὸν (ἄτοπον γὰρ τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι), ὃ δὲ
 περιεχόμενος ἡμᾶς οὗτος ἀἷρ πρὸς πάντα συμπάθειαν ἔχων
 τοιοῦτον αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ φῶς· ὅτε γὰρ πνεῖν μέλλουσι
 ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβανόμενος
 ὁ ἀἷρ πυρρὸς γίνεται καὶ ξανθοῦται· καυστικὸν γὰρ αἶε τὸ
 ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὗτος ὁ ἀἷρ τοιοῦτος γενόμενος
 σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁρᾶν τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ
 ἔστι σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν.

817 (p. 489, 17—20). καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον: καὶ
 εἰ μειζόνως ἀπολύεται. προείπομεν δέ, ὅτι διαρρήγνυται
 καὶ διακρουομένη μᾶλλον ἀπλοῦται (καὶ) μὴ δυναμένη δι-
 κνεῖσθαι πλεονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικ-
 νύει ὡς 792 (p. 485, 19—25) εἰ δ' αὖτως ὁρᾶθῇ: τὴν δὲ
 ὁμοίαν φαντασίαν καὶ τεταρταία οὐσα εἰ παρέχοιτο, ὀρχήν
 χειμῶνος ἀθροιζομένου μαντεύεται, ἐμοὶ δοκεῖν πυκνου-
 μένου τοῦ ἀέρος διὰ τὴν τῶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας πνευμάτων
 φύσιν. αἷτιον δὲ τῆς πυκνώσεως τὸ διὰ πολλοῦ τοῦ διαστή-
 ματος ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου ὠκεανοῦ φερόμενον τὸ πνεῦμα ἀδυ-
 νατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἰσταμένου καὶ
 ἀντισχομένου ἀπαντᾷ ἡ πύκνωσις.

877 (p. 501, 17sq.) οὐδὲ μὲν ἡελίοιο: καὶ περὶ τὸν
 ἥλιον ἄλλως συνίστανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης
 ἔφαμεν ὡς 811 (p. 488).

878 (p. 501, 23—28) ταύτας (τὰς ἁλῶας) δὲ λέγουσι χει-
 μῶνα ποιεῖν· εἰ γάρ, ὡς προείπομεν, ὃ χειμερινὸς ἀἷρ
 ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀναδίδωσιν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν, αὗται
 δὲ ἐλθοῦσαι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς
 στερεότητος μείνωσιν οὕτω, πάντως μέγαν πάνυ χειμῶνα
 σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο γένωνται ὡς 811 (p. 489, 6—13).

905 (p. 507, 23—508, 4) εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω: προ-
 είπομεν καὶ ἐν Φαινομένοις, ὡς ἐπὶ τοῦ Θυτηρίου καὶ

τοῦ Κενταύρου, ὅτε μέλλουσι πνεῖν, ἄνεμοι τοῖς πλησίον αὐτῶν παχυμερεῖς συστάσεις προαναστελλουσι καὶ λαμπρὰ ἀποδεικνύουσιν. οὕτω καὶ νῦν, ἐάν, φησὶν, ὁ ἐκ βορείου μέρους τῆς Θάττης ἀμυρὸς φανῇ ἡρέμα πως ἀχλυνώδης ὢν, ὁ δὲ νότιος Ὅνος φαίνεται, τότε ἐπισκόπει καὶ ζητεῖ πνευσόμενον τὸν νότον· τὰ γὰρ πρὸ ἑαυτοῦ ὁ ἄνεμος ἀναστείλας καὶ τὸν νότιον Ὅνον φανερώτερον πεποίηκεν ὡς 415, 6 (p. 421, 26—422, 3) ὕψι — μάλα κυμαίνοντι: καὶ μᾶλλον τὰ ἐν ὕψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκαπασμένα μέλανι καὶ δεινῶι νέφει· φιλεῖ γὰρ προαναστελλεῖν ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος τὰ ὑπερκείμενα νέφη καὶ πυκνοῦν.

982 (p. 525, 17—19) εἵπομεν, ὅτι ἀδιάκριτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις αἱ τοῦ ἔτους ὥραι. μὴ καταφρονήσης οὖν τούτου τοῦ σημείου ὡς 924—9 (p. 512, 12—16) καὶ Θέρους βρονταὶ τε —: παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κεκριμένα εἰσὶν αἱ ὥραι τοῦ ἔτους καὶ ὁ χειμῶν ἔχει τὰ προσήκοντα, οἶον ἀστραπὰς καὶ βροντάς, καὶ Θέρους ὁμοίως, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτά ἐστι καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις ἐν καιρῶι Θέρους βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ ὑετός.

1001 (p. 529, 10—18) καὶ ἡσυχὰ ποικίλλουσα —: τουτέστι ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν καὶ πολύφωνα κρώζουσα. προεῖπομεν δέ, ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορώναι ἀρχομένον χειμῶνος ἡδόμενοι φαίνονται. λοιπὸν δὲ προϊόντος καὶ ἐπίτασιν τοῦ κρύους ἔχοντος οὐκέτι χαίρουσιν, ἀλλ' ἀρχομένου Θέρους πάλιν ἡδόμενοι φαίνονται· τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν. φασὶ δέ, ὅτι, ὅταν καὶ ἡ κορώνη ποικίλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἡσυχὰ κρώζῃ καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὕψ' ἡδονῆς εὐδίαν ὡς 968 (p. 522, 20—23) πάλιν τῇ βαρελαί φωνῇ καὶ τῇ συνεχείᾳ τῆς κραυγῆς ἔσομένου χειμῶνος [σημεῖον] τὸν ἐνδιαθέτως βοῶντα δείκνυσιν· καὶ αὐτὸς γὰρ φιληθεῖ τοῖς ὕγρασις.

1023 (p. 533, 19—22) καὶ ὁψὲ βοῶντε —: καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν βοῶντες οἱ κολοιοὶ σημειὸν εἰσι χειμῶνος, ὅταν ἐσπερίζοντος τοῦ καιροῦ κοίτου φροντίζωσιν. βοῶσι δὲ χάριν τῆς αὐτῶν κοίτης· ὡς γὰρ εἵπομεν, πρὸ τοῦ χειμῶνος ἔρχονται αὐτόσε ὡς 970 (p. 522, 27—523, 5) . . . καὶ τῶν νησῶν αἱ οἰκουροὶ καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀρόφους ἀναστρεφόμενοι

κολοιοὶ κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ἐξοχὰς ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σέπας ἀναντιάσσοντες τὰ πτερὰ σημείον εἰσι χειμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄρνεα διαινόμενα τινάσσει τὰ πτερὰ.

1039 (p. 536, 28—537, 3) καὶ περὶ χιόνος ἐσομένης ἀφορῶν μάθοις τοῖς κέγχροις τοῦ λύχνου, ὅταν πάντη πλησίον τῆς μύξης ἔχη σημαία· καὶ γὰρ περὶ τὴν μύξαν πολλάκις ὡς κέγχροι τινὲς συνίστανται, ἃ προελέγομεν, ἐκ τῆς ὑγρότητος τοῦ ἀέρος ὥ p. 526.

1064 (p. 541, 1—5) αὐτὰρ ὅτε σφῆκες —: ὅταν ἐν φθινοπωρινῇ τοῦ ἔτους ὥραι οἱ σφῆκες κατὰ πληθὺς συνηθροισμένοι ἐν πολλοῖς τόποις βλέπωνται καὶ πρὸ τῆς ἐσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς, χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. προεῖρηται δέ, ὅτι ἡ ἐσπερίος ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων χειμῶνα ἐπιφέρει ~ 257 (p. 392, 3—8) σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες καιροῦς· ἐῷαι μὲν γὰρ ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἐῷαι δὲ δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων. ἐσπερίαν δὲ ἀνατολὴν ποιούμεναι χειμῶνος ἀρχὴν σημαίνουσιν. τῆς δὲ ἐσπερίου δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἑαρινὴν ἡμερίαν καὶ μηδὲν ἐξαίρετον περιέχειν σημείον.

His exemplis simul eum elucet astronomum fuisse, qui ita Aratum perpetua interpretatione commentaretur, idque cetera quae de industria omisi in scholiorum compilatione testimonia per totum corpus disiecta comprobant.

Patriam interpretis in Aegypto quaerendam esse sequitur e scholio ad v. 443 (424, 22—425, 13) τοῦτο δὲ τὸ ζῶιδιον οἱ Ἕλληνες Ὑδραν ἐκάλεσαν τὸ ζῶιον, ὃ κατηγωνίσαστο ὁ Ἡρακλῆς. οἱ μέντοι Αἰγύπτιοι Νεῖλον εἶναι τοῦτο τὸ ἄστρον λέγουσι καὶ λόγους σφόδρα πιθανοὺς παρέχονται· ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ ζωιδίου ἐστὶ περὶ ἰε' μοῖραν τοῦ Καρκίνου περὶ τὴν Ἐπιφί μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς . . . τὸ μέσον αὐτοῦ ποιεῖται τοῦ σώματος τὸν Λέοντα τῷ Μεσορῆι, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Αὔγουστος, ὅτε τὸ μεσαττικόν ἐστὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως. τὰ δὲ τελευταία αὐτοῦ περὶ τὴν Παρθένον· τοῦ γὰρ Θῶθ, ὅς ἐστι Σεπτέμβριος, τὰ τελευταία εἰσι τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὀφείλει εἶναι τοῦ Κεν-

ταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς ἦι τὸ τέλος αὐτῆς (τῷ γὰρ Φαωφί παύεται ὁ Νεῖλος, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτώβριος), ἄλλως τε καὶ ὁ Κόραξ ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τοῦμφανὲς ἡμῖν παρίστησιν· καὶ γὰρ τῆς χροιάς αὐτοῦ, τοῦ Κόρακος δηλονότι, μελανούσης νοοῦμεν, ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ Νεῖλος. καὶ ὁ Κρατῆρ δὲ οἰκεῖον πηγῇ ἢ ποταμῷ, ἄλλον (δὲ) ζώιον ἄλλοιον.

Perspicuum igitur, cur ad res Aegyptiorum respexerit, et sacras et profanas, identidem et menses Aegyptiorum cum Romanis exaequare voluerit cum alibi tum p. LII. LVI. Hinc eidem enarratori haec sunt consimillima omnia procul dubio assignanda:

150 (365, 24—366, 7) ἄπτεται πως καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν δηλῶν καὶ τὸν πρὸς Αἰδὴν γάμον ἐν τῷ λέγειν κενεαὶ — ἄρουραι· αὐτὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρποὺς καὶ τὴν μητέρα τὴν γῆν· καὶ γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις τῷ Ἐπιφί [Ιουλίῳ] μηνί, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, τότε καὶ ἡ τῆς Κόρης ἀρπαγὴ τελείται. περὶ τὴν ὀγδόην καὶ εἰκάδα τοῦ Ἐπιφί μηνὸς γίνεται ἐν Λέοντι ὁ ἥλιος, ὅτε καὶ ὁ Κύνων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται· οὐ γὰρ πάντως περὶ πέμπτην καὶ εἰκάδα ὁ Κύνων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ περὶ κθ' καὶ λ' πρὸς τὴν βραδυτέραν τοῦ ἡλίου κίνησιν.

152 (p. 366, 8—20) τῆμος καὶ κελάδοντες: τότε, φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπέπτονσι τῷ πόντῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κληίδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρουσι πρόσωπα καὶ τοῦ ὀχήματος ἀλύσεις ἀπηνιώρηνται [ἢ χασμήματος] καρδίαν ἐξηρητημένην ἔχουσαι. τὸ δὲ πλῆθος τῶν βρόχων τῆς ἀλύσεως τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσας λέγουσι μοῖρας ἐπέχειν τὸν ἀστέρα ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Λέοντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀριθμουμένου. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον ἀνιερῶκασιν ἡλίῳ· τότε γὰρ ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ περὶ τὴν ἡῷ κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν φαίνεται. καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτους τίθενται καὶ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν εἶναι τὸν Κύναν λέγουσι καὶ αὐτοῦ τὴν ἐπιτολήν. ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρνυγα θύουσι, τῷ πταρμῷ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου.

265 (p. 392, 21—393, 10) ἦρι καὶ ἐσπέριαι: ἦρι τὸν

ὄρθρον ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνατολήν, ὅτε ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὄντι ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ ε' καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλιος, ὅτε καὶ τοῦ θερίζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίους. ἐσπέραι δὲ δυτικαὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἑῷιαι δύνουσιν ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ Ἀθὺρ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Νοέμβριος, ὅτε ἐστὶ καὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν· τότε γὰρ ἐσπέραι οὐκ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι (οὐδὲ γὰρ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι), ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐσπέρας τὴν δύσιν ποιοῦνται· ὅτε γὰρ σὺν Σκορπίῳ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τότε Ταῦρος εἰς δύσιν ἑῷιος καταφέρεται. τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ οὕτως ἔχει· αἱ δὲ ὀνομασταὶ ἦρι καὶ ἐσπέραι εἰλίσσονται καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ. καὶ τούτων ὁ Ζεὺς αἴτιος, ὅς καταστέρησεν αὐτάς, ὅστις αὐταῖς καὶ θέρους ἀρχομένου καὶ χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησεν. ληπτέον· ἑῷιαι Φαρμουθὶ ἀρχομένου θέρους ἀνατέλλουσιν, ἑῷιαι δὲ δύνουσι τῷ Ἀθὺρ μηνὶ ἀρχομένου χειμῶνος.

332 (p. 408, 11—18) ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι: συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν θειρινὸν τροπικὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ περὶ τὸν Ἐπιφθὸν μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ φέρει — πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν' (II XXII 31). τὸ τηλικαῦτα σφοδροῦ γινομένου τοῦ καύματος πάντες οἱ πρόσφοροι καρποὶ πέπειροι γίνονται, φησὶν.

408 (p. 420, 6—13) ἀρχαίη νύξ: ἀρχαιοτέρα γὰρ καὶ πρεσβύτερα τῶν θεῶν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ (Theog 123) 'ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο'. φασὶ δέ τινες, ὅτι μυθικῶς τι ἐπιψάνων καὶ φυσικῶς ἄπτεται, ὅτι ἡ νύξ ὀδυρομένη τὴν τῶν ἀνθρώπων ταλαιπωρίαν τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης σημεῖον ἔδηκεν ἐκεῖνο τὸ θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιος (ἐν) Αἰγοκέρῳ τῷ Τυβὶ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος, ὅτε καὶ ἐν χειμῶνι πνεῖ ὁ νότος.

462 (p. 430, 18—431, 6) ἤτοι μὲν τὰ γε κεῖται: διδάξας τὰ περὶ τῶν Φαινομένων ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κυκλῶν διδασκαλίαν, οἵτινες αὐτοὶ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἀφανεῖς εἰσι πλὴν τοῦ γαλαξίου, ὅτι ἐστὶ νεφελώδης. ἀπὸ τῶν ἐπιψάνων δὲ αἰτῶν ζωιδίων ποιεῖται τὴν κατάληψιν. ποι-

εἶται δὲ λόγον περὶ τῶν δ' κύκλων, τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ· οὗτοι γὰρ εἰσι μάλιστα βιωφελείς, ὁ δὲ ἀρκτικός καὶ ὁ ἀνταρκτικός καὶ ὁ γαλαξίας οὐδεμίαν τροπῆς ὠφέλειαν ἔχουσι, καὶ ὁ μὲν θερινὸς τροπικός, ὅτι ἐν τῷ Καρκίνῳ γενόμενος ἄρχεται τὸ θέρος ποιεῖν, ὁ δὲ ἰσημερινός, ὅτι δύο γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἑαρινή τῷ Κριῷ Φαμενώθ' κέ', ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι. γίνεται δὲ χειμερινή ἰσημερία ἐν ταῖς Χηλαῖς, ἐν τῷ Ζυγῷ τῷ Φαωφί μηνί, ὅς ἐστιν Ὀκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνουσιν, ὁ δὲ χειμερινός, ὅτε (ἐν) Αἰγοκέρῳτι ἄρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν, καὶ ὁ ζωιδιακὸς δέ, ὅτε διαπορευόμενος τοῦτον ὁ ἥλιος ἐνιαυσίως τοῦ τε χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους αἵτιος γίνεται.

513 (p. 440, 21—26) ἐν δέ οἱ ἡμέραι: ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς ἰσημερίαις ἐν αὐτῷ γίνονται αἱ ἡμέραι ταῖς νυξὶν ἴσαι· ἰσοῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοίρας. δύο δὲ γίνονται ἰσημερίαι, φησί, καὶ μία μὲν, ὅτε φθίνει τὸ θέρος· τῇ γὰρ κέ' τοῦ Θώθ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τροπή, καὶ ἰσημερία ἐστὶ μειονμένων τῶν ἡμερῶν. —

946 (p. 517, 8—15) ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν —: ὁ ὕδρος οὗτος εἰδός ἐστιν ὄφως, ὃς τοὺς βατράχους σιτεῖται, ὡς ἔχομεν παρὰ τῷ Νικάνδρῳ (Ther 416). διὰ τοῦτο ὕδροις ὄνειαρ τὸ τῶν βατράχων γένος· αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται. ὁ δὲ λόγος· ἔσται, φησί, τεκμήρια χειμῶνος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οὔτινές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ. παρ' Αἰγυπτίοις δὲ ἐν τῷ θέρει μείζον κραυγάζουσι προσδοκίαι τῶν Νειλώων ὑδάτων, οἷς φιληδοῦσι καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν.

1010 (p. 531, 17—20) καὶ αἱ γέραναι πάλιν τὰς τῶν καιρῶν ἐπερβολὰς οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ χειμῶνι μὲν ἀπὸ Θραίκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμότερα φεύγουσι [καὶ] εἰς τὴν Αἴγυπτον. πάλιν δέ, ὅτε χειμῶν, καὶ τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον.

Passim per haec scholia ad 'utilitatem vitalem' (τὴν βιωφέλειαν) hominum et rusticorum et navigantium spectasse Aratum

non sine consilio ac studio impenso proficitur interpres (p. LIV. LX alibi). Sunt igitur illius certe haec quoque scholia:

287. 8 (p. 397, 16—24) *μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνί* —: πολλὰ κίς εἴπομεν, ὅτι οὐ μόνον ἕνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινομένων γράφει ὁ Ἄρατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων βιωφελεῖς εἰσάγει καιροὺς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησὶν· ἀρχὴ γὰρ χειμῶνος, ὅτε (ἐν) τῷ Αἰγοκέρῳ γίνεται ὁ ἥλιος. ἐπάγει γοῦν, ὅτι 'μὴ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν (λέγει δὲ τὸν Τυβὶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος· τότε γὰρ σφοδρὸς ἐστὶ χειμῶν) ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζου πλέων καὶ ναντιλλόμενος, ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει τὸν πλοῦν ποιούμενος'.

100 (p. 357, 15—21) *εὐκηλος φορέοιτο*: ἥσυχος εὐμενῆς φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος τὸ μὴ ἄγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται, δεόντως· ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως καὶ ὡς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι πλάσματι χρησάμενος.

136 (p. 361, 11—16) *τινὲς δὲ τῷ Ἀράτῳ ὡς παρατείνοντι τὴν μυθολογίαν ἐπεμέμψαντο ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ. καὶ φασιν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ βλασφημίαν τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρκτων καὶ τοῦ Διὸς τοῦ Κρονίωνος, οὗτος δὲ βιωφελὴς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ παρεξέτεινεν αὐτόν.*
Item Orionis fabula βιωφελῶς ab Arato explicata dicitur ad v. 636 (p. 461, 10 sqq.). Cf ad v. 909 p. 508, 21—509, 2.

Mitto alia multa. Porro eidem interpreti astronomo reddiderim sive imaginum sive delineationum memorias per scholia manifestas, sed adhuc Aldinae vitio obscuratas, praesertim cum semel moris cuiusdam aegyptii mentio iniciatur.

24. τοῦ δὲ ἄξονος τὰ πέρατα πόλοι εἰσὶν εἰρημένοι· περὶ γὰρ αὐτοὺς πολεῖται ὁ οὐρανὸς καὶ στρέφεται. γραμμὴ δὲ ἐστὶν εὐθεῖα ἢ ἀπὸ σημείου ἀρξάμενη, ὡς τὸ ὑποκείμενον (figuram olim adscripserat in ima pagina)· ἀπὸ γάρ τινος ἀρχῆς ἐποιήσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ εἰς τι τέλος ἐλήξαμεν. ἡ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξονος τοὺς δύο πόλους ἔχει τοὺς ἀπὸ σημείου εἰς σημείον.

318. γλήνεα, παρβολάδην —: οὕτως <sequebatur figura adscripta>· ῥομβοειδὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε τοὺς ἀστέρας γλήνεα· γλήνη γὰρ νῦν ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ κόρη.

190. οὐ γὰρ μιν πολλοί: ἡ Κασσιόπεια ἀστέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ διαστήματος ἀλλήλων κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κειμένους. ὣν ὁ βορειότατος ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τούτων μεταξὺ δύο τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες τοιοῦτον <sequebatur figura>. ὣν ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐστὶ τὸ σῶμα, ἡ δὲ πλαγία τὰ γόνατα.

192. οἷην δὲ κληῖδι: τὸ ἔνδοθεν ἡρμωσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἀρχαῖχόν ἐστιν· οὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτὸς εἰσιν αἱ κλειδές, ἀλλ' ἐνδον τὸ παλαιὸν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσιν. καὶ Ὅμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακρούονται κληῖδι . . . ἐστὶν οὖν ἡ Κασσιόπεια ἐν οὐρανῷ οὐχὶ πᾶσα, ὡς γέγραπται, ἀλλ' οὕτω <sequebatur olim figura> κλειδὸς ἔχουσα ἀρχαίας σχῆμα, καὶ οἱ ἀθρόοι ἀστέρες τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, οἱ δὲ πλάγιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, οἱ δὲ κατωτέρω ἄμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν, ὡς δικλίδα. Ceterum ad globum quoque provocat interpres identidem, velut ad v. 251 (p. 384sq.):

καὶ οἱ δεξιτερῇ μὲν: πάλιν ἐν οὐρανῷ ἡ τοῦ Περσέως δεξιὰ πρὸς τὴν τῆς Κασσιόπειας καθέδραν ἐκτέταται, ἐπειδὴ ἔνδον ὀριῶσι τὰ ζώδια πρὸς τὸν οὐρανόν. ἡμεῖς δὲ τὰ νῶτα ὀριῶμεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὀραῖσθαι τὴν ὄψιν. διό, ἐὰν λέγῃ δεξιὰν χεῖρα ἢ ἀριστεράν καὶ εὐρωμεν τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῇ σφαίρᾳ, μὴ ξενίζόμεθα· ἐνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχειν τὴν ὄψιν, ὡς καὶ ἐν οὐρανῷ, ἀλλ' ἐκτὸς γράφεται πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς ἀκριβῶς γινῶναι.

Item ad v. 248 (p. 384, 1—5) v. 322 (p. 406, 1—5, cf Thiele p. 48¹) alibi.

Denique, ne finibus suis excurrat commentatiuncula, paraphrasi praesertim Aratum ille adiuvarē studuit interpres. Docent exempla allata (p. LI—LXI passim), docent alia innumera unaquaque pagina facile inveniēda. Lemmata mihi constat primitus illi

commentario non fuisse praefixa: succreverunt tunc demum, cum commentarius perpetua paraphrasi instructus cum aliorum commentariorum reliquiis tempore Byzantinorum in unum quoddam corpus contaminaretur. Videbis in editione me male nunc in scholiis Marcianis et Parisinis discerpta reconciliando saepius sanasse.

Semel in his scholiis ad isagogam relegari p. XLIX dictum est.

Theo Alexandrinus saeculi quarti astronomus idem Arati fuit interpres (p. 146 a). Idem Byzantini testantur. Velut Maximus Planudes eam scholiorum recensionem, quam edidi, a Theone confectam esse nescio ubi legerat: Planudeae enim redactioni in illa ipsa exstructae praescribitur cum alibi tum in codice Achillis Mediceo XXVIII 44 s. XV fol 43 a (cf 'Aratea' p. 2)

*ἐκ τῆς εἰς τὰ τοῦ Ἀράτου Φαινόμενα Θεωνος ἐξηγήσεως
ἐκλογαὶ διορθωθείσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυρίου
Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.*

Item in codice Parisino 2842 s. XV fol 27a med scriptum et fol 118b repetitum legitur manu recentiore

Θέωνος τοῦ μαθηματικοῦ ἐξηγήσεις τῶν Ἀρατελῶν Φαινομένων.
Pertinere hunc titulum voluit librarius ad p. 1—26a, quibus Phaenomena Arati continentur alia tamen manu exarata. Denique memineris Aldinae ita e codice aliquo, quemadmodum nunc apparet, subscripta (p. 555 adn):

*τέλος τῶν τοῦ Ἀράτου Φαινομένων καὶ Διοσημεϊῶν καὶ τῶν
τοῦ Θεωνος σχολίων.¹⁾*

Eiusdem Theonis esse epistulam ad Iulianum dedicatorem post scholia servatam (p. 554, 20—555, 14) in 'Analectis Eratosthenicis' demonstravi (p. 40 sq.). Paraphrasta etiam et interpres simul

1) S. XVI scriptoris testimonium Aventini nomine hucusque inediti sed, quemadmodum audio, mox edendi Carolo Weyman acceptum refero:

Primi Aegyptii, ut Theon in commentariis, quae scripsit in Aratum, refert, cum animadverterent ob velocitatem lunae facile errari posse, redegerunt annum in menses solares.

Aegyptii incoeperunt annum suum, ut Theon refert, in Leone, id est Iulio, Athenienses in Iunio et solstitio aestivo.

Pertinent haec ad schol 735 (p. 473) et 152 (p. 366). Sumpta fortasse ex Aldina.

Ptolemaei 'Syntaxeos' Theo exstitit. Igitur conspirante etiam tempore, ut ante tria lustra ita hodie Theonem iudico eum ipsum agnoscendum esse Arati commentatorem, cuius vestigia per scholarum nostrorum compagem amplissima patefeci. —

De signis criticis dixi in 'Prolegomenis' Arati p. XII—XIV.

NONNUS in hac de commentariorum Arateorum quaestione difficilis, imitationes aperte Arateas si excipias, quas in editione adnotavi.¹⁾ Ordine progrediar a paene certis ad incerta. Ita Nonnus I 254. 5 et 460—462:

γείτων δ' Ἡριόνης ἐλατῆρ ὁμόφοιτος Ἀμάξης
πήχει μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βοώτης. —
ἔσσο καὶ ἀστερόεις μετὰ βονκόλον, ἦχι Βοώτης
φαίνεται, ἀστράην δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων
ἔσσο Λυκαονίης²⁾ ἐλατῆρ Ἀρχτωῖος Ἀμάξης.

Baculum non novit Aratus 91 nec 'Catasterismorum' liber, norunt picturae (Thiele p. 96), ut sive globum sive picturas singillatim sive utrumque habuisse Nonnus videatur. Habet haec e globo:

γούνατι δ' Εἰδώλοιο καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ Κύνῳι
Φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην (I 256. 7). —
μολπῆς δ' ᾄξια δῶρα παρ' ἀστεροφεγγέι Κύνῳι³⁾
στηρίξω σέθεν αὐλὸν Ὀλύμπιον, ἡδυμελῇ δέ
οὐρανίῃ Φόρμιγγι τεὴν σύριγγα συνάψω (I 465—467). —

ἀντέλλων δὲ παρὰ σφνρὸν Ἠνιοχῆος
νυμφίος ἀστερόεις ἀμαρύνσετο Ταῦρος Ὀλύμπου
εἰαρινῶι Παέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσω
ὀκλαδὸν ἀντέλλων ἐπικάρσιος, ἡμιβαφῆς δέ
δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλήτα τιταίνων
φαίνεται, ἐσπερίην δὲ θοώτερος ἄντυγα βαίνων

1) R. Koehlerum *Ueber die Dionysiaka des Nonnos von Panopolis* p. 93³ video illa in Nonni carmine Aratea negare maluisse. Certe iniuria. Catasterismis Nonnianis praeclarus ceteroquin 'Dionysiacorum' explicator nullam prorsus operam impendit.

2) Cf Callim 'In Jovem' 41 Λυκαονίης Ἀρχτωῖο.

3) κύκλωι (e XXXIII 371 fortasse ἐν ἀστεροφεγγέι κύκλωι de Coronae stellis) in codicibus est, correctum a Schuppio discipulo.

σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέχεται Ἠνιοχῆα.

ὥς ὁ μὲν ἐστήρικτο κατ' οὐρανόν (I 355—362).

Habet vero etiam alia. Affero XXXVIII 97—102

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε (Bacchus) καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι

Κελτοῖς Ἑσπεριοῖσι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,

πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι' αἰθέρος, ἣ πόθεν αὐταὶ

Ἠλιάδες παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἡριδανοῖο

εἰς φυτόν ῥμείβοντο καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων

δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις

~ schol 359 (p. 413, 2—4) ἔστι δὲ ὁ Ἡριδανὸς τῆς

γειτνιώσης τῇ Ἰταλίᾳ θαλάσσης τῆς Γαλατίας,

καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Βόχερσος.

Nonni Celtæ occidentales sunt ii ipsi, quos scholiasta et ipse accurate distinxit Italiae finitimos; praeierat ex gr in 'Heliadibus' Aeschylus (fr 73 N.). Gravius erit I 450. 1 de Anriga

ὃς Ὠλενίην ἐν Ὀλύμπῳ

πήχεῖ μαρμαίροντι σελασφόρον Αἶγα τιταίνει

~ schol 164 (p. 368, 19. 20) ὠλενίην δέ μιν Αἶγα Διὸς

καλέουσ' ὑποφῆται: ὠλενίη δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς

ὠλένης τοῦ Ἠνιόχου <εἶναι> ἦ, ὡς ἄλλοι, Ὠλένου θυγάτηρ.

Prius in Arato verum. Tamen posterius Nonnus videtur ipse intellexisse, e scholio opinor Arateo editioni ei, qua ille utebatur, addito. De ceteris, quatenus video, dubitari possit. Nonnulla enumerabo. XXXIII 296. 7 haec de Aquila leguntur

καὶ ἀγχόθι Κασσιεπείης

Αἰετὸν Αἰγίνης τανυσίπτερον εἶδεν ἀκόλτην

nisi quid me fefellit alibi non tradita. Ursam maiorem secundum Amphidis comici narrationem (~ supra p. 181 Hygin II 1 p. 30 B.) bis descripsit:

ἀλλὰ Κρονίων

Καλλιστοῦς λάχε λέκτρον ἐς Ἀρτεμιν εἶδος ἀμει-

ψας (II 122. 3). —

ἄξονίῳ δὲ τένοντι πολυπλανὲς ὕμμα τιταίνων

Καλλιστῶ σκοπίαζε καὶ ἄστατον ὄλκον Ἀμάξης,

γινώσκων ὅτι θῆλυς ἐδέξατο θῆλυν ἀκόλτην

μιμηλῆς μεθέποντα νόθον δέμας Ἰοχαιρῆς

ἀγνάστοις μελέεσσιν (XXXIII 288—292).

Ex aliquo libro Arateo, sive commentario eodem, unde iam probavi Nonniana provenisse nonnulla, sive 'Catasterismorum' libro, ista sumpta. Indidem XXXVIII 394 (~ p. 190 sq.)

νυμφίος Εὐρώπης μυκήσατο Ταῦρος Ὀλύμπου
et XXXIII 292—296 (~ p. 210. 368)

ὑπερτέλλοντα δὲ Ταύρου

Μυρτίλον ἐσκοπίαζε πυρίπνοον Ἠνιοχῆα,
ὅτι πόθῳ χραίσμησε, καὶ εἰς δρόμον Ἱπποδαμείης
ἄξόνιον ποίησε τύπον τροχοειδέει κηρῶι,
ἄχρι Πέλοψ γάμον εὔρε.

XXXVIII 400—405 (~ p. 218 — 9. 376)

καὶ ποδὸς ἀστραίοιο μετάρσια γούνατα πάλλων
Πήγασος ἐχρεμέτιζε καὶ αἰθύσσων πόλον ὀπλῆι
ἡμιφανὴς Αἰβύς ἵππος ἐπέτρεχε γέιτονι Κύνῳι.
— — — — — ἀπεσεύσατο Βελλεροφόντην.

In LEXICIS antiquis scholia Aratea frustra quaesivi.¹⁾

1) Lexica perraro Arati mentionem iniciunt (cf ad p. 388, 3 sqq. Et-M et Gud s. v. ζώιδιον θερειτάτη κιχάνω μύκης, Suid s. v. χειμῶν ὀρνθίας [1021 sqq.]. Et-M et Gud s. v. ἐλίκωπες . . . ἢ οἱ ναυτικοί, πρὸς τὴν Ἑλλήν ὠπῶντες . . . ὥς φησιν Ἄρατος (37. 8)

Ἑλλῆκι γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ
εἰν ἅλλ τεκμαίρονται, ἵνα χερὶ νῆας ἀγινεῖν
concinunt cum scholio p. 348, 16 sqq. At glossa est Homeric Cratetis propria, cf 'Aratea' p. 167 sqq. Et-M et Gud s. v. Δίκτη ὄρος τῆς Κρήτης καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Αἰβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. Ἄρατος (33) Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν Ἰθαλοῖο ἀπὸ τοῦ [τὸ] Δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω τίκτω, τίκτα τις οὖσα ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δικταῖον ὄρος. οἱ δὲ νησόν φασιν εἶναι τὴν Δίκτην καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἀλιεντικῶν δικτύων. ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγέγειον ἵστατο. λέγεται καὶ Δικταῖον. Aliiter scholia Arati hodie servata p. 346. Et-M et Gud s. v. γυρῶσαι Ἄρατος (9) 'καὶ φυτὰ γυρῶσαι'. σημαίνει τὸ φιαλῶσαι (vix φυτεῦσαι, cf schol.) καὶ περιφράζει ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθενται, παρὰ τὸ γυρὸν ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν — schol Parisinum (C cf p. 314) p. 337, 11—13. — E scholiis Homericis inserui nonnulla supra p. 388—390 aperte Aratea. Avienum e scholiis in Diosemias scriptis hausisse passim in margine adnotavi. Idem commentarium quendam Arateum in ceteris quoque, opinor, adhibuit: Deutsche Litt-Zeitung 1898 p. 667 sq. Cf p. LXIX¹.

Subiungam pauca de ANECDOTO quodam BRITANNICO ex Achille Gemino scholiis denique e pleniore 'Catasterismorum' sylloga conflato. Codex bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis Ll IV 2 s. XV (de quo vide Catalogum bibl. Univ. Cant. IV p. 65)¹⁾ fol 79—89 habet capita nonnulla *Περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ζωιδίων τε καὶ πλανητῶν*:

Οὐρανός ἐστιν ἡ ἀνωτάτω κυκλοφορικὴ κόσμον παν- Ign
τὸς ἐπιφάνεια, πάντη πάντοθεν ἰσάκεις ὑπερθεῖν τῆς γῆς ὁμοιο-
μερῶς περατούμενος πρὸς ὕψος καὶ βάθος.

καὶ φυλακτήριον. κέκληται δὲ οὕτω ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν, ὃ Ach p.
σημαίνει τὸ φυλακτήριον (εἶναι), ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρούειν, δηλαδὴ 96, 14 aqq.
τοῦ κινεῖσθαι· ἀεικίνητον γὰρ δῆτα καὶ ὀξυκίνητον.

ἔξ οὗ καὶ αἰθέρη ὠνόμασται, οὐχ, ὥς τινες ὑπελήφασι, Ign
διὰ τὸ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πυρώδη οὔσαν αἰθεσθαι, πλημμε-
λοῦντες περὶ τὴν πλείστην πυρὸς ἀπη(λ)λαγμένην δύναμιν,
ἀλλὰ διὰ τὸ αἰεθεῖν κυκλοφοροῦμένην ἐνδελεχῶς οὔσαν σφαι-
ροειδῆ²⁾ οἱ δ' ἀπλανεῖς οὗτοι κοινότερον μὲν ἄστρο
καλούμενοι, ἰδίας μέντοι προσηγορίας ἕκαστος ἡξιωμένοι. καὶ
εἰσιν οἱ πάντες εἰς νῦν ἀναγραφόμενοι κ' πρὸς τοῖς μ' οὕτω
καλούμενοι·

Ἄρκτος μικρά, Ἄρκτος μεγάλη, Δράκων, Κηφεύς, Βωώτης, Στέ- Gemin
φανος, Ἐν γόνασι, Λύρα, Ὅρνις, Κασ(σ)ιέπεια, Περσεύς, Ἡνίοχος, c. 2.
Ὀφιοῦχος, Ὀφις, Ὀιστός, Ἀετός, Δελφίν, Ἴππου προτομή, Ἴππος,
Ἄνδρομέδα, Τρίγωνον.
Κῆτος, Ὠρίων, Ποταμός, Λαγός, Κύων, Προκύων, Ἀργώ,
Ύδρος, Κρατήρ, Κόραξ, Κένταυρος, Θηρίον, Θυματήριον, Στέ-
φανος νότιος, Ἰχθὺς νότιος.

τὴν μὲν δὲ μικρὰν Ἄρκτον τροφὸν Διὸς Ἑλλήνων παῖδες Cat p. 184
οὔσαν ἐν Κρήτῃ μυθεύονται, Ἑλίχην καλουμένην. Ἀγασθένει³⁾
δὲ δοκεῖ Κυνόσουραν καλεῖσθαι μίαν οὔσαν τῶν Ἰδαίων νυμ-
φῶν, ἀφ' ἧς ἐν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ Ἰστοῖς, ἣν οἱ περὶ
Νικόστρατον ἔκτισαν, τὸν ἐπ' αὐτῇ τόπον καὶ λιμένα Κυνό-
σουραν ἐκάλουν.

1) Haud pauca tacite correxi facile obvia.

2) Omisi nonnulla aperte turbata.

3) ἀγασθένην Cant.

Item breviter agit eodem quo ante ordine de ceteris, e quibus haec duo enotabo. Ursae magnae fabula sic finita

διωκομένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχάδων μέλ-
λουσαν ἀναιρεῖσθαι διὰ τὴν νόμον ἐλέησασαν τὴν θεὸν εἰς
τοῦτον μεταβαλεῖν τὸν ἀστερισμόν

ita narrationem continuavit

οἱ δὲ φασιν, ὥς ἐπιόντα Κρόνον ποτὲ Ζεὺς εὐλαβηθεὶς ἑαυ-
τὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τοῖς δὲ τροφοῖς εἰς ἄρκ-
τους. καὶ οὕτως <ἐν> τῷ ἀρκτικῷ κατηστέρισε, καὶ ἔστιν
ἡ κεφαλὴ τοῦ Δράκοντος περὶ τὴν οὐρὰν τῆς Ἑλίκης. περι-
λαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἑτέραν, τὴν Κυνόσουραν.

Eadem p. 321 et p. 330 ex isagoga quadam plurifariam con-
flata edidi, deficientibus tamen ceteris fabulis 'Catasterismorum'
libello comprehensis. Copiosiora excerpta Cantabrigiensia in
Aurigae catasterismo:

Cantrabrig.

οἱ δὲ φασι Μυρτίλον εἶναι
τὸν Οἰνομάου ἡνίοχον.

ὑπὸ δὲ Πέλοπος εἰς θάλασ-
σαν ἀπορριφῆναι φθονηθέν-
τα ὥς προσκαλοῦντα Ἰππο-
δάμειαν.

Cat supra p. 210 b 4—6

τινὲς δὲ φασι Μυρτίλον
ὀνόματι τὸν ἡνίοχον εἶναι,
τὸν ἔξ Ἑρμοῦ γεγονότα.

Pergit catasterismis expositis Cantabrigiensis, ut partim ad
Achillis Isagogam excerptam (ut p. LXVII adnotavi in margine)
partim ad scholia accedat proxime:

Ach I c. 40
p. 76

λόγος μὲν οὖν οὗτος μυθικὸς περὶ τούτων· γελοῖον γὰρ
πρὸς τούτων τὸν οὐρανὸν ἀκαταστέριστον οἶεσθαι. διὸ καὶ
παρὰ διαφόροις ἔθνεσι (ἕτερα) καὶ τὰ σχήματα τῶν εἰδώλων
τά τε ὀνόματα διάφορα. τοῖς δ' Ἑλλήσιν ἐξετέθη ταῦτα ἀπό
5 τινων ἐπισήμων ἡρώων πρὸς εὐχερῇ κατάληψιν τοῖς περὶ
ταῦτα σπουδάζουσιν, τῶν δ' ἄλλων μάλιστα τοῖς περὶ τε
γεωργίαν πονουμένοις καὶ ναυτιλίαν, ὥς ἔχειν ἐπὶ τῶν ἐπι-
τολῶν τε καὶ δύσεων τεκμαίρεσθαι τὸ λυσιτελέστερον, τὸ
τοῦ καιροῦ κατάσ(τ)ημα διαγινώσκουσιν.

3 supplēvi | σχήματα Ach: τεχνήματα Cant || 5 τινων ascripsi: τοίνυν
Cant, cf Ach || 6 an μάλλον? || 7 ναυτηλίαν Cant

ἔθεντο δ' οὖν τὰς προσηγορίας δι' αἰτίας εὐλόγους πέντε· ^{schol}
 καὶ ὁμοίωσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἢ κατὰ πάθος, ὡς ἐπὶ ^{p. 345, 5—11}
 τοῦ Κυνός (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῇ τούτου ἀνατολῇ λυττᾶν οἱ
 χειραῖοι κύνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), <ἦ> κατὰ τιμὴν, ὡς ἐπὶ
 τῶν Διοσκούρων, καὶ μυθικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μεταβληθείσης
 Καλλιστοῦς εἰς ἄρκτον, ἢ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν,
 ὡς τὰ τῶν ζωιδίων πλεῖστα.

Sequuntur e Gemino excerpta varia.¹⁾

3. DE PAPYRO BEROLINENSI 5865

(p. 556—558)

Exeuntis antiquitatis papyrus in Aegypto scriptus est sine
 textu lemmatis praefixis. Glossas interpres simpliciter expressit
 vulgari appposito vocabulo. Pauca de rebus astronomicis, nonnulla
 habet de fabulis. In quibus optimum erit IV 1. 2, ita fere si
 suppleveris: (Πήγας)ος δ' ἔστι (Ποσειδῶ)ν(ος) καὶ Μεδούσης, ut

1) Scholiorum Arateorum exemplar aliquod ΤΑΤΙΑΝΟΣ quoque mihi
 adisse videtur cap. 9 et 10. Conferas haec:

9. Κύων ὁ τῆς Ἡριγόνης ἐν οὐρανῷ δεικνύται

καὶ Σκορπίος ὁ τῆς Ἀρτέμιδος βοηθὸς
 καὶ Χείρων ὁ Κένταυρος
 ἢ τε ἡμίτομος Ἄργῳ
 καὶ ἡ Καλλιπῶ (-οῦς et libri et editio) Ἄρκτος.
 εἶτα πῶς πρὶν τούτους περὶ τὰς προειρημένας
 τάξεις γενέσθαι ἀκόσμητος ἦν ὁ οὐρανός;
 τίη δὲ οὐ γελοῖον εἶναι δόξει τὸ κατὰ μέν
 τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον
 δελτωτόν,
 κατ' ἐπίους δὲ (ὡς) τῆς τοῦ Διὸς προσωνυμίας
 πρωτότυπον στοιχεῖον
 10. . . . τίς ἐστιν ὁ Βερενίκης πλόκαμος;
 Ταῦρος ἐστιν ἐν οὐρανῷ
 ζῶιον πονηρὸν ὁ Ἐν γόνασιν ἐκθλίβει,
 καὶ ὁ τὸν ἀνθρωποποιὸν Προμηθέα καταφαγὼν
 Λετὸς τελέμνται.

schol 345 (v. 27) (Hyg II 4
 p. 34 sq. schol 454 v. 568)

schol 345 (v. 27)

passim

schol 410, 6 (v. 342 al)

schol 345 (v. 27)

Ach p. 75

Hyg II 19 p. 59

Hyg ib schol 380 (v. 235)

Cat p. 223 b

} passim

schol Rhesi v. 528 p. 341 (i e
 Hermippus, cf Wilamowitz
 'Comment gramm' II p. 16.

Idem de GERMANICO statuo et de AVIENO (de quo cf p. LXVI'), quam-
 quam paucis transigi nequeunt.

Hyginus ('Astr' II 18 p. 58 Bunte) infra textum a me subscriptus.¹⁾ Ceteris perlectis assequeris ipse, cur sic meam ego nunc sententiam concludam: nihil cum scholiis nostris hunc habere commune commentarium, cuius particulam papyri folia continent; vulgaris potius hic est et cum scholiis in Homerum minoribus, Didymi quae feruntur, apte comparandus, illa ad doctum et peritum astronomum in universum referenda. Contenti puto scholiis erimus e Theone et aliunde excerptis atque adeo gaudebimus, tam exile et misellum profecto commentariolum postquam in papyro isto iamiam cognovimus.

1) Hygini 'Fab' p. 12 Schm 'E Neptuno et Medusa Chrysaor et equus Pegasus'. Item alii.

VII DE LEONTIO

(p. 559—570)

I. 'Sphaerae Arateae constructionem' vel ob syntaxin perdifficilem intellectu Leontius enarrat mechanicus incertae aetatis Byzantinus Theodoro sodali in talibus globis fabricandis admodum iam versatus (p. 561). Qua in re simul discimus globos istos Arateae interpretationi destinatos plerumque non Arato sed Ptolemaeo adaequatos fuisse, ac p. 318 adn ipsi simile aliquid necessario statuimus.¹⁾ Praeter Ptolemaeum ille Sporo utebatur Arati interprete (p. 562).

Libellus de Sphaera Aratea hodie imperfectus (cf ad p. 563, 23. 27).

II. Item imperfectus alter libellus adhuc ineditus *Ἐκ τῶν Λεοντίου μηχανικοῦ Περὶ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου* etymologiarum studio insignis. Desunt hodie cum alia tum eius personae mentio, cuius in usum scripta erat haec commentatiuncula (cf p. 570, 4—7).

¹⁾ Thiele p. 169.

I ATTALVS

L(aurentianus Hipparchi) XXVIII 39 membranaceus s. XI

L² manus altera correctrix

L³ manus tertia Victorii

V(aticanus Hipparchi) 191 bombycinus s. XIV

V² manus altera correctrix

V³ manus tertia Victorii

M(arcianus Arati) 476 membranaceus s. XI

paginae primae nullo signo addito citatae Mignel sunt, qui editionem Pet(avii) Francogalli Hipparcheam anno 1630 Parisiis in Uranologio emissam iteravit in 'Patrologiae cursus completi serie graeca' vol. XIX p. 1001—1136 post Eusebium, secundo loco ad Pet(avii) paginas numeravi, qui Vict(orii) editionem principem Florentiae anno 1567 curatam novis subsidiis vix adsumptis repetivit, tertiae paginae ad Man(itium) spectant Hipparchi editorem novissimum Lipsiae anno 1894

Scal(igeri) coniectanea apud Villoisonum 'Epistulae Vinarienses' Turici 1793 reperiuntur

ATTALI FRAGMENTA ARATEA

1

prooemium
editionis
commentario
iunctae

HIPPARCH. I p. 1013 A (178 P. 24 M.) ὅτι μὲν οὖν Εὐδόξωι
ἐπακολουθήσας ὁ Ἀράτος συντέταχε τὰ Φαινόμενα, ἱκανῶς οἴ-
μαι δεικνύναι διὰ τῶν προειρημένων, ἐν οἷς δὲ διαπίπτουσιν
οὔτοί τε καὶ οἱ συνεπιγραφόμενοι αὐτοῖς, ὧν ἔστι καὶ ΑΤΤΑΛΟΣ,
5 τῶν ὑποδείξομεν. ἐκθρησόμεθα δὲ εὐθέως καὶ ἐν οἷς ἰδίαι ἕκαστος
αὐτῶν διαμαρτάνει. προληπτέον δέ, διότι ΑΤΤΑΛΟΣ πᾶσι σχε-
δὸν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεγομένοις περὶ τῶν οὐρανίων συν-
επιγράφεται ὡς συμφώνως τοῖς φαινόμενοις ὑπ' αὐτοῦ λεγο-
μένοις, πλὴν ἑφ' ἐνὸς καὶ δευτέρου, ἃ δὴ καὶ ὑποδείξομεν ἐν
10 τοῖς ἑξῆς (cf fr 5. 14. 16. 17. 22). λέγει γοῦν ἐν τῷ προοιμίῳ
τὸν τρόπον τοῦτον·

διὸ δὴ τό τε τοῦ Ἀράτου βιβλίον ἔξαπεστάλαχμέν σοι
διωρθωμένον ὑφ' ἡμῶν καὶ τὴν ἐξηγήσιν αὐτοῦ, τοῖς τε
φαινόμενοις ἕκαστα σύμφωνα ποιήσαντες καὶ τοῖς ὑπὸ
15 τοῦ ποιητοῦ γεγραμμένοις ἀκόλουθα.

καὶ πάλιν ἑξῆς φησιν·

τάχα δέ τινες ἐπιζητήσουσι, τίني λόγῳ πεισθέντες φαρὲν
ἀκολούθως τῇ τοῦ ποιητοῦ προαιρέσει τὴν διόρθωσιν
τοῦ βιβλίου πεποιθῆσθαι. ἡμεῖς δ' ἀναγκαιοτάτην αἰτίαν
20 ἀποδίδομεν τὴν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα συμ-
φωνίαν.

τοιαύτην οὖν ἔχοντος τοῦ ΑΤΤΑΛΟΥ τὴν διάληψιν, ὅσα ἂν ἀπο-
δεικνύωμεν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ Εὐδόξου κοινῶς λεγομένων
διαφωνοῦντα πρὸς τὰ φαινόμενα, δεῖ διαλαμβάνειν καὶ τὸν
25 ΑΤΤΑΛΟΝ περὶ τῶν αὐτῶν διημαρτημένως συναποφαινόμενον.

3 δεικνύναι LV || 4 ὁ Ἀ. L | Ἀτταλλος V || 6 προδιαληπτέον V | Ἀτταλ-
λος V || 9 θατέρου coni Man || 10 ἐφεξῆς L || 12 σοι om L || 12, 17 Attali verba
ab Hipparcheis distinxit L || 17 ἐπιζητοῦσι L || 19 δὲ L || 20 τοῦ ποιητοῦ om
V | πρὸς τὰ φαινόμενα om L

1*

commentarii
Indoles

HIPPARCH. I p. 1004 A (172 P. 4 M.) in epistula ad Aeschri-
nem fratrem praemissa: ἐξηγήσιν μὲν οὖν τῶν Ἀράτου Φαινο-
μένων καὶ ἄλλοι πλείονες συντετάχασιν, ἐπιμελέστατα δὲ δοκεῖ
πάντων ΑΤΤΑΛΟΣ, ὃ καθ' ἡμᾶς μαθηματικός, τὸν περὶ αὐτῶν
πεποιῆσθαι λόγον. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξηγήσασθαι τὴν ἐν τοῖς ποιή-
μασι διάνοιαν οὐ μεγάλης ἐπιστροφῆς προσδεῖσθαι νομίζω (ἀπλοῦς
τε γὰρ καὶ σύντομός ἐστι ποιητής, ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως
παρηκολουθηκόσι), τὸ δὲ συνεῖναι τὰ λεγόμενα περὶ τῶν οὐρανίων
ὑπ' αὐτοῦ, τίνα τε συμφώνως τοῖς φαινομένοις ἀναγέγραπται
καὶ τίνα διημαρτημένως, τοῦτ' ὠφελιμώτατον ἡγήσαιτ' ἂν τις
καὶ μαθηματικῆς ἰδίου ἐμπειρίας. θεωρῶν δ' οὖν (ἐν) τοῖς πλεί-
στοις καὶ χρησιμωτάτοις διαφωνοῦντα τὸν Ἀρατον πρὸς τὰ φαινό-
μενά τε καὶ γινόμενα κατὰ ἀλήθειαν, τούτοις δ' ἅπασι σχεδὸν
οὐ μόνον τοὺς ἄλλους ἀλλὰ καὶ τὸν ΑΤΤΑΛΟΝ συνεπιγραφόμενον
ἔκρινα τῆς σῆς ἔνεκα φιλομαθ(ε)ίας καὶ τῆς κοινῆς τῶν ἄλλων
ἰσχυροῦς ἀναγράφαι τὰ δοκοῦντά μοι διημαρτησθαι. τοῦτο δὲ
ποιῆσαι προεθέμην οὐκ ἐκ τοῦ τοὺς ἄλλους ἐλέγχειν φαντασίαν
ἀπενέγκασθαι προαιρούμενος (κενὸν γὰρ καὶ μικρόψυχον παντελῶς
τοῦναντίον δὲ δεῖν οἴομαι πᾶσιν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, ὅσοι τῆς κοινῆς
ἔνεκεν ὠφελείας ἰδίαι πονεῖν ἀναδεχόμενοι τυγχάνουσιν), ἀλλ'
ἔνεκα τοῦ μήτε σε μήτε τοὺς λοιποὺς τῶν φιλομαθούντων ἀπο-
πλανᾶσθαι τῆς περὶ τὰ φαινόμενα κατὰ τὸν κόσμον θεωρίας.
ὅπερ εὐλόγως πολλοὶ πεπόνθασιν.

2 ἐξηγήσιν corr Pet (p. 1004 C [172 P. 6 M.] καὶ πάντες σχεδὸν οἱ τὸν
ποιητὴν τοῦτον ἐξηγούμενοι προστίθενται τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις): ζήτησιν
LV || 3 πλείονες V || 4 Ἀτταλος corr Pet: αὐτὸς LV | αὐτοῦ V || 6 δεῖσθαι
L || 11 suppl Man || 13 τε om L || 14 συνεπιγραφόμενον om L || 15 τῶν ἄλλων
om L || 17 τοῦ V et corr L, cum prius scripsisset τὸ || 19 δὲ V et super-
scripsit L || 20 ἰδίαι L: ἰδια V || 21 φιλομαθῶν L

idem

HIPPARCH. I p. 1005 A (173 P. 6 M.) χωρὶς δὲ τῶν ἡγνοημένων
ἐν τοῖς φαινομένοις ὑπὸ τε Εὐδόξου καὶ τοῦ Ἀράτου καὶ τῶν
συνεπιγραφόμενων ταῖς φάσεσιν αὐτῶν ἀναγέγραφα σοι καὶ τὰς
κατ' ἀλήθειαν γινόμενας ἐκάστου τῶν ἀπλανῶν ἀστρῶν σὺν αὐτοῖς
τοῖς κατηστερισμένοις ἰβ' ζωιδίοις συνανατολὰς καὶ συγκαταδύσεις,
ἵνα παρακολουθῶν ἐκάστοις ἀκριβῶς καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἀπάντων
ἀποφάσεις ἐν τούτοις δοκιμάζηις.

2 τῶν συνεπιγραφομένων V: τοῦ ἐπιγραφομένου L; significatur Attalus sive solus sive cum aliis coniunctus cf fr 1. 2 || 5 κατηστηρισμένοις V | ζω-
δίοις V et ita saepe LV quae non notabo

4

HIPPARCH. I p. 1017 A (180 P. 32 M.) ἔτι δὲ ἀγνοεῖ περὶ Draco
τοῦ Δράκοντος (Aratus) λέγων οὕτως (v. 58—60)·

λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν

ἄκρην εἰς Ἑλλίκης οὐρῇ, μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰθύ

5 καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.

οὐ γὰρ ὁ δεξιὸς κροτάφος ἀλλ' ὁ ἀριστερὸς ἐπ' εὐθείας ἐστὶ

τῇ γλώσσῃ τοῦ Ὀφρεως καὶ τῇ ἄκρῃ οὐρᾷ τῆς μεγάλης Ἀρκτου·

τὸ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Δρά-

κοντος ὑποτίθεται καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμ-

10 μένην, καθάπερ φησὶν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ, τελέως ἐστὶν ἀπίθανον· πάντα

γὰρ τὰ ἄστροι ἡστέρισται πρὸς τὴν ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὡς

ἂν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατάγραφον αὐτῶν ἐστιν.

φανερὸν δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ ὁ Ἀρατος διὰ πλειόνων· ἐφ' ὧν

γὰρ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος ἄστρου διασαφεῖ, ἐπὶ πάντων

15 συμφωνεῖ τῇ προειρημένῃ ὑποθέσει. καὶ ἄλλως δὲ πλασμα-

τώδης ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις καὶ ἡρμοσμένη. καὶ τούτῳ δὲ τῷ

ἀγνοήματι βοηθήσει καὶ τὸ περὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ Ἐν-

γόνασιν, περὶ οὗ προελθόντες ἐροῦμεν (fr 6).

4 Ἑλλίκης VM: Ἑλλίκην L || 7 καὶ om L | οὐρᾷ om L; ἄκρῃ τῇ οὐρᾷ
coni Man || 9 ἀντεστραμμένην L || 10 ἅπαντα L || 11 ἡστέρισται L, ἡστέ-
ρισται V²: ἡμέρισται V; ἡστερίσθαι coni Pet || 12 εἴ τι coni Pet (at cf de
voce κατάγραφον GHermanni Opusc V p. 214) || 16 καὶ τ. δὲ L: πρὸς τ.
τε V || 17 βοηθήσαιεν V, -ειεν L; βοηθήσει scripsi olim ego | τὸ L: τῷ V

5

HIPPARCH. I p. 1017 B (181 P. 32 M.) περὶ δὲ τῆς θέσεως τῆς idem
τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς οἱ μὲν περὶ τὸν Εὐδόξον καὶ Ἀρα-

τον συμφώνως ἀποφαίνονται τῷ φαινομένῳ, ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ

διαφώνως· ὁ μὲν γὰρ Ἀρατος ἀκολουθῶν τῷ Εὐδόξῳ ἐπὶ

5 τοῦ αἰφ' φανεροῦ κύκλου φησὶν αὐτὴν φαίνεσθαι λέγων οὕτως

(v. 61, 2)

κείνη πον κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἥχι περ ἄκρῃ

μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησι

ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ μικρῷ νοτιωτέραν αὐτὴν εἶναι φησι τοῦ αἰφ' φα-

νεροῦ κύκλου, ὥστε αὐτὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα βραχὺν γίνεσθαι 10
 χρόνον. ὅτι δὲ διαφωνεῖ πρὸς τὸ φαινόμενον ΑΤΤΑΛΟΣ, οὕτως
 ἂν ἐπιλογισθεῖ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἄκρῳ τῷ στόματι τοῦ Ἀράκον-
 τος ἀπέχει τοῦ πόλου μοίρας λδ' καὶ γ' πεμπτημόρια, ὁ δὲ νό-
 τιος αὐτοῦ ὀφθαλμὸς μοίρας λε', ὁ δὲ νότιος κρόταφος μοίρας λζ'. 15
 ὁ δὲ αἰὲ φανερός κύκλος ἐν τοῖς περὶ Ἀθήνας τόποις καὶ (ὅπου)
 ὁ γνώμων ἐπίκρητός ἐστι τῆς ἡμερινῆς σκιάς ἀπὸ τοῦ πόλου
 ἀπέχει περὶ μοίρας λζ'. δῆλον οὖν, ὅτι αἰὲ ἐν τῷ φανερῷ
 τόπῳ φέρεται ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀράκοντος τὸν ἀριστερὸν κρότα-
 φον μόνον ἔχουσα ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὐχ, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι, νο- 20
 τιωτέρα οὕσα δύνει βραχὺν χρόνον καὶ ἀνατέλλει.

1 τῆς posterius L in margine et V || 2 τὸν om L || 3 τὰ φαινόμενα L ||
 4 διαφωνεῖ L || 5 αἰὲ om L | φέρεσθαι coni Man || 7 κείνη παρ κεφαλῇ L |
 τῇ νίσσεται M: τηνέσεται (i ad ei superscripto) V, τῇ νείσεται L || 8 μί-
 γονται LV³: μίγονται V | δύσις τε VM: δύσις ἐστὶ L | ἀντολαὶ LM: ἀνα-
 τολαὶ V || 11 ὁ Ἀττ. L || 13 μοίρας λδ' V: ὁ μ λς' vel λς' L || 14 μοίρας V:
 ὁ μ L || 15 suppl Man || 16 καὶ post σκιάς add L || 17 μολ' V, ὁ μ L | αἰὲ om L ||
 18 τμήματι coni Man

6

Ingenioulius

HIPPARCH. I p. 1017 D (181 P. 34 M.) ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐγγόνασι
 παρεωρακέναι μοι δοκοῦσιν ὁ τε Εὐδοξος καὶ ὁ Ἀράτος, ἀλλ'
 οὐ διημαρτηκέναι, εἰπόντες τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ μέσης τῆς κε-
 φαλῆς τοῦ Ἀράκοντος κεῖσθαι. ὁ μέντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ παρὰ τὸ
 βούλημα τοῦ ποιητοῦ δοκεῖ μοι τὸ ἡμιστίχιον μετατιθέναι γρά- 5
 φων οὕτω (v. 69) 'μέσσου δ' ἐφύπερθε καρήνου' καὶ τὴν κεφα-
 λὴν τοῦ Ἀράκοντος ἔξω τοῦ κόσμου στρέφων, ἵνα γένηται αὐτὸ
 τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν πόδα· τὰ τε γὰρ ἄστρα
 πάντα εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ κόσμου μέρος ἐπεστραμμένα, ὡς ἔφη
 (cf fr 5), ἀστροθετεῖται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ αὐτοῦ τοῦ Ἀράτου 10
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βιβλίοις γράφεται (v. 69, 70)

μέσσω δ' ἐφύπερθε καρήνω
 δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σχολιοῖο (Ἀράκοντος).

1 Ἐγγόνασι LV, cf fr 4 al || 6 μέσσου V; μέσσωι — καρήνω M ||
 6, 12 ἐφ' ὑπερθεν LVM || 12 μέσσωι LV

7

Angultenens

HIPPARCH. I p. 1021 B (183 P. 40 M.) δοκεῖ δέ μοι (Aratus)
 καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ἀστέρων κατὰ τὸ

μέγεθος αὐτῶν ἀγνοεῖν· τοὺς γὰρ ἐν τοῖς ὤμοις τοῦ Ὀφριούχου
 φήσας λαμπροὺς εἶναι, ὥστε καὶ ἐν πανσελήνῳ ἂν θεωρεῖσθαι,
 5 ἐπιφέρει (v. 79, 80)

ἀτὰρ χέρες οὐ μάλα ἴσαι·

λειπτή γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἶγλη.

ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφριούχου ἀστέρες κοινοὶ εἰσι καὶ
 τοῦ Ὀφειως, καθάπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρατος λέγει (v. 82) 'ἀμφό-
 10 τεραι δ' Ὀφιος πεπονείσεται', οἱ δ' ἐν τῷ Ὀφει ἀστέρες, ὧν
 ἔχειται ὁ Ὀφριούχος, λειπόμενοι εἰσι τῇ λαμπρότητι τῶν ἐν τοῖς
 ὤμοις, οὐ πολλῶι δὲ λαμπρότεροι οἱ ἐν τοῖς ὤμοις. διὸ καὶ
 ἐπιστήσειεν ἂν τις, πῶς καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν αὐτοὺς ἰκανῶς
 λαμπροὺς εἶναι.

3 αὐτοῦ L | 4 ἂν om L | 6 χερσ' L, χεῖρες M | μάλα ἴσαι V, μάλ'
 ἴσαι L, μάλ' ἴσαι M | 7 τῇ prius om V | ἐπιδέδρομεν LVM; ἐξεπιδέδρομεν
 conī Pet, cf editionem | 9 ὁ αὐτὸς L | 9, 10 ἀμφοτέραι VM: -οι L | 10 ὀφιος
 LM: ὀφειως V | 11 ἔχει L; ὧν ἔχει conī Man | 11, 2 οὐ ante λειπόμενοι LV:
 traieci; πολλῶι — ὤμοις delet Man | 12, 3 κατεπιστήσειεν L; καὶ ἀπορήσειεν
 scripai olim ego (cf fr 13 et 23) | 13 μὴ ante ix. supplet Man

8

HIPPARCH. I p. 1021 B (183 P. 42 M.) ἐξῆς δὲ περὶ τῶν
 Χηλῶν ὁ Ἄρατος λέγει (v. 90) 'ἀλλ' αἷ μὲν φαέων ἐπιδευέες
 οὐδὲν ἀγαναί.' φησὶ δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ μὴ διὰ τὸ μικροὺς εἶναι
 τοὺς ἐν ταῖς Χηλαῖς ἀστέρας λέγειν τὸν Ἄρατον 'φαέων ἐπι-
 5 μεμφέας' αὐτὰς εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ δ' μόνον εἶναι τοὺς πάντας,
 οὓς μὴ συμπληροῦν τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν. τὸ δὲ 'μηδὲν ἀγανάς'
 λέγειν αὐτὸν διὰ τὸ μηδὲ ὁμοίας αὐτὰς ὑπάρχειν. οὐ δοκεῖ δέ
 μοι διὰ τοῦτο λέγειν αὐτὰς 'φαέων ἐπιμεμφέας' καὶ 'μηδὲν
 ἀγανάς', ἀλλ' ὥς ἂν μὴ λαμπράς.

Chelae

2 ἀλλ' αἱ μὲν VM: ἄλλοι μὲν L | post ἐπιδευέες add LV ἢ ἐπιμεμ-
 φέες (legit Hipparchus in Arato suo ἐπιδευέες, Attalus ἐπιμεμφέες, qua e
 discrepantia interpolatum illud ἢ ἐπιμεμφέες explicatur) | 4 λέγειν om L ||
 5 μόνους L | 6 τὸ δὲ μηδὲν ἀγανάς corr Vict in L³ et in editione (hinc τῶι
 δὲ μ. ἀ. conī Scal): τὸν δὲ μηδένα ἀγανάς L, τὸ δὲ μηδὲν αὐτάς V || 7 ὅγ V ||
 9 ἀγανάς V: ἀγανάς L

9

HIPPARCH. I p. 1021 D (184 P. 44 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ
 τῆς Ἀρκτου παντελῶς δοκοῦσί μοι ἀγνοεῖν ὁ μὲν Εὐδοξος οὕτως
 λέγων

Ursa maior

ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης Ἄρκτου οἱ Δίδυμοι
κεῖνται, κατὰ μέσον δὲ ὁ Καρκίνος, ὑπὸ δὲ τοὺς ὀπι- 5
σθίους πόδας ὁ Λέων

ὁ δὲ Ἄρατος (v. 147 sq.)

κρατὶ δὲ οἱ Δίδυμοι, μέσση δ' ὑπο Καρκίνος ἐστίν,
ποσσί δ' ὀπισθοτέροισι Λέων ὑπο καλὰ φαιίνει,
οἷς ὅ τε ΑΤΤΑΛΟΣ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες συνεπιγράφονται. ὅτι 10
δὲ ἀγνοοῦσιν, ἐκ τούτων ἐστὶ φανερόν· ἡ μὲν γὰρ κεφαλὴ τῆς
μεγάλης Ἄρκτου κατὰ τοὺς προειρημένους ἄνδρας ἐστὶν ὁ βορειό-
τερος ἀστήρ τῶν β' τῶν ἡγουμένων ἐν τῷ πλινθίῳ, ἐπὶ δὲ τῶν
ἐμπροσθίων ποδῶν κεῖται ὁ νοτιώτερος τῶν αὐτῶν ἀστέρων·
ὅτι μὲν γὰρ ὁ προειρημένος ἀστήρ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κεφα- 15
λῆς κεῖται, φανερόν τοῦτο ποιοῦσιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐν ἄκραι
τῇ οὐρᾷ τοῦ Δράκοντος ἀστέρα κεῖσθαι κατὰ τὴν κεφαλὴν τῆς
Ἄρκτου· οὐκ ἄλλος γὰρ κεῖται ἀστήρ κατὰ τὸν ἐν ἄκραι τῇ οὐρᾷ
τοῦ Δράκοντος, ἀλλ' ὁ βορειότερος τῶν ἡγουμένων ἐν τῷ πλιν-
θίῳ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἄκραι τῇ οὐρᾷ τοῦ Δράκοντος ἐπέχει ὡς 20
κατὰ παράλληλον κύκλον τοῦ Λέοντος μοίρας γ' κτλ.

5 μέσην V || 8 μέση δ' L, μέση δ' V || 13 τῷ om V || 16 τε post ἐκ
LV: omisi || 19 ἀλλ' ὁ L: ἄλλο V

10

Auriga

HIPPARCH. I p. 1025 B (185 P. 48 M.) πάλιν δ' ὁ Ἄρατος
περὶ τοῦ Ἡνιόχου λέγων ἐπιφέρει ταντί (v. 177, 8)·

ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος προφερέστερος Ἡνιόχοιο

εἰς ἐτέρην καταβῆναι, ὁμηλυσίη περ ἀνελθών.

διαφωνεῖν οὖν μοι δοκεῖ πρὸς τὰ φαινόμενα καὶ ἐν τούτοις. 5
Sequitur probatio Hipparchi; deinde pergitur: εἴπερ οὖν ἀκο-
λούθως τοῖς φαινομένοις ἔγραφεν, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπολαμβάνει,
πολλῶι βέλτιον ἦν καὶ παραδοξότερον λέγειν τὸν πόδα ἄκρον
τοῦ Ἡνιόχου ὕστερον ἀνατείλαντα πρότερον καταδύνειν καὶ
μὴ ἅμα ἀνατείλαντα ὕστερον δύνειν. 10

2 λέγει ἐπιφέρων οὕτως L || 4 ὁμηλυσίη VM: -ισίη L || 8, 9 τὸν δεξιὸν
πόδα τ. conl Man ob v. 174 sq. || 9 ἀνατείλαντος L || 10 ἅμα συνανατ. L

11

Aries

HIPPARCH. I p. 1032 B (189 P. 60 M.) ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν
Κριὸν καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἀγνοεῖ λέγων οὕτως·

κατανοῶν δὲ τὸν Κριὸν οὔτε ἀκριβῶς διατετυπωμένον οὔτε
λαμπροὺς ἀστέρας ἔχοντα, δυναμένους δὲ καὶ ἐν σελήνῃ
λαμπρᾷ θεωρεῖσθαι διὰ τε τῶν παρακειμένων ἀστέρων
5 πειρᾶται τὴν θέσιν αὐτῶν διασαφεῖν καὶ διὰ τῶν τὸν
αὐτὸν αὐτῷ κύκλον φερομένων.

χωρὶς γὰρ τοῦ λαμπροὺς αὐτὸν ἔχειν ἀστέρας, τοὺς ἐν τῇ κε-
φαλῇ ὡς ἔφαμεν (paullo ante) καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις
10 ποσὶ, καὶ ἀπεκδέχεσθαι μοι δοκεῖ ὑπολαμβάνων διασαφεῖν αὐ-
τὸν τὴν θέσιν τοῦ Κριοῦ φανεράν ἔσεσθαι διὰ τῶν τὸν αὐτὸν
κύκλον τῷ Κριῷ φερομένων καὶ τούτου χάριν ἐπισημαίνεσθαι.
ἀλλὰ τὸ παρεπόμενον τῷ Κριῷ διασαφῶν ἐπιλέγει οὕτως
(v. 231 sq).

15 μεσσοῦθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν, ἥχι περ ἄκραι
Χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται Ὡρίωνος.

3 τετυπωμένον L || 4 οὐ δυναμένους δὲ conī Scal, δυναμένους ἂν καὶ
Man || 5 λαμπρᾷ scripsi: -ὡς LV || 10 ὑπολαμβάνων L: -εν V || 12 ἐπιση-
μαίνεσθαι scripsi: -εται LV; καὶ (γὰρ οὐ) τούτου χ. ἐπισημαίνεται conī
Man || 13 ἐπιφέρει conī Man || 15 ἥχι V

12

HIPPARCH. I p. 1032 C (189 P. 60 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἀγνοεῖ Ptolemaeus
ὁ Ἄρατος λέγων περὶ τοῦ Περσέως (v. 254, 5).

ἄγχι δὲ οἱ σκαιῆς ἐπιγοννίδος ἥλιθα πᾶσαι

Πληιάδες φορέονται.

5 πολὺ γὰρ ἀπέχει τὸ ἀριστερὸν γόνυ τοῦ Περσέως ἀπὸ τῶν
Πλειάδων. ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι μὴ δεῖν δέχεσθαι τὸ 'ἄγχι' ἀντὶ
τοῦ ἐγγύς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγυτάτω.

βούλεται γὰρ λέγειν (φησὶν) ἐγγυτάτω τῶν Πλειάδων
κεῖσθαι τὸ ἀριστερὸν γόνυ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας.

10 οἷς εὖ δὲ λέγει τοῦτο· οἱ γὰρ ἐν τῷ ἀριστερῷ ποδὶ τοῦ Περ-
σέως β' λαμπροὶ καὶ ἔτι (οἱ) ἐν τῇ ἀριστερᾷ κνήμῃ πολλῶν
ἐγγιόντες εἰσι τῶν Πλειάδων ἥπερ τὸ ἀριστερὸν γόνυ.

Schol M ad v. 254 contra illud Hipparchi vituperium haec scribit: φησὶ
δε (Hipparchus) τῷ μὲν ποδὶ τοῦ Περσέως μᾶλλον αὐτὰς πλησιάζειν, πόρρω
δε εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος. πρὸς δ' Διόδωρος μὲν ὑπογοννίδος' γρά-
φει, ὅπως ἡ κνήμη σημαίνοιτο, Μηνόφαντος δὲ ἐπιγοννίδα τὴν κνήμην
ἀποτεῖ διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῆς τὸ γόνυ. δύναιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ μέρους
ὅλον τὸ σκέλος ἀποσεσθαι κτλ. || 3 ἐπιγοννίδος LM: ἐπὶ γοννίδος V ||
6, 8, 12 Πληιάδων L || 6 μὴ δεῖν δέχεσθαι corr Scal: μὴδὲ ἐνδέχεσθαι LV ||
8 φησὶν om L || 11 supplevi; (ὁ) Man || 12 ἐγγιόντες L

Pliades

HIPPARCH. I p. 1032 D (189 P. 62 M.) ψευδῶς δὲ λέγεται (v. 257 sqq.) ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ τὸ τὰς Πλειάδας ἔξ μόνον ἀστέρας περιέχειν·

ἑπτὰ (γὰρ φησιν [v. 261. 258]) ἐκείναι ἐπιρρήδην καλέονται, ἔξ οἷαι περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι.

λανθάνει δὲ αὐτόν· τῷ γὰρ ἀτενίσαντι ἐν αἰθρῷ καὶ ἀσελήνῳι νυκτὶ φαίνονται ἀστέρες ζ' ἐν αὐταῖς περιεχόμενοι. ὁθεν καὶ διαπορήσειεν ἂν τις, πῶς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἐξηγούμενος τὰ περὶ τὰς Πλειάδας παρέπεμψε καὶ τοῦτο τὸ διάπτωμα ὡς εὖ εἰρηκότος αὐτοῦ.

1 ψεῦδος V | 2 Πληιάδας L | 5 οἷαι LV | 7 αὐταῖς scripsi cf l. 3: αὐτῇ LV | 9 τῆς Πληιάδος L | τὸ om L | εὖ εἰρηκότος corr Vict, cf fr 19: εὐρηκότος LV

Cephei
occasus,
Sagittarii
ortus

HIPPARCH. I p. 1033 A (190 P. 64 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὁ Ἀράτος εἰπὼν περὶ τοῦ μηκέτι δεῖν νυκτοπλοεῖν, ὅταν τὸν Τοξότην ὁ ἥλιος ἄρξῃται διαπορεύεσθαι, σημεῖα βουλόμενος ὑποδείξει τοῦ καιροῦ τούτου φησὶν (v. 303—310)·

σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου
Σκορπίος ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτός·
ἦτοι γὰρ μέγα Τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρου
Τοξευτής· ὀλίγον δὲ παροίτερος ἴσταται αὐτοῦ
Σκορπίος ἀντέλλων, ὃ δ' ἀνέρχεται ἀντίκα μᾶλλον.
τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνοσουρίδος ἀκρόθι νυκτός
ὑψι μάλα τροχάει, ὃ δὲ δύεται ἡῶθι πρό
ἄθροός Ὡρίων, Κηφεύς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν.

περὶ δὲ τούτων ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ προενεγκάμενος ἀντίκα γράφει ταυτί·
τὰ μὲν οὖν λοιπὰ μετρίως εἴρηκεν ἐν τούτοις ὁ ποιητής,
τὸ δὲ περὶ τοῦ Κηφέως ὁμολογουμένως ἡγνόηκε φήσας αὐ-
τὸν δύεσθαι κατὰ τὸν καιρὸν τούτον· οὐ γὰρ δύσιν ἀλλ'
ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνατολὴν τότε ποιεῖται. καὶ τοῦτο δι'
αὐτῶν τῶν ποιημάτων φανερόν γίγνεται· τῆς μὲν γὰρ δύ-
σεώς φησιν αὐτὸν ἄρχεσθαι, καθ' ὃν καιρὸν αἱ Χηλαὶ
πρὸς τῇ ἀνατολῇ οὔσαι μέλλουσιν ἀναφέρεσθαι, πάντα δ'
αὐτοῦ δεδυνέναι τὰ μέρη τὰ δυνάμενα δύεσθαι, ὅταν
ὁ Σκορπίος πρὸς τῇ ἀνατολῇ γένηται.

δοκεῖ οὖν μοι ἀγνοεῖν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φάσκων τὰ μὲν περὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μικρᾶς Ἄρκτου καὶ περὶ τοῦ Ὠρίωνος ὀρθῶς εἰρη-
 2 κῆναι τὸν Ἄρατον, περὶ δὲ τοῦ Κηφέως διημαρτημένως· τούναν-
 τιον γὰρ περὶ μὲν τοῦ Κηφέως εἰρηκε (συμφώνως) τοῖς φαινο-
 μένοις, περὶ δὲ τῶν ἄλλων διαφώνως. Sequitur fr 15. Cf fr 16.

2 πυκνοπλοεῖν corr Man cf v. 302: πυκνοπλοεῖν LV | ὅτ' ἂν L | 6 καὶ
 ante Σχ. V | 7 μέγα L³: μετὰ LV | 8 παροίτερον superscripto M | 10 κε-
 φαλή VM: -ῆν L | 12 ἀθρόος LM: ἀθρόως V (quod glossema videtur ad
 ἀθρόος, ut est in schol M ὁ Ὠρίων (φησί) τὸ τηρικαῦτα ἀθρόος (-ως super-
 script M) — πᾶς — καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας κτλ.) | 13 δὲ om L | τούτου L;
 π. δὲ τούτου conl Vict | 14 ἐν τούτοις om L | 15 περὶ om L | 16 τὸν om
 L | 21 ὅτ' ἂν L | 23 ὁ Ἀτταλος om L | 24 τῆς ante μ. om V | 26 suppl
 Vict | 27 διαφωνοῦσι L

15

HIPPARCH. I p. 1033 C (191 P. 66 M.) τούτου (cf fr 14) δ' ἔτι
 πρότερον διαμαρτάνειν μοι δοκεῖ (ATTALVS) ὑπολαμβάνων τὸν
 Ἄρατον τὰ εἰρημένα σημεῖα ὑπογράφειν ἡμῖν τῆς τοῦ Τοξότου
 ἀνατολῆς· ὅτι μὲν γὰρ τοῦτ' ἐκδέχεται, φανερόν μὲν ἦν καὶ ἐκ
 5 τῶν προγεγραμμένων αὐτοῦ λέξεων (fr 14), χωρὶς δὲ τούτων καὶ
 ῥητῶς ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν οὕτως·

ὁμολογουμένως δὴ κατὰ τούτον τὸν καιρὸν πάντων αὐτοῦ
 τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κειμένων μερῶν δεδυκότων
 ἤδη μὲν φανερόν ἐστιν, ὅτι τοῦ Τοξότου πρὸς τῇ ἀνατολῇ
 10 ὄντος οὐ ποιεῖται (Cepheus) τὴν ἀρχὴν τῆς δύσεως. . .
 πλὴν ἵνα σαφέστερον γένηται, διότι κατὰ τὴν τοῦ Τοξότου
 ἀνατολὴν οὐ δύσιν ἀλλ' ἀνατολὴν αὐτοῦ συμβαίνει γίνεσθαι,
 λάβωμεν τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὸν καιρὸν τοῦτον. . .
 ὃ δὲ ἀπεκδέχεται ἅπαν ψευδές (cf fr 16).

15 ὅτι δὲ Ἄρατος τὰ εἰρημένα σημεῖα οὐ πρὸς τὴν τοῦ Τοξότου
 ἀνατολὴν τίθησιν, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν Σκορπίου ἀνατολὴν,
 φανερόν ποιεῖ αὐτὸς ὁ ποιητής. Sequitur refutatio; deinde
 pergit p. 1036 B (191 E P. 68 M.) ita: ἐπλανήθη δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ
 διὰ τὸ τῷ ἐπὶ τοῦ Τοξότου εἰρημένῳ (v. 307) 'ὃ δ' ἀνέρχεται
 20 αὐτίκα μᾶλλον' συνάπτειν τὸ 'τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνοσουριδος'
 (v. 308) καὶ τὰ ἐξῆς. πλὴν εἴ τις καὶ τοῦτο συγχωρήσειεν αὐ-
 τῷ, οὐδ' οὕτω δύναται ὁ Ἄρατος 'μετρίως' λέγειν, ὥς φησιν
 ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ (fr 14), τούτου ἀνατέλλοντος 'ὑψι μάλα τροχάειν'
 (v. 309) τὴν κεφαλὴν τῆς μικρᾶς Ἄρκτου· ταύτης γὰρ 'ὑψι μάλα'

idem

φερομένης καὶ μεσουρανούσης οὐχ ὅτι Τοξότης ἀνατέλλει, ἀλλὰ 25
 Ὑδροχόος· ἡ μὲν γὰρ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς Ἄρκτου ἐπέχει κατὰ
 τὸν παράλληλον τῷ ἰσημερινῷ κύκλον τὴν τελευταίαν τοῦ Σκορ-
 πίου, ταύτης δὲ μεσουρανούσης ἐν τῷ ζωδιακῷ μεσουρανεῖ ἡ
 τρίτη μοῖρα τοῦ Τοξότου, ἥς μεσουρανούσης ἐν τοῖς περὶ τὴν
 Ἑλλάδα τόποις καὶ ὅπου ἐστὶν ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερι- 30
 νῶν ἰδὲ ἀνατέλλει τοῦ Ὑδροχόου μοῖρα ιζ'. ὅταν ἄρα ἡ κεφαλὴ
 τῆς μικρᾶς Ἄρκτου μεσουρανῇ, ὅπερ ἐστὶ ταῦτόν (τῷ) ὕψι
 μάλα τροχάει, τότε οὐχ ὁ Σκορπίος ἄρχεται ἀνατέλλειν, ἀλλὰ
 τοῦ Ὑδροχόου πλέον ἢ τὸ ἥμισυ ἀνατέταλκε μέρος, ὁ δὲ Σκορ-
 πίος ἤδη ὅλος. ὥς μὲν οὖν οὐ 'μετρίως' εἴρηται τοῦτο τῷ 35
 Ἀράτῳ, ὥς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν, ἀλλὰ πλείουσιν ἢ τρισὶ ζωιδίοις
 διαφωνεῖ πρὸς τὸ φαινόμενον, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. ὅτι
 δὲ οἱδὲ Ὠρίων ὅλος δύνει τοῦ Σκορπίου ἀρχομένου ἀνατέλλειν,
 ὥς ὁ τε Ἀράτος λέγει καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ αὐτῷ συναποφαίνεται,
 ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ Τοξότου, φανερόν ἂν γένοιτο διὰ τούτων. Se- 40
 quitur argumentatio Hipparchi.

3 (ἐκ) ante τῆς supplet Scal || 4 τοῦτο L | μὲν ἦν καὶ om L || 7 ἥδη
 L | αὐτῶν L || 8 ἐκτός V: ἐκ L | μερῶν om L || 10 post δύνσεως omisisse
 Attalea nonnulla Hipparchum puto; supplet Man <ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων τῆς
 ἀνατολῆς> e fr 14 et proxima verba πλήν — καιρὸν τούτον Hipparchi ipsius
 esse putat, item l. 13 (cf fr 16 l. 9) || 13 τὸ λεγόμενον L | τούτον LV²:
 om V | omisisse Attalea nonnulla Hipparchum puto || 14 an ψευδῶς? cf fr 18
 l. 19; post ψευδ. novam lineam incipit L || 15 δ' V || 15, 6 τῇ — ἀνατολῇ V ||
 16 τίθησιν — ἀνατολὴν om L || 25 οὐχ ὁ T. coni Man | ἀλλ' L; ἀλλ' ὁ coni
 Man || 27 τὸ π. V | κύκλῳ V || 28 post δὲ supplet (ἐπὶ τοῦ παραλλήλου) Man ||
 30 καὶ ante ὅπου om L || 31 ἰδ' L (cf paullo inferius ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὴν
 Ἑλλάδα τόποις, ὅπου ἐστὶν ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰδ' [ubi ἰδ' V]): ἰδ' V |
 τοῦ delet Man | μοι V || 32 supplevi, et ita olim Scal; (ἡ) ὅπερ supplet Man ||
 34 πλέον scripsi: πλείον LV (cf l. 36, fr 2, al) | ἡ L: εἰ V || 35 post ὅλος
 <προηγείται τοῦ μεσημβρινοῦ> supplet Man || 36 τρισὶν L || 38 οὐδὲ scripsi:
 οὔτε LV || 40 μᾶλλον L

HIPPARCH. I p. 1037 A (192 P. 70 M.) τὰ δὲ περὶ τοῦ Κη-
 φέως λεγόμενα (v. 310) ὅτι συμφώνως τοῖς φαινόμενοις Ἀράτος
 λέγει καὶ οὐ διαφωνεῖ, ὥς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπολαμβάνει (fr 14. 15),
 δῆλον ἂν γένοιτο διὰ τούτων· ἄρχεται μὲν δύνειν τὰ νοτιώτερα
 αὐτοῦ μέρη τοῦ αἰφαναοῦς κύκλου ἀνατελλούσης τῆς ἡ' μοίρας 5
 τῶν Χηλῶν, λήγει δὲ δύνειν τῆς ιγ' μοίρας τῶν Χηλῶν. φανε-

ρὸν τοίνυν, ὅτι τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος δεδυνέναι δεῖ τὰ β' μέρη τοῦ Κηφέως. ἐπλανήθη δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ λέγων μὴ δύνειν τὸν Κηφέα ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνατέλλειν ἀπεκδεξάμενος τοῦ ποιητοῦ τὸ βούλημα, ὡς προείρηκα (fr 15 l. 4), καὶ ὑπολαβὼν τὸν Ἄρατον λέγειν, τοῦ Τοξότου ἀνατέλλοντος τὸν τε Ὠρίωνα καὶ τὸν Κηφέα δύνειν.

1 λοιπὰ ante περὶ add L | 2 ἀράται L | 3 διαφώνως coni Man | 5 αἰεταροῦ V | 5, 6 μοίρας V, ὁ L | 6 λήγει δὲ δύνειν corr Scal (unde λήγει δὲ ὄντονα coni Man): λέγει δύνεται LV | τῆς γ' μοίρας τ. X. scilicet ἀνατελοῦσης, quod supplendum putat Man | 7, 8 τὰ δύνοντα μέρη coni Man | 9 ἀπεκδεξάμενος corr Pet (cf ex gr fr 11 et 15): ἀποδεξάμενος LV | 11 τὸν τε L: τότε V

17

HIPPARCH. I p. 1040 B (193 P. 74 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς ὁ Ἀρατος ἐπελθὼν τὰ λοιπὰ τῶν νοτιωτέρων ἄστρον τοῦ ζωδιακοῦ ἐπιφέρει ταυτί (v. 367—369).

stellae
nomine
carentes

οἱ δ' ὀλλίγῳ μέτρῳ ὀλλίγῃ δ' ἔγκλειμενοι αἴγλῃ
5 μεσσοῦ Πηθαλλοῦ καὶ Κήτεος εἰλίσσονται,
γλαυκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι Λαγωῦ.
ἐν δὲ τούτοις παρεωρακέναι μοι δοκεῖ (οὔτω γὰρ δεῖ λέγειν) ὑπολαβὼν μεταξὺ τοῦ Πηθαλλοῦ καὶ τοῦ Κήτεος κείσθαι τοὺς ἀνω-
νύμους ἀστέρας· δεῖ γὰρ αὐτοὺς μεταξὺ τοῦ Ποταμοῦ καὶ τοῦ
10 Πηθαλλοῦ κείσθαι. Sequitur probatio et Eudoxi, qui recte haec descripsisset, comparatio. Deinde subicit: ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ τοῦτου μὲν τοῦ παροράματος οὐκ ἐμνήσθη δεόντως εἰρηκέναι νομίζων τὸν Ἀρατον, ἐπιλαμβάνεται δὲ αὐτοῦ, διότι ἄδυνάτως ἀνέστραπ-
ται ἐν τούτοις' (v. 367—385).

15 οἱ δ' ὀλλίγῳ μέτρῳ ὀλλίγῃ δ' ἔγκλειμενοι αἴγλῃ
μεσσοῦ Πηθαλλοῦ καὶ Κήτεος εἰλίσσονται,
γλαυκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι Λαγωῦ,
νώνυμοι· οὐ γὰρ τοί γε τετυγμένον εἰδῶλοιο
βέβληνται μελέεσσιν ἰοικότες, οἷά τε πολλὰ
20 ἐξείης στιχόωντα παρέρχεται ἀνὰ κέλευθα
ἀνομένων ἑτέων. τὰ τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ὄντων
ἐφράσας ἥδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομασι καλέσσαι
ἥλιθα μορφώσας· οὐ γὰρ κε δυνήσατο πάντων
οἰόθι κεκριμένων ὄνομ' εἰπεῖν οὐδὲ δαῖναι·
25 πολλοὶ γὰρ πάντῃ, πολέων δ' ἐπὶ Ἰσα πέλονται

μέτρά τε καὶ χροίῃ, πάντες γε μὲν ἀμφιέλικτοι.
 τῷ καὶ ὀμηγερέας οἱ εἰσατο ποιήσασθαι
 ἀστέρας, ὅφρ' ἐπιτάξῃ ἄλλωι παρακείμενος ἄλλος
 εἶδεα σημαίνειν. ἄφαρ δ' ὀνομαστὰ γέγοντο
 ἄστροι, καὶ οὐκ ἔτι νῦν ὑπὸ θαύματι λάμπεται ἀστήρ. 30
 ἀλλ' οἳ μὲν καθαροῖς ἐναρηρότες εἰδῶλοισι
 φαίνονται, τὰ δ' ἐνεργθε διωκομένοιο Λαγωῦ
 πάντα μάλ' ἡερόεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.
 ταῦτα δὲ προενεγκάμενος ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἐπιφέρει·
 ἐν δὲ τούτοις ἀδυνατώτερον ὁ ποιητὴς ἀνέστραπται πολ- 35
 λάκις ἐπὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἐπιφερόμενος καὶ οὐ δυνά-
 μενος τὸν λόγον εὐπεριγράφως ἐξενεγκεῖν· βούλεται γὰρ
 δηλῶσαι, διότι οἱ μεταξὺ τοῦ Κήτους καὶ τοῦ Πηθαλλίου
 τεταγμένοι ὑποκάτω τοῦ Λαγωῦ ἐν οὐδενὶ ἄστρῳι κατα-
 ριθμῶνται, ἀλλ' εἰσὶν ἀνώνυμοι· πολλῶν γὰρ ὑπαρχόντων 40
 ἀστέρων καὶ ἐνίων τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώματα ὅμοια ἔχον-
 των ὁ πρῶτος διατάξας τὰ ἄστροι καὶ κατὰ συστάσεις
 ἐκάστοις ὄνομα περιτιθεῖς οὐκ ἂν ἡδυνήθη σποράδην αὐ-
 τῶν κειμένων τὴν ἐπιγνώσιν αὐτῶν λαμβάνειν, εἰ μὴ λαβὼν
 ἐξ αὐτῶν τοὺς δυναμένους μετ' ἀλλήλων διασημαίνειν τι 45
 τῶν ἄστρον οὕτω κατωνόμασεν αὐτά.
 δοκεῖ δὲ μοι πᾶν τὸνναντίον ὁ μὲν ΑΤΤΑΛΟΣ μὴ κεκρατηκέναι
 τῆς τοῦ ποιητοῦ διανοίας, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἣν
 προέθετο διάνοιαν τῶν στίχων ἀποδοῦναι μηδὲ ταύτην σαφῶς
 ἀλλ' ἀσυνέτως ἐξηγηροκέναι, ὁ μὲντοι γε Ἄρατος κεκρατημένως 50
 ἀποδεδωκέναι. Sequitur de Arato probatio.

4 μετρίωι L || 6 λαγωῦ L || 15 οἱ LM: οὐ V | μετρίωι L || 16 μεσ-
 σόθι V (l. 5) M: μέσσοι L || 18 νώνυμοι VL³M: νωνοι L | τετυγμένον LM:
 -οι V || 19 βεβλέαται M || 20 στιχόωντα LM: -ο V || 21 ἀνομένων VL², ἀνυ-
 μένων M: ὀνομένων L || 22 ἡδ' M: ἡ οὐδ' V, οὐδ' L || 23 κε δυνήσατο
 Attali paraphrasis l. 43 VM: γ' ἐδυνήσατο L || 25 δ' om M || 26 γέμεν M:
 τε μὲν LV || 27 εἰσατο LM: αἰσατο V || 28 ἐπιτάξ ἄλλωι VL³M: ἐπιταξ
 ἄλλωι L || 29 εἰδέα V | γέγοντο LVM || 30 ὑπὸ VM: ἐν L | τέλλεται M ||
 31 εἰδῶλοισι LM: -οιο V || 32 λαγωῦ L || 33 ἡερόεντα L: ἡρόεντα V,
 ἡερόωντα M || 39 λαγωῦ L || 42 πρώτως L || 49 μὴ δὲ LV || 50 ἀλλ' ἀσυν-
 έτως Vict: ἀλλασυνέτως L, ἀλλὰ συνέτως V | κεκρατημένως L: -ος V

αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέρας μεγάλοιο
 Σκορπίου, ἄγχι νότιοι, Θυτήριον αἰωρεῖται.
 5 τοῦ δ' ἦτοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἕοντος
 πεύσαι· ἀντιπέρην γὰρ αἰρεται Ἀρκτούροιο.
 καὶ τοῦ μὲν μάλα πάγχυ μετήροισι εἰσι κέλευθοι
 Ἀρκτούρου, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἐσπερίην ἄλα νεῖται.

ἐν δὲ τούτοις δοκεῖ μοι ἀγνοεῖν ὃ Ἄρατος ὑπολαμβάνων, ὅσον
 10 ἀπέχει ὃ Ἀρκτοῦρος ἀπὸ τοῦ αἰὶ φανεροῦ πόλου, τοσοῦτον
 ἀπέχει καὶ τὸ Θυμιατήριον ἀπὸ τοῦ νοτίου πόλου. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὡς ἂν συναποφαινόμενος αὐτῷ ἀγνοεῖ· ἐξηγού-
 μενος γὰρ τὴν διάνοιαν τῶν εἰρημένων στίχων λέγει οὕτως·

περὶ δὲ τοῦ Θυμιατηρίου ποιούμενος τὸν λόγον φησὶν αὐτὸ
 15 κείσθαι πρὸς τὸν ἀφανῆ πόλον οὕτως ἔχον, ὡς ἀστήρ ὁ
 καλούμενος Ἀρκτοῦρος πρὸς τὸν φανερόν κεῖται πόλον.
 διό φησι τοῦ Θυμιατηρίου τὴν ὑπὲρ γῆς φορὰν βραχέειαν
 εἶναι, τοῦ δὲ Ἀρκτούρου πολλήν.

ψευδῶς δὲ διαλαμβάνουσι τὸν Ἀρκτοῦρον ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ
 20 βορείου πόλου καὶ τὸ Θυμιατήριον ἀπὸ τοῦ νοτίου. Sequitur
 argumentatio Hipparchi.

4 αἰωρεῖται L: -ῆται V | 5 δ' ἦτοι VM: δὴ τοι L | 6 πεύσαι LM:
 -εε V | ἀρκτούροις V | 16 περὶ coni Vict | 19 ἴσον V

19

HIPPARCH. I p. 1044 Dsq. (197 P. 86 M.) χωρὶς δὲ τούτων Centaurus
 ὁλοσχερῶς ἀγνοεῖ (Aratus v. 435—437) λέγων τὸν Κένταυρον ὑπὸ
 τῷ Σκορπίῳ καὶ ταῖς Χηλαῖς κείσθαι· ὅλος γὰρ σχεδὸν ὑπὸ
 τῇ Παρθένῳ κεῖται. Hoc pluribus probat; deinde pergit: παρα-
 5 πέμπει δὲ καὶ τοῦτο ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὡς εὖ εἰρηκότος αὐτοῦ.

5 εὖ εἰρηκότος V: εὐρηκότος L ut fr 13

20

HIPPARCH. I p. 1045 B (198 P. 88 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ circuli
 τῶν τροπικῶν καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 λέγων φησὶν (v. 467—468)·

αὐτοὶ δ' ἀπλατέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
 5 πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δῶν δυὸν ἀντιφέρονται.

γραφομένου δὴ διχῶς, καὶ ἐν οἷς μὲν 'αὐτοὶ δ' ἀπλατέες' ἐν οἷς δὲ 'αὐτοὶ δὲ πλατέες', ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι βέλτιον εἶναι 'αὐτοὶ δὲ πλατέες'.

καὶ γὰρ οἱ ἀστρολόγοι (φησί) πλατεῖς ὑποτίθενται τοὺς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ζωδιακὸν διὰ τὸ τὸν ἥλιον τὰς τροπὰς μὴ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κύκλου ποιεῖσθαι, ἀλλὰ ποτε μὲν νοτιώτερον, ποτε δὲ βορειότερον.

καὶ ὅτι γίνεται τοῦτο, καὶ Εὐδοξὸς φησιν (fr V syllogae meae). Sequitur Eudoxi placitum; deinde pergit: δοκεῖ δὴ μοι καὶ ἐν τοῦτοις ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἄγνοεῖν ὑπολαμβάνων τὸν ἥλιόν ποτε μὲν 15 νοτιωτέρας ποτε δὲ βορειωτέρας ποιεῖσθαι τὰς τροπὰς καὶ διὰ τοῦτο δεῖν τοὺς κύκλους 'πλατεῖς' ὑποτίθεσθαι. Sequitur Hipparchi argumentatio.

2 κύκλου om L || 4 δ' ἀπλατέες V: δὲ πλατέες L, δ' ἀπλανέες M || 7, 8 ὁ Ἀτταλος — πλατέες om L || 10 διὰ τὸ τὸν Man: διὰ καὶ τὸν V, καὶ τὸν L

21

de tropico
aestivo

HIPPARCH. I 1013 C (178 P. 26 M.) errasse scribit Aratum (v. 497—499) de tropico aestivo haec proferentem:

τοῦ μὲν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὅκτω μετρηθέντος
πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καὶ ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. 5

συμφωνεῖται δὴ, διότι ἐν μὲν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις ὁ γνῶμων λόγον ἔχει πρὸς τὴν ἰσημερινὴν σιάν, ὃν ἔχει τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ τρία. ἐκεῖ δὲ τοίνυν ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὥρων ἰσημερινῶν ἰδ' καὶ γ' ἔγγιστα πεμπτημορίων, τὸ δὲ ἕξαγμα τοῦ πόλου μοιρῶν λζ' ὡς ἔγγιστα. ὅπου δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα 10 λόγον ἔχει πρὸς τὴν ἐλαχίστην ὃν ἔχει τὰ ε' πρὸς τὰ γ', ἐκεῖ ἡ μὲν μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὥρων ιε', τὸ δὲ ἕξαγμα τοῦ πόλου μοιρῶν μα' ὡς ἔγγιστα. διήλον τοίνυν, ὅτι οὐ δυνατόν ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν προειρημένον εἶναι λόγον τῆς μεγίστης ἡμέρας πρὸς τὴν ἐλαχίστην, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τοῖς περὶ τὸν Ἑλλήσ- 15 ποντον τόποις. καίτοι γε ὁ μὲν Ἀρατος οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ κρίσιν περὶ τῶν τοιούτων προφερόμενος γέγραπεν, ἀλλὰ τῷ Εὐδόξῳ καὶ περὶ τούτου κατακολουθήσας. εἰ δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ γέγραπεν, οὐ διασαφής ἐν ποίοις ἐστὶν ἡ προειρημένη ἔγκλισις τοῦ κόσμου τάχα ἂν κατὰ γε τοῦτο διακρούοιτο τὸ ἐγκλημα. 20 ὁ μέντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ ὁμολογουμένως ἡγνόει λέγων ἐν τοῖς περὶ

τὴν Ἑλλάδα τόποις τὴν μεγίστην ἡμέραν πρὸς τὴν ἐλαχίστην λόγον ἔχειν ὃν τὰ ε' πρὸς τὰ γ'· προεκθέμενος γὰρ τὰ ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ ποιήματα ἐπιφέρεται ταυτί·

- 2 διὰ δὲ τούτου φανερόν ποιεῖ, διότι τὴν ὅλην πραγματείαν ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις πεποιήται· παρ' ἐκείνοις γὰρ ἔστιν ἡ μακροτάτη ἡμέρα πρὸς τὴν μικροτάτην νύκτα ὡς τὰ ε' πρὸς τὰ γ'.

Hipparchi doctrinam adversus Attalum promptam schol M refert ad v. 467 et Ach p. 159 P. | 4 ἐνδιαστρέφεται LV | 7 ἡμερινὴν L | 10 μοιρῶν L: μορίων V | 13 μ L | 14 post Ἑλλάδα supplet (τόποις) Man | 23 ante τα ε(χει) supplet Man | ἐκθέμενος L | 25 Attali verba ab Hipparcheis distinctit L

22

HIPPARCH. I p. 1056 D (205 P. 108 M.) ἐξῆς δέ φησιν (Aratus de circulo aequatore 522—524)·

idem

οὐ μὴν Αἰητοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς
Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος· ἡ δὲ κατ' αὐτόν

- 5 Ἰππεΐη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.
συνεγγίζει δὲ καὶ ταῦτα τῇ ἀληθείαι. ὁ δὲ Εὐδόξος τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίως εἴρηκε (fr XXIX), τῶν δὲ Χηλῶν τὰ μέσα φησὶν ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ κείσθαι, τοῦ δ' Ἀετοῦ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, τοῦ δ' Ἰππου καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ ἔτι τῶν Ἰχθύων τὸν βορειότε-
10 ρον αὐτῶν . . . ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ περὶ τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις κύκλοις ἀστέρων τὸν μὲν κατὰ μέρος λόγον παραπέμπει, γράφει δὲ ταῦτα·

- ἐν οἷς δὲ διασαφεῖ (Aratus), διὰ τίνων ἀστέρων ἕκαστος τῶν γ' παραλλήλων διήκει [δ' ὃ παραπέμπει], ὁλοσχερῶς
15 οὐ δυναμένων διέρχεσθαι τῶν κύκλων δι' ὧν φησιν (Aratus) ἀστέρων αὐτοὺς διήκειν, διὰ τὸ παρηκολουθηκέναι σε, διὰ τῆς διόπτρας ἐπεσκεμμένον αὐτά, παρήκα νῦν διασαφεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν ἔδει καὶ τῶν λοιπῶν χάριν τῶν φιλομαθούντων, εἴπερ παρηκολουθήκει, ὑποδείξαι, τίνες τε αὐτῶν νοτιώτεροι
20 καὶ βορειότεροι ἐφαίνοντο τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ πόσωι, ἔπειτα πρὸς τὸ αὐτὸ τοῦτο μόνον κατανοῆσαι, διότι οὐ φέρονται κύκλοι διὰ τῶν εἰρημένων ἀστέρων, οὐ χρεῖα διόπτρας.
Sequitur probatio Hipparchi.

3 αἰητοῦ VM: αἰετοι L | 4 αὐτοὺς M | 5 ὑπαύχενον LM: -ένιον V | εἰλίσσονται V | 8 τοῦ τ' αἰετοῦ V, τοῦ τε αἰετοῦ L | 14 δ' ὅτι παραπέμπει L; seclasi, secludit correctione δ' ὃ tentata usque ad σὲ (16) Scal, ὅτι π. ed Man, quod non intellego | 19 supplevi | 22 χρεῖαν V

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

HIPPARCH. II p. 1076 A (217 P. 146 M.) οὐ μόνον δὲ ὁ Ἄρα-
τος (v. 581) καὶ ὁ Εὐδοξος (fr XXXVI) ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ μαθη-
ματικοὶ πάντες σχεδόν, ὅσοι περὶ τοῦ Βωώτεω λόγον πεποιοῦνται,
ὁμοίως τούτοις ἀποπεπλάνηται νομίζοντες τέσσαρσι ζωιδίοις
5 αὐτὸν συγκαταδύνειν. ΑΤΤΑΛΟΣ δὲ καὶ περὶ τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς
δίσεως αὐτὸν ποιεῖσθαι μὴ τῷ Σκορπίῳ συγκαταφερόμενον,
ὥς ἡμεῖς ἐνδείκνυμεν, ἀλλὰ ταῖς Χηλαῖς ἱκανῶς διαβεβαιοῦται
λέγων τὸν τρόπον τοῦτον·

Arcturi
occasus

ἐνιοι γὰρ οὔτε τοῖς φαινομένοις παρακολουθοῦντες οὔτε
10 τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενα δυνάμενοι συνεῖναι διαφό-
ρους ἀποφάσεις πεποιοῦνται περὶ αὐτοῦ. καὶ τινες μὲν
φασιν αὐτὸν τῇ Παρθένῳ πρῶτον ἄρχεσθαι συγκαταδύ-
νειν, εἶτα τοῖς ἐφεξῆς τρισὶ ζωιδίοις, ἐνιοι δὲ ἄρχεσθαι
μὲν ἀπὸ τοῦ Σκορπίου, λήγειν δὲ ἐπὶ τὸν Ὑδροχόον. ὦν
15 τισι καὶ σὺ παρατέτευχας ἐλεγχόμενοις ὑφ' ἡμῶν καὶ μετα-
τιθεμένοις. καθόλου δὲ καὶ τοῦ φαινομένου τοῦτο συνι-
στάτος καὶ τοῦ ποιητοῦ σαφῶς λέγοντος, ὅτι ὅλος μὲν
δεδικνῶς γίνεται Λέοντος πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, ἄρχεται
δὲ δύεσθαι, ὅταν ὁ Ταῦρος μέλλῃ ἀνατέλλειν, τὸ δὲ κατὰ
20 διάμετρον αὐτῷ κείμενον ζωίδιον, ὁ Σκορπίος, πρὸς τῇ
δύσει ὑπάρχηι, αἱ δὲ Χηλαὶ ἀρτίως κατενηνεγμέναι ὥσιν,
αἷς ἅμα συγκαταφέρεσθαι ἄρχεται ὁ Ἀρκτοφύλαξ, φανερὸν
εἶναι νομίζω, διότι τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἡμῖν περὶ τούτου
παντελῶς ἀπείρους εἶναι τῶν φαινομένων συμβέβηκεν.

25 καλῶς μὲν οὖν εἶχεν, εἰ μὴ μόνον ἀναποδείκτωι φάσει χρώμενος
ἔλεγε τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἐλεγχόμενους ὑπ' αὐτοῦ μετατίθεσθαι,
ἀλλὰ καὶ νῦν ἐγγραπτον ἐτίθει τὴν ἀπόδειξιν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀντιδοξοῦντων πεισθῶσιν, ὅτι ταῖς Χηλαῖς ἄρχεται συγ-
καταδύνειν καὶ οὐ τῷ Σκορπίῳ. πλήν, ἐπεὶ οὕτως παραλέλοι-
30 πεν, οὐκ ἄχρηστον ἂν εἴη διὰ βραχέων ὑπομνησαι, δι' ὧν
πειθόμεθα τῷ Σκορπίῳ πρῶτως αὐτὸν συγκαταδύνειν κτλ.
Sequitur probatio.

7 ἐδείκνυμεν V || 11,2 φασὶ μὲν L || 13 εἶτα scripsi: εἶτα ἐν L, εἴτ' ἐν V ||
14 ὕδροχόον L || 15 de τισι cf Proleg I || 15,6 μεταθεμένοις L || 16,7 συνιστών-
τος L || 17 ὅλος V || 18 πρὸς τῇ ἀνατολῇ conl Man || 19 ὅτ' ἂν L || 20 αὐ-
τοῦ L || 21 ὑπάρχηι scripsi, -ων Pet, -ειν Scal: -ον L, ὑπαρχ (scripto χ supra ρ)
V | εἰσὶν L || 29 οὕτως L, οὕτως (sic) V

Virginis
ortus

HIPPARCH. II p. 1077 D (219 P. 152 M.) τῆς δὲ Παρθένου
ἀρχομένης ἀνατέλλειν (v. 597—606)

Αὔρη τότε (φησί) Κυλληναίη
καὶ Δελφίς δύνουσι καὶ εὐπολίτος Ὀιστός.
σὺν τοῖς Ὀρνιθος πρῶτα πτερὰ μέχρι παρ' αὐτὴν
οὐρὴν καὶ Ποταμοῖο παρηοραὶ σκιόωνται·
δύνει δ' Ἰππεὶη κεφαλὴ, δύνει δὲ καὶ αὐχὴν.
ἀντέλλει δ' Ὑδρη μὲν ἐπὶ πλέον ἄχρι παρ' αὐτόν
Κρητῆρα, φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἴνυται ἄλλους
ἔλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτεϊρέος Ἀργούς.
ἥ δὲ θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν,

Παρθένος ἥμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
τῷ δὲ Ἀράτῳ τὰ αὐτὰ καὶ ὁ Εὐδοξος λέγει (fr XXXVIII). ὁ
μέντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ οὐ δυνάμενος κρατῆσαι τῆς διανοίας τοῦ
ποιητοῦ ἄλλ' ὑπολαβὼν λέγειν αὐτόν, τῆς Παρθένου μελλούσης
ἀνατέλλειν ὅτι ἡ πρύμνα ἀνατέταλκεν ἕως μέσου τοῦ ἱστοῦ,
φησὶ τὸ ἅπασα τῷ ἐσχάτῳ στίχῳ κενῶς προσκείσθαι· ἐκθέ-
μενος γὰρ τῶν προειρημένων στίχων τοὺς ἐσχάτους ρ' ἔπι-
φέρει ταυτί·

ἐν δὲ τούτοις τὸ ἅπασα προσαναπληρώματος ἔχει τάξιν·
εἴτε γὰρ ἐπὶ τὴν Ἀργὴν μεταβιβάσειε τις αὐτὸ ποιῶν τὸν
λόγον τοιοῦτον· ἥ δὲ πᾶσα θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ'
αὐτόν, Παρθένος ἥμος περαιόθεν ἄρτι γένηται, ὁμολογου-
μένως ἀναπληρώματος ἔχει τάξιν· εἴτ' ἐπὶ τὴν Παρθένον,
τὸ αὐτὸ συμβήσεται, ἐὰν μὴ τις δέξηται, ὅτι ὅλην φησὶ
τὴν Παρθένον ἀνατεταλκέναι. ὅπερ οὐ βούλεται λέγειν·
εἰ γὰρ ἡ Παρθένος ὅλη ἀνατέταλκε, δῆλον ὅτι αἱ Χηλαὶ
πρὸς τῷ ἀνατέλλειν εἰσὶν. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν και-
ρὸν ὅλην φησὶ τὴν Ἀργὴν ἀνατεταλκέναι, λέγων οὕτως
(v. 607—610)·

οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βωώτης
ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρχτούροιο.
Ἀργὴ δ' εὖ μάλα πᾶσα μετήορος ἴσταται ἤδη.

δοκεῖ οὖν μοι πεπλανῆσθαι ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ οὐ συνιείς, ὅτι ἐπιθέ-
τως λέγεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τὸ ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν
(v. 605) καὶ οὐχ, ὅτι ἀνατέλλει ἕως μέσου τοῦ ἱστοῦ· ὁ γὰρ ἐξῆς
λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· τῆς Παρθένου ἀρχομένης ἀνατέλλειν ὃ τε

Κύων ἀνατέταλκε καὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἀργοῦς, αὐτὴ μέντοι ἡμί-
 40 σεια οὕσα ἕως τοῦ ἱστοῦ ἀναφέρεται, ἕως ἂν ὅλη ἡ Παρθένος
 ἀνατέλλῃ.

3 κυληναίη LM, κυλήνη V | 5 δ' post τοῖς V: om LM | μέσσα M ||
 12 παραιόθεν V | 13 ὁ ante Εὐδ. om L | 17 ἄπασα corr Vict: -αν LV | και-
 νῶς V | 18 ρ' delet Pet | 20 πρὸς ἀναπληρώματος V | 21 μεταβιβάσειεν V ||
 21,2 τ. λ. τοῦτον L | 23, 4 ὁ. ἄρα πληρώματος L | 24 τὴν Παρθένον corr Man:
 τῆς Παρθένου LV | 26 οὐ om L | 27 ἡ L: ἦν V | ἀνατέταλκεν L | 28 πρὸς
 τὸ α. L | 34 εὖ L paraphrasis l. 29 et quos enumeravi in editione: οὐ VM
 cum schol | ἔσσεται M || 35 συνελς L | 37 γὰρ scripsi, δὲ Man: τε LV ||
 39, 40 ἡμίσεια L

26

HIPPARCH. I p. 1037 B (193 P. 72 M.) χωρὶς δὲ τῶν εἰρη-
 μένων ἀμφοτέροι ἀγνοοῦσιν ὃ τε Ἄρατος καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ συν-
 αποφαινόμενος αὐτῷ, διότι ὁ Κηφεὺς τῇ ζώνῃ (v. 650—652)

Cephei
occasus

γαίαν ἐπιξύνει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
 5 βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτόν
 Ἄρατοι κωλύουσι πόδας καὶ γούνα καὶ ἰξύν.

ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὐχ ἕως τῆς ζώνης δύνει
 ὁ Κηφεὺς, ἀλλ' οὐδὲ ἕως τῶν ὤμων· οἱ γὰρ ἐν τῇ κεφαλῇ
 αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες μόνον δύνουσιν, οἱ δὲ ὤμοι ἐν τῷ αἰε-
 10 φανερῷ τμήματι φέρονται οὔτε δύνοντες οὔτε ἀνατέλλοντες.
 Sequitur probatio Hipparchi.

3 δύνει post διότι LV: omisi || 4 ἐπιξύνει VM: -ων L || 5 ἀλλ' ἄστατος
 αὐτόν L, ἀλλὰ τὰ τ' αὐτὰ V, ἀλλὰ τὰ γ' αὐταὶ M || 7 περὶ τοῖς V | ἕως L:
 οἶον ὥς V || 10 δύνοντες V

27

HIPPARCH. II p. 1085 (224 P. 168 M.) παρέχει δὲ τισιν ἐπι-
 σιασιν, πῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων ζωιδίων ὁ Ἄρατος τὰς ἀρχὰς ἐπὶ
 τῆς ἀνατολῆς ὑποτιθέμενος καὶ οὕτω τὰς τῶν ἄλλων ἀστρῶν
 ἀνατολὰς καὶ δύσεις διασαφῶν τὸν Ὑδροχόον μέσον ἀνατέλλειν
 5 ἐποτίθεται, λέγων οὕτως (v. 693, 4).

Aqua-
rii
ortus

Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο μέσον περιτελλομ' νοιο
 ποσσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀνελλισσεται.

τούτου δ' ἀπορουμένου ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν ἀμάρτημα εἶναι, δεῖν
 δὲ γράφειν οὕτως·

10 Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο.

ἰανθάνει δὲ τὸν τε ΑΤΤΑΛΟΝ καὶ τοὺς ἄλλους τὸ βούλημα τοῦ

ποιητοῦ, τάχα δὲ καὶ τὸ φαινόμενον· ὁ γὰρ Ὑδροχόος τῇ θέσει κείμενος ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς Ἄρκτους τὰ μὲν κατὰ τὸ στηθος καὶ τὴν κεφαλὴν μέρη πολὺ ἐκπύπτοντα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰς τὸ πρὸς Ἄρκτους μέρος, τὰ δὲ κατὰ τοὺς πόδας 15 νοτιώτερα ἔχει τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ἐν δὲ τῷ ζωδιακῷ τὰ μέσα αὐτοῦ κεῖται. ἐπεὶ οὖν τὰ δωδεκατημόρια τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου ὑποτίθεται ἀναφερόμενα, διὰ τοῦτο ὁ Ἄρατος λέγει 'τοῦ Ὑδροχόου κατὰ μέσον τοῦ σώματος ἀνατέλλοντος ὁ Ἴππος ποσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται', καὶ οὐχὶ τὸ μέσον τοῦ ἐν 20 τῷ δωδεκατημορίῳ μήκους, ὡς οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἐκδέχεται. ἀναγκαῖον οὖν εἶναι δοκεῖ μοι μὴ μετατιθέναι τὸν στίχον, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑποδεικνύει, ἐν πᾶσι γε δὴ τοῖς ἀντιγράφοις οὕτως αὐτοῦ γραφομένου.

4 ὕδροχόον L || 6 ὕδροχόοιο LM || 8 τοῦτο δ' ἀπορῶν L || 10 ὕδροχόοιο L | νέον etiam M al (cf editionem) || 12 ὕδροχόος L || 15 ἄρκτον V | ἔχει post μέρος L || 19 ὕδροχόος L | τὸ σῶμα coni Man || 20 ποσὶ coni Man | κεφαλῇ L || 21 παλαιοὶ L || 22 μὴ (superscriptum) μετατιθέναι L: μετὰ τὸ τιθέναι V

28

Aristis
ortus

HIPPARCH. II p. 1088 D (225 P. 172 M.) περὶ δὲ τῆς τοῦ Κριοῦ ἀνατολῆς ὁ Ἄρατος λέγων 'τὰ μὲν δεξιὰ' φησι (v. 707—713) 'τῆς Ἀνδρομέδας οἱ Ἰχθύες'

αὐτοὶ ἐφρέσκονται, τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἔλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένοιο
ἐσπερόθεν κεν ἴδιοιο Θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο
ἢ Κριῷ λήγοντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ.

γράφεται μὲν οὕτως ὁ ἔσχατος στίχος. εἰκὸς μέντοι γε ἡγνοῖσθαι τὸ 'λήγοντι'· ἐξ ἀρχῆς γὰρ πάντων τῶν ζωιδίων τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ὑποτίθεται καὶ οὐχὶ μεσοῦντα ἢ λήγοντα· ἐπὶ γὰρ τῶν ἄλλων ἄστρον τινα μὲν μέρη μεσοῦντων τῶν ζωιδίων, τινα δ' ἀρχομένων ἢ ληγόντων δύνει ἢ ἀντέλλει. ὅθεν καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ κατὰ μὲν τοῦτο ὀρθῶς συνεώρακε τὸ 15 ἀγνόημα, καὶ δεῖ τοι ἦ, ὡς ἐκείνός φησι, γράφασθαι 'ἢ Κριῷ ἀνιόντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ' ἢ νῇ Δία οὕτως 'ἢ Κριῷ λήγουσα φαίνεται', ὥστε τὸ 'λήγουσα' ἐπὶ τὴν ζώνην ἀναφέρεσθαι, λέληθε μέντοι γε αὐτὸν τὸ βούλημα τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐν 20 τούτοις· λέγει γὰρ οὕτως·

ἡμεῖς μέντοι καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ τε ποιητῇ συμφώνως
καὶ τοῖς φαινομένοις ἀκολουθῶς οἴομεθα δεῖν γράφειν
τὸ ποίημα τὸν τρόπον τοῦτον (v. 712—714).

αὕτη δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφήριστα πέλονται

25 ἢ Κριῶι ἀνιόντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ,
σὺν τῷ πασσυδίῃ ἀνελίσσεται.

ἐπεὶ γὰρ μέλλοντος μὲν τοῦ Κριοῦ ἀνατέλλειν ὁ Περσεὺς
ὁμολογουμένως μέχρι τῶν ὤμων ἐκφανῆς γίνεται, ἅμα δὲ
τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρεισθαι τὸν Κριὸν εὐθέως ἐκδηλος
30 ἢ τοῦ Περσέως ζώνη γίνεται διὰ τὸ βραχὺ παντελῶς παρ-
αλλάσσειν τῆς τοῦ Κριοῦ ἀρχῆς τὴν φάσιν αὐτῆς, δι-
στάζει, πότερον κατὰ τὴν τοῦ Κριοῦ μέλλοντος ἀνατέλλειν
ἀρχὴν ὑποθῆται φανερά(ν αὐτὴν) ἤδη γίνεσθαι ἢ ἐπὶ τὸ
μᾶλλον ὁμολογούμενον ἔλθῃ, διότι τοῦ Ταύρου μέλλοντος
35 ἀναφέρεισθαι ἐκφανῆς ἐστὶ τοῦ Περσέως ἢ ζώνη μετὰ τοῦ
λοιποῦ σώματος. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον γραφομένου τοῦ
ποιήματος τὰ τε φαινόμενα σωθήσεται καὶ τὰ περὶ τῆς
ζώνης ὁ ποιητὴς οὐ μόνον ἐμπείρως ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς
ἐξηγούμενος ἂν φαίνοιτο.

40 πρῶτον μὲν οὖν διὰ τούτων ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἀγνοεῖ, νομίζων ἐπὶ
τοσοῦτον τὴν ἀκρίβειαν ἐν τοῖς φαινομένοις ὑπὸ Ἀράτου διει-
ληφθαι, ὥστε περὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Περσέως ἀστέ-
ρων διστάζει(ν) αὐτόν, πότερον τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ ἐπ' ἀνα-
τολῆς οὕσης καὶ αὕτη ἤδη φανερά ἐστι σὺν τοῖς ὤμοις καὶ τῇ
45 κεφαλῇ ἢ μετ' ὀλίγον· χωρὶς γὰρ τοῦ ὀλοσχερῶς μὴ μόνον τὸν
Ἄρατον, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐδοξον ἐν τοῖς φαινομένοις ἀναστρέ-
φεσθαι, καθάπερ ἐπιδεδείχαμεν, ἔτι καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς τοῦ
Περσέως ζώνης τοῦτ' ἂν παρὰ τῷ Ἀράτῳ διστάζοιτο, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ πάντων (τῶν) β' ἢ καὶ πλείοσι ζωιδίοις συνανатеλλόν-
50 των. τελῶς δ' ἀγνοεῖν δόξειεν ἂν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ καὶ τὰ φαινό-
μενα ὑπολαμβάνων κατὰ ἀλήθειαν οὕτως εἶναι δισταζόμενα
(τὰ) περὶ τὴν ζώνην τοῦ Περσέως, καθάπερ προείρηκεν· οὐ γὰρ
μόνον ἢ ζώνη τοῦ Περσέως φαίνεται ὑπὲρ γῆν τοῦ Κριοῦ ἀρχο-
μένου ἀνατέλλειν, ἀλλὰ καὶ ὅλος σχεδὸν ὁ Περσεὺς πλὴν τοῦ
55 ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ τοῦ γόνατος. Sequitur probatio Hipparchi;
deinde pergit: δηλὸν οὖν, ὅτι ἀγνοεῖ λέγων τὰ τε φαινόμενα
σωθήσεσθαι καὶ τὸν Ἄρατον ἐμπείρως καὶ ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς
τοῦ Περσέως ζώνης φανείσθαι ἐξηγούμενον.

δοκεῖ δέ μοι διηπορηθῆσαι ὁ Ἄρατος παρὰ τὴν αὐτὴν αἰ-

60 τίαν παρ' ἣν καὶ Εὐδοξος (fr IV), ὡς κατηκολούθηκεν ὁ Ἄρατος·

ἐν μὲν γὰρ τῷ συντάγματι τῷ περὶ τῶν Φαινομένων γράφει, ὅτι τοῖς Ἰχθύσι συνανατέλλει τὰ δεξιὰ τοῦ Περσέως, ὥστε τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ οὐσης τὰ δεξιὰ μόνον τοῦ Περσέως μέρη κατ' αὐτὸν ὑπὲρ γῆν φαίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ συντάγματι, ὃ ἐπιγράφεται Ἔνοπτρον, τοῖς Ἰχθύσι φησὶν αὐτὸν ὅλον πλὴν ὀλλγου συνανατέλλειν. ἐν πᾶσιν οὖν σχεδὸν τοῖς περὶ τὰς ἀνατολὰς τῶν ἄστρον συμφωνούντων ἀλλήλοις τῶν δύο συνταγμάτων, περὶ δὲ τοῦ Περσέως διαφόρου τῆς ἀναγραφῆς οὐσης, εὐλόγως ὁ Ἄρατος διαπορῶν, ποῖαι τις κατακολουθήσει ἀποφάσει, ἀμφήριστόν φησιν εἶναι καὶ δισταζόμενον, πότερον καὶ ἡ ζώνη τοῦ Περσέως μετὰ τῶν ὤμων καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κριοῦ ἀνατέλλοντος μετέωρος φαίνεται ἢ τοῦ Ταύρου ἀναφερομένου, ὡς τὸ ἕτερον τῶν τοῦ Εὐδόξου συνταγμάτων περιέχει. οὐ παρὰ τὸ τῇ αἰσθήσει οὖν δύσκριτον εἶναι διὰ μικρότητα τῆς διαφορᾶς, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπέλαβεν, ἀμφήριστόν φησιν εἶναι, πότερον ἡ ζώνη τοῦ Περσέως ὑπὲρ γῆν ἤδη φαίνεται τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ πρὸς τῷ ὀρίζοντι οὐσης, ἢ ἀρχομένου ἤδη ἀνατέλλειν τοῦ Ταύρου τότε καὶ αὕτη ἀναφέρεται, ἀλλὰ (παρὰ) τὸ μὴ ἔχειν εἰπεῖν διὰ τὸ ἐκατέρως παραδίδοσθαι.

διχῶς δὲ γραφομένου ἐν μὲν τισιν ἀντιγράφοις 'καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο', ἐν δὲ τισι 'καὶ κ' ἀμφήριστα πέλονται', δεῖ γράφειν 'πέλοιτο', καὶ οὐχ, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ, 'πέλονται'. τῷ γὰρ 'ἄν' συνδέσμῳ τὸ 'πέλοιτο' καταλλήλως λέγεται· οὐδὲ γὰρ περισπᾶσθαι δεῖ διὰ τὸ πληθυντικῶς ἐκφέρεσθαι τὸ 'ἀμφήριστα'. σύνηθες γάρ ἐστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ἐκφορᾶς.

4 νεῖοθεν ἔλκει VM: εἴωθεν ἔλκειν L || 5 ἀνερχόμενος VM: ἀνελκόμενος L || 6 ἐν VM: om L || 7 Περσέως ἀνατέλλοντος V || 8 αὕτη δὲ LM: -ἡ τε V | κ' ἀμφήριστα M, καμφήριστα V: ἀμφήριστα L (cf l. 24. 80—84) | γένοιτο LV (at cf l. 81, 2) || 11 τὸ L: τῷ V || 13 ἐπὶ γὰρ L: ἐπεὶ οὕτω γε καὶ V || 14 ληγόντων LV²: γόντων V || 15 γε pro μὲν conl Man || 18 λήγονσαν V || 24 αὕτη (sic) LV | δὲ LM: τε V | καμφήριστα V, ἀμφήριστα L | πέλοιτο LVM (at cf l. 80—85) || 26 σὺν τῷ om L | πασσυδὴ LV || 27 μὲν om L || 31, 2 διατάζειν V || 32 τὴν L: τὸν V || 33 supplevi: (ν) suppl Pet, (αὐτήν) Man at ante φανερά(ν) || 37 φαινόμενα corr Man cf l. 56, 7: γραφόμενα LV || 39 ἀναφαίνοιτο L || 40 ἐν τούτοις conl Man | ἀγνοεῖ corr Pet cf l. 56: ἀπορεῖ V, εἰ L || 43 suppl Man | αὐτὸν corr Man: τὸ LV || 49 supplevi | δίο V || 50 τέλος V | ἄν scripsi: ὅτι L, om V; δ. ὅ τε Ἄτταλος καὶ ὁ τὰ Φαινόμενα conl Scal || 52 supplevi || 53 μόνῃ L || 63, 4 μέρη τοῦ Περσέως L || 69 ποῖα τις V | -ει LV || 78 supplevi || 79 παραδεδοσθαι L || 80, 1 κ' ἀμφήριστα πέλοιτο M corr Pet Scal: καμφήριστατο V, καμφρίστατο L || 81 καμφήριστα LV || 83 ἄν om L || 83, 4 pro περισπᾶσθαι conl 'πέλονται' γράφεσθαι Man (cf Aratea p. 110).

II ACHILLES

1. ISAGOGA EXCERPTA

V(aticanus) 191 bombycinus s. XIV

V² manus altera correctrix Victorii

M(ediceus) XXVIII 44 chartaceus s. XV

cf Prolegomena II

2. COMMENTARII FRAGMENTUM

Vaticanus 191

D(iesis) Doxographi graeci Berolini a. 1879

Ecl(ogae) Achillis Aratae in 'Arateorum' capite I inveniuntur

Pet(avius) cf p. 2

Scal(iger) cf p. 2

Vict(orii) editio princeps Florentiae a. 1567

In exteriore textus margine Achillis fontes notavi sive certos sive probabiles, in interiore paginas P(etaviana) et M(igneana) editionum adscripsi
cf p. 2

**ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ**

984 M. 1. 'Μισῶ μὲν ὅστις τάφανῃ περισκοπῶν —' φησὶν ὁ Σοφο- Ach
κλῆς (fr inc 671). καὶ ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης 'ὅς τάφανῃ με-
ριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει' φησὶν (fr inc 672 K.). ἀλλ' οἱ
μὲν ἀφανῇ, ἡμεῖς δὲ φαινόμενα, ἀλλ' οὐκ ἀφανῇ ζητοῦμεν.

5 || Αἰγυπτίους λόγος ἔχει πρώτους τὸν οὐρανὸν ὡς καὶ τὴν γῆν Compendium
astr of An(ony-
mum) I c. 1
καταμετρησαι καὶ τὴν ἐμπειρίαν τοῖς ἐξῆς ἐν στήλαις ἀναγράψαι,
Χαλδαῖοι δὲ εἰς ἑαυτοὺς μετάγουσι Βῆλῳ τὴν εὐρεσιν ἀναθέν-
τες, οἱ δὲ Ἑλλήνων σοφοὶ ὅτε μὲν θεοῖς, ὅτε δὲ ἥρωσιν, ὅτε δὲ
τοῖς μετὰ ταῦτα σοφοῖς ἀνατιθέασιν· Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν Προ-
10 μηθεῖ (v. 454—460) τὸν θεὸν εἰσάγει λέγοντα

οὐκ ἦν γὰρ αὐτοῖς οὔτε χεῖματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμῶδους ἥρος οὔτε καρπύμον
085 M. θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἐπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
15 ἄστρον ἐδειξα τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.

καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῆρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις,
Σοφοκλῆς δὲ Παλαμήδει ἀνατίθῃσιν· λέγοντα γὰρ Ναύπλιον
εἰσάγει (Palamedis fr 399).

titulum dedi e V cf subscriptionem et 'Aratea' p. 16: ἐκ τῶν ἀχιλλέως
πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ ἀράτου φαινόμενα π. τ. π. M; disiungunt περὶ τοῦ
παντός a ceteris et primi capituli titulum putant Vict Diels p. 18¹ || 1 μισῶ-
μεν V | τὸν ἀφανῇ M | περισκοπῶν V: -εῖ M || 2 τὸν ἀφανῇ M ut l. 1 ||
3 χαμᾶθεν M (cf Eupol fr 146 K.), χαμόθεν V | ἀλλ' V²M: om V || 4 γὰρ
post φαν. V: om V²M || 11 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς Aeschyli codd || 15 ὁδοὺς
Stobaeus Ecl I p. 15 W. || 17 ἐξεῦρον VM | αὐτοῖς V²M: om V | τε V²M:
om V || 18 γὰρ V²M: om V || 19 εἰσάγει V²M: -ειν V

οὗτος δὲ γ' ἦρε τείχος Ἀργείων στρατῷ,
 στάθμης ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα,
 τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα
 τὰκεῖν' ἔτευξε πρῶτος· ἐξ ἐνὸς δέκα
 κὰκ τῶν δέκ' αὖθις εὔρε πεντηκοντάδας
 καὶ χιλιοστὺς καὶ στρατοῦ φρυκτωρίαν
 ἔδειξε κἀνέφηγεν οὐ δεδειγμένα,
 ἐφηῦρε δ' ἄστρον μέτρα καὶ περιστροφάς,
 ὕπνου φύλαξι θεῖα σημαντήρια
 νεῶν τε ποιμαντήρσιν ἐνθαλασσίοις,
 Ἄρκτου στροφεῖα καὶ Κυνὸς ψυχρὰν δύσιν.

πάλιν δ' Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 4—6) καὶ τῷ κατασκόπῳ
 τὴν ἐμπειρίαν περιτίθησι ποιῶν λέγοντα·

ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι.

Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρεά τὴν εὔρεσιν ἀναφέρει λέγων (fr 672)
 'κάνταῦθα — πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἥλιου —'.
 ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr 861)

1 οὗτος δὲ γ' ἦρε scripsi: οὐτεπιτῦγ' εἶρες V, οὗτος δ' ἐφεῦρε V² M;
 ἐφηῦρε Nauck, τεύχη ἐφεῦρεν F. G. Schmidt | an Ἀργεῖοι? || 2 στάθμης
 scripsi: στάθμη δ' V, στάθμην δ' V² M; σταθμῶν coni Salmasius Nauck,
 σταθμῶν τ' Herwerden | ὀρίσματα coni L. Dindorf, σοφίσματα Meineke ||
 3 post 8 traicit Scal | πάσας coni Herwerden || 4 τὰκεῖν' scripsi: κάκεῖν'
 V² M, κάκεῖνος V | ἔτενε V² M: ἐξέτενε V | πρῶτον coni L. Dindorf, πάν-
 των δ' ἔτενε πρῶτος Herwerden, κάπειτ' ἔταξε πρῶτος ἐς ζεύγος δέκα
 F. G. Schmidt || 5 δέκ' V: δέ κ' M || 6 καὶ χ. Scal: ὅς VM | χιλιοστὺς corr Nauck
 ego: χίλια εὐθύς V, χίλι' εὐθύς V² M; ἐς χίλι' εὐθύς coni H. Keil | καὶ Gom-
 perz: ὅς VM | στρατοῦ V (v del V²): στρατῷ M | φρυκτωρίαν V² M: -ία V ||
 7 κἀνέφηγεν M: κᾶν ἔφηνεν V², κᾶν ἔφανε V | 7 ἔδειξε et 8 ἐφεῦρε permutant
 Nauck Gomperz || 8 ἐφηῦρε Nauck: ἐφεῦρε VM || 9 φύλαξι θεῖα scripsi:
 φυλάξει θόα V², φυλάξει στιθοα V, φυλάξεις στιθόα M; φύλαξι τε θοά coni
 Scal, -ι πιστά Wagner, -ι στιλπνά M. Schmidt, -ιν ἐσθλά H. Keil | σημάν-
 τρια coni Vict || 10 νεῶν corr Blomfield Nauck: ναῶν VM | ποιμαντήρσιν corr
 Heath: πυμαντήρσιν V, πημαντήρσιν V² M; σημαντήρσιν coni Pet || 11 Ἄρκτου
 στροφεῖα scripsi, cf Philolaum (Stob I p. 18 W.). ἂ τὰς σφαίρας ὀλκὰς: ἄρκτον
 τὲ στρόφεια V, ἄρκτον στροφάς τε V² M || 12 versuum ordinem mutant H. Keil
 (1, 2, 4, 5, 1/2 [tunc lacunam statuit unus versus] 1/2, 6, 7, 8, 3, 11, 9, 10) Gom-
 perz (2, 7, 8, 3, 9, 10, 11, 1 [ubi αὐτὸς δ' ἐφεῦρε coni] 4, 5, 6) | καὶ V: om V² M ||
 14 κατ' οἶδα V | νυκτέρων V² M: νυκτέον V || 16 αἰθέρι V² M: ἐν θέρει V ||
 17 κἀνταῦθα om M; nolī λέγοντα ταῦτα || 18 an προσκυνεῖ σε τ.? | τρέφοντα
 coni Nauck (at cf Welcker 'Die griechischen Trag' I p. 361) | ἥλ. κ. V | cf
 schol Eur Or 998 al

δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδόν
δόμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἰζόμεν

138 P. τὰς τῶν πλανήτων ὁδοὺς ἐναντίας τοῖς λοιποῖς φερομένας ταύταιι
πάλιν Ἀτρεΐ περιτιθεῖς. ὁ δὲ Ἄρατος τὴν μὲν θέσιν τῶν ὅλων
5 εἰς Δία ἔοικεν ἀναφέρειν, τὴν δὲ γέννησιν καὶ ἔννοιαν εἰς
Ἀστραῖον· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Διὸς λέγων ἐπιφέρει (v. 11—13,
Ecl I 3)

αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν
ἄστρο διακρίνας, ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτόν
10 ἄστερας, οἳ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνουσιν,

περὶ δὲ τοῦ Ἀστραίου φησὶν (v. 98, 9, Ecl I 4)
εἴτ' οὖν Ἀστραίου — γένος, ὃν ῥά τέ φασιν
ἄστρον ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι,

εἰ μὴ ἄρα τὸν μὲν Ἀστραῖον ποιητὴν τῶν ἀστέρων ὑποβάλλει,
15 τὸν δὲ Δία κοσμητὴν γεγενῆσθαι ἱστορεῖ. τινὲς δὲ ἄλλον ἄλλο
τι εὐρηκέναι. διὸ καὶ συμβέβηκεν εἶναι διαφωνίαν περὶ τῆς
εὔρεσεως αὐτῶν. ὅτι δὲ ἄλλοι ἄλλο εὐρήκασιν, ἐκ τοῦ καὶ Θά-
λητα τὴν μικρὰν Ἀμαξὴν εὐρηκέναι δῆλον. ὁ γοῦν Καλλιμαχὸς
φησιν (fr 94)·

fr. 94a, 1a, 4a.

20 ἔπλευσεν εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θάλητος, ὃς τὰ τ' ἄλλα δεξιὸς γνώμην
καὶ τῆς Ἀμαξῆς ἐλέγετο σταθμήσασθαι
τοὺς ἀστερίσκους, ἧι πλέουσι Φοίνικες.

ἡμεροῦτε δὲ μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων εἰπεῖν Ὀμήρῳ.
25 ἀλλ' ἐπειδὴ κατήπειγε τὰ Ἰλιακὰ γράψαι εἰς ἐπιστροφὴν τῶν
Ἑλλήνων, διὰ τὰς συνεχεῖς ἐπαναστάσεις ἐπ' ἐκείνην ὥρμησε
31 τὴν ὑπόθεσιν, περιέσπειρε δέ τι καὶ περὶ τῶν ὅλων καὶ περὶ
τῶν ἄστρον τινὰ λέγων, περὶ μὲν τῶν ὅλων, ὡς ὅταν λέγηι

Apio e Cratetis
Homerici et An
I c. 1

Ἰκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν (II XIV 201. 302)
30 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν (II XVIII 483)

2 δόμους scripsi (ut VM c. 20): δῆμους VM; θρόνους coni Heimsoeth,
γῆν ἔξέσωσα F. G. Schmidt | errat Ach, nam Euripides de Sole et Pliadibus
inversum ordinem tenentibus loquitur, cf Eur Or 999sq. || 3 ταύταιι scripsi:
αὐταῖι VM || 10 καὶ μάλα VM || 13 ἀρχαῖον M Anonymus II: -ων V ||
17 εὐρον M || 18 δῆλον om V || 21 ὃς τὰ τ' ἄλλα corr Scal: ὃς τὰλλα V,
ὃς τὸν ἄλλα M; ὃς τ' ἦν ἄλλα coni Bentley, ὃς τ' ἦν καῖλλα Meineke, ὃς
γ' ἦν τὰλλα Hecker | γνώμη V; γνώμη coni Vict || 22 ἐλέγετο codd Dio-
genis Laertii I 23: λέγετο V, λέγεται M || 26 ἐκείνην scripsi: -ων VM || 27
περιέ||σπειρε V || 29 τε V: τι M | θεῶν V²M: θεων V || 30 ἐν pr V²M:
ἐάν V | scripsi (ut codd nonnulli Iliadis): ἔτευξε δ' V, ἔτευξε ἰδ' M

καὶ πάλιν 'ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε' (Π VII 99), περὶ δὲ ἄστρον

Πηλιάδας εἰσορόωντι καὶ ὀψὲ δύνοντα Βωώτην

"Ἀρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπικλησιν καλέουσιν (Od V 272—3) 124 F.

ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσσαν,

5

ἐν δέ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,

Πηλιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένης Ὠρίωνος (Π XVIII 484—6)

ἄστρον δὲ δὴ προβέβηκε, παρώιχεν δὲ πλέω νύξ

τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται (Π X 252—3).

ἐκ γὰρ τούτων τὰς προφάσεις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτων 10
πραγματευσάμενοι· ὥς γὰρ τοῖς τραγικοῖς παρέσχετο ἱστοριῶν
ἀφορμάς, οὕτω καὶ διὰ τούτων ἰποθέσεις τοῖς περὶ ἀστρολογίας
γράψασιν. μαρτυροῦσι δὲ Κράτης (p. 40 Wachsm) καὶ Ἀπίων ὁ
Πλειστον(ε)λικῆς (p. 25 Lehrs), ὅτι ἀστρονόμος Ὁμηρος. οὐδὲν δὲ
παράδοξον ὑπ' ἀνθρώπων τοσαύτην εἰρεθῆναι θεωρεῖν· ψυχὴ 15
γὰρ πᾶσα ἀθάνατος κατελθοῦσα ἐξ οὐρανοῦ ἀνανεοῦσα ὥς
ἐς συγγενὴ τὸν οὐρανὸν πάντα τὰ συνήθη θεωρεῖ καὶ ἐπισπᾶ-
ται, πρὸς ὃν καὶ ἀναχθῆναι ἐπείγεται.

2. Τίνι διαφέρει μαθηματικὴ φυσιολογίας.

Endorus e Dio-
dori Posidonia-
nis ὡς Geminus
Simplic in Arist
Phys II 2
p. 291 D.

|| Εὐδωρος ὁ φιλόσοφος φησι (Diels p. 22) Διόδωρον τὸν Ἀλε- 20
ξανδρεῖα μαθηματικὸν τούτῳ διαφέρειν εἰπεῖν τὴν μαθηματικὴν
τῆς φυσιολογίας, ὅτι ἡ μὲν μαθηματικὴ τὰ παρεπόμενα τῇ οὐ-
σίαι ζητεῖ, πόθεν καὶ πῶς ἐκλείψει γίνονται, ἡ δὲ φυσιολογία
περὶ τῆς οὐσίας, τίς ἡλίου φύσις, πότερον μύθος ἐστὶ κατὰ
Ἀναξαγόραν (fr 24 Schaub) ἢ πῦρ κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς ἢ κατὰ 25
Ἀριστοτέλην (De caelo 270 b 20 al) πέμπτῃ οὐσίᾳ μηδενὶ τῶν τεσσά-
ρων στοιχείων ἐπικοινωνοῦσα, ἀγέννητός τε καὶ ἀφθαρτος καὶ
ἀμετάβολος. διαφερούσας γοῦν ταύτας ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἐπι-
πεπ λέχθαι τὴν ἑτέραν δεομένην τῆς ἑτέρας.

1 μὲν om M || 3 Πηλιάδας εἰσορόωντι scripsi (Aratea p. 313): πηλιάδας
τ' εἰσορόωντι V, πηλιάδας εἰσορόοντι M | δύνοντα M || 6 ἐν δέ τε M (ut
codd ll nonnulli 'Iustinus' Cohort 28 al): ἐν δὲ τὰ V (ut vulgata ll) || 8 παρωί-
χην M, -κε V (cf Porphyry I p. 147 Schr) | πλέω V ut Porphyry: πλέα M ||
9 τριτάτῃ δ' ἔτι scripsi (ut codd ll nonnulli): τριτάτῃ δ' ἔστι V, τριτάτῃ
δέ τι M; τριτάτης δ' ἔτι 'quidam' apud Porphyry || 10 οἱ om V || 16 ἀν-
τινεύουσα V | ὥς om M || 21 εἰπείν M: εἶπε V || 22 ὅτι om V || 28 οὐν M

3. Περὶ τῆς τῶν ὄλων ἀρχῆς.

|| Ζήνων ὁ Κιτιεύς (fr 35 Pearson) ἀρχὴν εἶναι λέγει τῶν ὄλων Plutarchus Plac I 8 p. 22 D.
 15 P. Θεὸν καὶ ὕλην, Θεὸν μὲν τὸ ποιοῦν ὕλην δὲ τὸ ποιούμενον, ἀφ' ὧν τὰ τέσσαρα στοιχεῖα γεγονέναι. Ἐπίκουρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος
 5 (p. 191, 18 Us) ἐκ σωμάτων νοητῶν μικροτάτων τὰς ἀρχὰς τῶν ὄλων εἶναι φησι, καλεῖ δὲ αὐτὰς ἀτόμους ἢ διὰ σμικρότητα ἀκαριαίας τινὰς οὐσας ἢ διὰ τὸ ἀφθάρτους αὐτὰς εἶναι καὶ μὴ τέμνεσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ Σταγειρίτης (De caelo I c al) ἀρχὰς λέγει τῶν ὄλων εἶδος καὶ ὕλην καὶ στέρησιν, ἐκ δὲ τούτων
 10 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, καὶ πέμπτον σῶμα ἀδιάφθαρτον καὶ καθαρόν, ὃ δὴ αἰθέρα λέγουσιν. Σωκράτης δὲ καὶ Πλάτων (Tim 29 Esqg.)
 15 M. ἀρχὰς τῶν ὄλων καλοῦσι Θεὸν καὶ ὕλην καὶ τρίτον τὸ ὑποκείμενον γενέσει καὶ φθορᾷ, ἐκ δὲ τούτων τὰ τέσσαρα στοιχεῖα γενέσθαι. Ἐμπειδοκλῆς δὲ (v. 33 sqq. St.) ἀρχὰς φησι τῶν ὄλων
 15 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, καὶ τὸ μὲν πῦρ καλεῖ Δία καὶ αἰθέρα, τὴν δὲ γῆν Ἥραν, τὸν δὲ ἀέρα Ἀἰδωνέα, τὸ δὲ ὕδωρ Νῆστιν, τὰς δὲ τούτων δυνάμεις νεῖκος καὶ φιλίαν, νεῖκος μὲν τὴν διάλυσιν φιλίαν δὲ τὴν σύνοδον. || Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν (496—8) εἰσάγει τὸν Ὀρφέα ταῦτα
 20 λέγοντα·

ἤϊδεν δ', ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὸς ὑπερθε
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ
 νεῖκος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστον.

πάλα γάρ ποτε ἀναμῖξ φερομένων τῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ νε-
 25 κους ὕστερον διακριθῆναι αὐτά, παντὸς μὲν τοῦ γεώδους συστρέφοντος εἰς ἓν, ὄλου δὲ τοῦ πυρώδους περιειληθέντος εἰς τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ ὑδατώδους συρρέοντος εἰς τὸ ὅμοιον καὶ τοῦ ἀέρος περιχυθέντος πρὸς τὸ ὁμόφυλον. || Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος καὶ
 30 Ὀφρεκίδης ὁ Σύριος (p. 39 Sturz) ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ ὕδωρ ἐφίστανται, ὃ δὴ καὶ χάος καλεῖ ὁ Ὀφρεκίδης, ὡς εἰκός, τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ τοῦ Ἡσιόδου οὕτω λέγοντος (Theog 116) ἥτοι μὴ πρῶτιστα χάος γένητο· παρὰ γὰρ τὸ χεῖσθαι (ὑπολαμβάνει)

2 κητιεύς V, κητιεύς M || 5 μικροτάτων V || 6 καλλεῖ M || 11 ὁ ante Σ V: om V² M || 17,8 τὴν διάλυσιν V² M: om V lacuna signata || 21 ἤϊδ' ἐν V | οὐρ. ἢ δὲ θάλασσα Apollonii codd || 22 τοπρὶν M | ἐν M || 23 διέκριθεν M | τὴν ante ἀμφὶς add V, τὴν M | ἕκαστον om M; ἕκαστα coni Vict (ut Apollonii codd) || 25 αὐτά V² M: -ό V || 28 θαλῆς M || 28—32 ~schol Hesiodi Theog 116 et Tzetz Lyc 145 || 29 σύρος M || 30 ἐφίστανται V: -ῶσιν V² M |

τοῦτο V² M: οὗτος V || 31 ἥτοι VM (ut Hesiodi codd) || 32 γένεθ V

τὸ ὕδωρ χάος ὠνόμασται. Ἡράκλειτος δὲ (cf fr XXI Byw) πῦρ
 πρῶτόν φησι γεγονέναι. εἰσὶ δ' οἱ τὴν γῆν πρῶτον λέγουσι 126 F
 γεγονέναι, θλιβομένην δὲ καὶ σφιγγομένην οὕτως ἐνάψαι μὲν τὸ
 πῦρ, ἀναπέμψαι δὲ τὸ ὕδωρ, διαδοῦναι δὲ τὸν ἀέρα (Pherecyd
 p. 40 Sturz). 5

4. Περὶ τῆς συστάσεως τῶν ὄλων.

Eudorus e Dio-
 dori Posidonias
 p. 21 D., cf
 An I c. 8

|| Καλῶς ἂν ἔχοι πείθεσθαι τῷ Χρυσίππῳ· φησὶ γὰρ ἐκ
 τῶν τεσσάρων στοιχείων τὴν σύστασιν τῶν ὄλων γεγονέναι.
 αἴτιον δὲ τῆς μονῆς τούτων τὸ ἰσοβαρές· δύο γὰρ ὑποκειμένων
 βαρέων, γῆς καὶ ὕδατος, δύο δὲ κοῦφων, πυρὸς καὶ ἀέρος, τὴν 10
 τούτων σύγκρασιν αἰτίαν εἶναι τῆς τοῦ παντὸς τάξεως (ὥσπερ
 γάρ, εἰ ἦν ὁ κόσμος βαρὺς, κάτω ἂν ἐφέρετο, οὕτω καί, εἰ
 κοῦφος, ἄνω· μένει δὲ τῷ ἴσον ἔχειν τὸ βαρὺ τῷ κοῦφῳ),
 τὸν δὲ αἰθέρα καὶ οὐρανόν, εἴτε ὁ αὐτὸς εἴτε διάφορος, ἔξω-
 θεν εἶναι σφαιρικὸν σχῆμα ἔχοντα. μετὰ δὲ τοῦτον ἐντὸς αὐ- 15
 τοῦ τὸν ἀέρα εἶναι καὶ αὐτὸν σφαιρικῶς περιεκείμενον ἔξωθεν
 τῇ γῇ. ἐνδοτέρῳ δὲ αὐτοῦ τρίτην εἶναι σφαῖραν τὴν τοῦ ὕδα-
 τος περὶ αὐτὴν τὴν γῆν μεταξὺ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς γῆς. ἐν δὲ
 τῷ μεσαιτάτῳ τὴν γῆν εἶναι κέντρον τάξιν καὶ μέγεθος ἐπ-
 ἔχουσιν [ὡς αἱ σφαῖραι]. καὶ τὰς μὲν ἄλλας τρεῖς σφαῖρας ἢ 20
 τέσσαρας περιδινεῖσθαι, τὴν δὲ τῆς γῆς μόνην ἐστάναι.

ἔξωθεν δὲ τὴν τοῦ πυρὸς σφαῖραν καὶ ἐνδοτέρῳ, μετὰ ταύ-
 την δέ, τὴν τοῦ ἀέρος δεδώκασιν οἱ Ἀρχιμήδαιοι περιδινεῖσθαι,
 ἐν μέσῳ δ' εἶναι τὴν τοῦ ὕδατος καὶ τὴν τῆς γῆς διὰ τὴν τοι-
 αύτην αἰτίαν· εἴ τις γὰρ (φασί) λάβοι τῶν σωμάτων τὰ βαρέ- 25
 τατα, οἷον μόλιβδον, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ κορυφώτατα, οἷον 91
 φελλόν, [ἐξίστη] καὶ ἴσα ἀλλήλοις στήσειε καὶ ἰσόσταθμα ποιή-
 σειε καὶ συνδήσειε, συμβήσεται μηδέτερον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἔλ-
 κεσθαι· οἷον, εἴ τις βάλοι ταῦτα εἰς θάλασσαν, συμβήσεται
 μήτε κάτω εἰς τὸν βυθὸν καθέλκεσθαι τὸν φελλὸν ὑπὸ τοῦ μο- 30
 λίβδου μήτε τὸν μόλιβδον ὑπὸ τοῦ φελλοῦ ἀνέλκεσθαι εἰς τὴν

1 ὠνόμασται V: -άσθαι M | 3 δὲ scripsi: τε VM | οὕτως V²M: -ω V ||
 4 δὲ utrumque om V || 7 φησὶ γὰρ V: φησαντι M || 8 γεγονέναι V || 12 γὰρ
 om V | ἐφέρετον expuncto v M | οὕτως om V | εἰ καὶ M, εἰ δὲ V || 13 τῷ βαρεῖ
 τὸ κοῦφον M || 15 τοῦτον M: αὐτὸν V || 23 δὲ V: om V²M | τὴν V²M: om
 V || 25 ζητεῖται πῶς τὰ μὲν κοῦφα ἄνω φέρεται τὰ δὲ βαρέα κάτω in mar-
 gine M | γὰρ V²M: om V || 26 τὰ V²M: om V || 27 ἐξίστη om M || 28,9 ἀνέλ-
 κεσθαι V || 29 ταῦτα V²M: om V || 31 τοῦ φελλοῦ scripsi: τῶν φελ-
 λῶν VM

ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ὡς ἐπίσης ὑπ' ἀλλήλων ἀνθελ-
κόμενα μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ βυθοῦ εἶναι
τὸν μόλιβδον καὶ τὸν φελλόν. τεσσάρων οὖν ὄντων τῶν στοι-
χείων συμβέβηκε τὸ πῦρ καὶ τὸν ἀέρα κουφότατα ὄντα ἐπὶ τὴν
3 ἄνω φορὰν ἔχειν τὴν ὁρμὴν καὶ περιδινεῖσθαι. ὅτι δὲ πῦρ καὶ
ἄρ κουφότατα καὶ ἀνωφερῇ, δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῆς ὕψους, ἀλλὰ
μὴν καὶ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς σικυῶν, ἐν αἷς ὁρῶμεν ἀπο-
λαμβανόμενον τὸ πῦρ ἅμα τῷ ἀέρι τοῦ κατὰ βάθος αἵματος τὴν
12 P. ἀναγωγὴν ποιούμενα (Plato Tim 79 E), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς
10 λήχνους πυρός, ὅπερ ἄνω φερόμενον τὸ ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ
λήχνου ἔλαιον ἀνιμῶται. ἀλλὰ μὴν καὶ δαλὸν εἴ τις ἐξάψας
στρέψει, κάτω φέρεσθαι τὸ πῦρ οὐκ ἂν δυνηθεῖη· ἀνωφερῇ
γὰρ ἴσχει τὴν ὁρμὴν. πάλιν δέ, εἴ τις ἀσκὸν πλήσειε πνεύμα-
τος καὶ ἀποσφίγξει(ε), ῥίψει(ε) δὲ εἰς ὕδωρ, οὐδὲν ἦττον ἐπι-
15 πολάζει ὁ ἀσκός. ὅτι δὲ ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ βαρέα καὶ κατω-
φερῇ, οὐ δεῖ λόγου τῆς πείρας διδασκούσης.

|| τὴν δὲ τάξιν, ἣν δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὅρφικοι
λέγουσι παραπλησίαν εἶναι τῇ ἐν τοῖς ὠιοῖς· ὃν γὰρ ἔχει λόγον
τὸ λέπυρον ἐν τῷ ὠιῷ, τοῦτον ἐν τῷ παντὶ ὁ οὐρανός, καὶ
20 ὡς ἐξήρηται τοῦ οὐρανοῦ κυκλωτερώς ὁ αἰθήρ, οὕτω τοῦ λεπτύ-
ρου ὁ ὕμην. κατὰ δὲ τινάς, ἐπειδὴ ὁ οὐρανός καὶ ὁ αἰθήρ εἰς
ἓστι, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ ἄρ, ἔσται ἐν τοῖς ὠιοῖς ὁ ὕμην τοῦ
ἀέρος τάξιν ἐπέχων. ἡ δὲ λευκὴ σὰρξ ἡ ἐν τῷ ὠιῷ ἔαν τὴν
τοῦ ἀέρος τάξιν ἐπέχηι, ἔσται ἡ λέκιθος τοῦ ὠιοῦ τὴν τοῦ ὕδα-
25 τος τάξιν ἐπέχουσα, τὸ δὲ ἐνδοτάτον καὶ μεσαιτάτον τῆς λεκίδου
τὴν τάξιν ἔχον τῆς γῆς. εἰ δὲ ὑμένα τὸν ἐν τῷ ὠιῷ ἀντὶ τοῦ
αἰθέρος λάβωμεν, τὸ τῶν ὀρνίθων γάλα ἀντ' ἀέρος ἔσται καὶ
ἡ ἔξωθεν περιφορὰ τῆς λεκίδου ἀντὶ ὕδατος, τὸ δὲ ἐνδοτάτον
καὶ μεσαιτάτον ἀντὶ τῆς γῆς. καθόλου δέ, ἔαν πέντε σφαίρας
30 εἴπωμεν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (De mundo p. 392 a — 393 a), τὸ
ἐνδοτάτον τῆς λεκίδου ἀντὶ τῆς γῆς παραληφθήσεται, ἔαν δὲ

Iga

1 ἀλλ' V²M: om V | ὡς V: om M || 4 κουφότατα V²M: -ον V || 6 ἀνω-
φερῇ M | 8 καὶ ἐκ ante τοῦ V: om V²M | τὴν om V²M || 9 ποιούμενα V:
-ίους V²M || 12 στρέψει M, στρίψει V²: ῥίψει V | οὐκ ἂν δυνηθεῖη M:
om V || 13 γὰρ M: om V | ἴσχειν V || 18 ζητεῖται ὅτι τὰ ὡς εἰκόνα τοῦ παν-
τός φέρουσιν in margine M | τῇ ἐν scripsi: τὴν ἐν V, om M | ὠιοῖς VM
et ita semper || 19 ἔχειν ante ἐν alt M | ὁ οὐρανός scripsi: τὸν οὐρανὸν VM ||
20 ἐξήρηται V | οὕτως V || 21 ὁ ante αἰθ. om V || 23, 4 εἰ — ἐπέχει M ||
25 τῷ δὲ ἐνδοτάτῳ καὶ μεσαιτάτῳ V || 28, 9 τῷ δὲ ἐνδοτάτῳ καὶ μεσαιτά-
τῳ V

τέσσαρας κατὰ τοὺς ἄλλους, ὅλη ἡ λέκιθος ἀντὶ τῆς γῆς ἔσται, οὐ κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξιν.

• Posidonio
of c. 9 Manil I
168 sqq.

Ἵστι δὲ καὶ ἔστηκεν ἡ γῆ, παραδειγματι χρωῖνται τούτῳ· εἴ τις (φασίν) εἰς φῦσαν κέγχρον βάλοι ἢ κόκκον φακοῦ καὶ φυση-
σεις καὶ ἐμπλήσειεν αὐτὴν ἄερος, συμβήσεται μετεωρισθέντα τὸν κόκκον ἐν μέσῳ τῆς κύστεως στήναι, καὶ τὴν γῆν δὲ παντα-
χόθεν ὑπὸ τοῦ ἄερος ὠθουμένην ἰσορρόπως ἐν τῷ μέσῳ εἶναι
καὶ ἐστάναι. ἢ πάλιν, ὥσπερ εἴ τις λαβὼν σῶμα δήσειε παντα-
χόθεν ἐξ ἑκατέρου σχοινοῖς καὶ δοίη τισὶν ἰσορρόπως ἔλκειν
ἐπ' ἀκριβείας, συμβήσεται πανταχόθεν ἐπίσης περιελκόμενον ἵσ-
σθῆναι καὶ ἀτρεμῆσαι. Ξενοφάνης δὲ οὐκ οἶεται (p. 49. 154 K.)
μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον καθήκειν.

‘γαίης μὲν’ γάρ φησι ‘τόδε πείραρ ἄνω παρὰ ποσσὶν
[ὁρᾶται

αἰθέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται’.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Νεφέλαις μετέωρον αὐτὴν εἶπεν· λέγει γάρ
(v. 264)· ‘ὦ δέσποϊ’ ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀθήρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν με-
έωρον’ ἐστῶσαν μέντοι καὶ ἀκίνητον. ὅθεν καὶ Ἀρατὸς φησιν
(v. 22, 3, Eccl II)· ‘ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη Μεσσηγὺς γαίαν’
μηδαμοῦ ταλαντευομένην. ἢ δὲ Ἐμπεδοκλῆς οὐ δίδωσι τοῖς
στοιχείοις ὠρισμένους τόπους, ἀλλ' ἀντιπαραχωρεῖν ἀλλήλοις
φησὶν, ὥστε καὶ τὴν γῆν μετέωρον φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ ταπει-
νότερον.

Plutarchus Plac
p. 886 D.

5. Τίς οὐσία οὐρανοῦ.

Plutarchus Plac
p. 889 sq. D.

ἽΤὸν δὲ οὐρανὸν οἱ μὲν πυρῶδη εἶναι καὶ στερέμνιον, ἐντὸς δὲ
αὐτοῦ τοῦ αἰθέρος τὴν σφαῖραν ἔχομένην ὥσπερ δαλόν, δια-
φέρειν δὲ ταύτῃ, ἥι ὁ μὲν δαλὸς ἀνωφερὲς ἔχει τὸ πῦρ, ὁ δὲ
αἰθήρ κατωφερὲς, καὶ τῷ μὲν θεῖον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ
ἀμετάληπτον, τὸ δὲ φθαρτόν· Ἐμπεδοκλῆς δὲ (p. 422 K.) κρυ-
σταλλῶδη τοῦτον εἶναι φησιν ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγόντα, 30

1 τέσσαρα V || 3 sqq. ζητεῖται πῶς ἡ γῆ τὴν μέσσην ἐπέχει χώραν in
margine M || 4 φῦσαν scripsi: φύσαν V, φύσκαν M || 9 ἐξ ἑκατέρου om M ||
10 ἀκριβὲς M | γὰρ post σ. V: om M || 13 γαίης γάρ φησι V, φησι γάρ γαίης μὲν
M | πείραρ scripsi: πείραν V, πείρας M | παρὰ ποσσὶν V, πὰρ ποσσὶν M ||
15 αἰθέρα corr Karsten: καὶ ῥεῖ VM | εἰς V || 16 δ' M: om V | εἶπε VM ||
17 μέτρητ' V || 22 τὴν M: om V || 26 δαλόν M: -οῦ V || 27 ταύτῃ scripsi:
-ην VM || 29 scripsi: ἀμ. τὸ τοῦ αἰθέρος τὸ δὲ φθαρτόν M, ἀμ. τὸ δὲ φθα-
ρτόν ἐστὶ δευτέρον τὸ πῦρ τοῦ αἰθέρος V || 29, 30 κρυσταλλῶδη M | κρυσταλ-
λῶδες ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγόντος εἶναι V

Ἀναξίμανδρος δὲ πτηνὸν πυρὸς μετέχοντα, Ἀριστοτέλης δὲ (Meteor I p. 340 b?) σῶμα ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ.

Ἰζῶιον δὲ φασιν εἶναι τὸν κόσμον· τὸ γὰρ αὐτοκίνητον εἶναι αὐτὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τὴν περιφορὰν αἰεὶ ποιεῖσθαι καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἐπὶ τὰ αὐτὰ περιδινεῖσθαι νοῦν ἔχοντός ἐστι, φησὶν ὁ Πλάτων (Tim 47 B, Leg 897 C). ἀλλὰ καὶ ὡς ζῶιον ζωιογονεῖ. τοὺς δὲ ἀστέρας γεννήματα αὐτοῦ εἶναι φαμεν. καὶ ἥλιον δὲ δρόμον ὁρῶμεν καὶ σελήνης περιφορὰς καὶ τῶν ἄλλων πλανήτων περιόδους καὶ κινήσεις. ἴδιον δὲ ζῶιου τὸ ὑφ' αὐτοῦ κινεῖσθαι· καὶ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι ζῳιά ἐστιν. διὸ ἀκόλουθον καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι εἶναι. μήποτε μέντοι καὶ Ὀμηρος ὡς πρὸς ζῳίον φησιν (Od XI 109, XII 323)· 'Ἡελίου, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει'. οἱ δὲ μουσικοὶ ἀρμονικῇ τοῦ οὐρανοῦ τὴν περιφορὰν λέγουσιν εἶναι.

Ign

τροφῇ δὲ χρῆται, ὡς μὲν τινες, παρ' ἑαυτοῦ, ἄλλοι δὲ ἀνα- θυμαίνει τῇ περὶ αὐτόν, τινὲς δὲ τῇ τοῦ ὕδατος σφαίρᾳ. Ἀριστοτέλης δὲ (De caelo 279 b sqq.) μὴ δεῖσθαι τροφῆς αὐτόν λέγει (τὸ γὰρ δεόμενον φθαρτόν), αἰδῖος δὲ ἐστὶ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ Πλάτων τὸν μὲν νοητὸν κόσμον αἰδῖον καὶ ἄφθαρτον λέγει, τὸν δὲ αἰσθητὸν φθαρτόν (εἰ γὰρ αἰσθητός ἐστι, καὶ γενητός δηλονότι καὶ φθαρτός), ἔτι (φησὶν ἐν) τῷ Πολιτικῷ p. 274 D, εἴτε μυθικῶς εἴτε φυσικῶς) κίνησιν ἔχειν διττήν, τὴν μὲν ὑφ' ἑαυτοῦ, τὴν δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. καὶ ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κινεῖται, εὐτακτεῖ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ φέρεται, ὅτε δὲ ὑφ' ἑαυτοῦ, τὴν ἐναντίαν φορὰν κινεῖται καὶ διαφθείρεται, ἔστ' ἂν ἐπιστῇ πάλιν ὁ Θεὸς καὶ ἡνιοχῆσας ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν κίνησιν ἀνακύκλησιν ποιησάμενος. ὠνόμασται δὲ κόσμος παρὰ τὴν τῶν συμπάντων διακόσμησιν.

Plutarchus Plac p. 582 sqq. D.

Ign

Διόδωρος δὲ ἐξαχῶς τὸν κόσμον φησὶ νοεῖσθαι ἐφ' ἐκάστου ἔννοιαν διδοὺς οὕτως· 'κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν μεταξὺ φύσεων'. πάλιν· 'κόσμος ἐστὶν οἰκητήριον θεῶν'. νῦν οὖν τὸ πλήρωμα λέγει ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ. τρι-

Eudorus p. 20 D. of Arfius Did p. 464 D. Cleomed I 1

1 πτηνὸν VM: an γῆινον (cf p. 40, 1)?; sive καὶ Ζήνων sive πέμπτον coni ceteris conlatis doxographis Diels p. 23 || 3 ζῶιον ζωιογονεῖ omissio i muto (ut semper) VM | τὸ M: τῷ V || 5 ἔχοντε V || 12 τὸ ζ. V || 13 ἥελιον codd Od: ἡλιός 9' VM || 14 αὐτοῦ post οὐρ. V || 18 ὁ δὲ αἰδῖος M || 20 αἰσθητῶν M || 21 γέννητος M | δηλονότι ὅτι καὶ V | suppl Pet || 25 διαφθείρεσθαι V | ποτ' post δ. V: om M || 26 ἀποκαταστήσῃ M, -ει V || 29 sqq. ὅτι ἐξαχῶς λέγεται ὁ κόσμος in margine M || 30 οὕτω M

τον· ὁ κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων· τοῦτο ὅμοιον τῷ βίῳ, ὡς εἴ τις λέγοι 'πόλις ἐστὶν ἐξ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων'. τέταρτον· 'κόσμος ἐστὶν αἰθήρ'. οὗτος δὲ πῦρ εἰλικρινὲς ὧν ἀνώτερός ἐστι τοῦ φυσικοῦ κόσμου. πέμπτον· 'κόσμος ἐστὶν ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα.' τούτου καὶ Πλάτων ἐν 5 Τιμαίῳ μέμνηται (p. 28 B). ἕκτον· 'κόσμος ἐστὶν ὁ διακοσμήσας τὰ πάντα'. ἔοικε δὲ νῦν ἡ πρόνοια λέγεσθαι.

Ign

|| τὸ δὲ πᾶν κόσμον Πυθαγόρας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς διακοσμῆσεως, οὐδεὶς δὲ πρὸ αὐτοῦ. τὸ δὲ πᾶν τοῦ ὅλου παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς διαφέρει· ὅλον μὲν γὰρ λέγουσι τὸν κόσμον, πᾶν δὲ 10 (τὸ) μετὰ τοῦ κενοῦ. τηρητέον, ὅτι οὐδαμοῦ δι' ὅλου κόσμος οὕτως ὠνόμασται.

Eudorus
p. 20⁶ D.

|| οὐρανὸς δὲ ἡτυμολόγηται, ἥτοι ἐπεὶ ὄρος παλαιὸς ἐστὶν ἡ ἐπεὶ σφαιροειδὲς ὧν ἐνδοθεν αὐτοῦ ἡμᾶς οὐρεῖ, ὃ ἐστὶ φυλάσσει, ἡ ἐπεὶ ἀνώτατός ἐστι (τῷ δὲ ὄρῳ τὸ ἄνω δηλοῦν Φρυγῶν 15 ἴδιον, ὡς Νεοπτόλεμος ἐν ταῖς Φρυγίαις φωναῖς [Meineke Anal Al p. 360]) ἡ ἀπὸ τοῦ ὀραῖσθαι ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρούειν (κινεῖται γάρ) ἡ ἀπὸ τοῦ οὐρος εἶναι καὶ ἔσχατος ὄρος. λέγεται δὲ πολλαχῶς. οὐρανὸς ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα . . . Ζήνων γοῦν ὁ Κιτιεὺς 120 (fr 65 Pearson) οὕτως αὐτὸν ὠρίσατο· 'οὐρανὸς ἐστὶν αἰθέρος τὸ 20 ἔσχατον, ἐξ οὗ καὶ ἐν ᾧ ἐστὶ πάντα ἐμφανῶς. τοῦτο δὲ καὶ πάντα περιέχει πλήν αὐτοῦ' εὖ πάνν εἰπών· οὐδὲν γὰρ ἑαυτὸ περιέχει, ἀλλ' ἐτέρου ἐστὶ περιεκτικόν. τοῦ δὲ οὕτως ὠρισμένου οὐρανοῦ μέμνηται καὶ Πλάτων (Tim p. 32 B sqq.) καὶ Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Περὶ οὐρανοῦ (p. 284 a sqq.). λέγεται δὲ 25 οὐρανὸς καὶ ἡ ἐκάστου τῶν πλανήτων σφαῖρα, καθ' ὃν λόγον ἐν οὐρανῷ φαμεν εἶναι (ib p. 278 b). καὶ ἔτι οὐρανὸς πᾶς ὁ μετὰ τὸν ἀέρα τόπος, ὁπόσος εἰλικρινὴς ἐστὶν αἰθήρ. καὶ ἔτι οὐρανὸς λέγεται πᾶν τὸ ὑπεράνω βλέπόμενον ἐν τῇ ὄψει μὴ πρὸς

1 <καὶ τῶν ἕνεκα τούτων γεγονότων> ante τοῦτο supplet Diels | τοῦτον V || 1, 2 τ. μόνον τῷ VM: corr Diels || 4 κατώτερος VM: corr Pet || 8 κόσμος V | ἐκέλευσεν VM: corr Vict || 11 <δὲ> post τηρ. supplet Pet | ἄρα post κόσμος V: om M || 13 λέγεται pro ἡτ. M || 14 ἐπεὶ om M | αὐτοῦ VM | οὐρεῖ scripsi: ἀρεῖ VM || 15 τὸ δὲ ὄρον VM | τὸ om V | δηλοῦν M: λέγεται V || 19 post οὐρανὸς supplet <πρῶτον> Diels | lacunam qua secunda definitio perierit statuit Diels | κητιεὺς VM || 20, 1 tentavi: ἐν ᾧ ἐπὶ τὰ ἐμφανέστερα· τοῦτο δὲ καὶ πάντα περιέχει πλήν αὐτοῦ οὐ πάνν εἰπών· οὐδὲν γὰρ V, ἐν ᾧ ἐστὶ πάντα ἐμφανῶς· περιέχει γὰρ πάντα πλήν αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ M || 26 καὶ ante οὐρ. V || 28 scripsi: τόπον οὐ τόσος μὴ V, τόπος ὅς M | ἔτι om V || 29 λέγεται V: ἐστὶ M | ἐν V: om M || 29—37, 2 ὅψει καθ' ὃ ὁρατόν ἐστὶ καὶ ὅπως ἂν ἕκαστος ὁξύτερος ἔχοι βλέπειν M

τι ὄν, καθὸ λέγομεν τὸν οὐρανὸν ὀρανόν. αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἄλλω ὀρατός ἐστιν, ὅπως ἂν ὀξύτης τις ἔχοι βλέπειν. καὶ ἔτι
 οὐρανὸς λέγεται ὁ κόσμος, ὃ Διὸς οἰκητήριον λέγομεν, οὗ Πλά-
 των μέμνηται (Phaedr p. 246 E) ἐπὶ τοῦ ἡλίου 'ὁ μὲν δὲ μέγας —
 5 ἐν οὐρανῷ Ζεὺς' εἰπών. Ἐπικουρος δὲ (p. 213 Us) πολλοὺς κόσ-
 μους ὑποτίθεται καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ Μητροδωρος.

6. Περὶ σχήματος κόσμου.

[Σχῆμα δὲ κόσμου οἱ μὲν κωνοειδές, οἱ δὲ σφαιροειδές, οἱ
 δὲ ὠιοειδές, ἧς δόξης ἔχονται οἱ τὰ Ὀρφικά μυστήρια τελού-
 10 τες. σαφηνείας δὲ ἕνεκα πιθανῆς παρελήφθη τοῦ ὠιοῦ ἢ εἰ-
 κών. ἄμεινον δὲ σφαίρας ἐκδέχασθαι σχῆμα ἔχειν τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὅς ἔφη οὕτως (138 St).
 'σφαῖρος κυκλοτερής, μονίῃ περιηγεί χαίρων'. || δῆλον δὲ καὶ ἐκ
 τοῦ εἶναι ἕξ ζώδια ὑπὸ γῆν, ἕξ δὲ ὑπὲρ γῆν. ἐπ' οὐδενὸς δὲ
 15 ἄλλον σχήματος ἢ τοιαύτη εὐταξία καὶ περιφορὰ γίνεται ἢ ἐπὶ
 τοῦ σφαιρικοῦ. τὸ δὲ σφαιροειδές σχῆμα διδῶσιν τῷ κόσμῳ.
 20 σφαῖρα μὲν γὰρ ὁ οὐρανός, σφαιροειδὴς δὲ ἡ γῆ. διαφέρει δὲ
 ἑκάτερα, ἥτις τὸ μὲν σφαιροειδές σχῆμα καὶ ἐξοχὰς ἔχει καὶ κοι-
 λότητας, τὸ δὲ τῆς σφαίρας σχῆμα πανταχόθεν ἴσον καὶ ἀπὸ
 25 τοῦ μέσου κέντρου ἐκβαλλομένας εὐθείας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν
 ἴσας ἔχον, ὥσπερ οἶνος καὶ οἰνωδὲς τὸ τῆς οἴνου οὐσίας μεθεκτι-
 κών. ἐστὶν οὖν ὁ οὐρανὸς σφαῖρα, ὅθεν τὴν κύκλῳ φορὰν
 ποιεῖται. περὶ ὃν καὶ ἥλιος τὴν περιφορὰν ποιεῖται 'Ἥλιε,
 30 θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα' (Eur Phoen 3). καὶ γὰρ ἕξ Ὠκεα-
 νοῦ ἀνατέλλοντα αὐτὸν ὀρῶμεν ('Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν
 περικαλλέα λίμνην' Od III 1 al) καὶ πάλιν ἐς Ὠκεανὸν κατα-
 δνόμενον 'ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο' (Il VIII
 485). οὐκ ἂν δὲ τοῦτο ἐγένετο, εἰ μὴ τὴν κύκλῳ περιφορὰν
 ἐποιεῖτο. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι, ἐπεὶ πάντα ἕξ ἀριθμῶν καὶ γραμ-
 35 μῶν συνεστάναι θέλουσι, τὴν μὲν γῆν φασὶν ἔχειν σχῆμα κυβι-

Ign

Eudorus
p. 20 D.

1 ἄλλος VM || 3 ὁ Διὸς Dieterich: ὅτι V, om M | οἰκ. — λέγομεν om M |
 καὶ ante Πλ. M || 8 κόσμον δὲ σχῆμα M | εἰπον post κων. M || 9, 10 ὠιοειδές et
 ὠοῦ VM || 10 ἢ om V || 12 οὕτω om M || 13 μονίῃ Simplicius in Arist Phys I
 p. 52, 28 D.: μόνῃ VM, μόνῃ Proclus in Plat Tim p. 160, μονῇ Antoninus
 XII 3, μμῖς Stobaeus Eclog I p. 145 W. | περιῆθαι Antoninus, περιτεθῇ
 vel περιτεῖθαι Stobaei codd | γεαίων Antoninus, χαίρων Stob || 14 ζώδια VM ||
 17 οὐκ ἐν σφαίρῃ μ. V | σφαιροειδές V || 18 ἑκάτερα coni Vict | ἥτις corr Pet:
 ἢ VM | σχῆμα om M || 21 ἔχον M: ἔχουσιν V | ὥσπερ — μεθεκτικόν V: om
 M | οἶνον οὐσίας scripsi: οἰκίας V || 22 καὶ ante τὴν add M || 24 γὰρ M:
 καὶν V || 25 ἀνατέλλοντα M || 26 περικαλλέα M || 28 τοῦτ' M

κόν, τὸ δὲ πῦρ πυραμοειδές, τὸν δ' ἀέρα ὀκτάεδρον, τὸ δὲ ὕδωρ εἰκοσάεδρον, τὴν δὲ τῶν ὅλων σύστασιν δωδεκάεδρον.

7. Περὶ περιφορᾶς.

Ign || Οἱ Στωϊκοὶ φασιν ἐκ τῆς γῆς τὴν ἔξωθεν γίνεσθαι πρῶτον περιφορὰν· ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ κέντρου τάξιν ἐπέχει, ὅπως περ ἀπὸ 5 κέντρου κύκλος γίνεται, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς γῆς εἰκὸς ἔξω περιφέρειαν γεγονέναι. οἱ δὲ φασὶ τὸ πῦρ (διὰ τὸ) ἀνωφερὲς εἶναι καὶ τὴν κύκλῳ φορὰν εἰωθὸς ποιεῖσθαι τὴν σύστασιν τῆς τῶν ὅλων περιφορᾶς πεποιῆσθαι.

8. Εἰ ἔστι τι ἐκτὸς κενόν.

10

Ign || Οἷ μὲν εἶναι τι ἐκτὸς φασιν, ὥσπερ καὶ Ἐπίκουρος (ὃς καὶ ἀπειρὺς κόσμους ὑποτίθεται ἐν ἀπειρῳ τῷ κενῷ [p. 213 Us]). οἱ δὲ Στωϊκοὶ ἐκπύρῳσιν λέγοντες κόσμους κατὰ τινὰς ὠρισμένους χρόνους εἶναι κενόν μὲν, οὐ μὴν ἄπειρόν φασιν, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον χωρῆσαι λυθὲν τὸ πᾶν. οἱ δὲ μηδὲν εἶναι λέγοντες 15 χρῶνται λόγῳ τοιούτῳ· τοῦ οὐρανοῦ σφαιρικῶς κινουμένου, εἰ ἔστι τι ἐκτὸς κενόν, συμβήσεται τὴν σφαῖραν παρεγκλίσεις τινὰς ὑπομένειν ἐξολισθαινοῦσαν τῇδε κάκει· τοῦτο δὲ οὐ γίνεται· οὐκ ἄρα ἔστι κενόν· αἰεὶ γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὀρῶμεν τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις. 20

9. Εἰ ἔστηκεν ὁ κόσμος.

Ign || Δόγμα ἐστὶ τῶν Στωϊκῶν καὶ μαθηματικῶν μένειν τὸν κόσμον, τὸ μέντοι δόγμα διὰ τοιούτων λόγων κατασκευάζεται· 'εἰ ὁ κόσμος κενῷ ἐν ἀπειρῳ ὑπάρχων κάτω ἐφέρετο, οὐκ ἂν ὀμβροὶ κατελάμβανον τὴν γῆν· καταλαμβάνουσι δέ· οὐκ ἄρα 25 φέρεται ὁ κόσμος, ἀλλὰ ἔστηκεν'. καὶ πάλιν· 'οἱ ἄνεμοι ἄλλοι μὲν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἀέρα, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὰ κάτω εἰσὶ καταβαλλόμενοι· εἰ δὲ ... οὐ ... οὐκ ἄρα φέρεται ὁ κόσμος'. φασὶ μὲν οὖν μένειν τὸν κόσμον ἐν ἀπειρῳ κενῷ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ μέσον φορὰν, ἐπεὶ πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη ἐπὶ τὸ μέσον νένευκεν. μέρη 30 δὲ ἔστιν αὐτοῦ γῆ ὕδωρ ἀήρ πῦρ, ἃ πάντα νέυει ἐπὶ τὸ μέσον.

5 ὥσπερ M || 6 τῆς M: τε V || 7 suppl Pet || 9 πεποιῆσθαι V: ποιεῖται M || 10 ἐκτὸς om M || 11 τι ἐκτὸς φασιν om V || 18 ἐξολισθαινούσης V | κάκεισε M || 19 κατὰ αὐτὰ V || 23 λόγων scripsi: λέγων V, om M || 26 ἔστηκε VM || 27 ἄλλοι δὲ om V | εἰσὶ om V | καταβαλλομένους V || 28 εἰ δ' M | corrupta et truncata, lacunam indicavi || 28, 9 μὲν οὖν V: δὲ M

διὰ τοῦτο οὖν οὐδαμοῦ ῥέπει ὁ κόσμος. οἱ δὲ Ἐπικούρειοι φασὶ
(p. 353 Us) μένειν τὸν κόσμον ἀνακοπτόμενον ὑπὸ τοῦ ἀέρος
M. τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμίοις. μετακόσμια δὲ ἐστὶ τὰ μεταξὺ τῶν
κόσμων διαστήματα.

5

10. Περὶ ἀστέρων.

Ἡ Ἀστήρ ἐστὶ κατὰ Διόδωρον (Doxogr p. 19 sq.) σῶμα θεῖον
οὐράνιον τῆς αὐτῆς μετεωρῆδος οὐσίας τῶι ἐν ᾧ ἐστὶ τόπωνι,
σῶμά τι λαμπρὸν καὶ οὐδέποτε στάσιν ἔχον ἀλλ' αἰεὶ φερόμενον
κυκλικῶς. ὡσαύτως δὲ ὠρίσατο καὶ Ποσειδώνιος πρὸ αὐτοῦ ὁ

Endorus e
Diodori Posido-
niani p. 21 D.

10 Στωϊκός (p. 65 Bake). τὸ δὲ 'οὐδέποτε στάσιν ἔχον' ἐπὶ μὲν
τῶν πλανήτων οὕτως εἰρησθαι δοκεῖ, πλὴν καπὶ τῶν ἀπλανῶν
πρὸς τοὺς ὡς ἔτιχεν αἰτιωμένους οὐ καλῶς ἔχειν τῆς αὐτῆς ἐν-
νοίας ἔχεται· οὐδέποτε γὰρ στάσιν ἔχουσι τῶι ὑπὸ τοῦ κόσμου
περιάγεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτοῦ μένωσιν· τῶν γὰρ ἀστέρων οἱ μὲν
15 ἔμπεπηγότες τῶι οὐρανῶι ἀπλανεῖς λέγονται, οἱ δὲ τὴν ἐναν-
τίαν φερόμενοι πλάνητες. αὐτοὶ δὲ ἐπὶ ὄντες κατωτέρω τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῦ αἰθέρος περιδινούμενοι τὸν ἐναντίον τῇ τοῦ
κόσμου στροφῇ δρόμον τρέχουσιν, ὥσπερ εἰ νεὼς εἰς βορέαν
ἄνεμον φερομένης ἐπιβάτης εἰς νότον τρέχει (ἐν) αὐτῇ τῇ νηὶ
20 τρέχων. εἰσὶ δὲ αὐτῶν αἱ κινήσεις διτταί, ἥ τε κοσμικὴ καὶ ἡ
ἰδία· διὸ καὶ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀπλανῶν οὕτω πλάνητες ἐκλή-
θησαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ πλανᾶν ἡμῶν τὰς ὄψεις (καὶ γὰρ πλάγιοι
φέρονται καὶ ἀναποδίξουσιν ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε δὲ προσωτέρω
χωροῦσιν) ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοὺς πλανᾶσθαι καὶ μὴ τὴν αὐτὴν
25 πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἀπλανέσιν. ὅθεν καὶ Ἄρατος (v. 319,
Ecl VII) τὴν πορείαν, δι' ἧς φέρεται ὁ ἥλιος, πλάνην εἶπεν
αὐτοῦ καὶ ἄλησιν 'καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἡελλοιο'.
οἱ δὲ Πυθαγόρειοι οὐ μόνον τοὺς πλάνητας ἀστέρας βούλονται
ἰδίαν κίνησιν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπλανεῖς, οὕτω μέντοι κι-
30 νεῖσθαι καὶ περὶ τὸν ἴδιον κυκλεῖσθαι κύκλον, ὥσπερ τοῦ παν-
τός μὴ μεταβαλίνοντος ἐτέρωθι, ἀλλὰ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον
εἰλονμένον.

3, 4 τοῦ κόσμον M || 5 ἀστέρων coni Diels || 7 μετεωρῆδος V: -ὡς M | τῶι
M: om V || 8 σῶμά τι scripsi: σώματι V, σῶμα M | veriloquium proponit
(Boeper 'Philologus' VII p. 538) || 11 πλὴν M: om V | δὲ post ἀπλ. V: om
M || 12 οὐ καλῶς M: om V || 13 ἔχεται M: ἔχεσθαι V || 14 αὐτοῦ corr Pet:
αὐτὸν VM || 16 πλανηταὶ V || 19 τρέχει (ἐν) αὐτῇ τῇ νηὶ τρέχων tentavi:
παρέχει τῇ νηὶ τρέχειν V, παρ' αὐτῇ τῇ νηὶ τρέχει M (hinc ἐπ' αὐτῇ
coni Diels); cf Aristot De anima I p. 406 a 5 || 23 καὶ post δὲ M || 24 αὐτοῦ
V || 27 ἄλησιν V | κατὰ μὲν VM | οὖν om M | ἀλήσιος M, ἀλήσιον V

11. *Τίς οὐσία ἀστέρων.*Plutarchus Plac
p. 841 sqq. D.

|| Θαλῆς μὲν δὴ γηῖνην ἔμπυρον εἶπε τὴν τῶν ἀστέρων οὐ-
σίαν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ πυρίνους αὐτοὺς εἶπεν. τινὲς δὲ γεώδεις
εἶπεν αὐτοὺς ἐτόλμησαν, ὧν ἔστι καὶ Ἀναξαγόρας (fr 24)· μετὰ γὰρ
τὴν πρώτην φησὶ διάκρισιν τῶν στοιχείων τὸ πῦρ χωριζόμενον 5
ἐπὶ τὴν ἰδίαν φύσιν ἀνασπάσαι καὶ διάπυρα ποιῆσαι καὶ τῆς
γῆς μόριά τινα· ὅθεν καὶ τὸν ἥλιον ἔλεγεν εἶναι μύδρον, ὡς
ἐξῆς ἐροῦμεν (c. 19). ἔνιοι δὲ (Diog Apoll p. 101 Panz) κίσηριν
πλαγίαν οὖσαν ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ αἰθέρος ἀναπτομένην
ὑπὸ τῶν τρυμαλιῶν τοὺς ἀστέρας φαίνειν. Πλάτων δὲ (Tim 10
p. 32 C sqq.) ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων, πλείστου δὲ πυρός.
Ξενοφάνης δὲ λέγει (p. 165 K.) τοὺς ἀστέρας ἐκ νεφῶν συνεστά-
ναι ἔμπυρων καὶ σβέννυσθαι καὶ ἀνάπτεσθαι ὥσανεὶ ἄνθρα-
κας, καί, ὅτε μὲν ἄπτονται, φαντασίαν ἡμᾶς ἔχειν ἀνατολῆς,
ὅτε δὲ σβέννυνται, δύσεως. || οἱ Στωϊκοὶ δὲ ἐκ πυρός λέγουσιν 15
αὐτούς, πυρός δὲ τοῦ θεοῦ καὶ αἰθέρος καὶ οὐ παραπλησίον τῷ
παρ' ἡμῖν· τοῦτο γὰρ φθαρτικὸν καὶ οὐ παμφαές.

Eudorus?
p. 26 D.12. *Περὶ σχήματος ἀστέρων.*

962 M.

Plutarchus Plac
p. 844 D.

Eudorus?

|| Κλεάνθης (fr 33 Pearson) αὐτοὺς κωνοειδὲς ἔχειν σχῆμα
φησι, τινὲς δὲ πετάλοις ἰοικέσθαι ἐκπύροις βάθος οὐκ ἔχοντας, 20
ἀλλ' ὥσπερ γραφὰς εἶναι, τινὲς δὲ πυραμίδας. || οἱ δὲ Στωϊκοὶ
σφαιρικὸν ἔχειν σχῆμα λέγουσι, καθάπερ καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὸν
περιέχοντα οὐρανόν.

13. *Εἰ ζῶια οἱ ἀστέρες.*

Eudorus

|| Ζῶιον δὲ ἔστιν, ὡς Εὐδωρος (p. 22 Diels), ἔμψυχος οὐσία. 25
τοὺς ἀστέρας δὲ ζῶια εἶναι οὔτε Ἀναξαγόρας (p. 159 Schaub)
οὔτε Δημοκρίτῳ ἐν τῷ Μεγάλῳ (δια)κόσμῳ δοκεῖ οὔτε Ἐπι-
κούρῳ ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ (p. 2 et 28 Us), δοκεῖ δὲ
Πλάτῳ ἐν Τιμαίῳ (p. 40 B), Ἀριστοτέλει ἐν δευτέρῳ Περὶ
οὐρανοῦ (p. 292 b), Χρυσίππῳ ἐν τῷ Περὶ προνοίας καὶ θεῶν. 30

2 τὴν τῶν ἀστέρων οὐσίαν om V || 6 ἀνασπᾶσαι V || 7 μόρια rasura
ante ρ V || 8 ἔνιοι V: ἔτεροι M | κίσηριν coni Vict || 9 πλαγίαν corruptum,
πλατείαν coni Diels; an παγίαν? || 10 καὶ ἐπὶ M | διὰ τ. coni Diels ||
16 καὶ οὐ om V || 17 οὐ om V || 20 φησιν om V | ἐκπύροις scripsi: ἐκ πυρός
VM | ἔχοντας V || 22 ἔχειν σχῆμα λέγουσι om V | καὶ prius om M || 24 ζῶια
25 ζῶων 26 ζῶα VM || 25 δὲ om M | φησὶν post Εὐδ. add M | οὐσίαν V ||
26 τοὺς ἀστέρας δὲ om V || 27 ἐν scripsi: σὺν V, om M | μεγάλῳ κόσμῳ
V: om M || 28, 9 Πλάτῳ δὲ δοκεῖ M || 29 καὶ Ἀρ. M || 30 καὶ Χρ. M

οἱ δὲ Ἐπικούρειοί φασι μὴ εἶναι ζώδια, ἐπειδὴ ὑπὸ σωμάτων
 συνέχεται, οἱ δὲ Στωϊκοὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ποσειδώνιος δὲ (p. 65
 Bake) ἀγνοεῖν τοὺς Ἐπικουρείους ἔφη, ὡς οὐ τὰ σώματα τὰς
 ψυχὰς συνέχει, ἀλλ' αἱ ψυχαὶ τὰ σώματα, ὥσπερ καὶ ἡ κόλλα
 P. 5 καὶ αὐτὴν καὶ τὰ ἐκτὸς κρατεῖ. ὅτι δὲ οἱ ἀστέρες ζῶια, χρῶν-
 ται πρὸς ἀπόδειξιν οἱ Στωϊκοὶ τούτοις· 'πάντα τὰ ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ περῶδη [καὶ] κατὰ φύσιν καὶ πολυχρονίως κινεῖται καὶ
 κυκλικῶς. οἰκοῦν καὶ κρίσιν ἔχει. εἰ δὲ κρίσιν ἔχει, καὶ ζῶιά
 ἐστίν'. καὶ ὅτι ποικίλας ἔχουσι κινήσεις. τοῦτο δὲ τοῖς ζώοις
 10 ἔπεται. καὶ ὅτι πάντα τὰ στοιχεῖα ζῶια ἔχει. ἀτοπον δὲ τὸ
 κρεῖττον πάντων τῶν στοιχείων ζώων ἄμοιρον εἰπεῖν.

14. Τί μὲν ἀστήρ, τί δὲ ἄστρον.

Ἄσστηρ μὲν ἐστίν, ὡς ἂν ὁ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Ἑρμοῦ, εἰς Endorus e Dio-
 ἀριθμῷ, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύστημα, ὡς ἡ Ἄν- dori Posidonia-
 15 δρομέδα ἢ ὁ Κένταυρος. οἶδε δὲ τὴν διαφορὰν καὶ Ἄρατος
 (v. 11, 2, Ecl I 2) 'ἄστρα διακρίνας' ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἀστέρας' λέγων. Διόδωρος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι μαθηματικοὶ ἰδίως
 καὶ κοινῶς τὰ ζώδια ἄστρα καλοῦσι καὶ ἀστέρας παρατιθέ-
 μενοι Πλάτωνα ἄστρα τοῖς ἐπτὰ πλάνητας ἐν τῷ Τιμαίῳ
 20 (p. 40 B) εἰρηκότα. τὸν Κίνα μέντοι ἀστέρα ὄντα ἐν τῷ βίῳ
 ἄστρον λέγομεν. ἀλλ' ὁ μὲν ἀστήρ καὶ ἄστρον, οὐκ ἐτι δὲ τὸ
 ἀνάπαλιν. οὕτως μέντοι ὁ Καλλίμαχος (fr 35d) 'πρὶν ἀστέρι
 τῷ Βερενίκης' ἐπὶ τοῦ Πλοκάμου φησίν, ὃς ἐξ ἀστέρων σύγ-
 25 ἄρατος, παρετήρησε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός). σώματα δὲ
 νοεῖται, ὅσα ὑπὸ μιᾶς ἕξεως ἠνωμένα κρατεῖται, ὅλον λίθος
 ξύλον, καὶ εἴη ἂν ἕξις πνεῦμα σώματος συνεκτικόν, συνημμένα
 δέ, ὅσα οὐχ ὑπὸ μιᾶς ἕξεως δέδεται ὡς πλοῖον καὶ οἰκία (τὸ μὲν
 γὰρ ἐκ πολλῶν σανίδων, ἡ δὲ ἐκ πολλῶν λίθων σύγκεται), διε-

1 ζῶδια M, ζώ\\\\\\|a V | ἐπειδὴ scripsi: ἐπεὶ δὲ V, ἐπεὶ M || 3 οὔτε VM || 5
 ζῶα om V || 7 πολυχρονίως V || 8 ἔχειν V || 8,9 ζῶά ἐστι VM || 9 ὅτι ante ποικ.
 om M || 10 ὅτι ante π. om M | ζῶα VM || 14 ἐν ἄρ. V || 19 μάρτυρα post Πλ. add
 M || 22 οὕτως scripsi: ὅταν VM; ὁ μέντοι K. conī Valckenar Call fr p. 42 ||
 22,3 post K. ἄστρα τὰ ἐπὶ τοῦ πλοκάμου τῆς βερενίκης ἀστέρι τῷ βερενίκης
 λέγει δὲ M | ὅτε — σύγκεται <ἡμάρτεται> conī O. Schneider || 23 ἀστέρων
 scripsi: ἀκρων V, om M || 24 εὐ scripsi, οὐ Valck cf Cat XII p. 98 R.: εἰ V,
 om M | σύγκεται post καταφανῶν M | δὲ om M || 25 Ἄρατος om M || 25,6 δὲ
 νοεῖται V: λέγεσθαι M; λέγεται conī Pet || 27 καὶ εἴη ἂν V: ἐστὶ δὲ M || 29
 ἡ δὲ — σύγκεται om V

στῶτα δέ, ὡς χορός. τῶν δὲ τοιούτων διτταὶ αἱ διαφοραί· τὰ μὲν γὰρ ἐξ ὠρισμένων σωμάτων καὶ ἀριθμῶν λεπτῶν ὡς χορός, τὰ δὲ ἐξ ἀορίστων ὡς ὄχλος. εἴη οὖν ὁ μὲν ἀστὴρ σῶμα ἡνωμένον, τὸ δὲ ἄστρον ἐκ διεστώτων καὶ ὠρισμένων· ἀριθμὸς γὰρ ἀστέρων ἐφ' ἐκάστου δεικνύται. Πίνδαρος δὲ τὸν ἀστέρα ἄστρον ὀνομάζει λέγων (Ol I 5 sq.) «μηκέθ' ἄλλου σκόπει Ἄλλο θαλπνόν-^{938 M. 12} τερον ἐν ἀμέραι φαινόν ἄστρον» κατὰ τὴν συνήθειαν.

15. Περὶ πλανήτων.

Ign

|| Ὁ Ἄρατος (v. 10. 453, Ecl I 1) τῇ τῶν πολλῶν δόξει κατακο-
λουθήσας τοὺς ἀπλανεῖς ἐναρθεῖναι φησὶ τῶν οὐρανῶν· αὐτὸς γὰρ
τὰδε σήματ' ἐν οὐρανῶν ἐστήριξε· παρὰ τὸ ἐστήριξεν ἀστέρας
αὐτοὺς παρετυμολογῶν. τὸν δὲ τῶν πλανήτων λόγον παρεπιτή-
σατο ὁ Ἄρατος, ὅταν λέγῃ (v. 454, 5. 460—462, Ecl VIII)·

οἱ δ' ἐπιμιξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες, οὐδὲν ὁμοιοί,

ἔμπαλιν εἰδῶλιν δυοκαίδεκα δινεύονται. . .

οὐδ' ἐτι θαρσαλέως κείνων ἐγώ· ἄρκιος εἶην

ἀπλανέων τά τε κύκλα τά τ' αἰθέρι — δινεύουσιν.

παρατεῖται δὲ διὰ πολλὰς αἰτίας, πρῶτον ὅτι φαινόμενα
ἠθέλησε καὶ πᾶσι σύμφωνα δεῖξαι ἄστρον, οὗτοι δὲ πολλὴν δια-
φωρίαν ἔχουσι καὶ οὐδὲ πᾶσιν εἰσι φανεροί. ἐν δὲ τῷ ἐπι-
γραφομένῳ αὐτοῦ Κανόνι (fr IV a) τὸν περὶ αὐτῶν ποιούμενος
λόγον ἁρμονίαι τινὶ καὶ συμφωνίαι μουσικῇ τὰς κινήσεις αὐτῶν
λέγει γεγονέναι. λεκτέον δὲ περὶ αὐτῶν.

16. Τάξις τῶν ζ' σφαιρῶν.

• Posidonio
in Gemin c. 1
Cleomed p. 30

|| Οἱ περὶ τὰ μετέωρα δεινοὶ φασὶ ζῶνας τινὰς εἶναι ἑπτὰ, ²⁵
οἱ δ' ὧν φέρεσθαι τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἐν μὲν τῇ ὑψηλοτάτῃ
φέρεσθαι τὸν τοῦ Κρόνου, ἐν δὲ τῇ μετ' αὐτὴν τὸν τοῦ Διός,
καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τὸν τοῦ Ἄρεος, ἐν τῇ τετάρτῃ τὸν τοῦ
ἡλίου, ἐν τῇ πέμπτῃ τὸν τῆς Ἀφροδίτης, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ τὸν
τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ τὸν τῆς σελήνης. τινὲς δὲ ἐν τῇ
τετάρτῃ τὴν Ἀφροδίτην λέγουσιν, ἐν τῇ πέμπτῃ δὲ τὸν

1 δὴ V: δὲ M || 4, 5 ἐκ διεστώτων — ἄστρον om V || 6 μηκέτ' ἀελίου
M (ut V c. 21 fin) || 8 πλανητῶν V || 9 ὁ ante Ἄρ. om M || 12 τ. δ. τὸν πλ.
M | λόγον posteriore o in rasura V | παρεπιτήσατο M || 13 λέγῃ M || 25 ζῶνας
M || 26 φέρονται οἱ ἐ. ἀστέρες M || 28 ἄρεος M, ἄρεος V || 29 Ἑρμοῦ pro ἡλίου
V | δὲ om M || 30 τοῦ ἡλίου VM (p. 43, 1 et Gemin) || 31 τῇ om V

Ἐρμῆν, ἐν δὲ τῇ ἔκτῃ τὸν ἥλιον. ἄλλοι δὲ τέταρτον τὸν Ἐρμῆν, ἔκτῃ δὲ τὴν Ἀφροδίτην, μέσον δὲ τὸν ἥλιον. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτον τὸν ἥλιον λέγουσιν, δευτέραν δὲ τὴν σελήνην, τρίτον δὲ τὸν Κρόνον. ἥ δὲ πλεῖων δόξα, καθ' ἣν πρώτη ἡ σελήνη, ἐπεὶ καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἥλιου λέγουσιν αὐτήν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς
 136 P. (v. 154 St) 'κυκλοτερὲς περὶ γαῖαν ἔλίσσεται ἀλλότριον φῶς.'
 | περὶ δὲ τῆς ἑναρμονίου κινήσεως αὐτῶν εἶπεν, ὡς ἔφην (c. 15),
 Ἄρατος ἐν τῷ Κανόνι (fr. IV b) καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἐρμῇ (fr XV Hill) καὶ Ὑψικλῆς καὶ Θρασύλλος καὶ Ἀδραστος Ἀφρο-
 10 διαιεὺς. ἤρξαντο δὲ τοῦ λόγου τούτου οἱ Πυθαγορικοί· πάντα γὰρ ἁρμονία καὶ τάξει λέγουσι κινεῖσθαι, καθὰ καὶ ἱατροὶ τοὺς σπληγμούς, καὶ ὑγιαίνειν μὲν, ὅταν εὐτακτῶσι, νοσεῖν δέ, ὅτε ἀτακτῶς κινουῦνται.

Adrastus?
Theo p. 189 H.

Ach

17. Τὰ ὀνόματα τῶν πλανήτων διαφόρως.

15 | Περὶ δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου ἑκάστου διαφωνία· πολλοῖς γάρ, Αἰγυπτίοις καὶ Ἕλλησι, τοῦ Κρόνου
 136 M. ὁ ἀστήρ λέγεται καίτοι ἀμαυρότατος ὢν Φαίνων κατὰ τὸ εὐ-
 φημον παρ' Ἕλλησι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Νεμέσεως ἀστήρ.
 δευτέρος ὁ τοῦ Διὸς καθ' Ἕλληνας Φαέθων, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους
 20 Ὀσίριδος ἀστήρ. τρίτος ὁ τοῦ Ἄρεος παρὰ μὲν Ἕλλησι Πυ-
 ρόεις, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἡρακλέους ἀστήρ. τέταρτος ὁ τοῦ Ἐρμοῦ (δεδοσθαι γὰρ νῦν τέταρτον αὐτὸν εἶναι· εἴρηται γὰρ c. 16, ὅτι διαφωνία πολλὴ περὶ τῶν ἀστέρων Ἐρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης καὶ ἥλιου), ὁ τοίνυν τοῦ Ἐρμοῦ ἀστήρ καλεῖται παρὰ μὲν
 25 Ἕλλησι Στίλβων, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἀπόλλωνος ἀστήρ. πέμ-
 πτος ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρὰ μὲν Ἕλλησιν Ἐωσφόρος... πρῶ-
 τος δὲ Ἴβυκος (fr 42 B.) εἰς ἑν συνέσπειλε τὰς προσηγορίας.
 τέταρτος δὲ ὁ ἥλιος κατ' Αἰγυπτίους, ἔκτος δὲ καθ' Ἕλληνας.
 ἑβδομος δὲ ὁ τῆς σελήνης. οἱ δὲ μουσικοὶ ὑποτίθενται τὸν
 30 ζωδιακὸν κύκλον ὡς ἐν ἁρμονίαι τάξιν ἔχειν φθόγγου τοῦ τῆς

Ign

Adrastus?
Theo p. 189 H.

1 Ἐρμῆν ἔκτῃ δὲ V | τέτατον M || 3 τὸν prius om V | λέγουσιν scripsi: λέγοντες VM | δευτέρον σελ. V || 4 καθ' ἣν om M | πρώτη ἡ σελήνη scripsi: πρώτην σελήνην V, πρώτην τὴν σελήνην λέγει M || 9 Θρασύλλος M || 10 πυθαγόρειοι M || 14 περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν πλανήτων M || 15 τὰ ὀνόματα τῶν πλανήτων διαφόρως ἐκλήθησαν καὶ περὶ τοῦ χρ. M || 16 πολλὴ γέγονε post διαφωνία M | Αἰγ. γὰρ κ. M || 17 λέγεται post Φ. M || 17, 8 Φ. λ. ἀλλὰ παρ' Ἕλλησι μὲν κ. τ. εὐφ. λέγεται οὕτω παρὰ δὲ Αἰγ. M || 20 ἄρεως V || 23 τούτων ἐστὶν post ἀστ. M || 24 ὁ post τοίν. iterat V || 26 lacunam signavit Diels p. 192 || 27 ἑνα VM || 29 δὲ post ἑβδ. M: om V || 30 ζωδιακὸν VM

χρωματικῆς διεξευγμένον, τὸν δὲ τοῦ Κρόνου ἐπέχειν [λόγον] τῆς ἐναρμονίου φθόγγον τὸν διεξευγμένον. ὁ δὲ τοῦ Διὸς τάξιν ἔχει ἐν μουσικῇ φθόγγου τοῦ καλουμένου διατόνου διεξευγμένον. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος τάξιν ἔχει φθόγγου τοῦ καλουμένου παραμέσου. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τάξιν ἐπέχει φθόγγου παρὰ μουσικοῖς τῆς μέσης. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης τάξιν ἔχει φθόγγου <τοῦ> λεγομένου μέσου διατόνου. ὁ δὲ ἥλιος, ἐὰν μὴ τέταρτος ἀλλὰ ἕκτος δοθῇ, ἔσται τάξιν ἐπέχων μέσου λιχανοῦ. ἡ δὲ σελήνη ἐβδόμη οὕσα τάξιν ἐπέχει φθόγγου τοῦ λεγομένου ὑπάτης μέσης. τὸ δὲ ἀπὸ γῆς διάστημα μέχρι τῆς σελήνης θέλουσιν εἶναι τινες ἀπὸ φθόγγου τοῦ παρὰ τοῖς μουσικοῖς ὑπάτων διατόνου.

137 P.

18. Τίς ὁ καλούμενος μέγας ἐνιαυτός, καὶ ἐν πόσοις χρόνοις ἕκαστος τῶν πλανήτων ἀποκαθίσταται.

e Posidonio of
c. 16, 17. Cleo-
med I 8 p. 80

|| Πάλιν ὁ πρῶτος, ὁ τοῦ Κρόνου, ἀστὴρ παραγίνεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζώιδιον παχυμερῶς μὲν καὶ πλατυκῶς ἔτεσι τριά- 15
κοντα, ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ σημείον ἀποκαθίσταται ἐν ἑτῶν μυ-
ριάσι τριακονταπέντε καὶ ἔτεσιν ἑξακοσίοις τριακονταπέντε. οὗ-
τος δὲ ἐστὶν ὁ καλούμενος μέγας ἐνιαυτός. ὁ δὲ τοῦ Διὸς
ἀστὴρ, ὁ δεῦτερος, παραγίνεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζώιδιον πλα- 20
τυκῶς καὶ παχυμερῶς ἔτεσιν δυοκαίδεκα, ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ
σημείον ἀποκαθίσταται ἐν μυριάσιν ἑτῶν δεκαεπτὰ καὶ ἔτεσι χί'.
ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος περιέρχεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζώιδιον δι' ἑτῶν
δύο καὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον ἐν μυριάσιν ἑτῶν δυοκαίδεκα.
ὁ δὲ τῆς σελήνης περιέρχεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζώιδιον κατὰ 25
μῆνα ἕκαστον, ὁ δὲ ἥλιος ἐν τξέ' ἡμέραις καὶ λεπτῶι, ὅς δὴ
χρόνος καλεῖται ἐνιαυτός ἡλιακός. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἀφρο-
δίτης καὶ (ὁ) τοῦ Ἑρμοῦ τῶι ἡλίω δι' ἐνιαυτοῦ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ
ζώιδιον παραγίνονται· σχεδὸν γὰρ ἰσοταχεῖς εἰσιν. διὸ καὶ διάφω-
νος αὐτῶν ἡ τάξις. || τοῦτων δὲ τῶν διαστημάτων τῶν [φθόγγων] 30
ἀπὸ τῶν κατωτάτω τόπων μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ γίνεται διά-
στημα συμφωνίας τῆς παρὰ τοῖς μουσικοῖς λεγομένης διὰ πασῶν.

Adrastus?
Theo p. 141 H.

1 διεξευγμένων V || 2 φθόγγον post ἐναρμ. om M | τὸν διεξευγμένον
M: τῆς διεξευγμένων V | ἔχει corr Pet: ἔχειν VM || 4 ἄρεως VM || 6, 7 μέσων
διατόνου M: μέσων διατόνων V || 7 δοκῆι M || 8 μέσῳ V || 9 μέσων V || 15
ζωιδίου et ζώιδιον VM et sic toto in capite | πλατυκῶς corr Vict: -ικῶς VM ||
17 χλε V || 19, 20 πλατυκῶς corr Vict: -ικῶς VM || 21 ἔτεσιν ἑξακοσίοις M ||
22 ἄρεως V || 23 δύο <καὶ πέντε μηνῶν> secundum Cleomedem || 24 σελή-
νης corr Pet: ἀφροδίτης VM || 25 λεπτῶν V || 27 σὺν post Ἐ. M || 30 κατω-
τάτων V

Ἰαλδαῖοι δὲ περιεργότατοι γεγόμενοι ἐτόλμησαν τοῦ ἡλίου
 τὸν δρόμον καὶ τὰς ὥρας διορίσασθαι· τὴν γὰρ ἐν ταῖς ἡμε-
 ραῖς ὥραν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἕως διέρχεται τὸν πόλον, εἰς τριά-
 κοντα ὅρους μερίζουσιν, ὥστε τὸ τριακοστὸν μέρος τῆς ὥρας τῆς
 ἐν τῇ ἡμερινῇ ἡμέραι ὅρον λέγεσθαι τοῦ δρόμου τοῦ ἡλίου.
 λέγουσι δὲ πάλιν ἀνδρὸς πορεῖαν μῆτε τρέχοντος μῆτε ἡρίμα
 βαδίζοντος μῆτε γέροντος μῆτε παιδὸς τὴν πορεῖαν εἶναι τοῦ
 ἡλίου καὶ τριάκοντα σταδίων καθαρῶν εἶναι.

Ign

Ἐπειδὴ δὲ εἵπομεν (p. 44) καθυποβεβηκέναι τοὺς ἀστέρας τοὺς
 πλάνητας τῶν ἐπάνω, τὴν ἀνωτάτω ζώνην ἔχοντος τοῦ Κρόνου,
 τὴν δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ Διὸς, τὴν δὲ τρίτην τοῦ Ἄρεος καὶ
 καθεστῆς τῶν ἄλλων, ἕως ἂν ζητήσῃ τις, πῶς φαμεν, εἰ οὕτω
 τῆς, Κρόνον καὶ ἡλίον ἐν Κριῶι εἶναι ἢ σελήνην καὶ Δία ἐν
 Ταύρωι ἢ ἄλλων τινῶν ἀστέρων σύνοδον, ὁπότε μὴ εἰσιν ἐν τῷ
 αὐτῷ ὕψει φερόμενοι. λεκτέον δέ, ὅτι ὑπ' ἀλλήλους ὄντες
 τότε συνόδους ποιοῦσιν, ὅταν κατὰ κάθετον ἀλλήλων γίνωνται.
 εἰδέναι δὲ χρή, ὥς οἱ ἀστρονόμοι διδόασιν ζώνας τῶν πλανή-
 των ἀστέρων, ὃ δὲ Πλάτων σφαίρας εἶναι λέγει (Tim p. 38 C)
 μίαν ὑπὸ τὴν μίαν ἐκάστωι. ὃ δὲ Ἄρατος περὶ τῶν πέντε λέ-
 γειν παραιτησάμενος (v. 460, Ecl VIII) μετὰ τὴν τῶν Φαινομέ-
 νων δεῖξιν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης λέγει (v. 733 sqq.)

Ach

τῶν δὲ ἀστέρων οἱ μὲν ἀπλανεῖς ἐναρῆρασι τῷ οὐρανῷ
 (cf Ar v. 453) καὶ εἰσιν ἀκίνητοι κατὰ τὸν ἴδιον λόγον, συμπερι-
 φέρονται δὲ τῇ ῥύμῃ τοῦ οὐρανοῦ αἰὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
 ὡσαύτως δύνοντες καὶ ἀνατέλλοντες (διὸ καὶ ἀπλανεῖς ἐκλήθη-
 σαν), ἄλλοι δὲ εἰσιν ἐπὶ ἀστέρες κατωτέρω τοῦ οὐρανοῦ ἐν
 τῷ αἰθέρι καὶ ἰδίως καὶ μετὰ τοῦ οὐρανοῦ κινούμενοι, οὔτινες
 τῷ ἰδίῳ κίνησιν ἔχειν καὶ μὴ (ἐν)αρηρῆναι τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
 ἐν τῷ αἰθέρι φέρεσθαι οὔτε κατὰ τὰ αὐτὰ οὔτε ὡσαύτως ἀνα-
 τέλλουσι (διὸ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀπλανῶν πλάνητες λέγονται).
 οἱ δὲ Πυθαγόρειοι οὐ μόνον τοὺς πλάνητας ἰδίαν κίνησιν ἔχειν
 φασίν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπλανεῖς, οὕτω μέντοι κινεῖσθαι ὥς τρύ-

5 in margine ζ⁷ M || 7, 8 εἶναι τοῦ ἡλίου καὶ om V || 9, 10 τῶν ἐπάνω
 τοὺς πλάνητας V || 10 τὴν ἀνωτάτω ζώνην ἔχοντος τοῦ V: καὶ τὴν ἀνω-
 τάτω ζώνην ἔχειν τὸν τοῦ M || 11 ταῦτα V: ταύτην M | τὸν ante τοῦ bis

VM: deleti | ἄρεος V || 12 τις om V || 14 ἄλλους τινὰς ἀστέρας σ. M (ubi
 <ποιεῖν> addit post σ. Pet.) || 16 γένωνται ἀλλήλων M || 19 τὴν om M || 27
 αἰθέρι M (ut l. 29 VM et Aratus v. 461): αἴερι V || 28 supplevi e l. 22 et
 Arato v. 453

πανον περιδινούμενον περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐκλείπειν δὲ ἕκαστος τότε τῶν ἀστέρων δοκεῖ, ὅταν προσγειότερος αὐτοῦ κατὰ κάθετον γενόμενος ἐπισκιάσῃ τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου.

19. Περὶ ἡλίου.

Ach

|| Πολλοὶ τῶν ἐπιφανεστέρων περὶ ἡλίου καὶ σελήνης ἐπραγ-
ματεύσαντο, ἰδίαι δὲ καὶ περὶ τῶν πέντε. διὸ καὶ Ἄρατος
ἰδίως μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως
εἶπεν (v. 733 sqq.), ἰδίαι δὲ περὶ τῶν πέντε ἐν τῷ ἐπιγραφο-

Plutarchus Plac
p. 848—852 D.

μένωι Κανόνι (fr IV c). || τὴν δὲ οὐσίαν τοῦ ἡλίου Πλάτων περι-
έργως ἐκ πυρὸς εἶναι φησι (Tim p. 39 B), τινὲς δὲ τῶν φυσικῶν
(c. 11, cf Xenophanes p. 165 K.) ἐξ ἀναθυμιάσεως γῆς καὶ νεφῶν
αὐτὸν εἶναι. Ἀναξαγόρας μύδρον αὐτὸν εἶπε (fr 24 Schaub),
Φιλόλαος δὲ (p. 127 B.) τὸ πυρῶδες καὶ διανγὲς λαμβάνοντα
ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ αἰθερίου πυρὸς πρὸς ἡμᾶς πέμπειν τὴν αὐγὴν
διὰ τινων ἀραιωμάτων, ὥστε κατ' αὐτὸν τρισσὸν εἶναι τὸν ἥλιον,
τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθερίου πυρὸς, τὸ δὲ ἀπ' ἐκείνου πεμπόμενον
ἐπὶ τὸν ὑελοειδῆ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον ἥλιον, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
τοιούτου ἡλίου πρὸς ἡμᾶς πεμπόμενον. Ἐπίκουρος δὲ κισσηρο-
ειδῆ αὐτὸν ἔφη (p. 229 Us) ἐκ πυρὸς διὰ τρημάτων τινῶν τὸ
φῶς ἐκπέμποντα. τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀναξίμανδρος, φασὶ
πέμπειν αὐτὸν τὸ φῶς σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ
τροχῷ κοίλῃ ἐστὶν ἡ πλήμνη, ἔχει δὲ ἀπ' αὐτῆς ἀνατεταμέναις
τὰς κνημίδας πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς ἀψίδος περιφορὰν, οὕτω καὶ
αὐτὸν ἀπὸ κοίλου τὸ φῶς ἐκπέμποντα τὴν ἀνάτασιν τῶν ἀκτί-
νων ποιεῖσθαι καὶ ἔξωθεν αὐτὰς κύκλῳ φωτίζειν. τινὲς δὲ
ὡς ἀπὸ σάλπιγγος ἐκ κοίλου τόπου καὶ στενοῦ ἐκπέμπειν αὐ-
τὸν τὸ φῶς ὥσπερ πρηστῆρα. σχῆμα δὲ αὐτοῦ οἱ μὲν (Ἀναξι-
μένης) δυσκοειδές, Ἡράκλειτος δὲ σκαφοειδές, Στωϊκοὶ δὲ σφαι-
ροειδές εἶναι λέγουσιν. || πολλοῖς δὲ περὶ τούτου πραγματεῖαι
γεγόνασιν, ὥσπερ Θρασύλλῳ καὶ Ἀδράστῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Περι-
πάτου τῷ Ἀφροδισηεῖ.

Ach

Ign

|| ἐκλείπει δέ, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῆς

1 ἕκαστον V || 2 ὅτε V (cum coniunctivo ut saepe) M | προσγειότερον
V || 3 ἐπισκιάσῃ V: ὑπεισέλθοι M || 6 ἰδίαι M || 18 κισσηροειδῆ VM, cf c. 11 ||
19 αὐτὸν ἔφη om V | ἐκ M: καὶ V || 24 ἐκπέμποντα M || 25 'immo idem
Anaximander' Diels p. 25 sq. 348 || 27 πρηστῆρας VM || 31 τῷ Ἀ. V: καὶ Ἀ.
M | ἀφροδισηεῖ M || 32 περὶ ἐκλείψεως ἡλίου in margine M | ἐκλείπειν V

σελήνης κατὰ κάθετον αὐτοῦ γιγνομένης, ὃ καὶ μᾶλλον πιθανόν· προσγειοτέρα γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ σελήνη καὶ κατωτέρα τοῦ ἡλίου· οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἄρατος (v. 865, 4, Ecl XVI)· ἴσταμένη γαίης τε καὶ ἡελίοιο — κατ' ἰθὺ· οὐκ ἐκλείπει δὲ ὁ ἥλιος, 5 ἄλλ' ἡμῖν δοκεῖ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡ σελήνη γενομένη τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ ἀνείργει τὰς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς ἀγὰς αὐτοῦ. καὶ ἡμῖν οὕτω φαίνεται κατωτέρω σελήνης οὖσιν. οὐχ ὅλου δέ, ἀλλὰ μέρους ἔκλειψις γίνεται· οὐ γὰρ δυνατόν ἐλάττονα οὔσαν τὴν σελήνην πολὺ ὅλον ἀποκρύπτειν τὸν ἥλιον. διὸ οὐ παρὰ 10 πᾶσιν ἀνθρώποις ἅμα ἔκλειψιν δοκεῖν, ἀλλὰ παρ' ἑτέροις ἄλλοτε, ὅλον ἐν Συήνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἐλεφαντίνῃ ἅμα ἐκλείπειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ κλίματος δοκεῖ ταῦτα τὰ χωρία εἶναι. ἐπραγματεύσαντο δὲ πολλοὶ περὶ ἐκλείψεων ἡλίου κατὰ τὰ ἑπτὰ κλίματα, ὥσπερ Ὡρίων Ἀπολλινάριος Πτολεμαῖος Ἰππαρχος. 15 κλίματα δὲ εἴρηται διὰ τὸ τὴν γῆν μὴ εἶναι ὁμαλὴν, ἀλλ' ἔχειν ὅλον ἐγκλίματά τινα ὑψηλοτέρων ὄντων καὶ ταπεινοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς καὶ τὰς οἰκῆσεις τῶν ἐθνῶν ἄλλας ἀλλαγῇ εἶναι. ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν αὐτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr 862) ὁ θούνεκα ἐν αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει· λέγεται δὲ ἐνιαυτὸς ἡ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ 20 ζωιδιον ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἐν ἡμέραις τρεῖς καὶ ἐλαχίστωι μορίῳ. ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ σημείον ἀποκαθίσταται ἐν ὀκταετη- 25 ρίδι, εἶγε γνήσιόν ἐστι τὸ σύγγραμμα (Ἐρατοσθένης γὰρ ἀντέγραψεν δεικνύς, ὥς οὐκ εἶη Εὐδόξου), κατὰ δέ τινας ἐν (ἔξ καὶ) 3 ἑβδομήκοντα ἔτεσιν (ἧς δόξης ἐστὶ καὶ Κάλλιππος), κατὰ δὲ Μένωνα δι' ἐννεακαίδεκαετηρίδος. ταύτην κατηκολούθησεν Ἄρατος· φησὶ γὰρ (v. 752—755, Ecl XIV)·

Ach

δ' Did. Doxogr. p. 78.

e Posidonio
Gemin c. 6

1 κατακάθετον V | δ corr Wil: ὦ VM | πιθανόν V: ὡς πιθανῶι πιστέον M; δοκεῖ ἀναγνωστέον 'δ καὶ μᾶλλον πιθανόν' vel 'ὡι καὶ μᾶλλον ὡς πιθανῶι πιστεντέον' manus recens in margine codicis Monacensis 89 p. 24 (de quo cf Proleg II) | 3 Ἄρ. λέγει M | ἴσταμένης M | 5, 6 τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ V: τοῦ ἡλίου M | 7 τῆς σ. M | 10 ἔκλειψιν V: ἐκλείπειν M | δοκεῖ M (ita dudum conl Pet) | 12 ἐκλείπει M | 14 ὁ ante Ἄρ. M | 15 — 18 post ὁμαλὴν sic μηδὲ τὰς οἰκῆσεις τῶν ἐθνῶν ἀλλὰ ἔχειν. κλίματα (ἐγκλίματα V²) δὲ εἴρηται διὰ τὸ τὴν γῆν εἶναι ὁμαλὴν ὑψηλοτέρων καὶ ταπεινοτέρων μερῶν. ἐνιαυτὸς δὲ V | 18 in margine τίς ἐνιαυτὸς ἡλίου M | 19 ὁθ' οὐνεκ' M | αὐτῷ VM | 20 scripsi: α. τοῦ ζ. V, α. τοῦ αὐτοῦ ζ. M | 20, 1 ἐπὶ τὸ αὐτὸ απ. M | 22 ὀκτωκαίδεκαετηρίδι VM: corr Scal, cf Aratea p. 14 | 23 ἐρατοσθένους οὗτος γὰρ ἀνέγραψεν M | 24 suppl Pet

συναγείρεται ἤδη
ἐννεακαίδεκα κύκλα φαινοῦ ἡέλλιοιο,
ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα
νύξ ἐπιδινεῖται Κῦνα τε Θρασύν Ὠρίωνος.

20. Περὶ μεγέθους ἡλίου.

Eudorus
p. 21 D.
Cleomed
I 8 p. 90

|| Μέγεθος ἡλίου μείζον γῆς φασιν. καὶ οἱ μὲν ποδιαῖον, οἱ δὲ ὀκταπλασίονα, οἱ δὲ ἐννεακαίδεκαπλασίονα, φέρεσθαι δὲ αἰ-
τὸν τὴν ἐναντίαν τοῖς ἀπλανέσι φορὰν κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν
ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς, ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῆς ἀπλανοῦς ἀπὸ
τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ κατὰ τὸν Εὐριπίδην λέ-
γοντα (fr 861).

δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δόμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἰζόμην.

Ἀτρεὺς γὰρ εἶρε τῶν πλανήτων τὴν ἐναντίαν φορὰν, ὥσπερ
καὶ ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῶν κυλιομένου καὶ φερομένου εἰς δυσμὰς·
ὥσπερ γάρ, εἰ τύχοι μύρμηξ ἐπὶ τῆς ἔξωθεν περιφερείας
ἔρπων ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς τὴν ἐναντίαν τῷ τροχῷ
ποιούμενος πορείαν, συμβήσεται αὐτὸν ὑπὸ μὲν τῆς τοῦ τροχοῦ
περιδινήσεως ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἄγεσθαι, ὑπὸ δὲ τῆς
ἰδίας κινήσεως ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς, ἡμῖν δὲ δυσκατά-
ληπτον εἶναι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν, ἅτε δὴ μικρὰν οὖσαν
(διὸ καὶ παρατρέχει ἡμῶν τὴν ὕψιν ἢ τοῦ μύρμηκος ὀξυτέρας
οὔσης τῆς τροχοῦ), τὸν αὐτὸν τρόπον νόει καὶ ἐπὶ ἡλίου· ἔστι
γὰρ τροχὸς ὁ οὐρανός, ὁ δὲ μύρμηξ ἀντὶ ἡλίου. τὴν δὲ δεῖξιν
ταύτην ἐπ' αὐτῆς τῆς σφαίρας ἔστιν ἰδεῖν· ἐὰν γὰρ ὑποθῶ-
μεθα πρῶτον ἀνατέλλειν Κριὸν καὶ τὸν ἥλιον ἐν τούτῳ εἶναι
ἐπὶ ἡμέρας λ' τὴν μετάβασιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κριοῦ εὐρίσκομεν
εἰς τὸν Ταῦρον γινομένην (ὃ δ' ἐστὶ μετὰ τὸν Κριόν). ἀπὸ τῶν
δυτικῶν ἄρα μερῶν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά, ἀλλ' οὐχὶ ἀνάπαλιν ἀπὸ
τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ εὐρίσκομεν φερόμενον αὐτόν. ὁ γὰρ
οὐκ κινεῖται καὶ φέρεται κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν ἀπὸ τῶν δυ-
τικῶν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά.

1 συναγείρεται M: συνεγείρεται V, cf Aratea p. 18 | 6 φασί VM | 7

οκταπλασίονα V: -ον M | 13 δόμους VM (δήμους VM c. 1) | 14 γὰρ om V | 15
καὶ prius om V | 16 ζητεῖται πῶς κινεῖται ὁ ἥλιος in margine M | ὥσπερ γὰρ
om V | scripsi: μύρμηξ ἐπὶ τὰ ἔξωθεν π. ἔρποι ἀπὸ V, μύρμηξ ἔρπων ἔξω-
θεν π. τινός ἀπὸ M | 21 συμβάλει post εἶναι M | 22 ἢ V | κίνησις post
μ. M | 23 τοῦ post τῆς M | 24 ὁ δὲ ἥλιος ἀντὶ μύρμηκος M | 29 ἄρα om
V | 30 εὐρίσκομεν om V | 31 ὥς post οὐκ M

21. Περὶ σελήνης.

- 11 P. ἢ Τινὲς οὐδὲ ὅλως βούλονται εἶναι σελήνην. ἄλλοι δὲ αὐτὴν Plutarchus Plac II 25 p. 26. 856 D.
 εἶς ἀναθυμιάσεως γῆς εἶναι λέγουσιν, ἕτεροι δὲ ἐκ πυρός, ἄλλοι
 καὶ ἀέρος, ἄλλοι ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἕτεροι δὲ γῆν πε-
 5 πρωμένην στερέμνιον ἔχουσαν πῦρ, εἶναι δὲ ἐπ' αὐτῆς οἴκησιν
 ἄλλην ποταμούς τε καὶ ὅσα ἐπὶ γῆς, καὶ τὸν λέοντα τὸν Νε-
 μεαῖον ἐκεῖθεν πεσεῖν μυθολογοῦσιν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ (v. 154 St,
 cf c. 16) ἀπόσπασμα αὐτὴν φησιν ἡλίου. ἢ σχῆμα δὲ αὐτῆς οἱ μὲν Plutarchus Plac II 27 p. 26. 857 D.
 σφαιροειδές, οἱ δὲ δισκοειδές. κατὰ μῆνα δὲ ἐκλείπει, ὥς μὲν
 10 Ἡράκλειτός φησιν, ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τοῦ φωτοειδοῦς [σχήματος]
 ἀναστραφέντος, ἄλλοι δὲ τοῦ στομίου τοῦ τροχοειδοῦς, δι' οὗ
 ἐκπέμπεται τὸ φῶς, ἀποφραχθέντος, ὥς δὲ ἄλλοι, ὅταν περὶ
 τὸ κωνοειδές τῆς γῆς γένηται δύνουσα, ὥς δὲ οἱ πολλοί, κατὰ
 διάμετρον γενομένη ἡλίῳ. γίνεταί δὲ κατὰ μῆνα ἕκαστον. ἢ γέννα e Posidonio cf Gemin c. 7
 15 δὲ σελήνης καὶ ἀνατολὴ διαφέρει· μετὰ γὰρ τρεῖς ἢ τέσσαρας
 τοῦ γεννηθῆναι ἡμέρας φαίνεται καὶ οὐχ ἅμα τῷ γεννηθῆναι.
 ἀνατέλλει δὲ οὐχ ὅλον τὸ φῶς ἔχουσα περιφερές, ἀλλὰ μηνοει-
 δής. μέχρι δὲ τοῦ ἡμίσεος ἀνξηθεῖσα γίνεται διχότομος. ἐὰν δὲ
 τὸ δίμοιρον περιφωτισθῇ, καλεῖται ἀμφίκυρτος. πληρωθεῖσα
 20 δὲ γίνεται πληροσέληνος καὶ πανσέληνος καὶ διχόμηνις (πεντε-
 καιδεκαταία γὰρ ἔστιν, ὅτε πληροῦται, ὃ ἔστιν ἡμισυ μηνὸς
 διχαζομένων τῶν λ' ἡμερῶν), καὶ πάλιν αὐτὴ ἀπὸ τῆς πανσελήνου
 ἄρχεται μειοῦσθαι καὶ γίνεται πρῶτον ἀμφίκυρτος, εἴτα διχό-
 μηνις, εἴτα μηνοειδής.
 25 αἶσιον δὲ ζητῆσαι, τί δήποτε ἐπὶ τοῦ φωτός τῆς σελήνης
 31 M ταῦτα τὰ σχήματα γίνεταί. πρὸς δὴ τοῦτο οἱ μὲν λέγουσι περὶ
 τὸν κῶνον αὐτὴν γινομένην τῆς γῆς τοῦτο πάσχειν· ὥσπερ γάρ,
 εἴ τις εἰς ὄρος ἀναβαίη καὶ ἐπὶ ἄκρον αὐτοῦ σταίη, ὁλος φαί-
 νεται τοῖς ἀποθεν οὐσί, κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τοῖς
 30 κατόπιν αὐτοῦ οὐκ ἔτι ὁλος φαίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς πόδας
 ἐφάνη ἐκεῖ ἢ ἔτι μᾶλλον κατιῶν κατὰ βραχὺ (τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 χειρῶν μέχρις ἄνω 'κατὰ βραχὺ' λέγει), ἕως οὗ ὁλος ἀφανῆς γέ-
 νηται, οὕτω φησὶ καὶ τὴν σελήνην ποτὲ μὲν πλήρη φαίνεσθαι,

2 οὐδ' M || 6 ἄλλην 'praeter terram nimirum' Diels | ποταμοῦ V | νε-
 μεαῖον VM || 9 ἐκλείπει δέ V || 10 σφαροειδοῦς ὀχήματος coni Diels e Plut
 Plac II 29, 3 || 14 γενομένην V || 17, 8 μηνοειδές V || 18 ἡμίσεος V || 21 ὥς
 ἐπὶ τὸ πληροῦνται V, γὰρ ἔστι πληρωθεῖσα M || 27 γινομένης V || 28 ζήτημα
 in margine M | ἐπ' M | σταίη M | ὁλος M: ὁ λόφος V || 29 ἀπωθεν M || 30
 παρὰ corr Pet: περὶ VM || 31 βραχὺ τὰ γὰρ scripsi: βραχύτατα V, βραχὺ M ||
 31, 2 ἀπὸ — λέγει om M || 32 μερῶν VM cf p. 50, 11. 54, 31 || 33 φησὶ V: φασὶ M

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ποτὲ δὲ ἐκ μέρους περὶ τὸν κῶνον γενομένην τῆς γῆς, οὐχὶ
 μειουμένην αὐτὴν, ἀλλ' ἡμῖν οὕτω φαινομένην. οἱ δὲ λέγοντες
 αὐτὴν κατόπτρῳ παραπλησίαν εἶναι ἐκλείψεις λέγουσι γίνεσθαι 12 P.
 αὐτῆς, αἱ τοῦ ποτε μὲν πλήρη φαίνεσθαι αὐτὴν αἰτίαι γίνονται,
 ποτὲ δὲ ἐνδεᾶ τοῦ φωτίζεσθαι· ὥσπερ γὰρ εἰ κατόπτρον λαβὼν 5
 τις ἐθέλοι τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀντανάκλασιν τοῦ εἰδώλου θεάσασθαι,
 ἐξ ἐναντίας τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν θέσιν τοῦ κατόπτρου
 ποιήσεται (τοῦτο γὰρ ποιήσας ὅλον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεά-
 σεται ἐν τῷ κατόπτρῳ), εἰ δὲ πλαγιάσειε τὸ κατόπτρον, πρὸς
 τὸν πλαγιασμόν καὶ τὴν ἐγκλισιν τοῦ κατόπτρου ἢ τὸ διμοῖρον 10
 ἢ τὸ ἥμισυ ἢ βραχὺ τι μέρος τούτου θεάσεται ἀντανακλῶμενον
 [τοῦ προσώπου αὐτοῦ] τοῦ κατόπτρου ἐγκλινομένου, οὕτω καὶ
 ἐπὶ τῆς σελήνης. ταύτῃ τῇ δόξῃ ἔοικεν Ἀρατος ἀκολουθεῖν·
 φησὶ γάρ (v. 738, Ecl XIII) 'αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρεκκλίνουσα
 πρόσωπα' τὸ τοῦ κατόπτρου παράδειγμα αἰνιττόμενος. προείρη- 15
 ται δὲ ὁ κόσμος σφαίρας ἔχειν σχῆμα ἔξωθεν μὲν κυκλωτερώς
 περιεικείμενον ἔχων τὸν οὐρανόν, μεσαιτάτην δὲ τὴν γῆν κέντρον καὶ
 σημείου τάξιν ἐπέχουσιν, μεταξὺ δὲ αὐτῆς καὶ οὐρανοῦ αἰθέρα τε
 αὐτὸν εἶναι καὶ ἄερα καὶ ὕδωρ σφαιρικῶς ὑπ' ἀλλήλων ἐχόμενα.

Eudorus?
 of c. 5

|| κόσμον δὲ τὴν τῶν ὄλων σύστασιν παρὰ τὴν διακόσμη- 20
 σιν καὶ εὐταξίαν ἐκάλεσαν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Ὅμηρος (II II 554)
 'κοσμηῖσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας' καὶ πάλιν 'αὐτὰρ
 ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι' (II III 1) τὴν εὐταξίαν
 λέγων. αἰθὴρ δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι (πυρρώδης γάρ
 ἐστίν) ἢ ἀπὸ τοῦ αἰεῖ θεῖν καὶ ὀρμαῖν, ἐπειδὴ αἰεὶ περιφέρεται, 25
 αἴρ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄειν (ἄειν γὰρ τὸ πνεῖν), οὐρανοῦ δὲ διὰ τί,
 προείρηται (c. 5).

Ign

|| ζῆτοῦσι δὲ τινες, εἰ πυρῶδεις εἰσὶν οἱ ἀστέρες, πῶς οὖν
 καίειν ἡμᾶς φαίνονται. λέγομεν οὖν, ὥς εἰσι μὲν ὑπὲρ γῆς,
 καταναγάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ ἀμαυροῦνται. ἐν γοῦν ἐκ- 30
 λείψει τοῦ ἡλίου πολλάκις ἀστέρες ὥφθησαν ἐν ἡμέραι.

Ign

|| καὶ πάλιν ζητεῖται, εἰ ἐμπεπτήγασι τῷ οὐρανῷ οἱ ἀστέρες,
 πῶς ὀρῶμεν ἐνλοτε νυκτὸς καὶ ἡμέρας καταφερομένους ἀστέρας.
 φραμὲν δέ, ὅτι οὐκ αὐτοὶ καταπίπτουσιν, ἀλλὰ φῶς τι ἐξ αὐ-

1 γινομένην M || 2 φαινόμενον V || 5 τοῦ φωτίζεσθαι scripsi: τῷ φωτί V,
 φωτὸς εἶναι M || 6 τις om V || 7, 8 αὐτοῦ V || 12 seclusit Wil; τοῦ προσώπου
 — ἐγκλ. om M | ἐκκλινόμενον V: correxi cf l. 10 || 16 ἔχει V || 17 ἔχων post
 περικ. M: om V || 18 τοῦ post καὶ M || 19, 20 τε αὐτῆς V || 20 ἐχόμενα M:
 ὄντας V || 22 ἄνδρας V || 23 ἡγεμόνεσσιν V || 24 αἰθεῖν M || 26 οὐρ. δὲ ὀθεν
 ἐκλήθη M || 30, 1 ἐκλείψειν ἡλίου M || 33 φερομένους M

τῶν ἀπορρεῖ, καί, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι διεπιζόμενοι ἢ κινούμενοι
λαμπρότεροι γίνονται καὶ σπινθήρας ἀποπέμπουσι, τὸν αὐτὸν

18P. τρόπον καὶ οἱ ἀστέρες ποτὲ μὲν ἀμυδροὶ ποτὲ δὲ φαιδροὶ γί-
νονται, ἔσθ' ὅτε καὶ φῶς ἐξ αὐτῶν ἐκπέμπουσιν. || σχήματος

• Posidonio?
cf Gemina c. 8

5 τοῖνυν σφαιρικοῦ περὶ τὸν κόσμον ὄντος καὶ τῆς γῆς ἐν μέσῳ
κέντρου τάξιν ἐπεχούσης ὁ ἀπὸ τῆς περιφερείας τῆς σφαίρας
διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς διήκων ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἄξων κα-
λεῖται, περὶ ὃν στρέφεται ἡ σφαῖρα, ἥτοι ἀφ' ἐαυτῆς ἢ ὑφ' ἐτέ-
ρου κινουμένη· ἀμφοτέραις γὰρ ταῖς δόξαις ὁ Πλάτων ἐν τῷ

10 Πολιτικῷ κέχρηται (p. 269 C).

|| ἰστέον δέ, ὅτι ἐξωμάλισαν ἄστρον καὶ ἀστέρος τὴν διαφορὰν
οἱ ποιηταί· τοὺς γὰρ πλάνητάς ποτε μὲν ἄστρον ποτὲ δὲ ἀστέ-
ρας ὀνομάζουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν Σείριον ἀστέρα ὄντα
ἄστρον ὀνομάζουσιν (Alcaeus fr 39). σαφὲς δὲ ποιήσῃ Πινδα-
15 ρος ἄστρον τὸν ἥλιον καλῶν διὰ τούτων (Ol I 3—6)· 'εἰ δ' ἄεθλα
γαρὺν Ἑλθεαί, φίλον ἦτορ, Μηκέτ' ἀελίου σκόπει Ἄλλο θαλ-
πνότερον ἐν ἀμέραι φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος· μή-
ποι' οὐν πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς (διὰ τὴν) τοῦ φωτὸς αὐτῶν
ὑπεροχὴν ἄστρον αὐτοὺς καλοῦσιν.

Eudorus?
cf c. 14

20 22. Περὶ κύκλων καὶ ὅτι ια'.

|| Κύκλοι δὲ εἰσιν ια', ἔξωθεν μὲν τῆς σφαίρας δύο μέγιστοι,
ὃ τε ὀρίζων καὶ ὁ μεσημβρινός, λοξοὶ δὲ δύο μέγιστοι καὶ τοῖς
προτέροις ἴσοι, ὁ ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, κόλουροι δὲ δύο
καὶ αὐτοὶ μέγιστοι, παράλληλοι δὲ πέντε, ὧν ὁ μέσος κατὰ μέ-
25 γεθος ἴσος τοῖς προειρημένοις. ὥσθ' ὃ τε ὀρίζων καὶ ὁ μεσημ-
βρινός ἴσοι εἰσὶ, διότι διὰ τοῦ κέντρου τέμνουσι τὴν σφαῖραν.

Ach?

|| ῥητέον δὲ περὶ ἐκάστου. λέγεται δὲ ὀρίζων, διότι ὀρίζει
τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαῖριον· περὶ γὰρ τὴν σφαῖραν
ἔξωθεν ὧν τάξιν ἔχει τοῦ Ὠκεανοῦ, ὃς ἔξωθεν περικλύζει τὴν
30 γῆν, ἀφ' οὗ ἀνατέλλειν καὶ εἰς ὃν δύνειν δοκεῖ τὰ ἄστρον. ὅθεν
καὶ Νεοπτόλεμος ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Τριχθονίᾳ φησὶν (Meineke

• Posidonio
of Gemina c. 4
Manil I 648 sqq.

4 αὐτῶν VM | 11 ἰστέον δὲ ὅτι — 19 καλοῦσιν om M | post δὲ la-
cuna 1 vel 2 litt V | ὅτι ἐξωμάλισαν scripsi: κῆξω μαλιστ' ἂν V | 12 πλα-
νήτας πότε — πότε V | 13 σείριον V | 16 γαρὺν libri Pindari: γαρὺν V |
19 supplevi | 21 ἔνδεκα M | 22 post μέγιστοι M primitus scripserat καὶ τοῖς
προτέροις ἴσοι ὁ ζωδιακός, at ipse expunxit rubra tinctura | 23 κόλουροι
M | 25 ἴσος M | ὥσθ' ὃ τε scripsi: ὡς ὅτε VM; ὥστε coni Vict | 30 ἀνατέλει
M | 31 'Cyrillus' pro Neoptolemo Pariano Probus ad Verg Georg I 244 p. 42 K.,
Ἐφορίων (fr 108 p. 155 Mein) Anonymus I, cf Aratea p. 205 | Ἐριχθονίᾳ
nive Ἐριχθονιάδι coni Meineke

Anal AI p. 357) 'τῷ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών.' ὄθεν καὶ Ἄρατος Ὠκεανὸν αὐτὸν καλεῖ διὰ τε ἄλλων καὶ τούτων (v. 537—9, Ecl XI 2).

αὐτὰρ ὃ γ' Ὠκεανοῦ τόσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα —.

εἰκὸς δὲ αὐτὸν ἐξ Ὀμήρου τὴν ἀφορμὴν ἔχειν λέγοντος (II VIII 485, 6).

ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλλιοιο
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
καὶ (Od III 1 al) 'Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην.'
φιλόσοφοι δὲ καὶ γεωμέτραι ὀρίζοντα αὐτὸν καλοῦσιν. οἶδε δὲ
Ἄρατος αὐτὸν διορίζοντα τὰ δύο ἡμισφαίρια· φησὶ γάρ (v. 61, 2,
Ecl V 2). 'ἥχι περ — Μισγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡέλλιοιο.'
τὸν δὲ ὀρίζοντα καὶ μεσημβρινὸν ἐντὸς εἶναι τῆς σφαίρας τῶν
ὄλων νοητέον (οὐδὲν γὰρ τῶν ὄντων αὐτῆς ἐστὶν ἐκτός), ὑπὲρ
δὲ τοῦ παρακολουθεῖν ἡμᾶς ἐκτός εἶναι λέγονται [εἰς τὸ ἐντὸς
τῆς σφαίρας πέρας]. ὁ δὲ μεσημβρινὸς παρελήφθη, ἵνα τὰ ἀπὸ
τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως δεικνύη καὶ ἵνα μάθωμεν, ὅτι
κατὰ τοῦτον γινόμενος ὁ ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα ὑπὲρ γῆς
μεσουρανεῖ. καὶ ὁ χρόνος οὗτός ἐστι μεσημβρία, μεσημερία τις
οὕσα. τοὺς δὲ λοξοὺς οἱ μὲν αἰσθητοὺς, οἱ δὲ πλείους τὸν γα-
λαξίαν μόνον εἶναι βούλονται, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας νοητοὺς.

23. Πόσον τὸ πλάτος τοῦ ζωδιακοῦ.

e Posidonio?
of Gemini c. 4
Manili I 686 sqq.

Ἄρατος ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξὸς ὢν περιφέρειαν ἔχει μεγίστην διὰ τὸ
τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τὴν περιγραφὴν ἔχων. πλάτος δὲ ἔχει
τῆς θέσεως τὸ ἀπὸ Αἰγόκερω μέχρι Καρκίνου διάστημα. τοῦτο
τὸ πλάτος δηλῶσαι βουλόμενος Ἄρατος φησιν (v. 537—9,
Ecl XI 1).

αὐτὰρ ὃ γ' Ὠκεανοῦ τόσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα —.

δοκοῦσι δὲ δι' αὐτοῦ φέρεσθαι οἱ ἐπὶ τὰ πλάνητες ἐπὶ τριῶν
γραμμῶν. δεικνύται δὲ ἐπὶ τῆς σφαίρας, ἵνα νοῶμεν τὸ πλά-

1 ὡς Probus || 2 τούτων καὶ ἄλλων VM: traieci || 6 εἰσανιόντα M || 11
καὶ om M || 12 καὶ post δὲ alt M || 13 ὀρίζοντα M || 14 ἀντολαὶ V || 16—18
ὑπὲρ — πέρας om M || 24 ζωδιακοῦ, et ita semper in hoc capite VM || 27
αἰγοκέρωτος M || 32 εἰσανιόντα M

τος τῆς πορείας τῶν πλανήτων καὶ ἡλίου καὶ σελήνης, ἐπειδὴ οἱ πέντε μὴ ἐπὶ μιᾷ γραμμῇ ποιοῦνται τὴν περιφορὰν. τί οὖν ᾄηποτε οὐ δύο κύκλοι ἀλλὰ τρεῖς ἐσημειώσαντο ἐπὶ τῆς περιφορᾶς τὸν ζωδιακὸν κύκλον; διότι οἱ προειρημένοι πέντε ἀστέ-
 5 ρες τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων πλάτος περιφέρονται, ὁ δὲ ἥλιος οὐ τοσοῦτον παραβαίνει ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, ὅσον οἱ πέντε, ἀλλὰ τῶν τριῶν τούτων κύκλων τῶν τὸ πλάτος τοῦ ζωδιακοῦ δεικνύντων ἡμῖν κατὰ τὸν μέσον ὁ ἥλιος φέρεται. διὸ καὶ ἡλιακὸς ὑπὸ τῶν ταῦτα δεινῶν προσηγόρευται καὶ ἐκλειπ-
 10 τικὸς, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις γίνονται. τὸν δὲ προειρημένον πλατὺν κύκλον ζωδιακὸν καλοῦμεν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ ἰβ' ζωιδίων, ἃ ἔστι Κριὸς Ταῦρος Αἰδύμοι Καρκίνος
 145 P. Λέων Παρθένος Ζυγὸς Σκορπίος Τοξότης Αἰγόκερως Ὑδροχόος Ἰθύνες. καλεῖται δὲ καὶ εἰδῶλα, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 455, Ecl
 15 VIII 2) 'ἔμπαλιν εἰδῶλοις δυοκαίδεκα δινεύονται.'

Ἰαξιον δὲ ζητῆσαι, τί ᾄηποτε τῆς Κασσιεπείας καὶ Ἀνδρο-
 μέδας καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶλων ἐξ ἀστέρων συγκειμένων τὰ ἰβ'
 μόνον ζωῖδια, τὰ δὲ λοιπὰ ἄστρα καλεῖται. μήποτε οὖν ἀπὸ
 τῶν πλεοναζόντων ἐν τῷ κύκλῳ ζώων ζωῖα λέγεται (ἔστι γὰρ
 20 ἐν τοῖς λοιποῖς ἄστροις, ἃ μὴ ἔστι ζωῖδια, τουτέστι ζώων εἰ-
 δῶλα), ἢ πάλιν, ὅτι οἱ γενεσιολόγοι τὰς γενέσεις τῶν ἀνθρώπων
 καὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου πρὸς ταῦτα σκοποῦσι καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὰ τὰ ζωῖδια πλάνητας ἀστέρας, ἢ ὅτι περὶ τὸν κύκλον καὶ
 περὶ αὐτὰ οἱ ἑπτὰ πλάνητες περιφέρονται καὶ οὐχ ὑπερβάλ-
 25 λονται τὸν ζωδιακὸν κύκλον; ζωῖα δὲ εἰσιν οἱ ἑπτὰ πλάνητες
 τῷ αὐτοκίνητοι εἶναι. ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ φέρονται οἱ ἑπτὰ, πλά-
 ητες, παρὰ τὴν ἄλλην καὶ πλάνην. ἔστιν ὅτε τοῦτον τὸν κύ-
 κλον ἄλλοις ὀνομάζουσιν ἡλίον, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 319, 20,
 Ecl VII 3).

30 καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἡελίοιο
 μεσσηγὺς κέχνται.

ἔχει δὲ οὗτος ὁ κύκλος μέγεθος μέγιστον, αἶε δὲ τὸ ἥμισυ
 ὑπὸ γῆν ἔχει. διὸ καὶ ἔξ ὑπὲρ γῆν αἶε ἐν ἡμέραις ἔστι καὶ ἔξ
 ὑπὸ γῆν ἐν νυκτὶ. ἐπισημαίνεται δὲ τοῦτο Ἄρατος λέγων

12 δυοκαίδεκα M || 19 ζ. ζωῖδια conl Pet || 20 τουτέστι om M || 22, 3
 τοὺς περὶ αὐτὰ διερχομένους πλάνητας ἢ ὅτι M || 24, 5 ὑπερβάλλουσι M ||
 25 εἶσι καὶ οὗτοι οἱ M || 26, 7 εἶναι· πλάνητες δὲ καλοῦνται παρὰ τ. ἄ.
 τὴν κλ. M || 27 ἔστι δ' ὅτε M || 27, 8 κ. καὶ ἄλ. M || 30 cf variam lectionem
 versus 319 in c. 10 || 33 ζωῖδια post ἐστὶ M || 34 καὶ post τοῦτο M

(v. 555, Ecl VII 3) 'ἔξ αἰεὶ δύνουσι δωδεκάδες κύκλιοι·' δυωδεκάδας γὰρ εἶπε τὰ δωδεκατημόρια τῶν ζωιδίων. μηδεὶς δὲ νῦν ὑποκρουέτω λέγων 'εἰ καὶ' ἐκάστην ἡμέραν ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἴσα γίνεται ζωῖδια, πῶς οὐκ ἴσαι εἶσιν αἱ ἡμέραι ἀλλήλαις αἰεὶ; ἐροῦμεν γὰρ περὶ τούτου, ὅταν περὶ ἀνατολῆς 5 ἐκάστου ζωιδίου λέγωμεν (c. 39).

Ign || τούτου τοῦ κύκλου τοῦ ζωδιακοῦ τὸ μὲν βορειότερον μέρος 991. ἐφάπτεται τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ Καρκίνον, τὸ δὲ νοτιώτερον τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ κατὰ Αἰγόκερω, τοῦ δὲ μεσαίτατον τοῦ ἱσημερινοῦ κατὰ δύο μέρη καὶ δύο ζωῖδια, κατὰ τε 10 Κριὸν καὶ τὰς Χηλὰς. καὶ δὴ τέμνει τὸν ἱσημερινὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ. ὅτε τοίνυν ἐπὶ τὰ βορειότερα ἀπὸ τῶν νοτιωτέρων ὑψοῦται ὁ ἥλιος, μέχρι Καρκίνου γίνεται (διὸ καὶ 146 P. θερμὸς ἡμῖν ὑποπίπτει ἅτε πλησίον ἡμῶν ὢν) καὶ ἐπέκεινα Καρκίνου οὐκ ὑψοῦται ἀλλὰ προσιῶν τρέπεται ἐπὶ τὰ νότια, 15 καὶ καλεῖται θερινὴ τροπὴ τὸ ἐν τῷ Καρκίνῳ ὕψος τοῦ ἡλίου. βούλονται δὲ τροπὴν αὐτὸν ποιεῖσθαι οἱ μὲν περὶ τὰς ἀρχάς, οἱ δὲ περὶ ὀγδόην μοῖραν, οἱ δὲ περὶ δωδεκάτην, οἱ δὲ περὶ πεντεκαίδεκάτην τοῦ Καρκίνου. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὰ νότια ὁ ἥλιος, ἐπ' αὐτὰ κατὰ τοῦ ἱσημερινοῦ γένηται, τότε ἱσημερίαν ποιεῖ. ποιεῖ 20 δὲ τοῦτο δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ καὶ δις ἐφάπτεται τοῦ ἱσημερινοῦ. καὶ ἡ μὲν ἐστὶν ἑαρινή, ἡ δὲ μετοπωρινή ἱσημερία, ἑαρινή μὲν ἐν Κριῶι, ὅτε ἐφάπτεται τοῦ ἱσημερινοῦ κύκλου, μετοπωρινή δέ, ὅτε γίνεται ἐν Χηλῶις πάλιν ἐφαπτόμενος τοῦ ἱσημερινοῦ. ἀπὸ δὲ Χηλῶν κάτεισι νοτιώτερος ἕως Αἰγόκερω. 25 τότε δὲ ἐφάπτεται ὁ ζωδιακὸς τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ, καὶ ὁ ἥλιος πάλιν ἀπὸ τῶν ταπεινῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τρέπεται, καὶ καλεῖται τροπὴ ἡλίου ἢ ἀπὸ ταπεινοτέρου ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον πορεία. ποτὲ δὲ Αἰγύπτιοι ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Αἰγόκερω τὸν ἥλιον κατιόντα ὀρῶντες καὶ ἐκ μακροτέρων σμικρύνοντα τὰς ἡμέ- 30 ρας ἐπένθουν, εὐλαβούμενοι μὴ κατὰ βραχὺ καταλίπηι αὐτοὺς ὁ ἥλιος. καὶ ἔστιν ὁ καιρὸς οὗτος τῶν καλουμένων παρ' αὐ-

2 δ. ζωῖδια V || 3 νῦν ὑπονοεῖται M || 5 περὶ τούτου post γὰρ om V || 9 κατὰ τὸν K. M || 8, 9 νοτ. κατὰ τὸ χειμερινὸν τροπικὸν V || 9 κατὰ τὸν αἰγοκέρωτα M || 9, 10 τὸ δὲ μεσαίτατον κατὰ τοῦ λ. V || 11 X. τέμνη δὴ τ. M || 12 ἐπὶ τὰ β. post νοτ. M || 14 ἐπιπίπτει M | ὢν ἐπέκεινα δὲ M || 15 ἐνταῦθα post πρ. M || 18 δωδεκάτην M: ιβ' V || 19 πεντεκαίδεκάτην M: ιε' V || 22 ἐστὶν V: καλεῖται M || 25 αἰγοκέρωτος M || 27 τῶν om V || 29 αἰγύπτιοι ποτε δὲ M | αἰγοκέρωτα M || 30 sqq. in margine ζ⁷ M || 32 ὁ post οὗτος V: om M | ὁ παρ' αὐτοῖς τῶν καλουμένων λ. V

τοῖς Ἰσίων. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀναβαίνειν ἤρξατο καὶ μακροτέρας ποιεῖν τὰς ἡμέρας, τηνικαῦτα λειψιμονήσαντες ἐστεφανηφόρησαν. οὗτος ὁ κύκλος εἰ διαιρεθῇ εἰς ὀκτὼ μέρη, τέσσαρα μὲν ἔξει ὑπὲρ γῆν, τὰ δὲ ἕτερα τέσσαρα ὑπὸ γῆν. ὥστε ἴσον ἔχει ὑπὸ γῆν καὶ ἴσον ὑπὲρ γῆν. τέμνει δὲ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ.

24. Περὶ τοῦ γαλαξίου.

Ἢ ὁ δὲ γαλαξίας εἶρηται μὲν (c. 22) ὥς ἐστιν ὁρατὸς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς σφαίρας αἰσθητός, τῶν ἄλλων ὄντων νοητῶν. περὶ δὲ τοῦ-
 10 του φησὶν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Καταμερισμῷ μυθικώτερον τὸν γαλαξίαν κύκλον γεγονέναι ἐκ τοῦ τῆς Ἥρας γάλακτος· τοῦ γὰρ Ἡρακλέους ἔτι βρέφους ὄντος [καὶ] τὸν μαστὸν τῆς Ἥρας ἐπι-
 σπασαμένου σφοδρότερον ἐκείνην ἀντισπάσαι, καὶ οὕτω περιχυ-
 15 θέντος τοῦ γάλακτος κύκλον γενέσθαι παγέντος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ λέγει γεγενῆσθαι Ἐρατοσθένης ('Mercurii'
 16 P. fr II p. 6 Hill), ὡς ἄρα ὁ Ἑρμῆς τοῦ μαστοῦ τῆς Ἥρας ἐπεσπά-
 σατο. ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν δύο ἡμισφαιρίων λέγουσιν αὐτὸν γεγονέναι. ἕτεροι δὲ φασιν, ὧν ἐστι καὶ Οἰνωπίδης ὁ Χίος, ὅτι πρότερον διὰ τούτου ἐφéréτο ὁ ἥλιος, διὰ δὲ τὰ
 20 Θυέστεια δειπνα ἀπεστράφη καὶ τὴν ἐναντίαν τούτῳ πεπολήται περιφοράν, ἣν νῦν περιγράφει ὁ ζωδιακός. ἐστι δὲ μυθῶδες τοῦτο καὶ ψεῦδος· τί γὰρ ἐροῦσιν οἱ ταῦτα λέγοντες περὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν πέντε ἀστέρων; οὐ γὰρ δὴ καὶ οὗτοι διὰ τὰ Θυέστεια δειπνα ἀπεστράφησαν. ἄλλοι δὲ (Democritus) ἐκ μικρῶν
 25 πάντων καὶ πεπυκνωμένων καὶ ἡμῖν δοκούντων ἠνῶσθαι διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἀστέρων αὐτὸν εἶναι φασιν, ὡς εἴ τις ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς καταπάσειε τι μήποτε μέντοι ἄμεινον αὐτὸν λέγειν ἐκ νεφῶν ἢ πύλημά τι
 30 ἄερος διανυγῆς εἶναι κύκλου σχῆμα ἔχον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ὁ Ἄρατος δι' ὧν φησιν (v. 476, Eccl IX)· 'κεῖνο περίγληνον τρο-
 χαλόν, Γάλα μιν καλέουσι'. Γάλα γὰρ αὐτὸν ὠνόμασε διὰ τὸ

Endorus
 o Posidonianis
 p. 229 D. et
 Diels Mus rhe-
 1831 p. 487 sqq.,
 cf Philo 'De
 providentia' e
 versione Acheri
 p. 101 (Eratosth
 carm rel p. 47
 Hill)

28, 29 Posido-
 nius p. 866 a 1 D.
 (ex Aristoteli
 Meteor p. 845
 b 81)

1 δὲ om V || 5 γ. καὶ τὸ ἔ. V || 7 τοῦ om M | γαλαξία manus recens in Monacensi 89 p. 34 (cf p. 47, 1) || 9 ταῖς σφαίραις V || 10 Καταστερισμῷ conī Koppiers Hiller (Eratosthenis carminum reliquiae p. 6 sq.) alii, ἐν τῷ Ἑρμῇ Diels (ut videtur, p. 230), dubitabat Bernhardy (Eratosthenica p. 164): at cf 'Orphens' p. 134 'Aratea' p. 381 An II || 14 ἱστορία in margine M || 16, 7 ἐσπά-
 σατο M || 17 λέγουσι V || 18 οἰνωπίδης VM || 19 κατὰ τ. VM || 20 θυέστεια VM || 24 θυέστια V || 26 αὐτῶν V || 27 ἀλάσι M | λ. τε καὶ M || 29 ὁ V: καὶ M | 30 περὶ γλῆνον V

μὴ δύνασθαι αὐτὸ ἐντεθῆναι εἰς ἔπος τοῦ γαλαξίου τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ ἀπὸ τῆς χροῖας τοῦ γάλακτος οὕτω· λευκὸς γὰρ καὶ διαυγὴς φαίνεται. τέμνει δὲ διχα τὴν σφαῖραν καὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον καὶ ἰσημερινὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτῶν ἴσος αὐτοῖς ὦν.

5

25. Περὶ τῶν πέντε παραλλήλων.

o Posidonio
cf Gemin c. 4
Manil I 564 sqq.

|| Οἱ δὲ παράλληλοι εἰσι πέντε. 1. ἀρκτικός, ὅς ἐστι βορείοτερος, ἐντὸς ἔχων τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, καὶ ὁ τούτῳ ἀντικείμενος νότιος ἀνταρκτικός καὶ θερινὸς τροπικὸς μετὰ τὸν ἀρκτικὸν καὶ χειμερινὸς τροπικὸς μετὰ τὸν ἀνταρκτικόν, μέσος δὲ τούτων πέμπτος ὁ ἰσημερινὸς τοσοῦτον ἀπέχων τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὅσον τοῦ χειμερινοῦ. ἔστι δὲ ὁ ἀρκτικός τῶν ἐλαχίστων καὶ περὶ τὸν βόρειον πόλον ἐντὸς ἔχων μεσαίτατον τὸν πόλον ὥσπερ ἐκέντρον αὐτοῦ, καλεῖται δὲ ἀρκτικός ἀπὸ τοῦ ἐντὸς ἔχειν τὰς Ἀρκτους καὶ βόρειος διὰ τὸ πρὸς βορρᾶν εἶναι αἰ, φανερὸς δὲ διὰ τὸ αἰ φαίνεσθαι καὶ μὴ δύνειν. 2. ὁ δὲ τούτῳ ἀντικείμενος νότιος κατὰ τὴν θέσιν ἴσος μὲν ἐστὶν αὐτῷ, περιέχει δὲ τὸν νότιον πόλον. λέγεται δὲ ἀνταρκτικός ἵτοι ἀπὸ τοῦ ἐναντίος κείσθαι τῷ ἀρκτικῷ (ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κατὰ βορρᾶν, οὗτος δὲ κατὰ νότον ἐστὶ, καὶ ὁ μὲν ἀρκτικός κατὰ τὴν σφαῖραν ὑψηλότητος ἐστὶν, ὁ δὲ ταπεινότητος. διὸ ὁ μὲν ἀρκτικός ἀειφανής ἐστὶν, οὗτος δὲ οὐ φαίνεται ἡμῖν) ἢ ὅτι ἴσος ἐστὶ τῷ ἀρκτικῷ, τῆς ἀντὶ προθέσεως τὸ ἴσον σημαίνουσης ὡς ἐν τῷ ἀντίθεον θεράποντα (II XI 322 al). καλεῖται δὲ ἀνταρκτικός καὶ νότιος· ἔστι δὲ αἰ ἀφανής. 3. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κεῖται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. ἔχει δὲ ἐν αὐτῷ τὰς θερινὰς τροπὰς τοῦ ἡλίου· ὅτε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τῷ Καρκίνῳ γένηται, ἐφαψάμενος αὐτοῦ τὴν θερινὴν ποιεῖ τροπὴν. διὸ καὶ θερινὸς τροπικὸς κέκληται. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἀρκτικοῦ μεῖζων, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ βραχύτερος. εἰ δέ τις αὐτὸν διέλοι εἰς ὀκτὼ μέρη κατὰ τὸν Ἄρατον (v. 497), ἔσται μὲν αὐτοῦ πέντε μὲν ὑπὲρ γῆν, τρία δὲ ὑπὸ γῆν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ οὕτως Ἄρατος (v. 498, 9, Eccl X)

πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δὲ οἱ ἐν τροπαῖ εἰσιν

35

6 ε' M || 9 ὁ post v. M | post ἀνταρκτ. M καλούμενος ὁ: om V | καὶ ante θ. om M || 10 κ. ὁ χ. M || 13 τὸν alt om V || 15 βορέαν M || 16 ἐστὶ post δὲ prius M (unde ἔτι coni Pet) || 19 ἵτοι om M || 20 βορέαν M || 25 ἀρκτικός V | ἐστὶ δὲ om V || 28 ποιεῖ om V || 34 καὶ ὑ. V || 35 τὰ om V | ἀντροπαῖ M

ἀπὸ τῶν ὀκτὼ μερῶν δηλῶν τὰ πέντε ὑπὲρ γῆν ἔχειν, τὰ δὲ
 τρία ὑπὸ γῆν. κατὰ ταύτην τὴν θέσιν τῆς σφαίρας, ἥτις κατὰ
 τὸ κλίμα τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Μακεδονίας ἐστὶ καὶ τῆς
 Ἑλλάδος, ἡλίου γινομένου ἐπὶ τοῦ θερικοῦ τροπικοῦ ἡ μεγίστη
 5 ἡμέρα ἐστὶν ὥρῶν ιε', ἡ δὲ ἐλαχίστη ὥρῶν θ' πανταχοῦ τοῦ
 93 M ἡμερονυκτίου καὶ ὥρῶν ὄντος. εἰ ὑποστησόμεθα οὖν ἐν ταῖς
 θερικαῖς τροπαῖς, ὥσπερ εἵπομεν (I. 5), ιε' ὥρῶν τὴν μεγίστην
 ἡμέραν εἶναι, ἀκόλουθόν ἐστι τότε βραχυτάτην καὶ ἐννέωρον
 εἶναι τὴν νύκτα. τοῦτο δὲ δῆλον ἔκ τε ἄλλων καὶ ἐξ ὧν Ἀρα-
 10 τός φησιν· εἰ γὰρ τὸ ἡμερονύκτιόν ἐστιν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν,
 εἰς ἣ δὲ μέρη τὸν θερικὸν τροπικὸν τέμνεσθαι δεῖ, ἕκαστον δὲ
 τμήμα ὥρῶν εἶναι γ', τρεῖς δὲ τὰ ἣ καὶ — εἰ τοίνυν ἀπὸ τῶν
 ὀκτὼ τούτων μερῶν πέντε ἐστὶν ὑπὲρ γῆν, ἕκαστον δὲ τρισὶν
 ὥραις περιδινεῖται, τρεῖς δὲ τὰ πέντε γίνεται ιε', πεντεκαίδεκα
 15 ὥρῶν γίνεται ἡ περιφορά. εἰ δὲ ὑπὸ γῆν τρία μέρη ἐστὶ τότε,
 ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν τρισὶν ὥραις περιδινεῖται, τρεῖς δὲ τὰ τρία
 ἐννέα ἐστί, δῆλον ὅτι ἔσται ἡ νύξ ὥρῶν θ', ἥτις ἐλαχίστη ἐστὶν
 ἐν τούτῳ τῷ κλίματι.

4. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κεῖται μεταξὺ τοῦ ἀνταρκτικοῦ καὶ
 20 τοῦ ἰσημερινοῦ ἐναντίως τῷ θερικῷ τροπικῷ ἴσος αὐτῷ
 108 P ὑπάρχων. ἐράπτεται δὲ αὐτοῦ ὁ ζωδιακὸς κύκλος κατὰ Αἰγίο-
 κερω, καθ' ὃν γενόμενος ὁ ἥλιος ποιεῖται χειμερινὰς τροπὰς·
 ἐκεῖ γὰρ γενόμενος παυσάμενος τῆς καθόδου πάλιν ἀνωτέρω
 ἀνεισιν. διὸ καὶ τροπὴ αὐτοῦ λέγεται ἡ ἀπὸ Αἰγίοκερω ἐπὶ
 25 Καρκίνον ἄνοδος. χειμερινὸς δὲ ἐκλήθη, ὅτι ἐν αὐτῷ γενόμε-
 νος ὁ ἥλιος ἐν Αἰγίοκερῳ χειμῶνα ποιεῖ ἀκρότατον. ἴσος δὲ ὧν
 οὗτος ὁ χειμερινὸς τροπικὸς τῷ θερικῷ τροπικῷ ἐτμήθη εἰς
 μέρη ἡ καθάπερ ἐκεῖνος. τὸναντίον οὖν ἐκείνῳ ἔξει ἀπὸ
 τῶν ἡ μερῶν πέντε μὲν ὑπὸ γῆν, τρία δὲ ὑπὲρ γῆν, ὡς γίνε-
 30 σθαι τὴν ἡμέραν τότε ἐλαχίστην, ὅτε ἐν Αἰγίοκερῳ γενόμενος

1 δηλῶν om V | γῆς M | ἔχει V || 4 τοῦ ἡλ. M | ἐνθα ἡλ. post Ἑλλ. V |
 γινόμενον (videtur velle γινόμενον) M, γενομένου V | ἐπὶ om V || 6 οὖν om
 V || 8 ἀκόλουθόν V | βραχυτάτην τότε M | ἐννέα ὥρῶν Dieterich (unde ἐν-
 νέωρον scripsi): ἐν μετέωρον V: om M || 9 νομίζειν ante εἶναι M || 11 ὀκτὼ
 M | δεῖ om V | δὲ om V || 12 ὥρῶν (deinde 2 litt rasura) γ' V | δὲ om V |
 ὀκτὼ M | καὶ εἰ ἀπὸ (omisso τοίνυν) M || 13 γῆς M || 13,4 τριῶν ὥρῶν
 (cf I. 17) V || 14 τρεῖς δὲ — 16 περιδινεῖται om V || 16 τρία τὰ τρία δὲ ἐννέα
 V || 17 ἐννέα M || 20 αὐτοῦ VM || 21 δὲ om V | κ. τὸν αἰγιοκέρωτα M || 22 κ. ὁ
 V | ποιεῖ τὰς χ. M | τροπὰς om V || 24 αἰγιοκέρωτος M || 26 αἰγιοκέρωτι M || 28
 ὀκτὼ M | ὥσπερ ἐκ. M | οὖν om V || 29 ὀκτὼ M | ὑπὸ V² M: ὑπὲρ V | ὑπὲρ
 V² M: ὑπὸ V | γῆς M || 30 αἰγιοκέρωτι M

ὁ ἥλιος ἐφάπτεται τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ· γενέσθαι γὰρ τὴν ἡμέραν ὥρων θ', τὴν δὲ νύκτα ὥρων ιε' κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ θερινῷ τροπικῷ (δῆλον).

5. ὁ δὲ ἱσημερινὸς μεταξὺ τῶν πέντε παραλλήλων κείμενος μείζων ἐστὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων, ἐπειδὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν 5 περιφέρειαν ἔχει. ποιεῖ δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἥλιος τὰς προσηρημένας δύο ἱσημερίας, ἑαρινὴν μὲν ἐν Κριῷ γινόμενος, μετοπωρινὴν δὲ ἐν Χηλαῖς. ἱσημερινὸς δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ τὰς ἱσημερίας ποιεῖ ὁ ἥλιος. τμηθεὶς δὲ εἰς ἡ' τέσσαρα μὲν ὑπὲρ γῆν, τέσσαρα δὲ ὑπὸ γῆν ἔξει μέρη. καὶ ἔστιν ἴσος τῷ 10 ζωιδιακῷ καὶ τῷ γαλαξίᾳ.

6. ἴσως δ' ἂν τις ζητήσῃ, πῶς ἔφαμεν ἐν θεριναῖς τροπαῖς γινόμενον τὸν ἥλιον ιε' ὥρων τὴν ἡμέραν ποιεῖν, ἐν δὲ χειμεριναῖς θ', ὅποτε ἐν τοῖς μηχανικοῖς ὥρολογίοις καὶ ὑδρολογίοις 15 αἰὶ ἡμέρα ιβ' ὥρων φαίνεται. λέγομεν οὖν, ὅτι, ὥσπερ πᾶς ἄνθρωπος πέντε δακτύλων ἔχει τὴν χεῖρα, παῖς τε καὶ ἀνὴρ, οὐ μὴν ἴσων, ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ταχυτῆτα ἔχειν φαρμὲν τὰς ὥρας, καὶ 20 μεγάλων μὲν μεγάλας, σμικρῶν δὲ σμικράς. πρὸς οὖν τὰς χειμερινὰς ἡμέρας αἱ θεριναὶ μεγάλαι οὔσαι ιε' ὥρας ἱσημερινῆς ἡμέρας διάστημα ἔχουσαι εἰς ιβ' ἀναλόγως διηιρέθησαν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ νυκτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ ἡμερῶν (μεγάλων καὶ) 25 μικρῶν σκόπτει.

7. παράλληλοι δὲ ἐκλήθησαν οἱ ε' κύκλοι ἀπὸ τῶν παρὰ τοῖς 976 μ. γεωμέτραις παραλλήλων γραμμῶν. παράλληλοι δὲ γραμμαὶ λέ- 25 γονται παρ' αὐτοῖς αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὔσαι καὶ μὴ συμπιπτουσαι ἐπὶ μηδέτερα μέρη. σαφηνείας δὲ ἕνεκα ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος εἵπωμεν. φαρμὲν οὖν, ὅτι παράλληλοι εἰσιν 150 P. οἱ κύκλοι μεταξὺ ἀλλήλων ἀπὸ περιφερείας ἐπὶ περιφέρειαν τὸ ἴσον μὲν πλάτος ἔχοντες πανταχόθεν, οὐ μέντοι ἴσον καὶ τὸ πλά- 30 τος τὸ μεταξὺ αὐτῶν.

1, 2 τροπικοῦ ἦτοι ὥρων θ' (omissis γεν. γ. τ. ἡ.) M || 2 ε καὶ δέκα V || 6 ποιεῖται δὲ V ut Gemin || 9 ποιεῖται V | ὅκτω M || 10 γῆς τ. M || 12 ἐν μὲν M || 14 ὥρολογείοις M | ὑδρολογείος M || 15 ιβ' ὥρων φ. om V || 17 ἴσους VM | ἐπὶ om V || 18 φαρμὲν om V | καὶ om M || 20—26 μεγάλαι εἰσὶ· πρὸς δὲ τὰς νύκτας αἱ νύκτες ἐλάχιστα· τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχουσιν αἱ ἡμέραι ἐνταῦθα, ὅπερ αἱ νύκτες ἐκεῖ, καὶ ἀνάπαλιν, ὅπερ ἐνταῦθα αἱ νύκτες ἔχουσιν, τοῦτο αἱ ἡμέραι ἐκεῖ· μέγιστα γὰρ καὶ σμικρὰ κατ' ἀναλογίαν εἰσὶν ἀμφοτέρω. παράλληλοι δὲ γραμμαὶ λέγονται αἱ ἐν τῷ αὐτῷ κτλ. M || 21 διηιρέθη V: corr Pet || 22, 3 suppl Pet

26. Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας τῶν ζωνῶν διαστάσεως.

¶ Ἴνα δὲ καὶ τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα μάθωμεν, ἔστω
 τεμνομένη ἡ σφαῖρα διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς, ὥστε εἰς ὀκτα τέμ-
 νεσθαι τοὺς παραλλήλους, καθάπερ ἵπὸ τῶν κολούρων τέμνον-
 5 ται, καὶ ἔστω ὁ κύκλος οὗτος μοιρῶν ξ'. ἕκαστον οὖν ἡμισφαί-
 ριον ἀνὰ λ' μοιρῶν ἔξει. ἀπὸ τοίνυν τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν
 βόρειον πόλον ἔξ μοιρῶν ἔσται διάστημα τῶν τοῦ ὑπὲρ γῆν
 ἡμισφαιρίου λ' μοιρῶν· τοσοῦτον γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ
 τὸν βόρειον πόλον ἐστὶ τὸ ἕξαγμα· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ βορείου
 10 πόλου ἐπὶ τὴν ἄνω περιφέρειαν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κέντρου
 τάξιν ἔχει ὁ βόρειος πόλος, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου κέντρου παντὸς
 τοῦ κύκλου αἱ ἐκβαλλόμεναι εὐθεῖαι εἰς τὴν περιφέρειαν πᾶσαι
 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου διάστημα
 ἐπὶ τὸν θερινὸν τροπικὸν ἔσται μοιρῶν ε', τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θε-
 15 ρινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὸν ἰσημερινὸν ἔσται μοιρῶν δ', τὸ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ ἔσται τῶν ἴσων
 τεσσάρων, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ ὀρί-
 ζοντος μοιρῶν ε'. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν νότιον πόλον
 καὶ αἰ ἀφανῇ μοῖραι εἰσι ς', ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ νοτίου πόλου
 20 ἐπὶ τὴν κάτω περιφορὰν τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἔξ εἰσιν. ἀπὸ δὲ
 τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἐν τῇ κάτω ἡμισφαιρίῳ μέχρι τοῦ ὀρίζοντος,
 καθὼ ἐφάπτεται ὁ ἀρκτικὸς κύκλος αὐτοῦ, ἀναλόγως τοῖς προ-
 ειρημένοις ὑπὲρ γῆς καὶ αἱ λοιπαὶ ἡ μοῖραι εὐρεθῇσονται.
 τινὲς δὲ τέμνοντες τὴν σφαῖραν διὰ τῶν πόλων ὥσπερ διὰ τῶν
 25 κολούρων τὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων διαστήματα κατὰ πλάτος
 οὐκ εἰς ξ' μοῖρας τέμνουσιν, ἀλλ' εἰς τξ', ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐνιαυ-
 τὸς τξέ' ἐστὶν ἡμερῶν, καὶ φασιν ρπ' εἶναι μοῖρας τὸ ἥμισυ,
 τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαῖριον, καὶ πάλιν ρπ' τὸ ὑπὸ γῆν. ὦν ἀπὸ τοῦ
 ὀρίζοντος μέχρι (τοῦ) βορείου πόλου [καὶ ἕως τῆς περιφερείας τοῦ
 30 ἀρκτικοῦ κύκλου τῆς ὑψηλοτέρας] εἰσὶ μοῖραι λη', ἀπὸ δὲ τοῦ

e Posidonio
 cf Gemin 1 c
 Manil 1 c

2 τούτων V: τῶν ζωδίων (i. e. τ. ζωνῶν) M || 3 εἰς om M || 4 κολ-
 λούρων V² | τέμνεται M || 6 ἔσται M || 7 τοῦ post γ. VM | γῆς M || 9 ἐστὶν
 ἕξαγμα ἀπὸ τοῦ (omissis μὲν γὰρ) V || 12 ἐκβαλλόμεναι M || 16 τοῦ ante χ.
 om V || 17 δ' M || 19 τοῦ αὐτοῦ νοτίου πόλου M: τοῦ πόλου τοῦ αὐτοῦ νο-
 τίου V || 20 καὶ αἱ λοιπαὶ ἡ μοῖραι traieci post γῆς l. 23 et ἔξ εἰσιν scripsi
 (praecunte Pet qui μοῖραι εἰσιν ἔξ): ἀντ. καὶ (om M) αἱ λοιπαὶ ἔξ ἡ μοῖ-
 ραι ἀπὸ VM | δὲ om V || 21 ἐπὶ τῇ x. M || 25 κολούρων M || 28 τὸ —
 ἡμισφαῖριον scripsi: τοῦ — ἡμισφαιρίου V, ἥτοι τὸ — ἡμισφαῖριον M | τὸ
 M: τοῦ V | ἔξ ante ὦν M || 29 μὲν ante τοῦ M | καὶ M, ἕως V

βορείου ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν μοῖραι ἄλλαι λή', ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ μοῖραι εἰσι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ μοῖραι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ μοῖραι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ἕως τοῦ ἀνταρκτικοῦ, τοῦ ἐφαπτομένου τοῦ ὀρίζον- 5
τος, ἄλλαι εἰσὶ μοῖραι λβ'. αὗται δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινόμεναι, 151 P.
ὡς εἵπομεν, ρπ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ γῆν κατὰ τὸν αὐτὸν τρό-
πον ἴσαι ἄλλαι ρπ' μοῖραι. δύνανται δὲ οἱ παράλληλοι οὔτοι
καὶ ὀρθοὶ καλεῖσθαι. παρελήφθησαν δὲ ὑπὲρ τοῦ εὐπαρα-
κολούθητον ἡμῖν τὴν δεῖξιν γενέσθαι τῶν βορειοτέρων καὶ νο- 10
τιωτέρων καὶ ὥστε γνῶναι ἡμᾶς τὰς χειμερινὰς καὶ τὰς θερινὰς
καὶ τὰς ἰσημερινὰς καὶ ἑαρινὰς καὶ μετοπωρινὰς τροπὰς.

27. Περὶ κολούρων.

977 M.

• Posidonio
cf Gemin c. 4
Manil I 608 sqq.

|| Οἱ δὲ κόλουροι εἰσι μὲν δύο ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ νότον διὰ τῶν
πόλων τέμνοντες τὴν σφαῖραν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἄλλους 15
κύκλους. εἰσὶ δὲ μέγιστοι καὶ αὐτοὶ ὡς ἂν διὰ τοῦ κέντρου τῆς
σφαίρας ἡγμένοι. τέμνουσι δέ, ἵνα τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐκάστου ῥαϊδίως καταλαμβάνωμεν· τεμνόντων γὰρ τούτων ἀλλή-
λους καὶ τὴν σφαῖραν συμβήσεται εἰς τέσσαρα τετμησθαι, ὥστε
ἐκαστον τῶν τεσσάρων τμημάτων μίαν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔχειν. 20
καὶ ὁ μὲν αὐτῶν κατὰ Καρκίνον καὶ Αἰγόκερω ἔχει τὴν περι-
φέρειαν διὰ μὲν τοῦ ἐτέρου ἡμικυκλίου δεικνύων ἐν Καρκίνῳ
θέρους, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου ἐν Αἰγόκερῳ χειμῶνα, ὁ δὲ κατὰ
Κριδὸν καὶ Χηλὰς τὴν περιφέρειαν ἔχει καὶ δηλοῖ τὰς ἄλλας δύο
ὥρας τὰς ἰσημερινὰς, τὴν μὲν ἑαρινὴν ἐν Κριῳ, τὴν δὲ μετο- 25
πωρινὴν ἐν Χηλαῖς. κόλουροι δὲ κέκληνται, διότι δοκοῦσιν ἡμῖν
κεκολοῦσθαι ὥσπερ τὰς οὐρὰς διὰ τὸ ἡμῖν μὴ φαίνεσθαι αὐ-
τῶν τὰ ἀπὸ ἀνταρκτικοῦ καὶ αἰεὶ ἀφανοῦς κύκλου καὶ δοκεῖν κε-
κολοῦσθαι αὐτοὺς κατὰ τοῦτο τὸ μέρος· συμβέβηκε γὰρ τὰ μὲν
ἀπὸ τοῦ ἀειφανοῦς κύκλου, τουτέστι τοῦ ἀρκτικοῦ, μέρη φαί- 30
νεσθαι, ταῦτα δὲ τὰ μέρη τῶν κολούρων κύκλων, τὰ τοῦ
ἀνταρκτικοῦ, αἰεὶ ἀφανῇ εἶναι.

2 μέχρις V || 6 λ' V || 7 γίνονται post ρπ' M || 10 γενέσθαι τὴν δεῖξιν M || 12 ἐ.
τε V || 13 κολούρων V² (ut saepius) M || 14 κόλλουροι M | βορέου M || 17 τέσ-
σαρας M || 18 ἐκάστου om M || 21 αἰγοκέρωτα M || 22 ἐνὸς ἡ. M || 23 αἰγοκέ-
ρωτι M || 25 τὰς post ὥρας om V || 26 κόλλουροι V² || 27 κεκολοῦσθαι scripsi:
κολλοῦσθαι VM || 28 ἀπὸ ἀντ. V: ἐπὶ τοῦ ἀντ. μέρη M | καὶ ἀειφανεῖς κύκλους
V, om M || 29 κολλοῦσθαι M || 29—31 post τὸ μέρος sic διὰ τὸ ἡμῖν μὴ φαίνε-
σθαι· τῶν γὰρ περιελιφθαι ἀπὸ τοῦ ἀειφανοῦς τουτέστι τοῦ ἀρκτικοῦ συμ-
βέβηκε καὶ αὐτοὺς ταῦτα τὰ μ. V || 31 δὲ om V | κολούρων VM || 31, 2 τὰ
τοῦ ἀντ. om V

ὑπόθεν Ὠκεανοῖο· δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσιν
Ἄρκτοι ἅμα τροχόσσαι.

τηρητέον δέ, ὅτι ἀρρενικῶς λέγονται οὗτοι οἱ πόλοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσιν ἐπὶ ἡλιοτροπίου τέθεικε τὸ ὄνομα τοῦ πόλου καὶ θηλυκῶς·

5

πόλος τοῦτ' ἐστίν, ἥ ἢ Κολωνῶι
σκοποῦσι τὰ μετέωρα ταυτί καὶ τὰ πλάγια ταυτί.

οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δεξιὰ μὲν τὰ βόρεια, ἀριστερὰ δὲ τὰ νότια καλοῦσιν. Ὅμηρος δεξιὰ μὲν καλεῖ τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικὰ διὰ τούτων (II XII 239 sq.).

10

εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἥῳ τ' ἡέλιόν τε
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.

ἐπὶ μὲν οὖν τῆς σφαίρας τῆς ξυλλίνης ταῦτα τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος φαίνεται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας ἔξέχοντα. χρη' δὲ νοεῖν συναποπαύεσθαι αὐτὰ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ οὐρανοῦ 15 καὶ μὴ ἔξέχειν.

29. Περὶ ζωνῶν, καὶ ὅτι πέντε.

158 P.

Ach?

|| Περὶ δὲ τῶν ζωνῶν Ἄρατος ἐν τοῖς Φαινομένοις οὐκ ἐμνήσθη, ἄλλοι δέ, ὧν καὶ Ἐρατοσθένης (fr XIX H.), ἐμνημόνευσαν. ζῶναι τοίνυν λέγονται τὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων 20 διαστήματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν οὐρανῶι καὶ ἐπὶ γῆς, αἱ κατὰ κάθετόν εἰσι τῶν ἐν τῶι οὐρανῶι. πέντε δὲ εἰσι πᾶσαι. ὧν δύο εἰσὶν ἀόκητοι διὰ τὸ πάνυ κατεψῆχθαι. καὶ ἡ μὲν λέγεται νότιος, ἡ δὲ βόρειος. τῶν δὲ μεταξὺ τούτων τριῶν δύο μὲν εἰσιν εὐκρατοί, μία δὲ διακεκαυμένη. τῶν δὲ εὐκράτων ἡ μὲν ἐστὶ 25 βορειοτέρα, ἡ δὲ νοτιωτέρα. καὶ ἔστιν ἡ βορειοτέρα ἀπὸ ἀρκτικοῦ κύκλου μέχρι θερινοῦ τροπικοῦ, ἡ δὲ ἑτέρα ἀπὸ ἀνταρκτικοῦ μέχρι χειμερινοῦ τροπικοῦ. εἰσὶ δὲ εὐκρατοὶ τῶι μῆτε ὑπὸ ἀκράτου ψύχους μῆτε ὑπὸ καύματος ἐνοχλεῖσθαι, εἶναι δ' αὐτὰς μεταξὺ τῆς τοῦ ἡλίου πορείας καὶ τῶν κατεψυγμένων ζω- 30

3—7 ὁ δὲ — πλάγια ταυτί om M (cf Aratea p. 13) || 4 ἡ ἐπεὶ ἡλίου τροπίου V: correxi || 6 τουτέστιν V: correxi | ἥ ἢ WII, Κολωνῶι ego: ἡλίκολωνῶ ἐν ᾧ V || 7 σκοποῦσι corr Wil: σκέπτουσι V || 8 δὲ ante δεξιὰ M || 9 ὁ δὲ ante Ὅμ. M || 11 ἐπιδεξιῶσι V, ἐπὶ δεξιὰ M || 12 τοί Pet: τῶ V ut videtur, τῶι M || 13 μὲν οὖν om M | δὲ post σφ. VM: omisi || 15 αὐτοὺς V || 21 κατακάθετον ut saepius V || 23, 4 βόρειος — νότιος M || 26 τοῦ post ἀπὸ M || 27 τοῦ post μ. M | ἡ δὲ νοτιωτέρα M || 27, 8 ἀπὸ τοῦ α. μ. τοῦ M || 29 ἐνοχλ. καὶ τῶι εἶναι αὐτὰς M

νῶν. ἡ δὲ τούτων μέση πασῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ
μέχρι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ (τοσοῦτον γὰρ πλάτος ἔχει, ὅσον
καὶ ὁ ἥλιος περιέρχεται), καλεῖται δὲ διακεκαυμένη διὰ τὸ πυ-
ρῶδης εἶναι τοῦ ἡλίου δι' αὐτῆς τὴν πορείαν ποιουμένου. ταύ-
5 την δὲ οἱ μὲν ἀοίκητον, οἱ παλαιοί, τινὲς δὲ οἰκείσθαι λέγουσιν.
μέμνηται δὲ αὐτῶν Ἑρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ λέγων (fr XIX).

πέντε δὲ οἱ ζῶναι περιηγέες ἐσπείρηντο,
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἶον ἐρυθρή.
10 ἡ μὲν ἔην μέσση, ἐκέκαστο δὲ πᾶσα περὶ . .
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεὶ ῥά ἐ Μαῖραν ὕπ' αὐτὴν
κεκλιμένην ἀκτίνες ἀειθερέες πυρῶωσιν.
αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοις περιπεπτηνῆαι
αἰεὶ φρικαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νοτέουσai.
15 οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν χρύσταλλος
† κεῖται ἀναπέσχε, περίψυκτος δὲ τέτυκται.

4 αἰ post πορ. M || 5 οἱ παλαιοὶ om M | τινὲς V: οἱ M || 6 αὐτῶν V:
τῶν ζωνῶν τούτων καὶ M || 7 οἱ Heraclitus Alleg L p. 107 Mehl Probi cod
Bobiensis ad Verg Georg I 233 sqq.: αἱ VM | περιηγέες Heraclitus (cf Arati
v. 401 περιηγέες εἰλίσσονται, Naeke Opusc II p. 106): περιελάε V, περιελά-
δες M, περιαρές Probus | ἐσπείρηντο schol Ven B² ad II XVIII 468 ex
Heraclito, πείρηθο Probi Bobiensis, ἐσπείρηνται M Heracliti codd, σπείρη-
ται V || 8 κυανότεραι Probi Bobiensis || 9 ψαφαρά schol Ven B² | ἔκπυρος
schol B² || 10 μέσση scripsi: μέση V || 10—12 ἡ μὲν ἔην μεσάτη περιτυπτο-
μένη φλογμοῖσιν· ἀκτίνες γὰρ πᾶσαν ἀειθερέες πυρῶωσιν M (adscriptis in
margine his verbis ὅτι τινὰ παρελείφθη ὡς ἀδιάνγνωστα καὶ ἐσφαλμένα.
διωρθώθη δὲ τινα παρ' ἑμοῦ, ὡς οἶόν τε ἦν, ὥστε σῶσαι τὴν ἔννοιαν) || 10
πᾶσα περὶ V | lacunam indicavi: περὶ (πρό) suppl Fell, πυρὶ (πρό) con
et suppl Pet || 11 τυ...πτομένη (v in rasura scripto) V, τυπτομένη (omisso
praecedenti versu) Heraclitus; τυφομένη con Emperius Opusc p. 306 | ἐπεὶ
ῥά ἐ Μαῖραν (Sirium) corr Matranga Anecd gr p. 341: ἐπεὶ ῥά ἐ (vel omisso ἐ)
μοῖραν Heracliti codd, ἐπεὶ ῥά ἐ μαῦραν schol Ven B² ex Heraclito, ἐπι-
ρασμοῖραν V; ἐπεὶ ῥά ἀναυροὶ ἐπ' con Bernhardt, ἐπεὶ ῥά σμερδόνον ἐπ'
Mehler || 12 κεκλιμένην schol Ven B²: κεκλημένοι V (hinc κεκλιμένοι con
Vict), κεκλιμένα Heracliti codd (et e coniectura Scal ad Manil p. 354) || 13
δύο M: -ο V | supra λο in πόλοις rasura V | περιπεπτηνῆαι Heracliti codd ||
14 αἰεὶ φρ. V schol Ven B² | κρυμαλέαι Heracliti codd, βρμαλέαι schol Ven
B² | αἰεὶ δ' Heraclitus: εἰθ' V (hinc αἰεὶ θ' con Scal), οὐ μὴν M | ὕδωρ
M | νοτέουσai corr Lobeck (Pathol Proleg p. 100): νοτέουσιν V, ἀλλ' αὐτὸς
M, μογέουσai Heraclitus; νοσέουσai con Scal || 15—16 οὐρανόθεν γε περί-
ψυκτος κεῖται χρύσταλλος (cf ad l. 10—12) M || 15 μὲν corr Scal: μὴν V || 16
desideres fere κεῖται τοῖς ἐκάτερθε περὶ ψυχὸς δὲ τέτυκται; καὶ γαῖαν ἀμ-
πέσχε (?) π. δὲ τέτυκτο con Scal, καὶ γαῖαν ἀμπέσχε περίψυχος δ' ἐτέτυκτο

διςμυρίων καὶ α· ἰσημερινή, ἴσον ἔχουσα τὸν ὑπὲρ γῆς ὀρίζοντα
 τῷ ὑπ' αὐτὴν, ἀοίκητος, διακεκαυμένη, Ἄρεος, ἐξηκοστῶν μὲν ἡ,
 ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ τεσσάρων (οὗτος γὰρ αὐτὴν
 ὅλην τὴν σφαῖραν τέμνει μέσην), σταδίων δὲ τριςμυρίων καὶ γχ·
 5 χειμερινή, ἀνάπαλιν τῇ θερινῇ, πλεῖον ἔχουσα τὸ ὑπὸ τὸν ὀρί-
 156 P. ζοντα, οἰκουμένη, εὐκρατος, Ἀφροδίτης, ἐξηκοστῶν ε', σταδίων
 δὲ διςμυρίων καὶ α· νότιος, ὅλη ἀφανής, ἀοίκητος, κατεψηγ-
 μένη, Ἑρμοῦ, ἐξηκοστῶν μὲν ζ', σταδίων δὲ διςμυρίων .εσ', ὥς
 εἶναι τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα περίμετρον τῆς γῆς ἐξηκοστῶν μὲν
 10 τριάκοντα, σταδίων δὲ μυριάδων ιβ' καὶ γ. καλοῦνται δὲ οἱ
 μὲν ἐπὶ τοῦ αἵτου ἡμισφαιρίου βόρειοι τε καὶ νότιοι κατοικοῦν-
 τες αὐτόχθονες, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα τῶν ἡμισφαιρίων ὑπὲρ γῆς
 τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀντίποδες.

30. Περὶ τῶν ἐν ταῖς εὐκράτοις ζώναις οἰκούντων.

15 || Τῶν δὲ ἐν ταῖς δύο εὐκράτοις ζώναις οἰκούντων, ἵνα σαφέ-
 στερον διέλωμεν, οἱ μὲν εἰσι περίοικοι, οἱ δὲ ἄντοικοι, οἱ δὲ
 ἀντίχθονες, οἱ δὲ ἀντίποδες· περίοικοι μὲν, ὅσοι τὴν αὐτὴν οἴ-
 κησιν οἰκοῦσιν, ὅλον οἱ τὴν βόρειον οἰκοῦντες περίοικοι εἰσιν
 ἀλλήλοις, καὶ πάλιν οἱ τὴν νότιον περίοικοι εἰσιν ἀλλήλοις· ἄν-
 20 τοικοὶ δὲ οἱ τὴν νότιον τοῖς τὴν βόρειον οἰκοῦσι ζώον, καὶ ἀν-
 τικουμένη ἔστιν ἡ βόρειος τῇ νοτίῳ καὶ ἡ νότιος τῇ βορείῳ·
 ἀντίχθονες δὲ οἱ κατὰ διάμετρον ἐν ταῖς ὁμοίαις ζώναις οἰκοῦν-
 τες, ὅλον ἐν τῇ βορείῳ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαιρίῳ, ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν τῇ νοτίῳ· ἀντίποδες οἱ κατὰ διάμετρον ἐν ταῖς
 25 ἐναντίαις ζώναις οἰκοῦντες, ὅλον τῶν πρὸς τῷ Καρκίνῳ οἰ-
 κούντων ἀντίποδες εἰσιν οἱ πρὸς τῷ Αἰγόκερῳ. οἱ μὲν οὖν
 30 M. περίοικοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν αἰὲν νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ τὰς
 ἔτησας ὥρας, οἱ δὲ ἄντοικοι τὴν μὲν αὐτὴν ἔχουσιν ἀλλήλοις
 ἡμέραν καὶ νύκτα, οὐ τὰς αὐτὰς δὲ τροπὰς· ἐν Καρκίνῳ γὰρ
 30 γηγόμενος ὁ ἥλιος ἡμῖν θέρος βορειοτέροις οὐσί ποιεῖ, τοῖς δὲ
 νοτιωτέροις χειμῶνα. ὅταν δὲ ἐν Αἰγόκερῳ γένηται, ἡμῖν μὲν
 χειμῶνα βορειοτέροις οὐσί, τοῖς δὲ τὴν νότιον οἰκοῦσι θέρος
 ποιεῖ. καὶ πάλιν τῶν ἰσημεριῶν διςσῶν οὐσῶν ἐν μὲν Κριῳῖ

Eudorus?
 of Cleomedes
 p. 22 sq.
 An I c. 6

2 αὐτόν M || 7 δὴ M || 7, 8 κατεψηγμένη M: corr Vict || 12 ἀντίχθονες
 coni Vict || 15 δυοῖν M || 15, 6 ἵνα σ. διέλωμεν om V || 20 οἰκούντες post v.
 M || 24 τῷ v. VM | δὲ post ἀντ. M || 25 τῶν om V || 25, 6 οἰκούντων om V ||
 26 αἰγοκέρωι M || 28 ἐτησίους M || 30 μὲν post ἡμῖν M || 31 αἰγοκέρωι
 M || 32 ζώον post οἰκ. M || 33 ἰ. δύο M | κριῳῖ M: χηλαῖς V

ἥλιος γενόμενος ἡμῖν ἑαρινήν, τοῖς τὴν βόρειον, τοῖς δὲ ἀντοί-
κοις μετοπωρινήν ἱσημερίαν ποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐν Χηλαῖς γένηται,
ἡμῖν μὲν μετοπωρινήν, τοῖς δὲ ἀντοίκοις ἑαρινήν ἱσημερίαν
ποιεῖ. ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Κριοῦ ἱσημερίας τῆς παρ' ἡμῖν ἑαρινῆς
ὁ ἥλιος ἀναβαίνων ἐν Καρκίνῳ θέρος μὲν ἡμῖν ποιεῖ καὶ αὖξει 5
τὰς ἡμέρας, τὰς δὲ νύκτας ἐλάττους ποιεῖ [καὶ τὴν ἱσημε-
ρίαν τὴν ἐν Κριῷ παρ' ἡμῖν ἑαρινήν, αὐτοῖς μετοπωρινήν. καὶ]
ἐν Χηλαῖς δὲ γενόμενος εἰς Αἰγόκερῳ καταβαίνων παρ' ἡμῖν 156 P.
μὲν μειοῖ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας αὖξει χειμῶνα ἀπεργαζό-
μενος, παρ' ἐκείνοις δὲ αὖξει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα μειοῖ 10
θέρος ποιῶν. καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὃ ἡμῖν ποιεῖ Καρκίνος, τοῦτ'
ἐκείνοις Αἰγόκερος, ὃ δ' ἡμῖν Αἰγόκερος, τοῦτ' ἐκείνοις Καρ-
κίνος, ὃ δ' ἡμῖν Κριός, τοῦτ' ἐκείνοις Χηλαί. καὶ τὸ ἀνάπαλιν.
οἱ δὲ ἀντίχθονες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας παρηλλαγμένας
ἔχουσιν· τοῖς γὰρ ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀντίχθουσι ἡμέραν 15
ποιεῖ, τοῖς δὲ ὑπὸ γῆν νύκτα. καὶ πάλιν παρ' ἡμῖν δύνων ὁ
ἥλιος νύκτα ποιεῖ, παρὰ δὲ τοῖς κάτω ἀνατέλλει ἡμέραν ποιῶν.
τροπὰς μέντοι καὶ ἱσημερίας τὰς αὐτὰς ἔχουσιν οἱ ἄνω βόρειοι
τοῖς κάτω [βορείοις], τοιούτεστιν οἱ ἀντίχθονες. οἱ δὲ ἀντίποδες
πάντα ἐναντία καὶ μαχόμενα ἔχουσιν· ὅτε μὲν γὰρ παρ' ἡμῖν νύξ 20
ἔστι, παρ' ἐκείνοις ἡμέρα, καὶ ὅτε παρ' ἐκείνοις θέρος, ἐν τῇ καθ'
ἡμᾶς οἰκουμένῃ χειμῶν. καὶ καθόλου, ὅτε τοῖς ἐν (τῇ) νοτίῳ
ζώνῃ ἀντοικοῦσι χειμῶν ἔστι καὶ ἡμέρα, τότε τοῖς ἐν τῇ βορείῳ
οἰκοῦσι θέρος ἔστι καὶ νύξ. ὥστε καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας καὶ
τροπὰς καὶ ἱσημερίας καὶ οἰκῆσεις ἐναντίας οἱ ἄντοικοι ἔχουσιν. 25

31. Περὶ διαφορᾶς τῶν ἐν ταῖς οἰκῆσεσι σκιῶν,
καὶ κατὰ πολοὺς τόπους οἰκοῦσιν.

Posidonius of Ge-
min c. 13 Strab
II p. 94 sqq.
Cleomed 1
p. 22 sq.

|| Τῶν δὲ ἐν ταῖς οἰκῆσεσιν οἱ μὲν εἰσιν ἄσκιοι, οἱ δὲ βραχύ-
σκιοι, οἱ δὲ μακρόσκιοι, οἱ δὲ ἑτερόσκιοι, οἱ δὲ ἀντίσκιοι, οἱ δὲ
ἀμφίσκιοι. ἄσκιοι μὲν οἱ κατὰ κορυφὴν ὥραι ἕκτῃ τὸν ἥλιον ἔχον- 30
τες· ὥσπερ γάρ, εἴ τις δαλὸν ἀνάψας ὀρθὸν στήσειε, τούτου οὐκ ἂν

1 γενόμενος ἥλιος M | μὲν post ἡμῖν M | 2—4 ἐὰν — ἑαρινῆς om V ||
5 ἱσημερίας ante ὁ ἥλ. V | 6 ἡ. καὶ ἐλάττους (omisso τὰς δὲ νύκτας et ποιεῖ)
V | 6—8 καὶ — καταβαίνων V: ἀπὸ δὲ τῆς ἐν χηλαῖς ἱσημερίας ἐπὶ τὸν
αἰγόκερῳ καταβαίνων M | 9 τὰς νύκτας αὖξει χειμῶνα ἀπεργαζόμενος
M: μετοπωρινήν ἱσημερίαν ποιεῖ V | 10, 1 καὶ τὴν νύκτα μειοῖ θέρος ποιῶν
M: ἑαρινήν ἱσημερίαν παρέχων V | 13 τοῦτο M | καὶ τὸ ἀνάπαλιν om V ||
15 γῆς ἀντίχθουσι ἀνατ. M | 20 πρὸς ἡμᾶς VM | 22 τοῖς ἐν scripta: ἐν τοῖς
VM | 22, 3 τὴν νότιον ζώνην M | 23 τότε ἐν τοῖς τὴν βόρειον M | 24 δὲ post
νύκτας M | 26 σκιῶν om V | 29 ἀντίσκιοι corr Pet: αὐτόσκιοι VM

- γένοιτο σκιά, οὕτως οὐδὲ τῶν ὑπὲρ κορυφῆς ἐχόντων τὸν ἥλιον
 μεσουρανοῦντα γένοιτο ἄν. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν
 οἰκοῦντες. ἡλίου (δὲ) γενομένου ἐν Κριῶι ἢ ἐν Χηλαῖς τότε κατὰ
 κορυφῆς ἔχουσι τὸν ἥλιον, εἰ συγχωρήσασιν οἰκεῖσθαι τοὺς τό-
 5 πους. φασὶ δὲ ἐν Σύνημι καὶ Ἐλεφαντίνῃ ἀσκίους γίνεσθαι,
 ὅτε ὁ ἥλιος γίνεται ἐν Καρκίνῳ περὶ ὥραν ἕκτην· βραχύσκιον
 δὲ οἱ τὸν ἥλιον ὀλίγον ἀφροστώτα ἔχοντες· μακρόσκιον δὲ οἱ
 πόρρω αὐτὸν ἔχοντες· ἑτερόσκιον δὲ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ οἰκουμένην
 οἰκοῦντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος ἡ σκιά ἡμῶν τρέπεται
 10 (λέγω δὲ ἐν δεξιᾷ ἐπὶ τὸ βόρειον)· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄντοιχοι
 985 M. ἑτερόσκιον εἰσιν, ἐπειδὴ καὶ τούτων ἡ σκιά ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν
 157 P. μέρος τὸ νοτιώτερον τρέπεται· ἀντίσκιον δὲ οἱ ἐν τῷ βορείῳ,
 ἐπειδὴ ἐναντίας τὰς σκιάς ἔχουσιν οἱ μὲν εἰς τὰ δεξιὰ μέρη
 αὐτῶν, οἱ δὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ διὰ τὸ μέσον εἶναι αὐτῶν τὸν
 15 ἥλιον· ἀμφίσκιον δὲ γίνονται οἱ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν κύκλον οἰ-
 κοῦντες· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄσκιον· ὅτε μὲν γὰρ ὑπὲρ κορυφῆς αὐτῶν
 ἔστιν ὁ ἥλιος, ὥς εἵπομεν (p. 66, 31), ἄσκιον εἰσιν· ὅτε δὲ ἀφίσταται
 αὐτῶν ἀπὸ Κριοῦ εἰς Ταῦρον καὶ τὰ ἐξῆς ζῳῖδια, τὴν αὐτὴν
 σκιάν ἔχουσιν ἐπὶ τὰ εὐώνυμα μέρη· ὅτε δὲ ἀπὸ ἰσημερίας τῆς
 20 ἐν Χηλαῖς ὁ ἥλιος γένηται ἐν Σκορπίῳ καὶ τοῖς ἐξῆς ζῳιδίοις,
 τότε ἡ σκιά αὐτῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἐκπέμπεται, ὥστε συμ-
 βαίνειν τοὺς τῇδε οἰκοῦντάς ποτε μὲν ἀσκίους γίνεσθαι, ὅταν
 ἐν Χηλαῖς ἢ Κριῶι ὁ ἥλιος ᾧ κατὰ κορυφῆς αὐτῶν ἦι, ποτὲ
 δὲ ἐν ἀριστεραῖ ἔχειν τὴν σκιάν, ὅτε ἐν Σκορπίῳ καὶ τοῖς ἐξῆς
 25 ὁ ἥλιος γίνεται. τινὲς δὲ καὶ περισκίους τοὺς περὶ αὐτοὺς κύ-
 κλῳ ἔχοντας τὴν σκιάν εἶναι βούλονται.
- || πρῶτος δὲ Παρμενίδης ὁ Ἐλεάτης τὸν περὶ τῶν ζωνῶν
 ἐκίνησε λόγον. περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλὴ διαφωνία
 τοῖς μετ' αὐτὸν γέγονεν· οἱ μὲν γὰρ ἐξ αὐτὰς εἶπον ὡς Πολύ-
 30 βιος ('De aequatore', V p. 28 Schweigh) καὶ Ποσειδώνιος (p. 92
 Bake) τὴν διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ πέντε παρ-
 ἔλαβον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης ('Mercurii' fr XIX al) καὶ ἄλλοι
 πολλοί, οἷς καὶ ἡμεῖς κατηκολουθήσαμεν. περὶ δὲ οἰκίσεων
 πάλιν καὶ τῶν ἐνοικούντων καὶ ὀνομάτων γέγονε πολλὴ ταραχὴ
 35 καὶ περὶ ἀντιχθόνων καὶ ἀντιπόδων.

Ach

2 εἰσὶ δὲ om V | ὑπὸ om M || 3 οὗτοι post οἰκοῦντες iterum M || 4 corr
 Dieterich: εἰσὶ γ. μ. οἰκ. τ. τ. V, om M || 6 ὁ om M || 12 post δὲ supplet
 Pet (τοῖς ἐν τῷ νοτίῳ) || 16 δ' M || 17 ἀφίσταται V || 24 τῆς ἐ. M || 25 αὐ-
 τοὺς VM || 25, 6 ἔχοντας post τοὺς M || 27 ὁ Ἐλεάτης τὸν scripsi: ὁ στεα-
 τῆς τον V, om M || 35 καὶ ante περὶ om V

32. *Περὶ μεταρσίων καὶ μετεώρων.*

Endorus? cf
Seneca NQ II
1, 1 Geminus
Simplicio in Phys
II 2 p. 91 D.

|| Διαφέρει δὲ μετέωρα μεταρσίων, ἣν τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς
καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ τῆς γῆς,
οἷον ἄνεμοι νεφέλαι ὄμβροι ἀστραπαὶ βρονταὶ κομήται δοκίδες 5
πώγωνες λαμπάδες ἱριδες ἄλλες διαίττοντες θυμοὶ θύακες.
λεχτέον δὲ περὶ μεταρσίων· περὶ γὰρ μετεώρων προεῖρηται
(c. 10 sqq.). πρῶτον δὲ περὶ ἀνέμων εἰπωμεν.

33. *Περὶ ἀνέμων, καὶ ὅτι διαφέρει αὖρα
ἀναθυμιάσεως.*

10

Plutarchus Plac
p. 874 sq. D.

cf De mundo
p. 894 b

|| Ἀναξίμανδρος τοίνυν θύσιν αἲρος τὸν ἄνεμον εἶπε, τινὲς
δὲ ἀναθυμιάσιν αἲρος. || ἄλλοι δὲ διαφέρειν ἄνεμον λέγουσιν 158 P.
αὖρας· ἄνεμον γὰρ εἶναι θύσιν αἲρος, αὖραν δὲ ἀναθυμιάσιν
γῆς. καὶ τοὺς μὲν ἐκ νεφῶν λέγουσιν εἶναι ἀνέμους καὶ καλεῖ-
σθαι ἐκνεφίας, τοὺς δὲ ἀπὸ γῆς φερομένους ἀπογε(λ)ους, τοὺς 15
δὲ ἀπὸ ποταμῶν ἐξυδρίας, ἀπὸ δὲ κόλπων κολπίας, ἀπὸ δὲ
ὀρῶν ὀρίας ἢ ὀρεστίας καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ Περὶ
ἀνέμων (II p. 973. Arist pseud p. 622) καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ (fr 39
II p. 170 Schn), ὥστε καὶ ἀπὸ τόπων τινὰς λέγεσθαι, οἷον
Καικίαν τὸν ἀπὸ Καΐκου τοῦ ποταμοῦ πνέοντα καὶ Σκειρώνα 20
τὸν ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν. τινὲς δὲ ἀπὸ ὀρμῆς ὠνο-
μάσθησαν, ὡς οἱ σφοδρῶς ῥέοντες καταγίδες καὶ οἱ μετὰ παλ-
μοῦ τινος καὶ πηδήματος θύελλαι. οἱ δὲ ἀπὸ σχήματος λέγον- 988 M.
ται, ὥσπερ οἱ μετὰ δινήσεως στρόβιλοι καὶ οἱ κάτωθεν εἰς
ὑψος φερόμενοι περηστῆρες. || ἐπραγματεύσατο δὲ περὶ ἀνέμων 25
καὶ Ἐρατοσθένης (p. 165 Bernh). || οἱ δὲ γενικώτατοι ἄνεμοι τέσ-
σαρές εἰσι, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν πνέων καλεῖται ἀπηλιώ-
της, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου βορέας, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀνταρκτικοῦ νότος, ὁ δὲ ἀπὸ δύσεως ζέφυρος· ζόφος γὰρ ἡ δύσις
κατὰ τοὺς ποιητάς.

Ach

Plutarchus Plac
III 7 p. 874 sq.

90

2 μετάρσια μετεώρων M || 4 αἲρος M | κ. ὑπὸ γῆς V || 5 ὄμβροι V ||
6 πώγωναι M | διαίττοντες VM || 7 δὴ M || 15 suppl Vict || 16 ἐνδρίας VM:
corr Rose | τοὺς δὲ ἀπὸ κ. M | ἐγκολπίας 'De mundo' 394 b al || 17 γὰρ ante
παρὰ M || 18 καλλιμάχῳ V | post Καλλ. οὕτως ὀνομάζονται M || 19 ὡς
V | τινῶν φασὶ post τόπων V || 20 κεκίαν VM: corr Vict | κάιος M | τοῦ
om M || 21 τῶν ἀ. τ. V | τῶν om M || 22 οἱ ante σφ. om M | ῥέοντες cf
l. 13 | καταγίδες om M || 29 ζόφος scripsi e Plut: ζέφος VM

34. Περὶ κομητῶν.

|| Περὶ δὲ κομητῶν καὶ δοκίδων ἐπραγματεύσαντο πολλοί, Ach
 ὥσπερ καὶ Δημήτριος. || εἰσὶ δὲ οὐκ ἐν οὐρανῷ, ἀλλ' ἐν τῷ
 αἰθέρι. οἱ μὲν οὖν κάτω τὸ φῶς ἔχοντες καὶ τὰς μαρμαρυγὰς
 5 κάτω νενοῦσας καλοῦνται κομήται, οἱ δὲ ἄνω τὸ φῶς νενευκὸς
 ἔχοντες καλοῦνται λαμπάδες. ὁπότε δὲ ἐπίμηκες ἔχουσι τὸ φῶς,
 καλοῦνται δοκίδες. ὁπότε δὲ ἱκματῶδες φῶς ὁρᾶται, καλεῖται
 ἱρις. ὅταν δὲ περὶ τὸν ἥλιον ἢ κύκλος (ἐνίοτε καὶ δύο καὶ
 10 τρεῖς γίνονται, ὅθεν καὶ Ἄρατος εἶπε (v. 816, Ecl XV) 'τριέλικτον
 ἀλῶν'), ἄλως καλεῖται. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀστέρων ὥσις τοῦ φωτός
 γένηται ἐπὶ τὰ κάτω, καλοῦνται ῥυμοὶ καὶ ῥύακες· ἀπὸ δὲ
 τόπου εἰς τόπον μετερχόμενοι καλοῦνται αἵττοντες καὶ διάιτ-
 15 τόντες. γίνεται δὲ τοῦτο τῶν ἀστέρων ὑπὸ πνεύματος τινασσο-
 μένων καὶ οἰονεὶ σπινθήρας ἀφιέντων, διὸ καὶ σημεῖον ἀνέμων
 εἶπεν Ἄρατος τοῦτο (v. 926). καὶ Φάτιν δὲ νέφος πεφωτισ-
 μένον περὶ τὸν Καρκίνον φασίν, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 892). ἀκο-
 λούθως δὲ ταῦτη καὶ Ὀνους λέγουσι περὶ τὸν Καρκίνον ἀστέρας
 εἶναι. τοὺς δὲ κομήτας καὶ τοὺς τοιοῦτους οἱ μὲν λέγουσιν ἐξ
 20 P. ἀστέρων συνερχομένων γίνεσθαι καὶ ἐμφωτιζομένων, οἱ δὲ ἐκ
 νεφῶν περιπεφωτισμένων, ἄλλοι δὲ ἐκ παρατρίψεως αὐτοὺς
 φωτίζεσθαι λέγουσιν. οὐ φαίνονται δὲ ἀεὶ, ἀλλὰ γίνονται κατὰ
 περιόδους χρόνων.—ὅτε μὲν οὖν συγκροῦνται αἱ νεφέλαι πρὸς
 ἀλλήλας, βροντὰς ποιοῦσι, ῥαγεῖσαι δὲ καὶ πνεῦμα μετὰ ῥύμης
 καὶ σφοδρᾶς ὀρμῆς ἀφείσαι κεραυνοὺς ποιοῦσι διὰ τῆς ῥύμης
 25 ἀναπτομένου τοῦ πνεύματος. ἀστραπαὶ δὲ γίνονται ἤτοι ἐξ
 αὐτῶν πάλιν τῶν νεφῶν φωτὸς ἀναπτομένου καὶ σβεννυμένου ἢ
 ἐκ πυρὸς μαρμαρυγῆς ἐκπεμπομένης. ὄμβροι δὲ ἐξ ὑγρασίας
 ἀναδόσεως καὶ νεφελῶν ὑγρῶν γίνονται. ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν
 ὁλίγῳ περὶ μεταρσίων.

35. Περὶ θέσεως.

|| Εἰδέναι χρὴ περὶ τῆς θέσεως τῆς σφαίρας, ὡς οὐκ ἔστι
 μία ἀλλ' ὅποσα τὰ κλίματα τῆς γῆς, πρὸς ἃ καὶ αἱ θέσεις τῆς

Ach

5 νεύοντες V | τὸ φῶς om V || 7 καὶ δοκίς post δοκίδες V || 8 <οἶον>
 ante ἐνίοτε supplet Wil | δὲ post ἐνίοτε M || 11 οἱ δὲ ἀπὸ M || 12 αἵττοντες
 et διάττοντες VM || 19 αὐτοὺς post γίν. V || 21 γίνεσθαι V || 23 ποιοῦσιν
 M || 24 ἀφῆσαι M || 27 scripsi: μαρμαρυγαὶ εἰσιν ἐκπεμπομεναι VM | ὑγρᾶς
 ἀναδόσεως M || 30 <τῆς σφαίρας> post θ. supplet Pet || 32 ἀλλ' ὅποσα scripsi:
 ἀλλὰ πρὸς VM | πρὸς ἃ om M

σφαίρας γίνονται. λεπτέον δὲ περὶ ὀλίγων, καὶ τότε τῆς κατὰ τὸν Ἄρατον ἀψόμεθα. Θέσις τίς ἐστι κατὰ τὸ Ἑλλησποντιακὸν καὶ τῆς Μακεδονίας κλίμα· παρὰ γὰρ Ἀντιγόνῳ διατρέβων Ἄρατος, τῷ τῆς Μακεδονίας βασιλεῖ, πρὸς τὸ αὐτόθι κλίμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων πεποιοῖται. ἂν μὲν οὖν οἱ 5 πόλοι πρὸς τῷ ὀρίζοντι τὴν θέσιν ἔχωσιν ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ ὀρίζοντος, συμβήσεται μήτε τὸν ἀρκτικὸν μήτε τὸν ἀνταρκτικὸν ἀειφανῆ εἶναι, ἀλλ' ἑκάτερον τούτων ἡμικύκλιον ἀνατέλλειν αἰεὶ καὶ δύνειν. ἂν δὲ τὸν βόρειον πόλον ὑψηλότερον ποιήσω- 10 μεν τοῦ ὀρίζοντος, πρὸς τὸ γινόμενον ἕξαγμα καὶ ὕψος αὐτοῦ 10 καὶ τὰ κλίματα τῆς γῆς ἔξει τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν διάφορα. δῶμεν ξ' μοιρῶν κύκλον τέμνοντα τὴν σφαῖραν διὰ τῶν πόλων, ὥσπερ τοὺς κολούρους. δῆλον οὖν, ὅτι ἕκαστον τῶν ἡμισφαιρίων ἔξει ἀνὰ λ', τὸ δὲ ὑπὲρ γῆν μοίρας λ' ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μέχρι τοῦ πόλου. ἂν οὖν μετεωρίσω τὸν 15 βόρειον πόλον μοίρας ε', ἔσται τοῦ Ἑλλησπόντου τὸ κλίμα καὶ ἡ ἡμέρα μεγίστη ὥρων ιε', ἡ δὲ νύξ (ἐλαχίστη) θ' χειμῶνος. ἂν δὲ μὴ μόνον ἐξ ἄλλ' ἐννέα ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μετεωρίσω τὸν βόρειον πόλον, μακροτέρα ἔσται ἡ μεγίστη ἡμέρα παρὰ τοῖς οὕτως οἰκοῦσιν ἢ τοῖς προειρημένοις ἐν τῷ Ἑλλησ- 20 πόντῳ. καὶ πάλιν, ἂν ὑψηλότερον αὐτὸν ποιήσω καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἀπέχοντα, μακρότεραι εὐρεθήσονται αἱ ἡμέραι, ἕως οὗ ἂν ὁ βόρειος πόλος μεσουρανίαν τὴν θέσιν σχῇ, καὶ τότε οὕτως κειμένης τῆς σφαίρας συμβήσεται ἐξ μηνῶν εἶναι τὴν ἡμέραν καὶ ἐξ μηνῶν τὴν νύκτα· μεσουρανοῦντος γὰρ 25 τοῦ βορείου εὐρεθήσεται ὁ ζωδιακὸς ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος δόξα 180 P. τεμνόμενος καὶ τὸ ἥμισυ ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ λοιπὸν ἥμισυ ὑπὸ γῆν αἰεὶ ἔχων. τούτου δὲ ὄντος δῆλον, ὅτι καὶ ἐξ ζωῖδια ὑπὲρ γῆν ἔσται, ταῦτα, ἐν οἷς ὁ ἥλιος γενόμενος καὶ καθ' ἕκαστον λ' ἡμέρας ποιῶν ποιήσει τὴν ἡμέραν μηνῶν ε', τὰ δὲ ἄλλα ε' 30

4, 5 καὶ τὴν διδασκαλίαν om V || 10 πρὸς τοῦτο post αὐτοῦ V || 12 δῶ-
κεν M || 13 κολλούρους M || 14 τριάκοντα M | τὸ corr Pet: τῶν VM | δὴ ὅ.

conl Pet | γῆς M | ὁ V (ut fere semper) || 15 οὖν om V || 16—18 scripsi e V
et supplēvi e M: κλίμα ἔχον τὴν μὲν ἡμέραν τὴν μεγίστην ὥρων ιε' τὴν δὲ
νύκτα τὴν ἐλαχίστην ὥρων θ' M || 18 μόνον post ἐξ iterum V | ὀρίζωντος
M || 21, 2 π. αὐτοῦ τοῦ M || 22 ἡμέραι corr Pet: ὥραι VM || 23 οὗ ἂν scripsi:
οὗ V, ἂν M | μεσουρανίαν scripsi: -νῶν V, -ήση (ante πόλος) M | σχῇ vel
ἔχη V || 26 πόλου post βορ. M | εἰς ante δ. deleui | δύο M || 27 μὲν ante ἡμ.
M | γῆς τὸ δὲ λοιπὸν M || 28 οὕτως ante ὄντος M | δὴλ. ὡς M | ζωῖδια
VM || 29 γῆς M | δηλονότι post ταῦτα M || 30 μ. ἐξ M | δ' M

ζώϊδια αἰεὶ ἀφανῆ καὶ ὑπὸ γῆν ἔσται, ἐν οἷς ὁ ἥλιος γινόμενος ποιήσει τὴν νύκτα μηνῶν 5' διὰ τὸ μὴ ἀνατέλλειν ἐν τοῖς 5' τοῖτοις γινόμενον αὐτόν. ταῦτα δὲ ἡμῖν εἰλήφθω τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν χάριν. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι λόγῳ 5 καὶ θεωρίαι ταῦτα κατ' ἀκολουθίαν ἐκ τῶν φανερῶν ἐδειχθῇ ἀφανῆ ὄντα· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀπὸ ἐμπειρίας ἕξ μηνῶν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἕξ μηνῶν δεῖξαι. τινὲς δὲ ἰστοροῦσιν ἢ ἡμερῶν ἑκτασιν μιᾶς ἡμέρας, ἄλλοι δὲ π' ἡμερῶν. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὲρ Θούλην τὴν νῆσον λεγόμενοι εἶναι. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰ 10 κλίματα διαφορὰ τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν παραδειγματος χάριν τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν εἴρηται.

Ἡ δὲ κατὰ τὰ Φαινόμενα Ἀράτου τῆς σφαίρας θέσις ὀφείλει 15 ἔχειν τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τοῦ ὀρίζοντος ἐφαπτόμενον τῆς τε τοῦ Ἀράκοντος κεφαλῆς ἐφαπτομένης τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ ἐφαπτομένου τοῦ ὀρίζοντος καὶ ὥσπερ ζύοντος. διὸ καὶ Ἀρατὸς φησιν (v. 61, 2, Ecl V).

κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἡχί περ ἄκραι
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡέλλιοι.

τὸν γὰρ ὀρίζοντα μεταξὺ τοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ (τοῦ) ὑπὸ γῆν ἡμισφαί- 20 ριου εἶναι συμβέβηκεν. τινὲς δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἀκούουσιν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεχθέν, διότι τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριου τεμνομένου ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τὸ μὲν ἔστι πρὸς τῇ ἀνατολῇ, τὸ δὲ πρὸς τῇ δύσει. ἔμοι δὲ οὐ πάνυ τι δοκεῖ τοῦτο λέγειν Ἀρατὸς, εἰ μὴ 25 ἄρα τις οὕτω λέγοι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀράκοντος πορεύεσθαι (v. 61, 2, ib.)

ἡχί περ ἄκραι

μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡέλλιοι,

καθ' ὃ τοῦ ὀρίζοντος ἐφαπτομένη ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀράκοντος ἔστι 30 καὶ πρὸς τῷ μεσημβρινῷ, καθ' ὃ συμβολὴ γίνεται τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὀρίζοντος καὶ τέμνουσιν ἀλλήλους. καὶ διὰ

1 γενόμενος M | 2 μ. ἕξ M | ἕξ M | 4 τε καὶ ν. M | 6 μηνῶν om V | 7 ἕξ μηνῶν V: τοσοῦτων M | ὁκτώ M | 9, 10 εἰ μὲν — διάφοροι νύκτες καὶ ἡμέραι παραδ. V | 12 supra ρ vocis ἀράτου superscriptum videtur o | 13 cf. c. 22. 26 al | τὴν τε M | 14 κεφαλῆς scripsi: τῆς κεφαλῆς V, κεφαλὴν M | ἐφαπτομένην M | 14—16 αὐτοῦ δὲ — ξ. om M | 16 ζύοντος scripsi (cf v. 650): ξέειν αὐτόν V | φησί VM | 18 ἀντολαὶ V | 21, 2 ἐπὶ — τεμνομένον om V | 22 γῆς M | 24 π. τοι M | 28 ἀντολαὶ V | 29 καθὼ VM | ἔστιν post ἐφαπτ. M | 30 μεσημβρινῷ M | καθο M, καθὰ V | 30, 1 μεσημβρινοῦ M

τούτου περὶ Κηφέως λέγων τὸν αὐτὸν ἐνέφηγεν ἡμῖν ὁ Ἄρατος
(v. 182)· τούτου γὰρ τὰ ἀπὸ τῆς ζώνης ἕως τῶν ποδῶν ἐντός 161 P.
ἔστι τοῦ ἀρκτικοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀρκτικός κύκλος οὐδέποτε κατα-
δύεται, ἡ δὲ ζώνη τοῦ Κηφέως ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔστι τοῦ
ἀρκτικοῦ κύκλου, τὸν ὀρίζοντα διὰ τῆς ζώνης αὐτοῦ ἐμφαίνει 5
(v. 649—652, Ecl V)·

ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεύς
γαῖαν ἐπιζύει, τὰ μὲν ἐς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων Ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτόν
Ἄρκτοι κωλύουσι, πόδας καὶ γούνα καὶ ἴξυν.

10

Ἄρκτους δ' εἶπε νῦν τὸν ἀρκτικὸν κύκλον. τὰ μὲν οὖν τῆς Θέ- 982 M.
σεως ταῦτα.

Ach

|| τὸν δὲ ἐξηγούμενον ἐν δεξιᾷ χρῆ τὸν βόρειον πόλον ἔχειν
καὶ ἐν ἀριστερᾷ τὸν νότιον, ἐπειδὴ αἱ Ἄρκτοι ἐπὶ ἀνατολῶν
ἐν δεξιᾷ κεῖνται, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ὁ νότος. τινὲς δὲ τῶν ἐξ- 15
ηγουμένων βούλονται ἔμπροσθεν μὲν τὰς Ἄρκτους, ὀπίσω δὲ
τὸν νότον, δεξιὰς δὲ τὰς ἀνατολάς, ἀριστερὰς δὲ τὴν δύσιν
ἔχειν, ἴσως ἀπὸ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν κινηθέντες (II XII 239 sq.)

εἴτ' ἐπὶ δεξι' ὥσι πρὸς ἧν τ' ἡέλιόν τε
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα

20

οὐκ εἰδότες, ὡς ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν τῶν τόπων ἐκείνων θέσιν
δεξιὰ μὲν τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά εἶπεν. ἡ δὲ
τοῦ κόσμου θέσις, καθὰ προεῖπον (I. 13), δεξιὰς ἔχει τὰς Ἄρκτους,
καὶ οὕτως τιθέσθαι χρῆ τὴν σφαῖραν τὸν ἐξηγούμενον.

36. Περὶ κινήσεως.

25

Ach

|| Χρῆ τὸν ἐξηγούμενον ἐπὶ τὰ ἐναντία περιδινεῖν τὴν σφαῖ-
ραν· εἰ γὰρ τις ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐφ' ἑαυτὸν περιδινήσει τὴν
σφαῖραν, αἱ Ἄρκτοι ἐν ἀριστερᾷ ἔσονται τῶν ἀνατολῶν, ὁ δὲ
νότος ἐν δεξιᾷ. ὅπερ ἀδύνατον. ὅτι δέ, ὡς εἶπον, χρῆ τὴν
σφαῖραν κινεῖν, διδάξει ἡμᾶς αὐτὸς Ἄρατος (Ecl IV), ποτὲ μὲν 30
περὶ τῶν Ἄρκτων λέγων (v. 29, 30)

1 τούτου scripsi: τοῦτο VM | λόγου V || 3 δὲ V || 7 ἡ V | ζώνῃ VM ||
8 γαῖαν M: τε V | ἐπὶ ζῶν V | ἐν κεφαλῇ V || 9 ἀλλ' ἀτὰρ αὐτοὶ V, ἀλλὰ
τά γ' αὐταὶ M || 10 Ἄρκτου V || 11 correxi: ἀρίστους δειπνύλιον τὸν ἀρκτι-
κὸν κύκλον V, om M || 15 κεῖνται V in margine || 17 supplēvi | δὲ ante τὴν
om V | 19 δεξιῶσι V, δεξιὰ sequente lacuna 4 litt M || 20 τῶι γε M || 21 τῶν
om V || 26 περὶ τὰ V || 28 ἐν om M | ἀριστεραὶ V, -ὰ M || 29 ἐν δεξιὰ M

αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται
 ἔμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμένοι
 ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου λέγων (v. 577, 8)
 τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν Ὀφιοῦχον
 5 Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατάγει δ' Ὀφιν ἀνένος ἐγγύς.
 καὶ πάλιν (v. 594, 5)·
 ἀντέλλει δ' Ὑδροῦς κεφαλὴ χαροπὸς τε Λαγῶς
 καὶ Προκίων προτεροὶ τε Κυνὸς πόδες αἰθρομένοιο.
 καὶ πάλιν (v. 625, 6)·
 10 ἦμισυ δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν
 Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι Χηλαί.
 καὶ περὶ τοῦ Κήτους (v. 632, 3)·
 καὶ τὸ μὲν εἰς λοφιὴν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτὴν
 δύνει, ἀτὰρ Κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμοις.
 15 καὶ πάλιν (v. 693—695)·
 Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο
 ποσσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται· ἀντία δ' Ἴππου
 ἔξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἐσπερίῃ Νύξ.
 ταῦτα μὲν ὡς ἐν βραχεὶ περὶ κινήσεως.

20 37. Περὶ ἄστρον δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς.

383 M. Ἡ Τῶν ἄστρον τὰ μὲν ἔστιν ἀειφανῆ, τὰ δὲ ποτε μὲν φαινό- Ach?
 μενα, ποτὲ δὲ ἀφανῆ γινόμενα. ἀειφανῆ μὲν οὖν ἔστι τὰ ἐντὸς
 τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου· οὐδέποτε γὰρ καταδύεται ταῦτα, ἐπειδὴ
 μηδὲ ὁ περιέχων αὐτὰ κύκλος, ἀλλ' ἔστιν αἰεὶ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆς
 25 ἡμισφαίριῳ ἀειφανῆς μετὰ καὶ των ἐν αὐτῷ ἄστρον, ἀφανῆ
 δὲ τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνταρκτικοῦ κύκλου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς αἰεὶ
 ἀφανῆς ἔστιν. τῶν δὲ λοιπῶν ἄστρον τὰ μὲν ποτε μὲν ἀνα-
 τέλλει, ποτὲ δὲ δύνει, τὰ δὲ τῆς αὐτῆς νυκτὸς καὶ ἀνατέλλει
 καὶ δύνει. οἷον ἔστω ὁ ἥλιος ἐν Κριῳ· τούτου ἀνατέλλοντος
 30 προανατέλλει Ἴππος· ἐν Χηλαῖς δὲ ὄντος τοῦ ἡλίου καὶ ἀνα-
 τέλλοντος δέδυνκεν ἤδη Ἴππος· ὥστε ποτὲ μὲν φαίνεται ἀνα-
 τέλλων Ἴππος, ποτὲ δὲ δύνων. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα
 ἀπὸ θερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ χειμερινοῦ· τὰ γὰρ ἐν τῷ

2 ἔμπαλιν εἰς M: καὶ ἐς V || 7 τε om V || 8 πόδες κυνὸς M || 11 φο-
 ρίσαν V || 13 τὰ V | ἐς M || 14 ὤμοι M || 16 ὕδροχόο V || 16,7 περιτελλ.
 — κεφαλῇ om V || 21 αὐτὴν V | τὰ δὲ π. μὲν φ. M: καὶ τὰ μὲν π. φ. V ||
 24 γῆν V || 28 ἐπὶ αὐτῇ τῆς M || 31 φαίνει V | ὁ Ἴ. M || 33—p. 74, 1 μέχρι
 τοῦ θερινοῦ ἀνταρκτικοῦ πρὸς τ. ν. V

ἀνταρκτικῶι τῶι πρὸς τῶι νότῳ ὄντα βράδιον ἀνατέλλοντα δύνει
ταχέως διὰ τὸ πλεῖον εἶναι μέρος τῆς σφαίρας ὑπὸ γῆν πρὸς
τῶι νότῳ. ἀνάπαλιν δὲ τὰ βορειότερα καὶ μεταξὺ ἀρκτικοῦ
κύκλου καὶ ἰσημερινοῦ ταχέως ἀνατέλλοντα βραδέως δύνει διὰ
τὸ πλεῖον ἔχειν μέρος ὑπὲρ γῆς τῆς σφαίρας πρὸς τῶι βορρᾷ. 5
συμβήσεται οὖν τινὰ τῶν ἐνταῦθα κειμένων ἄστρον τῆς αὐτῆς 183 P.
νυκτὸς ἀνατέλλειν καὶ δύνειν, ἃ καλεῖται ἀμφιφανῆ. παρα-
δείγματος δὲ χάριν παρειλήφθω ὁ Ἑγρόνασι καὶ ἔστω ὁ ἥλιος
ἐν Τοξότηι καὶ ἀνατελλέτω ἐν αὐτῷ· πάλιν δυέτω δύνοντος
ἡλίου· ἐσπέρα ἐστὶ καὶ νύξ· ὁ δὲ Ἑγρόνασιν οὐδέπω δέδυκεν, 10
ἀλλ' ἐπιμείνας ἐν τῶι ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίρειῳ πρὸς τῇ δύσει
δύνων ὕστερον τῆς αὐτῆς νυκτὸς προλαμβάνει τὴν τοῦ ἡλίου
ἀνατολὴν καὶ τοῦ Τοξότου προανατέλλων αὐτῶν καὶ ὕστερον
αὐτῶν δύνων. δηλοῖ γοῦν τοῦτο Ἄρατος λέγων (v. 616—618,
Ecl. XII).

15

ὅτινα τοῦτον ἄιστον ὑπουρανίων εἰδῶλων
ἀμφοτέρων δύνοντα καὶ ἐξ ἐτέρης ἀνιόντα
πολλάκις αὐτονυχὲι θηρεύμεθα.

38. Ὅτι δύσεις διτταὶ καὶ ἀνατολαί.

Ach?

|| Δύσεις δὲ ἄστρον ἐστὶ διττὴ καὶ ἀνατολή, καὶ ἡ μὲν ἑώια 20
λέγεται, ἡ δὲ ἑσπερία, ἑώια μὲν ἀνατολή, ὅταν συνανατέλλῃ
τῶι ἡλίῳ ἄστρον καὶ μὴ μετ' αὐτόν, ἑσπερία δέ, ὅταν δύνον-
τος ἡλίου ἀνατέλλῃ τινὰ τῶν ἄστρον. δύσεις δὲ ἑώια ἐστίν,
ὅταν ἡλίου ἀνατέλλοντος δύνῃ τὰ ἄστρον τὰδε ἢ τὰδε, ἑσπερία
δέ, ὅταν συγκαταδύῃ αὐτῷ.

25

39. Ὅτι διαφέρει ἀνατολὴ ἐπιτολῆς.

o Posidonio? cf
Arius Didym
p. 466 D.

Ach

|| Διαφέρει δὲ ἀνατολὴ ἐπιτολῆς· ἀνατολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ
ἅμα τῶι ἡλίῳ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ἀναφορά, ἐπιτολὴ δέ, ὅταν
πρὸ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἑω ἀνατείλῃ ἄστρον, εἰτα ἐπ' αὐτῷ ὁ ἥλιος
ἐπιτείλῃ. || δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πάσης ὥρας περιφερομένης καὶ 30
περιδινουμένης τῆς σφαίρας ἀνάγκη ἐστὶ καὶ τὰ ἄστρον παντὶ

1 νότον (omisso articulo) M || 3 βόρεια τα μετ. M || 5 γῆν V | τὴν σφαῖ-
ραν M | τὰ ante πρὸς V | βορέα M || 6 ὑπὸ ante τῆς M || 9 ἀνατελλέτω scripsi:
-ει VM; -ηι conl Pet || 11 γῆν V || 12 δύνας V | ἐπὶ ante τῆς (cf l. 6) M ||
13,4 καὶ τὸ ὕ. αὐτ. δύνας V || 16 ὑπ' οὐρανίων V, ἐπ' οὐρανίων M || 17 ἀμ-
φοτέρων V | ἐτέρας V || 18 αὐτονυχὶ V || 22 ὥς post ἡλίῳ del Pet | αὐτοῦ
M || 26 ὅτι om M || 29 ἑώϊαν ἀ. V |

καιρῶι, καὶ ἐν ἡμέραι καὶ ἐν νυκτί, εἶναι ἐν οὐρανῶι συμπερι-
 δινούμενα, μὴ φαίνεσθαι δὲ ἐν ἡμέραι τῇ ὑπερβολῇ τῆς λαμ-
 πρότητος τοῦ ἡλλίου καλυπτόμενα. ἀνατολὴν δὲ οὐ λεκτέον
 ἄστρον, ἐὰν δευτέραι ὥραι ἢ τρίτη ἀναφέρεται ὑπὲρ γῆς, ἀλλὰ
 5 τότε μόνον, ὅτε ἅμα ἡλίωι ἀνατέλλει. ὁμοίως δὲ καὶ δύσειν, ὅτε
 σὺν αὐτῶι δύνει.

¶ 40. ἐπὶ δὲ πᾶσι χρὴ εἰδέναι, ὅτι οὔτε Κηφεὺς οὔτε Κασ- Ach?
 σιέπεια οὔτε Ἀνδρομέδα ἐστὶν ἐν οὐρανῶι· γελοῖον γὰρ ὑπο-
 νοεῖν πρὸ τούτων ἀκαταστέριστον τὸν οὐρανόν (ἄει γὰρ ἦσαν
 10 ἄστέρες καὶ πρὸ Περσέως καὶ Ὡρίωνος). διὸ καὶ ἐν διαφρό-
 15 P. ροις ἔθνεσι διάφορα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων ἔστιν εὑρεῖν.
 ἐν γοῦν τῇ τῶν Αἰγυπτίων σφαίρᾳ οὔτε ὁ Ἀράκων ἐστὶ νομι-
 ζόμενος ἢ ὀνομαζόμενος οὔτε Ἀρκτοι οὔτε Κηφεύς, ἀλλ' ἕτερα
 15 τῶν Χαλδαίων. Ἕλληνες δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἔθεντο τοῖς
 ἄστροις ἀπὸ ἐπισήμων ἡρώων πρὸς τὸ εὐκατάληπτα εἶναι καὶ
 εὔγνωστα· ἀνώνυμα γὰρ ὄντα πολλὴν παρεῖχε ταραχὴν τοῖς περὶ
 ταῦτα σπουδάζουσιν. περὶ πολλοῦ δὲ μάλιστα τούτων τὴν γνῶσιν
 20 ποιοῦντο εἰδέναι οἱ περὶ γεωργίαν καὶ ναυτιλίαν τὸν βίον ἔχον-
 τες· ἐκ γὰρ τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ
 πλοῦ καὶ τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο.

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ
 ΑΧΙΑΛΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ.

4 γῆν V | 6 δύνει om V | 6,7 discrevi coniuncta | 7 πάση V | 11 ἄστρον
 M | 17 correxi cf Aratus v. 373—385: εὐώνυμα VM | ταραχὴν superscripsit
 V | 20 τῶν ante δ. iterum M | 22,3 V: τέλος τῶν ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν
 εἰς τὰ ἀράτου φαινόμενα M (cf inscriptionem c. 1).

COMMENTARIJ FRAGMENTUM

I ΓΕΝΟΣ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

Asclepiades || 1. Ἄρατος ὁ ποιητὴς πατὴρ μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Ἀητοφίλας, ἀδελφοὺς δὲ ἔσχε τρεῖς, Μύριν καὶ Καλλῶνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον ὁμώνυμον τῷ πατρὶ. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἀναφερομέναις Ἐπιστολαῖς. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ ἰα' Περὶ γραμματικῶν Ταρσέα φησὶν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀλλ' οὐ Σολέα, Καλλιμάχου πολυτίστορος ἀνδρὸς καὶ ἀξιοπρίστου Σολέα λέγοντος αὐτὸν γεγενῆσθαι διὰ τούτων (Epiqr XXVII)

ἀλλ' ὀκνέω, μὴ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο 10
καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν πάντων.

Ach || 2. οἱ δὲ Σόλοι πόλεις ἐπιφανεστάτῃ τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς πολλοὶ καγαθοὶ γεγόνασιν ἄνδρες. καλεῖται δὲ νῦν Πομπηίου-πολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου. ἀλλ' οἱ μὲν Κύπριοι Σόλοι καλοῦνται, οἱ δὲ Κιλικίοι Σολεῖς, ὥς καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα· || καὶ γὰρ Σάις πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ καὶ ἑτέρα ταύτῃ ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται, οἱ δὲ τῆς Θράκης Σάιοι, ὥς καὶ 20 Ἀρχιλόχος φησιν (fr 6 B.)

Apollodorus
Comm Hom. of
Strab X p. 487

Achilles huius fragmenti scriptor dicitur in subscriptione sub finem adnotata (Aratea p. 16, Proleg II).

2 Καλιόνδαν V: corr Bergk (e Suida qui Καλώνδας) cf vitam graecam et latinam apud An II || 9 μελιχρότατον infra p. 78, 29 et Anth Pal IX 507: μὲν κράτος V; μὴ τοῦ μὲν Ἄρατος conl Scal

ἀσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ Θάμνῳι,
ἐντος ἀμώμητον, κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

36 P. καὶ πάλιν Ἀθῆναι μὲν εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἰσι δὲ καὶ τῆς Εὐ-
5 βόιας Ἀθῆναι αἱ Διάδες (μέννηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύ-
λος [fr 31 N.] 'κάπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν'), ἀλλ' ἀπὸ
τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Εὐ-
βοίαι Ἀθηνηταὶ λέγονται, ὥσπερ Ἐρατοσθένης φησὶν ἐν τῷ
πρώτῳ Γεωγραφουμένων (p. 352 Berger). οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ
τῶν ἐν Κιλικίαι Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύ-
10 πρῳ Σόλιοι. μένηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς Ἑλεγείαις ταῖς
πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος
κτεῖσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν ἀμοιβὴν
ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δὲ ὁ Σόλων οὕτως
(fr 19 B.)·

15 νῦν δὲ σὺ μὲν Σολλοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
τήνδε πόλιν ναλοῖς καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηϊ Θοῇι κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῇ πέμποι Κύπρις Ἰοστέφανος.

3. || γέγονε δὲ ὁ Ἄρατος κατὰ Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας
20 βασιλέα, ὃς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς. ἦν δὲ υἱὸς Δημητρίου τοῦ
Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Φίλαν τὴν Σελεύκου καὶ Στρατονίκης
θυγατέρα. πᾶν δὲ φιλόλογος γενόμενος καὶ περὶ ποιητικὴν
ἐσπουδακῶς περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους
τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ καὶ δὴ καὶ τὸν Ἄρατον. ὃς
25 παρὰ τῷ βασιλεῖ γενόμενος καὶ εὐδοκιμήσας ἐν τε τῇ ἄλλῃ πολυ-
μαθεῖα καὶ (τῇ) ποιητικῇ προετράπη ὑπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα
γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου ἐπιγραφόμενον βιβλίον 'Κάτοπτρον'
δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιώσαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάδην λεχθέντα
περὶ τῶν φαινομένων μετρικὰ εἶναι καὶ ἅμα εἰπόντος, ὥς 'εὐδο-
30 ξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδόξον ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα

Ign

1 τὴν Strabo X p. 457 || 2 ἐντος corr Brunck al: ἐντὸς V || 4 correxi
(praecante Pet qui Ἀθῆναι αἱ Διάδες ὦν μ., cf Steph Byz al): ἀθηναίων δαΐδαις
μ. V; Διάδες Ἀθῆναι ὦν μ. coni Scal || 5 Διάδας corr Valckenaer (Diatribē
p. 149): δαΐδας V | παρεκπερῶν corr Scal: παρ' ἐκ περῶν V; παρεκπερῶν
coni Valckenaer || 7 Ἀθηνηταὶ coni Holsten || 8 τρίτῳ coni Bernhardt (Era-
tosthenica p. 85) || 11 Φιλόκνηρον Plut (Sol c. 26, cf Herod V 113) || 15 Σολ-
λοισι Plut: -ίησι V || 16 ναλοῖς Plut: δύοις V || 22 πᾶν scripsi: ἦν V; φιλό-
λογος δὲ (electo ἦν) coni Meineke || 24 αὐτῷ V || 27 Κάτοπτρον corr Scal:
-ον V || 29 μετρικὰ εἶναι scripsi: μέτρῳ εἶναι V; μ. ἐκθεῖναι coni Scal, ἐμ-
μετρα εἶναι Pet, μ. ἐντεῖναι Westermann (Biogr gr min p. 53) || 30 ποιήσεις
coni Scal | ἐντείνας corr Westerm: ἐκτείνας V; ἐκθεῖς coni Scal

μέτρῳ'. γέγονε δὲ Ἀντίγονος κατὰ τὴν ῥαε' Ὀλυμπιάδα, καθ' ὃν χρόνον ἵκμασεν ὁ Ἄρατος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται δὲ τοῦ Κατόπτρου Εὐδόξου καὶ Ἀντιγόνου (καὶ) Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς ἡξιῶθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν ταῖς ἰδίαις Ἐπιστολαῖς Ἄρατος.

4. λέγεται δὲ ἐσχολακέναι Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. καὶ τὴν Ὀδύσειαν δὲ διώρθωσε, καὶ καλεῖται τις διόρθωσις οὕτως Ἀράτειος ὡς Ἀριστάρχειος καὶ Ἀριστοφάνειος. τινὲς δὲ αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐληλυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι παρ' Ἀντιόχῳ καὶ ἀξιῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν λελυμάνθαι. οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον μετὰ Ἀράτου Ἀντιγόνῳ συγκεχερονικέναι καὶ Ἄρατον μὴ εἶναι ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἱατρικῶν (λέγουσι γάρ, ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἱατρῷ ἐπέταξε τὰ Φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρῳ δὲ ἀστρολόγῳ ὑπάρχοντι τὰ Θηριακὰ καὶ τὰ Ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἑκάτερον αὐτῶν ἐσφάλλαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης) ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γάρ, ὡς οὐ συνήκμασε τῷ Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος· Ἀντίγονος γάρ, ὧι συνεγένετο Ἄρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον γέγονε Πτολεμαῖον, Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπτον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου οὐ μόνον ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν (XXVII), ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πραξιφάνην (fr 100 g), πάντῃ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον ποιητὴν.

5. γέγονε δὲ ὁ Ἄρατος ζηλωτὴς Ἡσιόδου, ὡς καὶ Καλλίμαχος παρεσημῆνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματος (XXVII) οὕτως·

Ἡσιόδου τόδ' αἶσμα καὶ ὁ τρόπος. οὐ τὸν αἰοιδὸν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεῖς ἀπέμαξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες Ἀρήτου † σύγγονος ἀγρυπνίης.

6. ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα [ποιήματα]· Περί τε Ὀμήρου καὶ Ἰλιάδος [οὐ μόνον τὰ Φαινόμενα] καὶ Ὀστολογίαν καὶ Ἰατρικὰς δυνάμεις καὶ Εἰς Πᾶνα ὕμνον καὶ Εἰς Μῦριν τὸν ἀδελφὸν ἐπικηδεῖον καὶ

3 suppl Scal Pet | 10 καὶ pro ὥστε conl Westerm | 12 Ἀράτου corr Pet: ἄρατον V | 28 τόδ' V Anth Pal (unde τό τ' corr Blomfield) | αἰοιδῶν conl Scal | ὀκνέω μὴ τὸ Anth: ὀκαισωμετο V | 31 ῥήσιες Anth: -εις V | σύντονος Anth; σύγγονοι conl Scal (Aratea p. 311sq.), σύμβολον Ruhnken (Kaibel Hermes XIX p. 120) | ἀγρυπνίη Anth | 32, 3 seclusi (Aratea p. 247) | 33 ὀστολογίαν V (sic; erravi ib p. 216)

Διοσημίας καὶ Ἐπιθυτικὸν καὶ Κατὰ λεπτὸν ἄλλα. ἐπιτετευ-
 μένως δὲ αὐτῷ ἐγράφη τὰ Φαινόμενα, ὡς παρευδοκιμηθῆναι
 πάντας ὑπ' Ἀράτου (καὶ γὰρ Εὐδοξος ὁ Κνίδιος ἐγραψε Φαινό-
 μενα καὶ Λᾶσος ὁ Μάγνης, οὐχὶ ὁ Ἑρμιονεὺς ἀλλ' ὁμώνυμος
 5 ἄλλος Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ, καὶ Ἑρμιππος καὶ Ἡγησιάναξ καὶ
 Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί), ὡς καὶ Πτολεμαῖος
 μέμνηται ὁ βασιλεὺς Ἰδιοφνέσιν οὕτως·

πάνθ' Ἡγησιάναξ τε καὶ Ἑρμιππος <τὰ> κατ' αἶθρην

τεῖρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα

βιβλίοις ἐγκατέθεντο, † ἀπὸ σκοποῦ δ' ἀφάμαρτον.

ἀλλ' ὁ γε λεπτολόγος σκῆπτρον Ἄρατος ἔχει.

7. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν Ἄρατοι ἄνδρες ἐλλόγμοι,
 ἱστοριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστο-
 ρικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημότατος Σικυνώνιος, οὗ ἔστιν
 15 ἡ Πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ λ' βιβλία ἔχουσα. τὰς δὲ Ἀράτου
 Ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν (§ 1. 3), πάντων σχεδὸν
 συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁμο-
 λογούντων γνησίας αὐτὰς μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ
 20 φησίν, ἀλλὰ Σαβιρίου Πόλλωνος. τοῦ δὲ αὐτοῦ τούτου φησὶν
 εἶναι ἐπιγεγραμμένας <τὰς> Εὐριπίδου Ἐπιστολάς.

1 διοσημείας V | ἐπιθυτικὸν corr Hemsterhuys (ε Suida s. v. Ἄρατος, cf Aratea p. 247): σκυθικὸν V | 6 ὡς scripsi: ὧν V | 6, 7 testimonium breviano corruptum puto ob Antigoni Mirabil XIX p. 6 Keller (ut Aratea p. 385 sq.); scriptum videtur tale quid olim fuisse ὡς καὶ Ἀρχέλαος Ἰδιοφνέσιν ἃ προσφώνει Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ; adhibentur enim Archelai epigrammata in his litteris, cf interpretem latinum (An II) ad v. 338. 449; β. ἰδίως καὶ φησιν coni Pet | 8 suppl Scal Pet | 10 ἀποσκόπιοι δ' coni Scal Pet, σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἄμαρτον 'alii' apud Westerm, ἐπισκοποὶ οὐδ' ἀφ. Kaibel p. 123 | 11 ἀλλ' ὁ γε corr ego Kaibel: ἀλλὰ τό τε V; ἀλλὰ τὸ coni Scal Pet, ἀλλὰ γε Ursinus | λεπτολόγος corr Ursinus (cf Callim Ep XXVII 3): -ον V | σκῆπτρον corr Scal: σκήπτου V | 18 Νικαεὺς coni Bentley (Phalar p. 574 Ribb, at cf Marcks Symbola ad epistologr gr p. 6) | 20 Σαβιδίου coni Bentley, Ἀσινίου Bergk, Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου 'alii' (cf Westerm in ed) | Πολύβιβλος supplent Scal Bentley.

II ΠΕΡΙ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ.

Ign || 1. Τὴν δὲ τῶν Φαινόμενων ἐξηγήσιν πρῶτον μὲν ἐστῶσης
τῆς σφαίρας, μετὰ δὲ ταῦτα κινουμένης ἐποιήσατο Ἄρατος. διὸ
συμβέβηκε πάσας τὰς σφαίρας ἐν ἁμαρτίαι ὑπὸ τῶν ζωγράφων
γράφεσθαι· ἐστῶτα γὰρ καὶ ἀκίνητα γράφοντες αὐτὰ σφάλλονται
πολλὰ ἐν τῇ κινήσει ἐν τοῖς συνανατέλλουσι καὶ ἀντιδύνουσιν 5
ἄστροις.

Ign ~ An II
1, 4 p. 108

|| 2. ποιούμενος δὲ τὴν ἀρχὴν ἐστῶσης τῆς σφαίρας περὶ ἄξο- 1180 P
νος καὶ πόλων καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου ἄστρον τὸν
λόγον ποιεῖται (λέγω δὲ Ἀρκτικῶν καὶ Ἀράκοντος καὶ τῶν ἀπὸ
τῆς ζώνης μέχρι ποδῶν τοῦ Κηφέως), εἰτα περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ 10
ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ εἶναι νομιζομένων. λέγει δὲ περὶ τῶν
μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ οὕτως (v.
319 sq., Ecl VII 2).

καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἡελίοιο
μεσσηγὺς κέχυται, τὰ δὲ νειόθεν ἄρχεται ἄλλα. 15

κινουμένης δὲ τῆς σφαίρας τῶν ἄστρον καὶ συνανατελλόντων
καὶ ἀντιδυνόντων πεποίηται (ἀρχὴν) ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος
καὶ μεσουρανοῦντος Κριοῦ καὶ Αἰγόκερω δύνοντος. ἀρξάμενος
μέντοι ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος καὶ προθεῖς τὰ συνανατέλ-
λοντα αὐτῷ ἄστρα καὶ τὰ ἀντιδύνοντα ἐν τοῖς ἐξῆς οὐκ ἐτή- 20
ρησε ταύτην τὴν τάξιν, ἀλλὰ διαφόρως ποτὲ μὲν τὰ ἀντιδύνοντα
πρῶτα λέγει, ὕστερον δὲ τὰ συνανατέλλοντα, ἐπὶ δὲ τινων ἀνά- 272 P
παλιν, πρῶτα μὲν τὰ συνανατέλλοντα, ὕστερον δὲ τὰ ἀντιδύνοντα.

Ign ~ An II
8 et 6

|| 3. ἐλύμνην δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα ζωγράφοι καὶ ἀστρο-
νόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι, ἕκαστος αὐτῶν πρὸς τὸ 25
βούλημα τὸ ἴδιον γραφὰς καὶ ἐξηγήσεις ἰδίας ποιούμενοι. φέρε-
ται δὲ τὰ Φαινόμενα ὑπὸ μὲν τινων ἀπροοιμιαστα (v. 19) 'οἱ μὲν
ὁμῶς πολέες τε καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἑόντες', ὑπὸ δὲ τινων διάφορα

4 σφάλλονται scripsi: σφάλματα V || 7 ποιούμενος scripsi: -οῦσι V ||
16 ἄστρον scripsi: ἀνατολῶν V || 17 supplevi (praeunte Pet qui idem post
σφαίρας) || 19 προθεῖς scripsi: προσέτι V

(ἔχοντα) προοίμια, ἀρχὴν ἔχοντα ἅμφί μοι ἡέλιιο περικλειτοῖο τε
 μῆνης Ἐσπετέ μοι Μοῦσαι, τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων Ἀγκλείδῃ,
 ξείνων ἱερὸν θάλος, εἰ δ' ἄγε σύ(ν) μοι Οὐρανίην ψαύσεις
 ἐπὶ τρίβον, ξένια δὲ Ἀντίγονε, ξείνων ἱερὸν θάλος. τὸ μὲν
 5 οὖν ἀπροοιμίαστον φέρεσθαι τὸ ποίημα παντελῶς ἔστιν ἀπρε-
 πές καὶ ἀνάξιον τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ τῆς τηλικαύτης
 ὑποθέσεως (ἀναρχον γὰρ καὶ ἀκέφαλον ἔσται τὸ ποίημα), τὸ δὲ
 ἀπὸ τοῦ Ἀγκλείδῃ καὶ τῶν ἐξῆς ἀρχεσθαι πρὸς τῷ διὰ κακο-
 ζηλίαν ἐκφυγεῖν ταῦτα τὰ ἔπη τὸν Ἀράτειον χαρακτηρὰ ἔτι καὶ
 10 ἐναντίωμα ἔχει τὸ οἶεσθαι ἐβδομηκονταετηρίδα εἶναι, ἐν ᾗ ἀπο-
 καθίσταται ὁ ἥλιος ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον· ἔχει γὰρ τὸ κατε-
 ψευσμένον προοίμιον οὕτως ἔπταχα σὺν δεκάδεσ(σ)ι περι-
 πλομένων ἐνιαυτῶν τοῦ Ἀράτου ἐννεακαίδεκαετηρίδα εἰδότης
 ἀποκαταστατικὴν τοῦ ἡλλίου διὰ τούτων (v. 752—755, Aratea
 15 p. 17)

τὰ γὰρ συναγείρεται ἡδῃ
 ἐννεακαίδεκα κύκλα φαινοῦ ἡέλιιο,
 ὅ(σ)σα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα
 Νῦξ ἐπιδινεῖται Κῦνα τε Θρασὺν Ὠρίωνος.

20 ὥστε, εἰ προσδεχθείμεν τὸ προοίμιον, ἐν αὐτῷ μὲν ἐβδομηκον-
 1611 ταετηρίδα ἔσται λέγων ὁ ποιητής, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐννεακαίδεκαε-
 τηρίδα, αὐτὸς ἐαυτῷ ἐναντιούμενος· ὅπερ ἄτοπον. ἄμεινον οὖν
 τὸ διὰ τῶν πλειστων ἀντιγράφων φερόμενον προσέσθαι, οὗ ἢ
 73 P. ἀρχή (v. 1) ἔκ Διὸς ἀρχώμε(σ)θα. τὸν οὐδέποτε ἄνδρες ἐώμεν·
 2 ἀρμόττον γὰρ ἂν εἴη ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι τὸν περὶ
 τῶν οὐρανίων ἐξηγούμενον. πρέπει δὲ καὶ ποιηταῖς μάλιστα
 αὕτη ἡ ἀρχή, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τρεῖς κρατῆρας ἐκίρ-
 νων, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου, τὸν δὲ δεῦτερον
 Διοσκούρων καὶ ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς Σωτήρος. διὸ καὶ
 30 ὁ Θεόκριτος (XVII 1) ἔκ Διὸς ἀρχώμε(σ)θα φησὶ καὶ ἐς Δία
 λήγετε Μοῦσαι, ὁ δὲ Ὀρφεὺς πάντα καιρὸν ἀνατίθῃσι Διὶ
 λέγων (p. 457. 460 Herm, fr 46, 2 Ab) Ἐὖς ἀρχή, Ζεὺς μέσ(σ)α,
 Διὸς δ' ἔκ πάντα τέτυκται. ὅθεν ἀκολουθῶς καὶ τῷ ἔθει τῷ
 παλαιῷ καὶ τῇ ὑποκειμένῃ ὑποθέσει ἀπὸ Διὸς πεποιεῖται
 35 τὴν ἀρχήν.

2 ἔπετε V | 3 suppl Meineke ego; notum hoc prooemium scholio ad
 v. 733 et Anonymo II 3 et 6, servatum ab interprete latino (cf infra) | 10 ἐβδο-
 μηκονταεξαετηρίδα coni Scal | 16 συναεῖδεται (ex Arati codd) coni Scal |
 17 κύκλα corr Vict: -ου V | 18 suppl Vict | 22 καὶ ante αὐτὸς del Wil ||
 31 Μοῖσαι Theocriti codd

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

schol graeca

|| 1. ἐγκαλοῦσι δὲ αὐτῷ τὴν ἐκ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀπό
παρειληφότη· ἔδει γὰρ (φασὶν) εἰπεῖν ἀπὸ Διὸς. ἀγνοοῦσι δέ,
ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔδει τούτῳ λέγων (Nem II
1—3) 'ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίον' καὶ Ἀλκμᾶν (fr 2 B.). 'ἐγὼ δ' 5
ἀείσομαι ἐκ Διὸς ἀρχομένα', ἄλλως τε καὶ τὸ ἀπὸ δύσφημόν
ἐστιν, ὡς εἴ τις λέγοι 'ἄποθεν'.

schol A P
Germ p. 55 sqq.
Br. interpretem
lat schol graeca

|| Δία δὲ οἱ μὲν τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ τὸν αἰθέρα, οἱ δὲ τὸν
ἥλιον, οἱ δὲ τὸν μυθικὸν ἐξεδέξαντο. οἱ μὲν οὖν τὸν οὐρανόν
λέγοντες παρατίθενται τὸν ποιητὴν λέγοντα (II XIX 357) 'ὡς 10
δ' ὅτε ταρφειαὶ νυφάδες Διὸς ἐκποτόωνται', τουτέστιν ἐξ οὐ-
ρανοῦ, καὶ Ἄρατον αὐτὸν ἐν τοῖς ἐξῆς (v. 224) λέγοντα περὶ
τοῦ Ἰππου 'ἐν Διὸς εἰλεῖται' ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, οἱ δὲ
Δία τὸν αἰθέρα παραλαβόντες παρατίθενται Εὐριπίδην λέγοντα
(fr 941 N.). 15

ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

καὶ ἴσως Ζῆνα (ᾧ) τις αὐτὸν καλοῖ διὰ τὸ πυρώδη εἶναι τὸν
αἰθέρα, ἀπὸ μὲν τοῦ αἰθεσθαι αἰθέρα, ἀπὸ δὲ τοῦ ζῆν ἢ παρὰ 20
τὴν ζέειν Ζῆνα. οἱ δὲ Δία τὸν ἥλιον νοήσαντες λέγουσιν, ὅτι πρ. P.
καὶ Σοφοκλῆς Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων (fr 1017 N.)

Ἥλι', οἰκτιροῖς ἐμέ,
(ὄν) οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν
πατέρα (τε) πάντων 25

καὶ ἐννοίαν τῆς δόξης ταύτης φασὶν ἔχειν τὸν ποιητὴν, ὅταν
λέγῃ (II XIII 837) 'ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς
αὐγὰς' καὶ τὸ 'ἡελιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπ- 1164 M.

1 ἐγκαλοῦσι Wil: ἐπικαλοῦσι V || 3 ἔθει V (ut conī Haupt); σχήματι
olim ego (cf Lesbos ed Rud Mueller Gryphiae 1891 p. 36), τῷ ἐκ οὕτως
Wil || 4 πολλὰ V || 5 ἐκ Διὸς ἐκ V || 5, 6 corr Valckenaer: δὲ αἰεῖ σοι με V;
δὲ ἀείσομι (sic) conī Scal || 6 ἀρχομένα corr Bergk: -όμενα V; -όμενος conī
Scal | τε scripsi: δὲ V || 7 λέγοι corr Scal: λέγει V | ἄποθεν conī Scal ||
11 ἐκποτόονται Homeri codd || 13 εἰλεῖται V || 16 τὸν ὅ. schol Ven B* ad II
XIV 200 p. 51, 15 al (item conī Scal): τόνδ' ὅ. V || 17 περιεσχόντα V (cf
schol II l c ἐπήγαγε, κατὰ τί ἄπειρον εἴρηκεν, ὅτι κατὰ τὸ τὴν γῆν ἔχειν
πέριξ ὕγραῖσιν ἀγκάλαις al) || 18 τοῦτο V || 20 ζεῖν conī Pet | ἡ scripsi: καὶ V ||
21 ζέειν corr Pet (cf Etymologica al): ζήτησιν V || 23 ἡελίοιο κτείρει ἐμέ
V: corr M. Schmidt Bergk Nauck; ἡέλιος οἰκτελεῖ ἐμέ conī Scal || 24 suppl
Pet || 25 suppl Wagner; (καὶ) πατέρ' ἀπάντων suppl et conī Pet

ακούεις' (Π III 277), παρό ἐστι 'πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς
καὶ πάντα νοήσας' (Hesiod Opp 267). οἱ δὲ Δία τὸν ἄερα
ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλήμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γάρ
(fr 91 K.).

5 ὃν οὐδὲ εἰς λέληθεν (οὐδὲ ἐν ποιῶν,
οὔτε) κακὸν οὐδέ γ' ἐσθλόν, οὗτός εἰμ' ἐγώ
Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.

διὸ καὶ τὸν Ἄρατον ἐπάγειν (v. 2, 3) 'μεσται δὲ Διὸς πᾶσαι
μὲν ἀγνυαί, Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί'. πάντη γὰρ Διὸς
10 κεκρήμεθα· σπῶντες γὰρ τὸν ἄερα ἀναπνέομεν. ἀλλὰ μὴν καὶ
ἐν τῷ βίῳ φαμὲν τὸν Δία ὕειν καὶ διοσημίας καλοῦμεν καὶ
νεφεληγερέτην παρὰ τοῖς ποιηταῖς εὐρίσκομεν. ταῦτα δὲ καὶ
τὰ τοιαῦτα πάντα ἐν τῷ ἄερι. οἱ δὲ Δία τὸν μυθικὸν τὸν
Κρόνου παῖδα νοοῦσιν. ἡμῖν δὲ δοκεῖ τριχῶς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου
15 προφέρεισθαι, μυθικῶς μὲν, ὡς ὅταν λέγῃ (v. 31, 2).

εἰ ἐτεὸν δῆ,

Κρήτηθεν κεῖναι γε Διὸς μεγάλου λόγῃτι.

ἔστι γὰρ καὶ φυσικῶς καὶ μυθικῶς ἐξηγήσασθαι τὸ προσόμιον.
τὸ δὲ 'ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται' (Π XIX
20 357) 'ἐξ οὐρανοῦ' νοῆσαι ὅλον ἐστὶ πλάσμα· Ὅμηρος γὰρ
οἶδε τὸν Δία ὄμβρων παραίτιον (Π XII 25. Od XIV 457). καὶ
πάλιν τὸ 'ἐν Διὸς εἰλεῖται' (v. 224) ὡσαύτως παραλαβεῖν ἀνόη-
τον· οὐ γὰρ εἶπεν ἐν Δίῃ, ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ Διὸς κλίματι ἢ οἰ-
κητηρίῳ (τῷ) οὐρανῷ κατὰ παράλειψιν, ὡς ἐν παιδοτερίβῳ ἢ
25 κισσαριστοῦ.

25 P. || οἰκειότατα δὲ ἀπὸ Διὸς ἤρξατο ὡς ποιητοῦ καὶ τῶν ὄλων schol graeca
δεσπότου, ὥστε τὰ λοιπὰ προσόμια παραιτητέον (cf p. 80, 1).
καὶ γὰρ Ἡσίοδος (Opp 2), οὐ μάλιστα ζηλωτὴν τὴν Ἀρατὸν φα-
μεν γεγενῆσθαι, ἀπὸ Διὸς ἤρξατο.

1 ἰδὼν Hesiodi codd: εἰδὼς δ' τοῦ V | 2 νοήσας Hesiodi codd: νοῶν
V | 5 (οὐδὲ ἐν ποιῶν) supplevi e schol Germ p. 55 Breys (cf Aratea p. 26)
et Stobaei Ecl p. 39. 120 W. | 6 (οὔτε) supplevi e schol Germ | οὐδέ γ' ἐσθλόν
scripsi: οὔτε ἐσθλόν V, οὔτε γε ἐσθλόν schol Germ (unde οὔτε γ' ἐσθλόν
Scal), οὐδ' αὖ ποιήσων οὐδὲ πεποιηκὼς πάλοι οὔτε θεὸς οὐτ' ἀνθρώπος
ex interpolato exemplari Stob bis; οὐτ' ἄρ' ἐσθλόν coni Meineke Kock |
εἰμ V Stob bis | 11 διοσημίας scripsi: διοσημείας V | 17 καὶ νῆγε V | μεγά-
λοιο V | 22 εἰλεῖται V | 23, 4 cf Ach c. 5 (p. 35, 31. 37, 3) | 24 supplevi |
cf Ach c. 5 (p. 35, 31. 37, 3)

ἡτιάσαντο δέ τινες, ὅτι ἔγκειται τὸ σ τῷ ἀρχώμε-
(σ)θα. ὁμοιον δέ ἐστι τῷ παρὰ τῷ ποιητῇ 'χαζώμε(σ)θα'
(Π V 34) καὶ 'σοὶ πάντες μαχόμε(σ)θα' (Π V 875).

ἀρχώμεσθα δὲ εἶπεν ὡς κοινὰ πᾶσι γράφων, οὐχ ὡς
Ἀπολλώνιος ἐξ ἰδίου μόνου προσώπου ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε' 5
(Arg I 1).

τὸν οὐδέποτε: ἄρθρον προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ὃν
διὰ τὸν συγκρουσμόν.

ἄνδρες δὲ ἰδικὸν ἀντὶ γενικοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁμοιον
τῷ 'ἄλλοι μὲν ἦα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταί' (Π II 1). 10

2, 3. μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνιαί: ὅτι καὶ
οἱ ποιεῖται πανόπτην καλοῦσιν· ὧ Ζεῦ πανόπτα πανταχοῦ'
(Tr gr fr adesp 43 N.) καὶ 'ἥελιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς' (Π
III 277).

ἀγνιαὶ δὲ τὰ ἄμφοδα, δι' ὧν τὰ γυῖα φέρομεν. 15

ἀγοραὶ δὲ αἱ ἐκκλησίαι καὶ αἱ σύνοδοι. λέγεται γὰρ καὶ 1165 M.
βουλαῖος Ζεὺς καὶ ξένιος καὶ ἐταίρειος φίλιος φντάλιμος ἐπι-
κάρπιος.

3. μεστὴ δὲ θάλασσα καὶ λιμένες: ἐμπόριος καὶ λι-
μένιος καὶ κερδῶσις τοῖς ἐμπόροις. 20

5. ὃ δ' ἥπιος ἀνθρώποισιν: ἐπεὶ 'πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε', διὰ τοῦτο καὶ 'ἥπιος'. 'πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν' (Od
II 47 al.).

7. λέγει δ', ὅτε βῶλος ἀρίστη: γράφεται καὶ 'ἀροστή'
ἢ ἀροσίμη, (οὐκ εὖ): ἐπιλέγει γὰρ 'βουσί τε καὶ μακέλ(η)ισι' 25
(v. 8). μακέλαις δὲ οὐκ ἀροῦνται γῇ.

9. γυρῶσαι: κύκλῳ περισκάψαι· πᾶν γὰρ τὸ κυκλοτερὲς
γυρόν. 'γυρὸς ἐν ὤμοισιν' (Od XIX 246).

10. αὐτὸς γὰρ τὰδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξε:
τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ εἶδωλα. παρὰ δὲ τὸ ἐστηρίχθαι ἡτυμο- 30
λόγησε τῶν ἀστέρων τὸ ὄνομα. ἄλλοι δὲ φασιν ἀπὸ Ἀστραίου.
διὰ δὲ τοῦ ἐστήριξε τὸ ἀκίνητον τῶν ἀπλανῶν ἐδήλωσεν.

1 τὸ σ τὸ ἀρχώμεθα V | 2, 3 supplēvi | 7 lemma separavi (ut semper
in hoc fragmento) | 9 ἄνδρες scripsi: ἀνδρός V | 12 corr Meineke: πανταχοῦ
ὦ Ζεῦ πανόπτα V | 17 ὡς ξ.: corr Wil | φίλιος cetera indicis exempla (cf
ex gr Anecdota varia ed Studemund et Schoell I p. 267): φίλος V | φντάλ-
μος corr Scal (cf cetera indicis exempla ib): φντάλιμος V | 19 ἐμπόριος
V: corr Pet | 25 deesse aliquid vidit Pet, supplēvi | 26 γῇ scripsi: τις V |
30, 1 ἐτυμολόγησε V | 32 τοῦ scripsi: τὸ V | ἐδήλωσε V

12. τετυγμένα: παρωιχημένου χρόνου ἀντὶ μέλλοντος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ (Od V 90): 'εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν' ἀντὶ τοῦ τελεσθισόμενον.

13. ἀνδράσιν ὥράων: ἀντὶ τοῦ ὥρῳν.

5 ὅφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται: ἀσφαλῶς φυτεύσῃσι, πρ. παθητικῶι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, ἥ 'ἵνα φαίνεται', ὡς 'σπάρτα λέλνται' (Π II 135).

15. χαῖρε, πάτερ, μέγα θάυμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειρα: 'οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε' (Od XXIV 402).

10 16. αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή: ὧ Ζεῦ σὺ καὶ ἡ σὴ γενεά, ἥτοι οἱ Τιτᾶνες, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr 42 K.) 'γηγενέας τε θεοὺς προτερηγενέας Τιτῆνας'. καὶ Ὅμηρος (Π XIV 201. 302) 'Ὡκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν'. εἰ δὲ ὡς πρὸς ἀνθρώπους 'προτέραν' νοήσομεν, λέγοι ἂν τὴν τε-
15 τάρτην ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ γένους τὴν τῶν ἡμιθέων (Hesiod Opp 160): ἡμεῖς γὰρ τῆς πέμπτης γενεᾶς. Τιτῆνας δὲ διὰ τοῦτο λέγει χαίρειν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς Ἀστραῖον ἓνα τῶν Τιτάων ὄντα ὑμνεῖ λέγων (v. 98, 9):

εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνου γένος, ὃν δά τέ φασιν

20 ἄστρον ἀρχαίων πατέρ' ἔμμεναι.

δύναται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τοῖς προειρημένοις καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις συνάπτεσθαι, ὥσπερ καὶ χαίρετε δὲ Μοῦσαι (v. 16) καθ' ἑαυτό.

17. εἶτα μάλα πᾶσαι ὑφ' ἔν.

25 17, 8. ἐμοί γε — ἀστέρας εἰπεῖν ἥ(ι) θέμις εὐχομένῳ τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν: τὸ θέμις ἀμφίβολον· ἥτοι γὰρ τῷ προτέρῳ συναπτέον ἢ τῷ ἐξῆς, ἥτοι ἀστέρας εἰπεῖν ὡς προσῆκον τεκμήρατε, ἢ εὐχομένῳ ὡς προσῆκον παράσχετε εἰπεῖν, ὧ Μοῦσαι.

30 18. τεκμήρατε: μέχρι τέλους εἵπατε· τέμνω γὰρ τὸ τέλος.

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΩΣ

4 schol post 1.7 V: traieci || 6 an ἵνα φύηται? || 9 corr Wil: οὐ λέγει κ. V || 11 ὡς scripsi: ἵσως V || 12 τε ante Τιτ. del editores Antimachi || 22 χαίρετε in Arati cod M eodem vitio affectum || 28 προσῆκον alt scripsi: ἥκοντα V.

III ANONYMUS I

V(aticanus) 191 bombycinus s. XIV (cf p. 2)

ΕΞ ΕΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Προοίμιον.

P. 995 M. || Καλὸν κατὰ τὸν Κυρηναῖον (Callim Epigr XXVII) ἀμείψασθαι τῷ λόγῳ τὸν Ἀράτου πόνον, ὃν ἐπόνησεν Ach 1 c. 1
p. 28 sq. c. 20
p. 48

5 ἤμενος (οὐδέ οἱ ἵπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν·
Πληιάδας εἰσορόωντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βούτην
Ἄρχτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν)

ὑπὲρ τὸν Ἰθακήσιον κυβερνήτην (Od V 271—3)· τῷ μὲν γὰρ
Ἀλικαρνασσεῖ (Herod I 8) ὥτα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν τυγχάνει,
10 Ἄρατος δὲ τὴν μάθησιν ἅμα τοῖς ὠσὶν ἐπιδείκνυσι τοῖς ὄμμα-
σιν. οὐ περὶ ἀστρολογίας δέ, ἀλλὰ περὶ ἀστρονομίας τὸν λόγον
ποιούμεθα, μαθήματος εὐχρήστου τῷ βίῳ, δι' ὃ καὶ ἡ Μέτω-
νος γεωμετρία καὶ ἡ Πυθαγόρου φιλοσοφία. τοῦτο τὸ μάθημα
κυβερνήτην μὲν ἐν καιρῷ πεποίηκεν (Ὀδυσσεύς), Ἀτρεΐα δὲ βα-
15 σιλέα· 'δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδόν' καὶ τὴν ἄρνα
ἔλαβε τὴν χρυσὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέειλε (Eur fr 861) 'πολυ-
χρύσειο Μυκῆνης' (Il XI 46 al). οὐδὲ μὴν οὐδὲ Ὅμηρος τοῦ μα-
θήματος ἀμύητος, ἀλλ' οἶδε μεθ' Ἡφαίστου τὰ κατ' οὐρανὸν
ἄστροα τῇ τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδι ἐγγράφειν. παρ' αὐτῷ δὲ καὶ
20 στρατιώτης νυκτομαχῶν τοῖς ἄστροις τὴν νύκτα μετρεῖ (Il X
252 sq.)·

ἄστροα δὲ δὴ προβέβηκε· παρώихηκεν δὲ πλεόν νῦξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείλειπται.

εἰ δέ τῳ φίλον καὶ τὰς παρ' Ὀμήρῳ ἀλληγορίας ἐξετάσαι,
M. 20 ῥαϊδιὸν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τοῦ πόλου καὶ τῇ αἰθρῇ κίνησιν καὶ

1 ἐπόνησεν scripsi (Aratea p. 313): ἐποίησεν V | 8 τὸν Ἰθακήσιον scripsi:
τὸν Ἰθάκης τὸν V || 9 ἀλικαρνασσὶ V || 12 διὸ V: discevi || 14 supplēvi ||
22 πλεόν etiam Herodianus schematographus (Rhet gr VIII p. 603, 3 Waltz)

τὰ ἡμισφαίρια καὶ τὴν εἰς φῶς αὐτῶν ἀμοιβήν. . . ἄλλοτε δ' αὐ(τε) Τεθνᾶσι' (Od XI 303, 4). μὴ βλασφημῆσις, ἄνθρωπε, οὐκ ἀποθνή(ι)σκει θεός. τὸ ἀφανὲς τούτου θάνατος ἦν. διὰ τοῦτο καὶ ζωγράφοι τέμνουσι τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν εἰς ἴσον ἐκατέρω(ι) τῶν τοῦ πόλου ἡμισφαιρίων.

5

ἀρκτέον οὖν λέγειν περὶ τῆς τῶν πάντων ἀρχῆς.

2. Περὶ ἀρχῆς.

e Posidonianis
of Ach 1 c. 4
(p. 84 et 82)

|| Ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς τῶν πάντων στοιχείων ἀτάκτως ἐν ἀλλήλοις πλανωμένων καὶ στρεφομένων καὶ περὶ ἄλλα κυλιν- 10
δουμένων καὶ φερομένων ἀκόσμως πνεῦμα θεῖον ἐμβάλλει, ὅπερ οἱ ποιηταὶ καλοῦσι νεῖκος (ἦν γὰρ τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὸ συντεθλιμ-
μένον ἀσχοῦν τρόπον καὶ ἐν τῇ θλίψει συμμεμνός). τὸ δὲ πνεῦμα τὸ θεῖον ἐμπεσὼν ὠ(ι)οτόκησε τὸ πᾶν διαστήσαν καὶ 15
ἀνευρύναν ἀπ' ἀλλήλων τὰ στοιχεῖα. τοῦτο τὸ γινόμενον χάος οἱ ποιηταὶ καλοῦσι διὰ τὸ κεχηνέναι. ἐκ τοῦ πνεύματος ὁ πόλος 15
γίνεται, οὗ τὸ ἄνω χάσμα οὐρανὸς διπλοῦς, ὃ μὲν ἄνω αἰωρού- 166 P.
μενος, ὃ δὲ κάτω κυλινδούμενος. τὴν γῆν οὖν οὖσαν βαρυτάτην μέσσην συνέβη συναχθῆναι (ὁρμήσασαν γὰρ διὰ βαρύτητα δύναι 20
κάτω)· τὸ (γὰρ) πνεῦμα πανταχόθεν περιελάσαν αὐτὴν ἐν μέσῳ στήναι τοῦ παντός φυσήματος συνέσχεεν. ἔμεινεν οὖν πᾶσα ἡ 20
γῆ τῶν μὲν ἄνωθεν ἐκαρμαμένη, τοῖς κάτωθεν δὲ ἐπαιωρου- μένη κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φακοῦ καὶ τῆς φύσης παράδειγμα· καὶ 997 M.
γὰρ φακοειδὴς ἐστὶν ἡ γῆ, ἐκ μὲν ἐκατέρων τῶν μερῶν τοῦ τε ἄνω καὶ (τοῦ) κάτω πρὸς ὕψος ὀγκουμένη, πρὸς δὲ τὰ πέρατα 25
εἰς λεπτότητα στενοχωρουμένη. ὥς οὖν ὑποστάθμη οὕσα διὰ τὸ 25
βάρος πρώτη μετὰ τὸ χάος πέπηγεν. διὰ τοι τοῦτο καὶ Ἡσίοδος τοῦτ' εἰδώς φησιν (Theog 116 sq.)·

ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
ὅτι δὲ καὶ μέσση ἡ γῆ, μαρτυρεῖ Ἄρατος λέγων (v. 22, 3)·
ἄξων αἰὲν ἄρην, ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
μεσσηγὺς γαίαν.

30

1 lacunam indicavi, suppleas <ὡς ἐν τῶι> vel simile || 2 βλασφημῆσις scripsi: -ήσας V; -ήσαις (sic) conl Pet || 4 ἴσον V || 5 ἡμισφαιρίων scripsi: τὴν ἰσομοιρίαν V; 'deest νέμοντες aut aliquid simile' Pet || 10 ἐμβάλλει corr Pet: -αλεῖ V || 11 corr Pet: καλοῦσιν εἰκός V || 12 συμβεβηκός conl Vict || 15 ὁ πόλος scripsi (Aratea p. 139 D): ἀπλόθεν V || 19 supplevi || 20 φνσσήματος V || 22 sqq. cf Ach 1 c || 24 ὀγκουμένη scripsi: οἰκουμένη V || 31 ἄξων' ἀδενάρην V

τὸ γὰρ 'ἀτάλαντον' ἀντὶ τοῦ ἀκίνητον. περὶ δὲ τὴν γῆν κυ-
κλικῶς ἄλλη ἐστὶν ἐπάνω σφαῖρα ἢ τοῦ ὕδατος μελίων τῆς γῆς
(τὸ γὰρ περιέχον τοῦ περιεχομένου μείζον εἶναι δεῖ), μετὰ δὲ
τὴν τοῦ ὕδατος εὐθὺς ἢ τοῦ ἀέρος καὶ αὐτὴ κύκλιω τὸ ὕδωρ
5 περιέχουσα, μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ αἰθέρος. διὸ καὶ Ὅμη-
ρός που λέγει (Π XIV 287 sq.).

εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότε' ἐν Ἰδίῃ
μακροτάτῃ πεφρυγία δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανεν.

εἰσὶν οὖν τέσσαρες σφαῖραι, ἃ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ
10 διὰ τὸ στολῶναι καὶ τάξει ἕκαστον αὐτῶν ὑποκείσθαι, ὥς που
καὶ Ἀλκμᾶν ὁμοστολῆους ἐκάλεσε (fr 146a B.) τὰς ἐν τάξει χο-
ρευούσας παρθένους. καὶ ἐν γραμματικῇ στοιχεῖα καλοῦμεν τὰ
γράμματα διὰ τὸ στολῶναι καὶ τάξει τὰς ἐξ αὐτῶν πλέκεσθαι
15 συλλαβάς. μέσα οὖν ἐστί τὰ βαρέα στοιχεῖα· θαναμαστῶς γὰρ
πάντα κατέταξεν ὁ δημιουργός· ὁ γὰρ αἰθὴρ καὶ τὸ πνεῦμα
πάντα εἰς ἑαυτὰ ἔξωθεν ἐπάγεται καὶ οὔτε τῷ ἀέρι ῥυῆναι
συγχωρεῖ οὔτε τῷ ὕδατι χυθῆναι, ἀλλ' ἕκαστον μόνιμον τοῦ
τόπου τηρεῖ(ν) τὴν στάσιν κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λύχνου ὑπόδειγμα καὶ
20 τῆς παρὰ τοῖς λατοροῖς σικύας, ἢ τῷ πυρὶ πρὸς ἑαυτὴν ἄγχει τὰς
φλέβας. ὁ μὲν οὖν ἀήρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς συνέχεται, τὸ δὲ πῦρ
μετὰ τοῦ ἀέρος (συνέχει) τὰ πάντα. διὸ τοῦτο (τῷ) 'ὕδωρ καὶ
γαῖα γένοισθε', οὐχ ὥς τινες, κατάραν τοῖς στρατιώταις κατηρά-
σατο, ἀλλὰ τὸν ὄκνον εἰδὼς ἐκ τῶν βαρυτάτων ὄντα στοιχείων
τὴν βαρύτητα αὐτοῖς ὠνείδισεν εἰπὼν (Π VII 99) 'ἀλλ' ὑμεῖς
25 μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.'

schol II
ATB I c

3. Εἰ ἔστηκεν ἡ γῆ ἢ κινεῖται.

Τινὲς καὶ αὐτὴν συμπεριστρέφασθαι τῷ παντὶ φασιν,
ἀναισθήτως δὲ ἡμᾶς τοὺς ἐνοικούντας ἔχειν διὰ τὸ ἐν μικρῷ
(μ)ορῶναι τῆς γῆς κατοικεῖν. βέλτιον δὲ αὐτὴν ἀκίνητον λέγειν
30 πανταχόθεν ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὴν στοιχείων περιωθουμένην.
δῶμεν δὲ καὶ ὑπόδειγμα. ὁ ἄξων ἀπὸ ἀρκτικοῦ πόλου μέχρι
τοῦ ἀνταρκτικοῦ διήκει διὰ τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων
ἰκνούμενος. ἡ γῆ οὖν βαρυτάτῃ οὔσα ἐνεῖρται καὶ ἐμπεπερόνη-

12 καλοῦμεν scripsi: μὲν καλεῖ V; καλεῖται conl Pet || 13 ἐξ scripsi:
ἐπ' V || 16 ἐπάγεται scripsi dubitanter: ἐπαι (sic) lacuna 4 fere litt inse-
quente V | πτῆναι V: correxi, cf p. 68 || 17 ἐκάστην V || 18, 9 cf Ach 1 c. 4
(p. 33, 7—11) || 18, 21, 29 supplēvi || 29 λέγειν scripsi: ἔχειν V || 31 δῶκεν conl
Vict || 33 ἐνεῖρται corr Pet: ἐνεῖρται V

ται ἔμπεριελημμένη ὑπὸ τοῦ ἄξονος, ὥς μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἄλλα χαννότερα ὄντα τόπον ἔχοντα στρέφεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὀβελίσκῳ ξύλον ἀκινήτως ἔμπερονήσειεν ἔμπεριθεὶς τῷ ξύλῳ τροχοῦς κυκλοτερεῖς· συμβαίνει γὰρ τοὺς μὲν τροχοῦς κινεῖσθαι, τὸ δὲ ξύλον ἀκινήτειν ὑπὸ τοῦ κρατούντος στενοχω- 5 ρούμενον.

Endorus (Ach 1
c. 4 p. 82 sqq.)?
Diels p. 418¹

|| φασὶ δὲ Διόδωρος καὶ Κοδράτος καὶ ὁ διδάσκαλός μου 988 M. Ἰσιδωριανὸς διαφέρειν σφαίρας τὸ σφαιροειδὲς ταύτη, ἥ ἢ μὲν σφαῖρα κυκλοτερῶς πανταχόθεν εἰς λειότητα ἀπῆρτισται, τὸ σφαιροειδὲς δὲ κύκλος, οὐ μὴν ἴσος, ἀλλ' ἔχων εἰσοχὰς καὶ ἔξο- 10 χὰς. ἔστιν οὖν ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἐν κοιλότησι τε ταπεινουμένη καὶ ἐν ἀναστήμασιν ὑψουμένη. ἦν οὖν οἰκοῦμεν ἡμεῖς γῆν, μαστός ἐστιν καὶ ὥσπερ κορυφὴ τῆς πάσης, καθάπερ καὶ τὰς νήσους ἐν μέσῳ τῷ πελάγει ἐπαναβάσας τῷ ὕδατι ὀρῶμεν. οὕτω καὶ τὴν πᾶσαν οἰκουμένην γῆν νήσου τρόπον ἐπέχει(ν φα- 15 σιν) τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος ἐπανακύπτουσιν· συμβαίνει γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ τινα μέρη τῆς γῆς, καθ' ἃ ἂν τύχηι, ποτὲ μὲν πλεονάζειν ποτὲ δὲ λήγειν οὕτως, ὥστε ἐπινηχομένην φέρε- 167 P. σθαι τὴν γῆν. καὶ τὸ πάθος οὐ περὶ τὸ πάσχον, ἀλλὰ περὶ τὸ βαστάζον, καθάπερ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ γίνεται· τὸ (γὰρ) ὕδωρ 20 ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον ἀνώμαλον δείκνυσι τὴν ἐπιφάνειάν ποτε μὲν κυρτουμένων κυμάτων διὰ τὴν τοῦ πνεύματος σφοδρότητα, εἰθ' ὑπὸ τῆς φυσικῆς ἀνάγκης εἰς λειότητα διαχεομένων. εἰ οὖν συμβαίη κῆμα ὑψηλὸν ὑποδραμεῖν ναῦν, ἐπαιωρῶνται μὲν αὐτὴν εἰς ὕψος, διαχυθὲν δὲ συγκατασπᾶι καὶ τὴν ναῦν. καὶ ἡ 25 κίνησις οὐ τῆς νηὸς, ἀλλὰ τοῦ ὕδατος γίνεται. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τῶν στοιχείων ἕκαστον οὐ τὴν ἑαυτοῦ μόνην ἔχει φύσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν λοιπῶν, καὶ οὐδὲν ἄμοιον τῆς τῶν λοιπῶν μετουσίας.

Endorus (Ach 1
c. 5 p. 36)

|| ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς στοιχείοις ἔξωθεν ἐστὶ πάντα περι- ἔχων ὁ οὐρανός, σφαῖρα πέμπτη, οὔτε βαρὺς οὔτε κοῦφος, ἀλλὰ 30 μεμιγμένην ἐκ πάντων ἔχων τὴν κρᾶσιν (διὸ καὶ τὴν σύστασιν ἐκ τῆς κρᾶσεως βεβαίαν ἔχει), καὶ ὠνόμασται παρὰ τὸ ὀρούειν, ὃ ἐστὶν ὀρμαῖν· προώρμησε γὰρ ὁ οὐρανὸς τῶν ἄλλων στοιχείων.

Posidonius (As-
tius p. 386 D.)

|| εἰ δὲ ἐστὶ τι κενὸν ἔξωθεν τοῦ οὐρανοῦ, οὐ περιεργος ἡμῖν ἡ ζήτησις. πλὴν οἱ Στωϊκοὶ λέγουσιν εἶναι (ταύτη γὰρ διαφέρειν 35

3 ἔμπερονήσῃ V || 4 κυκλοτερῶς V: correxi || 7 φησὶ V || 11 τε ταπεινου-
μένη corr Pet: τεταπεινωμένη V || 13 ὥσπερ καὶ V: traieci || 15 γῆν νήσου
corr Pet: γενήσουσι V | ἐπέχει(ν) suppl Pet | <φασίν> supplevi | cf Diels p. 18
(Aratea p. 20) || 18, 9 φέρεσθαι scripsi: οἶεσθαι V || 20 supplevi || 27, 8 ἀλλ'
καὶ τὴν scripsi: ἀλλ' ἐκάστων V || 31 ἔχων scripsi: -ει V

τὸ ὅλον τοῦ παντός), ἀλλ' οὐκ ἄπειρον, ὡς Ἐπίκουρος (p. 211 Us) καὶ οἱ λοιποὶ (cf Aetius p. 316 D.). ἐπεὶ δὲ συμμεμλχθαι τῷ ὕδατι τὴν γῆν φαμεν τυχόν, ἀμφοτέρων ποίημα ἦν ὁ ἄνθρωπος. Ἡσίοδος (Opp 61) 'γαίαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν Καὶ (σθένος)'. τοῦτό ἐστιν ὁ μῦθος ὁ Προμηθέως.

4. Εἰ ζωῖα τρέφει ὁ αἰθέρ.

¶ Ὁ μὲν ποιητής που λέγει (II XVII 425) 'δι' αἰθέρος ἀτρύγειτο' ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ὡς τινες, αὐτὸν αἰνιττόμενος (ἡς γνώμης κινδυνεύει καὶ ὁ Πίνδαρος εἶναι λέγων [OI I 10] 'ἐρήμας δι' αἰθέρος'), εὐρίσκομεν δὲ αὐτὸν ζωογονοῦντα καὶ ζωῖα ἔχοντα, μάλιστα τοὺς πλάνητας, διὰ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ὅμηρος (II III 277) 'Ἥελιος — ὃς πάντ' ἐφοραῖς καὶ πάντ' ἐπακούεις' ζωῖον εἰπὼν ἔδειξε τὸν ἥλιον. τί οὖν λέγομεν ἀτρύγετον; οὐ τὸ ἄκαρπον καὶ ἄγονον; ἔοικε δὲ καὶ διὰ τὴν τάξιν τοῦ παντός καὶ τὴν φύσιν. Ὅμηρος οὖν καταμλγνυσι τὸ μυθῶδες τῷ φυσικῷ· ὁ γὰρ Ζεὺς, ὃν φαμεν εἶναι τοῦ παντός δημιουργόν, πρὸς τὸν αέρα τὴν Ἥραν λέγει (II XV 18 sq.).

ἡ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἔηλα;

¶ 20 ἔστι μὲν γὰρ ὁ κρεμάμενος ἀῆρ Ἥρα, οἱ δὲ ἄκμονες τῶν στοιχείων τὰ βαρύτερα τοῦ αέρος ἡρτημένα, ὁ δὲ χρυσοῦς δεσμὸς τῶν χειρῶν τὸ πῦρ· συνδέδεται γὰρ τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν. ζωῖα δὲ τοῦ αέρος τὰ ἐν τῷ αέρι φερόμενα αὐτομολήσαντα πρὸς τὸ φυσᾶν.

25

5. Περὶ κύκλων.

¶ Κύκλοι δὲ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ια', ἀρκτικός ἀνταρκτικός τροπικοὶ δύο ἰσημερινὸς ὀρίζων μεσημβρινὸς ζωδιακὸς γαλαξίας κόλουροι δύο. μνημονεύων δὲ αὐτῶν Ἄρατος οὐθετέρως αὐτοὺς καλεῖ (v. 460, 1, Aratea p. 53).

Ign

30

ἄρχιος εἶην

ἀπλανέων τά τε κύκλα τά τ' ἡέρι σήματ' ἐνισπεῖν.
ἐπαινῶν δὲ αὐτῶν τὴν ἰσότητα τῆς δημιουργίας

3 τυχόν coni Pet: -ὦν V || 4 (ὡς) Ἥ. supplet Pet || 5 supplevi || 6 ζωα et ita fere semper ac derivata || 8 αἰνιττόμενος corr Pet: -οι V || 14 ἄγονον scripsi e l. 8: γὰρ γῆν V || 15 καταμλγνυσι scripsi: -ὕς V || 21 χρυσοῦς corr Pet: -ός V || 23, 4 non intellego

οὐκ ἂν Ἀθηναίης (φῆσι) χειρῶν δεδαημένος ἀνὴρ
ἄλλῃ κοσμήσειεν

(v. 529 sq.). εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἀρκτικός θερινὸς τροπικὸς ἰσημερινὸς
χειμερινὸς τροπικὸς ἀνταρκτικός. οὗτοι οἱ πέντε καλοῦνται παράλ-
ληλοι διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως· κείνται γὰρ παραλλήλως ἐφεξῆς. 5

ὁ μὲν οὖν ἀρκτικός, ὁ ἄνω πρὸς τῷ ἄκρῳ τοῦ ἄξονος τῷ
ὑψηλῷ, καλεῖται κατὰ τινάς, ὅτι πρῶτος ἄρχεται, τὸ δ' ἄληθές,
ὅτι ἐν αὐτῷ τὰς καλουμένας Ἀρκτοὺς ἔχει. ἐντεῦθεν μανθάνομεν
τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ (II XVIII 487—9, Od V 273—5)·

Ἀρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

10 168

οὔσα γὰρ ἐν τῷ ἀρκτικῷ, ὡς ὀρώμεν, οὐ καταδύεται, ὡς δὲ ἡ
χάρις φησὶν ἡ ποιητική, ἐν Ὠκεανῷ οὐ λούεται. ζητοῦμεν οὖν,
πῶς μόνῃ αὐτὴν εἶπε μὴ λούεσθαι, τουτέστι καταδύεσθαι, καὶ 15
τοῦ Δράκοντος καὶ μέρους τοῦ Κηφέως μὴ καταδυομένου. λυθῇ-
σεται οὖν τὸ ζητούμενον ἐν τῷ περὶ ἀρκτικοῦ λόγῳ (in scholiis?).

εὐθὺς μετὰ τοῦτον καταβαίνοντί ἐστιν ὁ καλούμενος θερι-
νὸς τροπικός, ὅτι γεγόμενος ἥλιος ἐν Καρκίνῳ, ὃς κεῖται ἐν
αὐτῷ, θερινὰς τροπὰς ποιεῖται, κατὰ Μακεδόνας μὲν Πανήμου 20
εἰκάδι τετάρτῃ, κατὰ δὲ Ἀλεξανδρέας Ἐπιφὶ τετάρτῃ εἰκάδι.
περὶ τούτου φησὶν Ἀρατος (v. 497—9, Aratea p. 94)·

τοῦ μὲν — τε — δι' ὀκτὼ μετρηθέντος

πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν. 25

μετὰ τοῦτον ὑποκαταβάντι ἐστιν ὁ καλούμενος ἰσημερινός,
ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ φερόμενος, ὅταν κατα
Κριὸν γένηται ἢ κατὰ Χηλᾶς, τὰς καλουμένας ὑπ' Αἰγυπτίων
Ζυγόν, ἰσημερίαν ποιεῖ, ἅπαξ μὲν Φαμενώθ εἰκάδι τετάρτῃ,
... τουτέστι Γορπιαίου. καὶ ἐν Κριῷ μὲν ἑαρινὰς ποιεῖ τροπὰς, 30
ἐν δὲ Χηλαῖς, ἥτοι Ζυγῷ, φθινοπωρινὰς.

μετὰ τοῦτον κατ' ἐναντίαν ἐστὶν ὁ καλούμενος χειμερινὸς
τροπικός, ἐπεὶ δὲ ἥλιος ἐν Αἰγόκερῳ γεγόμενος, ὃς κεῖται ἐν
αὐτῷ, χειμερινὰς ποιεῖ τροπὰς.

μετὰ τοῦτόν ἐστιν ὁ καλούμενος ἀνταρκτικός, ἣ ἐπεὶ ἀντι- 35
κεῖται ἣ ἐπεὶ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀρκτικῷ.

2 cf ed || 5 post παράλληλοι add ὀρίζων μεσημβρινὸς ζωδιακὸς γα-
λαξίας κόλouroι δύο. οἱ μὲν οὖν πέντε παράλληλοι καλοῦνται V || 15 cf
p. 112 || 20 παναίμου V || 23 μετρηθέντας V || 32 ἀνταρκτικός post καλ.
delevi || 36 ἴσος ut fere V

ἔστι δὲ ἴσος ὁ ἀρκτικός τῷ ἀνταρκτικῷ, ὁ χειμερινὸς τρο-
πικός τῷ θερινῷ τροπικῷ. ὁ δὲ πάντων μεζών ὁ ἰσημερινός
ἔστι μέσος ὢν, ἰσομεγέθης ὢν τῷ ζωιδιακῷ καὶ τῷ γαλαξίαι.
100 ἔστι δὲ ζωΐδια τὰ κατὰ κάθετον ἀλλήλοις κείμενα Καρκίνος
5 Αἰγόκερως, Χηλαὶ Κριῶν.

ὁ δὲ ὀρίζων λέγεται μὲν, ἐπειδὴ διορίζει κατὰ πλάτος τὰ δύο
ἡμισφαίρια, διάζωσμα ὢν τοῦ οὐρανοῦ, κεῖται δὲ ἕξω τῆς σφαίρας
ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. τὸ δ' ἄληθές, τῷ νῶι αὐτὸν ἔσω
δεῖ παραλαβεῖν κείμενον. οἱ δὲ ποιηταὶ Ὠκεανὸν αὐτὸν καλοῦ-
10 σιν. ὁ γοῦν Εὐφορίων φησὶν (fr 108 p. 155 M.). 'Ὠκεανός, τῷ
πᾶσα περιέρχεται ἐνδεδόεται χθών.'

ὁ δὲ μεσημβρινὸς καλεῖται μὲν οὕτως, ὅτι ἥλιος ἐν τῷ ζωι-
διακῷ κύκλῳ φερόμενος, ὅταν γένηται κατὰ μεσημβρίαν, τούτου
ἄπτεται· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τῆς ἀναβάσεως ὅσον τῆς κατα-
15 βάσεως. ἔστι δὲ ὁ χαλκός, ὃς(ς) κύκλῳ ἐν τῇ σφαίρᾳ περι-
κείμενος διὰ τοῦ ἄξονος ἐμπέπηγεν.

ὁ δὲ ζωιδιακὸς καλεῖται μὲν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ τὰ ἰβ' ζωΐδια
ἔχει. ἔχει δὲ ἐγγαράξεις τρεῖς, αἷς οἱ μαθηματικοὶ ταινίας κα-
λοῦσιν. πλατύς δέ ἐστιν· ἐν αὐτῷ γὰρ φέρεται ὁ ἥλιος πλατυ-
20 κῶς. φασὶ δὲ οἱ ἀστρολόγοι, εἴ ποτε παραρρυνεῖ τι τῶν ταινιῶν
ἢ τοῦ ἡλίου φορὰ, τέρας εἶναι τότε τὸ γεννώμενον. ἔστι δὲ ὁ
κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ μεμιλτωμένῳ.

|| ὁ δὲ γαλαξίας καλεῖται μὲν, ὡς οἱ μῦθοι φασιν, οἱ μὲν <δι>') ὡς Ach 1 c. 24
'Ἡρακλέα, οἱ δὲ <δι>') Ἐρμῆν, ὅτε προσετέθη(σαν) τῷ μαζῷ τῆς
25 Ἡρας ὑπὸ τοῦ Διός, ἵνα κλέψειεν ὁ θεὸς τοῖς τέκνοις ἀθανασίας
τροφὴν. ἡ δέ, ἐπεὶ ἡγανάκτησε πρὸς τὴν κλοπὴν, ἔξανέστη καὶ
τὴν θηλὴν τοῦ στόματος ἀπέσπασε βλαὶ ἐκμυζῶντος ἔτι τοῦ παι-
δίου, ὥστε τὸ <ἐκ> τῆς θηλῆς ῥέον τῷ οὐρανῷ κύκλῳ περιχυθὲν
ἐκτυπῶσαι τι σχῆμα τῆς ἐκροῆς. τὸ δὲ ἀληθές, διὰ τὴν λευκό-
30 τητα φερωνύμου προσηγορίας ἔτυχεν. ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος
ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ λευκῷ. ||

|| οἱ δὲ κόλουροι λέγονται μὲν, ὅτι τὸ καταδύνον αὐτῶν εἰς
τὸν ἀνταρκτικὸν ἀφανὲς ὃν ὁλόκληρον ἡμῶν γενέσθαι κολούει
τὴν θέαν. εἰ δὲ ἦσαν τέσσαρες, ὡς φασὶ τινες, μέχρι τοῦ βλέ-

Ign

4 ἀλλήλων V || 8 τὸ corr Vict (cf p. 84, 1 al): τῷ V; τῷ δ' ἀληθεῖ olim
ego (Aratea p. 205) || 10 Παριανὸς conl Hiller ego pro Εὐφορίων (ib) || 11
ἐνδέεται scripsi (ib): -νται V || 15 ὃς(ς) suppl Pet || 15, 6 sphaerae formam
explicat e solida quadam materia factam, item l. 22. 30 || 17 αὐτῷ V || 19, 20
πλατυκῶς scripsi: πλατὺς ὡς V || 23, 4 supplevi || 26 ἔξανέστη ἡγ. V: traieci ||
28 ὥστε τὸ scripsi: ὡς τότε V | τῇ θηλῇ V: correxi

τινὲς δέ, ὧν ἔστι Παναίτιος ὁ Στωϊκὸς (p. 73 van Lynden, fr 33 Fowler) καὶ Εὐδωρος ὁ Ἀκαδημαϊκός (p. 22 D.), οἰκεῖσθαι φασὶ τὴν διακεκαυμένην τῆς κρᾶσεως τοῦ ἀέρος γινομένης ἐκ τε τοῦ σφοδροτέρους εἶναι ἐκεῖσε τοὺς ἐτησίας καὶ ἐκ τοῦ τὴν ἀναπνοὴν
 5 τῆς ἐκεῖ μεγάλης θαλάσσης μιγνύναι τὴν ἀναθυμίασιν τῆς ψυχρό-
 τητος πρὸς τὴν τῆς θερμότητος καύσιν.

|| καλοῦνται δὲ οἱ ταύτας οἰκοῦντες τὰς ζώνας περίοικοι ἄν-
 οἰκοι ἀντίχθονες ἀντίποδες, περίοικοι μὲν οἱ τὴν αὐτὴν οἰκοῦν-
 10 τες ζώνην διὰ τὸ περὶ τὸν αὐτὸν οἰκεῖν τόπον, ἄντοικοι δὲ
 [ἀλλήλοισι] οἱ τὴν ὑπ' Αἰγύπτῳ ζώνην τοῖς τὴν ὑπὸ τὸν Καρχήνον
 οἰκοῦσιν, ἀντίχθονες δὲ οἱ ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ κατὰ κάθετον
 οἰκοῦντες τοῖς ἐν τῷ ἑρρινῷ ἢ χειμερινῷ τροπικῷ οἰκοῦσιν.
 ἄνω δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀντίποδες λέγονται, ἀντίχθονες μὲν διὰ
 15 τὸ ἄνω εἶναι καὶ κάτω, ἀντίποδες δὲ διὰ τὸ κατὰ κάθετον ἀλ-
 λήλων στήναι. συντόμως δὲ εἰπεῖν, οἱ περίοικοι τὰ αὐτὰ δι'
 ἑκατέρων ἀλλήλοισι ἔχουσι, τὰς τε τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας καὶ τὰς
 νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας τὰς αὐτάς. οἱ ἄντοικοι τὸ μὲν τῶν
 ἡμερῶν ἔχουσιν ὡσαύτως, τὸ δὲ τῶν καιρῶν οὐκ ἔχουσιν. οἱ
 20 ἀντίχθονες τὸ μὲν τῶν καιρῶν ἔχουσι, τὸ δὲ τῶν ἡμερῶν οὐ. οἱ
 ἀντίποδες οὔτε τὸ τῶν ἡμερῶν οὔτε τὸ τῶν ὥρῶν. πλὴν καὶ
 ταύτῃ οἱ ἀντίχθονες ἀλλήλων διαφέρουσιν, ὅσωι τῶν ἄνω ἀγόν-
 των μακρὰς ἡμέρας οἱ κάτω κολοβωτέρας ἔχουσι τὰς ἐαυτῶν
 ἡμέρας. τὸ δὲ αἷτιον ἢ τῶν κύκλων ἀνισότης.

|| στρέφεται δὲ τὸ πᾶν αὐτὸ περὶ αὐτὸ ὁσημέραι καὶ ὥραι,
 25 καθὼ καὶ ὁ Ἀκραγαντινός φησι (v. 138 St) 'σφαίρος κυκλοτερής,
 μονίῃ περιηγεί χαίρων' σφαῖρον μὲν καλέσας τὴν σφαῖραν, ὡς
 καὶ Ὅμηρος ἔσπερον τὴν ἐσπέραν (Od I 422 al), [καὶ] κυκλοτερῇ
 δὲ διὰ τὸ σφαιροειδές, μονίαν δὲ περιηγέα τῆς στροφῆς τὴν
 μονήν.

30 || φέρεται δὲ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἐπὶ τὰς δυσμὰς,
 ὁ δὲ ἥλιος καὶ οἱ λοιποὶ πλάνητες τὴν ἐναντίαν, τουτέστιν ἀπὸ
 τῶν δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, ὡς εἶναι διπλὴν κίνησιν αὐτῶν γε,
 τὴν μὲν ἐρχομένων, τὴν δὲ φερομένων, καθὰ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ
 μύρμηκος καὶ τῆς νηὸς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐναντίαν

5 τῆς Lynden ego: τοῖς V || 6 scripsi: κρᾶσιν V || 10 seclusi || 13 ἀντίχθον-
 ρες cf An II 1 p. 125 a 6 || 22 μακρὰς corr Pet: μακρὰς V || 25 scripsi:
 ἀσκραῖος V || 25, 6 σφαίρας κυκλοτερεῖ μονία V (cf l. 28 et Ach 1 c. 6) || 26
 σφαῖρον scripsi: -αν V || 27 ἔσπερον scripsi: -έριον V | seclusi || 28 μονίαν
 scripsi: μονίαν V || 30 ἀνατολικῶν V || 32 αὐτῶν corr Pet: -ῶ V || 33 cf
 p. 48, 15 al || 34 cf Ach 1 c. 20

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

7

αὐτῆς φορὰν ἔχοντος. πεποίηκε δὲ τοῦτο ὁ δημιουργός, ἵνα μὴ μετὰ ῥύμης φερόμενον τὸ πᾶν ἑτεροκλινῇ μίαν τὴν κίνησιν ἔχον σφοδράν, ἀνθελκόμενον δὲ καὶ τῆς ἐντόνου φορᾶς μειούμενον τῇ τῶν πλανητῶν πρὸς τὸνναντίον ὁλκῇ εὐσταθεστέραν τῆς κινήσεως τὴν ὁρμὴν λαμβάνῃ. ὥς δὲ οἱ μῦθοι παλῶσιν, 5 ἀπεστράφη ταῦτα τὰ ἄστρα (διὰ) τὰ Θυέστεια δειπνα καὶ (ἐν)-έμεινε τῇ φορᾷ πλανώμενα.

δεῖ δὲ τὸν τὴν σφαῖραν ἐξηγούμενον ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς αὐτὴν κινεῖν ἀνατολὰς λαμβάνοντα τὴν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ κινουντος φορὰν.

10

1 post ἔχοντος deleti παράδειγμα || 2 μετὰ ῥύμης corr Pet: μεταρ-
μῆσαι V | ἑτεροκλινῇ μίαν τὴν scripsi: ἑτεροκλινεῖσαν τὴν V || 5 λαμβάνοι
V || 6 supplevi | θυέστεια V.

IV ANONYMVS II

**ARATI EPITOMAM ISAGOGIS ET SCHOLIIS AVCTAM
CONTINENS**

I

V(aticanus 191) s. XIV cf p. 2
 A(mbroasianus C 263 inf fol 306 b) s. XV
 B(aroecianus 119 fol 113 a) s. XV
 L(aurentianus XXVIII 37 fol 1 a) s. XV
 L^{II} (Laurentianus LXXXVII 10 fol 182—183 a) s. XIV } contuli
 Matr(itensis 67) s. XV—XVI, unde caput 7 et alia quaedam Iriarte edidit
 'Regiae bibl Matr codices graeci' a. 1769 p. 239
 P(arisinus 2381 fol 66 b) s. XV in fine mutilus (desinit p. 122, 11); contuli
 Vi(ndobonensis 142) s. XV; contuli usque ad p. 108 fin., cetera passim inspexi
 A codicum ABL L^{II} Matr P Vi sive omnium sive plurimorum (lis interdum ex-
 ceptis qui notati sunt) consensus

partes II et III solo L^{II} continentur, de ceteris praeter septimam suis locis dictum est

VII

P { P^I (Parisinus 1310) s. XV
 P^{II} (Parisinus 2381) s. XV } contuli
 P^{III} (Parisinus 1630) s. XIV
 P^{IV} (Parisinus 3047) s. XV }
 V (Venetus 636) s. XVI } contulit Corays (Empedocles ed Sturz, Lip-
 A { A^I (Ambrosianus I 202) } siae 1805, p. 678—688)
 A^{II} (Ambrosianus N 234) }

Mor(elliana editio) — Empedoclis Sphaera vel Demetrii Triclinii senariis
 versibus ab eruditissimis viris castigatis descripta e bibliotheca
 Io. a S. Andrea, apud F. Morellum, Parisiis 1586
 Hederich — Sphaera Empedoclis notis cum suis tum Christiani illustrata
 ed Hederich, Dresdae 1711
 similitudines Arateas in Arati editione adnotatas invenies

I—VI. VIII

(latina Anonymi translatio) barbata versa ante s. VIII

A (Basilensis AN IV 18) s. VIII—IX; descripsi *nach der Handschrift im Reichsarchiv zu Stuttgart, fol. 55 verso, 56*

B (ruxellensis 10615—10729) s. XII; descripsit M. Hertz

**C (olbertinus Parisinus 7887) s. VIII; contulerunt M. Hertz et partem Bethe;
non omnia enotavi**

D (resdensis 183) s. IX; contuli

**G (Sangermanensis 12957) s. IX; contulerunt M. Hertz et partem Bethe;
non omnia enotavi**

**K (Coloniensis bibliothecae Metrop 83) s. VIII conlatum a Breysigio et
Bethio et ipse perlustravi totum, neque vero totum enotandum duxi**

M (onacensis lat. 560) s. XI—XII; descripsit partem G. Thiele

Ma (tritensis 80) s. XII, cf Iriarte l c

P (uteaneus Parisinus 7886) s. IX; contuli

**S (angallenses duos 250 [SII]. 902 [SI]) s. X et XI ab Hertzio conlatos per-
lustravi totos, sed raro enotandos duxi**

Hygini Astronomia ed Bunte a. 1875)

VII

(latina translatio) e codicibus ADKP a me et B ab Hertzio conlatis

**int(erpolata huius translationis recensio) e DK inspectis passim Hertzianis
quibusdam edita est**

ARATI EA QVAE VIDENTVR

I

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

1. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινο-
μένων δέον ποιεῖσθαι πρὸς τῷ
νότῳ ἀντίως ἔχοντα τὰς Ἀρχ-
τους, δεξιὰς τὰς ἀνατολάς, εὐω-
νύμους δὲ τὰς δύσεις. ἡ δὲ
φυσικὴ θέσις τῆς σφαίρας τοῦ
κόσμου ἐστὶ τοιαύτη, ὥστε ἔχειν
μεσουρανοῦντα Καρκίνον ἐπὶ
τοῦ Φερινοῦ τροπικοῦ, ἀνατολι-
κὰς Χηλὰς ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ,
δυτικὸν Κριόν, Δράκοντος κεφα-
λὴν πρὸς τῷ ὀρίζοντι. περι-
έχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

2. Περὶ τῆς τῶν φαινο-
μένων θέσεως.

Ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐξηγήσιν θέσις
τῶν Ἀράτου Φαινομένων ἐστὶ

1. Ostensionem quoque de quibus
quibus videntur oportet fieri ad
anstrum ex adverso habens sep-
tentrionem, a dextris orientem,
a sinistris occidentem. naturalis
autem positio sphaerae mundi
haec est, quod sit medio caelo
Cancer super solistitio aestivo, 10
orientales partes super aequinocti-
talem, occidentalem Arietem,
Draconis caput deorsum in id
quod terminat. circuit autem
sub quo terminatur. 15

2. Ipsa quoque secundum nar-
rationem positio de quibus Arati

2 titulum dedi e LVi: Ἐρατοσθέ-
νους ἐν ἄλλῳ Ἰππάρχον εἰς τὰ Ἀράτου
Φαινόμενα V, τῶν Ἀράτου Φαινομέ-
νων προοίμιον Ἐρατοσθένους ἐν ἄλ-
λῳ δὲ Ἰππάρχον AP Butlerianus (Musei
Britannici Add 11886 fol 61a s. XV—
XVI), εἰς τὰ τοῦ Ἀράτου Φαινόμενα B
Matr, om L^{II} (cf p. 137) || 4, 5 πρὸς νότῳ ||

A, πρὸς νότῳ P || 5 ἐναντίας AP | ἔχοντι A,
ἔχων L^{II} | τοὺς B || 6 δεξιὰς ABL:
-ὰ V; ἀρκτους τὰς ἀνατολάς δεξιὰ τὰς
δύσεις εὐωνύμους ἡ δὲ L^{II} || 7 δὲ ante
τὰς om A || 8, 9 τοῦ κόσμου om L^{II} ||
9 ὥστε V: ὡς A | ἔχειν V: -ει A ||
14 πρὸς V: κάτω ἐπὶ A || 16, 7 novi
capitis indicium BLL^{II}, περὶ τῆς τῶν
φαινομένων θέσεως in margine B, περὶ
θέσεως Matr

1 Arati ea quae videntur BCDG*KP:
om A cf Prol || 3 titulum sumas ex
eius commentatiunculae quae subse-
quitur inscriptione p. 105 ALTERA
DESCRIPTIO PRAEFATIONIS; os-
tensionem — fieri tinctura rubra pro
titulo scripta A || 5, 6 septentrionem G ||
8 autem superscr B² | sperae CD, sphae-
rae P; mundi fere B, mundi spere B² ||
9 si B | celo G, caeli CP || 10 cantur G |
solistio aestivo P, solistitium aestivum
CD; superstitionem solis estate B || 11
orientalis G, oriental///// D, -i D² |
partis G, parte///// D | equinoctialem
BG, aequinoctialem P, aequinoctiale
(superscripto libra) D² || 12 occidentale
D²G || 15 quod C || 18, 9 narratione po-
sicio G, et ita saepe et hic et ceteri
codd, quae non semper notabo

- τοιαύτη, ὥστ' ἔχειν μεσουρα-
 νούντα Αἰγόκερων ἐπὶ τοῦ χει-
 μερινοῦ τροπικοῦ, ἀνατολικὸν
 Κριὸν ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, δυτι-
 5 κας Χηλᾶς, Δράκοντος κεφαλὴν
 ἄνω πρὸς τῷ ὀρίζοντι, δπου
 'μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ
 ἀλλήλησιν' (Aratus v. 62). ἔχει
 δὲ καὶ πόλους δύο, ἀρκτικόν,
 10 ὅλον τοῦτον μετέωρον, τὸν καὶ
 βόρειον λεγόμενον, ἀνταρκτικὸν
 δὲ ἐν τῷ ἀφανεί, τὸν καὶ νό-
 τιον λεγόμενον.

3. Περὶ κύκλων (cf c. 15).

- 15 ἔχει δὲ κύκλους μεγάλους τεσ-
 σαρὰς χωρὶς τοῦ ὀρίζοντος, ἐπεὶ
 προεῖρηται μὲν ἔχων μεσημβρι-
 νὸν ἰσημερινὸν ζωδιακὸν γα-
 λαξίαν, ἐλαχίστους δὲ τέσσαρας,
 20 ἀρκτικόν, ὅλον μετέωρον, ἐφ' ᾧ
 κατεστήρικται ζωῖδια τέσσαρα,
3. Habet quidem et circulos
 maximos quattuor absque illum,
 qui terminat, in quo dictum est
 habens aequinoctialem signum
 candidum, parvos autem quat-
 tuor, arcticum, totum sublimem,
 in qua adornantur signa quattuor,

1 τοιαύδε ABLPVi | ἔχει omisso ὥστε
 A || 2 αἰγόκερων L^u || 6 τῷ ἀρκτικῷ pro
 τῷ ὀρ. ABLP, τὸ -όν L^u (postea sese
 ipse corr) || 7 δύσεις L^u | ἀντολαὶ AP:
 ἀντολαὶ VBLL^u Vi || 8 ἀλλήλοισιν B ||
 10 τοῦτον scripsi: τοιοῦτον V, om A ||
 11 καλούμενον P | καὶ ἄ. A || 12 δὲ om
 A || 13 καλούμενον pro λεγ. AP || 14
 novī capitis indicium BLL^u, περὶ κύ-
 κλων in margine B, π. τῶν κ. Matr ||
 15 καὶ ante κ. ABLPVi | μὲν post με-
 γάλους A || 16, 7 ἐπεὶ — ἔχων om A ||
 17 μεσημβρικόν A || 21 καταστήρεται
 A, κατηστέρεται BLL^u Vi | δ' BLVi

1 vident B || 2 in m. B | celi BP ||
 3 hyemalem ACD, -e D² | sol stitium
 B, solis titium CDP et ita plurimens et
 hi et ceteri codd, quae non notabo ||
 4 ariete G | aequinoctiales ACG, equi-
 noctialem B || 6 capud BG | araticum
 B, articum D || 7 ocasu B, occasus C |
 orientales BG; vertit δύσις ἔσται
 pro δύσιές τε, cf interpretem || 9 duo
 AP | araticum B | totum bis D || 10
 aquilos C || 11 araticum B | arcticum —
 12 dicitur om CD, alterum antarcticum
 qui et quinque insuper verba hodie
 inlegibilia suppl D² || 15 capita distinxi ||
 16 quattuor A, quattuor C | illo BD ||
 18 equinoctialem B || 19 parvus BGP |
 quattuor CG || 20 araticum B, articum
 G | quoque (pro totum) P | sublime
 CD || 21 quo CG | quattuor CG

Ἀρκτοι δύο Κηφεὺς ἀπὸ τῶν Arcturi duo Caepheus a pectore
 στηθῶν Δράκων, Θερινὸν τρο- Draco, aestivum solistitium plus
 πικὸν πλεῖον ἔχοντα τὸ ὑπὲρ γῆν, habens quod super terra, aequum
 ἥσσον δὲ τὸ ὑπὸ γῆν, ἐφ' ᾧ autem quod subtus terra, in quo 257 P.
 κατεστήρικται ζώδια ἧ', Βοώ- adornantur signa octo, Bootis 5
 της Στέφανος Ἐγγούνασιν Λύρα Corona Ingeniculo Lyra Cassi-
 Κασσιέπεια Ἦνιοχος Ὀρνις Περ- epia Agitator Cynus Perseus.
 σείς.

ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς πλεῖον
 ἔχει τὸ ὑπὸ γῆν, ἥσσον δὲ τὸ
 ὑπὲρ γῆν, ἐφ' ᾧ κατεστήρικται
 ζώδια 5', Ἡριδανὸς Ἀργὼ Κέν-
 ταυρος, ἐφ' ᾧ Θηρίον, Θυτήριον
 Ἰχθὺς μέγας νότιος ἀφανής.

ὁ δὲ ἱσημερινὸς κύκλος ἴσον 20
 ἔχει τὸ ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ ὑπὸ
 γῆν, ἐφ' ᾧ κατηστέρισται ζώ-
 δια 15', Ἴππος Ὀφιοῦχος, (ἐφ'

Hiemale solistitium plus ha-
 bens quod subtus terra, aequum
 autem hoc quod super terra, in 10
 quo adfirmantur signa octo, Boo-
 tem Corona Ingeniculo Lyra Cas-
 siepia Agitator Cynus Perseus.

Hiemale solistitium plus habens
 quod super terra, aequum autem 15
 quod

3 γῆς AP || 3—17 post ὑπὲρ γῆν 1 cepheus D || 2 aestivus solistitius AP,
 ἧ 1
 Α ἐφ' ᾧ κατηστέρισται (καταστέρισται
 A (expuncto α)) ζώδια ἧ (x L) βοώτης
 (-is BVi) στέφανος ἐν γούνασι λύρα
 κασσιέπεια ἡνίοχος ὄρνις περσεὺς χει-
 μερινὸν τροπικὸν πλεῖον ἔχοντα τὸ
 ὑπὸ γῆν ἥσσον (μείον [primitus ἴσον]
 L¹¹) δὲ τὸ ὑπὸ (ὑπὲρ ABLVi) γῆν (γῆς
 A), ἐφ' ᾧ κατεστήρικται (-ηστέρισται
 Vi) ζώδια 5' κτλ. || 7 Κίχνος legit I ||
 16 κατηστέρισται V || 17 ζώδια V || 19
 ἀφανὴς νότιος Α || 20 sqq. in margine
 περὶ τῶν τοῦ οὐρανοῦ κύκλων καὶ τῶν
 περιεχομένων τούτοις ζωδίων AP ||
 21 καὶ ante τὸ prius Α || 22 γῆς AP ||
 22, 3 ζώδια VΑ ut fere semper || 23
 15' ΑΙ

estivus solistitius B, aestivus vero sol-
 stitius G || 3 habens desuper t. B | terram
 C | aequum C, qua B || 4 super P | terram
 CDG || 5 adornant¹¹ A | bootem AP, boe-
 tem B, bootes G || 6 uirginiculo B, in-
 geniculo B², ingenuculo G | lira BDGP |
 casiae pea B, casiepia G || 7 cignus DGP,
 cignus B || 8 hyemale AC, solistitium
 BG || 9 super t. CDP | terram CD |
 equum B || 10 autem om D | hoc D: om
 ABCGP | subtus CDP | terram D || 11
 affirmantur B | octo — signa (p. 105a 4)
 om D || 12 ingenuculo G | liracasiapie
 B | casiepia G || 13 cignus BP || 14 hye-
 male A | post hiem. supstitutio solistitium
 B | 15 sit post quod B | terram B

ALIA DESCRIPTIO PRAEFATIONIS

subtus terra, in quo adfirmantur signa sex Heridanum Navis Centaurus, in quo Bestia, Sacrarium Piscis maior invisibilis australis. Subtus terra, ubi adornantur signa septem Heridanus Navis Centaurus in quo Bestia Sacrarium Piscis grandis invisibilis favonius.

Aequinoctialis autem circulus aequum habet quod super terra et quod subtus terra, in quo adfirmantur signa quindecim Aequinoctialis autem circulus aequum habet quod super terra et sub terra in quo adornantur signa quindecim

3 quod *om et* sub austro in quo adfirmantur B || 4 signa australia VI de herodanum B || 5 B. sit arcturion P. B || 7 autem P | circulos ACP || 8 equum B | terram CD || 9 et quod *om* B | terram CD || 10 adfirmantur B

1, 2 titulum ABC (descrio prefationis) D: *om* KP; *recensio haec breviala et mutila initio in libris post partem III huius Anonymi collocatur* || 3 ubi *om* D | adorantur A, firman- tur D || 4 sex D | eridianus D, *om* ABP || 8 equum B | terram BD || 9 sub- tus terram D || 9, 10 adorantur BP, ad- firman- tur D

*adorantur in adornantur
om. A.*

ὡι Ὅφρις, Ὑδρος, (ἐφ' ὧι κατ-
 ηστέρισται Κρατήρ, Κόραξ Προ-
 κύων Ἀετὸς Δελφίς Ὠρίων
 Ὀιστὸς Δελτωτὸν Ἀνδρομέδα
 Λαγὼς Κῆτος Κύων, ὥστ' εἶναι 5
 τὰ πάντα ζώδια λ' τὸν ἀριθμὸν
 χωρὶς τῶν ἐπισήμων ἐν αὐτοῖς
 ἀστέρων κατηστερισμένων ἡ,
 οἶον ἐπὶ τοῦ Βωώτου Ἀρκτου-
 ρος, ἐπὶ τοῦ Ἡνιόχου Αἴξ τε 10
 καὶ Ἐριφοί, ἐπὶ τοῦ Ταύρου
 Πλειάδες Ὑάδες, ἐπὶ τῆς Παρ-
 θένου Στάχης Προτερυγητή, ἐπὶ
 τοῦ Κυνὸς Σείριος, καὶ εἴ τινα
 τούτοις ὅμοια. 15

ὁ δὲ ζωδιακὸς κύκλος ἔχει
 ζώδια ιβ', Καρκίνον Λέοντα
 Παρθένον Χηλᾶς, ὅ ἐστι Ζυγός,
 Σκορπίον Τοξότην Αἰγόκερων
 Ὑδροχόον Ἰχθύας Κριὸν Ταῦρον 20
 Διδύμους, ὥστε εἶναι τὰ πάντα
 ζώδια μβ'.

1, 2 κατηστέρισται om A || 2 καὶ ante
 κόρ. ABLVi || 3 αετὸς A || 4 ἀνδρο-
 μέδα BVi || 6 πάντα τὰ ζ. ABPVi | λ'
 (τριάκοντα Δ) τὸν ἀριθμὸν A: εἰκο-
 σιτρία V || 7 ἐκτὸς τ. A | τῶν ἐπ' (ἐν
 postea superscripsit L¹¹) αὐτοῖς ἐπι-
 σήμων A || 8 ἡ' om ABL¹¹ PVi legit l ||
 9, 10 ἄρκτου μέρος ἐπὶ BLVi || 10, 1
 τε καὶ om ABLVi || 11 ἐρίφοι L ||
 12 πλειάδες BLVi | ὑάδες om ABL
 PVi || 16 περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 καὶ τῶν ἐν τούτοις ζωδίων in margine
 AP, περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου BMatr |
 ζωδιακός VA || 18 π. ζυγὸν χηλᾶς
 σκορπίου A, π. χηλᾶς ἅς ζυγὸν ὀνο-
 μάζουσιν AP || 21 ὥστ' ABVi | τὰ om
 L¹¹ || 22 μβ' A1: μγ' V

Equus Serpentarius, in quo Serpens, Ylidris, in quo Urceus, Corvus Antecanis Aquila Delphinus Orion Tela Deltoton Andromeda Laepus Caetus Canis. Unde fieri omnia signa numero triginta unum absque eorum inlustrissimos alterutrum constitutos, quomodo super Bootem Septentrio, super Agitatore

Sex Hedos, super Taurum Virgiliae, super Virginem Spica Praeindemia, super Canem Sirius, et si qua horum similia.

15 Zodiacus autem circulus habet signa XII, Cancer Leonem Virginem Libram Scorpionem Sagittarium Capricornum Aquarium Pisces Arietem Taurum Geminos, unde fieri omnia signa XLII.

Equus Serpentarius, in quo Serpens, Ylidris, in qua Urceus, Corvus Antecanis Aquila Delphinus Orionem Tela Deltoton Andromeda Laepus Caetus Canis, unde fieri tota signa numero XXX absque eorum inlustrissimis exornatis stellis, quomodo super Bootem Septentrionem, super Agitatore Sex Hedos, super Taurum Vergilias, super Virginem Spica Praeindemia, super Canem Sirius, et si qua horum similia.

Signalis vero circulus habet signa XII, Cancerum Leonem Virginem Librem Scorpionem Sagittarium Capricornium Aquarium Pisces Arietem Taurum Geminos, unde fieri omnia signa XLII.

1 equus B, equos C, aequus G | Serpentarius om B || 2 hildris B, illdris P, ydris G || 3 et C. CD | carpus aquila pro Corvus B | antea canis B, anticanis G || 3, 4 delphinus B || 4 celat B; Tela est *Ἰοιρός* cum ὁ ἰαρός confusus, cf p. 134, 11 | deltoto nandromeda B | post Andromeda lacunam 7 litt, deinde protricin (ita legi) A || 5 lepus

BCDG | coetus C, cetus D || 7 absque CD: queque AB, quodque G, quaeque P || 7, 8 inlustrissimum G, -a CD || 8 ab alterutro G | constituta CD, -um G || 9 botem B || 10 actatorem B || 11 sex cathodos (i. e. *Ἀἴς* xal —) B; hedi D | taurum B | virgiliae A, vergiliae P || 13 Praeindemia est *Προτρυνήρ* | spice propter vindemiam G || 14 quarum horum B || 16 zodaicus B || 17

cancrum CG || 18 libri AP || 19 capricornium BP | aquari P

1 aequus B || 1, 2 Serpens om P || 2 quo B || 3 corveus A || 3, 4 delphinus B || 4 Orionem — Deltoton om B | orion D || 5 andromenda A, nandromeda B | lepus BD | cetus B || 6 f. omnia D || 7 XXXI D || 7, 8 inlustrissimis D (si *super-scripsit* D²) || 8 exhornatis B || 9, 10 septentrio D || 11 edos B, edi D | thaurum B | *spatium post t. vacuum* A, *suppleas* (Hyadas) | vergiliae D || 12 spice C, spicae D, -as BP || 12, 3 pre vindemia A. P || 13 syrius DP || 17 cancrum D, om B || 18 et Virg. B || 19 capricornem AP, -um D² | aquari AP || 20 thaurum B || 21 gemines P | constat post fieri D

12. *Σ* A.

εἰσὶ δὲ καὶ πλάνητες ἀστέρες
χωρὶς ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐ,
Κρόνος Ζεὺς Ἄρης Ἀφροδίτη
Ἑρμῆς.

4. Τὴν δὲ τῶν φαινομένων 5
ἐξηγήσιν πεποιήται Ἄρατος ἀρ-
ξάμενος ἀπὸ τῶν Ἀρκτων καὶ
περιλαβὼν πάντα τὰ βόρεια κυ-
κλόθεν μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ,
εἶτα μεταβάς καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ 10
τοῦ Ὠρίωνος, ἐπεὶ λαμπρὸς
ἐστίν. τὰ δ' ἀπὸ τοῦ ζωδιακοῦ
νότια πάντα καταλέγεται μέχρι
τοῦ ἀνταρκτικοῦ, εἰθ' οὕτως
μέτεισιν ἐπὶ τὰ ἐξῆς. 15

τούτων οὕτως ἔχόντων λοιπὸν
μεταβατέον ἐπὶ τοὺς τέμνοντας
κύκλους καὶ τὰ τεμνόμενα ὑπ'
αὐτῶν ζώδια, ὁμοίως δὲ ἐπὶ τε

1 πλανηταὶ B || 2 τε om A | πέντε
AL¹¹ || 5, 6 δὲ τούτων ἐξῆς. ABLPVi ||
8 περιελθὼν ABLPVi | ἅπαντα P ||
9 μετὰ L¹¹ || 10 δὲ post εἶτα BLL¹¹, δὴ
AP | post καὶ iterum τούτων οὖν τὴν
ἐξηγήσιν πεποιήται ABLVi || 11 ἐπεὶ
λαμπρὸς ἐστὶ V, ἐπειδὴ λαμπρὸς οὗτος
(omisso ἐστίν) L¹¹: ὥς (om P) ἐπιση-
μοτέρου AP, ἐπισημότου B, ἐπειση-
μότου Vi, ἐπεισημοτάτου L || 12 δ' om
A | ζωδιακοῦ A: ἡλιακοῦ V || 13 κύ-
κλου ante v. ABPVi | καταλέγεται A
legit l: καλεῖται V || 16 οὖν post τούτων
BL¹¹ Vi | λοιπὸν om ABLVi || 17 μετα-
βατέον VAP: -ητέον BLVi, μετι-
τέον L¹¹

Et erraticae stellae extra Solem et Lunam quinque, Saturnus Iovis Mars Venus Mercurius. Sunt autem et erraticae stellae absque Sole et Luna V, Saturnus Ioves Mars Venus Mercurius.

- 5 4. Horum quidem narrationem fecit Aratus incipiens a Septentrione et pertransiens omnes orientales in circuitu usque ad signalem, itaque transiens et inchoans ab Orione, eo quod splendidus hic. ea quae a signale favonias omnes percurrit usque ad antarcticum, sic quoque transit ad cetera.
- 10 4. Horum autem narrationem Aratus fecit incipiens a Septentrione et percircuiens totum orientem in circuitu usque ad signalem, inde quoque transiens et incipiens ab Orionem, pro eo quod splendidus hic. a solare favonias omnes pertransit usque ad antarcticum, deinceps transit ad cetera.
- 15 Haec ergo cum ita se habeant, iam transgreditur super incidentes circulos et quae inciduntur sub ipsis signa, simili modo Haec ergo cum ita se habeant, iam transit ad incidentes circulos et quae inciduntur ab eis signa similiter.

1 erratice B | stelle BD || 2 sole et luna AP || 3 Iovis *om* P | venere AP, venerem B || 5 quidem D², qui D || 6 septentriones AP || 7 sed B | pertransiens P || 9 transiens P || 10 inchoans BDP | orionem AP || 11 splendidus B | ea q//// D, eaque CG || 12 percurritur que ad C || 13 arctarticum A, aratarticum B, arctaticum P || 14 ad ethera B || 15 it B | se *om* ABP || 17 que BCG || 18 super C | ipsi AP | signis BDG

1 erratice P, -ivae B | errantiae stelle D || 3 iovis BDP | venerus A, veneris P || 7 percircuens AP, percumiens D || 10 orione D, oriente B || 11 splendidus B || 12 favonias omnes *om* B || 13 u. antarcticum A (cf A¹) P, u. anadarticum B, u. ad antarctum D || 14 ad cōta B || 15 se *om* ABP || 17 et quae *om* ABP | incidimus ABP

τὰς συνανατολὰς καὶ τὰς συγ-
καταδύσεις αὐτῶν, ὅπως μὴδὲν
ὑπολίπωμεν τῶν πρὸς τὸν κατα-
στερισμόν. πλὴν νοητέον τοῦθ',
ὅτι κατὰ πλάτος ὁ Ἄρατος τὸν 5
περὶ αὐτῶν λόγον πεποιήται διὰ
τοῦ ποιήματος μὴ πάντα ἀκρι-
βῶς καταλεξάμενος, ἀλλὰ τινα
παραλιπών, ἅπερ ἐπὶ τῆς σφαί-
ρας θεωρεῖται. ἐγὼ δὲ τὰ παρα- 10
λελειμμένα ὑπ' αὐτοῦ προσapo-
δώσω, ὅπως μὴδὲν ἐλλείπητι τῶν
πρὸς τὴν θεωρίαν.

1140 M.

268 P.

5. Περὶ τῶν ἀνατολῶν

καὶ δύσεων.

15

Ἐγένοντο δὲ τρισσαὶ στάσεις
περὶ (συν)ανατολῶν καὶ συγκατα-
δύσεων· οἱ μὲν γὰρ ἔφρασαν τὴν
πραγματεῖαν εἶναι τῷ Ἀράτῳ
ἄρχοντος ἀνατέλλειν τοῦ ζωιδια- 20
κοῦ, οἱ δὲ μεσοῦντος, οἱ δὲ ἀπὸ
τῆς ὅλης ἀνατολῆς. τοῦτο δὲ
οὐχ ἔστηκεν· ἀπὸ γὰρ ἀρχῆς ἕως
τελευτῆς τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου
ἔρχεται ἐπὶ τὰς συνανατολὰς τε 25
καὶ συγκαταδύσεις, ὃν τρόπον
ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεά-
σασθαι.

1 τὰς alt om A | 3 ὑπολίπωμεν V: καταδύσεων B, κ. τῶν καταδύσεων L¹¹ ||
ὑπολείπωμεν L¹¹, ἀπολίπωμεν ABLP | 18 ἐφράσαντο τὴν L¹¹ | 19 πρ. γενέ-
τῶν πρὸς τὸν V: εἰς τὸν ABLP, τῶν
εἰς τὸν L¹¹ | 4 τοῦτο ABLP | 5 οὐ
post ὅτι AP, μὴ BL | δ om ABL | 6
αὐτῶν (ex αὐτῆς) L¹¹ || 6, 7 διὰ τοῦ ποιή-
ματος post κατ. traiecit A || 8 καταλεξά-
μενος ABLP (cf p. 108, 13): κατα-
δεξάμενος VL¹¹ | α. καὶ τινα AP || 14 sqq.
περὶ τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων in
margine B, περὶ — δύσεων τῶν ζωδίων
Matr || 16 τρεῖς αἱ A || 17 suppl Pet;
περὶ τε τῶν ἀνατ. A | κ. τῶν συγ-
καταδύσεων B, κ. τῶν καταδύσεων L¹¹ ||
18 ἐφράσαντο τὴν L¹¹ | 19 πρ. γενέ-
σθαι A (γενέσθαι τῷ ἀράτου in rasura
L¹¹) || 20 ἀνατ. ἤδη τοῦ AP | ζωδίου (pro
ζωιδιακοῦ) ABL¹¹ || 21 δ' ἤδη μ. A || 22
ἄλλης B | δ' L; τοῦτ' οὐχ A || 24 ζωδίου
(pro ζωιδιακοῦ) ABL¹¹ || 24, 5 κύκλου
ἔρχεται ἐπὶ V: συνεξέρχεται A1 || 25
συνανατολὰς BP1: ἀνατολὰς VAL,
ἀνατολὰς τε καὶ om L¹¹ || 26 ἀτάκτως
ante ὃν A || 27 εἰσὶν P | ὑπὸ VBL¹¹ ||
28 ἔστιν οὖν τὰ τεμνόμενα ζωία λζ'
post θεάσ. V: om A

ergo apud orientales et cumoc-
cidentales eorum, ut nihil relin-
quamus quorum ad exornatio-
nem. verumtamen intellegendum
5 hoc, quia per latitudinem Aratus
de his verbum fecit non omnia
perfecte suscipiens per factura,
sed quaedam reliquit, quae circa
sphaera videntur. ego quippe
10 ea quae derelicta sunt ab eo
restituam, ut nihil derelictum
sit de quibus contemplantur.

5. Factae sunt autem tres
dissensiones circa orientales et
15 cumoccidentales. quidam enim
adfati sunt negotiationem fieri
Arati a principio iam orienti
signo, alii vero iam mediante,
quidam autem a toto oriente.
20 hoc quidem non stetit. a prin-
cipio enim usque ad calcem de
signo concreditur cumorientales
quoque et occidentales inces-
santer, quemadmodum est in
25 sphaera intueri.

1 aput C | cum om G || 1, 2 cumocci-
dentalibus D² || 3, 4 exornacionem cause
aguntur ver. G || 4 verimtamen B | in-
telligendum BP, intellegendo G || 5 qua
D | aratur G || 7 per facturam B, per-
fectura C || 8 que B || 9 spera B, spera
G | ergo BP || 10 ea quippe P | que
B | delicta B | habeo r. B || 11 delictum
B || 13 facte BD | aut B || 14 dis-
cusiones P || 15 circaoccidentales B, et oc-
cidentales D | autem B || 16 fati B, affati

CDG | negotiationem A, negotiatione
B, negociationem D || 17 iam om D ||
orientis P || 18 aliquo iam B || 19 autem
om B | ab omni B, a tota AP || 20 fecit
BD *superscr* || 21 calcedem (omisso de) *ad calcem de signo A.*
A, calce BP || 22 concreditur B²G, con-
gredieitur P | cum orientalibus CD || 23
occidentalibus CD | *vertit ἀδιαλείπτως*
in graecis omissum || 24 est om B || 25
spera B | intueri C, instituere P

Hyg IV 6
p. 104 sq.

|| 6. ὁ μὲν οὖν ἀρκτικὸς κύκλος
τέμνει [ζώδια δύο] Βούτου μέ-
σον ἀγκῶνα καὶ Κηφέως στήθη.
οὐκ εἴρηκε δὲ περὶ τοῦτου
Ἄρατος. 5

Hyg IV 2
p. 99 sq.

|| ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς τέμνει
[ζώδια ι'] Ἡνιόχου γόνατα Ὀφι-
οῦχου ὦμους Ὁφείως τράχηλον
Ὁρνιθός κεφαλὴν καὶ τὸ ὑπανχέ-
νιον Ἴππου ὀπλὰς Περσείως 10
ὦμον ἀριστερὸν καὶ κνήμην ἀρι-
στερὰν Ἀνδρομέδας χεῖρα δεξιὰν
Διδύμων κεφαλὰς Καρκίνου μέ-
σον Λέοντα παράμεσον Πρό-
κυνοσ . . . ὁλος Λαγῶδς] παρ- 15
εῖνται (Aratus v. 480—500).
[Ὀφιοῦχου ὦμους τράχηλον Ὁ-
φείως.]

Hyg IV 3
p. 102

|| ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τέμνει
[ζώδια ιε'] Ἴππου κεφαλὴν καὶ 20
τράχηλον Ὀφιοῦχου γόνατα
Ὑδροῦ τράχηλον Κρατῆρα Κό-
ρακα Ὠρίωνα μέσον ἀριστερὸν

1 sq. πόσα τῶν ζωδίων ἕκαστος seclusi propter Aratum, legit l | 21
(-αι P) τῶν δ' περιέχει (-εται P) κύ- τράχηλον om P | 22 ὕδρον om Δ B
κλων in margine AP, cf p. 106, 16 || 2 se- LP | τράχηλον om A || 23 Ὠρίωνος
clusi propter Aratum, legit l | 2,3 μέσον coni Scal | ἀριστεροῦ A, om L
om A || 3 καὶ om L¹¹ || 4 οὐκ V: ὡς
A, legit l | δὲ om A | τούτων P || 6 ὁ
δὲ om BL¹¹ P || 7 ια' A | seclusi propter
interpolata l. 17, 8, legit l || 9 τὸ om A ||
11, 2 ἀριστερὰν om A || 14 παράμεσον
ALP: παρὰ μέσον VBL¹¹ | προκ. —
18 ὀφείως om AP || 14, 5 πρόκυνοσ A
(προκύνοσ, o alt in rasura, L): om V ||
15 lacunam indicavi | ὁλος λαγῶδς A:
om V || 15, 6 παρῇνται LL¹¹: παρέοντε
V, παρῇται (eraso ν) B || 17, 8 seclusi cf
l. 7, legit l || 17 ὦμοι A; παρῇται Ὁφ.
ὦμος coni Scal || 17, 8 ὀφείως τράχηλος
L¹¹, ὀφείως τράχηλον BL || 20 ζ. ιγ' AP;

6. Igitur arcticus circulus incidit signa duo, Bootis cubitum Caephei pectus, sicut refert de his Aratus.

6. Septentrionalis circulus incidit signa duo, Bootis cubitos Caephei pectus, sicut ait de istis Aratus.

5 Aestivum solistitium incidit signa X, Agitatoris genua Serpentarii humeros Serpentis collum Cycni caput et subcervical Equi terga Persei humerum sinistrum et tibia Andromedae manu sinistra Geminum capita Cancer medius Leonem simulque Serpentarii humeros Serpentis cervicem.

Aestivus solistitialis incidit signa X, Agitatoris genua Serpentarii humeros Serpentis collum Cycni caput et subcervical Equi scapulas Persei collum sinistrum tibiam Andromedae manu dextram et Geminum capita Cancrum medium Leonem dimidium simulque Serpentarii humeros Serpentis collum.

15 Aequinoctialis circulus incidit signa XV, Equi caput et cervicem Serpentarii genua Ylidris collum Urceum Corvum Orionem medium Antecanis caput Andromedae pectus Aquilam mediam sinistri Piscis caudam

Aequinoctialis circulus incidit signa XV, Equi caput et collum Serpentarii genua Aquarii collum Urceum genua Orionem medium Andromedae pectus sinistrum Piscis summitatem me-

1 legitur A, itaque P | arcticus B || 3 cephei CD || 5 estivum B | solstitium B | aestivus solistitius D² || 7-17 humeros — Serpentarii om D || 8 cigni B, cigni G | subcervical A || 9 aequi G || 10 tibiam G | andromede G || 11 manus B, manum G | sinistram G || 12 simulque e vocibus *ναπετραι* et *ναπαυα* inter se confusis ortum putat *Bethe (Museum 1893 p. 478)* || 14 cervicem A || 15 aequinoctialis B || 16 XII A || 16, 7 cervicem A || 17 genua *crasit* et humeros *fecit* D² || 18 caput (*pro* collum) CP || 20 andromede CG | caput (*pro* pectus) P | sinistrum (*post* pectus) C | aquila G || 21 candam G

2 ſi *pro* duo B || 3 cephei BD², ephel D || 5 estivus solistitialis B || 6, 7 serpentari A || 8 cigni D, cigni P | cycni — 14 collum om B | subcervical A || 9 aequi D | scapulas A¹ | collum *erasum* D, humerum D² || 10 et tibiam D | 11 dextera AP, sinistram D² | geminorum D || 12 cancerum AP || 13 dimeidium D | simulque — 14 collum om D || 16 V ABP | capud AB || 17 serpentari A | aquari A, aquilae D² || 18 corvum *post* Urc. D | genua om D | orationem A || 19 arietem *pro* Andr. D² | quod *pro* pectus ABP, pectus *del* D²

sicut A(-nt Lijetus)

[Ἰχθύος οὐράν] Κριὸν μέσον Ταύ-
ρου γόνατα [Παρθένου πόδα]
Χηλὰς μέσας [Σχορπίου μέρος].
. . . . παρῖται Προκύων
(Aratus 516—524).

5

ς Hyg IV 4
p. 108 sqq.

|| δὲ χειμερινὸς κύκλος τέμνει
[ζώδια ἰ· Ἡριδανὸν ποταμὸν]
Ἀργοῦς νηὸς πρύμναν Κενταύρου
μετάφρενον Κυνὸς μεγάλου ὀπι-
σθίους πόδας Κήτους οὐράν 10
Λαγωῦ μέσον Σχορπίου κέντρον
Τοξότου τόξον Αἰγέκρω μέσον
Ὑδροχόου πόδας (Aratus 501—
510) [ὥστε εἶναι τοὺς τέμνοντας
κύκλους δ', τὰ δὲ τεμνόμενα ὑπ' 15
αὐτῶν ζώδια τριάκοντα καὶ
ἐπτά].

.

6. Ποῖα τῶν ζωιδίων
συνανατέλλουσι καὶ συγ- 20
καταδύνουσι τοῖς ἐν τῷ
ζωιδιακῷ ἰβ' ζωιδίοις.

Συνανατέλλουσι δὲ καὶ συγ-
καταδύνουσι τοῖς ἐν τῷ ζωιδια-
κῷ ἰβ' ζωιδίοις τὰ φαινόμενα 25
οὕτως·

1, 2, 3 seclusi propter l Aratum, irrepsisse verba e nota olim finali nunc mutila videntur; quapropter l 4 post Προκύων lacunam indicavi || 1, 2 Ἰχθύος — πόδα V et A (qui tamen πόδας): πρόκυονος κεφαλὴν ἀνδρομέδας ἀριστερὸν θέναρ (θέναρ ἄρ. LII) αἰετὸν μέσον ἀριστεροῦ Ἰχθύος οὐρὰν κριὸν μέσον ταύρου γόνατα παρθένον πόδα BLLII legit l || 3, 4 σχορπίου — προκύων om AP || 4 deest Aquilae mentio (Aratus v. 522 cf BLLII), desunt latina post simulque, quapropter lacunam ante παρ. indicavi (cf p. 112, 15) | προκύων V:

Ἰχθύος οὐρὰν καρκίνου πόδα BLLII, om P || 7 seclusi numerum propter Aratum, legit l | seclusi Ἡρ. ποτ. propter Aratum, irrepsisse verba e nota olim finali nunc mutila videntur (cf l. 1. 2. 3), legit l | ποταμὸν et 8 νηὸς om A || 9 μετάφρενα A || 11 λαγωῦ μέσον κήτους οὐρὰν traiecit P | λαγῶν BLLII P, -ατα A || 14—7 seclusi ob computandi fallaciam et lacunam indicavi, excidit in archetypo quaedam de antarctico circulo particula, legit l || 14 ὥστ' AB | τοὺς ALII: αὐτοὺς VB L | μὲν ante τέμν. A || 15 τέσσαρας

Arietem medium Tauri genua diam Tauri genua Virginis pedem
 Virginis pedem Librae medium Vergilias medias Scorpionis pars.
 Scorpium partem simulque Piscis simul Piscis caudam Virginis
 cauda Cancris pes Scorpionis pars pes

5 Andromedae pectus sinistrum
 Antecanis.

Antecanis.

Hiemalis circulus incidit signa X Heridanum Navis puppem X Heridanum Navis puppe Cen-
 Centauri scapulas Canis maioris tauri scapulam Canis maioris
 10 retrorsos pedes Caeti caudam posteriores pedes Caeti caudam
 Laepus medium Scorpium aculeum Laepus medium Scorpionis acu-
 Sagittarii arcum Capricornem leum Sagittarii Sagittam Capri-
 medium Aquarii pedes, unde cornem medium Aquarii pedes,
 fieri incidentia signa quattuor, unde sunt qui non inciduntur
 15 quae autem inciduntur ab eis circuli quattuor, quae autem ab
 signa XXXVII. eis inciduntur signa XXXVII.

.....

Iamque de his a nobis dic-
 tum transgredi ad orientales . . .

Quoniam de his nobis . .

20 et cum occidentales.

ALII || 16, 7 λγ' AP, λζ' BLLII || 19—26
 ποῖα — οὕτως V: ἐπειδὴ (ἐπεὶ LII) δὲ
 περὶ αὐτῶν ἡμῶν εἴρηται μετῴτερον ἐπὶ
 (τε add LII) τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς
 (τὰς om LII) καταδύσεις (δύσεις LII)
 αὐτῶν A, legit I

pedes sociat cauda B | coeti C, ceti P |
 cauda AP || 11 leporem C, -us P || 12 sa-
 gitarii B | capricornium BP || 13 inde P ||
 14 incidentia B | quatuor C || 15 que
 G || 19 post transgredi add oportet C,
 autem oportet G | ab C || 20 et CG |
 cum occidentalibus CG

1 arietem G || 2 libram AG, -e C,
 -em P | medium AGP || 3 pars ABP || 3, 4
 simulque Piscis cauda om D || 4 pedem
 D | scorpionis BCP | Scorpionis — 6 Ante-
 canis om D || 5 andromede BCG || 6 anti-
 canis P, antiquanis G || 7 hyemalis AD ||
 8 decem D | heridianum D | puppe AP,
 -ae B, -im G || 9 centauris capulas AG |
 maiori ABP || 10 retrorsis CG, -us P |

1 thauri B || 2 virgilias D | partem D ||
 3 cf ad p. 113a 12; simul piscisque D ||
 4 pedes D | 6 antecanem D || 7 hyemalis
 ADP || 8 heridianum ABP | puppem D ||
 9 maiori ABP | ceti B || 11 lepus B, lepo-
 rem D || 12 sagittarii BP | capricornum
 D² || 13 aquarii B || 14 incid. ab eis D || A
 15 q' (pro quae) B || 18 deis BP || 19
 lacunam indicavi

8*

Hyg IV 12
p. 110, 12—28

|| Καρκίνου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει ὅλος Ὠρίων καὶ ποταμὸς
Ἡριδανός, δύνει δὲ Στέφανος
Ἰχθύος τὸ ἡμῖσις ἕως ἐπὶ ῥάχιν
Ὀφιοῦχος ἕως ὤμων Ὅφρις ἕως 5
τραχήλου Ἀρκτοφύλαξ παρ' ὀλί-
γον... (Aratus v. 569—589).

260 P.

Hyg ib.
19—28

|| Λέοντος ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Προκύων ὅλος Λαγῶς
Ὑδρου κεφαλὴ Κυνὸς ἐμπρό- 10
σθιοι πόδες, δύνει δὲ τὰ λοιπὰ
τῶν σὺν Καρκίνῳ προκαταδεδυ-
κότων Βοώτου τὸ λοιπὸν Στέ-
φανος Ὀφιοῦχος καὶ Ὅφρις αὐτοῦ
Ἰχθύες Ἀετὸς Κῆτος Ἐν γόνα- 15
σιν ὅλος πλήν κνήμης ἀριστερᾶς
ἕως γόνατος (Aratus v. 590—595).

1141 M.

Hyg ib.
24—28

|| Παρθένου ἀνατελλούσης ἀνα-
τέλλει Ὑδρος ἕως τοῦ Κρατῆ-
ρος Κυνὸς μεγάλου ὀπίσθιοι 20
πόδες Ἀργοῦς τρόπεως πρύμνα,
δύνει δὲ Λύρα Δελφίς Ὀιστὸς
Ὅφρις ἕως οὐρᾶς ποταμοῦ

1 τίνα τῶν ἄστρον συνανατέλλει καὶ δύνει τῷ Καρκίνῳ in margine AP, item in ceteris zodiaci sideribus quae non notabo || 2 post Ὠρ. V Ὠρίων ἐστὶ τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις Ἀλε(κ)τροπόδιον. πρῶτως δὲ ἀνατέλλει κατὰ τὴν κβ' τοῦ Ἰουλλου, ὃ δὲ Κύων κατὰ τὴν ζ' τοῦ Αὐγούστου. ἔστι δὲ ὃ λαμπρὸς τοῦ Κυνὸς μεῖζων τῶν ἀπλανῶν πάντων ἀστέρων in inferiore margine duabus manibus rec. scripta, quarum altera usque ad ἀλε(κ)τροπόδιον, altera ad ἀστέρων pertinet (ceterum γένος coni Scal Pet; θηνὸς(?) legerat Vict): om A || 2, 3 καὶ π. Ἡρ. V cf Hyg (ita Aratus v. 589): λαγῶς A || 4 τὸ om A | ἕως om A || 5 ὄφρις ἕως τραχήλου A cf Hyg (ita Aratus v. 578): ὄφρις τραχήλος V ||

7 lacunam indicavi, deest Ingeniculus Arati (v. 575) cf Hyg || 12 τῷ post σὺν P || 13 τὸ om A || 14 καὶ om A | αὐτὸς AP, om LII || 15 καὶ ante Ἰχθ. BLVI | Ἰχθῦς (-ὺς ALPVI) A | αἰετὸς BLII VI, αἰετὸς AP, legit l (cf Hyg qui tamen male traiecit et Aratus v. 591): om V | κῆτος cf Hyg p. 110, 13 Aratus v. 591, 2 (cf p. 118, 20) || 16 ὅλος ante Ἐν γ. A (ἐν γούνασι P) || 17 ἕως γόνατος AB LP, legit l (cf Hyg Aratus v. 575 sq.): προκύων ὅλος λαγῶς LII, om V || 18 ὕδρου κεφαλῆς (pro Παρθένου) LII || 19 τοῦ om A || 20 ἐμπρόσθιοι LII || 21 τρόπεως om A

Cancro oriente oritur totus Orion
 Orion Fluvius, occidit autem Laepus, occidit Corona Piscis
 Corona Piscis medius ad spinum medius ab spino Serpentarius
 Serpentarius usque humeros usque humeris Serpens usque ad
 5 Serpens usque ad collum Sep- collum
 tentrionis custos abque modi- Arcturi custos paulo minus.
 cum.

Leone oriente oritur Anteca- Leone oriente oritur Ante-
 nis totus Laepus Aquarii caput canis totus Aquarii caput Canis
 10 Canis anteriores pedes, occidunt anteriores pedes, occidit autem
 residua cum Cancro praeocci- residua quae cum Cancro prae-
 dentia, occidit Bootes reliquum occidentia Bootes reliquum Co-
 Coronae Serpentarius Serpens ronae Serpentarius Serpens eius
 Piscis Aquila totus Ingenua Piscis Aquila Caetus Ingeniculo
 15 absque tibia sinistra usque geni- totus absque tibia sinistra usque
 culum. ad geniculum.

Virginis orientis oritur

Virgine oriente oritur [Anteca-
 nis totus Laepus Aquarii capud
 Canis anteriores pedes, occidunt
 autem residua quae cum Cancro
 praeoccidentia Bootes reliquum
 Coronae Serpentarius Serpens]
 Aquarius usque ad Urceum Ca-
 nis maioris retrorsi pedes Navis
 puppe, occidit autem Fidicula

20 Ylidris usque ad Urceum Canis
 maioris posteriores pedes Navis
 25 puppe, occidit autem Fidicula

1 cancer BP | 3 coronam P. me-
 diam aspāt B | 4 umeros D | 5, 6 sep-
 tentrioni ABP (hic *subterscripto* em) ||
 6 custos AP (-os P²) | 6, 7 modico B ||
 9 lepus B | post caput B oi''' | 10 an-
 terioris B | 11 cancro AP | 11, 2 pec-
 cora o. A, pecora o. BP | 12 relicum
 P | 14 totus qui ingeniculo est abaque
 D | 15, 6 geniculo ABP | 17 virgine D |
 orientis post Urceum B; oriente D | 23
 u canis B | 24 maiori BP | posteres P,
 pus B | 25 puppis D

1 cancro ABP | 2 lepus B |
 autem post occ. D | 3 sub (*pro* ab)
 B | 4 u. ad humeros D | 6 custos
 AP (-os P²) | paulom B | 8, 9 ante
 canis B | 9 aquari AB | capet B ||
 10 anterioris B | occidunt BC | 11
 quaeque D | cancro AP | 12, 21 re-
 licum P | 14 cetus BP | in genicula
 B, ingeniculo D | 16 geniculum B ||
 18 lepus BD | aquari AB | caput DP ||
 20 cancro AP | 22 corona ABP ||
 24 maiori ABP | 25 puppae B, pup-
 pis D

Ἡριδανοῦ πρῶτα μέρη Ἰππου
κεφαλὴ καὶ αὐχὴν (Aratus v. 596
—606).

Hyg. ib
28—p. III, 7

|| Χηλῶν ἀνατελλουσῶν ἀνα-
τέλλει Βωώτης ὅλος Ἀργῶ ναῦς 5
ὅλη Ὑδροῦς [Κρατῆρ Κόραξ]
δεξιὰ κνήμη τοῦ Ἐν γόνασιν ἕως
γόνατος ἤμισυ Στεφάνου ἄκρον
τῆς οὐρᾶς τοῦ Κενταύρου (παρ-
εῖται Κρατῆρ Κόραξ), δύνει δὲ 10
Ἰππου τὸ λοιπὸν Ὀρνιθοῦ με-
γάλου οὐρὰ Ἀνδρομέδας κεφαλὴ
καὶ Κῆτος ἕως λοφιάς Κηφέως
κεφαλὴ καὶ ὦμοι καὶ χεῖρες
(Aratus v. 607—633). 15

Hyg. ib
7—17

|| Σχορπίου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Στεφάνου τὸ λοιπὸν ἤμισυ
Ὑδρου οὐρὰ Κενταύρου σῶμα
καὶ κεφαλὴ καὶ τὸ Θηρίον ὃ ἔχει
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Ὀφιοῦχον 20
κεφαλὴ τε καὶ χεῖρ καὶ Ὀφειὺς
κεφαλὴ καὶ πρώτη καμπὴ Ἐν
γόνασιν ὅλος πλήν κεφαλῆς καὶ
ἀριστερᾶς χειρός, δύνει δὲ ὅλος
Ποταμὸς Ὠρίων παρ' ὀλλύγον 25
Κήτους λοφίᾳ Ἀνδρομέδα [Δελ-
τωτὸν] Κασσιέπεια Κηφεὺς ἀπὸ

1 Ἡριδανοῦ om A || 2 κεφαλὴ καὶ αὐχὴν VP: κεφαλὴ (omisso καὶ αὐχὴν) BL, 7. αὐχὴν καὶ κεφαλὴ LII, κεφαλὴν (expuncto ν) A || 5 βοώτις ABLVI | ναῦς om A || 6 se- clusi ob l. 10, legit l || 9 τῆς om A | τοῦ om A | post Κενταύρου BL δρνιθος τοῦ κύκλου (scribe Κύκνου) μεγάλου οὐρά. παρῖται κόραξ ἀνδρομέδας κε- φαλὴ κῆτος ἕως λοφιάς κηφέως κεφαλὴ ὦμοι χεῖρες (post οὐρά et κόραξ tra- iectionis signa L) || 9, 10 παρῖται κρα- τῆρ κόραξ om AP, κρατῆρ om LII || 11, 2 post μεγ. P τοῦ κύκλου || 13 καὶ om ALII P || 14 καὶ utrumque om ALII P | χερσὶ testes nonnulli in Arato v. 633, cf editionem || 17 ἤμισυν LII || 18 οὐρά om LII || 19 post κεφ. et Θηρίον crucis signa L | post κεφ. (ὀφιοῦχον κεφαλὴ A) καὶ ὄφειος κεφαλὴ καὶ πρώτη καμ- πὴ ὃν (ὁ P) κρατεῖ AP || 19, 20 δ — χειρὶ hoc loco om BLP, cf ad l. 22 | κρατεῖ (pro ἔχει) LII || 20—24 Ὀφιοῦχον — χειρός non Aratus, at 20 (de An- guitenente) Hyg, nonnulla legit l || 20 ὀφιοῦχον B || 21 τε καὶ χεῖρ om A | καὶ ὄφειος κεφαλὴ ante καὶ πρ. B, ὀφιος κεφαλὴ LII ut Hyg: om VL || 22 δ (ὁ

Delfinus Tela Cyeni cauda Fluvii
prior pars Equi principium.

Delfinus Tela Cyenus usque ad
caudam Fluvii priores partes
Equi collum.

Libri orientis oritur Sagitta-
5 rius totus Navis tota Ylidris
Urceus Corvus dextera tibia In-
genu usque ad geniculum semis
Coronae extremum caudae Cen-
tauri, simulque Corvus, occidit
10 autem Equi reliquum Cyeni
magni cauda Andromedae caput
Caetus usque ad crura, Caephei
vero caput humeri manu.

Vergilias oritur Bootes
totus Capricornius totus Aqua-
rius Corvus dextera tibia In-
genu
Coronae summum cauda Cen-
tauri, simul Urceus Corvus,
occidit Equi residuum Cyeni
maioris cauda Andromedae ca-
put Caetus usque ad lumbos
Caephei caput humeri manus.

Scorpione oriente oritur Co-
15 ronae residuum semis Ylidri
Centauri corpus et caput et
Bestia quam tenet in dextera
manu Serpentarii caput et prima
campes Ingenu totus absque
20 caput et sinistra manu, occidit
autem totus Fluvius Incolo abs-
que modicum Caeti lumbos
Andromeda Deltoton Cassiepia

Scorpione oriente oritur Co-
ronae residuum medium Aquarii
cauda Centauri corpus et caput et
Bestiam <quam> tenet in propria
manu Serpentarii caput prima
frons Ingenu totus absque caput
et sinistra manu, occidit vero
totus Fluvius Orionem nihilo-
minus Caeti lumbos Andromeda
Deltoton.

B) κρατεί ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ post καμπή
BLP, cf ad l. 19 || 22, 3 ἐν γούνασιν
B || 25 ὁ ante Ὠρ. L | Ὠρῶνος coni
Scal || 26 ἀνδρομέδας LII | seclusi ob
p. 120, 2, legit l

pes B, caput P | qui ante ingenu D |
totus B², tempus B || 20 capite D || 22 *U. virgo in virgata com. A*
modico^u B, modico D | ceti D | lumbi
D || 23 andromedae B | cassiepia B

1 delphinus B | taela P | cicni DP |
telacioni cauda B || 2 aequi BD || 6, 7 eius
qui in geniculo est D || 7 geniculum B,
u
geniculum P | scinis B || 9 simulque cf
ad p. 113a 12 || 10 cicni B || 12 cetus B |
cephei BD || 13 manum P || 14 propius
haec ad Arati verba quam graeca
(v. 633 ἀτὰρ Κηφένος κεφαλῇ καὶ χειρὶ
καὶ ὤμοις, cf editionem) || 14, 5 corone
B || 16 capud B || 17 dextra B || 19 cum-

1 delphinus B | et a cicnis B | cignus
P || 4 virgilias BD || libra oriente post
V. add CD; lacunam indicavi || 6 cor-
bus A | dextra B | tibia om B || 8 cor-
rone B | caude B || 10 cicni P || 11, 2 caput
om B || 13 cephei BD | capud B || 14, 5
corone B || 15 aquari A || 16 capud B ||
17 bestia D || 18 serpentari A | capud
B | prima om B || 19 capite s. BD || 20
autem BD || 21 orion D || 22 ceti B |
lumbi D

κεφαλῆς ἕως ὀσφύος. παρῆται
Δελτωτόν (Aratus v. 634—664).

~ Hyg ib
17—24

|| Τοξότου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ὀφιοῦχου σῶμα Ὀφρεως
τὸ λοιπὸν τοῦ Ἐν γόνασι κεφαλὴ 5
καὶ ἀριστερὰ χεὶρ Ἀύρα Κηφεύς,
δύνει δὲ Κύων ὅλος Ὠρίων Λα-
γῶδς Ἡνιοχος πλὴν κνήμης ἀρι-
στερᾶς καὶ τῆς χειρὸς ἐφ' ἧς
εἰσιν Αἰῖ Ἐριφοὶ Περσεὺς πλὴν 10
τοῦ δεξιῦ ποδὸς Ἀργοῦς πρύμνα
(Aratus v. 665—682. 684—688).

~ Hyg ib
24—p. 112, 2

|| Αἰγόνκερω ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ἀετὸς ὅλος Ὀιστὸς Θυ-
τήριον Δελφίς Ὅρνις, δύνει δὲ 15
Ἡνιόχου τὰ λοιπὰ κεφαλὴ καὶ
χεὶρ ἀριστερὰ ἐφ' ἧς Αἰῖ Ἐρι-
φοὶ Ἀργῶ ὅλη Προκίων Ὑδρος
ἕως Κρατήρος Κενταύρου ὀπί-
σθιοι πόδες (Aratus v. 683, 4. 20
689—692).

~ Hyg ib
2—6

|| Ὑδροχόου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ἰππου κεφαλὴ καὶ πόδες
ἐμπρόσθιοι (Κασσιόπεια παρῆ- 25
ται), δύνει δὲ Κενταύρου ὀπί-
σθια Ὑδρος [τε καὶ Κρατῆρ]
ἕως Κόρακος. παρῆται Κρατῆρ
(Aratus v. 693—698).

260 P.

1, 2 παρῆται Δελτωτόν om AP, legit l || 5 post κεφαλὴ B κύων ὠρίων ὅλος || 6 καὶ Δ: om V || 7 ὅλος κύων L || 7, 8 κῆτος post λαγ. LII, om etiam Hyg Aratus || 9 καὶ τῆς χειρὸς V, omisso τῆς LII: om ABL | ἧς V || 10 εἰσὶν om Δ | ἔριφοι αἰῖ LII || 10,1 Περσεὺς—πρύμνα Προκίων (cf ad l. 11) om LII || 11 τοῦ om ABL | προκίων post πρ. VABL: traieci in l. 18 (ut Hyg Aratus v. 690) || 13 αἰγόνκερωτος ABL | post ἀνατέλλει BLII ὀφιοῦχου σῶμα ὀφρεως τὸ λοιπὸν τοῦ ἐν γόνασι κεφαλὴ αἰετὸς οἰ-
στός || 14 ὅλος om L || 15 Delphinum om Hyg Aratus, habet Avienus v. 1260 | δ' B || 18 Perseum om codd, legit l (cf Hyg Aratus v. 685) || 18—20 Ὑδρος — πόδες om Hyg Aratus Avienus || 24 καὶ ante K. VL: om ABLII || 24, 5 παρ-
εῖται om AP | post παρῆται et 27 post Κόρακος crucis signa L || 26 seclusi ob l. 26 | τε om Δ || 27 παρῆται Κρατῆρ om ΔLII, παρῆται om P

Caepheus a capite usque ad lumbos. absque Deltoton.

Sagittarius oriente oritur Serpentarius Colubrae residuum In-

5 geniculo sinistrum caput sinistra manu Fidicula Caepheus, occidit autem Incolo Laepus Agitator absque tibia et sinistra manus, in qua Sex Hedos.

10

Capricornem orientem oritur

15

Perseus, verumtamen Antecanis Navis tota Ylidris usque ad
20 Urceum Centauri retrorsi pedes.

Aquario oriente oritur Equi caput et pedes anteriores, Cassiepia simulque, occidit etiam Centauri posteriora, Ylidris
25 autem et Urceus usque ad Corvum. simulque Urceus.

Sagittario oriente oritur

Ingeniculo caput et sinistra manus Fidicula Caepheum, occidit autem Canis totus Orion Laepus Caetus Agitator absque tibia et sinistra manu, in qua Sex Haedos, Perseus absque dextro pede Navis puppe Antecanis.

Capricorne oriente oritur Serpentarii corpus Serpentis residuum Ingeniculo caput Aquila Tela Sacrarium Delphinus Cynus, occidit Agitatoris residuum caput manu sinistra in qua Sex Hedos Navis tota Aquarium usque ad Urceum Centauri retrorsi pedes.

Aquario oriente oritur Equi caput et pedes anteriores Cassiepia simul, occidunt autem Centauri posteriora Aquarius et Urceus usque ad Corvum.

1 cepheus BD || 2 absque modico del-
toton D; absque i. e. *παπειται* cf ad
p. 113a 12 || 3 sagittario D || 4 -os P | col-
lub' B, colubri D | 4, 5 qui ingenuculo
est D | 5 post sin. add et eius caput sive
sinistra D || 6 cetheus B, cepheus D || 7
lepus B || 8 me post absque B || 9 manu
B, manis P | Sex i. e. *Αἰε;* VI B | post
H. add portat D || 12 capricorne oriente
BD || 19 us ad D || 20 caput pro Ur-
ceum P || 22 et pedes *iteratum* B | ante-
rioris B || 23 occidente etiam D || 24
posteriora D, posteriora D^a || 25 ad
corvus AP, om B || 26 urceum D

5 eius qui in geniculo est D | caput
add in margine B² | manu AB || 6 ce-
pheum BD || 7 lepus BD || 8 cetus B ||
9 s. et libri || 10 hedos BDP | habet Pers.
D | dextero P || 11 puppe B, puppis D |
ante oculos canis B || 12 capricornae
AP || 12, 3 serpentari A || 13, 4 res. eius
qui in geniculo est D || 14 capud BD ||
15 tela om B | delphinus B | cicnus
BP || 16 occidit autem A. BD || 16, 7 ca-
pud B || 22 capud B | anteriores pedes
B || 23 simulque D | occidit ABP || 24
posterior B || 25 corbum A

Hyg ib
6-7

|| Ἰχθύων ἀνατελλόντων ἀνα-
τέλλει νότιος Ἰχθύς οὐχ ὅλος
Ἀνδρομέδας δεξιὸν μέρος, δύνει
δὲ ὅλος Κένταυρος Ὑδρος [Κό-
ραξ] Κρατήρ. παρεῖται Κόραξ 5
(Aratus v. 699—708).

Hyg ib
p. 109, 27—110, 2

|| Κριοῦ ἀνατέλλοντος ἀνατέλ-
λει κεφαλὴ καὶ ὦμοι Περσέως
Ἀνδρομέδας ἀριστερὸν μέρος
(Δελτωτὸν παρεῖται), δύνει δὲ 10
Θυτήριον [Ἀρκτοφύλαξ] (Aratus
v. 708—713).

Ταύρου ἀνατέλλοντος ἀνατέλ-
λει Περσεὺς ὅλος Ἡνιόχου ποδὸς
ἀριστεροῦ ἄκρον καὶ ἀριστερὰ 15
χεὶρ ἐφ' ἣ ἐῖσιν Αἰὲς Ἐριφοὶ
Κήτους λοφίᾱ καὶ οὐρά, δύνει
δὲ Ἀρκτοφύλαξ σὺν τῇ ἀ μοίρᾱ
[τοῦ Κριοῦ] (Aratus v. 713—724).

Διδύμων ἀνατελλόντων ἀνα- 20
τέλλει ποταμὸς Ἡριδανὸς Κήτος
Ὠρίων, δύνει δὲ Ὀφιοῦχος ἕως
γονάτων (Aratus v. 725—731).

3 μέρος δεξιὸν LII || 4 κένταυρος
ολος AL || 4, 5 κόραξ V, legit l: om
BLLII | κρατήρ κόραξ AP || 5 κρα-
τήρα L | παρεῖται κόραξ BLLII, legit l:
om VAP || 8 κεφαλὴ om A | ὦμοι A
ut l Hyg Aratus v. 711: -ος V || 10
παρεῖται om AP, crucibus notavit L ||
11 seclusi cf l. 16 (Hyg Aratus v. 721) |
desinit in voce Ἀρκτοφύλαξ P || 13 ἀνα-
τέλλοντος crucibus notavit L || 14 ὄνος
A || 15 ἀριστερὸν A | καὶ om A || 16
εἰσὶν om A || 18 δ' AB | τῇ πρώτῃ
αὐτοῦ μ. A || 19 seclusi (cf l Hyg Ara-
tus v. 721) || 21 Ἡριδανὸς om A || 21, 2
Ὠρίων Κήτος LII | δὲ om B

Pisces orientes oritur favonius Piscis non totus Andromedae dextera pars, occidit autem Centaurus totus Ylidris
 5 Urceus. simulque Corvus. Piscium orientium oritur favonius Piscis non totus Andromedae dextera pars, occidit autem totus Centaurus Serpens Aquarius Urceus. simul Corvus.

Arietem orientem oritur caput et humeros Persei Andromedae sinistra pars, Deltoton simulque, occidit autem Sacrarium.
 10 Ariete oriente oritur caput et humeri Persei Andromedae sinistra pars, Deltoton simul, occidit autem Sacrarium Arcturi custos.

Tauro oriente oritur Perseus Agitatoris pedis sinistri summitas sinistra manu, in qua Sex Hedos, Caeti femora et cauda, qua Sex Hedos, Caeti lumbos,
 15 occidit autem Arcturi custos cum prima sua portio Aries. Tauro oriente oritur Perseus totus Agitatoris pedis sinistri summitatem sinistra manus, in qua Sex Hedos, Caeti lumbos, occidit autem Septentrionis custos cum sua prima portione.

Gemines orientes oritur Fluvius Caetus Incolo, occidit autem Serpentarius usque ad genicula. Geminum orientium oritur Fluvius Orion, occidit vero et Serpentarius usque ad genua.

1 piscis oriente B, piscibus orientibus D, pisces orientes P | oritur *om* P || 2 motus B || 3 dextra B || 4 centaurus B²DP: taurus B || 5 corvus *pro* Urceus ABP || 6 arietem oriente B, ariete oriente D | orientem orientem or. P | *legit* *ναρξεται Κόραξ*, *interpolata igitur Corvi mentio anterior (cf graeca)* || 7 humerus D || 8 *post* pars *add* and B || 11 tauro oritur Perseus B || 12 perseus *pro* pedis BP || 14 *portat add post* H. D | ceti BD || 15 custos AP (-os P²) || 16 porcio B, porcione D || 17 geminū oriente B, geminis orientibus D || 18 cetus BD | orion (*pro* Incolo) D, oriono C; in collo B || 19 Serpentarius *om* B (*in margine saē*)

1 piscibus orientibus D || 3 dextra B || 5 aquarii P | simulque D | corbus *aquarii A.* A || 6 ariete *om* B | capud B || 7 humerus D | andromede B || 10 custos AP (-os P²) || 11 tauro *om* BP || 12 pedi A B | sinistrae B || 13 summitas D | manu ABP || 14 *qua om* ABP | *portat post* H. D | ceti B | lumbi D || 15 septentrioni BP || 15,6 custos (-os P²) | P, *om* A. A. B | *legit* *αὐτοῦ (pro τοῦ Κριού)*, *cf Bethe l c* | *prima om* BP | porcione A. D || 17 geminis orientibus D || 19 *sequitur ecloga II in BDKP, cf p. 137 b*

ἃ μὲν οὖν ἐχρῆν περὶ τῆς Quae omnia oportet in sphaera
σφαίρας εἰπεῖν ὡς πρὸς εἰς- intueri ut dictum est haec sunt.
αγωγήν, σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

6^a. (cf c. 19) Ἀκολούθως δὲ καὶ Sequenter et terra est in
ἣ γῇ ἐστι σφαιροειδῆς ἔχουσα sphaerae modum habens medio
μέσον ἄξονα διήκοντα, ὃς κρατεῖ axem positam, qui continet
αὐτὴν ἀκίνητον ἔχων τὰ πέρατα eam immobilem habens fines in-
ἐνθρησμένα ἐν τε τῷ βορείῳ di-
πόλῳ καὶ τῷ νοτίῳ. divisas quam in aquilonio polo
et favonio.

✓ Ach 1 c. 29
p. 64 sq.

ἔχει δὲ ζώνας ἐ· βορειον ὄλην Habet autem zonas V· aequi- 10 1144
μετέωρον ἀοίκητον κατεψυγμέ- lum totum spatiosum inhabitabi-
νην, Κρόνου· θερὴν πλεον lem siccum, Saturnus· aestivus
ἔχουσαν τὸ ὑπὲρ γῆν, ἥσσον δὲ plus habens super terra, aequum
τὸ ὑπὸ γῆν, κυκλόθεν οἰκησίμην autem quod sup̄ terra, in cir-
εὐκρατον, Διός· ἱσημερινὴν ἴσον cuitu habitabilem temperatam, 15
ἔχουσαν τὸ ὑπὸ γῆν, ἴσον δὲ τὸ
ὑπὲρ γῆν, διακεκαυμένην, Ἄρεος·
χειμερινὴν πλεον ἔχουσαν τὸ ὑπὸ Iovis· aequinoctialis aequum ha-
γῆν, ἥσσον δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν, bens quod super terra quam quod
κυκλόθεν ὠικισμένην εὐκρατον, sub̄ terra, inhabitabilem ad-
ustum, Mars· hiemalis plus ha-
bens quod sub̄ terra, aequum 20
vero quod super terra, in cir-

1 ἐπὶ BL || 2 ἰδεῖν BL, legit 1 || 2, 3
ἀγωγήν LII || 3 ταῦτα A || 8 ἀπηρεσι-
μένα LII, ἀπηρωρημένα ABL || 10 καὶ
ante ζ. A | πέντε LII | τε post β. om
A || 11 μετάρσιον A || 11—17 κατε-
ψυγμένην — ὑπὲρ γῆν om A || 12
πλεον A || 15 ἴσον VLII, ἴσην BL ||
16 ἔχουσαν — ἴ. δὲ om LII, τὸ ὑπὸ
γῆν ἴσον δὲ om BL || 17 post ὑπὲρ
γῆν A τῷ ὑπὸ (τὴν add B) γῆν |

ἀοίκητον ante διακ. B | ἄρεος^ω V,
ἄρεως A || 18 μεῖζον ἔχ. ABL || 20
κύκλωθεν L | οἰκησίμων A, οἰκισίμων
(ν add L²) L

1 quaeque op. AP, quaeque op. B |
spera B || 2 intueri BD | autem post sunt
D || 4 sequentia et B | sequentia terra est
D || 5 spere BD, sphere P | in m. D | me-
dio om P || 6 positum BD || 7 immobilem
om D || 8 divisos B | tam in a. p. quam
et f. D || 11 inhabitabilem A || 12 estivus
B || 13 terram BDP | equum B || 14 sub-
tus P | terram D || 15 habitabilem A
(b superscripto), habens vilem B | tem-

peratum B || 16 iobis A, locis P || 17 ter-
ram DP | quam C: quum D, aequum
D², om BP, fere erasum A || 18 inhabi-
tabilem A || 18, 9 ad austrum CD || 19
hyemalis A || 20 terram D || 21 sub̄tus
ABP | terram D

Ἀφροδίτης· νότιον ἀφανῇ κατεψυγμένην ἀολικητον, Ἑρμοῦ.

οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου οἰκοῦντες βόρειοι καὶ νότιοι ἑαυτοῖς εἰσιν ἀντίχθονες, οἱ δὲ ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἡμισφαιρίων οἰκοῦντες ὑπέργειοι καὶ ὑπόγειοι ἑαυτοῖς εἰσιν ἀντίποδες.

ἡ μὲν οὖν ἀρκτική ζώνη ἔχει ἑξηκοστὰ ζ', ἡ δὲ θερινὴ ε', ἡ δὲ ἰσημερινὴ ἡ' ἑξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ ἑξηκοστὰ δ' (οὗτος γὰρ μέσσην αὐτὴν τέμνει κατὰ τὴν ὅλην σφαῖραν), ἡ δὲ χειμερινὴ ἑξηκοστὰ ε', ἡ ἀνταρκτικὴ ἑξηκοστὰ ζ', ὥστε εἶναι τῆς γῆς τὸ ὑπέργειον ἑξηκοστῶν λ', ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἑξηκοστῶν λ'. γίνεσθαι οὖν ὅλην τὴν γῆν ἑξηκοστῶν ξ'. δύναται

cuitu habitabilem temperatum, Venus favonium invisibilem sicum inhabitabilem, Mercurius.

Qui ergo in ipsa semispheria habitantes aquilonii et favonii quibusdam hi sunt hiemales. qui vero in utraque semispheria habitant super terra et sub terra, ipsi sunt antipodae.

Ignitur septentrionalis zona habet LXVI, aestivus autem LXV, aequinoctialis LXVI ex utraque parte aequinoctialis circuli circulos IV (hic enim mediam illam incidit et totam spheram), hiemalis autem LX, antarcticus autem LXVI, unde fieri terrae quod super terra est sexagesimum (XXX), quam fieri totam terram in circuitu sexagesies sex. potest autem sexagesimum hoc

Ign

1, 2 κατεψυγμένον A || 4—10 οἱ μὲν — ἀντίποδες A: traiecit ad p. 133 V, ubi vide || 6 ἀντίχθονες cf p. 97, 13 || 9 ἑαυτ' (sic) A || 12 ξξ A || 12—14 scripsi: ἡ δὲ θερινὴ (ἐξήκοντα [scribe ἑξηκοστὰ] add LII) ε' ἡ δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου δ' οὗτος A, ἡ δὲ ἰσημερινὴ ἡ' ἑξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ μέρους τεθεικότα οὗτος V || 15 κατὰ V: καὶ A || 16, 7 χειμερινὴ A: θερινὴ ο εν τε V || 17 ἑξηκοστὰ om L | πόσων σταδίων εἴσι τὸ περιμετρον τῆς γῆς in margine A | δὲ ante ἀντ. AL || 18 ἑξηκοστὰ om ABL | ξξ ALII || ὥστ' A || 19 τὸ ὑπέργειον A: τὴν περιγίον V | ἑξηκοστὰ LII || 20, 1 ὁμοίως — λ' om LLI || 21, 2 τὴν ὅλην γῆν B LLI || τὴν δὲ ὅλην γῆν γίνεσθαι ἑξηκ. ἐξήκοντα δ. A || 22 κύκλοθεν post γῆν ABL

1 habitabilem A, abitabilem B | temperat ut B || 2 venere AP, munere B | favium B, favonium D², -am D || 2, 3 siccam D | -ii BP || 4 spera B, semisphaera P || 5 habentes D | aquilonis et favonii D | favoniis AB || 6 hyemales A || 7 semisphaera B || 8 terram D | terram D || 9 anguipedes AB²P, anguis pedes B || 12 LXVI BD: LXIII AP || 12, 13 aest. — LXVI om P || 12 estivus B | LXV B: LX AD || 13 aequ. LVI B, LXIII C || 16 speram B || 16, 7 hyemalis AD || 17 immo LXV; LX — autem om B || 19 terram D || 20 suppleri || 21 sexagies B, sexagies D, sexagesies P

maximij || semisphaera
semisphaera corr.

LXVI A.

δὲ ἔχειν τὸ ἐξηκοστὸν σταδίους stadiis quinque(?) colligere. ergo
 δσ'. συνάγονται οὖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ in id ipsum totam terram
 γῆς ὅλης σταδίων μυριάδες κέ stadiorum dena milia XXV. et
 καὶ β'. καὶ τὰδ' ὡς λόγος ἐκ hoc 'verbum a patribus termi-
 πατέρων ὄρωρε' κατὰ τὸν Ἀλ- natur' secundum Alcaicum, et 5
 καῖον (fr 71 B.) καὶ οὕτως ἔχοντα ita habere constat.
 τυγχάνει.

7. Τὰ μὲν οὖν ὑπεσχημένα μοι 7. Quae ergo demonstrata
 περὶ τῆς τῶν φαινομένων εἰσα- sunt mihi de quibus videntur
 γωγῆς ταῦτ' ἔστιν. εἰ δὲ προσ- mei collectio haec est. si autem 10
 πέσοι τὸ συνταξίδιον, καὶ τὸν constiterit ratio, et ceterorum
 ἐξῆς τοῦ ποιήματος προσαπο- huius facturae adimplebo ver-
 δώσω λόγον, ὡς ἔφην, κατὰ τὸν bum, ut dixi, secundum facto-
 τοῦ ποιητοῦ θεμέλιον, ὅπως μη- ris fundamentum, ut nihil te
 θέν σε λανθάνη τῶν παρ' αὐ- latere possit, quorum ab eo 15
 τῶι εἰρημένων. dicta sunt.

8. Περὶ μεταρσίων.

Posidonius (partim ex Ari-
 stot Meteorol I 9. 10 p. 846 b sqq.
 al) cf De mundo
 c. 4 p. 894a sqq.

Ἔγινονται οὖν (φησὶν) ἀναθυμιάσεις ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς γῆς, 261 P.
 ἡ μὲν ἰγρὰ καὶ ἀτμώδης, ἡ δὲ ξηρὰ καὶ καπνώδης. καὶ ἡ
 πλεονάζουσα ἰγρὰ καὶ συνισταμένη νέφη ποιεῖ καὶ κατὰ μετα- 20
 βολὴν ὑετοὺς καὶ ὕμβρους καὶ πνεύματα ὅσα ἐκ τούτων γίνεται.
 ἔστι δὲ ὁμίχλη νέφος ἄγονον ὕδατος ἢ ἀτμώδης ἀναθυμιάσεις,
 ζόφος ῥθ' νέφος μέλαν τε καὶ πεπληρωμένον, αἰθρία δὲ ἀήρ
 ἀνέφελος καὶ ἀνόμιχλος, ἀχλὺς δὲ πάχος ἀέρος ἀσύστατον, κνη-
 κλις δὲ νεφέλη λεπτοτάτη κενὴ ὕδατος, δρόσος δὲ ἰγρὸν ἐξ ἀέ- 25
 ρος αἰθρίου κατὰ σύστασιν λεπτήν, ψακάς δὲ ὕδωρ λεπτῶς

1 ἔχειν om AL || 2 συνάγονται scripsi: 1 studiis B | colligere D || 2 id om
 -εσθαι VΔ | οὖν om A || 3 γῆς ὅλης P || 3 studiorum XXXXV (at tertium
 scripsi: αὶ τῆς ὅλης V, ὅλης τῆς γῆς Δ X in rasura) B || 4, 5 est post term. D || terminal
 Matr || 3, 4 κέ καὶ β' ABL Matr: κ' καὶ 5 alaicum B || 8 que BD || 10 me BD |
 ε' V, βῆ LII || 4—16 om V || 4 τὰ σ' post collectio add N dato B | 11 cete-
 ὦ λόγος LII || 5 τὸν om Matr || 8 ὑπε- rorum B || 15 p. quo habeo dictas D ||
 σχηματισμένα LII || 9, 10 συναγωγῆς sequitur ecloga II p. 134 b.
 LII || 10, 1 προσπέσει LII || 11 συνταξί-
 διον ABL Matr Vi, συντάξει δέον LII ||
 15, 6 αὐτῶ LII: -οὐ ABL Matr Vi; se-
 quitur Γένος Ἀράτου BL Matr Vi.

18 φησὶν 'is quem exscribo' || 25, 6 αἰθέρος V

διεσπασμένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὑετὸς δὲ ψακὰς ἀδρὰ καὶ συνεχής,
 ὄμβρος δὲ μικρὰ συστήματα ὕδατος ἐκ νέφους κατὰ μεταβολήν,
 πάγος δὲ ἐστὶν ὕδωρ πεπηγός, πάχνη δὲ ἡμίπαγής δρόσος, χιών
 δὲ ὑετῶν ψακὰς ἐν νέφει πεπηγότι, νιφὰς δὲ ἐστὶ χιών πλ-
 5 πτουσα λεπτῶς, χάλαζα δὲ ἐστὶν ὄμβρος πεπηγώς. ἡ δὲ ξηρὰ
 ἀναθυμίασις ἐκ τοῦ (ὑδατος) ὑπὸ ψύχους μὲν ὠσθεῖσθ' ἀνέμους
 ἐμποιεῖ, ἐμπύπτουσα δὲ διάπυρος γενομένη κεραυνούς, ἀθρόα
 δὲ φερομένη ἡμίπυρος οὐσα πρηστήρας, μὴ πεπυρωμένη δὲ
 πῶς τυφῶνας, ἀνειμένη δὲ ἡ αὐτὴ ἐκνεφρίας ποιεῖ. κεραυνὸς δὲ
 10 καὶ πρηστήρ καὶ τυφὼς κατασκήψας σκηπτὸς λέγεται.
 τοσαῦτα μὲν ἀρκέσει ὥς ἐν ἐπιτομῇ περὶ τούτων εἰρησθαι,
 ἐξῆς δὲ τὰ ἀκόλουθα τούτων ἐροῦμεν.

9. Περὶ κόσμου.

|| Κόσμος ἐστὶ σύστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις
 15 φύσεων, οὐρανὸς δὲ τὸ περιέχον πάντα τὰ ὄντα πλὴν αὐτοῦ, Poedonias (De
 αἰθὴρ δὲ οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον θερμὸν φύσει καὶ λαμ- mundo c. 2
 πρὸν, τὸ πρῶτον φῶς καὶ μὴ κατὰ μετοχὴν ἐτέρου γινόμενον, p. 891 b sqq.)
 αἴθρ δὲ οὐσία κούφη ζοφερά, κατὰ μετοχὴν δὲ γινόμενον, ἡ δὲ
 145 M. Θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν, ὅς ἐστι λαμπρός
 20 καὶ πυρώδης οὐδέποτε στάσιν ἔχων, ἀλλ' αἰετὶ φερόμενος κύκλῳ.
 πόλοι δὲ καλοῦνται οἱ κατὰ κορυφὴν τόποι τῆς σφαίρας,
 ἄξων δὲ τὸ διὰ μέσον τῆς σφαίρας διήκον πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶν
 252 P. εὐθεία τις. κύκλοι δὲ λέγονται ἐν τῷ οὐρανῷ, ζῶναι δὲ ἐπὶ
 τῆς γῆς. κόλουροι δὲ εἰσιν ζ' .
 25 οὗτοι δύο ἀναγκαῖοι, ὁ μεσημβρινὸς καὶ ὁ τὸ μέσον
 τέμνων. νοητοὶ μὲν οὖν οὗτοι. αἰσθητὸς δὲ ὁ γαλαξίας. ὁ
 (δὲ τὸ μέσον) τέμνων καὶ ὀρίζων ἐστίν, ὀρίζων δὲ λέγεται
 διωστὰς τῶν ὀρώμενων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς σφαίρας, καὶ ἐστὶ
 τῶν μεγίστων. τέμνει δὲ τὸν ζωδιακὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐ-
 30 τοῦ. ὅλοι δ' εἰσὶ κύκλοι ἕξ οἱ τέμνοντες καὶ διορίζοντες τὰ
 δωδεκατημόρια. δωδεκατημόριον δὲ ἐστὶν ἕκαστον τμήμα τῶν
 ἐν τῷ ζωδιακῷ.

1 διεσπασμένον scripsi (cf De mundo l c): διεστιασμένον τε V | ἀδρὰ V ||
 6 supplēvi e p. 126, 18 | μὲν ὠσθεῖσθ' scripsi (praeunte Pet): μενωσθεις V ||
 7 δὲ καὶ δ. γινόμεν V || 10 ὁ ante σκ. V (cf De mundo p. 395a 25) || 18 ζοφερά V
 (ζ et φ in rasura V²); ζοφώδης De mundo p. 392 b 7 | cf De mundo l c;
 depravatam et mutilum censet Pet || 19 συνέστηκεν ὅς ἐστι scripsi: συνεστηκός
 δς ὦν V || 20 ἔχων scripsi: -ον V | φερόμενος scripsi (cf De mundo p. 292 a
 35 sqq.): -ένη V || 22 μέσον V || 25 δὲ οἱ V | τὸ corr Pet: τοῦ V || 26 cf p. 52, 22 ||
 28 ὁ ante δι. deleti || 30 τέμνοντες scripsi: τρανόντες V; τρανοῦντες conji Pet

10. Τί διαφέρει ἄστρον ἀστέρος (cf c. 18).

✓ Ach 1 c. 14
p. 42

|| Διαφέρει δὲ ἄστρον ἀστέρος· τὸ μὲν γὰρ ἔστιν εἰδωλον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον, τὸ δὲ κατὰ μίαν γραφὴν περι-
οριζόμενον.

Ign

|| 11. Φέρεται δὲ ὁ ἥλιος τὴν ἐναντίαν φορὰν τῷ οὐρανῷ, 5
ὥστε δισσῆν αὐτοῦ τὴν κίνησιν εἶναι, τὴν μὲν σὺν τῷ κόσμῳ,
τὴν δὲ κατ' ἰδίαν. ἔχει δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡ ἡμέρα, ὅτε ἔστιν
ὁ ἥλιος ἐν Καρκίνῳ, (ῥας) κατὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ νύξ
(ῥας . . .) καὶ δύο πεμπτημόρια, ἐπὶ δὲ χειμῶνος τὸ ἀνάπαλιν . .
ἄστρα ἀμφιφανῇ· δις γὰρ τὴν αὐτὴν ὁρᾶται νύκτα. ἐν τῷ 10
νοτίῳ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τι τοιοῦτον.

12. Πόσοι οἱ πάντες ἀστέρες.

cf p. 187

|| Τοὺς πάντας ἀστέρας εἶναι Ἰππαρχὸς φησιν, ἀπ', ὅσοι οὖν
πληροῦσι τὰ ἐν τοῖς φαινομένοις ὁρώμενα.

✓ Μανδύκων ἱερίων,
γενεῖς c. 14

13. Ἀντίζυγα δὲ ἔστι ζώδια τάδε· Κριὸς Χηλαί, Ταῦρος 15
Σκορπίος, Αἰδουμοι Τοξότης, καὶ Αἰγόκερως Καρκίνῳ, Λέοντι
Υδροχόος, Παρθένῳ Ἰχθύες.

14. Περὶ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων.

✓ Ach 1 c. 21
p. 49

|| Τῶν δὲ σχηματ(ισμ)ῶν τῆς σελήνης φωτεινοὶ εἰσιν οἷδε.
... μηνοειδῆς μὲν οὖν ἔστιν, ὅταν ὑπὸ γραμμῶν (μὴ ὅλως) περι- 20
φερῶν περιέχεται, διχότομος δέ, ὅταν (ὑφ') ἡμικύκλῳ. . .

✓ Ach 1 c. 25
p. 56 sqq.

|| 15. (cf c. 3) . . . διαφορὰς τέμνεσθαι τῆς σφαίρας, τὴν δὲ
παράλληλον καὶ τὴν λεγομένην λοξήν, ἔτι δὲ τὴν ὀρθήν. παρα-
λήλους μὲν ἐν τῷ κόσμῳ συμβέβηκε λέγειν, ὅσοι τὸν αὐτὸν
ἔχουσι πόλον τῇ σφαίρᾳ, ὀρθοὺς δὲ τοὺς διὰ τῶν πόλων, 25
λοξοὺς δὲ ὧν τὰ ἐπίπεδα κέκλιται πρὸς τοὺς λεγομένους 268
ὀρθοὺς καὶ τοὺς παραλήλους. ἀπείρων δὲ ἐπινοεῖσθαι δυνα-
μένων ἐν τρισὶ διαφοραῖς κύκλων νοητέον ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν

3 an γραμμῆν? || 5—11 novum caput feci || 9 πεμπτημόρια corr Pet: πέμ-
πη μόνα V || 10 κατὰ pro γὰρ coní Pet || 13 ἀπ' coní Scal || 15—17 novum
caput feci || 19 supplēvi (ex Ach 1 c. 21 al) | φωτεινοὶ scripsi: -ῶν V || 20 μὲν
ante μηνοειδῆς del Pet || 20, 1 περιφέρειαν V || 20, 1, 2 lacunam indicavi (cf Pro-
leg IV) || 22 novum caput feci || 23 ὀρθήν scripsi: ὀρθινὴν V || 25 αὐτῇ post
τῇ deleui | τοὺς διὰ scripsi: τοῖσδε τοὺς ἀπὸ V || 26 ἐπίπεδα κέκλιται corr
Pet: ἐπίποδα κέκρυνται V || 27 ἀπείρων scripsi: -ως V || 29 an ἐπὶ?

τοὺς εἰς τὴν χρεῖαν τῆς θεωρίας ἔχοντα(ς) παρειλήφθαι, παραλήλους δὲ τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν θερινὸν τροπικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν. ἀρκτικὸς δ' ὁ αὐτὸς καὶ αἰὲ φανερός διὰ τὸ πάν-
 18 M. τότε φαίνεσθαι καὶ μηδέποτε δύνειν. συμπέπτουσι <δ' αἰ παρά-
 5 ληλοι> κατὰ τὰς διαφόρους οἰκήσεις τοῦ κατὰ κορυφὴν σημείου νοτιωτέρου ἢ βορειοτέρου γινομένου.

|| νοείσθω δ' ὁ μὲν θερινὸς τροπικὸς τοῦ ἡλίου ἐπὶ θερινῶν τροπῶν γινομένου καὶ πρὸς αἴσθησιν τούτου παράλληλον γρά-
 10 φοντος, ὁ δὲ ἱσημερινὸς διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς νυξὶν ἐξισοῦ-
 σθαι τοῦ ἡλίου κατὰ τοῦτον γινομένου τὸν κύκλον πρὸς αἴσθη-
 σιν, ὁ δὲ χειμερινὸς διὰ τὸ τὸν ἡλίον κατὰ τοῦτον γινομένου τὸν κύκλον χειμερινὰς τροπὰς ποιεῖσθαι. ἀνταρκτικὸς δ' αὐτὸς καὶ αἰὲ (<ἀ>)φανὴς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος (τὸ ὄνομα) ἔχει καὶ οὐδέ-
 15 ποτε φαίνεται. τῶν δὲ λοξῶν δύο μὲν γράφονται πρὸς αἴσθησιν,
 ὅ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, οἱ δὲ ὀρίζοντες ἐπινοοῖται μόνον λαμβάνονται, τῶν δὲ ὀρθῶν οἱ μὲν κόλουροι τὴν ὀνομασίαν ἔχουσι ἀπὸ τοῦ κολοβοῖ καὶ μὴ ὀλοτελεῖς φαίνεσθαι κατὰ τῆς στροφῆς τῆς σφαίρας, ὁ δὲ ἱσημερινὸς ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτὸν γίνεσθαι τὰς ἱσημερίας. λέγονται δὲ πάντες οὗτοι πρὸς τὰς
 20 ὀρθὰς παραλλήλους. οἱ δὲ λοξοὶ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἔχουσι τὴν ὀνομασίαν.

Hyg I 6
p. 24 sq.

|| 16. τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς ὑποκειμένου καὶ τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν κέντρον λόγον ἐπεχούσης ἢ διὰ μέσου αὐτῶν ἀγομένη εὐθεῖα νοητή, περὶ ἣν μένουσαν ὁ κόσμος στρέφεται, ἄξων κα-
 25 λεῖται καὶ τὰ τούτου πέρατα πόλοι, ἅπερ τινὲς μὲν ἀστέρων εἶναι μικροὺς ἔφασαν, ἔνιοι δὲ σημεῖα νοητά, καθὰ καὶ Ἄρατος (v. 24). τούτων δὲ ὁ μὲν ἐστὶ μετέωρος καὶ φανερώτερος ἡμῖν, ὁ δὲ οὐχ ὀράται ὑφ' ἡμῶν. καὶ καλεῖται ὁ μὲν αἰὲ φανερός καὶ βόρειος, ὁ δὲ αἰὲ ἀφανὴς καὶ νότιος.

Gemin c.

|| 17. κύκλων δὲ ἐν τῷ κόσμῳ κατανοουμένων ἀπείρων οἱ μὲν παράλληλοι ὀνομάζονται, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων, οἱ δὲ ὀρί-

Posidonius
(Gemin c. 4
Cleomed I c. 2
II c. 6 Ach 1
c. 26 sq.)
cf c. 16

1 supplēvi || 3 ἀρκτικὸς δ' ὁ corr Pet: ἅμα τὲ δὲ V | τε post τὸ del Pet || 4, 5 supplēvi (cf Cleomedes p. 70, 10 Z.) al; lacunam ante συμπ. Pet || 8 τούτου scripsi: τοῦτο V || 12 οὗτος V || 13 suppl Pet | supplēvi || 14 γράφον-
 ται scripsi ut l. 8: ὄντων V; ὄντες conl Pet || 17 ἔχουσιν scripsi: -οντες V || 19 ἱσημερίας corr Pet: μεσημβρινὰς V || 22 δὲ post τοῦ supplet Pet || 30 κατανοουμένων scripsi: καὶ μὴ νοουμένων V; καὶ μὴ delet Pet

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ζοντες, οἳ δὲ λοξοί. καὶ οἱ τέσσαρες παράλληλοι μὲν εἰσιν οἱ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ, λοξοὶ δὲ οἱ μὴ τοὺς αὐτοὺς, διὰ δὲ τῶν πόλων κύκλοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχοντες (οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι ὀρθοὶ τε καὶ κολουροὶ καὶ μεσημβρινοὶ προσονομάζονται), ὁρίζοντες δὲ οἱ διορίζοντες ἡμῖν τὸ τε φανερόν τοῦ κόσμου (καὶ τὸ ἀφανές), τουτέστι τὸ τε ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ ὑπὸ γῆν. οὗτοι δὲ μεταβάλλουσιν, ὅταν τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον ἕτερον γένηται· τοῦτο γάρ ἐστι πόλος ὁρίζοντος.

Ἄρατος μέντο(ι) πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος κλίμα τὰ Φαινόμενα 10
πραγματευσάμενος ἑνέα μόνων ἐπεμνήσθη κύκλων, ὅκτῳ μὲν νοητῶν, αἰσθητοῦ δὲ καὶ κατὰ τὸ πλεον ἑνός, τοῦ καλουμένου γαλαξίου (καὶ ἐν τούτῳ γὰρ νοεῖται ἡ διὰ τοῦτου τοῦ κύκλου). τούτων δ' εἰσὶ παράλληλοι εἰς ἄρκτικὸς θερινὸς τροπικὸς ἰσημερινὸς χειμερινὸς τροπικὸς ἀνταρκτικὸς, λοξοὶ δὲ δύο, ὅ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, ἐναντίως ἀλλήλοις κατὰ τὴν θέσιν διὰ τῶν τροπικῶν λελοξωμένοι, καὶ δύο διὰ τῶν πόλων, μεσημβρινὸς τε εἷς καὶ ὁ ὁρίζων ἕτερος. τούτων δὲ εἰσὶ μέγιστοι ὅ τε ἰσημερινὸς καὶ οἱ λοξοὶ καὶ οἱ διὰ τῶν πόλων. μέγιστοι δὲ καλοῦνται, ὧν αἱ τε διαμέτροι ἴσαι εἰσὶν ἀλλήλοις καὶ τῇ τοῦ 20
κόσμου διαμέτρῳ καὶ ὅσοι τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχουσι τῷ κόσμῳ. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὁ διὰ μέσων τῶν ζωιδίων λεγόμενος μεσαίτατος ὑπάρχων τοῦ ζωδιακοῦ, ἡλιακὸς τε καὶ ἐκλειπτικὸς ἐπικαλούμενος, ἡλιακὸς μὲν, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν πορείαν δι' αὐτοῦ ποιεῖται, ἐκλειπτικὸς δέ, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐκλείπουσιν ὁ τε ἥλιος 25 καὶ ἡ σελήνη. καὶ τῶν παραλλήλων δὲ ὁ μὲν ἀρκτικὸς οὕτως ὠνομάσθη, ὅτι πρὸς τοῖς ἀρκτώϊοις ὑπάρχει, ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς, ὅτι ἐπὶ τούτου γενόμενος ἥλιος κατὰ τὴν τοῦ Καρκίνου ἀρχήν, καὶ τότε μάλιστα ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, θέρους τροπὰς ποιεῖται, ἰσημερινὸς δέ, ὅτι ἐν τούτῳ ἰσημερίας δύο ποιεῖ, 30 ἑαρινὴν μὲν κατὰ τὴν τοῦ Κριοῦ ἀρχήν, μετοπωρινὴν δὲ κατὰ τὴν τῶν Χηλῶν, χειμερινὸς δὲ τροπικὸς, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν τοῦ Αἰγόκερω ἀρχήν ὁ ἥλιος τοῦ κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπου ἀφε-

3 δὲ post οἱ V: traieci post διὰ || 6, 7 supplēvi || 7 τε post τὸ iterum V: del Pet || 10 μέντο(ι) πρὸς τὸ supplēvi: μὲν τὸ πρὸ V; μὲν πρὸς τὸ coni Vict || 13 corrupta putat Pet || 21 κέντρον corr Vict: μέτρον V || 22 ἐστι scripsi: ὅτι V (vix excerptoris videbitur cf p. 131, 3) | καὶ ἄλλως V | μέσων (ων in rasura) V | an φερόμενος? || 26 οὕτως corr Pet: οὐκ V || 29 an κ. τά γε μ. ? || 32 supplēvi

στώς χειμῶνος τροπὰς ποιεῖται, ἀνταρκτικὸς δὲ ὁ τῷ ἀρκτικῷ ἴσος ὑπάρχων πρὸς τῷ νοτίῳ τεθεματίσται πόλῳ, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων καὶ λοξοὶ παρὰ τὴν θέσιν ὠνομάσθησαν καὶ ἔτι ὁ μὲν ζωιδιακός, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τὰ ἰβ' ζωῖδια κατηστέρηται
 5 τού διὰ μέσου αὐτῶν κύκλου ἐφαπτομένου τῶν τροπικῶν κατὰ (α')
 τι μόνον σημεῖον (κατὰ μὲν γὰρ τὸν θερινὸν τροπικὸν ἢ τοῦ Καρκίνου ἐστὶν ἀρχή, κατὰ δὲ τὸν χειμερινὸν τοῦ Αἰγόκερω),
 ὁ δὲ γαλαξίας καὶ παρὰ τὴν χοιρὰν ὠνόμασται (λευκὸς γὰρ φαίνεται καὶ αὐτὸς διὰ τῶν τροπικῶν λελοξωμένος, μικρὸν μέ-
 10 τοι ὑποπίπτων), μεσημβρινὸς δέ, ἐφ' οὗ τέμνοντος τὸν ὀρί-
 ζοντα ἀπὸ τῶν πόλων καὶ εἰς δύο τινα ἡμικύκλια διαιρουντος,
 ὧν τὸ μὲν ἀνατολικόν, τὸ δὲ δυτικὸν ὀνομάζεται, συμβαίνει τὰς
 μεσημβρίας ἀποτελεῖσθαι. ἔχει δὲ τὸ μὲν ἡμισυ ὑπὲρ γῆν, τὸ
 15 δὲ ἕτερον ἡμισυ ὑπὸ γῆν, καὶ αὐτὸς διὰ τῶν πόλων ἀντιτεμνό-
 μενος διχα ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ὀρίζων δέ, καθὰ προείρηται, ὑπὸ
 τῶν παραλλήλων· ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικὸς ἐλάχιστος ὧν ὅλος ὑπὲρ
 γῆν ἐστι διὰ τὴν ὡς πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος κλίμα τοῦ κόσμου
 ἐγκλισιν ἀπτομένης αὐτοῦ τῆς κάτω περιφερείας, ὃ δὲ ἀνάπαλιν
 ὑπὸ γῆν ὅλος ὑπάρχει.
 20 ὁ δὲ ἰσημερινὸς μέγιστος ὧν μέσος τῶν παραλλήλων τὸ μὲν
 ἡμισυ ἔχει ὑπὲρ γῆν, τεμνόμενος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος διχα, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἡμισυ ὑπὸ γῆν. τέμνεται (δὲ) διὰ μέσων διχα κατὰ δύο
 σημεῖα, ὧν κατὰ μὲν τὸ ἐν ἢ τοῦ Κριοῦ ἐστὶν ἀρχή, κατὰ δὲ τὸ
 25 ἕτερον ἢ τῶν Χηλῶν. τοῦ μέντοι θερινοῦ τροπικοῦ πλέον ἢ
 τὸ ἡμισυ ὑπὲρ γῆν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται, τὸ δὲ λοιπὸν
 ἡμισυ ὑπὸ γῆν ἐστι, καὶ τοῦ χειμερινοῦ δὲ τροπικοῦ ἀνάπαλιν.
 εἰσὶ τε ἐλάσσονες μὲν τῶν μεγίστων, μείζονες δὲ τῶν ἐλαχίστων,
 (ἴσ)οι δὲ ἀλλήλοις μετὰ τοὺς μεγίστους, ὃ τε θερινὸς τῷ χει-
 30 μερινῷ καὶ ὁ ἀρκτικὸς τῷ ἀνταρκτικῷ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰσημερι-
 νοῦ ἴσον ἀπέχουσιν, ὅς διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶν ἐν διαφοραῖς
 ἴσον ἀπέχοντος ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσοι εἰσὶν. τεμνομένου γὰρ τοῦ
 μεσημβρινοῦ κύκλου εἰς τξ' μοίρας ἀπὸ [μεσημβρινοῦ] τοῦ πόλου
 ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον μοῖραι λς', ἀπὸ δὲ τοῦ(του) ἐπὶ τὸν

3 ἔτι scripsi: ὅτι V, cf p. 130, 22 || 5 αὐτῶν scripsi: -οῦ V | supplvi ||
 10 δὲ scripsi: τε V || 11 ἀπὸ scripsi: πρὸ V; διὰ coni Pet || 13 μεσημβρίας
 scripsi: -ινὰς V || 15 ὑπὸ alt corr Pet: ἐπὶ V || 17 post ἐστι lacunam Pet || 18 ὃ
 δὲ scripsi: τοῦ V; post περιφερείας lacunam Pet || 21 τεμνόμενος corr Pet:
 -ον V || 22 suppl Pet || 25 δὲ τὸ V: traiecit Vict || 28 suppl Pet || 30 cor-
 ruptum; an ἐν δὲ σφαίραι οἱ ἴσον ἀπέχοντες? || 32 τοῦ πόλου scripsi (ita
 suppleverat Pet): κύκλου V | seclasi || 33 λς' corr Pet: τς' V | suppl Pet

Θερινὸν τροπικὸν λ', ἀφ' οὗ <ἐπὶ> τὸν ἰσημερινὸν κδ', ἀφ' οὗ 1152 M
... ἐπὶ τὸν <ἀντ>αρктиκὸν λ', ὅθεν ἐπὶ τὸν ἀφανῆ πόλον λς'. καὶ
εἰσιν αὗται τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου, μοῖραι ρπ', αἱ δὲ λοιπαὶ
τοῦ ὑπὸ γῆν.

18. Περὶ ἄστρον.

5

Posidonius
(Cleomed I 4
p. 84)

|| Τῶν δὲ ἄστρον τὰ μὲν ἀπλανῆ καλεῖται, τὰ δὲ πλανώ-
μενα, ἀπλανῆ μὲν τὰ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κόσμου μὴ
κινούμενα, ἀλλ' αἰετὴν τὴν αὐτὴν ἔχοντα τάξιν πρὸς ἄλληλα, καὶ
πλανώμενα δὲ ἐστὶν ὃ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ εἰς
πλανῆται ἀστέρες· τούτων γὰρ ὁ μὲν ἥλιος ἐφ' ἐνὸς τοῦ ἡλια- 10
κοῦ κύκλου κινεῖται στηρίζονται ἀναποδίζοντες ἐπὶ τὸν
διὰ μέσου τὸν ἡλιακὸν κύκλον παριόντες πρὸς τε τὰ ἀρκτικά
καὶ πρὸς μεσημβρίαν τι, ἴσον ἐφ' ἑκάτερα. τῶν δ' ἀπλανῶν
τὰ μὲν πρὸς βορρᾶν κεῖται τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, τὰ δὲ πρὸς
νότον. καλεῖται δὲ τὰ μὲν βόρεια μέρη δεξιὰ τε καὶ ἄνω ἐν ὕψει 15
μᾶλλον ὑπάρχοντα, τὰ δὲ νότια εὐώνυμά τε καὶ κάτω. τοῦ μὲν-
τοι κόσμου τὴν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύοσιν φορὰν στρεφόμενον τὴν
ἐναντίαν αὐτῷ οἱ πλανῆται ποιοῦνται πορείαν οὐδὲν ἥττον,
διὰ τὸ τάχος τῆς τοῦ κόσμου περιστροφῆς συμπεριστρεφόμενοι
ὁμοίως δὴ τοῖς ἀπλανέσιν ἄστροις. 20

19. Περὶ τῶν ἐν γῇ ζωνῶν (cf p. 124).

Ach 1 c. 29
p. 64 sq.

|| Ζῶναι δὲ εἰσι τῆς γῆς ὑπὸ τοὺς παραλλήλους κύκλους
ὁμοίως εἰς· βόρειος ὅλη μετέωρος ἀοίκητος κατεψυγμένη, Κρό-
νου, ἐξηκοστῶν μὲν εἰς σταδίων δὲ δισμυρίων εἰς (τὸ γὰρ ἐξη- 20
κοστὸν σταδίων ἐστὶν εἰς)· Θερινὴ πλείονα ἔχουσα τὰ ὑπὲρ
τὸν ὀρίζοντα εὐκρατος, ἐν ἣ ἐστὶν ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη,
Διός, ἐξηκοστῶν εἰς σταδίων δὲ δισμυρίων καὶ α· ἰσημερινὴ
ἴσον ἔχουσα τὸν ὑπὲρ γῆν ὀρίζοντα πῶι ὑπ' αὐτὴν ἀοίκητος
διακεκαυμένη, Ἄρεως, ἐξηκοστῶν μὲν ἡ' εἰς ἑκατέρου μέρους τοῦ
ἰσημερινοῦ τεσσάρων (οὗτος γὰρ αὐτὴν καὶ τὴν ὅλην σφαιραν 30

1 suppl Vict || 2 lacunam indicavi | suppl Pet || 9 suppleas ex gr <τὰ
κινούμενα, ὧν> || 10 lacunam post ἥλιος indicat Pet || 10,1 τοῦ ἡλιακοῦ scripsi
(cf Cleomed I c): τόπον ζωδιακοῦ V || 11 κινεῖται scripsi: -οὔνται V | lacu-
nam indicavi | ante ἀναπ. lacunam indicat Pet || 12 ἡλιακὸν scripsi: ζωδια-
κὸν V | τὰς -ας V || 13 τὸ ἔ. V | δ' ἀπλανῶν corr Pet: δὲ πλανήτων V || 18
ποιοῦμενοι V | ἡ post ἥττον del Pet || 22-133, 10 iterata, cf p. 124 || 25 εἰς
corr Pet: εἰς V; μὲν(?) coni Scal || 28 ἴσον V | αὐτὸν V

τέμνει μέσην) σταδίων δὲ τρισμυρίων καὶ γχ'· χειμερινὴ ἀνά-
 παλιν τῇ θερινῇ πλεῖον ἔχουσα τὸ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα οἰκου-
 μένη εὐκρατος, Ἀφροδίτης, ἑξηκοστῶν ε' σταδίων δὲ δισμυρίων
 καὶ α' νότιος ὅλη ἀφανὴς ἀοικητος κατειψυγμένη, Ἑρμοῦ,
 5 ἑξηκοστῶν μὲν ς' σταδίων δὲ δισμυρίων εσ', ὡς εἶναι (τὸ) ὑπὲρ
 τὸν ὀρίζοντα περίμετρον τῆς γῆς ἑξηκοστῶν μὲν λ' σταδίων μυ-
 ριάδων δὲ ιβ' καὶ ς.

καλοῦνται δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου βόρειοί τε
 καὶ νοτιώτεροι κατοικοῦντες ἀντόχθονες, οἱ δὲ ἐφ' ἑκατέρου τῶν
 10 ἡμισφαιρίων ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀντίποδες.

¹ χειμερινή corr Pet: -ήν V | ² ὑπὸ corr Pet: ὑπὲρ V | ⁶ ἑξηκοστὰ
 V | ⁹ cf Ach 1 c. 29 p. 65, 12. c. 30 p. 66, 30; ἀντίχθονες coni Pet | ἑκατέρου
 corr Pet: -εροι V | ¹⁰ enumerantur nullo spatio intercedente οἱ περὶ τοῦ
 ποιητοῦ (corrigas πόλον) συνταξάμενοι, de quibus vide Aratea c. III.

II

ERATOSTHENIS 'DE CIRCA EXORNATIONE STELLARUM ET
ETHYMOLOGIA DE QUIBUS VIDENTUR'.

βόρεια·

"Ἀρκτος μεγάλη, "Ἀρκτος μικρά,
 "Ὀφίς ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν
 "Ἀρκτων, Κηφεύς, Περσεύς,
 "Ἀνδρομέδα, Κασσιόπεια, "Ορ-
 νίς, Λύρα, Ἐγγόνασι, Στέφα-
 νος, Ἀρκτοφύλαξ, Ἡνίοχος ἐφ'
 ὧι Αἰξ "Ερριφοί, Δελτωτόν,
 "Ἴππος, "Οιστός, Αἰτός, "Οφιού-
 χος, Προκύων, Καρκίνος, Λέων,
 Παρθένος, Χηλαί, Σκορπίος,
 Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδρο-
 χόος, Ἰχθύες, Ταῦρος, Κριός,
 Αἰδνυμοί.

Haec autem sunt ad aquilonem:
 Septentrio maior, Septentrio
 minor, Serpens inter utras- 5
 que Septentriones, Caepheus,
 Perseus, Andromeda, Cassi-
 epia, Cycnus, Fidicula, In-
 genu, Corona, Arcturi Custos,
 Agitator, 10
 Deltoton, Equus, Tela, Aquila,
 Serpentarius, Antecanis, Can-
 cer, Leo, Virgo, Librem, Scor-
 pio, Sagittarius, Capricornius,
 Aquarius, Pisces, Taurus, 15
 Gemini.

habet LII fol 183^b.

15 ἰχθύες

cf. De M., l. p. 361'

habent AI BCDGK (cuius errata non
 enotavi omnia) P, cf Proleg IV

1 erat osthenis AP, -es B, erat
 osthennis DGK, ostenis C | exorna-
 tionem DGK, exoroenationem C | 2
 ethimologia BP, -am CDK, ethymolo-
 giam G; vertit aut Περί διακοσμή-
 σεως (Aratea p. 380) καὶ ἐτυμολογίας
 (cf Deutsche Literaturzeitung 1897
 p. 170) aut Περί καταστερισμοῦ (male
 intellectum pro καταμερισμοῦ [Ach
 c. 24 p. 55, 10]) καὶ ἐτυμολογίας τῶν
 φαινομένων, cf Proleg IV | 3 vertit
 τάδε | 5 in BP | 6 cepheus BCGK | 8
 cicnus ABP | 9 custos AP | 11 Tela
 om B | 13 libra BCDG | 14 capricor-
 num A^t, -ium/P | 15 thaurus B

A

νότια δέ·

favonii:

Ὠρίων, Κῆτος, Δελφίς, Ὑδρος
ἐφ' ᾧ Κρατῆρ καὶ ὁ Κόραξ,
Κύων, Θυτήριον, Κένταυρος
5 ἐφ' ᾧ Θηρίον, Λαγώς, Ἀρ-
γώ, Ποταμός, Ἰχθυὺς, ἀστέρες
πέντε πλανῆται: —

Incolo, Caetus, Delphinus, Yli-
driis in qua Urcens et Cor-
vus, Canis, Bestia,
Centaurus, Laepus, Navis,
Fluvius, Pisces, V stellae er-
raticae.

6 ἰχθῦς.

2 cetus BD | delphinus B | 5 lepus
BD | 6, 7 erratice P.

κεῖται δ' ἐν μὲν τῷ βο-
 ρείῳ ἡμισφαιρίῳ τὰδε·
 Ἄρκτος μεῖζων, Ἄρκτος ἐλάσ-
 σων, Ὅφις δι' ἀμφοτέρων τῶν 5
 Ἀρκτων, Βούτης, Στέφανος,
 Ἐργόνασιν, Ὀφιούχος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Λύρα, Ὅρνις, Ὀιστός, Αἰετός, 10
 Δελφίς, Ἴππος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Κηφεύς, Κασσιέπεια, Ἀνδρο-
 μέδα, Τρίγωνον, Περσεύς, Ἡνί- 15
 οχος.
 ἐν δὲ τῷ νοτίῳ τοῦ ζωι-
 διακοῦ.
 Ὑδροχόος.

14 incohaverat librarius περ, scil
 Περσεύς, tum e περ fecit Κασσιέπεια ||
 17 τῷ νοτίῳ sine i ut pluriens

A

B

5 IPPARCHUS DE MAGNITUDE
ET POSITIOE <IN>ERRANTIIUM
STELLARUM.

10

constat autem in aquilonio semi-
spherio haec:

Septentrio maior, Septentrio
minor, Coluber inter ambas
15 Septentriones, Bootes, Corona,
Ingenu, Serpentarius.
ambabus semispheriis:

ERATOSTHENES DE EXOR-
NATIONE ET PROPRIETATE SER-
MONUM QUIBUS VIDENTUR ET
IPPARCHI DE MAGNITUDE
ET POSITIOE DE INERRANTIIUM
STELLARUM. SECUNDUM QUALI-
TER SUNT CIRCUMVENIENTIA SE-
CUNDUM IPPARCHUM ET ERATO-
STHENEM.

Septentrio maior, Septentrio
minor, Serpens inter ambas
Septentriones, Bootes, Corona,
Ingeniculo, Serpentarius.
inter amba semispheria:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,
20 Agitator.
in favonio autem signale:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,
Agitatorem.
in favonio signale:

Aquarius.

Aquarius.

habent A¹BCD²GK (*inde a l. 24*) P.
5 *ipparcus* CDK (-chus K²) P, *inpar-*
chas B || 6 *supplevi* || 5—7 de magni-
tudine errantium et positione stellarum
G || 11, 2 *scinis* perius B; -io A, -aerio P ||
14 *columber* C | inter *om* DGK || 15 *co-*
rona om G || 17 *semisperis* B || 17 *sqq.*
om nonnulla homoeoteleuto seductus ||
18 *cephus* BGK || 19 *triangulus* C
9 *inparthum* B, *ipparcum* K || 9, 10 *eratustenens* B, *aratostenem* K, *erat osth* (*om*
enen DMP || 13 et *ante* S. m. *add* C || 14 *ambos* DKM || 15 *semisperia ante* Sept.
add B | *Bootes om* M | *corone* B || 16 *ingeniculus* C, *ingenuculo* D || 17 *ambas semi-*
spherias DGKM || 18 *cephus* BC (*bis*) D || 19 *triangulus* DKM || 20 *agitator* DKM

habent A^{II}BCD²GKMP.
2 *aratus tenens* B, *erathostenes* D,
erat osthennes K, *erat ostennes* M,
e
aratos thenes P || 2, 3 *exhoratione* B ||
5 *iparchi* B | *ipparchide* m. P || 6 et
positione om P | p. *deinerrantium* A, p.
dein err. B, p. *err.* D, p. *de err.* K, p. *err.*
M || 7 *index Eratosthenis om; pergitur*
l. 10, 1 *ne linea quidem interrupta* ||
agitatorum A.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις·

Κρατῆρ, Κόραξ, Ἀργώ, Κέν-
ταυρος, τὸ θηρίον ὃ ἔχει ὁ
Κένταυρος ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, 5
Θυτήριον, ὃ ὑπὸ τὸν Τοξότην
Στέφανος [Ἀριάδνης], Ἰχθύς,
Κῆτος, Ὠρίων.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις· 10

Λαγώς, Προκύων.

ἐν δὲ τῷ βορεῖω τοῦ ζωι-
διακοῦ κύκλου.

βόρεια·

Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, 15

Κριός, Ταῦρος, Αἰδύμοι.

νότια·

Χηλαί, Σκορπίος, Τοξότης, Αἰ-
γόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύες.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι- 20
σφαιρίοις·

.....

7 seclusi, cf v. 400, 1 et p. 142, 19 |
ἰχθύς || 15 κακείνος || 20, 1 post ἡμι-
σφαιρίοις: — quæ desiderantur, e l
suppleas

in utraque semispheria:

inter ambobus semispheriis:

Urceus, Corvus, Centau- Urceus, Corvus, Navis, Cen-
rus, Bestia quam habet Centau- taurus et Bestia quam tenet in
rus in manu dextera, Sacra- dextera, Sacrarium, necnon Sa-
5 rium, sub Sagittario Corona gittarium, Pisces, Caetus,
Inrigator, Piscis, Caetus, In- Orionem.
colo.

in utraque semispheria:

Laepus, Antecanis.

10 in aquilonio autem et in signale
circulo.

aquilo:

Cancer, Leo, Virgo.

favonium:

15 Librem, Scorpio, Sagittarius,
Capricornius.

in amba semispheria.

aquilo:

Aries, Taurus, Gemini.

1 semispera B || 2 om Navis | et C.
DGK || 2, 3 Centaurus om C || 4 dextra
ACDKP || 5 subsagittarium B, sub sagi-
tario AP || 6 inrigator *sine dubio est*
ἀρδευτής ex 'Αριάδνης factum; hausit
interpres e glossario graeco-latino
(Corp gloss II p. 86) || 8 semisphaera
B || 9 anticanis C || 9—17 om B || 10
in alt om K || 12 aquila DGK || 14 favo-
nius DGK || 15 libra DK, libras G ||
16 capricornus D, -em P || 17 ambis C,
ambas D²G | semispheriis C, semisphe-
rias D² || 18 aquila D² || 19 thaurus B |
sequitur p. 140 b.

1 semisspheriis A, semisperis B,
om C; inter (in M) utrumque semi-
spherium DKM || 2 corbus A || 2, 3 cen-
turus KM || 4 sacrarum M || 4, 5 *pro*
necnon Sagittarium debebat Corona
sub Sagittario | sagittarius C, sagitta
M || 5 piscis CK || 6 orion CDKM | *se-*
quitur DESCRIPTIO DVORVM SE-
MISPHERIORVM (p. 143).

III

1. Τῶν Ἀράτου Φαινόμενων Quibus Arati videntur quaedam sunt secundum caelum stellarum ecce sicut videntur dicta sunt, de sub caelo autem et quibus olim dicta sunt trans- 5 grediamur item videntur secundum astronomicum poni locum, de quibus et recensere consideravi.

ὅτι τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο quum mathematicis constat in 10 προσήκει τὸ τοῦ ποιητοῦ σύγγραμμα τὸ μὲν εἰς τὰ φαινόμενα καὶ ἀστρολογικῶς ἐξηγηγεμένα, in stellarum ratione exposita, τὸ δὲ εἰς τὰ ἕτερα, πέμψαι σοι quaedam in alia, mittere tibi προήχθην τὰ Φαινόμενα Ἀράτου διορθωθῆναι καὶ τὴν ἐμὴν 15 derigere et meam conscientiam, γνώμην, οὐδέπω τῆς διορθώσεως umquam de hac directione tradita. exemplum vero utens me ταύτης ἐκδεδομένης. Ἰσθι δὲ signis quoque et indiciis de χρώμενόν με σημείους τέτταρσι

habet LI fol 183^b.

16 διορθωθέντα κατὰ scripsi Her-
mes 1884 p. 108, Aratea p. 380

habent A^IBCDGMKMP.

1 arathi B || 1, 2 quaedam AB || 2 celi B, ^{celi} caeli CDKMP || 2, 3 stellarum et ordinem C || 3 sic AC || 4, 5 de — sunt om DM || 4 sub celo BK || 8 recensare A^ICGP || 10 quom MP, quoniam CGK | ^{quoniam} mathematicus M || 11 conditoribus C | scriptio B || 12 quaedam BKM || 14 quaedam BKM, que C, quidam G || 15 provenit hec que C | arathi B || 16 dirigere BDGKM | et mecum B | conscientiam A^I, consciam K || 17 usque P | de hac om M || 17, 8 traditam DGK || 18 autem B | meum C || 19 indians A^IM, indicus B

τῷ τε χ καὶ τῇ διπλῇ καὶ τῷ sexcentesimo et duplo et utrum et
 ἀμφὶ καὶ τῷ ἀστέρι ἐν τῷ stellantium pavimento. scriptum
 ἐδάφει. γραφὴν δ' ἂν ἴδοις autem si videris versum minus
 στήλῳ παρακείμενον ἐν τι τῶν positum aliquid de quibus prae-
 5 προειρημένων σημείων. dictum est signorum.

3, 4 corrupta, cf ib || 3 ἴδης.

2. Hoc in fronte scire oportet, quia secundum signum scriptae
 scripturae ad alias quasque creditas. horum autem expositio in
 memoriam venit et tamquam non in peccato. in quo autem est
 secundum pavimento intuenda atque narranda hiemalium, quae
 10 quidem melius secus pavimento feruntur. Hoc adducitur in
 praefatione illius ipso inchoante ad Anclidem, unum de sociis,
 qui verbum fecerat (p. 81). quidam autem putaverunt sic. quidam
 vero non aestimant hoc Arati esse proverbium, quod principium
 'a Iove inchoamus', sed haec auferentes proverbialia alia prae-
 15 cipiunt. ista sunt autem 'Anclidis ostensio sacrum praepositum
 itaque caelestem vitam peragens' et cetera (p. 134). quidam tamen
 sic et alii aliter profanant. hi quidem ut Aratus faciunt per totam
 creaturam ad quendam locum depinxerunt hos versiculos, ut
 cognoscatur, ad quem est eorum suggestio. hoc quidem est bene
 20 compositum facturae consuetudo. etenim Homerus ubi dicit

1 sexcentissimo DGK, sextesimo P || 1, 2 utrum st. (omisso et) G || 2 stel-
 larum M | pavimentum B || 3 minis C || 4, 5 predictum CKMP, scriptum B ||
 6 verba huic eclogae parti praescripta et sub paginem (pagine B) ad exemplar
 graecum spectare videntur: omisi | fronte ||| scire A^I || 7 scripad C | pro
 autem D E || 8 memoriam DGKM: -a BP | veniunt A^IBP || 9 pavimentum CD A
 GKM | adque A, ad quae CK, ad (omisso quae) M | hyemalium A^IDKP | que
 B || 10 pavimentum CDGKM | ferentur A^I || 11 prefatione G | ipso om P | in-
 dicante B, inchoante D | andidem A^IBP, hanc lidem C, anchlidem D, ancly-
 dem G | socios A^IP, socii CK, sotio suo B || 12 fecerant P || 13 existimabant
 M || 14 a om B | inchoamus BDK, inchoam M | haec om B | afferentes B ||
 15 andidis A^IBDP, anclydis G, anchlidis M || 15, 6 Ἀγκλείδην, ξείνων ἱερὸν θά-
 λος, εἰ δ' ἄγε σὺν μοι οὐρανὴν παύσειας ἐπὶ τρίβον Ach p. 81. hemistichium
 εἰ δ' ἄγε σὺν μοι etiam Callimacheum Epigr I 5 || 15 prepositum DP || 16 ce-
 lestem BP | Ach p. 80 ἐλύμηναν δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα ζωγράφοι καὶ
 ἀστρονόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι | quidam autem sic P || 17 pro-
 ferant B, profanantes M | hii A^IK | ut om G | apatus A^IP, aptius B, ecratus
 K | fatiant B, fiant CDK, sciant G | totum C || 18 depixurus B || 19 cognoscitur
 B, cognuscantur CG | est prius om B | suggestio B | hoc idem D | est bene
 om DG | bene om KM || 20 compositum P | facere C, factura A | etenim est
 homer(= K) GK || 20—p. 142, 1 ubi dicit homerus non pare C

nuncupare hos apices alterutris hoc est vocare et in aliis, in quibus non est manifestum scire prout scias quisnam. quantum enim potest nunc hoc scire quisnam et rursus nuncupare et Zacynthum extensum decorum esse, prout nuncupatur quisnam absque nisi et Homerum nuncupare quidem clamare aliquem quia 5 et enuntiatio praefationis quid faciat adloquitur ante septuaginta annos dicit (p. 152, 15) adnuntiatum, quasi nihil dicat. quom ergo recalumniantes inquit et apud nos praefationem habens quaedam litigiosa quid faciant. dicit enim in ipsa praefatione, quia Iuppiter stellas hominibus signa constituit (v. 10). sic quoque et 10 facturam iudicio fugiens hominis malitiam veniens in caelum stella fieri, unde iam non Iuppiter omnes stellas constituit. sunt quidem bene composita eorum verba. stellas enim constituit et fundavit deus, nomina vero et signa postea et astrologiam peritissimi addiderunt eis et fabulas condiderunt proprias. nihil 15 tamen prohibet conditorem et factorem dicere deum. dicionem autem quadam ab ipsis nuncupari, quibus stellarum rationem dixerunt, quia sicut fabulas hoc dicit Aratus (v. 100) 'verbum quidem currit sed humanus'. simili modo et de Corona Ariadnes

1 apicis G | alterotris AI | vocare et (in BCP) aliis BCGKP || 3 hoc sc. nunc quisquam P || 4 zizintum B, zacinthum DP | extensum BC | cf schol in Dionys Thrac p. 815, 29 δ' Ὀμηρος τὸ ζ οὐ κατ' ἐπέκτασιν λαμβάνει, οἷον 'οἷ τε Ζάκυνθον ἔναιον' (II v. 634) et schol MP v. 413 τῷ μὴ μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένον ἄλλων: 'τῷ μὴ μοι εἰλυμένων' ἦν· ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ὅν ἐστίν. διὸ τὸ σημεῖον ἔχει δ' στίχος. De aliis editionis 'signatae' in MP vestigiis cf Herm 1884 p. 107 et Prolegomena editionis p. XII sqq. | decorum BM || 5 quidem om GK || 6 nuntiatio AIM, enuntio C | fatiat alloquitur B || 7 die annuntiatum B | quas K | qm P, quoniam CDGK | ergo om M || 8 recalumpniantes B | inquiet ap. AI (qui primitus inquit scripserat) || 8, 9 habens — praefatione om P || 8 habentes DGKM | quedam DK, quidam M || 9 litigiosa iteravit B, itagiosa C | quid om DGKM | facit AI, fatiat B, faciat C | dicitur enim CDK || 10 iupiter omnipotens st. G | constituerit B || 10—12 sic — constituit om B || 11 indicium C | fugiens om DM || 13 stellas hominibus c. DKMP | autem pro enim B || 14 deus om GK || 15 post condiderunt lacunam 8 fere litt AI || 16 proibet/BD | dice d. M | ditionem B, dictionem D || 17 quandam BC, qua DM, quidam P || 18 sic AIKMP | fabulis dicit Ar. C || 18, 9 λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος ἀνθρώποις; redit eadem trans-

latio apud interpretem latinum || 19 currum B | humanus AI, u(hu B)manum BC, humanos M, horum G, hunus K | et de Corona om G | et corono K | Στέφανος, τὸν ἀγανὸν ἔθραπεν σῆμ' ἔμναι Διόνυσος ἀποικομένης Ἀριάδνης

(v. 71, 2). hanc enim per Dionysum quasi exornatam in carmine suo et ille Coronam manifeste, quod fabulationem primus reddidit. de tali constitutione stellarum homines committunt, non qualem Iuppiter praecipit. istas enim appellationes et significationes stellarum postea aliquando BEROSSUS ait in 'Procreatione' ita significans exposuit nihil ad constitutionem mundi ab eo factam. talia quippe aliqua EUDORUS dicit. amplius quidem nos artificiose exposuimus anni creationem. dicitur autem simili modo, quod quasi praefatus Antigonus hanc expositionem Arati traditam nondum esset et astrologus refert dare Eudoxii rescriptu et iubet hoc per carmine adnuntiare quasi factorem manentem imperitum autem astrologiae. hanc excepit gloriam IPPARCHUS quoque Bithyneus 'Apud Aratum et Eudoxum' et DIONYSIUM, manifeste potius Thrax, et POSIDONIUS in 'Praedicatione Homeri et Arati de mathematicis'. sunt quidem omnes benivoli. efficeret enim Aratum demonstrare perfectum astrologum, etsi nihil differre dixisset de Eudoxum, qui ea ipsa communicanti per commentum dianae nihil aratione excessisse. impossibile enim quendam hoc facere non praeceptorem esse.

tanta quidem apud eos, qui sine praefatione conantur facturam declarare. quidam autem aiunt et hoc postea repositum

1 ergo pro enim B | dionis(ss K)ium BDGKM, dionisum CP | exhornata(u B)m BD || 2 manifestale B | fabulationes B, fabutionem C | primum B || 3 et alem A^I, de talem BP | constitutionem A^IP, construcionem C || 4 iupiter B | precepit D | ista D | apellationes B || 5 berossus CG, -ossos P, liberossus DM | *nimirum* 'Περὶ κοσμογονίας', cf Aratea p. 226; Mueller F H G II || 6 ista P | mundi om M || 7 alia B | aliqua que odorus B, al. eodorus CG || 7, 8 quidomā M || 8 rtificatiose C | autem etiam D², enim D || 9 prefatur A^I, -us[P] || 10 tradidit M | esset (sine et) DP, esse A^I | astrologis B | dares G || 10, 1 eudoxii scriptum B | rescriptum DGKP || 11 pro D | carmen C | nuntiare B | pactorem K || 12 imperitum B | accepit M || 13 in parthus B, ipparcus CP | bithyneos C, bithineus BD, bythineus G, byttumnis K, bittinius M, bythynus P | arathum B, -ti B² | eudoxium M || 14 dionisium CDGKM, dionysum A^I, dyonismq P | pridem (pro potius) CKM, quidem potius BDP | quidem post A^I potius iteravit B | trax CKP | positonius A^I, possidonius BD, possidanus K, posydonius P || 15 et erat M || 16 officeret B | quidem pro enim B | demonstratum P || 17 differri dixisse A^IBC, defferri dixisset D, deferri dixisset M, if deferre dixisse P | de om BD | eudoxium M, eudoxo P | ipse B || 18 diane C GK | Aratum dicere videtur | excessasse M || 19 impossibile DP | quemquam B | preceptorem D | esset M || 20 tanti B | praefatione DP || 21 agiunt ex M

ab eodem praenominato Antigono imperatori priori amico Arati.
de praefatione autem quod esset Arati et quoniam in Macedoniam
est inventum in Antigoni bibliothecam quidam in membranis,
quidam in tabulas, alii vero in Samo de carmine hoc inventum
esse, ubi et illud aliud, quia simili modo in ipsum suggerunt. 5

1 antigone D | imperatore KM (*qui in haec verba desinit*) | priori om B ||
2 de — Arati om G | quum AB | macedonia C, machedoniam K || 3 bibli-
theca D, -otica K, bib/ biblioteca B || 4 tabulis BD, tabolis CGK | somo C ||
5 id *post* in add BCDGP | ipsam B | *sequitur in A spatium vacuum imagini*
alicui adpingendae ut putamus relictum, in omnibus p. 105b — 123b.

q. 105 A.

variant lines viginti
quattuor A.

DESCRIPTIO DUORUM SEMISPHERIORUM.

Habet autem pondus totum medium terrae terrenum. differt enim per totum caelum seu terram aculeo suo, quod in circuitu habet, et dividit medium, quoniam terram pertundit, sicut per
 5 latera axis terrae aequaliter illam habet et ab eo ponderatam ubique. aequalem enim ex utraque parte illam facit ipse medio constans et in duo eam dividens aut inponderatam ubique aequalem et similem. et ipsa enim est in modum sphaerae seu
 10 caelo stellantia, ut iam per omnia vel et per circuitum simili modo pendere aequalem per spatium sicut semispheriis. quantum enim a terra habet altitudinem hoc semispherium, tantum habet quod subtus terra longitudinem aliud semispherium. ipsa enim in medio iacet duobus semispheriis.

habent BDKP, DK *a me*, BP *ab Hertzio conlati*; *ceteros perlustravi sed vix utiles cognovi*.

1 semisperium B, semisperiorum D; *inscriptionem om* KP || 2—6 *multa non intellego* || 2—8 cf. *Arati* v. 22, 3 *de axe* *ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη μεσοσηγὺς γαίαν, περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸς ἄγει* et *interpretem latinum infra VIII* || 2 *pondere* BP | *medio* BP | *terre* B | *terraenum* P || 3 *autem* P | *vertit* *διὰ τοῦ κέντρον τῆς περιφερείας κτλ.* || 4 *vidit* K | *mediam* DKP | *vertit* *διήκει* || 5 *equaliter* BK | *illum* B | *equaliter post et* B, *aequaliter* P | *ponderatum* B || 6 *ubique om* BP | *equalem* BK | *fecit* B || 7 *eum* B | *ubi* D || 8 *equalem* BD | *enim om* B (*add* B²) | *sphaerae* B, *sphere* DK || 9 *facti* B, *factu vel facta* D, *facta* P | *quia meam* B, *equam eam* D || 10 *celo* B | *staellantia* P | *valet* D | *circuitu* P || 11 *sphaerae post modo* B | *equalem* B, *equidem* D | *spacium* D | *semis spheriis* P || 13 *subtus terram* K | *longitudine* B | *semisperium* BD || 14 *m. ita et d. B* | *semispheriis* B.

secuntur hemisphaeriorum images delineatae in D, pagina vacua relicta in K, deinde in utroque Arati Genus; statim Arati Genus in BP.

ΓΕΝΟΣ ΑΡΑΤΟΥ
ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΕΩΣ

ARATI GENVS

1. Ἄρατος πατρός μὲν ἐστὶν Ἀθηνόδωρον, μητρός δὲ Λητοφίλας, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας (ὠνομάσθαι δὲ φασὶ τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου), ἀδελφοὺς δ' ἔσχε Λύρην τε καὶ Καλλιῶδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃν φησὶν Εὐφράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς Ζωΐλου κατηγορίας. διέπρεψε δὲ
- Aratus patris quidem est Athinodori, matris autem Delitophilae, genere vero de Solon Ciliciae. nominatur autem civitas de Solonem Lindium. fratres autem habuit Lyrem quoque et Calliodam et Athinodorum, 10 quem ait Enfranor in descriptione ingenio furtim rescribere apud Zoilum accusationes. per-

A(mbrosianus C 263 inf s. XIV); praecedit Anonymus II 1 (supra p. 102) sequitur Theo Smyrnaeus alia

B(aroccianus 119 s. XV); praecedit Aratus cum scholiis

L(aurentianus XXVIII 37 s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

Matr(itensis LXVII s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

V(indobonensis 142 s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

A B L Vi contuli ipse, Matr edidit Iriarte l c p. 239

2 Θεώνος Ἀλεξανδρέως A: om BL Matr Vi || 5 αἰθηνόδωρον Vi || 6 σῶλων A || 8 φασὶ om Matr | σῶλωνος A || 10 μύριν Ach 2 p. 76 Suid s v Ἄρατος | Καλλιῶδαν AVi: Καλλιόδαν ceteri; Καλλιώνδαν coni Bergk cf Ach l c || 12 τ. τοῦ Z. Matr

habent BCDGK Ma P Si SII Strozianus (XLVI s. XIV) U(rbinas 1358 s. XV) alii; totos enotavi BDK Ma P, ceteros passim.

4 Aratus genus patris B | filius post Ath. K, post patris Ma | quidam K || 5 athinodori BCK Ma P: anthinodori G SII | 5, 6 delitophilae (i. e. δὲ Λητοφίλης) archetypus: aditophilae B, dolithophile DP, delitophila S, deltophile M, dolitophile CK || 6 vero erode solo in liciae B || 7 cilicie CGK, cilitiae D, ciliae P || 8 tesolonem B, de solem C | indium Si || 9 lyrem KP: lirem BD Ma, linem U || 10 calliod/a B | at thinorum D, athinorum Ma, at thinodorum Si SII, thinodorum K || 11 euphranor B Ma || 12 ingenio CDGK Ma Si SII: in genuo B, ingeni P | furtim K || 13 apud D | zoillum K | accusationes K

παρὰ Ἀντιγόνῳ, ὃς ἐβασίλευσε *mansit autem apud Antigonum*
Μακεδονίας παρελθούσης τῆς *regem Macedonum transeunte*
βασιλείας εἰς αὐτὸν τρόπον τοῦ- *regno in ipsum sicuti hunc.*
τον. μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τε- *post Alexandri obitum optinuit*
λευτὴν ἐκράτει τῆς *Macedoniam Arideus, qui cog-*
Ἀριδαῖος ὁ κληθεὶς Φίλιππος. *nominatus est Philippus. isto*
τούτου δὲ ἀποθανόντος διεδέ- *autem defuncto successit Selen-*
ξατο τὴν ἀρχὴν Σέλευκος ὁ Νι- *cus Victor, quem interficit Ptolomeus Fulminalis cognominatus,*
κάνωρ, ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος *Ptolomaei Salvatoris et Eury-*
ὁ κληθεὶς Κεραυνός, Πτολεμαίου *dicis filius, qui regnavit in*
τοῦ Σωτήρος καὶ Εὐρυδίκης υἱός, *Macedonia. perempto autem illo*
ὃς βασιλεύει *Μακεδονίας.* ἀν- *a Galatis sibi elegerunt Mace-*
αιρεθέντος δὲ αὐτοῦ ὑπὸ Γαλα- *dones Sosthenem, post quem*
τῶν ἑαυτοῖς αἰροῦνται *Μακεδό-* *regnavit in eis Antigonus Phi-*
νες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει *lippi. cuius fit puer Demetrius*
αὐτῶν Ἀντίγονος Φιλίππου, οὗ *Obsessor, Demetrii autem Anti-*
γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολι- *gonus Geniculosis, apud quem*
ορχητῆς, Δημητρίου δὲ Ἀντίγο- *frequentabat ut Perseus Stoi-*
νος ὁ Γονατᾶς, παρ' ᾧ διέτρι- *20 βεν αὐτός τε Ἀρατος καὶ σὺν*

1 ἀντιγόνῳ A | 2 περιελθούσης coni
 Meineke | 3 τοῦτον τὸν τρ. Matr | 6
 ἀρδαῖος ABLVi, ἀρδαῖος Matr | 8 τὴν
 ἀρχὴν om BLMatrVi | 8,9 νικάνων A
 Matr; Νικάτωρ Meineke | 9 πτολο-
 μαῖος A | 14 ἑαυτοῖς om Matr | 18,9
 ἀντίλογος BLVi | 19 γονάτας A, γαλά-
 τας BVi, γαλατᾶς L, γαλά Matr | 20
 τε Ἀρατος om BLMatrVi

1 antigonem DKMa | 3 regnum BP |
 hoc DKMa | 4 obtinuit BDK | 5 arri-
 deus BDKP | 5,6 cognominabatur B |
 7 successit B | 7,8 seleu//cicus D, se-
 leucus K | 8 interfecit BDMaP, inter-
 ficet K | 8,9 ptolomeus DMaSIH:
 ptholomeus BP, tolomeus C, ptole-
 meus G | 10 ptolomaei om DKMa |
 phtolomeo B, ptholomeo P | salvatori
 BP | 10,1 erudicis B, uridicis K, euri-
 dicis DMa | 12 macedoniam BCP | per-
 emto DK | enim (*pro* autem) B | 13
 agalathis B, agalatis DK, agalitis BMa
 P | 13,4 macedones (*vel* -ii) sosthenem
archetypus: macedonii sosthenem B,
 macedoni osthenem C, macedones oste-
 nem DGKMa, macedoniis osthenen P |
 16 cum fit Ma | puer ὧς (*tunc* De-
 metrius in *marginē* B²) obsessor de-
 metrii B; deme etrius K | 17 deme etrii
 K | 18 genuculosus K | 19 ei (*pro* ut)
 BDKMaP | perseas K

αὐτῷ Περσεὺς ὁ Στωϊκὸς καὶ *cus et Antagoras Rodius, qui*
 Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος ὁ τὴν Θη- *Thebaida fecit, et Alexander*
 βαΐδα ποιήσας καὶ Ἀλέξανδρος *Aetolus, ut ipse ait Antigonus*
 ὁ Αἰτωλός, ὡς αὐτὸς φησιν ὁ *apud quem Hieronimus. ad-*
 Ἀντίγονος ἐν τοῖς Πρὸς Ἱερώνυ- *sistens quidem regis primum* 5
 μον. ἐπισταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ *vero illi carmen exposuit apud*
 πρῶτον μὲν αὐτῷ ποίημα ἀν- *Pana Arcadiensem. idem ipso*
 ἔγνω τὸ εἰς τὸν Πᾶνα τὸν Ἀρ- *iubente scripsit ea quae vi-*
 καδίας, εἰτ' ἐκείνου κελεύσαντος *dentur.*

2. Ἐκέχρητο δὲ ὁ Ἄρατος Ζή-
 νωνι τῷ στωϊκῷ φιλοσόφῳ,
 καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ
 πρὸς τοῦτον. διώρθωσε δὲ καὶ
 τὴν Ὀδυσσεΐαν.

Frequentabat autem Aratus
 ad Zenonem stoicum philoso-
 phum et scribitur ei epistula
 apud eundem. didicit quidem et
 Odisseam, et Gecraustius inquit 15
 quasi praesidens ab inperatore
 et Heliadam scripsisse seu Ho-
 merum dirigere; vitiatum enim

1 servavi traditam nominis formam:
 Περσαῖος conl Hemsterhuys || 5 πρὸς
 vertit 1, conl Meineke: περὶ libri || 6
 συσταθεὶς conl Hemsterhuys || 7 αὐτοῦ
 BLMatr, αὐτὸν Vi, αὐτῶν idem in
 margine || 8 τῆς (pro τὸν) Matr

1 antagorus K, antegoras BMa || 2 te-
 baida B, thebaidam DMAp, tebaidam
 K || 3 etolus BMa, etholus K || 4 iero-
 nimus MaP, hyronimus Pal || 4,5 assis-
 tens B || 5 reg B, regi G || 6 carnem
 K | ex (omisso posuit) KMa || 7 panem
 B, panam DKP | circadiensem B, ar-
 chadiensem D; arcadiensem idem om
 K | ipse ipso B | ipse MaP || 8 iuvene
 Ma | que K || 12 zenonem G: zinomen
 D, zinonem BKP || 12,3 philosophum
 om B, filosofum G || 13 ei om DMA || 14
 eundem KP | dicit K || 15 odisseum B,
 odysseam DK | et gecraustius (ecra in
 rasura) C, ut grecaustius DGMa, ut
 greca natus SI, ut graeca /ustius (v
 in rasura) in margine vel hiat (reli-
 qua abscissa; an hiat(oricus)?) SII, ut
 gegra urcius K, et gegastius (a supra
 g scripto) B, om U | inquit K || 16 pre-
 sidens P | imperatore K || 17 heliadam
 CDGK: eliadam BP, biliadam Ma ||
 17,8 omerum Ma, humerum BP || 18 vi-
 ciatum Ma | autem (pro enim) DKMa

ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμ-
ματος ἀνὴρ, ὥς μαρτυρεῖ ὁ Καλ-
λίμαχος (fr 100 g Schn).

Δωσίθεος δὲ ὁ Πολιτικὸς ἐν
τῷ Πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν
αὐτὸν καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν
Σελεύκου καὶ διατρίψαι παρ'
αὐτῷ χρόνον ἱκανόν.

3. Τὴν δὲ τῶν Φαινομένων
ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ ὁ
Ἀντίγονος δούς τὸ Εὐδόξου σύγ-
γραμμα καὶ κελεύσας ἐπεσθαι
αὐτῷ. ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλω-
τέρως προσερχομένων ταῖς ἐξη-
γήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματι-
κὸν εἶναι τὸν Ἄρατον· ὑπέλαβον
γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου
Φαινομένων ποιήσαντα αὐτὸν
εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύ-
της δὲ τῆς γνώμης ἔχεται καὶ
Ἱππαρχος ὁ Βιθυνός· ἐν γὰρ

illum a conpluribus. factus est
autem nimis multum litteratus
vir, sicut testatur Callimachus
adsistens ei ab infantia propter
Praxiphanem Mytilenum. Dosi-
theus autem Pelusinus in quo
apud Diodorum venire inquit et
apud Antiochum Seleucium et
permanere ad eum tempore
sufficiente.

Eam quoque quae videntur
subministrationem accepit ei
Antigonus dans illud Eudoxi
conscriptum et iubens adhaerere
illi. unde quidam de mollibus
recensitorum putaverunt non
mathematicum esse Aratum.
susceperunt enim nihil aliud
quorum Eudoxi videntur facere
illum in conscriptum reponi.
huic autem conscientiae habe-
tur et Ipparchus Bitineus. in
quibus enim apud Eudoxum et

2 ὁ om L Matr || 6 δωσίθεος libri ||
9 διατρίψας Matr || 12 παρέβαλεν
corr Ruhnken: παρέλαβεν ἐν libri ||
15,6 ἀπαλωτέρως BLVi: -ων A Matr
legit l || 20 ποιήσαντα corr Meineke:
ποιῆσαι libri, legit l || 21 θῆναι Vi ||
21,2 ταύτης LVi

2 nimis om DK | multum om Ma ||
3 sicut om Ma | allimachus B || 4 as-
sistens B Ma || 5 praxiphanem B, paxi-
phanem DK, paxiphanem Ma, paxipha-
lem P | mitilenum BDMa || 5,6 dosi-
theus K || 7 diorum Ma || 8 apud
anthiochiam Ma, a. anthiocum P | se-
leutium DKMa || 11 ea qu. BP, earum
qu. DKMa || 13 dans dans P | illum

Ma || 14 conscriptam P | post con-
scriptum 'id est opus' Ma | iuvens
Ma | adherere BDKP || 15 quidem K ||
16 recensionum BDK Ma P || 17 mathe-
maticum K, mathematicum P | esse
om P || 18 suscepit DMaP | nichil Ma ||
22 hiparchus B, ipparchus D, yppar-
chus Ma | bith(y)Dneus BD, bytineus
K, bythineus Ma || 23 eudoxium Ma

τοῖς Πρὸς Εὐδόξον καὶ Ἀράτον Aratum probat hoc declarasse. πειρᾶται τοῦτο ἀποδεικνύναι. consentit autem ei et Dionysius . . . Arati et Homeri de συναγορεύει δὲ αὐτῷ καὶ Διονύσιος . . . ἐν τῷ Περὶ συγ- mathematicis, sicut ait "non κρίσεως Ἀράτου καὶ Ὀμήρου ponimus illum medicum esse, 5 περὶ τῶν μαθηματικῶν· ὥσπερ quod scriberet 'Medicinales virtutes', neque mathematicum pon- γὰρ' (φησὶν) 'οὐ τίθεμεν αὐτὸν namus nihil mirum dixisse qui- Ιατρὸν εἶναι γράψαντα Ἱατρι- bus Eudoxus." vim moderatur. κὰς δυνάμεις, οὐδὲ μαθηματι- erat enim et scire magnum 10 κὸν θήσομεν οὐδὲ ξένον εἰπόντα loqui peritiae mathematicae. τῶν Εὐδόξου'. βιάζονται δὲ οὐ loqui peritiae mathematicae. μετρίως· ἦν γὰρ καὶ τὸ εἶδέναι repperimus autem illum et μεταφράσαι ἐμπειρίας μαθημα- super . . . τικῆς. εὐρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ

ἐπιμελέστερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἥδη καὶ 15 ὁ Καλλιμαχος (Epigr XXVII) συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρό-

3, 4 post Διονύσιος (ὁ Θραῖξ nimirum, cf Aratea p. 385) lacunam statui; excidit certe nomen Posidonii, cf Aratea l c (supra p. 143) || 6, 7 ὥσπερ γε BL Matr, ὅπερ γε VI || 8 τὰς ante I. L Matr || 10 οὐδὲν VI || 11 δ' VI || 14 αὐτὸν καὶ BLVI: καὶ αὐτὸν A Matr || 16 συνεκίζων BLVI | αὐτῷ Matr

3 lacunam statui; archetypus latinus mutilo vitae graecae exemplo et ipse usus est || 4 mathematichis P | post ait lacuna fere 5 litt K | ait om D Ma || 7 mathematecum K cf p. 149, 15 || 8 nichil Ma || 9 moderatus B D Ma || 11 peritie B, periciae K Ma | mathematicae K, mathematice B Ma, mathematichis P || 12 reperimus BD Ma || 12, 3 illum et illum et super B || 13 post super hodie nullum lacunae signum in libris; finis aut archetypi latini aut graeci vitae Theoneae exempli erat mutilus. — subsequitur in B Manilius ita inscriptus ARATI PHILOSOPHI ASTRONOMICŌ LIBER PRIMVS INCIPIT PRELIBATIO, in Ma primum imago quaedam astronomica quadrata, deinde verba aiunt nec fabuloso Iovi sufficere eiusmodi opinionem; esse enim talem causam Iovem et convenire etc (= schol AP in Germanicum p. 57, 11 sqq. Breysig, cf Aratea p. 27b 21 sqq. et infra VII), in DGK SI SU DE CAELI POSITIONE (cf infra), de ceteris cf Proleg IV.

νοὺς τῷ Ἀράτῳ ἑσὺ γόνος ἀργυπίνης τῆς τῶν Φαινομένων
θεωρίας διὰ τὴν παρατήρησιν.

4. Πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο Φαινόμενα γράψαντες,
καὶ οὐδεμιᾷ ἀξιοῦνται φροντίδος. καὶ περὶ μὲν τούτου το-
5 σαῦτα.

1 τοῦ Ἀράτου BLViMa | ἀργυπίνης A | φησὶ post Φ. A: om BLMatr
Vi | 3 δὲ post πολλοὶ BLMatrVi: om A.

VI

PREFACIO ARATI

(Τὸ κατεψευσμένον προ-
οίμιον Ach p. 81)

Praeclara ostensio sacri volu-
minis, namque cum mihi cae-
lestem propinaret adminiculum
conditor saeculi, auctor et custos
mundi, quantave cum occiden-
talibus partibus constituta aut
quanta a finibus revoluta per
singulos dies quantave inlustran-
tur et quorum nobilium totidem-
que creator Iovis Saturnus Ma-
rius puer a primordio ut fuerat
cultor, quantave divitia tempe-
stas ac serenitas sacra paret
septuplum cum decies cumulan-
tur anni. cuncta mihi solis locupletat, quando mei memoriam
carissimi filii honorificent pro eo an ex aliorum beatitudine,
qui Olympum habent. nondum perierunt caeli cultores qui signa

Ἀγκλειδῇ, ξείνων ἱερὸν θά-
λος, εἰ δ' ἄγε σύ(ν) μοι οὐρανίην
ψαύσειας ἐπὶ τρίβον 5

10

Ἑπτάχα σὺν δεκάδεσ(σ)ιν περι- 15
πλομένων ἐνιαυτῶν

enotavi BP totos, CG perlustravi. 1 schol v. 733 οὐχ ὁράαις;
1 titulum dedi e B, quamquam potest ὀλίγη μὲν: ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς
ad ea omnia, quae Arati interpreta- τινὰ τοῦ λόγον ἀπότασις ἐπλαγλασε
tioni latinae praemittuntur, significan- πρὸς τὸ οὐχ ὁράαις ἐντεῖναι τὸ
da pertinere: om P, qui INCIPIT prae- εἰς Ἀγκλειδὴν προσοίμιον [ἀνα]φερό-
scripsit; ceterum multa non intellego || μενον κτλ. cf p. 141, 15 sq.
1—3 melius haec versa supra p. 141,
15 sq. || 3 preclara B; vertit Ἀγκλειδῇ | vertitne θέλος a θέλω derivatum? ||
4 namquae G | michi B || 4, 5 celestem G || 5 an propinaret?; propinaret P,
properaret B | adminiculum vix ἐπὶ τρίβον possit esse || 6 scli BP | autor G |
custor P || 7 quantane B || 7, 8 occidentali BP || 8 autem B || 12 creatur G || 12, 3
Marius (magna initiali) P; an Μαριάδος υἱός? || 13 primordia B || 14 divina
B || 15 ac P: huc B || 16, 7 comulantur G, cumulantur P || 17 memoria G ||
18 karissimi P

et prodigia patris ad omnes tribuit et quanta in mari seu in
terra vel quanta circa ignem significantur aut quanta quadru-
pedibus et quanta volucris natant hinc atque inde bruta ani-
malia monstruosa hieme vel aestate sacrae conventionis aut
⁵ quaecumque tonitrua et fulgura adferentes spiritum repleta in
aetheria summitate omnia signa, quae super terra fiunt, a Iove
feri, quod per omnia facta fabulis disponam quasi optima. tu
autem cum sapientia hec intelliges.

1 p. omnibus C | mare BP || 2 t. ul' B || 3 natant C || 4 hyeme P |
estate B | sacre B || 4, 5 convencionis atquecumque B || 5 fulgora P | spm
BP || 6 etherea B | terram B || 8 hic BP | intellegis B | *sequitur ea quam*
proximam subieci Sphaera in BP.

VII

ΣΦΑΙΡΑ

1. ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΡΩΝ ΣΦΑΙΡΑ

Scaliger ad Arat. 1. 97

Ἦδ' ἐστὶν ἄστρον τάξις· ἀμφὶ μὲν πόλον
 Ἄρκτους διπλᾶς πρὸς νῶτα νεούσας τύποις
 ἀντιστρόφοις οὐραῖσιν ἀλλήλων φοραῖς
 σκολιὸς διείργει μὴ πελάζεσθαι Δράκων.
 5 τοῦδ' ἀμφὶ χάσμ' Ἐγγόνασι δεξιὸν πόδα
 ἔχει, κára δὲ κρατὸς Ὀφιοῦχου πέλας,
 ὃς ἐν μετώπῳ Σκορπίον βάλνει ποδί.
 τῆς Μείζονος δ' ὀπισθεν ἵσταται Φύλαξ
 Ἄρκτου. ποσὶν δὲ τοῦδε Παρθένος κυρεῖ
 10 ἔχουσα λαμπρὸν χειρὶ Δήμητρος Στάχυν.
 μεταξὺ δ' ἄστρον τῶνδε κυκλοῦνται τύποις

habent A (A^I A^{II}) P (P^I P^{II}) V, cf p. 100.

Νουθεσία. Οἱ παρόντες στίχοι λαμβανόμενοι εἰσι τρίμετροι ακατάληκτοι. εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι κατὰ τὸν τρόπον τῶν ποιητῶν· δέχονται γὰρ σπονδεῖον δάκτυλον ἀνάπαιστον τριβραχὺν ἥτοι χόρειόν τε καὶ πυρρὴν. ἰστέον δέ, ὅτι διωρθώθησαν παρὰ (ἐμοῦ add A^{II}) Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου· ἦσαν γὰρ ἐν πολλοῖς μέρεσι διεφθαρμένοι (ἀδιάγνωστοι P) καὶ πολλοὶ ἐκ τούτων παρελείφθησαν ὡς ἀδιάγνωστοι (add καὶ ὅτι ἐξ ἑτέρου βιβλίου ταῦτα ἐγράφη A^{II} manus altera). — titulos scripsi: Ἐμπεδοκλέους ἀπλανῶν ἄστρον (ἄστρων P^{II}) σφαῖρα AP || 1 ἄσ' P^I || 2 τύποις est figuris pro capitibus; τόποις coni Scal || 3 ἀλλήλων Mor || 4 σκολιαῖσιν Mor | διείργει corr Wieck: εἴργει libri; σκολιὸς δὲ ἀργεῖ vertit l || 5 ἐν γούνασι libri || 7 ὡς P^I || 8 νῆς P^I || 9 pedibus hunc assequitur | ποσὶ P^{II}; ποσὶν δ' ἐν coni Wieck || 10 χερσὶ vertit l, cf ad Arati v. 97 || 11 κυκλοῦνται scripsi: κυκλοῦται libri vertit l

INVOLUTIO SPHAERAE

1

Hic est stellarum ordo utrorumque circularum. | Septentriones
 duplices ad austrum vertunt figuram, | aversis caudibus invicem
 sibi adversantur, | obliquus autem vacat, ne vagare possit, Draco. |
 hic quoque ambas dividit genibus in dextro pede | habet quidem 5
 continentem Serpentarium iuxta, | quod in fronte Scorpionis ad-
 tingit pedem, | Maiori autem retro stat Custos | Septentrioni. pedi-
 bus quidem eius Virginalis uterus | habens igneam manibus frugis 10
 Spicam. | inter stellas autem haec adimpletur figura | simul quippe

habent ABCKP, *cf* p. 101; *contuli* ABP, *ceteros perlustravi*.

involucio B | sphaerae A, spere B | *inscriptionem om* P || 2 septemtrio-
 nes B | veniunt vertunt B | figura AB || 4 obliquis B || 6 serpentarium B ||
 8 custos AP || 9 septemtrioni B | quid est eius B || 10 frugispicam P || 11 hec B

RECENSIO INTERPOLATA

Involutio Sphaerae. Hic est stellarum ordo utrorumque circularum. |
 Septentriones duplices ad austrum uertuntur, figurantur | auersis caudis in-
 vicem sibi adversantes. | inter quos obliquus dilabitur Draco. | ad unius nam- 5
 que dextrum pedem | est Serpentarius, | cuius Serpentarii pedes adtingunt
 frontem Scorpionis; | alteri autem retro stat Custos. | sub pedibus quidem
 eius Virgo | habens igneam in manibus Spicam. | habent autem Septentrio- 10

contuli DK (*cf* p. 101), *Hertzianos codices apud Breysigium enotatos invenies in editione Germanici p. 224 sqq. 107 sqq. nonnulla delibavi*.

involucio K | sphaerae DK | quae K || 2 septentrionis K | figura DK || 3 aver-
 santes K || 4 obliquus K || 5 sub unius namque pedibus GStrozianus (*Breysig*
p. 108) || 7 scorpiões K || 8 custos K || 9 sub *om* D (*add* D²) K || 12—14 habent
 — Serpentarii *post* 4 (Draco) *collocat Breysig, post* 25 (Septentrionis) UStroz-
 xianus *ita* 'habet autem Septentrio a dextris iuxta Coronam desuper Serpen-
 tem in manibus Serpentarii et eum qui in geniculo stat et sinistro pede septen-
 trionalis Draconis verticem calcans (= Arat. v. 69. 70), unum brachium Lyrae,
 alterum dans Coronae. namque a minori Septentrione ultimus pes Cephei
 continetur — apprehendentis, super cuius alas', *unde patet* SPHAERAE de-
 scriptionem memoris et Arateis et aliis auctam esse ab hoc redactore (UStr),
 quamquam insunt plenioris recensionis vestigia

- ὤμου μὲν Ἀρκτούροιο δεξιῷ πέλας
 Στέφανος, ὑπερθεῖν δ' Ὀφιος, ὃν φέρει χειρὶ,
 Ὀφιοῦχος. Ἀρκτου δ' ἐγκυκλούμενος πάλιν
 15 ὀπισθοίοις ἐν βήμασιν κεῖται Λέων.
 μέσαις δὲ θερναῖς ἐν τροπαῖσι Καρκίνος,
 Δίδυμοι δ' ἐνερθεν προσθίων κείνται ποδῶν.
 κεφαλὴν δ' ὑπ' αὐτὴν Ἀρματηλάτης ποδί
 Ταύρου κέρατι τῷ δεξιῷ στηρίζεται.
 20 λαιῷ δ' ἐν ὤμῳ Ζηνὸς Αἰξ ἔστι τροφός,
 ἣν αὐτὸς ἄστροις ἐγκαθίδρυσεν καλιῶς
 θρόνων κρατήσας, οὐρανοῦ σκηπτουχίας.
 Ἐριφοὶ δὲ ταύτης νέρθεν εἴληχαν τόπον
 καρπὸν κατ' ἄκρας χειρὸς Ἡνιοστρόφου.
 25 Ἀρκτου δὲ Μικρᾶς ἐς τὸν ἔσχατον πόδα
 Κηφεὺς τριγώνου τάξιν ἐξεργάζεται
 Ὅρνιθα χειρὶ δεξιᾷ θηρώμενος·
 πτέρυγα δ' ὑπ' αὐτὴν Ἴππος ἰθύνει πόδα
 μέσαισι χώραις Ἰχθύων ὀρώμενος.
 30 ἄστρον δὲ τῶν πρὶν τῶν τε νῦν εἰρημένων
 ὅδ' ἐξικνεῖται καὶ πεπλήρωται τόπος.

Ἐμπροσθε κεῖται Κασσιέπεια Κηφέως
 αὐτὸς θ' ὁ Περσεὺς ὡκύς ἐσθ' ἄρπην ἔχων
 πόδας τιθεὶς νότοισιν Ἀρματηλάτου.

13 δ' corr Wieck: τ' AP^{III}V, τε PI | χειρὶ PI || 14 πάλιν cf v. 8; πο-
 σὶν Mor || 16 μέσος conī Wieck | δ' ἐν θερναῖς ἐντροπαῖ PI || 17 Δίδυμοι
 vertit l: Διδύμοις libri | δ' corr Wieck: τ' vertit l, om libri | κείνται vertit l:
 κεῖται libri || 18 ἐπαντον A, ἐπ' αὐτὴν ceteri, ὑπ' αὐτῇ vertit l; ὑπ' αὐ-
 τὴν conī Christian | πέλει PI || 18, 9 corruptos putat Wieck || 19 laevum
 cornu dicunt Eudoxus Aratus v. 174 ceteri || 20 ἐπ' Aratus v. 162 | Ζηνὸς
 ἔξεσι PI, cf p. 107a 11 || 21 ὃν PI || 22 χρόνων PI | οὐρανῶν PI; κοῦρανοῦ conī
 Wieck || 23 Ἐριφοὶ — εἴληχαν vertit l: Ἐριφός — εἴληχεν libri || 24 καρπὸν
 Aratus v. 166: καρποῦ libri | χείρας A || 25 ἐς πόδ' ἔσχατον ποσὶ conī Wieck ||
 28 ὑπ' αὐτῆς conī Medenbach apud Sturzium p. 687 (ex Hyg III 7) | ἐκτείνει
 vertit l | πόδας conī Medenbach Wieck (ex Eudoxo, cf Aratea p. 69, 54) || 29
 μέσαισι scripsi: μέσαις γε libri, μέσαις δὲ vertit l | ὠρσιμένους conī Wieck
 (ex Hyg III 17) || 30 πρὶν v. 1—24 ~ 25—29 | δὲ νῦν AV | 30, 1 cf v. 67; cor-
 rupta putat Wieck || 33 ὡκύπους conī Corays | ὅς θ' ἄρπην ἔχει Hederich |
 ἄρκην A || 34 νότοις ἐν conī Wieck

Septentriones a dextris iuxta | Coronam desuper Serpentem prae
 manibus habens | Serpentarium. Septentrionem circumdatus item, |
 retrorsis autem vestigiis adiacet Leo. | mediis quidem aestivis 15
 solistitiis Cancer, | Gemini quoque item apud divinis iacent pedi-
 bus. | caput autem sub ipsa Agitatoris pedes | Tauri cornua dextera
 confirmantur. | Leo autem ab humero usque ad urnam nutritor, | 20
 quem ipse stellis conlocavit bene | solium tenens caelestem virga
 regia. | Heduli autem huic desuper optinent locum | fructus a
 principio manibus portant escam. | Septentrionis autem Minoris in 25
 ultimum pedem | Caepheus trianguli ordinem continetur | Cycnum
 manu dextera adprehendens. | ala autem sub ipsa Equus extendit
 pedem, | mediis autem regionibus Pisces videntur. | stellarumque 30
 quarum primis et nunc dicitur | quanta existimantur et adimple-
 tur locus. | Antea iacet Cassiepia Caepheo |
 ipse quidem Perseus velox cum sit | pedes ponit super dorsum

12 ad B | 13 pre P | 14 septentrionem B | 16 quidem vestigiis solistiti-
 cus B | 20 autem *superscriptis* P | urna AP | nutritae A | 21 collocavit BP |
 24 fructos P | aescam P | *vertit -τροφήν* | 25 septentrionis B | 26 cepheus
 B | 27 cycinum ABP | manum P | adpræhendens A | 28 alla B | 31 existi-
 mantur B | 32 cassiepia AB | cepheo B | 33 cum sit velox B

RECENSIO INTERPOLATA

nes a dextris iuxta | Coronam, desuper Serpentem in manibus | Serpentarii. |
 retrorsis vero vestigiis adiacet Leo, | mediis aestivis solistitiis Cancer | et 15
 Gemini. | pedes autem Agitatoris | Tauri cornibus iunguntur, | cuius Haeduli 19 23
 desuper obtinent locum. | Septentrionis namque Minoris in ultimum pedem | 25
 Cepheus trianguli ordinem continetur, | Cycnum manu dextera adprehendens, |
 sub cuius ala Equus extendit pedem, | ad cuius Equi medium Pisces conlo- 28
 cati sunt. | constituta ante Cepheum Cassiepia | et dorso Agitatoris Persei 32

15 adiecit D (*corr* D²) K | 16 aestivus D, stivus K | solstitiis D² | 17 G.
 genua autem Agitatoris capud (capite *vel* capitibus *coni Breysig, cf graeca*)
 Gemini attingunt, pedes autem eius Tauri cornibus iunguntur UStrozzianus |
 23 heduli DK | optinent D | 25 septentriones K | 26 chefeus K | ordine S |
 28 al///a K | *post pedem pergunt* UStrozzianus *ita* 'et super Equum Aqua-
 rius extollitur, iuxta quem Capricornus est; sub Aquarii pedibus Piscis mag-
 nus austrinus. constituta' | aequus D | 29 aequi D | pescis K | conlati D
 (*corr* D²) | 32 chepheum K | casiepia K | 33, 34 'et a dorso Agitatoris Perseus
 pedes extendit. super Persei capud Cassiepie pedibus propinquare videtur.
 inter' UStrozzianus | perseus D²

- 35 "Ιππῳ συνάπτουσ' Ἀνδρομέδα τὸν κρατ' ἔχει,
τὸν αὐτὸν Ἴππου γαστρὶ κοινὸν ἀστέρα.
μεταξὺ δ' Ὀρνιθὸς τε τοῦ τ' Ἐγγούνασι
Λύρα τέτακται. πρὸς μέσον δὲ τοῦμπαλιν
πρὸς ἀνατολὰς τε τῶνδε Δελφίνος δέμας
- 40 Ἴππου τε κεφαλὴ πλησίον φαντάζεται.
† Ὑδωρ χέοντα δ' ὑπερθεν Αἰγόκερως ἔχει
οὐρὰν παρ' αὐτὴν ἐξικνούμενος κάρα.
Δελφίς δ' ὑπερθεν Οἰστός Αἰετός θ' ὁμοῦ·
αὐτὸς Δράκοντα δ' ἐν διπλαῖς χερσὶν κρατεῖ
- 45 Ὀφιοῦχος ἐγγύς. ἀλλ' Ὀφιοῦχεον κάρα
Στεφάνῳ συνάπτει νέρθεν ἐξικνούμενον.
τούτοις μὲν οὖν βόρειος ὥρισται τόπος.

Τὰ πρὸς νότον δὲ τήνδε τάξιν ἐκπεραῖ·
ὑπ' αὐτὸ κέντρον Σκορπίου Βωμὸς τέως,
50 Χηλαῖς δ' ὑπ' αὐταῖς Σκορπίου τε σώματι
τὰ πρόσθε Κενταύροιο φαίνεται μέλη,
νέρθεν χερσὶν δὲ τοῦδε Θηρίου δέμας.
ἐμπροσθίον δὲ Τοξότου χερσὶν ὑπο
δινωτὸς ἄστρων Κύκλος ἀμφελίσσεται

35 συνάρκτους A | τοῦ κράτους PI || 36 κοινὸν γαστρὶ PI || 37 μετὰ
A || 38 τέταρτον PI | μέσον nimirum 'caeli' || 39 ἀνατολὰς PI: ἀντολὰς A
PIV Aratus v. 62 | τε AV vertit l: δὲ P | Δελφίνος vertit l: Δελφίνων libri ||
40 δὲ vertit l | Ἴππον δὲ κεφαλῆς coni Wieck || 41 Αἰγόκερων P; Ὑδωρ χέων
δς νέρθεν Αἰγόκερων ἔχει coni Wieck || 42 αὐτὸν A; Αἰτὸν coni Mor in
margine | ἐξικνούμενος vertit l' Wieck || 43 αἰετός PI || 44 οὐρὰ Δράκοντος
δ' ὄν(?) coni Wieck e l || 45 ἀλλ' Ὀφιοῦχεον κάρα scripsi (ex Arato v. 75):
ἀλλὰ AV, ἀλλ' ὅρα P et τὸν δὲ γε κάρα APIV, τὴν δὲ γε κάραν PI || 46
συνάπτου coni Mor | ἐξικνούμενον corr Wieck e l (cf ad v. 42): -ος libri ||
47 ὥκισται coni Mor in margine || 48 τὰ Christian: τὸ libri | ἐκπεραῖ PΠ;
τήνδε τὴν τάξιν κρατεῖ Mor (qui in margine coni ἔχει) || 49 ἐπ' PI | Θεῶν
Wieck; vix τέως (ex Arato v. 402); πέλει? || 50 χηλαῖς καὶ ὑπ' PI | αὐτῇ(?)
A; χηλὰς δ' ὑπ' αὐτὰς coni Mor in margine | σώματι corr Christian: σώ-
ματα AP, σώματος V || 52 cf Aratus v. 440; τοῦ Θυτηρίου δ. coni Meden-
bach || 53 ἐμπροσθίων V | ποδοῖν Aratus v. 400 || 54 Coronam dicit australem
(Aratus v. 401); ἡνωτὸς PI | ἀμφελίσσεται PI

Agitatoris | Equo conexus Andromedae caput tenens, | ipsum 35
autem Equum uterus communi stella. | Inter Cynum quidem et
ipsum Ingeniculo | Lyra constituitur. in medio eorum item | ad
orientem quoque Delphinus adest. | Equi autem caput iuxta ex- 40
tollitur. | desuper Aquarius Capricornium tenet | cauda ab ipsa
investigatur caput. | Delphinus autem super Tela Aquilae os. | cau-
dam Draconis duplicis manibus tenens | Serpentarius in proximo 45
habens tenaciter membra | Coronam coniungens rursus investiga-
bilem. | his ergo aquilonius definit locus. |
Ad australem quippe ordinem properemus. | sub ipso aculeum
Scorpionis Sacrarium tamen | Vergiliasque sub ipsas Scorpionis 50
corpus | anteriora Centauri videntur membra, | de quo pessima
Bestia incipit esse. | anteriori autem Sagittarii pessimus sub |
australi circulo convolvitur |

35 connexus A | andromede B | 36 aequum AP | communi (i e col) *corr*
Wieck: cani ABP | stellam P | 37 cynum AB, cycinum P | 38 lira B | 39 del-
phinus B | 40 aequi P | capud P | 43 Tela est δ Ἰστρος (*Aratea* p. 377¹²) |
aquileos A, aquile os BP | 46 investigabilem A, -ivilem P | 47 desinit A | 48
aut B | properem A | 49 tam A | 50 vergiliaeque ABP | ipsos P | 54 'de νότοι
cogitavit' *Wieck* | volvitur P

*interea videtur auctor qui
cani voluit: respondendum co-
a stella δ Ἰστρος ἄλλοι μὲν οὖν
definit A
properem: A (is.-mus) ta
(i.e. tamem)*

RECENSIO INTERPOLATA

pedibus | suppositi Andromedae caput Equo conexum. | ipsi autem Equo 35
Canis stella. | inter Cynum igitur et eum qui in geniculo stat | Lyra con-
stituitur. in quorum medio | ad orientem Delphinus agnoscitur. | et super 40
Equi caput | Aquarius extollitur, iuxta quem Capricornus est, | cuius caudae
haeret. | Delphinus est super Tela Aquilae | in proximo habentis Serpen- 45
tarium et Coronam. |
Iam quia de aquilonio circulo dictum est, | nunc ad australem ordinem pro- 47
peremus. | sub aculeo Scorpionis Sacrarium constitutum est, | sub corpore 50
eius | anteriora Centauri videntur, | in quo est Bestia. | conspicitur et Sagit-
tarii pes summus sub | australi circulo, |

54

35 superpositis DK | andromede K | capud K, capiti D² | conexo DK |
36 aequo D | canis DK | 37 ingeniculo K | 38 li//ra D, libra K | 39 delphinus
DK | agnoscitur K | *post* agnoscitur UStrozianus *ita* 'sub cuius cauda est
Aquila in proximo habens Serpentarium' (v. 40—46) | 40 aequi K | capud K |
42 caude K | heret DK | 43 delphinus D | qui est DK | tela D (alam D²) K |
aquile K | 44 habens DK | corona K | 48 ad om D (*add* D²) | ordine D | 53 pes-
summus K | *post* summus *add* UStrozianus 'et ex alia parte' | 54 *post* circulo
UStrozianus *pergunt ita* 'prope Centauri membra Hydri cauda et Corvus. ad
genus Virginis Urna est posita. a sinistris Orionis, qui et Incolo, Fluvius, qui et
Eridanus, nec non et Padus. sub pedibus Orionis, qui et Incolo dicitur, Lepus'

- 55 [ἐνθένδε δ' ἄλλος κύκλος, ὃς κυκλήσεται]
 ὁ νότιος Ἰχθύς τ' ἄλλος ἐσθ' ὀρώμενος,
 "Υδρα δ' ὑπ' αὐτὴν Παρθένον Λέοντά τε
 μέσον, πρὸς αὐτὸν Καρκίνον δὲ κρατ' ἔχει,
 οὐρὰν δὲ Κενταύρου πρὸς ὀπισθίους πόδας.
 60 καμπαῖς δ' ἔπ' αὐταῖς ἐστὶν εὐσημος μάλα
 Κρατὴρ Κόραξ τε πρὸς τὰ Κενταύρου μέλη.
 ἴδοις δ' ἂν Ὠρίωνος ἐξ ἀριστερᾶς
 Ποταμὸν ποσὶν θ' ὑπ' αὐτοῖς ὠκύπουν Λαγών,
 ὃς λαμπρὸν αὐγαῖς Σείριον φεύγει κύνα.
 65 Κυνὸς δ' ὀπισθίοις πελάζεται ποσὶ
 Πηδάλιον ἀστήρ τ' ἐξαναστράπτων φλογί
 μέλεσι συνάπτει. καὶ πεπλήρωται τόπος.

- Ταύρου δὲ δεινὸν πρὸς πόδ' ἐντείνων χέρα
 λαμπροῖς ἐν ἄστροις λαμπρὸς Ὠρίων μέγας
 70 Διδύμοις προτείνει χεῖρα δεξιούμενος.
 Προκύων δὲ χειρὸς δεξιᾶς ἐστὶν πέλας
 Κριὸς θ' ὑπ' αὐτὸν Ἰχθύων τε σώματα.
 παρ' οὓς ἱκνεῖται Κῆτος. ἐν πρώτοισι δέ
 Σύνδεσμον Ἰχθύς κοινὸν ἔσχον ἀστέρα.

55 ἐνθένδε δ' PII: ἐνθεν δὲ APIV | γ' ἄλλος vertit l | κυκλήσεται PI | seclusi, cf Aratus l c || 55, 6 corruptos putat Wieck et coni ex gr ἐνερθε δ' Αἰγοκερῆος ἐσθ' ὀρώμενος Ἰχθύς τις ἄλλος, νότιος ὃς κυκλήσεται || 58 δὲ Καρκίνον Δ || 60 καμπεῖν Δ | ἔπ' Hederich (ex Arato v. 448): ὑπ' libri || 61 sub caudam (Anguis) subiectus est Centaurus Vitruvius IX 7 p. 231 | δὲ vertit l || 62 ἴδης PI | ἀριστερᾶς corr Wieck: -αῖς PI, -ῶν APIV || 63 αὐτοῖς APIV: αὐτοῖσιν PI | ὠκύπουν PI vertit l | λαγών PI, λαγῶς vertit l || 64 κύνα Δ || 65 πελάζεται AV || 66 φλόγη (η incertum) PI | 67 μέχεσι Δ | Canobum dicit (Aratea p. 333 sq.) || 68 χεῖρα PI | 70 Διδύμοις corr Christian: -οῖσι libri || 72 Κριὸν δ' coni Wieck (ex Arato v. 357) || 73 παρ' οἷσι κεῖται vertit l; παρὲς ἔ. coni Wieck | πρώτοισι coni Mor in margine

hinc iam gallus circulus nuncupatur | australis Piscis alter erit 55
 videndus, | Aquariam autem sub ipsam Virginem Leonemque |
 medio, apud ipsum Cancer optinevit, | caudam autem retro
 Taurus erit summum habens. | campestem quoque sub ipsa 60
 est bonum signum magis | Urna Corvus quidem apud Centauri
 membra. | videbis autem a sinistris Incolum | Fluvium in pedi-
 busque sub ipsis velocissimus Laepus | quasi splendidum lucorem
 iugulam fugit Canem. | Canis autem retrorsis vagatur pedibus | 65
 Pedalius stella refulgens fulgoribus | membris contrectat et replet
 locis. | Tauri autem pessimo ad pedem protendit manu |
 splendidus in astris splendidus Orion magnus | Geminis proten- 70
 dens manu porrigens. | Antecanis autem manu dextera est iuxta, |
 Aries vero sub ipso Piscium corpora. | erga quibus iacet Caetus.
 inprimis ecce | Conexio Piscium communem habent stellam. | 74

55 hic P | nuncupitur A | 57 aquarium B | vignem A | 58 apud om B |
 cancer ipsum B | optinebit B | 60 i. et A | 61 apud B | 62 apud sinistrum P |
 63 fluvium in B: fluxo in A, fluvin P | laepis A, lepus B | 64 luciolem B |
 65 retrorsus B | 67 repletur BP | loci B | 68 autem tauri B | pessimo B | ma-
 nus B | 69 orinor B, orior P | 71 anticanis P | 74 connexio B

*fluvium in fluxum corr.
 laepus A
 orion in orion corr. 73a
 A.*

RECENSIO INTERPOLATA

ubi australis Piscis | et Aquaria sub ipsa Virgine Leoneque | medio apud 56
 Cancrum obtinetur. | retro cauda autem Taurus est. |
 prope Centauri membra Urna et Corvus. | a sinistris Incolo, | Fluvius sub pedi- 61
 bus Orionis, qui et Incolo dicitur, Lepus | splendidam iugulam fugiens aspi-
 citur. | Canis vero retrorsis pedibus | fulgida stella resplendet. | 65
 | ad Tauri pedem protendit manum | Orion magnus | Geminis, 68—70
 adpropinquat | Antecanis | Arieti et Piscibus | Cetus. | Conexio vero Piscium 71—74
 communem habet stellam.

57 ydra superscripsit voci expunctas aquaria D² | que om D | 58 canch-
 rum K | optinetur D | 59 cauda superscripsit D | cen superscripsit voci
 taurus D² | 63 quae K | 64 iugulam K | figiens D (corr D²) | 65 retrorsis vero
 pedibus eius Canis f. UStrozianus | 65 post resplendet UStrozianus ita 'post
 eius caudam Navis constituta est' | 69 post Orion UStrozianus ita 'pedi-
 bus Geminis appropinquat Anticanis. super caput Arietis non longe ab Andro-
 medae pedibus Triangulus positus est, sub Ariete et Piscibus Cetus' | 70 ap-
 propinquat D² | 71 anticanis D² | 72 arieti D | 73 coetus D | 74 habet om
 K | Zodiacum ex alio fonte habent DK et libri Breysigii p. 224—6, omittunt
 UStrozianus (Breysig p. 107—9).

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

76 *Τοιᾶνδε τάξει σχηματίζοντ' ἀστέρες*
θεῶν βροτοῖσι τὴν χάριν δωρουμένων.
εἴτ' οὖν ἀμήτωρ Παλλὰς ὤρισεν βροτοῖς
εἴδ' Ἥλιος τηλωπὸν ἀστέρων θέσιν,
θεῶν τὸ μηχανήμα. πάντας δ' ἐν βραχεῖ
 80 *φράσαι βρότειος οὐκ ἂν ἐξεύροι νόος.*

Ἄθρει δέ, κόσμον τὸν δι' αἰῶνος δρόμον
ὡς εὖ διεστάθμυσεν αὐτουργὸς φύσις.

Πρῶτος χορείας Κριὸς ἡγεῖται κύκλου,
διότι κρίσει γε πάντα συγκρίνας ἔχει·
 85 *συνῆλθε γὰρ πρὸς αὐτὸ τοῦτο συγκριθεῖς,*
ἐξ οὗ γε τοῦτο Κριὸς ὄνομ' ἔσχεν βροτοῖς,
κρίνων μὲν ἔαρος χεῖματός τε μεταβολάς,
κρίνων δὲ μῆκος ἡμέρας νυκτός τ' ἴσον.
ὅθεν γε κόσμον κόσμον ἀντηλλάξατο.

90 *ὃ γὰρ βροτοῖς ἔνειμε παρὰ θεῶν ἔχει.*
διὸ δὴ κρίσει καὶ τοῦνομ' ὤρισαν θεοί
,Κριόν·· κριτηρίῳ γὰρ εὖ διελλετο
ἴσην πρὸς ἡῷ καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔχων
τὴν ἐν κύκλῳ δίνησιν οὐρίῳ δρόμῳ.
 95 *Κεῖται δ' ἐφεξῆς Ταῦρος, ὡς γεωμόροις*
τυποῦσ' ἔοικώς, κείνος ὃς κατ' αὐχένα
στερερῶι τένοντι τοῖον ἀρμόζει ζυγόν

76 πρὸς χ. conl Wieck | δωρουμένων A | 78 τηλωπὸν A | 80 βρότοις A | 81 κόσμον PI | τοῦδέ τ' αἰ. AV | 83—94 erraverunt de his versibus editores. Nam fingitur Crius fuisse heros, antequam e mundo ad caelum ob artem perveniret (v. 89), idque ex Hesiodo (Theog 374 sqq.) videtur derivatum Crium Astrael parentem dicente (cf GKirchner *Attica et Peloponnesiaca Gryphinae* 1890 p. 37 sqq.). De duplici huius particulae recensione (84—88—89—94) male cogitavit Wieck, siquidem altero membro de Crij apud homines auctoritate, altero de honoribus a diis acceptis sermo est solito is quidem uberior || 83 πρῶτον V vertit l | κ. χ. πρ. ἡγ. Κρ. traicit Scal ad Man p. 83 | 84 εἴδ' ὅτι APV (et Mor in margine, qui ὅτι in textu); 'aut excidisse versus aut διότι scribendum videtur' Wieck | 85 corruptum putat Wieck | ταῦτο PIV | 89 γ' ἀκόσμον conl Mor in margine | ἀντηλλάξατο A | 90 δ' ἄρ conl Mor in margine | παρ PII | εὐχεῖ A | 91 ὤρισαν PII | 93 ὅσην PI, ἴσως vertit l | ἔχειν libri | 94 om PII (Mor) | τὸν—ὀρίῳ A (corr ΔII manus alt) | 95,6 ὡς—ἔοικώς non duplicato comparandi instrumento (cf Aratum meum p. 98), sed est 'ut figurantibus aratoribus consentaneus est' | 95 γεωμόρος V | 96 τυποῦσ' scripsi: τύποις libri; an γεωμόροι τυποῦσιν εἰκώ? | κελῶι vertit l | ὡς PII vertit l

Tantoque ordine fingitur natura 75
 deorum mortalium partim autem videntur.
 namque sine matre Minerva decrevit mortalibus
 aut Solis prodigiosam stellarum positionem,
 per dei argumentum. omnia breviter
 dicere mortalium non adinveniet sensus. 80

Ab initio mundi et saeculi cursus,
 quem non pensavit suae facturae natura.

Primum autem ordinem Arietis praecedit circulus,
 pro eo quod in iudicio omnia convicta habeat.
 convenit enim in id ipso hoc convincere, 85
 a quo et pro quo Aries nominatus mortalibus,
 indicare ergo positus tempestatum tranquillitates,
 indicare autem spatium diei noctisque aequitatem.
 unde mundum mundo recuperavit.
 cum enim mortalis sit, partem deorum habet; 90
 pro quo etiam iudicio et hunc nominaverunt dii
 Arietem. iudicium enim pertransiit
 aequaliter ad mane et ad vesperum currens
 in circuitu peragere omnem cursum.

Iacet quidem post ipsum Taurus quasi laboriosus, 95
 figura similis illi tamquam in cervice
 continentem, qualem condecet iugum

77 nam P || 78 autem B | positionem B || 80 sensu B || 81 initio B |
 m. a. s. BP | seculi B || 82 naturae factura P || 83 nomina siderum praescripsit
 ABP || 84 coniuncta B | habent A || 88 spacium B | die BP | equitatem A ||
 92 pertransit AB || 93 equaliter B | admanet ad B | 93, 4 currens in circuito
 A || 94 per acere A || 96, 7 cervice continentem A, cerviceo tenentem B

acquitatem A
 pertransit d. currens
 altera n. corr. A. continentem
 fin. n. te corr. A.

γαμψοῖς ἀρότροις αὐλακας σχίζων γέας,
 ἦι δ' ἀστέρων ἡ τάξις, ὃς πάλαι ποτέ
 100 ἐκλήϊζετ' οὐχὶ ταῦρος, ἀλλ' οὐρος βροτοῖς,
 ὥσπερ καλεῖται πᾶσι τερμόνων φύλαξ.

Αἰδουμοι δὲ κεῖνται τάξεσιν σαφεστάταις,
 ἐπεὶ τότε ἦδη καρπὸς αὖξεται διπλοῦς,
 χλόη δ' ὑπὲρ γῆς ἄρχεται σχίζειν φύσιν
 105 καὶ δισσὰ φύλλων αὖξεται βλαστήματα
 πρὸς εὐδιεινὴν ἡέρος κατάστασιν.

Ὁ δ' ἄλλαγὲν στοιχεῖον ἀντιλαμβάνων
 Καρκίνος ὑπάρχων ἐν χρόνοις καρπίμοις
 ἐκ τοῦ τέλειον καρπὸν ἐμφαίνειν βροτοῖς
 110 ἐξῆς τέτακται τάξεσιν σαφεστάταις.

Ἔχει δ' ἀριθμὸν ἐν μέρει πέμπτῳ Λέων·
 λαίνεται γὰρ αἶα καὶ χαράσσεται,
 θερμαῖς πυριφλόγοις δ' ἥλιου βολαῖς
 τὰ πρὶν βρύνοντα γῆς ὑπερθεῖν αὖεται,
 115 ὁ δ' ὀλλύων φλογμοῖσιν αὐδᾶται Λέων.

Ἐγγὺς δὲ τούτου Παρθένου κεῖται τύπος·
 πρὸ τοῦ γὰρ εἰς τόδ' ἄστρον ἥλιον μολεῖν
 ἄφθαρτα γαίης πάντα τηρεῖται γένη·
 τὸ δ' οὐδέπω τὴν πείραν εἰληφὸς φθορᾶς
 120 κατωνόμασται πᾶσι παρθένου βλος·

Χηλαὶ δ', ἐπειδὴ σίτος εἰς δόμους βροτῶν

98 καμψοῖς P^I | αὐλακας corr Wieck: -ος libri | γέας P^I vertit l: γύας AP^{IV} | 99 ἦι δ' scripsi: ἦδ' AP^{IV}, ὅδ' P^I; ἡ δ' ἀστέρων μὲν τάξις coni Medembach | ὃς P^{II} vertit l: ὡς AP^I | quem dicat 'stellarum indicem', non liquet; similiter Catasterismorum compiler, cf ad v. 102. 110 'Aratea' p. 381 (supra p. 134), Proleg IV | 100 κλήϊζετ' P^I | 101 ὅσπερ AP^{IV} | πᾶσι dicit sermonem vulgarem | 102 κεῖνται τάξεσιν σαφεστάταις est 'in coelo constituti sunt indicibus stellarum quam maxime probatis' (cf ad v. 99. 110); ferebantur enim praeter hanc etymologiam aliae (Anal Eratosth p. 142) | 103 τόδ' A | 104 ὁλόη P^I | ἄρχεται P^I | 106 εὐδιήνην AV | ἡέρα A | 107 στοιχεῖον libri; στοιχηδόν coni Medembach | 108 καρπίμοις corr Mor in margine: κάρπιος libri | 109 ἐκ τοῦ P^I (A^{II} manus alt) vertit l: ἐκ γῆς AP^{IV} | ἐμφαίνειν P^I (A^{II} manus alt) vertit l: ἐμφαίνων AP^{IV} | 112 λαίνεται P^I (σαλίνεται codicis rubricator), μελαίνεται vertit l | μὲν γὰρ A | αἶα scripsi: εἶτα libri | καὶ om AV | χαλάζεται coni Mor in margine | 113 θερμὸς πυριφλόγοις ἡ coni et ante v. 112 ponit Medembach | 114 αὖξεται vertit l | 115 ὁ om P^I | φλογμοῖσιν scripsi: χρόνοις libri | 116 τόπος coni Mor in margine | 118 ἀσπαρτα coni Wieck | 119 ὁ — εἰληφὸς (βλος) coni Wieck | τὸν (pro τὴν) A^{II} | εἰληφὸς V: εἰληφὸς AP | φθορᾶς AP^{IV} vertit l: φθορᾶ P^I

directis aratris sulcis dividit terras,
 in stellarum ordo, qui olim quondam
 dimicatur taurus, sed et hic mortalis, 100
 sic vocatur universorum finium custos.

Gemini autem iacent ordine manifesto,
 eo quod fructus adcreverit duplex,
 virides autem supra terra inchoant findi naturam
 et duplices folias addidit germinantes 105
 ad serenitatem sacrae disciplinae.

Hic mutatio elementi recipienda est
 Cancer existens temporibus Canceria,
 quod maximum fructum demonstret mortalibus,
 a quo constituitur ordine manifesto. 110

Habet autem numerum in parte quinta Leo,
 nigrescit enim iamque et figuratur
 calidis igne combustis solis immissionibus,
 quae germinant terrae desuper crescunt,
 hic amittens tempora accedit Leo. 115

Proxime istius Virginis iacet figura.
 primum enim in hac stella sol vix
 incorrupta terrae cuncta observantur genera.
 quaecumque finem acceptura corruptionis
 denominatur omnibus virginis vita. 120

Libri autem, quod triticum in domibus brutorum

98 terram P | 99 ordinem quidam quondam B | 100 'vertit οὐτός' Wieck |
 101 custos AP | 104 terram BP | inchoant BP | 105 filias B | 106 sacre P, *andersoni*
 sancte B | discipline B | 107 mutacio B | alimentum A | 108 temporis P | 109
 demonstraret B | 113 combustis AP | immissionibus AP | 114 tenne B | 115
 amittens B

- γεωμόροισι χερσὶν ἐξηθροισμένους
 πόνοισιν εἰς τὰ δώματ' ἐνσωρεύεται.
 τότε εἰς μέλαθρα συμφορούμενος τροφάς
 122 παρέχει τροφαῖσι ταῖσιν ἡριθμημέναις.
 Ὅταν δὲ Πλειὰς ὤριον τεύχηι σπόρον
 ὃς ἐκκομίζει σπέρμα γῆς ἐν ἀγκάλαις
 μόχθων ἔπ' ἄκρων ἐκτὸς εἰσφορούμενον,
 ὑπερθεὶν ἤδη Σκορπίος τότε οἴχεται.
 130 σκορπίζεται γὰρ σίτος εἰς δόμους χθονός,
 ὅπως τέλειος καρπὸς αὐξηθῇ βροτοῖς.
 Μεθ' ὃν κύκλου φοραῖσι ταῖς πολυστρόφοις
 εὖσημος οὐκ ἄσημός ἐστι Τοξότης
 (ἐκ γῆς γὰρ ἤδη καρπὸς ἐκτοξεύεται)
 135 τὰ νέρθε δεικνὺς γαστρός οὐ κεκρυμμένα
 νέοις θ' ὑπερθε φύεται κεντρίσμασιν.
 Ὁ δ' ἐκ διμόρφου σώματος φαίνων μέλη
 τηλωπὸς ἄστρον Αἰγόκερος κεκλημένος
 καλῶς τετύχηκεν ὀνόματος τοῦδ' ἐν βροτοῖς.
 140 τὰ πρόσθε μὲν γὰρ αἰγόπλαστα δεικνύται,
 οὐρὰ δ' ὀπισθεν ἰχθύος θαλασσίον.
 ἡ μὲν γὰρ ἐν γῇ φέρεται χλοηφόρῳ,
 ὃ δ' ἐν κλύδωνι νήχεται γλαυκηφόρῳ.
 εἰς ταῦτόν ἤχθη· πᾶσα γὰρ θνητὴ φύσις
 145 ἔχει δίνυρον πνεῦμα καὶ ξηρὰς τροφάς.
 Δεινὸν δ' ὑπερθεὶν τάξιν ἐκλειπὼν ὕδωρ
 νέος προβάλλει λοξὸν ἐκχύσας δέπας,

122 χεῖσιν A || 123 corruptum putat Wieck | δόματα PI, χώματ' V (AII manus alt) || 124 νότ' PI || 125 βροτοῖσι μὲν ἐνηριθμημένους(?) coni Medembach (hinc βροτοῖσι πᾶσιν οὐ μετρούμενας Wieck) || 127 δς scripsi: ὁ δ' A PII V, ἡ δ' PI || 128 εἰσφορούμενον scripsi: -ος libri || 130 τόμους coni Wieck || 132 dicit Coronam australem, cf v. 66 || 134, 5 traicit Wieck || 135 κεκρυμμένα AV || 136 θ' vertit l: γὰρ libri | cf Aratus v. 305 ἦτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλεται ἐγγύθι κέντρον (Scorplionis) || 137 σκώμματος A || 138 ζηλωπὸς PI || 139 τετύχη' AV | τοῦδ' PI || 141 δ' corr Wieck: τε libri | ἰχθύος θαλασσίον PI: ἐν θαλάσσαις ἰχθύος PII (AII manus alt), omisso ἐν AV, vertit l || 142, 3 ἡ — ἡ coni Wieck || 143 ἡ libri | γλαυκηφόροι coni Scal || 144 ταῦτόν PI: ταυτὸ δ' APII V; τοῦτον coni Scal, τοῦτον vel αὐτὸν Christian | ἦλθε coni Wieck | γὰρ libri, vertit l: καὶ Wieck | θνητὴ APII V, vertit l: θνητῶν PI || 145 πῶμα Wieck, an σπέρμα? | καὶ ξηρὰς AII manus alt V || 146 δεινὸν API: δεινὴν AII manus alt PII V || 147 νέος Mor in margine: νέφος libri, vertit l | τόξον vertit l; λοξὸν 'inflexam urnam' coni Wieck: λοξὸς libri | ἐκχύσας coni Wieck: ἐκχύσαι PI, εἰ δύναι APII, εἰσδύναι AII manus alt V

terrigenis manibus coacervatum
 laboribus terrenis tot collegitur.
 tunc in opacis conditas escas
 tribuit innumerabiles nutrimenta.

125

Quando Vergiliae Incolo continent sementem,
 hic accommodat semen terrae in ulnis
 et sine certamen ad summum introducit.
 hinc iam Scorpio conlocatus est;
 spargitur enim triticum in edibus tellis,
 ut maior fructus adorescat mortalibus.

130

Post quod circulum videtur multis modis
 bonum signum non malum hic est Sagittarius.
 a terra autem fructus velut sagittae mittitur.
 hinc ostendit in uteris non occulta,
 novasque desuper germinare in sertas.

135

Hic ex duplici forma corporis visibiles membra
 monstruosum sidus Capricornius nuncupatus
 bene sortitus nomine hoc inter mortalibus.
 anteriora quippe capri aspicitur forma,
 cauda posterior in maribus Piscis.
 quaedam vero in terris ponitur virentibus,
 quaedam autem in fluctibus natat itinere rubro.
 in hoc enim aspicitur mortalis natura.

140

145 habet autem humoris spiritum et ariditatis escas.

145

Pessimo autem ordine desuper minuens aqua
 nubem praemittit arcus inducere cavernis,

123 terraenis A | collegit B | 124 aescas P | 127 adcommodat P | terre A
 BP | ulnisset s. B | 128 introducit B | 129 hic B | 130 enim *evanidum* A |
 stellis B | 131 adorescat B | 133 sagitarius P, sagittarius B | 134 velud B |
 sagittae B | 135 hic P | 136 germinare A | insertas B | 137 visibiliter B | 138 non-
 cupatus P | 140 caprei AP | 141 manibus P | 142 quaedam B | 143 quaedam B |
 145 h'umeris B, humeris P | sprm ABP | aescas P | 146 aquam B | 147 pre-
 mittit P

- ὃς συνταράσσει χείματος κόσμον πάγοις·
 ἐκ γῆς δὲ νοτίδα νάματος διαρπάσας
 150 ἐπάγει πολὺν χειμῶνα καὶ πνοὰς βροτοῖς
 κόσμον καλύπτων ὅσπερ λευκῷ πέπλῳ,
 δεικνὺς ἐν οἷσι σῆμα δηλοῦται κύκλου.
 διοδὴ καλῶς εἴληχε καὶ τόδ' ἐπώνυμον
 Ὑδροχόος δίναισιν εἰς τάξιν μαλῶν.
- 155 Μεθ' ὃν κυκλεῖται κύκλος εἰλίστων πνοάς
 ἀνέμοις ἐναλλὰξ σχῆμα τηλαυγὲς διπλοῦν
 ἀντίστροφον δρόμοισιν ἐμφαίνων τρόπον
 (οὐ γὰρ κάρα μὲν λαξὸν οὐδ' ἀπόστροφον
 πρόσωπον ὀρθὴν τάξιν εἰλεῖται κύκλου),
 160 ὃ μὲν βορείῳ κλίματι προσενέων πόλῳ,
 ὃ δ' εἰς νότου κέλευθον εισδύνων βίαι.
 διοδὴ πνοαῖσι τὰν βυθῷ κεκρυμμένα
 ἔδειξαν Ἰχθύς· πᾶς γὰρ εἰς βυθὸν πεσὼν
 ἄνεμος ταράσσει κύμα σημαίνων βροτοῖς
 165 χειμῶν' ἄτακτον. ἐκ δ' ἐπιστροφῆς κλύδων
 ἐλιγμὸν ἐκ γῆς ὕδασι προσφέρων σφοδρόν
 δείκνυσι καιροῦ σχῆμα, χειμῶνος φύσιν.
 ὅθεν διπλοῖσι χρώμενοι καιροῦ δρόμοις
 ἀνέμων ἔχουσι τάξιν οὐ μετρομένην.

149 διαρπάσας A^{PIV}: διὰ πᾶσαν P^I || 151 non vertit l, secludit Wieck | τόσῳ P^I || 152 δείκνυσιν οἷσι — κύκλος vertit l || 153 τόδ' A^{II} manus alt P^V: τοῦτο A || 154 ὕδροχόος A^{II} manus alt: ὕδροχόος AP^V | μελῶν P^{II} || 156 σχήματα A || 157 δόμοισιν AV vertit l || 158 οὐ γ. AV, οὐ P vertit l | οὐτ' AP^V vertit l || 159 εἰλεῖτ' οὐρανοῦ vertit l || 160 βορείῳ κλίματι A^{PIV} vertit l, βορείῳ κλίματος P^{II}, βορείῳ κλιμάτοις A^{II} manus alt | προσενέων AP^V vertit l; κλίματος νέων Mor | πόλῳ P^{II}: πόλῳ A^{PIV} vertit l || post 161 versum excidisse statuit Wieck e l || 162 διόδοις P^I | τ' ἐν A | τ' ἐν β. κεκρυμμένα A || 163 ἔδειξαν P^I (Mor): ἔδειξεν A^{PIV} vertit l || 164 ἄναιμος P^I || 165 χειμῶν' ἄτακτον corr Wieck (De mundo c. 6): χειμῶνα (λειμῶνα P^I) τακτόν libri vertit l | ἐξ ἐπιστροφῆς Mor || 166 ὕδασι AV || 169 ἀνέμων (ἀναμῶν P^I) libri, vertit l || post v. 169 subscriptum τέλος τῆς τῶν πλανομένων ἀστέρων σφαίρας A.

- quod conterit tempestate mundi gelidam.
- 149 ex humore autem fontibus subripit
undae articulis distorquet habitatum 150
- 151 excursu orbem tegit polumque caeli
inebrians naturalis iter per longa curricula
- 153 propter quod bene sortitus nomine hoc
- 154 Aquarius pestifero ordine truculentus.
totum aethere obliquam accepit nubem. 155
- 156 inducit multam tempestatem et spiramina brutis
- 157 ostendit, quibus signis innotescit circulus.
- 158 Post quam circuit circulum involvens spiramenta
ventis immutans habitum lucore duplo 160
revolutum domibus ostentat morem.
non enim pura quidem transversa nec
faciem rectam in ordine volvitur caelum.
- 160 quaedam aquilonio latere innuit polo,
161 alius autem australis iubetur inicere violentia. 165
signa videntur per circuitum caeli,
162 eo quod spiramentis quae in profundo celantur
163 ostendit Piscis. omnis enim in fundo cadens
164 ventus concitat undam significans brutis
165 hieme constitutum. convertit in tempestatem 170
involutio a terra aquarum spargit decursus
demonstrant tempora hiemis tempestatum natura.
hic duplicibus utitur temporum curricula
ventorum habentes ordinem innumerabilem.
- 170 quorum priora Iuppiter a Sole menses condidit, 175
Mars vero et honorifica Venus deorum
Mercurius quoque et Saturnus exigent circuli vias,
per septenarium numerum figuram indicant circulorum.

148 continet P | tempestatem BP | unde B, undi P || 149 fontibus om P |
sub ripae A || 150 undis P | habitum BP || 152 inebrians B || 155 ether B,
ethaere P || 160 immittas B, inmutans P | duplum B || 161 ostendat P || 163
volvitur om P | 164 quaedam A, quidem BP || 165 violenta A, videnti B, violenti
P || 166 circulum B || 167 caelantur AB || 170 hyeme AP | constitutis P || 171 in-
volucio B | quarum AB || 172 hyemis AP || 173 item t. B || 175—178 *desunt*
in graecis, cf. p. 171 || 175 Iuppiter B || 177 vero et P | curricula P || 178 indi-
cant B.

175 alia manus aequalis
infer barum notitiam add-
it; praedictum non (hicem acco-
tum P)

2. ΠΛΑΝΗΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΣΦΑΙΡΑ

Ἐπτά πολυπλανέες κατ' Ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὸν
 εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν αἰεὶ κανονίζεται αἰών.
 νυκτιφανῆς Μήνη, στρυγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδύς,
 παστοφόρος Παφίη, Θρασὺς Ἄρης, εὐπτερος Ἑρμῆς
 5 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένηθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων γένος ἔλκουσ', ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
 Μήνη Ζεὺς Ἄρης Παφίη Κρόνος Ἥλιος Ἑρμῆς,
 οὐνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἔλκειν
 δάκρυ γέλωτα χόλον γένεσιν λόγον ὕπνον ὄρεξιν.
 10 δάκρυ μὲν ἐστὶ Κρόνος, Ζεὺς δὴ γένεσις, λόγος Ἑρμῆς,
 θυμὸς Ἄρης, Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος, Κυθέρεια δ' ὄρεξις,
 Ἥελιος δὲ γέλως· τούτῳ γὰρ ἅπαντα δικαίως
 καὶ θνητῇ διάνοια γελᾷ καὶ κόσμος ἀπείρων.

habent AP (PIPII) PIII PIV, cf p. 100.

titulum scripsi: τοῦ αὐτοῦ Ἐμπεδοκλέους πλανήτων ἀστέρων σφαῖρα
 P (ἀστέρων et in margine δακτυλικὸν PII), Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα PIII, Ἐ. εἰς
 τοὺς ἐπτά πλάνητας καὶ τας ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη PIV, τ. α. Ἐ. πλανο-
 μένων ἀστέρων σφαῖραι διὰ μέτρων ἡρωϊκῶν V, τ. α. πλανομένων ἀστέρων
 σφαῖρα ἐν ἡρωικοῖς μέτροις A (Ἐ. πλανήτων ἀστέρων σφαῖρας AII manus
 alt); Hermeti hos versus tribuit Stobaeus I p. 77, septimus Theoni (mathe-
 matico nimirum Alexandrino) adscribitur in Anth Pal IX 491 ('Theoni vel
 Hermeti' in Appendice Planudea 40 [Iacobs II 175]) et redit apud Manetho-
 nem V v. 34 | 1 Ὀλύμπιον PPIV manus alt: οὐλύμπιον PIV, οὐλυμπον PIII,
 ὀλυμπον AV | 3 νυκτιφανῆς A | μῆνι στρυγνὸς A | 4 ἄρης PIII | ἔσπερος
 PIV; εὐπτερος coni nescio quis apud Wleclium | 6 γένος ἔλκουσ' AP: ἔλαχον
 γένος PIII, ἐλάουσι γένος PIV; ἐλόωσι βίον coni Scal ad Manil (ed 1590)
 p. 50 | 9 δάκρυα libri | γέλωτα PIII | χολῆν PIV | 10 in margine PIII | 11 ὄρέ-
 ξεις A | 12 δὲ PIV: τὲ APPIII | τούτων PII, τούτω PIPIII | τέλος τῆς τοῦ
 Ἐμπεδοκλέους σφαῖρας subscriptum in A; subsequitur versiculus ἀδικον τὸ
 λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως PIV.

2

Septem circuli erratici quorum caelestes stellas haec sunt
 vertuntur, per quas semper volvitur saeculum.
 nocte vicens Mensis, tristis Saturnus, Sol suavis,
 nuptialis Omnino, hirsutus Mars, velox Mercurius,
 Iuppiter princeps solemniorum, a quo nativitas germinavit. 5
 hic quoque meropis sortitus genere, est in nobis vero
 Mensis Iuppiter Mars Omnino Saturnus Sol Mercurius,
 pro eo quod ab aethereo partim spiritus adducit
 lacrimis risus cholus genere verbum somni eructatio.

10

ira Mars, Mensis id est somnus, lectique pausatio,
 Solis risus; hoc enim omnis iustus
 et mortalis conscientia ridet et mundus imperitus.

habent BP, cf p. 404.

INVOLVCIO SPERE *pro titulo B, om P* | 1 celestes B | hec B | 2 sae-
 culus P, mundus *alii* | 3 ingens B | tristes BP | 4 *vertit Παφλῃ a πავ- deri-*
catum | 5 solemniorum P | 6 vero in nobis P | 7 iupiter B | iupiter (iuppiter P)
post Sol iterant BP | 8 adducere BP | 9 cholus scripai: clodos BP | verbum
om B | eructacio B, eructuatio P | 11 idem s. P | 13 consciencia B | inperi-
 tus P | *subscribitur expl BP; tunc sequitur Aratus latinus BP.*

VIII

⟨ARATVS LATINVS CVM SCHOLIIS⟩

1

* Repetivi imaginem (1) olim a Bethio e codice bibliothecae nationalis Matritensis fol A 16 (fol 55a) membranaceo s. XII in Museo rhenano XLVIII p. 91 editam redemptore permittente, ut pateat qualem fere 'ARATI LATINI' lectores hunc poetam oculis spectasse videantur. Nam probabile, istius imaginis barbariem mediaevalem non Germanici Phaenomenis, quibus in libro Matritensi, sed ARATO ipsi LATINO primitus fuisse praefixam. —

2

Addidi (2) Monni musivum Trevirense (Antike Denkmäler 1889 tab. 48), ne deesset exemplum graecum non illud quidem integrum, attamen integrus e graeca ut videtur Arati editione delibatum. Ceterum latinus, quamquam docens et ipsa adssistit Musa, Aratum docentem finxit, ut est apud Honorium Augustodunensem De animae exilio (Pez, Thesaurus Anecdotorum II 1 p. 231, Specht, Geschichte des Unterrichtswesens in Deutschland 139), cf Proleg. Colorem Bethe esse canem nuntiavit crinium et barbae Arati et sphaerae in pictura Matritensi, ut in musivo. Tunica Musae cana in pictura, rubra in

*musivo, toga rubra in pictura, in musivo
cana. — Imaginem (3) e codice astrolo-
gico Vindobonensi 2352 s. XIV fol 1
sumptam (cf Schlosser, Jahrbuch der
Kunstsammlungen des allerhöchsten
Kaiserhauses, Wien 1893, S. 260) nobis
Georgio Thiele intercedente transmisit
Dr. Göldlin von Tiefenau. Vestis Musae
(‘astronomum’ dixit male Schlosser)
caerulea, Arati toga rubra; calcei
Musae rubri, Arati caerulei; tabula
nigra numeris 1393 et 1000 inscripta;
firmamentum caeruleum, stellae flavae;
tota littera initialis P rubra.*

⟨PROOEMIUM IN IOVEM v. 1—18⟩

A Iove incipimus. quem numquam, viri, relinquimus | archa-
 num. quippe est Iovis omnis terra | omnemque hominum forum,
 plerumque maria | et litora. ubique autem Iovem utimur omnes. |
 cuius enim et genus sumus. ipse quidem hominibus | dextra
 5 designat, populosque ad opus erigit | reminiscit vitam, hoc dicit,
 quando glebas | per sulcos bonumque laborem, dicit autem, qui-
 bus horis | plantas et semina omnia mittere. | ipse enim haec
 signa in caelo adfirmavit | stellas pertractans, consideravit in
 annum | stellas tibi maxime compositam designavit | virorum
 10 horas, [quae] ophrem puerum omnia creat, ut maneat. | primum
 et postremo propitiatur. | habe, pater, magnum gaudium, magnum
 hominibus virtus | et prima generatio. gaudete quoque, Camenae, |
 coetanei quippe omnes. mihi quidem stellas dixisse | nunc autem
 incipiens portenta omnia dabo.

*edidi e B ab Hertzio descripto et P a me conlato. C Hertzianum per-
 lustravi sed raro enotandum duxi. — INCIPIT inscribit P.*

1 ab P || 1,2 archanum CP (ἀρχηγον cf p. 478, 42 'inenarrabilem'): archai-
 cum B || 3 litera B | utitur P | omnis B || 5 designat B | erig B, eriget P ||

6 sulcum P | bonumque B || 7 mitte B | hec B || 8 pertractans P | ⁱⁿ p P || 9
 maximae P | compositam P | *vertit ἀστέρας σοι κε μάλιστα* || 10 horas CP:
om B | que C, q̄ B | *scripsi*: honophrem puerum C, honoph rem puero B,
 honophrem puero P || 11 propicietur B || 12 virtus et C: virtute B, virtu et
 P | generacio B | camaene B || 13 caetanaei B; *vertit μελλήχαι, cf infra ad*
v. 449 | michi B | stellae P

Quaerendum est, cur a Iove
 inchoavit et non a Camenis,
 sicut Homerus. proprium ex-
 posuit principium de quibus
 videntur fieri a Iove, eo quod 5
 et Camenis, id est Musis, prin-
 ceptus est ipse Iuppiter. non
 videtur ergo Aratus solus ita
 incipere, sed etiam Socrates
 poeta ab ipsis sumpsit prin- 10
 cipium 'obsecrans diis' et
 Sobrius per rationem scribens
 inchoet 'et ego per omnia ita
 incipiam'.

quaeritur autem, quod Iovis 15
 meminisse de fabulatione seu
 natura. et philosophorum
 quidam complures de natura-
 lium aiunt ipsum Iovem me-
 minisse, Crates vero dici cae- 20
 lum, cognominari autem per
 rationem aera et aethera, pro
 eo quod ibi essent stellae. et
 non putandum, ubi Iovis di-
 ceretur caelum dixisse 'ut dat x
 et arphiae niphades Iovem
 aliquotiens' et ipsum Aratum
 dicentem 'autar o equum ad

1 sqq. coniuncta cum p. 175, 14 BP || complures danaturalium P || 20 di-
 1 querendum B | cur a Iove P: qua ra- vidit libri || 21 autem CP: aiunt B |
 cione B || 2 inchoavit B | achamenis B || 22 rationem B | uera B | ethera B ||
 6 camenis B || 7 iste P | iupiter B || 8 ita 23 essent CP: cent B | stelle B || 24
 C: ista BP || 9 sacrates P (est Crates, ioves B || 25 vertit ὡς δότε τ' ἀρφαίαι
 cf schol Germ) || 10 sumpsit P || 11 ob- litteris male diremptis, sed νιφάδες
 secrandus P | ut libri || 12 rationem rectius quam schol Germ, cf Ach p. 82 ||
 B || 13 inchoet B | ergo B || 13, 4 vertit i
 διὰ πάντων ἀρχηγῶ || 15 queritur B | 26 arpeniphades B, arphie n. C || 27
 qd' BC | ioves BP || 16 fabulatione aliquociens B; vertit ποτέ || 28 autaro
 B || 17 philoform B | 18 quidam B | P, autaroa B

SCHOL PARIS 2728 (s. XV, Aratea p. 37) SCHOL AP GERMAN (p. 54 Br.)

(Ζ)ητεῖται, διὰ τί ἐκ τοῦ Διὸς
ἤρξατο, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Μουσῶν, ὡς Ὅμηρος. οἰκειότερον
ἤγγισατο ἀρχὴν τῶν Φαινομένων ποιήσασθαι ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἐπει-
δὴ καὶ τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτης αὐτός ἐστιν. οὐ φαίνεται δὲ
10 Ἄρατος μόνος οὕτως ἤρχθαι, ἀλλὰ καὶ Κράτης ὁ κωμικός (fr 52 K.) εἰπὼν 'ἐξ Ἑστίας ἀρχόμενος εὐχομαι θεοῖς' καὶ Σώφρων (fr 51 Botzon) 'ἐξ Ἑστίας
15 ἀρχόμενος καλῶ Δία πάντων ἀρχηγέτη(ν)'.

[Quaeritur, quare ab Iove coepit et non a Musis ut Homerus. conveniens magis hoc aestimavit principium Phaenomenis, uti Iovem invocaret, quoniam et ipsarum Camenarum est origo Iuppiter. non solus autem ita coepisse videtur Aratus, sed et Crates comicus a Vesta incipiens et profari carmina et Sophron in mimo, qui Nuntius scribitur, 'a Vesta incipiens omnes invoco deos, Iovem omnium principem'.

et quaeritur, cuius Iovis meminerit, utrumne fabulosi an naturalis. et philosophorum quidem plurimi naturalis aiunt eum Iovis meminisse, Crates autem (p. 62 W.) Iovem dictum caelum, invocatum vero merito aerem et aetherem, quod in his sunt sidera. et Homerum Iovem dixisse in aliqua parte caelum (II XIX 357) ὡς δ' ὅτε ταρφέλαι νεφέλαι Διὸς ἐκποτόνται et ipsum Aratum (v. 223, 4) αὐτὰρ ὁ Ἴππος

1 cf schol graeca infra edenda ad v. 1 | 11 κρατῆρ P.

linensem Germanici 1832 fol 86 s. X) genere in Palermilatum Strozianum Urbinatem pervenit (Breysig p. 409 sqq.), deest in recensione interpolatae exemplis DGKS; quapropter totum uncis [] inclusi. — denuo contuli P.

3 queritur P | 6, 7 phaenomenis P | 7 ut P | 17 queritur P | 27, 8 ὠγαδοῦ ἱερφεία ἰνφεία αἰδιος ἐκποτοάντοι P | 29 αἰταρο ἰνιτο-
CBI εἰδεῖται P

scholium hoc de Iove latinum e codicum AP (addas Philippicum Bero-
Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

Iovem refert'. Herodotus
autem Dianam ait dixisse
aerem, et tenet haec istius
habere cognitionem testante
illi et Philemonem poetam
dicentem 'quem nullus obli-
tus est neque in cuiusquam
mali seu boni, ita et ego ut
si quis nominare voluerit et
propterea'. confitetur et ipsum
Aratum dicentem 'quem nun-
quam, viri, relinquimus in-
enarrabilem'. namque aliud
nihil est vox aut aer concus-
sus, rursumque videtur <con-
venienter> dixisse. adtestatur
quidem adhuc magis dicens
'plerique Iovis omnis terrae
omnemque hominum forum'.
nulla enim super terra vacua
est pars. rationabile quidem,
quoniam ipsum utimur omnes.
omnes enim qui vivimus
manifestamus utiliter per in-
spirationem et expirationem,
sed et illa alia, in quibus
vivimus, aerem opus habent.
quod 'dextra significat' ad-
versum volucris significa-
tionem. propter quod Stoici

ἐν Διὸς εἰλεῖται. cum dicit Hero-
dotus (I 131) Iovem dictum aera,
et Crates eiusdem opinionis esse
et testem [quem] esse Philemo-
nem comicum dicit "Ὁν οὐδὲ εἰς 5
λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν Οὔτε κα-
κὸν οὔτ' ἄρ' ἐσθλόν, οὗτός εἰμ'
ἐγώ Ἀήρ, ὃν ἂν τις ὀνομάσειε
καὶ Δία (fr 91 K.). hoc autem
constat et ipsum Aratum dicere 10
τὸν οὐδέποτε, ἄνδρες, ἐῷμεν
ἄρρητον (v. 1). namque quoniam
nihil aliud est vox quam per-
cussus aer, videtur convenien-
ter dixisse, auctoritatemque rei 15
praestat 'plenas Iove vias' (v. 2)
referens et 'omnis hominum con-
ventus' (v. 3). nihil eorum, quae
in terra sint, sine aere est. ra-
tione etiam 'cuius omnes usum 20
desideramus' (v. 4); nam cuncti
mortales ostendunt usum suspi-
rio, sed per quae vivimus aere
indigent. ad quod ait 'dextra
monstrat' (v. 6), ad auguria per- 25
tinet avium. propter quod et

30

1 heroditus libri || 2 vertit Δία ||
2, 3 d. fabulam P || 3 vertit κρατεῖ (Κρά-
της) || 4 cognitionem B || 5 phllimonem
P || 9, 10 vertit καὶ διὰ vel δι' ἃ || 11 quae
B || 12 linquimus P || 14 nichil B ||
18 vertit πλήρεις | Ioves P | omnes B |
terre B || 19 hominem B || 20 terram
B || 21 rationabile B || 22 quā B || 24, 5
inspirationem B || 25 expirationem B ||
27 habet B || 29, 30 vaticinationis B

1 cum dicit σύμφησι (nimirum Homeri
opinionem ab Arato defensae) || 1, 2 erodo-
tus P || 3 cratem P || 4 seclusi; om Phi-
lippicus || 4, 5 philonem P Philippicus ||
5—9 ΟΝΟΥΑΘΕΙΣ ΔΕΛΙΕΝ ΝΟΥΛΕ
ΕΝΙΤΟΥΩ ΝΟΥΤΑ ΚΑΚῦ ΟΥΤΕ ΓΕΕΟ
ΑΝΟΙΘΕΥΜΕ ΙΕΙΩ ΑΝΠΟΝΑΝΤΙΟ-
ΝΟΜΑΘΕΙΕ ΚΑΙΑ ΕΙΑ P || 11, 2 ΙΟΝΟΥ-
ΛΕΝΟΤΑΝΑΝΑΡΘΕΙΩ ΜΕΑΡΡΙΤΟΝ P ||
16 praestat P || 19, 20 rationi P || 21 cunc-
(lacuna indicata 3 litt) P || 25 monstra P

digne divum esse quod per Stoici Iovem esse adfirmant, qui
aerem praestet spiritum et per materiam manat spiritus.
participem fieri nostrae ani- et similis nostra anima. Zeno-
mae. Zinodotus autem Aeto- dotus Aetolus et Diodorus aiunt
5 lus et Diodorus aiunt neque nec fabuloso Iovi efficere huius-
fabulis contendere huiusce- modi opinionem. esse enim
modi subministratione; fit talem causam Iovem et conve-
enim omnium rerum Iovis. nire omnes vias eo confertas
bene ergo sicut et terras ple- (v. 2), quas tamquam loco eius
10 nas esse Iovis qua ubi ait describit. dicendo autem 'nos
dixisse quos 'et genus nos etiam genus eius' (v. 5) ostendit
illius' manifestat animae im- animae immortalitatem. bene
mortalitatem. bene ergo et praeterea, quod 'lenem' (v. 5)
subiectum. sciebat enim ad- (noverat enim virtuti aliquid
15 versarium, qui esset. hunc aemulum futurum), deum igitur
autem pro peccatis subiectum. adversus delicta lenem. sed
sed quia iam omnium bono- quoniam omnium in totum bo-
rum contentus est, ratio est, norum causa est, rationabiliter
ut sit omnium pater, non so- et omnium parens adfirmatur et
20 lum hominum etiam deorum- non solum hominum sed etiam
que putetur. deorum.]

(v. 19—42, *omissis* 31—35. 37—39)

Quidam tamen multa dicunt et alii aliter narrasse | caelum
diversis proferentes vocabulis. | sed ipse magis axe continetur, qui
25 se continuo | in semet ipso revolvitur, habet autem undique in-
ponderatam | per medio terrae, in circuitu caeli aequaliter de-
ductum. | quem etiam dividunt duo poli ab invicem. |

1 pquod p P | 2 prestat P | 3 nostre 3, 4 nenodotus eotolus P | 9 tamen
B | 4 synodatus B | 4, 5 aetolos B | 7 P | 10 non P | 15 dō P | 18 causas et P
subministratione B | phit B | 8 an
(auctor) Iovis? | 9, 10 plenasset B |
10, 1 non extrico | 12 anime B | 12, 3 in-
mortalitatem P | 14 subiectum *nimirum*
ἐποκείμενον ὑπόθεσις | 18 ratio B

22 om *fabulam de Uris Arateam hoc loco, postea in commentario sup-
pleturus p. 188; de inscriptione vide p. 178* | 24 *veritē δῆμασι* (v. 30) | sed
om B | 25, 6 imponderatam B | 27 abinvicem cf *Bonnet Le latin de Gregoire
de Tours p. 484*

sed unus quidem non aspicitur, alter vero econtra ab aquilone |
ex alto a parte oceani, duo quoque ab utroque habens | Arctu-
ros simul cum rotis, quem quidam Plaustrum vocant. | quae
etiam capita per summum habent. | alterutraque quidem in
deorsum, altera vero sursum aspiciunt. | et Arcturum quidem 5
maiores vocant Helicem, | Arcturum autem minorem vocant
Canis caudam. | altera namque Helice, quae apparet prima noctis, |
alia vero pusilla quidem, sed a navigantibus observatur. | *maria*
enim conturbat.

1 quidem om B | cf Bonnet p. 484 | 2 utrumque B | habentes libri |
3—4 quae — alterutra om B | 7 que B | aparet B | 8 altera B | 8, 9 maria
e. c. desunt in Arato, cf REC INT

cf Thiele A 4, p. 156. 1874.

RECENSIO INTERPOLATA. Vertices extremos, circa quos sphaera
caeli voluitur, polos antiqui nuncupaverunt. e quibus unus est australis,
qui terrae obiectu a nobis numquam videtur, alter septentrionalis, qui et
boreus vocatur, qui numquam occidit, duos habens Arcturos, quorum ma-
iorem vocant Helicem, minorem Canis caudam. alterutra quidem horum 5
capita deorsum, alterutra sursum aspiciunt. altera namque Helice est, quae
apparet prima noctis, altera pusilla quidem, sed a navigantibus observatur.
maria enim conturbat.

*habent DGKS; contuli DK ipse, GS Hertzianus e Breysigii editione
Germanici sumpsit. Strozianum et Urbinatam et ipsos a Breysigio editos
omisi, quoniam interpolatam hanc recensionem alienis contaminarunt.*

1 antecedit INVOLVTIO SPHAERAE (supra p. 153—161) DGK, inscri-
bitur et ipsa INVOLVTIO SPHERAE D, om GK | post inscriptionem globus
columnis fultus figuris stellarum ornatus D, omisa inscriptione G | 1—3 pro-
pius quam ad Aratum latinum ad 'Hygini philosophi' qui falso fertur in
codicibus Parisino 7400 A s. XIV aliis excerptum 'De imaginibus coeli' (ed
W. Hasper, Lipsiae 1861, p. 11) cf V: duo sunt extremi vertices mundi, quos
appellant polos, septentrionis et austri, quorum alter semper videtur, alter
nunquam | sphaera D, exphera K | 2 graeci G | 3 terre K | obiectu S | septen-
trionales GK | 4 boreas GS | qui DKS: et G | scholia Stroziana et Urbi-
natia ad haec e fabularum exemplari Hyginiano narrationem de Tethye et
Callisto addunt ea copiosiore, quae p. 80 Schm. servata est in Frisingensi
(Robert Erat Cat p. 211—220), cf Breysig p. 112 adn | habens GKSI; om
DSI | 5 elicem GK | minorē (sic) D | quidam G | horam G, horam K | 6 nam
quae K | 7 aperit G, apparet K | pusilla D (corr D²) | observantur S |
8 mari K (-ia K²), cf supra l. 9

HELICE ARCTVVS MAIOR

ΑΡΚΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ

I

1. Hanc quidem Hesiodus dicit *Ταύτην Ἡσίοδος φησι* (fr 15)
 Licaonis filiam, in Arcadia *Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρχαδίαι*
 autem habitantem cum Diana *οἰκεῖν, ἑλῆσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέ-*
 5 *μιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἄγω-*
γὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι
 autem a Iove non prius in- *φθαρεῖσάν τε ὑπὸ Διὸς ἐμ-*
 dicavit Dianae ruinam. ipsa *μεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν.*
 autem partu adcelerans visa *φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπι-*
 10 *τοκὸν ἥδη οὖσαν ὀφθεῖσαν ὑπ'*
αὐτῆς λουομένην. ἐφ' ᾧ ὄργι-
 Arcetum, quem vocant Arc- *σθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθρηῶσαι*
 cadem. Amphis(fr 47 K.)vero *αὐτήν. καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον*
 15 *γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρ-*
 carminum poeta differenter *κάδα.*
 dixit. Iovem enim ait Dianae
 adsimilatum venire ad montem
 et, cum ipsa simul venare,
 violavit illam. post tempore
 20 autem uteris cum peperisset

1 *inscriptionem spatio tamen vacuo*
relictō om CP || 2 dixit B || 3 archadia B ||
 5 *venacionis B* || 11 *qua P, cf p. 182a 4* ||
 i *arata P* || 12 *parare B* || 13 *arcturām*
 P | *vocat B* || 13, 4 *archadem B* || 16, 7
diane alt adsimilatum B || 18 *venari*
 B || 19 *ipsam B*

contuli BVI ipse; L passim inspi-
 ciendum curavi.

9, 10 *ἐπὶ τόκον BVI*: corr Koppiers ||
 10 *ὀφθεῖσαν B* (corr B²)

1. Helicem autem dicit Hesiodus Licaonis filiam fuisse. quae cum in Arca-
 dia habitaret et cum Diana venationis causa in montibus esset et a Iove
 violata rem celaret Dianae, in lavacro partum accelerans ab ea depre-
 5 hensa, quia factum celavit, bestia fieri iussa est et parere Arctum, quem
 vocant Arcadem. Amphis autem dicit Iovem Dianae adsimilatum cum ea
 coisse et eam concepisse. cum ergo nollet interrogantibus post partum

1 quid Hesiodus de Helice dicat *in margine D*² | esiodus G, heriodus S |
 q̄ āl q G, quaecumque K || 1, 2 archadia DG || 2 isset D² || 3 caelaret S¹ | ac-
 cederans S | ha(b add K²)ea K || 4 caelavit D | arctum DS | que K || 5 archa-
 dem (*post* vocant) DS | quid Amphis *in margine D*² | dicit om GK | diane D
 (-ae D²) | assimilatum D² || 6 concipisse G

elata facta, interrogabatur
dicere, quis hoc fecisset. at
illa nullum culpabilem ait
ruinae quam Dianam; in quo
irata dea bestiam fieri iubet.
esse autem in monte et ob-
servari a quibusdam pastoribus
tradiditque cum puero
ad Licaonem. post tempore
aliquo probans ingredi in
templum, quod est Iovis,
ignorans legem persequitur a
proprio filio Iovis. utrique
autem ab Arcades interfici futuri
propter praedictam legem
Iuppiter pro cognatione ex-
imit eos et inter astra posuit
Arcturum nominans propter
ruinam.

οὐσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευ-
θῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ
παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους
τῷ Λυκάονι. μετὰ χρόνον δὲ
τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ 10
τοῦ Διὸς ἄβατον ἱερὸν ἀγνοί-
σασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ τοῦ
ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν
Ἀρκάδων καὶ ἀναιφείσθαι μέλ-
λουςαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον 15
ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐ-
τὴν ἐξέλετο καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὴν ἔθηκεν. Ἀρκτον δὲ αὐτὴν
ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς
αὐτῇ σύμπτωμα. 20

2. Habet autem stellas in capite
sex obscuras, in ambas aures
duas, in scapula unam, in
pectore unam, in pede unam,

ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς ζ' ἀμυρούς, ἐφ' ἑκατέ-
ρων ὠτίων β', ὠμοπλατῶν λαμ-
πρόν α', ἐπὶ τοῦ στήθους β',
ἐπὶ τῆς ῥάχews λαμπρόν α', 25

2 quos P | 4 ruine B | 12, 3 perse-
quutura propio B | 13 ἰδίον et Διὸς
confusa | 14 archades B | 15 predic-
tam P | 16 iupiter B | cognatione B

23 ὠμοπλατῶν BVI

dicere, a quo concepisset, tandem perpeasae violationis Dianam culpabilem
dixit. quae mox ab ea in bestiam conversa est et cum puero Licaoni
tradita et a Iove una cum filio inter astra conlocata Arcturi nomen
propter ruinam sortita est.

2. Habet autem stellas in capite VI obscuras, in singulis auribus singulas, s

1 concipisset G | perperse K | diana S | 2 mox om DG | lycaoni G |
5 aur. singulis D (corr D²) S

in spino unam, in tibia an- *σκέλειν ὀπισθίοις β', ἐπ' ἄκρῳ*
 teriore duas, supra posterior- *τῷ ποδὶ β', ἐπὶ τῆς κέρκου γ'.*
 rem tres. *τοὺς πάντας κδ.*

3. Maior Arcturus ad aquilonem adiacens in longitudine qui-
 5 dem recipit aequinoctiales sortes ciclus partium trecentorum
 sexaginta quinque. a Geminis aequinoctium manente usque
 ad Vergilias sortes V. in latitudine quidem distat sortes XXIII,
 10 quas sortes X et VIII semis ab aquilonio polo usque ad
 praecleara stella distans a Geminis sortes X et VIII semis.
 novissimus quidem ad orientales adiacet distans sortes XXX.
 item aquilonius est qui super humeros, qui distat ab aquilonio
 polo sortes XVIII semis. australis qui in duobus retrorsis

1 I P | tibi B | 2 II P | posteriore B | 3 III P | 4 autem *post* maior *Hygini*
codex D interpolatus fol 77a | longitudinem B | 5 equinoctiales B | partes D
Hygini | cidus P, circulos D *Hygini* | ducentarum D | 6 equinoctium B, aequi-
 noctio D | 7 sortes *alt om* D | 8 decem et octo P | 10 preclarum D, preclara
 P | stellam distantem D | 12, 3 h. et distat ad aquilonio p. X et octo s. D |
 13 X et VIII P | quin d. B

in scapulo unam, in pectore unam, in pede unam, in spino unam, in tibia
 anteriore duas, super caudam tres.

3. Maior Arcturus ad aquilonem adiacens in longitudine quidem recipit ae-
 quinoctiales sortes ciclus partium <C>CCLXV. a Geminis aequinoctio
 5 manente usque ad Virgilias sortes V. in latitudine quidem distat sortes
 XXIII, quas sortes XVIII et semis ab aquilonio polo usque ad sortes XL,
 quod iuxta antecedit. super ipsam in gutture praeclearam stellam distantem
 a Geminis sortes XVIII S novissimus quidem ad orientales adiacet distans
 sortes XXX. item aquilonius est qui super humeros, et distat ab aqui-

1 scapula D², scapulo K | una *post* sc. S | p. unum K | spina D² ||
 2 anteriores SI || 3 acturus SI, arcturus S⁰II | longitudinem G | recepit KS ||
 3, 4 equinoctiales K | 4 cidus K, *om* G | partius K, parcium G, *om* S | CC f
 LXXV G, ducentorum sexaginta (-enta K) quinque DKS || 5 quinque D, -ae
 K | quidam DGKS || 6 viginti tres DK | sortes XXIII quas *om* S¹ | decem et
 octo semis DKS | quadraginta D, -enta K || 7 gutture G, guturae K | pre-
 claram K || 8 decem et octo semis DKS | orientalis D (-es D²) KSII | adiacet
om SII (*add* SII²) || 9 triginta D, -enta K | humerus K

pedibus, qui distant a polo aquilonio sortes XL. restant X
et duo centum sortes et pars.

CANIS CAUDA ARCTVRVS MINOR (v. 42—44)

Altera namque pusilla, sed a navigantibus observatur; | tota
enim revolvitur atque contorquetur. | quem Sidones aspicientes 5
continuo navigant.

APKTOY MIKPAX

II.

1. Ista minor, quae vocatur a plurimis Phenices, honorata est a Diana propter praedictas ruinas. ignorans enim, quod Iuppiter eam violasset. — sicut iam antea dictum est (p. 181), fecit illam agrestem. postea vero sentiens dicitur gloriam ei superponere adiciens illi aliud signum inter astra, ut duplices habeat honores.
- Αὕτη ἐστὶν ἡ μικρὰ καλου-
μένη. προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ
τῶν πλείστων Φοινίκῃ. ἐτιμήθη
δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος. ἀγνοοῦσα
ὅτι ὁ Ζεὺς αὐτὴν ἐφθείρεν,
ἡγρώσεν αὐτήν. ὕστερον δὲ ἐ-
γνώσμενῃ λέγεται δόξαν αὐτῇ
περιθεῖναι ἀντιθεῖσαν ἕτερον
εἶδωλον ἐν τοῖς ἀστροῖς, ὥστε
δισσὰς ἔχειν τιμὰς.

1 distat B | restant CXII sortes ceteris omissis D || 2 II P || 3 titulum om P || 5 contorquitur B | sydones P || 6, 8 discrevi coniuncta || 9 pohenices B | honorataq. est P || 10, 1 predictas P || 12 iupiter B || 13 enim post sicut B || 14 eam P || 15 sciens B || 17 alium P

7 ἀρκτον μικρὰς Vi: ἀρκτος ἡ μικρὰ B || 10 καὶ τιμήθη δὲ Vi || 11 ἀγνοοῦσα BVi || 13, 4 ἐγνώσμενῃ vertit l: γνοῦσα BVi || 14 αὐτῇ BVi

vertit l: γνοῦσα BVi || 13, 4 ἐγνώσμενῃ vertit l (corr Robert): σεσωσμένην

lonio polo sortes XVIII S. australis, qui in duobus retrorsis pedibus, qui distant a polo aquilonio sortes XL. restant CXII sortes.

1. Porro Arcturus minor, qui a pluribus Foenice, a Graecis Arctophilax, a nonnullis Canis cauda vocatur. dicitur a Iove inter astra conlocatus, ut duplex honor Helicis monstraretur.

1 decem et octo semis DKS || 2 quadraginta DK | centum duodecim DK | sequitur 'Arcturus maior' delineatus et inscriptus DGS; piotus at sine inscriptione K || 3 aurcturus G | phoenicae D, foenicae KS | a grecis DK | artophilax DK, artofilax G, archophilax S || 4 collocatus D² || 5 elicis K

Agasthenis quidem in carmini- *Ἀγασθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς*
 bus suis ait nutricem fieri (fr 2M.) *φησι τροφὸν γενέσθαι τοῦ*
 Iovis Canis caudam, unam *Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν*
 de propriis sponis, de qua *τῶν Ἰδαίων νυμφῶν. ἀφ' ἧς*
 5 in civitate quidem, quae hoc *ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ*
 nomine vocatur, quam Nico- *Ἰστοῖς τοῦνομα τοῦτο ἦν, ἣν οἱ*
 strata condidit et quae in *περὶ Νικόστρατον ἔκτισαν, καὶ*
 ea sunt, et de eius locis *τὸν ἐν αὐτῇ δὲ λιμένα καὶ τὸν*
 Canis caudam nuncupari. *ἐπ' αὐτῇ τόπον Κυνόσουραν*
 10 venire autem cum Telchines, *κληθῆναι.*
 quos Neraida adstantes quasi
 Quiritas digitis vocat.

Aratus autem eam vocat He- *Ἄρατος δὲ (v. 31—37) αὐτὴν καλεῖ*
 licem, quod de Cretem fuisset, *Ἑλικὴν ἐκ Κρήτης οὔσαν, γενέσθαι*
 15 et fieri illam Iovis altricem; *δὲ Διὸς τροφὸν καὶ διὰ τοῦτο*
 pro hoc in caelo honorificari. *ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιωθῆναι.*
 2. Habet autem stellas per *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν*
 unumquemque angulum de *ἐκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου*
 humero unam splendidam, in *λαμπρὸν α', ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου*

3 una P | 4 proprius B | *Ἰδαίων* 1 dicit Aglaosthenem || 4, 5 corrupta ||
Νυμφῶν || 5 que B || 6 nomen B | vocan- 19 τοῦ BVI
 tur P || 7 ᾧ B || 10 theohines B || 11 *Dac-*
tylos vel Curetes Rhææ adfuisse parturienti dicere videtur secundum eam
fabulam quam in Arateis tractavi p. 546. 7 | sermo est de Curetibus et Idaeis
Dactylis, cf schol Germ AP p. 59 Br. haec Cynosura fuit, cum Telchines qui
dicuntur Curetes Idaei || 13 eum B || 14 decret ē f. B || 19 splendidam P

Agasthenis quidem in carminibus suis dicit, eam nutricem fuisse Iovis et a
 civitate, quam Nicostrata condidit, quae hoc nomine vocatur, Canis cau-
 dam nuncupatam esse.

Aratus autem vocat (v. 31—37) eam Helicem, quod de Crete fuisset, et inter
 5 astra propter Iovem conlocatam esse. *quam Sidones aspicientes con-*
tinuo navigant (Aratus v. 44).

2. Habet autem stellas per unumquemque angulum in humero unam splen-

1 agastrenis GK, agastherenis DS | suis om S (add SII²) || 2 nicostrata
 GK, nicustra D | quam — condidit om S (add SII²) | hec G, haec K || 4 hili-
 cem G, om S (add SII²) | minorem ad H. in margine adscripsit D² | cum
 Iove iacuisse superscripsit ad fuisset D² || 5 collocatam D² || 5, 6 cf p. 184
 l. 5, 6 supra || 7 ungulum DS (corr SII²) | umero G, numero K

31

cauda tres, omnes septem. λαμπρούς γ'. τοὺς πάντας ζ'.
super autem alias X, quae ὑπὸ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἡγου-
praecedunt, minimissima qui- μένων κατώτερός ἐστιν ἄλλος
dem altera stella, quae νο- ἀστήρ, ὃς καλεῖται Πόλος, περὶ
catur polum, ad quem puta- ὃν δοκεῖ ὅλος ὁ πόλος στρέ-
tur totus mundus revolvi. φεσθαι.

3. Minor Arcturus, qui ad aquilonem adiacet, in longitudine
quidem habet quartam partem aequinoctialis circuli et sortes
septem, a latere autem habet sortes una semis, quae ab octo
sortibus minus sunt. duodecim pars et duo quinta sors. 10
antecedunt autem illam quae deducunt XII, de quibus in
humerum habent principatum de Sagittario. novissima ad
orientem adiacet ad summum habens Piscem sortes XVII.
item aquilonium duobus, quibus in humero distat aquilonio

1 III P | VII^{tem} B || 2 decem P || 4 πόλον in margine B || 4,5 περι οὐ
B || 5 ὅλος om B
8 habet om B | quartam^a P | equinoctialis B || 9 VII P | sortem P || 10 sordibus P | XII P || 11 illa P || 11, 2 innumerum B || 12 sagittario B || 13 orientēs B | habet B | XV et VII B || 14 inter B | quidem P | aquiloniam B

didam, in cauda tres. fiunt omnes VII. supra alias X, quae praecedunt, minima altera, quae vocatur Polus, ad quem putatur totus mundus revolvi.

3. Minor Arcturus, qui ad aquilonem adiacet, in longitudine habet quartam partem aequinoctialis circuli et sortes VII. a latere autem habet sortem 5
unam semis, quae ab VIII sortibus minus sunt. † duodecima pars et duo quintam sortem antecedunt illam quam deducunt XII, de quibus in humero habent principatum. de Sagittario novissima ad orientem adiacet ad summum habens Piscem sortes XVII. item aquilonium duobus, quibus

1 caudam GK | septem DK | decem DK | que K | pre(ae G)cedent GK ||
2 nomina D, lineam subduxit D² | alteram D² | polos SI, polos^u SII, populus GK || 4 adiecit K | longitudinem GK | quartum D || 5 aequinoctialis K | septem DK || 6 octo DK || 7 quintum D | quae DK | ducunt DS | duodecim DK || 8 numero GK | ab o. K | adiecit K || 9 decem et septem DK | aquilonio GS

polo sortes XL. restant aequinoctiales. australis quoque est, qui in cauda. reliqui vero duo nominantur Circenses, eo quod in circuitu perambulent.

DE DRACONE (v. 45—62)

Haec quidem de alterutris cum tibi dixissem | est magnum
miraculum Draconem inter ambas cernere, | quod in medio utro-
rumque ponatur | Arcturus observantes Oceanum. | altera nam-
que circumcidit caudam, | altera vero circumciditur usque ad
summitatem | caudae et super caput Helicem quiescit Arcturum, |
seminat autem in Canis cauda. habet quidem adversus eam | ob-
volutum caput quousque ad pedes veniat, | ex ipsa autem rursus
recte recurrit, quod quasi illa | capitis superlucet stella, | sed
duo quidem in tempora, duo vero in oculis, unam desuper | extre-
mam quam habet sub mentum pessima mortalis. | obliqua qui-
dem est, innuit autem totum simulantem | Helicis caudae, magis
quoque est, sicut ipsa | et os et temporis qui ad dextera sunt
caudae. | movet ubique caput, sed ubi ad summum | miscuntur
occasu erit et orientis alterutri.

ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ

20 1. Hic est magnus et inter am- Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας τε καὶ
bas Arcturos iacet. dicitur δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρκτῶν καὶ
autem esse, qui aurea mala μενος. λέγεται δὲ εἶναι ὁ τὰ

1 equinoctiales B | 2 circenses (s. priore postea inserto) B | 4 titulum
om P spatio tamen vacuo relicto | 5 hec B | 7 arcturus BP | oceanum B ||
9 caude B | custodit P | aucturum B | 10 caudam B | 11 ad p. adveniat
B | 13 oculis B | 14 summentum P | 15 sonilantem B | heledis B | caude
BP | 16 dextra P | 17 caude B | 18 horientes B | v. 62 eadem translatione
expressus p. 103b | 18, 20 discrevi coniuncta | 21 arturos B

in humero distat aquilonio polo sortes XL. restant aequinoctialis. australis
quoque est, qui in cauda. reliquae vero duae nominantur Circenses, eo
quod in circuitu perambulent.

1. Inter ambas ergo Arcturus maximus flexuoso corpore adiacet Serpens,

1 numero GK | aequinoctiales DK | australes G | 2 reliquo D, -e KSI,
reliq G | 3 ambulent G | sequitur 'Arcturus minor' delineatus et inscriptus
DG, pictus at sine inscriptione KS | 4 arctus DSI, arcturas G, arctus^{ro} SH

custodit, ab Herculem qui χρύσεια μήλα φυλάσσω, ὑπὸ δὲ
dem periturum. pro quod et Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς. ὧι καὶ
inter astra datus est propter ἐν τοῖς ἄστροις τάξις ἐδόθη δι'
Iunam deam, quae et con- Ἥραν, ἣ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ
stituit eum ad vesperum cu- τῆς ἐσπέρας φύλακα τῶν μήλων. 5
stodem horti et aurei mali. Φερεκύδης γάρ φησιν (fr 30), ὅτε
Pherecydis enim ait, quando ἐγαμεῖτο ἡ Ἥρα ὑπὸ Διός, φε-
nubebatur dea Iuna a Iove, ρόντων αὐτῇ τῶν θεῶν δῶρα
adferentes ei dii munera, τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ
Terram venire adducentem χρύσεια μήλα. ἰδοῦσαν δὲ τὴν 10
aurea mala cum ramis. vi- Ἥραν θανατῶσαι καὶ εἰπεῖν
dente autem mirare etiam et καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν
dicere plantare ea in deo- κῆπον, ὃς ἦν παρὰ τῷ Ἄτ-
rum hortum qui erat apud λαντι. ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου
Atlantem, ab ipsa autem mala παρθένων ἀεὶ ὑφαιρουμένων 15
virgines, qui ibi erant, cotti- τῶν μήλων κατέστησε φύλακα
die laetari. constituit qui- τὸν ὄφιν ὑπερμεγέθη ὄντα. μέ-
dem custodem hunc serpen- γιστον δὲ ἔχει σημεῖον. ἐπικει-
tem, eo quod sit satis magnus. ται δὲ αὐτῷ Ἡρακλέους εἶδω- 20
maximum quoque habet sig-
num, quoniam hoc simulac-
rum quod in Herculem iacet,

4 iuna dea P; cf l. 8 || 6 ortⁱ P || 5 ταῖς Ἑσπερίαι coni Robert || 6
7 pherecidis BP || 8 iuno P, cf l. 4 | a ὅτι B
om B || 11, 2 videntem B || 12 mirari
B | et om B || 13 plantari B || 14 ortum P || 15 ad lantem B, athlantem P ||
16, 7 cotidie B, cottidiae P || 17 letari B || 21 qm BP | simulachrum P

qui utramque Arcturum flexuoso corpore semicingit. hunc Pherecydes
dicit inter astra conlocatum, eo quod, cum nuberetur a Iove Iuno, diis
offerentibus munera Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis, qui-
bus in deorum horto qui erat apud Atlantem plantatis, ut his cotidie
virgines laetarent, custos constitutus est ob magnitudinem sui ad praefata 5
mala custodienda.

1 qui — corpore om SI | utraque D, utraquae K | flexuoro K | ferecides
DK, fericides G || 2 cum om GK | et ante Iuno G || 3 offerentibus K | obtul-
lerit GK || 4 in qu. deorum K | ordo K | adlantem D, athlantem G, abhlan-
tem K, alantem SI | cot(tt)idiae DS || 5 laetarentur D², letarent GKS |
custus K | constitus D, constitu K, constitutos SI | praef(a)tam GK

quantum in astris recordatur *λον, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος Διὸς*
certaminis Diosthenes in dies *θέντος ἐναργέστατον τῇ σχη-*
feriales habitu facit. *ματοποιοίαι.*

2. Habet autem stellas in sum- *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν*
5 mitate capitis splendidas tres, *τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς γ', ἐπὶ*
in corpore vero usque ad *δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρχον*
caudam alias duas ab invicem *ιβ' παραπλησίους ἀλλήλοις, διε-*
distantes propter Arcturum. *σιῶτας δὲ διὰ τῶν Ἀρκτων.*
3. Serpens, qui ad aquilonium iacet, in longitudine quidem
10 habet incidens circulum aequinoctialis circuli a quarta sorte
Leonis quod XXVIII Capricornii, in latitudine autem habet
sortes XXVI et duas partes, in unam quidem partem poli
qui ad Leonem sortes V et duas partes, in alio vero quod
ad Sagittarium sortes XXXV. praecedit quidem et qui ad
15 summitatem caudae habens a Leone sortem unam. extremus
ad orientem iacet aquilonius, de quibus a latere, qui super
collo ab alterutrum scriptus distat a polo sortes XXVII.
itemque apud Leonis quidem partes australis in cauda distans
ab hoc polo sortes X.

2 diostenes B; *est Διὸς θέντος* || 7, 8 *διεστῶς* BVi: corr West-
5 plendidas B | III P | 8 distentas P | mann, cf 1
10 equinoctialis B | nocte sorte B |
11 viginti octo P | capricorni B | 12 viginti septem P | 14 sagittarium B | pre-
caedit P | 15 caude B

2. Habet autem stellas in summitate capitis splendidas tres, in corpore
vero usque ad caudam XII ab invicem distantes.
3. In longitudine quidem incidit in circulum aequinoctialem a quarta sorte
Leonis usque ad XXVIII Capricorni, habens in latitudine sortes XXVI et
5 duas partes in alia vero qui ad Sagittarium sortes XXXV. prae-
cedit namque qui ad summitatem caudae habens a Leone sortem unam.
extremus ad orientem iacet aquilonius, sed quibus a latere super collo ab
alterutro scriptus distat polo sortes XXVII. itemque apud Leonis partes
australes in cauda distans ab hoc polo sortes X.

1 sumitate K | 2 duodecim DK | ab invice DGK | stantes S | 3 aequi-
notialem K | 4 vicesimam DS, incessimam K et octavam S, octavam DK |
longitudine S (*corr* SII²), -em D | viginti sex DK | 5 *lacunam indicavi* | tri-
ginta quinque DK, XXXta quinque S | 6 caude K | leonem K | sortem om
G | 7 extremis DS, -as GK | aquilonis GS | de quibus DS | 8 viginti septem D,
v. septe K | quae K | leones S | 9 ad hoc DS¹ (*postea corr*) | decem D |
sequitur 'Serpens inter ambas Arcturos' (-as SI) delineatus et inscriptus DGS,
pictus at sine inscriptione K

DE EO QVI IN GENICYLO EST (v. 63—70 *omisso* 69)

Hic autem consternatus vir adsimulatus est | simulacro, quem
nemo sciens dubitet esse dicere | neque quod pendit inanis
dolus, sed illum quidem | Ingeniculo vocant. hoc ipsum autem
quod in genu laborat | hesitanti quidem adsimulatus est. ab
ambobus autem humeris | manus in aera extensus | dextro pede
summitatem habens revelat Draconi.

ΤΟΥ ΕΝΤΟΝΑΣΙΝ

1. Hic est Hercules, qui super Οὔτος (φασίν) Ἡρακλῆς ἐστίν
Serpentem supersedit. perfectus quidem stetit et leo ὁ ἐπὶ τοῦ Ὀφείως βεβηκώς. ἐν- 10
ninem circumvolutus. dicitur ἀργῶς δὲ ἔστηκε τό τε ῥόπαλον
autem: quando apud aurea ἀνατετακώς καὶ τὴν λεοντὴν
constitutum, custodem perimit. περιειλημένος. λέγεται δέ, ὅτε
multas quidem habens res. ἐπὶ τὰ χρύσεια μῆλα ἐπορεύθη,
multorum enim erat inter- τὸν ὄφιν τὸν τεταγμένον φύ- 15
fector et magnitudine super- λακα ἀνελεῖν. ἦν δὲ ὑπὸ Ἡρας
ponens et potentia mirabilis. δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως
solus quidem insomnis erat, ἀνταγωνίζεται τῷ Ἡρακλεῖ.
ut nullus tangeret ea. erat ὅθεν ἐπιτελεσθέντος τοῦ ἔργου
enim a Iuno dea constitutus, μετὰ κινδύνου ἄξιον ὁ Ζεὺς 20
ἐστὶ δὲ ὁ μὲν Ὀφίς μετέωρον

1 *titulum om P spatio tamen vacuo relictō* || 2, 5 *adsimulatus P* || 3 *esse BVI: corr Struve* | ὅτι Vi || 14 *χρύ- om P* || 4 *hoc a ipsum P* || 6 *aere B* || 13 *aput B* || 13, 4 *mala aurea P* || 14 *habuit BP (P primitus, nunc ablit rasura factum)* || 14, 5 *constituit P* || 16 *res om B* || 19 *potencia B* || 21 *et B* || 22 *a. tuna P, cf p. 188 l. 4. 8*

1. Serpentem a Iunone ad custodienda aurea mala constitutum Hercules fertur peremisse et idcirco a Iove inter astra ob certaminis memoriam dicitur conlocatus. qui ideo in genu stans, manibus sursum extensis, dextro pede contra Draconem porrecto pingitur, ut certaminis labor signi-

1 *constitutum D* | hercules GK || 2 *in a. K* | ob *superscripsit D² S²*: hoc DGKS | huius *in rasura D²* || 3 *collocatus D²* | *verba qui* — 4 *pingitur in graeco exemplari p. 191 b 5 sqq. exstant*

- pro hoc quomodo decertare ἔχων τὴν κεφαλὴν, ὃ δ' ἐπιβε-
 debeat Hercules. historiali- βηκῶς αὐτῷ καθεικῶς τὸ ἐν
 ter dicitur hunc magis super- γόνυ, τῷ δ' ἐτέρῳ ποδὶ ἐπὶ
 asset Hercules. unde per- τὴν κεφαλὴν ἐπιβαίνων, τὴν δὲ
 5 fecto opere cum periculo δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνων, ἐν ἧι τὸ
 Iuppiter instum iudicans pro ῥόπαλον, ὡς παίσων, τῇ δ' εὐ-
 certaminis memorialem inter- ωνύμῳ χειρὶ τὴν λεοντὴν περι-
 astra posuit. βεβλημένους.
2. Habet autem stellas in capite Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς
 10 quidem unam, in brachio κεφαλῆς [λαμπρὸν] α', βραχί-
 (unam), utrisque humeris ος δεξιῷ [λαμπρὸν] α', ἐφ'
 unam splendidam, in cubito ἐκατέρων ὤμων λαμπρὸν α' ...
 sinistro unam, in ambis mani- ἄκρας χειρὸς α', ἐφ' ἐκατέρας
 15 bus unam, in utraque ilia λαγόνος α', λαμπρότερον δὲ τὸν
 unam, in dextera coxa duas, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, δεξιῷ μηροῦ
 in geniculo unam, in tibia β', γόνατος α', χαμπῆς α', κνή-
 unam, in sinistro geniculo μης β', ποδὸς α', ὑπὲρ τὴν δεξιὰν
 unam, in tibia unam, in dex- χεῖρα α', ὃς καλεῖται ῥόπαλον,
 20 tera manu quod vocatur Ro- ἐπὶ τῆς λεοντῆς δ'. | τοὺς πάν-
 palum duas. omnes simul τας ἐθ'.
- XVIII.

1 quom B | 2 istorialiter B | 6 Iu- 2 τεθεικῶς BVI: corr Struve | 12
 piter B | 10 quidam B | 11 umeris P | lacunam indicavi, cf I
 12 cubito B | 13 vertit ἐκατέρας χ. |
 15 I P et ita usque ad l. 20 | 18,9
 dextra P | 21 XXIV BP, cf graeca

fleetur. ideo pellem leonis in brachio habere fingitur, ut insigne virtutis
 monstretur, quia leonem interfecisse narratur.

2. Habet autem stellas in capite unam, in singulis brachiis singulas, in
 singulis humeris singulas splendidas, in cubito sinistro unam, in ipsa
 5 manu unam, in unoquoque illo unam, in dextera coxa duas, in sinistro
 geniculo unam, in dextera manu unam, qui vocatur Ropalus.

1 brachio libri | 2 monstraretur S | qui K, qua GK^a | 3 brachis K ||
 5 u. in una DK | queque manu u. D, quaque manum K | in dextra quo-
 que (om K) coxa duas in genu unam in tibia unam in sin. D | 6 geniculo
 DK | dextra DK, dexta G | sequitur 'Hercules' contra Draconem pugnans
 sinistro genu inclinato delineatus et inscriptus DGS^I, pictus sine inscrip-
 tione KS^{II}

DE CORONA (v. 71—73)

Ipsius ille Coronam inposuit victoriae | significans Liber pater Ariatnes | laborantis simulacro.

V.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

1. Ista dicitur de Ariatnes, quod Liber pater eam inter astra posuit, quando nuptias dii fecerunt sibi in Idem locum qui vocatur. — volens inlustris fieri prima sponsa est absque modum accipiens et Venerem.

Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδ-
νης (Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ
ἄστροι ἐθήκεν, ὅτε τοὺς γάμους
οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Ἰδῇ
ἐποίησαν), ὡς πρώτῃ ἢ νύμφῃ
ἐστεφανώσατο παρὰ Ὠρῶν λα-
βοῦσα καὶ Ἀφροδίτης.

— qui autem in Crete scripsit, sic ait: quando venit Liber pater apud Minoem volens eam violare, hanc ei munus dedit, propter quod et de-
lusi Ariatnem.

Vulcani autem opus hoc esse inquit ex auro purissimo dans et lapidibus Indicis.

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι
φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ
λίθων Ἰνδικῶν.

— historialiter quippe dicitur per hanc et Thesea salvare de laberinteo faciente corona

Ἱστορεῖται δὲ καὶ διὰ τοῦτου
τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ
λαβυρίνθου, φέγγος ποιούντος.

1 *titulum om P* | 2 *ipse illius P* | 3 *laboranti P* | *post simulacro BP pergunt Coronam quoque iuxta capite ad summum, cf p. 193* | 5 *de om B* | 6 *eam om P* | 10, 1 *absque modum scil παρὰ Ὠρῶν* | 11 *veneraem P* | 12 *cretae P*; *scil ἐν Κρητικοῖς* | 15 *violari P* | *minus P* | 16, 7 *derisit P* | 19, 20 *purissimo dans scil πυρώδους* | 21 *istorialiter P* | 22 *theseam BP* | 23 *laberinthio B*

1. Coronam ideo inter astra conlocatam ferunt, eo quod a Vulcano facta auro et gemmis pretiosis ornata Ariathni, filiae Minois regis, in munere apud Cretem insulam donata fuerit, cum a Dionysio, qui et pater Liber, qui etiam Bachus dicitur, nuberetur.

1 fecerunt GKS | 2 preciosis DK | *cf supra l 5 Ariatnes* | inmanere G | 3 insolam G | donatam GSH | *a erasum D* | dionisio DG | liber pater G | 3, 4 L. qui/// D | 4 e///tiam K | nuberet'/// D

lumen. inter astra vero eam
postea poni, quando ad Naxum
venerunt utrique, signum re-
ligionis. cooperabatur et diis. —

5 aiunt quoque et crinem ipsius *φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον ταύ-*
esse quod videtur sub cau- *της εἶναι τὸν φαινόμενον ἐπὶ*
dam Leonis. *τῆς κέρκου τοῦ Λέοντος.*

2. Habet autem stellas Corona *Ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Στέφανος*
VIII in circuitu positas, quo- *ἐννέα κύκλῳ κειμένους, ὧν εἰσι*
10 rum tres splendidas ad capite *λαμπροὶ (γ') οἱ κατὰ τὴν κε-*
Serpentis Arcturi. *φαλὴν τοῦ Ὀφρεως τοῦ διὰ τῶν*
Ἀρκτων.

DE SERPENTARIO (v. 74—83)

Coronam quoque iuxta capite ad summum | considerandum
15 est secus capite Serpentarii, ex ipsa quasi | eum cognominari
Serpentarium. | et quod super capite adiacet gloriosior humeris |
videntes illi et bipertitam lunam, | si quando veniat turbato
aere. | magis sectilis enim. sed tamen occurrit ei splendor. |
sed et ipsum ad vespere levem. | utraque autem Serpens dolore
20 inentit quasi per medium | ostendens Serpentarium. ipse autem
perseverans innoxius | —

4 cooperabant B | *cf schol AP German p. 62* quae post astris adfixa,
cum in Naxo utrique venissent, signum amoris *verbis* cooperabatur et diis
omissis || 5 crineo P || 6, 7 cauda B || 10 III P || 11, 14 coniuncta in P ||
13 titulum om P || 14 coronam — summum p. 192, 5 ponunt BP: *traieci* || 17 *ex*
εἰσῶπολ τελέθουεν vertit el. . . . ἔλθουεν || 18 fertilis B || 20, 1 ipse tuitur p.
B || 21 *cf abruptae orationis partem alteram p. 193, 11*

aiunt quoque et crines ipsius esse stellas quae videntur sub cauda Leonis.
2. Habet Corona stellas VIII in circuitu positas, quarum tres sunt splen-
didae ad caput Serpentis Arcturi.

1 que K | cada K || 2 stellas D || 3 capud GK | *sequitur 'Corona' de-*
lineata et inscripta DGS, omissa est spatium vacuo relicto K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

13

ΟΦΙΟΥΧΟΥ

1. Hic est super Scorpionem constitutus, habens in utrisque manibus Serpentem. dicitur autem esse Asclepius-ab astrologis, quem Iuppiter donavit Apollini propter fluvii emissionem putans ei honorem praebere hunc. inter homines enim cum esset artem medicinae usus, quosdam mortuos suscitavit. pro eo quod iratus Iuppiter domum eius fulminavit, ipsum vero in astra posuit propter Apollinem.
- Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ Σκορπίου ἐστηκώς, ἔχων ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ τὸν Ὄφιν. λέγεται δὲ εἶναι Ἀσκληπιός, ὃν Ζεὺς χαρίζομενος Ἀπόλλωνι εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν (ἐς) τοῦτο τέχνη ἱατρικῇ χρώμενον, ὥς καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν, ἐν οἷς καὶ Ἰππόλυτον, ἔσχατον, (τὸν) τοῦ Θησέως. καὶ τῶν θεῶν δυσ-
 10 χερῶς τοῦτο φερόντων, εἰ αἱ τιμαὶ καταλυθήσονται αἰτῶν τηλικαῦτα ἔργα Ἀσκληπιοῦ ἐπιτελοῦντος, λέγεται τὸν Δία ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὴν
 15 οἰκίαν αὐτοῦ, εἰτα διὰ τὸν Ἀπόλλωνα τοῦτον εἰς τὰ ἄστρα ἀναγαγεῖν. ἔχει δὲ ἐπιφάνειαν ἱκανὴν ἐπὶ τοῦ μεγίστου ἄστρου ὧν, λέγω δὴ τοῦ Σκορπίου, εὐ-
 20 σήμῳ τῷ τύπῳ φαινόμενος.
2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in sinistra
- Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν ἁ, ἐφ' ἑκατέ-

4 asclepius B || 5 astrologis B | iupiter B || 6 apolloni B | fluminis B || 5 ὄπλα B || 6 τοῦτον BVi legit l; delet Robert || 8 ἀγείρειν Vi || 9 ἔσχατον Ἰππόλυτον traiecit Heyne || 10 τὸν Θησέως coni Heyne
 10 medicine B || 12 iupiter B || 13 fulminavit P || 22—p. 195, 9 numerorum
pro fulminis
signis utitur P

1. Ceterum Serpentarius, qui super Scorpionem constitutus est tenens utraque manu Serpentem, ab astrologis dicitur fuisse Asclepius, qui dum medicina arte uteretur mortuos fertur suscitasse. quam ob rem iratus in eum Iovis domum eius fulminis ictu percussit, ipsum vero Apollini donasse et inter astra constituisse putatur.
2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in sinistra manu tres, in

1 constitus D || 2 astrologiis D || 3 ueretur D (corr D²) GK, ueretur S | mortuus K || 4 apollini D, apolini G, abpolloni K, apolloni S

manu tres, in dextera manu ρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α', ἐπὶ
 quatuor, in utroque humero τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς γ', ἐπὶ τῆς
 splendidam unam, in alter- δεξιᾶς δ', ἐφ' ἐκατέρων ἰσχυρίων α',
 utris lumbis unam, in utro- ἐφ' ἐκατέρων γονάτων α', (ἐπὶ
 5 que genu unam, in dextera τῆς δεξιᾶς κνήμης α', ἐφ'
 tibia unam, in alterutris pedi- ἐκατέρων ποδῶν α'), τὸν ἐπὶ
 bus unam. | omnes decem et τοῦ δεξιοῦ λαμπρὸν [α']. τοὺς
 septem. Serpentis vero se- πάντας ις'. τοῦ δὲ Ὀφρεως ἐπ'
 10 quentes. | omnes viginti tres | ἄκρας κεφαλῆς β'.

DE SCORPIONE (v. 84—87)

— pedibus conterit magnam bestiam utriusque | Scorpionis oculos
 et thorace stans | erectus. in id ipso Serpens duabus torquitor
 manibus | dextra levaque.

ΣΚΟΡΠΙΟΥ

- 15 1. Hic autem propter magnitu- Οὗτος διὰ τὸ μέγεθος εἰς
 dinem in duodecies vindex δύο δωδεκατημόρια διαιρεῖται,
 dividitur, et unam quidem καὶ τὸ μὲν ἐπέχουσιν αἱ χηλαί,
 habent Vergiliae, ceterum θάτερον δὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ

4, 5 utraque genua P || 6, 9 voce se-
 quentes indicare videtur latinus se non-
 nulla omiltere ex sideris delineatione
 facile aperta, quae magis etiam ob-
 scuravit interpolator infra subscrip-
 tus || 10 titulum om spatium tamen vacuo
 relicto P || 11 cf p. 193, 24 | oculus B ||

12 thorace scripsi ex Arato: ore B, hore P || 16 vindex (ἐκδικος cf Corp
 gloss lat II p. 289) non intellego || 17 quid esse ἢ h. B || 18 vergilie B; immo
 brachia χηλαί

2, 3 δεξιᾶς — ἀριστερᾶς BVI ceteri:
 traiecit Robert || 7 λαμπρότερον omisso
 α' coni Robert || 7, 8 τοὺς πάντας ις'
 post κεφαλῆς β' (9) scripta BVI: tra-
 iecit et scripsit ις' Robert

dextera tres, in unoquoque humero splendidam unam, in lumbis duas, in
 utroque genu singulas, in dextera tibia unam, in singulis pedibus sin-
 gulas. sunt omnes XVII. cum his vero quae in Serpenti sunt XXIII.

1. Scorpionum sane ideo a Iove inter astra conlocatum ferunt, eo quod Orio-

1 tres, immo quattuor | umero K (humero K²) || 2 dextera K (dextera K²) ||
 3 decem et septem DK | qui D (quae D²) K | serpente D²SH | viginti tres D |
 sequitur Serpentarius delineatus et inscriptus DGS, pictus at sine inscrip-
 tione K || 4 scorpionis G | collocatum SH | ferunt' D, ferunt' S

autem corpus et aculeum. *κέντρον. τοῦτον (φασίν) ἐπολή-*
putatur Incolo huic a Terra σεν Ἀρτεμις ἀναδοθῆναι (ἐκ)
missum apud Dianam nun- τῆς Κολώνης τῆς Χίου νήσου
tiare ei, quoniam ulla illi dif- καὶ τὸν Ὠρίωνα πληῖσαι, καὶ
fugiet bestia. cernitur autem οὕτως ἀποθανεῖν, ἐπεὶ δὲ ἐν
per actionem huic esse com- κυνηγεσίαι ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιά-
missum, quod Incolum aiunt σατο. ὃν Ζεὺς ἐν τοῖς λαμ-
percussum a bestia et ita προῖς ἔθρεκε τῶν ἀστέρων, ἵν'
mortuum. denique propter εἰδῶσιν οἱ ἐπιγινόμενοι ἄνθρω-
quod Terra audito hoc mirata ποι τὴν ἰσχύν τε αὐτοῦ καὶ τὴν
est, Iuppiter inter astra pos- δύναμιν.
suit, ut videant superbi ho- 10
mines naturam suam et po-
tentiam.

2. Habet autem stellas in utraque *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκατέ-* 15
 labia duas, quarum priores *ρας χηλῆς β', ὧν εἰσιν οἱ μὲν*
 quidem sunt magnae, secun- *πρῶτοι μεγάλοι οἱ δὲ δεύτεροι*
 dae obscurae, in fronte vero *ἁμανοί, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου*
 tres, ex quibus una splendida *(γ', ὧν ὁ μέσος λαμπρότατος,*
 media, in spinale splendidas 20

2 inculo P || 3,4 nunciare B || 5 cf 2 suppl Schaubach || 6 *κυνηγεσίῳ* B
schol AP German p. 68 Br. Hygin VI: corr Robert || 6,7 ἐβιάσατο B;
II 26 || 6 accione P || 11 Iuppiter B || cf Arati v. 637—644 || 16 δύο Vi || 19 cf
inater P || 13,4 potenciam B || 15 sqq. uti ad p. 197 b 1
tur numerorum signis P || 16 labia e
χελει et χηλῇ commutatis ortum | quorum B || 17 magne BP || 17,8 secunde
obscure B || 19 IV P

nem, qui et Incolo dicitur, adminiculo Dianae paene omnes bestias interficientem percusserit et occiderit sillae; quod Terra hac re conperta mirata et laetata sit, a se videlicet exortum serpentem interemptorem suarum interemisse bestiarum.

2. Habet autem stellas in utroque labio duas, quarum priores sunt magnae, sequentes minores, in fronte tres, e quibus media splendidior est, in

1 *magis etiam corruptit* | adminiculo D | pene D, poene GS || 2 *an sti-*
mulo? | sillae D (*nunc paene crasum*) KS, silvae G | terrae SI | comperta
 K || 3 mirata | (*Breysig e coniectura*): miratam D (m *paene craso*) GKS |
 letata G || 5 labia GSI | priorum D (-es D²) SI | magne DK || 6 in qu. G |
 splendidior K

tres, in ventre duas, in cauda *ἐπὶ τοῦ νύτου* λαμπροὺς γ', ἐπὶ
 quinque, in aculei summitate *τῆς κοιλίας β'*, ἐπὶ τῆς κέρκου δ',
 12. 22. duas. | omnes XVIII. *ἐπὶ τοῦ κέντρου β'*.
 5 *προηγείται μὲν ἐν αὐτοῖς πάν-*
των φαιδρότερος ὢν ὁ ἐπὶ τῆς
βορείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ.

DE BOOTEM (v. 91—95)

A tergo quippe indicio fertur similis | Arcturi custos (quem
 viri vocant Bootem, | pro eo quod sequitur Planstrum, idem
 10 Septentrionem) | et quasi succinctus ipse | ab aliis Septentrioni-
 bus obvolvitur utrum stella.

ΑΡΚΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ἰῶ.

1. Sed hoc dicitur, quod ipse *Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι*
 sit Arcas, qui de Calliste et *Ἀρκάς ἐστὶν ὁ <ἐκ> Καλλιστοῦς*
 15 Iove factus est. — habitavit *καὶ Διὸς γεγονώς, ὃν κατα-*
 autem erga Liceum violavit
 que eam Iovis nondum adsi-

1 IV in v. P || 3 /// X et VIII P || 7 *titu-* 1 suppl Robert | *λαμπροὶ* BVI ||
lum om spatio tamen vacuo relicto P || 3 β' Vi: δ' B || 14 *supplevi*; *ἐκ* pro
 8 indicio *non extrico* | custos P || 9, 10 ὁ coni Fell
 id est S. P || 10 *septentrionem* B | suc-
 cinctus *scil ὑπὸ ζώνῃ* | *septentrioni-*
 bus B || 13 *sed occiditur* B || 14 *caliste* B || 16 *sq. haec pervertit interpres*
male intellecta

dorso tres claras, in ventre duas, in cauda quinque, in aculeo duas. sunt
 omnes XVIII.

Arcturi custos ideo Bootes dicitur, eo quod Planstrum sequitur, id est
 Septentrionem, et quasi succinctus sit Septentrionibus.

5 1. Dicitur autem Callisto et Iove genitus et habitasse erga Licaone et ab
 eodem Iove in frusta concisus et in mensa positus, iterum reformatus et

1 V D || 2 X et VIII D, decem et nove K | *sequitur 'Scorpius' de-*
lineatus et inscriptus DGS, *pictus at sine inscriptione* K || 3 custos GK (*pri-*
 1
mius) | ideo *om* DS | e quod D || 4 succinctus GK, *cf* 1 || 5 *caliste* D, *caliste*
 GS, *calliste* K | *licaone* S: *lycaone* DGK, *licaonem* D² || 6 *Iove post refor-*
matus D² | *frustra* DGK | *iterumque* D²

milans Licaonem. Iovis autem κόψας Λυκάων ἐξένισε τὸν Δία
muneravit illum, ut ait Hesiodus (*cf. p. 181*), et concidens
infantem minutatim adposuit
super mensam. propter quod
et confudit eam (ex quo Mensa
vocata est civitas), — domum ἐκείνην μὲν ἀνατρέπει (ἀφ' οὗ
autem fulminavit, Licaonem ἡ Τραπεζοῦς καλεῖται πόλις),
vero in bestiam transmutavit τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κεραυνοῖ
et lupum fecit. Arcadem τῆς ὠμότητος αὐτὸν μυσσάθεις, 10
autem denuo reformavit. et τὸν δὲ Ἀρκάδα πάλιν συμπλά-
enutritus est ad quendam σαας ἔθνηκεν ἄρτιον καὶ
caprario. iuvenis cum esset, vi-
detur recurrere apud Liceum
ignoransque patrem. habita- 15
tores autem loci utrosque se-
cundum legem immolare fu-
turi, Iuppiter liberavit eos
propter cognationem et inter
astra posuit. — ἐν τοῖς ἄστροις ἀνήγαγεν. 20

2. Habet autem stellas in dex- Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς
tera quidem manu (quattuor), δεξιᾶς χειρὸς δ', οἱ οὐ δύνουσι,
quae non occidunt, in capite ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α',
nitidam unam, per singula ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμ-
humera unam, in mamilla πρὸν α', ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκα- 25

1 lycaonem B; immo Dianam | loves 7, 8 eicit Robert || 22 δ' legit interpres
B; immo Iovem — ille || 2, 3 esiodus (corr Robert): β' BVi || 25 μασθῶν BVi
B || 8 lycaonem BP || 10 archadem B ||

12 immo a quodam || 14 lyceum B || 15 patres B || 16 utrasque B || 18 iuppiter
B || 19 cognacionem B || 22 supplevi e graecis et interpolatore || 24 sqq. utitur
numerorum signis P

a quodam caprario enutritus. quem cum immolare vellent habitatores
loci, Iuppiter liberans inter astra conlocavit, Licaonem vero convertit in
bestiam.

2. Habet stellas in dextera quidem manu quattuor, quae non occidunt, in
capite splendidam unam, in singulis humeris singulas, in mamilla unam, 5

1 et nutritus K || 2 iuppiter G || 4 dextera G | quattuor DGK | que K ||
5 umeris D

unam, in dextro cubitu IV, *τέρων α', λαμπρόν τὸν ἐπὶ τοῦ*
 in sinistro unam, in medio *δεξιού, καὶ ὑπ' αὐτὸν α' ἀμαν-*
geniculorum unam. *ρόν, καὶ ἐπὶ τοῦ <δεξιού> ἀγκῶ-*

νος α' λαμπρόν, ἀνὰ μέσον τῶν
γονάτων α' λαμπρότατον, ὃς δὴ
Ἀρκτοῦρος καλεῖται, ἐφ' ἑκα-
τέρῳ ποδὶ λαμπρόν α'.

5 *3147. omnes quatuordecim*

DE VIRGINE (v. 96—146 *omissis* 105—110, *cf* p. 201, 6 *sqq.*)

10 Alterutris pedibus suspicies Bootes | Virginem [tulit] manu
 ferentem Spica dilucida. | quae astra non movet genus videtur
 inquit | stellarum a priscis perseveret parentibus, | de qua facile
 profertur. verbum quidem procedit sed (100) | humanum, quod
 denique terrigena cum existeret | principatum tenebat homini-
 15 bus contraria. numquam virorum | numquam antiquorum fuit ut
 dilectio mulierum, | sed sine coitu sedebat et immortalis per-
 mansit. | unde et iusta inter seniores posita invenietur (105). | (*cf*
p. 201, 6). cuius tempore quieta reiacent maria (110) | et vita nulli
 dolet priori generis, | sed boves et atrati ipsaque diligit plebem |
 20 dena milliis cuncta praebens, dator iustorum. | creatque terra genus
 aureum. | argentoque parvo et amplius iam Silvanus (115) | [non

1 cubito B || 2 sinistro *ex αὐτὸν* 3 suppl post *ἀγχ.* Gale Robert
et ἀριστερόν confusis ortum? || 9 *ἰλι-*
lum om P || 10 *auspicias scripsi (ex*
ὑποσκέπτῳ v. 96), cf rec int: subaistens BP | seclusi | in manu B || 11 *astra*
non movet — Ἀστρά — οὐ κελνῇ (κινεῖ) || 12 inquit B | perseverans B (vertit
ἐμμένειν pro ἔμμεναι) || 13 v. 100 verbum quidem currit s. h. iteratus p. 142, 18 ||
16 vertit φῖλα pro φῦλα | sine coitu — ἀναμῖξ | se debebat B || 19 ipsa qui
B || 21 v. 115 ἀργυρέωι δ' ὀλλγῇ τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ἑτοίμῃ ὠμίλει (= lo-
quitur) | Silvanus e πάμπαν fictus, cf infra p. 200, 10

in dextro cubito quattuor, in sinistro unam, in singulis genibus singulas.
 sunt omnes XIII.

Ad aspectum autem Bootis Virgo constituta est, quae inter Leonem
 et Libram in zodiaco locum tenet.

1 genitus K | unam DS || 2 quatuordecem D, quattuordecim K | *sequi-*
tur 'Bootes' delineatus et inscriptus DGS, delineatus at sine inscriptione K ||
 3 autem om SII (*add* SII³) | bootes GSII | quam GSII || 4 loco S (*corr* SII³)

erit hominum noxius neque malorum superveniet dolus 126] | lo-
quitur pacifica populo diva, | sed replebitur adhuc illud argenteum
genus, quando | venerit a montibus non dividit cum fragoribus |
silvas neque commiscetur coetaneis, | sed ab hominibus magnis
replebitur colonias (120) | nec adpropinquaverit cum furore ad-
prehendere malis, | neque adveniet fletus. | 'qualem aurei patres
generationi relinquebant | in peius. vos autem pessimiora parietis.
| et quid ubique praelia et innocentium sanguina (125) | non
erunt in hominibus, malum vero non erit | sed fructus.' et in
montibus ascensus populi | in ipsis amplius Silvanus relinquitur 10
videndus. | sed quandoquidem et illi obierint, quidam autem
effecti sunt | aenei genus, primum omnium ceteri viri (130), | qui
prioris venefici fabri erunt mucronem, | pro eo quod primi bo-
vem ceciderunt aratores, | tunc autem odio habetur Iusta,
cum genus virorum | septem sub caelo masculos creat. | pro- 15
pterea personat nunc hominibus (135) | esse Virgo propinquior
Bootes. |

Cui super utraque humera involvitur stella | tanta quidem
magnitudine tantoque subiacet splendore, | qui et maiori Arcturi
cauda videtur (140). | saeva enim movetur, saeva quidem quibus 20
propinquo sunt | astris. nonne talem vidi pavidam, | qualem
secus pedibus fertur bona magnaue | una quidem in maio, alia
autem a dextris descendens, | altera a sinistris in geniculo. sed
omnes quidem (145) | repente aliunde alius sine nomine vi-
dentur. 25

2 *vertit ἡ θεὰ pro ἡθεα* | *vertit ἔμπλεως pro ἔμπης* || 3 *fragore B* ||
4 *comiscetur B* | *coetaneis B* || 5 *replebit B* | *colonias — κολῶνας* | *ne ea adpropinquaverit B* || 5, 6 *adpraehendere B* || 7 *generacioni B* | *inpetus B* || 8 *quit P* | *prelia P* | *innocencium B, innocenium P*; *vertit ἀνάσαιον* || 9 (*cf* 4) *v. 126 legisse videtur καὶ δ' οὐκ ἔσεται ἀλλή cf ed* || 10 *Silvanus — πάντα cf supra ad v. 115* || 12 *omnium — ὁλωότεροι cum ὅλοι confusum* || 13, 4 *bovm P* || 14 *iusta* |||| *P* || 15 *septem — ἑπταθ' cum ἐπτά confusum* || 16 *nunc — ἐννυχίη (νῦν)* || 19 *minori P* || 20 *seva B* | *movitur P* | *seva B* | *quidem om P* || 21 *pavidam — ἐπιτεκμήραιο (cum -ταραχ- confusum?)* || 23 *sinistris — οὐραίοις cum ἀριστεροῖς confusum* || 24 *quippe r. B* | *alias B*

ΠΑΡΘΕΝΟΥ

1. Hanc dicit Hesiodus in Operibus (v. 256) et in Deorum creationem (v. 901, 2) filiam esse Iovis et Dianae vocarique eam Iustam. dicit autem et Aratus ab ipso sumere historiam, quod cum esset prius immortalis super terram cum hominibus conversabatur et a quibusdam non videbatur. cum mulieribus autem erat et quia Iustam semper vocabant eam mulieres (cf p. 199, 18).

Ταύτην Ἡσίοδος ἐν Θεογονίαι (v. 901, 2) εἶρηκε θυγατέρα Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην. λέγει δὲ καὶ Ἀρατος παρὰ τοῦτου λαβὼν τὴν ἱστορίαν (v. 105—110), ὡς οὕσα πρότερον ἀθάνατος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἦν, καὶ ὅτι Δίκην αὐτὴν ἐκάλουν. μεταστάντων δὲ αὐτῶν καὶ μηκέτι τὸ δίκαιον συντηροῦντων οὐκέτι σὺν αὐτοῖς ἦν, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη ὑπεχώρει. εἰτα στάσεων καὶ πολέμων αὐτοῖς ὄντων διὰ τὴν παντελεῖα αὐτῶν ἀδικίαν ἀπομισήσασαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν.

narrantur autem et cetera verba de ipsa plures. quidam enim aiunt illam esse Cererem, quidam vero Fortunam, pro eo quod et sine capite eam conpingunt.

λέγονται δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι περὶ αὐτῆς πλείστοι· οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν φασιν εἶναι Δήμητραν διὰ τὸ ἔχειν στάχυν, οἱ δὲ Ἴσιν, οἱ δὲ Ἀταργάτιν, οἱ δὲ Τύχην. διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματίζουσιν.

Hesiod. Theog. 199.

2 diat B || 3, 4 creacione B || 5 diane B || 6 iustum B || sumens? || 7, 8 istoriam B || 19 narratur B || 21 ipsam B || 21, 2 cerem B

1 Παρθένου inscriptum, in margine add ἀρκτικής B, ἀρκτικού Vi || 15 πο^ωλέμον Vi || 23 ἀταργάντην οἱ δὲ τύχην B, ἀταργαντηνοὶ τύχην Vi || 24, 5 σχηματίζουσιν Vi

1. Quam fabulose Hesiodus dicit filiam fuisse Iovis et Dianae et vocatam Iustam. hunc secutus Aratus dicit, quod, cum esset prius immortalis, cum hominibus versabatur et a quibusdam non videbatur. cum mulieribus erat et ab eis Iusta vocabatur. nonnulli eam aiunt esse Cererem, quidam vero Fortunam, pro eo quod et sine capite eam pingunt.

1 fabulosae G | Hesiodus DS || 2 dixit D || 4 a viris quidem coni Breysig | enim post n. K: om DGS || 5 fortunam DSI | et om S || 6 eam om DS

2. Habet autem stellas in capite quidem obscuram valde unam, in utrisque alis duas, in utroque cubito unam, alterutris manibus unam, in penula vestimenti sex, utrisque pedibus unam. omnes XVIII.
- Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' ἀμυρόν, ἐκατέρωι ὡμί α', πτέρυγι ἐκατέρωι β' (ὁ δ' ἐν τῇ δεξιᾷ πτέρυγι (μεταξὺ) τοῦ τε ὤμου καὶ τοῦ ἄκρου τῆς 5 πτέρυγος Προτρυγητὴρ καλεῖται), ἀγκῶνος ἐκατέρωι α', χειρὸς ἄκρας ἐκατέρωι α' (ὁ δ' ἐπὶ τῆς εὐωνύμου λαμπρὸς καλεῖται Στάχυς), ἐπὶ τῆς πέζης τοῦ χιτῶνος ἀμυρούς 5', ἐκατέρωι ποδὸς α' [οἱ πάντες κ'].

(DE GEMINIS CANCERE v. 147)

Tenent quippe Gemini medio subter Cancerem.

ΔΙΔΥΜΩΝ

15

- I 1. Hi dicuntur esse divi curiales. in Lacedemonia autem nutriti inlustres habebantur, Oὔτοι λέγονται Διόσκουροι εἶναι. ἐν δὲ τῇ Λακωνικῇ τραφέντες ἐπιφάνειαν ἔσχον,

1—8 *numerorum signis utitur* P || 2 α' ἀμυρόν vertit l (corr Fell): 3 utraque alas B || 4 unoquoque P || δ' ἀμυρούς BVi || 3 ἐκατέρω BVi || cubitu B || 6 penulo B | vestimentis 4 suppl IHVoss || 6 in margine Προ- X· P || 8 decem et novem P || 13 titulum supplēvi || 14 tenent — κρατὶ pro τρυγητῆρα Vi || 7 ἐπ' ἀγκ. B || 9, 10 in margine Στάχυς Vi || 11 ἀμυρούς 5' vertit l (corr Fell): ἀμυρόν α' BVi || 12 seclusi
demonia B || 18 inlustres P

2. Habet autem stellas in capite quidem obscuram unam, in unaquaque alis duas, in singulis humeris singulas, in unoquoque cubito unam, in singulis manibus singulas, in penula vestimenti sex, in unoquoque pede unam. omnes decem et novem.
1. Castor interea et Pollux, quos nos Geminos vocamus, dicuntur fuisse divi

1 quidam DGK (i in rasura) || 1 ala — 2 unoquoque om K | in a. — singulas om G || 3 vestimentis DSI || 4 sequitur 'Virgo' delineata libram sinistra dextra spicam tenens et inscripta DGS, delineata at invisibilibus hodie manibus sine inscriptione K

in dilectione quidem fraterna φιλαδελφίαι δὲ ὑπερήνεγκαν
 superabant omnes. non enim πάντας· οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς
 propter principatum neque οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν.
 5 bant, sed cuncta simul age-
 bant. ex quibus unus cum
 incidisset in furorem propter
 Athineorum iurgia, quae inter
 eos exarserant, sustinuit pa-
 10 tienter concedere illi immor-
 talitatem alter, in quo aequum
 inter eis convenerat ut antea
 tempus.

μνήμην δὲ αὐτῶν Ζεὺς θέσθαι
 βουλόμενος τῆς κοινότητος Δι-
 δύμους ὀνομάσας εἰς τὸ αὐτὸ
 ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς
 15 ἀστροῖς.

2. Habent autem stellas unus Ἐχουσι δὲ ἀστέρας ὁ μὲν ἐπο-
 20 quidem, qui excedit a Cancere, χούμενος τοῦ Καρκίνου τῆς κε-
 in capite splendidam unam, φαλῆς
 in singulis humeris unam
 splendidam, in utroque genu ἐκατέρωι γόνατι α', ὁ δ'
 unam. omnes primus V. qui ἐχόμενος ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 25 suscipit alter in capite splen- ἓνα λαμπρόν, ἀριστερῶι ὤμῳι
 didam unam, in humero si- λαμπρόν α', ἐπὶ μαστῶι ἑκα-

4, 5 contendeat P || 7 incidisset B | 26 μασθῶ BVI

furore P || 8 que B || 9 exarserant P ||

12 eos B || 19 sqq. *numerorum signis utitur* P || 20 qui excedit — ἐποχο-
 μένος | a cancro B || 23, 4 utraque genua una B || 24, 5 qui suscepit B; — ὁ
 ἐχόμενος

curiales, nutriti autem in Lacedaemonia et propter dilectionem fraternam,
 in qua omnes superabant, illustres habit et in astra conlocati. est
 enim signum omnibus signis in zodiaco altius.

2. Habent autem stellas unus quidem, qui excedit Cancrum, in capite splen-
 5 didam unam, in singulis humeris singulas splendidas, in unoquoque genu

1 lacedemonia DGS, lacaedaemonia K || 2 illustris D (-es sunt D²) GK |
 inter G || 3 signum in SI | signis om DS || 4 unam D (us D²) || 5 sigulis SII |
 singulas om G

BP 44.

nistro unam, per singula fe-
mora unam, in dorso tres.
[omnes decem]

τέρωι α', ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α',
ἄκρας χειρὸς α', ἀριστερῶι γό-
νατι α', ἐκατέρωι ποδὶ α', ὑπὸ
τὸν ἀριστερόν πόδα α', ὃς κα-
λεῖται Πρόπους.

5

II 1. CANCER. Hic videtur poni
inter astra propter Iunonem,
quoniam Hercules aliis auxi-
liando, eo quod hydriam
Neraida abstulit, de fonte
salienis percussit eum in pede,
sicut ait Panyasis in Hera-
clea.

ΚΑΡΚΙΝΟΥ. Οὗτος δοκεῖ ἐν
τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἑραν,
ὅτι μόνος Ἑρακλεῖ τῶν ἄλλων
συμμάχουντων, ὅτε τὴν ὕδραν
ἀνήκει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδῇ- 10
σας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα,
καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν
Ἑρακλείαι (fr 3 K). Θυμωθεὶς
δ' ὁ Ἑρακλῆς δοκεῖ τῶι ποδὶ
συνθλάσαι αὐτόν. ὅθεν μεγάλης 15
τιμῆς τετύχηκε καταριθμούμενος
ἐν τοῖς ἰβ' ζωιδίοις.

2. Habet autem stellas in testo
splendidas duas, in dextris

2. Ἔχει δὲ ὁ Καρκίνος ἐπὶ τοῦ
ὀστέρακου ἀστέρας λαμπροὺς β'

2 dorsu P || 7 Iuno P || 8 quā B ||
9 ydriam B || 10 ὕδραν Λερναίαν ἀνή-
ρει || 11 eam in pedem B || 12 ait om
P | panyas BP || 12, 3 heradea B, era-
clea P || 18 testam B || 19 sqq. numero-
rum signis utitur P

3, 4 ἐκατέρωι — πόδα α' om Vi ||
17 secuntur Asinorum et Praesepis
catasterismi in BVi ceterisque codici-
bus, quos ad v. 892 adscripsit I, ubi
videas || 19 β' BVi

unam. sunt simul V. alter in capite splendidam unam, in humero sinistro
unam, in singulis femoribus singulas, in dorso sex. sunt simul X.

1. Cancrum namque ideo fabulae inter astra locatum aiunt, quoniam Her-
culem aliis auxiliantem et hydriam de fonte Neraida auferentem salienis
in pede percusserit, sicut ait Panyas in Heraclea. 5
2. Habet stellas in testo splendidas duas, in duobus dextris pedibus in uno-

1 quinque DK || 2 secuntur 'Gemini' delineati et inscripti DGS, deli-
neati sine inscriptione K || 3 inter astra locatum DS: locatum inter astra G,
in astra conlocatum K || 3, 4 herculum D (-em D²) K, erculeum S || 4 auxiliantem
K | nerarida S || 5 ait om S | panias DGS | heradia S, hereaclea K || 6 testa
D², texto S | dubus K | in ante un. om K

- pedibus per singulos unam,
 5 in sinistro priori I, in tertio unam, in os unam, in dextro labio tres, in sinistro unam. omnes decem.
- (οὗτοι εἰσιν οἱ Ὅροι, τὸ δὲ νεφελίον ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ ὀρωμένη Φάτνη, παρ' ἧι δοκοῦσιν ἐστάναι), ἐπὶ τοῖς δεξιῶς ποσὶν ἐφ' ἑκάστωι ἁ λαμπρόν, ἐπὶ δὲ τῶν ἀριστερῶν τοῦ πρώτου β' λαμπρούς, καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου β', καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἁ, ὁμοίως ἐπ' ἄκρας τοῦ δ', ἐπὶ τοῦ στόματος <ἁ> καὶ ἐπὶ τῆς χηλῆς τῆς δεξιᾶς γ' ὁμοίως μεγάλους, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χηλῆς <ἁ>. οἱ πάντες ιη'.

(DE LEONE v. 148—155)

- 15 Pedibus quidem retrorsis Leo subsistens bene decet. | hic quoque aestu messorum inici iubet. | hic autem ubi spicas et vacue cernuntur segetes | aestatisque prima convenit Leo. | honorifice decantantes annua dicere adinventi | repente incedunt, navigia vero non amplius remis | rectum cognoscere iter. mihi
 20 placita [sine ventis] | ad ventum quidem transcurrit gubernacula tendens.

4 singulis P | 5 tercio B | 7 sinistro II P | 14 *titulum suppleri* | 15 dicet P (decet P¹ vel P²) | 16 messorum — *θερεῖται* — *κέλευθαι cum* *θερισται* *et κελεύει confusa* | 17 estatisque B | 17, 8 honorifice *e τῆμος et τιμ- confusis ortum* | 18 decantes P | 10 <ἁ> vertit l (suppl Robert) | 11 vertit annua — *ἐτησίαι* | 19 michi B | 20 *seclusi* 5 ἑκάστον coni Robert; ἐκατέρω BVi | 6 τῶν ἀριστερῶν corr Robert: τοῖς·οῖς BVi | 7 λαμπροί BVi | 7, 8 δευτέρου β' καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἁ vertit l (corr Fell): δεξιῶ καὶ ἐπὶ τοῦ τροπικοῦ BVi | 9 ἄκρας αὐτοῦ δ' BVi | 10 <ἁ> vertit l (suppl Robert) | 11 vertit χεῖλει l, cf ad p. 196a 16

quoque unam, in sinistro priore duas, in tertio unam, in ore unam, in quarto unam, in dextro labio tres, in sinistro duas.

1 in ore unam om GS | 1, 2 in quotto GK | *sequitur 'Cancer' delineatus et inscriptus DGS, sine inscriptione K*

ΛΕΟΝΤΟΣ

1. Hic est autem de inlustri- *Οὗτός ἐστι μὲν τῶν ἐπιφα-*
 mis astris. putatur etiam a *νῶν ἄστρον, δοκεῖ δ' ὑπὸ Διὸς*
 Iove honorificatum animal *τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζώιδιον διὰ*
 istud, pro eo quod quadru- *τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι.* 5
 pedibus praeest. quidam vero *τινὲς δέ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους*
 aiunt, quoniam Hercules pri- *πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημο-*
 mus dimicatur fuit memora- *νευθῆναι· φιλοδοξῶν γὰρ μόνον*
 tus. laudabilem enim solum *τοῦτον οὐχ ὅπλοις ἀνείλεν, ἀλλὰ*
 hunc inermis perimit, sed *συμπλακεὶς ἀπέπνιξεν. λέγει δὲ* 10
 adprehensum effocavit. *περὶ αὐτοῦ Πεισανδρος ὁ Ῥό-*
διος (fr 1 K.). ὅθεν καὶ τὴν
δορὰν αὐτοῦ ἔχει, ὡς ἐνδοξον
ἔργον πεποιηκώς. οὗτός ἐστιν
ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ ὑπ' αὐτοῦ φο- 15
νευθεὶς.
2. Habet autem stellas in capite *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-*
 quidem tres, in cervice duas, *φαλῆς γ', ἐπὶ τοῦ στήθους β',*
 in pectore unam, in spinale *ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς λαμπρὸν*
 tres, in caudae summitate *α', ἐπὶ μέσης α', ὑπὸ τὴν κοι-* 20
 splendidam unam, sub pec- *λίαν α', ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α', ἐπὶ*
 tore duas, in anteriore pede *τοῦ ὀπισθοῦ γόνυ α', ποδὸς*
 nitidam unam. | omnes XVIII. | *ἄκρου λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ τρα-*

1, 2 illustrissimis B || 6 preest B || 7 qm̄ 3 ἀστέρων Vi || 7 πρῶτον BVi ||
 B, quoniam P || 8 idem ac dimicator 10 συμπλακεὶς Vi || 11 πίνδαρος BVi ||
 (= ἄθλος) || 10 inermis B || 11 adprae- 13 ἔχειν BVi; subindicat picturam
 hensum B | offocavit B || 17 sqq. *signis* (p. 190) || 14 ἔργον om B || 22 γάγα-
 numerorum utitur P || 23 X et VIII P τος Vi

1. Leonem aiunt idcirco inter astra conlocatum, eo quod praesit quadrupe-
 dibus, sive propter memoriam Herculis, qui leonem ingentem inermis di-
 citur peremisse.
2. Habet autem stellas in capite tres, in vertice duas, in pectore unam, sub
 pectore duas, in dorso tres, in caudae summitate splendidam unam, in 5
 anteriore pede splendidam unam. sunt omnes XVIII.

1 intes K || 3 perimisse G || 4 cervice recte l || 5 caude K | tres ante suū.
 iteravit K | sumitate D, summitatem G || 6 decem et IX DK | sequitur 'Leo'
 delineatus et inscriptus DGS, deest spatio tamen vacuo relicto K

5

χήλου β', ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ',
ἐπὶ μέσῳ τῆς κέρκου α', ἐπ'
ἄκρας λαμπρὸν α', ἐπὶ τῆς κοι-
λας α'. — ὀρῶνται δὲ ὑπὲρ αὐ-
τὸν ἐν τριγώνῳ κατὰ τὴν κέρ-
κον ἁμαυροὶ ἑπτὰ, οἳ καλοῦνται
Πλόκαμοι Βερενίκης Εὐεργέτι-
δος.

⟨DE AGITATORE v. 156—166⟩

- 10 Ecce iam Agitator inter astra ponitur. | cogitare videtur, qua
ratione accedit Caprea | eorundem Hedorum, quem quidam pur-
puream vocant. | aliquotiens cogitaverunt postulantes homines, |
ipsum quidem ubique magnis Geminis (160) | adponi, nuncupari
autem propter Helicem quibus summae carinae | contra innuit.
15 et hic convolvitur humeris | Caprea sacra, quem verbo mammas
promittit, | quam Capream nutricem esse Iovis vocant. | sed qui-
dam multum dilucidam. et quod eius (165) | subtiles Heduli cer-
nuntur prae manibus fructus signat.

ΗΝΙΟΧΟΥ.

- 20 1. Hunc dicunt, quem Iuppiter Τούτον λέγουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς
primum vidit inter homines ἰδὼν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρ-

9 *titulum supplevi* || 11 *racione* B | 2 τοῦ κ. B || 7 πλόκαμοι BVI
edorum B | quidem B || 12 *aliquociens*
B | postulaverant cogitantes B || 13 non capari B; *κεκλιμένον δὲ εἰς vertit pro*
κεκλιμένον δήεις || 14 *summe carine* B; *ἄκρα κάρηνα Aratus* | *econtra* B || 17
eduli B || 18 *p superscripto* re P | *fructus prae manibus s. B (καρπὸν κατὰ*
χειρός) || 20 *iuppiter* B

- Cuius caput non multum distat ab Helice, genna adponuntur Geminis,
pedes iuxta Tauri cornua. Capream autem, quae ante eum pingitur, nutri-
cem eiusdem Iovis fuisse asseverant et idcirco inter astra conlocatam. Hae-
duli vero, quos Agitatur in brachio portat, secundum gentilium opinionem
5 fructus significare noscuntur.

1. Agitatorem ferunt Erichthonium fuisse, quem fabulae postarum Vulcani

1—5 *post p. 208, 4 scripta: traieci ut* 1 || 1 capud GK | *helicae* DS,
helyce G, *haelicae* K | *genu* D | *adponitur* G | *gemmis* DSI || 2 *pedibus* GSI |
agitemque SI || 3 *conlocatum* K || 3, 4 *heduli* GKS || 4 *agitator* D *cf p. 206 a 8* ||
5 *fructus Breyzig nescio unde* || 6 *erichthonium* D, *erichonium* K

equorum iungere currum, μα ζεύξαντα ἵππων (ὅς ἐστιν
 Ericthonem quidem Vulcano Ἐριχθόνιος ἐξ Ἥφαιστον καὶ Γῆς
 et Terra factum, et admira- γενόμενος) καὶ θαυμάσας, ὅτι
 tus, quod solis consimilem τῇ τοῦ Ἑλλοῦ ἀντίμιμον ἐποι- 5
 fecerit currum subiungens ἤσατο διφρεῖαν ὑποζεύξας ἵπ-
 equos albos primusque Athe- πους λευκοὺς πρῶτον τε Ἀθη-
 nis pompam induxerit arcem νᾶι πομπὴν ἤγαγεν ἐν ἀκροπό-
 et templum fecit. λει καὶ ἐποίησατο πρὸς τούτοις
 ἐπιφανῇ τὴν θυσίαν αὐτῆς σε-
 μνύνων. . . . 10

dicit autem et Euripides de eius
 natione.

λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ
 τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον
 τοῦτον. Ἥφαιστον ἐρασθέντα
 Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῇ-
 ναι. τῆς δὲ ἀποστρεφομένης 15
 καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἰ-
 ρουμένης ἐν τινι τόπῳ τῆς Ἀτ-
 τικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι
 καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευ-
 θῆναι, Ἥφαιστος δόξας αὐ- 20
 τὴν κρατῆσειν καὶ ἐπιθέμενος
 πληγεῖς ὑπ' αὐτῆς τῷι δόρατι
 ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν φερομέ-
 νης εἰς τὴν γῆν τῆς σπορᾶς.
 ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, 25
 ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη.
 καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὔρε καὶ
 ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμε-

4 soli tam similem B || 6 aequos 6 πρῶτος coni Robert || 9, 10 σεμνύνων
 albas P || 7 urbem pro arcem B || 11 Vi || 20 scil Παρθενώνα | scripsi, cf
 euripedes P || 12 nacione B; — γενέσεως p. 181b 3—5: Ἥφαιστον δς BVi; Ἥφαι-
 στ(ει)ον suppl ex Hygino II 13 (qui
 tamen et ipse male graeca intellexit) Matthiae || 25 γεγενῆσθαι Vi

et Terrae filium asserunt. quem cum Iovis vidisset inter homines equos
 albos iungere et Solis quadrigae similem hominibus facere primumque
 Athenis pompam inducere arcem templumque aedificare, inter astra con-
 stituit.

1 adserunt G | hominis K | aequos K || 2 quadrigae D8 | primum quae (q̄) G
 GK || 3 edificare G | in K

νος. ἤγαγε δὲ ἐπιμελῶς τὰ Παν-
αθήναια καὶ ἄρμα ἡνιόχει ἔχων
παραβάτην ἀσπίδιον ἔχοντα καὶ
τριλοφίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
5 ἀπ' ἐκείνου δὲ κατὰ μίμησιν ὁ
καλούμενος ἀποβάτης.

ἐσχημάτισται δ' ἐν τούτῳ ἡ
Ἀἴξ καὶ οἱ Ἑριφοί.

Μουσαῖος γάρ φησι Δία γεν-
10 νώμενον ἐγχειρισθῆναι ὑπὸ
Ῥέας Θέμιδι, Θέμιν δὲ Ἀμαλ-
θελαι δοῦναι τὸ βρέφος, τὴν δὲ
ἔχουσαν αἶγα ὑποθελαι, τὴν δ'
ἐκθρέψαι Δία. τὴν δὲ αἶγα
15 εἶναι Ἑλλίου θυγατέρα φοβεράν
οὕτως, ὥστε τοὺς κατὰ Κρόνον
θεοὺς βδελυττομένους τὴν μορ-
φὴν τῆς παιδὸς ἀξιῶσαι Γῆν
κρύψαι αὐτὴν ἐν τινὶ τῶν κατὰ
20 Κρήτην ἄντρων. καὶ ἀποκρυ-
ψαμένην ἐπιμέλειαν αὐτῆς τῇ
Ἀμαλθελαι ἐγχειρίσαι, τὴν δὲ
τῷ ἐκείνης γάλακτι τὸν Δία
ἐκθρέψαι. ἐλθόντος δὲ τοῦ παι-
25 δὸς εἰς ἡλικίαν καὶ μέλλοντος
Γίγασι πολεμεῖν, οὐκ ἔχοντος δὲ
ὅπλα, θεσπισθῆναι αὐτῷ τῆς
αἰγὸς τῇ δορᾷ ὅπλῳ χρήσα-
σθαι διὰ τε τὸ ἄνθρωπον αὐτῆς
30 καὶ φοβερὸν καὶ διὰ τὸ εἰς μέ-
σῃ τὴν βίῃ Γοργόνος πρόσω-
πον ἔχειν. ποιήσαντος δὲ ταῦτα
τοῦ Διὸς καὶ τῇ σκέπτῃ φανέν-
τος διπλασίονος, τὰ ὅσα δὲ
35 τῆς αἰγὸς καλύψαντος ἄλλῃ δο-
ρᾷ καὶ ἔμψυχον αὐτὴν καὶ ἀθά-

2 ἄμα ἡνιόχον BVI: corr Robert | 8 in margine Αἰγὸς Ἑριφῶν VI ||
13 ὑποθελαι ἢ diversa tinctura in rasura VI | 16 χρόνον VI | 18 αἰγὸς coni
Koppiers | 26 Τιταῖσι coni Robert | 33 τῇ τέχνῃ VI | 35, 6 δορᾷ VI

Comm. in Ar. rel. ed. Maase.

νατον κατασκευάσαντος αὐτὴν
 μέν φασιν ἄστρον οὐράνιον κα-
 τασκευάσαι . . .

quidam vero aiunt Myrtelum
 esse, cuius nomine agitator
 Oenomao fuit.

τινὲς δὲ φασὶ Μυρτίλον ὀνό-
 ματι τὸν ἡνίοχον εἶναι, τὸν ἐξ 5
 Ἑρμοῦ γεγονότα.

2. Habet autem stellas in ca-
 pite unam, in utroque humero
 unam,

ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς α' καὶ ἐφ' ἑκατέρων τῶν
 ὤμων α' (ὧν τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ
 ἀριστεροῦ λαμπρόν, ὃς καλεῖται 10

per singula cubita unam,
 super dextram manum unam,
 in sinistrae summitate duas,
 quae et vocantur Heduli.
 omnes octo.

Αἰξ), ἐφ' ἑκατέρου ἀγκῶνος α',
 ἀριστερᾶς χειρὸς β', οἱ δὲ κα-
 λοῦνται Ἑριφοί. τοὺς πάντας 15
 ὀκτώ.

⟨DE TAURO v. 167—178⟩

Secus pedes quidem Agitatoris cornibus ruit Taurus. | quem
 quidam putant inter signa positum, | quod in capite discernitur.
 non amplius aliud | quam signis prodigiosum in bubus, qualis

4 mirtelum B || 5 esse *superscriptum* 1 κατασκευάζοντος Vi || 2, 3 lacunam
 P | eius ante cuius *linea subducta* P || indicavit Robert eiectis verbis α. οὐρ.
 5, 6 agitator Oenomao *tentavi*: agita-
 tori diamo BP || 8—15 *numerorum signis* post τὸν e ceteris testibus
utitur P || 8 utroque humero B || 12
 dextra manu B || 13 sinistra B || 16 *titu-*
lum supplevi || 19 bubus a *ex u facto* P

2. Habet quidem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas, in sin-
 gulis cubitis nihilominus singulas, in dextera manu unam, in sinistrae
 summitate duas, qui vocantur Heduli. sunt in summa VIII.

1. [Porro Taurum inter astra quidam putant positum propter Iovem, quod
 in bovem sit fabulose conversus]

1—2 in sing. hum. — manu unam *om* G | in sing. cub. nih. sing. *om*
 SII || 2 cubitos K | nihil hominus K | dextra K | sinistra DGK || 3 heduli DG
 KS | summo octo DKS | *sequitur* 'Agitator' cum Haedulis et Capra flagellum
 dextra tenens DGS, pictus Capra hodie invisibili sine inscriptione K || 4, 5 *ex*
 Isidori Etym III 70, 24 interpolator ea explevit, quae in 1 intellegi non
 possunt || 5 fabulosae DSI, fabulare K

ipse (170) | stellarum utrumque obvolutus figuratur. | vocarique eorum nomine dictum, neque ut | victoria. talis quidem est, qualis in omni fronte | Taurus committere. neque cornu summitate | et pede dextro adiacens Agitatori (175) | una stella super
 5 eminet. quae comprehendere fertur, | sed Taurus preponitur Agitatori | in aliis descendere satur magis quam ascendisse.

ΤΑΥΡΟΥ

1. Hic dicitur inter astra poni, *Οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις*
 pro eo quod Europem ad- *τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγα-*
 10 duxerit a Phoenice in Cretem *γεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην*
 {certum est} per medio ae- *διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπί-*
δης φησὶν ἐν τῷ Φοῖβῳ (fr 820
 Frixo. pro hac ratione inter *N.). χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπι-*
 15 inlustrissimis est a Iove ho- *φανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τι-*
μηθεῖς.
 alii quoque aiunt bovem esse, *ἕτεροι δὲ φασὶ βοῦν εἶναι,*
 imitatorem Ius. inter astra *τῆς Ἰοῦς μίμημα. χάριν δὲ ἐκε-*
 etiam pro hoc a Iove hono- *νης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον.*
 20 Tauri quoque frons, quae Subu- *τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μέτωπον*
 culae nominantur. *σὺν τῷ προσώπῳ αἱ Ὑάδες*
καλούμεναι περιέχουσιν.

1 obvolvitur figuratus B | 2 victoria
 = ἡγωνιστοὶ | 3 committere B | 6 fa-
 tur P | 8 post poni P quo | 10 faenice
 B, phenicae P | 11 *seclusi* | medium
 P | 11, 2 equore B | 12 euripides B |
 13 fixo B | ratione B | 14 inlustrissi-
 mis B | 17 inimitatorem P | 1. eius et
 inter B | in a. P | 18 etiam om B |
 hanc P | 20, 1 subucule B

20 in margine ΥΑΛΩΝ Vi

alii vero, pro eo quod Europam adduxerit a Phoenice per medium aequor in Cretem. plerique autem aiunt bovem esse, imitatorem Ius, et ideo inter astra a Iove conlocatum. Tauri quoque frons, quae Subuculae no-

1 aduxerit K | foenicae DK, foenice GS | 2 emitatorem SI | iuris DG
 KS | 3 subaculae D (*superscriptis* a septem stellis abest D⁹)

idcirco ait Pherecydis Atheniensis mammas esse Liberi patris, quae Dodoniadae sponsae vocabantur.

πρὸς δὲ τῇ ἀποτομῇ τῆς 5
ῥάχεως ἡ Πλειάς ἐστιν ἀστέρας
ἔχουσα ἑπτὰ, διὸ καὶ ἑπτάστε-
ρος καλεῖται. οὐχ ὁρῶνται δὲ
εἰ μὴ ἔξ, ὁ δὲ ἑβδομος ἀμυρόσ
ἐστι σφόδρα. 10

2. Habet quidem stellas Taurus

in cornu quippe utroque unam,
in fronte duas, per singulos
oculos unam, in nare I,

ἔχει δ' ὁ Ταῦρος ἀστέρας ζ',
ὅς δ' ἡ ὑπεναντία ἔρπει καθ' ἐαν-
τὸν ἔχων τὴν κεφαλὴν, ἔφ' ἑκα-
τέρων δὲ τῶν κεράτων ἐπὶ τῆς
ἐκφύσεως α', ὧν λαμπρότερος ὁ 15
ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἔφ' ἑκατέ-
ρων τῶν ὀφθαλμῶν α', ἐπὶ τοῦ
μυκτῆρος α', ἔφ' ἑκατέρων τῶν
ὠμῶν α' (οὗτοι Ὑάδες λέγονται),
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος 20
τοῦ ἐμπροσθίου α', ἐπὶ τῶν χη-
λῶν α', ἐπὶ τοῦ δεξιῶ γόνατος α',

(haec septem Subuculae di-
cuntur), in geniculo anteriore
unam, in paleo duas et in
dextero geniculo unam, in

1, 2 athenensis B | 3 dodoniade
sponse B || 14 sqq. *numerorum signis*
utilitur P || 14 cornua — utraque B || 16
oculos B | *lacunam indicavi* || 19 hec a.
subucule B || 21 in p. — 22 gen. unam
om P

5 in margine ΠΑΡΙΑΔΩΝ VI || 7
ἑπτάσπερος coni Wilamowitz, cf ad
Arati v. 257 || 9 μὲν VI || 10 ἐστὶν VI ||
11 post ζ' <ἐπὶ τῆς κεφαλῆς> supplet
Robert || 12 cf p. 210 b 13; ὁ δὲ coni
Heyne | ὑπ' ἐναντία VI || 12, 3 καθε-
μένην ἔχων coni Robert || 18, 9 ἐ. τῶν
ἄκρων κέρατων α' coni Robert || 22 β'
ἐ. Robert

minantur, a Pherecide Atheniensi mammae fuisse dicuntur Liberi patris et vocatae Dodoniades sponsae.

2. Habet stellas in singulis cornibus singulas, in fronte duas, in unoquoque oculo unam, in nare unam (haec septem Subuculae sive Pliades nominantur), in geniculo anteriore unam, in palcaribus duas, in dextro geniculo 5

1 pherecidae D, pherecyde K | mammae *subducta linea* D², mamme
S || 2 vocatae DGKS | toniadae (n *expuncto* D) DS, todoniadae GK || 3 uno-
quoque K || 4 Hyades coni Robert || 5 geniculo a. GS | d. geniculo G

collo duas, in spinale III, ἐπὶ τοῦ τραχήλου β', ἐπὶ τῆς
 novissima splendida, in ven- ῥάχεως γ', τὸν ἔσχατον λαμ-
 tre I, in pectore unam. | omnes πρὸν, ὑπὸ τὴν κοιλίαν α', ἐπὶ
 H₂J. decem et octo τοῦ στήθους λαμπρὸν α'. τοὺς
 5 πάντας ιη'.

⟨DE CEPHEO v. 179—185⟩

Nec non etiam Cepheus Medorum genus adest. | ipse inter
 archana praeponitur | caelumque penetrat, eo quod quasi pro-
 pinquus erat. | ipse quoque a dorsum veniens Canis cauda, id est
 10 Septentrionis Minoris, | Cepheus utrumque manibus extensis si-
 mili modo | aequaliter deductas protenditur Arcturi | pedibus
 alterutris, pedem ad pedem tendit.

ΚΗΦΕΩΣ

3. Hic est in ordine quartus. Οὗτος ἐν τάξει τέτακται τέ-
 15 arcticus circulus hunc recipit ταρτος (p. 134). ὁ δ' ἀρκτικός
 a pedibus usque ad pectore, κύκλος αὐτὸν ἀπολαμβάνει ἀπὸ
 reliquum autem intermedium ποδῶν ἕως στήθους, τὸ δὲ λοι-
 excedit ei ab arctico et ae- πὸν εἰς τὸ ἀνὰ μέσον πίπτει
 stivo solistitio. αὐτοῦ τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ θε-
 20 ρινοῦ τροπικοῦ.

2, 3 venire est una B || 7 adest — 3 ἔνα Vi || 18 ἀνάμεσον Vi
 Ἰασίδαο? | ad. hisippe i. B || 8 archa B |
 preponitur P | quasi = Διός || 9 dorso C ||
 10 minori P || 11 equaliter B | Arcturi — οὐρῆς || 12 protendit B || 15 arcticus
 circuli B || 17 intermediorum B || 18 arctico B || 18, 9 estivo B || 19 soli-
 sticio B

unam, in collo duas, in dorso tres, in ventre splendidam unam, in pectore
 unam. sunt in summa XVIII.

Cepheus ad Arcturi Minoris dorsum constitutus ad Arcturum Maiorem
 extenditur, ad pedem videlicet eius pedem tendens.

5 3. Hic est in ordine quartus. arcticus circulus hunc recipit a pedibus us-
 que ad pectus. reliquum autem eius excedit ab arctico et aestivo soli-
 stitio.

2 decem et octo DK | sequitur 'Taurus' delineatus et inscriptus DGS,
 sine inscriptione K || 3 chepheus G | constitus D | maiorum S^{II} || 4 et tenditur
 G || 5 recepit D³K || 5, 6 usque K || 6, 7 solisticio GK

1. Fuit ergo, sicut Euripedes ait, Aethiopum rex, Andromedae autem pater. qui filiam suam ad caetum dicitur adposuisse, quam Perseus divus salvavit. per quem et ipse inter astra factus est Athineorum scientia.
2. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in dextra manu nitidam unam, in utraque humera unam, in zona tres ex transverso, in dextro ilio septem, in sinistro geniculo duas, in summitate pedum supra pedes
- Ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης (p. 392) φησίν, Αἰθιοπίων βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ. τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κῆτει βοράν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσεν. δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γινώμη.*
- Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς β', ἐφ' ἑκατέρων ὠμων α' καὶ χειρῶν ἑκατέρων α', ἀγκύωνων ἑκατέρων α', ζώνης γ' λοξοὺς ἀμυροὺς, κοιλίας μέσης λαμπρὸν α', δεξιᾶς λαγόνος α', γόνατος α', ποδὸς ἄκρου α'.*

IV. omnes XVIII

3. Haec autem in septentrionis incisionem constituitur, intermedium autem septentrionalis circuli et aestivo solistitio. hic aquilonius vocatur sic.

2, 3 andromede B | 4 caetam B | 4, 5 adposuisse P | 5, 6 divus = Διός | 6 salvabit P | 8 athyneorum P (Ἀθηνᾶς) | scientia B | 10 II splendidas P | 11 I P | 12 humero B | I P | 13 III P | 14 hilio B | VIII P; *numeri corrupti* | 15 II P | 17 X et VIII P *qui numerorum signis utitur, quod nolo amplius enotare* | 18 hec B | incisione B | 18, 9 inter medio B | 19 solisticio B | 19, 20 hic — sic contra Aratum dicta, cf p. 112 a 4—5; quae antecedunt, suo ibi loco leguntur quamvis nunc mutila, aliena sunt p. 215, cf p. 185—9

1. Fuit ergo, sicut Euripedes ait, Aethiopum rex, Andromedae pater, qui filiam suam ad Cetum dicitur adposuisse, quam Perseus salvavit. per quem et ipse inter astra conlocatus est.
2. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in dextra manu nitidam unam, in unoquoque humero unam, in zona tres ex transverso, in dextrum ilium septem.
3. Hic autem in septentrionis incisione constitutus est inter medium septentrionalis circuli et aestivi solistitii.

1 euripede K, euru pedes S | ethiopum S | andromede S | 2 coetum DK | quem peraius G | salvit S | 4 splendas G | dextera DS | 5 umero D | tres et G | 7 constitus D | 8 aestivi DKS | *sequitur 'Cepheus' delineatus et inscriptus DGS, spatium vacuum imagini adpingendae relictum K*

(DE CASSIEPIA v. 186—191)

Hanc igitur a cinctura paululum transfigurata | prima ingressa est speluncam magni Draconis. | cuius pedibus demon provolutus etiam multum | nocte apparet ubique Cassiepia. |
 5 neque enim plures consimiles facti | astra vobis et elementa demonstrant.

ΚΑΣΣΙΕΠΙΑΣ

1. Hanc istorialiter profert So- *Ταύτην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ*
 phocles carminum vates prop- *τῆς τραγωιδίας ποιητής ἐν Ἀν-*
 10 ter invidiam Andromedae seu *δρομέδαι* (p. 157) *ἐρίσασαν περὶ*
Νηραίδας καὶ τὰς Νηρηΐσιν εἰσελθεῖν
εἰς τὸ σύμπτυμα, καὶ Ποσει-
δῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν
 15 *κῆτος ἐπιπέμψαντα. δι' ἣν*
 perdere caetum transmittens. *πρόκειται τῷ κῆτει ἡ Θυγάτηρ.*
 unde, ut dictum est (p. 214), *οἰκείως δὲ ἐσχημάτισται ἐγγὺς*
 inter astra ponitur iuxta *ἐπὶ δίφρον καθήμενῃ.*
 alterutrum. formatur quidem
 ipsa super solium sedens.
- 20 2. Habet autem stellas in capite *Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-*
 quidem splendidam unam, in *φαλῆς λαμπρὸν α',*

2 accinctura P | transfigurata — 11 *νηρήσιν* BVi || 16 *ἐσχ.* δὲ BVi:
μεταβλέψεως | 3 speluncam — *καμ-* traiecit Robert || 17 *καθιμένη* B
πῆς | 4 ubique — *παμμήνιδι* | 5 facti
— γανόωσι | vobis — *οἷ μιν (ὅμιν)* ||
 5, 6 elementa demonstrant — *συχόωσιν (στοιχεῖα) ἐπιρρήδην* || 10 andromede
 B || 11 *naraidis* B, *cf graeca* | et erum P || 12 pervenire P || 13, 4 pro ipsa P ||
 15 centum B | transmittens B, transmittentes P

1. Cassiepia interea, ut ait Sophocles carminum vates, propter invidiam Andromedae seu Neraidis et earum pulchritudinem dicitur pervenisse ad ruinam, et pro ea fertur Neptunus omnem regionem oetu transmissio vastasse. quam ob causam inter astra conlocata est. pingitur enim super sellam sedens.
- 5 2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in unoquoque humero

1 casiepia G, cassiepia K || 1, 2 andromede S || 3 neptun· D | coetu GK, ceu SII || 4 pingitur SII || 5 umero D

utraq̃ue humera splendidam
 unam, in dextro pectoresplen-
 didam unam, in dextro cubito ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος ἀμavρὸν
 unam, in summitate et de α', ἐπὶ τῆς χειρὸς α', γόνατος
 manu unam splendidam, in α', ποδὸς ἄκρον α', στήθους α' 5
 lumbagine splendidam unam ἀμavρὸν, ἀριστεροῦ μηροῦ λαμ-
 maiorem, in sinistro femore πρὸν α', γόνατος α' λαμπρὸν,
 duas, in geniculo splendidam ἐπὶ τοῦ πλινθίου α', τοῦ δίφρου
 unam, per singula in summi οὐ κάθεται ἐκάστης γωνίας α'.
 tate sellulae, ubi sedet, splen- 10
 didam unam. | omnes qua-
 tuordecim.

Be Hgg²

⟨DE ANDROMEDA v. 197—204⟩

Hoc enim et illud laudibus provoluta statua | Andromedae
 a matre tradita. quem oportet | nocte circumspicere, quod statim 15
 videtur | caput et utraq̃ue | humera pedesque summi et cinctura
 omnia. | etiam distenta | vinculis conexa cernitur et in caelo,
 reiciuntur | ad ipsum extensae prodigia dant manus ill(a)e.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΣ

1. Haec autem inter astra poni- Αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις 20
 tur propter inmortalem Persei διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσεύς

3 cubitu B || 4 et om B || 8 I P || 10 sel- 9 ἐνα Vi
 lule B || 14 laudibus — αἰνόν | andromede

B || 15 quam B | n. suscepere P || 17 distincta B || 18 et id l. B | extensae B |
 prodigia — πάντ' ἥματα (φαντάσματα cf Corp gloss II p. 160, 19) || 20 hec B

splendidam unam, in dextra parte pectoris unam, in dextro cubito unam,
 in unaquaque manu lucidam unam, in umbilico lucidam unam, in sinistro
 femore duas, in genu lucidam unam, in extrema parte pedis lucidam
 unam, in unoquoque angulo sellae, in qua sedet, lucidam unam. sunt in
 summa quattuordecim. 5

1. Andromedam namque Euripides dicit inter astra conlocatam esse propter

1 pectores K || 2—3 in sin. — 1. unam om G || 3, 4 in extrema p. p. l. u.
 om DSISII || 3 dextrema K || 4 selle DK | sedit G || 5 summo K | XII G | se-
 quitur 'Cassiepia' (Cassiephia D) delineata et inscripta DG, delineata S ||
 6 euripides G, erupedes S

certaminis memoriam. ex- ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη
tensas quidem habet manus, τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προσετέθη
qualiter et ipsa adposita τῷ κήτει, ἀνθ' ὧν σωθεῖσα
est caeto, pro eo quod sal- ἐπὶ τοῦ Περσέως οὐχ εἴλετο
vata a Perseo noluit patri τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ
commanere neque matri, sed μητρὶ, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ
spontanea voluntate in tem- Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου,
plum abiit cum illo, nobiliter εὐγενὲς τι φρονήσασα. λέγει
agens. dicit quidem et Eu- δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ
ripedes veraciter in quo de περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δρά-
ea conscriptum est textum. ματι (p. 392 N²).

2. Habet autem stellas in capite Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
quidem splendidam I, in utra- φαλῆς λαμπρὸν α', ἐφ' ἑκατέρου
que humera unam, ὤμου α', δεξιῷ ποδὸς β', ἀρι-
in cubitu dextro unam, in- κῶνος α', ἐπ' ἄκρας τῆς χειρὸς
summitate de manu unam ni- λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
tidam, in sinistro cubitu unam, ἀγκῶνος α', ἐπὶ τοῦ δεξιῷ λαμ-
in pedaliū de summitate- πρὸν α', ἐπὶ τῆς ζώνης γ', ὑπὲρ
manu nitidas duas, in zona τὴν ζώνην δ', ἐφ' ἑκατέρου
tres, super zona quatuor, per
singula genicula splendidam

1, 2 extensa B || 3 i. et apposita B || 2 προσετέθη BVi || 19 ὑπὲρ corr
7 voluntate om P || 7, 8 templum = Robert: ἐπὶ BVi
Ἄργος (ἄλσος?) || 8 habiit P: ab ar-
cum B || 13, 4 utroque humero B || 16
cubito P || 19 non extrico

aeternam Persei certaminis memoriam. quas cetui adposita et a Perseo
salvata contempnit habitare cum parentibus, sed sponte cum eo in templum
abiit.

2. Habet quidem stellas in capite splendidam unam, in utroque humero
unam, in cubito dextro unam, in manu nitidam unam, in sinistro cubito
unam, in brachio nitidas duas, in zona tres, super zonam quattuor, in

1 eternam G | coetui GK || 2 templo G || 3 habiit DGS || 4 utroquae K |
umero D || 6 quattuor G

H₇. B₂.

unam, in dextro pede duas, γόνατος λαμπρόν α', ἐπὶ τοῦ
in sinistro unam. | omnes δεξιού ποδὸς β', ἐπὶ τοῦ ἀρι-
viginti. | στεροῦ α'.

〈DE EQVO v. 205—224〉

Sed utique tenens propinquior adsequitur Equus | a ventre 5
velox, quippe superemicat stella una, | quidam ab umbilico
alterna novissima, quae supra renes posita est. | verum tamen
tres alias ad costas et humeros | Equum efficiunt distante ab
invicem aequis iugeribus, | bonae et magnae, in capite vero
nulla similis (210), | neque cervix longe definit novissimam stel- 10
lam | et priores, ut dictum est, | quaternis vicibus habentes circa
se considerandum est. | neque quadrupes est (ab umbilico enim
summo | medietate medius inciditur) sacer Equus (215). | quem et
aiunt a celsitudine Helicei | bonam aquam produci speciosior
Equus. | non enim ab Helicei summitate deponebat fontes, | sed 15
Equus quidem ipse conlisus. exinde subito aquam | effundit per-
cusso priore pede, quod (220) | primitus ab ipso aestimantes defama-
tus est Equi crinem. | sed quidam definierunt nonnulli | egregii viri
dicentes ipsum Equum | Ioves usus esset et eum commendaret.

IIIPOY

20

1. Hic cernitur medietate di- Τούτου μόνον τὰ ἔμπροσθεν
visus; ipsa anteriora parent φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Ἄρατος

5 tenens — κρατί, cf p. 178 a 3 | pro- 2 β' corr Robert: α' BVi || 3 α' corr
pinquior — πέλωρ (πέλας) || 6 quippe B | Robert: β' BVi || 21 μόνον corr Arnal-
I P || 7 renes — κα-ρήνω || 8 equo B | dus: μόνον BVi
distantes B || 9 equis B | bone B | magne

B || 11 ut dictum est — ἐρίσειεν || 12 quadrupedes P || 13 medius et medietate
B | inciditur B | et om B || 15 H. potestate d. P || 17 estimantes B (= νο-
μῆες) || 17, 8 defamati sunt P || 18 aegregii P (Θεσπιέων ἀνδρῶν) || 19 iove susus
B || 21 cernitur scil in pictura || 22 pareat B

singulis genibus singulas splendidas, in dextro pede duas, in sinistro
unam. sunt omnes XX.

1. Equus praeterea. quem quidam poetarum falsissime arbitrantur inter astra

2 viginti K | sequitur 'Andromeda' inter rupes delineata et inscripta
DGS, delineata K || 3 preterea D | quidem K | arbitantur D

- usque ad umbilicum. Aratus μὲν οὖν φησι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλι-
ait super Heliconem esse κῶνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην
crinem ad scapulam, a quo τῇ ὀπλῇ, ἀφ' οὗ καλεῖσθαι
et vocatur 'Equi crinem'. — Ἴππου κρήνην. — ἄλλοι δὲ τὸν
5 alii vero aiunt Pegasus esse, Πήγασον εἶναι φασὶ τὸν εἰς τὰ
qui ad astra evolavit post ἄστρο ἀναπτάντα ὕστερον τῆς
Bellerophontis interitum. ve- Βελλεροφόντου πτώσεως. διὰ
rumtamen, pro eo quod non δὲ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας ἀπί-
habuit alas, ingenio se quasi θανόν δοκεῖ τισὶ ποιεῖν τὸν
10 videtur fecisse. — poeta car- λόγον. — Εὐριπίδης δὲ φησι
minum Euripides ait apud Μελανίπτην εἶναι τὴν τοῦ Χεί-
Mel(an)ippe fuisse filia inter astra, quod in historiarum
refert, nutriri quam plurimum
15 circa silvestria loca. quod enim et naturalem aspectum
conservat, ab Eolo autem de- ρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου
lusa violari et aliquantulu- δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρῆναι καὶ
lum occulta. sed cum iam
20 manifestaretur propter pleni- διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦς φυ-
tudinem ventris fugiens in γεῖν εἰς τὰ ὄρη, κάκει ὠδινούσης
montibus et illuc parturiens, αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ
pater venire ad perquirendum

2 eliconem B || 5 pigasum P || 7 bel- 5, 9 ἀπίθανως (sic) VI || 17 θυγατέ-
lorofontis B || 9 ingenio — ἀπίθανον, ραν VI
cf p. 146b 12 || 11 aput B || 12 me-
leppae B || 13 istoriarum BP || 14 re-
ferit B || plurimam B || 23 perquirendam B

- conlocatum esse, eo quod a celsitudine Heliconis montis colisus percusso
priori pede aquam produxerit, quidam, pro eo quod Iovis eo usus fuerit,
nonnulli vero Pigasum putantes, qui ad astra post Bellerofontis interitum
evolaverit, plerique autem Meleppae filiam arbitrantes ab Eolo occulte
5 delusam et, ne a parentibus concepisse deprehenderetur, ad montana
fugisse, et, dum a patre comprehendi timeret, ut ab eo minime cognos-

1 hylicones G | montes GS | colysus DK || 2 equus G, eu sus K || 3 nun-
nulli K | pi(y) Gasum DGKS | quia astra D | pro G | uellere fontis DGS.
bellere fontes K || 4 meleppae DK: -e GS | eo loco S | obculte K || 5 dilusam
G | a om K | deprahenderetur D || 6 fuisse KSI | conpraehendi D, depre-
hendi G | cognusceretur GK

filiam. ipsa autem precabatur ζήτησιν, τὴν δ' εὔξασθαι κατα-
 tur adprehensa non cognosci λαμβανομένην πρὸς τὸ μὴ γνω-
 transfigurata est, et ita fieri σθῆναι μεταμορφωθῆναι καὶ
 equum, sicque paritura pue- γενέσθαι ἵππον. διὰ τοῦν τὴν
 rum. propter pietatem vero εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πα- 5
 eius ac patris inter astra per τρὸς ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς τὰ
 Dianam honorificari, pro eo ἄστρον τεθῆναι, ὁθεν τῷ Κεν-
 quod Centauri non est visa. ταύρῳ οὐχ ὁρατὴ ἐστὶ (Χείρων
 deterius enim dicitur illius γὰρ λέγεται εἶναι ἐκείνος). τὰ
 esse posterior pars. pro hoc δὲ ὁπίσθια μέρη αὐτῆς ἀφανῆ 10
 invisibilis est, ut non cognos- ἐστὶ πρὸς τὸ μὴ γινώσκεισθαι
 ceretur femineum sexus. θήλειαν οὖσαν.

2. Habet quidem stellas in rostro Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγ-
 obscuras duas, in capite niti- χους β' ἀμανρούς, ἐπὶ τῆς κε-
 dam unam, in collo unam, φαλῆς α', ἐπὶ τῆς σιαγόνης α', 15
 in maxilla unam, in ambas ἐφ' ἑκατέρῳ ὠτίῳ ἀμανρόν α',
 aures splendidas singulas, τῷ τραχήλῳ δ', ὡς τὸν πρὸς
 in cervice quatuor, τῇ κεφαλῇ λαμπρότερον, ἐπὶ
 in humero unam, in pectore τοῦ ὤμου α', στήθους α', ῥά- 20
 unam, in spino unam, in χεως α', ὀμφαλοῦ ἔσχατον α'
 umbilico novissimam splen-
 didam unam, in anteriora

6, 7 per Dianam om B || 9 deterius 13, 4 τοῦ ῥύγχους corr Robert: τῆς
 — Χείρων || 11 non om P || 12 sex P | ῥάχεως BVi || 14 δύο Vi
 13 rostrum B || 22 umbiculo P || 22, 3
 nitidam P || 23 in anteriora B: in-
 teriora P

ceretur, in equum conversam miseratione patris et Dianae ad astra conscen-
 disse. cuius posteriores corporis partes propter feminei sexus pudorem
 pingere contempserunt.

1. Habet autem stellas super nares obscuras duas, in capite nitidam unam,
 in maxilla unam, in singulis auribus singulas splendidas, in collo quattuor, 5
 in humero unam, in pectore unam, in spino unam, in umbilico nitidam

1 miseratione/// K | diane DS || 1, 2 conscenderit DGKS: correxi || 3 pin-
 gire D, pingere/// K || 4 autem om GK || 5 maxilla/// K | quatuor G || 6 umero
 DGK | spina K | umbiculo K

genicula duas, per singulas λαμπρόν, ἐμπροσθίων γονάτων
 unguis unam. | omnes decem β', ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'.
 32. 10 et octo.

⟨DE ARIETE v. 225—232⟩

5 Ipseque Aries inter divinis proferri iubetur, | videturque
 longinquo persequens erga circula | nihil hominum celeris currit
 Canis caudae Arcturi, | ipse quidem sollicitus et sine astra
 veluti lunae | circumspicere zonam, et sine lege quidem pro-
 digiosum | Andromedae (pauillum enim sub ipsa adfirmatur). |
 10 medio autem tristis magnum caelum perstreptit summae | Vergilias-
 que zona circumciditur Orioni.

ΚΡΙΟΥ

1. Hic dicitur esse, qui ad Οὔτος ὁ Φρίξον διακομίσας
 Phrixum ministravit et ad καὶ Ἑλλήν. ἄφθιτος δὲ ὦν
 15 Hellam, concessus a nubibus. ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς.
 habebat quippe et auream μητρός. εἶχε δὲ χρυσὴν δοράν,
 pellem, ut ait Hesiodus et ὡς Ἡσίοδος (fr 169) καὶ Φερε-
 Pherecydis Athenienses. cum κύδης (fr 40) εἰρήκασιν. δια-
 transfretaret eos, unam qui- κομίζων δ' αὐτοὺς κατὰ τὸ

2, 3 XVIII || 5 ipse Ar. P | ipseque — 15 ἐδόθη VI || 19 τὸν VI
 iubetur — αὐτοῦ καὶ Κριοῦ θρώτατα
 εἶσι κέλευθοι v. 225 || 6 longico P |
 nichil B | hominus P | scelerit B || 7 caude BP || 8 lune B || 8, 9 σκέψασθαι,
 ζώνη δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήραιο v. 229 || 9 andromede B || 10 perstreptit —
 ἡχί περ (ἡχεῖ) | summe B || 14 prixum B, frixum P | ὁ Φρίξον διακομίσας
 καὶ Ἑλλήν || 15 ellam B || 16 habeat P || 19 transferet P

unam, in singulis genibus singulas, in unaquaque ungula unam. sunt sub
 uno decem et octo.

Sub Andromedae signo haut longe ab Orione Virgiliisque Arietis signum
 agnoscitur.

5. Quem Arietem Hesiodus et Pherecides dicunt ad ministrandum Frixe et
 Helli concessum a nubibus fuisse. qui cum transfretaret eas, Hellim secus

2 sequitur 'Equus' delineatus et inscriptus DGS, delineatus K || 3 haud
 D8II², aut K | oriente G | virgiliisque G, vergiliisque K, cf p. 229¹ || 4 agnus-
 citur K || 5 esiodus S | dicunt om D || 6 heli DS | cum om S | transfretaret
 K | hellem GS

dem secus angustissimum στενότατον τοῦ πελάγους τοῦ
mare, quod ab illa vocatum ἀπ' ἐκείνης κληθέντος Ἑλλη-
est Helispontus, transitum σπόντου ἔρριψεν αὐτὴν καὶ τὸ
perdidit, Neptunum autem κέρας ἀπολέσας (Ποσειδῶν δὲ
salvavit et ex ipsa peperit σώζει τὴν Ἑλλην καὶ μιχθεὶς 5
puerum Paeonem, Phrixum ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνί-
autem apud Euxinum sinum ματι Παλονα), τὸν δὲ Φρίξον
salvatum ad Aeetem perduxit εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον σω-
et exuens dedit auream pel- θέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμισεν,
lem, ut memoriam haberet, ὡ καὶ ἐκδὺς ἔδωκε τὴν χρυσὴν 10
ipse quidem inter astra pro- δοράν, ὅπως μνημόσυνον ἔχη,
cessit. αὐτὸς δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν.
ὁθεν ἀμαυρότερον φαίνεται.

2. Stellae quoque habet in capite Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
quidem unam, in nares tres, φαλῆς α', ἐπὶ τῶν μυκτήρων γ', 15
in collo autem unam, in ἐπὶ τοῦ τραχήλου β', ἄκρου
summitate anterioris pedis ἐμπροσθίου ποδὸς λαμπρὸν α',
unam, in spino quatuor, in ῥάχεως δ', κέρκον α', ὑπὸ τὴν
cauda unam, sub ventriculo κοιλίαν γ', ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α',
tres, in lumbo unam, in ἐπ' ἄκρου ὀπισθίου ποδὸς α'. 20
summo pede unam. | omnes τοὺς πάντας ιζ.

XVII

2 marem P || 3 elispontum P | trans- 5 σώζει BVi; σώσας coni Robert ||
itum = κέρας (πόρος) || 5 salvabit BP | 16 α' vertit l
ex om B || 5, 6 puerum peperit poeonem
P || 7 sinum om P || 8 eitem BP || 16 I P || 17 pedi BP || 20, 1 in summo super-
scripsit P || 21 X et VII P

angustissimum mare ac potius in mari proiecit, qui pelagus ab eius
nomine Hellispontus vocatur. quam alunt a Neptuno salvatam et eidem
puerum Peonem genuisse. F(r)ixum autem apud Euxinum praefatum arie-
tem salvasse sinum et ad Eidem perduxisse eique suam auream pellem,
antequam inter astra procederet, concessisse. 5

2. Habet quidem stellas decem et septem, id est in capite unam, in naribus
tres, in collo duas, in summitate anterioris pedis unam, in spino quattuor,
in cauda unam, in ventre tres, in lumbo unam, in summo pede unam.

1 in om SII | pylagus GSI || 3 poe(o)nem GK | esinum DS, eusinum
GK || 4 salvare S | post salv. DGKS sinum || 5 proce//deret K, produceret S ||
6 siquidem D || 7 c. tres K | anteriores pedes K || 8 pedem G | sequitur 'Aries'
delineatus et inscriptus DG, delineatus K

<DE TRIANGVLO γ. 233—238>

Est quidem et adhuc aliud positum e propinquo significans ||
Andromedam. hoc autem in tribus ponderatur | angulis e lateris
aequaliter deductum | alterutri, quasi cum sint parati | inveniun-
5 tur erga urbium. bene enim comptum est. | quorum pauxillum
ab Ariete australes stellae sunt.

ΔΕΛΤΩΤΟΥ

1. Hoc est super capite, quippe Τούτο ἐστὶν ὑπὲρ μὲν τὴν
Arietis adiacens, dicitur autem κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον,
10 Deltoton, eo quod illud ob- λέγεται δὲ ἐκείνον ἀμαυρότερον
scurissimum esse, optimum εἶναι, εὖσημον δὲ τὸ γράμμα
signum litterae super eum iac- ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι ἀπὸ Διὸς
cent a Iove primum nomen <τὸ> πρῶτον <τοῦ ὀνόματος>
per Mercurio positum, qui or- Ἑρμοῦ ἀναθέντος, ὃς τὸν διά-
15 namentum stellarum fecit. — κοσμον τῶν ἄστρον ἐποίησατο.
quidam autem aiunt et Ae- — φασὶ δὲ τινες καὶ τὴν τῆς
gypti positionem ex quo inter Αἰγύπτου θέσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς
astra esse terangulum, et ἄστροις εἶναι τριγώνου, καὶ τὸν
Nilum talem habitum facere Νεῖλον τοιαύτην περιοχὴν ποιή-
20 regionis suae simul conclu- σασθαι τῆς χώρας, ἅμα μὲν ἀσφά-
sionem eius lucratus, in se- λειαν αὐτῇι πορίζομενον, εἰς δὲ

2 est prop. B | significans — σῆμα 7 δελτωτόν Vi || 13 suppl Heyne |
νειόθεν || 4 equaliter ductum B | cum suppl Schaubach || 14 ἐρμηνευθέντος
om B || 5 enim bene P | compositum BVi: corr Arnaldus et Robert || 20 μὲν
P | bene comptum — εὐάστερος (εὐπτε- Wilam: τὴν BVi || 21 αὐτῆς B | δὲ
5 || 6 stelle B || 9 autem dicitur B || pro τε corr Fell
10 illum P || 11 optimum B || 12 li-
t(ut) P | ere BP || 12, 3 iaceat P || 16, 7 ut P, egypti positionem B || 19 nilum P |
habitum fecere B || 20 regioni P | sue B

1. Super caput quippe Arietis non longe ab Andromeda adiacet signum,
quod Graeci ob similitudinem deltae litterae Deltoton, Latini ob proprie-
tatem formae Triangulum vocant. quod quidam fabulose a Iove per
Mercurium inter astra positum putant. — quidam vero propter Aegypti
5 positionem, cui dicunt Nilum talem ambitum facere.

2 deldae G, delte S | littere DS | delton DS | latine K || 2, 3 propriae-
tatem D || 3 forme DK | fabulosae D

minibus salubrem et in fructibus perfectionem oportune terminum fieri. τὸν σπόρον εὐμαρესτέραν ποιούμενον καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐχέρειαν παρεχόμενον.

2. Habet autem stellas tres per singula angula splendidas. 1155. RP. | ipsas tres. ἔχει δ' ἀστέρας γ' ἐφ' ἑκάστη τῶν γωνιῶν λαμπρούς.

<DE PISCIBVS v. 239—247>

Hii quidem adhuc primum, adhucque proponuntur | Pisces, sed unus alter speciosior alterius, | et maxime aquilonius deposito audit. | utrorumque autem sibimet extendunt vinculum, | caudibus utrumque ex aduerso positis cernitur. | verum tamen una stella abest bonaque magnaue | videtur et conexa, subsinistrum vocant. | Andromedae autem humerus sinister Piscis est | signum; aquilonio enim magis proximus adest. 15

ΙΧΘΥΩΝ

1. Hii sunt magni Piscis nepotes, Οὗτοί εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχ- de quo historiam reddituri θύος ἔγγονοι, περὶ οὗ τὴν ἱστο- sumus veraciter, quando ad ρίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον, eum pervenerimus. hii qui- ὅταν ἐπ' αὐτῷ ἐλθῶμεν (cf ad 20-m

1, 2 instructibus B || 7 III P || 9 ad huc BP || 10 deposicio B, -tio P; an de- positio? || 13 abest — ἐπέχει (ἀπέχει) | magnaue bonaue P | sub sinistram B (ὑποῦραιον, cf p. 233⁹) || 14 andromede B | pissces B || 17 hi B | pisci P || 18 istoriam B | redituri B || 20 hic B 3, 4 εὐχ. ὁρῶν ἐσόμενα BVI (ὄρων vertit l): corr Bernhardy (Eratosthenica p. 125); lacunam post εὐχέρειαν indicavit Robert το αὐτῶν R αὐτῶν αὐτῶν Μανη p 77.

2. Habet autem stellas tres, in singulis videlicet angulis singulas, unam ceteris splendidiorem.

Piscium denique unus aquilonius est, alter australis et ex aduerso caudis utrimque positis quodam sibi vinculo iuxta astrologorum peritiam coherent. quod vinculum usque ad Arietem pertingit. Andromedae autem humerus sinister Piscis est signum.

1 a singulis D, a singulis S | singula GK || 2 splendorem D | sequitur 'Deltoton' delineatum et inscriptum DG, delineatum KS || 3 aduersum S || 4 utrumque K | iuxta G | coherent S || 5 andromede S | humerus DKG

dem utrique iacent alterutrius v. 386—388). *τούτων δὲ ἐκά-*
partem commutantes; et unus τερος κείται ἐν ἐκατέρῳ μέρει
quidem aquilonius, alter vero διαλλάσσω· ὃ μὲν γὰρ βόρειος,
australis vocantur. habent αὖτε ὃ δὲ νότιος κ(αλ)είται. ἔχουσι
 5 *tem Vinculum conexum inter δὲ Σύνδεσμον ἕως τοῦ ἐμπρο-*
alterutrum usque ad Arietem. σθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.

2. Habet quidem aquilonius *ἔχουσι δ' ἀστέρας ὃ μὲν βό-*
stellas duodecim et in linteο ρειος ιβ' καὶ ἐπὶ τοῦ μνίου β',
duas, australis autem quindecim, ὃ δὲ νότιος ιε', τὸ δὲ λίνον αὖ-
 10 *cim. linteum quoque eorum, τῶν, αὖτε συνέχονται, ἔχει ἀστέ-*
in quo continentur, habet stel- ρας ἐπὶ τοῦ βορείου γ', ἐπὶ τοῦ
las ad aquilonem tres, - ad νοτίου γ', πρὸς ἀνατολὰς γ', ἐπὶ
occasum tres, ad orientem τοῦ Συνδέσμου γ'. οἱ πάντες
tres, in Conexum tres. omnes τῶν δύο Ἰχθύων καὶ τοῦ Συν-
 15 *δέσμου ἀστέρες μγ'.*

⟨DE PERSEO v. 248—253⟩

Utrique pedes generum designant | Persei humero superum
 differentes. | ipsique ad aquilonem feruntur circiter alterni, | et
 hic quidem dextra levaque extenditur ad | socieri sedem, quando
 20 autem pedibus sectatur | vestigia pulverulentis communi patris.

ti

2 par:///m P || 5, 6 inter arietem usque 3 διαλλάσσω B, διαλ (fol 139a inc)
 ad arietem P || 11 continetur P || 13, 4 διαλλάσσω Vi || 4 suppl Fell, cf 1 ||
 ad orientem tres om B || 17—20 (pul- 8 καὶ ἐπὶ τοῦ μνίου BVi; delet Fell ||
 verulentis) bis scripta P || 17 generum 9 λίνον BVi || 15 λθ' coni Fell, cf 1
 pedes loco altero P | hii vero bis P ||
 17, 8 humero superum differentes —
 ἐπωμάδιοι φορέονται || 20 pulvera lentis B | communi patris — ἐν Διὶ πατρὶ

2. Habet quidem aquilonius stellas duodecim, australis quindecim. Vinculum
 quoque eorum, in quo continentur, habet ab aquilone stellas tres, ab oc-
 casu tres, ab oriente tres, in Conexu tres. sunt omnes quadraginta una.

Dextra levaque Perseus extenditur ad socieri sedem, Cephei videlicet,
 5 patris Andromedae, cuius pedibus capud praefati Persei haut longe stellarum
 ordine constitutum est.

1 quidam S | duodicim K | australis bis K || 2 ad aquilonio G || 3 connexu
 GKS | secuntur 'Pisces' delineati et inscripti DGKS || 4 persius G | ostendi-
 tur S | coephei G || 5 caput DSI | haud D², aut DK || 6 constitum DG

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

15

ΠΕΡΣΕΩΣ

1. De hunc historia refert inter astra poni propter gloriam. *Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν Danae quidem tamquam aurum mixtum Iuppiter genuit eum. Polydectus autem misit eum ad Gorgones iussum quidem a Mercurio et campestris, in quibus per aerem gradiebatur iter. putatur quidem et falcem a Vulcano sumpsisse ex adamante. sicut Aeschylus autem ait carminum poeta apud Phorceses, quas habebant pro custodia Gorgones. et ips(a)e quidem unum habebant oculum.* *Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν Danae quidem tamquam αὐρὸς μίγεις ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτόν. ὑπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου πεμφθεὶς εἰς Γοργόνας τὴν τε κυνὴν ἔλαβε παρ' Ἑρμοῦ καὶ τὰ πέδιλα, ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἑφαιστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος. ὡς <δ> Ἀισχύλος ἐν Φορκίσι φησὶν (fr 262), ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς, Φορκίδας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. αὗται δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμόν καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακὴν, τηρήσας δ' ὁ Περσεὺς ἐν τῇ παραδόσει, λαβὼν ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην*
- ipsum autem in Tritonide

2 deunc B | istoria referit B | 4 danae P: diane B | 5 mixtum P: mutum B | iupiter B | 6 polidectus B | 7 iussum κυνὴν? | 8 e M. B | campestris — πέδιλα | 9 peragerem B | 12 estilus B, aescylus P | 14 forcesses P | 16, 7 habebat P | 17 oculum B

6 πολυδέκτου BVi | 7 ἐπέμφθη εἰς B Vi; πεμφθεὶς <ἐπὶ τὰς> Heyne Robert | 12 <δ> supplevi e l | 13 φύρκυσιν BVi | 14 τραγωνδῶν B | 15 Φορκίδας scripsi: φύρκυσιν ἅς BVi legit l; delete φύρκυσιν coni Γραίας Gale, τρεῖς δ' Wilam | 16 γοργόνες Vi

1. Dicitur autem fabulose inter astra conlocatus, eo quod Iuppiter in similitudinem aurei imbris se transformans delusa Danae eum genuerit. qui missus a Polidecto iussu Mercurii accepta a Vulcano falce adamantina per aera iter faciens ad Gorgonas perhibetur, quae dum tres sorores fuerint uno oculo, una videlicet pulchritudine utebantur. e quibus uni,

1 iupiter G | 2 imbros S | dilusa G | diane eum S, daeneum K | 3 falcae DKS | 4 gorganas DG, gorganas K | que K | 5 fierent DKS | pulchritudine G

stagnum aquarum, itaque apud Gorgones veniens dormientes abstulit caput Medusae. quem Minerva in pectore posuit suo, Perseum quidem inter astra conlocare fecit. unde habere videtur et Gorgonis caput, ut praedictum est.

καὶ οὕτως ἐλθὼν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκίᾳ ἀφείλετο τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν. ἣν ἡ Ἀθηνᾶ περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν αὐτῆς, τῷ δὲ Περσεῖ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν. ὅθεν ἔχων θεωρεῖται καὶ τὴν Γοργόνης κεφαλὴν.

2. Habet autem stellas per singula humera nitidam unam, in manus dextrae summitate nitidam unam, in cubitu unam, in summitate manus sinistrae unam, unam dicitur Gorgonis habere [in] caput, in ventre vero unam, in dextro lumbo nitidam unam, in dextro femore nitidam unam, in geniculo unam, in tibia duas, in sinistra manu unam, in Gorgone crinibus tres. / omnes decem et novem, iam caput

Ἔχει δὲ ἄστειρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς α', ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ λαμπρὸν α', ἐπ' ἄκρας τῆς δεξιᾶς χειρὸς λαμπρὸν α', ἀγκῶνος α', ἄκρας χειρὸς ἀριστερᾶς α', ἐν ᾗ τὴν κεφαλὴν δοκεῖ τῆς Γοργόνης ἔχειν,

δεξιῷ μηρῷ λαμπρὸν α', γόνατος α', ἀντικνημίου α', περὶ τοὺς Γοργόνος πλοκάμους γ'.

1 agnum a caput aquarium B | apud om B || 3 capud meduse B | quam B || 4 minervam p. B || 6 collocare B || 8 praedictum P || 11 manu dextre B || 12 cubito P || 13 sinistre B || 14 gorgones P || 16 vero om P || 22 XVIII P | iam — ἢ δὲ (ἡδη)

quae Medusa dicebatur, capud abstulit et Minervae tradidit. quod illa in suo pectore, Perseum vero inter sidera conlocasse opinatur.

2. Habet autem stellas in singulis humeris singulas, in manu dextra nitidam unam, in manu sinistra unam, in cubito sinistro unam, in Gorgonis capite unam, in ventre unam, in dextra parte lumborum nitidam unam, in dextro femore nitidam unam, in genu unam, in sinistra tibia duas, in Gorgonis crinibus tres, in tibia unam, in sinistro femore unam, in sinistro genu

1 que DG | media S | caput DS | abstulit GK | minerve GS | pro illa G || 2 suoque S | s. pecto pectore P. D | sydera S | apinatur K || 3 umeris D || 4 in m. s. u. om GK | unam post c. s. om S || 7 tibi SI | in s. genu unam om S, genu om D

et falx absque astra videtur, ἡ δὲ κεφαλὴ [ἡ'] <καὶ> ἡ [δ']
inter nubium autem vertigi- ἄρη [ἔχουσα ε'] ἀναστρεφ-
nem putatur videre. ται, διὰ δὲ νεφελώδους συστρο-
φῆς δοκεῖ τισιν ὁρᾶσθαι.

(DE PLIADIBVS v. 254—267 (cf p. 229, 4—7) 5
omissis 262, 3; de versibus 265—7 cf graeca l. 15—17)

Coarte quidem pluresve conveniunt omnes | Pliades videntur.
quas equidem universas | chorus habentur, et ipsas quoque con-
spicere iugiter. | in septem personis hominum cognoscuntur, |
sex quidem coram oculis videntur, | ut Iovis ait. una quippe 10
perdidit claritatem stella, | ex quo a generationibus audivimus,
ut ipse | ait. septem quidem illae assiduae vocantur. | quae qui-
dem pusillae et sine lumine videntur [*has et Vergilias vocant*].

ΠΑΡΙΑΔΩΝ

Μεγίστην δ' ἔχουσι δόξαν ἐν 15
τοῖς ἀνθρώποις ἐπισημαίνουσαι
καθ' ὥραν (Aratus v. 264—267).

3. Ipparchus septem inquit stel- 3. Θέσιν δὲ ἔχουσιν εὖ μάλα
las iuges bene iacentes trian- κείμεναι κατὰ τὸν Ἰππαρχον
guli speciem demonstrant. τριγωνοειδοῦς σχήματος (cf 20
p. 137).

2, 3 vertigine B | 7 ἄγχι δὲ οἱ σκαιῆς 1 ἡ alt om Vi | 1, 2 interpolata delet
ἐπιγουνίδος ἤλιθα πᾶσαι v. 254 | vi- Fell, cf l | 2, 3 ὁράται delet Robert,
duntur = φορέονται | 8 χῶρος ἔχει || cf l | 14 πλειάς B | 15—20 μεγίστην —
9 septem in P | septem personis = σχήματος post p. 230, 12 scripta: traieci
ἐπτάποροι || 10 quorum oculis B | Ioves ad l | 18—20 θέσιν — σχήματος seclu-
B | una quidem P (= οὐ μὲν πως) || 11 dunt post Fellum editores, at cf Anal
stellae P | generacionibus B | 12 αἶτ — Eratosth p. 15—17
εἴρεται | quidem post ipse B | ille B |
assidue B | om Pliadum nomina (v. 262, 5) hoc loco, in commentario supple-
turus cf p. 250 | 13 pusille B | seclusi ex Isidoro l c sumpta, item p. 229, 2 |
18 inquit septem B | 19 iuges B

unam. sunt in summa decem et novem. capud autem et falx absque
astris sunt.

[Quas Greci a pluralitate Pliadas, Latini ab eo quod vere exoriantur,

1 caput D | flax K, fax S | 2 sequitur 'Perseus' delineatus (genu sinistro
inclinato D) et inscriptus DGS, sine inscriptione K | 3 pluralite S | veri G

et Aratus quidem (v. 257. 265) septem infit esse, septima autem
vix intueri potest; hae et aestu et hieme incipiunt [*ideo et*
Vergiliae, quod ver oriantur], propter quod et addidit dicens
(v. 259—261. 258) ‘una quippe quomodo perdidit claritatem
5 stella, et aliud quod Iovis ait, eo quod esse cassa ut est septem-
que esse aspectu oculis, quae sex ab hominibus coniunct(a)e
videntur.’ — alii vero qui iam putant fugiens prae timore Orio-
nis. — Aratus autem in ‘Divinis’ (*Aratea* p. 233) ait primum
persecuta a Sole Electra non sustinens videre casus prone-
10 potum fugit; unde illam per quod tempora parere dissolutis
crinibus propter luctum et ita cognominari eam stellam ‘Co-

1 actus B || 2 vix B | heae B | estu B | hyeme P || 3 vergilie B | oriatur B |
et om P || 3, 4 dicen sono B || 4 claritate P || 5 Ioves B || 5, 6 casta autem septem-
que B || 6 oculisque B || 7 an vero Pliadem p. ? | ramputant P | pre P || 8 ἐν
τῷ εἰς Θεόπορον ποιήματι, cf schol graeca ad h l || 9 persecute P | Sole
cf graeca φηγεῖν καὶ μὴ ὑπομείναι ὁρᾶν τὴν Ἰλιον ἀλίσκομένην | ilectra P ||
10 fugiit P | parare B || 11 stella B

Vergilias vocant.] sunt septem stellae, quarum septima, ut ait Aratus,
vix intueri potest. quam quidam fabulose gentilium prae timore Orionis
fugisse putant, quidam a Sole persecutam arbitrantur vocatamque Electram,
quae non sustinens videre casus pronepotum fugerit; unde et illam dia-
5 solntis crinibus propter luctum ire adserunt et propter comas ‘Cometem’
appellari. nonnulli vero Meropen esse autumant, quae nupta a quodam
viro nominata sit Ypodamia. sunt enim hae septem stellae ante genus
Tauri, quae occasu suo hiemem, ortu aestatem primaque navigationis
tempus ostendunt (cf *Aratus* v. 266, 7).

1 virgiliacas G, ut vi(e)rgillas DS, vergilius K; cf p. 221². *Eandem habes*
corruptelam, qua Vergilius inter sidera transfertur, in Columbae maioris
hymno a verbis ‘Altus prositor’ incipiente (JHTodd, *The book of hymns of*
the ancient church of Ireland, fasc. II [Dublin 1869] p. 246 sq.) v. 116—121:
vagatur ex climatico Orion coeli cardine | derelicto Virgilio astrorum splen-
didissimo (-um ?) | per metas Tethis ignoti orientalis circuli | girans certis
ambagibus redit priscis reditibus, | oriens post biennium, vesperugo in vespe-
rum | sumpta in problematibus (alii proplasmatis) tropicis intellectibus ||
1 septina D (corr D²) || 2 fabulosae D | pre D || 3 ylectram DGK, ylectam S ||
4 que D, queque S | non om G | videri G | fugierit D (corr D²) K || 5 irae S |
asserunt S || 6 appellare D, apellari G | autumnant G || 7 vi K | haec DS,
hec G | stelle SI | anta S | ianuam GKSI || 8 que D | hyemem SI | estatem
SII | primeque DK || 9 secuntur septem ‘Vergiliae’ delineatae et inscriptae
DGS, spatium vacuum K

mitem'. — quidam autem illam, quae non paret, Meropen esse dicunt nupta(m) a quodam viro nominari Ippodamia(m).

1. Ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλουμένης ῥάχως ἡ Πλειάς ἐστιν. συνηγμένης δ' αὐτῆς εἰς ἀστέρας ἑπτὰ λέγουσιν εἶναι τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, διὸ καὶ ἑπτάστερον καλεῖται. 5 οὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ἑπτὰ, ἀλλ' αἱ ἕξ, τὸ δὲ αἷτιον οὕτω πως λέγεται. τὰς μὲν γὰρ φασὶ θεοῖς μιγῆναι, τὴν δὲ μίαν θνητῶι. τρεῖς μὲν οὖν μιγῆναι Διὶ, Ἡλέκτρῳ, ἕξ ἧς Λάρδακος, Μαΐαν, ἕξ ἧς Ἑρμῆς, Ταυτέτην, ἕξ ἧς Λακεδαιμῶν, Ποσειδῶνι δὲ δύο μιγῆναι, Ἀλκυόνῃ, ἕξ ἧς Ὑριεύς, Κελαινῶ, ἕξ ἧς Λύκος. Στε- 10 ρόπη δὲ λέγεται Ἀρεὶ μιγῆναι, ἕξ ἧς Οἰνόμαος ἐγένετο, Μερόπη δὲ Σισύφῳι θνητῶι, διὸ παναφανής ἐστιν.

DE LYRA (v. 268. 9)

Lyra, etsi parva ipsa, tamen virtutes habet. | Mercurius appellavit eam lyram.

15

ΛΥΡΑΣ

1. Haec quidem ponitur et inter Ἄντη ἐνάτη κεῖται ἐν τοῖς 15 astra et in musicis. condita ἀστροῖς (p. 134). ἔστι δὲ Μου-
primum quidem a Mercurio σῶν. κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν
de testudine propter Apol- πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χε- 20
linis boves, habuit autem λώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν,

1, 2 quidam — Ippodamia cf l. 12 | 1 quem n. B | ni eropene est B |
2 cf rec int et Robert h l

4 ζ' VI | 5 ἑπτάπορος coni Wilam, cf p. 212 b 7 | 6 ζ' VI | 5' VI | 7 ἕξ
post γὰρ supplent editores praeter Fellum | 10 λεῦκος BVI: corr Heyne ad
Apollod p. 272 | 12 cf l. 2

13 titulum om P | 14 lira B | virtu- 16 λύρα B
tes = ἀρ' ἔτι (ἀρετή) | 15 liram B ||
17 hec B | et ante i. om B | vides
quid l e male intellectis graecis effe-
cerit | 20, 1 apollonis B

1. Lyram denique gentilium opinio inter astra conlocatam dicit propter
honorem Mercurii, qui eam condidisse ad similitudinem testudinis fertur.

1, 2 cf Isid l c 36 | 1 liram D | deni quae K | opinione GSII | dicunt
GS | 2 testitudinis S

chordas septem de Atlantes. ἔσχε δὲ χορδὰς ἐπτὰ ἀπὸ τῶν
mutavit eam iterum Apollo et Ἀτλαντίδων. μετέλαβε δὲ αὐ-
compositam tradidit Orphei, τὴν Ἀπόλλων καὶ συναρμοσά-
eo quod esset Calliope filius, μενος ὠιδὴν Ὀρφεὶ ἔδωκεν, ὃς
5 unius ex Musis, fecit autem Καλλιόπης υἱὸς ὦν, μιᾶς τῶν
ei chordas novem in numero Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς
Musarum et protulit amplius ἐννέα ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν
inter omnes hominibus glori- ἄριθμοῦ καὶ προήγαγεν ἐπὶ
ficatum ita, ut et opinionem πλέον, ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξα-
10 . . . de eo talem, quoniam et ζόμενος οὕτως, ὥστε καὶ ὑπό-
petras et bestias vocabat per ληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύ-
την, ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ
θηρία ἐκλήλει διὰ τῆς ὠιδῆς.

canticis. ad inferos autem
descendit et vidit illic, qua-
liter esset. Liberum patrem ὃς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα,
iam non honoravit, a quo fue-
rat glorificatus, Solem autem τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν
maximum deorum nominavit. ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα

1 cordas B | deathalantes B || 2 eum 2 ἀτλαντηρίδων BVi: corr Muncker |
B || 3 Ὀρφεὶ || 4 esse B || 6 cordas BP | μετέβαλε BVi: corr Unger || 3 ἀπόλων
an a n.? || 8 omnes om P || 9 et om B || B || 4 δέδωκεν BVi || 5 ὦ Vi || 13 ἐκάλει
10 deo B || 11 vocabat = ἐκάλει (ἐκλήλει) || BVi, legit l: corr Kopplers || 19 ἀπόλ-
15 illuc vidit B || 17 honoravit B P²: λων Vi
honorificavit P || 19 nominavit = ἐνό-
μιζεν

[regrediente igitur Nilo ad suos meatus inter cetera animalia relicta
etiam testudo est, quae, cum putrefacta fuisset et nervi eius extensi intra
corium remansissent, percussa a Mercurio sonitum dedit.] in cuius simili-
tudine Mercurius lyram fecit et Orpheo tradidit, eo quod esset unius ex
5 Musis, id est Calliope, filius. fecit autem ei cordas novem iuxta numerum
Musarum. tantae namque dicitur dulcedinis in modulando fuisse, ut
arbores saxa bestias atque inferos commoviasse putetur. qui cum Solem
iuxta illorum falsissimam opinionem maximum deorum honoraret, Liberum

1—3 *seclusi ex Isidoro III 24, 8 sumpta, cf Robert p. 202²* || 1 meatos G ||
2 que D | post putrefacta 5 litt rasura K || 3, 4 similitudinem G || 4 lyram D,
litteram S | orfeo D, horfeo S | tradedit K | unus D² S || 5 idem K | call(aly) G | iope
DGKS | faecit K | ei om DS || 6 tante S | dulcedinis K | modulando DGSI, modu-
landos K primitus || 7 bestiae S | putaetur SII | quae S || 8 oppinionem K

surgens quidem nocte ad auroram in monte, quae vocatur Paggeum, expectabat ortum solis, ut videret Solem primum deum. Liber pater iratus ei misit Bassares, ut ait Aeschylus carminum poeta, et dissipaverunt eum, et (Musae) membra discerpta sepelierunt

in inferioribus. lyram autem non habentes obsecraverunt fieri ad memoriam patris seu organi compositionem.

προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἐωθινὴν ἐπὶ τὸ ὕρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον (ἀνιών) προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον 5 πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής (p. 9 N.), αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη 10 διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγεῖν ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθοις. τὴν δὲ λύραν οὐκ ἔχουσαι ὅτι δώσει(α)ν τὸν Δία 15 ἡξίωσαν καταστερῆσαι, ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τεθῇ ἐν τοῖς ἀστροῖς. τοῦ δὲ ἐπινεύσαντος οὕτως ἐτέθη. ἐπισημασίαν δὲ ἔχει ἐπὶ τῷ 20 ἐκείνου συμπτώματι δυομένη καὶ ὥραν.

2. Habet autem stellas in utroque pectines unam, in singu-

ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῶν κτενῶν ἑκατέρων ἅ, ἕφ' ἑκάστου

1,2 aurora P || 2 quae P: que B || 6 bassares B || 6,7 esclus B || 9 discepta B || 13 inferioribus = τοῖς Λειβήθοις | libram B || 15 obsecraverant B || 17 compositionem B

1 προηγόρευσεν Vi || 4 suppl Wilam; ἰών suppleverat Heyne || 15 suppl Struve || 16 καταστερῆσαι BVI

autem patrem, a quo fuerat glorificatus, minime glorificaret, sedens in monte Paggeo, expectans Solis ortum, missis a Libero patre passeribus membratim discerptus et in inferioribus sepultus.

2. Habet stellas in utroque pectine singulas, in cacuminibus cornuorum singulas, in humeris singulis (I), in fundo I, in dorso unam. fiunt VIII. 5

2 puggeo GS, pugeo K | expectans S | legit Bassares, cf 1 | 3 disceptus GS | inferioribus S | sepultus est S || 4,5 habet — VIII D: om GKS || 4 quacuminibus D: correxi; textum interpretis ad imaginem delineatam immutavit interpolator || 5 d. uno D | sequitur 'Lyra' delineata et inscripta DGS, sine inscriptione K

los pedales unam, in modulo *πήχεως α', ἀκρωτήρι ὁμοίως α',*
 unam, in utraque humera *ἐφ' ἐκατέρων ὤμων α', ἐπὶ ζυ-*
 unam, in iugo unam, in tym- *γοῦ α', ἐπὶ τοῦ πνυθμένου α'*
 pano unam candidam etsplen- *λευκὸν καὶ λαμπρόν. τοὺς πάν-*
 5 *τας θ'.*
 didam. | omnes VIII.

(DE AVE MAGNA v. 275—281)

Iam enim ad vitam percurrit aeolus Cygnus, | sed *ἡερόεις* ita
 consequitur | astris quidem magnis ipsique non obscuri. | sed hic
 serenum cum esset cygno adsimulatus | sinister in aliam dedu-
 10 citur | Caephei regionem, | pinnis evolans celeris praecellit Equo.

KYKNOY

χλν

1. Hic magnus vocatur, quem *Οὗτός ἐστιν ὁ καλούμενος μέ-*
 Cygnum putant. dicitur au- *γας, ὃν Κύκνῳι εἰκάζουσιν. λέ-*
 tem, quod Iuppiter huic Cygno *γεται δὲ τὸν Δία ὁμοιωθέντα*
 15 *τῷ ζώῳ τούτῳ Νεμέσεως*
ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν
ἤμειβε μορφήν, ἵνα τὴν παρθε-
νίαν φυλάξῃ, καὶ τότε κύκνος
γέγονεν. οὕτω καὶ αὐτὸν ὁμοι-
ωθέντα τῷ ὀρνέῳ τούτῳ
 20 *εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς*
 evolare in Ramnum Atticae

1 pedes B | 3, 4 tymphano B, tim-
 pano P || 7 vitam = *Ζηνί* | precurrit
 P | heolus B | cignus BP | *ἡερόεις*
 scripai: heroes B, erohes P || 8 astres
 B | non om B || 9 cum esset = *ποτήν*
 (*ὄτ' ἦν?*) | cycino B, cincino P | ad-
 similatus P | sinister = *οὐριος* | 10 sce-
 leris B | precellit B || 13 cicinum B,
 cycynum P || 14 iupiter B | cicino B,
 cycyno P || 15 adsimilatus BP || 21
 ram///num P | attice B

1 α' prius delet Robert, cf 1 | *ἀκρωτή-*
ρίον con Robert, *ἀκρότητι* Fell || 5 ἡ
 con Robert || 11 κύκνος B || 12 οὐτον
 Vi || 12, 3 Ὀριθος igitur inscriptum
 olim fuit, hinc 1 inscripsi; (*ὀρνις*) μέ-
 γας Heyne || 13 indicat certam ima-
 ginem || 18 κ. τὸ τέλος κ. con Robert

1. Cygnum dicunt inter astra constitutum, eo quod Iuppiter cygno adsimu-

1 cicinum D, cycnum K, cignum S | constitutum D | iupiter G | cicno D,
 cycno K, cigno S | adsimilatus GKSI

regionis ibique Nemesiam Ἀττικῆς καὶ τὴν Νέμεσιν violare. illa autem peperit φθείραι. τὴν δὲ τεκεῖν ὠϊόν, οὖν, ex quo nasceretur Helena, sicut in historia refert τὴν Ἑλένην, ὥς φησι Κράτης ὁ ποιητής. καὶ διὰ τὸ μὴ μετα- 5 μορφωθῆναι αὐτὸν ἀλλ' οὕτως ἀναπτῆναι εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἐθῆκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς. ἔστι δὲ ἱπτά- 10 μενος, ὅλος τότε ἦν.

2. Habet autem stellas in capite Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς quidem splendidam unam, in κεφαλῆς λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ collo splendidam unam, in τραχήλου λαμπρὸν α', ἐπὶ τῆς dextra ala V (unam nitidam δεξιᾶς πτέρυγος ε', 15 erga collum), in sinistra simili modo quinque, ἐπὶ τοῦ σώματος δ', in corpore unam, in ortopigio unam. ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου α', ὅς ἐστι omnes novem. μέγιστος.

<DE AQUARIO v. 282—285>

Hunc post tempore Pisces utrique pascuntur | Equum. utrique 20 capite manus Aquarii | dextra leuaque tenditur, posteriora quidem Capricornius | dividitur. ipse autem primus evacuatur magis.

2 illa P || 3, 4 helena B: aeolus 4 est Κρατῖνος (p. 47 K.), servavi P || 7 cicini B, cycni P || 20 uti c. B || traditam formam, cf p. 148a t || 15 sq. nolui numeros ad l supplere nec corrigere
21 aquari P | levāque P | pisteriora
P || 22 capricornus B | evacuatur —
καὶ νεῖοθι (κενοῦται)

latus evolaverit in Ramnum Atticae regionis ibique Nemesiam violaverit. quae peperit ovum, ex quo nata est Helena, sicut refert Crates poeta.

2. Habet autem stellas in capite clara(m) una(m), in utroque ala quinas, in corpore I, in cauda I. sunt XIII.

1 ramum S | attice DS, atthicae G, atice K | nemoesiam G, nemessiam S || 2 que G | elena DS | refret K || 3 habet autem stellas omissis ceteris GKS || 4 sequitur 'Cygnus' delineatus et inscriptus DGS, delineatus K

ΥΔΡΟΧΟΟΥ

1. Hic videtur vocari ab ipsa *Οὗτος δοκεῖ κεκληῖσθαι ἀπὸ*
 actione Aquarius. tenens *τῆς πράξεως Ὑδροχόος· ἔχων*
 enim manibus stat vinum *γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν*
 5 effundens in tellus et effu- *πολλὴν ποιεῖται ἕργου. λέγουσι*
 sionem facit multam humoris. *δέ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Γανυ-*
 quidam autem dicunt eum *μήδην ἱκανὸν ὑπολαμβάνοντες*
 esse Ganimedem satis aesti- *σημεῖον εἶναι τὸ ἐσχηματισθαι*
 mantes signum fieri huic idolo *τὸ εἶδωλον οὕτως, ὥσπερ ἂν*
 10 quod figuratur, quale effusor *οἰνοχόον χέειν. ἐπάγονται δὲ καὶ*
 vini potest. addunt quoque *τὸν ποιητὴν μάρτυρα διὰ τὸ*
 et poetam testificantem, quod *λέγειν αὐτόν (II XX 233 sq.),*
 Iovis eum transtulit propter *ὡς ἀνεκομίσθη οὗτος πρὸς τὸν*
 nimiam pulchritudinem, ut *Δία κάλλει ὑπερενέγκας, ἵνα οἰ-*
 15 vinum effundere sit dignus *νοχοῇ, ἄξιον κρινάντων αὐτὸν*
 indicatus a diis, et quia in- *τῶν θεῶν, καὶ ὅτι τέτευκεν ἀ-*
 petravit immortalitatem. ho- *θανασίας τοῖς ἀνθρώποις ἀ-*
 minibus quidem ignotus erat. *γνώστου οὕσης. ἡ δὲ γινομένη*
 inter astra autem putatur *ἔκχυσις εἰκάζεται τῷ νέκταρι,*
 20 certum esse. effusio vero, *ὃ καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν πίνεται*
 quae fit, aestimatur per deum *εἰς μαρτύριον τῆς εἰρημένης*
 fieri. putatur quidem habere *πόσεως τῶν θεῶν ὑπολαμβά-*
 in effusionem caeleste donum *νοντες τοῦτο εἶναι.*
 25 aestimantes fidem eius apud
 deum.

4 statu B || 6 humoribus B || 8 canimedem P || 8, 9 estimentes BP || 10 quod f. P: perf. B || 12 poetem B || 13 ioves B || 15 inter effundere et sit lacuna 5 fere litt P | dignum B || 16, 7 impetravit B || 20, 1 vereque B || 21 estimatur B || 23 effusione P | celestem B || 24 estimantes B

1 ὕδροχόος B || 6, 7 γαννυμήδην B || 13 ἂν. οὕτως BVi: corr Robert || 15 κρινάντων BVi: corr Schaubach || 16, 7 ἀθανασίαν BVi || 17, 8 ἀγνωστον οὖσαν BVi || 21—23 εἰς — εἶναι secludit Heyne, cf l || 21 post μαρτύριον addit Fell (ὥς τινες λέγουσι)

1. Porro Aquarius. quem [nos propter imbres mensis ipsius sic nominamus, gentiles autem] arbitrantur Canimedem fuisse et ob nimiam pulchritudinem inter astra conlocatum a Iove et, ut vinum sit dignus fundere, iudicatum a diis.

1, 2 seclusi ex Isidoro 32 sumpta || 2 canimedem G | pulchritudinem G || 3 ut om DS

2. Habet autem stellas in capite Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
 obscuras duas, in utraque φαλῆς ἀμυροῦς β', ἐφ' ἑκατέ-
 humera unam, in alterutra ρων ὤμων α' ἀμφοτέρους μεγά-
 cubita unam nitidam, in sum- λους, ἐφ' ἑκατέρωι ἀγκῶνι α',
 mis manibus unam, per sin- ἐπ' ἄκρας χειρὸς δεξιᾶς λαμ- 5
 gulas mammas unam, sub πρὸν α', ἐφ' ἑκατέρον μαστοῦ
 mammas ex utraque parte α', ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρω-
 unam, in sinistro lumbo θεν α', ἀριστεροῦ ἰσχίου α',
 unam, in utroque genu unam, ἑκατέρον γόνατος α', δεξιᾶς κνή-
 in dextera tibia unam, in μης α', ἑκατέρωι ποδὶ α'. 10
 singulis pedibus unam. | om-
 nes XVIII].

BP

effusio autem aquae fit dextra ἡ δὲ ἔκχυσις τοῦ ὕδατος ἐστὶν
 levaque, in quo duae splen- ἐξ ἀριστερῶν, ἔχουσα ἀστέρας
 didae sunt, ceterae vero β', οἱ εἰσι λαμπροί. 15
 planae.

(DE CAPRICORNIO v. 286—299 *omissis* 289. 292, 3. 295)

Nuncupatur Capricornius, ut vertatur hiemes. | in longitu-
 dine autem circumdiluit mare | cadens ab alto iactatus fluctibus |
 superfundit neque nocte sine timore iuxta Aurora | veniet | na- 20
 vigio pessime periclitantur, | ut neque natantes evadere possent, |
 quotiens ab alto mare revoluti | ad litora usque vertuntur, qui-
 dam per | fluctibus. parvi autem in ligno transeunt mare.

2, 3 utroque humero B || 10 dextra 4 ἑκατέρων ἀγκῶνι Vi || 14 ἐξ ἀστέ-
 B || 14, 5 due splendide B || 15 caetere ρων λα' ἔχ. coni Robert
 B || 16 *pro* planae *schol* AP obscurae ||
 18—23 *post p.* 258, 15 *scripta*: *traieci* || 18 nuncupatur — κέκλιται (κέκληται),
cf p. 207, 15 | capricornus B | hyemes P (= ἔς) || 18, 9 in longitudine — μὴ
 κελ-ναι || 19 cadens — πεπταμένωι (πλπτοντι); candens B || 22 quociens B |
 litura B || 23 longo B

2. Habet stellas in capite obscuras II, in umeris claras singulas, in
 sinistro cubito I claram, in dextro cubito I et in manu I, in mammis
 singulas, in dextro crure I, in pedibus singulas claras. summa XII. —
 effusio aquae notata est ex stellis XXX, ex quibus duae clarae, ceterae
 obscurae sunt. 5

1 habet stellas *omnibus ceteris omissis* GK, *omnia om* S || 4, 5 due
 clare ceterae obscure D || 5 *sequitur* 'Aquarius' urnam effundens *delineatus*
et inscriptus DGS, *delineatus* K

〈ΑΙΓΟΚΕΡΩΤΟΣ〉

1. Hic est qui figura similis Οὗτός ἐστι τῷ εἶδει ὁμοίος
caprei; pro eo quidem posi- τῷ Αἰγίπανι. ἐξ ἐκείνου δὲ
tus est. habet ergo bestiae γέγονεν. ἔχει δὲ θηρίου τὰ κάτω
5 posteriora, cornua in capite. μέρη καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κε-
honorificatus est quippe, eo φαλῇ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύν-
quod connutricius fuerat Io- τροφος εἶναι τῷ Δίι, καθάπερ
vis, sicut Epimenides ait, qui Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστο-
partes Crete conpingit, quia ρῶν φησιν (cf Aratea p. 342sq.),
10 cum illo erat, quando super ὅτι ἐν τῇ Ἰδίῃ συνῆν αὐτῷ,
Titanas militabatur. hic vi- ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευ-
detur adinvenire coclam, σεν (οὗτος δὲ δοκεῖ εὔρειν τὸν
quando hostes excoriorum κόχλον, [ἐν] ὧι τοὺς συμμάχους
terruit, et per eius sonitum καθώπλισεν), 〈ῆ〉 διὰ τὸ τοῦ
15 Titanas exterritos fugavit. ἤχου Πανικὸν καλούμενον, ὃ οἱ
adprehendens autem princi- Τιτᾶνες ἔφηνον. παραλαβὼν

3 capraei P | 4 bestie B | 7 con-
nutritus B | 10 ipso P | 12 coclam P,
quodam B | 13 excoriorum *non ex-*
trico | 15 exterritus B | 16 adpraehen-
dens B

1 Πάν inscribit B, deest inscriptio
Vi | 3 αἰγί πανί Vi | γὰρ pro δὲ coni
Wilam | 4 θηρίου BVi; ἰχθύος coni
Fell, θαλασσίον Roscher (Anal philol
1895 p. 338) | 5 μέρη Vi | 6, 7 σύν-
τροφον BVi | 12—13 verba οὗτος —
κόχλον post μητέρα p. 239 b 3 traicit
Robert | 13 κόχλον Vi | [ἐν] seclusi et 14

〈ῆ〉 supplevi (cf Hyg II 28 'hic etiam dicitur, cum Iuppiter Titanas oppug-
naret, primus obiecissee hostibus timorem, qui Πανικός appellatur, ut ait Erato-
sthenes. hac etiam de causa eius inferiorem partem piscis esse formationem,
et (aut corrigas) quod muricibus hostes sit iaculatus pro lapidum iactatione.'
Germanicus fr III v. 105 sqq. 'Aegoceros — tremuloque nitore flagrantis teli
mortalia lumina vincet') | 14 καθώπλιζεν coni Robert | 14—16 verba διὰ τὸ —
ἔφηνον post κόχλον l. 13 traicit Robert sic immutata οὗ τὸν ἤχον Πανικὸν
καλούμενον οἱ Τιτᾶνες ἔφηνον; 〈καί〉 διὰ — καλ. οἱ T. ἔφηνον coni Roscher

1. [Capricornus sane, qui cum cauda piscis pingitur, eo quod huius mensis,
in quo per eum sol currit, ultima sint pluviosa.] quem fabulae a Iove
inter astra conlocatum ferunt propter capream matrem eius, quae dicitur
fuisse nutrix Iovis, sive quod cum illo fuerit, quando super Titanas
5 militabant, et adinveniret coclam, ex cuius sonitu hostes exterruerit atque

1, 2 = Isid 31 | 1 capricornius S | eo om G | uisus K | 2 iovae S | 3 in
D | preter D | que K | 5 militabat G | caudam G, quodam S | adque K

patum inter astra eum po- δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν τοῖς ἄστροις
suit et capream matrem eius. αὐτὸν ἔθηκε καὶ τὴν αἶγα τὴν
propter coclam autem in μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον τὸν
mari monstruosum signum θαλάσσιον παράσημον ἔχει ἰχ-
habet piscis caudam. θύος. 5

2. Habet autem in utraque cor- Ἔχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρου
nua stellas duas, κέρατος
in capite duas, in collo splen- α' λαμπρόν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β',
didas tres, in pectore III, τραχήλου γ', στήθους δ', ἐμ-
in anteriore pede unam, | in προσθίου ποδὸς α', ῥάχews ζ', 10
summo pedis unam, | in spino γαστρὸς ε', οὐρᾶς β' λαμπρούς.
septem, in ventre quinque, τοὺς πάντας κβ'.
in cauda duas. omnes XXVI.

(DE SAGITTARIO v. 300—310)

Quin etiam adhuc antea in mare multa passus | Sagittarius 15
hiemis tempore Sagitta | vesper terranens confidere nullatenus
nocte. | signum quidem ab hora mensis illius | Scorpio oritur. |
sic enim post Sagittam iuxta stimulum | Sagittator. paululum

3 coloca B || 4 mare B || 7 cf rec 3 κόχλον VI || 3, 4 τὸν θαλάσσιον
int || 11 pedis scripsi, cf rec int et scripsi: ἐν τῇ θαλάσσει BVI || 4 εὐρεῖν
graeca: eius BP || 13 numeros non post θ. et οὐραν post ἰχθύος supplet
mutavi, cf graeca et rec int || 15 ante Heyne || 7 cf rec int || 12 numeros nolui
B || 16 hyemis P | sagita B | v. 301 tentare, cf l et rec int
Τόξον ὅτ' ἡέλιος καίμει καὶ Πύτορα
Τόξον || 16, 7 v. 302 ἐσπέριος κατάγοιο,
πεποιθὼς οὐκέτι νυκτὶ || 18 sagittatur B, cf p. 206 a 8

fugaverit. quem illic caudam piscis habere fingunt propter marinam
coclam, de quo prefati sumus.

2. Habet stellas in singulis cornibus singulas, in naso claram I, in capite II,
sub collo I, in pectore X, in pede priori I, in summitate pedis I, in
dorso VII, in ventre V, in cauda II claras. summa XXIV. 5

Porro Sagittarius Scorpione oriente ascendit, quo ascendente occidit
Orion et Cephei manus, in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus est.

1 illic DGKS | cauda S || 2 cauciam SII | qua GK || 3 habet stellas omis-
sis ceteris GKS || 5 sequitur 'Capricornus' delineatus et inscriptus DGS ||
7 reione K

quippe ab altero veniet ipse. | Scorpione oriente ipse ascendit
statim maxime. | honorificatus a capite Canis[que] cauda extrema
noctis | alto magis currit, ipse quidem occidit aurora procedente |
subito Orion et Cephei manus.

5

ΤΟΞΟΤΟΥ

1. Hic est Sagittarius, quem Οὗτός ἐστιν ὁ Τοξότης, ὃν
plures dicunt Centaurum esse, οἱ πλείστοι λέγουσι Κένταυρον
alii quidem non dicunt, eo εἶναι, ἕτεροι δ' οὐ φασὶ διὰ τὸ
quod non videtur quadrupes, μὴ τετρασκελῇ αὐτὸν ὀρᾶσθαι,
10 sed stantem et sagittantem. ἀλλ' ἐστηκότα καὶ τοξεύοντα.
centaurus autem nullus sa- Κενταύρων δὲ οὐδεὶς τόξῳ κέ-
gittam usus est. hic autem, χρηταί. οὗτος δ' ἀνὴρ ὧν σκέλη
cum esset vir, crura habet
equi et caudam

15

ἔχει ἵππου καὶ κέρκον, καθάπερ
οἱ Σάτυροι. διόπερ αὐτοῖς ἀ-
πίθανον ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ μᾶλ-
λον Κρότον τὸν Εὐφήμες τῆς
τῶν Μουσῶν τροφῶν υἱόν. οἰ-
κεῖν δ' αὐτὸν καὶ διαιτᾶσθαι ἐν
20 τῷ Ἑλικῶνι. ὃν καὶ αἱ Μοῦσαι
τὴν τοξείαν εὐράμενον τὴν τρο-
φὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίη-
σαν, καθάπερ φησὶ Σωσιθεός
poeta filium eum esse Musa- (fr 5 N.). συμμίσγοντα δὲ ταῖς
25 rum. est autem et amplius de Μούσαις καὶ ἀκούοντα αὐτῶν

ut ait Sositheus carminum

poeta filium eum esse Musa-

rum. est autem et amplius de

1 ab altero — παρ' ἑτέρου (παρ' 5 τοξότης B || 15 σατυρικοί BVi ||
ἑτέρου) || 2 honorificus P (= τῆμος cum 17, 8 εὐφημησὴν τῶν BVi; τῶν delet
τιμ- confusum, cf p. 205 a 47) | seclusi; Fell || 18 τροφὸν BVi
v. 308 κεφαλὴ Κυνόσουριδος ἀκρόθι
νυκτός || 4 subito — ἀθρόος | orione
BP || 6 sagittarius B || 7 sagittarium esse B || 10 sagittantem B || 11 nullos P ||
24, 5 cum essemus arum P

1. Sagittarium nonnulli Centaurum fuisse autumant propter equina crura.
quidam negant dicentes numquam Centauros sagittis usos fuisse. Sositheus
autem illum adfirmat filium Musarum fuisse.

1 Sagittarium — autumant om DS || 2 sagittas G | usus DGS || 3 illum
post fil. iterant DS

hoc testimonium, quod omnibus est certum, non solum his, qui in chersone sunt, sed etiam (qui in mari). qui eum scribunt centaurum, delinquant.

ἐπισημασίαις ἐπαινέσαι κρότον ποιοῦντα· τὸ γὰρ τῆς φωνῆς ἄσαφές ἦν ὑπὸ ἐνὸς [Κρότου] σημαίνόμενον (ὅθεν ὀρώντες τοῦτον καὶ οἱ ἄλλοι ἔπραττον τὸ αὐτό). διόπερ αἱ Μοῦσαι δόξης χάριν ἔχουσαι τῇ τοῦτου βουλευσεί ἡξίωσαν τὸν Δία ἐπιφανῇ αὐτὸν ποιῆσαι ὅσιον ὄντα. καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη τῇ τῶν χειρῶν χρήσει τὴν τοξείαν προσλαβὼν σύσημον. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔμεινεν ἡ ἐκείνου πρᾶξις. [δ] ἔστι καὶ πλοῖον αὐτοῦ μαρτύριον, ὅτι πᾶσιν ἔστι σαφές, οὐ μόνον τοῖς ἐν χέρσῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν πελάγει. διόπερ οἱ γράφοντες αὐτὸν Κένταυρον διαμαρτάνουσιν.

2. Habet autem stellas in capite duas, in costas duas, in arcu duas, in dextro cubito unam, in scapula unam nitidam, in
- ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β', ἐπὶ τοῦ τόξου β', ἐπὶ τῆς ἀκίδος β', ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α', ἄκρας

3 ἐν χέρσῳ || 4 supplevi || 5 scribent B || 5, 6 delinquent B || 22 arco B || 23 cubitu B || 24 scapulo B

1 ἐπισημασίαις ἐπαινέσθαι BVi: corr Wesseling (ad Diodorum p. 254) || 3 delet Wilam || 5 ἔπρατον Vi || 7, 8 δόξης χάριν τυχούσαι τῇ τ. βουλήσει BVi: correxi; δόξης τυχούσαι χάριν τῆς τ. βουλευσεως coni Robert, delet Schaubach || 14 seclusi, cf 1; ὁ(θεν) supplevit praeter Fellum editores || 15 πλεῖον vertit 1 || 15-18 ὅτι — πελάγει delet Schaubach || 16 ἔσται BVi || 23 τοξότον B | ἀκίδος BVi

2. Habet stellas in capite II, in acumine Sagitt(a)e II, in dextro cubito (I), in manu I, in ventre I clara, in dorso II, in cauda I, in genu priori I, in summo pede I, in posteriori genu I. fiunt XIV.

1 habet stellas in capite ceteris omnibus omissis GKS | acumine StU: cacumine D | supplevi e 1 StU || 2 II DStU || 3 renu D | XV StU | sequitur 'Sagittarius' centauri currentis specie delineatus et inscriptus DGK, delineatus K

spino duas, in cauda duas, χειρὸς α', ἐπὶ τῆς κοιλίας λαμ-
in anteriore geniculo unam, πρὸν α', ῥάχεως β', κέρκον α',
in pede duas. omnes XVI. ἐμπροσθίου γόνατος α', ὀπλῆς
5 reliqui vero septem subtus α' (τοὺς πάντας κ'), τοῦ δὲ
crura similes quidem sunt πλοίου ἐπὶ ἀστέρας ὑπὸ τὸ
posterioribus, quae non μα- σκέλος. ὁμοιοὶ δὲ εἰσι τῶν ὀ-
nifestantur. Centaurus au- πισθίων μὴ δεικνυμένων δλων
tem, ut praediximus (p. 240 a) φανερῶν.
non est.

(DE SAGITTA v. 311—313)

Est quidem aliud Iaculum missile | similis sagittae, ex quo
vulneratus Cynus | ab interiore aquilone. quod continuo aliud
subsequitur Aquil(a)e.

ΟΙΣΤΟΥ

- 15 1. Hoc est Iaculum, quod per *Τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικόν,*
arcum mittitur, quem dicunt *ὃ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνος, ὅτε*
Apollinis, quando interfecit *δὴ τοὺς Κύκλωπας τῷ Διὶ κε-*
omnes cynos, qui Iovis ful- *ραυνὸν ἐργασάμενους ἀπέκτεινε*
men furaverant. quos inter-
20 mit per Asclepium. quem et *δι' Ἀσκληπιόν. ἔκρυψε δὲ αὐτὸ*
abdidit ad aquilonem. *ἐν Ὑπερβορε(ι)οις, οὗ καὶ ὁ ναὸς*
ὁ πτέρυγος. λέγεται δὲ ὕστερον

*f. Rohrer, Rhein. Mus.
NF 67 (1912) 7. 417 ff.*

2 gen. II P || 8 prediximus P ||
9 non ante est om P || 11 simile P |
sagitte BP || 12 vulneratus = παρα-
πέταται | cinus B, cignus P || 13 aq-
uiline B (ἀήται) || 18 cicino B, cycynos
P (= Κύκλωπας, item rec int; hinc fura-
verant l. 19) || 19, 20 interimit B || 20 has
dipium B, asclapium P || 21 abscondit P

4 id' conl Fell, iē Robert || 4, 5
τοὺς δὲ λοιποὺς BVI vertit l: corr
Wilam || 5 ζ' B || 14 τόξον B || 16, 7
ὅτε δὴ τοὺς BVI vertit l; ὡς τε τοὺς
conl Heyne, ὡς τοὺς Robert || 22 πρό-
τερον BVI: corr Heyne

1. Iaculum autem, ex quo dicunt omnes cynos ab Apolline interfectos, eo
quod Iovis fulmen fugati fecissent, quod et absconditum ferunt ad aq-
uilonem.

1 est quo StU | cinus D, cignus KSI | appolline D, apolene S | inter-
fectus K || 2 cf Robert p. 22 adn 43 | fecisset G | absconditum D | f///erunt K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

16

et quando cessavit.

tunc et iaculum adsumptum
est cum fructiferam Cererem.
erat autem super magnitu-
dine Herculis Pontici in quo
propter iustitiam

et in hoc graviter aliquid
ferebat futurum.

unde memoriale de sua lite
Apollo adornavit eum inter
astra.

2. Habet autem stellas [quatuor]
in summo unam et in medio
unam obscuram, in pinnacula
ipsius Iaculi duas. inlustris
quidem est una. | omnes
quattuor.

Aug. 61.

ἀπεννήχθαι, ὅτε τοῦ φόνου αὐ-
τὸν ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε καὶ ἐπαύ-
σατο τῆς παρὰ Ἀδμήτῳ λα-
τρείας, περὶ ἧς λέγει Εὐριπίδης
ἐν τῇ Ἀλκίσιτιδι (v. 1 sqq.). 5
δοκεῖ δὲ τότε ἀνακομισθῆναι ὁ
οἰστὸς μετὰ τῆς καρποφόρου
Ἀθήνης διὰ τοῦ ἄερος. ἣν
δὲ ὑπερμεγέθης, ὡς Ἡρακλείδης
ὁ Ποντικός φησιν ἐν τῷ Περὶ 10
δικαιοσύνης (p. 52 Desw).

ὅθεν εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε τὸ
βέλος ὁ Ἀπόλλων εἰς ὑπόμνημα 15
τῆς ἑαυτοῦ μάχης καταστερίσας.

Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ
ἄκρου α', κατὰ τὸ μέσον ἕνα
ἀμυρόν, ἐπὶ τοῦ χηλώματος β'.
εὐσημότατος δὲ ἐστὶν ὁ εἰς. οἱ 20
πάντες δ'.

⟨DE AQUILA v. 314, 5⟩

Haec tot magnitudine, pessima quidem advenit | nocte super-
veniente, quam vocant Aquilam.

25

3 cessabit B | 7 ceteram B | 9 Ἡρα-
κλείδης etc | punctici P | 10 iusti-
ciam B | 12 ho B | 13 venturum B |
14 memorialem B | 14, 5 desualitea
pollo BP | 19 pinacula B | 20 iacula
B, -is P | 22 quattuor P: IV B | 24

1 ἀπεννήχθαι (sic) Vi | 8 Ἀθή-
νης delet Robert | ἄερος B

hec B | 25 quem B

lonem et peracta ac potius sedata lite adsumptum et ad pedes Sagittarii
inter astra conlocatum.

2. Sagitta habet stellas IV. in summo I, in media I, in alia summitate II.

1 sedatam DKS | adsumptum^u m K | 2 inter om D | colulcatum K | 3 habet
stellas ceteris omissis DGKS; reposui quae D post p. 244, 3 exhibet | Sagittae
stellarum enumeratio p. 244 legitur, deinde 'Aquilae' imago in Sagitta se-
dentis inscripta DGS

ΑΕΤΟΥ

XXX

1. Haec adportavit Ganymedi Οὗτός ἐστιν ὁ Γανυμήδην
divo, ut haberet administra- ἀνακομίσας εἰς οὐρανὸν τῷ Διί,
torem vini. est et aliud. ὅπως ἔχη οἶνοχόον. ἔστι δὲ
5 quando enim diviserunt sibi ἐν τοῖς ἄστροις, διόσον καὶ
volatilia dii, Iuppiter hanc πρότερον, ὅτε οἱ θεοὶ τὰ πτηνὰ
sortitus est, eo quod super διεμερίζοντο, τοῦτον ἔλαχεν ὁ
omnes volucres evolet. habet Ζεὺς. μόνον δὲ τῶν ζώων ἀνθ-
quidem principatum omnium. ἡλίον ἵπταται ταῖς ἀκτίσιν οὐ
10 ταπεινούμενον. ἔχει δὲ τὴν ἡγε-
μονίαν ἀπάντων.

fit autem et inter astra con-
spectu orientis. designatur
quoque extensis alis evoli-
15 tans.

ἔσχημάτισται δὲ διαπεπταμένος
τὰς πτέρυγας ὡς ἂν καθιπτά-
μενος.

Eratosthenes autem ait a Iove Ἐρατοσθένης δὲ φησι (καὶ
quesitum transfiguratus as- Ἀγλαοσθένης) ἐν τοῖς Ναξιακοῖς
cendere in Naxos regionem, γεγόμενον τὸν Δία ἐν Κρήτῃ
ubi nutritus factusque adultus καὶ κατὰ κράτος ζητούμενον ἐκεῖ-
20 θεν ἐκκλαπῆναι καὶ ἀχθῆναι εἰς
Νάξον, ἐκτραφέντα δὲ καὶ γενό-

2 hec B || 6 iupiter B || 7 est om P ||
8 evolat B || 12 astrem P || 14,5 an de-
volitans? || 16 erat ostensens B | aut
a B

1 αἰτός B || 2 γαννυμήδην BVi || 8 γὰρ
pro δὲ coni Wilam || 8,9 ἀντήλιον coni
Robert || 13—15 ἔσχημάτισται — ὡς ἂν
καθιπτάμενος ad figuram spectant olim
appictam, cf p. 195a; ὡς ἀνατολὴν κ.
coni Robert e schol Germ AP, at cf l ||

16,7 supplavi e schol Germ AP et Hygino II 16; Ἀγλαοσθένης δὲ coni deleta
Eratosthenis nomine Fell ceteri editores || 17 Ναξιοῖς coni Matthiae || 19 κατὰ
κράτος BVi; παρὰ τοῦ πατρὸς coni Robert | ὅς ἐκκλαπέντα (ἐκλ. B) post
ζητ. BVi: del Fell

1. Aquilam sane inter sidera conlocatam fabulae fingunt propter Iovem,
qui, cum dii omnes volucres inter se dividerent, eam in portione sortitus
sit, eo quod altius cunctis volatilibus evolet et pene inter omnia princi-
patum teneat. — Eratosthenes autem Iovem in aquilam transfiguratum
5 Naxum regionem, ubi nutritus fuerat, petisse refert et regnum adsumpsisse.

1 fabule K | ferunt G || 3 alcus K | poene S || 4 tenet S | aquila DG
KSI || 5 naxium S | fueret D, -it SI | refret K

μενον ἐν ἡλικίαι τὴν τῶν θεῶν
 <a>etate regnum adprehen- βασιλείαν κατασχεῖν. ἐξορμῶν-
 dere. egressus autem de Naxo τος δὲ ἐκ τῆς Νάξου ἐπὶ τοὺς
 apud Titanas Aquila videba- Τιτᾶνας καὶ ἀετὸν ἀντὶ ὧι φανῆ-
 tur, quod inter aruspices sa- ναι θύοντι, τὸν δὲ ὠλονισάμενον 5
 crarium ei fieri exornatum. ἱερὸν αὐτοῦ ποιήσασθαι κατη-
 στερισμένον. καὶ διὰ τοῦτο τῆς
 ἐν οὐρανῷ τιμῆς ἀξιωθῆναι.

H₂ B^p 2. Habet autem stellas IV, qua- Ἐχει δὲ ἀστέρας δ', ὧν ὁ
 rum media splendida est. μέσος ἐστὶ λαμπρός. 10

<DE DELPHINO v. 316—321>

Delfinus quidem non multum supercurrit, Capricornio | medio autem erohesita in quadro iacet, | verum tamen ab alterutro duo ad duo cadentia. |

Et qu<a>edam ad aquilonem et alia ad hiemem, | medio autem 15
 terra vocatur. et quaedam aliter dividuntur | multum, distare
 inter austrum et hiemem iubetur.

ΔΕΛΦΙΝΟΣ

1. Hic inter astra dicitur posi- Οὗτος ἐν τοῖς ἄστροις λέγεται
 tus hac ratione, quod Neptuno τεθῆναι δι' αἰτίαν τοιαύτην. 20

2, 3 adpraehendere B || 3 nato B || 5 4 καὶ delet Heyne; an ἀλάετον? |
 auruspices B || 12 delphinus B ut sem- αετὸν B || 5 συνιόντα BVI: corr e schol
 per || 13 ero hesita B, hero esita P cf Germ AP et Hygino Robert || 6 αὐτοῦ
 p. 235; v. 317 μεσσοθέεν ἡερόεις, τὰ scripsi: αὐτοῦ BVI; αὐτὸν conl Ro-
 δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται | verum = bert || 6, 7 κατηστερισμένον BVI vertit l;
 γλῆνεα? | alterutrum B || 14 cadencia B delet Wilam || 7—8 καὶ—ἀξιωθῆναι an
 (= πεπτηῶτα cum πίπτοντα confu- post θ. (5) traicienda? || 18 δελφίν B
 sum) || 15 alia ad hiemem = ἀλήσιος
 ἡέλλοιο, item l. 17 | hyeme P || 15, 6 medio autem terra vocatur = μεσσηγὺς
 κέχνηται || 16 quedam B | dividuntur = νερόθι τέλλεται || 17 hyeme P | videtur
 B | hiemem iubetur = ἡέλλοιο κελεύθου || 20 ratione B

egressum vero de Naxo apud Titanas pugnasse et ideo aquilam inter astra conlocasse.

2. Habet stellas IV, ex his media clara est.

1. Neptunum aiunt fabulae poetarum Amphitritem voluisse in coniugium

1 in K || 3 habet stellas (-is G) ceteris omissis GKS | cf p. 242 | de
 imagine cf p. 242 || 4 aiunt G | amphitritonem G, amphitridem K, amphitricem
 S | voluissem c. G

Amphitritem volente acci- τοῦ Ποσειδῶνος βουλομένου τὴν
 pere uxorem verecundata Ἀμφιτρίτην λαβεῖν ὡς γυναῖκα,
 illa fugiit apud Atlantem ad εὐλαβηθεῖσα ἐκείνη ἔφυγε πρὸς
 observandam virginitatem fe- τὸν Ἀτλάντα διατηρῆσαι τὴν
 5 stinans, sicut et plurim(a)e παρθενίαν σπεύδουσα. ὡς δὲ
 Neridae. abdita quippe illa καὶ αἱ πλεῖσται Νηρηίδες ἐκρύ-
 multas Neptunus mittens ad πτοντο κεκρυμμένης ἐκείνης,
 eam petitores, inter quos et πολλοὺς ὁ Ποσειδῶν ἐξέπεμψε
 delfinum. illo autem errante μαστήρας, ἐν οἷς καὶ τὸν δελ-
 10 secus insulas Atlantis adpro- φῖνα. πλανώμενος δὲ κατὰ τὰς
 pinquans ei adloquitur et ad- νήσους τοῦ Ἀτλαντος περιπεσὼν
 duxit ad Neptunum. ipse αὐτῇι προσαγγέλλει καὶ ἄγει
 autem obvians puellae acce- πρὸς Ποσειδῶνα. ὁ δὲ γήμας
 pit de litore traditam. ge- αὐτὴν μεγίστας τιμὰς ἐν τῇ
 15 mas quidem maximis eam θαλάσσῃ αὐτῷ ὥρισεν ἱερὸν
 honoribus honoravit ipsum- αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι καὶ εἰς τὰ
 que in mari constituit sacrum ἄστρο αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν.
 eum nominans esse et inter ὅσοι δ' ἂν αὐτῷ τῷ Ποσει-
 astra suum compositum dedit, δῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν
 20 ut ipse scit Neptunus con- τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν
 cedere ei habente delfino δελφῖνα τῆς εὐεργεσίας μεγί-
 remunerationis maximam glo- στήν δόξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες.
 riam. dicit autem de eo et λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἀρ-

1 amphitrite B, amphytritē P | 2 εἰς BVi: corr Wilam | 5—7 ὡς —
 3 fugiet B | athlantem B | 6 nera ἐκρύπτοντο delet Robert | 6, 7 ἐκρύ-
 iove B | 7 multos B | 10 insulans B | πτων τὸ Vi | 9 μνηστήρας BVi: corr
 athlantes B | 13 puelle B | 14 delitor Koppiers | 17 μίμημα coni Wilam,
 BP | 14, 5 gemas P (γήμας): gemmis ὑπόμνημα Robert, cf 1
 B | 17 mare B | 19 suum om B | com-
 positam B | 21 ei om B | 22 remune-
 rationis B | 23 dicit B | deo B

accipere. quae cum ob verecundiae magnitudinem et virginitatis obser-
 vantiam ad Athlantem confugisset, Neptunus post eam inter ceteros missos
 delphinum etiam dicitur misisse, qui per Athlantis insulas circumvagans
 eam adlocutus sit et Neptuno in matrimonium adsumendam adduxerit et
 5 ob hanc causam inter astra conlocatus sit.

1 verecondiae K | 2 confugisse DGKS | cetero D | missus S | 3 delfi-
 num S | misisse GK | adhlantis K | 4 eum G | matrimonio SI | 5 sit om DS

Artemidorus in libris, quos *τεμίδωρος ἐν ταῖς ἐλεγείαις*
de amore fecit. *ταῖς περὶ Ἑρωτος αὐτῷ πε-*
ποιημέναις [βιβλοῖς].

2. Habet autem stellas in os *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ στό-*
unam, super crines duas, in *ματος α', ἐπὶ τῆς λοφιάς β',* 5
ala secus ventre tres, super *ἐπὶ τῶν πρὸς τῇ κοιλίᾳ πε-*
dorsum unam, in cauda duas. *ρύγων γ', νωτιαῖον α', οὐρᾶς β'.*
omnes stellas, ex quibus con- *τοὺς πάντας θ'.*
stat qui vocatur Delfinus,
novem.

115 8P

λέγεται δὲ καὶ φιλόμουσον
εἶναι τὸ ζῶιον διὰ τὸ ἀπὸ τῶν
Μουσῶν τὸν ἀριθμὸν ἔχειν τῶν
ἀστέρων.

10

<DE ORIONE v. 322—325>

15

Obliquus quidem Tauro sed non sub nomine vocatur ipse |
Incolo. porro autem usque purificat nocte | ab alto cadens,
dum pertransiet caelum, sed confidens | quis intuat manifeste
conspicere.

1 artemydorus P | 4 stellam P | 3 secludit Wilam; *ταῖς — βιβλοῖς*
litteras numerales habet | 5 clunes P | delet Heyne | 7 *νῶται α' BVI*; corr
6 ventrem B | 9 delph(i B)ynus BP | 16 Fell
v. 322 *λοξὸς μὲν Ταύροιο τομῇ ὑπο-*
πέκλινται αὐτός | 17 v. 323 *μή, κείνον*
ὅτις καθαρῇ ἐν νυκτί | in collo B | usque autem P | noctem B | cadens —
πεπτηῶτα | 18 sed confidens — *ἄλλα πεποιθοὶ* | intuat BP

2. Habet stellas in ore I, in cornu II, in ventris pennulis III, in dorso I, in
cauda II. sunt omnes VIII.

[Orion, qui et Incolo dicitur, ante Tauri vestigia fulget et dictus Orion
ab urina, id est ab inundatione aquarum. tempore enim hiemis obortus
mare et terras aquis ac tempestatibus turbat. hunc Latini Iugulam vocant, 5
quod sit armatus, ut gladius, et stellarum luce terribilis atque clarissimus.
qui si fulget, serenitatem portendit, si obscuratur, tempestatem innuit im-
minere.]

1 habet stellas GKS *ceteris omissis* | 2 *sequitur 'Delphinus' delineatus*
et inscriptus DGS, delineatus K | 3—8 *ex Isidori Etym III 70, 40. 41 inter-*
polata | 4 oburtus D | 6 lucet DK | clarissimis K | 7 quis fulgit K | portendit
— *tempestatem om in textu nota hic d superscripta, suppl in margine in-*
férieure nota hic p praescripta K | ostendit S | 7, 8 iminere K, imminere S

ΩΡΙΩΝΟΣ

1. Hunc Hesiodus dicit Eurialae *Τοῦτον Ἑσίοδος φησιν* (fr 17)
 esse ex Minoe et Neptuno, *Εὐρύαλης τῆς Μίνως καὶ Πο-*
σειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐ-
 5 *τῷ δωρεάν, ὥστε ἐπὶ τῶν κυ-*
μάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ
τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς
Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπλίως
 10 *βιάσασθαι οἰνωθέντα. γνόντα*
δὲ τὸν Οἰνοπλίωνα καὶ χαλεπῶς
ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι
αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐμβα-
λεῖν. ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμνον
 15 *ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμιξαί.*
ὃς αὐτὸν ἐλεῆσας δίδωσιν αὐ-
τῷ Κηθαλίῳ τὸν αὐτοῦ [οἰ-
κέτον] οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῇ [καὶ
ἡγῆται αὐτοῦ]. ὃν λαβὼν ἐπὶ
 20 *τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα*
τὰς ὁδοὺς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς
ἀνατολὰς καὶ Ἑλλίῳ συμμιξας
δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ
 adpropinquaret, sanati sunt

2 esiodus B | eurialem P || 3 numine 1 ὠρίων B || 10 οἰνωπλίωνα VI || 14
 et B | neptunum BP || 8, 9 violare vino ἀλιτεύοντα BVi: corr Heyne | συμ-
 P: vero illa revino B || 11 pessimae P || μιξαί VI || 16 ἣν θαλίῳ BVi: corr
 15 manifestans — ἀλητεύοντα cum Kopplers et Heyne | αὐτοῦ BVi || 16, 7
 ἀληθ- confusum || 17, 8 caedalionem del Heyne || 17, 8 del Robert
 P || 20 pre P || 22 venientes B || 23 so-
 lem C: sole BP

1. Hunc Hesiodus fabulose dicit a Neptuno accepisse donum, ut super undas
 ambularet et propter stuprum Meropis a Vinolento patre caecatum esse
 et de regione expulsus et Neptuni miseratione Cedalionem ducem gres-
 suum suorum ad tolerandam caecitatem accepisse et denuo a Sole in

1 esiodus K | fabulosae D | accepisse G || 2 binolento DK || 3 caedalionem K || 4 tollerandam DK

oculi eius, et sic apud Vinolentum reverti item vindictam τὸν Οἶνοντιωνα ἐλθεῖν πάλιν ei retribuere. ipse autem a τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ civibus subter terram occultabatur. dissimulante ergo δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν illius inquisitionem abiit in ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Cretem et illic commanebat Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας circa bestias factus venator διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος praesentia Dianae et Latonae παρούσης καὶ τῆς Λητούς, καὶ et profitebatur se omnem δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θη- 10 bestiam perimere, quibus sunt ριον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς super terram. irata autem γιγνομένων. θυμωθεῖσα δὲ αὐ- ei Terra eduxit scorpionem τῷ Γῇ ἀνῆκε σκορπίον εὐμε- magnissimum, pellente illum γέθη,

contra Latonem, adveniens 15 ipse percussit eum, et vul- ὕφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγείς neratus de aculeo periit. unde ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ pro virilitate posuit eum Iup- ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν piter inter astra et a Diana ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος et Latone precatus, simili καὶ Λητούς ἀξιοθεῖς, ὁμοίως 20 modo et scorpionem, ut sit in καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημό- memoria de quo gestum est. συνοῦν καὶ τῆς πράξεως. maxime autem inter astra factus.

de hoc verius plurimi testi-
ficantur. de natione quidem

1 oculi B || 2 revera item B || 5 dissimulante — ἀπελπίσας || 6 inquisicio- 11 τῆς om Vi || 20 ληθοῦς Vi || 22 nem B (= ζήτησιν) || 8 bestias — θήρας καὶ del Heyne
(cum θήρας confusum) || 9 praesencia
B | diane B | latone BP || 15 litone B, litonem P || 18 utilitate B || 18, 9 iupiter B || 19 et om B || 20 litone B || 22 de quod B || 26 natione B

orientalibus partibus lucem recepiisse et redeuntem nec se ulcisci de Vinolento valentem in Cretem fugisse et cum Diana plurimas bestias peremisse et, irata contra eum Terra, scorpionis ictu interisse et ob hoc a Iove inter astra conlocatum esse.

2 lavantem D | cretam D | fuisse DK

eius Aristomachus scriptor ait:
cum iniuriam fecisset cuidam
in Thebaida, deprecatus est
diis, eo quod puer erat Iovis
5 et Neptuni et Mercurii et
hospitabatur apud eos, iube-
tur immolare eis victimam.
ille autem bovem mactans
excoriari corium et in medio
10 poni dixit, et ita bibere uri-
nam eius iubet et corium
eius induere. unde factus puer
supereminens natura. Orio-
nem nominavit propter uri-
15 nam.

ἄλλοι δὲ φασιν ἀνξηθέντα
τοῦτον ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμι-
δος, τὴν δὲ σκορπίον ἀνενεγκεῖν
κατ' αὐτοῦ, ὅφ' οὗ κρουσθέντα
20 ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ θεοὺς ἐλεή-
σαντας αὐτὸν ἐν οὐρανῷ κατα-
στερίσαι καὶ τὸ θηρίον εἰς
μνημόσυνον τῆς πράξεως.

2. Habet autem stellas in capite Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲν
25 quidem splendidas III, et τῆς κεφαλῆς γ' λαμπρούς,

1 aristomachus P | 2 omnia deprava-
vit, cf schol Germ AP et Hyg | 3 in
om P | 5 neptuno BP | 9 excoriare
B | corium om P | 14, 5 ruina BP,
cf rec int

16 e vocabulo ἀνξηθέντα conclusit
Willam Aristomachi de Orionis ortu
narrationem praecessisse, cf l | 25 ἀμαν-
ρούς BVi: correxi e l schol Germ AP
Hyg

Aristomachus autem dicit eum propter iniuriam cuiusdam pueri in Thebaida
Iovi Neptuno et Mercurio bovem immolasse, cuius bovis corium induere
et urinam potare sit iussus et idcirco factus sit supereminens et propter
urinam Orion nominatus.

5 2. Habet autem stellas in capite claras tres, in singulis humeris singulas

1 aristomachus G | autem om DS | 2 corius DS | 3 urinam om S | factum
D | 5 habet claras (claras om S) ceteris omissis GKS | autem om D

supervidetur nitida una, in
 utraque humera splendidam ἐφ' ἑκατέρωι ὤμωι λαμπρον α',
 I, in dextro cubito unam ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α' ἐπ'
 obscuram, in summa manu ἄκρας χειρὸς α' ἀμυροῦς [β'],
 unam, in zona III, in man- ἐπὶ τῆς ζώνης γ', ἐπὶ τοῦ ἐγ-
 dile tres obscuras, in utraque χειριδίου τρεῖς ἀμυροῦς, ἐφ'
 genua unam, in utrisque pedi- ἑκατέρωι γόνατι λαμπρὸν α', ἐφ'
 bus I. omnes stellas XVIII. ἑκατέρωι ποδὶ ὁμοίως λαμ-
 πρὸν α'.

(DE SIRIO v. 326—335)

10

Talis custos ubique videtur sub austro | apparens utrumque
 Canis super pedibus adstans, | vario colore nitens, sed non
 totus videndus, nisi erga | utero summitate canicularis circum-
 ciditur stella, quem | vocant homines | Sirium. [Sirius quoque
 appellata propter flammae candorem et eo quod praeter ceteras
 lucere videatur.] haec cum orta fuerit, ardore nimio caloris
 mundum incendit et fructus exurit [morboque corpora adfligit
 exurens].

2 utroque humero B || 3 dextero 4 seclusi cf Hyg, ἀμυροῦς β' se-
 cubitu B || 8 stellae P || 11 austro — cludit Fell
 νότωι (νότωι) | aparens B || 12 ὑπὸ
 ποσσὶ βεβηκώς || 14 vocantem B | sy-
 rium P || 14—16 seclusi ab Arato aliena ex Isidori Hispalensis Etymologia-
 rum libro III 70, 45 (p. 153 L.) interpolata ('Canis autem vocatur propterea,
 quod corpora morbo afficiat, vel propter flammae candorem, quod eiusmodi,
 ut prae ceteris lucere videatur') || 14 syrius P || 15 apellata B | flamme B |
 et prae ceteris P | eo quod om BP || 16—17 haec — exurit praeter solitum
 liberius e v. 332—3 expressa || 16 hec B | candore P || 17, 8 adfligitur cor-
 rumpens B

claras, in dextro cubito I obscuram, in dextra manu I, in balteo III, in
 e(n)cheridion III claras, in genibus singulas duas, in pedibus singulas.
 fiunt XVII.

[Syrius stella est in medio centro caeli. ad quam cum sol ascenderit,
 duplicatur calor ipsius et languore afficiuntur corpora.] [Syrium autem illam
 vocatam putant propter flammae candorem, Latini autem illam Caniculam
 vocant, unde et dies caniculares dicuntur.]

3 sequitur Orion gladio armatus (addito postea ab alia manu Leone D)
 delineatus et inscriptus DGS, delineatus K || 4—5 ex Isidori Etym l c 14 sq.
 interpolata || 5—7 cf l || 7 dicunt S

ΚΥΝΟΣ

1. De hoc historialiter dicitur, *Περὶ τούτου ἱστορεῖται ὅτι* λ'xlii
 quod datus est ad Europe *ἔστιν ὁ δοθεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ*
 custos cum dracone. haec *μετὰ τοῦ ἄκοντος. ἀμφότερα δὲ*
 6 vero utraque Minos accepit. *ταῦτα Μίνως ἔλαβεν. καὶ ὕστε-*
 et postea sanata Procride de *ρον ὑπὸ Πρόκριδος ὑγιασθεὶς*
 infirmitate post tempore ali- *ἐκ νόσου ἐδωρήσατο αὐτῇ. μετὰ*
 quot donavit ei. capita utrum- *δὲ χρόνον Κέφαλος ἀμφοτέρων*
 10 que eorum . . . , eo quod *αὐτῶν ἐκράτησε διὰ τὸ εἶναι*
 esset vir Procride. ascendit *Πρόκριδος ἀνὴρ. ἦλθε δὲ εἰς*
 autem in Thebaida propter *τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα*
 vulpem ducens eum secum; *ἄγων αὐτόν, εἰς ἣν λόγιον ἦν*
 dicebatur enim a nullo peri- *ὑπὸ μηδεὶος ἀπολέσθαι. οὐκ*
 15 turam. non habens ergo de *ἔχων οὖν ὁ τι ποιῆσαι ὁ Ζεὺς*
 ea quid faceret Iuppiter vul- *τὴν μὲν ἀπελλίθωσε, τὸν δὲ εἰς*
 pem quidem fecit lapideam, *τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν ἄξιον κρίνας.*
 canem autem inter astra po-
 suit digne iudicans.

de ortu autem eius Amphis car-
 20 minum poeta ait (fr 48 K.):
 quum ab hominibus stellas de-
 ficere deprecatus, Canis mis-
 sus est ab eis. et videns
 fructus eo tempore matures-

2 hunc B | istorialiter BP | 4 custos 1 κύων B | 3 ἐστὶ Vi | εὐρώπης B
 B | hec B | 5 minae B, minoe P | 7 tem- Vi: corr Fell | 4 δράκοντος BVi: lege-
 pore BP | 8 capita — Κέφαλος | 9 lacu- runt l schol Germ AP: corr Koppiers ||
 nam indicavi, omissum ἐκράτησε || 15 fa- 10 ἄνδρα coni Fell | 12 αὐτὴν BVi
 cere B | 19 amphys P | 21 schol Germ vertit l: corr Robert | 14 ποιῆσαι BVi
 AP, quae sola haec eadem tradiderunt,
 ita incipiunt cum sub hominibus stellae
 relinquerent locum, missus legatus Canis ad Oporam. *ὡς ὑπ' οὐρανῷ (οὐρανῷ)*
et ὑπ' ἄντων (ἀνθρώπων) confusum || 22 videtur dici ab hominibus exoratas
 stellas locum suum caelestem relinquere consuevisse, ut Arcturus in Diphili
Rudente (Orpheus p. 260) | et depr. B | 24 fructus — Ὀπίραν cf schol Germ

1. Quidam vero gentilium fabulose dicunt eam canem fuisse et Europae
 cum dracone in custodem datum et a Iove inter astra conlocatum.

1 fabulosae D | europe DK | 2 custodem DK

cere, concupivit ea et cum
 hominibus mansit ostendens
 illis potentiam suam. ob
 amorem quidem exardescibat
 et non potens inpetrare magis
 agrestabatur. homines qui-
 dem obsessi ab eo precati
 sunt deos auxiliores. tunc
 Aquilonius mittit filios suos
 iuniores, qui Fructum tradi-
 derunt Cani. et quod eorum
 flatibus succendebantur, man-
 suetecerunt et sic quidem vo-
 cati sunt postulaticii. amoris
 autem memoria remansit in
 tempore fructuum fieri appa-
 ritio stellarum constante et
 significante potentiam eius.
 quae autem in capite eius est,
 id est in os, Sirius stella
 vocatur. a quibusdam autem
 raro propter flammae motum
 aspicitur. tales enim stellas
 astrologi Sirios vocant.
 alii quippe dicunt eum esse de
 Orione [fieri], et circum be-
 stias factum consequere, sicut
 hii, qui venationes exercent,

5
10
15
20

ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι τὸν
 Ὀρίωνα [γενέσθαι], καὶ περὶ τὰς
 θήρας γινομένῳ συνέπεσθαι,
 οἱ δὲ οἱ κυνηγετοῦσι

3 potentiam B || 4 amore B || 5 impetrare B || 6 agrestabatur — ἡγρώθη (cf
 p. 184, 13 sq.) || 6, 7 quidem om P (= δὲ ut saepe) || 9 Aquilo schol Germ || 11 cani
 schol Germ: canibus B, canis P || 12 ὑπεπυροῦντο et ὑπεπυρῶντο confusum
 videtur || 12, 3 an ἡμερώσαντες ἐκλήθησαν ἐτῆσαι (= αἰτῆσαι)? || 13 si B ||
 16, 7 apparicio B, apparticio P || 18 potentiam B || 19—24 quae — vocant
 vide in graecis p. 233 b 13—16 || 19 sunt P || 20 hōs B | syrius BP || 22 flamme
 B || 24 sirias B, syrios P || 25 eam B || 26 circa P || 28 venaciones exercent B

quidam vero dicunt hunc Canem Orionis fuisse et cum eo in montibus
 venationem exercuisse et pro adsumptione Orionis in caelum hunc quo-
 que adsumptum fuisse.

2 per GKS | adsumptione G, adsumptionem K

omnibus animalibus concor- πᾶσι τὸ ζῶιον συναμύνασθαι
dantur et bestiis. adsumere δοκεῖ τὰ θηρία. ἀναχθῆναι δὲ
quidem illum inter astra se- αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα κατὰ τὴν
cundum Orionis adsumptio- τοῦ Ὠρίωνος ἀναγωγὴν, καὶ τοῦ-
nem, et hoc quasi factum, ut του εἰκότως γεγονότος διὰ τὸ
5 nihil sileamus de quibus con- μηδὲν ἀπολείπειν τῶν συμβεβη-
tingerunt Incolo. κότων Ὠρίωνι.

2. Habet autem stellas in lingua Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς
unam, quam et Sirium et κεφαλῆς ἢ γλώττης α', ὃν καὶ
10 Canem vocant (magna quidem Σείριον καλοῦσιν. μέγας δὲ ἐστι
est et splendida), in utraque
humera I obscuram, in pec- καὶ λαμπρός. τοὺς δὲ τοιού-
tore duas, τους ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι Σει-
ριους καλοῦσι διὰ τὴν τῆς φλογὸς

15 in sinistro lumbo tres, in κίνησιν. ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ α'
summitate pedis unam, in ἀμαυρόν, στήθους β', ἐμπρο-
canda IV, in dextro pede σθίου ποδὸς γ', κοιλίας β', ἐπὶ
unam. | omnes XX | τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχίου α', ἄκρω
20 ποδὶ α', ἐπὶ δεξιῷ ποδὸς α',
κέρκου α'. τοὺς πάντας γ'.

3 in astra B || 4, 5 adsumtionem 5 εἰκότος VI || 8 μὲν superscrip-
P || 6 nichil B || 6, 7 contegerunt P || tum VI || 10 in margine Σείριον VI ||
9 syrium P || 11, 2 utroque humero I -as 13—16 τοὺς — κίνησιν vide in I
B || 16 tres, cf *gracca* (α') || 17—19 in p. 252a 19—24
c. — p. unam ordo inversus in *grae-
cis* || 18 IV, cf *grasca* (α') || 19 XVI
rec int, cf *grasca*

2. Habet autem stellas in lingua unam, quam Syrium et Canem vocant
(magna quidem est et splendida), in armis singulis singulas obscuras, in
pectore II, in pede priori III, in ventre II, in sinistro femore I, in ex-
tremo pede I claram, in cauda IV. fiunt XVI.

1 linguam G || 2 quippe G, quidam K | splendidam K, -i SII || 4 sequitur
spatium vacuum K, delineatus (solem circum caput gerens) et inscriptus
Canis DGS

DE LEPORE (v. 338—341)

Pedibus quippe Incolo sub alterutris manet Laepus | signa
quae omnia sectans. utraque | Sirius post tergum fertur transire
similis, | et hic iam cum ortus fuerit econtra sectatur.

ΛΑΓΩΟΥ

5

1. Hic est, qui dicitur in vena- Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ καλου-
tione inventus, propter velo- μένῃ κυνηγῆσαι εὐρεθεῖς, διὰ δὲ
citatem autem animalis Mer- τὴν ταχυτήτα τοῦ ζώου ὁ Ἑρ-
curius ponere videtur eum μῆς δοκεῖ θεῖναι αὐτὸν ἐν τοῖς
inter astra. solus quidem in ἄστροις (cf p. 223). μόνον δὲ 10
quadrupedibus putatur parere τῶν τετραπόδων δοκεῖ κύειν
plurima, et quaedam parit, πλεονα, ὧν τὰ μὲν τίττει τὰ
quaedam habet in ventre, δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ
sicut ait Aristotelis philoso- Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος λέγει
phus De animalium ratione. ἐν τῇ Περι τῶν ζώων πραγ- 15
ματεῖται (H. A. VI 33 p. 579 b 32).

simili modo quidem et Arche-
laus in suis voluminibus ita
manifestat.

cf. Herod. 2. 124. 124, 125

-
- 1 *titulum om P* | 2 manet — ἐμμενές | 5 om B | 7 ὑποτεθεῖς coni Robert |
lepus B | 2, 3 signa quae — ἡμακα 12 κύει BVI: corr Valckenaer (ad Hero-
(σῆμα τὰ) | 3 utraque — αὐτὰρ ὁ γε | dotum III 108)
syrius P | 6, 7 venacione B | 7, 8 velo-
citate P | 9 videtur ponere B | 12, 3
quedam p. quedam B | 13 autem *post*
qu. B | venire B | 14 aristotiles B | 15
ratione B | 17—19 simili — manifestat
novum Archelai poetae fragmentum (cf p. 79, 6 adn et infra de Corvo)
-

Sub pedibus namque Orionis post tergum Syrii Lepus est constitutus.

1. Quem gentiles a Mercurio inter astra conlocatum ferunt propter nimiam
velocitatem, sive quod inter quadrupedes solus plus pariat et quosdam
foetus pariat, quosdam vero in ventre, sicut Aristoteles philosophus ait
de animalium ratione, retineat.

5

-
- 1 syri D | 3 parat DK, pareat G, parit BII | 4 foetus K, fetus S |
aristotelis K, -ilis DS | philosophus D

2. Habet autem stellas per singulas aures unam, in corpore duas, in spino unam nitidam, in alterutris pedibus retrorsis unam nitidam. | omnes septem.
- Ἐχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέγων ὠτίων α', ἐπὶ τοῦ σώματος β' (ὧν ὁ ἐπὶ τῆς δάχτυλος λαμπρός), ἐφ' ἑκατέγων ὀπίσθων ποδῶν α'.

DE NAVICULA (v. 342—352)

Haec quidem Canis magni post caudam trahitur Navis | puppis. nondum habet secundum ordinem aequalis trahit, | sed posterior fertur, instructa ut haec | navis, quandoquidem nautae convertuntur, | ut classes venientes. haec statim totam incidit | navem, vetusta quidem obtrectare experietur. | et quasi in puppe aequalis trahitur navis. | et quod aere quasi sine stellis usque ad | velum a prora fertur, omnia quippe parent. | temones quidem ipsos dimissos firmatur | pedibus sinistris Canem praecedit statim.

ΑΡΓΟΥΣ

1. Haec propter Minervam habet inter astra ordinem. prius
- Αὕτη διὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτάχθη (πρώτη γὰρ αὕτη)

4 nitidam om P ut graeca || 6 septem P: VII B || 7 titulum om P || 8 cauda BP || 9 nondum B | debet P | equalis B | aequalis trahit — εἰσὶ κέλευθοι? | trait B || 10 instructa — τετραμμένη | hec BP | nautae BP || 11 hec B || 12 vetusta quidem obtrectatio experietur — παλιγορθὴ δὲ καθάπτεται ἡπέροιο || 13 equalis traitur B (= Ἰησονίς?) | aere quasi — ἡέρλη καὶ || 14 velum — ἰστόν || 14, 5 parentemonesque d. B | temones P || 15 dimissos om P | sinistris — οὐραίοισι | praecedit P (προπάροισεν) || 18 hec B

2. Habet quidem stellas in singulis auribus singulas, in corpore II, in extremitate caud(a)e I, in posterioribus pedibus singulas. fiunt VII.

Post Canis igitur magni caudam secundum stellarum ordinem Navis constituta est.

3. 1. Quam fabulae poetarum inter astra conlocatam dicunt propter Minervam,

1 quid D, quidam SI | stellas om SI || 1—2 in corpore — fiunt VII om GKS || 2 sequitur Lepus delineatus et inscriptus DGS, delineatus K || 5 fabule K | conlocatum DS

enim haec navis excogitata ναῦς [κατεσκευάσθη καὶ] ἀρχῇ-
 pro ipsa ab artifice summo θεν ἐτεκτονήθη, φωνήσασα δὲ
 vocata et facta prima me- γενομένη πρώτη τὸ πέλαγος
 diuisionem mare, inuium διείλεν ἄβατον ὄν), ἔν' ἢ τοῖς
 cum esset, factaque est trans- ἐπιγινόμενοις παράδειγμα σα-
 fretantibus exemplum mani- φέστατον. εἰς δὲ τὰ ἄστρο
 festum. inter astra autem ὑπετέθη τὸ εἶδωλον οὐχ ὅλον
 recondita est eius figura non αὐτῆς, οἱ δ' οἰακὲς εἰσιν ἕως
 tota, nisi quantum puppe τοῦ ἰστοῦ σὺν τοῖς πηδαλίοις,
 usque ad velum cum temoni- ὅπως ὁρῶντες οἱ τῇ ναυτιλῇ 10
 bus, ut hii videntes eam χρώμενοι θαρρῶσιν ἐπὶ τῇ ἐρ-
 gloria eius non extruatur, γασταί, αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀγῆ-
 sed semper inreprehensa ma- ρατος διαμείνῃ οὔσης ἐν τοῖς
 neat. θεοῖς.

2. Habet autem stellas in puppe Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς 15
 quatuor, in uno temone quin- πρύμνης δ', ἐφ' ἐνὶ πηδαλίῳ ε'
 que, in alio quatuor, in τῷ ἐτέρῳ δ', στυλίδος
 trasto V, sub carina quinque, ἄκρας γ', καταστρώματι ε', ὑπὸ
 in summo velo tres. | omnes τρόπῳ ζ' παραπλησίους ἀλλή-
 XXVI 20

1 hec B | excondita P *cf* *rec int* || 1, 2 seclusi; καὶ ἀρχῇθεν ἐτεκτο-
 3 *cf* *graecca* || 5, 6 transfretantibus — νήθη delet Schaubach || 5, 6 σαφέστε-
 ἐπιγινόμενοις || 10, 1 themonibus B || ρον B || 14 θεοῖς stellas dicit, *cf* De
 12 puncta posui | *an* ναυτιλῇ cum ἐν- Germanici prooemio p. V et schol
 κλειται *confusum*? || 13 inreprehensa Arati MP *graecca* infra edenda ad
 B || 15 puppe B || 16 themone B || 18 tractu v. 188
 B; *an* transtro? | super carinam B ||
 20 de numero *cf* *rec int*

quae primum eam excogitasse dicitur et mare, quod antea inuium fuerat hominibus, pervium navali ingenio fecisse.

2. Habet autem stellas in puppe quattuor, in latere V, in summo mali III, quia non tota caelo sed a gubernaculo usque ad malum figuratur, sub carina V. fiunt XVII.

1 que D || 2 navali DGKS || 3 puppe D | quatuor G || 3-5 in latere — fiunt XVII om GKS || 5 sequitur Navis dimidiata, aediculam portans, delineata et inscripta DGS, delineata K

<DE CAETO V. 353—358>

Hunc quidem paululum primitus lapsum | Andromede mag-
num Cetus superveniens adpropinquabat. | ipsa enim exterrita
flatans aquilonem | vocat de quo dicitur auster contrarius esse |
5 Cetus, sub Ariete et Piscibus alterutris | gradiens super Flumine
positum stellis ornatur.

ΚΗΤΟΥΣ

1. Hic est quem Neptunus misit *Τοῦτό ἐστιν ὁ Ποσειδῶν*
apud Caepheum, eo quod *ἔπεμψε Κηφεί διὰ τὸ Κασσιέ-*
10 *πειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς*
dis de pulchritudine. Perseus Νηρηΐσιν. Περσεὺς δ' αὐτὸ ἀνεί-
quidem illum interemit et *λεν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα*
propter hoc inter astra posi- *ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως*
tus est memoriale de hac eius *αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφο-*
15 *actione. conpingit autem κληῖς ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς*
haec Sophocles carminum *ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ (p. 157 N.).*
poeta ad Andromedam.

2. Habet autem stellam in cauda *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ οὐ-*
obscuras duas, super cauda *ραίου β' ἀμυγρούς, ἀπὸ δὲ τῆς*

2 v. 353 *τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ* 7 om B || 9 *ἐπέπεμψε* conl Nauck ||
ἀπόπροθι πεπιτηῖαν || 3 coetus B, 9, 10 *κασσιέπειαν* BVI
cetus P | exterrita — *Θρήικος (cum τρέ-*
confusum?) || 4 v. 356 *κεκλιμένη φέ-*
ρεται, τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ || 6 *ἀστερόεντος* || 9 apud cepheum B ||
10 casiepiā B || 10, 1 nerahidis B || 13 pro P || 15 conpigit P || 16 hec sopodes
B || 17 ad om P || 19 caudam B

Porro sub Ariete et Piscibus super Fluvium Coetus in caeli regione
conlocatus est.

1. Dicitur autem fabulose a Neptuno missus ad Caepheum propter invidiam
et Andromedae et Neraldis, quas contra Cassiepiam exardescabant propter
5 nimiam pulchritudinem, a Perseo autem interemptus et ob hoc inter astra
conlocatus.
2. Habet stellam in cauda claras II et a cauda usque ad flexum eius V, sub
ventre VI. fiunt XIII.

1 coetus DGK: cetus S | celi G, caelo S || 3 autem om D | fabulosae
DS | misus D | cepheum K || 4 et prius om DK | qua DS, qui G, qu|| *super-*
scripto a K | casiepiam GK | exardescabat D, exardiscebat G || 5 pulchritudi-
nem G | et vel ob D || 7 habet stellam ceteris omissis K || 8 sequitur Cetus
delineatus et inscriptus DGS, *delineatus* K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

a gimbo usque ad crunes V, οὐρᾶς τοῦ κυρτώματος ἕως τοῦ
sub ventriculo VI. | omnes κενεῶνος εἰ, ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἔξ.
479. 32. Cal. habet Caetus in semet ipso τοὺς πάντας γι'.
stellas XIII

⟨DE ERIDANO v. 359—385, 373—380 *liberius expressis*⟩ 5

Quid enim et illud deorum sub pedibus fertur | reliquias
Hiridano, quod multum inundat fluvius. | et ad Incolo quidem
pede tendit, | vincula autem Piscium usque ad caudae summi-
tatem habent | utrique continent a sinistris descendentes. | iacent
unus quidem retro crunibus permixti vagitant | in uno commit- 10
tentes, una autem stella directi (365) | et Caeto illo prima spina. |

Quaedam vero modica mensura parvo [quae habentes] splen-
dore | medio pedalis et Caeti involvuntur, | pallore cadet, quando
sub latere Laepus; | uniformes enim non positi figura (370) | sed
membris inmittuntur adsimilantes, ut alia multa | ex quibus ver- 15
sus est pertransiens haec iubentes (372). | tamen etsi figuras
compositas vides hominum transfiguratas non aestimandum est
quod in veritate, sed historiae causa stellas tibi demonstrans ad

1 crunes B (cf p. 246 a 5 al): crines 1 ἕως post οὐρᾶς traicit Robert;
P || 3 caethus B || 6 quid = οἶον || 6, 7 r. cf 1
inridano P || 7 quod multum inundat flu-
vius = πολυκλαύτον ποταμοῖο | et in-
loco P || 8 caudam B || 9 sinistris = οὐραίων (cf p. 200, 25. 224, 15) || 9, 10
iacent unus quidem = Κητείλης δὲ (κεῖται εἰς δὲ) || 10, 1 comittentes B || 11 coeto
B || 12 quedam B | que B || 12, 3 splendores B || 13 caetim volvuntur P | pal-
lore cadet quando = γλανκοῦ πεπηῶτες (cf p. 244, 14) || 14 lepus B | unifor-
mes = γάννμοι || 15, 6 ex quibus versus est = ἐξείλης στιχόωντα || 16 hec B |
iubentes = κέλενθα (cf p. 205, 16) || 17 conditas P | hominem B | estimandum
B || 18 historie B | demonstras B

Fluvius, ut superius diximus (p. 257), super Coetum conlocatus in caeli
regione cernitur, ad quem sinister pes Orionis extenditur. Coeti autem dor-
sum et Pisces caudis alternatis ex adverso sibi invicem vinculo interiecto
coherentes quaedam stella modicum habens splendorem coniungit. quibus
sideribus e regione Leporis sidus ostenditur. 5

1 subter DG | celli G || 2 at G | caeti D || 3 piscis GK || 5 syderibus SH |
regiope D

significandam rationem earum, et quaedam apertius declarantur. aliae vero transformatae in | effigiis virorum nominatae sunt (381) | stellae, et non iam sub miraculo absconditur stella. | sed quaedam veraciter figurantur effigiae, | quaedam autem transformata, |
5 omnia ergo consecrata et in nemine posita (385).

ΠΟΤΑΜΟΥ

1. Hic quoque de pede sinistro *Οὗτος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ*
Incolo principatum habet. *Ἠριδανὸς τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρ-*
vocatur quidem secundum *χὴν ἔχει. καλεῖται δὲ κατὰ μὲν*
10 Aratum Hiridanus, nullam *τὸν Ἀρατὸν Ἡριδανός, οὐδεμίαν*
autem ostensionem facit de *δὲ ἀπόδειξιν περὶ αὐτοῦ φέρει.*
eo. — alii vero dicunt iuste — *ἕτεροι δὲ φασὶ δικαιοτάτων*
eum nominare Nilum fluvium; *αὐτὸν εἶναι Νεῖλον· μόνος γὰρ*
15 solus enim hic a meridianis *οὗτος ἀπὸ μεσημβρίας τὰς ἀρ-*
partibus initium habet. mul- *χὰς ἔχει. πολλοῖς δὲ ἄστροις*
tisque astris exornatur. sub- *διακεκόσμηται. ὑπόκειται δὲ*
iacet quippe ei stella, quae *αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἄστηρ*
vocatur Canobus, tangitque *Κάνωβος, ὃς ἐγγίξει τῶν πηδα-*
temonem Navis. huic ergo *λων τῆς Ἀργοῦς. τοῦτον δ*
20 nulla stella minima paret. *οὐδὲν ἄστρον κατώτερον φαίνε-*
propterea et circa terram esse *ται. διὸ καὶ Περιγίειος [φαί-*
videtur. *νεται].*

1 rationem B | quaedam B | apercius 6 Ἡριδανός B || 18 Κανόβον in
B || 2 alia B | transformate B | nomi- margine Vi || 21, 2 seculi, legit l; κα-
nate B. || 3 stelle B | quaedam B || 4 ef- λείται coni Fell
figie B | quaedam B || 10 iridanus B ||
12 ea B || 14 hic om P | meridiaeis B ||
15 initium B || 18 canophus P || 20 minima = κατώτερον || 21 terra P

1. Hic autem fluvius, de quo praefati sumus, ab Arato vel a quibusdam
Heridanus [qui et Padus dicitur] esse putatur. — a quibusdam vero
[Geon qui et] Nilus esse existimatur. ideo ergo inter sidera conlocatum
ferunt, quoniam a meridianis partibus uterque cursum dirigere ad mare
cernuntur. est autem sidus multarum stellarum luce exornatum. cui
5 subiacet stella, quae vocatur Canobus, tangitque temonem Navis. apparet
enim humillima, unde et circa terram esse videtur.

1 praefati D || 2 eridanus G | padas K | putant S | a om G || 3 gyon G |
seclusi ex Isidoro Etym XIII 21, 7 interpolata | sydera SI || 4 cursu GS ||
5 sydus S | cum GK || 6 que DSI, qui SI || canopus D² | aparet G || 7 humi-
lima G

2. Habet autem stellas in prima acie tres, in secunda tres, in tertia tres usque ad novissimas septem, quas esse dicunt in ore Nili fluvii. omnes XVI.
- (Ἔχει) δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α', ἐπὶ τῇ πρώτῃ καμπῇ γ', ἐπὶ τῇ δευτέρῃ γ', ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως τῶν ἐσχάτων ζ', α' φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου. τοὺς πάντας ιδ'.

(DE PISCIS v. 386—401, *omisso* 395)

Nuper quidem Capricornius subflat ad austrum | Piscis unus Caetus adversus videtur, | qualis a primordio. austrum vocant. |

Quaedam autem tempore sementis subsistunt Capricornio, | Caetus Piscem quem aethereum dicunt (390), | medio autem Vergilias. iuxta sibimet | dextra levaque manibus fulget Aquarius, | qui et paulatim fundit aquam hinc atque hinc | pariterque laeti et absque periculo convolutae (394) . . . | stellae, nec aliquot multum longe neque iuxta (396), | una quippe sub alterutris pedibus bonaque magnaue, | Aquarius autem hic subiacet Canis caudae. | [queque] omnes vocant Aquam. parvae quidem alterae | nuper Capricornio sub anterioribus pedibus (400) | pessimo circuitu erga terram volutantur.

3 tertia B, terra P || 4 VI P | quae 1, 2 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' delet Robert; P || 8 nuper — νεῖοθι | unius B || 9 videtur — αἰωρεῖται | qualis B (οἶος): at non fluvii figuram sed dei fluvialis imagine expressam explicat, cf rec int || quia P || 10 quidam B | tempore sementis — σποράδην | Capricornio — 6 τὰ πάντα B, τὰς πάντας VI | γ' coni Robert
Υδροχόοιο || 11 ethereum B | v. 390
Κήτεος αἰθερλοιο καὶ Ἰχθύος ἡερέ-
θονται | modio B || 12 Vergilias — ναχελέες cum Χηλαί confusum, cf p. 221, 12 | fulgit B || 13 adque P || 14 convolute B | stelle B || 15 nec B | uno B | ab alt. B || 17 Canis — Κήτεος | caudeque quae B || 17, 8 parve qu. altere B || 18 nuper — νεῖοθι | anterioris P || 18, 9 pessimo — δινωταῖ || 19 erga terram — περιηγέες | terra P | volvitatur B

2. Habet autem stellas in prima acie tres, secundo III, tertio VII, qu(a)e dicuntur ora Nili. summa XIII [hinc subest qu(a)e Canopus appellatur].

1 habet autem — tres K, om GS | aciae K || 2 hora D | kanopus D | seclusi, cf 1 | sequitur dei fluvialis delineatio urnam effundentis K, 'Heridani' caput et pectus delineata et inscripta DGS

ΙΧΘΥΟΣ

1. Hic ergo est magnus vocatus *Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας καλού-*
 Piscis, quem dicunt declinare *μενος Ἰχθύς, ὃν κάπτειν λέγουσι*
 aquas ab Aquarii effusione. *τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκ-*
 5 conpingitur autem hic, ut *χύσεως. ἱστορεῖται δὲ περὶ τοῦ-*
 ait Ctesias, primis in quo *του, ὡς φησι Κτησίας (fr 5 M.),*
 dam stagno apud Bambycen *εἶναι πρότερον ἐν λίμνῃ τινὶ*
 fuisse, in quo incedit nocte *κατὰ τὴν Βαμβύκην. ἔμπεσού-*
 Dercetus, quam habitatores *σης δὲ τῆς Δερκετοῦς νυκτός, ἣν*
 10 loci Syriam deam vocabant, *οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰκοῦντες*
 hic videtur salvare eam. huic *Συρίαν θεὸν ὠνόμασαν, <οὗτος*
 quidem aiunt et duos Pisces *δοκεῖ σώσαι αὐτήν>. τοῦτου καὶ*
 nepotes esse. qui omnes pro *τοὺς δύο φασὶν Ἰχθύας ἐγγόνους*
 ipsa, eo quod Veneris filia *εἶναι (cf p. 224b). οὗς πάντας*
 15 esset, honorificati sunt et inter *ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις*
 astra conlocaverunt. faciunt *ἔθνησαν.*
 autem hii, qui regionem
 illam inhabitant, aureos et
 argenteos pisces et tamquam
 20 sacratissimos colunt.

3 declinare — *κλίνειν cum κάπτειν*
confusum || 4 effusionem P || 5 com-
 pingitur B, conpigitur P || 6 casias B,
 casias P || 7 begmicem B, boecmycen
 P || 8 cedit B || 9 dircetus B || 10 si-
 riam B || 14 ipsam B || 14, 5 esset filia
 B || 15 honorificata sunt B || 16 collo-
 caverunt B || 17 autem *om* P || 20 co-
 lent B, incolent P

1 *ἰχθύς* BVi || 3 *καὶ πλεῖν* BVi:
 corr Koppiers et Valckenaer, cf 1 ||
 8 *βοββύκων* B, *βορβύκων* Vi || 8, 9 *ἐκ-*
πεσούσης BVi: corr Fell || 9 *δερχη-*
τοῦς νυκτός ἣν BVi; Δ. <τῆς Ἀφρο-
δίτης θνηγατρός> ἣν coni Robert || 11
συρίας BVi: corr Heyne || 11, 2 *supplevi*
e 1; <σῶσαι αὐτήν> supplett Fell Ro-
 bert || 13 β' Vi | *ἐγγόνους* coni Robert

1. Piscis ergo magnus, cuius nepotes fabulose dicuntur Pisces, qui in
 zodiaco circulo constituti sunt, dicitur a gentilibus inter astra conlocatus,
 eo quod decidentem in Boecmice stagno quodam deam, quam Syriam vo-
 cabant (et dicebatur filia Veneris), salvaverit.

5 Est autem signum in parte australi, quod Piscibus orientibus oritur,
 haud longe situm ab Aquario et Capricorno, unde et ei Aquarius aquam
 fundere dicitur.

1 fabulosae DS, fabulose K | in *om* G || 2 zoxiaco K | conlocatus G ||
 3 decidente in boecmice *libri* | quadam GK, quaedam DS | siriam GS || 6 haut
 G, aut K | capricornio S | et *alt om* G

H₃₅ B^p. Gd.

2. 'Habet quidem stellas XII

Ἐχει δὲ ἀστέρας ἑβ',
ὧν τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥύγχους λαμ-
περοὺς γ'.

(DE SACRARIO V. 402—435, *omissis* 411—413)

Hoc quippe signum magni | Scorpionis sequitur caudam, ⁵
quod Sacrarium videtur. | cuius equidem parvo tempore ab alto
veniens | celerius nimis circumdat Septentrionem (405). | et quae-
dam pars obtusior ac sublimis | Arcturi, quaedam autem cito
sub vespero deficit. | quod Sacrarium principium noctis | ab
hominibus cernitur fletumque doloris ab hieme ponit, | quod ¹⁰
magnum signum circa homines est, ut non alto mare (410) |
navibus perituros | obsecra aspicere in caelo stellam (414) | ipsam-
que sine nube fulgentem altumque magis (415) | fluctibus nubes
elatum, qualis multotiens | tristatur, cum oritur post fructibus
ventum. | aliquotiens enim et anstrum designat | nox, ipsa labo- ¹⁵
riosum concedens nautibus. | qui etiam signa aspicientes (420) |
eiectam faciunt et vela deponunt, | ut leviores inveniantur. do-
lent quidem vacui | alto flante pessima ventorum vertigine |

1 *cf* *rec int* || 5 hoc quippe signum 2 ῥύγχον B || 3 τρεῖς VI
— αὐτὰρ — τέρας | quidem B | mag-
nis P || 5, 6 caudam quod — νότοιο? ||
6 videtur — αἰωρεῖται, *cf* p. 260, 9 || 7 celerius — πένσσει (= σπεύδ-) | nimis
— ἀντιπέσῃν (ὕπερ) || 7, 8 quaedam B || 8 obtusior — πᾶγχν (παχύ) | quae-
dam B || 9 vespero P | principio B (ἀρχαῇ Νύξ) || 10 hyeme P || 10, 1 quod
— circa homines est — ἐναλλοῦ (λα-) | ut — mare non extrico || 12 nobi-
bus P | obsecro BP: *correat* | celo B || 14 multociens B | tristatus P | ficticibus
B || 15 ventura B, -am P (ὁπωρινού ἀνέμοιο) | aliquociens B | anstrum B ||
17 electum B || 18 altus B

2. Habet quidem stellas duodecim in ordine positas a capite usque ad
caudam.

Sacrarium namque est signum navigantibus percontrarium, quod se-
quitur Scorpionis caudam.

1 habet — duodecim *ceteris omissis* GS | quidam K | XII GS | ad D ||
2 sequitur 'Piscis' delineatus et inscriptus DGS, *delineatus* K || 3 nam quae
K || 4 caudam D

omnia turbans ipsique sine fiducia | sub pluvias navigant (425), |
 aliquando et nulla spe habentes | optantur aquilum coruscare
 ventum. | multo periclitantes item cogitaverunt | alteratri ad
 austrum | recurrere, quousque aquilus revolvatur ad mare (430). |
 5 ipse autem ad vesperum magis ad Centaurum transiit, | ita
 tamen, ut antea paulatim permanens solvit caliginem. | ipse qui-
 dem post tergum simili modo signa peragit. | nocte quidem ubi-
 que paret Sacrarium, quo magis oportet | in austrum reperire,
 per quo possis circumspicere ventum (435).

10

ΘΥΤΗΡΙΟΥ

1. Hic est, in quo prius dii con- *Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πρῶτον*
 iuramentum posuerunt, quan- *οἱ θεοὶ τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο,*
 do super Saturnum Iuppiter *ὅτε ἐπὶ Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστρά-*
 militavit Cyclopes et condidit *τευσεν.*
 15 habens igneum velamentum,
 ut non viderent fulminis po- *ἐπιτυχόντες δὲ τῆς πρά-*
 tentiam. inpetrantes autem *ξείως ἔθενταν καὶ αὐτὸ ἐν ταῖς*
 actionem tunc posuerunt et *οὐρανῶς ὡς μνημόσινον. ὃ καὶ*
 20 in homines hoc ipsum con-
 iuramentum. in quo sacri-

1 ipsique sine fiducia — αὐτῶς ἀπρό- 10 νέκταρ inscripsit B | 13 πρό-
 φατος? | 1, 2 pluvias navigantia linguando νον Vi | 19 εἰς BV: correxi
 B | 2 spem B | chernuscare B | 4 ad
 mane P | 5 εἰ δέ τοι ἐσπερίης μὲν ἀλδς
Κενταύρον ἀπέλη | 5, 6 ita tamen ut — ὁμος ὅσον | 6 permanes B (*μὴν si-*
λῶσι cum μένει et λῶσι confusa) | 7 postergum B | peragens B (*φαίνοι*) |
 7, 8 ubique paret — *παμφανώνντι* | 8 quod B | reperire B (*εὐροιο*) | 9 p.
 reperire v. P | 13 iupiter B | 14 *de Cyclopibus cf Hyg II 59 schol Arat. ad*
v. 402 infra edenda | 16, 7 potenciam B | 17 inpetrantes B | 19 in homines —
ἐν οὐρανῶι (οὐρανῶι = ἀνῶι)

1. Quod ideo inter astra conlocatum fabulae ferunt, eo quod in eo dii mutuo
 inter se iurasse(ant), quando Iuppiter super Saturnum cum Cyclopibus
 militavit et idem Iuppiter igneum sibi velamen, ne eius fulminum potentia
 deprehenderetur, adhibuit.

1 conlocatum G | fabulae GS, fabulae K | eo dii G | 2 iupiter G | cyclopi-
 bus DS | 3 militavit G | iupiter G | 4 deprehenderetur D

ficant qui se invicem adhor- *εις τὰ συμπόσια οἱ ἄνθρωποι*
 tantur tam in certamine quam *φέρουσιν. καὶ θύουσιν οἱ κοι-*
 in quibus iurare vellent, quasi *νωεῖν ἀλλήλοις προαιρούμενοι*
 instum foedus ponentes et *καὶ ὀμνύειν, καὶ τῇ χειρὶ ἐφ-*
 manu tangentes dextera testa- *άπτονται τῇ δεξιᾷ μαρτύριον* 5
 mentum concordiae habentes *εὐγνωμοσύνης τοῦτο ἡγούμενοι.*
 hoc. simili modo et vates in
 hoc sacrificant, quando vo-
 lunt verius scire.

2. Habet autem stellas supra *Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς ἑσχα-* 10
 craticulam duas, in vasile *ρίδος α', ἐπὶ τῆς βάσεως β'.*
 duas. omnes quatuor[decim] *τοὺς πάντας γ'.*

<DE CENTAVRO ET BESTIA v. 436—442>

Oportet quidem in illa stella duas subsistere alias. | una
 quidem adsimilantem viro adiacens | Scorpioni, equi autem sub- 15
 sistunt Vergiliae. | habet autem dextra levaque distentas simili
 modo manus | contra Sacrarium, quod magis prae manu | Bestiam
 tenet, | et quasi pessima priori signo permiscitur.

KENTAYPOY

1. Hic videtur Chiron esse qui *Οὗτος δοκεῖ Χείρων εἶναι ὁ* 20
 in Pelio habitavit iustitia qui- *ἐν τῷ Πηλῳ οἰκήσας δικαιο-*

1 invice B | 3 in B: et P | 4 fedus 2 ὡς θύωσιν coni Robert | οἱ delet
 B | 6 concordie B | 8, 9 volent B | Wilam | 4 καὶ ὀμνύειν delet Heyne ||
 10 super B | 11 graticulam P | in va- 6 εὐγνωμοσύνην BVi | 10, 1 εὐχάρι-
 sile — ἐπὶ βάσεως | 12 | omnes IV | P || dos Vi | 20 χείρων B
 14 oportet quidem — δήεις δέ | sub-
 sistere B | unam B | 15 adsimilantem
 — εἰκοῖτα | adiacens — νεῖοθι κεῖται | 16 vergilie B (Χηλαί, cf p. 115 b 2) |
 Σκορπίου, ἱπποῦραια δ' ὑπὸ σφίσι Χηλαί ἔχουσιν | distentas — τανύοντι ||
 17 sacrium B | pre B | 18 pessima διὰ χειρός (Χείρων) | promiscitur B (ἐπ-
 εφη-μύξατο) | 20 chirion B, chyron P | 21 pillo B, pillio P | habitabit B | iu-
 sticia B

2. Habet autem stellas in superficie, in qua prunae fuisse dicuntur, duas, in
 base duas. sunt simul quattuor.

1. Centaurus dicitur fuisse Chiron et habitasse in stabulis et sēctasse iustitiam

1 superficiae D | prune DGK | 2 basse K | quattuor G | sequitur Sacra-
 rium quadrupedale ardens delineatum K, delineatum et inscriptum DGS ||
 3 stabulis: cf pillo 1 | iusticiam KSI

dem superans homines omnes *σύνῃ τε ὑπερενέγκας πάντας ἄν-*
 et ipse correxit Asclepium et *Θρώπους καὶ παιδεύσας Ἀσκλη-*
 Achilleum. apud quem Her- *πιόν τε καὶ Ἀχιλλέα. ἐφ' ὃν*
 cules videtur venisse propter *Ἡρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν δι' ἔρωτα,*
 5 amorem, cum quo et simul *ὦι καὶ συνεῖναι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ*
 fuerat in antro honorificans *τιμῶν τὸν Πᾶνα. μόνον δὲ τῶν*
 Panem. solummodo quidem *Κενταύρων οὐκ ἀνέλλεν, ἀλλ'*
 Centaurum non occidit, sed *ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ Ἀντι-*
 obandibat ei, ut ait Anti- *σθένης φησὶν ὁ Σωκρατικός ἐν*
 10 sthenis Socratensis in tem- *τῷ Ἡρακλεῖ (fr IV W.). χρόνον*
 pore Herculis super bona *δὲ ἱκανὸν ὁμιλοῦντων αὐτῶν ἐκ*
 loquentes et quoniam de *τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέ-*
 cura eius excidit sagitta supra *πεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χεί-*
 pede Chironis, et ita mortuus *ρωνος. καὶ οὕτως ἀποθανόντος*
 15 est. quem Iuppiter propter *αὐτοῦ ὁ Ζεὺς διὰ τὴν εὐσέβειαν*
 eius pietatem et ruinam inter *αὐτοῦ καὶ τὸ σύμπτωμα ἐν τοῖς*
 astra posuit. iste autem ha- *ἄστροις ἐθῆκεν αὐτόν. ἔχει δὲ*
 bens Bestiam in manibus *τὸ Θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ πλη-*
 iuxta Sacrarium, in quo vi- *σίον τοῦ Θυτηρίου. ὃ δοκεῖ προσ-*
 20 detur offerre quasi sacrificans, *φέρειν θύσων, ὃ ἐστὶ μέγιστον*
 quod est signum maximum *σημεῖον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ.*
 de pietate quam in se habebat.

1 superabit B || 3, 4 ercules P ||
 7 paneam BP || 10 socratentis B || 11
 H. semper B || 12 *omnia corrumpit* || 12, 3
 decuaurea P; *an* de curvatura? || 14 pe-
 des B | ironis B, chyronis P || 15 iu-
 piter B || 16 in B || 22 habeat P

1 δὲ BVi || 6, 7 τὸν Κένταυρον BVi:
 corr Koppiers || 8 post αὐτοῦ incipit co-
 dex PI (Parisinus 1310, cf p. 100), quem
 totum enotabo || 16 αὐτοῦ PI vertit l:
 om BVi || 17 αὐτόν ἐθῆκεν PI || 18 τι
 coni Wilam; ad Arati v. 442 sive ad
 picturam delegatur, cf p. 194a. 243 b.
 260 b alia

et, quoniam Asclepium et Achillem nutrierit, Inter astra conlocatus esse.
 Antisthenis autem dicit e faretra Herculis lapsam sagittam pedem eius
 vulnerasse acceptoque vulnere animam exalasse et ob hoc a Iove inter
 astra conlocatum esse. est autem signum ad adspectum Sacrarli, unde
 5 et in eodem Sacratio sacrificare a gentilibus putabatur. a quibusdam
 autem arbitrabatur Bestiam in dextra manu tenere, in sinistra tyrsum, a
 nonnullis vero utrem vini aceti, ex quo libaret diis in Sacratio.

1 achillem K | c. sit libri || 2 hae GK | pharetra GK || 3 ab D || 4 hastra
 SI | aspectrum K || 5 in ede sacrio S || 6 teneri G || 7 dies GK

2. Habet autem stellas super caput tres obscuras, in utraque humera unam splendidam, in sinistro cubito unam, in summa manu unam, in medio equi pectore unam, in utrosque pedes anteriores unam, in spino duas, in ventre duas splendidas, in cauda tres, in equi lumbo unam splendidam, in utraque genicula retrorsa duas, per unaquaeque arma unam. omnes
- ἔχει δὲ ἀστέρας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἀμυροὺς γ', ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμπρόν α', ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α', ἄκρας χειρὸς α', ἐπὶ μέσῳ τοῦ ἱππέλου στήθους α', ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἐμπροσθίων ὀπλῶν α', ῥάχεως δ', κοιλίας β' λαμπροὺς, κέρτου γ', ἐπὶ τοῦ ἱππέλου ἰσχίου α' λαμπρόν, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀπισθίων γονάτων α', ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'. τοὺς πάντας καδ.
- XXIV.

lat. Hgg.

1. Habet autem et Bestiam, quam in manu extensam tenet, et quam quidam dicunt utrem esse vini aceti, quod sacrificat diis super Sacrum. tenet quidem illud in dextera manu, in sinistra autem thyrsum.
- ἔχει δὲ καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τὸ λεγόμενον Θηρίον, οὗ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τετραγώνον. τινὲς δὲ ἀσκὸν φασιν αὐτὸ εἶναι οἶνον, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τῷ θυντήριον. ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ θύρσον.

2 capud B || 2, 3 utroque humero B || 4 cubitu B || 8 I P, quattuor novit graecus || 12 duas BP; unam novit graecus || 12, 3 unaquaeque B || 16 quem P || extensa P; vertit τεταμένον || 18 aceri B || 19 dis B || 21 dextra B

2 τρεῖς Vi || 4—6 ἄκρας — στήθους α' om Vi || 17 τεταγμένον BVi: corr Heringa; sive τεταγμένον sive τεταμένον (sic vertit I) coni Heyne, qui post hoc verbum <πρὸς τὸν βομὸν> supplet || 19 σπεύδει B, σπένδεται P^I

2. Habet autem stellas in singulis humeris singulas, et in cubitis binas, in pectore IV, in reliquo corpore X, in pedibus duas, in veste II, in tyrsio quem portat duas, in Bestia quam manu tenet X, in ipsa manu II, in capite V. sunt XLIII.

1 habet autem stellas ceteris omissis GKS || 3 que in D || 4 sequitur Centaurus delineatus Bestiam tenens dextra, sinistra baculum (quo lepus suspensus est) DK(GS?)

2. Habet quidem stellas in Ἐχει δὲ ἀστέρας τὸ Θηρίον
 cauda duas, in summo pede ἐπὶ τῆς κέρατος β', ἐπ' ἄκρον
 retrorso nitidam unam, τοῦ ὀπισθοίου ποδὸς λαμπρὸν α',
 et in spino nitidam unam,
 5 et in anteriore pede nitidam καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθοίου ποδὸς α'
 unam, et sub ipso unam, in λαμπρὸν, καὶ ὑπ' αὐτὸν α', ἐπὶ
 capite tres. omnes novem. τῆς κεφαλῆς γ'. τοὺς πάντας ζ'.

(DE CORVO AQUARIA VRNA v. 443—449)

Et adhuc enim alia trahitur mane stella, | quam Aquariam
 10 vocant. quae ut coluber similis | est. a capite usque sub me-
 dio | Cancerum adorat, seminat autem sub corpore Leonis, | cau-
 dam quidem tendit ad Centaurum. | medio autem seminat Vrna,
 cuius figura subterposita | Corvo similis videtur.

ΚΟΡΑΞ ΥΔΡΟΣ ΚΝ ΩΙ ΚΡΑΤΗΡ

- 15 1. Haec stella communis est ab Τοῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν
 ipsa actione factum et opere ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργοῦς.
 perfectum. honorem enim τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ
 habet corvus per Apollinem τῷ Ἀπόλλωνι (ἐκάστωι γὰρ
 (omnium enim deorum est τῶν θεῶν ὄρεόν ἐστιν ἀνακεί-

9 adhuc etiam mane tr. st. B | manes 5 καὶ om PI || 14 κόραξ om Vi, ὕδρος
 P | mane — πρωτ' (πραιόθεν) || 10 ut ἐν ὡι κρατήρ om B, solum ὕδρον in-
 coluber non extrico || 11 adorat — ἔ- scribit PI
 νείται || 12 medio — seminat — μέσσηι
 — σπείρῃ (σπείρει) || 13 om σπείρῃ
 κόπτουσι (δοιός) || 15 hec B || 16, 7 et
 opere perfectum — ἐναργοῦς (ἐνεργοῦς) || 18 pro Apolline P

Ydra, in qua Crater et Corvus, est signum in parte australi, caput
 videlicet deflexum habens ad Cancrum, cuius sinuosi corporis medietas est
 convexa sub Leonem, cauda vero extenditur ad Centaurum. [Corvus sub
 Geminis noscitur conlocatus.]

- 5 1. Qui Corvus ideo secundum gentilium deliramenta inter astra sedem pro-
 meruisse dicitur, eo quod fuerit in tutelam Apollinis et ab eo missus ad

1 australae S | capud K || 2 sinuori S || 3 conexa S | leonum GK, leone
 S | centarum SII | sechusi; addita e charta caelesti videntur, qualem edidi
 post Aratum; cf V || 6 tutelam S | appollinis D, apolonis SI

avis). sacrificium quippe factum diis libamina missus adducere a Crete, eo quod prius scitissima fuerat, antequam vinum fieret, videns ficulneas secus Cretem optimos grossos habentes mansit ibi, donec perflouescerent. post dies quidem plurimos perficiens hoc et vascens ficum sensit quod peccaret abripiens et quod in Crete aquarium ferebat cum urna, aestimans se bibere per singulos dies quae in Crete fuerat aqua. Apollo autem dum cognovisset, quae gesta erant, corvum quidem hominibus ad increpandum posuit satis tempore isto sitientem, ut Aristoteles ait De bestiis

μενον). θυσίας δὲ γινομένης τοῖς θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς ἐνέγκαι ἀπὸ κρήνης τινὸς ἰδὼν παρὰ τὴν κρήνην συκὴν ὁλλνθους ἔχουσαν ἔμεινεν, ἕως πεπανθῶ- 5 σιν. μεθ' ἱκανῶς δὲ ἡμέρας πεπανθέντων τούτων καὶ φαγῶν τῶν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα ἔξαρχάσας [καὶ] τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ γινόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς τὰ γενόμενα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις 15 ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τοῦτον τὸν χρόνον διψῆν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἶρηκεν ἐν τοῖς Περὶ θηρίων (fr 329),

20

1 sacrificiam B | 2 libamina B | 3 ad cretem B | 4 scitissima BP (quod fuit caustum *schol Germ AP*) | antiquum B | 6 secus Cretem = παρὰ τὴν κρήνην | grossos B | 9 perficiens hoc = πεπανθέντων τούτων | 11 et quod iteratum P | 13 estimans BP | se = αὐτὸν | 17 sunt P | 19 sitientem B | 20 aristotiles B

2 τῷ θεῷ coni Schaubach | 4 ὁλλνθους P | 5 ὡς BP | VI vertit 1: corr Fell | 9 ἔξαρχάσας Vi | καὶ BP | VI vertit 1: del Heyne | 12 γινόμενον P: γιγνόμενον B | VI | 16 ἐπιτιμῶν BP | VI: corr Heyne | ἱκανὸν Vi

fontem, ut diis ad libandum aquam deferret, ficorum ingluvie captus aliquantisper illarum esibus inhians commoratus aquam deferre distulerit et postea deprehendens se diis peccasse denuo ad fontem, ut aquam auriret, redierit et ab ydra exterritus vas vacuum reportaverit et, ut aquam eo tempore non bibat, ab eodem Apolline inhibutum ei fuerit. 5

1 dies G (*primitus*) K | differret K | ingluviae DGKS | 1, 2 aliquantisper D | 2 hesibus D, acibus S | distullerit G | 3 deprehendens D | 4 hydra GK | 5 appolline D | inhabitum K

et Archelaus quidem simili
modo ait in suis voluminibus.

μνημόνευμα δὲ τῆς εἰς θεοὺς
ἀμαρτίας σαφεὲς εἰκονίσας ἐν
τοῖς ἄστροις ἔθηκεν εἶναι τὸν
τε Ὑδρον καὶ τὸν Κρατῆρα καὶ
τὸν Κόρακα μὴ δυνάμενον πιεῖν
μηδὲ προσελθεῖν.

2. [Habet quidem stellas Aqua-
rius tres, in cervice unam,
in pectore unam, in ventre
unam.] Ἐχουσι δ' ἀστέρας ὁ μὲν
Ὑδρος ἐπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς γ'
λαμπρούς, ἐπὶ τῆς πρώτης καμ-
πῆς ζ', λαμπρὸν δὲ α' τὸν ἔσχα-
τον, ἐπὶ τῆς δευτέρας καμπῆς γ',
ἐπὶ τῆς τρίτης δ', ἐπὶ τῆς τε-
τάρτης β', ἀπὸ τῆς ε' καμπῆς
μέχρι τῆς κέρκον θ' ἀμυρούς.
τοὺς πάντας κζ'.

Est quidem et super candam
eius Corvus aspiciens occasum. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κέρκον
ὁ Κόραξ βλέπων εἰς δυσμάς.

2. Habet autem stellas quatuor,
in rostro unam, in ala duas,
in orthopigio unam. Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγ-
χους ἀμυρόν α', ἐπὶ τῆς πτέ-
ρυγος β', ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου β',
ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν ἄκρων α'.
τοὺς πάντας ζ'.

^h
1 Archelaus P || 2 fr novum, cf
p. 234a 17 || 9—12 *seclusi interpolata*
nescio unde; verum stellarum indicu-
lum paene integrum servavit infra rec-
it, quam videas || 22 orthopigio P

3 δὲ scripsi: δέ γε P1, δώσας B,
δωσε Vi; δάσαν coni Gale, δὲ δάσαν
post alios Robert || 6, 7 suppl Heyne;
εἶναι τὸν κρατῆρα καὶ τὸν ὕδρον P1 ||
8 μηδὲ P1: καὶ μὴ BVi || 20 δὲ Vi ||
20, 1 ῥύχους P1 || 21 τῆς Vi

2. Habet igitur hoc signum stellas: Serpens ille habet stellas in capite III
claras, in prima flexura VI, in secunda III, in quarta II, in quinta usque
ad candam VIII claras. fiunt XXVI.

1. Corvus in cauda spectans occasum.

2. Habet in oculos stellam I, in pinnis II, in cauda II, in pedibus singulas.
fiunt VII.

1 habet — stellas *ceteris omissis* GKS || 5 oculos — τοῦ ῥύχους?

Ab hoc quidem satis distat Τούπου δὲ ἱκανὸν ἀπέχων
usque ad Vrnā, quae adiacet ἀπὸ τῆς καμπῆς ὁ Κρατὴρ κεί-
panda secus genna Virginis. ται ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ γό-
νυα τῆς Παρθένου.

2. Habet autem stellas Vrna in Ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Κρατὴρ ἐπὶ 5
medio labiorum tres obscuras. τοῦ χείλους β' ἀμυροῦς, ἐπὶ
τοῦ μέσου β' καὶ παρὰ τῷ
omnes decem. πνυθμένοι β'. τοὺς πάντας 5'.

(DE ANTECANE v. 450—453)

Quin etiam et Antecanis sub Geminos bene paret. | 10

Haec adposita praeteritorum annorum | erunt, quorum iterum
videntur. omnia magis ipse | in caelo bene compositas figuras
noctis advenientis.

ΠΡΟΚΥΝΟΣ

1. Hic est qui ante magno Οὗτός ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ με- 15
Cane fit. vocatur autem Ca- γάλου Κυνός. Προκύων δὲ λέ-
nis Orionis. dicitur enim de γεται ὡς πρὸ τοῦ κυνὸς (ὦν).
eo, quod amator venationis Ὁρίωνος δὲ κύων ἐστίν. λέγε-
esset, hunc ipso Orione com- ται γὰρ διὰ τὸ φιλοκύνῃγον
αὐτὸν εἶναι παρατεθῆναι τοῦτον 20

1 ad hoc B || 3 secus = πρὸς (*supra*
p. 286 a 6 = παρά) || 11 hec B | adposita
= κε θηήσαιο cum καταθε- *confusa* |
preteritorum P || 11, 2 erunt quorum
iterum videntur = ἐξείης παλινωρα ||
12 magis ipse = μάλ' αὐτως | com-
positas B (= ἐνάρεθον) || 13 convenien-
tis P || 17, 8 deo qu. B || 18 veneracio-
nis B

7 τὸ μέσον BVI || 8 i' coni Robert
qui indicem ex Hygino supplet || 14 προ-
κύων PI (in margine ἱστορία PI): προ-
κύων VI, om B || 15 αὐτός Fell (errore
typographico) || 17 suppl Robert || 19 δὲ
B || 20 ἀνατεθῆναι Vi

1. Crater sive Vrna posita ultra primam flexuram Serpentis.
2. Habet in labio stellas II obscuras, in ventre tres, in fundo II. fiant VII.

Antecanis, quod Greci Procyona, eo quod ante maiorem Canem ex-
oriri videtur, appellant, est signum in lacteo circulo defixum, pertingens

2 in ventre tres = ἐπὶ τοῦ μέσου β' | sequitur Ydra cum Corvo et Cratere
delineata et inscripta DGS, delineata K || 3 procyona G: procyon DKS ||
4 videantur K | apellant G

mendare. nam et ipse Laepus *αὐτῶι· καὶ γὰρ Λαγῶς ἐχόμε-*
videtur comprehensus et aliae *νος καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐ-*
ferusculae ab ipso. *τὸν συνορᾶται.*

2. Habet quidem stellas tres, *Ἔχει δὲ ἀστέρας γ', ὧν εἰς,*
5 quarum una oritur splendi- *ὁ πρῶτος ἀνατέλλων, λαμπρός.*
dissima. et facit similitudi- *καὶ ποιεῖ ὁμοιότητα τοῦ Κυνὸς*
nem Canis. propter quod et *(διὸ καὶ Προκύνων καλεῖται) καὶ*
circa Orionem oritur et oc- *πρότερος ἀνατέλλει καὶ δύνει*
cidit, et Antecanis vocatur, *ἐκείνου.*
10 pro eo quod primus de illo
oritur.

- 3^b. Stellae autem, quae post ista, *Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄστρα*
sunt in signali circulo, quem *γίνεται ἐν τῶι ζωδιακῶι κύ-*
sol pro duodecim menses *κλωι, ὃν ὁ ἥλιος διαπορεύεται*
15 perambulat, inveniuntur, pro *ἐν ἰβ' μηνί. διόπερ καὶ τὰ*
eo quod et signa haec coae- *ζώδια τούτου ἰσάριθμά ἐστιν.*
quali numero sunt.

1 ipse om P | lepus B || 2 com-
prehensus P || 2, 3 alie ferusculae B ||
8 orientem orietur B || 12 stelle B ||
12, 3 positae s. B || 16 hec B || 16, 7 coe-
quali B || 17 post sunt unius lineae
spatium P

1 καὶ Λ. γὰρ P^I || 1, 2 ἐρχόμενος
P^I || 5 scripsi: ἀνατέλλει B^{P^IVI}, delet
Robert || 8 πρῶτος B^{P^IVI} vertit 1:
corr Struve || 12—16 cf Analecta
Eratosthenica p. 23; secludunt Heyne
Robert

aequinoctialem circulum, tendens ad occasum inter Geminos et Cancrum.
oritur enim cum Leone, occidit exorto Capricorno.

1. Dicitur ergo fabulose inter astra conlocatus, eo quod canis fuerit
Orionis et ad capiendos lepores sive in omni studio venandi exercitatus
5 extiterit.
2. Habet quidem stellas III.

1 aequinoctialem DG || 2 excidit K | capricornio S || 3 fulosae D | fierit
K || 4 capiendas leporis K, cf 1 || 6 stellis K | III D: om GKS | sequitur Ante-
canis delineatus et inscriptus DGS, delineatus K

〈DE PLANETIS v. 454—460〉

Haec sunt simul aliae quinque stellae nihilominus similes, | undique figuras duodecim denuntiantes (455), | anni metas et terminos dierum prodigia designantes, per quas semper | in longitudine spatia in semet ipso convolvitur annus (458). | longa 5 quippe signa iacent a principio simul convenientia, | neque adhuc confidens illis ego sufficio (460) | narrare, eo quod sunt erraticae et per circuitum menses significant, menses autem annum.

1. De stellis ergo quae *Περὶ τῶν πέντε ἀστέρων* 10
vocantur Planetæ, id *τῶν καλουμένων Πλανη-*
est erraticæ, pro eo *τῶν διὰ τὸ κίνησιν ἔχειν*
quod proprium motum *ἰδίαν αὐτοῦς.*
habeant.

2 hec B | alie B | stelle B | nichilominus B | 10 inscripsit *περὶ τῶν πλανήτων*
nihilominus = *οὐδέν* | 3 duo *ΠΙ, πλανήτας* VI, om B | *ε' VI* | 13
et decem P | denunciantes B | v. 455 *λεπτόν* post *αὐτοῦς* PI, at cf l schol
πάντοθεν εἰδῶλων δυοκαίδεκα διενέον- Germ AP
ται | 3—4 anni — semper *e graecis*
(v. 456 sq.) non *extrico* | 5 spacia B | 6 convenientiae B; a principio sim.
conv. *ἀπόπροθεν εἰς ἓν ὄντων* | 8 narratice B | 7—9 v. 460 *ἀπλανέων τά τε*
κύκλα τά τ' αἰθέρι (vel ἡέρι) σήματ' ἐνισπείν | 10 stellæ B | 11 planete B |
12 erraticæ B | 14 ha (in habeant) in rasura P

Cum sole et luna septem astra numerantur, quæ non sunt fixa in caelo, ut cetera sidera, sed in aere feruntur, quæ grece planetæ, latine autem errantia sidera nuncupantur, non quod ipsa errent, quæ cursus suos secundum divini imperii dispensationem peragunt, sed quod nos errare in sui motus investigatione faciunt, cum interdum in austrum, interdum in septen- 5 trionem, plerumque contra mundum, nonnumquam cum mundo feruntur (= *Isidorus Etym III 70, 20. De natura rerum 25 p. 45 B.*)

sed ex his duorum maximorum siderum ratione ad tempus dilata ceterorum quinque cursus nomina et ordines explicemus.

Summum igitur Planetarum Saturni sidus est, qui grece *Fæton dicitur*, 10

2 caetera D | greci K | plantæ DS (e *superscripto*, cf p. 227 Br.), planete K | latinae D | 4 dissipationem D | 5 faciunt D | 8, 9 ceterarum D | post 9 inscriptum SATVRNVS D | 10 solummodo quæ (usque ad p. 273, 9) inclinatis litteris descripsi e l pleniore (an ex Hygino II 42?) deprompta sunt (Robert p. 203. 4) | feton vel foeton alii

Ips(a)e dicuntur quidem deorum *λέγονται δὲ θεῶν εἶναι πέντε.*
nomina esse quinque.

prima quidem Iovis, magna, *πρῶτον μὲν Διός, Φαίνοντα,*
paret. *μέγαν.*

5 secunda vero vocata est Phe- *ὁ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέ-*
thon. sic vocata est a Sole. *θων, οὐ μέγας. οὗτος ὠνο-*
μάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου.

2 nomine^a P | esse om P

1 λέγεται PI || 3—4 ὁ πρῶτος μὲν
ἐστὶ Κρόνον, Φαίνων καλούμενος PI ||
5—7 ὁ δεύτερος Διός, ἐκλήθη δὲ Φαέ-
θων, οὐ μέγας omissis οὗτος —
Ἥλιον PI

colore candidum, natura gelidum, triginta annis zodiacum peragens. cuius
absides altissima in Scorpione est (= *Plinius HN II 32—34. 64*).

Inde Iovis temperatum, quod *Greci Phenon vocant*, quod est colore
clarum. cuius absides altissima in Virgine est. et duodecim annis signiferum
5 percurrit.

Hinc Martis, quod *grece Pyrois vocatur*, colore igneum, natura fervi-
dum. cuius absides altissima in signo Leonis est. et duobus annis signiferi
ambitum lustrare dicitur (= *Plinius 34. 64*).

Infra solem namque Venus, quae *grece Phosphoron vocatur*. quae cum
10 solem praecedit, Lucifer, cum vero sequitur, Vesper appellatur; et cum Lu-
cifer est, colorem habet gaudentem, cum Vesper, fulgentem, CCC quadra-
ginta octo diebus signiferum discurrens a sole numquam absistens longius
partibus XLVI (= *Plinius 36. 38*).

Proximum illi Mercurii sidus colore radians, cuius absides ultima in
15 Capricorno est, novem diebus ocioire ambitu modo ante solis exortus, modo
post occasus, numquam ab eo remotior viginti duabus partibus (= *Plinius 64*).

Inmorantur igitur in coitu solis et non comparent in caelo Saturni
sidus et Martis cum plurimum diebus CLXX, Iovis triginta sex aut cum
minimum denis detractis diebus, Veneris CLXVIII aut cum minimum LII,

3 IOVIS in *marginē* D | pheonon D || 6 MARTIS in *marginē* D | pyrohis
KD (*primitus*) alii || 7 signiferum D² || 8 ambitum om D || 9 VENVS in *mar-*
gine D | *grecae* K | *adscript* D² lucis sedem | fosforon alii || 11 canden-
tem coni Breysig || 13 VI atque XL *postea add* K || 14 MERCVRIVS in
marginē D | *ad* Mercurii in *marginē* D² *greci stilbon o mercurium vocant* |
altissima GK || 15 exortum coni Breysig || 16 occasum G || 17 comparent D,
comparem S || 19 XXXVI K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

18

tertia autem Mars, rubea. una ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως. Πυρόεις
 quidem magna, colore similis δὲ καλεῖται. οὐ μέγας, τὸ χρώμα
 Aquilae. δὲ ὅμοιος τῷ ἐν τῷ Αἰετῷ.
 Venus, qui et Lucifer, candido ὁ δὲ τέταρτος Φωσφόρος,
 colore. omnium quippe stel- Ἀφροδίτης, λευκὸς τῷ χρώματι. 5
 larum maxima est. quem et πάντων δὲ μέγιστός ἐστι τού-
 Luciferum vocant, eo quod των τῶν ἀστρῶν. ὃν καὶ Ἑσπε-
 mane oritur. ρον καὶ Φωσφόρον καλοῦσιν.

1 tertia B | 3 aquile B | 4 venere
 qui B | 6 quam B | 8 oriatur B

1—2 ὁ δὲ — μέγας om PI | 1 πυ-
 ροειδής BPI Vi: corr Kopplers | 3 δὲ
 ὅμ. PI: ὅμ. δὲ BVi | αἰετῷ PI | 4—5
 ὁ τέταρτος Ἀφροδίτης, καλεῖται δὲ
 Φωσφόρος. ἐστὶ δὲ λευκὸς τὸ χρώμα
 PI | 6, 7 δὲ τούτων τ. ἄ. μέγ. ἐστὶν PI ||
 7, 8 ἑσπέρων BPI, ἕως φόρον Vi:
 corr Wilam

Mercurii XIII aut cum plurimum XVIII. occultantur vero meantes cum sole
 partibus nonnumquam amplius undenis, interdum et a septenis partibus
 erumpunt (= *Ign*).

Iam vero, quia eorum ordines sive cursus sub brevitate perstrinximus,
 restat, ut quid de his gentilium ridiculosissima vanitas senserit explicemus.

Saturnum namque, a quo se tarditatem accipere opinabantur, Faethonta
 Solis filium esse dixerunt et, quia paternos currus affectans sibi atque mundo
 concremationis detrimenta conflaverit, ab Iove fulmine percussus in Eridanum
 deciderit et a Sole patre inter sidera sit conlocatus (= *Hyg II 42*).

Stellam Iovis, a qua se accipere temperantiam autumabant, dixerunt
 quendam hominem fuisse, conditum a Prometheo cunctis forma praestantio-
 rem. quem cum Iovi ut ceteros reddere nollet, idem Phenon a Mercurio
 persuasus, ut immortalitatem perciperet, esse dicitur, ut ad Iovem veniret. ad
 quem veniens et proprio nomine honoratus et inter astra conlocatus iuxta
 eorum vanitatem est (= *Hyg I c*).

Martis autem stella, quam quidam illorum Herculis esse dixerunt,
 Veneris sequax ab illis fuisse putabatur. nam cum Vulcanus Venerem duxisset

1 occultatur DKS^I | 4 ordinis K | perstrinximus D | 6 tarditate G | opina-
 batur D (n add D²) KS | quae abhinc inclinatis litteris descripsi, non ex
Hygino sumpta sunt, sed e 'Sphaerae' parte altera (p. 170. 4) | 6, 7 feton-
 talis (-idis GKS) solis filii filium DGKS: corr Breysig e Stroziano | 7 an qui
 pro et? | 8 conflaverint SI | eridianum SI | 10 temperantiam K | autumant
 DS | 11 phoenonem post fuisse add D² | 11, 2 praestantiorum DK | 12 cum
 om DKS | 16 stellam D

- quinta vero Mercurius, rutilans *πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ, Στίλβων,*
 atque splendida et minor. *λαμπρὸς καὶ μικρὸς. τῷ δὲ*
 Mercurio autem data est, eo *Ἑρμῇ ἐδόθη διὰ τὸ πρῶτον*
 quod primum ipse fecit ex- *αὐτὸν τὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ*
 5 ornationem caeli et cetero- *οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστρῶν τὰς*
 rum ordines et horas dinu- *τάξεις καὶ τὰς ὥρας μετρηῆσαι*
 meravit et significationes tem- *καὶ ἐπισημασίας καιρῶν δεῖξαι.*
 porum demonstravit. Rutilus *Στίλβων δὲ καλεῖται διὰ τὸ φαν-*
 autem vocatur, eo quod tan- *τασίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν.*
 10 tam claritatem ostenderit.

4, 5 exornationem B || 5, 6 *an* et side-
 rum? || 7 significaciones B

1—3 ὁ δὲ πέμπτος Ἑρμοῦ Στ. κα-
 λούμενος — τῷ Ἑρμῇ δὲ PI || 1 στίλ-
 βων Vi || 7 ἐπισημασίας καιρῶν vertit
 l (corr Wilam): ἐπισημασιῶν καιρῶν
 BPIVi || 9 in margine planetarum
 signa PI

uxorem et propter eius observantiam Marti copia non fieret nihilque adsequi
 videretur, a Venere coitum impetravit. et quia vehementer morsum incen-
 derit, Pyrois est appellata. *a qua etiam se fervorem accipere credebant*
 (= Hyg l c).

- 5 Veneris vero stella(m), quam nonnulli Iunonis esse opinabantur, dixerunt
 fuisse Hesperum, Aurorae et Cephalī filium, et ob pulchritudinem cum Venere
 certasse et idcirco inter astra conlocatum esse et Veneris nomen accepisse,
 eo quod vi quadam nonnumquam oriente sole, nonnumquam occidente vi-
 deatur. *ab hac enim stella se voluptatem accipere profitebantur* (= Hyg l c).
- 10 Porro Mercurii stella, *a qua se linguam et sapientiam percipere arbi-*
trabantur, idcirco Mercurio data existimatur, quoniam primum menses se-
 cundum illorum ineptiam instituerit et siderum cursus. *a quibusdam vero*
sidera a Venere condita et Mercurio demonstrata esse credebantur (= Hyg l c).

2 videtur K (corr K²) | *Hyginum falso interpretatus est* | amor eum *coni*
Breysig || 3 sit DGK, stella est S | credebat G || 5 nonnulli K | opinabatur K ||
 6 aurore DK | pulchritudinem G || 7 et — Veneris *in inferiore margine suppl*
 K | accipisse K || 8 vi D: diu K || 9 voluptatem — *ὀρεξιν (eructationem l)*
Sphaera p. 470 || 10 stellam D | linguam et sapientiam — *λόγον ibidem* || 11
 existimantur S | quom GS | primus S || 12 ineptiam S | siderum S *ut sae-*
pius || 13 *secuntur quinque Planetae delineati sine inscriptione DGS, spatium*
vacuum K

〈DE QVATTVOR CIRCVLIS v. 462—468〉

Quin etiam hinc continentur tempora cognoscere | quattuor,
 quorum maxime diligentibus proderit, | quibus metra conspiciere
 volunt ad cognoscendos annos. | signa quippe bene composita
 omnibus manifesta esse | multa quidem continuo ubique conferta⁵
 omnia. | ipsa vero sine errore manifestantur alterutra | omnia,
 itaque metra duplicia proferuntur.

〈DE LACTEO CIRCULO v. 469—476〉

Siquidem nocte mundo aere, quando omnes splendidae |
 stellae hominibus ostendit praeclara nox, | neque aliqua crassi-¹⁰
 tudine aeris cernitur bipertita luna, | sed sic sine nubilo videntur
 acuta omnia sidera — | siquidem ob honorem erga sapientes
 veniet miraculum | cogitantibus ubique considerandum invenire
 circulum | caeli, aut quis subsistens aliter ostendat, | quod illi
 prae tanto nitore fulgentem Galam invocant.¹⁵

ΓΑΛΑΞΙΑΣ

Οὗτος γίνεται ἐν τοῖς φαινο-
 Quem pro candore Greci Ga- μένοις κύκλοις. ὃν προσαγορεύ-
 laxiam circulum appellant. εσθαλ φασι Γαλαξίαν· οὐ γὰρ

2 hic B | hinc continentur = τά γε 16 περί τοῦ γαλαξία PI, om B
 κεῖται | tempora cognoscere & graecis
 non extrico | quattuor B || 3 maxime
 diligentibus = μάλιστα ποθὴ | an qui m.? || 4 composita B || 5 manifesta esse
 = ἐπιροήδην ἐπικεῖται | quibus ante multa B || 6 ipse vel -a P | sine errore
 = ἀπλανέες (cf var lect in editione) | manifestantur = ἀρηρότες || 7 itaque
 = ἀτάρ || 9 nocte mundo aere = νυκτὸς καθαρῆς | splendide B || 10 preclara
 P || 11 dubio primitus P || 12 accuta B | honore B (= τημόσδε cum τιμ- con-
 fusum ut p. 205, 17 alibi) | ergo B || 12, 3 erga sapientes veniet = περί φρέ-
 νας ἔκειτο || 13 ubique ante cogit. P, cf graeca || 13, 4 considerandum invenire
 circulum = κεκεασμένον εὐρέι κύκλῳ || 15 pre B | calam P || 15, 6 distinxi
 coniuncta || 18 calore B || 18, 9 galaxan B

Lacteus circulus, quem Greci Galaxian vocant, est per medium caeli
 verticem a septentrione consurgens in austrum devexus. quem nonnulli id-

1 galasian K | quem — vocant & 1, cetera aliunde || 2 vertice G

5

10

ἐξῆν τοῖς Διὸς υἱοῖς τῆς οὐρα-
νίου τιμῆς μετασχεῖν, εἰ μὴ τις
αὐτῶν θηλάσειε τὸν τῆς Ἥρας
μαστόν. διόπερ φασὶ τὸν Ἑρμῆν
μετὰ τὴν γένεσιν ἀνακομίσαι τὸν
Ἡρακλέα καὶ προσσχεῖν αὐτὸν
τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ, τὸν δὲ
θηλάζειν. ἐπινοήσασαν δὲ τὴν
Ἥραν ἀποσεύσασθαι αὐτόν, καὶ
οὕτως ἐκχυνθέντος τοῦ περισσεύ-
ματος ἀποτελεσθῆναι τὸν γα-
λαξίαν κύκλον.

⟨DE TROPICIS ET AEQVATORE v. 478—527⟩

Mensura autem tanta est, | de quibus magna duo luminaria
15 per menses et tempora in semet ipso revolvuntur. |

Quorum unus quidem a propinquo descendit (480). | hinc utra-
que capita Geminis videntur, | hic ad geniculos iacet Agitatoris |
et tibias et sinister humerus, super ipsum autem | Perseus,

14 duo magna B, magna post duo
primitus iteratum P || 14, 5 lum. pre-
menses et tempora P | de quibus —
revolvuntur *plane depravata* || 15 ipsa
B || 16 a propinquo descendit — ἐγγύ-
θεν ἐστὶ κατερχομένον βορέαιο | hinc
— ἐν δὲ (ἐνθεν) || 17 videntur — φορέον-
ται || 18 super — Perseus — ἐπ' αὐτῷ
Περσέος | ipso B

3 αὐτῷ VI | θηλάσει BPI VI || 4, 5
ἐρμῆ βορέος ὄντα omissis μ. τ. γέν.
PI || 5 ὑπὸ BVI: corr Heyne || 6 προ-
σχεῖν BPI VI || 9 post αὐτόν PI τὸν δὲ
μαστόν καὶ ἐτι ῥεῖν || 10, 1 περισσεύμα-
τος PI || 12 sequitur Sphaera supra
impressa (p. 154 sqq.) in PI, Arati scho-
lia sine carmine omissa inscriptione in
VI, Arati et scholiorum frustulum casu
fortasse amissis ceteris in B

circo candidiorem putant, eo quod solis cursum per eum fieri arbitrentur.
quae opinatio in eo falsa esse convincitur, quoniam non in eo solis cursus
est nisi in ea parte, quae a signifero contingitur. qui videlicet dum sint
uterque obliqui et alternatim invicem sibi pene ex adverso convenient, in
s aestivo circulo in Geminis, in hiemali in Sagittario tantum se contingunt.

3 in *superscriptis* K | que D, qua (a in rasura) K | a om G || 4 utrique G,
uterque K || 5 estivo K | hyemali DKS | *sequitur Lacteus circulus delineatus*
et inscriptus DS (cf p. 250 Breysig)

Andromedae vero medius cubitus superior | dextra leuaque
tenens. unum quidem, in quo iacet altus (485), | interior ab
aquilone, ad austrum autem vocatur cubitus. | scapulae vero
Equi et subcervical Avis quoque | summitas cum capite et Ser-
pentarii humera | ad ipsum respicientes consecuti in circuitu. | 5
ipse autem pusillum fertur australis, sed non superponit (490) |
Virginis, sed Leo et Cancer. ipsi autem simul ambo | habent
umbram inmissam circulo huic, | unus quidem a pectore et ventre
usque ad clunibus | secat, alterum namque assiduae superposi-
tum lyrae | Cancer habet magis duplicem signum, quem et in- 10
telligas (495) | rectum esse, oculis prospicere circulum ex utra-
que parte, | unum quidem quanto magis per octo partibus
mensuratum, | in quinque autem revolvitur super terram, | tres
quoque tempore aestuque solistitiales sunt. | sed unus quidem ad
aquilonem circa Cancrum est collocatus (500). | 15

Alter vero contra ad austrum per medium Capricornium, |
dividit autem et pedes Aquari et Caeti caudam | ibi. est autem
et Laepus et Canis magnus, | quod pedibus habeat Navem | et
magni Centauri scapulas ibi et aculeum (505) | Scorpionis et
Arcum levioris Sagittatoris. | qui purus transit ad aquilonem, | ad 20
austrum vero Fidicula ponitur, adversatur autem illi | hiemalis.
et tres quidem circumcidunt in altitudine | ab octo partibus,
quinque autem in deorsum prospiciunt (510). |

Medio vero inter utrosque ponitur candidus circulus [quem
Galaxian Greci appellant], | quod ad terram revertatur hic cir- 25
culus. | qui et signa noctis ostendit utraque, | postquam recesserit

1 andromede B || 2 a quo B || 2,3 interior ab aquilone = ἀσσότερον
βορέας || 3 austrum iterat P | ἐπικέλται, cf p. 207, 13 | scapulae B || 4 aequi
P || 4, 5 serpentarium era B || 6, 7 a. ponitur genis B | superponit Virginis = ἐπι-
βάλλει Παρθένος || 7 ambo om P || 7, 8 habent umbram inmissam = ἐξείης
κείται βεβλημένοι || 8 unum B || 9 crunibus B, clunibus novato l P | assidie
B || 10 lyrae B | lyrae = χελέου | Cancer habet = Καρκινον ἡχι || 10, 1 intel-
legas B || 11 oculis conspiciere B || 12 quando B | peracto partes B || 13 mensu-
randum P || 14 tempore = ἐν περάτῃ? | estaque B | sol estivales B || 15 cancro
P || 16 medio P | capricorni P || 17 autem et om P | aquarii B | ibi = ἐν δὲ ||
18 lepus B | et Canis magnus = ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλήν | quod =
ὀπόσῃ (omisso αἰνται) || 20 circum B | leviozem B (= ἐλαφροῦ) | sagittarios
B || 21 Fidicula = ἡέλιος (χέλυς) | adversatur = τρέπεται | hyemales P ||
22 circumcidunt = περιτέλλεται | altitudinem B || 23 aspiciunt B (= διενέον-
ται) || 24 in u. B || 24, 5 e p. 276 a 18 sq. repetitum || 26 signa noctis ostendit
= ἡματα νυξιν λαίεται | recesserat B

aestas, tunc autem verennus adassistit. | signum quidem Arietis
 et Tauri quando in genibus iacent (515), | Aries quippe per
 longitudinem extensus in circuitu, | Taurus autem a tibia cir-
 cumspicitur clarus. | hinc vero et zona dilucida Orionis. | cam-
 5 pes autem et Aquarius divagi et leviores sunt, | Vrna autem
 et Corvus, stellae non multum densiores (520), | Vergiliae quidem
 secus Serpentarii genibus iacent. | quae non longe adiacent, sed
 iuxta cui | adiacet velocissimus angelus. apud ipsum autem | Equi
 caput et subcervical involvuntur. |
 10 Vnde quidem sine modum recte circumspicitur axis (525) |
 in medio omnia habens, quartus autem revincitur | obliquus (527).

CIRCVLVS SIGNALIS (v. 544—732)

Signalem autem circulum ita appellaverunt, | quod unus
 quidem Cancer est, Leo autem super ipsum, Virgo in id ipso (545) |
 15 quidem Vergiliae et Scorpio, ipse | autem Sagittator et Capri-
 cornius, super Capricornium vero | Aquarius, duo autem super
 ipsos Piscium stellas positas, | his quippe magnus Aries, deinde
 Taurus, Gemini autem. | inter quibus Fidicula adponitur duo-
 decim omnibus (550) | totum annum inducunt, et ex ipsis per
 20 | circuitum erunt omnes dinumeratae horae. | unus quidem,
 quantum circuit et ad oceanum occidit, | tantum super terram
 reducitur. per totam noctem | ex his occidunt duodecim cir-
 culi (555), | tot vero et oriuntur. tantumque in longitudinem
 universa | nox extenditur, quantum ad medietatem circuli | inci-
 25 piens a nocte et erigitur ab altitudine terrae. |

1 estas B || 3 autem om P || 4 clarus — *ὀκλᾶς* | hinc — *ἐν δὲ* || 4, 5 caupes
 B (*καμπή*) || 5 et Aquarius — *Υδρῆς* | divagi — *ἐν οἱ (ἐνιοι?)* | leviores —
ἐλαφρός || 6 stelle B | densiores — *πολλοί* | virgilie B (*Χηλαί*) || 7 que P |
 quae — adiacent — *οὐ μὴν Ἀλφειοῦ ἀπαμείρεται* || 8, 9 et qui c. B || 10 sine
 modum — *παρβολαδὴν* || 11 revincitur — *ἐσφίκνεται* || 12 *titulum* om P ||
 13 unus — *ἐνι* || 14 in id — *ἐπ' αὐτόν* || 15 vergilie B, virgilie P | sagi-
 tator B || 16 vero om B || 17 his quidem magnus — *τοὺς δὲ μέτα* || 18 qui-
 dem autem B | inter quibus — *ἐν τοῖς* | Fidicula — *ἡέλιος*, cf p. 278, 21.
 280, 3. 284, 4. 284, 5 || 18, 9 duo et decem P || 19 inducunt — *ἄγων* || 20 erunt
 — *ἀέξονται* | dinumerate B (= *ἐπιχάρπιοι*) | hore BP || 21 oceanum B |
 v. 333 τοῦ δ' ὅσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύνεται || 22 reducitur — *φέρει-*
ται | ex his — *ἐξ*

Quod non est abiectum, sed probatum et | dena milibus
pertractatum, quando oriuntur universa (560). | semper enim cum
ipsis consurgit ipsa | Fidicula. quodque pertractandum magis |
mane recte si [non] fuerint nubes nigrae | fiunt aut montibus
absconsae dum oriuntur, | signa supervenientes inaestimabiles 5
fieri (565). | ipse autem magis signa utrumque dat | oceano, tunc
quoque multum circumvertitur, ipse | super vitulos portatur sin-
gulariter. |

Cuius obscuritas, quando Cancer oritur, | stellae utrumque
convolutae circumiacent (570), | quaedam autem occidunt, aliae 10
vero oriuntur. | occidit quidem Corona, occidit autem ab spino
Piscis | medius a sublimitate dimidiae partis, | novissime autem
mittit declinante Corona. | ipsa quoque a retro conversa, sed
nondum (575) | praecedit superiore nocte ferenda. | unde quidem
et in humeris deponit laboriosum Serpentarium, | Cancer vero a 15
geniculis deponitur, iuxta autem Serpentis collum. | necnon et
Arctophylax [id est Arcturi custos], quod non multum ex utra-
que parte, | minus vel maius, sed plurime ad matutinum cerni-
tur (580). | quaternis enim vicibus descendit Bootes | et susci-
pitur ab oceano. ipse autem praeclarus ostenditur, | vult quidem 20
superesse alia nocte superveniente (583), | et per noctibus ad

1 abiectam P | v. 559 οὐ κεν ἀπόβλητον δεδοκῆμένῳ ἡματος εἴη | dena
milibus — μοιράων (μυρίων) || 2 v. 560 μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' ἀντέλλησιν
ἐκάστη || 3 v. 562 ἥελιός. τὰς δ' ἂν κε περισκέναιο μάλιστα || 3, 4 pertractum
m. ad mane B || 4 nigre B | v. 563 εἰς αὐτὰς ὁρώων, ἀτάρ, εἰ νεφέεσσι μέ-
λαιναι || 5 absconae B | v. 564 σήματ' ἐπερχομένησιν ἀρηρότα ποιήσασθαι ||
5, 6 signa — κεράων || 5 inestimabiles B || 6 oceano B || 7 super vitulos —
νειόθεν ὀπῆμος (cum μόσχος confusum) || 7, 8 singulariter — ὑπόθι γαλῆς ||
9 cuius obscuritas — οὐ οἱ ἀφανρότατοι || 10 convolute B | quedam aut B || 12
medius piscis P | medius a sublimitate — ἡμῖν — μετήορον | ab s. B || 13 ipsa
quoque — αὐτὰρ Γυνύς || 14 praecedit P | v. 576 γαστέρι νεαίρηι, τὰ δ' ὑπέρ-
τερα νυκτὶ φορεῖται || 15 humeros B | deponit om P || 16 deponitur — collum
— κατάγει δ' Ὀφιν ἀνχένος ἐγγύς | d. autem iuxta P || 17 arctosylax B, arcto-
flax P | custos P | quod non multum — εἴη πολὺς || 18 minus vel maius —
μειῶν ἡμάτιος | ad matutinum — ἔννεχος | matutine P || 19 vocibus B || 20 oc-
ceano B | praeclarus ostenditur — φαέος χορέσθαι || 20, 1 vult quidem super-
esse alia — βουλνῶι ἐπέχει πλεῖον δίχα

Quae de coortibus et cooccasibus ex Arato v. 569—732 vertit 1, desunt
in rec int, cf p. 285 sqq.

vesperum occidere dicitur (585), | novissime quando Fidicula
descendente occidit (584). | quanti quidem occidunt, sed contra-
rium nihil agunt, | sed bono quidem circulo, bona autem utraque
et dilucida | tamen Orion [qui et Iugula] confidenter | omnia
5 ferens Fluvium rapidum extendens inrigat agros. |

Incipiente autem Leone quaedam per omnia feruntur (590), |
Cancer quando occidit et Aquila, statim et nox | volvitur, alia
quidem remanent per ordinem splendida | nondum fluctibus re-
vertitur oceanus, | oritur autem Aquarii caput et Laepusculus | et
10 Antecanis, priores pedes consequentes (595). |

Non autem paululum terrae subposita mittit | Virgine oriente.
Lyra tunc revolvitur | et Delfinus occidit et Iaculus. | cum ipsis
autem et Cygni priores alas simul cum ipso | et cauda et Flu-
minis terminos adiacentes (600). | occidit autem Equi caput,
15 occidit et cervix. | oritur vero Aquarius super ipsum usque ad
summum, | Vrnā autem adiungit et Canis pedes alterutros |
trahens a retro Navis puppem. | quem dividit arbor in id ipsa
(605), | Virgo tamen tota pertransiens nunc facta. |

Neque autem supervenientes Vergiliae et subtilius lucentes, |
20 inenarrabilem autem magnum Bootis signum | subito exoritur
convolutus Septentrioni. | Navis autem tranquilla tota sublimis
adsistens (610), | sed Aquarius funditur multum veniens in cae-
lum, | caudam quippe. tantummodo apud Vergilies adducit |
dextra levaque tibias eius usque ad genibus | semper nox ubi-
25 que, sic autem Lyra recedit (615). | hunc autem iaculum quem

1 v. 585 *κείναι οἱ καὶ νύκτες ἐπ' ὅψῃ δύνοντι* λέγονται || 1, 2 v. 584 *ἤμος*
ὅτ' ἑλλοιο κατερχομένοιο δύηται || 2 quanti — *ὡς οἱ (ὅσοι)* || 3 agunt — *ἀει-*
κῆς | s. bona B | an cingulo (*ζώνῃ*)? || 4 tamen — *ὥμοις*? | ^{iu}*γῖγγυλα* P || 4, 5
omnia f. Fl. — *πάντα φέρων Ποτ.* || 5 rapidum extendens inrigat agros —
κέραος παρατείνεται ἄλλον? || 6 quaedam B || 7 statim et nox — *αὐτὰρ ὃ γε*
γνῆς || 8 v. 592 *ἤμενος ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαϊόν* || 9 oc-
ceanus B | Aquarii — *Υδροῦς* | lepusculus B || 10 consequentes — *Κυνὸς*
αἰδομένοιο (συνεπομένοιο)? || 11 paululum terrae subposita mittit — *γαίης*
ὑπὸ νείατα βάλλει || 12 revolvitur — *Κυλληνάη*? | delphinus B | ipso B ||
13 cigni B, cicni P || 14 terminos adiacentes — *παρηορταί σκυῶνται (κει-)* ||
15 Aquarius — *Υδροῦς* || 16 v. 603 *Κρητῆρα, φθάμενος δὲ Κῶν πόδας αἰν-*
ται ἄλλους || 17 quem B: uen P | v. 605 *ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν* || 19 ver-
giliae B || 21 tranquillius P || 22 multum veniens — *ἤλιθα πολλή* || 23 quidem
B | caudam quippe — *οὐρῆς ἄν (omisso δένειτο)* | tantam modo B || 24 dextra
levaque tibias eius — *δεξιτερὴν κνήμην* || 25 lira B | v. 615 *αἰεὶ γνῆς αἰεὶ δὲ*
λίρῃ παραπεπηῶτος | hanc B | iaculum quem — *ἱστὸν (ἰστών)*

signum sub caelo | utraque occidentia et rursus orientia | multotiens ea ad mane aspiciamus in aere. | tibiae autem cum Vergiliae videntur utraque, | ipse vero a capite convertitur alter (620) | Scorpionem expectans et spiculum Sagittae. | haec enim feruntur in medio eaque omnia, | manu quidem quam et caput simul et 5 Arcum adducit. | sed ista velut capilli capitis omnia membratim ordinantur, | medio autem Scorpione et novissime ipsa cauda (625) | Centauri vide(n)tur ascendere adhuc Vergiliae | distantes a capite Equi, donec occidant, | et prioris Avis adducitur ultima cauda. occidit autem Andromedae caput, quod 10 in maius adnixum | Caetum inducit ad austrum. e contrario ei (630) | Caepheum magnum ab aquilone adtrectare iubet. | et partem lumborum eius ex adverso usque ad eam | occiditque Caephei caput et humeri et manus. |

Declinat autem Fluvius superveniente ei | Scorpione acci- 15 dens ab euro oceanus (635). | atque superveniens terret magnum Orionem. | Diana helicen primo sermone locuta | ducere plurimas imbres super bestias cunctas | sustinentes [Incolum, id est] Orionem, fortiter lamentata cornicla | ferociter abnuens ei pro vino deditum (640). | iam ex ipso surgens bestia alia | dissipante in- 20 sulas per medias utrum regiones persequens | scorpionem et extendens multum veniens, | plurime inlustrans super Dianam

1 occidentia B | oriencia B, occidentia P || 1, 2 in mult. P | multociens B ||
 2 ad mane — *αὐτονυχί* | aspiciens B | in aere — *τοῦ μὲν ἄρ' οἷη* | tibie B || 2, 3 vergiliae B || 3 vero *om* B *lacuna indicata* | *αἰ* B | v. 620 *αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι πον τετραμμένος ἄλλῃ* || 4 spectans P | spiculum B (*ρύτορα*) | sagitte B | ipse enim hec enim B | haec enim feruntur — *οἱ γὰρ μιν φορέουσιν* || 5, 6 v. 623 *χεῖρα δέ οἱ σκαίην κεφαλὴν θ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ* || 6 velud B || 6—8 v. 624, 5 *ἀλλ' ὁ μὲν ὥς τρίχα πάντα καταμελίσσι φορεῖται, ἥμιον δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν* || 7 scorpionem P || 8 videntur B (*φορέουσιν*) | vergilie B || 10 andromede B || 11 in maius adnixum — *μέγα δέσμα* | v. 630 *Κήτεος ἡερόεις ἐπάγει νότος* | cetum P | et austrum B || 12 v. 634 *Κηφὺς ἐκ βορέω μεγάλην ἀνὰ χειρὶ κελεύει* || 13 quae B || 15 declinat autem Fluvius — *καμπαὶ δ' ἂν Ποταμοῖο* | scorpioni B || 15, 6 accidens ab euro oceanus — *ἐμπύπτειεν ἐνρρόον ὠκεανοῖο* || 16 oceanus B | adque P || 17 helicen — *ἰλήκοι* | primo sermone locuta — *προτέρων λόγος, οἱ μὲν ἔφαντο* | inducere P (*ἐλκῆσαι*) || 17, 8 plurimos himbres B (*πέπλοιο Χλωι*) || 18 suiper B (*ὄτε*) | sustinens B || 19 cornicla B | v. 639 *καρτερὸς Ὠρίων σιτταρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ (κορώνῃ)* | vino *om* P || 19, 20 v. 640 *θήρης ἀρνύμενος κελῶι χάριν Οἰνοπίῳ* || 20 vestigia alia B || 22 extendens multum veniens — *ἐκτανε πολλὸν ἐόντα* | plurimae BP | inlustras B (*προφανείς*)

Incolo super castitatem. | qua ratione dicunt superveniente (645) |
 Scorpione Incolo circa terras novissime fugientem. | necnon
 Andromeda et Caetus derelicti | ipso quoque oriente continuo
 alia | simul omnia confugiunt. tunc autem cingitur Caepheus |
 5 terram radens et quaedam a capite omnia (650) | tinget in ocea-
 num, necnon etiam ipsi | Septentriones prohibent pedes ac
 manus. | statimque ipsa puero admiscitur | ostendens Cassiepieae
 simulacrum. reliqua autem iam non secundum ornamentum |
 videntur de sellula pedes et manus desuper (655), | sed a capite
 10 videtur | observare a femoribus et genibus; nam non utique
 ventura esset illa | salva fieri rerum magnitudo. | alia autem
 pars in altera fertur, altera vero nuper ad altera | caelum refert,
 quando Coronam circuit secundus ordo (660), | Aquarius autem
 ultimam adducit Centauri partem, | corpus quidem et caput, et
 15 Bestiam, quam manu | dextera Centaurus habet. alia quippe
 remanent | Arcum [autem] supervenientem primi pedes equi se-
 pulchoris. |

Et in Arcum seminat Serpens et corpus Serpentarii (665) |
 oriatur superveniente ei pinguior esca | Scorpionis orienti, ad-
 20 sumens quidem ipse Serpentarii | manus et Serpentis multiformem
 splendorem. | Ingenu autem per circuitum semper conversus |
 oritur, tunc ergo transiens egreditur, sed (670) | zona et pectus
 et humeri omnia | dextra levaque cum capite et manibus simul
 cum | Arcu ascendunt et Sagittario oriente. | cum Mercurio seu
 25 Lyra et usque ad pectus | Caepheus consequitur oceanum (675). |

1 incolo *om* P | propter B | ratione B | superveniente = *πραιόθεν ἐρχομέ-
 νοιο* || 2 terras n. f. = *χθονὸς ἔσχατα φεύγειν* || 3 andromede B | cetus B | ipsi
 B || 3, 4 v. 648 *κείνον ἔτ' ἀντέλλοντος ἀπενθέα, ἀλλ' ἄρα καὶ τοί* || 4 cin-
 gitur = *ζώνη* || 5 rudens B | quedam B | tangit B || 5, 6 oceanum B || 6 nec-
 non etiam ipsi = *τὰ δ' οὐ θέμεις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτόν* || 7—8 v. 653. 4 ἡ δὲ καὶ
 αὐτὴ παιδὸς ἐπέγεται εἰδώλοιο δειλὴ (δήλη) K. || 7 cassiepie B, sassiepieae P ||
 8 n. seculorum o. B || 9 stellula B || 10 videtur *non extrico* | observare *om* P
 (*αἰρομένη* — *ἀθρ*?) | utique (*ἄρα*) *refeci*: utique B, uti quo P || 11 v. 657
 ventura esset = *ἐμελλεν* | v. et equotua fueri r. B | v. 658 *Δωρίδι καὶ Πανόπη
 μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι* || 12 alia v. P | nuper P: pars B | referit B (*ἀντι-
 φέρει*) || 13 incipit circuit B | Aquarius = *Υδρῆς* || 14 ultimum P || 15 vestiam
 B || 16, 7 equi sepulchoris = *ἱππότης φηρός (ἵππο τάφρος)* || 18 et in Arcum
 seminat = *τόξωι καὶ σπείρῃ*, cf p. 267a 12 || 19 aescas P | v. 666 *ἀντέλλει ἐπι-
 όντι καρήτα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ* || 20, 1 multiformem splendorem = *πολυτει-
 ρέος ἀγὴν* || 20 multiformem B || 21 autem *om* P || 22 egredietur B | sed = *ἄλλα* ||
 24 arco B | sagittario B || 25 v. 674 *σὺν τοῖς Ἑρμαῖ τε Διὶ καὶ στήθεος
 ἄχρῃ* | cepheus B | consequitur oceanum = *παρελαύνεται ὠκεανοῖο*

verum tamen et Canis magni radia omnes | occidunt, et omnia
descendunt ad Incolo, | omnia quippe infinita sectatur Laepus-
culum. | sed non Agitatoris Hedulos neque Capream, | sed statim
descendunt magnifice prae manibus (680) | lucentes, et Leo qui-
dem discernitur alteras | commovere tempestates, dum Fidiculae⁵
fuerint sociata, | sed quaedam a capite et manu [Scorpionis] |
Capricornio ascendente omnia deponit contraria | ipso Sagittario
descendente. iam non Perseus (685) | neque adhuc summa
Corona manet et observatur Navis, | sed Perseus quidem a geni-
culo pedeque | dextro occidit, puppis autem quantum in circuitu¹⁰
habet, | ista quidem Capricornio oriente descendit, | verum etiam
et Antecanis occidit, alia autem signa ascendunt (690), | Cygnus et
Aquila et Iaculus quae sunt volatiles | et australis Sacrarum sacra
positio. |

Equus autem et Aquarius circumciduntur | pedibus et capite¹⁵
convoluti. e contrario autem Equi | Centauri cauda inducitur
vespere noctis (695). | sed non occidit caput neque humeri | eius
cum pectore sed Serpentis Aquariae | cervix ad terram prospici-
unt omnia anteriora frontis, | siquidem retrorsa magis remanent,
sed et | Centaurus aliquotiens cum Piscibus oritur (700) | ascen-²⁰
dentes. et super Pisces veniet Piscis | ille magnus subiacens
Capricornio. | nam paululum quidem duo et decem perseverant
omnes. | ita et [in genu laborantis] manus et genicula et humeri |
Andromedae absque omnia, quaedam ante altera retro (705), |

1 verum tamen — ἡμος, cf v. 690 || 2 descendunt ad Incolo — κατέρχεται
Ὠρίωνος | inficta B || 2, 3 sectantur lepusculum B (= διωκόμενιο Λαγῶν) ||
3 edulos B || 4 pre B | magnifice prae manibus — τὰ τέ οἱ μεγάλῃν ἀνὰ χεῖρα ||
4, 5 Leo quidem — μελέων (λέων μέν) || 5 ulterius c. B | fidicule B (= ἡελίω
cum χέλυνς confusum) || 6 fuerunt B | quedam BP || 6, 7 *seclusi*: manus capri-
cornio *omisso* scorpionis P || 7 ipsa P | sagittario B || 9 Corona — κόρωνυβα |
observatur — πολυτεϊρέος (τηρ-) || 11, 2 verum tamen etiam et B || 12 cicinus
et P, om B || 14 posicio B || 15 v. 695 Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο μέσον περιτελλο-
μένοιο || 17 legit ἐσπερῇ νύξ ut Ach p. 75, cf Arati ed || 18 aquarie B |
cervix B: caput P || 18, 9 v. 698 ἀνχενὴν κατὰγει σπείρον καὶ πάντα πρόσωπα ||
19 siquidem — ἢ δέ (εἰ δὲ) || 20 aliquociens B | v. 700, 1 αὐτῷ Κενταύρῳ, ὁπότ'
Ἴχθυες ἀντέλλωσιν, ἀθρόον ἐμφέρεται || 21 veniet — ἔρχεται | ille magnus
— αὐτῷ κυανέω || 22 qu. de duodecim B || 22, 3 perseverant omnes — ἀμ-
μένει ἄλλην || 23 *seclusi*; vertit μογεραί, cf v. 65 (p. 190, 5) | laborantes P |
magnus B || 24 andromede B | quedam B

extenduntur ad oceanum, ut procedant | Piscibus. utique autem
 hi secus dextra manu | ipsi portantur, alia quidem nuper in sinistra
 adducitur | Ariete ascendente. et circumciso | ad vesperum mo-
 vetur Sacrarium, cum ipso et (710) | Perseo oriente, quantum a
 5 capite et humeris. | ipsaque zona utraque pereunt extremum |
 quid parvulum paret super Tauro | cum densitate obvoluto. ne-
 que ergo Taurus | minuitur, cum oritur, nam maxime inter qui-
 bus (715) | Agitatoris fertur. portio nondum super hanc | subito
 oritur, Gemini autem cum ipsis venient. | sed Heduli pars pedis
 10 [non] cum ipsa Caprea | miscuntur Tauro, quando crines et
 cauda | Caeti aestatis tempore oriuntur (720). | occidit autem
 Arctofilax [id est Arcturi custos] iam prima. tunc portionem |
 manu trahentes deponunt | consecuta ei maior subiecta Septen-
 trio. | utrique autem pedes duo Serpentarii | simul cum eis geni-
 15 cula Geminis super signum inpetrantes (725) | ex alio latere

1 oceanum B | et P | procedunt (*vel -ant*) P || 1, 2 v. 706, 7 *τείνεται*,
ωκεανοῦ νέον ὅποτε προγένωνται ἰχθύες || 2 nuper = *νειόθι* || 3 adducit
 B | arietem B || 4 cum ipso *superscripsit* P || 5 v. 712 *αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ'*
ἀμφήριστα πέλονται (*ita legisse videtur, cf. ed. Arati*) || 6 quid parvulum =
ἡ Κριῶι λήγοντι (ὀλλγῶι) | obvolutum P | cum densitate obvoluto = *σὺν τῷ*
πανσὺνδῆι ἀνελίσσεται || 7 minuit P || 7—8 nam — fertur = *ἐπεὶ μάλα οἱ*
συναρηρῶς Ἡνίοχος φέρεται || 8 portio B | portio = *μοῖρη* | subito = *ἄθροος*,
cf. v. 153 (p. 205, 18) v. 219 (p. 218, 16) || 9 cum ipsis venient = *μὴν οὐλον ἄγον-*
σιν | pars = *θέναρ* || 10 *seclusi* | crines B, *cf. p. 258 a 1* || 11 cetistate B |
 aestatis tempore = *αἰθερλοῖο περαιόθεν* || 12 arctofylax B | idem B || 13 v. 722, 3
τάων, αἱ πίσυρές μιν ἄτερ χειρὸς κατὰγονσι λαίης (ἢ δ' αὐτῶι μεγάλῃ
ὑποτέλλεται Ἀρκτῶι) || 14 utrumque B | duo = *καταδουμένον (δύο)* || 15 v. 725
μέσφ' αὐτῶν γονάτων Διδύμοις ἐπὶ σῆμα τετύχθων

ZODIACUS, vel signifer, est circulus duodecim signis constans, id est
 Ariete Tauro Geminis Cancro Leone Virgine Libra Scorpione Sagittario
 Capricorno Aquario Piscibus. quorum signorum tempora et ordines, sive
 quae unoquoque signo oriente signa oriantur vel occidente occidunt, in su-
 5 periori parte libelli exsecuti sumus. nunc quod restat domino adiuvante
 breviter exponemus.

GS *apud Breysigium p. 250, 15 sqq. invenies.* — *fons ignotus praeter*
Pliniana, quae notavi || 1 duodecem G | signa G, signum K || 2 sagitario D ||
 3 capricornio S || 4 que D (*corr. D²*) || 4, 5 superiore G, -ae K || 5 executi S |
 sum S | *desunt hodie, erant eadem quae 1 exhibet supra p. 116—123, cf. Hyg*
IV 12 || 5, 6 adinante br. exponam S

ascendentes. tunc nequaquam Caeti nihil | veniet ex utraque,
totum serotino tempore. | iamque Fluminis primam partem ex-
ortam | fieri mundo aequore cogitanti et super ipsam | ipsum

1 ceti nichil B || 2 serotino tempore = ὄψει (ὀψέ) || 3 fieri = καμ-
πῆν? | equore B | cogitanti et super ipsam = σκέψαιτό κε νάντης (ἀντής)

Est ergo zodiacus circulus obliquus, cuius obliquitas solis cursum modo
ad hiemalem circulum vergit, modo ad aestivum adtollit, modo ad aequinoc-
tiallem bis in anno, id est euntem et redeuntem, admittit. unde fit, ut, cum
ad hiemalem devexus fuerit, maiora sint spatia noctis quam diei et terra eo
a se longius discurrente hiemis rigores sustineat et, cum se ad aestivum ex- 5
tulerit, maiora sint spatia diei quam noctis et terra eo supra se propius
cursum faciente calefacta semina quaeque concepta matura reddere cogatur
et, cum se aequinoctiali dederit, aequalia sint spatia dierum ac noctium et
terra vernaes sive autumnales temperies aut eo a brumali veniente aut ab
aestivo redeunte suscipiat. quae omnia, ut praefati sumus (*l. 1 sq.*), eiusdem 10
signiferi obliquitas facit. qui si recta linea ab oriente in occidentem discur-
reret, semper aequales dies et noctes existerent et nulla temporum varietas
mundum ornaret. nam, ut philosophi aiunt (*Plinius II 66*), 'non aliud habi-
tatur in terris quam quod illi subiacet, reliqua autem a polis squalent', a
septentrionali videlicet, qui appellatur boreus et numquam occidit, et ab 15
australi, qui appellatur austronotus et numquam videtur: de quibus in libro
beati Iob scribitur (*IX 9*) 'qui facit Arcturum et Oriona et Yadas et interiora
austri.' est igitur per eundem signiferum septem stellarum errantium cursus.
Veneris tantum stella excedit eum binis partibus. Luna quoque per totam
eius latitudinem vagatur, sed omnino non excedit eum. ab his Mercurii 20
stella laxissime, ut tamen e duodenis partibus (tot sunt enim latitudinis) non
amplius octonas pererret, neque has aequaliter, sed duas medio eius et supra

2 hyemalem DS | estivum K | attollit S || 3 est ///euntem K | et redeun-
tem om S || 4 ad om DS (*superscriptum D² SII²*) | hyemalem DGS || 5 hyemis
DG | estivum K || 5, 6 extullerit D, extaterit G || 6 ///supra K | re S | pro-
prius GK, propitius S || 7 cursus G | tale fata S | quaeque D, quaeque K |
cogitatur D *primitus* || 9 t. at S || 10 praefati K || 11 quasi r. S | linea G ||
11, 2 discurrat D (discurreret *superscriptum D²*), -erit K || 13 aliut G || 13, 4
habetur G || 14 illis G || 15 apellatur boreas G || 15-16 boreus — appellatur om S ||
15, 6 et abstrali K || 16 apelatur G | austronocius GSI | in om S || 17 Iobis
locum profert etiam Isidorus *De natura rerum XXVI 1* | arturum G | hyathas
SI || 19 tamen S | eum om DS | lunam GK || 21 at t. D² | et DK, ea G |
latitudinis *Plinius*: -es DGKS || 22 pererret *Plinius*: -at DGKS | e. ut a. K

Orionem manentem, quem signum (730) | aut noctis mensura aut Navigii nuntius. | ubique enim haec multiformes dii hominibus referent.

(LVNAE SIGNA v. 733—818, *omisso* 768)

5 Iam cum videris parvulis cornibus esse lunam | vespere lucentem, ex ipsa doceris | mensem, quando primordio absciditur lux ex alto (735). | quantum super umbram in quarta fuerit die. | octava autem per medium dividitur ad omnem vultum, | undique ergo aliunde altera reclinat frontibus | hic dicit, quo modo
10 in mense circumciditur aurora. | noctis extrema illa duodecim sortes (740) | sufficere dicit. haec ubi magna in annum, | quando terminavit plantas ponere. | a Iove enim omnia constituta ubique iacet. | equidem tabernaculum circuit tempestatis | dixit quid oportet recordatus a Septentrione (745) | aut alterum, quo-
15 rum in oceano revertuntur. | stellae utraque, quarum prima noctis. | sic enim omnia removentur in annum | seu Septentrionem pondus minitans aliquotiens aliquot | replevit, tunc quoque

1 orientem orionem B | manentem quem signum = μένων, εἴ οἱ ποθει σῆμα || 2 navi (i ad i superscripto) P | navigii = πλόον (πλοῖον) | nuntius B (ἀγγελίειν) | hec B | multiformes = πολλά || 3 referent = λέγουσιν || 6 ex ipsa doceris = ἀεξομένοιο διδάσκει || 7 ex alto = ἀντόθεν | quartum B | v. 736 ὅσον ἐπισκιάειν ἐπὶ τέτρατον ἡμῶν λοῦσα || 8 octavo B | medio B | v. 737 ὁκτῶ δ' ἐν διχάσει, διχόμενα δὲ παντὶ προσώπων || 8, 9 ubique autem ergo B || 9 post ergo 8 fere litterae erasae, aliunde *omissum* P | quo md' B || 10 illae P || 11 efficere P | hec B || 13 v. 744 καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύστου χειμῶνος (tabernaculum [σκηνὴ] e -ς καὶ νηὶ sumptum) || 14 septentrione B || 15 oceano B | revertuntur = ἀρύνονται | stelle B | utraque = ἀμφιλύκης || 16 removentur = ἀμείβεται || 16, 7 septentrionem B || 17 aliquotiens B | aliquod P | v. 749 ἡέλιος μέγαν ὄγκον ἐλαύνων, ἄλλοτε δ' ἄλλωι | replevit = ἐμπελάει

quattuor et infra duas. Sol deinde medio fertur inter duas partes flexuoso draconum meatu inequalis. Martis stella quattuor mediis, Iovis media et super eam duabus, Saturni duabus ut Sol (= *Plinius* II 66. 7).

1 et om *Plinius* | sol *Plinius*: sed DGKS | *scripsi e Plinio*: in medio DKs, in demedio G | fluxuoso S || 2 inequalis D || 3 ea S | *sequitur* 'Zodiacus circulus' cum Sole et Luna delineatus et inscriptus D

ascendens et statim occidens (750). | alter alterius stellae pro-
cedunt auror(a)e. | cognoscis haec et tu, quando conveniunt
simul | decennovenalem circulum lucente Septentrione, | quantum
a zona usque ad novissimum Orionem | nox superponitur Canis
hirsuti Orionis locus (755), | ecce ut cernimus proprius eius | 5
stellas omnibus constitutas hominibus significant. | illarum et
ego considerabo laborem. | credo enim, quod revelata iacent |
signa hiemalis ventibus tempestatis marium (760). | certamen
quidem parvum, sed dena milibus ei perfectum | fit sobrietatis
semper observanti viro. | ipse autem priora tua et alter bene 10
cum alio | praedixerit, quando e propinquo oritur tempestas. |
multotiens enim et serenitatem superveniente nocte (765) | cir-
cummittit pavidam undam maris. | aliquando enim tertia feria
occurrit, aliquotiens quinta. | a Iove enim omnia scimus adhuc,
alia multa | celata, et quibus ipse voluerit sponte dabit (770) | 15
Iuppiter; qui etiam virorum generationi orienti propitiatur, |
undique volens, signa dabit ubique. | hic autem dicit, ubi divisa
luna | multiplici modo utrumque mox super abundans, | sed
ascendere aliquando iubet summa noctis (775) | Septentrionem
minorem. haec quoque erunt et Apollinis alia | signa et de nocte 20
et de diebus fieri. |

Considerandum est quidem primis cornibus utrumque lunae. |

1 occidentia P | stelle B || 2 v. 751 ἄλλος δ' ἄλλοιην ἀστὴρ ἐπιδέρεται
ἡῶ | hec B || 3 decem novalem B | septentrione B (ἡέλλιοιο) || 4 novissimam B |
superponitur = ἐπιδιδνεῖται || 5 irsuti B (θρασύν) | propriis B | v. 756 οἷ τε
Ποσειδάωνος ὀρώμενοι ἢ Διὸς αὐτοῦ || 7 v. 758, 9 τῶι κελῶν πεπὸνήσο.
μέλοι δέ τοι, εἴ ποτε νηὶ πιστεύεις, εὐρεῖν, ὅσα πον κεχρημένα κεῖται ||
8 hyemalis P || 9 minibus P | v. 761 τὸ δὲ μύριον αὐτίκ' ὄνειαρ | sit B ||
10 observantis B | tua et alter = σωτέρος (σά ἕτερος) || 11 predixerit P
(παρειπὼν ὤνησεν) | ei B || 12 multociens B | serenitatem superveniente nocte
= γαληναίη ὑπὸ νυκτὶ || 12, 3 circummittit B || 13 pavidam undam = πεφο-
βημένος ἦρι | etenim B | tertia B || 14 aliquociens B | V P | v. 768 /στε om |
e. homines B || 15 scelata B || 16 iupiter B | generatione B | orienti = ἀνα-
φανδόν | propiciatur B (ὀφέλλει) || 17 unde v. B | volens = εἰδόμενος ||
v. 773—6 ἄλλα δέ τοι ἐρέει ἢ πον διχόωσα σελήνη πληθύνος ἀμφοτέρωθεν
ἢ αὐτίκα πεπληθύνια, ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τότε δ' ἀκρι νυκτὶ κελεύων
Ἡέλιος (cf p. 287, 46. 7) || 18 habundans BP || 19 septentrionem B || 20 hec B,
hae P | apollonis B (ἀπ' ἄλλων) || 21 diebus fieri = ἡματι ποιήσασθαι || 22
considerandum est = σκέπτεο (σκεπτέον) ut saepius (v. 892 al) || 22 primis —
lunae = πρῶτον κεράων ἐκάτερθε σελήνην

aliquotiens enim aliter incurrit vespertino lumine, | aliquotiens
 enim aliter figura cornibus suis luna (780) | mox fuerit, alia qui-
 dem tertia, alia autem quarta. | quod circa mense adsistens per-
 ficit. | tennis quidem pura cum fuerit die, | serenitas erit, si autem
 5 tennis non fuerit inventa | spiramine denso et obscuris corni-
 bus (785), | quarta ex tertia lumen pallidum habens | aut austro
 obscuratur aut aqua iuxta erit. | si autem et ambobus cornibus
 tertio die habens | nec obtunsa nec supina apparuerit, | sed di-
 recta utriusque cornibus circumspexeris lucentia cornua (790), | ad
 10 vesperum non venti in illa nocte feruntur. | si autem sic erecta
 in quarta die fuerit, | tempestatem colligere docet. | si vero cor-
 nibus spatium grande visa fuerit, | aquilonem ostendit. quando
 autem supina est, austrum designat (795). | itaque in tertia si
 tota in circuitu videris | undique pallidiorem, magis et tunc
 15 tempestas erit. | maxima autem tempestas erit, si rutilans ap-
 paruerit. |

Considerandum autem multiplici modo et in utrumque di-
 visam, | si quando fuerit aut in cornibus suis lucida (800), | et
 ardore significans mensis uniuscuiusque. | undique pura magis
 20 serenum significat, | omnia autem pertractantes videtur ventis
 iubere, | alii autem aliter putant; quod cum obscura fuerit, plu-
 vias | significat. sic omnibus signis omnia designat (805), | sed,
 quanta in tertia aut quarta computantes | abbreviaverunt abscisa
 divisione, donec ad ipsam | significationem perveniat. divisio

1 incurrit vespertino lumine — επιγράφει ἑσπερος αἴγλη | aliquotiens —
 ἄλλοτε || 2 fuerit — ἀεξομένην, cf p. 279, 20 || 3 tertia B | menses B || 3, 4
 v. 782 τῶν καὶ περὶ μηνὸς ἑφεσταότος κε πύθιοιο || 5 non fuerit inventa —
 οὐ μάλ' ἐρευνθῆς (legit οὐ, non εὖ, cf ed) | spi(e B)ramine denso — πνευμα-
 τή, παχίων δὲ — || 6 tertia B || 7 erit — ἐόντος | si autem iteratum P | amba-
 bus P || 8 tertia B | obtunsa — ἐπινενυστάζη | apparuerit B || 9 lucencia B,
 om P | circumspexeris lucentia cornua — περιγνάμπτωσι κεραταί || 9, 10 ad
 vesperum non venti — ἑσπέριοι κ' ἄνεμοι || 10 venit B || 11 fuerit — ἀγινεῖ |
 colligere B || 12 spacium B | grandis P | visa fuerit — εὖ ἐκινεῖν || 13 tertia
 B || 14 totum B || 14, 5 v. 796, 7 αὐτὰρ ἐπὶν τριτώσαν ὅλος περὶ κύκλος
 ἔλσση πάντη ἐρευνθόμενος || 17 multiplici modo — ἐς πληθύν | in om B ||
 18 v. 800 ἡμὲν ἀεξομένην ἥδ' ἐς κέρας αὐθις λοῦσαν || 19 calore P || 20 autem
 om P | pertractantes — ἐρευνδομένη || 20, 1 ventis iubere — ἀνέμοιο κελεύθους ||
 21, 2 pluviam B || 22 significet B | v. 805 σήματα δ' οὐ μάλα (v. l. οὐτ' ἄρ)
 πᾶσιν ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκται || 23 quantum in tertia et aut B | compu-
 tantes P (πέληται) || 23, 4 v. 807, 8 μέσφα δικαιομένης, δικάδος γε μὲν ἄχρος
 ἐπ' αὐτὴν σημαίνει δικόμηνον || 24 significationem perveniant B | divisio B

autem mense | statim item diminutionem patitur; suscipitur autem
 continente quarta | mensis transacti. si vero tertia transacta (810) |
 et per circuitum tota aream se circumdederit | aut tres vel duos
 circumiacentes in orbe eius, | significat venti tranquillitatem
 putandam, | aut disruptione ventorum deficiente tranquillitate, | 5

1 mensae P | diminucionem B | potitur B | autem om P || 2 tertia B |
 si vero t. tr. — τῇ δὲ τριτάτῃ ἀνιόντος (v. l. ἐπιόντος) || 3 circuitu P |
 totum B

LUNA terris vicinior est quam sol sive cetera errantia sidera, unde
 et breviori orbe celerius peragit cursum suum. nam iter, quod sol in tre-
 centis sexaginta quinque diebus et sex horis peragit, luna in viginti septem
 diebus et octo horis percurrit. singula vero signa sol tricenis diebus et
 denis horis ac semisse, luna autem binis diebus et senis horis ac bisse unius 5
 horae perlabitur. unde fit, ut, quantum spatii in zodiaco una die luna per-
 currit, tantum sol in tredecim diebus expleat. bisse autem dicimus, cum
 quidam numerus in tres aequas partes dividitur, ut duodecim in tres
 quaternarios, cuius duae partes, id est octo, bisse, tertia vero, id est qua-
 tuor, trien appellatur (cf *Isidorus De nat rer XIX*). 10

Hanc enim quidam philosophorum dicunt proprium lumen habere globi-
 que eius unam partem esse lucifluam, aliam vero obscuram, et paulatim se
 vertendo diversas formas efficere. alii econtra aiunt, lunam non suum lumen
 habere, sed solis radiis inluminari; unde et defectum patitur, quem Greci
 eclipsin vocant, si inter ipsam et solem umbra terrae interveniat (= *Isidorus* 15
Etym III 52).

Hanc gentiles Dianam germanam Solis, quem Apollinem nuncupabant,
 fuisse dixerunt, et sicut a sole spiritum ita se a luna corpus accipere falso
 arbitrabantur. dicebant enim eam viarum praesidem et virginem, eo quod
 via nihil pariat. idcirco igitur ambo sagittas habere finguntur, quod ipsa 20
 duo sidera de caelo radios usque ad terram emittant. ideo faces, quia luna
 inluminat, sol et inluminat et exurit. ideo luna bigam habere dicitur sive
 propter velocitatem sive pro eo, quod die et nocte apparet, sive quod hieme
 et aestate lucet, sol vero quadrigam propter quattuor tempora, hiemem ver-
 num aestatem et autumnum. Diana autem luna dicta est quasi Duana, 25

1 vitinior D | est om DK || 2 brevior DK || 2, 3 tricentis DS || 5 d. oris
 D || 6 hore K | spatii D | diae K || 7 bisse S: -em DKG || 8 tres et aequas K |
 duodecim G || 9 bissem libri || 10 appellantur S || 11 philosoform S || 12 luci-
 fluam G || 15 eclypsin K || 17 appollinem D || 19 praesidem D || 20 pareat S ||
 21 usquae K | terras D | facis K || 22 illuminat G bis | exexurit SI || 22—25 (ideo
 — aut.) in *Isidoro desunt, ad explicandam imaginem appictam idonea, cf*
p. 292, 11. 293, 9 al || 23 hyeme libri || 24 estate K | quatuor GS | hyemem DGKS

si duo non adhuc tempestas circumdat lunam (815), | maiorem
autem tempestatem inducit, si tres se circumdederit areas, | magis-
que nigrescere et dirumpere magis. | et hoc quidem permanet
lunae et satis facit nos ita esse.

5

SOLIS SIGNA (v. 819—891)

Sole autem ex utraque parte oriente . . . | solis magis ad-
similantis signa haec sunt (820), | utrumque occidenti et a fini-
bus suis orienti. | non varias mittit segetes hic | circulus, quando
serena utitur signa, | etiam adhuc haec signa refert, cum appa-
10 ruerit haec simplex ubique. | si autem ipse purum non habuerit
orbem (825), | occidit vero sine nubibus obtunsum subdividens
nitorem, | et surgens mane rutilus, serenitas erit. | nam si ali-
quotiens vario colore circumamicitur | et neque radia fuerint, iam
aquilonium | divisum inmittit, alia autem per medium lucent (830), |
15 tunc ubique pluviales pertranseunt venti. |

1 v. 815 ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην || 2 traes P ||
3—4 permanet — esse = ἐπὶ μηνὶ σεληνναίης κε πύθοιο || 4 lune B || 5 titulum
om P || 6 solem B | om τοι μελέτω || 6, 7 adsimilante P (ἐοικότα) || 7 hec
B || 8 no B | mitit B | v. 822 μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
πίκλος || 9 signa = ἡματος, cf. p. 292, 9 al | hec B | referit B || 9, 10 aparuerit
B | v. 824 μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἀπάντη || 10 haec om B |
ipse = αὐτως | non = μιν || 11 orbem = βουλύσιος ὥρη? | subdividens =
ἐποδείελος || 12 nitore B | surgens mane = ἐπερχομένης ἡοῦς || 12, 3 ali-
quociens B || 13 vario colore = ποῖλος ἐειδόμενος || 14 divisum = σχιζό-
μεναι | inmittit B (βάλλωσι) | medio B || 15 v. 834 ἀλλά που ἡ ὑετοῖο διέρχε-
ται ἡ ἀνέμοιο

quod luna et die et nocte appareat, ipsa et Lucina, eo quod luceat, et
Trivia, eo quod tribus figuratur figuris. de qua Virgilius (*Aen IV 544*) 'tria
virginis ora Dianae', quia eadem luna eadem Diana eadem Proserpina voca-
batur. de qua quidam (*Prudentius, Contra Symmachum I 365—7*):

5

denique cum luna est, sublustri splendet amictu;

cum subcincta iacet calamis, Latonia virgo est;

cum subnixa sedet solio, Plutonia coniunx (= *Isidorus Etym VIII*
11, 56—58).

1 et post l. om DGS || 2 fugantur KS || 3 hora GKS || 5 esplendet K ||
6 subcincta K || 7 versum om D

Considerandum autem, si ad auroram subalbidus fuerit sol | ipse (sic enim oportet conspiciere), | si inventus fuerit supercurrens multis | advenientibus nubibus venientes aliunde aliae (835) | nigrae. et tunc aquae erunt | signa ventura(e), haec inveniuntur omnia ventis. | si autem utraque similiter usus fuerit, | et tunc 5 demum aquam adducit et a ventibus extenditur. | si autem orienti aut occidenti (840) | radia fulserint et lucore repletus | ant aliquotiens nubibus madidis rorante | incipiens a nocte aut in alia nocte, | aquam deponit praecedente hoc signum. | necnon adhuc modica nubes dum oritur (845), | tunc autem tranquillus utitur 10

1 auroram P | si — sol — εἴ κέ τοι αὐγαὶ ὑπείκωσ' ἡέλλοιο || 2 oportet conspiciere — σκοπαί εἰσιν ἄρισται | inventus fuerit supercurrens — ἐρευνθεὶς ἐπιτρέχει || 4 nigre P | aque B | haec P: et B || 4—5 haec — ventis — τὰ δ' ἐρευνθεα πάντα ἀνέμοιο || 6 a ventibus extenditur — ὑπνέμεος τανύοιτο || 7 lucore repletas B (ἀμφ' ἐν πεπληθωσι) || 7, 8 aliquociens B || 8 madidis rorante — πεπιεσμένοις ἢ ὁ γ' ἐς ἡῶ | incipiens — ἐρχεται (ἀρχεται) || 8, 9 in alia nocte — ἐξ ἡούς ἐπὶ νύκτα || 9 praecedente BP | ad hac B | v. 844 ὕδατι κεν κατιόντι παρατρέχοι ἡματα κείνα || 10 nubis B | v. 846 τὴν δὲ μετ' ἀκτιῶν κεκρημένος αὐτὸς ἀερόθῃ

Quaedam praeterea signa antiqui tempestatis vel serenitatis in ea videri posse dixerunt. Nigidius ait (fr CV): luna si summo in corniculo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres fore; si in media, tunc, cum [in] plena sit in eo corniculo, serenitas. certe, si rubet quasi aurum, ventos ostendit; fit enim ventus ex aeris densitate. densitate obducta sol et luna rubescunt. item, si cornua eius tecta fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus autem dicit (v. 794. 5), si aquilonium cornu lunae est correctius, aquilonem imminere; item, si cornu australe sit erectius, notum imminere. quarta autem luna index futurarum certissima habetur aurarum. unde et Virgilius (Georg I 432) 'sin ortu quarto, namque is certissimus auctor' (= *Isidorus De nat rer XXXVIII 2*).

SOLEM per se ipsum moveri, non cum mundo verti, sed in zodiaci circuli obliquitate cursum peragere paulo superius diximus (p. 290). qui dum per trecentos sexaginta quinque dies et quadrantem zodiaci ambitum lustrat

1 quaedam om D || 2 dixerunt posse G | circulo m. SI || 4 in *erasum* D, om *Isidorus* | sint in ea cornicula serenitatem recte *Isidorus* || 7 luna K | correctius etiam *Isidorus*; porrectius con *Buhle* || 8 imminere G | nothum DKS || 9 futurorum S || 10 hortu DKS | his DKS || 11 sequitur 'Luna' in *curru boario vehens facie instructa* DS, spatium hic vacuum K || 12 solem — verti verba sunt *Isidori Etym III 49, 4. De nat rer XVII 1* | si SI || 12, 3 zodiaci circulo S || 14 sexaginta K | s. et qu. DSI

in aere ipsam | iam memoratam pluuiam discutiens. multo am-
 plius autem, quando erga circulum | veluti adflictus et conlace-
 ratus inventus fuerit | primum ascendens et rubigines in medio
 fuerint, | serenitas erit; et si aliquotiens tempestatem videris (850) |
 5 pallidam deponentem, statim aquam in ipsa die | fieri circa
 nubes secutam, | et cum occiderit exadversum sol | aut obumbra-
 tum fuerit nigro colore | sol, nubes autem ex utraque parte
 hinc atque inde (855) | radia per medium involutus dividerit, |

1 discutens B || 2, 3 v. 848 οἷον τηκομένοι ἐναλλάγκιος εὐρύνηται | vel
 laceratus B || 3 rubidines B | rubigines non extrico || 3, 4 in medio fuerit —
 ἐπὶ μείων ἔησιν || 4 fuerit B | aliquociens B | tempestatem videris — χειμα-
 τος ὥρη || 5 pallidum B | pallidam deponentem — ἀχρήσθη κατιών | aqua
 B | in ipsa *erasum* B | fuerit B || 6 secutam — σκοπέσθαι | exadversa aut
 B || 7 nubis B || 8 adque P | medio B | dividerit BP

et singula signa tricenis diebus denisque horis ac semisse, id est dimidia
 hora, transcurrat, incremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem
 complet, quem bissextum nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus.
 nam cum duodecies semis horae sex integrae fiant et sex integrae quadrans
 5 et hic quadrans quater ductus viginti quattuor horas perficiat, unus dies
 cum nocte sua completur, qui quarto anno bissextum, ut praefati sumus,
 efficiat. sunt namque, qui quadrantem non sex, sed tres horas putant, di-
 centes in unoquoque anno super trecentos sexaginta quinque dies tres tan-
 tum horas adcrecere. quae tres quater ductae duodecim horas, id est unum
 10 diem, efficiunt. a quibus quaerendum est, qualiter ille dies duodecim hora-
 rum sine nocte sua anno possit inseri (= *Ign*).

Sol interea, dum igneus sit, prae nimio motu conversionis suae amplius
 incalescit. cuius ignem dicunt philosophi aqua nutrirī et e contrario ele-
 mento virtutem luminis et caloris accipere, unde videmus eum saepius madi-
 15 dum atque rorantem (= *Isidorus Etym III* 48).

Hic autem eclipsin patitur, quotiens luna tricesima ad eandem lineam,
 qua sol vehitur, pervenit ei que se obiciens eum obscurat. unde deficere
 nobis videtur, cum ei orbis lunae opponitur (= *ib* 57).

Signa autem in eo tempestatis vel serenitatis hoc modo sapientes mundi

1 denis GS | dimedia D || 2 hara K || 3 bissextus S || 4 integre DGS |
 integre DK || 5 quatuor S || 6 qui *om* D || 9 ducte K | idem S || 10 queren-
 dum DGS || 12 natura dum *con Reifferscheid, Suet rel p. 205* || 13 incaliscit
 G | nutrire G, nutriti S | e *om* K || 14 sepius DK || 15 adque K || 16 eclipsin
 GK | trecessima K || 18 videtur *om* S | obponitur GK || 19 ideo DS | tempe-
 states vel serenitates K

aut si adhuc operimentum ad auroram usus fuerit. | ecce iam si
nubibus tinctum ad vesperum | haec descendentes nubes et con-
placatae | iuxta constitutae fuerint (860), | in crastinum neque
super nocte circumfertur pluvia, | sed aliquotiens sol defluens
similiter | subito de caelo radia extenduntur, | ut simul occidant,⁵
[aut] quando obumbrata mox | stantes ad terram sol et luna (865). |
neque quando superveniente die | visae fuerint, ut solitum est,
primae nubes desursum aliunde aliae | advenientes fieri super
messorum segetes. | nec non ipsa aliquando extensa | radia vi-
dentur obumbrata, ut solitum est, prae (870) | aquam aut ven-¹⁰

1 autem op. B | aurora P || 2 tinctum ad *erasum* B | nubibus tinctum
= ἀνέφελος βάπτοι | hec B | descendentes = κατερχομένον || 2, 3 conplacatae
= ολχομένοιο || 3 -ae iuxta *erasum* B | constitute BP || 4 circumfertur = περι-
τρομέειν | fertur plu- *erasum* B | aliquociens B (ὀπότε) | sol defluens = ἡέλλοιο
μαραινόμενῃσιν || 5 -o de caelo radia *erasum* B | occidunt B || 6 *seclusi* |
obumbrata mox *erasum* B || 7 veniente d. visae *erasum* B || 7. 10 ut solitum
est = ἡῶθι || 8 prime B | desursum = ὑπερενθέες | aliae ad- *erasum* B | adve-
nientes = ἄρραντοι || 9 non P: cum B || 10 obumbratam B | est om P | per B

cognoscenda esse dixerunt. Virgilius namque ait (Georg I 441sq.), si sol
in ortu suo maculosus sit atque sub nube latens aut si dimidia parte ap-
paruerit, imbres futuros. item Varro ait, si exoriens concavus videbitur, ita
ut e medio fulgeat et radios faciat partim ad aquilonem, tempestatem humi-
dam et ventosam futuram. item si sol, inquit, rubeat, sincerus dies erit; si⁵
palleat, tempestatem significat. Nigidius quoque ait (fr CVI): si pallidus sol
in nigras nubes occidit, aquilonem ventum significat (= *Isidorus De nat rer*
XXXVIII).

Hunc idem gentiles Apollinem dici voluerunt, a quo se spiritum acci-
pere arbitrantur. Apollon enim grece perdens dicitur, quod fervore suo¹⁰
omnem sucum virentium decoquendo perdat herbarum. hunc etiam divi-
nationis deum voluerunt, seu quod sol omnia obacura manifestat in lucem
seu quod in suo processu et casu eius orbita multimodos significationum
monstret effectus. sol vero dicitur aut ex eo, quod solus sit, aut quod

1 cognoscendam S || 2 dimidiam K | eius *post* p. K || 3 futuros demonstrat
S || 4 e om DS | partim ad austrum *post* faciat *Isidorus* || 5 ventosam S |
inquit D (d *paene craso*) S^I | rubeat (r *adraso*) D, subeat K | sinceris DG
KS (u *superscripsit* D²) || 7 occidat D || 9 appollinem DS || 10 arbitrabantur
K | appollon D || 11 virentem S^I | de quoquendo K || 11, 2 divinationes DKS ||
12 sive K || 14 effectus K

torum descendente turbidine. | sed illa magis nubibus obscuran-
tur | radia, maxime et nubes et aquas significant. | si autem
paxillum extenduntur circa nubes radia, | quasi ubi magis et
nubes videntur maxime (875), | si et supervenientes circumstantes
5 venti. | nec quidem sol statim nigrescit in area | serenum sine
squalore et limpidus in proximo | magis tempestatem duae pes-
simae esse. |

Considerandum orienti quippe et occidenti (880), | si ubi
nubila adiacentia videantur, | aut auster aut aquilonius inve-
nitur in utroque, | nec ita contemplandum hoc vanum obser-
vare. | non enim, quando ex utraque simul per medium habent |
5 solem nubes illae in oceanum (885), | fit inmissio, pro eo quod

1 descendenti B | 1, 2 obscuratur B | nubibus obscurantur — κνέφαος
φορέοιτο || 2 significat^t P || 3 paxillum B | ubi = πον | magis et = μαλακαί
(μάλα καί) || 4 videntur = φορέοιτο | si = ἢ || 4, 5 sup. circ. venti = ἐπερχο-
μένοιο περιδνοφέοιτ' ἀνέμοιο || 5 sol — area = ἡέλλων σχεδόθεν μελανεύ-
σαι ἄλωαι | aera B || 5, 6 sine squalore = ἀσσότεραι || 6 limpidus = ἀστεμ-
φές || 6, 7 tempestatem due pessime B || 7, 8 consid. esse P || 8 sic ubi BP = εἴ
πον || 9 adiacentia videantur = παρήλια κυκλήσκονται | adiacencia B | astra
B | ut B || 9, 10 v. 882 ἢ νότον ἢ βορῆος ἐρεύθεται ἢ ἐκάτερθεν || 10 con-
templandum = σκοπῆν || 11 medio B || 12 ille B | inmissio = ἀμβολίη |
pro eo quod = Διόθεν (cum διὸ et ὅθεν confusum)

solite per dies surgat et occidat. huic quoque quadrigam scribunt illam ob
causam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat,
aut quod quadrifido limite diei metiatur spatium. unde et ipsis equis con-
digna huic nomina posuerunt, id est Erithreus Acteon Lampus et Filogeus.
5 Erithreus grece rubeus dicitur, quod a matutinae horae lumine rubicundus
exsurgat, Acteon splendens dicitur, quod tertiae horae cursu insistsens luci-
dior fulgeat, Lampus vero, dum ad umbilicum diei centratum conscenderit
circulum, Filogeus grece terram amans dicitur, quod horae nonae proclivior
vergens occasibus pronus incumbat (= *Fulgentius Mythol I 11*).

2 quadrispartitis SI | varietatibus D | circuli S || 3 metiarum G | ae-
quis S || 4 idem S | ery(i DS)treus DGS || 5 erytreus DGS | rebeus S |
matutine G | limine DGK || 6 exurgat GKS | actaeon SI || 7 lampus — cen-
tratum om DS | umbilicum K || 8 hore KS | none S; hora nona *Fulgentius* |
proclivior K || 9 sequitur 'Sol' in quadriga vehens face instructus DS, spatium
vacuum K, qui tamen Solis currum e maris undis orientem iam fol 154b
adpinxerat

tempestate ventura, | siquidem ab aquilone simili modo visus fuerit, | ex aquilo flans et adducit austrum, | aut si alicubi vertiginosi occurrunt venti. | ad vesperum et magis administrantes signa eorum (890). | verum tamen vespertinum significat permanere semper.

5

<PRAESEPI SIGNA v. 892—908 *omissis* 903. 7. 8>

Pertractandum est, quod et Praesepe quidem parvum veniet, | sed caligat ab aquilone sub Cancero propinquans, | ambeduae quidem subtiles videntur | stellae neque adhuc multum a se distant neque autem iuxta (895), | sed quanto quidem maxime 10 ab invicem veniet, | una ab aquilone, alia vero ab austro vocantur. | quorum quidem Asini sunt, medio autem Praesepe positum. | quod repente ubique serenitatem facit | et est invisibilis totus, quod autem ab invicem (900) | videntur stellae utrumque sibimet iunctae. | non parvulo hieme abluuntur segetes. | stellae 15 utraque aquarum sonitum significant. | en quippe unus ab aquilone Praesepe manet invisibilis (905) | subtilitate caligans, auster vero splendidus est.

1, 2 simili modo visus fuerit = *μὴ ὅλῃ φαινίσσονται* (cum ὁμοίῃ φαίνονται *confusum*) || 2 flans et adducit austrum = *πνοιάς κε φέροι, νοτίῃ δὲ νότοιο* | sic B || 3 verriginosi B | administrantes = *ἐπίτρεπε* || 4, 5 permanere = *ἐμμενές* || 6 *titulum supplēvi* || 7 pertractandum est = *σκέπτεο* | presepe B || 8 aligat B | cancro B | ambaeduae P || 9 stelle B | ad hunc B || 10 quando B | maximae P || 11 ab invice veniente B | ab invicem veniet = *πυγούσιον ὀλήσεσθαι*, cf var lect in ed || 11, 2 ab austro vocantur = *νότωι δ' ἐπικέκλιται* || 12 presepe P || 13 ubique om P || 14 ab invice B || 15 iuncte P | i. in p. h. B | parv^{ulo} P | hyeme P || 16 aquarius B || 17 manet *iteratum* P || 17, 8 auster vero spl. est = *νότιος δ' Ὄνος ἀγλαὸς εἴη*; an australis? || 18 vero *erasum* B

Sidera, quae gentiles Praesepe et Asinos vocaverunt, sunt sub Cancro constituta. sunt autem stellae non multum splendoris habentes neque a se plurimum distantes, in quarum medio in modum praesepe stellarum quidam ambitus est. cui illae praeminet una ab aquilone, altera ab austro.

2 constita D | no G | non multum om DS | splendoris DS, -es GK || 4 ille DGKSI | preminent DSII

ΟΝΩΝ ΚΑΙ ΦΑΤΝΗΣ

Καλοῦνται δὲ τινες αὐτῶν
ἀστέρες Ὅνοι, οὓς Διόνυσος
ἀνήγαγεν εἰς τὰ ἄστρα. ἔστι δὲ
αὐτοῖς καὶ Φάτνη παράσημον.

5

Dicitur autem et alia historia ἡ δὲ τούτων ἱστορία αὕτη.
de ipsis haec. quando a Gi- ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο
gantes militabantur dii, ut οἱ θεοί, λέγεται Διόνυσον καὶ
dictum est (cf p. 200. 237), "Ἡφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ
10 Dionisus, id est Liber pater, ὄνων πορεύεσθαι. οὐπω δὲ
et Vulcanus et Saturnus super ἐωραμένων αὐτοῖς τῶν Γιγάν-
asinos ambulare. quod cum των πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν
viderent ipsi asini Gigantes οἱ ὄνοι, οἱ δὲ Γίγαντες ἀκού- 7. H. v. d. 129.
adpropinquare, raclaverunt, σαντες τῆς φωνῆς ἔφηνον. διὸ
15 Gigantes autem audita voce ἐτιμήθησαν τῷ ἐν Καρκίνῳ
fugierunt. hinc honorati et εἶναι ἐπὶ δυσμάς.
inter astra positi sunt.

6 istoria P || 7 hec B, est P || 7, 8
agitantes B || 11 saturus P, cf rec int ||
14 raglaverunt C, om B || 15 auditu B

1 haec p. 204, 17 scripta: traieci
propter l; inscripsit post lln. 6 VI ||
2 αὐτοῦ (Caneri) coni Koppiers || 11
ὄρωνμένων BVi: corr Robert || 15 τῷ
ἐν scripsi: ἐν τῷ BVi; ἐν τῷ Καρ-
κίνῳ εἶδει coni Struve

1. Autumabant autem eosdem Asinos gentiles deorum suorum, Dionisi vi-
delicet, qui et Liber pater, et Vulcani sive Satyri, vehiculos fuisse. quibus
ascensis cum contra Gigantes ad bellum procederent et illi naturali zelo
accensi viso tumultu diro cum murmure rugissent, Gigantes eorum rugitu
5 perterriti compendium fugae arripuerint, et confestim dii de Gigantibus
triumphaverint, et idcirco eos una cum praesepti suo inter astra conloca-
verint. talis quidem extitit gentilium socordia, qui deos suos non pro-
priis armis nec viribus, sed asinorum rugitibus adeptos fuisse opinabantur
victoriam.
2. cf p. 204 a sq.

1 gentilis K | suorum om S | dyonisi S || 2 satiri K, cf l | vehyculos D ||
4 tumulto K | murmure DK || 5 fuge D | arripuerunt primitus K || 7 estetit D,
estitit K || 9 EXPLICIT LIBER ASTROLOGORVM D (cf p. 102 b 1) S; se-
quitur ibidem 'Epitome Phoenomenon Prisciani grammatici' (cf p. 312 adn)

<v. 909—993>

Signa quoque ventorum elatione maris | fieri a longe ad
litora clamans (910), | et ripae ut plane aliquotiens perstrepi |
fiuntque quasi cacumina montis summae. | [unda autem et fluctus
clamant a vento sinistro.]

Et arida quidem quando fulica non per orbem tunc | a latere
veniet vox prae multitudine clamans, | commota maria ob super-
biam ventorum (915). | et . . . quando serena videntur, | contraria
ventus futuri flatibus. | quotiens et agrestes anates et aliae aves |
silvestres, quae concutiant alas, | aut nubes montibus condensa 10
in vertices (920). | atque vetusta candore senuerit spina, | signa
facta ventorum, vacuae aliquando nubes summae in multitudine, |
quaedam antierius, quaedam autem a retro feruntur. |

Aestuque tonitrua et fulgora hinc oriuntur, | hinc super-
venientia, unde ventus aspirat (925). | et per noctem nigrae sub 15
nocte latitant stellae | statimque retro rubidae dealbescunt, | osten-
tare illis ipsam venire viam | spiramentisque alterutris contraria
simul, | alteri autem ex alteris partibus tumque custodito (930) |
ab omnibus ventis, magis quando inpares sunt; | contrarii quippe
spirant, ut viri mirentur. | tunc autem quando ab euro et austro 20
coruscant | aliter quando zephyrus et al(i)ter ab aquilone, | tunc,
qui in aequore videntur navigare viri (935), | imitatore quidem
habent Iovem per aquas | (aquae enim tantae vertiginis ferun-
tur). | quotiens autem venientibus pluviis nubes recedunt, | quae
magis invicem venientia inruent pari, | aut geminum cingere 25

1—p. 301, 5 *post p. 303, 7 scripta habent* BP || 2 elacione B | a = καί;
ac? || 3 ripe B | aliquociens B | ut — perstrepi = εἰνάλῃαι ὁπὸτ' εὐδιοὶ ἡχῆε-
σαι || 4, 5 *seclusi* || 5 vesto B || 6 arida quidem quando fulica tunc per orbem
quidem tum a l. B, arida quid equidem quando f. non p. o. tunc a l. P | a
latere = ἐξ ἁλός || 7 mox B | pre P || 7, 8 ob superbia P (ὑπερφορέοιτ') ||
9 ventis B | quociens B | agrestes = ἀγρίαδες | alie B || 10 silvestrosque B |

concutient^u P: conciant B || 11 atque vetusta = ἤδη καὶ πάπποι || 12 vacue B ||
13 quedam B | quedam B || 14 estuque B | fulgora B || 14, 5 superveniencia B ||
15 nigre B || 16 nube B | stelle B | rubide B (ῥυμοί) || 17 tuam B | alterius
B || 20 ut viri mirentur = ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι | minentur B || 21 zefirus
B || 22 equore B | imitatore quidem = μὴ μιν (μυ-) || 23 tante B | verti-
gines B || 24 quociens B | pluvius B | recedunt = προπάροιδεν | que B || 25 in-
vice P | veniencia B | inruent pari = ἐνδᾶλλονται | gemina B

magnitudine caelestis iris (940), | aut qualis stella nigerrimam
habet aram. |

Multae enim pro stagnis inescantur aves | insatiabili dela-
bantur revolut(a)e aquis, | aut stagnum circumveniunt hirundines
5 multae | ventriculis conlisis sese commiscunt aquis (945), | seu qui-
dem manifestae gentes aquis tempore ver | deinde ex aqua pa-
rentes pascere fenum, | aut mane vociferans per deserti soluccus, |
aut sicubi pertransiens ululat bubo | tempestate veniente agrestis
concluditur cornicla (950), | sicubi et flumina inundaverunt usque
10 ad summum | humeris super capite, multo amplius natat, | aut
multo vertitur secus aqua crassa clamitans. |

Et boves namque per aquam deficientes | caelum intueri
ἀπ' αἰθέρος olfacti sunt (955), | ventrisque formiculis repleri
extrinsecus omnes | cito ascenderunt, et subito viderunt in agris |
13 muribus reptantes, et erratici vermes, | sic illi vocant nigerrima
intrinsicus terrae, | et pulli gallinarum, quae gallo efficere sex (960), |
bene pedunculati et clamare maxima voce, | ut quando se invicem
perstrepit aqua super aquam. |

Tunc et genus corvorum et fulica cedunt | ad aquam ve-
20 nientes Iovis signum minime facto, | videntur greges et narra-
ntes similia (965) | loquentur. et ubi per quae stillicidia corvi |
voce imitati sunt cum aqua statim veniente, | aut quando clama-

1 magnitudinem B | caelestis iris — οὐρανὸν ἱρίς || 2 habent P || 3 multe
B | pertagni senescuntur P | inescantur — ἡ εἰνάλαι (cf Corp gloss lat II
p. 267 b 52 δειλιάσαι inescare) || 3, 4 in savabili relabantur B, insatiabili dela-
bantur P || 4 revolutae — ἐνιέμεναι | autem P | circumveniunt — περὶ δηθά |
hyrundines P || 5 multe B | sese commiscunt — αὐτως ἐλκόμενον || 6 mani-
feste B | v. 946 ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν ὄνειρα || 7 pascere fenum
— βοῶσαι γυρίων | solacis B (dicat ululam [ib II p. 382 a 30]) || 8 ulula P |
agrestis — χερσαῖα || 9 concluditur B | indaverunt P (ἐβάρητο) || 11 secus aqua
— παρ' ὕδαρ | crassa B || 12 etiboves P | deficientes — ἐνδίοιο (ἐνδεοῦς) ||
13 scripsi: habet hera B, abact hera P || 13, 4 v. 956 καὶ κοίλης κόρημκες ὄχης
ἐξ ὧσα πάντα || 14 subito viderunt in agris — ἀθρόοι ὠφθεν ἱουλοι || 15 muri-
bus — τείχαι | reptante secretatici B | sic illi — κείνοι τοὺς || 16 pullis BP |
que B | efficere sex — ἐξεγένοντο || 17 invice B | ut quando se invicem —
οἷόν τε σταλάον (ἀλλήλων?) || 18 aquas s. P || 19 caedunt P | fulica cedunt —
φῦλα κολοίων || 20 Iovis — facto — Διὸς πάρα σῆμ' ἐγένοντο | factum est
vid. B | greges et narrantes — ἀγγελθὰ καὶ ἱρήκεσσιν || 21 que B, quos P |
et ubi per quae stillicidia — καὶ πον κόρακες δίους σταλαγμοὺς || 22 post sta-
timque (sic) et ante aut 11 litt spatium vacuum B

verunt gravi aut duplici voce | longe consonuerint alas percutiunt
universi, | novam curavere sub tegmine domum (970) | venientes
ad terram, quae concutiunt alas, | aut super unda sectatur fulica
acute secuta. |

Quorum nihil expellere observantia aquis | fiat, ut non am- 5
plius deserere dictum | mordere musca et sanguine mitescunt (975) |
aut lucernae extinctae erect(a)e ad ora | nocte ad austrum, nulla
sub tempestatis hora | lucernae aliud quando compositum lumen
videris | et bullas aquae ferventis, nec hoc aestimes vanum (980), |
nec radiis candentibus magis aestu cadentes | anates quae cras- 10
s(a)e feruntur aves. | neque tibi sub olla tripes superposito igni |
scintillas emittere, quando plures latebunt, | neque sub cinere si
quando carbunculo motu (985) | lucentemque signum simili modo
adcommodat, | sed adhuc considerare explorandam pluviam. |

Si quando mansit madida sine fine magna | profunda ten- 15
ditur per regiones summa nubes | videntur purae, si tunc tran-
quillitas erit (990). | serenum ac dilucidum, quando spatiosum
mare | videtur, praeclara nubes ne alto incurvet, | sed ipsum
temonem prae scapulis adfert.

(v. 994—1002)

20

Tractandum quippe serenum, quod super hiemem magis, |
quorum tranquillitas hiemis quidem bene usa (995) est, | quod

1 gravi aut — βαρεῖν (βαρεῖ ἦ) | cum sonuerint a. percutiunt B || 2 curam
vero B | novam curavere — καὶ νῆσαι οἰκονοοῖ | sub B: sed P || 3 terra P
(γεῖσα) | concutiunt B | undam B | fectatur B || 4 acute B: aica P | secuta — λε-
ληκώς || 5 quarum B | nichil B | observancia aquas B || 6 deserere dictum — ἡ
παροιθεν | muscum B || 7 lucerne P | extincte B | erecte ad *evanidum* B | aura
B | nulla — μηδ' ἦν || 8 lucerne B || 8, 9 v. 978 λίχων ἄλλοτε μὲν τε φάος
κατὰ κόσμον ὀρώρη || 9 nullas aque B | estimes B, extimes P | v. 980 πομ-
φόλυες, μηδ' εἰ κεν ἐπ' αὐτοφί μαραινόνται, cf var lect || 10 candentibus
non extrico | estu B | candentes B, — πεπταμένιοι (cum πλπτοντος confu-
sum) || 12 latebant B (λελαθέσθαι) || 13 carbunculo motu — ἀνθρακος αἰθο-
μένιοι | lucentem lucentemque P || 14 adcommodat — πεγχελοισιν | explanan-
dam B || 15 mansit B: madebit P | mansit madida sine fine — μὲν ἡρόσσα
παρὲς ὄρεος || 16 pure B || 17 „spaciosum B, spatiosus P || 18 mare B: amare
P | preclara P | incurvet — κύρη || 19 themonem B | prae scapulis adfert —
παραθλίβηται ὁμοίη || 21 hyeme P || 21, 2 vergis qu. B || 22 hyemis P

Praesepe convolvitur, | primum purgata omni caligine. | ipsa enim
defluens purificatur hiems. |

Et flammis quietis lucernas et nocturna noctua | quietes
semper extinguitur hiems (1000) | hoc facto signo et taeita volat |
5 montes in quibus circumcrocitativum multivox cornicla. |

⟨v. 1021—1043 *omisso* 1026⟩

Et anseres cum clangore supersidunt squalori | hiemisque
magnum signum, cum se vexat cornicla | nocte vigilans, luscinius
[quo] vespere clamitans prohibet, | vespertilio videtur ad man-
10 sionem properare | et fringillus qui fremet et mergulus et aves
omnes | a pelago fugientes (1025) | ex lege venientia pro victu
vespere ad terras (1027). | neque ergo a foris veniunt, nisi magnam
hiemem sentiant. | sed et fulvidae apes, quae ceram gignunt, |
15 ipsius mellis opus se involvuntur (1030), | nec pr(a)ecelsae grues
longis tibiis sese | extendunt ad escas, neque quando araneae
per parietes subtilitate feruntur | aut flammis se lucernas nigris
extinguunt | aut ignis vix sub sereno lucet (1035), | credendum
hiemem magnam propinquo venturam. | ... signa super homines.
20 oportet enim semper et cinis | in id ipso conficta esse prodi-
giosa, | et lucernae | signum habetur igne lucente iuxta mucro
(1040), | prunas autem vivos grandinis nequaquam lucentes | ipsi,
tamen medio luce subtili | videtur quae nobis signa deintus pro-
pulsant.

1 praesepe P | omne B || 2 hiemps B, hyemps P || 3 quiete B || 4 semper
— ἀέδουσα | hiemps B, hyemps P | volat — ποικίλλουσα || 5 montis B (ὄρη) |
circumcro(c)itativum BP || 6 vide p. 298, 1 || 7 hyemisque P || 8 post vexat iteravit
cum se P | cornicla B | luscinius B (non extrico) || 9 seclusi | clamitans om
lacuna signata B | prohibet — κολοιοί (κωλύει) || 9—10 vespertilio — pro-
perare deest in graecis, an est v. 1026? || 10, 1 v. 1024 καὶ σπίνος ἡῶια σπι-
ζῶν καὶ ὄρνεα πάντα || 10 fringillas B || 11 lege — νομοῦ | venientia B | victum
B || 11, 2 pro victu vespere ad terram — τραφεροῦ ἐπὶ ὄψιον αὐλιν || 12, 3
magna hyeme P || 13 sentiant B | fulvide B | quae om B || 14 precesse B || 14, 5
v. 1034, 2 οὐδ' ὑποῦ γεράνων μακρὰν στίχας αὐτὰ κέλευθα τείνονται || 15 hara-
neae B || 16 pro B; pro (vel per) parietes non extrico || 17 extinguunt B, ex-
tingunt P || 18 hyemem P | magnum propinqua B | signum B | hominibus B |
eo post hom. B || 19, 20 v. 1038 αὐτοῦ πηγνυμένη νιφετοῦ ἐπιτεκμήριο ||
20 lucerne B | mucro B || 21 prunas — ἀνθρακι | grandinis om P | nequa-
quam — ὁππότε (οὔποτε) || 22 medio B || 22, 3 v. 1043 φαίνεται νεφέλη πυρὸς
ἐξοδθεν αἰθρομένοιο

<v. 1044—1063>

Prini quippe fructiferi neenon etiam | scini ubique dinos-
cuntur, tamen multum inferunt. | semper cavendum est, nec
messis de manibus auferat [ara]. | prini autem pro tempore se-
cundum modum habentes | hieme et dicitur amplius cum prae- 5
valuerit | ipsum defluere fructum ubique, | denique pessimo hu-
more per spicas messis (1050), | triplum lentiscus infert tantave
peraugens | fructa quod videtur fieri signum per singulis | habere
arantis. etenim arandum est terminos | triplici modo in medio
et per ambarum partium, | primus quidem primam araturam, 10
medius autem mediam (1055) | fructus praedicere factos, novissi-
mus vero alter. | qui meliora adfert lentiscus videtur, | ipse autem
ab aliis arantibus multo plenus erit, | quod vero obscurissimum
parvo, medio positum (1059). | quanta per lentisco arentur adherent
fructum (1062), | tantave et in scilla mirandum flores albos (1063). | 15
ipse quippe velociter super scilla floret (1060), | signa pr(a)edicere
messis (1061).

<v. 1064—1067>

Simili modo et vespae quando autumnno tempore multae
simul | conveniunt ubique imbricantes, et vespero stellas pro- 20
fectae (1065) | Pliades continuo superveniente hieme pessima
tempestas erit | qualis super vespas. |

2, 3 dinoscuntur — ἀπειρητοι? || 3 tam B | inferunt — ἀλωεύς? | canendum B
(παπταίνει) || 4 seclusi | per P | pro tempore non extrico || 5 hyemem P | et
dicitur — κε λέγοιεν || 5, 6 pervalerit B || 6, 7 v. 1049, 50 μὴ μὲν ἄθην ἔκπαγλα
περιβρίθωιεν ἀπάντη, τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο συνασταχνοῖεν ἄρουραι || 7 in-
ferit B (κτέει) || 8 peraugens BP (αὐξαι) | fructu B | pro B | v. 1052 γίνονται
καρποῖο (vertit καρποὶ δ'), φέρει δέ τε σήμαθ' ἐκάστη || 8, 9 habere arantis —
ἐξείης ἀρότοιο || 9 terminus P (= ὥρην cum ὄρον confusum) || 10 parcium B ||
11 fructos predicere B | praedicere factos — ἀπαγγέλλει || 11, 2 novissimus vero
alter — πρῶτα γὰρ μὲν ἔσχατος ἄλλων || 12 meliora adferit B | autem P:
vero B || 13 planus B, plenus (a alt manu) P || 14 parcium m. B | lentis///co
P || 14 quanto pro l. arantur afferent B || 15 albas P || 16 praecedere B ||
19 vespe B | multe B || 20 convenerint B | et spero B || 20, 1 profecte B (προ-
πάροιθεν) || 21 hyeme P || 22 vespas B

<v. 1068—1074>

Feminae quidem sues femin(a)eque oves atque capreae |
 si quando convers(a)e fuerint ad fetum masculos omnes | con-
 ceperint, item eas reverti ad fetum (1070), | ita ut vespas magnum
 5 hiemem dicitur venturum. | vespere autem iunctis ovibus capra-
 rumque suesque | gaudebit dives vir, inpellit eas magis ubi cal-
 faciat | serenum videtur peragere annum. |

<v. 1075—1081>

Gaudet specialiter arator, quando congregantur grues (1075) |
 10 sub Incolo venientes, hic autem sine dubio statim magis laborat. |
 sic enim hieme superveniunt grues, | mane quippe et [vespere]
 magis clamitantes veniunt | anticipantes alterutrae non ut greges
 videntur | plurime proferri ad tempus non magis multae (1080), |
 inundatio imbrum [erit quod] postremo prodificat labore. |

15

<v. 1082—1093>

En boves pecudesque postquam recessere poma | terram effo-
 diunt, capita quippe aquilo vento | contra tendunt, magis tunc
 hiemis ipse | Vergiliae descendunt imbremque demonstrant(1085). |
 qui maxime per orbem | factus nec plantaginis hiems amicus neque
 20 aranti, | sed imbris multis magnum in segetes | nondum vocat
 neque crescere facit, | tum l(a)etus gaudet inrigatus vir (1090). |

2 capree B || 3 adfectos B || 4 reunti odfectum B | vespes P || 5 hyemem
 P | cunctis B || 6 divitus vir (= ἀνολβος ἀνήρ) || 7 peragerem B (βιβαί-
 ομεναι) | cf p. 298, 1 || 9 ar. spec. B || 10 sub Incolo = ὥριον | post Incolo
 12 litt lacuna B | sine dubio = ἀώριος | labore P || 11 hyeme P || 12 alter-
 utre B || 12, 3 v. 1079 πρώτοι· ἀντάρ' ὅτ' ὀψὲ καὶ οὐκ ἀγέληδ' ἀφανείσαι ||
 13 tempus B || 14 inundatio = ἀμβολίη | imbrum B | seclusi || 16 vobis B |
 quae B | postquam recessere poma = μετὰ βράθουσαν ὀπώρην || 17 contra-
 tendent B || 18 hyemis P | demonstrant = φορέοιεν || 19 maxime per orbem
 = μέγας οὐ κατὰ κόσμον | orbe B | hiemps B, hyema P || 20 magnus B |
 segetis B || 20, 1 v. 1089 μήπω κεκριμένῃ μηδὲ βλωθρῇ ἐπὶ πολίη || 21 in-
 rigatus = ποτιδέμενος, cf p. 139 a 6

quaedam similes stellae semper, | non una nec duas neque plu-
res fructuantes; | multum enim fructum adferent per madidum
annum. |

<v. 1094—1103>

Necnon etiam per avibus greges praenoscit vir, | ab insulis 5
quando plures conlacerant messes (1095), | veniente aestate gau-
dent, de una quidem | meta, nec novus nec veteris veniat | hu-
midus tempus. gaudet quippe caprarius vir | ipse avibus dicere
secundum mensuram similis, | venientes postmodum multo glorio-
sior annus (1100). | sic enim decertantes et laborantes aliunde 10
alius | vivimus homines omnes quique prae pedibus parati | cog-
noscere signa et secundum ea statim peragere. |

<v. 1104—1112>

Agnis quidem hiems significat pascua, | quibus lex ipsa ali-
quando magis superveniens recurrit (1105), | alii quippe ex grege 15
arietes, alii vero et agni | simul exultant conlisis cornibus. | seu
aliquotiens alterutris percutientes, | quaternis pedibus hii, caesis
cornuis invicem. | quando de grege voluntariae moventur (1110) |
egredere pascuis, haec autem omnia faciunt | quae ab ipsis in-
bentur vera esse. |

20

1 quedam B | similis B || 2 fructuantes = κομόωντες | afferent B || 2, 3 ma-
dido anno B (αὐχμηρῶι ἐνιαυτῶι) || 5 hoc non B | pernoscutur P (ἡπειρόθεν) |
vir om P || 6 collacerant B | estate B || 7 de una quidem meta = περιδείδει
δ' αἰνῶς ἀμύται | nec novus nec veteris = μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχρημὸς ||
7, 8 humidus *superscriptum* P (αὐχμῶι, cf l. 2 et p. 502, 5) || 8 dicere = ἐπὶ ||
9 mensura P | similis = ἴσων || 9, 10 gloriosius B | v. 1100 ἐλπόμενος μετέ-
πειτα πολυλαγέος ἐνιαυτοῦ || 11 quippe B | pre P || 12 ea statim P: estatem
B || 14 hiemps B, hyemps P || 15 supervenientes B | v. 1105 ἐς νομὸν ὁππότε
μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν || 16 collisis B || 17 hi caesis B || 17—18 hi —
invicem: κεραοὶ γε μὲν ἀμφοτέροισιν || 18 invice B | voluntarie B || 19 haec
B | faciunt = ποίησιν || 19, 20 videntur B | v. 1112 δάκνωσιν πυκνήσι κε-
λενόμενα λιθάεσσιν

<v. 1113—1123>

Ex bovis quoque sciscitabantur aratores viri bubulci | mo-
tum hiemis super boves aliquotiens labia | linguis sublingentes
et pedibus pulverem ventilantes (1115). | venient erga latere dextra
5 levaque distenti, | aratro senisque hortatur arator. | neque, quando
mugitus quod plurimum emittunt | venientes ad stabula aspicere |
tristes hiemis inundatio est et boum (1120), | statim designat sine
periculo satiari. | neque capreae properantes sub ilice spinosa |
tranquilli, neque sues deficiunt arolis fecundae. |

10

<v. 1124—1131, *omisso* 1127>

Et lupus aliquando a longe solus rugiens erit, | quando aratrum
tenet vir paulatim observat (1125) | opus descendit extensus fugienti
simulans, | ter dividens [semitam varicos] hiemem mane expectare
(1128). | itaque priscis designat prodigiosa | esse ventorum sonitus
15 pluviarum (1130), | ipsam quidem post aliquot et tertiam extendit
diem. |

<v. 1132—1154, *omissis* 1138—1141>

Nec non etiam mures expectantes cupiunt magis | sereni
exultaverunt adsimilantes ludentibus, | sine cogitatione effecti
20 sunt veteris hominibus, | neque canes. etenim ipse effodit pedi-
bus (1135) | alternis putaverunt hiemem supervenientem. | at illi
hiemis mures tunc divinaverant (1137). |

3 hyemis P || 4 venient erga latere = ἡ κοίται πλευράς || 6 aspicere = ὠρην || 7 hyemis P | inundatio est et boum = πόριες καὶ βομβοαίολοι | bonum B || 7, 8 designat sine periculo = τεκμαίρονται ἀχειμεροὶ || 8 saciari B || 9 arolis *evanidum* B | deficiunt arolis fecundae = φορυνῶν ἐπι μαργαλινουσαι || 12 tenetur vir P || 12, 3 extensus fugienti simulans = σκέπας χατέοντι εἰσικώς || 13 similans P | semita B | semitam varicos *desunt in graecis* | m. hiemem B, hyemem m. P || 15 terciam B || 18 expectantes cupiunt = τετριγότες εἴ ποτε? || 19 commotione B || 20 *post* hominibus *novam particulam incipi spatio vacuo signant* BP | canis B || 21 hyemem P || 22 hyemis P | divina-verunt B

Quorum nullius minime. bonum quidem designaverint (1142) | tractandum. magis quidem et duo in unum convenientes | sperare finitum. quod et tertium confido. | semper quippe transeunte numerum anni (1145) | signa committit, sicubi et stella | mane oriente videtur aut decrescere | qualis sit et signum dicit. magis-⁵ que arsina est | dicendum autumno superveniente quando mensis | quaternis vicibus. etenim convenientes (1150) | menses temptationes habent, quando tenebricoso aethere | octo noctibus finitas gaudio perfecta luna. |

Quibus omnibus a nobis pertractandum in annum | unquam¹⁰ reliquimus continentem in caelo signum.

ARATI QVAE VIDENTVR

1 designaverint — ἐπὶ σήματι σῆμα || 2, 3 sperare finitum — ἐλπὼν τελέθει | sperare^r P || 3 tertium B || 4 numerum — ἀριθμὸς || 6 arsina — ἄρκιον || 7, 8 temptationes — πείρατα || 8 ethere B, ethaere P | finitas — πέλει (τέλει) || 10 unquam P || 11 celo B, caelos P.

AR. EA QVE B (cf inscriptionem supra p. 102); secuntur in P fol 36a et b excerpta ex Ovidii Fastis (primus Romanas ordiris Iane kalendas), alia eadem manu scripta a Claudio Puteano codicis possessore correcte, in B ea quae p. 102b sqq. impressa est Isagoga latina.

V ANONYMVS III

DI (Dresdensis) 183 s. IX fol 32 a, cf p. 101; contuli

DII (Dresdensis) 183 s. IX fol 98 a; contuli

M(ontepessulanus) H 334 s. XI; nonnulla enotavit Hasper 'Hyginus philosophus De imaginibus caeli', Lipsiae 1861

P(arisinus) 7400 A s. XIV; edidit Hasper ib

Ph(illippicus Berolinensis) 1832 s. XI fol 81 a; contuli

SII (cf p. 101); inspexi

V(ossianus Leidensis) 92 s. XIII; edidit Kiehl 'Mnemosyne' II, a. 1853 p. 88—93

EXCERPTVM DE ASTROLOGIA ARATI

Duo sunt extremi vertex mundi, quos appellant polos, septentrionis et austri, quorum alter a nobis semper videtur, alter nunquam. in eo, qui a nobis cernitur, tria sunt signa
 5 constituta, duo scilicet Arcturi et Serpens circum atque inter illos in morem fluminis means. Helice Arcturus maior, Cynosura minor appellatur. qui diversum quidem aspiciunt; nam dorsa eorum sibimet mutuo obvertuntur aversis huc atque illuc pedibus. Serpens vero cauda cingit Helicem, cetero circuitu
 10 Cynosuram, ita tamen, ut eosdem medius interlabens separet. cuius caput ad dextrum pedem eius, qui in geniculo stat, videtur extensum. ille vero, qui in geniculo stat, quem Herculem dicunt, dextro pede caput premit Serpentis capite ad austrum converso, humeris suis Coronae tangit confinia. ipsa autem
 15 Corona post tergum Herculis sita, capiti Serpentis, quem Serpentarius tenet, adpropinquat. Serpentarius vero, qui a Grecis Ophiuchus vocatur, sub Hercule positus ad austrum versis pedibus Scorpionem calcit, Serpente praecinctus, quem utraque manu

1 titulum dedi e Ph: EXCERPTIO (-VM M [cf Hasper p. 8] Monacensis 210 s. IX fol 114a [cf Rück, *Auszüge aus Plinius in einem astronomisch-komputistischen Sammelwerk des achten Jahrh., Progr., München 1888*]) DE ASTROLOGIA DIIII, YGINVS PHILOSOPHVS DE IMAGINIBVS CELI PV, om DI || 2—3 cf rec int interpretis latini p. 180 || 3 a nobis om P || 4 numquam DI DII || alter nunquam om V | videtur PV || 5, 6 atque inter illa more P || 6 Helice in margine adscriptum, itemque in ceteris sideribus Ph | arturus DI || 6, 7 maior dicitur minor arcturus cenosura app. P | cynosiras DI, cinosura V || 7 qui Ph: quae DIIMP, que DI V | aspiciunt V || 8 dorso DI | eo///rum DI | sibi P | avertuntur DI Ph, abvertuntur DI || 9 quippe PV | helicen DI Ph || 10 cynosiram DI, cinosuram DI V, cenosuram P | eosdem m. Ph: easdem medius DI DIIM, medius easdem PV | interlabens om DI, in margine add DI || 11 genuculo DI DII || 12 genuculo DI DII | erculem DI || 13 pmit caput DI || 14 converso om M | et hum. PV | corone DI DI V || 15 pos DI DI || 16 appropinquat P | a crasum DI || 17 ophiucus DI DI, ophyuchus Ph | conversis PV || 18 serpentem P | punctus DI, precinctus Ph

tenet. qui plurima longitudine protentus usque ad Coronam extenditur. iuxta huius Serpentis flexuosa volumina nullo alio interveniente signo Bootes post tergum Arcturi maioris videtur pedibus ad Virginem versis; nam Virgo sub pedibus Bootis est constituta. contra guttur ad pedes anteriores Vrsae maioris in 5 commissura zodiaci atque lactei circulorum Gemini sunt locati habentes a levo latere Agitatorem cum Hedulis duobus, qui contra caput Helicis capite verso pede dextro sinistram Tauri cornu tangere videtur. iuxta Geminos, qua zodiacus altissime erigitur, contra ventrem Vrsae maioris Cancer situs est habens 10 in dorso Asellos albicante inter eos nubecula, quae Praesepium appellatur. at contra pedes eiusdem Vrsae posteriores inter Cancrum et Virginem Leo dicitur constitutus Bootem habens iuxta se. sub pedibus vero Agitatoris Taurus iacet uno pede protento ad Orionem, qui sub illo est constitutus. Cephens inter 15 Lyræ et Cassiepiæ medius expansis brachiis pedibus ad terga minoris Vrsae porrectis. Cassiepia contra volumen maximum septentrionalis Serpentis inter Agitatorem Perseum Andromedam Cepheumque consistit in lacteo circulo. inter Pisces Cassiepiam atque Arietem Andromeda est locata cum Triangulo, quem post 20 tergum habere dicitur caput versum habens ad alvum Equi, qui Equus supra est positus. Aries in commissura zodiaci atque æquinoctialis circuli sub Triangulo situs est habens sub se Cetum ad australem partem. at proximum ei signum Pisces duo, quorum alter in aquilonem erectus, alter in austrum pronus, 25 caudis tamen vinculo quodam conexis colligati sunt. aquiloni ad Andromedam extenditur, austrinus ad Aquarium. iuxta

2 flexuosa volumina cf p. 187 sq. (rec int) 312, 4 || 5 gutur Ph | vero post g. DI V | et p. PPh V | ursi DI DI II (corr DI II³), urse V | /// n DI || 6 commixtura P | commissura circulorum in margine signo ¶ praefixo addit Ph | conlocati DI || 7 agitorem V | haedulis P, edulis DI Ph || 8 elicis DI DI II | capite om MV || 9 quo /// DI DI II, qua vel qui V, G. contra z. P || 10 /// contra DI | minoris P | abens DI || 11 asello V | nebucula DI, nubicula V | que DI DI II || 12 ac /// (fuit d) DI, atque P | pedem DI | posterioris DI V || 13 booten DI Ph V || 14 suppedibus DI || 15 orientem V | constitutus est P || 16 liram DI | libram et cassiopiam P | medilis DI (corr DI³) DI II (corr DI II³) | cassiepiam DI DI II | terram V || 17 porrectus DI | cassiepia DI, -ephia DI II, -opia P || 19 circumsiatit DI, consiastit Ph | et cepheum est locata in lacteo PV | cassiepiam DI DI II, cassiopiam P || 20 conlocata DI || 22 sub DI | A. commixtura P | commissuram DI || 23 equinoc-tialis DI PV, item ceteris locis | est om P || 24 caetum DI II, coetum DI Ph | ad DI DI II | signum om P | pr. ei huius signi DI DI II (-um DI II³) || 26 connexis P | conligati DI || 26, 7 aquilonis V || 27 austr. quidem ad P

pedes autem Andromedae a latere Cassiepie Perseus ostenditur
 Gorgonis caput manu sinistra tenens. cuius sub femore sinistro
 iuxta caudam Tauri Pleiades videntur constitutae. Lyra vero
 inter levum crus Herculis et inter Cignum posita est. sed
 5 Cignus expansis alis volitanti similis ad dextram Cephei manum
 dextram alam, sinistram ad pedes Equi porrigit. inter Pisces
 et Equum caudamque Capricorni Aquarius est collocatus aquam
 Vrna fundens. quae effusio ad magnum Piscem usque decurrit.
 in parte autem humillima zodiaci iuxta Sagittarium atque Aquila
 10 lam Capricornus in commissura hiemalis circuli ac signiferi situs
 est habens post se Sagittarium in commissura circulorum zodiaci
 atque lactei sub Delphino constitutum. est et Sagitta quaedam
 sola sub Cigno iuxta Aquilam iacens. supra Capricorni vero
 caput Delphinus est positus post caudam Serpentis, qui a Ser-
 15 pentario tenetur. sub ipso autem Serpentario Scorpionem dicunt
 esse locatum, ita ut pedibus Serpentarii tangatur, et habere sub
 se ad australem plagam Centaurum Bestiam manu quasi ad aram
 ferentem. haec ara a quibusdam Sacrarium vocatur, et est contra
 summitatem caudae Scorpionis ad austrum posita. brachia vero
 20 Scorpionis locum obtinent, quem Libram dicunt, eo quod in eo
 sol aequinoctium faciat autumnale. Hydra quoque iacet in cir-
 culo aequinoctiali nimia longitudine protenta capite Cancro,
 medietate Leoni, cauda Virgini subiecta, Corvum atque Vrnam
 in dorso gestans. at sub pectore Tauri Orion gladio accinctus
 25 conspicitur Lepori, qui sub pedibus eius est, superpositus; habet
 enim post vestigia sua Canem, quem Sirium quemque Caniculam

1 autem pedes PV | andromede DI V | cassiepie DI DII, cassiopiae P || 2 sub
 cuius f. DI || 3 pleiades PPh | constitute DI V | lira (e libra DI) DI V || 4 crux
 P | inter om PV | sed DI DII MPh: dicitur et P || 5 volitanti/// Ph | dextram
 DI | manum cephei DI PV || 6 dextram DI V | equi pedes DI DII || 7 aequum
 DII || 8 que V | usque om PV || 9 sagittarium Ph, sagittam e sagittarium fecit
 DII || 9—11 atque Aquilam — post se Sagittarium om V || 10 commixtura P,
 commisura Ph | hyemalis P | sinistri P || 11 est om Ph || 11, 2 circulorum post
 lactei ponit PV, om M || 12 delphino Ph | constitutum DI | quedam DI DII V || 13
 sub DI || 14 capud DI | delphinus P, delphynus Ph | que V || 17 manum DI P |
 quasi ad aram manum P, quasi manu ad aram V || 18 hec V || 19 summitatem
 Ph | scorpii PV || 20 scorpii PV | optinent DI V | in ea MP || 20, 1 sol in eo
 DI DII || 21 equinoctium faciat DI Ph, faciat equinoctium MPV | autumnale P |
 ydra DI DII, idra P || 22 equ. DI | equ. in unam longitudinem P, equ. in -e V,
 cf p. 310, 1 || 24 accinctus Ph || 25 lepori superpositus qui sub pedibus eius con-
 stituitur P | eius pedibus V || 26 autem post V | syrium DI DI PPh | quem C. P

appellant, collocatum, Canceri signo subiectum, ante quem sub Geminis Anticanem cognoscere potes. post caudam vero Sirii ad austrum navis, quam Argo dicunt, videtur effulgere. at sub pede sinistro Orionis fluvius, quem Heridanum vocant, flexuoso cursu perlabitur usque ad Cetum. Cetus autem subiacet Arieti ac Piscibus longissimo tractu porrectus. post cuius caudam longo quidem intervallo sub Aquario et Capricorno in austrum proiectus Piscis magnus conspicitur, ultimum eorum, quae videri possunt, signorum, effusionem Vrnae Aquarii, qui ad ipsum usque decurrit, accipiens.*)

10

1 collocatam DI, om PV || 2 antecanem DI | anticanem sub geminis PV | potest DI | syrii P, scorpii DI || 3 argon P | didicunt Ph | videretur V | refulgere DI DII, effugere V || 4 heridiacum V | flexuo V || 5 caetum DII, coetum Ph | caetus DII, coetus DI Ph | subiectus DI || 6 aq DII | uis DI, eius MP | caudam om Ph || 6, 7 longissimo i. DI DII || 7 inter DI | porrectus V | notius ad proiectus superscripsit DII || 8 quem V | possint DI || 9 urne DI | q DI, quae DII, q Ph || 10 aspiciens P.

*) sequitur disputatiuncula haec sine picturis ab eadem manu in DI fol 99 a, item in M (Hasper p. 8) et Monacensi 210 (Rück p. 6), in Ph picturis ornata excerptis Servianis in margine a prima manu adaucta fol 81 b (cf p. 150 b adn):

DE ORDINE AC POSITIONE STELLARVM IN SIGNIS.

Est quidem hic ordo et positio (posicio D) siderum, quae (que D) fixa caelo plurium coacervatione stellarum in signum aliquod formata vel fabulose variarum genera formarum in caelum recepta creduntur, quorum nomina non naturae constitutio (constitutio D) sed humana persuasio, quae stellis numeros et nomina fecit (Vergil Georg I 157), adinvenit. sed quia iuxta Aratum numerus stellarum unicuique signo ascriptus est, eo quo ab ipso est ordine digesta descriptio (descriptio D) proferatur.

Helice, Arcturus maior, habet stellas in capite septem, in singulis humeris singulas, in armo I, in pectore I, in pede priori claras II, in summa cauda claram unam, in ventre claram unam, in crure posteriore duas (in summa — posteriore duas om D), in extremo pede duas, in cauda III (IV D). fiunt XXII etc.

Quae in P secuntur, impressit Hasper p. 15 sqq. (est alia caeli descriptio cum stellarum indicibus Hygini libro III similibus coniuncta), in DI subnezus est Hygini liber, in SII Prisciani versus XII de sideribus (cf p. 297 infra, Breysig p. 202).

**VI ISAGOGA ET SCHOLIA
MARCIANA ET PARISINA**

PAPYRI BEROLINENSIS FRAGMENTVM

I ISAGOGA BIS EXCERPTA

1. Par(isinus Suppl grec 607 A) s. X; edidit Tren (Excerpta Anonymi Byzantini, [Ohlau 1880, p. 50 sqq.]; denuo ipse contuli
2. A (Parisinus 2403) s. XIV; contuli
 M(arcianus 476) s. XI; descripsi
 Ma^I (Matritensis N 61) s. XV; contulerunt Vitas Arati Iriarte in Catalogo p. 202 et Bethe l c
 Ma^{II} (Matritensis N 67) s. XV; contulit Vitam Arati Bethe
 P (Parisinus 2728) s. XV; contuli
 P^{II} (Parisinus 2860) s. XV; contuli
 V(aticanus 1910) s. XIII; contuli
 V(aticanus Palatinus 137) s. XIV; contuli
 Ald(ina) 'Astronomorum veterum' editio, Venetiis a. 1499, nobis codicis instar habenda; totam perlustravi, multa enotavi neque tamen omnia

II SCHOLIA

- A (Parisinus 2403) s. XIV; contuli
 M(arcianus 476) s. XI; descripsi, evanida in M ex apographo Vaticano 1307 s. XI (sive e codice A) suppleta cancellis (()) significavi (cf Arati editionem p. V—VIII)
 * stellulam scholiis interlinearibus praefixi
 § ceteros codices in Arati editione p. XVII—XX enumeratos — quibus addas Vi(ndobonensem 142 s. XV [cf p. 100] alios) — designat aut plures aut pauciores
 Ald(ina) 'Astronomorum veterum' editio

- C (Parisinus 2728) s. XV (= P)
 Par(isinus Suppl grec 607 A) s. X } eclogas continent ad v. 1—27 uncis
 (> a me inclusas; contuli seu descripsi

III PAPYRVS BEROLINENSIS

- Musei Aegyptii 5865; mihi contulerunt Krebs et Thiele, cf Blass, Zeitschrift f. aegypt. Sprache und Alterthumskunde XVIII (a. 1880) p. 35; ipse denuo contuli

+1 f. d. Scholien, in Mus. 6469, f. 469.

I ISAGOGA BIS EXCERPTA

1

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ

1. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα ἐπίπεδον ἐπιφανείας, πρὸς ἣν ἀπὸ p. 330
5 τινος σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ [πρὸς
τὴν ἐπιφάνειαν] προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. τὸ
δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τῆς σφαίρας.

2. Τί ἐστι κύκλος;

Σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς περιφερείας περιεχόμενον, πρὸς
10 ἣν τῶν ἀπὸ τινος τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου κειμένων σημείων ἅπασαι
αἱ [πρὸς τὴν περιφέρειαν] προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις
εἰσίν. τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τοῦ κύκλου.

3. Τί ἐστι σημεῖον;

Οὗ μέρος οὐθέν, ταῦτόν τῃ στιγμῇ, ἣν πέρας ἡ ἀρχὴν με-
15 γέθους ὀρίζονται. ἡ δὲ γραμμὴ μῆκος ἀπλατές, ὥσπερ ἐπιφάνεια

habet Par; lectionis varietatem ex altera Excerptorum serie (VI I 2)
hauriendam infra suo loco invenies; cf praeterea Proleg VI I 1.

4—7 cf adn ad p. 330, 5 || 4 προσήν || 5, 6, 11 seclusi

μεγέθους διχῇ διαστατοῦ, ἐπὶ τε μῆκος καὶ πλάτος. τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῇ διαστατόν, (ἐπὶ) πλάτος μῆκος βάθος.

4. Τί ἐστι πόλος;

Πόλος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανόμενος.

5

5. Τί ἐστὶν ἄξων;

✓ schol
p. 841, 11

Ἄξων ἐστὶ σφαίρας εὐθεία ἐπιζευγνυμένη ἀπὸ τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας καὶ ἐπὶ θάτερα ἐκβαλλομένη.

6. Τί ἐστι πέρας τοῦ ἄξονος;

✓ An II
p. 129

Πέρασ τοῦ ἄξονός ἐστιν ὁ πόλος.

10

7. Πόσοι πόλοι;

✓ ib

Πόλοι εἰσὶ δύο, ὁ μὲν καθ' ἡμᾶς βόρειος, ὁ δὲ ἀντίχθουσι καταφανῆς νότιος.

8. Πόσοι κύκλοι παράλληλοι;

✓ ib

Κύκλοι παράλληλοι πέντε, ἰσημερινός, τροπικοὶ β', ἀρκτι- 15
κοὶ β'. (α') ἰσημερινός ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖ. (β') θερινός τροπικός, ἐφ' οὗ ὁ ἥλιος γινόμενος θερινὰς ὥς πρὸς ἡμᾶς ποιεῖται τροπὰς. καὶ γράφεται διὰ Καρκίνου μοιρῶν η'. (γ') χειμερινός δέ, ἐφ' οὗ γινόμενος χειμερινὰς ἐργάζεται τροπὰς περὶ μοῖραν Αἰγοκέρωτος ὀγδόη. 20
(δ') ὅτι τῶν ἀρκτικῶν ὁ μὲν ἐστὶ βόρειος καὶ ἀειφανῆς καθ' ἡμᾶς, (ε') ὁ δὲ νότιος, τὸ ἀφανὲς διορίζων ἀπὸ τοῦ φαινομένου.

1 ἀρχῇ διαστατόν περὶ 2 τριχῇ 5 λαμβανόμενον 13 καὶ ἀφανῆς: cor-
recti || 15 ἰσημερινός scripsi: -oi || 17 οὐ corr Treu: ὄν

9. Ὅτι ὁ ἰσημερινὸς ταύτην ἔλαχε τὴν ἐπωνυμίαν, ἐπειδὴ πρὸς πᾶσαν οἴκησιν μένει ἰσημερινός, τῶν δὲ τροπικῶν ὁ μὲν ἡμῖν θερινὸς τοῖς ἀντίποσι χειμερινός γίνεται, ὁ δὲ ἡμῖν χειμερινός ἐκείνοις θερινός, τοῖς δὲ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν 5 οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ τυγχάνουσιν, ἐπειδὴ μακρότατα ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος.

10. Περὶ ἀνεγκλίτων καὶ κεκλιμένων τόπων.

Ὅτι δύο τόποι εἰσὶν ἀνέγκλιτοι, ὁ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ καὶ ὁ ὑπὸ τοῖς πόλοις, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐγκεκλιμένοι, οἱ μὲν 10 πρὸς ἄρκτον, οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν.

11. Πόσαι ζῶναι τῆς γῆς;

Σφαιροειδοῦς τῆς γῆς οὔσης ζῶναι αὐτῆς εἰσι πέντε, εὐκράτοι μὲν δύο αἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν, ἀπὸ Καρκίνου ἕως τοῦ βορείου πόλου καὶ ἀπὸ [τοῦ] Ἀλγοκέρωτος [τοῦ χειμερινοῦ 15 τροπικοῦ] ἕως τοῦ νοτίου πόλου (αὗται αἱ δύο ζῶναι μόναι οἰκοῦνται), δύο δὲ ζῶναι ἕτεραι κατεψυγμέναι ὑπὸ τοῖς δυσὶ πόλοις, αἱ καὶ ἀοίκητοι, μία δὲ ἡ μέση τῶν τροπικῶν τοῦ χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ, λέγω δὴ ἡ ἀπὸ Καρκίνου ἕως Ὑδρίχου λεγομένη διακεκαυμένη, καὶ αὕτη ἀοίκητος. ὥστε δύο μὲν ζῶναι 20 οἰκοῦνται, τρεῖς δὲ εἰσιν ἀοίκητοι.

✓ An I
p. 96

12. Ὅτι, εἰ μὴ ἦν σφαιροειδὴς ἡ γῆ, οὐκ ἂν προανατολαί καὶ προκαταδύσεις ἐγίνοντο. Ἀλεξάνδρου γοῦν ἐν Ἀρβήλοις παραταττομένου Δαρείω ἡ σελήνη ἐξέλιπε ζωιδίου μέγεθος ἀφεστῶσα τοῦ ὀρίζοντος. ἡ δὲ αὕτη ἐκλειψις τοῖς ἐν Σικελίαι 25 ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ἐγένετο.

13. Ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ δύο 30 ἄστρον ἐστὶ διάστημα, οἷονεῖ ἕκτον μέρος [ἐστὶ] τοῦ ὀρίζοντος.

3 ἀντίποσι | 21 ἦν | οὐκ ἂν | 22—24 cf Plut Alex 31 Arrian III 15, 7 ||
27 ἀστέρων: correxi, cf p. 318, 1

ὁ γὰρ ὀρίζων ἔχει ἄστροα δώδεκα, καὶ ἡ διάστασις ἄστροα δύο· ἡ γὰρ τοῦ ἑξαγώνου πλευρὰ λέγεται ἴση εἶναι τῇ ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἐκάστη ἴση δυοὶ ζωιδίοις καὶ οὐδὲν τὸ διαφέρον, εἴτε ἐπὶ τῆς ὀψεως λέγοιτο (cf Aratus v. 541—3) εἴτε ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, ὡς (ἀ)διαφοροῦσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐκ 5 τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὀψιν.

14. Περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν.

Ἀνδρῶν Ὅσα τῶν ἄστροων ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τόπων τὰς ἀνατολάς ποιεῖται καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς καταδύσεις, ταυτὶ δὴ ἀπλανῇ καλεῖται, ὅσα δὲ ἀμείβει τὰς τε ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις ἐξ ἄλλων 10 τόπων εἰς ἄλλους, ταυτὶ δὴ πλανώμενα ἐπικλήν, οὐχ ὅτι πλανᾶται (τεταγμένως γὰρ φέρονται), ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως ἐκείνως ἐκάλεσαν, ἡμεῖς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐπόμενοι οὕτως καλοῦμεν ὥσπερ καὶ τὰς ἐκλείψεις, καίτοι σαφῶς εἰδότες οὐκ ἐκλείψεις οὕσας, ἀλλ' ἐπιπροσθήσεις. καὶ τῶν μὲν 15 ἀπλανῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ περιεγομένων τὰ μὲν ἀκατονίμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὡς καὶ ΠΑΡΜΕΝΙΑΔΗΣ ὁ φυσικὸς εἴρηκε (fr 109), τὰ δὲ κατωνομασμένα ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους χιλιά 20 εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

15. Τίνες πρῶτον ἐξεῦρον ἀστρονομίαν; 20

Οἱ μὲν Σύρους λέγουσιν, οἱ δὲ Χαλδαίους, ἕτεροι δὲ Αἰγυπτίους.

16. Τίς πρῶτος ἤνεγκε σφαῖραν εἰς Ἑλλάδα;

Ὅτι Εὐδοξὸν τὸν Ἀσσύριον λέγουσι πρῶτον εἰς Ἑλλάδα κομίσαι σφαῖραν, ἣν δαὶ κρατεῖν τὸν ἐπιδεικνύντα τὰ φαινόμενα. 25

5 [supplevi] || 9 δὴ scripsi: δὲ || 18 κατωνομασμένα | ὡς scripsi, cf p. 316, 18: ἕως || 18, 9 Arati siderum stellas si quis e Ptolemaei indice computaverit, fere 1000 habebit, sin ex Hygini vel 'Catasterismorum' tabulis, 674 fere numerabit (Hipparchus 1080 habuit, cf supra p. 128, 13); erravit igitur de Arati stellarum numero anonymus. eodem vero tenetur errore Vossianarum imaginum pictor antiquus: Ptolemaei ille et ipse laterculis, vix Hipparchi, usus est ad Avieni et Germanici, qui Aratea exprimunt, versas illustrandos (cf G. Thiele, *De antiquorum libris pictis*, Marburgi 1897, p. 7—10) || 20—22 cf Prol VI I 1

|| καὶ ὅτι ἀριστερὰ λέγουσι τὰ δυτικά, δεξιὰ δὲ τὰ ἀνατολικά, ✓ Ach
p. 62, 72
καθὼς καὶ Ὅμηρός φησιν (II XII 239 sq.)·
εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἧῶ τ' ἡέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα.

17. Ἥλιος.

Τὸν δὲ ἥλιον οἱ μὲν ὠρίσαντο [τὸ] πῦρ, οἱ δὲ μύδρον, ὡς ✓ Ach p. 46
Ἀναξαγόρας (fr 24 Sch), καὶ φασιν αὐτὸν κυκλοτερεῇ ὄντα ὀκτω-
καιδεκαπλάσιον εἶναι τῆς γῆς.

18. Σελήνη.

10 Τὴν δὲ σελήνην σύγκριμα ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος, διὰ τοῦτο ✓ Ach p. 49
καὶ πάντων κατωτέρα(ν) τῶν ἀστέρων, (φασίν). οἱ δὲ κάτοπ-
τρόν τι.

19. Περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τοσοῦτον τὸ ὑπὲρ γῆς μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς, p. 882, 16 sqq.
15 ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἕτερον αὐτῆς τέλος, τὸν καλούμενον τάρ-
ταρον. εἴτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, τοῦ ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν
γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκεν. ὁ γοῦν
Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog 722—725)·

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
20 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

εἴτα πρὸς τὸ ἴσον [τὸ] βάθος τῆς γῆς·

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
ἐς γαῖαν κατιῶν δεκάτη ἐς τάρταρον ἵκοι.

λοιπὸν δὲ καὶ (τὸ) ἀπὸ τοῦ ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
25 ριον διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον τὸ τῆς γῆς
βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος
δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς στρέφεται ὁ οὐρανός.

5 signo solis utitur ut solet || 7, 8 ὀκτοκαιδεκαπλάσιον || 11 suppleni ||
20. 23 δεκάτη δ', cf p. 382, 8 et Hesiodi vodd || 23 γαίην || 25 an μήκος?

L: L. ou. L. an

— An I p. 91 sq.

|| ὁ δὲ ἄξων ἐστὶν ἀκίνητος, διήκει δὲ δι' ὅλου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν γῆν ἐαυτῷ ἐμπεπαρμένην ἔχει, καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ἀκίνητος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ὁ οὐρανὸς κινεῖται καὶ καταφέρεται τῷ δοκεῖν ἐπὶ ὠκεανόν. τὸ δὲ δοκεῖν εἶπον, ἐπεὶ οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόνοιαν οἱ ποιηταὶ ταυτ' εἶπον (Od III 1 al). 5
'Ἡέλιος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην', τὸν ὠκεανόν· ἔστι γὰρ ὠκεανὸς (φασί) καθ' Ὅμηρον, ὃς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμπεριέχει.

20. Πόσοι κύκλοι τῆς σφαίρας;

— An I p. 94

Ἡ σφαῖρα ἔχει κύκλους πέντε, ὧν ὁ μὲν ἀρκτικός βόρειος, 10
β' θερινὸς τροπικός, γ' ἰσημερινὸς τροπικός, δ' χειμερινὸς τροπικός, ε' ἀνταρκτικός. καὶ ὁ μὲν ἀρκτικός τὰς Ἄρκτους περιέχει. ὃς καὶ βόρειος καλεῖται· ἐν γὰρ τῷ βορείῳ μάλιστα εἰσιν αἱ Ἄρκτοι, καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη μᾶλλον βορειότερα 15
ἐστίν. ὁ δὲ ἐξῆς κύκλος καλεῖται θερινὸς τροπικός, ὅτι ὁ κύκλος ἐκεῖνος μέσον τέμνει τὸν Καρκίνον, ὃς πάντων τῶν ζωιδίων ἐστὶ βορειότερος, οὗ περὶ τὴν πρώτην μοῖραν (τῇ) κη' τοῦ Ἐπιφθι γενόμενος ὁ ἥλιος θερινήν ποιεῖται τὴν τροπὴν. ὁ δὲ τρίτος ἰσημερινὸς τροπικός· τὴν γὰρ τῆς ἰσημερίας τροπὴν ἔχει· μέσον γὰρ τὸν Κριὸν τέμνει οὗτος ὁ κύκλος. γινόμενος οὖν τῇ κε' τοῦ Θα- 20
μενώθ ὁ ἥλιος περὶ (τὴν) α' μοῖραν τοῦ Κριοῦ ἵσθη τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ποιεῖ. διὰ τί ποιεῖται οὗτος τὴν ἰσημερίαν; ἐπειδὴ μέσος τῶν πέντε κύκλων οὗτός ἐστιν ὁ κύκλος καὶ τὸ μεσαίστατον ἔχει τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὰ βόρεια [μέγεθος] καὶ ἐπὶ τὰ νότια ἴσον ἔχων τὸ διάστημα ἴσθη ποιεῖ τὴν τε νύκτα 25
καὶ ἡμέραν. ὁ δὲ τέταρτος κύκλος χειμερινὸς τροπικός, ἐπειδὴ [γὰρ] τέμνει μέσον τὸν Αἰγόκερων. ὁ δὲ πέμπτος κύκλος ὁ καλούμενος ἀνταρκτικός· ἐναντίος γὰρ τῇ θέσει καὶ κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ. ὁ δ' αὐτὸς καὶ νότιος· ἔστι γὰρ καὶ περὶ τὰ νότια. ὁ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις οὐρανὸς οὐκ ἔστι τοῖς ἀνθρώποις Θεατός, 30
ἀλλ' ὁ βόρειος· καὶ γὰρ ἐν τῇ τῆς σφαίρας θέσει ἀφανής ἐστίν ὡς πρὸς τὴν τῆς σφαίρας ὀροφὴν (οὐ) γνωριζόμενος, ὅτι τὰ ὑπὸ γῆν μέρη ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος. καὶ οὗτοι μὲν εἰσιν οἱ παράλληλοι κύκλοι. παράλληλοι δὲ λέγονται κατὰ τοὺς γεωμέτρους. πλησίον μὲν ἀλλήλων οὐ γὰρ μὴν ἐαυτῶν ἐπιψάουσιν, ἀλλ' ὁλί- 35
γον ἀφρεστήκασιν.

1 ἄξων || 17 παῦν, cf An I p. 94 || 23 μεσότατον || 27 seclusi, an περ?

|| δεῖ εἰδέναι, ὥς ἕκαστον ζώιδιον κατὰ μὲν μήκος μοίρας ἔχει
τριάκοντα, κατὰ δὲ πλάτος μοίρας δώδεκα.

ὅτι τὸ ἡμισφαίριον ἀπὸ τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια ἔχει
μοίρας ρπ', τῶν δὲ ιβ' ζωιδίων ἀνατολαὶ καὶ δύσεις εἰσὶ, καὶ
5 ἕκαστον τῶν ζωιδίων δύο ὥρας ἐπέχει ἀνατέλλον, ὥς τὰ μὲν ἐξ
ζώidia ἀνατέλλειν τὴν ἡμέραν, τὰ δὲ ἕτερα ἐξ τὴν νύκτα.

21. Πόσοι γενικοὶ ἄνεμοι;

Ἄνεμοι δὲ γενικοὶ πνέουσι τέσσαρες, ἀπὸ τῆς Ἀρκτου ὁ ἄνεμος ἁχ. p. 68
βορέας, ἀπὸ μεσημβρίας ὁ νότος, ἀπὸ ἀνατολῆς ἀπηνιότης,
10 ἀπὸ δύσεως ζέφυρος. ἑκάστωι δὲ τούτων δύο παράκεινται, ὥς
εἶναι τοῖς πάντας δώδεκα.

22. Διὰ τί ἐπὶ τῶν Ἀρκτιν ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν ὁ Ἄρατος (v. 27).

Ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν βορειοτέρων, καθ' ὃ
15 ὑψηλὰ ὄντα φανερά ἐστιν, ἥ διὰ τὸ εἶναι τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκον-
μήτην περὶ τὰ βόρεια, ἥ πρὸς τιμὴν τοῦ Διός· ὁ γὰρ ἀρκτικός
κύκλος περιέχει τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Δράκοντα.

περὶ ὧν φέρεται ἱστορία μυθική. τὸν Δία ἐν Κρήτῃ
τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκέισε ἔτρεφον. καὶ ἡ μὲν Ἑλίχη ὠγο-
20 μάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεὺς
τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς μὲν νύμφας μετέ-
βαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. καὶ τῆς
βασιλείας ἀντιλαβόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν.

23. Ἐκ τοῦ γένους Ἀράτου.)

2 Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὁ Ἄρατος ἀπὸ Σόλων ἦν τῆς Κιλι- ἁχ. p. 328, 2 sqq.
κίας. ἦν δὲ κατὰ τὸν χρόνον Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. (324 sq.)

18 κρήτη || 21 παραλογιζομένον, cf ad VI I 2. 6 (p. 330) || 23 ἀντιλαβανό- [περὶ ἐξουσίας] 24
μενος, cf ibidem | spectat haec historiola ad imaginem p. 189 inferius comme- [ἐκ παραλογισμοῦ] 24
moratam, vide ad VI I 2. 6 || 24 supplevi, vide Arati genus infra VI I 2. 1

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

24. Πόσοι πόλοι;

An II p. 129

δύο· βόρειος καὶ νότιος.

ib

25. Ὅτι τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος πόλοι καλοῦνται, ὁρίζων δὲ
 ὁ τέμνων τό τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

Sequuntur scholia pauca ad 'Phaenomenorum' Arati initium spectantia, quae suis locis scholiorum Marcianorum et Parisinorum editioni inserta invenies p. 334 sqq. uncis (>) significata; cf VI I 2. 9 fin adn. —

2

1a (cf 1b). Γένος Ἀράτου τοῦ ποιητοῦ.

1. Ἀρατος ὁ ποιητὴς γένει μὲν ἦν ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας, πατρὸς δ' Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας. γένους δὲ ἐγένετο [πατρὸς] ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εὐδοκίμου καὶ ἐν πολέμῳ ἀριστεύσαντος· ἤλευθέρωσε γοῦν τὴν πατρίδα πολ-
 5 λάκις. τοῖς χρόνοις δὲ ἐγένετο κατὰ Φιλάδελφον τὸν βασιλέα, συνήμαξε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιληταίῳ καὶ Διονυσίῳ τῷ φιλοσόφῳ (τῷ) εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ, οὗ καθηγή-
 10 σατο τὰ μαθηματικά, ὁ Ἀρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἕτερα συντάγ-
 15 ματα, ἄξια δὲ μνήμης δ', ἐν μὲν Ἰατρικῶν δυνάμεων, δεύτερον δὲ Κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ Φαινόμενα, τέταρτον τὴν Περὶ ἀνατολῆς, ὃ φασὶ τινες μὴ εἶναι Ἀράτου, ἀλλ' Ἡγησιάνακτος.

~ Ach
p. 76—79, Theo
p. 146—151

2. ἐνίοις δὲ ἀρέσκει Ἀρατον ἰατρὸν γεγονέναι τῇ ἐπιστήμῃ φίλον τε γεγονότα γνήσιον Νικάνδρῳ τῷ μαθηματικῷ γράψαι
 15 τὰ Θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρῳ λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα καὶ ἴδια γράψαι.

3. ἔστι δὲ τριχῶς ἡ Φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, κατα-
 20 τέρψεις καὶ (περὶ) συνανατελλόντων καὶ συνδυνόντων καὶ προ-
 γνώσεις διὰ σημείων.

~ p. 826 sqq.

habet MaI.

2 sqq. capita distincti || 3 'malim πατρόθεν, confundi autem Solensem cum Sicyonio apparet ex sequentibus' West(ermann) || 6 ἐν ante τοῖς del West ||
 8 εἰς ἡδονὰς corr West (Diog Laert VII 37. 167): εἰς ἀθήνας || 12 ἀνατομῆς conl Bernhardy (Suid p. 688), cf Aratea p. 220 || 14 φίλον corr Schneider ad Nicandri Ther p. 6: ὄλον | δὲ conl Buhle || 16 κ. ὡς ἴδια conl Iriarte, 'quod non sufficit, nisi etiam ἐπιγράφαι scribitur; sed fortasse ipsum γράψαι corruptum est: sensus postulat ἴδια πρᾶξαι vel ἰδιάσασθαι vel tale quid' West || 18 'ante συναν. videtur aliquid excidisse velut τάξις' West

4. ζηλωτής δὲ ἐγένετο τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσιν Ἡσιόδου μιμητὴν γεγενῆσθαι· καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσίοδος Ἔργων καὶ ἡμερῶν ἀρχόμενος ἑμνῶν ἀπὸ Διὸς ἤρξατο, λέγων Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδήισι κλείουσαι (v. 1), οὕτω καὶ ὁ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη ἔκ Διὸς ἀρχώμεσθαι (v. 1) τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἡσιόδῳ (Opp 109 sqq. ~ Aratus v. 100 sqq.).

5. Βόηθος δὲ ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ α' περὶ αὐτοῦ (Aratea p. 152 sq.) φησιν οὐχ Ἡσιόδου ἀλλ' Ὀμήρου ζηλωτὴν γεγενῆσθαι· τὸ γὰρ πλάσμα τῆς ποιήσεως μείζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον· πολλοὶ 10 γὰρ καὶ ἄλλοι Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀνκαῖτης καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί. ἀλλ' ὅμως πάντων λαμπρότερον ὁ Ἄρατος ἔγραψεν (cf Aratea p. 140). ἐχρήσατο γὰρ τῇ τῶν κοσ- 15 μικῶν φιλοσόφων δυνάμει· εἶναι γάρ φησι τὸ διοικεῖν τὸν κόσμον ἀκριβῶς περὶ τε τοὺς ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν πέντε ἀστρον.

~ Ach p. 65
An II p. 182 sq.

6. λέγει δὲ καὶ τὴν γῆν σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπείχειν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἀκίνητόν τε ὑπάρχειν οὐσαν σταδίων μυ- 20 ριάδων εἴκοσι πέντε καὶ δισχιλίων.

1 b (cf 1 a).

Ἄλλως. 1. Ἄρατος πατρός μὲν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Λατοφίλλας, ἀπὸ Σόλων τῆς	Ἀράτου γένος. 1. Ἄρατος πατρός μὲν ἢ Ἀθηνοδώρου, μη- τρὸς δὲ Αἰητοδώρας, ἐκ Σόλων 2
---	---

4 τῶν ὕμνων || 6 ἀρχόμεσθαι, cf Arati ed || 10 δὲ vel οὖν conl West || 11 Κλεό-
στρατος corr Bergk (Diar stud ant 1843 p. 926) Meineke (Exerc in Athen
p. 23, cf Aratea p. 156): κλεοπάτρης || 18 cf Ach p. 41, 19

habent MaI MaII.

habent APPU V (aticanus Palatinus
137).

23 — p. 325, 5 excerpait Par (VI I 1.
23) p. 321 || 23 ὁ ante Ἀρ. A || 23, 4 Ἀρ.
ἐγένετο πατρός μὲν Ἀθ. PPII || 25 Αἰ-
νοδώρας V | post Δ. τὸ δὲ γένος Δ

Κιλικίας (ὠνόμαζετο δὲ ἡ πό-
 λς ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Αἰνδίου,
 ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηίουπολις),
 ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ
 5 Φιλαδέλφου καὶ ἐσχόλασε Διο-
 νυσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. συν-
 ἦν δὲ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ
 Μακεδόνων καὶ Φίλαι τῇ τού-
 του γαμετῇ. συνήκμασε δὲ
 10 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ
 Φιληταί καὶ Καλλιμάχῳ καὶ
 Μελαγχρίῳ. ἀδελφούς δὲ εἶχε
 τρεῖς, Μύρην Καλῶνδαν Ἀθη-
 νόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν
 15 λέγεται Ζωῖλῳ τῷ κατὰ τῆς
 Ὀμηρικῆς ποιήσεως γράψαντι.
 σχολάσας δὲ ὁ Ἄρατος Περ-
 σαίῳ τῷ φιλοσόφῳ ἐν Ἀθή-
 ναις καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς
 20 Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ'
 Ἀντιγόνου καὶ παρελθὼν εἰς
 τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλας γά-
 μον καὶ εὐδοκμήσας τὸ λοιπὸν
 τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ. ἦν
 25 δὲ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου
 τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ παρέλαβε
 τὴν ἀρχὴν περὶ τὴν ἑκατοστὴν
 καὶ ε' Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν

τῆς Κιλικίας (ὠνόμασται δὲ ἡ
 πόλις ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Αἰνδίου,
 ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (fr 582),
 ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηίουπολις).
 ἦν δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλα-
 δέλφου καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ
 τῷ Ἡρακλειώτῃ, συνῆν δὲ Ἀν-
 τιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ
 καὶ Φίλαι τῇ τούτου γαμετῇ.
 συνήκμασε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ
 Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ
 Μενάνδρῳ καὶ Φιληταί. ἀδελ-
 φούς δὲ εἶχε τρεῖς, Μύριν Κα-
 λῶνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς
 πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται Ζωί-
 λῳ τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς
 ποιήσεως γράψαντι. σχολάσας
 δὲ ὁ Ἄρατος Περσαίῳ τῷ φι-
 λολόφῳ Ἀθήνησι καὶ συνελθὼν
 αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μετα-
 πεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ
 παρελθὼν εἰς Ἀντιγόνου καὶ
 Φίλας γάμον καὶ εὐδοκμήσας
 τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν
 αὐτόθι. ἦν δὲ Ἀντίγονος υἱὸς
 Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ
 παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκα-
 τοστὴν καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα,

2 λευανδρίου MaI, λευανδίου MaII ||
 8 φίλα Ma || 12 an Μαιανδρίῳ? (cf alt
 ex, Aratea p. 323) | ἔσχε MaI || 19 συν-
 δοικορήσας MaI, cf alt ex || 27 παρὰ
 Ma

1, 2 ὠνόμασε δὲ τὴν πόλιν φασὶν
 ἀπὸ σόλωνος P, ὠνόμασθαι δὲ τὴν
 πόλιν φασὶν α. Σ. ΠΠ || 2 post πόλ.
 αὐτοῦ σόλωνος Δ || 3 ὡς φ. Ἀρ. om PV ||
 6 διονύσω. Δ || 8 μακεδονίας AP || 12
 μελανδρίῳ Δ (Aratea p. 323) | καὶ Με-
 νάνδρῳ om P | φιλιττά P || 14 καὶ
 ante Ἀθ. om Δ || 15 ἀντιπεῖν AP ||
 18 περσίῳ ΔV || 19 ἀθήνησι Δ || 20 αὐ-
 τῷ om Δ || 21 ἀντιγόνου P || 22 τὸν Ἀ.
 P || 25 ἐκέισε Δ | ὁ Ἀντ. P || 26 Δη-
 μητρίου post Πολ. P || 27 π. τὴν ἐκ. Δ

Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰ- | καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλά-
γύπτου ἐβασίλευσεν. ὥστε καὶ | δελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν.
Θρυλούμενον ἦν ὑπὸ τινων, | ὥστε καὶ Θρυλούμενόν ἐστιν ὑπὸ
ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον | τινων, ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν
Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ, | χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφω- 5
ψευδῶς. | νίῳ τῷ τὰ Θηριακὰ γράψαντι.

2. λέγονται τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μὲν Νικάνδρῳ σκέψα-
σθαι τὰ Φαινόμενα, ὁ δὲ Ἀράτῳ τὰ Θηριακὰ. τοῦτο δὲ κατα-
φανῶς ἐστι ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος δώδεκα ὅλαις ὀλυμπιάσι
νεώτερος φαίνεται. ἔτιοι δὲ φασὶ τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς 10
γεγονέναι, Ἀριστοθέρου δὲ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, ἱατρὸν
δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου βα-
σιλείοις. γηραιῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ
ἐπιγράμματος (XXVII) ἤξιώθη. συνήκμασε δὲ Νικάνδρῳ μαθη-
ματικῷ καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. 15

4. ζηλωτὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι Ὀμήρου.

5. οἱ δὲ Ἡσιόδου μᾶλλον.

2. Περὶ τῶν Φαινόμενων Ἄρατου.

~ p. 323 c. 3
Ach p. 80
An II p. 108

Πρῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προοίμιον εἰς τὸν Αἶα, δεύτερον
δὲ διεξέρχεται τὴν τῶν φαινόμενων ἀπλανῶν διακόσμησιν εἰς γ' 20
μέρη διελὼν αὐτήν, ἐν μὲν τὸ ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ φαινομένου

5 κολοφωνίῳ Ma¹ || 7—17 om Ma.

1 ὃν P || 2 ἐβασίλευεν P || 3—9
ὥστε τὸ διαθρυλούμενον ὑπὸ τινος
ὡς — θηριακὰ ἐκθεμένῳ καταφανῶς
ψεῦδος δεικνύσθαι ὅτι προὔτειναν ἀλ-

λήλοις ὁ μὲν τῷ ἀράτῳ σκ. τ. Φ. ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ P || 5—9 K.
τὸ τὰ θηριακὰ καταφανῶς ψευδῶς δεικνύσθαι· λέγουσι γὰρ προὔτειναι (sic)
ἀλλήλοις ὁ μὲν ἀράτῳ σκ. τ. Φ. ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ Θ. ὁ δὲ N. Δ || 9—10
δώδεκα δὲ ὅλ. ὅλαις ὁ N. ν. φ. P, δ. γὰρ ὅλ. ὅλαις ὁ N. ν. φ. P || 10 μυ-
σαίου ΔΡΡΠ || 11 ἤκουσεν P | ἱατρὸς ΡΡΠ || 12 ποιητὴς ΡΡΠ | γενέσθαι
om P || 12, 3 βασιλέως ΔΡ || 13 ἐπεβάλλετο V | οὗ δὲ κ. Δ || 14, 5 N. τῷ
κολοφωνίῳ τῷ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ ΡΡΠ || 15 ἅμα τὸν αὐτόν ΡΡΠ ||
16 τοῦτόν φασὶ ΡΡΠ || 17 μᾶλλον om P.

habent ΔΜV(aticanus 1910) Ald.

18 titulum AM: ἐπόθεισι τῶν Φ. Ἄ. Ald, om V || 19 τὸν om AV

αἰ ἐπὲρ γῆν, ἔπειτα [στερεὰ] δύο ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, τὸ
 μὲν βόρειον μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ, τὸ δὲ νότιον
 μεταξὺ (τοῦ) ζωδιακοῦ καὶ (ἀντ)αρκτικοῦ. ἀπαγγέλλει δὲ ἕκα-
 στον κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, τὰ μὲν μήκη ἀπὸ ἀνατολῶν ἰὼν
 5 ἐπὶ δυσμὰς διὰ τῶν προανατελλόντων, μέχρις ἂν ἐπανέλθῃ, τὰ
 δὲ πλάτη ἀπὸ βορέου ἐπὶ νότον. κατὰ μῆκος μὲν οὖν τὸν βό-
 ρειον τόπον ἀπὸ τοῦ Ἐγγούνασι καὶ Ὀφριούχου εἰς τὸ πρόσθεν
 αἰεὶ μέχρι τῶν αὐτῶν κύκλων ἀπαγγέλλει, τὸν δὲ νότιον ἀπὸ
 Ὠρίωνος καὶ Κυνὸς καὶ Ἀργοῦς ὁμοίως μέχρι τῶν αὐτῶν. κατὰ
 10 πλάτος δὲ τὸν μὲν βόρειον τόπον ἀπ' ἀρκτικοῦ μέχρι ζωδια-
 κοῦ, τὸν δὲ νότιον ἐξῆς ἀπὸ ζωδιακοῦ μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ
 συντάσσω τὰ μὲν ἐξῆς καθ' ἓν, τὰ δὲ κατὰ ἴλας καὶ συγγε-
 νείας καὶ ἄλλας τινὰς αἰτίας εὐλόγως περιλαμβάνων. συντελέ-
 σας δὲ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπλανῶν μετὰ ταῦτα περὶ τῶν ἐ-
 15 πλανητῶν λέγει. ἐξῆς δὲ ἀρμόσας τοὺς κύκλους ἐκάστων ἀπαγ-
 γέλλειν ἀπαναίνεται μὲν τοὺς τῶν πλανωμένων καὶ οὐ θαρρεῖ
 λέγειν, ὡς χαλεπὸν, εὔχεται δὲ (v. 461) ἱκανὸς γενέσθαι τῶν
 ἀπλανῶν τὰ τε κύκλα τὰ τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν καὶ τοὺς
 ἀναγκαιοτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας λέγει, δύο
 20 μὲν τροπικοὺς, ἓνα δὲ ἰσημερινὸν καὶ τέταρτον τὸν ζωδιακόν.
 πάρεργον δὲ αὐτοῖς ὡς ἐν παραδείγματος μέρει τὸν γαλαξίαν
 παραβέβληται. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνατολὰς ἐκάστων καὶ δύσεις
 ἀπαγγέλλει χρώμενος τῇ τρόπῳ, καὶ ἕκαστον τῶν ζωιδίων
 καταλέγει, καὶ τοὺς συνανατέλλοντας (καὶ τοὺς ἀντιδύνοντας),
 25 ἀρξάμενος ἀπὸ ἐσπερινῆς ἀνατολῆς Καρκίνου (v. 569). κατὰ δύο δὲ

2 τὸ ante μεταξὺ add AVAld | τοῦ ante ἀρκτ. om A | κύκλον post ζ.
 A || 2, 3 τὸ δὲ νότιον — ἀρκτικοῦ om A || 3 suppl Ald || 3, 4 ἕκαστα V ||
 4 καὶ κατὰ πλ. VAld || 5 ἐπέλθῃ AV | ἐπὶ τὴν ἀρχὴν A post ἐκ. || 6 τοῦ
 β. MVAld | βορείου AVAld | τὸ νότιον AVAld | μῆ A || 7 ἐγγονασι VAld ||
 8 αὐτοῦ A | τὸ AMV || 10 τόπον om Ald | ἀπὸ A || 11 τὸ AV | ἀρκτικοῦ
 AV || 12 ἥλας M || 13 καὶ ἄλλας om AVAld | αἰτίας om VAld | εὐλόγως VAld,
 οὐς
 εὐλόγως A: -ους M | παραλαμβάνων A || 15 καὶ ἐξῆς ἀρμ. Ald || 15, 6 ἀπαγ-
 γέλλει AV || 16 ἀναίνεται A | θαρρεῖ A || 17 ὡς χαλεπὸν MAld: ἀσφαλέστε-
 ρον V | ἱκανῶς A || 18 ἐναίθερια M, αἰθέρια VAld | σήματα VAld || 19 τοὺς
 om Ald || 20 ἴσ. τέταρτον δὲ VAld || 21 αὐτὸν AM, δὲ ἐν π. μ. αὐτὸν V, δὲ
 καὶ ὡς ἐν π. μέρει αὐτὸν Ald | ὡς om A | τὸν γαλαξίαν AVAld: τῷ -α M ||

22 περιβέβληκεν A || 23 ἐπαγγέλλει A | suppl Ald (δι' οὗ) ante ἕκ. (omisso
 καὶ) | ζωδιακῶν AAld || 24 καταγγέλλει A | καὶ τοὺς om Ald | συνανατέ-
 λοντα A, συνανατέλλοντα Ald, cf p. 328, 1—3 Ach p. 41 sq. | suppl Ald || 25
 α. καὶ K. AMV | δὲ om AM

τρόπους ταῦτα διεξέρχεται, ποτὲ μὲν προτέρους τοὺς συνανατέλλοντας καὶ δευτέρους τοὺς ἀντιδύοντας, ποτὲ δὲ τοῖναντίον προτέρους μὲν τοὺς ἀντιδύοντας, ὑστέρους δὲ τοὺς συνανατέλλοντας, καὶ τούτῳ μᾶλλον τῷ τρόπῳ πλεονάζει ἢ περ τῷ προτέρῳ.

5

2. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ διοσημείων διεξέρχεται, καὶ πρῶτον μὲν προοίμιον αὐτῶν ἀπαγγέλλει, μετὰ ταῦτα δὲ λέγει σημεῖα χειμῶνος καὶ εὐδίας, πρῶτον μὲν, ὅσα σελήνῃ παρέχει, δεύτερον δέ, ὅσα ἥλιος, τρίτον, ὅσα ἡ καλουμένη Φάτην. μετὰ ταῦτα δὲ ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμικτα χειμῶνος τε καὶ εὐδιῶν καὶ θερισμῶν καὶ ἀρότων, ὅσα δηλοῖ τὰ τε μετέωρα καὶ τὰ ἐπίγεια φυτὰ τε καὶ ζῶια καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, τὰ μὲν σεμνότερα, τὰ δὲ φαυλότερα. κοσμεῖ δὲ τὰ φαυλότερα σεμνότητι διχῶς, ποτὲ μὲν ἀναμίσγων τὰ σεμνότερα, ποτὲ δὲ ἀπολογούμενος καὶ τὴν χρεῖαν αὐτῶν ἀναγκαίαν εἶναι λέγων.

15

✓ Ach p. 27

3. καλῶς δὲ ὠνόμασται τὰ Φαινόμενα πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἀνταρκτικῷ οὐ λέγει, τὰ ἀφανῆ τοῦ οὐρανοῦ (οὐ γὰρ ἴσμεν), ἀλλὰ μόνον λέγει τὰ ἐν τοῖς φανεροῖς, τὰ μεταξὺ τοῦ τε ἀρκτικού καὶ τοῦ βορείου πόλου, δεύτερον δέ, ὅτι περὶ μεγεθῶν καὶ διαστημάτων οὐ διαλέγεται, τρίτον, ὅτι περὶ τῶν ὑποθεόντων πλανωμένων καὶ τῶν ἀκριβῶν κύκλων οὐ περιεργάζεται, καθάπερ ἄλλοι πράγματα ἀσαφῆ καὶ στοχαστικά καὶ ἄδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέγοντες, ἀλλὰ παραιτεῖται οὕτως λέγων (v. 460) 'οὐκέτι θαρσαλέως κείνων ἐγώ' (ἐν τούτοις γὰρ τὰ μὲν τῶν πλανωμένων φησὶ μὴ θαρρεῖν λέγειν, τὰ δὲ τῶν ἀπλανῶν εὐχεται ἱκανὸς γενέσθαι εἰπεῖν), πρὸς τούτοις δέ, ὅτι καὶ

1 ὅτε Ald || 1, 2 πρότερα τὰ συνανατέλλοντα καὶ δεύτερα τὰ ἀντιδύοντα VAld || 2, 3 ὅτε δὲ τ. προτέρους μὲν τοὺς ἀντιδύοντας Δ, ὅτε δὲ τ. πρότερα μὲν τὰ ἀντιδύοντα VAld: om M || 3 ὕστερα δὲ τὰ συνανατέλλοντα VAld || 4 ἢ περ VAld: εἴπερ AM || 7 αὐτοῖς VAld || 7, 8 σημεῖα λέγει Ald || 9 καὶ τρ. Δ, τρ. δὲ Ald || 10 δὲ om AVAld | τε om AVAld | εὐδίας AVAld || 11 καὶ ante θ. AVAld: om M | θεριμμάτων libri | ἀρότρων V | δη ὦ (superscripto ἢ δηλοῖ) Δ, δηλῶ V | τὰ ante ἐπίγεια om M || 13, 4 τὰ φαυλότερα σεμνότητι Ald: τὴν φαυλοτέραν σεμνότητι Δ, τὴν φαυλοτέραν σεμνότητα MV || 15 αὐτοῦ V | εἶναι λέγει ἀναγκαίαν Ald | λέγων: — (sic) M || 17 ἀρκτικῷ AM | λέγεται V || 18 μόνον MV || 20 τρίτην δὲ Δ || 23 τὸ om Δ | παραιτεῖται Δ: παραιρεῖται MAld || 24 versus scriptura est eadem in textu Δ, cf editionem | ἐν τούτοις AAld: τούτοις MV || 25 λέγειν μὴ θαρρεῖν Ald

τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἐν τέλει καταλεχθέντων σημείων τὰ μὲν φαινόμενα λέγει, τὰς δὲ αἰτίας ἐκάστων ἀφανεῖς οὕσας παρήσει καὶ στοχασμοὺς ἀδήλους περὶ αὐτῶν οὐ διεξέρχεται, καθάπερ οἱ φιλόσοφοι.

5 3. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἰστᾶν τὴν σφαῖραν.

Ὁ βουλόμενος ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖραν τὸν πόλον τῆς σφαίρας πρὸς βορέαν τρεπέτω.

ὁ βουλόμενος ποιεῖν τὴν φορὰν τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τῇ δεξιᾷ τὸν πόλον ἔχων στρεφέτω ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τοῦναντιον τὴν
10 σφαῖραν.

ὁ θέλων ποιεῖν ἀναπόλησιν στρεφέτω αὐτὴν εἰς τοῦναντιον.

4. Οἱ εὐθεῖς προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ φαινόμενα, οἱ δὲ ἀκριβεῖς τὴν διάθεσιν τοῦ λόγου ὑπὸ τὴν θέσιν καὶ κλί-
νῃσιν τῆς σφαίρας· ἡ μὲν γὰρ διάθεσις διασαφεῖ τὸ ποίημα,
15 τὸ δὲ ποίημα δηλοῖ τὰ φαινόμενα, ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὅλων τῶν φαινο-
μένων περιέχουσι καὶ πᾶσαν ἐξῆς τὴν θεωρίαν σαφῇ καὶ ἐτοί-
μην παρέχουσι πάντως συνεπομένην.

Ἡ Ὅμηρον μὲν ἐν εἶδος γραφῆων βλάπτει, τῶν βιβλιογράφων, 2 Ἄρατον δὲ δύο, βιβλιογράφων τε καὶ ζωγράφων, ὧν τὰ ἁμαρ-

Leontius
VII c. 2

1 τῶν ἄλλων καὶ om V | τὰ ante τῶν ᾤ. Ald || 2 δ' V | ἐκ ἀπλανεῖς A ||
3 περὶ αὐτῶν om VAld.

c. 3—5 habent AMV(aticanus 1910) Ald.

Leontii haec excerpta esse coniecit qui codicis M indicem scripsit bibliothecarius (cf VII I 1. 2).

5 περὶ τοῦ A: om MAld, totam inscriptionem om V || 6 τὴν om Ald ||
8. 11 ὁ om V || 8 τὴν φορὰν ποιεῖν Ald | ξιᾷ A | δὲ post δεξιᾷ (omissis τὸν
πόλον ἔχων) V || 11 ἀνάπαλιν AV, ἀνάπλασιν Ald | αὐτὸν Ald | εἰς τοῦ-
ναντίον αὐτὴν AV || 12 μὲν post οἱ Ald | προγράφουσιν A | τὰ om A || 13 τοῦ
λόγου om VAld | ὑπὸ τὴν θέσιν AM: om VAld, cf l. 15, 6 || 14 διασαφεῖ A
Ald: -ῇ M, -οῖ V || 16 ἀναφορὰς καὶ ἀρχὰς V || 16 καὶ post πάντως Ald |
post συνεπ. novi excerpti initium posui || 20 ὧν τὰ om M

τήματα τῶν Ἀράτου θεωρημάτων ἐγκλήματα ποιοῦσιν οἱ κουφό-
τεροι διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ παντός [λόγου] καὶ τῆς ἀληθείας.

5. Περὶ σφαίρας.

p. 815, 4—7 Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιεχό-
μενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἑνός του ἐντὸς τῆς σφαίρας σημείου ἐκάστη 5
εὐθεῖα [πᾶσαι] ἀλλήλαις ἴσαι. τὸ δὲ σημεῖον τοῦτο κέντρον κα-
λεῖται, ὃ ἐστὶν ἡ γῆ.

6. Ἰππάρχου Σπόρος.

p. 821, 12—28 Διαιρεῖ τὴν σφαῖραν εἰς τε βόρεια καὶ νότια καὶ τῶν βο-
ρειῶν βορειότερα. ἐξ ὧν καὶ τὴν ἀρχὴν ποιεῖται, καθ' ὃ ὕψηλὰ 10
ὄντα φανερά ἐστιν. ἡ διὰ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην ἡ πρὸς
τιμὴν τοῦ Διὸς ἐκείθεν ἤρξατο· ὁ γὰρ ἀρκτικός κύκλος περιέχει
τὰς Ἀρκτοὺς καὶ τὸν Δράκοντα. περὶ ὧν φέρεται ἱστορία ἡδε·
τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκείσε ἀνέτρεφον. καὶ
ἡ μὲν Ἑλικὴ ὠνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ἐπελθόν- 15
τος ποτὲ ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς μὲν

2 seclusi, cf p. 318, 16 titulum Achillei operis p. 27 | ἀληθείας: — (sic) M ||
3—7 om V, post c. 7 collocat A || 3 περὶ σφαίρας inscripsit A: cum ἀληθείας(2)
coniunctum Ald, om MV || 4 cf Analecta Eratosthenica p. 45 | ὑπὲρ A || 5 ἐνός
του scripsi: ἐνός τοῦ M, ἐνός AAld | σημείου post ἐνός AAld || 5, 6 τῶν
ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρὸς τὴν αὐ-
τῆς περιφέρειαν ἀλλήλαις εἰσὶν ἴσαι κτλ. A fere ut Par (p. 315) et scriptor Περὶ
ἀστρονομίας Taurinensis (de quo vide Proleg VI I 1) || 7 Ἰππάρχου Σπόρος post
γῆ: — sequente capite 6 M: om A Par Ald, sed vide ad c. 6 et Proleg VI I 2.

c. 6 et 7 habent AM Par (p. 321, 316) V(aticanus 1910) Ald.

8 Ἰππάρχου Σπόρος inscripsit A, de M ad c. 5: om VAld | διαιρέσει
τῆς σφαίρας inscripsit Ald: om AMV || 9 δὲ post Δ. MVAld: om A | εἰς τε
νότια καὶ β. AV, διαιρεῖται ἡ σφαῖρα εἰς τε τὰ νότια καὶ βόρεια κτλ. Ald,
διὰ τί ἐπὶ τῶν Ἀρκτῶν ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν ὁ Ἄρατος; ἐποιήσατο δὲ τὴν
σφαῖραν ἀπὸ τῶν βορειότερων, καθ' ὃ ὕψηλὰ κτλ. Par || 10 ἡ ante καθ' V
Ald || 11 εἰσὶν VAld | τὸ ante τὴν MVAld: om A || 12 ἐκείθεν ἤρξατο om
Par | δὲ pro γὰρ AV || 13 μυθική (pro ἡδε) Par || 14 κρίτη et ἔτρεφον Par ||
15, 6 ποτὲ ἐπελθ. Par || 16 παραλογιζόμενον Par, cf p. 321, 18

νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος τὸ σχῆμα κατηστέρισε, φημὶ δὴ τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν.

7. Ἄζων δὲ λέγεται, ἐπεὶ περὶ αὐτὸν στρέφεται ὁ οὐρανός, πόλοι δέ, ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς πολεῖται καὶ στρέφεται ὁ οὐρανός. φασὶ δὲ τὸν ἄξονα τοῦτον εἶναι τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀτλάντα εἰρημένον.

8. Κύκλοι πέντε, ἀρκτικός ὁ καὶ βόρειος καὶ ἀειφανής, p. 316, 15 sqq. 320, 10 sqq. θερινὸς τροπικός, ὅτε ὁ ἥλιος Καρκίνῳ, ἱσημερινός, ὅτε ὁ ἥλιος Κριῷ, χειμερινὸς τροπικός, ὅτε ὁ ἥλιος Αἰγοκέρῳ, ἀνταρκτικός ὁ καὶ νότιος, ἐνθα ἡ κατεψυγμένη ζώνη (ἡ νοτία).

9. Κύκλοι λοξοί, ὃ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας. τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος ἐκάτερθε καλοῦνται πόλοι. ὀρίζων ὁ τέμνων τό τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

1, 2 μεταβέβληται AV, μετεβέβλητο Ald; μετεβλήθη καὶ τῆς βασιλείας ἀντιλαμβανόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν (ceteris omissis) Par || 2, 3 κατήστειρε scripsi: ἀνεστήριξε A, κατεστήριξε MV || 3 τὰς τε ν. AV | post ἑαυτόν c. 10 sublungit Ald, cf p. 332, 1 || 4 δὲ om A | καὶ ἄζων λέγεται ἑ. π. αἰτ. ὁ οὐρ. ἄγεται Ald | ὁ om V || 4, 5 ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ στρέφεται (omissis intermediis) AVAld; prorsus aliter de axe Par p. 316 || 6, 7 τοῦτον δὲ (δὲ om A) τὸν ἄξονά φασιν εἶναι — Ἀτλ. καλούμενον AAld || 7 sequitur c. 5 (Περὶ σφαίρας) A.

c. 8 et 9 habent AM Par (cf p. 315 sqq.) V(aticanus 1910) Ald.

8—11 multo ampliora Par || 8, 9 ὁ ἀρκτ. ὁ καὶ β. θερ. κτλ. (ceteris omissis)

V || 10 χειμερ. τρ. (spatio vacuo relicto) om V | αἰγοκέρ^ω A, αἰγοκέρω V || 11 καλούμένη libri || 12 τε om AV | ὅτι ante τὰ Par || 13 ἐκατέρωθε AAld: ἐκάτερθε M, om Par | πόλοι καλ. A Par Ald | δὲ ante ὁ Par || 14 γῆς — γῆς A | sequitur in M c. 3 (p. 329, 5—11), in V Aratus ipse cum scholiis, in Par nonnullae e scholiis Arateis eclogae praefixo titulo ἐκ τοῦ κειμένου (de quo vide Proleg VI I 1), cf scholiorum editionem: sequor ordinem in A.

10. Περὶ τοῦ Διὸς. σχόλιον.

~ Aoh p. 84
cf schol
p. 386, 7. 8

Πότερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ πότερόν ἐστι ψυχὴ ἢ νοῦς; ὅτι κρείττων τις δύναμις καὶ ὑπερουράνιος καὶ ἀκίνητος καθ' ἑαυτήν. ὁ γάρ τοι Ἄρατος κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντων δόξαν εἴρηκε τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα ὡς ἂν βασιλέως τῶν ὅλων. δυνεῖν θά- 5 τερον· ἢ ὅτι δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἢ πρόνοια χωρεῖ τοῦ Θείου, καὶ αὐτὸς διὰ παντός ἐρχεται τοῦ κόσμου συνέχων αὐτόν, ἢ κατὰ μὲν τὰς ἐπωνυμίας αἰνίσσεται αὐτόν, ἃς ἐφ' ἑκάστη πράξει (ἐτίθεντο) εἰς Θεὸν ἀναφέροντες οἱ ἀρχαῖοι τὰ καλῶς γινόμενα, ὡς εἰσι (φασί) γενέτωρ φράτριος ὁμόγυνος ἐταιρείος 10 φίλιος ἱκέσιος ξένιος ἀγοραῖος βουλαῖος βρονταῖος καὶ τὰ ὅμοια.

~ Aoh p. 36
schol
p. 341, 9 sq.

11. Τί ἐστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ. σφαιροειδὴς οὖν ἐστιν ὁ οὐρανός καὶ οὕτω περὶ τὴν γῆν διά- 15 κειται ἔχων αὐτὴν ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ μὲν ἐν ἡμισφαίριόν ἐστιν ὑπὸ γῆν . . . διὰ πάσης δὲ ὥρας στρέφεται καὶ κινεῖται.

p. 319, 18 sqq.

12. Τοσοῦτον δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς, ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος αὐτῆς, ἥγουν τέλος, τὸν καλούμενον τέτατον. εἶτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου,

c. 10 habent AM (ad v. 14) Ald (post c. 6).

2 ita A et M (omisso titulo): ζητεῖται δὲ ἡ οὐσία τοῦ Διὸς, πότερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ ψυχὴ ἢ νοῦς S, ζητεῖται δὲ πότερον ὁ Ζεὺς σῶμα ἢ πρᾶγμα ἐστὶν καὶ πότερον ψυχὴ ἢ νοῦς Ald | πότερον — πότερα M p. 335, 8 adn || 4 ἑαυτὸν Ald | ἀπάντων om Ald || 5 τοῦνομα MAld | ad ὄντων superscriptum ὅλων A | ὡς ἂν τῶν ὄντων βάσιν Ald | βασιλεὺς M | δὲ ante 9. Ald || 7 ἢ ante κατὰ MAld: om A || 8 μέντοι τὰς M | ἐκάστη AM || 9 supplevi || 10 φάτριος A || 11 nullo intervallo seiuncta ecloga 11 in A.

c. 11 et 12 habent AM V(aticanus 1910) Ald, c. 12 Par (p. 319).

12 c. 11 post c. 2 M, post c. 7 Ald, post c. 6 V: sequor A | τί δέ ἐ. V | αὐτοῦ A || 13—15 σφ. γὰρ ὁ οὐρ. κ. οὕτω περὶ τ. γ. δ. ἔ. αὐτὸν ἐν V; οὐρανός δέ ἐστιν ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ. σφαιρὸν ἐστὶν ὑπὲρ γῆν. τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ γῆν. διὰ πάσης κτλ. (ceteris ut puto casu omissis) Ald || 15 αὖρας A || 16 ἰνδε α τοσοῦτον (omisso δέ) incipit Par inscriptione Περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς praefixa p. 319, 13 || 17 τῆς γῆς A Par VAld: τὴν γῆν M | αὐτῆς om Ald || 18 τέλος et καλούμενον om VAld; τὸ ἕτερον αὐτῆς τέλος τὸν Par

τοῦ ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκεν. ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog. v. 722—725):

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἥματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
εἶτα πρὸς τὸ ἴσον βάθος τῆς γῆς·

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἥματα χάλκεος ἄκμων
εἰς γαῖαν κατιῶν δεκάτῃ ἐς τάρταρον ἵκοι.
λοιπὸν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
10 ριου διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον τὸ τῆς γῆς
βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος
δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

στρέφεται δὲ καὶ καταφέρεται ἐπὶ δυσμὰς ὁ οὐρανὸς ἀπὸ
ἀνατολῶν.

1 τὸ Par: τοῦ MVAld, om A || 2 γὰρ AVAld || 4 φησὶ post γ. V || 5 δε-
κάτῃ δ' libri || 6 τὸ ἴσον βάθος om V || 8 καὶ γαῖαν V, ἐς γαῖαν Par, ἐκ γαίης
Hesiodi codd, cf p. 319 | τάρταρον AMPar V: τάρταρ' Ald | ἵκοι Par: ἵκοιτο
AMVAld || 9 λ. τοῖνον AVAld | τοῦ ante τ. om Ald | ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν om
V || 10 an μῆκος? | ἄλλο om AVAld || 12 διανύσαι (spatio vacuo relicto) om
V || 13 καὶ φέρεται AV | ἀπ' V || 13, 4 ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς στρέφε-
ται ὁ οὐρανός Par || 14 sequitur Aratus cum scholiis in A, de M cf Proleg
VI II, de Par p. 322.

II SCHOLIA

1. <(Ζ)ητείται, διὰ τί ἐκ τοῦ Διὸς ἦρξαστο καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Μουσῶν, ὡς Ὅμηρος. οἰκειότερον ἡγήσατο ἀρχὴν τῶν Φαινόμενων ποιήσασθαι ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἐπειδὴ καὶ τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτης αὐτός ἐστιν. οὐ φαίνεται δὲ Ἄρατος μόνος οὕτως ἔρχθαι, ἀλλὰ καὶ Κράτης ὁ κωμικός (fr 52 K.) εἰπὼν 'ἐξ Ἑστίας ἄρχόμενος εὐχομαι θεοῖς' καὶ Σώφρων (fr 51 Botzou) 'ἐξ Ἑστίας ἄρχόμενος καλῶ Δία πάντων ἀρχηγέτη(ν)' C, cf IV VIII p. 177b).

✓ Ach p. 81 ἐκ Διός: πᾶν προπόντως ὁ Ἄρατος τὴν τῶν ἄστρον διεξιέναι μέλλων θέσιν τούτων ((τὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις)) προσφωνεῖ. Δία δὲ νῦν τὸν δημιουργὸν ἀκουστέον. 10

✓ Ach p. 82 § τὸ δὲ ἐκ Διὸς ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ Διὸς. Πίνδαρος 'Διὸς ἐκ προοιμίον' (Nem II 3). ἡ γὰρ ((ἐκ πρόθεσις. .)) ἀπὸ . . .

✓ Ach ib <Pyrrhus geometra in 'Arato' dixit: principium istud 'ex Iove incipiamus' falsum dicit, quoniam a Iove, non ex Iove, ordiamur Gromaticorum codex Arcerianus (s. VI vel VII) p. 251 15 Lachm. (Haupt 'Opusc' III p. 360. Aratea p. 22. 162)>.

✓ Ach p. 84 τὸ δὲ ἀρχώμεσθαι μετὰ τοῦ σίγμα· ἐστι γὰρ καὶ ἀρχαῖσμός. Ὅμηρος 'δόρπον ἐφοπλισόμεσθα' (II VIII 503. IX 66).

p. 388, 26 sqq. ἄλλως. ἐκ Διός: τῆς Φαινόμενων ἀρχῆς ἀπὸ Διὸς τε καὶ θεῶν ἀπαρχομένης· ἔθος γὰρ τοῖς ἀρχαίοις φιλοθέοις 20 ((οὗσιν ἐπιεικῶς)) ἅπασιν ἀπὸ θεῶν ἀρχεσθαι ὡς καὶ πάντων

codices enumeravi p. 314.

5 κρατῆρ C || 9 μέλλων om A | τὸν πατέρα τούτων κ. AAld | Δία om M || 11 τοῦ alt om M || 11, 2 Πίνδ. — προοιμίον AAld: om M || 12 ἡ — ἀπὸ om AAld, expleas ἀντὶ τῆς et παρελλήπται || 17 καὶ om A || 18 καὶ Ὅμ. A | δόρπον τ' ἐφ. A; δόρπα τ' ἐφ. II codd | ἐφοπλισόμεθα A || 19 καὶ ἄλλως A || 19, 20 τῇ — ἀρχῇ — ἀπαρχομένη M, τὴν τῶν Φ. ἀρχὴν — θεῶν ποιεῖται AAld || 20 γὰρ δὴ τοῦτο τοῖς AAld

ἀνθρώποις τῶν καλῶν αἰτίων. Ὅμηρος μὲν ᾠήνιν ἄειδε θεά' (Π I 1) καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε, ((Μοῦσα' Od I 1)) καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις (I 624A) ᾠεὺς ἢ τίς ὑμῖν, ὧ ξένη, τὴν ἀρχὴν εἴληφε τῆς τῶν νόμων διαθέσεως; cf ad v. 14.

5 ἄλλως. ἐκ Διός: ἀπὸ τοῦ Διὸς ἄρχεται, ἐπειδὴ μέλλει ὡς p. 332, 1 sqq. μετεωρολογεῖν. βασιλεὺς δὲ τῶν ὄλων καὶ πατὴρ ((ὁ Ζεὺς)). ο(ὕ) προσήκει δὲ τὸ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διὸς, πό-τερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ πότερά ἐστι ψυχὴ ἢ νοῦς (cf VI I 2.10).

τὸν οὐδέποτε, ἄνδρες: μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπωνυμίαν ὡς Ach p. 83
10 Δία τὸν φυσικόν, ὃς ἐστὶν ἄηρ· καὶ γὰρ τὸν ἄερα Δία λέγου-σιν. οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πάντων διήκων κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς. ἔτι οὖν φασὶ τὸν Πρωτέα τοῦτον εἶναι τὸν ἄερα· αἰνίττεται γὰρ Ὅμηρος λέγων (Od III 458) ᾠγενετο δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον καὶ πῦρ· ὁ γὰρ <Ζεὺς> πάντα ἐστὶ καὶ ἐξ
15 αὐτοῦ πάντα, ὡς ὁ λόγος (ex gr cf p. 81). § τὸν Δία δὲ οὐδέποτε ἄρρητον καὶ ἀπροσαγόμενον ἔωμεν οἱ ἄνθρωποι. εἰκότως· οἱ γὰρ Στωϊκοὶ ὑποτίθενται, μᾶλλον δὲ πάντες οἱ ὄρον φωνῆς γρά((φαντες)), πεπληρωμένον ἄερα ταύτην καλοῦντες· οὐδέποτε γὰρ ἄρρητον αὐτὸν ἔωμεν· αἰεὶ γὰρ δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιού-
20 μεθα.

<ἄνδρες: ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. εἶδει ἐχρήσατο <ἀντὶ> τοῦ ὡς Ach p. 84 γένους. τρίτα δὲ σημαίνει, τὸν γαμέτην, τὸν ἄρρενα, τὸν ἀνδρεῖον Par>.

2. μεστὰι δὲ Διός: οὐδὲν γὰρ ἐστὶν, ὃ μὴ πεπληρωται ὡς Ach p. 83
25 αἶρος. Ἡσιόδος (Opp 267) ᾠάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός· Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν ἄερα λέγων.

1 τῶν om A | καὶ Ὁ. μὲν A || 2 ἔννεπε A | καὶ om A || 3 θεός om A | εἴ τις ἡμῖν AM | ξένη A | εἴληφε τὴν αἰτίαν Plato | εἴληχε AM || 5—8 repetitum in M ad v. 14 post ὥραν scholium, ubi tamen ἐκ τ. Δ. — ὁ Ζ. καὶ πατὴρ — τὰ νῦν — οὐσίαν — κ. πότερον κτλ. M || 5 ἐκ Διὸς M: om A | τοῦ om A; καὶ ἔτι. ἀπὸ Διὸς ἄρχεται Ald || 5, 6 χαίρει μ. M || 7 τὰ A (cf ad l. 5—8) || 7, 8 πότερον — νοῦς sumpsit e scholio ad v. 14 repetito: om AM hoc loco M | καὶ πῦρ deest in Od (fortasse ex Od III 418 sumpsit allego-reta, cf Heracliti Alleg c. 66) || 14, 5 οὗτος γὰρ ἐστὶ πηγὴ πάντων. ὁ δὲ λόγος· ὅτινα τὸν Δία οὐδ. A || 16 ἀπροσαγόμενον A || 18 πεπληρωμένον A | πεπλ. αὐτὸν εἶναι M || 19 αὐτὸν ἄρρητον A || 19, 20 αἰεὶ δι' — ποιούμενοι A || 24 ἄλλως. οὐδὲν A || 25 εἰδώς A || 25, 6 Διὸς ὀφθαλμὸν om A || 26 οὕτως post ἄερα A | καλῶν A

3. πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί: τοῦτο ἐνδεικτικὸν τῆς προνοίας, δι' ἣν ἡ ζωὴ τε ἡμῖν καὶ ἡ εὐζωΐα ἀπαντᾷ· τοῦτο γὰρ τὰ δύο ὀνόματα συντεθέντα δηλοῖ, τὸ τε τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ζηνός.

✓ Ach p. 84

5. τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν: παρὰ τὸ 'πατὴρ ἀνδρῶν 5 τε θεῶν τε'· εἰ γὰρ αὐτὸς ταῦτ' ἐδημιούργησε πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις βιωφελές, αὐτοῦ ἂν κληθεῖν, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν ἀναγραφόμενοι. δύναται ((καὶ ἐπὶ)) τοῦ ἄερος· αὐτὸν γὰρ ἐπισπώμενοι ἐξ αὐτοῦ ζῶμεν, καὶ ἐστὶ ζωτικὸς καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἡμῶν αἴτιος.

10

(οἱ μὲν πρὸς τὸ πάντα ὑπ' αὐτοῦ ζωιογονεῖσθαι, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ ἀπεδέξαντο C).

(ἴσως μὲν ἐκ ποιητικῆς ταύτης ἀδείας τοὺς προγόνους καὶ προπάτορας ἡμῶν 'θεῶν παῖδας' [ὡς τὸ 'πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε' (II I 544 al)]. δύναται δ' ἂν νοεῖν ὁ Ἄρατος τὸ δημιουργ- 15 γεῖσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύσεως καὶ θεῶν διὰ τὴν πρόνοιαν C).

ἥπιος: ἀρμόδιον ἐπιδέτο πατρὸς εἶπε τὸ ἥπιος.

6. δεξιὰ δὲ τὰ αἴσια καὶ πρὸς τὸν βίον συμφέροντα. οὕτω καὶ δεξιὸν ὀλωνοὺς λέγομεν τοὺς αἰσίους.

δεξιὰ σημαίνει: καλὰ.

20

ἔργον δὲ λέγει κατ' ἐξοχὴν τὸ τῆς γεωργίας.

(ἔργον δὲ τὸ τῆς γεωργίας νοεῖ ἰδίως, καθὼς καὶ ὁ Ἡσίοδος (Opp 311): 'ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.' § 'βιότου' δὲ λέγει κτήσεως καὶ χρημάτων C).

1—4 schol habet etiam C || 1 μεσται δὲ pro lemmate A, πᾶσαι C || 2 καὶ δι' ἦν C | ἡμῖν ACald: ἡμῶν M | ἀπαντᾷ om C | τουτὶ AC || 3 δύο συντιθέμενα δηλοῖ ὄν. τὸ τοῦ C || 5—10 habet etiam C lemmate ἄλλως δέ (delet Wilam) praefixo post l. 24 || 5 καὶ om M || 7 ἂν om A || 7, 8 αὐτὸν ἂν καλέσοιμεν πατέρα καὶ δημιουργὸν C || 8 ἐπιγραφόμενοι A | δὲ καὶ A || 9 ὡς post ἐπισπ. A | δι' αὐτοῦ C | ζῶμεν ὄντος ζωτικοῦ x. A || 10 προῆς A || 11 schol discrevi a l. 4, cf adh | ἐπὶ corr Wilam: παρὰ C || 12 scripsi: ὑπεδέξαντο C; ἐδέξαντο conl Wilam || 13, 4 videtur licentia poetica in proxime antecedentibus fuisse commemorata, nisi forte ταύτης vitiosum || 14 'Euripidem Med 825 dicere videtur' Wilam || 14, 5 uncas posuit Wilam || 17 habet etiam C | ὁ δ' ἥπιος (ἀνθρώποισιν C) AC | ἄγαν ἀρμ. τὸ ἐπιθ. τῷ πατρὶ τὸ ἥπιος ἀποδέδωκεν A | πατρὸς om C || 17, 8 disimulxi || 18, 9 habet etiam C || 18 δεξιὰ σημαίνει τὰ αἴσια λέγει A || 18, 9 δὲ καὶ τὰ αἴσια καὶ συμφ. καὶ δ. ὀλωνοὺς λ. τ. αἰσίους φαινομένους C | 19 τοὺς ὀλωνοὺς λ. τ. M || 20 δεξιὰ — καλὰ om A | καλὰ καὶ συμφέροντα (sic sine lemmate) C || 21 habet etiam C | λέγει om C | τὸ κατὰ γεωργίαν AC || 22 νοεῖ scripsi: νοεῖν C

7. <λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ σημαίνει. καὶ Ὅμηρος (II II 49) 'Ζηνὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν' C>.

βῶλος ἀρίστη: οὐκ ἀροστή, ὡς Ἀσκληπιάδης (cf Aratea p. 33). οὐ γὰρ δύναται μακέλλῃ βῶλος ἀροῦσθαι, ἀλλὰ σκάπτε-
 5 σθαι. § τὸ δὲ γυρῶσαι (9) ἢ φυτεῦσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν
 ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται. ὁ δὲ Ζεὺς σημαίνει τὰς ὥρας τῆς
 γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου· λέγει γὰρ (7) ἀντὶ τοῦ σημαίνει.
 'Ζηνὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν' (II II 49).

8. μακέλλησι: μάκελλα ἢ μονόθεν κέλλουσα, ὅ ἐστι τέμ-
 10 νουσα, δίκελλα δὲ ἢ διχόθεν.

9. <τὸ γυρῶσαι ἀντὶ τοῦ φυτεῦσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν
 ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται· οὗτος γὰρ σημαίνει τὰς ὥρας τῆς
 γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου C>.

καὶ φυτὰ γυρῶσαι: καλῶς περισκάψαι, <εὖ γεωργῆσαι> Ach p. 84
 15 (τὰ γὰρ φυτὰ λαμβάνει κύκλῳ τὴν γῆν περὶ τὴν ἐπιφάνειαν
 πρὸς τὸ μὴ ψύχεσθαι· ἡ γὰρ θερμοσία αὐτοῖς συμβάλλεται),
 ἢ σωρεῖσαι, τουτέστι κύκλῳ τῶν φυτῶν τὴν γῆν σωρεῖσαι.

10. αὐτὸς γὰρ τὰ γε σήματα: αὐτὸς γὰρ τῶν ὥρῶν
 σημεῖα ἐποιήσατο τοὺς ἀστέρας. Θέλει ((δὲ)) τὰς ἀνατολὰς αὐ-
 20 τῶν καὶ τὰς δύσεις δηλῶσαι, οἷον Πηλιάδων ἐώϊαν ἐπιτολὴν
 ἀρχὴν θέρους γενέσθαι, δύσιν δὲ ἐώϊαν ἀρχὴν χειμῶνος. § κακῶς
 δὲ οἱ γράφοντες 'σηματά' τὴν τελευταίαν ὀξύνουσιν, ἔν' ἣι τὰ
 δηλούμενα· θέλει γὰρ τοὺς ἀστέρας σημεῖα λέγειν τῶν καιρῶν.
 § καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπεν· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν
 25 κομῆτην ἀστὲρα σημείον εἶναι πολέμου λέγει 'ἢ ναῦτησι τέρας
 <ἢ ἐστρατῶι> (II IV 76) C>. § τὸ δὲ ἐσκέψατο (11) ἀντὶ τοῦ

1—2 scripta post l. 13 C || 1 σημαίνει scripsi: σημαينوμένου C || 3 ὅτε β.
 α. pro lemmate A | βῶλος οὐκ ἀροτή AAld || 4 δύναται M | μακέλλῃ, μακέλ-
 λαις Ald | ἀρόσθαι A || 5 καὶ φυτ. A || 6 οὗτος γὰρ σημαίνει A || 7, 8 λέγει
 δὲ Ζηνὶ M || 8 καὶ ἄλλ. αθ. om M || 9, 10 om A || 14—17 habet
 etiam C || 14 κ. φ. et καλῶς om C | supplvi e C || 15 κατὰ C || 16 θερμοσίας C |
 αἰτῆς C | συμβ. αὐτοῖς A || 17 ἢ σωρεῖσαι scripsi e C (qui ἔστι δὲ καὶ σωρεῖ-
 σαι τουτέστιν κτλ.): ἢ γυρῶσαι AAld | τὴν γῆν τῶν φυτῶν C || 18—23 habet
 etiam C || 18 αὐτὸς — αὐτὸς γὰρ om C | σήματα om A | γὰρ om M | ὥρῶν
 C || 19 τὰ σημ. C | ἐθέλει A || 19, 20 αὐτὸν C || 20 φύσεις M | δηλοῦν C | οἷον
 om C | πλειάδος C | ἐώϊαν om A || 20, 1 ἐώϊα ἐπιτολὴ θέρους δύσεις δὲ ἐώϊα
 ἀρχὴ θέρους C || 21 ἀρχῇ M | δύσιν Ald: δύσεως AM | ἀρχὴ A, ἀρχῇ M |
 καλῶς A || 24—26 habet etiam C partim evanida || 24 καλῶς σημεῖα εἶρηκε
 τὰ ἄστρα καὶ — 25 τέρας omisso λέγει (post l. 21 cf adn) C || 26 ἢ στρα-
 τόν C || 26—p. 338, 2 habet etiam C partim evanida || 26 τὸ δὲ om C

ἐφρόντισεν, ((ὥστε)) ἐκάστου μέρους ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, οἷον Πλειάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου (Hesiod Opp 383, 4), Κῦνα Θέρους.

τὰ γε σήματα: τὸ ἐξῆς· αὐτὸς γὰρ τὰ γε σήματα, ἦτοι τὰ ἄστρα σημεῖα, ἐστήριξεν. § ἐσκέψατο δὲ (11) ἀντὶ τοῦ ἐθωώρησεν ἐνόησεν ἔγνω ποιῆσαι.

✓ Ach p. 84

10. ἐστήριξεν: ὅτι ἀκίνητοί εἰσιν οἵτοι οἱ ἀπλανεῖς καὶ αὐτοὺς, συμπεριάγονται δὲ τῇ τῶν ὅλων ῥύμῃ.

✓ Ach p. 41 sq.

11. ἄστρον δὲ ἐστὶ <τὸ> κινούμενον, ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐκ πλείστων ἀστέρων σύστημα, οἷον Καρκίνος καὶ Λέων, ἢ ἐπιτολὴ, δέ τινος ἀστέρος νευτερίζουσά τι τῶν περιγελῶν [ἀστρων], οἷον Ἀρκτούρου ἐπιτολὴ ἢ Κυνός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως παρὰ Πινδάρῳ (fr 107 B.) 'ἄστρον ὑπέριστατον' <καὶ ((φαινό- νον ἄστρον' Ol I 6)). σώματα δὲ καὶ οἱ διάιττοντες C>. νῦν δὲ ὁ Ἄρατος τοὺς ἀστέρας ἄστρα εἴρηκεν.

<τί διαφέρει ἀστὴρ ἄστρον; ἄστρον μὲν ἐστὶν ὁλότης καὶ συναγωγὴ ἀστέρων, ὡς ὁ Κριὸς καὶ ὁ Ὠρίων, ἀστὴρ δὲ ὁ εἰς, ὡς ἡ καρδία τοῦ Λέοντος C>.

L Par.

12. οἱ κε μάλιστα: τὸ ἐξῆς· οἱ κε μάλιστα τετυγμένα τῶν Ὠρῶν σημαίνειον ἀνδράσιν.

* τοῖς ἀνθρώποις. οἷον ὠρισμένα, ἀπαράλλακτα.

13. ἔμπεδα: τοὺς οἰκείους χρόνους.

<ὅφρ' ἔμπεδα: ἡ διάνοιά ἐστι τοιαύτη C>· ὁ τὰ πάντα δημιουργῶν Θεὸς παρορμαῖ τοὺς ὄχλους πρὸς ἀντίληψιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων σημαίνων τοὺς οἰκείους χρόνους ἐκ τῶν ἐτησίων ὥρῶν, ἕαρος Θέρους φθινοπώρου χειμῶνος.

14. τῷ μὲν αἰεὶ πρῶτόν τε: καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις (IV 715 E) 'ὁ μὲν Θεὸς ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα πάντων

1 ὥστε om C | ἐκάστου AMald: ἐκ τοῦ C | σημεῖα A | 2 πλειάδας (a alt in rasura) A, πλειάδος C | ἀ. τοῦ xv (cetera evanida) C | 3—5 om M | 4 σημεῖω AAld | 6, 7 habet etiam C | 6 οἷον ἀκίνητοι ἀπλανεῖς C ceteris usque ad ῥύμῃ omissis | 8 ἤδη δὲ ante καὶ C: om AMald | 9 οἷος M | Α. καὶ libri | δὲ om C | 10 ἀστρων om C | ἄστρον λέγεται οἷον Ald, cf Ach I p. 39 | 11 καὶ om A | 11, 2 ἄ. ὡς C | 12 π. τῷ II. C | 12, 3 supplevi evanida in C uncis (()) inclusa | 13 διάιττοντες acrispi: διαιτῶντες C | 13, 4 ὁ δὲ Ἄρ. πῶν ἀστέρας εἴρηκεν C | 21 ἔμπεδα — χρόνους om AAld | 22—25 habet etiam C | 22 καὶ ἐσκέψατο pro lemmate A | 23 post θεὸς verba ἡ δὲ (γὰρ A) διάνοια τοιαύτη ἐστὶν AM: omisi, cf C in textu | ὁ θεὸς (post παρορμαῖ) M: om AC | καὶ (i. e. κατ') ἀντ. C | 23, 4 τῶν κατὰ τ. β. C | 24 τοὺς οἰκείους χρόνους AC: om M | ἐκ τε τ. C | 26 μιν A | πρῶτόν τε om A | 27 ἡμῶν post θ. add M | τε om M

ἔχων εὐθελαί περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος¹. ἕως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σπονδῶν, τῷ τὴν μὲν πρώτην σπονδὴν εἶναι τῶν θεῶν τῶν Ὀλυμπίων, δευτέραν δὲ ἡρώων καὶ τρίτην Διὸς σωτήρος. Ὅμηρος δὲ (II IX 97) ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἔν σοι μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι².

πρῶτόν τε καὶ ὕστατον: ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς χρόνον καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν.

15. χαῖρε πάτερ: ἐπὶ τοῦ Διὸς ἄμφω <τῷ> χαῖρε³, ἐπεὶ ἄπὸς εἰ καὶ ἡ προτέρα γενεά. οἱ μὲν προτέραν γενεάν⁴ τοὺς Τιτᾶνάς φασιν, οὓς καλεῖσθαι τὸ νῦν οὐδένα λόγον ἔχει καταταρταρωθέντας ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἄλλοι τοὺς ἀδελφούς τοῦ Διὸς⁵ πρότερον γὰρ γεγόνασι καθ' Ἡσίοδον (Theog 468). προτέραν δὲ ἡμῶν γενεάν, τοὺς πρώτους καὶ πρὸ ἡμῶν ἀστρονόμους. βέλτιον δὲ καὶ τοὺς ἥρωας τοῖς προτέροις ἡμῶν νοεῖσθαι, ὧν καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἄστρον ἐπώνυμα, οἷον Περσεὺς Ὠρίων.

16. προτέρη γενεή: τινὲς τοὺς περὶ Ὀφλίωνα καὶ Εὐρυνόμην καὶ Οὐρανὸν <καὶ> Κρόνον· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων βασιλευσάντων πεποιήται τὴν κλησιν. τινὲς δὲ τοὺς ἥρωας, οὓς Ἡσίοδος προτέρη γενεή κατ' ἀπείρονα γαῖαν⁶ (Opp 160). ἄλλοι τὸ χρύσειον γένος, ἐπεὶ δικαιότερον ἐγένετο. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι τὴν τῶν μαθηματικῶν καὶ ποιητῶν, παρ' ὧν ἔλαβε καὶ τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν.

17. μειλίχαι μάλα πᾶσαι: μειλίχαι αἱ Μοῦσαι, ὅτι πρὸς πάντας καὶ καθόλου εὐμενεῖς.

20 <τοὺς γὰρ λόγων εἰλουμένους πρᾶιους ποιοῦντες φύσει διαλεγόμενους C>.

18. τεκμήρατε: πιστώσασθε, ἀπὸ τοῦ τεκμηρίου, καὶ εἰς τέλος ἀγάγετε· τὸ γὰρ τέκμωρ τέλος. ἄλλοι δὲ δεῖξατε.

1 πορευόμενος etiam 'De mundo' liber pseudaristotelicus p. 401 b 26: περιπορευόμενος Platonis codd | καὶ om A || 2 τῶν alt om A || 6 τε om A || 7 καὶ om AAld | sequitur schol de Iove (VI I 10) in A, cf p. 332, 1—11 || 8 πάτερ om A || 10 τὰ νῦν AAld | ἥδη ante κατατ. AAld || 11 ἄλλοι — Διὸς om A || 12, 3 καὶ προτέραν ἐαυτοῦ (ἢ πρ. γὰρ Ald) φησιν ὁ ποιητὴς γενεάν AAld ||

ἡμῶν
13 αὐτοῦ A, αὐτοῦ Ald || 14 κ. τοὺς ἀστέρας νοεῖσθαι ὧν καὶ A || 19 γαῖαν C || 23 μειλ. — πᾶσαι om A || 25, 6 τοὺς γὰρ λόγων ἐπιμελουμένους πρᾶιως ποιούσιν αἱ Μοῦσαι διαλέγεσθαι tentavi Aratea p. 39 || 27 ἀντὶ τοῦ πιστ. A Ald || 28 ἄγεται A, ἀγάγεται Ald | τέκμωρ M | τέκμωρ γὰρ τὸ τέλος καὶ τέκμαρ Ald | σημαίνει post τέλος A

19. οὗ μὲν ὁ μῶς· λέγει, ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως αὐτοῖς ἔλκονται, οὐ μὴν κινουῦνται· στηρίζονται γὰρ καὶ ἀναποδίζουσιν. § οὐρανῶι δὲ ἔλκονται ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ οὐρανῶι φέρονται.

ἄλλως. οὗ μὲν ὁ μῶς· οἱ ἀπλανεῖς πάντες ὡς πρὸς αἷ 5 σθῆσιν ἐπὶ μιᾷς ὑποκειμένοι ἐπιφανείας ὁμοίως συμπεριάγονται παντὶ μέρει τοῦ οὐρανοῦ ὁμοιοταχῶς μὲν, οὐ μὴν ἰσοταχῶς· ὁμοιοταχεῖς μὲν γὰρ εἰσιν ἀστέρες οἱ τὰς ὁμοίας περιφερείας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνῳ καὶ διανύοντες, ἰσοταχεῖς δὲ οἱ τὰς ἴσας περιφερείας ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινούμενοι, καθότι κινηθήσονται 10 οἱ ἐπὶ τοῦ ἡμερινοῦ τοῖς περὶ τοὺς πόλους κειμένους (ὁμοιοταχῶς). § Ὀμηρικὰ δὲ τὰ ἔπη καὶ λαμπρὰ ἢ προσεχῆς τοῖ ποιήματος ἀρχή. § περισπαστέον δὲ τὸ ὁ μῶς, ἔν' ἢ ὁμοίως δὲ τῆς ἡμέρας'. ἀκουστέον τὸ νυχθημέρας.

καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἔόντες· πολλοὶ τῶν γραμματι- 15 κῶν ἀντὶ τοῦ ἔόντες ((ι))όν((τες ἔ))γραψαν καὶ φασὶ πάντας τοὺς ἀστέρας πορεύεσθαι. § ἔστι δὲ ὁ λόγος Ἀράτῳ περὶ τῶν φαινομένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, οὐ τῶν πλανητῶν τῶν ἐπτά· οἱ γὰρ ἀπλανεῖς αἰεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστήκασιν καὶ μόνον συγκата- φέρονται καὶ ἀναφέρονται τῷ οὐρανῶι καὶ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ 20 ἔλκονται καὶ ἀναφέρονται πᾶσαν ἡμέραν. καὶ ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ ἤρκει, προσέθηκε τὸ συνεχές, κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν. μᾶλλον δὲ ὁ οὐρανὸς ἀδιαλείπτως κινεῖται, καθὰ φασιν οἱ ποιηταί. καὶ οἱ φυσικοὶ μηδὲν εἶναι ὀξύτερον εἰς κίνησιν οὐρανοῦ· 25 σκοπεῖν γάρ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πέρατος τοῦ ἀνατολικοῦ ἐν ἡ 3 ὥραις εἰς τὸ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται πέρας. ἡ δὲ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις γίνεται ἐκ τινων ἀναδυμιάσεων κατὰ τοὺς φυσικοὺς, αἵ τινες ἀναδυμιάσεις ἑνθμῶι τινι αὐτὸν κινουῖσιν.

ἄλλως· οἱ μὲν δὴ ἀστέρες πολλοὶ ὄντες καὶ κατ' ἄλλους ἄλλως τόπους κατεστηριγμένοι συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῶι 30

1 αὐτοῖς AM, om Ald || 5—14 schol bis et ad v. 19 et post v. 25 A (A¹ A²) | 5 εἰς τὸ αὐτό. τὸ οὗ μὲν ὁμοῦ pro lemmate A¹, lemma om A² | ὁ μῶς M | οἱ om A¹ | φησί post ἀπλ. A² || 6 ὑπὸ μᾶ κείμενοι ἐπιφανεία A² || 8 ὁμοιοταχῶς M | μὲν om A² | γάρ om A¹ || 10 κ. κινουῦνται A² || 11 οἱ om A¹ | τῶν — κειμένων A || 12, 3 Ὀμ. — ποιήματος ἀρχή om A¹, habet A² || 12 τὰ ἐπιχειρήματα καὶ λ. A² | λαμπρῶς M | ἢ προσεχῶς M || 12, 3 τοῦ π. ἀρχή A², ἀρχή τοῦ π. M || 13 δὴ A || 15 καὶ ἄλλυδις pro lemmate A, ἄλλοι ἔόντες M: coniunxi || 16 φασὶ om M || 17, 8 Ἀράτῳ δὲ περὶ τῶν φ. — α. ἔστιν ὁ λόγος A || 24 οἱ om M | εἶναι om M | ὀξύτερον post οὐρ. A || 25 σκοπεῖν M, evanidum in A | τ. πρώτου πέρατος A

καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ὁ δὲ νοούμενος ἄξων οὐδὲ κατ' ὀλίγον
κινεῖται, μένει δὲ ἀσάλευτος ἔχων τὴν γῆν μέσσην καὶ ἰσόρροπον.
περὶ δὲ τὸν ἄξωνα ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ δίνης ὁ οὐρανὸς κινεῖται.
τῶν δὲ περὶ τὸν οὐρανὸν οἱ περὶ τῷ ἄξωνι περατοποιοῦντες
5 πόλοι δύο, ὁ μὲν εἰς ἀφανῆς διὰ παντὸς ὑπὸ τῆς γῆς, (ὁ) κα-
λούμενος νότιος, ὁ δὲ ἀειφανῆς, ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα διὰ παντὸς
ὀρώμενος, ὁ καλούμενος βόρειος. ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ βορείου
πόλου Ἀρχτοὶ κατεστηριγμένοι τὴν ἴσην πορείαν ποιοῦνται.

20. οὐρανῷ ἔλκονται: τί ἐστὶν οὐρανός; ὁ περιέχων p. 862, 12
10 τὰ ἄλλα πάντα πλὴν αὐτοῦ.

τί ἐστὶν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεία διὰ τῶν πό- p. 816, 7 sq.
881, 4
λων ἐπιζευγνυμένη, μέσση μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο
πόλους πέρατα. καὶ περὶ ταύτην μένουσα(ν) ἡ σφαῖρα στρέφεται.

22. ἄξων αἰὲν ἄρηρεν: τὸν ἄξωνα συμβέβηκε νοεῖσθαι
15 εὐθείαν τινα καὶ ἀσάλευτον γραμμὴν ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου
μέχρι τοῦ νοτίου καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς, ἣι συμβέ-
βηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει, καθ' ἣν ἀμετα-
κίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτος αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ
20 τέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι ταῦτα καλοῦνται.

ἀτάλαντον ἀπάντη: διήκων γὰρ διὰ παντὸς τοῦ οὐρα-
νου εἰκότως τὴν γῆν αὐτοῦ οὖσαν κέντρον περιέχει καὶ διαπεῖρει
αὐτήν. μέσση οὖν τὴν γῆν διαπεῖρει. τὰ πλευρὰ τοίνυν τὰ παρ'
ἐκάτερα τοῦ ἄξωνος (ἴσα). § ἴσην αὐτὴν ἔχει καὶ ὑπ' αὐτοῦ τα-
25 λαντευομένην· ἴσην γὰρ αὐτὴν ἐξ ἑκατέρου μέρους ποιεῖ αὐτὸς
μέσος ὢν καὶ εἰς δύο αὐτὴν διαιρῶν.

ἀτάλαντον ἀπάντη: ἴσην καὶ ὁμοίαν· καὶ αὐτὴ γὰρ σφαι-
ροειδὴς καὶ ὁ οὐρανός. Ἡσίοδος (Theog 124, 5):

γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
30 οὐρανὸν ἀστερόεντα.

§ ἡ ἀτάλαντον ἴσην κατὰ διάστημα ὡς πρὸς τὰ δύο ἡμι-

1 ἡμέραν om A || 2—8 μένει δὲ — ποιοῦνται om A || 3 κινεῖται ὁ οὐρ.

A || 10, 1 αὐτοῦ τί (inserto δέ) ἐστὶν coniuncta M || 13 πόλλους A | ταῦτα
A || 14 ἄρηρεν om A || 14—16 τ. ἄ. συνμάτον γραμμὴν α. τ. β. π. μ. τ. νοτίου
διὰ μ. A || 16 ἣν libri || 18 καὶ om A | περιέχων A || 20 ταῦτα om A || 22 αὐτοῦ
οὖσαν om A || 23 δὲ τ. A | post διαπεῖρει add M ὥσπερ: om A | τοῦ παρ'
A || 24 post ἄξ. τῆς γῆς A || 26 ὢν scripsi: ὥν AMald | τέμνει (pro διαι-
ρῶν) A, -ων Ald || 28 ἡσίοδος M || 31 τὴν ἱ. A | τὸ δ. A

σφαίρια· ὅσον γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὴν τὸ ὕψος [ἡμισφαιρίου], τοσοῦτον ἐπὶ τὸ ὑπὸ γῆν μήκος ἄλλο [ἡμισφαίριον]· αὕτη γὰρ ἐν μέσῳ τῶν δύο ἡμισφαιρίων κεῖται.

23. οὐρανὸν — ἀγινεῖ: πολλὴ καὶ διάφορος ἐνταῦθα ζήτησις περὶ τὴν γραφὴν ἐγένετο τοῖς μαθηματικοῖς καὶ γραμμα-³ τικοῖς· οἱ μὲν γὰρ γραμματικοὶ ἀγνοήσαντες εἶπον 'περιάγει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸν ἄξονα'. ἔστι δὲ τοῦτο τῶν ἀτοπωτάτων· εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδώκαμεν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀράτου ἀντικρὺς εἰπόντος 'ἀλλὰ μάλ' αὕτως ἄξων αἰὲν ἄρρηρ' (v. 21, 2), πῶς οὗτοι περιάσθαι αὐτὸν φασιν; ἀλλ' οἱ μὲν μαθηματικοὶ τὸ¹⁰ αὐτὸν δασύνουσιν, ἢν' ἢ 'ἐαυτόν', ὁ δὲ λόγος 'περὶ δὲ τὸν ἄξονα ἄγει καὶ στρέφει ὁ οὐρανὸς ἐαυτόν', δύναται δὲ καὶ οὕτως ψιλουμένου τοῦ αὐτόν, ἢν' ἢ ὡς πρὸς τὰ προειρημένα 'περὶ δὲ τὸν ἄξονα αὐτὸν πάντα τὰ ἄστροι ὁ οὐρανὸς ἀγινεῖ καὶ περιφέρει'.¹⁵

ἄλλως. αὐτόν: περιάγει, ((ψηλὸν)), ὁ ἄξων τὸν οὐρανόν. οὐχ οὕτω δὲ ἔχει· ὁ γὰρ οὐρανὸς ἀφ' ἐαυτοῦ στρέφεται. ὥσπερ δὲ λέγομεν, ὅτι ὁ χρόνος πάντα φέρει καὶ τοὺς ὁδοιπόρους ἢ ὁδός (ex gr Callim epigr 28), οὕτως ὁ ἄξων τὸν οὐρανὸν φέρει.

24. καὶ μιν πειραίνουσιν —: ἀντὶ τοῦ περατοῦσιν· τὰ²⁰ γὰρ τοῦ ἄξονος πέρατα (οἱ) δύο εἰσὶ πόλοι, οὓς καὶ αὐτὸς ἐπάγει. § τοῦ δὲ ἄξονος τὰ πέρατα πόλοι εἰσὶν εἰρημένοι· περὶ γὰρ αὐτοὺς πολεῖται ὁ οὐρανὸς καὶ στρέφεται. γραμμὴ δὲ ἐστὶν εὐθεῖα ἢ ἀπὸ σημείου ἀρξαμένη, ὡς τὸ ὑποκείμενον· ἀπὸ γὰρ τινος ἀρχῆς ἐποιήσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ εἰς τι τέλος ἐλήξα-²⁵ μεν. ἢ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξονος τοὺς δύο πόλους ἔχει τοὺς ἀπὸ σημείου εἰς σημείον.

25. ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίλοπτος: οὐκ ἐσαφήνισε, ποῖον λέγει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιφερομένου ἐσήμανε τὸ ποῖον λέγει, δι-
λονότι τὸν νότιον. § ζητητέον δέ, τί δήποτε τὴν ἀρχὴν ἐθέλων³⁰

1 ὑπὲρ Ald §: περὶ AM | αὐτόν A || 4 περὶ δ' οὐρανός A Ald || 5 τοῖς om M || 6 γὰρ om A | οὖν om M Ald || 10 αὐτοὶ π. libri || 11 τὸ ante ἐ. M || 11—13 περὶ δὲ — προειρημένα om A || 14 ὡς τὸ προειρημένον post ἀγινεῖ add M || 16 lemma om A, ἄλλως om Ald || 16, 7 mutat Ald || 20 περατοῦσι M || 21 supplevi || 23 γ. αὐτόν ὁ οὐρ. στρέφει A || 24 σημασίας A | ἐστι post ὡς A || 24—27 figuram adscripterat in ima pagina (Vitruv p. 214, 4. 215, 7. 110, 21 R.) || 25 τινὸς ἀρχὴν ἐποιήσαμεν τὴν ἀρχὴν γραμμὴν A, τινὸς ἀρχῆς ποιητάμενοι τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς Ald || 26 δὲ A: μὲν M, οὖν Ald || 28 ὁποῖον A || 29 ἐδήλωσε A

ποιήσασθαι πρῶτον τοῦ νοτίου ἐμνήσθη. καὶ φαιμεν, ὅτι ἤμελλε διατρέψαι ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ. καὶ διὰ τοῦτο τὸν νότιον προέταξε τοῦ βορείου.

26. ὑπόθεν ὠκεανοῖο: ἀντὶ τοῦ ὠκεανοῦ. ὑψηλότερος
 5 γὰρ ἔστι καὶ ἀειφανής, οὐδέποτε δνόμενος. καὶ Ὅμηρος περὶ
 τῆς Ἀρκτου, ἣ ἔστιν ἐν τούτῳ, 'οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν
 ὠκεανοῖο' (Π XVIII 489. Od V 275). μόνη γὰρ οὐ δύεται τῶν
 ἄλλων δνομένων (ἡ δλων) ἢ ἀπὸ μέρους τινός, ὡς ὁ Κηφεὺς
 ἀπὸ ἄκρας κεφαλῆς (Aratus v. 650).
- 10 ἄλλως: ὠκεανὸν λέγει ὁ Ἄρατος τὸν ὀρίζοντα ποιητικῶς.
 ἔστι δὲ ὁ ὀρίζων, μεθ' ὃν οὐδὲν ἔτι ἔστιν, ἐπειδὴ ἡ ἐκτὸς θά-
 λασσα καὶ μεγάλη ὠκεανὸς καλεῖται, παρόσον ὠκέως ῥεῖ· κύκλῳ
 μὲν γὰρ τὴν καθ' ἡμᾶς περικεῖται οἰκουμένην, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ
 εἰς αὐτὸν αἶ τε δύσεις καὶ ἀνατολαὶ γίνονται, καθάπερ καὶ
 15 Ὅμηρος πολλαχοῦ εἴρηκεν. παρηκολούθηκε δὲ αὐτῷ ἐλπόντι
 ὠκεανὸν τὸν ὀρίζοντα· δημιουργῶ γὰρ τῷ Ἡφαίστῳ χρησά-
 μενος τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος ταύτην ὑπέθετο κόσμον μίμημα,
 ὅπου δὴ τελευταῖον τὸν ὠκεανὸν ἐποίησεν (Π XVIII 607). ὁ δὲ
 Ἡρόδοτος οὐ παραδέχεται τὸν ὠκεανόν, τὸ σύμπαν λέγων τι
 20 πλάσμα εἶναι ποιητικόν, Ἀτλαντικὸν δὲ αὐτὸ πέλαγος (λέγει)
 (Π 53. IV 8).

δύω δὲ μιν ἀμφὶς ἔχουσιν: τὸν βόρειον πόλον.

27. Ἀρκτοι ἅμα τροχόωσι: ἀντὶ τοῦ ἅμα τρέχουσιν·
 διὰ τοῦτο γὰρ Ἀμαξαι ὠνομάσθησαν· διτταὶ γὰρ εἰσιν, ὧν τὴν
 25 μὲν μεῖζονα Ναύπλιος εὗρε, τὴν δὲ ἐλάττονα Θαλῆς ὁ σοφός.
 § λέγει δὲ τὴν ἐλάττονα κυνὸς εἰκόνα εἶναι, ἥτις ἦν Καλλιστὺς, ὅτε

1 νότου A | ἔμελλε AAld || 3 sequitur schol alterum ad v. 19 hic repe-
 titum, cf p. 340, 5 sqq. || 4 ὑψ. ἐκ βορέαο pro lemmate M | ἀντὶ τ. ὠκ. om
 AAld || 6 ἥτις ἔστιν A || 9 κόσμον ante κεφ. A || 10 ἄλλως om A | ποιητικὸς
 A || 11 ἔστι δὲ traieci: δέ ἐστι AM; ὀρίζων μὲν γὰρ ἔστι Ald | ἔτι om A |
 ἡ om A || 12, 3 x. δὲ τὴν Ald || 13 δὲ om M || 14 αἱ τὰς δ. A | καθάπερ καὶ
 om A || 16 ὠκεανὸν Ald: om AM || 17 ταύτην scripsi: ἦν M; τὴν τοῦ Ἀχ.
 ἀσπίδα ἦν A, τὴν τοῦ Ἀχ. ἀσπίδα ποιεῖ ἦν Ald || 18 ὅπου δὴ om A || 19, 20
 δὲ λέγει πλ. AAld || 20 καλεῖ add post πέλ. Ald || 22 δύο A | ἔχουσιν cf
 ed | δηλονότι post π. A || 23 περὶ τὸν βόρειον πόλον Ἀρκτοι ἅμα τρο-
 χόωσιν ante ἀντὶ post lemma A || 24 γὰρ τοῦτο A || 25 πρώτην (pro μεῖζ.)
 A | τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάσσονα A | θαλάσσης ὁ σ. A || 26 λέγει scil aut is
 quem exscribo aut certus quidam scriptor, cuius nomen excidit (possis de
 'Hesiodi' Astronomia [fr 15] cogitare, cf alterum ad v. 27 scholium p. 344, 10 sqq.) |
 εἰκόνα κυνὸς A | ὅτι post K. A, ἥτις Ald, om M

συγκυνηγὸς ἦν τῇ Ἀρτέμιδι, ἀποθανούσης δὲ αὐτῆς ἀπέθανεν. § τὸ δὲ ὄνομα (36) ἔχει διὰ τὸ οὐρὰν κυνὸς ἔχειν.

ἅμα τροχόωσιν: ἀλλήλαις ἐπιφέρονται.

τὸ δὲ καλέονται Ἀμαξαι: καὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἅμαξαι ἴσως τάχει τῶν βοῶν⁵ χρωμένων ἐν τῇ πορείᾳ. διαγράφεται δὲ ἐν ἑκατέρᾳ πλινθίον τι καὶ ὁ θυμός, οἱ μὲν τέσσαρες ἐν τῷ σώματι πλινθίον, θυμὸς δὲ ἡ οὐρά. Ὅμηρος Ἄρκτον κυρίως, Ἀμαξαν δὲ κατ' ἐπίκλησιν (Π XVIII 487. Od V 273).

Περὶ Ἄρκτων. τὴν μίαν τούτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ'¹⁰ ὀλίγον ὀνομάζει Ἑλλίχην (37), Ἡσιόδος φησι (fr 15) Λυκάονος θυγατέρα εἶναι καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλῆσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι, φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι ἐν τοῖς πρότερον κλέπτουσιν τῇ Ἀρτέμιδι τὸ σύμπωμα. ἤδη δὲ ἐπίτοκον οὖσαν ὀφθῆναι¹⁵ ὑπ' αὐτῆς λουομένην. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριώσαι αὐτήν. καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους. μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λυκαῖον, ὃ ἐστὶ τοῖ Διὸς λεγόμενον ἄβατον,²⁰ ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ (δὲ) τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ αὐτὴν τῶν Ἀρκάδων ἀναιρεῖσθαι μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ σύμπωμα.

ib ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑπτὰ ἀμυδρούς, ἐφ' ἑκατέρων τῶν νώτων δύο, ἐπὶ ταῖς ὠμοπλάταις α', ἐπὶ τοῖς ἔμ-

1 συναπέθανε καὶ ἡ κύων Ald || 2 scil ἡ Κυνόσουρα | κυνὸς οὐρὰν Ald || 3 ἅματροχόωσιν M, om AAld | ἐπιφέρονται AAld || 4 lemma om M || 5 ἴσταχει (sic) A || 6 γὰρ M | ἑκατέρω A || 7 οἱ μὲν — πλινθίον om A || 8 Ὅμηρος M: ὁ μὲν AAld | ἄρκτι A, ἄρκτον Ald || 10—13 habet C fabulae initium τὴν μεζιζονα Ἄρκτον Ἡσιόδος εἶρηκε Λυκάονος εἶναι θυγατέρα, ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ κατοικοῦσαν ἐλῆσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν θήραν ἐν τοῖς ὄρεσι || 10 περὶ ἄρκτων AM (in margine): ἄρκτοι M in textu, utrumque om Ald || 11 δὲ post Ἡσιόδος M: om AC || 13—15 ποιεῖσθαι φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν ὀφθῆναι AAld || 14 λέγουσαν M: corr Wilam, cf Cat p. 181 b 8 || 20 λυκαῖον AMAld || 21 supplēvi || 24 δὲ om A || 24, 5 σύμπωμα A Ald Cat: πῶμα M, ruinam interpres lat || 27 νώτων δύο M, νώτων ζ' (8ξ Ald) δύο A Ald; verum est ὦτων (cf Cat p. 182 b 23), at vitium iam schol in Germ AP innotuit (Robert p. 54 adn) || 27—p. 345, 1 τοῖς — ποσὶν AAld: τοῖς — πόδας M

προσθεν ποσὶ δύο, ἐπ' ἄκρων τῆς ῥάχεως ἓνα λαμπρόν, ἐπὶ δὲ ⁴³³ τοῦ ὀπισθίου σκέλους δύο, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν β', ἐπὶ τῆς κέρκου τρεῖς. οἱ πάντες κδ'.

οὗ χρηὴ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ τινὰς οἶεσθαι ἄρκτους καὶ ἀμάξας, ⁵ ἀλλὰ πέντε αἰτίας εὐλόγως τῆς ἀστροθεσίας τίθενται· ἡ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν τοῦνομα τῷ ἄστρῳ, ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἡ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κύνων (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Κυνὸς λυτῆαν οἱ χειρσαῖοι κύνες ὡς ἐπὶ πλειστον), ἡ μυθικῶς, ὡς ἡ μεταβληθεῖσα Καλλιιστὴ εἰς ἄρκτον, ἡ κατὰ τιμὴν, ὡς οἱ Διό- ¹⁰ σκουροι οἱ Δίδυμοι, ἡ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ζωιδίων. αἱ τοίνυν Ἀρκτοὶ Ἀμαξαὶ μὲν καθ' ὁμοιότητα, Ἀρκτοὶ δὲ μυθικῶς.

τὸ δὲ καλέονται Ἀμαξαι· διὰ τοῦτο (φησὶ), διὰ τὸ τρέχειν ὡς ἄμαξαι, ταύτην τὴν ὀνομασίαν ἔσχον, ἡ διὰ τὸ ἔχειν ¹⁵ σχῆμα ἀμάξης τῶν τεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαβανομένων, τῶν δὲ τριῶν τῆς οὐρᾶς ἀντὶ ἑνὸς.

ἄλλως: Ἀμαξαι διὰ τὸ ἅμα ἐν τῷ ἄξονι καὶ τῇ τοίτου ἀρχῇ εἶναι, ἡ ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν δύο εἴληφεν· κυρίως γὰρ ἡ Ἑλλκη Ἀμαξα λέγεται· οἱ γὰρ ἐπὶ ²⁰ αὐτῆς ἀστέρες ἀμάξης τύπον ἔχουσιν, (ὧν) οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ πλινθίου τέσσαρες (πλινθίον δὲ λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις πᾶν τετράγωνον) (τοὺς τροχοὺς), οἱ δὲ τρεῖς ἐπὶ μήκος τὸν ἑνὸς πληροῦσιν. δειξόμεν δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπὶ τῶν δύο λεγόμενον (Od VIII 229) 'δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἶστωι'· τὸ γὰρ ²⁵ ἀκοντίζειν ἴδιον μόνον ἐπὶ δόρατος, ὃ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰστοῦ αὐτὸ ἔθιγεν.

28. αἱ δ' ἥτοι κεφαλᾶς: ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξῦας τὰς κεφαλὰς ἔχουσι τετραμμένας, οὐκ ἐπὶ τὰς αὐτῶν, ὡς Ἀρίσταρ-

1 ἄκρων AAld: ἄκρον M | δὲ om AAld || 3 τρεῖς om AAld || 4—11 bre-
vius Par δεῖ γινώσκειν, ὡς κατὰ πέντε αἰτίας ἡ ἀστροθεσία γέγονεν, ἡ
καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἡ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κύνων, ἡ μυθι-
κῶς, ὡς — τιμὴν et cetera usque ad ζωιδίων, quae non enotabo, vide ad
l. 10 || 5 ἄς post αἰτίας M: om AAld | εὐλόγως AAld: om M | τίθ. τῆς
ἀστρ. AAld || 8 ὡς ἐπὶ πλ. om AAld | πλειστον S: πλήθους M || 10 οἱ Par:
om MAld | δίδοιμοι Par || 11 ζωιδίων MAld ut semper || 13 Ἀμαξαι om
AAld || 14 ἄμαξαι superscripto ἡ ἅμα A | ἔχουσιν AAld || 17 ἄλλως om A ||
20 αὐτῆς om AAld | τόπον A || 22 μήκος AAld: μήκους M || 23 δειξόμεν A |
τὸ ἐφ' ἑνὸς λεγόμενον καὶ ἐπὶ τῶν δύο ληφθὲν Ald || 24 ἀκόντιζεν AAld ||
25 ἐ. τοῦ δ. Ald | καὶ MAld: β A || 27 δὴ τοι AAld | ἀλλήλων superscripto
τῶν ἀγγέλων A, cf ad p. 346, 3

χος ὁ γραμματικὸς ὠιήθη (cf *Aratea* p. 201) τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν ἱξὺν ἀποστρέφειν παρὰ τὸ φαινόμενον· ὁρῶσι γὰρ εἰς τοῦμπροσθεν καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλήλαις ἀντεστραμμέναι. ἡ δὲ ἱξὺς λέγεται καὶ ἄκνηστις, ἣν οὐκ ἔστι ξύσαι οὐδὲ ράιδιον κνήσαι.

5

30. ἔμπαλιν: χωρίς, εἰς τοῦπίσω. ὃ καὶ ἐπιφέρει λέγων εἰς ὤμους τετραμμέναι (30).

30, 1. εἰ ἔτεδον δὴ, Κρήτηθεν κείναι γε: ὁ Ἄρατος τὸ ποίημα τὸ ἑαυτοῦ (ἐν) τοῖς ποιητικοῖς μᾶλλον εἶναι θελήσας, ἀλλ' οὐχὶ μόνον φυσικώτατον, ὅπερ ἴδιον ποιητοῦ, τοῦτο μετα- 10 χειρίζεται, λέγω δὴ τὸν μῦθον, κατὰ καιρὸν μέντοι, οὐκ ἀπιθάνως· καὶ ὥς μὲν ποιητὴς παρσιδάγει, ὥς δὲ περὶ φυσικῶν διαλεγόμενος οὐ πάντῳ μύθῳ συντρέχειν δοκεῖ. ἐπήγαγε γοῦν τὸ εἰ ἔτεδον δὴ, ὅπερ ἐστὶ δισταγμοῦ, ἥτοι τοῦ ἀμφιβάλλοντος. ὁ δὲ μῦθος βούλεται ταύτας ἀνατετραφηκέναι τὸν Δία ἐν 15 Κρήτῃ, ὅτε τὴν πυρρίχην, ἣ ἔστιν ἔνοπλιος ὄρχησις, γενέσθαι λέγεται, ἣν ὀρχούμενοι οἱ Κορύβαντες ἐπὶ ὅλον ἐνιαυτὸν τὸν Δία ἔθρευσαν, λαθόντες τὸν Κρόνον.

33. Δίκτωι: ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης πλησίον τῆς Ἰδης τοῦ Κρητικοῦ ὄρους, ἐνθα ἔστιν Ἀλσειὺς Διὸς τέμενος. (ἐκλήθη 20 δὲ οὗτος) παρὰ τὸ περικείμενον ἄλσος.

σχεδὸν Ἰδαίοιο: τινὲς γράφουσι σχεδὸν Αἰγαίοιο παρ' Ἡσιόδου (*Theog* 484) λαβόντες, φάσκοντες τραφῆναι τὸν Δία Ἀιγαίῳ ἐν ὄρει πεπνυκασμένῳ ὑλήεντι'. εἰ δὲ μηδὲν ἔστιν ὄρος ἐν Κρήτῃ Αἰγαίον, ἅμεινον διαστέλλειν τῇ ἀναγνώσει 25 ὃ μιν — ὅτε αὐτόν — κουρίζοντα Δίκτωι ἐν εὐώδει

2 ἐπιστρέφειν ΑΔαδ | περὶ Α || 3 τὸ ἔμπροσθεν Α | ἀγγίχλαις superscripto ἢ ἀλλήλαις Α, πρὸς ἑαυτὰς Αδ | ἀντεστραμμέναι scripsi (*Aratea* l c): ἀνατετραμμέναι ΑΜΑδ || 4 ἔξεστι ΑΔαδ | ράιδιον scripsi: ράιον ΑΜ Αδ || 6, 7 schol om ΑΑδ || 8 ἐκεῖναι γε Μ, om ΑΑδ || 9 θελήσας εἶναι Α Αδ | τὸ ἑαυτοῦ ποίημα καὶ ποιητικὸν πως θελ. εἶναι ἀλλ' — 10 φυσικὸν Αδ || 10 ἐστὶ post ἴδιον Αδ || 10.1 ἰδ. τοῦτο τῆς τοῦ ποιητοῦ μεταχειρίσεως λέγων Α, ἰδ. ε. ποιητοῦ τὸν μῦθον λέγω κατὰ καιρὸν καὶ οὐκ ἀπιθάνως μεταχειρίζεται καὶ ὥς μὲν Αδ || 11 λέγων Μ, cf Αδ | μέντοι-om Α || 13 γ' οὐν Μ, οὐν ΑΑδ || 14 δισταγμοῦ ἥτοι om Μ || 15 τὸν Δία Μ, evanidum in Α, om Αδ || 16 ἔνοπλος ΑΑδ || 16, 7 γενέσθαι λέγεται om Μ || 18 λανθάνοντες Αδ || 19 Δίκτον post lemma ΑΑδ || 20 scripsi: ἄλσειον ΑΜΑδ || 21 scripsi: περὶ τὸ περικ. ΑΜ, παρὰ τὸ παρακ. Αδ || 21 ἢ ἄλσος superscriptit ad ἄλσος Α, om Μ, perfectit corruptelam Αδ παρ. ἐκεῖ ὄρος ἄλσις || 22 Ἰδαίοιο om ΑΑδ | αἰγαίοιο Μ || 24 ἐν αἰγαίῳ ὄρει ΑΑδ

καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς (ἄρχεσθαι) ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο ἄνθρωποι
 ἐγκατέθεντο (34) καὶ νοεῖν, ὅτι ἐγεννήθη μὲν ἐν τῇ Δίκτῃ,
 μετεκομίσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἄντρον τῆς Ἰδῆς. Ζηνόδοτος δὲ ὁ Μαλ-
 λώτης (Aratea p. 163) δίκτον ἤκουσε τὸ καλούμενον δίκταμνον,
 5 καὶ διὰ τοῦτο καὶ εὐώδες τοῦτο εἰρηθῆναι. § δοκεῖ δὲ πρὸς εὐτο-
 κίαν συμβάλλεσθαι αὐτό. ὥι καὶ τὴν Εἰλείθυιαν στέφουσι, καὶ
 πού ἐπ' αὐτῆς Εὐφορίων (fr 79 Mein) 'στεψαμένη θαλεροῖσι
 συνήντετο δικτάμοισι'. § καὶ ταῖς αἰξὶ δὲ προσφιλεῖς ἡ βοτάνη.
 βέλει γὰρ τρωθεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτὴν ἀποβάλλονται τὸ
 10 βέλος. § Κούρητες καὶ Κορύβαντες καὶ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι οἱ αὐ-
 τοὶ εἰσι, περὶ ὧν καὶ Ἀπολλώνιος (Arg I 1129 sqq.).

Apollodorus
 Atheniensis
 (schol Eurip
 Hipp 78)

Alexander
 Myndius (Plut
 De soll anim
 c. 20, Ael V H
 I c. 10, schol
 Verg Aen XII
 412; of Aratea
 p. 264)

Ἰδαίοιο: ζητοῦσι δὲ, τίνος χάριν τὸ Δίκτον εἶναι φησι
 πλησίον τοῦ Ἰδαίου ὄρους (ἔστι γὰρ πολὺ τὸ διάστημα), ἀλλ'
 ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ εὐώδει, οὐδὲν ζητηθήσεται. καὶ τὸ ὄρ(ε)ος
 15 σχεδὸν Ἰδαίοιο συναπτεόν εἰς τὸ ἄντρον ἐν ὧι κατέθεντο.

ἔδει δὲ εἰπεῖν 'Δίκτῃ', ἀλλ' οἱ ποιηταὶ εἰώθασιν τὰ γένη
 ἐναλλάσσειν. ὥς χώρα χώρος ὠνὴ ἄνος, οὕτως οὖν Δίκτῃ Δίκ-
 τος. κατὰ τροπὴν οὖν τοῦ σ εἰς δ γίνεται. λέγεται δὲ καὶ
 οὕτως παρὰ τὸ ἐκείσε τὸν Δία τεχθῆναι.

20 εὐώδει δὲ διὰ τὴν ἐκείσε λεγομένην φύεσθαι βοτάνην τὴν
 δίκταμνον καλουμένην.

(περὶ Δίκτον. Δίκτῃ ἦν, καὶ εἶπεν αὐτὸ Δίκτος· ἔθος
 γὰρ παρεναλ(λ)άσσειν τὰ γένη, ὥς παρ' Ὀμήρῳ χολὴ χόλος.
 οὕτως δὲ ὀνομάζεται διὰ τὸ δίκταμ(ν)ον γίνεσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ
 25 ὄρει. προσφιλεῖς δὲ αὕτη ἡ βοτάνη ταῖς αἰξίν· βέλει γὰρ τρω-
 θεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτὴν ἀποβάλλονται τὸ βέλος Par).

35. Δικταῖοι Κούρητες: οἱ Κούρητες ἐκάλουν τὴν μὲν

1 εἶτα (omisso καὶ) ἀφ' AAld || 2 καὶ δὴ νοητέον ὅτι AAld || 3, 4 ὁ μα-
 κεδών A § 5 καὶ ante διὰ om M || 6 αὐτῷ A | ὥι om A; συμβ. διὸ καὶ τ. Ell.
 τούτῳ Ald || 7 φησιν post Εὐφ. AAld || 8 δὴ AAld | ἡ βάτος A || 9 καὶ om
 Ald, dein ὀρύττουσιν αὐτὴν καὶ | αὐταὶ M | ἀποβάλλουσι AAld || 10 κούρη-
 τες δὲ x. AAld | κορυβάντιοι A || 11 ἀπόλλ AM, om περὶ — Ἀπ. et sequentia
 usque ad 15 immutat Ald || 12 lemma om A | δέ τινες τίνος A | τὸ δίκτον
 εἶναι φησι A: τὴν δίκτην φασὶν εἶναι M || 13 ὄρους A | γ. καταπολὺ A ||
 14 πλησίον (post ὄρ.) A || 15 ἄνθρωποι Ald | ἐν ὧι κατέθεντο om Ald || 18 οὖν
 om A | γίνεται om MAld | κατὰ — γίνεται non intellego | καὶ om Ald, λέ-
 γεται δὲ καὶ οὕτως om M || 19 παρὰ AM: περὶ Ald | τὸν Δία ἐκείσε A ||
 20 ἐ. φυομένην β. A || 20, 1 τὴν καλ. δίκταμνον A

μικρὰν Κυνόσουραν διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, τὴν δὲ ἑτέραν Ἑλικὴν διὰ τὸ ἐλίσσεσθαι καὶ ἐλικώδη πως τὴν οὐρὰν ἔχειν καὶ διὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ οὐρανοῦ. § κατ' ἐξοχὴν ὠνομάσθη πάντων, ὡς ὁ λέων θῆρ κατ' ἐξοχὴν πάντων.

37. τῇ δ' ἐτέρῃν Ἑλικὴν: τὴν μείζονα Ἀρχιὸν Ἑλικὴν 5
παρὰ τὰς ἑλικας καὶ συστροφὰς αὐτῆς· μείζους γὰρ ἔχει τὰς περιφορὰς τῆς Κυνοσοῦρας, ἅτε καὶ μείζων οὐσα κατὰ τὸ μέγεθος· ἡ μὲν γὰρ Κυνόσουρα περὶ τὸν πόλον ἐστίν, ἡ δὲ περὶ τὸν ὅλον βόρειον κύκλον. τινὲς δὲ λέγουσιν καὶ ἐλικωπας ἐνταυθα τοὺς Ἑλληνας ὀνομασθῆναι, ὅτι πρὸς τὴν Ἑλικὴν ἔχουσι 10 τοὺς ὥπας πλέοντες, ποῦ δέον τὰς ναυς ἀγαγεῖν.

39. τῇ δ' ἄρα Φοίνικες: τῇ Κυνοσοῦραι τῇ μικραῖ·
βραχεῖα γὰρ οὐσα ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεται καὶ ἐστὶ μᾶλλον τῆς Ἑλικῆς εὐσύνοπτος, οὐ τῇ λαμπηδόνι (ἀμυδρὰ γάρ), ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἑτέρα ἐν τῇ περιφορᾷ μείζων 15 κυκλονμένη οὐκ ἐστὶν εὐσύνοπτος διὰ τὸ πολυφερές. § πεπιστεύεται δέ, ὡς ἀκριβέστεροι Φοίνικες τὰ ναυτικά καὶ ἐμπειρότεροι τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἐλάσσω βλέποντες· ὁ γὰρ εὐρετῆς αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐν ἀγνωσταί τῆς μικρᾶς ὄντες πρὸς τὴν Ἑλικὴν ὀρῶντες ὡς 20 μείζονα διέπλεον καὶ πλέουσιν. ὅθεν αὐτοὺς Ὅμηρος ἐλικωπες Ἀχαιοί (II I 389 al), ὡς εἰς αὐτὴν τοὺς ὥπας ἀνατείνοντες. οἱ δὲ λέγοντες ((εὐοφθάλμ)ου((ς)) τοὺς ἐλικωπας ἀμαρτάνουσιν· παρθένων γὰρ τὸ ἐπίθετον (II I 98).

41. πολλὴ φαινομένη: οὐ τῷ μεγέθει, ἀλλὰ τῇ λαμ- 25
πηδόνι. § τὸ δὲ πρώτης ἀπὸ νυκτός ἀπὸ ἐσπέρας φησίν·

3 ἐξοχὴν πάντων ὦν. AAld || 4 πάντων om AAld | ὠνομάσθη post ἐξοχὴν add A, ἐξ. εἴρηται Ald || 9 ὅτι post λέγ. add AM: omisi || 10 τὴν μὲν οὖν Ἑλικὴν τεκμήριον οἱ Ἕλληνες ἔχουσι πλέοντες ὅπου χρη τὰς ναυς ἀγεῖν ἤγουν στρέφειν Ald || 11 τοῦ δέοντος τὰς A | ἀγειν A || 13 γὰρ om

A || 13, 4 τῆς Ἑλικῆς om M || 14 ἀμυδρον A || 14, 5 τὸ ἐν ταυτῷ A || 17 οἱ Φ. A; οἱ οὖν Φ. ὡς ἀκρ. τὰ ν. κ. ἐμπ. τ. Ἑ. θαρροῦντες παρὰ τὴν ἐλάσσω βλέπουσι καὶ ἅμα ὁ εὐρ. αὐτῆς Θ. κτλ. post πολυφερές Ald || 17 εἰσι post ἐμπ. A || 18 παρὰ τ. AAld || 21 μ. διαπλέουσιν ὅθεν omisiis mediis AAld | ὁ Ὅμ. AAld || 21, 2 ἐλικωπας καλεῖ ὡς AAld || 22 ἀνατείνοντας AAld || 23 λέγουσιν A | post ἐλικωπας A οὔτινες καὶ ἀμ. | οἱ δὲ λέγ. διὰ τὸ εὐοφθ. εἶναι τοὺς Ἑλλ. ἐλ. καλεῖσθαι ἀμαρτάνουσιν Ald || 26 φησίν om M

Cratetis Home-
rica (schol. II
Lips III 190
p. 169 B. Ara-
tea p. 167 sqq.)
cf Hyg II 2
p. 83, 6—16

εὐθέως γὰρ δύντος ἡλίου φαίνεται· ἔστι μὲν γὰρ δι' ὄλου, ἀλλὰ μεθ' ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου κρύπτεται.

42. ἡ δ' ἑτέρη ὀλίγη μέν· ἡ δὲ Κυνόσουρα τῷ φωτὶ μὲν ὀλίγη (ἔστι γὰρ ἀμυδροτέρα), τοῖς δὲ ναυτιλλομένοις ἐπιτηδειο-
5 τέρα. καὶ ἐπιφέρει, ὅτι ἐλάττονι στροφῇ χρῆται καὶ περιφορᾷ. ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ στρεφομένη εὐσύνοπτός ἐστιν οὐ μεγάλην τὴν περιφορὰν ποιουμένη καὶ ἀποπλανῶσα τοῦ τόπου τὴν θάαν, ὡς ἡ Ἑλλκη.

45. τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας —: ἀντὶ τοῦ δι' ἀμφοτέρων
10 αὐτῶν εἰλεῖται ὁ Δράκων. § ἡ ὅτι διαχωρίζει τὰς ἀμφοτέρας. § πτώσις δὲ ἀντὶ πτώσεως. ἔστι δὲ τὸ τοι(οῦτον) ἑλληνισμός. § τὸ δὲ ποταμοῖο ἅμα καὶ πρὸς τὸ πολυκαμπὲς τῶν ποταμίων ὑδάτων καὶ πρὸς τὸ τοῦ Δράκοντος μέγεθος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτὴς φαίνεται· ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν εἶκασε
15 δράκοντι εἰπὼν ('Catal' fr 65 Rz) 'καὶ τε δι' Ἐρχομενοῦ ἤπειγ-
μένος εἰσι δράκων ὥς', οὗτος δὲ τὸνναντίον δράκοντι ποταμὸν ἀπείκασεν. § Δράκων δὲ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀνείλε Κάδμος, καθ' Cat p. 187 b sq.
ἑτέρους δὲ ὁ τὰ μῆλα φυλάσσω τῶν Ἑσπερίδων, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς, ὁ Πύθων.
20 ἀπορρώξ: ὡς καὶ Ὀμηρος (II II 755) 'Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ', ἀπόρροια καὶ ἀπόσπασμα.

46. εἰλεῖται, μέγα θαῦμα: καθ' ὑπερβολὴν λαμπρὸς
ων καὶ μέγας ἀμφοτέρας διέζωκε τὰς Ἄρκτους. § φέρεται δὲ
περὶ τοῦ Δράκοντος Κρητικὸς μῦθος, ὡς ἄρα ἐπιόντος ποτὲ τοῦ
25 Κρόνου ὁ Ζεὺς εἰλαβηθεὶς ἑαυτὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφω-
σε, τὰς δὲ τροφούς εἰς ἄρκτους, καὶ ἀπατήσας τὸν πατέρα

1 δύντος scripsi: δύν (τ incertum) A, δύναντος MAld | καὶ ante ἔστι A | 2 μεθ'ἡμέραν M | 3 μὲν om A | τῷ AAld: τῇ M | 4 ἄμ. γὰρ Ald | 7 ἀποπλανῶσαν AAld | 8 ἡ μ(εῖ Ald)ζων Ἑλ. AAld | 9 ante schol v. 45 οἱ Κούρητες ἐκάλουν καὶ ἐρ' ὅπισθεν A, cf p. 347, 27 | 10 ὁ Δρ. εἰλεῖται AAld | ἡ — ἀμφοτέρας post ἑλλ. (l. 11) Ald | τὰς om Ald | 11 τῆς ante πτ. in M evanidum: om AAld | καὶ ἔστι τὸ A, καὶ καλεῖται τὸ Ald | τοιοῦτο Ald | post ἑλλ. A ὡς καὶ — ἀπόσπασμα sine lemmate (l. 20, 1) | 12 ἅμα καὶ deesse videtur in A; παραβάλλει omisso ἅμα καὶ πρὸς et καὶ post ἑδ. Ald | 14 ἐκεῖνος AAld: οὗτος M | 15 δράκοντα A | δι' Ἐρχομενοῦ Strabo IX p. 424 (Aratea p. 271): διερχόμενον M, διερχόμενος AAld | 15, 6 ἡπειγμένος MAld: -ως A, εἰλιγμένος Strabo | 16 δράκοντα Ald | 16, 7 ποτ. ὠνόμασε μᾶλλον δὲ ἀπείκασε AAld | 17 ἐστιν om AAld | 18, 9 cf 'Orphei' mei p. 252 | 20 cf ad l. 11 | ἀπορρώξ om M | ὡς om AAld | 21 οἷον ante ἀπόρροια Ald | 23 διέζωσε Ald, διεξέδωκε A | 24 ὡς ἄρα om M | 25 μὲν αὐτὸν M

Sphaera p. 164, 4

Cat p. 187 b sq.

fort Epimenides (Aratea p. 342), cf p. 821, 18 sqq. 390, 18 sqq.

μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν τὸ συμβὰν ἐαυτῷ τε καὶ ταῖς τροφοῖς τῷ ἄρκτικῷ ἐνεστήριξε κύκλωι. ὡς ἂν οὖν εἰδῶς ὁ ποιητής, ὅτι μετεμορφώθη εἰς δράκοντα, εἶπε (v. 15) χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα. § τὸ δὲ περὶ τ' ἀμφὶ τε ἀντὶ τοῦ περὶ τὰς Ἀρκτους καὶ ὑπὸ τὰς Ἀρκτους κεκλασμένους. 5

47. αἶ δ' ἄρα οἱ σπείρης: αἵτινες Ἀρκτοι ἐκατέρωθεν αὐτοῦ τῆς σπείρας τὸν ὠκεανὸν φυλάττονται· μόναι γὰρ οὐ δύ-
νουσι διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τῷ βορειοτέρῳ.

49. αὐτὰρ ὃ γ' ἄλλην μὲν νεάτηι: περὶ τῶν δύο Ἀρκτων ὁ λόγος. λέγει δέ· ὁ Δράκων ἐτέρα μὲν τῶν Ἀρκτων τῇ ἐσχά-
10 τη αὐτοῦ οὐρᾷ ἀποτείνεται. § γράφεται δὲ καὶ ἐπιτέλλεται·
κατὰ γὰρ τὴν οὐρὰν ἀποτετάται ὁ Δράκων. ἔστιν οὖν περὶ τὴν
κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης ἡ οὐρά, ὡς φησιν ἐξῆς (v. 50, 1). § περι-
τέμνεται (50) ἀντὶ τοῦ περιλαμβάνει τὴν Κυνόσουραν.

53. καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις: ἡ σπείρα φθάνει, 15
φησιν, ἄχρι τοῦ ὀπισθίου.

54. ἐκ δ' αὐτῆς παλίνορσος: ἡ σπείρα, φησιν, ἐξ ὑπο-
στροφῆς ἀναστρέφει. ὅπερ δὲ ὁ ποιητής ἐπὶ τοῦ φοβουμένου
τὸν δράκοντα εἶπεν (Π III 33) 'ὡς δ' ὅτε τις — δράκοντα ἰδὼν —',
τοῦτο οὖν ὁ Ἀρατος ἐπὶ τοῦ Δράκοντος αὐτοῦ αἰνίττεται καὶ 20
'τῇ μὲν οὐρᾷ' φησὶ 'περιλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης,
τῇ δὲ σπείραι οὐ πάσῃ περιλαμβάνει τὴν Κυνόσουραν, ἀλλ'
ἄχρι τῶν ὀπισθίων ποδῶν, εἶτα αὖθις ὡς εἰς ἀνατολὴν νεύσας
πάλιν ἀποκλίνει' ἐς δύσιν καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει ὑπὸ τὸν πόδα
τοῦ Ἐν γούνασιν.' 25

οὐ μὲν ἐκείνηι: τῇ σπείραι.

55. οἰόθεν οὐδ' οἶος: ἐξ ἐνὸς μέρους οὐδὲ εἰς, ἀλλὰ
πολλοὶ εἰσιν ἐπικείμενοι τῇ τοῦ Δράκοντος κεφαλῇ φαιδροὶ
ἀστέρες, ε'.

2 τοῖς M || 4 περὶ τε A || 6 ἐκ δ' ἄρα Ald | αἵτινες ἄρκτοι post σπείρας
(1.7) M | ἐκατέρωθεν A || 8 βορειοτέρῳ AAld: βορεῖ (sic) M || 9 μὲν νεάτηι
om AAld || 10 ἐτέρα M, θατέρα Ald || 11 αὐτοῦ AMald | γρ. δὲ κ. ἐπι-
τείνεται ἢ ἀποτείνεται Ald quae cetera commutavit || 15 τὸ δὲ ποδὸς
ἄχρις ὅτι AAld || 16 φησὶν om M || 17 αὖτις A | φησὶν om M || 18 ἀνι-
στρέφει AAld | φοβουμένου superscripto γραφομένου A || 19 παλίνορσος
ἀπέστη add post ἰδὼν Ald || 20 οὖν om AAld | αὐτοῦ scripsi: τοιοῦτον AM,
φησὶ. τοιοῦτον Ald | δέ τι ante αἰν. Ald | αἰνίττεται om M | καὶ om M, ὅτι
pro καὶ Ald || 21 φησὶ om MAld || 22 σπείρα A | τῇ κυνόσουρα A | ἀλλ' om
AAld || 24 πᾶσιν ἀποκλ. AAld | δύσιν A | τοὺς πόδας AAld || 25 ἐν γούνασιν
A || 26 ἦγουν ante τῇ Ald || 29 ἀ. πέντε γάρ Ald

58. λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη: λίαν διδασκαλικῶς· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ λελόξωται καὶ οὐκ ἔστιν ἀνατεταμένη ἴση, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἐπινεύουσα εἰς ἄκραν τὴν οὐρὰν τῆς Ἑλλικῆς.

60. <καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ:> τό τε στόμα
5 τοῦ Δράκοντος καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος. § ἐπιλαμβάνονται δέ
τινες καὶ λέγουσι μὴ εἶναι τὰ δεξιὰ, ἀλλὰ τὰ ἀριστερά. ἀπο-
λογητέον δέ, ὅτι τοῦ ἀριστεροῦ κροτάφου τοῦ Δράκοντος τὸ
δεξιὸν μέρος οὗτος εἶπεν.

62. μίλογονται δύσιές τε: καὶ αἱ δύσεις καὶ αἱ ἀνα-
10 τολαὶ πλησιάζουσιν ἀλλήλαις, λήγουσα μὲν ἡ ἀνατολή, ἀρχο-
μένη δὲ ἡ δύσις, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν πόλον, ὅς ἐστι μεσαί-
τατος πάσης τῆς σφαίρας· ἐκεῖ γὰρ γινόμενος ὁ ἥλιος μεσημβρινὸς
γίνεται καὶ λοιπὸν ἐβδομῇ ὥρᾳ ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ δύσιν ἄρχεται
ποιεῖν. ἡ δὲ τοῦ Δράκοντος κεφαλὴ ὑπὸ τὸ πέλμα οὖσα τοῦ
15 Ἐν γόνασι καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν πόδα κύκλου ἐπιψαύουσα ἐν τῷ
τὸν οὐρανὸν κινεῖσθαι γινομένη περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον
ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ ὕδασιν ἔρχεται· οὐ γὰρ καταδύεται,
ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἐπινύχεται· ὀλίγον γὰρ σφόδρα τοῦ ὀρίζον-
τος ἐπιψαύει. § ὁ δὲ νοῦς· ἐκεῖνη δὲ ἡ κεφαλὴ, ἡ τοῦ Δρά-
20 κοντος, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος νήχεται καὶ κολυμβᾷ (ἐπ') ἄκρῳ
τοῦ ὠκεανοῦ, τουτέστι ((τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ)) ψαύουσα, ὅπου ἡ τε
δύσις καὶ ἡ ἀνατολὴ ψαίουσιν ἀλλήλων, δηλονότι περὶ τὸν με-
σημβρινὸν πόλον ἤγουν κύκλον. § ὁ δὲ Κράτης φησὶν (p. 63 W. Crates
Aratea p. 167), ὡς ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται,
25 ὡς καὶ Ὅμηρος (Od X 86) ἔγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι
κέλευθαι· ἐπεὶ γὰρ παρ' ἐκείνοισι ἡ ἡμέρα ὠρῶν ἔκκοσιν, ἡ δὲ
νύξ τεσσάρων, συναπτοῖσιν ὅσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῇ ἀνα-
τολῇ, εὐλόγως εἶπεν.

1 κάρη om AAld | τοῦτο post διδ. AAld | 2 scripsi: ἀνατεταμένη M
Ald, ἀνατεταμένη A | 3 ἄκρον τῆς Ἑλλικῆς τὴν οὐρὰν A, τὸ ἄκρον τῆς
οὐράς τῆς Ἑλ. Ald | 4 supplevi; τό τε — 5 κρόταφος cum l. 3 coniuncta
AM, τῆς Ἑλ. ὥστε κατ' εὐθὺ τοῦ ἄκρου τῆς οὐράς ἴστασθαι τό τε — κρό-
ταφος Ald | 5—8 om M | 6 τ. λέγοντες Ald | 7 οὐν Ald | ὅτι καὶ οὗτος
Ald | τοῦ Δράκοντος om Ald | 9 δύσιές τε καὶ om AAld | αἱ om AAld ||
11 π. ἤγουν κύκλον Ald | 13 εὐδόμην A | ἀπ' AAld | 14 τὸ om M | πέλμα
Bekker: τέλμα AMald | 15 ἐν γόνασι A | κύκλο M | 15, 6 ἐν τῇ τοῦ οὐρ.
κινήσει AAld | 18 γὰρ ἐστὶ σφ. τὸ διορίζον (omisso ἐπιψαύει) AAld | 19 δὲ
ante ἡ om AAld | 20 ἄκρῳ superscripto ἄκρῳ A | 24 ὡς om M | τὸ ὀρί-
ζοντα M | 25 τε om AAld | 28 εὐλ. τοῦτο εἴρηκεν Ald

63. τῆς δ' αὐτοῦ μογέοντι: ἀντὶ τοῦ σύγγενος. § Ἄρα-
τος ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἤδη τὰ μὴ ἐγνωσμένα διδάσκει· ἐπειδὴ
γὰρ τὰ περὶ τῆς τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς διεξῆλθεν, ἐκ ταύτης
τὸν ἐπικείμενον Ἐν γούνασι καλούμενον διδάσκει. § ὁ δὲ λίγος
πλησίον δὲ τῆς κεφαλῆς ἀνδρὶ μογέοντι καὶ κάμνοντι ὅμοιος 5
κυλίνδεται. οὐχ οὕτω δὲ αὐτὸ κυλίνδεται, ἀλλὰ συγκαταφερο-
μένῳ τῷ οὐρανῷ συμφέρεται, ὡς πρὸς τὴν θέσιν δὲ ἀπο-
βλέπει· ὀκλάσας γὰρ ἔστι καὶ ὥσπερ καταπεσὼν ἀπὸ τινος κα-
μάτου. § περὶ δὲ τοῦ εἰδώλου τούτου οὐδεὶς ἱστορῆσαι ἔσχυσεν,
ἀλλὰ μόνον τὸν Ἐν γούνασιν αὐτὸ προσεῖπον τουτέστιν ἐπωνό- 10
μασαν (ὀκλάζον γὰρ ἔστι) κατὰ τὴν θέσιν. § εἶδωλον δὲ ἔστιν
ἀφωμοιωμένον ἀνθρώπῳ.

69. ὅσον ἐπ' ὀργυιήν: περὶ τοῦ Ἐν γούνασι βουλόμενος
δείξαι, ὅτι πάντῃ ἐκτεταμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες, τὴν ὀργυιάν ((εἰ-
πεν))· ἔστι γὰρ ὀργυιὰ ἡ τῶν δύο χειρῶν ἐκτασις· 15

μέσ(σ)ωι δ' ἐφύπερθε καρήνωι: ὑπεράνωθεν δὲ τῆς
κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος ὁ Ἐν γούνασι τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ
ἔχει τοῦ ἀριστεροῦ. § τὸ δεξιτεροῦ συντακτέον τῷ Δρά-
κοντος, ἢ τῷ τοῦ βορειοτέρου Δράκοντος· ὁ γὰρ Δράκων
βορειώτερός ἐστι τοῦ Ἐν γούνασιν. § τὸ δὲ δεξιτεροῦ σημαίνει 20
τὸ βορειοτέρου. καὶ ἱστέον, ὅτι εὐλογώτατα ἡμᾶς διδάσκει·
ἡμῶν γὰρ ἱσταμένων πρὸς τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν τὰ δεξιὰ
μέρη ἔστι τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἀριστερὰ τὰ νότια. ὥστε οὖν φυ-
σικῶς τὸ δεξιτεροῦ ἔστι τοῦ βορειοτέρου· ἡ δὲ τοῦ παντὸς
κίνησις πρὸς δυσμὰς γίνεται. 25

Cat p. 192

71. αὐτοῦ κακέϊνος Στέφανος: τὸν κίσσινον στέφανον,
ὃν ἐφόρει μετὰ θάνατον τῆς Ἀριάδνης ἰσχυροπαθῶν, ἀπέθετο
καὶ κατηστέρισε μνημόσυνον τῆς ἐπὶ Ἀριάδνῃ συμφορᾶς. τινὲς

4 ἐν γούνασι M || 5 δὲ om AAld || 6 οὐ καθ' αὐτὸν δὲ κυλ. Ald || 7 συμ-
περιφέρεται A, συγκαταφέρεται Ald || 7, 8 δὲ ἀποβλέπει om M || 8 καὶ γὰρ
ὀκλάσας AAld | ὥσπερ om AAld | ἔστιν post καταπεσὼν AAld | ὡς ἀπὸ
Ald || 10 ἐν γούνασιν A | αὐτὸν M || 10, 1 κατωνόμασαν A, ἡγουν ὠνόμασαν
Ald || 11 ὀκλάζων A | κεῖται post ἔστι A; ὀκλάζοντι δὲ ἔοικε x. τ. θ. Ald ||
12 ἀφωμοιωμένον M, ἀφομοίωμα Ald | ἀνθρώπου Ald ||
13 ὅσον M | ἐς ὀργυιήν A, ἐς ὀργυιήν Ald | ἐν γούνασι A || 15 ἡ ante
ὀργ. M || 18 τῷ AAld: τοῦ M || 19 ἢ Ald: ὃν ἢς A; ἢν' — Δράκον-
τος om M || 23 εἰσι AAld || 24 τὸ ante β. Ald, om M || 26 ἱστορία in mar-
gine A, περὶ τοῦ στεφάνου in margine M || 28 scil Bacchus | κατηστέρησε
A | ἐπ' Ald

δὲ αὐτὸν εἶναι φασιν, ὃν ἔλαβεν Ἀριάδνη γαμουμένη Διονύσῳ
 ὡρον παρὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Ὠρῶν, καταστερισθῆναι
 δὲ ἐπὶ μνήμῃ τῆς Διονύσου φιλίας.

τὸν ἀγανὸς ἔθηκεν: ἂν μὲν ἀγανὸς ἀναγνώμεν, ὁ
 5 Διόνυσος, ἂν δὲ ἀγανὸν ᾦ, τὸν ἐπίσημον (σημαίνει δὲ καὶ
 τὸν ἔνδοξον), ὅτι τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγανὸν ἐποίησεν
 ἐν τῷ οὐρανῷ, τοῦτέστι λαμπρόν· πέντε γάρ εἰσι λαμπρότατοι
 ἀστέρες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν Στέφανον.

73. νώτῳ ὑποστρέφεται: τὸ στρέφεται ἤγουν συγ-
 10 κινεῖται τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπιστρέφεται τῷ νώτῳ· δοκεῖ γὰρ
 ὥσπερ ἐπικυλλεσθαι τῷ νώτῳ τοῦ Ἐν γούνασιν.

κεκμηότος εἰδώλοιο: ἀπὸ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ ἄγνω-
 στον ἔδειξεν, ἀπὸ τοῦ εἰδώλου τὸν Στέφανον. τῷ δὲ κεκμηότι
 διδασκαλικῶς πάλιν χρῆται πρὸς τὰ προειρημένα (66)· δοκεῖ
 15 γὰρ κάμνειν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ διὰ τὸ τὰς χεῖρας τείνειν.

75. σκέπτεο παρ' κεφαλῇ: συνήθως πάλιν ἐκ τοῦ ἐγνωσ-
 μένου τὸ μήπω ἡμῖν γνωσθὲν εἰς γνώσιν φέρει. ὁ δὲ νοῦς· παρὰ
 δὲ τῇ ἄκρῃ κεφαλῇ τοῦ Ἐν γούνασι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀφιοῦχου
 βλέπε· ἐπιψαύει γὰρ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ὀφιοῦχου τοῦ Ἐν γούνασιν.
 20 εἴρηται δὲ Ὀφιοῦχος, ὅτι Ὀφιν ἔχει καὶ φέρει. § οὗτος δὲ ἐστι Cat p. 194
 κατὰ τινας Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ Ὀφειος βεβηκώς. οἱ δὲ Προμηθεά
 λέγουσιν. οἱ δὲ Τάνταλον· ἄλλοι Θάμυριν. ἢ Θησέα. ἄλλοι δὲ
 φασὶ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα τοῖς Αἰβυσι πολεμοῦντα.
 ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ ((πεσόντα)) λίθους
 25 βάλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν ((εὐξαμένῳ)). τινὲς δὲ Ἴξιονα αὐ-
 τὸν λέγουσιν εἶναι, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

2 εἰς ὡρον post Ὠρῶν AAld | παρ' Ἀφρ. M, ὑπὲρ τῆς Ἀφρ. Ald |
 καταστερισθῆναι A || 3 ἐπὶ μνήμῃ τ. Δ. φ. AAld: ἐπὶ Διονύσου μνήμῃ φι-
 λίας τῆς πρὸς αὐτὴν M || 5 διόνυσος A | ἂν εἴη post Δ. add AId || 5-7 ἀγ.
 τὸν Στέφανον δεῖ νοεῖν, ἢ τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγανὸν καὶ ἔν-
 δοξον καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρὸν ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ· πέντε κτλ. Ald ||
 7 τῷ om M | λαμπροὶ A | ἐννέα Cat p. 193 b 9 || 9-11 νώτῳ - Ἐν γούνασι
 AAld 5: om M || 10 δὲ pro γὰρ AAld || 11 ἐν γούνασιν A || 12 κεκμηότος
 εἰδώλοιο M: κεκμηότος omisso εἰδώλοιο 5, κεκμηότος eodem omisso
 AAld || 14 κέχρηται πάλιν AAld | ὡς ante πρὸς A | εἰρημένα AAld || 15 διὰ
 τὸ ante τὰς om A || 17 γνωστὸν AAld | ἄγει AAld | περὶ Ald || 18 ἐνγούνασι
 A || 18, 9 βλέπε τοῦ Ὀφ. AAld || 19 ἐνγούνασιν A || 21 τοῦ om AAld || 22

9ίβριν AAld | ἢ Θησ A, οἱ δὲ Θησέα Ald || 23 τινες om MAld | τοῖς om A
 Ald || 24 αὐτῷ Ald: αὐτῶν AM || 25 βάλλειν AAld | ἄλλοι δὲ καὶ Ἴξιονά
 φασιν post εἰς. Ald, οἱ μὲν Θησέα λέγουσιν εἶναι, τινὲς δὲ Ἴξιονα A || 26 καὶ
 ἄλλοι ἄλλως A: om MAld

77. *τοιοί αἱ κεφαλῇ: θαυμαστικῶς φησιν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὧμοι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὄντες λάμπουσιν· οἱ γὰρ τοὺς ὧμους αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες καθ' ὑπερβολὴν εἰσι λαμπροί.*

78. *καὶ ἂν διχόμηνι σελήνῃ: διχομίνω. οὐ δεῖ δὲ τῶν μεταπλασμῶν τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν, ὥς τὸ 'ἐρυσάρματες' (II XVI 370). § τὸ δὲ εἰσωποί — ἴσοι κατὰ τὴν λαμπρότητα, οὐ μὴν καὶ αἱ χεῖρες.*

80. *λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ: καὶ τῇ ἀριστερᾷ γὰρ χειρὶ καὶ τῇ ἄλλῃ, ἤγουν δεξιᾷ, λεπτοτέρα καὶ ἀνδροτέρα ὥς πρὸς σύγκρισιν τῶν ὧμων ἐπίκειται λαμπηδών.*

82. *ἀμφοτέραι δ' Ὀφιος πεπονείαται: ἀμφοτέραι δὲ αἱ χεῖρες τοῦ Ὀφιοῦχου περὶ τὸν Ὀφιν πονοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.*

83. *ὁ δ' ἐμμενές: αἰεὶ. ὁ δὲ Ὀφιοῦχος ἀσφαλῶς δι' ὅλου βαίνων ἀμφοτέροις τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ τὸ μέγα θηρίον, τὸν Σκορπίον, ἐκθλίβει καὶ πατεῖ, τῷ μὲν ἀριστερῷ ποδὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ βαίνων, τῷ δὲ δεξιῷ ἐπὶ τοῦ θώρακος. Εὐδόξωι δὲ καὶ Ἰππάρχωι ἀρχαιοτέροις οὖσιν Ἀράτου (cf *Analecta Eratosth* p. 17 sq.) οὐ δοκεῖ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας τοῦ Ὀφιοῦχου βεβηκέναι ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕτερον, τὸν δ' ἕτερον ὑπὸ τὸν Σκορπίον δοκεῖ εἶναι, καὶ μὴ φαίνεσθαι ὅλως τὸν ταρσόν. ἵνα οὖν μὴ δῶμεν αὐτὸν Εὐδόξωι καὶ Ἰππάρχωι δοκιμοῖς οὖσι ἐναντιοῦσθαι, ἀρμόσωμεν αὐτοῦ τὸ ξητὸν πρὸς τὴν ἐκδοσιν οὕτως 'ὁ δ' ἐμμενές εὐ ἐπαρηρῶς πο(σ)σίν' ((εἶτα ᾧ 'μέγα)) ἐπιθλίβει θηρίον τῷ ἐν ποδὶ κατ' ἀμφοτέρα· ὁ γὰρ εἰς ποῦς κεῖται ((μεταξὺ τοῦ)) ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ θώρακος. § μέγα δὲ θηρίον, ἧ ὅτι τὸν Ὠρίωνα ἀνε(ἔλεν, ἧ διὰ) τὸ μέγεθος τοῦ Σκορπίου (644).*

1—4 *evanida* in M a prima manu (novata ab altera), recensui e Vaticano (cf p. 314), quocum et spatia in M ac vestigia congruant, et A Ald || 5 *διχομήνῃ* M || 6 ὥσπερ ἐρ. A, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρ. Ald || 7 *ἰσωποί* A Ald || 8 δὲ pro καὶ A Ald || ἴσαι post χ. Ald || 9 de lemmate cf ed | γὰρ AM: φησὶ Ald | τῇ δ. Ald || 10 τε καὶ Ald || 11 sequitur schol p. 355, 5—7 A Ald || 12 ἀμφοτέραι pro lemmate A Ald || 13 ποιοῦσι Ald || 15 αἰεὶ post ἐμμενές om A Ald || 19 ἀράτω A || 20, 1 βεβηκέναι τοῦ Ὀφ. A Ald || 24 ἐναντιώσασθαι A, -ώσεσθαι Ald | ἀρμόσωμεν A, ἀρμόσωμεν Ald || 25, 6 εἶτα εἰς μέσον ἐπιθλ. A || 27 θώρακος A Ald

86. ἀτὰρ οἱ Ὅφρις γε δύο στρέφεται μετὰ χερσίν:
 πάλιν ἐπεξεργάζεται ὁ δὲ Ὅφρις ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοῦ
 Ὀφιοῦχου ἐλλίσσεται, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλίγος ἐστὶν ὁ Δράκων·
 βραχὺ γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν τῇ δεξιᾷ, τὸ παρὶ τὴν οὐράν, ἐν δὲ
 5 τῇ ἀριστερᾷ τὸ λοιπὸν σῶμά ἐστιν. § κάτω δὲ τῆς τοῦ Ὀφιοῦ-
 χου ἀριστερῆς καὶ τῆς τοῦ Δράκοντος σπειρώσεως καὶ τὰς τοῦ
 Σκορπίου μεγάλας Χηλὰς ἐπιζήτει (89). καλῶς δὲ εἶπεν ἐπι-
 μαίεο· ἐπειδὴ γὰρ ἐξῆς ὡς ἀμυδρὰς αὐτάς φησι, διὰ τοῦτο
 φησι σκέπτου καὶ κατανόει· οὐ γὰρ εἰσιν ἔκλαμπροί·.

10 88. καὶ δὴ οἱ Στεφάνωι: ἔχει ὁ Ὅφρις τὴν κεφαλὴν
 συνάπτουσαν τῷ Στεφάνωι, τὴν δὲ τοῦ σώματος καμπὴν κατ'
 εὐθείαν ταῖς Χηλαῖς. § μεγάλας δὲ εἶπε τὰς Χηλὰς (89), ὅτι
 ζωιδίου μέγεθος ἔχουσιν, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῶν τοῦ Καρκίνου
 Χηλῶν, ἢ ὅτι ἐν δωδεκατημόριον ἐπέχουσιν αἱ Χηλαὶ τοῦ Σκορ-
 15 πίου. ταύτας δὲ οἱ ἀστρολόγοι Ζυγὸν εἶναι φασιν, ἥτοι ὅτι
 ἐμφερεῖς εἰσι πλάστιγγι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς ποσὶν εἰσι τῆς Παρ-
 θένου. ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ Δίκη, ἣτις τὰ ζυγὰ ταλαντεύει.

91. ἐξόπισθεν δ' Ἑλίκης φέρεται: σφόδρα καλῶς καὶ
 πρεπόντως τῇ ἀκολουθίᾳ χρῆται· ἀπὸ γὰρ τῶν βορείων κατηλ-
 20 θεν ἐπὶ τὸν κύκλον καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ λειπόμενα ἀνατρέχει. ὁ δὲ
 νοῦς οὕτως· ὁπισθεν δὲ τῆς Ἑλίκης Ἄρκτου φέρεται τις ἐλαύ-
 ροντι ὁμοίως, ὁ καλούμενος Ἀρктоφύλαξ. § τὸ δὲ ἐλάοντι
 εἰσὶν ὅτι τῇ δεξιᾷ καλαύροπα φέρει [καὶ] ὥσπερ τῇ ἀρι-
 στερᾷ ἐφαπτόμενος τῆς Ἀμάξης, τῆς Ἀρκτου δὴλον· δοκεῖ γὰρ
 25 αὐτὸς φύλαξ εἶναι τῆς Ἀμάξης, τῆς λεγομένης Ἀρκτου, ὁ Βοώ-
 τῆς, ὅσπερ τὰς ἐν αὐτῇ βοῦς ἐλαύνων καλαύροπα φέρει, ὃ ἐστὶ
 ῥόπαλον.

Manthe 136.

1 αὐτὰρ οἱ M | γε — χερσίν om AAld || 2 πάλιν AM: ἔτι Ald | ἐπε-
 εργαζεται AAld || 3 ἐλλίσσεται A || 6 σπειρώσεως Ald: π(λ add M)ηρώσεως AM ||
 7—9 schol iteravit A || 8 γὰρ φησιν ὡς ἀμ. αὐτοῦ σκέπτου κτλ. A altero loco |
 ὡς περὶ ἀμ. A | αὐτάς om A | ἐφεξῆς ἀμ. — ἐρεῖ Ald || 9 λέγει AAld | καὶ
 κατανόει om AAld || 11 δὲ post τὴν om A || 12 τῶν χηλῶν AAld || 14 δωδε-
 κάτη μόριον A, δωδεκατον μόριον Ald | τοῦ ζωδιακοῦ post ἐπέχ. Ald || 15
 γὰρ pro δὲ Ald | τὸν Z. Ald | φ. ἢ Ald || 17 ε. καὶ Δ. Ald | καὶ ζ. Ald ||
 18 παρὶ τοῦ βοώτου in margine M | ἐξόπισθεν A | φέρεται om Ald ||
 19 ἀδὲ καὶ ἀπὸ Ald | τοῦ βορείου AAld || 19, 20 κατελθὼν omisso καὶ
 Ald || 20 τοῦ κύκλου M | ἀνατρέχει post πάλιν AAld || 21 οὕτως Ald | τῆς Ἑλ.
 τῆς Ald || 22 ὁμοίως Ald || 23 διὰ τὸ τῆς δ. AAld | x. ἐπιφέρειν A, καλάβροπα
 φέρειν Ald || 23, 4 καὶ τῇ ἀρ. ὥσπερ ἐφάπτεσθαι τ. Ald || 24 ἐφαπτομένον A |
 δηλονότι AAld || 25 αὐτὸν superscripto ἢ αὐτὸν (volebat ἢ αὐτὴν) A, αὐτὴν
 Ald || 25, 6 φυλάττειν βοώτης (-ας Ald) δὲ τῆς λεγομένης ἄρκτου ἡγουν τῆς
 ἀμάξης ὥσπερ τὰς — φέρων κτλ. AAld

Cat p. 197 sqq.

ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρκτοφύλαξ Ἀρκάς ἐστι, Διὸς καὶ Καλ-
λίστης παῖς, ὃς ὤκει τὸ Λύκαιον παρ' αἰπόλῳ τινι τραφεῖς,
ὃν λέγεται κινδυνεύοντα σὺν τῇ μητρὶ ἀνααιρεθῆναι κατὰ τὸν
ἐν τῷ Λυκαίῳ νόμον. Ζεὺς δὲ αὐτὸν ἐλεήσας κατηστέρισεν.

τοῦτον δὲ λέγεται εἶναι Ἀρκτοφύλακα καὶ Βωώτην (v. 92) ⁵
καὶ Ὠρίωνα· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής (Od V 272) 'καὶ ὅπῃ δ' ὄνonta
Βωώτην'. λέγεται δὲ καὶ Τρυγητῆς.

| 8 | f. 3011

Colmanellus II.

(ὅτι τριώνυμός ἐστιν ὁ Ἀρκτοφύλαξ· λέγεται γὰρ
Βωώτης καὶ Ὠρίων καὶ Ἀρκτοφύλαξ Par).

94. καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηνλος: ὁ δὲ νοῦς· σφόδρα γὰρ ¹⁰
ἔχει τοὺς πάντας λαμπροτάτους ἀστέρας, ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ
ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐ-
τὸς λέγεται Ἀρκτούρος ὁμοίως τῷ παντὶ Ἀρκτούρῳ· λαμπη-
δόνα γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει.

97. Παρθένον: ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ τοῦ Βωώτου ¹⁵
ἐστὶν ἡ Παρθένος. Στάχυς δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς
χειρὸς εὐμεγέθης. ὅθεν καὶ ἀγλήεις'. διὰ τί Στάχυν φέρει;
ἐπεὶ εὐσεβεστάτη ἐστὶν ἡ γεωργική.

Περὶ τῆς Παρθένου. οἱ πάντες μὲν, ὅσοι περ κατέλεξαν
περὶ τῆς Παρθένου, ληροῦσι, πεποιήται δὲ τὸ πᾶν ποιητικῇ ²⁰
αἰνιγματῶδαι ἐξουσίαι κεχαρισμένον τοῦ ποιητοῦ τὴν Δίκην ὡς
ἀδιαφθαρτον ὑποτιθεμένου καὶ καταλιπούσαν μὲν τὸν περιγίειον
κόσμον διὰ τὴν τῆς ποτηρίας αὕξησιν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸν οὐ-
ρανόν. ὅπερ πού καὶ ὁ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως
εἶπε (Opp 197) '((κ)αὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ²⁵

1 ἱστορία in margine A | ἀρκτοφύλαξ pro lemmate A | 2 λύκειον M ||
3 τῇ om A || 3, 4 κατὰ νόμον ἐν τῷ λυκαίῳ M || 4 κατηστέρισε A || 5 λέγει
M || 6 φησὶν ὁ M || 7 λέγεται MAld: λέγει A | δὲ om Ald | τρυγητῆς Ald:
τρυγητὴν A, ὁ τρυγητῆρ M || 10 ἀρίδηνλος om AAld | ὁ δὲ νοῦς om M, δὲ
Ald || 11 ἀστέρας om AAld || 13 ὁμοίως Ald: ὡς AM | τῷ Ald: τὸ Δ, τῷ
M || 14 ἔχει post γὰρ AAld || 15 δὲ om A || 16 ὑπὸ τῆς AAld || 16, 7 χειρὸς αὐ-
τῆς Ald || 17 εὐμεγέθης Ald: πρὸ τοῦ μεγέθους A, πρὸς τῷ μεγέθει M |
περὶ τῆς παρθένου post ἀγλήεις A: omisi hic ut inscriptionem e margine
male insertam et ad l. 19 removi | τὸ M, om A | 17, 8 Στ. δὲ ἡ Π. φέρει,
ἐπειδὴ εὐσεβέστατον ἡ γεωργία Ald || 18 ἐστὶν om AAld || 19 περὶ τῆς
παρθένου in margine M, cf de lemmate ad l. 17; παρθένον pro lem-
mate M: om AAld quae πάντες δὲ ὅσοι περὶ τ. Π. κατ. || 20 γὰρ τὸ Ald ||
20, 1 π. καὶ αἰν. Ald || 21 κεχορημένον AM, om Ald: correxi || 21, 2 ὁ μέντοι
ποιητῆς τὴν Δ. ὡς ἀδ. κόρην ὑποτίθεται καταλ. μὲν Ald || 24 πού om Ald |
ὁ om MAld

εἰρουδείης' καὶ τὰ ἐξῆς, οἷον διὰ τοῦ ὀνειδῶντος πειρώμενος πρὸς δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν.

97. τὸ δ' ἐν χερσὶ φέρει (Σ)τάχυν: οὐ διεσάφησε, ποῖαι χεῖρ, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος. θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ
 5 ἀριστερᾷ. § τινὲς δὲ φασιν Ἀστραῖον (98) ἀρχαῖον γεγονέναι μαθηματικὸν τὸν πρῶτον εὐρόντα τὴν τῶν ἄστρον ὀνομασίαν, ὅθεν καὶ 'πατέρα ἄστρον' ὀνομασθῆναι (99). § πολὺς δὲ καὶ διά-
 10 φορος λόγος τοῖς παλαιότεροις περὶ ταύτης τῆς Παρθένου ἐκ-
 νήθη, καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διός, καθὼς
 Ἡσίοδος (Opp 256) 'Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα', ἄλλοι δὲ αὐτὴν
 Ἀστραίου καὶ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πολὺς καὶ διάφορος περὶ
 αὐτῆς ὁ λόγος, φησὶν Ἄρατος εἶτ' οὖν Ἀστραίου — εἴτε τευ
 ἄλλον, ἀπλῶς μὲν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν Ἀστραίου, οὐχὶ
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος.

of Cat
p. 201, 2-5

15 100. εὐκηλος φορέοιτο: ἥσυχος εὐμενὴς φέροιτο ἐν οὐ-
 ρανῶι. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος
 τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται,
 δεόντως· ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιω-
 20 φελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ
 μεγαλοφώνως καὶ ὡς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι πλάσματι χρη-
 σάμενος.

102. ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη: εἰς συνάντη-
 σιν τῶν ἀνθρώπων ἤρχετο, τουτέστι φανερῶς ἑωρᾶτο. § ἡ τὸ
 δίκαιον τῶν προτέρων ἀνθρώπων θέλων Ἄρατος δεῖξαι φησιν,
 25 ὅτι καὶ θεὸς οὕσα εἰς τὸ φανερὸν καὶ κατ' αὐτῶν ἐφοίτα τοῖς
 ἀνθρώποις διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δικαίους.

103, 4. — ἀλλ' ἀναμίξ ἐκάθητο: τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυ-
 σοῦν γένος. § παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν,
 ξυνοὶ δὲ θ(ό)ωκοι' (fr 216 Rz).

1 εὐρυνδείης A | οἶονεῖ Ald || 1, 2 πρὸς τὴν δ. Ald || 3 τὸ δ' om M |
 χεῖρ A Ald | στάχυν om A Ald || 4 θ. γὰρ pro δὲ A || 5 Ἀστραῖον corr
 Bekker: ἄστρον A MAld || 6 μαθηματικὸν A Ald: καὶ μάθημα M | καὶ ante
 τὸν A: om MAld | τὸν πρῶτον εὐρόντα A Ald: τῶν πρῶτως εὐρόντων M ||
 7 καλεῖσθαι A, ἐπικαλεῖσθαι Ald || 9 θυγατέρα Διός Ald: θυγατέρα (omisso
 Διός) post Ἡσ. (10) A, om M || 11, 2 ὁ ante περὶ A || 12 αὐτὴν MAld || 15 ἀμ-
 νῆς Ald || 16 ἐπιψαύεται A Ald || 18 εἰκότως A Ald | τὸ κατὰ τ. δ. χρ. Ald:
 τοῖς κατὰ τ. δ. τὸ χρ. AM || 20 φαίη τις A, ἄλλος τις εἶπεν MAld || 22 κατ-
 εναντίη om A Ald || 24 θέλων δεῖξαι ὁ Ἄρ. Ald || 24, 5 φησὶν ὅτι om M ||
 25 καὶ κατ' αὐτῶν om A Ald || 26, 7 lemmate omisso scholia coniungit A Ald ||
 28 παρ' Ἡσιόδω A || 29 sequitur schol ad v. 121 A Ald (p. 359, 10-12)

105. ἀγειρομένη δὲ γέροντας: ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα, ὃ ἐστὶ συναθροίζουσα. τοὺς δὲ παλαιότερους ἀνθρώπους συναγείρουσα ἦτοι ἐν τινὶ ἐκκλησίᾳ ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἐν ὁδῷ τὰς δημωφελεῖς θέμιστας ἐξηγεῖτο. § τὸ δὲ ἐπισπέρχουσα (107) ἐπισπουδάζουσα σπεύδουσα διδάσκουσα. § δημοτέρας δὲ δημοτικάς, ὑποδεικνύουσα τὴν δικαιοσύνην καὶ διδάσκουσα.

Cat p. 201, 6 sqq.

ἄλλως. ὅλην τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου εἴληφεν (Opp 109 sqq. Aratea p. 273), ὅτι συναγούσα τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὰς ἐκκλησίας ἢ Δίκην αὐτοῖς ἐξηγεῖτο. οὐδέπω δὲ τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ κακῆς στάσεως ἔνοιαν εἶχον οὐδὲ τὸ δίκαιον ἀνεντρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ γεωργίας ἔζων, καθ' οὓς χρόνους ἦν τὸ χρυσοῦν γένος. μεταστάντων δὲ ἐκείνων οὐκέτι ὁμοίως συνῆν αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη τέως ἀνεχώρει διὰ τὰς ἐπιγινόμενας ἀδικίας τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συνηρηθῆθη.

δηματέρας δὲ πρᾶξις καὶ οὐ τυραννικᾶς.

15

108. οὐπω λευγαλέου τότε νείκεος: ἑλληνισμὸς πάλιν (cf p. 359, 10 adn) τὸ τοιοῦτον 'οὐπω ἡπίσταντο νείκεος' ἀντὶ τοῦ 'οὐπω ἠίδεσαν τὰς ἀδικίας στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας'.

τὸ δὲ διακρίσιος πολυμεμφέος τῆς ἀδικίᾳ διαχωρίσεως, τῆς ἐχούσης μέμψεις καὶ ψόγους καὶ ἀμφισβητήσεις.

20

110. αὐτως δ' ἔζων: ἀπλῶς, ἀκάκως, χωρὶς ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. § τὸ δὲ χαλεπή δ' ἀπέκειτο θάλασσα ἀντὶ τοῦ 'οὐ παρεκινδύνεον οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσσῃ διὰ τὸν βίον'. ἱκανὴ γὰρ ἦν ἡ γεωργία καὶ ἐκάστωι τὰ ἐπιχώρια ἔηκει τε καὶ ἥρσκεν. καὶ ὁ Πίνδαρος (Ol II 64 sq.) 'οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κενεὴν παρὰ δέλαιαν' περὶ τῶν μακάρων λέγων.

ἀπέκειτο: ἄπαθεν τοῦ νοῦ αὐτῶν ἔκειτο, οὐκ ἐνεθυμῶντο πλεῖν. § τὸ δὲ αὐτως ἀπλῶς καὶ ἄνευ πανουργίας ἔζων. § χαλεπή δέ, ἦτοι διὰ τὸ ληστεύεσθαι τότε ἢ διὰ τοὺς χειμῶνας ἢ δι' ἀπειρίαν.

30

1 γέροντας om AAld || 2 συναθροίλουσα A; ὃ ἐ. συναθρ. om M || 4 ἐπισπέρχουσα A || 5 διδάσκουσα σπεύδουσα AAld || 6 ὑποδεικνύουσα Ald post διδ. (5) | post δικ. δηλαδή καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. ὅλην δὲ Ald || 7 lemma om AAld || 8 ἦτις σ. A || 8, 9 ὅτι — ἐξηγεῖτο om Ald || 9 ἡ Δίκη ante εἰς A | φησὶ ante τότε add Ald || 10 ὑπὸ Ald || 13 ἐπιγινόμενας Ald || 16 τότε νείκεος om AAld || 18 εἶδεσαν A, εἶδον Ald || 19 ἀδικίᾳ φιλονεικίας τ. AAld || 20 ἐκούσας Ald | λόγους Ald || 21 ἀδικίας Ald: δίκης AM || 23 τοῦ οὐδὲ AAld | οἱ om M || 25 ὁ om AAld || 26 κενεὴν Pindari codd: κενεὸν AAld, κενεὸν ἐν M | περὶ δ. AMAld || 27—p. 359, 2 om A || 29 de ληστεύεσθαι cf Arati ed Prol p. VI

111. καὶ βίον οὕτω νῆες —: ἀλλ' ἕκαστος ἤρχετο τοῖς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ γινομένοις.

114. τόφρ' ἦν, ὄφρ' ἔτι γαῖα: τὸ τηνικαῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν, ἕως περιῆν καὶ τὸ χρυσοῦν 5 γένος ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ δὲ ἀργυρέῳ σπανίως καὶ ὀλίγως διέτριβεν.

117. ἀλλ' ἔμπεης ἔτι κείνο —: ἀλλ' ὅμως, φησὶν, εἰ καὶ τοὺς παλαιότερους ἐπόθει, ἀλλ' οὖν καὶ κατ' ἐκεῖνο (συν)ῆν τοῖς ἀνθρώποις, ἡγουν κατὰ τὸ ἀργυροῦν γένος. ἡπεῖλει δὲ αὐ- 10 τοῖς τὴν ἐνυπάρχουσαν κακίαν διελέγχουσα. § ἑλληνισμὸς δὲ τὸ ἡπεῖλει (121) ἀντὶ τοῦ διήλεγχε τὴν κακίαν αὐτῶν, ὅτι τοιαύτην γενεὴν οἱ χρύσειοι ἔλιπον (123).

118. ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων: παρεγίνετο δὲ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ εἰρήνῃ ἐκ τῶν ὀρεῶν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διέτριβε μηκέτι ταῖς 15 ἀστικαῖς διατριβαῖς ἀρεσκομένη. ἐσπέρας δὲ ἤρχετο ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτε αὐτὴν οὐδεὶς ἑώρα· φησὶ γάρ, ὅτι οὐδενὶ ἤθελεν ἀναμίγνυσθαι (119). § τὸ δὲ μουνάξ (119) σὺν ἐνὶ μόνῳ ἀνδρὶ. κάκεινῳ δὲ συνετύγχανε, ὡς ἔοικεν, (ἐπὶ) τῷ τὴν κακίαν τοῦ γένους ἀλλάξαι.

120. ἀλλ' ὅπουτ' ἀνθρώπων: ἀλλ' ὅπηνίκα ποιουμένη ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς (οὐκέτι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν) ἀνδρῶν ἐπλήρου τὰς κολώνας. ἐκείνους τοὺς ἀνδρας μεταπεμπομένη ἡπεῖλει τοῖς λοιποῖς καὶ διήλεγχε τὴν αὐτῶν κακίαν· ἐποιεῖτο 20 γὰρ τὴν ἐκκλησίαν οὐκέτι συμβουλευούσα, ἀλλὰ τὰ παρόντα 25 διελέγχουσα.

μεγάλας πλήσαιτο κολώνας: ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι λοιπὸν τοὺς ἀνθρώπους ἐσώρευε καὶ ἐν ταῖς κολώναῖς. τοῦτο δὲ αἰνίττεται, ὅτι τὰ μεσόγαια δικαίοις ζῶσι καμάτοις, γεωργλαὶ προσέχοντα καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδικίαις κέρδους.

3 ὄφρ' ἔτι γαῖα τὸ om AAld || 4 ἐπὶ ταῖς π. A || 5 γῆς ἀργυρέω δ' ὀλίγη ἀντὶ τοῦ Ald, ἀντὶ τοῦ post ἀργυρέω A || 8 ἀλλ' οὖν A: ἀλλὰ καὶ Ald, om M || 10—12 scriptum ad v. 102 p. 357, 29 AAld, cf I c || 12 χρύσειοι A || 13 παρεγένετο AAld || 14 εἰρήνῃ MAld, εἰρήνην A || 18 ὡς ἔοικε Ald: καὶ ὡς ἔοικε A, om M | supplevi || 22 ἐκεῖ αὐτοὺς μετ. ἦπ. Ald || 24 παρόντα AAld: προόντα M || 26, 7 μεγάλας — κολώναῖς om Ald || 26 μ. πλήσσειτο (omisso κολώνας) A || 27 ἐσώρεον M || 28 αἰνίττεται οὖν διὰ τοῦ εἰπεῖν 'ἐπλήρου τὰς κολώνας' ὅτι Ald || 29 προσέχοντες Ald | ἐμπορίαις A | ἀδικίαις A | καὶ οὐκ ἀδικίαις κέρδους ἐμπορίας Ald

123. οἷν χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο: ἐκ προσώπου ταῦτα τῆς Δίκης, θαυμάζουσιν ὅτι χρύσειοι πατέρες χεῖρῳ γενεὴν ἐλίποντο. καὶ δῆπου ἐκ τοῦ ἐπιγινομένου γένους τοῦ χαλκείου ἐπικεῖσεται δὲ ἄλλος (126) ἐκάστω καὶ διὰ τοὺς πολέμους καὶ διὰ τὰ φαῦλα. 5

127. ὥς εἰποῦς ὁρέω ((ν)) ἐπεμαίετο: ταῦτα εἰπούσα ἀπὸ τῶν κολωνῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὁρῶν ἔβαιναν αἰετὶς τῆς ὁρείου διαίτης φροντίζουσα. ὅμως μέντοι ἐπὶ γῆς οὐσα καὶ ἐν ὄρεσι τοὺς ὄχλους εἰς αὐτὴν ἀφορῶντας κατελίμπανεν. § αἱ διαφοραὶ τῶν λέξεων παριστῶσι τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων. 10

132. ((πρ))ῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων: ((καὶ)) εἰς τοῦτο ἱκανῶς μέμφεται αὐτοῖς, ὥς ἀρξαμένων αὐτῶν κρεοβορεῖν, τῆς προτέρας γενεᾶς μήπω τοῦτο ἐργασαμένης.

((οἷ)) ἀρχαῖοι ἐφυλάττοντο τοὺς ἐργάτας βοῦς καθιερεῖν. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος οἶδε 'βοῦν ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν 15 ἤγαγεν ἀνὴρ' (Od III 383 al) 'ἥνις ἡέστας' (Il VI 94 al). ἀσεβὲς γὰρ ἐδόκει τοῦτο εἶναι τὸ ((σφ))αγῆναι ἀρότην. πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι ἐγεύσαντο τῶν τοιούτων βοῶν, ἐπεὶ ποτε βοθυσίας ἀγομένης πόπανα κατέφαγεν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταίρους (Od XII 359 sq.) τοιούτους βοῦς κατεδηδοκέναι, ὡργί- 20 σθαι δὲ τὸν Ἥλιον, ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βοῦς τοῦ ὁρᾶν ἡμᾶς τὸν ἥλιον αἵτιοι εἰσι ποριστικοὶ ὄντες τροφῆς καὶ τὴν ζωτικὴν δύναμιν διὰ ταύτης τοῖς πᾶσιν ἔμμονον ἀπεργαζόμενοι.

1 χρυσεῖην Ald | πατέρες om Ald | γενεὴν ἐλίποντο om AAld
2 ταῦτα om AAld | ὅπερ οἱ χρ. A, ὅπως οἱ χρ. Ald || 3, 4 καὶ ὡς οὗτοι οἱ ἀργυροὶ τέξονται τοὺς χαλκοὺς πολὺν χεῖρους Ald || 3 ἐπιγινόμενον A || 4, 5 οἷς ἐπικεῖσεται ἄλλος καὶ διὰ τοὺς — φαῦλα Ald || 6 ἐπεμαίετο om A Ald || 7 ἀπὸ τῶν κολωνῶν post ἔβαιναν A || 9, 10 αἱ δ. — ἀνθρώπων om A Ald, αἱ διαφοραὶ τῶν λ... παριστῶ... τὰς κεχ... M || 11 ἐπάσαντ' ἀροτήρων om AAld || 12 ὡς ἀρξαμένοις A, ἀρξαμένοις Ald || 12, 3 κρεοβορεῖν AM, ἐσθλὴν ἀροτήρας βοῦς Ald || 14 οἱ γὰρ ἀρχ. Ald | ἐφύλαττον Ald || 14—22 οἱ ἀρχ. — τροφῆς etiam Par || 15 τοῦτο om A | δὲ om APar | διὸ καὶ Ὅμ. Ald | εἶπεν A, φησὶ Ald | ἀδμήτην AParAld: ἀτμήτην M || 16 ἡγαγέ τις ἀσ. A, ἡγάγ' ἀρότας ἀσ. Ald || 17 ἐδ. τῷ (om Ald) τὸν ἀρότην σφάζει AAld, ἣν τὸν ἀρότην βοῦν φαγεῖν Par || 18 ποτε evanidum Par | βοοθυσίας M, βοῦς θυσίας Par || 18, 9 ἀγο... εἴ... κατέφαγε Par | ἐπεὶ — κατέφαγεν om A || 19 πόπανα scripsi, cf Par et schol Aristoph Nub 955: ποτὰν M | τοῦ om AAld || 19, 20 τοὺς ἑτέρους τοῦ Ὀδυσσεὺς τ... Par || 20, 1 ὡργίσθη δὲ ὁ ἥλιος AAld || 21 βόες AAld || 22 εἰσὶν αἵτιοι τροφῆς ὄντες ποριστικοὶ ceteris omissis Par | τροφῆς πορ. ὄντες A || 22, 3 καὶ τὴν — ἀπεργ. om M

134. ἔπταθ' ὑπουρανίη: οἶδε γὰρ ὁ Ἄρατος τὴν Παρθένον δύο πτέρυγας ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι [τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔχειν] ἐν τοῖς Καταστερισμοῖς (p. 202 b 3—6).

135. ἦιχί περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται: ὥσπερ ποιητικοὶ κεύομενός φησιν, ὅτι πρότερον ἐπὶ γῆς συνοῦσα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὰς ἐπιγινομένας νῦν ἀδικίας μόγις ἐν οὐρανῷ οὐσα τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐν νυκτὶ φαίνεται. § τὸ δὲ ἐγγὺς — Βοώτεω (136) καὶ τοῦτο ποιητικῶς, ὅτι, ἐπειδὴ τῶν τοιούτων ἦν φίλη, τοῦ γεωργεῖν <ἐνεκα> καὶ τοῦ ἀπράγμονα βίον μετείνειν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἐγγὺς τοῦ Βοώτου κατηστέριστα.

136. πολυσκέπτοιο δὲ (136) τοῦ λίαν λαμπροῦ. § τινὲς δὲ τῷ Ἀράτῳ ὡς ((παρ))ατείνοντι τὴν μυθολογίαν ἐπεμέμψαντο ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ. καὶ φασιν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ βλασφημίαν τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρχτῶν καὶ τοῦ Διὸς τοῦ Κρονίωνος, οὗτος δὲ βιωφελὴς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ παρεξέτεινεν αὐτόν.

137. τῆς ὑπερ ἀμφοτέρω: ἐπειδὴ πολὺς ἐνέμεινε τῷ μυθικῷ καὶ δοκεῖ παρεκτετράφθαι, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμβάνει, καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεωρουμένων ἀκρίβειαν ἔρχεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐπικειμένου ἐν τῷ δεξιῷ ὦμῳ τῆς Παρθένου, ὅστις σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Προτρυνγῆτήρ· πρὸ γὰρ τῆς τοῦ τρυγῆτος ὥρας ὀλίγον προανατέλλει· ἐπιτέλλει γὰρ ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ ὦμοι τῆς Παρθένου τῷ Λέοντι. ἄλλο δὲ ἐπιτολὴ καὶ ἄλλο ἀνατολὴ· ἀνατολὴ μὲν γὰρ ἡ τοῦ ζῳιδίου παντός, καθό ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου ἐπιφάνεια, ἐπιτολὴ δὲ τὸ ἐπὶ τὸ ζῳιδίον· ὅταν γὰρ συνανατελλῇ ἐπὶ τινι, ἐπιτέλλειν λέγεται, ὡς τὸ 'Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων' (Hesiod Opp 383)· αἱ γὰρ Πλειάδες ἐπὶ τὴν τοῦ Ταύρου εἰσὶ τομήν, αἵτινες τῷ Κριῶι ἐπιτέλλονται, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Κριῶι

cf Ach
p. 74, 27 sqq.

1—3 schol om M || 1 ὑπουρανίην A | οἶδε Ald: ἦιδε A || 3 seclusi | cf p. 202, 3 sqq. et imagines a Thieleo editas (Antike Himmelsbilder) || 4 ἔτι φαίνεται om AAld || 5 καὶ post γῆς M: om AAld || 6 νῦν om M || 7 ἐγγὺς οὐσα καὶ AAld || 9 supplevi || 10 καὶ ante ἐγγὺς Ald | κατηστέριστα A || 11 δὲ om A || 12 τοῦ ἀράτῳ A | παρατείνοντος A | κατεμέμψατο A, -αντο Ald || 13 καὶ φησὶν μὲν A || 14 ἄκτων A || 14, 5 τοῦ Κρονίωνος om M || 15 ἐστὶν post ἀνθ. A, τοῖς ἀνθρώποις om Ald || 16 αὐτόν om Ald || 20 ? || 21 καλεῖ A || 24 μὲν (pro δὲ) A, μὲν οὖν ἀνατολὴ καὶ ἄλλο ἐπιτολὴ Ald | μὲν om M | ἐστὶ post γὰρ AAld || 26 ἐπὶ τὸ ζ. AAld: ὑπὲρ ζ. S, ἐποζῳδίον M | γὰρ om AM | συνανατέλλη AAld || 26, 7 ἐπιτέλλοντι λ. A || 27 ὁ ante τὸ A | Ἀτλαγενέων om A || 29 τῷ alt om M

ἔστι καὶ ὅτε γίνεται καὶ θερισμοῦ ἀρχή, ὅτε πρῶτον τὰς κριθὰς θερίζουσιν. § τὸ δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὥμων (137), ὅτι οὐδὲ ὁ ἀστὴρ τοῦ δεξιοῦ ἐπιψαύει, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἤρηται. διὸ εἶπεν ὑπ(ἐρ) — ὥμων ἐλίσσεται σὺν οὐρανῶι καὶ αὐτῇι τῇι Παρθένωι. 5

139. τόσσος μὲν μεγέθει: ὀλίγος μὲν οὗτος τῶι μεγέθει καὶ τῇ λαμπρόνι ἐγκείμενος, ὅποῖος καὶ τῆς μεγάλης Ἀρκτου τῆς Ἑλλίης φαίνεται ὑπὸ τῆς οὐρᾶς. καὶ διδασκαλικώτατα πεποίηκεν· ἅμα γὰρ τῶι τε παραβάλλειν ἐδίδαξε καὶ τεχνικῶς πάλιν δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῶι, ὥστε ἀνελθεῖν ἐπὶ τὰ βόρεια κάκειθεν 10 πάλιν ἄρξασθαι ἄλλων.

141. δεινὴ γὰρ κελίνη: ἀντὶ τοῦ 'λαμπρὰ κάκεινη ἡ Ἀρκτος ἐστὶν ἅπασα' (Ὅμηρος [II XVI 104 sq.] 'δεινὴ(ν) δὲ περὶ κροτάφοισι φαινὴ πῆληξ'), οὐ μόνον δὲ αὐτῇ· § ἐγγύθεν δὲ πλησίον περικείμενοι αὐτοῦ ἀνονόμαστοι ὄντες λαμπροὶ εἰσιν. 15 § τοίηι δὲ αἴγλῃ (139), οἷος ὁ τῆς οὐρᾶς ἀστὴρ, τῆς Ἀρκτου δηλονότι. ἕνα λέγει τῶν τὸν θυμὸν τῆς Ἀρκτου ἀποτελούντων.

δεινὴ: ἀντὶ τοῦ καταπληκτικῆς, οὐκ ἀγρία, διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν ἀστέρων, λαμπρὰ δὲ ἅπασα.

142. οὐκ ἂν τοὺς γε ἰδῶν: οὐκ ἂν, φησί, τούτους τοὺς 20 τῆς Ἀρκτου θεασάμενος ἀστέρας ἔτι κατασκοπήσειας πρὸς τὸ γνωρίσαι αὐτήν· ἰδὼν γὰρ ἐκείνους εὐθὺς ἐγνώρισας. τοῦτο ἔστι τὸ ἐπιτεκμήριο, ἐπὶ τούτοις τοῖς ὀφθεῖσι λαμπροῖς ἀστράσιν οὐκ ἄλλου τινὸς πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀρκτου χρεῖαν σχοίης. τινὲς δὲ 'τῆς μεγάλης οὐρᾶς τῆς Κυνοσούρας' 25 ἤκουσαν. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ οὐρὰ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλίης. ἀλλ'

1 ἔστι κατὰ τὴν (τοῦ add Ald) θέρου ἀρχὴν ὅτε (ὅτι Ald) πρ. AAld || 3—5 ἀλλ' — Π. om AAld || 6 μὲν om Ald || 8 ἀπό libri | διδασκαλικώτατον M; διδασκαλικῶς γὰρ τοῦτο· ἅμα Ald || 9 τό τε Ald, τὸ M, τῶι A | παραλαβεῖν A | τεχνικὴν Ald || 9, 10 πάντ' δεδ. AAld || 10 αὐτῶι AMAld || 12 γὰρ κακεῖνη AAld | ἀντὶ τοῦ om Ald || 12, 3 λαμπρὰ post Ἀρκτος iteravit M || 13 ἐστὶν καὶ Ὅμ. A, καὶ Ὅμ. Ald | δεινὴ δὲ οἱ περὶ AMAld || 14 οὐ μόνον δὲ αὐτῇ om M; ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγγύθεν ἵγουν πλησίον αὐτῆς περικείμενοι ἀστέρες Ald || 16 τοίηι δὲ αἴγλῃ οἷος scripsi: τὸ δὲ λέγει οἷον AM || 16, 7 λέγει δὲ τοὺς τὴν οὐρὰν τῆς Ἀρκτου, ἵγουν τὸν θυμὸν, ἀναπληροῦντας ceteris omissis Ald || 17 λέγε M | ἀναπληροῦντων A || 18, 9 schol om M, post ἀναπληροῦντας (adn l. 16, 7) Ald sic δεινὴ δὲ κατ. κτλ. || 18 καταπληκτικῇ A || 19 γὰρ Ald || 20 ἰδῶν om AAld || 21 τῆς om AAld || 22 εὐθὺς om M || 23 γὰρ ἐστὶ Ald | ἵγουν ἐπὶ Ald || 24, 5 ἀστράσιν οὐ δεηθῇ πρὸς τὴν τῆς Ἀρκτου χρεῖαν (om Ald) σχοίης (σχολῆς Ald) AAld || 26 οὐν pro δὲ Ald | τῆς Ἑλ. AMAld

εἰσὶν οἱ ἀστέρες ἀμυδροὶ ἐκεῖνοι. 'μεγάλης' οὖν 'Ἄρκτου οὐρῆς' τοῦτο ὑπερβατόν.

143. οἷος οἱ πρὸ ποδῶν: τὸ οἷος οὐκ εἰκασμοῦ, ἀλλὰ θαύματος. τοιοῦτος ἦν, ὅποιος τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄνω-
5 3ε(ν) περὶ μηρούς ((φέρ))εται ἀστήρ.

144. εἰς μὲν ὑπωμαίων: περὶ τῶν τῆς Παρθένου ἀστέ-
ρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τοῦ Προτρυνητήρός εἰσιν ἀστέρες δ',
εἰς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἰς ((δὲ)) ὑπὸ τοὺς ὤμους, εἰς
δὲ ὑπὸ τῆς ὀσφύος κάτω, εἰς δὲ μετὰ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν
10 ὀπισθίων γονάτων τῆς Ἄρκτου τῆς μεγάλης.

ἀπλόοι δέ, τουτέστιν ἀκατονόμαστοι εἰσι καὶ οὐδὲ συμ-
πληροῦνται εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν. οἱ δὲ Ἥλακάτην αὐτὴν λέγουσιν.
Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίωι χαρίζομενος Βερονίκης
πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρισεν. τοῦτο καὶ Καλλιμαχὸς ποῦ
15 φησιν (fr 34 Schn).

ἡ με Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἡέρι, τὴν Βερονίκης
βόστρυχον, ὃν κέλην πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

§ ἡ ἀπλόοι οἷς οὐδεὶς πλέει διὰ τὸ ἀνώνυμον.

147. κρατὶ δέ οἱ Αἰδύμοι: εἰς γ' διαιρεῖ τὴν Ἄρκτον
20 καὶ φησιν, ὅτι τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτῆς τὸ <κατὰ> διάμετρον ἄνω
τῶν Αἰδύμων, τὸ δὲ μέσον <ἄνω> τοῦ Καρκίνου, οἱ δὲ ὀπισθεν
πόδες ἄνω τοῦ Λέοντος. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἦν τὸ μετὰ τῆς
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος <Ἄρκτου> καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ, ἀπ' αὐτῆς
τὸν ζωιδιακὸν διηγείται· ἔστι γὰρ ταῦτα τὰ ζώδια βόρεια
25 σφόδρα. <καὶ> ἄλλως δὲ ἀπὸ τῆς προγνωσθείσης τὰ ἀγνοούμενα
διδάσκει (cf p. 353, 12. 16 al).

ἄλλως. τινὲς ἐμέμψαντο τῷ Ἀράτῳ λέγοντες, ὅτι τριά-

1, 2 οἱ γὰρ ἀστέρες ἐκεῖνοι ἀμυδροὶ εἰσιν. καὶ εἰ οὕτω, τὸ μεγάλην
ἄρκτου οὐρὰν εἶη ἂν ὑπερβατόν Ald || 1 ἐκεῖνοι ἀμυδροὶ A, cf Ald || 3 τοῖος
οἱ A | τὸ τοῖος A || 4 ἡ τοιοῦτος οἷος ὁ τῶν ἐμπροσθίων Ald || 4, 5 πο-
δῶν — ἀστήρ om AAld || 6 τῶν τῆς AAld: τῆς τῶν M || 8 ὑπὲρ τ. ὤ. AAld ||
9 ἀπὸ τῆς AAld | κάτω om AAld || 10 τ. μεγάλης ἄρκτου AAld || 11 ἀπλόοι
M || 12 αὐτῶν AMald | αὐτὴν λέγουσιν om M || 13 βερονίκης M || 14 κατη-
στέρισεν A || 16 ἡ με AM, ἡδὲ Ald: corr Valckenaer (Callim fr p. 81); εἶδε
K. μ' conī Muret et Schneider | αἰθέρι conī Bergk (Anth lyr II p. 154) | βερ-
νίκης M || 17 πᾶς' ἀνέθηκε conī Valckenaer (p. 85) || 18 οὐς AAld || 20 sup-
plevi; ἡ διάμετρος Ald || 21, 3, 5 supplevi || 22 οὐδὲ M || 24, 5 σφόδρα βόρεια
AAld || 25, 6 ἄλλως — διδάσκει om AAld || 25 δὲ scripsi: τε M || 27 lemma om
AAld | τῷ ἀράτῳ A; κατεμέμψαντο τοῦ ἀράτου Ald

κοντα μοιρῶν οὐσα μόλις ἢ Ἄρκτος πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶν ὡς πρὸς τὰ γ' ζώδια τὴν ἔκτασιν. καὶ φαμεν, ὅτι αἰὲ ὁμοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχουσιν· ἐν γὰρ ἐστί καὶ μία ἡ περικειμένη ἐπιφάνεια καὶ (ἐπὶ) πᾶσιν ἴση. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὁ μέγιστος τῶν κύκλων, ὁ ἰση- 5 μερινός, τῷ βορείῳ κύκλῳ καταπολείοντι βραδυτέρῳ ὁμῶς κατὰ τὴν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως κινεῖται. ὅταν οὖν ἡ Ἄρκτος ἢ μείζων ἐν τῇ στροφῇ γένηται περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον, τότε ἄρχεται ὁ Ταῦρος ἀνατέλλειν. καὶ πάλιν ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ, ἕως (ἂν) γένηται πάλιν περὶ τὸν μεσημβρινὸν 10 κύκλον, οὐκ ἀνατέλλει ὁ Ταῦρος. ἐπειδὴν δὲ γένηται, ἀνατέλλει. οὕτως ἡ σφαιροειδὴς κίνησις ἡ αὐτὴ δι' ὅλου (cf p. 340, 5—12).

Cat p. 204b
297b

Καρκίνος ἐστίν· οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὴν Ἥραν, (ὅτι) μόνος, τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτε τὴν Ὑδραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης πηδύσας ἔδακεν αὐτόν. 15 καλοῦνται δὲ τινες αὐτοῦ ἀστέρες Ὀνοί, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄσπρα.

Λέων· ὁ Λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα Βασιλίσκον λεγόμενον, ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων. ὄντος δὲ ἡλίου ἐν Λέοντι ὁ Νεῖλος ἐμβαίνει. 20

149. ἔνθα μὲν ἡελίοιο· ἐξήττηται δέ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Ἄρατος τὰς θερμοτάτας ἡμέρας ἐν τῷ Λέοντι εἶπε γίνεσθαι καὶ οὐκ ἐν τῷ Καρκίνῳ. ῥητέον δὲ ἴσως μὲν καὶ φυσικῶι τινι λόγῳ καίματα γίνεσθαι ἐν τῷ Λέοντι διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀνατέλλειν τὸν Κῦνα, τὸν δὲ Ἄρατον μὴ 25 ἐφ' ἐνὸς ζωιδίου τὸ συμβαῖνον ἀποδεδωκέναι ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν· προτάξας γὰρ τοὺς Διδύμους καὶ Καρκίνον καὶ Λέοντα, ἐν οἷς συμβαίνει τὰς θερμοτάτας ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν (149)

1 οὐσα om Ald || 2 τὴν ἔκτασιν post μοιρῶν AAld | αἰὲ AM: ἂν Ald || 4 ἔχ. μία γὰρ ἡ περικ. AAld | παρακειμένη M || 6 καταπολείοντι AAld: καταπωλείοντι M || 7 κινούσιν AAld, κινοῦνται M: correxi | ὅτε AAld || 8,9 ἰσημερινὸν x. AAld || 10 περιφ. ὁμοίως πρὸ τοῦ γενέσθαι δὲ κατὰ τὸν μ. x. Ald | κατὰ τὸν AAld | 11 κύκλον om M | ἐπειδὴν δὲ γ. ἀνατ. om Ald || 12 ὅλον M || 13 ἐστίν om Ald || 13,4 τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὁπότε τὴν Ὑδραν ἀνήρει, μόνος ἐκ τ. λ. οὗτος πηδ. ἔδ. αὐτόν Ald || 15 ὅτε MCat: ὁπότε AAld || 16 αὐτῶν τινες AAld, τινὲς αὐτῶν Cat p. 297b 2 | αὐτοὺς post ἀνήγ. A: om MAld Cat || 17 εἰς τὰ Cat || 20 ἀναβαίνει Ald, cf p. 366, 16 || 22 ἐδήλωσε (post Ἀρ.) AAld || 23 οἶν (pro δῆ) AAld | ὅτι post δῆ AAld: om M || 25,6 μὴ ἐφ' ἐνὸς scripsi: μὴ ἀφ' ἐνὸς A, μὴ καθ' ἐνὸς Ald, μηθενός M || 26 τὸ συμβαῖνον om AAld | παραδεδωκέναι M

ἐνθα μὲν ἡελλιοιο θερεΐταται εἰσι κέλευθοι, τουτέστιν ἐν τοῖς τρισὶ ζωιδίοις. πέρα δὲ ἀντιδιέστειλε τὸ ἐξαιρέτως τῇ ἐν τῷ Λέοντι πορεΐαι τοῦ ἡλίου συμβαῖνον διὰ τὸ καὶ τὰ δύο θερινὰ ζωΐδια προθερμαίνόμενα καὶ ἐκπυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 5 τὸν Λέοντα θερμότερον ποιεῖν γίνεσθαι. ἔδει δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ Καρκίνου εἰρῆσθαι τοῦτο. λεκτέον δέ, ὅτι ἤδη ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηότες ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι πλεον ἀντιλαμβανόμεθα, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ἦ· ὡς γὰρ ἐν ἡμέραις θερινῇ οὐχ οὕτω κατὰ τὴν γ' καὶ ε' ὥραν μεσοῦντος τοῦ ἡλίου ἀντιλαμβανόμεθα
 10 τοῦ καύματος ὡς κατὰ τὴν ἐβδόμην, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ Λέοντος νοητέον, ἅτε προθερμασμένη τῇ γῇ ἐντυγχάνοντος τοῦ ἡλίου. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν Ὑδροχόον διαπορευομένου (τοῦ ἡλίου) τὸ ψυχὸς ἐπιτείνεται προκατεψυγμένη ὁμιλοῦντος τῇ γῇ. κατὰ ταῦτόν δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα πρῶτως ἐκχαιόμενα οὐκ εὐθὺς πυ-
 15 ρῶδη γίνεται, ἀλλ' ἐν χρόνῳ αὐξάνεται.

τὸν δὲ Λέοντά φασιν οἱ μὲν, ὅτι ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη, διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται, ἢ, ὅτι πρῶτος ἄθλος Ἡρακλέος. ἔστι δὲ τῶν ἐπιφανῶν ἄστρων.

Cat p. 206 b
(Anal Erat p. 5)

150. κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι: λοιπὸν γὰρ κεκνω-
 20 μέναι εἰσὶ καρπῶν· αἱ γὰρ προτρύγησις διὰ τοῦ ἡλίου τὸ κατ' ἀρχὰς συνερχομένου τῷ Λέοντι. § τινὲς δὲ τολμῶσι γράφειν ἡελίῳ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντος, ἀπαιδεύ-
 25 τως· οὐ γὰρ τὰ ζωΐδια συνέρχονται, ἀλλ' ὁ ἥλιος ἕκαστον ἐπι-
 πορεύεται. § ἀπτεταί πως καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος, τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν δηλῶν καὶ τὸν πρὸς Αἶδην γάμον ἐν τῷ λέγειν κενεαὶ — ἄρουραι· αὐτὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρπούς

2-8 post ζωιδίοις Ald εἰ δέ τις ἔρει 'καὶ πῶς αὐτὸ ἐξαίρετον τοῦ ἡλίου συμβαῖνον τῇ ἐν τῷ Λέοντι πορεΐαι ἀπέδωκεν, ἀλλ' οὐ καὶ τοῖς ἄλλοις, καίτοι ἔδει μᾶλλον τῷ Καρκίνῳ', ῥητέον, ὅτι τὰ δύο θερινὰ ζωΐδια προθερμαίνόμενα καὶ ἐκπυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸν Λέοντα θερμὸν ποιεῖ γίνεσθαι. καὶ ἅμα ἤδη ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηότες οἱ ἄνθρωποι πλεον ἀντιλαμβάνονται τῆς θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ἦ· ἐν γὰρ ἡμέραις κτλ. || 2 ἐξαίρετον A || 4 προθερμενόμενα A || 5 ποιεῖ A || 7 κεκμηότες AAld || 8 ὁ AAld: om M || 9 γ' καὶ om A, τὴν γ' καὶ om Ald || 10, 1 νοητέον post οὕτω A, οὕτως οὖν ῥητέον καὶ ἐπὶ τ. A. Ald || 11-15 ἅτε — αὐξάνεται om AAld || 12 supplēv || 16 φασιν om A, post μὲν Ald | τοῦ Δ. Ald || 19 ἄρουραι om AAld || 19, 20 λοιπὸν καὶ κενωμένοι A; κεκεν. γὰρ εἰσι omisso λοιπὸν Ald || 22 ἡελλιοιο M | τὰ τὰ πρῶτα A | συνερχο-
 μένου M | λέοντι A || 24 videtur δὲ πως post ἀπτ. in A; δὲ καὶ Ald ||
 25 ἐν αἶδου AAld

καὶ τὴν μητέρα τὴν γῆν· καὶ γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις τῷ Ἐπιφί [Ἰουλίῳ] μηνί, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, τότε καὶ ἡ τῆς Κόρης ἀρπαγὴ τελείται. § περὶ τὴν ὀγδόην καὶ εἰκάδα τοῦ Ἐπιφί μηνὸς γίνεται ἐν Λέοντι ὁ ἥλιος, ὅτε καὶ ὁ Κύνων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται· οὐ γὰρ πάντως περὶ πέμπτην καὶ εἰκάδα ὁ Κύνων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ περὶ κθ' καὶ λ' πρὸς τὴν βραδυτέραν τοῦ ἡλίου κίνησιν.

152. τῆμος καὶ κελάδοντες: τότε, φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπέπτουσι τῷ πόντῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κληίδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρουσι 10 πρόσωπα καὶ τοῦ ὀχήματος ἀλύσεις ἀπηρώρηται [ἢ χασμήματος] καρδίαν ἐξηρητημένην ἔχουσαι. τὸ δὲ πλῆθος τῶν βρόχων τῆς ἀλύσεως τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσας λέγουσι μοίρας ἐπέχειν τὸν ἄστέρα ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Λέοντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀριθμουμένου. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον ἀνιερώκασιν ἡλίῳ· τότε γὰρ 15 ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ περὶ τὴν ἡῶ κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν φαίνεται. καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτους τίθενται καὶ τῆς Ἰοίδος ἱερὸν εἶναι τὸν Κύναν λέγουσι καὶ αὐτοῦ τὴν ἐπιτολὴν. ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρετγα θύουσι, τῷ παλμῷ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου. 20

152. ἐτησίαι εὐρέι πόντῳ: οἱ ἐτησίαι ἀπὸ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐώας ἐπιτολῆς [μέχρι Ἄρκτου ἐπιτολῆς] ὡς ἐπὶ πλῆθος ἐξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν. ὠνομάσθησαν δὲ ἦτοι, ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις, παρὰ τὸ ἔτος, ἢ παρὰ τὸ ἐτεὺν διὰ τὸ μηδέποτε αὐτοὺς μεταβάλλειν, ὅταν ὁ 25 καιρὸς αὐτῶν ἐνστέῃ. § καλῶς δὲ τὸ 'μεγάλα σκάφη τότε χρήσιμα' (153)· τότε γὰρ τὸ κύμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν.

1, 2 κατὰ τὸν ἐπιφί μῆνα AAld || 2 ἐν om A | ἥλιος τότε καὶ om (spatio vacuo 4 litt relicto) A, τότε καὶ om Ald || 3 τελειοῦται AAld || 3—7 om AAld || 6 ποιεῖτε M | supplevi || 9 ἐμπέπτουσιν ἐν A Ald | ἐστὶν post ἡλ. AAld || 11 ὀχήματος scripsi: σχήματος AMAld, cf Diels Parmenides p. 124—129 || 11, 2 ἢ χασμήματος M: om AAld || 12—15 τὸ δὲ — ἀριθμ. om AAld || 15 ἀριθμουμένας? | ἀφιερώκασιν AAld || 16 ἢ om A | περὶ τὴν ἡῶ M: om A Ald || 17 κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν AAld: om M || 18, 9 καὶ αὐτοῦ τ. ἐ. scripsi: καὶ om M, αὐτοῦ καὶ τ. ἐ. A, καὶ τ. ἐ. αὐτοῦ Ald || 19 τὴν ὄρετ. A | πταλμῷ AM, πταλμῷ Ald; ἢ πταλμῷ superscripsit A || 20 τῆς om M || 21 εὐρέι πόντῳ om AAld | οἱ ἐτήσιοι AAld | τοῦ om AAld || 22 μέχρι Ἄρκτου ἐπιτ. AM: om Ald | ὡς ἐπὶ τὸ (om Ald) πλείστον AAld || 23 ἡμέρας Ald | δὲ om A; δὲ οὕτως Ald | ἢ ὅτι Ald || 24, 5 παρὰ ἔτος ἢ τὰ ἐτεὺν Ald || 25 μεταβάλλειν αὐτοὺς AAld | ὁ om M || 26 αὐτῶν ἢ κ. M | τὸ scripsi: τὰ AMAld

παρηκολούθησε δὲ Ἑσιόδῳ (Opp 643) 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλην δ' ἐν φορτία θέσθαι'.

155. εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδᾶ: κατὰ συγκοπὴν τὰ πηδάλια, ἣ τὰς κώπας ἀπὸ τοῦ πηδόν. καὶ Ὅμηρος (Od XIII 78) 5 ἄνερόπτον ἄλα πηδῶι'.

ἡ κυβερνητῆρες —: οἱ δὲ κυβερνηταὶ θαρροῦντες τοῖς ἀνέμοις ἔχοιεν τὰ πηδάλια.

156. εἰ δέ τοι Ἥνιοχόν τε: ἐπανήλθε πάλιν ἀπὸ τοῦ 10 ζωδιακοῦ πρὸς τὰ βόρεια. τὸ δὲ ἀστέρας διδασκαλικῶς· τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὦμον σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Αἴξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐξῆς ἀμυρότεροι, οἱ καλοῦνται Ἑρίφοι. καὶ χαριέντως τὸν μὲν ἐπίλαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς Αἴγα εἶπε, τοὺς δὲ ἀμυδροτέρους Ἑρίφους ὡς νεογνά. § ὁ δὲ μῦθος οὕτως ἔχει, ὅτι ἡ Αἴξ αὕτη γυνή 15 ἦν Ἀρκαδική, ἣτις ἀνέθρεψε τὸν Αἶα. καὶ φασιν, ὅτι μετὰ θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέσμα κατὰ τὴν συνείλησιν περιέθετο καὶ αὐτὴν κατηστέρισεν. διὸ Ἄιγιλος κυκλήσκειται ἀνθρώποισιν' (fr anon). ταύτην δὲ καλοῦσι καὶ Ἀμαλθειαν, καὶ Ἀμαλθείας κέρασ τὸ τῆς Αἰγός (cf Nicandri fr 114 Schn).

20 158. εἰν ἄλλ πορφυροῦσσι: μελαινομένῃ· κινουμένη γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταύτην ποιεῖται τὴν σύστασιν. § τὸ δὲ κεδαιομένους ἀντὶ τοῦ φθειρομένους. γράφεται δὲ καὶ (κε)- 25 ραιομένους ἀντὶ τοῦ κεραϊζομένους· ἡ γὰρ ἑώια δίσις τῶν Ἑρίφων χειμῶνα φέρει ἡλίου Τοξότην διανύοντος, ἡ δὲ Αἴξ τὴν ἑώϊαν ποιεῖται δύσιν ἡλίου ὄντος ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς.

ἡ κεδαιομένους: σκορπιζομένους. εἰ δὲ διὰ τοῦ ῥ γράφοιτο, φθειρομένους. ὁθεν τὸ ἀδιάρ(ρηκτ)ον ἀκέραιον καλοῦ(σι διὰ τὴν) στέρησιν τοῦ κέρατος Par).

30 160. Αἰδύμων ἐπὶ λαιᾶ: ὁ γὰρ Ἥνιοχος βορειότερός

4 ἦγουν Ald | πηδῶ libri || 6,7 om AAld || 8 περὶ τοῦ ἡνιόχου in margine M | ἐκ τοῦ M || 9 ἀστέρες AM || 11 ἔτι M || 12 μὲν om AAld || 16 τὴν om M || 17 κατηστέρησεν A | διὸ αἰγίος A, διὸ αἰγίος Ald | Musaeum agnoscit Robert (Erat Catast p. 240); possis de Nicandro alisque cogitare, cf schol ad v. 161 || 18,9 καὶ Ἀμαλθείας — Αἰγός om AAld || 20 εἰν ἄλλ om AAld || 21 στάσιν AAld || 22 δαιομένους M, καὶ δεομένους Par l. 27 | δὲ om MAld | supplevi e l. 27 || 22,3 καὶ φθειρομένους AAld || 24 φέρειν Ald || 27 cf ad l. 22 || 28 supplevi Par, lacunam signavit Tren p. 56 || 30 λαιᾶ A

ἔστι τῶν Διδύμων, ὥστε ἀνατελλόντων τῶν Διδύμων κατὰ πόδας τὰ εὐνύμια μέρη αὐτῶν ὀρίζεσθαι πρὸς βορρᾶν καὶ διὰ τοῦτο τὸν Ἥνιοχον κατὰ κεφαλὴν ἀνατέλλοντα παρακείσθαι τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι τῶν Διδύμων.

161. κεκλιμένον δῆεις: σφόδρα ἀκριβῶς ὁ Ἄρατος 5 προσέχων τῷ ζωιδίῳ κατὰ θέσιν φησὶ τὸ κεκλιμένον· οὐ γάρ ἐστιν ἐξόρθιος, ἀλλ' ὥσπερ ἐπινεύων καὶ πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἐπειγόμενος.

Ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα: πληθυντικῶι ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἥ κεφαλὴ αὐτοῦ κατὰ διάμετρον 10 κειμένη ἀντία διενεύει. Ἰερὰ δέ, ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν. § οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν Ἥνιοχον λέγουσιν εἶναι εἰδῶλον ἢ Βελ(λ)εροφόντου ἢ Τροχίλου τοῦ Καλλιθύλιας παιδός, τῆς πρώτης ἐν Ἀργεὶ γενομένης ἱερείας, ἄρμα πρώτου ζεύξαντος. οἱ δὲ Μυρτίλου, οἱ δὲ Κίλλαντος τοῦ Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον, ἄλλοι δὲ Οἶνο- 15 μάου. τὴν δὲ Αἶγα Νίκανδρος (fr 114 Schn, cf ad schol 156) Ἀμάλθειαν καὶ Διὸς τροφόν. φαίη δ' ἂν τις ἀτεχνῶς εἰδῶλα τοὺς περὶ θεῶν ταῦτα ληροῦντας.

ᾠλενίη δέ (164) λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ᾠλένης τοῦ Ἥνιοχου (εἶναι) ἢ, ὡς ἄλλοι, Ὡλένου θυγάτηρ. 20

167. πὰρ ποσὶ δ' Ἥνιοχου: περὶ τοῦ Ταύρου. πάλιν ἐγνωσμένως ἀπὸ τῶν παρακολουθοῦντων εἰς τὸν ζωιδιακὸν κατέρχεται. § κεράον δὲ διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν. § τὸ δὲ πεπτηότα διὰ τὸ ποιὸν κατάστημα· ὥσπερ γὰρ ὀκλάσας ἐστίν, ἡμίτομος δὲ καὶ τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας. § τοῦτον 25 οὖν οἱ μὲν τὸν τὴν Εὐρώπην διαγαγόντα ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους [κατηστερίσθαι] φασίν, οἱ δὲ τοῦτον, οὗ Πασσιφάη ἡράσθη, οἱ δὲ τὸν ἐκ Κρήτης εἰς Μαραθῶνα παραγεγόμενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίστατο. § τὸ δὲ μαίεσθαι ἐπι-

Stanh. E 141

1 ἀνατελόντων A | τῶν om AAld || 2 ὀρίζεσθαι αὐτῶν πρὸς AAld || 5 δῆεις om AAld | ἀκριβῶς post Ἄρατος AAld || 6 προσέχων om AAld || 7 ἐξόρθιος AAld: ἐξορθος M || 9 ἄκρα κάρηνα om AAld || 10 τοῦ prius om MAld || 10, 1 κατὰ δ. κειμένη om AAld || 13 καλλιθέας Ald || 14 οἱ δὲ Μυρτίλου S: οἱ μὲν Μυρτίλου A, ἄλλοι δὲ M. Ald, om M || 15 οἱ δὲ Ald || 17 καὶ et τροφόν evanida A | φαίην δ' M | εἰδῶλον AAld || 19 ᾠλενίη ᾠλενίη λέγ. Ald || 20 ὡς om M || 21 sqq. περὶ τοῦ Ταύρου etiam in margine M: utrumque om AAld || 24 ὀκλάσας AM, κλάσας Ald || 25 καὶ om Ald | ὀκλάσας ante οὐκ M: om AAld || 26 δὲ pro οὖν Ald | διαφορθεύσαντα AAld || 27 τοῦ om M | seclusi; κατηστέριστ.. (terminationes invisibiles) A || 29 κατηγωνίστατο A

σκοπεῖν ἐπιζητεῖν κατοπτεῦειν. ὁ δὲ νοῦς· παρὰ δὲ τοῖς ποσὶν Ἠνιόχου ὑποπεσόντα ζήτηι τὸν Ταῦρον. § τὸ δὲ ἐοικότα ὁμοία· οἱ γὰρ ἀστέρες αὐτοῦ βούκρανον ἀληθῶς διαγράφουσι καὶ διὰ τοῦτό εἰσι γινώριμοι, οὐδενὸς τῶν γειτνιώντων
5 πρὸς κατανόησιν δεόμενοι, ὡς ὁ Κριὸς ἀμυδρὸς ὢν ἐπ' ἄλλων εὐρίσκεται.

ἢ ὅτι πλουτοδότειρά ἐστι (163), καθὸ λέγουσιν Ἀμαλθείας κέρας· Ἀμάλθεια γὰρ αὕτη καλεῖται (cf 368, 16).

ἄλλως. ἡ τοῦ Ἠνιόχου κεφαλὴ ἐξ ἐναντίας τῶν γενύων
10 τῆς Ἑλλίκης· κείται· εὐθεῖα γὰρ γραμμὴ ἐξηνέχθη ἀπὸ τῆς ἄκρας κεφαλῆς τοῦ Ἠνιόχου κατὰ τὰ τῆς Ἑλλίκης γένεια, καὶ οὕτως ἐξ ἐναντίας κείται.

169. τοίη οἱ· θαυμαστικῶς τὸ τοίη ἀντὶ τοῦ τοιαύτης· σφόδρα γὰρ ἐκλαμπρος ἡ κεφαλὴ ὑποφαίνεται καὶ ἔκκριτός
15 ἐστὶ καὶ οὐκ ἂν τις ἐξ ἄλλου τεκμηρίου ἔτι σκέψαιτο τὴν τοῦ Ταύρου κεφαλὴν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτελούντων ἀστέρων.

171. ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν· ἐκ τῶν δύο γραμμῶν τοῦ Υ στοιχείου· αἱ γὰρ Ὑάδες τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἀπομιμούμεναι
20 τὸ ταύρειον ἀποτελοῦσι πρόσωπον. διὸ καὶ τινες Ὑάδας αὐτὰς ἐντεῦθεν εἶπον. οἱ δέ, ὅτι δύομεναι αἵται ὑετοῦ γίνονται (cf 388, 20 sqq.).

172. καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται· οὐκ ἀνωνύμως, φησί, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ταύρου. Θαλῆς
25 μὲν οὖν δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον, τὴν δὲ νότιον, Εὐριπίδης δ' ἐν τῷ Φαέθοντι (fr 780 N.) τρεῖς, Ἀχαιοὺς δὲ τέσσαρας (fr 46 N.), Μουσαῖος (fr 14 P.) ε', Ἰππίας δὲ (fr 11 M.) καὶ Φερεκύδης (fr 16 St.) ἑπτὰ. ἡ δὲ προσωνημῖα, ὅτι τὸν Διό-

1 κατοπτεῦειν om Ald | ὁ νοῦς δὲ Ald | δὲ om AAld || 1, 2 τ. ποσὶ τοῦ Ἡ. AAld || 2 ὑποπεπτωκότα AAld || 3, 4 διαγράφουσι AAld §: γράφουσι M || 4 οὐδὲν M || 5 δεχόμενοι M || 7—12 scholia om Ald || 13 τοιοῦτον (superscripto τοίη) οἱ M (cf editionem Arati): τοίη κεφαλὴ AAld || 14 κεφαλὴ ἐκλαμπρος ὅ. (omisso σφόδρα γὰρ ἡ) AAld || 18 ἀστέρες (omisso ἀμφοτέρωθεν) pro lemmate AAld, ἀστέρας ἀμφ. M | οὐκ ἐκ A | τῶν Ald: om AM || 20 ταύριον A || 20, 1 δ. κ. τινες αὐτὰς ἐντεῦθεν ἔνεκεν ὕδατος εἶπον A, τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι διὰ τοῦτο ταύτας ὕδατος εἶπον Ald || 21 ἐντεῦθεν A: ἐθεν M, διὰ τοῦτο Ald || 23 ὄνομ' εἴρεται om A Ald || 24 φέρονται AAld §: φαίνονται M | ἐν τῷ μετώπῳ AAld || 26 δ' om A || 27 Μουσαῖος ε' om AAld || 28 ἐστὶν ὅτι AAld

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

νυσον ἀνεθρέψαντο. Ὑῆς δὲ ὁ Διονύσος. Εὐφορίων δὲ (fr 14 M.)
 Ὑῆι ταυροκέρατι Διονύσῳ κοτέσασα. οἱ μὲν οὖν δύο λέγον-
 τες ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ταύρου φασίν, οἱ δὲ τρεῖς προσ-
 λαμβάνουσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ χελύνῳ. Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν
 Ἐρεχθεῖ (fr 357 N.) τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέ- 5
 σθαι τρεῖς οὕσας, ὁ δὲ Μυρτίλος (fr 6 FHG IV p. 458) τὰς Κάδμου
 θυγατέρας, κληθῆναι δὲ οὕτω δι' ἣν προείπομεν (p. 369, 28) αἰ-
 τίαν· Ἡσίοδος γάρ φησι περὶ αὐτῶν (fr 14).

νύμφαι Χαρίτες(σ)ιν ὁμοῖαι

Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς ἐυστέφανός τε Κλέεια

10

Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,

ἃς Ὑάδας καλέονσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

αἱ μέντοι Πλειάδες παρὰ τὸ διχότομον αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὴν ἱξὺν
 ἀνακεκλιμέναι σχῆμα κατὰ τινὰς οὐρᾶς ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ ὁ
 Νίκανδρός φησιν (Ther 121 sqq.).

15

ἐξαλέασθαι

Πληϊάδων φάσις δεδοκμημένον, αἶ θ' ὑπὸ Ταύρου

ὀλκ(α)ὴν παίρουσαι ὀλλίζωνες φορέονται.

οὐκ ἔστι δὲ οὐρὰ τοῦ Ταύρου· πόθε(ν) γάρ, ὅποτε μὴδὲ ὀπίσθια
 ἔχων δείκνυται; cf p. 387.

20

174. λαιοῦ δὲ κεράατος (ἄκρον) — παρακειμένου: τὸ
 ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ Ταύρου καὶ τὸν ἀριστερὸν
 πόδα τοῦ Ἡνιόχου εἰς ἀστήρ ἐπέχει. § συνεληλάμενοι δὲ (176)
 τῷ τόνῳ ὡς οὐτάμενοι· ὑφαιρεθέντος γὰρ τοῦ σ' ἀναβιβάζε-
 ται ὁ τόνος. ὁ δὲ νοῦς· συνηρμοσμένοι δὲ φέρονται.

25

177. ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος: ἅπερ κατὰ φυσικὴν αἰτίαν εἴωθε
 γίνεσθαι, ταῦτα οἱ ποιηταὶ ὡς ἐν παραδόξῳ λαμβάνουσι καὶ
 ὡς καινότερα αὐτὰ καὶ ἀδύνατα προφέρονται, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ

1 ἀνεθρέψατο A | Ὑῆς A || 1, 2 δὲ ὕη A⁵, ὕη Ald, οἷη M || 2 ταυροκέ-
 ρητι M | διονύσω AM | κοτέσασα M || 3, 4 προλαμβάνουσι A || 4 corr Thiele:
 χελίω AMald; χηλίω Bekker | ἐν om M || 7 οὕτως M | αἰτίαν: — A || 8 δὲ
 post Ἡσ. Ald, om A || 10 ἡδὲ MAld, ἐκ δὲ A || 11 καὶ AAld: ἰθ' M || 13—20
 schol om AAld || 14 ἀνακλωμένοι καὶ M || 16 Nicandri codd: πλαγiasθεῖς M ||
 17 αἰ δ' ὑπὸ M || 18 ὀλλίζωνες M || 19 οὐκ ἔστι δὲ scripsi: ὡλλίξ' δὲ M || 21
 (ἄκρον) παρακειμένου scripsi: παρὰ δὲ M, om AAld || 21, 2 τὸ δὲ ἄ. A
 Ald, τοῦ ἄ. M || 22 τοῦ Ταύρου om M || 23—25 συνεληλάμενοι δὲ (ἦγον add
 Ald) συνηρμοσμένοι φέρονται. ἀναβιβάζει (ἀνεβιβάζθη Ald) δὲ ὁ τόνος ἀφ-
 αιρεθέντος (ἀναιρ- Ald) τοῦ σ' ὡς οὐτάμενοι' AAld || 26—p. 371, 3 post
 p. 371, 15 AAld || 26 post Ταῦρος et ante ἅπερ fere 10 litt erasae A || 27 ὁ
 ποιητῆς AAld | λαμβάνουσι (sic) A, λαμβάνει Ald

τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Ἠνιόχου φησὶν ὁ Ἄρατος, ὅτι καὶ τοῦτο καινότερον ἔχει καὶ ἄμεινον [ἀνατέλλων] ὁ Ταῦρος· κρείττων γὰρ ἔστι καὶ ταχίων εἰς τὸ δύσεσθαι.

- τριῶν κύκλων τῶν παραλλήλων παραδιδομένων συμβέ-
 5 βηκε διαιρεῖσθαι τὸ ὅλον σχῆμα εἰς μέρη ἡ, (καὶ) τοῦ μὲν
 Θερινοῦ τροπικοῦ ἐν τῷ βορειῳ μέρει τὰ ε' μέρη διηνεκῶς
 εἶναι ὑπὲρ γῆν, τὰ δὲ γ' ὑπὸ γῆν, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ ἴσον
 [ἔχοντος] τὸ ὑπὲρ γῆς τῷ ὑπὸ γῆν. κατὰ δὲ τὴν διαίρεσιν
 ταύτην ἀνατελλέτωσαν ὁ μὲν Ἠνιόχος ἐπὶ τοῦ Θερινοῦ τροπικοῦ,
 10 ὁ δὲ Ταῦρος ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. περιενεχθέντος οὖν τοῦ οὐ-
 ρανοῦ ὁ μὲν Ταῦρος λήψεται ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν τμήματος (τὸ)
 λοιπόν, ἐκ τῶν ἡ' τὰ γ', ὁ δὲ Ἠνιόχος ἐφάψεται τοῦ ὀριζοντος,
 ὥστε λοιπὰ ἔχειν ὑπὸ γῆς γ'. περιενεχθέντος οὖν πάλιν τοῦ
 οὐρανοῦ τὰ λείποντα εἰς ἡ' τμήματα, τὰ γ', συμβήσεται τὸν
 15 Ἠνιόχον καὶ τὸν Ταῦρον ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνατεῖλαι.

- ἄλλως. τάχιον δύνει ὁ Ταῦρος, ἐπεὶ νοτιώτερός ἐστι τοῦ
 Ἠνιόχου. τὰ δὲ νότια πλέον ὑπὸ γῆν μέρος ἔχει, καὶ ὅλως
 τὰ ἐπὶ διαφόρων παραλλήλων κύκλων ἄστρα τὰς ἀνατολὰς
 ἅμα ποιησάμενα οὐχ ἅμα δύσεται· τὸ γὰρ βορειότερον καὶ
 20 μείζονα κύκλον φερόμενον ὑστερεῖ τῷ χρόνῳ τῆς δύσεως,
 τὸ δὲ νοτιώτερον κατενεχθήσεται ὥς ἂν ἐλάσσονα κύκλον φερό-
 μενον. ἀκουστέον δὲ συνανατέλλειν τῷ Ταύρῳ τὸν Ἠνιόχον, οὐχ
 ὅλον ὅλως (τοῦτο γὰρ ψεῦδος), ἀλλ', ὅσα τῶν μερῶν συνανα-
 τέλλει, ταῦτα οὐ συγκαταδύεται διὰ τὴν ἑγκλισιν τοῦ κόσμου,
 25 ὥς εἶπεν.

178. καίπερ ὁμοῦ ἀνελθών. λέγει δέ, ὅτι ὁ Ταῦρος σὺν
 τῷ Ἠνιόχῳ ὁμοῦ ἀνελθὼν πρότερος δύνει.

τὸ δὲ ὁμηλυσίῃ (περ ἀνελθών) ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ
 κατὰ τὸ αὐτὸ ἀνατεῖλας. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι τὰ βόρεια ἢ ὅλως οὐ

1 τοῦτο Ald: τὸ AM || 2 καὶ AAld: τι M || 2, 3 post καὶν. A ἀνατέλ-
 λων ἔχει ταῦρος ἔστι, Ald καὶ ἄμεινον ἔχει· συνανατέλλων
 γὰρ τῷ Ἠνιόχῳ πρότερον αὐτοῦ δύνει || 4—15 om AAld || 6 μέρει alt M ||
 13 ὥστε scripsi: ὡς τὸ M || 16 ἄλλως pro lemmate A in textu, M in mar-
 gine, ἀλλ' αἰεὶ ταῦρος Ald || 19 δύεται AAld || 19, 20 καὶ μείζονα κύκλον
 scripsi (cf 1. 21): κατὰ μείζονος κύκλον AMald || 20 τῇ δύσει AAld || 23
 ὅλως AAld: ὅλος M | τουτὶ AAld || 23, 4 συνανατέλλειν A || 24 συγκαταδύε-
 ται A || 25 ὥς εἶπεν M: om AAld; vix εἶπον, cf ad v. 171 || 26 schol cum
 antecedenti cohaeret AMald || 27 Ἡ ἀνατεῖλας ὁμοῦ πρ. AAld | πρότερον
 Ald || 28 ὁμηλυσία M || 28, 9 καὶ κατ' αὐτὸ τὸ αἴτιον A, καὶ κατὰ ταῦτό.
 τὸ δὲ αἴτιον Ald

δύεται ἢ κατὰ τι δύεται ἢ βραδέως δύεται, οἷον Ἄρκτοι ὅλως οὐ δύνουσιν, ὁ Κηφεὺς καταδύεται, ὅσον αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τοῦ νοτίου, οὕτω καὶ ὁ Ἥνλοχος βραδέως δύνει ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζώδια. οὗτος οὖν ὁ Ταῦρος νοτιώ- 5 τερος αὐτοῦ ὢν πρότερος μᾶλλον καταφέρεται, ἐκεῖνος δὲ βρα- δύτερος, ὅσῳ καὶ βορειότερος. ἅμα δὲ ἀνατέλλουσι διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῶν ὥσπερ ἐπινενευκότε καὶ κεκυρτωμένον ἄνω φέρεσθαι τὸν Ἥνλοχον. ὅτε μέντοι δύεται, καὶ πλείονα χρόνον ἀναλίσκει 10 δυνόμενος, ὅτι τῶν ἐπὶ τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνατελλόντων ἅμα σημείοις ὕστερον δύνει τὰ προσεγγίζοντα τῷ φανερώι πόλῳ· μείζονος γὰρ κατὰ τὴν ὁμοιότητα διανύει περιφερείας διὰ τὸ μετέωρον τοῦ πόλου. λήξας οὖν ἐπὶ τὸν Ταῦρον (177) 15 ἄνεισι πάλιν ἐπὶ τὰ συνεχῆ καὶ βόρεια.

179. οὐδ' ἄρα Κηφῆος· πάλιν ἕως τοῦ ζωδιακοῦ ἐλθὼν καὶ διδάξας τὰ περὶ τοῦ Ταύρου ἀνέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ βορείου 15 λειπόμενα. πάλιν δὲ οὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ἑαυτοῦ διδάσκει, ἀλλ', ὥσπερ τὰ φθάσαντα διὰ τῶν ἐγνωσμένων, οὕτω καὶ τοῦτον διὰ τῆς ἡδῆ (52) γνωσθείσης Κυνοσούρας Ἄρκτου (182). § τὸ δὲ μογερόν (179) διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χάριν Κασσιεπείας· αὕτη γὰρ ἤρισε ταῖς Νηρηΐσι 20 περὶ κάλλους, αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι Κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιοπίαι. ἔχρησε δὲ ὁ Θεός, ἐὰν μὴ ἡ ταύτης θυγάτηρ Ἀνδρομέδα παραδοθῇ τῷ Κήτει, μὴ παύσεσθαι. ἡ δὲ ἐξετέθη. παριῶν δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῇ Γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πάντες οὖν κατη- 25 στερίσθησαν ἀπλώσαντες τὰς χεῖρας ὥσπερ ὑπόμνημα τοῦ πά- θους φέροντες.

Ἰασιδαο· Ἰασιδὴν τὸν Κηφέα εἶπε διὰ τὸ ἔχειν τὸ γένος ἀπὸ Ἰνάχου, ἀπὸ μητρὸς δὲ αὐτὸν ὠνόμασεν· οὐ γὰρ ἐστὶ Κηφεὺς Ἰάσου, ἀλλ' Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασιδῆς οὖν υἱὸς Ἰοῦς· Ἰοῦς γὰρ Ἐπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Ἀγῆνωρ, οὗ 30 Κηφεύς.

1 ἡ καταδύεται AAld | ἡ βραδέως δύεται om Ald | 2 καταδ. ὅς A | 3 ὁ δὲ Ἥν. βραδέως δύνει ὥσπερ τὰ Ald | 4—13 om AAld | 5 πρῶτος M | 15, 6 τὰ λοιπὰ τοῦ βορείου A, τὰ λειπόμενα τοῦ βορείου Ald | 17 τὸν φθ. A | 18 τῆς ante K. iterat A | 20 κασιεπείας Ald | νηρηΐσι AMAld | 21 τῇ αἰθιοπίῳ Ald | 22 εἰ AMAld | ἡ om AAld | ἀνδρομέθῃ Ald | 23 παύσεσθαι AMAld | ἐξετάθῃ M | 24 γοργόνι Ald, cf p. 226b: γοργόνη AM ut Nicol p. 376 West | ἀνδρομέδῃ Ald | πάντα Ald | 24, 5 κατηστερήθησαν AAld | 25 τὸ δὲ ante ἀπλ. Ald | 27 Ἰασιδαο δὲ τὸν A, Ἰασιδὴν δὲ τὸν Ald | 28 ἡ ἀπὸ μ. αὐτ. κατωνόμασεν Ald | 29 Ἰασιδαο οὖν ὡς υἱὸς Ald | ὡς ante υἱὸς A | ἰοῦς A | 30 ἰοῦς A

181. ἐπεὶ Διὸς ἐγγύθεν ἦσαν· ἐπεὶ δοκοῦσιν οἱ βασι-
λεις ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ γένος. ἢ αὐτοῦ πρὸς γένους. ἄλλ' ἄρα
καὶ τὸν οὐρανὸν ἐφθασεν ὁ Κηφέως, ἐπειδὴ Διὸς ἦν· πρόγονος
(γὰρ) αὐτοῦ ἐστὶν Ἰώ.

184. Ἰση οἱ στάθμη· Ἰση εὐθεία. Ἰση διάμετρος ἀπὸ
τῆς Ἀρκτου ἕως ποδῶν ἀμφοτέρων τοῦ Κηφέως, ὅση ἀπὸ ποδὸς
ἐς πόδα τείνει. ὅσον ἀπέχουσιν ἑαυτῶν οἱ πόδες, τοσοῦτον
ἀπέχει ἡ οὐρὰ τῆς Ἀρκτου ἐκατέρου ποδὸς τοῦ Κηφέως.

ἄλλως. στάθμη ἐστὶν ἡ εὐθεία γραμμὴ. § νεάτης δὲ
οὐρᾶς, τῆς Κυνοσοῦρας Ἀρκτου. ἀπὸ ἄκρας τῆς οὐρᾶς εὐθεί-
αις γραμμὴ φέρεται εἰς ἐκάτερον πόδα τοῦ Κηφέως τοσοῦτον
ἀπέχοντα τὸ διάστημα, ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως
ἐπὶ τὸν ἄλλον πόδα, ὡς τὸ μέγεθος εἶναι τριγωνον ἰσοπλευρον
ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἐπὶ τοὺς δύο πόδας καὶ τότε τῶν δύο ποδῶν αὐτοῦ
διάστημα.

186. αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης· ἐπειδὴ ἡ τοῦ Κηφέως ζώνη
ἀμυδρὰ ἐστὶν, ἐκ τοῦ παρακειμένου Δράκοντος διδάσκει (187). ὁ
δὲ νοῦς· κάτω δὲ τῆς τοῦ Κηφέως ζώνης ὀλίγον ἰέμενος καὶ περι-
σκοπήσας βλέψας (ἄν) τοῦ Δράκοντος πρῶτην καμπήν, τὴν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. τοῦ δ' ἄρα· πλησίον τοῦ Κηφέως. § τὸ δαιμονίη
διὰ τὸ ποιὼν αὐτῆς κατάστημα ὥσπερ ἐν συμφοραῖς οὔσης διὰ
τὴν παιδα. ἐν νυκτὶ δὲ ἐχούσῃ πλήρη τὴν σελήνην οὐ πολλὴ
καὶ λαμπρὰ φαίνεται ἡ Κασσιέπεια· ἀμυδροτέρους γὰρ ἔχει τοὺς
ἀστέρας.

τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη· ἀνατολικωτέρα προθεωρεῖται. § τὸ
δὲ (προ)κυλίνδεται οὐκ ἀσχημόνως κείται· πλατεῖα γὰρ καθ'
ἐκότερα.

1 οὐρανὸν εἰς ὄνομα ἡλθεν ἐπειδὴ AAld || 2 ἡ — γένους om A; τὸ γ.
ἡ εἰς τὸν οὐρ. Ald || 3 πρόγονος A: πρὸς γένους M; ἐπ. ἀπογόνος ἦν Διός·
πρόγονος γὰρ Ald || 4 supplēvi e § 5 lemma om AAlld | δὲ post Ἰση Ald | Ἰση
δ. AM: φησὶν ἡ δ. Ald || 6 τῶν ποδῶν τοῦ K. ἀμφ. καὶ ὅση Ald || 7 ἦγον
ὅσον Ald | ἑαυτοῦ Ald || 7,8 οἱ π. ἀπ' ἀλλήλων τ. Ald || 8 τῆς ἀρκτου ἡ οὐρὰ
AAld | ἐ. τοῦ π. Ald || 9 ἄλλως iterat in margine M, utrumque om AAlld | ἐστὶν
AM: δὲ Ald || 10 A. τὸ δὲ πᾶν ἀπὸ Ald || 12 ἀπέχοντος τὸ δ. AM, ἀπέχονσα δ.
Ald || 13 cf p. 381, 15 | εἶναι τὸ μέγ. Ald || 14 εἰς δύο π. AAlld | τ. ὅτων A || 16 ἐπεὶ
AAlld | 19 supplēvi | τὴν Δρ. Ald | ὁ εἰ (om Ald) ἐστὶν ante τὴν add AAlld ||
21—25 om AAlld || 22 ποιὼν scripsi: ποῖον M | οὔσης scripsi: ὕ (i e εἶναι)
M || 26 schol om A | ἀνατολικώτερον Ald || 26,7 τὸ γὰρ προκυλίνδεται
τοῦτο σημαίνει, οὐ τὸ ἀσχημόνως κεῖσθαι Ald || 27 οὐκ εὐσχημόνως M ||
28 ἐκάτερον Ald

ἄλλως. ἔνιοι νομίζουσιν ἡγνοηέναι τὸν Ἄρατον, ὅτι ἡ Κασσιόπεια ἐπανατέλλει τῷ Κηφεί καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐστὶ τῷ ποιητῇ τὴν ἀνατολὴν προτέραν καλεῖν. τὸ οὖν προκυλινδεται σημαίνει, ὅτι ἡ Κασσιόπεια ἀνατολικωτέρα Κηφέως. § τὸ δὲ δαιμονίη ἦτοι κακοδαίμων 5 διὰ τὰ φαινόμενα καὶ συμβαινόντα αὐτῇ ἢ μακαρία διὰ τὸ ἐν θεοῖς εἶναι.

προκυλινδεται οὐ μάλα πολλή: καὶ γὰρ σμικρὸν ἔχει τοῦ οὐρανοῦ τόπον καὶ οὐ πάντα ἐν νυκτὶ πανσελήνῳ λαμπρὰ φαίνεται· οὐ γὰρ πολλοὶ αὐτὴν λαμπρύνουσιν ἀστέρες. 10

190. οὐ γὰρ μιν πολλοί: ἡ Κασσιόπεια ἀστέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ διαστήματος ἀλλήλων κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κειμένους. ὧν ὁ βορειότατος ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τούτων μεταξὺ δύο τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες τοι(οῦτον) <sequebatur 15 figura>. ὧν ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐστὶ τὸ σῶμα, ἡ ((δὲ)) πλαγία τὰ γόνατα.

192. οἷον δὲ κληῖδι: τὸ ἐνδοθεν ἡρμωσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἀρχαῖκόν ἐστιν· οὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτός εἰσιν αἱ κλειδες, ἀλλ' ἐνδον τὸ παλαιὸν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσιν. καὶ 20 Ὀμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακροῦνται κληῖδι θυρῶν ἀνέκοπτεν ὄχηα — τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα, <τὰ> ἀσφαλισματα (Od XXI 47 sqq. et II XIX 13 confusa). ἐστὶν οὖν ἡ Κασσιόπεια ἐν οὐρανῷ οὐχὶ πᾶσα, ὡς γέγραπται, ἀλλ' οὕτω <sequebatur olim figura, cf ad v. 190> κλειδὸς 25 ἔχουσα ἀρχαίας σχῆμα, καὶ οἱ ἀθρόοι ἀστέρες τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, οἱ δὲ πλάγιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένους, οἱ δὲ κατωτέρω

1 ἄλλως om et δὲ post ἔνιοι add Ald | ἡγνοηέναι A | 3 πρότερον Ald | 4 προκυλινδεται A² | 5 δὲ bis A | ἡγουν Ald | 6 συμβάντα αὐτοῦ AAld | 7 θεοῖς, dicit stellas, cf De Germanici prooemio p. IV | 8 προκυλινδεται om AAld | οὐδ' ἄρα πολλή Ald | μικρὸν AAld | 10 οὐ AAld: οὔτε M | 13 δὲ iterat M | 15 τοιοῦτον om Ald; subindicat olim hic figuram claustrī fuisse subscriptam (p. 366, 10. Diels Parmenides p. 141), cf p. 342, 24—27) | 16,7 ὧν τὸ μὲν ἐν γραμμῇ ἐστὶ, τὸ δὲ πλάγιον τὰ γ. Ald | 16 σῶμα om AAld | 19 ἀρχαίχως (omisso ἐστίν) Ald | 20 παρὰ Ald | 21,2 ἀνακροῦνται scripsi: ἀνακροούμενα AM, κλείονται ἐν οἷς φησι Ald | 22 θυρή AM Ald | ἀνέκοπτεν AAld: -ον M | ὄχηας Od codd | ἐνέβραχε A, ἀνέβραβε M, ἐμβραχε Ald | 23 supplēvi | ἀσφ. om Ald | 24 ἐν οὐρανῷ om AAld | 24,5 ὡς γέγραπται AM (spectat ad imaginem Cassieplae ab aliis formatam): φανερά Ald | 25 οὕτω AM: ὡς Ald | 26,7 καὶ οἱ ἀστέρες δὲ οὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν πλάγιοι τὰς χεῖρας κτλ. Ald | 27 ἐκτεταμένους M

αμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν, ὡς δικλῖδα [ὡς πρόθυρα].
§ τὸ δὲ δικλῖδα (ὡς) δίδυρον. § μουνᾶξ (194) δὲ εἰς ἐφ'
ἓνα, οὐχ ἅμα πολλοί, ὀλίγων τῶν ἀνδρῶν ὄντων.

195. ἀποτείνεται ὥμων· ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμέ-
5 νας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὄργυαν. ἐσχημάτισται δὲ ὥσπερ στερο-
κοπούμενη.

ἄλλως. ἀποτελεῖ ὄργυαν, καὶ εἵποισ ἄν αὐτὴν τῷ ποιῶι
σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδί, ὃ ἐστὶν ἀνιάζειν (196),
καὶ λυπεῖσθαι.

197. αὐτοῦ γὰρ κάκεινο (— αἰνὸν ἄγαλμα): τὸ χαλε-
ποῖς πάθεισιν ὑποπεπτωκός.

κεκασμένον: διατετυπωμένον. § τὸ δὲ κυλίνδεται πά-
λιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφορὰν (cf p. 372, 19. 373, 22. 374, 6).
§ τὸ δὲ ἄγαλμα ἦτοι καταχρηστικῶς τὸ εἰδῶλον ἢ [ἄγαλμα]
15 διότι κατηστέριστα μετὰ παντός τοῦ γυναικείου κόσμου καὶ
ὥσπερ κεκοσμημένον ἐστὶν αἰνὸν ἄγαλμα.

198. Ἀνδρομέδης ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον: ὡς πρὸς
σύγκρισιν τῆς μητρός. § τὸ δὲ κεκασμένον κεχωρισμένον· οὐ
γὰρ πάντῃ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν. § γράφεται καὶ κεκομμένον, ἵν'
20 ἦι τεθρηνημένον. § κεῖται δὲ ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἀνδρομέδα διὰ Cat p. 218 b
τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα. ἔχει δὲ καὶ αὕτη
τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προσέτεθῃ τῷ κῆτει (cf l. 4).

οὐ σε μάλ' οἶω: ὁ νοῦς οὗτος· οὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμ-
βάνω νύκτα ἐπιτηρῆσαι ἀσέληνον καὶ σκοτεινὴν, ἵνα εὖ συν-
25 όπτως τὴν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ· καὶ γὰρ αὐτόθεν λαμπροτάτη

1 δικλῖδα AM | seclusi | πρόθυρον A || 2 δικλῖδα AM | τὸ δικλῖδα
δὲ σημαῖναι ἄν καὶ τὸ δίδυρον Ald | τὸ δὲ μουνᾶξ Ald || 2, 3 μουνᾶξ —
ὄντων om M || 3 ἓνα A || 4 ἡ δ' αὐτῶς pro lemmate AAld || 4, 5 ἀποτεταμέ-
μενας M || 5 εἰς om A | γὰρ pro δὲ AAld || 5, 6 στεροκοπούμενη AM || 7 ἄλ-
λως απ. ὄργ. om Ald | πόῳ A, τοῖωδε Ald || 8 τῷ Ald || 8, 9 ὃ — λυπεῖ-
σθαι om M, ὃ — ἀνιάζειν om Ald || 9 καὶ Ald: om A || 14 δὲ ἄλγῃμα A |
ὅτι post ἡ M | ἄγαλμα om Ald || 15 κατηστέριστα AAld, κατηστέριστα M |
ὅτι post καὶ add M || 16 ἐστὶν αἰνὸν ἄγαλμα om Ald || 17 Ἀνδρ. —
18 μητρός om hic Ald, cf ad l. 20 | κεκασμένον om A; ἡ κεκασμέ-
νον οἰονεῖ κεχ. Ald || 19, 20 κεκασμένον (κεκαισμένον [sic] Ald) ἵν' ἡ τε-
θρηνημένον AAld || 20 post τεθρ. Ald τὸ δὲ ὑπὸ μητρὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν
τῆς μητρός, cf l. 18 | ἀνδρομέδη Ald || 21 ὑπόδειγμα AAld | καὶ om A
Ald || 23 coniunxit cum praecedentibus A | οὕτως M || 24 ἀσέληνον Ald | καὶ
σκοτεινὴν om AAld || 25 ἀνδρομέδην Ald | αὐτόθεν AAld

οἷσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. § τὰ δὲ ζώματα (201) ἱμάτια. § ὦλεν ἰή (202) δὲ ἐκτεταμένης χειρὸς ἔχουσα.

203. δεσμὰ δὲ οἱ κεῖται καὶ ἐν οὐρανῳ: διατίεται (φησὶ) τὰς χειρὸς καὶ ἐν οὐρανῳ ὥσπερ δεδεμένη, καθάπερ προῦκειτο τῷ κήτει. 5

205. ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ: πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδας διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐστιν ἡμίτομος κατὰ τὸν ἀστερισμὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀνδρομέδας κείμενος. § πέλωρ δὲ ἦτοι ἀπὸ τοῦ τμήματος τὸ ὅλον ἀναλογιζόμενος ἢ διὰ τὸ λαμπροὺς ἔχειν ἀστέρας. § ἡμιτελὴς δὲ ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἐμ- 10 πρόσθια φαίνων ἄχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. § οἱ μὲν (Aratus ipse) αὐτὸν λέγουσιν εἶναι τὸν κολάπαντα τὴν κρήνην ἐν τῷ Ἑλικῶνι, οἱ δὲ [τὸν Πήγασον] μίμημά φασιν εἶναι ἵππου τοῦ Πηγάσου. ὅς πορευόμενος διὰ τοῦ Ἑλικῶνος τοῖς ποσὶν ἔρηξε πηγὴν τὴν καλουμένην Ἴππου κρήνην. § ἱερὸς (215) δὲ ὁ Ἴππος, ὅτι κατ- 15 στερίσται, ἢ ὅτι Ποσειδῶν αὐτὸν ἐγέννησεν, ἢ ὅτι βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρει Διὶ μητιόεντι (Hesiod Theog 286). εἰληψε δὲ τὴν ἱστορίαν παρ' Ἑσιόδου (1 c). διό φησιν οἱ δὲ νομῆες πρῶτοι κείνο ποτόν (220, 1).

204. γαστέρι νειάρι: τῇ ἐσχάτῃ τῆς ἡμιτόμου γασ- 20 τρώς. ἐπιψαύει δὲ τῆς Ἀνδρομέδας. εἰς δὲ ἀστήρ ἐστιν, ὅς διαξεύγνυσι τῆς τε Ἀνδρομέδας τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἴππου ἡμίτομον γαστέρα.

208. οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι: ἡ διάνοια τοιαύτη ἐστίν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀστέρες κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ Ἴππου, οἱ- 25

2 ἔχουσα τὰς χεῖρας AAld || 3—5 om Ald || 6sq. περὶ τοῦ Ἴππου in margine M || 6 καὶ et πέλωρ om AAld || 7, 8 ἀνδρομέδης Ald | ὅ ἐ. A || 8 στηριγ- μὸν libri | ἐπὶ τὴν κεφαλὴν AAld | πέλωρος Ald || 9 τῶν ὅλων AAld || 10 τοὺς ἀστ. AAld || 11 ὀφθαλμοῦ Ald | οὐν post μὲν Ald || 12 φασιν Ald | εἶναι om M | κολάπαντα Ald: κολλάπαντα ΔM || 13—15 οἱ δὲ — Ἴππου κρήνην om Ald || 13 seclusi; τὸν πήγασον M, τοῦ πηγάσου A | Ἴππου post εἶναι om A | τοῦ πηγάσου M: τὸν πήγασον A || 14 ἔρηξε A || 15 κρήνην Ἴππου A | ἦτοι ὅτι Ald | ὅταν A || 15, 6 κατστέρισται Ald: κατστέρηται Δ, κατε- στήριγκται M || 16 ὅταν Π. A | ὁ Π. Ald | ἐγέννησεν M || 16, 7 βρ. τε καὶ στερ. τρέφει ἢ μᾶλλον φέρει Δ. A, βρ. καὶ ἀστραπὴν τρέφει, καθ' ὃ ἐμφερὴς ἐστὶ τῷ Διὶ Ald || 18 διό φησιν om M || 19 ἐκείνο τὸ ποτόν κρήνην ὠνό- μασαν Ald || 19, 20 coniunxit scholia omisso lemmate A || 20 γαστρὶ δὲ νει- αίρῃ τῇ ἡμιτόμῳ γαστρὶ Ald || 21 δὲ ante τῆς Ἀ. A: γὰρ Ald, om M | ἀνδρομέδης Ald | εἰς ἀστήρ δὲ δ. Ald || 22 ἀνδρομέδης Ald | τὴν prius om A || 24 ἐννοια αὐτῇ AAld || 25 δὲ ante καὶ om AAld | κατὰ — Ἴππου om AAld

τινες ἴσον ἔχοντες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετράγωνον ἰσόπλευρον ἀποτελοῦσι καὶ τὸν εἰκονισμόν τοῦ Ἴππου εὐσημον ποιοῦσι λαμπρότατοι ὄντες.

211. κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη: καλοὶ καὶ μεγάλοι κατὰ τὸ φῶς· ἀνδρὸι γὰρ οἱ ἔκεισε ἀστέρες. § τὸ δὲ δόλιχος περὶ ὧν οἶδε καὶ Ὅμηρος, τοὺς Ἴππους ἑριαύχενας λέγων. διὸ καὶ οὗτός φησι πέλωρ — Ἴππος (205).

212. αἰθρομένης γένυος: καταλαμπούσης· ἐπ' ἄκραν γὰρ τὴν γένυν ἀστέρα ἔχει, ὅς τοις προειρημένοις τέτρασιν ἀστράσιν ἴσος ἐστὶ κατὰ τὸ φῶς. § ἡμιτελής δὲ (215) καὶ οὐχ ὀλοτελής ἐστίν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁμφαλοῦ σὺν τοῖς ἐμπροσθίοις μέρεσι θεωρεῖται.

222, 3. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦ Πηγάσου ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς ῥεῖ, καὶ οὐδέποτε τοῦτο τὸ ὕδωρ τῶν τὴν Θέσπειαν οἰκούντων ἐκὰς ὕψει· ὑπὸ τὰς ὑπωρείας γὰρ τοῦ Ἑλικῶνος ἡ Θέσπεια κεῖται, ἐν δὲ ταῖς ὑπωρεαῖς ἡ κρήνη εἰς Θέσπειαν ἐκβάλλουσα.

223, 4. αὐτὰρ ὁ Ἴππος ἐνδιος: ὁ δὲ Ἴππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἐν τῷ οὐρανῷ. § εἰλεῖται ἀντὶ τοῦ κύκλῳ συστρέφεται, καὶ δύναται κατοπτεῦεσθαι ἢ μὲν κρήνη ἐν Θεσπεσίᾳ, ὁ δὲ Ἴππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἐν τῷ οὐρανῷ. § ἦ, ὡς Διόδωρος (Diels Doxogr p. 21 sq.), ἐνδιος ὁ μεσημβρινός. ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἡλθ' ἐξ ἁλός (Od IV 450)· κεῖται γὰρ μεταξὺ τοῦ Θερينوῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. βέβαιον δέ· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ Περσέως εἶπεν Ἄρατος (253) ἔχνια μυχύνει κεκοιμημένος ἐν Διὶ πατρί. § Θέσπεια δὲ πόλις Βοιωτίας

3 λαμπροὶ Ald | 4 lemma om AAld | καλοὶ καὶ μεγ. om M | δὲ post μεγ. Ald | 5 οὐ γὰρ ἀνδρὸι εἰσιν οἱ Ald, cf infra || 5—11 τὸ δὲ δόλιχος. τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καίτοι ἐπιμήκης ὦν ὁ ἀνχὴν τοῦ Ἴππου ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμοίως ἀστέρας ἔχει τοῖς ἐπὶ ταῖς πλευραῖς, οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ἡ κεφαλὴ· ἀνδρὸι γὰρ εἰσιν οἱ ἔκεισε ἀστέρες. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς Ἴππους ἑριαύχενας καλεῖ. τὸ δὲ αἰθρομένης γένυος, ὅτι ἐπ' ἄκραν τὴν γένυν ἀστέρα ἔχει, ὅς τοις προειρημένοις τέτρασιν ἀστράσιν ἴσος ἐστὶ κατὰ τὸ φῶς. ἡμιτελής δὲ, οὐχ ὀλοτελής, ἀλλ' κτλ. Ald || 6 καὶ alt A: om M || 8 καταλαμπούσιν A || 10 ἴσως A | καὶ om A, cf Ald adn l. 5—11 || 13 schol post p. 375, 16 AM, post p. 376, 12 (adn) Ald || 14 τὸ ὕδωρ τοῦτο A | ἐκὰς scripsi: ἐκτὸς AMald || 16 ἐκβάλλουσα om A | ἡ κρ. ἐστίν: — Ald || 17 ἐνδιος om M || 17, 8 τοῦ — τῷ om M || 18 ἡγουν τῷ οὐρ. ἐστίν Ald || 18—20 εἰλεῖται — οὐρανῷ om AAld || 19 δύναται κατοπτεῦεσθαι scripsi: δυνατὸν κατοπτεῦσαι M || 22 ἡλθεν AAld || 23—25 βέβαιον — πατρί om AAld || 25 θέσπειαι π. A || 25—p. 378, 3 cf 'Commentationem mythogr II' (Gryphiae 1894) p. IV sq.

ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι, ἀπὸ Θεσπείας τῆς Ἀσωποῦ. ἦι τρεῖς ὠρεᾶς Ἀπόλλων δέδωκεν, ἐπωνυμιον αὐτῆς πόλιν ἐπὶ γῆς, ἐν οὐρανῷ τὴν Παρθένον, ἐν τοῖς μαντείοις τὸ Θεσπίζειν.

Cat p. 221 sq.

225. αὐτοῦ καὶ Κριοῖο: τοῦτον τὸν Κριὸν Ἐρατοσθένης (fr XLI p. 151 Bernh.) εἶναι φησι τὸν Ἑλλης καὶ Φριξον. ὃν 5 θύσας τῷ Ουξίῳ Αἰὼ Φριξος τὴν δορὰν ((δέδωκεν)) Αἰήτηι. διὸ καὶ τοὺς ἀστέρας αὐτοῦ ἀμαυροῦσθαι φησιν (228) ὡς ἐκδαρέντος. § τὸ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ἰππου κεῖται. φησὶ δὲ τοῦ τε Ἰππου καὶ τοῦ Κριοῦ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ἰσημερινοῦ ταχυτάτην εἶναι τὴν κίνησιν. δύναται δὲ καὶ τοπικῶς τὸ αὐτοῦ ὑπα- 10 κούεσθαι, ὅλον ἐνθά(δε). φασὶ δέ, ὅτι ἀκαίρως ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριὸν ἀπὸ τοῦ Ἰππου· ἔδει γὰρ τὰ ὑποκειμένα δηλῶσαι, τοὺς Ἰχθῦς ἢ τὸν Ὑδροχόον. ἀλλὰ φαμεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Σκορπίου ἐξῆς τοὺς ἄλλους τοῦ Ταύρου διδάξας ἔπειτα ἐξῆς ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριόν. αὐτὸς δὲ πλησίον Ἀνδρομέδας. καὶ πόθεν τοῦτο, 15 ὑποκατιῶν φησι νεϊόθεν Ἀνδρομέδης (234). ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικται (230). § θοώταται (225) δὲ διὰ τὴν ἐπαγομένην θεωρίαν (226).

226. ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα: ὁ Κριός. πληθυντικῶς δὲ εἶπε μέγιστον κύκλον τὸν ἰσημερινόν· 20 μέγιστος γὰρ ἐστὶ πάντων, ἐπειδὴ καὶ μέσην τέμνει τὴν σφαῖραν. § τὸ δὲ διωκόμενος ἐπειγόμενος χαριέντως εἶπεν ὡς πρὸς τὰς ταχείας αὐτοῦ ὁδούς. ὅπερ οὖν κατὰ φύσιν ἔχει, τοῦτο καὶ προείπομεν (p. 370, 26) ὅτι ἐν θαυμασμῷ λαμβάνει. § ὁ Κριός οὗτος ἐπὶ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων κύκλων τοῦ ἰσημερι- 25 νοῦ ὧν ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον φέρεται, ἐν ὅσῳ καὶ ἡ μικρὰ Ἄρκτος τὸν ἐλάχιστον περιγράφουσα κύκλον (φησὶ) τῶν περὶ ἄξονα κινουμένων κύκλων τῶν τε μεγίστων καὶ ἐλαχίστων ἰσόχρονον ἔχοντων τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς καὶ ἐπὶ θύρας· ἐν ταύτῳ γὰρ ἀποκαθίσταται ὁ στρόφιγξ καὶ τὸ ἀκρό- 30

5 φρύξον Ald || 6 φρύξος AAld | τῷ Αλ. Ald || 8 δὲ prius om A | ἦγουν ante ἐπὶ Ald || 9 ταχυτάτη (sic) A || 10 καὶ om M | τὸ αὐτὸ A || 13 Ἰχθύας AAld || 13, 4 Σκ. τοὺς ἐφεξῆς τοῦ T. AAld || 14 ἔπειτα AAld: ἐπὶ τὰ M | ἐξῆς post ἦλθεν AAld || 15—17 γὰρ πλ. ἀνδρομέδης· ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικθαι ὑπ. αὐτός φησιν. τὸ δὲ θοώτατοι Ald || 16 νεϊόθεν om A || 17 θοώτατοι AMald || 19 διωκ. π. κ. om M || 20 ὁ Κριός om A Ald | δὲ om AAld || 21 μέγισται γ. (sic) A | γὰρ (δὲ Ald) δηλοῖ post ἰσημ. A Ald || 22 ἐπειγόμενος om Ald | χαριέντα Ald || 23 ὅπερ om A || 23, 4 ὥσπερ οὖν προείπομεν, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔχον ἐν θ. λ. Ald || 24—p. 379, 2 ὁ Κριός — αὐτῆς om AAld || 28 φησὶ scripsi, cf p. 379, 10. 380, 7 al: φύσει M

τατον μέρος τῆς θύρας ἀνοιγομένης καὶ κλειομένης αὐτῆς. οὐ-
 τως οὖν καὶ ἡ σφαῖρα ὁμοχρόνως ἑαυτῇ πᾶσα κινεῖται. ἔστι
 δὲ ὁ Κριὸς μέσος ὑπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ τεμνόμενος. διὸ καὶ ἰση-
 μερία ἐστὶ τοῦ ἡλίου ἐν Κριῷ γινομένου. ἀνατέλλοντος τοίνυν
 5 τοῦ Κριοῦ ἡ Κυνόσουρα μέση ἐστὶν ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον.
 ἀνίοντος δὲ τοῦ Κριοῦ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ
 γῆν, εἴτα πάλιν ἐπ' ἀνατολὰς ἐρχομένου ἰσοχρόνως κινεῖται ἡ
 Κυνόσουρα καὶ πάλιν εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον.
 εἰ καὶ ὀλίγον οὖν κινεῖται ἡ Κυνόσουρα περὶ τὸν βόρειον πόλον,
 10 ὅμως (φησὶ) μέγιστα τὰ κύκλα ἀνῶν ὁ Κριὸς κατ' οὐδὲν αὐτῆς
 βραδύτερα κινεῖται. ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ
 χοινικίδος· τῷ γὰρ παντὶ κύκλῳ τοῦ τροχοῦ συμφέρεται ἡ χοι-
 νικίς. § καίτοι ἔλαττον στρεφομένη ἰσοχρόνως κινεῖται (227).

228. αὐτὸς μὲν νωθῆς· βραδύς. δοκεῖ δὲ ἐναντίος εἶναι
 15 τοῖς προειρημένοις (225), ἀλλὰ τὸ βραδύς εἴρηται πρὸς τὴν
 κατάληψιν· ἀμυδρὸς γάρ ἐστιν. § τὸ δὲ οἷα σελήνην ὥσπερ ἐν
 πληθούσῃ σελήνῃ φαινόμενος· αὕτη γάρ, ὅτε πλήθει, ἀμυδρό-
 τερα ποιεῖ τὰ ἄστρα. ἄνευ οὖν καὶ σελήνης αὐτὸς ἀμυδρὸς
 ἐστὶ, λαμπροὺς δὲ ἔχει μόνους τοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. § ἀν-
 20 στερος δὲ οἷον μὴ λαμπροὺς ἔχων ἀστέρας· ἔχει γὰρ ἀστέρας
 τέσσαρας. § νωθῆς δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀμυδρ(ὸς) εἶναι τοὺς
 ἀστέρας, οὐχὶ τῇ φορᾷ (ὀξύτατος γάρ ἐστιν). § ἡ ἀμαυρο(ὸς)
 καὶ ἀμυδρὸς ἔχων ἀστέρας.

ζῶνῃ δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήριοι· ἄρα οὖν ἀπροόρατος
 25 ὁ Κριός, καὶ οὐκέτι ὁ περὶ τῶν φαινομένων λόγος ἔρρωται·
 ὑπὸ γὰρ τὴν Ἀνδρομέδας ζῶνῃ ἐστίν, ἥτις ζῶνῃ λαμπρὰ πεπί-
 στευται. § τὸ δὲ ἐστήρικται (230) καλῶς ἐπήνεγκεν, ἐπειδὴ εἶπε
 διωκόμενος (226), ἵνα μὴ τις νομίῃ, ὅτι τῶν πλαγίων ἐστίν.

2 αἰε δὲ ἡ σφαῖρα AAld || 3 μέσος post ἰσημ. AAld | ἀπὸ M || 4 γενο-
 μένον Ald || 5 μεσημβρινός (sic) A | πόλον om A || 6 ὑπὲρ — τὸ om A
 Ald | τὸ alt scripsi: τοῦ M || 7 εἴτα ante πάλιν om M | ἐρχομένου AAld: -ων
 M || 8, 9 καὶ — Κυνόσουρα om AAld || 9 a περὶ novum schol incipit A || 9, 10
 πόλ. φησιν οὖν καίτοι μ. κ. ἀ. Ald || 10 φασὶ A | τὰ om A || 10, 1 ὅμως βρα-
 δύτερον Ald || 11 ἔστιν Ἰ. A || 11, 2 καὶ χοινικίδος om AAld || 12 τὸ γὰρ Ald |
 συμφέρεται om M || 12, 3 χοινικίς A || 13 pro ἰσ. κιν. Ald τὸ δὲ 'τροχεύει'
 ἀντὶ τοῦ κινεῖται || 14 lemma om A | ἐναντίως A, -τα Ald | ἔχειν pro εἶναι
 Ald || 16 σελήνη AAld | ἀντὶ τοῦ ὥσπερ Ald || 18 καὶ om Ald | αὐτῆς A || 19—23
 λαμπροὺς — ἀστέρας om AAld || 24 lemma om A, ἐπιτεκμ. om Ald || 26 ζῶν-
 νην A | ζῶνῃ A || 26, 7 post ἔρρωται Ald ἀλλὰ πεπίστευται αὐτὸν ὑπὸ τὴν
 ἀνδρομέδας ζῶνῃ τυγχάνειν, ἥτις ζῶνῃ λ. ἐστίν || 27, 8 ἐπειδὴ — διωκ. om Ald

231. μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν: ἀνίει διαπορεύεται. ὅθεν καὶ τρίβους τὰς τετριμμένας ὁδοὺς φάμεν. ὁ νοῦς· κατὰ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ πορεύεται· ἐν γὰρ τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἐστίν. εἴτα, ἐπειδὴ ὅψει οὐκ εἰσὶν οἱ κύκλοι καταληπτοὶ πλὴν μόνου τοῦ γαλαξίου, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ 3 δίδωσιν ἕτερα σημεῖα, ὧν ὁ ἰσημερινὸς ἐφάπτεται κύκλος, ὅπου (φησὶν) ἄκραί αἱ τοῦ Σκορπίου Χηλαί· ἄκρως γὰρ ἀμφοτέρων τῶν Χηλῶν ἐπιψαύει ὁ ἰσημερινὸς καὶ τῆς ζώης τοῦ Ὠρίωνος. μέσῳ δὲ (τῷ οὐρανῷ) ὁ κύκλος οὗτος ἐπίκειται.

232. Χηλαὶ καὶ ζώνη: σαφηνίσας τὰ περὶ τοῦ Κριοῦ, ἐν 10 ὧι ἰσημερίαν ἑαρινὴν ὁ ἥλιος ποιεῖται, ἐπεμνήσθη καὶ τῶν Χηλῶν, ἐν αἷς ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία γίνεται, ἐπεὶ δι' αὐτοῦ καὶ τῶν Χηλῶν καὶ τῆς τοῦ Ὠρίωνος ζώης γράφεται ὁ ἰσημερινὸς μέσος ὧν τῶν παραλλήλων κύκλων καὶ μέγιστος.

233. ἔστι δέ τοι καὶ — ἄλλο: ἐπειδὴ ἀμυδρὸς ὧν ὁ 15 Κριὸς δυσκαταλήπτως ἔχει, πειρᾶται διὰ πολλῶν σημείων τοῦτον εὐκατάληπτον ποιῆσαι καὶ φησιν, ὅτι καὶ ἄλλο ἐστὶ σημεῖον πλησίον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνδρομέδας, ὃ Δελτωτὸν καλεῖται· τῷ γὰρ δέλτα στοιχείῳ εἴκασται.

235. Δελτωτὸν πλευρῇσιν: τὸ Δελτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν 20 ἰσοσκελές, οὐκ ἰσοπλευρον· τὰς γὰρ κατιούσας πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. τούτων τῶν σημείων τοῦ τε Δελτωτοῦ καὶ τῆς ζώης τῆς Ἀνδρομέδας μικρὸν διεστῶς ὁ Κριὸς νοτιωτέραν ἔχει τὴν θέσιν. ἀλλὰ τοῦτό ἐστι μὲν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον, λέγεται δὲ διὰ τὸ 25 τὸν Κριὸν ἀμαυρότερον εἶναι ἐπίσημον ἐπ' αὐτοῦ κεῖσθαι τὸ γράμμα ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἑρμοῦ τεθέν.

Cat p. 228 b,
cf p. 981, 8

1 μέγαν οὐρανόν om AAld || 2 φασὶν Ald || 2, 3 ὁ δὲ νοῦς Ald || 5 ἐπήγαγε καὶ om M || 6 ὁ om Ald || κύκλος ἐφάπτεται AAld || 7 αἱ τοῦ Σκορπίου om AAld || ἄκρας AAld || 8 ὁ ἰσημερινὸς om M || ζώης A || 9 μέσῳ scripsi, cf Ar: μέσος AAld, μέσως M || supplevi || 10 καὶ ζώνη om A, lemma totum om Ald οὐν post σαφ. addito || τὰ om Ald || 11, 2 περὶ χηλῶν in margine Ald || 12—14 ἐπεὶ — μέγιστος om AAld || 15 lemma om AAld || ἐπεὶ δὲ Ald | α. ἐστὶν AAld || 16 καὶ ante π. A, ante δυσκ. Ald | σημείων πολλῶν AAld || 16, 7 τοῦτον om M || 18 πλ. ὑποκάτω τῆς AAld | ἀνδρομέδης Ald || 19 τὸ γὰρ A || 20 lemma om AAld | τὸ δὲ Δ. Ald || 22 τούτων δὲ AAld || 23 σημεῖον A, τῶν σημεῖον (sic) Ald | τε om Ald | ζώνης A | ἀνδρομέδης Ald || 24 διέστηκεν Ald || 24, 5 ἀλλὰ — κείμενον om AAld || 25 ὑπὲρ Cat cf Ar v. 238: ὑπὸ libri || 26 ἀπ' αὐτοῦ AAld || 27 τεθέντος libri; ὁν. Δ Ἑρμοῦ ἀναθέντος coni Robert

φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν εἶναι τὸ σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις τριγώνου. ἔχει δὲ ἐφ' ἐκάστης γωνίας α'. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαιρίῳ.

236. ἡ δ' οὕτι τόση: τῶν γὰρ τεσσάρων ἀστέρων τοῦ Τριγώνου οἱ γ' ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ. τούτων οὖν τῶν ἐν τῇ βάσει τοῦ Τριγώνου ἀστέρων οἱ ἐν τῷ Κριῷ νοτιώτεροι ὀλίγον εἰσὶν· ὁμολογουμένως γὰρ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τὸ Τρίγωνον, ὃ δὲ Κριὸς αὐτοῦ νοτιώτερος. § φασὶ δέ, ὅτι κατὰ τὴν τῆς Αἰγύπτου cf p. 380, 24 sqq. θέσιν καὶ μίμημα ἐκ τοῦ δελτωτοῦ τριγώνου τοῦτο ἐν τοῖς ἄστροις ἐστίν· ἐμφερὴς γὰρ ἡ Αἴγυπτος τῷ δελτωτῷ σχήματι, ἡ Ἀλεξάνδρεια χλαμύδι στρατιωτικῇ, ἡ Ἰταλία κιτῶνι, καὶ ἡ Νάξος φύλλῳ ἀμπέλων.

236. ἡ δ' οὕτι τόση — μάλα δὲ — ἐτοίμη: λείπει. τῶν ἀστέρων (οὐ) λαμπρῶν ὄντων ἢ κάτω τοῦ Δελτωτοῦ γραμμῇ 15 κατὰ τὸ μέγεθος τῶν λοιπῶν πλευρῶν ὅμως εὐκατάληπτός ἐστιν· περιωσῶς γὰρ διὰ τῶν προκειμένων ἀστέρων ἐστὶν ἔκλαμπρος. ἄλλως. τούτων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ γραμμῇ τοῦ Δελτωτοῦ ἀστέρων οἱ δύο τοῦ Κριοῦ νοτιώτεροί εἰσι (κατωτέρω γάρ), τὸ (δὲ) Δελτωτὸν ((βορείῳ))τερον.

20 239. οἱ δ' ἄρ' ἔτι προτέρω: οἱ δὲ τοῦ Δελτωτοῦ ἀστέρως προτέρω· βορειώτεροι γὰρ εἰσιν.

ἔτι δ' ἐν προμολήσει νότιοι: τοῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθύες καὶ δυτικώτεροι καὶ νοτιώτεροί εἰσιν. δύο δὲ ἀκουστέον νοτιωτέρους κατὰ τὸ ἀληθές· ὃ γὰρ ἕτερος ἐν τῷ βορείῳ καὶ τοῦ 25 Κριοῦ βορειώτερος καὶ ἐπιψαύει τοῦ ὤμου τῆς Ἀνδρομέδας. § τὸ δὲ ἀκούει (241): ὁ βόρειος Ἰχθύς μᾶλλον τοῦ βορέου αἰσθάνεται. εἶπε δὲ εἶδος ἀντὶ γένους. § οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἔκγονοι, περὶ οὓς ἐν τοῖς ἐξῆς ἔρει (ad v. 386), οἷτινες Δέρκην τὴν Ἀφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν

Cat p. 224 b

1 κατὰ τὸ σχῆμα AAld, om M | 1, 2 εἶναι ἐκ τοῦ ἐν conl Robert | 2 α' scripai: δ' AM, ἀστέρως τέσσαρας Ald | 3 καὶ om M | 4—12 om AAld | 8 καὶ M | 13 ἡ δ' οὕτι τόσ(α Ald)η pro lemmate AAld, μάλα δὲ ἐτοίμη M: coniunxi | λείπει M: λείπεται γὰρ AAld | 14 τῶν — ὄντων om AAld | supplevi | 15 κατὰ — ὅμως om M | 16 δαὲ om M | 17 ἄλλως om et scholia coniunxit AAld | 19 supplevi | 20 lemma om et scholia coniunxit AAld | 21 εἰσὶν om AAld | 22 lemma om A, προμολήσει νότ. om Ald | 23—26 δύο — ἀκούει om AAld | 26 βόρεος A, βόρειος δὲ Ald | Ἰχθύς M | βορρᾶ Ald | 26, 7 post αἰσθ. A ἀκουστέον γένος ἀντὶ τοῦ γ. A, τὸ δὲ ἀκούει τὸ αἰσθάνεσθαι σημαίνει. τὸ δὲ τοιοῦτον γένος ἀντὶ γένους εἴρηται. οὗτοι Ald | 28 ὧν ἐν M | 29 Δέρκην Ald, cf Avien 541: δερκὴν AM; Δερκετῶ conl Robert

ἔσωσαν. ὅθεν καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεᾶς οἱ Σύροι ἰχθύων ἀπέχονται. τούτων δὲ ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος. ἔχουσι δὲ Σύνδεσμον (ἐν) ἀλλήλοις ἕως τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ. § ἡ οὕτως: ἀλλὰ τῶν δύο τούτων ὁ εἰς καὶ προφερέστερος ἦτοι διανγέστερος καὶ βορειότερος κατὰ τὴν θέσιν. διὸ καὶ πρότερον τοῦ βορέου κατιόντος αἰσθάνεται.

Cat p. 225 b

εἰσὶ δὲ οἱ Ἰχθύες καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαίριοις καὶ ἔχουσι τοὺς ἅπαντας ἀστέρας μ'.

240. ἀλλ' αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος — ἀλλ' ὁ ἕτερος αὐτῶν, ὅς ἐστιν ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πλὴν μόνης οὐράς (λέγει δὲ [διὰ] τὸν βόρειον Ἰχθύν, ὅς καὶ τῆς Ἀνδρομέδας ἐπιψαύει), τοῦ νοτιωτέρου ἐστὶ κρείσσων καὶ ἀμείνων, ὥστε τοῦ βορέου μᾶλλον πνέοντος αἰσθάνεσθαι, ὅσωι βορειότερός ἐστιν. τὸ δὲ προφερέστερος οὐχὶ τὸ πρότερος ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς ὁ Ταῦρος προφερέστατος Ἡνιόχοιο (177), ἀλλὰ τὸ κρεῖττον, ὡς ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων διατυπούμενος. ὁ δὲ Ἰκπαρχος (I c. 6 p. 58 M.) οὐχ ὡς πρὸς τὸ Λεωτοῦν ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν Κριὸν ἐν προμολῇσι νότοιο (239) λέγει τοὺς Ἰχθύας, ἵνα τὸν Ἄρατον εὐθύνη. βέλτιον δὲ καὶ ἀνυπεύθυνον ἀκούειν ἐκεῖνος.

241. (βορέας): ὅτι ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὰ κάτω πνεῖ.

242. ἀμφοτέρων δὲ σφρων: ὁ νοῦς· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται εἰκό(τ)ως, ἀλλήλων ὄντων ἐγγὺς καὶ ταῖς οὐραῖς μόνον οὐκ ἐπιψαυόντων· προείπομεν γάρ (p. 381, 25), ὅτι πρὸς τὸν ὥμον Ἀνδρομέδας Ἰχθὺς μόνην τὴν οὐρὰν ἔχων ἐπὶ τῷ ζωδιακῷ κεῖται τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τὸν Κριὸν (τῆς) οὐράς ἐπιψαύων. τοῦτον τοῖνον τὸν βορειότερον Ἰχθύν

αἰεὶ ἐπὶ μ. ἡ'

1 καὶ om AAld | τῆς θεοῦ M | σύριοι MAld | 2 δὲ primum om Ald | 3—6 ἡ οὕτως — αἰσθάνεται om M | 4 τίτων A | 5 καὶ β. Ald: ὁ A | 6, 7 scholia coniunxit M | 7 οἱ om AM | ἰχθύες καὶ om M | 8 τεσσαράκοντα AAld | 9 ἀλλ' αἰεὶ Ald, lemma om A | 10 ἐκτὸς Ald: ἐκ AM | 10, 1 πλὴν μ. οὐράς om AAld | 11 λέγει — Ἰχθύν om M | 11, 2 ἀνδρομέδης Ald | 12 τοῦ om A | 16 κρεῖττον AAld | 17, 8 ἀλλὰ πρὸς A | 18 προμολῇσι AAld | λέγοντα τοὺς M | 19 ἵνα AAld: εἶναι M | εὐθύνη AAld: -ει M | 20 ἐκείνος A | 22 σφρών om AAld | ἐκ om M | 24 ταῖς οὐραῖς AAld: τῆς οὐράς M | μόνον οὐκ Ald: οὐ μόνον A, μόνον M | post ἐπιψ. AAld ἔστι δὲ πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὥμον τῆς Ἀνδρομέδας (-ης Ald) Ἰχθὺς ἕτερος βορειότερος· νοτίων γάρ ὄντων τῶν δύο τούτων Ἰχθύων οὗτος βορειότερός (ὁ βορ. Ald) ἐστὶ (πρὸς τὴν Ἀνδρομέδην add Ald). τοῦτον τοῖνον | 25 ἰχθὺς M | 27 οὐραίας ἐπιψαύει libri, cf p. 385, 23 | ἰχθύν M

χειλιδόνος ἔχειν τὴν κεφαλὴν φασιν, ὃν Χαλδαῖοι καλοῦσι χειλιδονίαν ἰχθύιν. τὸ μέντοι σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς.

244. καὶ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἐπέχει· τὰ μὲν δεσμὰ εἰς ἀστὴρ ἐπέχει. § τὸ δὲ εἰς ἐν ἰόντων (243) εἰς συναφὴν παρα-
5 γινομένων τῶν οὐρῶν.

καὶ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἐπέχει· εἰς ἀστὴρ ἔστιν ἐν μέσῳ τῶν οὐραίων, ὅστις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν Οὐραῖον δεσμόν.

245. ὑπούραιον· εἰ δὲ β' μέρος λόγου, ὑπ' οὐραῖον.

10 247. (σῆμα βορειοτέρου): σημείον σοι γίνεται τοῦ βορειοτέρου Ἰχθύος.

248. ἀμφοτέροι δὲ πόδες: σφόδρα θαυμάσαι ἔστιν αὐτόν, πῶς εὐαφόρμως προφάσεις ἑαυτῷ δίδωσιν· ἐπειδὴ γὰρ ὑπολείπεται αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ Κηφέα ὁ Περσεύς, ἐπὶ τὸν
15 Κριὸν καὶ τὸν Ἴππον καὶ τοὺς Ἰχθύς ἐξώκειλε τέως (205—247). ἀφάμενος (δὲ) διὰ τῶν Ἰχθύων τῆς Ἀνδρομέδας ἑτέραν πάλιν δίδωσιν ἀφορμὴν. ὥστε τοῦ βορειοτέρου Ἰχθύος τεκμήριον γινέσθω ὁ ἀριστερὸς ὤμος τῆς Ἀνδρομέδας, (οἱ δὲ πόδες) συνάπτουσι τοῖς ὤμοις τοῦ Περσέως καὶ παρέχουσιν αὐτὸν εὐση-
20 μείωντον.

ἄλλως. τὸν ὑποκείμενον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς Περσέα διεγείσθαι βούλεται. § γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου κατὰ Ἀιολέας. ἐλληνισμὸς δὲ τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ 'γαμβρὸν οἱ πόδες αὐτῆς σημαίνει τὸν Περσέα'. αἶψα γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ
25 φέρονται· τὸ γὰρ ἐπωμάδιοι κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Περσέως. ὁ ἀριστερὸς ὤμος τῆς Ἀνδρομέδας λαμπρὸς ἔστιν, ἐξ οὗ

1, 2 ἰ. χ. Ald || 2 τὸ — κεφ. om Ald || 3—5 om AAld || 6 lemma om M, α. ἐπ. om Ald | ἐν τῷ μ. Ald || 7 οὐρῶν M || 12 σφόδρα om A || 13 ἀφόρμως Ald || 14 τὰ Ald | μετὰ τὸν AAld || 15 ἐξῆς ante καὶ alt M || 15—20 Ἰ. ἀνέτρεψεν εἰς τὴν Ἀνδρομάχην (-έδην Ald) καὶ ἀπὸ ταύτης τὰ περὶ Περσέως διδάσκει, ἐπὶ τῶν ποδῶν δὲ τῆς Ἀνδρομέδας (-ης Ald) συνάψας τοὺς ὤμους τοῦ Περσέως διὰ τούτων εὐσύννοπον αὐτὸν τίθῃσιν AAld || 18 suppleni ex Arg. 248 || 21, 2 (ἄλλως — βουλ.) om Ald || 22 γαμβρῷ A, -ὄν Ald | ἀντὶ τοῦ τὸν νυμφίον A, τὸν νυμφίον Ald || 23, 4 ἀντὶ τοῦ οἱ πόδες αὐτοῦ (-ης Ald) τὸν γαμβρὸν ἐπισημέ(αί Ald)-νοῖεν τὸν AAld || 24 ἐπὶ AAld | τὸν ὤμον A | αἶψα δὲ οἱ πόδες ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ φ. Ald || 25 γὰρ AAld: δὲ M | κατωμάδιοι A | κατὰ τὸν ὤμον A, ἐπὶ τὸν ὤμον Ald | δηλοῖ post II. AAld || 26 scholia conianxit M || 26—384, 4 ἰστέον δέ, ὅτι ἀριστερὸς ὤμος τῆς Ἀνδρομέδας λαμπρὸς ἔστιν, ἐξ οὗ — Ἰχθύς. ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ σχεδιογραφίᾳ ὁ δεξιὸς αὐτῆς πλησιάζει τῷ Ἰχθύϊ, καίπερ ἐν τῇ οὐρανοθεσίᾳ ὁ ἀρ. — ὁρῶμεν. ἡμεῖς δὲ τὸ ἀνάπαλιν τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν γράφομεν· οὐ Ald

διδάσκει τὸν ἀμυδρὸν Ἰχθύν. ὁ δὲ ἀριστερὸς ὤμος τῆς Ἀνδρομέδας πλησιάζει τῷ Ἰχθύϊ ἐν τῇ σφαιρογραφίᾳ, ὁ δὲ δεξιὸς (ἐν) τῇ οὐρανοθεσίᾳ· ἐμπέπηγε γὰρ ἐπ' ὅψιν τῷ οὐρανῷ τὰ ζώδια, καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὀρώμεν· οὐ γὰρ δυνατόν ((αὐ)τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ γραφῆναι οὕτως, ὡς ὀρώμεν (cf ad v. 251).

250. αὐτὰρ ὃ γ' ἐν βορέῳ φέρεται· ὃ δὲ ἐν τῷ βορείῳ ἐστὶ κύκλῳ τῶν ἄλλων μᾶλλον, μεῖζων κατὰ φαντασίαν τῆς τε Κασσιεπείας καὶ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως.

ἄλλως. ἀμφοτέροι δὲ οἱ πόδες, οἱ ῥά οἱ αἰὲν ἐπωμάδιοι [Περσέως] φορέονται, γαμβροῦ τοῦ Περσέως τὸ εἶδωλον διασημαινέτωσάν σοι.

περιμήκετος ἄλλων· περὶ Ἀνδρομέδας εἰπὼν μετῆλθεν ἐπὶ τὸν Περσέα, τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων ἐπὶ τοῖς ὤμοις τοῦ Περσέως κεῖσθαι. γαμβρὸν δὲ Αἰολικῶς τὸν ἄνδρα. Σαπφῶ (fr 103 B.) 'χαῖρε, νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γαμβρός'. φέρεται δὲ οὕτως ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαίρει.

ἄλλως. τῶν ἄλλων μᾶλλον, μεῖζων κατὰ φαντασίαν τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ τῶν προειρημένων, οἷον Δελτωτοῦ Κριοῦ Ἀνδρομέδας Ἰχθύων Κασσιεπείας καὶ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως.

251. καὶ οἱ δεξιτέρη μὲν· πάλιν ἐν οὐρανῷ ἢ τοῦ Περσέως δεξιὰ πρὸς τὴν τῆς Κασσιεπείας καθέδραν ἐκτέταται, ἐπειδὴ ἔνδον ὀρώσι τὰ ζώδια πρὸς τὸν οὐρανόν. ἡμεῖς δὲ τὰ νῶτα ὀρώμεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι τὴν ὅψιν. διὸ, ἐὰν λέγῃ δεξιὰν χεῖρα ἢ ἀριστεράν καὶ εὐρωμεν τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῇ σφαίρᾳ, μὴ ξενίζόμεθα· ἔνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχειν τὴν ὅψιν, ὡς καὶ ἐν οὐρανῷ,

¹ τὸν βορείον Ὑ. AAld | Ἰχθύν M | scripsi: ὁ δὲ δεξιὸς ὤμος, φησίν. τῆς A, τῷ δεξιῷ δὲ τῇ M || 2 σφαιρογραφία M: σχεδογραφία AAld | τῷ δεξιῷ δὲ AM: correxi | supplevi || 3 γουνοθεσία A || 4 ((αὐ)τὰ scripsi: ... τὸν M, om AAld || 5 σφ. γρ. οὕτως· οὐ γὰρ ἂν ἐωρώμεν A5, σφ. οὕτως ὥσπερ ἐν οὐρανῷ γραφῆναι· οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ ἐωρώμεν Ald || 6 φέρεται om Ald || 7 τὴν φαντ. Ald || 9-19 om AAld || 10 seclasi || 12 εἰπὼν scripsi: εἶπεν M || 15 χαίροις ἂ νύμφα Hephæstionis codd (p. 14, 22 W.); χαίροιςθα comi Neue, χαίροιςα Bergk Westphal al || 20 lemma om AAld || 22-25 ἐν δὲ τῇ σχεδογραφίᾳ ἢ ἀριστερὰ διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν· δεῖ γὰρ ἡμᾶς ὁρᾶν τὴν ὅψιν τοῦ ζωδίου. διὸ Ald || 23 ὀρῶ M, ὀρᾷ A || 24 νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχο (vel ἔχου) πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι τὴν ὅψιν A || 25, 6 ἀνάπαλιν αὐτῆς σφαῖρα A, ἀν. ἐπὶ τῆς σφαίρας Ald || 26 ξενίζόμεθα A || 27 καὶ om AAld

ἀλλ' ἐκτὸς γράφεται πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς ἀκριβῶς γινῶναι (cf ad 14 v. 250). § κατηστέριστο δὲ ὁ Περσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀκριβῶς Cat p. 226 b sq. διὰ τὴν δόξαν, ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας σταλεῖς ὑπὸ τοῦ Πολυδέκτου τὸν ἄθλον κατώρθωσε λαβὼν παρ' Ἑφαιστου ἄρπην 5 καὶ παρ' Ἑρμοῦ πέδιλα. θεωρεῖται δὲ ἐν τοῖς ἀστροῖς τὴν Γοργόνας κατέχων κεφαλὴν.

252. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα: τὰ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν ἔχνη καὶ τὰς τῶν ποδῶν βάσεις ὥσπερ διώκων καὶ ἐπαίρων προσδρομὴν 10 ἐπὶ δρόμον σπεύδοντα αὐτόν. τὸ δὲ κεκονιμένος (253) διὰ τὴν ὑπόνοιαν τὴν προειρημένην τῆς σπουδῆς τοῦ δρόμου.

253. κεκονιμένος ἐν Διὶ πατρί: ἡ ἱστορία δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον μετὰ τὸν Ἡσίοδον (Scnt 228 sqq.), ὅτε ὑπὸ τῶν ἄλλων Γοργόνων διὰ τὴν Μέδουσαν ἐδιώκετο.

15 ἄλλως. κεκονιμένος: ἦτοι κόνιν ἐκ τῆς σποδοῦ ἐγείρων. καὶ Ὀμηρος (II XIII 820) 'κονίοντες πεδίοιο' κονιόμενοι· καὶ γὰρ νεφελοειδεῖς εἰσι περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ συστροφαι καὶ κονιορτώδεις ἅτε τοῦ γαλαξίου κύκλου γειτνιῶντος. § τὸ ἐν Διὶ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ.

20 254. ἄγχι δὲ οἱ σκαιῆς: τὸ ἀριστερὸν τοῦ Περσέως γόνυ ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τοῦ Ταυρείου διχοτομήματος, ὅπου καὶ τὰς Πλειάδας εἶναι ἐλέγομεν (p. 370, 13), ἐπὶ τὴν ἱξὺν βότρυος δίκην προσανακειμένης [τῇ τοῦ Ταύρου ἱξύι], οὐρᾶς τρόπον ἀποπληρούσας. § τὸ δὲ ἥλιθα ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ κατὰ τὸ 25 αὐτό· ἐπάγει γὰρ, ὅτι οὐ πολὺς ἐστι τόπος, ὃς ἐπέχει αὐτάς, ἀλλ' ὀλίγος· σφόδρα γὰρ πλησίον ἀλλήλων καὶ οὐ διεστῶσαι εἰσιν.

1 ἔξω Ald | προσιτόν καὶ A | αὐτὰ ἀκριβῶς ὁρᾶν Ald | 2 κατηστέριστο §: κατεστήρικται AAld, -ο M | ἐν τῷ οὐρ. om M | ἀκριβῶς om A Ald | 3, 4 ἐπὶ Πολ. A | πολυδέκτους Ald | 7 lemma om AAld | καὶ om A, ἦγουν pro καὶ Ald | 8, 9 post βάσεις AAld πλατύνων (-ει Ald) διὰ τὴν προειρημένην τῆς σπονδοῦ (σποδοῦ Ald) αἰτίαν, ὅτι (δτε Ald) τὰς γοργόνας ἐδίωκε || 8 πρὸς δρόμῳ M | 9—14 (ἔ. — δρ.) om Ald | 10 κεκινημένος M | 13 ὅτε scripti: ὅτι M | 15 ἄλλως om Ald | σὺν ἦγουν x. Ald | σπονδοῦ A | 16 κονίην ped. Ald | κονιῶμενοι A | 16, 7 ped. ἢ ὅτι κεκονιμένοι καὶ νεφελώδεις Ald | 18, 9 τὸ δὲ ἐν Διὶ (τῷ add Ald) οὐρανῷ AAld | 20 lemma om AAld | scholia coniunxit A, inserto δὲ Ald | 21 βορεῖον AAld | 22 sqq. περὶ Πλειάδων in margine M | 22 λέγομεν AAld | ἐπὶ τὴν ἱξὺν om Ald | 23 οὐρᾶς scripti: οὐραίας M | 23, 4 τῇ — ἀποπλ. om AAld | 25 ἐπάγει γὰρ ὅτι om AAld | οὐ γάρ Ald | 26 καὶ om AAld | οὐ AAld: οἱ M

254, 5. ἡλιθα παῖσαι Πληιάδες: τὸ μὲν ἡλιθα ἀθρόως παρὰ τὸ ἄλῃς, ἔνθεν καὶ ἄλλαν οἱ Λωριεῖς τὴν ἐκαλησίαν καλοῦσιν.

φασὶν οἱ μῦθοι περὶ τῶν Πλειάδων, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος ἐγεννήθησαν καὶ Πλειόνης τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. ὁ δὲ 5 Ἀτλας, μεθ' οὗ καὶ ὁ Προμηθεὺς καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Κλυμένης τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. γεννηθεῖσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης ἐδιώκοντο πέντε ὅλους ἐνιαυτοὺς κατὰ Βοιωτίαν ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος μετὰ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, συγγενέσθαι ζητούντος αὐταῖς. καὶ 10 τοῖς θεοῖς εὐξάμεναι εἰς π(ε)λειάδας ἡμειψήσαν. εἰτα οἰκτείρας αὐτὰς ὁ Ζεὺς τῆς κακοπαθείας ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστέρισεν.

ἐκ τούτου δὴ τοῦ Ἀτλαντός φασιν οἱ μῦθοι καὶ τὰς Ὑάδας γενέσθαι καὶ υἱὸν Ὑαντα. ὃν ἐν Αἰβύῃ θηρῶντα ἐπειδὴ ὄφρις ἀνείλεν, αἱ ἀδελφαὶ τῷ θρήνῳ νικηθεῖσαι ἀπώλοντο. Ζεὺς δὲ 15 ἀστέρας αὐτὰς πεποίηκε, τὰς καλουμένας Ὑάδας. ὧν τὰ ὀνόματα Ἡσιόδος ἐν τῇ Ἀστροικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων (fr 14).

Φαισύλη ἥδὲ Κορωνίς ἐυστέφανός τε Κλέεια

Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος.

ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά. ἀλληγορικῶς δὲ Ἀτλанта νόη- 20 σον τὸν ὀρίζοντα καὶ Πλειόνην τὸν Ὠκεανόν. ἐκ τούτων γενέσθαι δοκοῦσι καὶ αἱ Πλειάδες καὶ αἱ Ὑάδες καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρον, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνερχόμενα φαίνονται. καλοῦνται δὲ αἱ Πλειάδες τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀπὸ Πλειόνης τῆς ἐαυτῶν μητρὸς, ἥ ἀπὸ τοῦ π(ε)λειάδας γενέσθαι, φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ἥ ἀπὸ 25 τοῦ εἰς πολλὰ χρησιμεύειν (σημάντραι γὰρ καὶ θέρους καὶ σπόρου), ἥ ὅτι πλησίον ἀλλήλων κείνται παρὰ τὸ λαιὸν γόνυ τοῦ Περσέως, ἥ ὅτι χρήσιμοι εἰσι τοῖς πλέουσιν.

ἰστέον, ὡς ἡ ἐώια ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων γίνεται ἀπὸ Μαῖου ἕως καὶ τοῦ Ἰουνίου, ἥ δὲ ἐσπερία ἀνατολὴ ἀπὸ Ὀκτω- 30 βρίου μέχρι Δεκεμβρίου ιθ'.

1 πλειάδες A | lemma om Ald || 1, 2 ἡ ἡλιθα ἡγουν ἄθρ. ἔστι δὲ παρὰ Ald || 2 ὅθεν AAld || 4—31 schol om M, cf p. 370, 8 || 4 φασὶ δὲ Ald | τοῦ om Ald || 5 θυγατέρος A | post θυγ. γεννηθεῖσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος καὶ Πλειόνης (quae iterum l. 7, 8) ὁ δὲ A || 6 ἐγεννήθησαν Ald || 9 κατὰ Ald: καὶ A || 10 αὐτὰς Ald || 11 εἰς scripsi: πρὸς AAld | πελειάδας Ald || 12 κατεστέρησεν A || 16, 7 ὧν καὶ Ἡ. ἐν τῇ Ἀστρ. αὐτοῦ τὰ ὄν. διδ. β. λ. Ald || 18 φαισύλη A || 19 ἱμερόεντα A || 20 δὲ om A || 23 αὐτοῦ A | ἀνερχόμενα Ald | φαίνεται Ald || 24 αὐτῶν Ald || 25 πελειάδας Ald || 26 σημαντικά Ald || 28 ἡ om A || 29 δὲ post ἰστ. Ald || 31 θ' A

Ἀτλαντος δὲ καὶ Πλειόνης γενεαλογούνται Πλειάδες. παρ' Cat p. 280. 229
 ὃ καὶ λέγονται, (ἥ) ἐπεὶ πλειοσὶν εἰσι χρειώδεις, τοῖς τε πλέουσι
 καὶ γεωργοῦσιν, ἥ ὅτι εἰς πελειὰς μεταμορφώθησαν τὸν Ὠρίωνα
 φεύγουσαι, ἥ ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν
 5 ἐνιαυτόν· ἀπὸ τούτων γὰρ κατ' ἔξοχὴν πλειῶν ἐκλήθη ὁ ἐνιαυ-
 τός. § ὁμοῦ μὲν ὀρώμεναι λαμπραί, καθ' ἐκάστην δὲ ἀμυδραί.
 καὶ ἔχουσι σχῆμα τριγώνων, οὗ ἡ βάσις ἐπ' ἀνατολὴν τέτραπται.
 Νικάνδρος μὲν οὖν (Theg v. 122, 3) ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου
 εἰσηγισιν αὐτὰς 'αἶθ' ὑπὸ Ταύρου ὀλκαίνην ψαίρουσαι ὀλλίζωνες
 10 φορέονται, "Ιππαρχος δὲ (II c. 6 p. 206, 2 M.) ἐπὶ (τοῦ μετώπου)
 τοῦ Ταύρου (καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμίτομον τὸν Ταῦρον ποιεῖ), φησὶ
 δὲ (I c. 6 p. 60, 20 sqq.) τῷ μὲν ποδὶ τοῦ Περσέως μᾶλλον αὐ-
 τὰς πλησιάζειν, πόρρω δὲ τὴν κνήμην εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γό-
 νατος. πρὸς ὃ Διόδωρος μὲν ὑπογουνίδος γράφει (Aratea
 15 p. 70), ὅπως ἡ κνήμη σημαίνουτο, Μηνόφαντος δὲ (ib) ἐπιγουν-
 νίδα τὴν κνήμην ἀκούει διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῆς τὸ γόνυ. δύναιτο
 δ' ἂν καὶ ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σκέλος ἀκούεσθαι. παρ' Ὀμήρῳ
 δὲ (Od XVII 225) ἐπιγουνὶς τὸ ἄνω τοῦ γόνατος, ὡς Ἀρίσταρ-
 χος, ὡς δὲ Κράτης (p. 54 W.), ἐπωμῖς, ὡς δὲ Χάρης, ἡ ἐφ'
 20 ὅλου τοῦ σώματος εὐσαρκία. § οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτὰς χωρίον
 ἐπέχειν φησὶν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν μῆκος μίαν μοῖραν ἐπέχουσι,
 κατὰ δὲ πλάτος ἡμισυ καὶ ὄγδοον. ἐώϊαν δὲ ἐπιτολὴν ποιοῦν-
 ται μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, (ὅτε) καὶ ὁ ἥλιός
 ἔστι μοιρῶν ιζ' ἐν Ταύρῳ. δύνουσι δὲ μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς φθινο-
 25 πωρινῆς ἰσημερίας ἡλίου ὄντος ἐν Τοξότῃ μοιρῶν ιθ'. § φασὶ
 δέ, ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη. διὸ οὐ φαίνεται.

256. (ἄφ' αὐραὶ): ἀμαυρόταται γὰρ εἰσι κατὰ τὸ φῶς,

1, 2 πλειάδες post λέγονται A | 2 supplevi | 3 ἥ ὅτι χρειώδους τοῖς περι-
 κλέουσιν καὶ τοῖς γεωργοῦσιν A || 1—4 om Ald quae sic καλοῖντο δ' ἂν
 εἴη Πλειάδες καὶ ἀπὸ τοῦ πολεῖν κτλ. Ald || 6 μὲν οὖν Ald | ἔκαστα Ald ||
 9 ὀλκαίνην codd nonnulli Nicandrei | ψαίρουσαι Nic: ψαίρουσιν AAld | ὀλλό-
 ζονες A, ὀλλίζονες M || 10 ὃ I. δὲ Ald | supplevi, (τοῦ διχοτομήματος) olim
 e schol II XVIII 486, quod inferius editum est p. 388, 3 sqq., et Cat (cf Anal
 Eratosth p. 52) || 11 ποιεῖ om AAld || 11, 2 φασὶν. ἀλλὰ τῷ μὲν π. Ald || 13 τὴν
 κνήμην om M || 14 ἐπιγουνίδα A || 15 ὅπερ ἡ κν. σημα γένοιο Ald | μονό-
 φαντος AAld || 15, 6 ἐπιγουνίδας Ald || 16, 7 δ. οὖν ἀπὸ A, δ. δ' ἂν ἀπὸ Ald ||
 18 ἐπίγονος A || 20 οὐ πολὺ δὲ Ald || 23 ἐφ' ἡμ. Ald | πενήκοντα δύο A
 Ald || 24 T. καὶ τὴν ἑσπερίαν δὲ ἐφ' ἡμ. τοσαύτας τῆς φθ. Ald | δύνουσι δὲ om
 A | καθ' A | πενήκοντα δύο A || 25 μοιρῶν ιθ' om AAld || 26 καὶ διὰ τοῦτο
 οὐ φ. AAld

ἀλλ', ἐπειδὴ ἄμα εἰσὶ, διὰ τοῦτο γνῶριμοι ἐκ τῆς συνόδου καθεστήκασιν.

(SCHOL AD IL XVIII 486 Πληϊάδας: ζ' ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῇ οὐρᾷ τοῦ Ταύρου, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ διχοτομηματος αὐτοῦ· ὁ γὰρ Ταῦρος σῶιος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχυῶν. αὗται δὲ εἰσιν Ἀτλαντος καὶ Πληϊόνης θυγατέρες. ὧν τὰ ὀνόματα Μαῖα Ταῦγέτη Κελαινῶ Μερόπη Ἥλέκτρα Στερόπη Ἀλκυνόη. Ἀτλας δὲ εἰς τῶν Γιγάντων μίγεις Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἱ τὴν παρθενεῖαν ἀγαπήσασαι συνεκνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. Θεασάμενος δὲ Ὠρίων ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ἠῤῥξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλέσας αὐτὰς πελειάδας ἐποίησε καὶ διὰ τῶν ἀστρῶν κατεστήριξεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν.

φασὶ δὲ Ἥλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρῃσιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων καταλιπεῖν τὸν τόπον, οὗ κατηστέριστο. διόπερ οὕσας πρότερον ζ' γενέσθαι ζ'. [ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.] Cf ad p. 391, 9.

Υάδας: τοὺς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ζ' ἀστέρας κειμένους. καλοῦνται δὲ Υάδες ἥτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἣ ἐπειδὴ αἵται ὄμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται. Cf p. 369, 18. 390, 5.

3—p. 390, 28 scholia Homérica ex Arateis orta huc inserui, et D quidem sumpsi ex 'Homeri interprete' (Argentorati, per Vuendelinum Rihelium, a. 1539) p. 477, ex Eu(stathio Stallbaumii) pauca enotavi, Etymologica (s. v. Πλειάς et Υάδες) omittere placuit.

3, 4 schol Nicandr Ther 123 ὀλκαίην ψαίρουσαι — αἵτινες ὑπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ Ταύρου ἐγγύζουσαι καὶ ἀπτόμεναι. ἡ ψαίρουσαι ἀντὶ τοῦ κινούμεναι. § μικρόταται ἐπιφέρονται. λέγει δ' ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς τῶν Πλειάδων. τότε οὖν (φησὶν) ἔκφυγε τὸ δῆγμα. ὀλκαίην δέ: τὴν οὐρὰν λέγει, παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τοῦ ὅλου σώματος. γράφεται καὶ ἀλκαίην καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία καλεῖται, ὅτι δι' αὐτῆς ἐαυτὸν ἐποτρύνει καὶ ἐγείρει εἰς ἀλκήν. 'ἐξ δ' (αἰεὶ δ' codd) αὐτὸν ἐποτρύνει μαχεύεσθαι' (II XX 171). Ἀρατος μὲν ἡμιτελῆ φησιν (517) εἶναι τὸν Ταῦρον, οὗτος δὲ ὀλόκληρον· ὀλκή γὰρ ἡ οὐρά. cf schol Pind Nem II 16 || 4 ἐπὶ τὴν πλευρὰν D || 4—5 μᾶλλον — αὐτοῦ om D || 4 χοτομήματος A || 5 ἀνιστόρηται D || 7 Κελαινῇ Bekker || 11 αὐτὰς om A || 12 γιγνόμεναι D || 13 πελ. ἐποίησε om A || 13, 4 corr Robert (p. 42): διὰ τῶν ἀρκτων κατηστέρισεν A, δι' αὐτῶν ἀστρον κατηστέρισεν D || 14 ἀπὸ om A || 16 οὐ om A || 17 διὰ om D | εἶναι om D || 18 ἐνθα D | πρότερον om A || 19 seclusi subscriptionem || 20, 1 οἱ — ἀστέρες κείμενοι A || 22 αἵτιοι Bekker

Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Λωδωνίαι νύμφαις
τρέφειν ἔδωκεν Ἀμβροσίαι Κορωνίδι Εὐδώρῃ Διῶνῃ (Φ)αι-
σύλῃ Πολυβοῖ. αὐταὶ θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήρισαν
σὺν αὐτῷ τὴν εὐρεθείσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀν-
5 θρώποισι χαρίζομεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης
συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας κατη-
στέρισεν. [ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.]

Πηληιάδης Ὑάδας τε: τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ με-
τώπῳ τοῦ Ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρησθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς
10 ἡμιτόμου πλευρᾷ Πηληιάδας καλεῖσθαι· Ἄτλαντι γὰρ (τῷ)
τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθραι τῇ Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος
(fr 25 M.), θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑας. τοῦτον ἐν Λι-
βύῃ κυνηγοῦντα ὄφεις κτείνει. καὶ αἱ μὲν εἴ τὸν ἀδελφὸν
θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερί-
15 σας Ζεὺς Ὑάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ
ζ' βραδέως μὲν πλείους δὲ ἀποθανοῦσαι Πηληιάδες εἴρηται.
Φερεκύδης δὲ [καθὰ εἴρηται l. 7] τὰς Ὑάδας Λωδωνίδας
νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διονύσου τροφούς, ἃς παρακαταθέ-
σθαι τὸν Διόνυσον Ἴνοι διὰ τὸν Ἥρας φόβον, καθ' ὃν και-
20 ρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πηληιάδων οὐσῶν
ἐπτά πάντῃ ἀμαυρὸς ὁ ἔβδομος ἀστήρ ἐστιν, ὥς μὲν Ἀράτος ἐν
τῷ Πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδεῖω (Aratea p. 233; cf ad p. 391, 9)
φησί, (διὰ τὸ) Τροίας πορθουμένης τὴν Λαρδάνου μητέρα
Ἥλεκτραν μίαν οὔσαν τῶν Πηληιάδων φυγεῖν τε τὴν τῶν
25 ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίοτε κομήτην
ἀστὲρα φαίνεσθαι.

φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν (fr 56 M.)
τὰς μὲν εἴ θεοῖς συνελθεῖν, Ταῦγέτην Διί, ὣν γενέσθαι
Λακεδαιμόνα, Μαίαν Διί, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς, Ἥλεκτραν Διί, ὧν
30 Λαρδάνος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς, Στερόπην Ἀρεί,

1 ἄλλως praescribit Bekker || 2 suppl Robert, cf schol Arateum (p. 386, 18) ||
3 Φαιοὶ post Πολ. supplet CMüller (FHG I p. 84) | περιέσαν Α || 6 ἐλεή-
σας ὁ Ζ. D || 7 seclasi ut l. 17 | φερεκύδῃ D || 8 lemma om Α; ἄλλως
Bekker || 10,1 ἄτλαντα γὰρ τὸν Α; Ἀτλαντος γὰρ τοῦ conl Bekker || 10
supplevi || 11 αἰθέρας τῆς Α; Αἰθρας τῆς conl Bekker | Μουσαῖος conl
Robert || 12 υἱας Α || 13 κυνηγετοῦντα EuBekker || 14 ἀπ. διὰ λύπην ἃς conl
Wilam || 15 υἱάδας Α | ἐπωνυμίαι Α || 15,6 αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μὲν
πλὴν ἀποθανοῦσαι AD: corr et traiecit Wilam || 17 seclasi ut l. 7 |
προεῖρηται Α || 23 supplevi | δαῦ Α || 25 συνοδίαν D || 27 ἀτλαντίδων D ||
30 ὧν Ὑριεύς om Α

ὦν Οἰνόμαος, Κελαινῶ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὦν
Λύκος, Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῶι ὄντι, ὦν Γλαῦκος. ἦν
καὶ ἀμυρανὲν εἶναι.

Υάδας δὲ εἰρησθαι, ἦτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέ-
σεως (τῶι γὰρ Υ στοιχεῖωι παραπλήσιόν ἐστιν), ἣ ἔπει ἀνα- 5
τελλουσῶν αἰτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεὺς.

αἱ δὲ Πληιάδες ἦτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἣ ὅτι
πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγὴν εἰσι (Βότρυν γὰρ αὐτὰς
λέγουσιν), ἣ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλη-
θείας ἐλάττους εἰσὶν, ἣ πλησιάδες (πλησίον γὰρ κείνται), ἣ 10
ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ τῶν ὥρων ἐπισημασίαι, ἣ ὅτι
πλειῶνος (ὁ ἐστὶν ἐνιαυτοῦ) σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρ-
ρος διορίζουσιν, καθὼ ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν
σημειοῦνται τὰς ἐνιαίας ἐπιτολὰς πρὸς θέρους καὶ τὰς ἐσπερίους
πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος (Opp 383, 4) 'Πληιάδων Ἀτλαγενέων 15
ἐπιτελλομενῶν ἀρχησθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενῶν'.
τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι
φησιν ὁ Αἰσχύλος (fr 312 N.²).

Πληιάδων δὲ ἀνατολὴ ἐν ἡμέρᾳ ἡλίου ὄντος ἐν Διδύμοις, δύσις δὲ
ἐν ἡμέρᾳ κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. (ἐν) Ταύρῳ 20
δὲ ὄντος ἡλίου κατὰ τὸ εἶκος ἐκατέρωθεν ἐπίφασις γίνε-
ται· καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα Κριὸν ἐπὶ ἑ ἡμέρας προ-
καταλάμπει κατ' ἀρχὰς ἐγγὺς ὦν αὐτοῦ καὶ τοὺς προανατέλ-
λοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας ἑ, ὥσπερ τὸ ἐν τινι
καίόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροϊαν ἔχει βραχέϊαν καὶ πρὸς 25
τοὺς ἐκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη (Opp 385 sq.) 'αἱ
δή τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα κεκρύφαται', διότι
καταυγάζονται).

257. ἐπτάποροι δὴ ταί γε: ἐπτά οὔσαι (φησὶ) δοξά-
ζονται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις 5' διὰ τὸ ἀμυδρῶς μὲν τὴν 5' ὁρά- 30
σθαι, τὰς δὲ 5' ἐναργῶς.

1, 2 κελαινῶ ποσειδῶνι, ὦν λύκος, στερόπην ἄρει, δν οἰνόμαον, μερόπην A ||
2 ἦν D: διὸ A || 4 ὑάδες εἰρησθαι coni Dindorf || 7 πλειάδες A || 9 καὶ 5'
post μὲν A || 10 πλησιάδας AD || 11 μὲν πλείους A | αὐτὰς αἱ τῶν ὥρων
D || 13 καθότι D || 15 ἄροτρον AD | ἀτλαγενέων D || 16 ἀμήτοιο D |
ἀρότοιο A || 17 δς ἀχθοφορεῖ τὰς μυθευομένας κλονας addit Eu | κατη-
στερίσθαι D || 19 πλειιάδων A | ἀνατολὴν ἐῶαν A || 20 ἐν om A | ταύροτ
AD || 21 ἡλίῳ A: om D | ἐκατέρωθεν A || 24, 5 ὥσπερ τι καίόμενον D

29 δὲ ταί γε A | δὲ post ἐπτά AAld || 30 5 om AAld | μὲν om A
Ald | ἐβδόμην A || 31 τὰς — ἐναργῶς om AAld

- ἄλλως. φασὶ ζ' εἶναι 'μετ' ἀνθρώπους', τῇ δὲ ἀληθείαι
 5 ζ' εἶσι μόναι φαινόμεναι· ὁ γὰρ Εὐριπίδης (Orest 1005 sq.) 'ἐπτά-
 πορον δρόμημα Π(ε)λειάδος <εἰς> ὁδόν'. § φασὶ δὲ τινες τοι-
 οῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ζ' τὸ τῆς Ἰλίου πάθος ἰδοῦσα, ἣ
 10 Ἥλεκτρα, ὑπεχώρησε τοῦ συστήματος (ἔστι γὰρ μήτηρ Δαρ-
 δάνου) καὶ ὑπὸ τὸν β' ἀστέρα τοῦ ζυμοῦ, ὃς λέγεται εἶναι τῆς
 Ἄρκτου, ἣλθε πλησίον. τοῦτον δὲ τὸν ἀστέρα, τὸν ὑπὸ τὸν
 ζυμὸν τῆς Ἄρκτου, ἐκ τῶν Πλειάδων ἀναχωρήσαντα Ἀλώπεκα
 τινες καλοῦσιν. Cf p. 388, 16. 389, 21. 391, 20. 392, 13.
- 10 259. οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπενεθής: τοῦτο χαριεντι-
 ζόμενος ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ, ὅτι ἐπτά εἰσι, φησίν. 'οὐδέποτε
 ἀνήκουστος ὢν ἀστὴρ ἀπόλωλεν, οὐδὲ τοῦτο ἠκούσαμεν, ἀφ' οὗ
 ἐγενήθημεν καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἄστρα γεγένηται, ἀπολωλότα καὶ
 ἀνήκουστον γεγενημένον ἀστέρα. εἰ οὖν 'οὐδέποτε', διὰ τί οἱ ζ',
 15 ὡς λέγουσιν, οὐ φαίνονται ἀστέρες; ἀλλὰ τοῦτο (φασὶ) τὸ περὶ
 τοῦ ὅτι ἐπτά εἶναι λέγονται μάταιόν ἐστιν· καὶ γὰρ εἰσιν ἀλη-
 θῶς. ὅμως δὲ ἐπιρρήδην (261) καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπλῶς
 μυθολογοῦντες ἐπτά αὐτάς φασιν. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 ἐφρονται.
- 20 ἄλλως. τοῦτο πρὸς τοὺς εἰπόντας, ὧν ἐστι καὶ αὐτὸς ἐν
 τῷ εἰς Θεόπροπον ποιήματι (cf ad l. 9), τὴν Ἥλεκτραν φυγεῖν
 καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὴν Ἰλίον ἀλισκομένην καὶ τοὺς ἐκγί-
 νους δυστυχοῦντας· τὸν γὰρ Δάρδανον παῖδα Διὸς καὶ Ἥλεκτρας
 εἰργάσαν. δύναιτο δ' ἂν καὶ ὑπερβατὸν εἶναι 'ἐπτάποροι οὐσαι
 25 καὶ ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν ἔξ οἷαι παρ' ἀνθρώποις ὑδέονται'.

1 φ. εἶναι τὰς πλειάδας ἐπτά τῇ Α, omisso lemmate πλὴν εἰ καὶ ἐπτά
 ταύτας φησὶν εἶναι ἀλλὰ τῇ Ald || 2 ξξ AAld | μόναι om M || 2-3 ὁ γὰρ — ὁδόν
 om AAld | ἐπταπόρον τε Euripidis codd || 4 ἐπτά διὰ τὸ τοῦ ἡλίου πάθος ὑπ.
 (ceteris omissis) AAld || 5, 6 ἔστι — Δαρδάνον om AAld || 5 ἣ μ. M || 6 δεύτερον Α
 Ald || 6, 7 ὃς λέγ. εἶναι τῆς ἄρκτου (τῆς ἡλέκτρας MAld, τῆς ἡλέκτρας γέγονεν
 Α: correcti) post πλησίον M || 7 ἣλθε πλησίον om AAld || 8 ἐκ τῶν Πλ. om M ||
 10 ἀπενεθής om M || 10, 1 φησὶ ante χ. Ald || 11 ζ' Ald | ὅτι post φ. Α, καὶ
 Ald: om M || 12 ὢν om Ald | ὁ α. AM: om Ald | ἀπόλωλεν Ald: om AM |
 οὐδὲ τοῦτο ἠκούσαμεν post γεγένηται iterum Α | ἦκ. τοῦτο Ald || 14 γενό-
 μενον AAld || 14-19 εἰ — φέρονται om AAld || 16 ὅτι tentavi: νοτίου M ||
 18 φησὶν M || 20 ἄλλως in margine iteratum M; omisso lemmate πρὸς οὖν
 τοὺς τὸν μῦθον εἰπόντας φησὶ τοῦτο — ἐν γὰρ τῷ — π. φησὶ φεύγειν τ. Ἡ.
 Ald || 21 θεοπροπον AMAld, cf Suid s. v. Ἀρατος (Aratea p. 223) schol II
 (p. 389, 22) | φυγεῖν corr Wilam: φεύγειν AMAld || 22 τὸν ἡλίον ἀλ. Ald || 24
 εὐρήκασι Α, εἶναι Ald, ἠκούσαμεν ζ | ἔστι δὲ ὑπ. τὸ ἐπτ. οὕτως ἐπτ. Ald ||
 25 ξξ οἷς Α

τῶν γὰρ ζ' ὀνομάτων λέγων τὸν κατάλογον σύνδηλός ἐστι συμβαίνων τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος. § ὑδέονται δέ (257): σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες καιρούς· ἐῷαι μὲν γὰρ ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἐῷαι δὲ δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων. ἐσπερίαν δὲ ἀνατολήν ποιούμεναι χειμῶνος ἀρχήν σημαίνουσιν. τῆς δὲ ἐσπερίου δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἑαρινὴν ἡμερίαν καὶ μηδὲν ἐξαίρετον περιέχειν σημείον.

ἀπόλωλεν ἀπενθῆς —: ἄπυστος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. § φασὶ = p. 387, 25 δέ, ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραινώθη. διὸ οὐ φαίνεται. § τὸ δὲ 10 ἐξ οὗ καὶ γενεθῆεν (260) ἀποσκευάζεται τὸν μῦθον τὸν ἐπ' αὐτὰ(ι)ς λέγοντα φυγεῖν τὴν μίαν, τὴν Μερόπην, ὑπ' αἰδοῦς θνητῷ μιγείσαν τῷ Σισύφῳ ἢ τὴν ἐκ Διὸς τεκοῦσαν Ἀράδανον Ἥλέκτραν (ad 391, 9).

264. αἶ μὲν ὁμῶς: μικρὸν κατεληφῆναι τύπον καὶ ἐξ 15 ἁμαυρῶν συγχεῖσθαι ἄστρον.

ἀλλ' ὀνομασται: ἀντὶ τοῦ ὀνομασται εἰσι καὶ ἐπίδοξοι διὰ τὸ καὶ τὴν ἀνατολήν αὐτῶν καὶ τὴν δύσιν πως ἀναγκαίαν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· ἐπιτελλομένων γὰρ ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότιο δὲ δυσομενάων' (Hesiod Opp 384). Cf p. 390, 15. 20

265. ἦρι καὶ ἐσπέριαι: ἦρι τὸν ὄρθρον ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνατολήν, ὅτε ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὄντι ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ ε' καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμοῦθι μηνός, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλιος, ὅτε καὶ τοῦ θερύζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίοις. ἐσπέριαι δὲ θυτικαὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἐῷαι 25 δύνουσιν ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ Ἀθὺρ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Νοέμβριος, ὅτε ἐστὶ καὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν· τότε

1, 2 συμβαίνων scripsi: σημαίνων A MAld, cf p. 64. 400, 2 | 3, 4 ἐῷαι γὰρ ἀνατολήν ἀνατέλλουσαι A Ald | 4 ἐῷαι δὲ δύσιν δύνουσαι A Ald | 6 σημαίνουσιν om Ald | ἐσπερίας Ald | 8 παρέχειν coni Bekker | 9—14 om Ald | 9 ἀπόλωλεν om M | 9, 10 φησὶν ὅτι A | 10—14 τὸ δὲ — Ἥλέκτραν om A | 12 supplevi | 15 αἱ μ. ὁ. ὀλίγαι Ald, om A | 15, 6 ὀλίγας αὐτάς φησι διὰ τὸ ἐξ ἁμυρῶν συγχεῖσθαι ἄστρον, ὀνομασται δὲ ὁμῶς καὶ ἐπίδοξοι Ald | 18 δ. προσαναγκαῖον A Ald | 19, 20 τοῦ ἀμήτου ἀρχ. θυομένων δὲ τοῦ ἀρότου Ald | 19 ἀμήτιο AM | 20 θυομένων A Ald | 21 lemma om A Ald | ἦρι οὖν Ald | ὁ. ἡγουν τὴν α. φησὶν ὑπὸ τ. ὄρθρον γὰρ ἀν. Ald | 22 ὅτε M: αὐται A | 23 τῷ om M | 24 Ῥωμαίοις A | ἀπρίλιος A MAld | 25 θυτικαὶ om A Ald | τῆς om A Ald | post ἐσπέρας A Ald ἀνατέλλουσιν ἡλίου ὄντος | 26 ἐν om M | παρὰ Ald | 27 Ῥωμαίοις A Ald | καὶ om A Ald

γὰρ ἐσπέραι οὐκ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι (οὐδὲ γὰρ εἰσι
 πρὸς ἐσπέραν δυνόμεναι), ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐσπέρας τὴν δύσιν
 ποιοῦνται· ὅτε γὰρ σὺν Σχορπίῳ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τότε Ταῦ-
 ρος εἰς δύσιν ἐώιος καταφέρεται. § τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ οὕτως
 5 ἔχει· αἱ δὲ ὀνομασται ἤρι καὶ ἐσπέραι εἰλίσσονται
 καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ. καὶ τούτων ὁ Ζεὺς αἴτιος,
 ὃς κατηστέρισεν αὐτάς, ὅστις αὐταῖς καὶ θέρους ἀρχομένου καὶ
 χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησεν. § ληπτέον· ἐώϊαι Φαρμοῦθι
 ἀρχομένου θέρους ἀνατέλλουσιν, ἐώϊαι δὲ δύνουσι τῷ Ἀθὺρ
 10 μηνὶ ἀρχομένου χειμῶνος.

268. καὶ χέλυς, ἥ τ' ὀλίγη· τὰ ὑπολειπόμενα τῷ βορείῳ
 διδάσκει, τὴν τε Χέλυν καὶ τὸν Ὅρνιν. οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ταῦτα
 διδάσκει, ἀλλ' ἐκ τῶν προεγνωσμένων· ((ὑποκ))ατιῶν γὰρ φησι
 (270) καὶ δ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθέως εἰδῶλοιο.

15 § χέλυς δέ, ὅτι χελώνην ὁ Ἑρμῆς ἐκδείρας αὐτὴν κατεσκεύασε
 τὴν κιθάραν. καὶ Νικανδρὸς φησι περὶ αὐτῆς (Ther 700 sqq.).

καὶ παρὰ λίκνῳι· σφόδρα νήπιος ὢν καὶ βραχὺς ὁ Ἑρμῆς
 τὴν κιθάραν κατεσκεύασεν. ἐν δὲ τοῖς λιχμητηρίοις γεννώμενα
 τὰ βρέφη ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας· Ἀθήνητος γὰρ καρ-
 20 πῶν τὸ ἐργαλεῖον. § ἡ ἱστορία δέ, ὅτι τριταῖος ὢν ἀπὸ τοῦ Cat p. 280 b sq.
 τόκου ὁ Ἑρμῆς καὶ σφόδρα μικρὸς ὢν ἐποίησε τὴν λύραν· ὥς
 γὰρ ἐάλω κεκλοφῶς τοὺς Ἀπόλλωνος βοῦς, ἐπὶ ποινητῇ τῆς κλο-
 πῆς ἰδωρήσατο αὐτῷ τὴν λύραν κατασκευάσας. ἦν φησι κατη-
 στερισθαι. § παρὰ λίκνῳι δὲ ἦτοι κουνίῳι, ἐν ᾧ τὰ νήπια
 25 κατετίθεσαν.

λίκνον παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι.

1—4 post ἐσπ. AAld εἰσιν (omisso οὐκ) ὅτι (ὅτε Ald) πρὸς ἐσπέραν ἀνα-
 τέλλουσι (ceteris usque ad κατεφέρετο [sic M] omissis) AAld § 4 δὲ om A § 5 ἐλίσ-
 σονται AAld § 6 δὲ ὁ Ald § 7 αὐτάς om AAld § 7, 8 καὶ χειμ. om M § 8 ση-
 μαίνειν ἐκέλευσεν (267) S, om M | οὐν post ληπτ. Ald § 9 δὲ om M |
 τοῦ Ἀθὺρ M § 11 ἥ τ' ὀλίγη om AAld § 12 τὸν χ. M | καὶ ante ταῦτα
 Ald § 13—15 ὑποκατιῶν | ὅτι om AAld § 15 χελώνην δὲ ὁ AAld § 16 τὴν κι-
 θάραν om Ald | καὶ Νικ. φ. π. αὐτῆς om Ald § 17—21 habet A post 25, om
 Ald § 17 καὶ βραχὺς om A § 18, 9 λιχμητηρίοις δὲ ἐτίθεσαν τῷ πρῶτῳ τὰ
 βρέφη τὰ γεννώμενα εἰς A § 20 δὲ ἱστ. A | ὁ τριταῖος A § 21 καὶ om A §
 21—25 ὥς — κατηστερισθαι om A (κατεστηρίχθαι M) § 24, 5 schol post
 p. 395, 4 (Λύρα) A § 24—26 λίκνον δὲ τὸ κουνίον φησὶ παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι, ἐν
 ᾧ τὰ νήπια κατετίθεσαν. § ἡ λίκνον τὸ λιχμητήριόν φησιν· τὰ γὰρ βρέφη
 τὸ πρῶτον γεννώμενα ἐν τῷ λιχμητηρίῳ ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας·
 Δημ. γ. καρποῦ τὸ ἐργ. σφόδρα γοῦν νήπιος ὁ Ἑρμῆς τὴν λ. κατ. Ald post
 p. 394, 16 § 24 καὶ παρὰ λίκνῳι A | ἦτοι κουνίῳι om M § 25 subsequitur
 schol p. 394, 15—24 in A § 26 λίκνον — κινεῖσθαι om MAld (cf l. 24—26 adn)

269. *Λύρην* δέ μιν εἶπε λέγεσθαι: αὐτὸς (φρσι) καὶ τὴν ὀνομασίαν δέδωκε τῷ ὀργάνῳ κατασκευάσας αὐτήν. § αὕτη δὲ κατασκευάσθη μὲν ὑφ' Ἑρμοῦ πρῶτον ἐκ τῆς χελώνης ἐπτάχορδος ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀτλαντίδων, μετέλαβε δὲ αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων καὶ Ὀρφεὶ παρέδωκεν, ὃς ἐννεάχορδον ἐποίησεν 5 ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν αἱ Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσαίῳ ἀξιώσαντι τὸν Δία, ὅπως αὐτοῦ μνημόσυνον εἶη ἐν τοῖς ἄστροις. § λίκνον δὲ ἐστὶ σκεῦος, ἐν ᾧ διαχωρίζουσιν ἀπὸ τοῦ πυροῦ τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ λεγόμενον λιχμητήριον. § τὸ δὲ ἥ τ' ὀλίγη (268) ἦτοι ὀλίγων ἀστέρων 10 (κατὰ μὲν Ἰππαρχον, ἰ, ὡς δὲ Τιμόχαρις φησιν [cf Anal Eratosth p. 30], ἡ, ὡς δὲ Εὐδήμος, ἐννέα [fr πον]), ἥ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. § ἀπενθάος (270) δὲ τοῦ Ἐν γούνασιν, ἐπεὶ οἱ μὲν Ἡρακλέα, ἄλλοι δὲ Ἴξιονα λέγουσιν.

Cat p. 190 b
(Hys II 6 p. 42)

271. τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσσιν πέτηλον: τὸ τοῦ Ἐν γούνασιν εἶδωλον ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν πίπτον. § πέτηλον δὲ ἢ τὸ ἀναπεπ((τ))αμένον ἢ τὸ πεπτωκός.

Cat p. 238 b sq.

273. ἀντιπέρην Ὅρνιθος: τοῦτον τὸν Ὅρνιν οἱ μὲν λέγουσι Κύκνον ὄντα καταστερισθῆναι μὲν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἅτε μουσικὸν ὄντα, οἱ δὲ, ὡς Ζεὺς εἰκασθεὶς ὠμίλησε 20 Ἀθήναι, κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Νεμέσει· ἐκ τῆς Ἀήδας γὰρ τὴν Ἑλένην γενέσθαι καὶ τοὺς Διοσκούρους ἐν ὠϊῳ λέγουσιν. § τὸ δὲ αἰόλος (275), ἐπεὶ τὰ μὲν εἰσιν αὐτοῦ ἀνάστερα, τὰ δὲ ἡστέρωται.

2, 3 αὕτη δὲ M | κ. ταύτην δὲ κατασκευασθεῖσαν ὑφ' Α' || 3—5 ἐπτάχορδος δὲ ἦν αὕτη, ἣν Ἑρμῆς κατ' ἀριθμὸν τῶν πλανήτων ἐκ χελώνης κατασκευάσας Ἀπόλλωνι δέδωκεν, ὃ δὲ Ὀρφεὶ παρ. Ald || 3, 4 ἐπτάχορδον Α' || 4 πλανήτων pro Ἀτλ. AAld || 4, 5 μετέλαβεν ὁ Ἀπόλλων Α' || 5 ἐννεάχορδον M || 6 αὐτὴν ante ἀπὸ Ald || 7 λ. ἔδωκε (omisso αἱ Μοῦσαι) Μουσαίῳ. οὐ ἀξιώσαντος ὁ Ζεὺς αὐτὴν κατηστέρισεν, ὅπως AAld || 8 ἡι Ald || 8—10 λίκνον — λιχμητήριον om AAld || 10 ἀντὶ τοῦ pro ἦτοι AAld || 11 δέκα Ald | τιμοχάρης Α' Ald | φησὶν om M || 12 ὅκτω Ald | ὡς δὲ Εὐδήμος ἐννέα om AAld | ὀλίγον M || 13 ἀπενθάος δὲ τὸν Ald || 14 ἱξίονα AAld || 15 σκέλεσιν Α' | ἡ ante τὸ alt Α' || 15, 6 post Ἐν γ. AAld πέτηλον, τουτέστι τὸ εἶδωλον τοῦ ἐν γούνασιν, ἢ τὸ πέτηλον τῆς χέλως ἐν τῷ ἀριστερῷ γούνατι τοῦ ἐπὶ σκελέεσσιν (σκελέεσιν Α'), ἦτοι τοῦ ἐν γούνασι, κεῖται || 16 πίπτει M || 16, 7 ἀναπεπτασμένον AAld || 17 ἀναπεπτακός AAld || 18—24 post p. 396, 6 AAld || 18—22 περὶ τοῦ (τοῦ om Α') κύκνου in margine AM || 18 lemma om AAld || 19 ὄντα K. Ald | μὲν om AAld || 20 ὅτι Z. εἰκ. κύκνω AAld || 21 πολλοὺς Α' | νεμέση Α', cf Ald || 21, 2 κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς ὠμίλησε νεμέση, κατὰ δὲ ἐνίους λήδα, ἐκ δὲ τῆς λ. τ. Ald || 21 τῆς λήδας AAld: ταύτης M || 22 λέγουσιν om M || 23 εἰσιν om AAld || 24 κατηστέρωται Ald

ἡ δὲ μεσηγύ: ἡ Λύρα δοκεῖ Ἐρμου ἔργον εἶναι. κεῖται δὲ πρὸ τοῦ Ἐν γούνασι παρὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτοῦ γόνυ. τῆς δὲ κεφαλῆς τοῦ Ἐν γούνασι πλησίον ἐστὶν ὄρνις Κύκνος, οὗ μεταξὺ καὶ τοῦ γόνατος τοῦ Ἐν γούνασι κεῖται ἡ Λύρα. ἐπειδὴ δὲ ἀμυδρά ἐστιν ἡ Χέλυς, ὡς ἔφαμεν (p. 394, 10), διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτὴν πειρᾶται δεικνύναι, καὶ φησιν ἡ δὲ μεταξὺ τῆς Ὄρνιθος κεφαλῆς καὶ τοῦ γόνατος τοῦ εἰδώλου κεῖται, ὥστε ἴσον ἀπέχειν διάστημα τὴν Λύραν τοῦ τε γόνατος καὶ τῆς Ὄρνιθος κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μεσηγύ. πάλιν δὲ λαβὼν καιρὸν συντόμως <μνημονεύει> τὸν Ἐν γούνασι. § τὸ δὲ γούνατί οἱ σκαιῶι: ἐνταῦθα φανερόν, ὅτι τὸν δεξιὸν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Δράκοντος ἔχει πόδα ὁ Ἐν γούνασι (70, cf p. 352).

275. ἦτοι γὰρ καὶ Ζηνὶ παρατρέχει: πάλιν τῷ οὐρανῷ (p. 392, 9). § τὸ δὲ παρατρέχει: ἡ ὅτι τὰς πτέρυγας ἀπλώσας ἔμφασιν δρόμου καὶ πτήσεως ἐμφαίνει, [καὶ] διὰ τοῦτο εἶπε παρατρέχει, ἡ ὅτι τῷ οὐρανῷ συμπεριφέρεται· τοῦτο γὰρ τὸ Ζηνὶ παρατρέχει. οὐκ ἀπεικὸς δὲ ὡς μουσικὸν ὄντα τὸν Ὅρνιν πλησίον εἶναι τῆς Λύρας.

20 παρατρέχει: οἱ μὲν παροξύνουσι τὴν παρα, ἢ ἢ ἢ παρὰ Δι', ἄμεινον δὲ ὑφ' ἐν ἀναγινώσκειν, ἢ ἢ ἢ παρατρέχει.

276. ἀλλ' ὁ μὲν ἡρόεις: ἀλλ' ὁ μὲν Κύκνος ἀμυδρός πῶς ἐστι, τὰ δὲ πτερὰ αὐτοῦ τετράχυνται καὶ αὐτά, οὐ πάνυ λαμπρά (ὄντα). λαμπρὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τοῦ ῥάμφους καὶ ὁ 25 ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου.

277. ἀστράσιν οὕτι λίην μεγάλοις: ἦτοι ὅτι πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἀπλώσεις τῶν πτερῶν ἀποτελοῦσι (διὸ τετρήχυνται 276), ἡ ὅτι τοῦ πτεροῦ ἐπιψαύει ὁ γαλαξίας κύκλος (διὸ ὥσπερ τραχὺ τοῦτο ἀποτελεῖ). ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Περσέως <ἐ>λέγο-

1 lemma om AAld | οὖν post λύρα Ald | εἶναι ἔργον A | 2 ἐν γούνασι A | περὶ τὸ Ald | 4 γούνατος Ald | τοῦ ἐν γούνασι γόνατος M | 4—12 ἐπειδὴ — Ἐν γούνασι om AAld | 8 γούνατος M | 8, 9 τῆς ante κεφ. iterum M | 9 σημαίνει scripsi: σημείον M | 10 supplevi | 14 παρατρέχει om M | post lemma Ζηνὶ τῷ οὐρανῷ λέγει AAld | 16, 7 seclusi; καὶ διὰ — παρατρέχει om AAld | 17 συμφέρεται M | 17, 8 τοῦτο — παρατρέχει om AAld | 18—21 om A | 20, 1 om Ald | 21 παρατρέχειν M | 22—26 post ἀμυδρός Ald περὶ δὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ τετράχυνται ἡ ὅτι πολλοὶ | 23—25 καὶ — ὀρθοπυγίου om A | 24 supplevi | 26 lemma om et scholia coniunxit AAld | ἡ ὅτι AAld | 27, 8 δ. καὶ τετρ. Ald | τετράχυνται M | 29 τοῦτο om M

μεν (? cf p. 385, 22). § τὸ δὲ οὐ μὲν ἀφανροῖς ἀμανροῖς μὲν, οὐ παντελῶς δὲ ἀφανέσιν.

279. οὐριος εἰς ἐτέρην φέρεται: ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀνατολῆς. § τὸ δὲ φέρεται ὡς πρὸς τὴν τῆς πτήσεως ἔμφασιν διὰ τὸ ἠπλωσθαι τὰς πτέρυγας. ἡ 5 συμπεριφέρεται τῷ οὐρανῷ. § τὸ δὲ εὐδιόωντι (278), (ὅτι) δύνει ὁρθός. ἡρεμαλὸς δὲ (φησὶν) ἀποτέτακε τὰς πτέρυγας· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι κατὰ τάχος χειμῶνι βιαζόμενοι κραδαίνουσιν.

280. ταρσοῖο τὰ δεξιὰ: ὁ νοῦς· φέρεται ὁ Κύκνος τῆς Κηφείας χειρὸς κατὰ δεξιὸν [ταρσοῦ τέλος]: παράκειται γὰρ τῇ 10 τοῦ Κηφέως δεξιᾷ ὁ δεξιὸς ταρσὸς τοῦ Κύκνου, ἵγουν ἡ πτέρυξ.

281. σκαρθμός: ἡ συνεχὴς κίνησις τῶν ποδῶν· σκαρθμός γὰρ σημαίνει τὸν πόδα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θήτα παρὰ τὸ 15 σκαίρειν.

282. τὸν δὲ μετασκαίροντα: τὸν Ἴππον φησὶν. σφόδρα δὲ πάλιν καθαρὰν ἑαυτῷ δέδωκε πρόφασιν, ὥστε ἐλθεῖν ἐπὶ Περσέα καὶ Χέλυν καὶ Ὅρνιν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴππου πάλιν ἐπὶ τοὺς ὑποκειμένους Ἰχθῆς, εἰτα ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων Ἰχθύων καὶ τοῦ Ἴππου ἐπάγει (283) πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ· παρὰ 20 δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ Ἴππου ἢ τοῦ Ὑδροχόου χεῖρ'.

Cat p. 285 b

283. χεῖρ Ὑδροχόοιο: ὁ Ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκληθῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν ὀλιγοχὴν καὶ ἔχουσιν πολ- λὴν ποιεῖται ὕγρου, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι· Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφησαν. οἱ δὲ τὸν παρὰ τῷ Πινδάρῳ (fr 282 B.) ἑκατονόρ- 25 γιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημ-

1 lemma αὐτὰρ οὐ μὲν ἀφανροῖς A | οὐ λαμπροῖς μὲν κτλ. A Ald || 3 φέρεται om AAld || 4 περιφέρεται A || 6 τῷ οὐρανῷ AAld: om M || 6—8 τὸ δὲ — κραδαίνουσιν om A subiuncta de Olore historiola (p. 394, 18) et Ald || 9 ταρσοῖο — νοῦς om AAld | δὲ ὁ Ald || 9, 10 κύκνος κατὰ τὰ δεξιὰ τῆς κηφείας χειρὸς: τὰ (γὰρ add Ald) δεξιὰ τῆς πτέρυγος· ὁ δηλοῖ τὸ ταρσοῦ AAld || 10 γὰρ om Ald || 11 οὖν post ὁ δεξ. Ald | τουτέστιν ἡ Ald || 13, 4 ὁ δὲ (om utrumque A) σκαρθμός σημαίνει τὸν πόδα AAld || 14 post πόδα Ald περὶ σκαίρειν πλεονασμῷ τοῦ θ' Ald: om AM | τοῦ σ A || 14, 5 τοῦ σκ. A || 16 μετασκαίροντα AAld: μετὰ σκαίροντα M || 16, 7 σφόδρα πάλιν post lemma (omissis τ. ὁ φ.) AAld || 17 ἑαυτῷ AAld post δέδ., αὐτῷ post καθ. M || 19 ἰχθύας AAld || 20 ἐπάγει: — A | παρὰ δ' ἄρα Ald | ἵγουν περὶ Ald || 22—26 in margine περὶ ὕδροχόου M || 22 ὁ Ὑ. om M; omissio lemmate ὁ δὲ Ὑ. οὗτος δ. κ. Ald | δοκεῖν A || 24 εἰκάζει M | τοῦ γαν(ν)Δν- μήδους post νέκταρι AAld | τὸν γαν(ν)Δνμήδην γὰρ AAld || 25 ἔφασαν A Ald | δὲ τὸν om AAld | περὶ πινδάρου Ald | ἑκατοντόργ(ν) add Ald)ον AMAld

μυρεῖν. § ὁ δὲ Αἰγύκεως ὁμοίός ἐστι τῷ Αἰγίπανι. κατηστε- Cat p. 237 b sq.
ρίσθη δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός (εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη διω-
κόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν), ἧ ὅτι σύντροφός ἐστι τοῦ Διός.
εὔρε δὲ οὗτος τὸν κόχλακα ἐν τῇ θαλάσσει. διὸ παράσημον
5 οὐρὰν ἰχθύος ἔχει. τῷ δὲ ἤχῳ αὐτοῦ (τῷ) Πανικῶι καλου-
μένῳ τοὺς Τιτᾶνας ἐτρέψατο.

285. αὐτὰρ ὁ γε πρότερος καὶ νειόθι μᾶλλον: ὁ
Αἰγύκεως πρότερός ἐστιν αὐτοῦ τῇ θέσει. διὸ καὶ πρότερον
αὐτοῦ ἀνατέλλει, ἥγονι τοῦ Ὑδροχόου. § τὸ δὲ νειόθι κατω-
10 τέρω, πρότερος. καὶ μᾶλλον πρὸς νότον ὁ Αἰγύκεως τοῦ
Ὑδροχόου κεῖται καὶ ἐστι πάντων τῶν δώδεκα ζωιδίων νο-
τιώτερος.

286. ἵνα τρέπεται ἡ ἐλλοιο ἵς: ὅπου συμβαίνει τὰς χει-
μερινὰς τροπὰς γίνεσθαι. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ βόρεια καὶ εἰς εὐδίαν
15 ἐκ τοῦ χειμῶνος ἀνατρέχει.

287, 8. μὴ κείνῳι ἐνὶ μηνὶ —: πολλάκις εἵπομεν (p. 357, 18.
361, 15 al), ὅτι οὐ μόνον ἔνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινομένων γράφει
ὁ Ἄρατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων βιωφελεῖς εἰσάγει καιροὺς τοῖς
ἀνθρώποις, καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησὶν·
20 ἀρχὴ γὰρ χειμῶνος, ὅτε (ἐν) τῷ Αἰγυκέρῳι γίνεται ὁ ἥλιος.
ἐπάγει γοῦν, ὅτι 'μὴ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν (λέγει δὲ τὸν Τυβὶ
μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος· τότε γὰρ σφοδρός
ἐστι χειμῶν) ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζου πλέων καὶ ναυτιλ-
λόμενος, ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει τὸν πλοῦν ποιούμενος'.

288. οὔτε κεν ἦοι —: οὔτε γὰρ πολλὴν θάλασσαν δυνα-
τὸς εἶ διαπεράσαι διὰ μιᾶς ἡμέρας (μικραὶ γὰρ τὸ τηρικαῦτα
αἱ ἡμέραι), οὔτε ἐν νυκτὶ σοι φόβον καὶ κίνδυνον ἐκ τοῦ χει-

1 τῇ αἰγί ΑΔΑld | 4 κόγχλακα M | τῇ om M | 5 αὐτοῦ ΑΜΑld | 7 lemma om
ΑΔΑld | ὁ οὖν Ald, ὁ om A | 8 πρῶτος ΑΜΑld | τοῦ ὕδροχόου τῇ Ald | διὸ Ald:
ὅς ΑΜ | 9 ἥγονι τ. Ὑ. om Ald | 10—12 πρότερος ἢ ὅτι πρὸς νότον ἐστὶν
(ceteris omissis) A, ἢ πρῶτός ἐστιν, ἐπειδὴ πρὸς νότον ἐστὶν (ceteris omissis)
Ald | 13 lemma om scholiis coniunctis ΑΔΑld | de lemmatis vitis cf ed | 14 καὶ
om ΑΔΑld | εἰς εὐδίαν A | 16 κείνων M; lemma om A; ἵνα τρέπεται
πολλάκις ὥς (omisso ὅτι) Ald | 17 ἔνεκεν M | 18 καὶ ante β. Ald, om A |
20 γὰρ om ΑΔΑld | ὅταν — γένηται Ald | 21 οὖν ΑΔΑld | καιρὸν πλεύσης
Ald, μῆνα πλεύσης A | λιβν A | 22 Ἰαννουάριος ΑΜ | 23 post χ. Ald τὸ
δὲ ὑπὸ τ. θ. περικλυζόμενος πλέων δηλαδὴ κ. ν. | μηδὲ ante ὑπὸ A: om
M | θ. εἰς περικλυζόμενος A | 24 ἐν ΑΜ: καὶ Ald | 25 lemma om ΑΔΑld |
26 διαπεράσαι ΑΜΑld | 26, 7 μικρὰ — ἡ ἡμέρα Ald

μῶνος ἔχοντι μετ' ὀλίγον ἂν ἐπέλθοι ἡ ἡμέρα· μακρόταται γὰρ αἱ νύκτες. 'μακρὰ γὰρ ἐπέρροθι εὐφρόναι εἰσὶ' (Hesiod Opp 560). ταχέως δὲ τὴν ἐσπέραν προσδόκα, βραδέως δὲ τὴν ἡῶ καὶ τὴν διὰ νυκτὸς δυστυχίαν κατὰ τὸ ποιητικὸν ἔκ νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν' (Od XII 286). § τὸ δὲ ταχινώταται 5 εἰσιν (289) αἱ ἡμέραι δηλονότι.

291. <καὶ μάλα> πολλὰ βοωμένῳ: καὶ σφόδρα ἐπι-καλουμένῳ, ὥστε ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν παρόντα κίνδυνον. μηδὲ τῇ νυκτὶ (φησί) πρίστευε· μακρὰ γὰρ ἦδη, καὶ βραδέως ἡ 10 ἡμέρα ἐπιφαίνεται. τὸ τηνικαῦτα δὲ καὶ ὁ νότος πολὺς πνεῖ.

294. ναύτῃ μαλκίῳντι: ναρκῶντι τῷ ναύτῃ. μάλκῃ δέ ἐστιν ἡ ἐκ ψύχους ἐπὶ ἄκρας χείρας καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χεῖματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα. μαλκίῳντι οὖν τῷ εἰωθότῳ ἐν ψυχροῖς τόποις καὶ ὕγροις διάγειν. τινὲς δὲ μαλ- 15 κίῳντι τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χείρας διὰ τὸ κρύος ὤρισαν.

ἀλλὰ καὶ ἔμπης: τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἐτοιμοὺς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους διὰ χρήματα ἀποκινδυνεύειν καὶ μὴ τὸν τοιοῦτον καιρὸν παραιτεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος· ἀλλ' ὅμως (φησὶν), εἰ καὶ τοιαῦτα κακὰ ἐστί τοῖς κατὰ τὴν θάλασσαν πλέουσιν καὶ τοσοῦ- 20 των ἐπηρεημένων κινδύνων τοῖς ἐν χειμῶνι πλωτίζομένοις.

295. ἦδη πάντ' ἐνιαυτόν: ἦδη πάντοτε, ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡ θάλασσα διαπερᾶται.

στείρησι: ναυσίν.

296. πορφύρει: μελαίνεται, κινεῖται ὑπὸ τῶν νηῶν.

296. ἵκελοι δὲ κολυμβίσιν: ἡ αἴθρεια ἐν τοῖς παραλλοῖς 25 τόποις ζῆι. ὁμοίους δὲ αἰθρῆαις τοὺς διόλου βιοῦντας ἐν τοῖς

1 τὸ δὲ ἐγγύθεν ἡ ὥς post ἔχοντι M: om scholiis coniunctis AAld | ἂν Ald: om AM | ἐπέλθῃ AAld || 3 καὶ AM: διό Ald || 4 δυστυχίαν μεγάλην ἡγητέον ὡς καὶ ὁ ποιητής· ἐκ ν. Ald || 5 τότε A, τὸ οὖν Ald | ταχινώ- 6 τεραι A || 6 sequitur schol ad 294 sq. M || 7 τὸ δὲ πολλὰ β. Ald | καὶ om AAld || 9 μὴ δὲ Ald | μακρὰ γὰρ βρ. δὲ ἡ Ald || 10 τὸ — πνεῖ om Ald || 11 τὸ δὲ ν. μαλκίῳντι Ald | ναρκῶντι Ald || 12 ἡ Ald: om AM | ἄκρα (om Ald) χερῶν καὶ ποδῶν AAld || 13 τοῦ χ. om Ald | ἂ δὲ καὶ χ. λέγονται ἡ μ. Ald | οὖν om AAld | τῷ om M || 15 διὰ τὸ κρύος om AAld | ὤρισαν om M || 16 τὸ M: τοὺς Ald, om A | εἶναι τοὺς om AAld || 17 κ. μηδὲ τ. A Ald || 18 αὐτὰ post καιρὸν AAld | εἰ om A || 18,9 κ. τὰ τ. AAld || 19 πλ. κατὰ 9. AAld || 18—21 καὶ τοσοῦτοι κίνδυνοι ἐπηρεγνται ἑσμός τις αὐτῶν ἐν χειμῶνι πλέει. τὸ δὲ ἦδη π. ε. Ald || 20 εὔμονσον ut videtur post κινδ. A || 21 ἀντὶ τοῦ πάντοτε Ald | ἦδη om etiam A || 23 στείρουσι δὲ Ald || 25 lemma om AAld | ἡ δὲ αἴθ. Ald | παραλλήλοις Ald || 26 ὁμοίους οὖν ταῖς αἰθρῆαις φησὶ τοὺς Ald | αἰθ. τὸ δ. AM | βιοῦν AM

ὑγροῖς (λέγει) δίκην αἰθυῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ διὰ παντὸς διάγοντας.

298. ἦμεθ' ἐπ' αἰγιαλούς: ἐπὶ ταῖς χειμαζομέναις πολ-
λάκις ναυσὶν ἦμεθα τὸ πέλαγος περιβλέποντες καὶ περισκο-
5 ποῦντες τοὺς αἰγιαλούς, εὐχόμενοι λιμένος τυχεῖν.

298, 9. οἷ δ' ἔτι πόρρω κλύζονται: ἀντὶ τοῦ 'πόρρω δὲ εἶσιν οἱ αἰγιαλοί'.

299. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον: ὀλίγον δὲ καὶ εὐτελὲς ξύλον
διείργει τὸν θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς. καὶ 'Ἡσιόδος (Opp 686)
10 'χρήματα δὲ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι' καὶ Καλλιμάχος
(fr 111; cf Arateā p. 261) 'ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυῖης μᾶλ-
λον ἐσωικίσαστο'.

300. καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρωι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηνί (287).
πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγιοκέρω ὁ Χοιάχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους
15 Δεκέμβριος, ὅτε ἐν Τοξότηι ὁ ἥλιος. ὁ δὲ νοῦς· 'καὶ ἐν προ-
τέρωι μηνί τοῦ Τυβί, ὅς ἐστιν Ἰανουάριος (λέγει δὲ καὶ
κατὰ τὸν Χοιάχ μῆνα), πολλὰ κακὰ παθὼν κατὰ θάλασσαν
πρὸς τὴν ἐσπέραν ὁρμίζον· μακρὰ γάρ εἰσι τότε αἱ νύκτες,
καὶ οὐκ ἔστι σοι εὐχερὲς τότε διαπεραιοῦσθαι.

20 προτέρωι: πρότερος γάρ ἐστιν ὁ Τοξότης τοῦ Αἰγιοκέρω-
τος· ὁ γὰρ ἥλιος ἐπὶ ἀνατολὰς τὰ ζώδια (δια)πορεύεται, ὁ
μέντοι οὐρανὸς ἐπὶ δυσμὰς καταφέρει(τα)ν κινούμενος καὶ ἐκάστην
μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ ἀντίει. διὸ Εὐριπίδης τὸ φυσικὸν ὡς μυ-
θικὸν παρέλιπε λέγων (Orest 1006, cf p. 391, 2) 'εἰς ὁδὸν ἄλλη(ν)
25 Ζεὺς μεταβάλλει'. § τὸ δὲ καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρωι φησὶ τοὺς
πλέοντας ἡσυχάζειν καὶ μὴ πελαγίζειν οὐ μόνον τῇ χειμερινῇ
τροπῇ, ἀλλὰ καὶ τῷ προτέρωι μηνί, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος διέρχεται
Τοξότην. § καλῶς δὲ ἔχει (τὸ) ἐσπέρας κατάγεσθαι καὶ μὴ πι-
στεύειν ταῖς νυξίν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τοξότης ἀόρατός ἐστιν. τὸ

1 supplevi | 3 lemma om A Ald | 3, 4 πολλάκι ἐπὶ τ. χ. πολλ. Ald | πολλάκις
om M | 4 περὶ τὸ π. Α, πρὸς τὸ π. Ald | βλέποντες A Ald | 6 κλύζονται
om M | 6, 7 ἦγον πόρρω εἶσιν Ald | 8 ἀντὶ τοῦ ὁ. ξ. Ald | καὶ om A |
9 τοῦ θανάτου M | ἦγον ἡ ναῦς Ald | 10 γὰρ Hesiodi codd | 11 ἐὼν A Ald |
αἰθυῖης M | 11, 2 μᾶλλον om Ald | 13 ἐπὶ A Ald | κατὰ κοινοῦ τῷ μ. Ald |
14 πρ. δ. μ. om M | τῷ M | αἰγιοκέρωτος AM | κατὰ Ῥωμαίους om A Ald |
15 δεκέβριος A | τῷ πρ. Ald | 16 τοῦ A Ald: τῷ M | Ἰαννουάριος M | 16, 7 cf
p. 400, 2 | ἦτοι (ἦγον Ald) τοῦ ἰαν(ν) Α)ουαρίου. λέγει δὲ διὰ τὸν δεκέμ(μ Α)-
βριον μῆνα· οἷτος γάρ ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ ἰαν(ν) Α)ουαρίου (-ιος Α)· πολλὰ
παθὼν κατὰ θάλασσαν A Ald | 19 σοι om A | τὸ δ. Ald | 20 — p. 400, 5 om
A Ald | 20 πρότερος scripsi: πρῶτος M | 21, 24 supplevi

τηνικαῦτα δὲ τὰ σημεῖα τοῦ καιροῦ δίδωσιν. § τὸ δὲ Τόξον ὅτ' ἡέλιος (301) τοῦτο σημαντικόν ἐστι τοῦ προειρημένου μηνὸς Χοιᾶχ (p. 399, 14). τὸ δὲ πεποιθῶς οὐκέτι νυκτί (302) μηκέτι (φησι) τῇ νυκτί πίστευε· μακρὰ γὰρ ἤδη καὶ βραδέως ἡ ἡμέρα τοῖς κινδυνεύουσιν ἐπιφαίνεται.

303. σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης: ἐπειδὴ ἐν τῷ Τοξότηι ὦν ὁ ἥλιος οὐκ ἔαυ αὐτὸν φαίνεσθαι, ἐξ ἄλλων τεκμηρίων τοῦ μηνὸς σοι δίδωσι κατάληψιν. ὁ δὲ νοῦς· τεκμήριόν σοι ἔστω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μηνὸς ἐκείνου ὁ Σκορπιός ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἐσχάτης νυκτός, ἵγουν ἐπὶ ὄρθρου· περὶ γὰρ ἐνδεκάτην καὶ 10 δωδεκάτην ὥραν ὁ Σκορπιός ἀνατέλλει· αὐτὸς γὰρ ὁ Τοξότης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τότε κατέχεται.

304. Σκορπιός ἀντέλλων: ὁ Σκορπιός μικρὸν πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ὀρίζοντος· τότε γὰρ συμβαίνει τὸ κέντρον τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλων 15 θεωρεῖσθαι καὶ τὴν τοῦ Τοξότου κορωνίδα συνάπτουσιν αὐτῷ κέντρῳ.

308. τῆμος καὶ κεφαλὴ: ἐπειδὴ συμβαίνει τὸ τηνικαῦτα χειμῶνος ὄντος συστάσεις νεφελῶδεις γίνεσθαι καὶ ὁ Σκορπιός ἀφανής ἐστιν, ἐξ ἄλλων πειρᾶται φανερὰν ποιῆσαι τοῦ μηνὸς 20 τὴν κατάληψιν· τὸ τηνικαῦτα γὰρ (φησι) καὶ τῆς Κυνοσουρίδος ἡ κεφαλὴ περὶ τὸ ὄρθρον ἀνατέλλει, ὅτε αὐτὸς ὁ ἥλιος Σκορπίῳ (συν)ανατέλλει.

309. ὕψι μάλα τροχάει: εἰς ὕψος ἀνατέλλει ἡ κεφαλὴ τῆς Κυνοσουρίδος ὥς ἐπὶ τὴν ἰξὺν τῆς μεγάλης Ἀρκτου ἐν τῷ 25 ἀνατρέχειν ἀποβλέπουσα. εἶτα καὶ ἕτερον τεκμήριον δίδωσι καὶ ὁ Ὁρίων· φησὶ τὸ τηνικαῦτα ἀθρόως πᾶς καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας· ὀλίγον γὰρ πρὸ τῆς ἡμέρας δύεται δωδεκάτῃ ὥρῃ

6 lemma om A, δὲ — ὥρης om Ald | 12 κατέχεται Ald: κατὰ γὰρ AM | 13 lemma om AAld | ὁ γὰρ Ald | 15 συμβαίνει Ald, cf L. 18 p. 392, 1: συμβαίνει AM | 16 τοῦ om A | 18 lemma om A, Ὁρίων (323) pro lemmate Ald | 20 ἐμφανής A | γὰρ post πειρ. A | 19—27 καὶ τὸν Σκορπίον μὴ εἶναι ἐμφανῆ, πειρᾶται καὶ ἐξ ἄλλων φανερὰν ποιῆσαι τὴν τοῦ Τοξότου κατάληψιν καὶ φησιν, ὅτι Ὁρίων τὸ τηνικαῦτα ἀθρόως Ald | 20 τοῦ τοξότου A Ald | 21, 2 separavit et duo scholia fecit A | 22 τὸ περὶ AM: traieci | 23 supplēvi | 24—26 (δίδωσι) post p. 401, 5 A | 24 τῆμος καὶ κεφαλὴν (sic) κυνοσουρίδος (308) pro lemmate A | 24—p. 401, 1 τῆμος δὲ ἵγουν τότε καὶ ἡ κ. τ. Κυν. εἰς ὕ. ἀνατ. ἡ γὰρ κεφ. τ. Κυν. ἐπὶ τὴν ἰξὺν τῆς μ. — ἀποβλέπει. § τὰ περὶ τ. π. δὲ Ὁ. Ald | 27 ἀθρόως AAld, ἀθρόως M | 28 δωδεκάτῃ ὥρᾳ M, -ην -αν AAld

τῆς νυκτός. ἔστι δὲ ὁ Ὠρίων λαμπρότατος ἀστήρ νότιος. καὶ ὁ Κηφεὺς (φησὶν) ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν (310)· τὰ γὰρ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἄδυτα. πλείω δὲ ἐξεπλήθηδες τὰ σημεῖα τοῦ χρόνου τίθεται, ὥστε καὶ, εἰ μὴ πάντα τις δύναίτο ἀλλ' οὖν γε ἐν ἐξ
5 αὐτῶν φυλάξαι, σώζεσθαι.

311. ἔστι δέ τις προτέρω· τὰ περὶ τοῦ παρακειμένου Οἰστοῦ καὶ τοῦ Ἀετοῦ οὐκ ἀπὸ τινος διδάσκει προεγνωσμένον. κατὰ τοῦτο δὲ μόνον τὴν συνήθειαν παρέλειψεν. μικρὸν δὲ ἐμ-
προσθεν τοῦ Τοξότου βέλος κατεστήρικται δίχα Τόξου, πλησίον
10 δὲ αὐτοῦ θεωρεῖται Ὅρνις βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν. παρά-
κειται δὲ αὐτῇ Ὅρνις ἕτερος ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τῷ μὲν μεγέθει
λειπόμενος ἐκείνου, χειμεριώτατος δὲ γινόμενος κατὰ τὴν ἐώϊαν
ἀνατολήν. καλεῖται δὲ Ἀετός. § προειπὼν οὖν περὶ τοῦ Τοξό-
του φησὶν 'ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ὀιστὸς περὶ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ
15 Τόξου προβολὴν ἡτοιμασμένος'. § τὸ δὲ αὐτός (312) ἀντὶ τοῦ
μόνος. 'Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη' (Π
VIII 99). § τὸ δὲ προτέρω (311) οὐκ ἐμπροσθεν τοῦ Τοξότου,
ἀλλὰ προτέρω προσωτέρω ἀνωτέρω, ὡς καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια βε-
βλημένος, οὐχ ὑπὸ τοῦ Τοξότου βληθεὶς, ἀλλ' ἀπλῶς κείμενος.
20 ὡς καὶ οὗτος ἐπιφέρει, ἄνευ τόξου καὶ τοξεύσαντος (312).

312. ὁ δὲ οἱ παραπέπταται Ὅρνις· περιπέπταται, τὰς
πτέρυγας ἀπλοῖ. § ἀσσότερον δὲ (313) πλησίον τοῦ βορέου·
σφόδρα γάρ ἐστι βόρειος ὁ Ὅρνις.

Ὅρνις τοῦ Ὀιστοῦ νοτιώτερος περιπέπταται καὶ ἐκ τοῦ
25 κύκλου ἤδη προγνωσθέντος τὴν κατάληψιν τῷ Τοξότηι καὶ
τῷ Ἀετῷ δίδωσιν.

314. χαλεπὸς γε μὲν· τὴν ἐώϊαν ἐπιτολήν ποιούμενος ὁ
Ἀετὸς μέγαν χειμῶνα συνάγει τοῦ ἡλίου ὄντος τότε περὶ τὰ
μέσα τοῦ Τοξότου.

1 νότιος om M | 2 γὰρ om M | 4 γε om AAld | ἐν AAld | 5 πιστεύ-
σας σώζεσθαι AAld | 6 lemma om AAld | 6, 7 παρακειμένου δὲ Ὁ. Ald | 8 x.
τουδε Ald | μόνον MAld | παρέλειψεν: — A, παραλείψας Ald, sequente sine
lemmate scholio ad v. 314 (τὴν ἐώϊαν —) AAld; μικρὸν κτλ. post p. 400, 17
(κέντρῳ) scripta AAld | 9 τόξου β. M | 10 αὐτῷ A | 11 ὁ ante Ὅρν. MAld |
12 λαμπόμενος A | 13 αὐτοῦ ante ἄν. AAld | δὲ om M | αἰετός A, ἀητός
Ald | 13—20 om AAld | 14 παρὰ M | 15 προσβολὴν Ald | 16 ὡς τὸ T. Ald |
Tyd. — ἐμίχθη om M | 17—20 τὸ δὲ — τοξεύσαντος om AAld | 21 περι-
πέπταται scripsi: περιπέτεται M | 25 ἤδη scripsi: εἶδη M | 27 δὲ post ἐώϊαν
Ald | 28 ἀητός Ald | 29 τόξου A

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

315. νυκτὸς ἀπερχομένης: ὅτε λοιπὸν ἀνατέλλοντος ἡλίου σὺν τῷ Τοξότῃ καὶ αὐτὸς ἅμα ἀνατέλλει. ὁ δὲ λόγος· χαλεπὸς οὗτος καὶ δεινὸς ἀνατείλας παριούσης νυκτός· ἐῷως γὰρ ἀνατέλλον σὺν τῷ Τοξότῃ ἐν τῷ Χοιῳχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Δεκέμβριος, χειμῶνός ἐστι σημεῖον. διὸ εἶπε 'τοῖς πλέουσι χαλεπός' (314) διὰ τὸ τότε κρύος.

καὶ μιν καλέουσιν Ἀητόν: Ἀετὸν αὐτὸν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἐτυμολογήσαντες αὐτὸν εἶπον παρὰ τοὺς ἀήτας καὶ τὰ χειμερινὰ πνεύματα, ἃ δηλοῖ χειμερινὸς ἀνατέλλων.

316. Δελφίς δ', οὐ μάλα πολλός: πάλιν τὸν Δελφίνα ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου διδάσκει Αἰγόκερω.

οὐ μάλα πολλός: οὐ σφόδρα λαμπρός.

τὸ δὲ ἐπιτρέχει: ὅτι ἄνω ἐστὶ τοῦ Αἰγόκερω ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπιτρέχων καὶ σπείδων (τὴν γὰρ ὄψιν ὁ Δελφίς ὡς ἐπὶ τὸν Αἰγόκερων σπείδων ἔχει), διὰ τοῦτο ἐπιτρέχειν ἔλεπεν. καὶ ὑπέρκειται δὲ τοῦ Αἰγόκερω ὁ Δελφίς, οἷον ἐπιφερόμενος αὐτῷ. § τὸ δὲ μεσσοῦθεν ἡερόεις (317), ὅτι τὸ μέσον αὐτοῦ σφόδρα σκοτεινόν ἐστιν. ἔχει δὲ τέσσαρας ἀστέρας λαμπρούς. διδάσκει δὲ καί, ὅταν ἔχουσι τὴν θέσιν· καὶ γὰρ ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ σχήματι θεωρουμένους τοῖς σημαίνοντας αὐτοῦ τὴν διατύπωσιν. § τὸ δὲ δύο πὰρ δύο (318) οὐκ ὄντας ἐν τετραγώνῳ σχήματι δύο ἐπὶ δύο, ἀλλὰ δύο παρὰ δύο παραβλημένους καὶ ποιοῦντας παραλληλόγραμμον ἱσομοειδές. § πεπτηῶτα δὲ δυνήκως τὰ γλήνεα. γλήνεα δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ λάμπειν. καὶ Ὅμηρος (Π XXIV 192) 'ὅς γλήνεα πολλὰ κερχάνδει' ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ἐνθεν καὶ ἡ κόρη γλήνη λέγεται διὰ τὸ στίλβειν.

ἄλλως. Δελφίς — οὐ μάλα πολλός: τῷ Αἰγόκερῳ

1 lemma om Ald | ὅτι M || 1, 2 ἀνατέλλει σὺν αὐτοῖς (omisso ἅμα) A || 4 ἀνατέλλει libri | ἐν om AM || 4, 5 τὸ X. μηνί ἤτοι δεκεβρίῳ A | X. μηνί ἤγον τῷ Δ. Ald || 5 χ. ἐ. σ. om M || 7—9 om Ald || 7, 8 omisso lemmate ὃν καλοῦσιν ἀήτῳ ἐτυμολογοῦντες παρὰ Ald || 7 αἱ μιν A | ἀητόν post lemma A || 8 δὲ om A | αὐτὸν εἶπον om A || 9 ἃ — ἀνατ. om A | ἀνατείλας Ald || 10 ἐλφίς A || 11 ἐγνωσμένον Ald | αἰγόκερωτος AAld || 12 οὐ μάλα πολλός om AAld || 10, 12, 3 scholia coniunxit M || 13—17 οὐ γὰρ σφ. φησὶν ἐκλαμπρός. ἐπιφέρει οὖν μεσσοῦθεν ἡερόεις ὅτι (ceteris omissis) AAld || 17 τὸ alt om M || 18 ἐστιν: — AAld || 18—27 om AAld || 19 ὅταν scripsi: ὅταν M || 21 παρὰ M || 28 lemmata om Ald, ἄλλως om A || 28—403, 1 ἐπικατ. οὖν τῷ αἰγ. Ald

ἐπικαταφέρεται ὁ Δελφίς ἀνάστερος τὰ πολλά, δ' ἔχων ἀστέ-
ρας ἐπισήμους ἐν [τῷ] παραλλήλῳ [κύκλῳ] κειμένους.

318. γλήνεα, παρβολάδην —: οὕτως (*sequebatur figura
adscripta*)· ῥομβοειδὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε
5 τοὺς ἀστέρας γλήνεα· γλήνη γὰρ νῦν ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
κόρη. § κατηστέρισται δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος· ἔρασθεν- Cat. p. 244 b sqq.
τος γὰρ τῆς Ἀμφιτρίτης αὐτοῦ συνήργησε τῷ γάμῳ. Ἑρμιπ- (Hys II 17 p. 67)
πος δὲ (p. 54 M.) ἐπὶ Ἀπόλλωνος τιμῇ ἡγησάμενου Κρησὶν εἰς
Δελφοὺς δελφίνι ὁμοιωθέντος. ἔνιοι δὲ τὸν κομίσαντα Ἀρίονα
10 τὸν κιθαρωιδὸν εἰς γῆν.

Μέχρι τούτου τὰ περὶ τῶν βορείων ἀστέρων. μέτεισι δὲ ἐν-
τεῦθεν ἐπὶ τὰ νότια.

319. καὶ τὰ μὲν — βορέω: τριμερῇ τὸν τῆς ἀστροθεσίας
ἐποιήσατο λόγον, τὸν μὲν περὶ τῶν βορείων, τὸν δὲ περὶ τῶν
15 ἐν τῷ ζωδιακῷ κειμένων, ἃ δὴ μεταξὺ ἐστὶ τῶν βορείων καὶ
τῶν νοτίων, (τὸν δὲ περὶ τῶν νοτίων). ἐπλήρωσε δὲ πάντα τὰ
ἐν τῷ βορείῳ μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ αὐτὰ τὰ ἰβ'
ζώδια, καὶ φησι πάντα ταῦτα τὰ προειρημένα ζώδια μεταξὺ
ἐστὶ τοῦ βορείου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου πορείας καὶ πλάνης, ἵνα
20 λέγῃ μέσον βορείου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. § ἀλήσιος δέ,
ὅτι καὶ ὁ ἥλιος εἰς τῶν πλανητῶν ἐστὶ, τὰ μέντοι φαινόμενα
ἀπλανῇ.

320, 1. τὰ δὲ νειόθι —: τὰ νότια· κάτω γὰρ ἐκεῖνα ὡς πρὸς
τὸ ἔγκλημα τοῦ κόσμου, ὥσπερ ἄνω τὰ βόρεια διὰ τὸ ἔξαρμα.
25 ὁ δὲ νοῦς τὰ δὲ ἄλλα ζώδια κάτω ὡς πρὸς τὸν νότον τέλλεται
καὶ ἐστὶ πολλὰ(χού) μεταξὺ τοῦ τε νότου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ
κύκλου, καὶ ἄλλ' ἐν ἄλλοις κέχνται τόποις. τὰ δὲ ὑπὸ ταῦτα
λέγεται φέρεσθαι μεταξὺ νότου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου κελύθου.

1 τέσσαρας AAld || 2 παραλλήλως A | κύκλῳ om AAld || 2, 3 κ. φησὶ δὲ (οὗν
Ald) τὰ δὲ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται γλήνεα scholiis coniunctis AAld ||
3 cf p. 374 al || 3, 4 εἶκοι δὲ ῥομβ. ἔχειν τὸ σχ. Ald || 5 γὰρ om M | νῦν om AAld ||
6 κατηστέρισται A || 7 αὐτοῦ τ. Ἀ. AAld | συνεργῆσαι M || 8, 9 δὲ φησιν ὅτι
ἐπὶ — ἡγήσατο — Δελφούς. ἔνιοι δὲ AAld || 9 ὁμοιωθέντος scriptis: -α M |
ἀρίωνα libri || 10 ἐν τῇ γῇ M || 11 δὲ AAld: om M || 13—16 καὶ — νοτίων om
AAld || 16 supplevi | πλήρωσε A | δὲ om AAld || 17 ζώδια post βορ. M: om
hic AAld || 18 ταῦτα πάντα AAld || 19 καὶ πλάνης om AAld || 20 βορέου M ||
23—28 post p. 404, 7 AAld || 23 νειόθι τέλλεται pro lemmate AAld || 23, 4
ν. γὰρ κάτω κεῖνται ὡς πρὸς τὸ κλίμα τοῦ AAld || 24 ἔγκλημα M || 25 ἀστρα
pro ζ. AAld | ὡς πρ. τ. ν. om Ald || 26 supplevi; πολλὰ AM, om Ald || 27 καὶ
ante ἄλλ' om M | τόποις κέχνται AAld

321. καὶ ἡελίοιο κελεύθου: ἡλίου κέλευθός ἐστιν ἡ διὰ μέσον τῶν ἰβ' ζωιδίων ἐξ ἐναντίας τῷ παντὶ κίνησις. ἦν ἄλλην εἶπεν (319) οὐκ ἀπεικός· ἀνώμαλος γὰρ καὶ βραδεία· ἀγόμενος γὰρ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ περιφερείας αὐτὸς εἰς τοῦ-πίσω κατὰ μικρὸν ὑπονοστεῖ. καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν λέγουσιν ἄνισον ἐν ἰσημερίαις καὶ τοῖς διαστήμασι τοῦ χρόνου θεωρουμένην.

322. λοξὸς μὲν Ταύριοι: πληρώσας πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ καὶ ἐξ ἐκείνων διδάξας τὰ ἰβ' ζωῖδια ἔρχεται ἐπὶ τὰ νότια. καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ποιούμενος ἐκ τοῦ ἐπισημοτέρου καὶ λαμπροτέρου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἤρξατο, ὅτι καὶ τῆς Ὀμηρικῆς χρήσεως ἔτυχεν· ἐν βραχεὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἀπὸ β' ζωιδίων ἐπισήμων τὰ τε βόρεια καὶ τὰ νότια ἐδήλωσε, καὶ ὅτι ὥσπερ εὐθεία τις ἐστὶν ἀπὸ τῆς ὤψεως τῆς Ἀρκτου μέχρις Ὠρίωνος· κατὰ γὰρ τὸν ποιητὴν ἀστρονομικῶς εἰπόντα (II XVIII 488. Od V 274) 'ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖν· εἰκότως ἐν τοῖς βορείοις ἐκείνης πρῶτον μῆ-μην ποιησάμενος (37) νῦν ἐν τοῖς νοτίοις τοῦ ἀντικειμένου μνη-μονεύει.

εἰς τὸ αὐτό. ἐπεὶ τὴν διὰ τῶν πόλων ἀγομένην περι-φέρειαν τέμνων φωρᾶται, ἐν ἀμφοτέροις δὲ κείμενος τοῖς ἡμισφαίριοις ἐπέχει μοίρας κατὰ μῆκος ἰς', κατὰ δὲ πλάτος λ'.

Ταύριοι τομῇ ὑποκέκλιται: μέμοριτο ἂν τις Ἀρά-τωι ὥς μὴ ἀκριβῶς προσσχόντι τῇ τοῦ Ὠρίωνος θέσει· οὐ γὰρ ὑπὸ τὸ διχοτόμημα τοῦ Ταύρου ἐστίν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ταύρου ἀνατολικώτερος. ἀρα οὖν ἐν πᾶσι τὴν ἀκριβείαν ἐνδειξάμενος κατὰ τοῦτο μόνον ἐσφάλη; οὐδαμῶς· ἀλλὰ φαμεν, ὅτι νῦν τομῇ

1 καὶ om AAld | εἰλιου A || 2 μέσον A | ζωιδίων ἰβ' A | ἐξ scripsi: τῆς libri | κινήσεως libri | ἄλλην A, ἄλην M || 3 ἐστι post γὰρ Ald || 4 θε pro γὰρ AAld | περιφορᾶς AAld | αὐτὸς om Ald || 5 ὑπονοσθῇ A | ταύτην ἰ. libri | αὐτοῦ ἰδίαν AAld || 6 ἰσημερίοις M | τοῖς om AAld | τοῦ om AAld || 8 Ταύριοι om Ald, lemma om A | praescripserunt περὶ τοῦ Ὠρίωνος (νῦν λέγει add Ald) AAld || 8,9 πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ β. καὶ τὰ ἐξ ἐ. δ. Ald || 9,10 τὸν νότιον M || 10,1 ἀπὸ τοῦ AAld || 11 ἐπισημοτάτου AAld | λαμπρο-τάτου Ald || 13 δύο ζ. AAld | τὰ τε νότια καὶ τὰ β. AAld || 15,6 omisso x. γ. τ. π. AAld ἀστρ. εἰπὼν || 16 τὸν Ὠ. A, ὁ Ὠ. Ald || 17 οὖν ἐν Ald || 20 lemma om AAld | ἐπεὶ Ald: ἐπὶ AM | πόλων Ald: πολλῶν AM | ἀγομένην om M || 21 cf p. 136, 8 sqq. || 22 μοιρῶν μῆκος A || 23 lemma om scholiis coniunctis AAld | δὲ post μ. AAld | ἂν om M || 24 προσέχοντι Ald | τῇ om A || 26 ἐστὶν post ἀνατ. iterum AAld || 27 λέγομεν AAld

λέγει τὴν περιγραφὴν καὶ τὸ διαμετρημένον χωρίον, τὸν τε Ταῦ-
ρον καὶ τοὺς Διδύμους· ὑπὸ γὰρ τὸ τμήμα (τοῦτό) ἐστὶν ὁ Ὠρίων·
ὁ γὰρ πᾶς ζωιδιακὸς κύκλος ἰβ' τομὰς ἔχει, αἷς διελργεται ἕκαστον
ζώιδιον. τομὴ οὖν λέγεται τὸ διαχωρίζον μέρος τὸν τε Ταῦρον
καὶ τοὺς Διδύμους· ὑπὸ γὰρ τὸ τμήμα τοῦτο ἐστὶν ὁ Ὠρίων.

τομῇ ὑποκέχλινται: ὅτι οὐκ ἐξωρθωμένος ἐστίν, ἀλλὰ
σχήμα ἔχων κυνηγετικὸν καὶ ὥσπερ ἐπισπεύδων κυνηγετεῖ, ὡς
συντρέχειν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸν κατασταρισμόν· ἔχει γὰρ τὴν
δεξιὰν ὥσπερ ῥόπαλον ἐπιφέρουσιν καὶ ἐπινεύει διὰ τοῦ βλέμ-
ματος σπουδῆν ἐνδεικνύμενος. καὶ Ὅμηρος (Od XI 572—5).
τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσένησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσ(σ)ι
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον — αἶεν ἀάγες.

322, 3. ὑποκέχλινται αὐτὸς Ὠρίων: τοῦτον μὲν ὁ Ἡσίο- Cat p. 247bqq.
δός φησιν (fr 17) Εὐρύαλης τῆς Μίνω καὶ Ποσειδῶνος εἶναι,
ὠρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρός, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων
πορεύεσθαι. ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος
βιάσασθαι οἰνωθέντα. τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπήναντα αὐτὸν
ἐκτυφλῶσαι. ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ
συμμιῆσαι. ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αἰτῷ ποδηγέτην Κηδα-
μωνα. ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε τὰς ὁδοὺς σημαίνοντα.
ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς καὶ ἡλίῳ συμμιῆσας ὑγιάσθη. καὶ οὕτως
ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθὼν τιμωρῆσασθαι ἔμελλεν. ὁ δὲ μαθὼν
ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν εἰς Κρήτην ἦλθε
καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην

1 διαμετρημένον Ald: διάμετρον AM || 1, 2 τὸν — Διδ. om AAld ||
2 ἴφ' ὃ τμ. Ald | τὸ om A | Ὠρίων: — A || 3 τομαῖς διαιρεῖται AAld | ἐκά-
στου ante ἔκ. Ald || 4 τὸ μὲν A, τομὴν Ald | λέγει AAld || 4, 5 μέρος ἕκαστον
(ἔκ. μ. Ald) τῶν ζωδίων ὑπὸ τοιοῦτον τὸ (γὰρ pro τὸ Ald) τμήμα AAld ||
6 τομῇ M || 6—10 post p. 406, 29 AAld || 6 τὸ δὲ ὑποκέχλινται ἀντὶ τοῦ
οὐκ AAld || 7 κυνηγετεῖν Ald || 8 κατασταρισμόν AAld || 9 φέρουσιν AAld |
ἐπιβλέπει AAld || 9, 10 νέματος AAld || 10—14 καὶ Ὅμ. — ἀάγες om AAld ||
15 lemma om AAld | τ. δὲ Ἡσ. Ald | ὁ om AAld || 16 Εὐρύαλης Cat alii:
βοῦλλης A, βρύλλης MAld | μίνωος AAld | 17 ὡς om Ald | καὶ om AAld ||
18 ἐς AAld | οἰνωπίωνος A || 19 χαλεπαίνοντα AAld || 19, 20 ἐκτ. αὐτόν Ald ||
20 λμην A | ἀ(ἄ Ald)λιτεύοντα AAld | τῷ Ἡ. Ald || 21 δ. αὐτόν A || 21, 2 κη-
δαλλίωνα M, κυδαλλίωνα Ald || 22 αὐτῷ post ὁδοὺς AAld || 23 καὶ ὑγίης ἐγέ-
νετο post ὑγ. A: om MAld || 24 οἰνωπίωνα A | ἦλθε τ. μέλλων AAld || 25
εὐρεῖν om AM || 26 lacunam indicavi, om libri finem narrationis Hesiodaeae,
add aliena, cf Cat p. 249b

βιάσασθαι ὑπὸ σκορπίου πληγείς ἐτελεύτησεν. § ἤρκαι δὲ ὁ ποιητής ἀπὸ τούτου, διότι συνεγγίζει μᾶλλον τοῖς βορείοις· ἔχει γὰρ τὴν ζώνην κατὰ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα κρατῶν ἐφάπτεται τοῦ ζωδιακοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δορὰν ἔχει ἐν(ε)άστερον. 5

323. μή, κείνον ὅτις: τοῦτον τὸν Ὠρίωνα ὅστις παρέρχεται μεσουρανοῦντα, μηκέτι προσδοκάτω ἐν τῇ (αὐτῇ) νυκτὶ ἄλλα ἄστρα λαμπρότερα ἰδεῖν, ἐπειδὴ τούτου μεσουρανοῦντος τὰ λοιπὰ λαμπρὰ ἄστρα ὑπὲρ γῆς εἰσιν, οἷον ὁ Ταῦρος (καὶ) οἱ Δίδυμοι καὶ ὁ Καρκίνος (καὶ) ὁ Κύων καὶ ὁ Ἥνιοχος. 10

324. ὑψοῦ πεπτηῶτα: ἐν οὐρανῷ σφόδρα ἐκτεταμένος ἐστὶν ὁ Ὠρίων, ὡς καὶ ζῶν ἐκτράπελος εἶναι ἐλέγετο· λέγει γὰρ ὁ ποιητής (Od XI 311 sq.) 'ἐννέωροι γὰρ τοὶ γε καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν — ἅτὰρ μήκος — ἐννεόργυιοι'. ὕστερον δὲ ἀποφαίνεται ἐλάττους Ὠρίωνος, ἐν οἷς φησι 'μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα' (Od 15 XI 310). ὅτι δὲ ἔχει σφόδρα λαμπροὺς ἀστέρας, καὶ μάλιστα μὲν τοὺς τὸ ζῶμα ἀποτελοῦντας, ἑτέρους δὲ τοὺς περὶ (τούς) ἱμάντας καὶ (τούς τὸ) ξίφος μιμουμένους καὶ δύο λαμπροὺς τοὺς ἐπ' ἄκρων ποδῶν, φησὶ καὶ Εὐφορίων (fr ποιν): 'οὐδὲ νεογνοὶ παῖδες ἐδιζήσαντο πελώριον Ὠρίωνα —'. 20

325. οὐρανὸν εἰσανιδῶν: ὁ ἀναβλέψας (φησὶν) ἐν καθαρᾷ καὶ ἀσελήνῳ νυκτὶ εἰς τὸν οὐρανὸν οὐκ ἂν εὗροι ἄλλα λαμπρότερα τοῦ Ὠρίωνος ἄστρα· περιέχεται γὰρ εὐμεγέθης. ἡ τάχα τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ μεσουρανοῦντος Ὠρίωνος τὰ λαμπρότατα τῶν ἄστρον ὑπὲρ γῆς ὁράται, Ταῦρος Ἥνιοχος Δίδυμοι 25 Περσεὺς Ἀνδρομέδα Κασσιόπεια· τὸ γὰρ ὑψοῦ πεπτηῶτα (324) ἀντὶ τοῦ μεσουρανοῦντα. § τὸ δὲ παρέρχεται —: τοιοῦτόν ἐστιν· ὅστις αὐτὸν παρέρχεται, μὴ νομίσει ἄλλα αὐτοῦ λαμπρότερα θεάσασθαι.

326. τοιός οἱ καὶ φρουρός: κάτω τοῦ Ὠρίωνος νοτιώ- 30
τερός ἐστὶν ὁ Κύων, ὁ Σείριος καλούμενος, ὃν Ὠρίωνος κύνα

1—5 om A¹ld || 4 pedum, non clavam Orionis praeter imagines Germanicus novit v. 651 (*nudabatque feris angusto stipite silvas*) e globo vel libro picto || 6 schol v. 323 om Ald || 9 ὑπὸ γῆν A¹M, cf l. 24 || 11 schol v. 324 om A¹ld | ἐκτεταμένους M || 14 αὐτὰρ M || 17, 8 supplevi || 22 πανσελήνῳ Ald || 22, 3 ἄλλο λαμπρότερον — ἄστρον Ald || 23 τοῦ om A¹ld | περιέχεται γ. εὐμ. om A¹ld || 24 τάχα om A¹ld || 25 ἀστέρων M | γῆν A¹ld || 26 Περσεὺς Ἀνδρομέδα om A¹ld || 27 ἀντὶ τοῦ om A¹ld | μεσουρανοῦντος A | σημαίνει post μ. Ald || 28, 9 ἀ. αὐτοῦ κρείττω παρέρχεται (om Ald) θεάσασθαι A¹ld || 29 θεάσασθαι etiam M || 30 lemma om A¹ld || 30, 1 φαίνεται κάτω omisso ἐστὶν Ald

καλοῦσι κατ' ἐπικλήσιν, ὥς φησιν Ὅμηρος (II XXII 29 sq.) 'ὄν τε κιν' Ὠρίωνος ἐπικλήσιν καλέουσιν. λαμπρότατος μὲν δ' γ' ἐστίν'. τὸ δὲ φρουρός, ὅτι κυνηγῶι ὄντι τῷ Ὠρίωνι συνακολουθεῖ ὁ Κύνων καὶ ἐστὶν αὐτοῦ φύλαξ.

5 327. φαίνεται ἀμφοτέροισι Κύνων: ἤτοι τοῖς ὀπισθίοις (ἐπ' αὐτῶν γὰρ βεβηκώς ἐστὶν) ἢ ἀμφοτέροισι τοῖς ἐμπροσθίοις. ὁ καὶ μᾶλλον· τὰ γὰρ σφυρὰ αὐτοῦ τῶν ποδῶν τῶν ὀπισθίων [νότια], ἐφ' ὧν βέβηκεν, ἀφανῇ ἡμῖν καὶ οὐ πάνυ εὐσύννοπτά ἐστιν. διὰ τοῦτο ἀμφοτέροις λέγει τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ προδήλοις μᾶλλον διὰ τὴν κατάληψιν. νοεῖσθω τοῖνυν τὸ βεβηκώς ὅλον ὄρμῶν καὶ ἀνατέλλων τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶν· μετὰ γὰρ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες ἀνατέλλουσιν.

328. ποικίλος, οὐ μὲν πάντα πεφασμένος: πρόκειται, 15 ὅτι ποικιλίαν ἀστέρων ἐστὶν ἰδεῖν, ἄστρον τι ἔχον καὶ ἀμυδρούς καὶ λαμπροὺς ἀστέρας παραλλήλους· οὕτω γὰρ ποικιλία λέγεται. τὸ δὲ 'παραλλήλους' εἵπομεν, ὅτι οὐ δεῖ εἶναι ὁμοῦ μόνους λαμπροὺς οὔτε τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ δεῖ κρᾶσιν εἶναι τινα. ἐστὶν οὖν ὁ Κύνων πεποικιλμένος, ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει ἀλλ' οὐ 20 πάντα πεφασμένος· οὐ γὰρ ἐκ μόνων συγκείμενος λαμπρῶν ἀστέρων ἐστίν, ἀλλ' ἔχων καὶ τινας ἀμυδρούς. εἰκότως οὖν ποικίλος ἐστίν. ἡ ποικίλος διὰ τὸν ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τῆς γένους ἀστέρα, ὃς ἰδίως Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σέσηρεν αὐτοῦ τὸ φῶς. καὶ ἐστὶ πορφυρίζων ἐκ τοῦ παλμοῦ τῆς λαμ- 25 πηδόνης. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν ποικίλος, κατὰ τὰς τοῦ ἀστέρος μαρμαρυγὰς ὥσπερ πορφυρίζουσας.

329. γαστέρα κυάνεος περιτέλλεται: οὐδὲ γὰρ οἱ τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες σφόδρα λαμπροὶ εἰσιν.

1 λέγουσι ΔAld | 2 λαμπρ. — ἐστὶ om ΔAld, sequentia selunxit A | 3 συνακολουθεῖ Ald | 5 ποσὶν omisi post φ.: φαίνεται ποσὶν om M, Κύνων om ΔAld; τὸ δὲ ποσὶν ἀμφ. Ald | 6 βεβηκός ΔAld | ἡ om M | 8 τῶν ὀπισθίων om M | νότια om ΔAld | 9 εἰσιν Ald | 10 πρόδηλον ΔAld | διὰ om ΔAld | διδῶσιν post κατάλ. A, post καὶ Ald: om M | 11 βεβηκός A | 12 οἱ π. ἀνατ. οἱ ἐμπρόσθιοι ΔAld | 13 sequitur p. 409, 2 (οἱ δὲ) 3 A | 14 ποικίλως A | 14, 5 οὐ — ὅτι om M | 14 π. ἀλλ' οὐ π. Ald | τὸ ποικίλος πρ. ὅτι Ald | 15 ὅτε post ἰδεῖν M: omisi | ἰδεῖν ἔχει γὰρ καὶ Δ. ΔAld | 17 ὁμοῦ om ΔAld | 18 ὅη A | 21 ἀστέρων om M | ἐστὶν om Ald | ἀλλὰ A | οὖν om M | 22 ποικίλως A | ὁ post ἡ AM: om Ald | 23 ἰδία Ald | 25 καὶ om A Ald | 25, 6 τὰς ἀστερομαρμαρυγὰς ΔAld | 27 lemma om ΔAld | οὐ γὰρ A Ald | 28 αὐτοῦ om A | εἰσιν om A

330. *ὅς ῥα μάλιστα: ὅστις. οὗτος ὁ ἀστήρ ὁ παρακείμενος αὐτοῦ τῇ γέννι ὁξέα καὶ σφόδρα στυλβόντως τὸ φῶς ἀποπέμπει. σειριάει οὖν (331) ἀντὶ τοῦ τὸ φῶς ἀφίησι σεσηρότως· οὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην ἔχει ὁ ἀστήρ τὴν λαμπηδόνα, ἀλλὰ διαχάσκουσιν καὶ ὡς ἐν παλμῶι οὖσαν. § ἡ ὁξέα σειριάει: πυκνὰς καὶ ἀλλοχρούους ἀφίησι λαμπηδόνας, ποικίλα διαδεικνύμενος χρώματα.*

331. *καὶ μιν καλέουσι: ἀντὶ τοῦ 'καὶ δὴ ἐκείνον τὸν οὕτω λάμποντα ἀστέρα Σείριόν φασι' παρὰ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὰ προειρημένα.*

332. *ἄμ' ἡέλιωι ἀνιόντι: συνανατέλλει τῷ ἡέλιωι ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν θερινὸν τροπικὸν ἐν τῷ Καρκίνω περὶ τὸν Ἐπιφῶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ 'φέρει — πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν' (II XXII 31). τὸ τηλικαῦτα σφοδροῦ γινόμενον τοῦ καύματος πάντες οἱ πρόσφοροι ἡ καρποὶ πέπειροι γίνονται, φησὶν. § τὸ δὲ 'οὐκέτι ἐκείνον' (τὸν Σείριον) ἑλληνισμός· οὐκέτι ἐκείνου ἀνιόντος ἅμα ἡέλιω αἱ ἄρουραι ψεύδονται.*

333. *ἀναλθεα φυλλιώσασαι: ἀναυξῇ θάλλουσαι. ἀλλὰ τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀντέχοντα πρὸς τὸ καῦμα [τὸν καρπὸν] πέπειρα ποιεῖ καὶ τὰ ἐξασθενήσαντα διαφθείρει. § τὸ δὲ κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν (336) ἀντὶ τοῦ 'Σείριον οὐ μόνον τῆς ἀνατολῆς διὰ τὸ καῦμα καὶ τὸν πολὺν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον πυρετὸν αἰσθῆσιν λαμβάνομεν, ἀλλὰ καὶ δύνοντος αὐτοῦ τῆς ψύξεως αἰσθανόμεθα'. ἑώιος γὰρ δύεται ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται ὁ ἥλιος ἐν τῷ χειμερινῷ τροπικῷ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι, ὅτε σφόδρα ἐστὶ χειμῶν. § τὸ δὲ ἔρρωσεν (335) εὐερενέστερα καὶ ἰσχυρότερα ἐποίησεν.*

336. *οἱ δὲ δὴ ἄλλοι: ἐπειδὴ οὗτος ὁ ἀστήρ ἐστὶν ἐν*

1 lemma om AAld | ὁ alt om M || 1, 2 περιειρημένος M || 2 τὴν γέννιν M | καὶ om M || 3 ἀποπέμπων A | τὸ om M || 5—10 ἡ — προειρημένα om AAld || 11 οὐκέτι Ald, lemma om A; ἡέλιωι M || 12 τὸ M || 16 γίνονται A | φησὶν om Ald | φησὶ γὰρ ὅτι οὐκέτι A || 17 ἑλλ. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ Ald | κείνου A | ἡέλιον AM || 17, 8 ψεύδονται (αἱ add Ald) ἄρουραι AAld || 20 τὰ μὲν ἰσχ. διανέχονται Ald | ἀνέχοντα A | τῶν καρπῶν Ald; an τ. καῦσον? | πέπειρα γίνονται M || 21 ἡ AM | π. τὰ δὲ ἐξασθ. Ald | δ' ἐκείνου M || 21—28 ἀκούομεν (δὲ add Ald) ἀντὶ τοῦ αἰσθανόμεθα· ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνομεθα, καὶ ὅτε τροπὴν (ποιεῖται add Ald) καὶ δύσιν, πάλιν γινώσκομεν. ἐπειδὴ (γὰρ add Ald) οὗτος AAld || 29 lemma om A

παντὶ τῷ Κυνὶ ἐπισημότατος, φησὶν, ὅτι καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτοῦ αἰσθανόμεθα, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἀποπληροῦντες σῶμα ἀστέρες ἐλαφροὶ καὶ ἀνεπαχθεῖς εἰσιν ἡμῖν. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀποπληροῦν αὐτοῦ τὸ σῶμά φησι περικεῖνται (337).

338. ποσσὶ(ν) δ' Ὁρίωνος: εὖ καὶ προσηκόντως ἐστὶν ἔχουσα ἢ τῶν ἀστρῶν θέσις· τῷ γὰρ κυνηγῷ εἰκότως ὁ κύων φρουρὸς πρόσκειται καὶ ὁ ἐν τῇ ἄγρῃ λαγῶς παρὰ πόδας τοῦ κυνηγοῦ.

10 ἄλλως. ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶ τοῦ Ὁρίωνος Λαγῶς, ὡς ἂν διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Κυνὸς ἦγουν. προανατέλλοντα αὐτοῦ παραλλήλως τὰ ἄστρα. § κατηστερίσθαι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὑφ' Ἑρμου διὰ τὴν ταχυτήτα καὶ τὴν πολυγονίαν. μόνῳ δὲ τούτῳ ἰδόθῃ κύειν πολλά, ὧν τὰ μὲν τίκει, τὰ δὲ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ.

15 § τὸ δὲ ἔμμενές ἡματα πάντα διώκεται (339) εἶπε πρὸς τὸ ποιητικὸν καὶ χαριεντίζεται ἅμα καὶ πρὸς τὸ διηγεῖς τῆς φύσεως τοῦ κόσμου καὶ τὸ εἰς αἶλ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ οὐρανοῦ. φησὶ δὲ ὁ Λαγῶς ἀδιαλείπτως διώκεται. § τὸ δὲ ἔμμενές διηγεῖς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰώνιον τοῦ κόσμου καὶ ἄφθαρτον.

20 § τὸ δὲ μετιόντι (340) διώκοντι κατὰ τὴν γῆν τὸν Λαγῶν· ἔχει γὰρ καὶ τὸ στόμα σεσηρός.

341. καὶ μιν κατιόντα διώκει: ὥσπερ ἐπικαταφερόμενός ἐστιν εἰς τὸν Λαγῶν ὁ Κύων. § τὸ δὲ μετιόντι (340) οὐ καλῶς προσέθηκεν, ἐπειδὴ τὰ ὕστερον ἀνατέλλοντα πρότερα δύνει τῶν βορειοτάτων, μάλιστα τὰ πρὸς τὸν νότον κείμενα. καὶ ὁ Τοξότης ἐπανατέλλων τῇ Λύρῃ πρότερος αὐτῆς ἐπὶ τὴν δύσιν παραγίνεται.

1 ἐπισημότερος M | ἀνατολῶν M || 2, 3 (οἱ — ἡμῖν) post v. 327 A (p. 407, 13) || 2 οἱ alt om A || 3 καὶ MAld: δὲ A || 4, 5 περικεῖνται Aratus: πρόσκεινται M; ὑπὲρ — πρόσκεινται om A || 6 sqq. περὶ τοῦ λαγῶς in margine M || 6 λαγῶς pro lemmate AAld | ἐστὶν om MAld || 7 ἀστέρων M || 8 πρόσκειται om AAld | ἐν τῇ ἄγρῃ om AAld || 10 lemma om AAld | οὖν (pro δὲ) Ald || 11 corrupta | κυνὸς ἦγουν M: κυνὸς οὐ AAld | αὐτοῦ om AAld || 11, 2 παραλλήλου M || 12 τὰ AAld: om M || 13 γὰρ Ald || 14 πλείονα AAld || 15 τὸ δὲ M: om AAld | ἡματα πάντα AAld: om M | διώκεται M: om AAld || 16 post lemma Ald ποιητικῶς χαριεντιζόμενος ἅμα Ald || 17 καὶ τὴν εἰσαεὶ Ald || 17, 8 αἶλ τοῦ οὐρανοῦ διαμένειν φ. δὲ A, αἶλ τ. οὐρ. διαμονὴν ἀποβλέπων φησὶν Ald || 19 σημαῖνοι M, συμβαίνει Ald | καὶ prius om Ald || 20, 1 τὸ — σεσηρός om AAld || 21, 2 coniunxit A || 22 γὰρ post ὥσπερ Ald || 22, 3 καταφερόμενος AAld | ὡς post κατ. A || 23 ἐστὶν post A. AAld | μετιόντα M || 23—27 (τὸ — παραγ.) om AAld || 25 τὸν νότον cum primitus scripsisset τῷ νότῳ M

342. ἡ δὲ Κυνὸς μεγάλοιο: τὸ μεγάλοιο ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μικροῦ Κυνός, ὃς καλεῖται Προκύων διὰ τὸ καὶ πρὸ τοῦ Σειρίου ἀνατέλλειν. περὶ ὃν μικρὸν Κύνα ἐπικαίεται καὶ ὁ γαλαξίας. ὁ δὲ νοῦς· ὅπισθεν δὲ τοῦ Σειρίου Κυνός ἐστίν ἡ Ἀργώ καὶ ἐπιψαύει τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ. αὕτη δὲ ἡμίτομος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἥτοι οὕτως ἔχουσα θέσεως, ἥ ὅτι [τὰ περὶ] τὴν πρῶιραν ἔχει προνενεκυῖαν καὶ προπλέουσαν, εἶγε ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ περὶ τοῦ προσκειμένου ἰ τῷ ὦ λέγων ὁ Ἡρωδιανὸς παρετυμολογεῖ (II 1 p. 410¹ L.), πρῶιραν αὐτὴν εἰπὼν παρὰ τὸ προῖναι καὶ προπορεύεσθαι. ἐπεὶ οὖν τὴν πρῶιραν οὐκ ἔχει ἡ Ἀργώ, φησὶν, ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν ἔλκεται (343, 2) ἥτοι ὅπισθεν φέρεται. καὶ αὕτη δὲ ἡ τοῦ ποιητοῦ λέξις ἔχει τινὰ ἔμφασιν· πρὸς τὸ βλῖον γάρ φησιν ἔλκεται.

344. ἀλλ' ὅπισθεν φέρεται: ἡ Ἀργώ κατ' οὐρὰν ἔλκεται τοῦ Κυνός· φέρεται γὰρ ὡς ἐπὶ πρύμναν ὁμοίως ταῖς καταγομένας τῶν νηῶν· καὶ γὰρ ἐστὶν ἡμίτομος. § τὸ δὲ ἔλκεται (342) ἴσως μὲν, ὅτι σκάφος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιάγεται. οὐκ εἰς δέον δὲ (φησὶν) ἐστὶν αὐτῆς ὁ πλοῦς, ὅτι μὴ ἐπὶ πρῶιραν, ἐπὶ πρύμναν δὲ φέρεται. § κορώνην δὲ (345) τὸ τῆς πρύμνης ἐπικαμπές. ὁ δὲ Ἀρατος λέγει τὴν πρύμναν αὐτὴν (343). ὅθεν καὶ Ὀμηρος (passim) κορωνίδας ναῦς.

ἄλλως. ὅπισθεν φέρεται: ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν τραπέισα, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι νῆες ἐπὶ τὴν πρύμναν στρέφονται, ὅταν μόνον προσορμίζονται, ἢ ἡ ἥ δὲ πρύμνα ὡς ἐπὶ γῆν ἐν τῷ ὄρμῳ εἰσάγεται. ὅθεν καὶ

1 ἡ δὲ K. κατ' οὐρὴν μεγάλοιο πρὸς Ald | μεγάλοιο τὸ μεγάλοιο om A || 2 τοῦ μεγάλου K. A. || 3 ὃν τὸν μ. Ald | μικρὸν Κύνα om A || 4 post γαλ. A εἰς τὸν μικρὸν κύνα || 4 sqq. περὶ τῆς ἀργούς in margine M || 4 Κυνός MAld: ὃς A || 5 post Ἀργώ (omisso ἐστίν) AAld φαίνεται; deinde ἡ τοιούτως ἔχουσα θ. A | οὐραίας M || 5—10 οὐκ ἔχουσα τὴν θέσιν κατὰ τὴν φύσιν, ἐπειδὴ αὐτὴν πρῶιραν ἔχει προνενεκυῖαν καὶ πρ., ὥσπερ ὠφείλει· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πρῶιρα καλεῖται κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐτυμολογοῦντα αὐτὴν παρὰ τ. πρ. τὸ πρ., πρῶιρά τις οὐσα καὶ πρῶιρα προσγεγραμμένον ἔχουσα τὸ ἰ. ἐπεὶ οὖν Ald || 7 seclusi cf Ald | πρῶιραν M | προσνενεκυῖαν A | προσπλέουσαν A || 8 προκειμένον A | τὸ ὦ A || 9 ὁ om M | πρῶιραν AM Ald || 12 ἥτοι — φερ. om M | αὐτὴ M || 12,3 καὶ — ἔλκεται om AAld || 14 lemma om Ald || 14,5 ἡ ἀργὴ περὶ πρύμναν ὁμ. Ald || 15 τοῦ Κυνός om A | γὰρ περὶ A, cf Ald || 16 νηῶν περὶ πρύμναν καὶ Ald | γὰρ om AAld || 17 ἴσως ὡς sz. ἡ ὅτι ὑπὸ AAld || 18 ἐστὶν om AAld || 18,9 πρῶιραν AM || 19 κορώνη A Ald || 21 καὶ om AAld || 22 lemma om AAld | ἡ εἰς τοῦν. Ald | εἰς τὸ ἐν. φ. om A || 23 αἱ om Ald || 24 μόνον om Bekker || 25 ὄρμῳ M: οὐρανῷ AAld

τὰ πρυμνήσια. δεσμοί εἰσιν. ὅπερ οὖν κατὰ τινὰ καιρὸν αἱ ἄλλαι ἔχουσι, τοῦτο αὕτη δι' ὅλου διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὴν πρυωϊραν.

345. ἐπιστρέψωσι κορώνην: αὐτὸ τὸ τῆς πρυμνης ἀκροστόλιον· παρὰ γὰρ τὸ ἐπικαμπές. ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι νῆες, ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐπιστρέψωσι τὴν κορώνην καὶ τὴν πρυμναν ἐν τῷ ὀρμίζεσθαι. § τὸ δὲ <τὴν δὲ —> πᾶς ἀνακόπτει (346) τὴν δὲ εἰσορμιζομένην πᾶς τῶν ναυτῶν [ἀνακόπτει δὲ] ἀνωθεὶ εἰς τὸ ἐναντίον καὶ ἀνακρούει, ἵνα μὴ ὀρμῇ χρησαμένη ἡ ναὺς ἀθρόως ἐμπέσῃ τῇ γῇ. εἰς τοῦπίσω οὖν ἡρέμα κωπηλατοῦντες κατ' ὀλίγον αὐτὴν προσορμίσαι ποιοῦσιν. διὸ καὶ αὐτός φησι (347) παλιρροθίη δὲ καθ' ἀπτεται ἡ πείροιο ἢ εἰς τὸ ἐναντίον κωπηλασία. ἀνακρουομένη δὲ καθορμίζεται τῇ ἡπείρῳ. § ἡ ἀνακόπτει (346) ἐπέχει τοῦ πρόσω δρόμου καὶ εἰς τὸναντίον βιαζόμενος ἄγει. § ἡερίη δὲ (349) ἀντὶ τοῦ ἀμαυρά. § καὶ ἀνάστ(ε)ρος ἡ ναὺς· καὶ ἀλαμπής.

348. ὥς ἡ γε πρυμνήθεν Ἰησονίς: ὥς Ἰάσονος σκάφος. § αὕτη δὲ κατηστερίσθη διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτι πρώτη ναὺς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. § ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον φέρεται (344).

351. καὶ οἱ πηδάλιον: παρηλωρημένον τὸ πηδάλιον κείται παρὰ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ τοῦ Κυνός, ὅστις Κύων τῆς Ἀργεῦς ἔμπροσθεν πορεύεται.

ἄλλως. κεχάλασται γὰρ τὸ πηδάλιον, ὥς ὀρμίζονται αἱ νῆες. <ἡ> ἐπειδὴ πρυμναν ἔχει μόνην καὶ ὥσπερ δι' ὅλου εἰσορμιζομένη ἐστίν. § ἐπ' ἄκρου δὲ τοῦ πηδαλίου κείται μέγας ἀστὴρ ἐπώνυμος τοῦ Κανώβου τοῦ κυβερνήτου Μενελάου. οὐ μνημονεύει δὲ τοῦ ἀστέρος ὁ Ἀρατος· οὐδὲ γὰρ κατὰ τοὺς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόπους, οὐδὲ τοῖς ἔτι βορειότερους ἐπέχει τόπους,

Posidonius
(Aratea p. 868)

1 δεσμοί εἰσιν scripsi: δεσμοῦσιν AMald || 1—4 ὅπερ — νοῦς om A Ald || 2 πρυωϊραν Ald || 4 ante ὥσπερ pro lemmate οἱ α καὶ αὐται νῆες A | καὶ om A || 4,5 καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νηῶν ἐπειδὴν Ald || 5 ἀποστρέψωσι AAld | ἡγουν τὴν Ald || 6 πρυμνήν AAld || 6—8 τότε πᾶς αὐτὴν τὴν ναὺν ἀνακόπτει καὶ ἀνορθοῖ εἰς τὸ ἐν., ἵνα Ald || 7,8 τὴν — δὲ om A || 8 ἀνορθοῖ AAld | καὶ ἀνακρούει om AAld | ὀρμῇ Ald || 10 αὐτὴν om AAld || 11 καθ' ἀπτεται ἡ π. om M || 12 τῇ (ἡγουν τῇ Ald) εἰς τὸν. AAld | ἀνακρ. δὲ om AAld || 13,4 ἡ — ἄγει om AAld || 15 ἀμαυρά καὶ om AAld | ἡ ναὺς om M | καὶ ἀλαμπής om AAld || 16 Ἰησονίς om A, lemma om Ald | Ἰησονίς δὲ ἡ ναὺς τοῦ Ἰάσονος Ald || 17 κατηστερίσθη δὲ αὕτη Ald || 18 τὸν. Ald || 20 ὅτι ὁ K. AAld || 22 ἄλλως om Ald | δὲ (pro γὰρ) Ald || 22,3 π. αὐτῆς ὥσπερ ὀρμιζομένης νηὸς ἐπ. Ald | αἱ ναὺς M || 23 supplevi | ὥς τὴν δ' A || 24—p. 412,4 (ἐπ' — ἀνιούσιν) om AAld

ἀλλ' ἔστιν ἀφανὴς ὑπὸ γῆν φερόμενος, φαίνεται δὲ πρῶτον ἀπὸ Ῥόδου τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον πλέουσι καὶ τοῖς ἤδη καταίρουσιν, ἔτι μᾶλλον τοῖς διὰ τοῦ Νείλου πρὸς Αἰθίοπας ἀνιούσιν.

353, 4. τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ — διαλαμβάνει περὶ 5 τοῦ Κήτους, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπεμψε τῷ Κηφεῖ, καὶ περὶ τῆς Ἀνδρομέδας, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ Κῆτος ἀπὸ τινων προεγνωσμένων, τοῦ τε Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων. ὁ δὲ νοῦς· τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν καίπερ πολὺ πόρρω τοῦ Κήτους οὔσαν ὅμως ἐκφοβεῖ. § πεπτηνυῖαν δὲ ἦτοι ὡς πρὸς τὸ δεδέσθαι, ἐτοίμην οὔσαν τῷ 10 Κήτει, ἣ ὅτι ἔμφασιν παρέχει τοῦ δέους· ἀπεστράφη γὰρ καὶ οὐκ ἀφοραῖ πρὸς τὸ Κῆτος, ἐπὶ τὰ βίρεια τὴν ὄψιν φέρουσα.

355. ἡ μὲν γὰρ Θορήϊκος· τὸ διάστημα τοῦ Κήτους καὶ τῆς Ἀνδρομέδας φησὶν· ἡ μὲν γὰρ Ἀνδρομέδα βόρειός ἐστι, τὸ δὲ Κῆτος πόλεμον αὐτῇ φέρει. ὅπερ 'αἰθέριον' (390. 720) εἶπεν ὁ 15 Ἄρατος, εἰς τὰ νότια ὃν κάτω τοῦ Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων ἀμφοτέρων, ὀλίγον ἄνω κείμενον τοῦ ἀστερώδους Ποταμοῦ· ἔστι γὰρ τι σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων, ὕδατος ῥύσιν μιμούμενον, ὅπερ φησὶν Ἡριδανοῦ εἶναι λείψανον (360) — καὶ γὰρ ἐκεραυνῶη μετασχὼν τοῦ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος — εἰς αὐτὸν γὰρ κατηνέχθη 20 ὁ Φαέθων ὑπὸ Διὸς καταφλεχθεὶς διὰ τὸ ἐπιβῆναι τῷ τοῦ Ἥλιου ἄρματι. πολυκλαύτου δὲ (360) εἶπεν, ὅτι αἱ Ἡλιάδες παρὰ ταῖς τοῦ Ἡριδανοῦ ὄχθαις ὀδυρόμεναι τὸν ἀδελφὸν εἰς αἰγείρους μετεβάλλοντο, ὕπον αὐτῶν καὶ τὸ δάκρυον ἤλεκτρον ποιεῖ. 25

359. οἶον γὰρ κάκεινο· θανμαστικῶς ἐδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον Ποταμόν. καὶ τὸ μὲν Ἡριδανοῦ καλούμενον λείψανον (360) ἐπὶ τὸν τοῦ Ὠρίωνος κείται ἀριστερὸν πόδα, οἱ δὲ οὐραῖοι δεσμοὶ τῶν Ἰχθύων, οἷς ἀμφοτέροι δέδενται, συμπεριφέρονται καὶ ἐπιψαύουσι τῆς τοῦ 30 Κήτους ἀκάνθης· ἡ γὰρ τοῦ θηρίου ἀκανθα ἢ περὶ τὴν οὐρὰν

5 πεπτηνυῖαν Ἀνδρομέδα (η Ald) pro lemmate AAld || 6 ὁ om Ald || 6, 7 ἀνδρομέδης Ald || 8 ἀνδρομέδην Ald || 10 πρὸς τὸ δεδέσθαι Bekker: ὡς προσδεχθαι libri || 10, 1 τῷ κῆτει AAld: τὸ κῆτος M || 11 περιέχει Ald || 12 δὲ post ἐπὶ AAld || φέρει Ald || 14 ἀνδρομέδης Ald || φασὶν M || ἀνδρομέδην Ald || 15 πολέμιον Ald || τῇ ἀνδρομέδα omissio φέρει AAld || αἰθέριον scripsi: θηρίον libri || 15, 6 ὁ Ἄρατος om AAld || 16 τὸ κῆτος post Ἄρ. M: om AAld || 17 ὀλίγοι A || κείμενα A || 22—25 om AAld || 26 οἶον MAld || 27 παρακείμενον Bekker: περικείμενον AMAld || 31 ἀκάνθη alt AAld

Σ ΗΥΚ II 42
p. 79 al

σεληνοειδῆς οὐσα ἄκρως ἐπιψαύει ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν, οἷς
καὶ αἱ τῶν Ἰχθύων οὐραὶ δέδονται. § ἔστι δὲ ὁ Ἡριδανὸς τῆς
γειννιώσης τῇ Ἰταλίᾳ θαλάσσης τῆς Γαλατίας, καλεῖται δὲ ὑπὸ
τῶν ἐγχωρίων Βόχερρος. Αἰγύπτιοι δὲ φασὶ Νεῖλον εἶναι τὸν

Cat?

5 κατηστερισμένον.

Cat p. 269 b
12 sqq.

364. Κητεῖς δ' ὅπιθεν λοφιῆς ἀναμῖξ φορέονται:
περὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων διαλέγεται. ὅπιθεν δὲ τῆς τοῦ
Κήτους λοφιᾶς ἀναμῖξ ὀρῶνται οἱ δεσμοὶ εἰς ταύτην περατού-
μενοι, καὶ εἰς τὸ τέλος ἔρχονται οἱ δεσμοί. § τὸ δὲ ὅς κελ-
10 ρου — (366) ἀπὸ τοῦ ὅστις ἀστὴρ τοῦ προειρημένου Κήτους ἐπ'
ἄκραν κεῖται ἄκάνθη· τὸ γὰρ τῶν δεσμῶν τέλος ἕως τῆς ἀρχῆς
τῆς οὐρᾶς τοῦ Κήτους· ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης ἀστὴρ τέλος ἔστι
τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων.

367. οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ: μέτρῳ λέγει τῷ μεγέθει.
15 μικροὶ δὲ καὶ ἀμυδροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν
μεταξὺ τοῦ πηδαλίου καὶ τοῦ Κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ
Λαγωῦ πλευρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀστέρες παρὰ τῶν παλαιῶν
ἀστρονόμων οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοπεποιήνται, ὥσπερ
ἕπαντα τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν ὄντες σφόδρα
20 νότιοι καὶ ἡμῖν οὐκ εὐσύνοπτοι, διὰ τοῦτο οὐδὲ τυπώσεως
ἔτυχον παρὰ τῶν παλαιότερων. οὕτω δὲ αὐτοὺς ψιλῶς μνημο-
νεύει ὑπὲρ τοῦ μή τινα ἐν τοῖς νοτίοις τούτους τοὺς ἀστέρας
θεασάμενον πλανηθῆναι. τίνες οὖν οὗτοι εἰσιν οἱ ἀστέρες, οὐ
λέγει, ἀλλὰ προδιδάσκει, ὅτι μᾶτην φέρονται. εἰσὶ δὲ οἱ νο-
25 τιώτεροι ἀστέρες ἀμυδροί. τίνος ἕνεκεν; ὅτι προσγειότεροί εἰσι
τῶν βορείων, αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις ἀναδιδόμεναι ἀμυ-
ροῦσι τοὺς ἀστέρας.

ἄλλως. οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ: μεταξὺ δὲ τοῦ Κήτους
καὶ τοῦ πηδαλίου εἰσιν ἀστέρες ἐν τε ὀλίγῳ χωρίῳ καὶ οὐ
30 πάντῃ ἐμφανεῖς ὑπὸ τῷ Λαγῷ κείμενοι. § γλαυκοῦ δὲ (369)

3 τῆς Γαλατίας om AAld | 4 βόχερρος AAld | 6 λοφιῆς — φορέον-
ται om M | 7, 8 περὶ — ὀρῶνται om AAld | 8 δηλαδὴ post δεσμοὶ Ald |
9 ἐρχόμενοι τὸ Ald | 10—12 ἐπ' — Κήτους om A, ὁ. ἀ. ἐπικεῖται τῇ ἀκάν-
θῃ τοῦ πρ. K. ὁ γὰρ Ald | 14 μέτρον λ. τὸ μέγεθος Ald | 14, 5 λέγει οὖν,
ὅτι μικροὶ εἰσι καὶ Ald | 15 μικροὶ A | 18 εἰδωλοπεποιήνται corr Bekker:
εἰδωλοὶς πεποιήνται AMald | 20 καὶ — εὐσύνοπτοι om AAld | οὐ τ. AAld |
21 ἔλαχον AAld | αὐτῶν Ald | 22 τινος AAld | 23 θεασαμένους AAld | οὗτοι
post ἀστέρες AAld | 24 διδάσκει Ald | λέγονται A | 24, 5 ἀμ. δὲ εἰσιν οἱ
νοτ. ἀστ. Ald | νοτιώτατοι A | 25 τίνος ἕν. om Ald | ἐπειδὴ Ald | περι-
γειότεροι M | 26 διδόμεναι A, διδώμεναι Ald | 28—414, 6 M: om AAld

εἶπεν ἦτοι ἀναφέρων ἐπὶ τὸ ζώιδιον ἢ καὶ τὸν τοῦ οὐρανοῦ τόπον, ἐν ᾧ ὁ Λαγῳός; οὐ πᾶν εὐάστερον ὄντα, χρῶμα δὲ καὶ μόνον οὐρανοῦ παρεχόμενον ὅλον γλακκίζον· οὐδὲν γὰρ εἰδῶλον ἐξ αὐτοῦ μεμόρφῳται, οἷα δὴ τὰ κατὰ τὸν ἄλλον οὐρανὸν φέρεται. τὰ μὲν οὖν πλείστα τῶν ἀστρων διευτυπῶθη, οἱ δὲ ὑπὸ τὸν Λαγῳὸν ἀερώδεις τέ εἰσι καὶ ἀνώνυμοι.

370 sqq. νώννυμοι —: οὐ γὰρ μορφωθέντος εἰδώλου ἐπὶ τοῖς μέλεσι κεῖνται, ὅποια πολλὰ εἶδῳλα, τὰ προειρημένα, πάντα ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα ἀνίει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐπιγιγνομένων τῶν χρόνων. ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς, ὅτι εἰδῳλο- 10 ποίησαν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀστέρας ὑπὲρ τοῦ εἰσυνόπτους εἶναι. οὗτοι μέντοι οὐκ εἰδῳλοποιήθησαν, ὡς τὰ προειρημένα. § τὸ δὲ ἐξείης στιχόωντα (372) ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα, τὰ προειρημένα εἶδῳλα.

οὐ γὰρ τοὶ — τετυγμένον: οὐ γὰρ οὗτοι οἱ ἀστέρες 15 ῥοικότες εἰσὶν ἀστράσι τοῖς ἐν τοῖς μέλεσι [βεβλημένοις] τῶν εἰς εἶδῳλον βεβλημένων.

372. αὐτὰ κέλευθα: περὶ τῶν λοιπῶν διαλέγεται ἀστέρων, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ περιφορὰς ἔχει· ἀφ' οὗ γὰρ ἂν σημείου τοῦ ὀρίζοντος ἀνατείλλῃ ὁ Αἰγόνκερος, 20 πάλιν ἀνατέλλων ἐξ ἐκείνου τοῦ σημείου ἀνατέλλει, καὶ εἰς ὅλον μέρος ἂν δύσιν ποιήσῃται, πάλιν δυνόμενος οὐκ εἰς ἕτερον μέρος δύσεται ἀλλ' εἰς τὸ αὐτό. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων· ἕκαστον γὰρ κατὰ τῶν αὐτῶν σημείων ἀνατέλλει τε καὶ δύνει. 25

373. τὰ τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων —: τὰ εἶδῳλα τῶν οὐκέτι ὄντων ἀνδρῶν [ἀλλὰ] παλαιὸς ἀνὴρ ἐσκέπαστο καὶ διενεόθη ἅπαντα ἀθρόα καὶ ὁμοῦ μορφῶσαι καὶ ὄνομα ἐκάστωι θέσθαι· οὐ γὰρ (ἂν) ἡδυνήθη πάντων τῶν ἀστέρων καθ' ἓνα διακρίνων

3 παρεχόμενον corr Bekker: παρεχόμενον AMald | 7 οὐ γὰρ τοι (γε add Ald) τετυγμένον pro lemmate AAld | 8 κεῖνται om AAld | 9 πάντα om M | 10 ἐπιγιγνομένων A | 12 δὲ οὐκ AAld | εἰδῳλοποιήθησαν M | καὶ post ὡς M: om AAld | εἰδῳλοποιήθησαν post προειρ. iterum M: om A Ald | 12—17 (τὸ — βεβλημένων) om AAld | 16 seclui | 18 ἐξείης στιχόωντα pro lemmate AAld | 20 ὁ Αἰγ. ἀνατέλλει (-η Ald) AAld | 21 ἀνατέλλων scripsi: δύνει καὶ AM; εἰς ἐκεῖνο πάλιν τὸ σημεῖον ἀνατέλλει, καὶ εἰς ὅλον ἂν μέρος Ald | 22 ἂν Ald: ἐὰν M, om A | 23 δύεται M | ἀλλ' εἰς τὸ αὐτό om AAld | 24 τὰ αὐτὰ σημεία AAld | τε om AAld | 27 ἀλλὰ om Ald; seclui | τις post παλ. Ald | 28 μορφῶσαι A, -ώσας Ald | τὸ δν. A | θέσθαι ἐκάστω A | θείς Ald | 29 supplēvi ex Arato | ἀστρων A

ὄνομα εἰπεῖν ἢ μαθεῖν, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν Κηφέα (καὶ) Λέοντα
καὶ Τοξότην εἰπὼν καὶ τὰλλα πάντα διετύπωσε καὶ προσηγο-
ρίαν πάσῃ τῇ διατυπώσει δέδωκε, Τοξότην εἰπὼν καὶ Λέοντα
καὶ τὰ ἐξῆς. εἰδίδαξε δὲ ἡμᾶς, καὶ πῶς εἰδωλοποιήθησαν καὶ
5 δι' ἣν αἰτίαν.

375. οὐ γὰρ κε δυνήσατο πάντων: πολλοὶ γὰρ ἀστέ-
ρες κατὰ πᾶν μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ πολλῶν ἴσα τὰ μεγέθη
εἶσι καὶ τὸ φῶς, καὶ αἱ χροαὶ ὅμοιαι καὶ πάντες εἰσὶν ἀμ-
φιέλικτοι (378), ὅλον συμπεριφερόμενοι τῷ οὐρανῷ, ἀνα-
10 τέλλοντες τε καὶ δύνοντες. ἐπεὶ οὖν πολλὰ εἰσι τὰ ὁμοιοῦμενα
αὐτῶν, οὐκ ἡδύνατο ἰδίως καὶ καθ' ἓνα σκοπεῖν. διὸ καὶ ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἀθρόως ἔδοξεν αὐτῷ συναγαγεῖν πλείους ἀστέρας εὐεπί-
γνωστον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένους.

379 sqq. τῷ καὶ ὁμηγερέας —: διὰ ταύτην, φησί, τὴν
15 αἰτίαν αὐτῷ τῷ ἐξ ἀρχῆς τὴν διατύπωσιν ποιησαμένῳ ἔδοξεν
ὁμηγερέας καὶ ἅμα πλείονας ποιήσασθαι καὶ διατάξαι ἀστέρας,
ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος ἰδέας
καὶ μορφώσεις ἀποτελοῖη. εὐθέως οὖν ἐγένετο τὰ εἰδῶλα τὰ
προειρημένα ταῦτα τὰ παρ' ἐκείνου μορφωθέντα ὀνομαστά.
20 καὶ νῦν οὐκέτι ἐν θάυματι ἀνατέλλει ἀστήρ οὐδὲ ξενίζει τῇ και-
νότητι τῆς ὄψεως· πάλαι γὰρ τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἔσχομέν τε καὶ
ἔγνωμεν.

381. εἶδεα σημαίνουσιν: τοῖς προειρημένοις εἰδώλοις.
ἢ οὐδετέρως εἶπε τὰς ἰδέας αὐτῶν. § τὸ δὲ ἄφαρ... οὐ
25 γὰρ ἡδύνατο πάντων ἰδία καὶ καθ' ἓνα κεχωρισμένων ὄνομα
ἐπιθεῖναι, οὐδὲ μαθεῖν ἕκαστον καὶ γινῶναι οὕτω καθ' ἓνα πολ-
λῶν ὄντων δυνατόν ἦν.

383. ἀλλ' οἷ μὲν καθ' αἰθέρος: ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν

1 κηφέας A | suppl Bekker | 1, 2 λέγει καὶ AAld | 2 δὲ post εἰπὼν
Ald | 4 δὲ om Ald | εἰδωλοποιήθησαν M | 5 χρεῖαν AAld | 6 ἦλιστα μορ-
φώσας pro lemmate AAld | πάντα M | 7 ἴσα AAld: ἴσαι M | 8 αἱ om M |

πάντα AAld | 9 συμπεριφερόμενα A | 9, 10 ἀνατέλλοντα A | 10 δύνον^τ A |
ἔστι AAld | 11 αὐτῶν AAld: ἐαυτοῖς M | ἐν A | 12 ἀθρόως om AAld |

αστέρας πλείους AAld | 13 ἀπεργαζόμενος M | 14 τῷ A | 15 αὐτοῖς τοῖς —
οις Ald | ποιησάμενος A | 16. ὁμηγερέας Ald: -εας AM | 19 ἐκείνω Ald |
20 καινίζει AAld | 21 αὐτοῦ om A | ἔχομεν Ald | 24 αὐτοῦ A | lacunam
signavit Bekker | 25 πάντα A | κεχωρισμένον AMAld: correxi | 25, 6 ὀνομάσαι
Ald | 26, 7 πολλῶν om A | οὕτω μεμιγμένων ὄντων δ. ἦν Ald | 28 καθ' αἰ-
θεροῖσι AAld | τὸ AAld | ἐξῆς Ald; ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς om Bekker

ἤλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον. 'ἀλλ' οἱ μὲν προειρημένοι πάντες ἀστέρες εὐσύνοπτοι εἰδώλοις ἡρμοσμένοι ἡμῖν φανεροί εἰσι, τὰ δὲ προκείμενα ἄστροι κατωτέρω κείμενα τοῦ ἐπιδιωκόμενου Λαγωῦ (εἵπομεν δέ, πῶς διάκεινται [p. 413, 15 sqq.]) πάντα ἐστὶ σκοτεινὰ καὶ ἀνονόμαστα· οὐ γὰρ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔτυχεν, ἀλλ' ἀχλυνώδη ὄντα διὰ τὸ εἶναι νότια καὶ ἀπροσηγόρευτά ἐστιν. δι' ἣν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνων αὐτῶν, προεξεθέμεθα (ad v. 316, cf ad v. 386).

386. νειόθι δ' Αἰγοκερῆος: διαλαμβάνει περὶ τοῦ καλουμένου Νοτίου Ἰχθύος καὶ τοῦτον πάλιν ἀπὸ τῶν προεγνωσμένων διδάσκει, ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἐν ταῖς τοῦ νότου πνοαῖς· σφόδρα γὰρ νοτιώτερός ἐστι καὶ τοῦ Αἰγόκερω ὁ Ἰχθύς. § οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Ἰχθύς ὁ Μέγας καλούμενος, ὃν κάπτειν λέγουσιν ὕδωρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκχύσεως. τοῦτου δὲ ἐγγόνους καὶ τοὺς δύο Ἰχθύας εἶναι λέγουσιν (cf p. 224b). 15

387. ἐς Κῆτος τετραμμένος: τὴν γὰρ ὄψιν ἐπὶ τὸ Κῆτος ἀφορῶσαν ἔχει. δύο οὖν δίδωσι τεκμήρια, τῆς καταλήψεως ἀπὸ τοῦ Αἰγόκερω, τῆς δὲ θέσεως τῆς ποιᾶς ἀπὸ τοῦ Κήτους. § τὸ δὲ αἰωρεῖται ἥτοι ἀπλῶς φέρεται, ἢ τὸ κυριώτερον, ἐπειδήπερ ἐπὶ νότον ἐστὶ καὶ ἄνω αἰωρουμένην καὶ μετεωρίζομένην ἔχει τὴν ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος. 20

388. οἶος ἀπὸ προτέρων: σφόδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαβὼν σφόδρα πλανᾷ τὸν ἀκούοντα, ὡς πρὸς τοὺς προειρημένους παρατηρήσας φησὶ τὸ οἶος ἀπὸ προτέρων, τῶν προειρημένων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. § καλοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἰχθὺν Νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ὅτι πρὸς τὸν νότιόν ἐστι κύκλον. 25

1, 2 πρ. πῶς εἰσιν α. Α || 2 εὐσύνόπτως Ald | ἡρμοσμένοις Α | καὶ ἡ. Ald | φανεροί om M || 3 κατωτέρου κείμενον Α || 4 εἵπωμεν Α | διώκεται Α || 5, 6 ὀνομασίαν ἔσχεν Α || 9, 10 διαλαμβάνει post Ἰ. ΑAld | καλουμένου om ΑAld || 10 τοῦτο ΑAld || 12 suppl Bekker | καὶ om Α | ὁ τοῦ αἰγοκέρωτος ΑAld || 13 Ἰχθύς M | ὁ Ἰχθύς ἐστὶν ΑAld || 13, 4 ὅς κ. λέγεται ΑAld || 14 κάπτειν Bekker, cf Cat p. 261 b 3: κάμπτειν ΑMAld | χύσεως ΑAld || 15 ἐγγόνους Α | Ἰχθύς ΑAld | λέγεται ΑAld || 17 ἔχει ἀφορῶσαν ΑAld | διό Αld: διὸ ΑM | τὰ τ. ΑM || 18 αἰγοκέρωτος ΑAld | τῆς — κήτους om Α Ald || 20 ἐπειδήπερ om ΑAld || 20, 1 ἐστὶν ἀναμετεωριζόμενον (-ην Αld) ἔχων τὴν ΑAld || 22 οἶος ΑMAld || 23 διαλαβὼν Α, διαλαμβάνων Αld | λιβαν Α Ald || 24 παρατηρήσας φησὶ scripsi: παρατηρήσει Α, παρατηρήσει φ^{αι} Μ, προστίθῃσι Αld | τῶν προτ. δηλαδὴ τῶν προεγνωσμένων Αld || 25 προειρασμένων Α | καὶ om ΑAld

389. ἄλλοι δὲ σποράδην: πάλιν διαλαμβάνει περὶ τινων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ μεταξύ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Κήτους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν (p. 416, 22). ὑπὲρ τοῦ μὴ τινα ἐν τοῖς νο-
5 τίοις ὄντα καὶ θεασάμενον ζητεῖν, ποῖον ἐστὶν εἰδῶλον ἐκείνοι οἱ ἀστέρες, φησὶν, ὅτι ἀνονόμαστοι εἰσιν.

391. μέσσοι νωχελές: βραδείαν ἔχοντες τὴν κατάληψιν· ἀμυδροὶ γὰρ διὰ τὸ εἶναι περιγειότεροι καὶ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἀμυδροῦσθαι.

10 τὸ δὲ ἐγγύθι: ὁ Ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ ὕδρεϊον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' οὗ λοιπὸν ἕξ κάτω ἀστέρες φέρονται ὕδατος χύσιν ἀπομιμούμενοι (393). § ἔνθα δὲ καὶ ἔνθα (393) φησὶ διὰ τὰς καμπὰς τῶν ἐκχεομένων ὑδάτων, 'τῇδε κάκεισε'. οὕτως εἰσι καὶ οἱ ἀστέρες.

15 394. χαροποι καὶ ἀναλδέες εἰλίσσονται: οὐ πυροειδείς καὶ ἐκλαμπροί, ἧ οἱ μὴ μεγάλοι· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὔξασθαι.

τὸ δὲ ἐν δέ σφιν (395): ἐν πᾶσι τοῖς τὸ Ὑδωρ ἀποτελοῦσιν ἀστράσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύο ἀστέρες φανερώτεροι καὶ
20 λαμπρότεροι φέρονται. οὗτοι δέ, φησὶν, οὔτε πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστήκασιν οὔτε ἐπὶ πολὺ ψαύουσιν ἀλλήλων. § τὸ δὲ ἀπ' ἡο-
ροι (396) διεστώτες ἀπ' ἀλλήλων.

399. ὀλίγοι — μὲν ἄλλοι: περὶ τοῦ Νοτίου Στεφάνου διαλαμβάνει καὶ διδάσκει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου Τοξότου
25 (306). φησὶ δὲ 'κατὰ τὰ νοτιώτερα ἄλλοι ὀλίγοι ἀστέρες ὑπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις πόδας τοῦ Τοξότου ἐν κυκλωτερῇ σχήματι κατεστηρικμένοι εἰσιν'. κατὰ δὲ τὸ λάμπειν ἀμυδροὶ διὰ τὸ καὶ νότιοι (εἶναι).

2 ἀστέρος pro Ἰχθύος Ald || 2, 3 τοῦ ante 'Y. om AAld || 3 αὐτοῦ A || 4—6 τινα πλανῆσαι (-ῥῆναι Ald) ἐν τῷ νότῳ ἰδόντες αὐτὸν (ἰδόντα αὐτοὺς ἐν τ. ν. Ald) κείμενον. φησὶν οὖν, ὅτι AAld || 7 μέσσοι om AAld || 8 διὰ om A | περιγειότερους Ald || 8, 9 καὶ ἐκ — ἀμυδροῦσθαι om AAld || 10 ὅτι post ἐγγύθι Ald | ἰδριχός M | ὕδρεϊον M || 11 β' Cat p. 236b 15 cf adn et rec int | ὑδάτων Ald || 12 δὲ ante φ. iteravit A || 13 τῇ δὲ AM || 13, 4 οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄ. ἐκείνοι Ald || 15 χαροποι om M | εἰλίσσονται om A Ald || 17 αὐξάνεσθαι AAld || 18 ἐν δὲ σφισιν A | ἐν σφίσι Ald || 19 φαιενότεροι AAld || 20 οὗτοι δὲ φησιν om AAld | πολὺ om A || 21 διεστωχότες — ψαύοντες Ald || 21, 2 ἀπ' ἡοροι M || 21—27 τὸ — νότιοι om A Ald || 28 supplevi

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

27

397—9. εἰς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι—: ὁ μὲν εἰς καὶ πάνν
ἔστι φαιδρὸς ὑπὸ τοὺς τοῦ Ὑδροχόου πόδας, ὁ δὲ ἕτερος τοῦ
κυανέου Κήτους ὑπὸ τὴν οὐράν. καὶ εἰσι μὲν ἐγγὺς ἀλλ' οὐκ
ἐπιψάνουσιν ἀλλήλων.

400. νειόθι Τοξευτήρος: εἰσι δὲ καὶ ἄλλοι ὁμοίως 3
ἀφανέστεροι ἐν κύκλῳ περιγραφῇ, οὓς τῶν νεωτέρων τινὲς
Οὐρανίσκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Νότιον Στέφανον. εἶναι δὲ αὐτοὺς οἱ
Cat? of Hyg II μὲν Προμηθεὺς (στέφανον), οἱ δὲ Ἰξίονος τροχόν. κελνται δὲ ὑπὸ
6 p. 42, 21—23 τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τοῦ Τοξότου. ἀστέρων δὲ ἔστι ιθ'. § τὸ δὲ
δεινωτοί περιφερεῖς καὶ εἰς κύκλῳ περιηγμένοι, οὓς Νότιον 10
Στέφανον οἱ νεώτεροι λέγουσιν. § ἡ παρὰ τὸν δῖνον, τὴν ἐν
κύκλῳ φορᾶν.

402. αὐτὰρ ὑπ' αἰθρομένῳ κέντρῳ: λαμπρῶι· λαμ-
πρότεροι γάρ εἰσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κέντρου ἐπικείμενοι ἀστέρες.
'μέγα' δὲ 'τέρας' τὸν Σκορπίον φησὶ διὰ τὰ προειρημένα (84), 15
ὅτι δύο ζωιδίων ἐπέχει τάξιν· ἐξήκοντα γὰρ μοιρῶν ἔστι τὸ
ζωιδιον. § 'αἰθρόμενον' δὲ αὐτὸ φησι τὸ κέντρον ὡς πρὸς τὰ
τοῦ σκορπίου δῆγματα· ἔνιοι γὰρ σφόδρα διάπυρον ἔχουσι τοῦ
κέντρου τὸ τύμμα. ὁ δὲ νοῦς· κάτω δὲ τοῦ διαπύρου κέντρου
τοῦ Σκορπίου πλησίον αὐτοῦ τοῦ νότου Θυτήριον ἀπαιωρεῖται 20
καὶ ἥρτηται καὶ φέρεται. § τὸ δὲ ἄγχι νότοιο (403) σχεδόν·
νοτιώτερον γάρ ἔστι πάντων τῶν ζωιδίων τὸ Θυτήριον καὶ τοῦ
νοτίου πόλου ἐπιψαῦον.

403. Θυτήριον αἰωρεῖται: Θυτήριόν ἔστι λιβανώτιδι
ὁμοιον, ὧι φασὶ τοὺς θεοὺς χρήσασθαι, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας 25
κατηγωνίσαντο.

Cat p. 268 b sq. ἄλλως. Ἐρατοσθένης φησὶ (fr 49 B.) τὸ Θυτήριον τοῦτο
εἶναι, ἐφ' ὧι τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ

1 ὑπ' ἀμφ. om Ald || 2 σφοδρὸς AM | τοῖς Ald | ποσὶν Ald | τοῦ
τροχοῦ π. A || 3 κυανέους M || 3, 4 καὶ — ἀλλήλων om AAld || 4 praecedit
schol p. 417, 23 sqq. in A || 6 γραφῇ M || 8 προμηθεῖα Ald | Ἰξίονος Ald || 9 δέκα θ'
A | καὶ εἰσὶν δ. ιθ' Ald || 10 δεινωτοί Ald | περιηγμένοι εἰς κ. (omisso περι-
φερεῖς καὶ) AAld || 10, 1 οὓς—ἡ om Ald || 11 τὸ Ald || 11, 2 ἐγκύκλιον A, ἐγκύκλιον
Ald || 13 αὐτὰρ om AAld || 14 ὑποκείμενοι AAld || 16 ζωιδίων AM | 5' AAld ||
17 αὐτοῦ Ald || 18 τὰ post σκορπίον Ald, om A || 18, 9 τὸ κέντρον M || 19
τύμμα A || 20 πλησίον αὐτοῦ τ. ν. om Ald | νοτίον A | αἰωρεῖται AAld ||
21 ὃ ἔστιν ἥρτηται φέρεται AAld | ἀντὶ τοῦ σχεδόν τοῦ νότου Ald || 24
lemma om Ald | τὸ δὲ Θ. Ald || 24, 5 ὁμ. ἔστιν Ald || 25 ὁ A | φησι M | ὅτι
A || 27 lemma om Ald | δὲ post Ἐρ. Ald | τοῦτο τὸ Θ. AAld || 28 ἐν Cat |
ἐποιήσαντο AAld

τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεὺς, Κυκλώπων κατασκευασάντων
 ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ
 δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῇ πράξει ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανοὺς
 τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα. ὁ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν. <καὶ
 5 ἔχουσιν> οἱ κοινωνεῖν [βουλόμενοι ἦ] αὐτοῖς αἰρούμενοι ὥς ἐπιδυσιν
 <καὶ> ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τῷ ὀμνύειν βουλόμενοι ὥς δικαιοτάτην
 πίστιν τηρεῖν καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται δεικνύντες μαρτύριον εὐ-
 γνωμοσύνης τοῦτο. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντιες τοῦτο ποιοῦσιν.

Θυτήριον: τὸ Θυτήριον ἄλλοι τοῦ Κενταύρου εἶναί φα- Cat? cf Hyg II
 10 σιν, ὃν φησιν Ὅμηρος 'δικαιοτάτον Κενταύρων' (II XI 832). 88 p. 75, 22

404. τοῦ δ' ἦτοι ὀλίγον: ἀντὶ τοῦ 'τοῦτο δὲ ἐπ' ὀλίγον
 χρόνον ὑπὲρ γῆς φερόμενον θεάσῃ'.

405. ἀντιπέρην γὰρ αἰρείεται: εἰς τὸ ἐναντίον. καὶ
 πῶς ἐς τὸ ἐναντίον τὰς περιφερείας ἔχει, ἐπάγει καὶ διδάσκει.

15 406, 7. κέλευθοι Ἀρκτούρωι: καὶ τῷ μὲν Ἀρκτούρωι
 σφόδρα μετέωροι καὶ μεγάλαι εἰσὶν αἱ περιφοραί, ἅτε δὴ καὶ
 βορείω ὄντι, τὸ δὲ Θυτήριον ταχέως ὑπὸ τὸν ἐσπέριον Ὠκεα-
 νὸν δύεται. περιέλαβε δὲ τὸν Ἀρκτοῦρον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς
 20 ἐπιπαύει τοῦ βορείου κύκλου [καὶ πόλου], καὶ τὸ Θυτήριον δέ, <ὅτι>
 τοῦ ἀνταρκτικοῦ. καὶ ἔστιν οὕτως· ἀνατέλλει μετὰ Λέοντα ὁ
 Ἀρκτοῦρος. ἰδοὺ δύο ὥραι. εἴτα Παρθένος. ἰδοὺ δ'. εἴτα Ζυ-
 γόν. ἰδοὺ ὥραι 5'. εἴτα Σκορπίος. ὥραι ῥ'. καὶ τότε μετὰ
 ὥραν ῥ' τὸ Θυτήριον ἀνατέλλει. εἴτα ὁ Τοξότης. ὥραι ῥ', τοῦ
 25 Θυτηρίου ὥραι δ'. εἴτα Αἰγόκερος. ὥραι ιβ', τοῦ Θυτηρίου
 ὥραι 5'. Ὑδροχόος. ὥραι ιδ', τοῦ δὲ Θυτηρίου ὥραι ῥ'. εἴτα

4 καὶ ante δ Ald, om AM || 5 αὐτοῖς scripsi: αὐτοὺς AAld, αὐτοῖς M;
 χριτὰς coni Bekker | ὥς om Ald | πεποιθῆσιν A, om Ald || 6 ἐν om AAld |
 τῷ scripsi: τοῖς AMald | ὁ. (δίδοται add Ald) βουλομένοις AMald | δι-
 καιωτάτην A || 7 τηρεῖν καὶ A: τηροῦσι καὶ M, τηρῶσι καὶ Ald || 7,8 εὐγν.
 μαρτ. τὸ πῦρ ὁμ. Ald || 9,10 om AAld || 11 ὀλίγον om M || 11,2 α. τοῦ ἐπ'
 ὀλίγον χρ. τοῦτο Ald || 12 ἐπὶ γῆς AAld || 13 αἰρείεται om M | τὸ δὲ
 ἀντ. αἰείρ. ἤγουν Ald || 14 πῶς AM | πῶς δὲ τὸ ἐν. Ald | περιφορὰς A |
 ἔχει ἐπέχει A | ἐπάγει καὶ om Ald || 15 sqq. scholia deinceps hoc ordine
 scripta in M, ad v. 404. 405. 403. 410 (p. 420, 19). 411 (marg int). 408. 410
 (p. 420, 15 [marg ext]) || 15 κέλευθοι om M | καὶ om Ald || 18 ἔλαβε Ald ||
 19 seclusi | κύκλου καὶ om M | ἡ πόλου Ald || 19,20 ὥσπερ καὶ τὸ Θ. τοῦ
 Ald | Θ. τε τοῦ A || 20 οὗτος Ald | λέοντος AAld || 21,22 ζυγὸς AAld || 22
 post Σκ. Ald ἰδοὺ || 23 ὀγδόην Ald | ὁ om AAld | ι' (pro ῥ') Ald || 24,5 τοῦ
 Θ. ὥραι 5' om Ald | δ' — Θ. ὥραι om A || 24 εἴτα et ὥραι om Ald || 25 ὁ
 ante Ὑδρ. A | ὥραι post Ὑ. om Ald | τὸ δὲ Θυτήριον A | τοῦ — ῥ' om Ald

Ἰχθύες. ὥραι ις', καὶ τοῦ Θυτήριον ὥραι ι'. καὶ ὁμως ι' ὥρας ποιῆσαν δύεται τὸ Θυτήριον, ὃ δὲ Τοξότης ις' πάλιν ὑπέργειός ἐστιν. οὕτως εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ Ἀρκτοῦρου πορεύεται. καὶ τὸ μὲν θᾶπτον δύνει, ὃ δὲ μέλλοντας ἔχει τὰς περιφοράς.

407. ἐσπερίην δὲ ἄλλα: τὴν δύσιν λέγει.

408. ἀρχαίη νύξ: ἀρχαιοτέρα γὰρ καὶ πρεσβύτερα τῶν θεῶν καὶ παρ' Ἡσιόδωι (Theog 123) 'ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο'. φασὶ δέ τινες, ὅτι μυθικῶς τι ἐπιψάων καὶ φυσικῶς ἄπτεται, ὅτι ἡ νύξ ὀδυρομένη τὴν τῶν ἀνθρώπων ταλαιπωρίαν τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζᾶλης σημείον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιος (ἐν) Αἰγοκέρωτι τῷ Τυβί μηνί, ὃς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος, ὅτε καὶ ἐν χειμῶνι πνεῖ ὁ νότος (p. 397, 21). § ἡ ἀρχαίη νύξ ἡ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς τοῦ κόσμου διατυπώσεως (cf 1. 7).

410, 1. κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνηι νῆες ἀπὸ φρενός: αἱ νῆες γὰρ ἀποφθειρόμεναι —. § ἐκείνηι ἤγουν τῇι νυκτί. § οὐκ ἀρέσκονται αὐτῇ. ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀλλ' ἄχθεται ἐφ' οἷς κινδυνεύουσι κατὰ τὸ πέλαγος οἱ ἄνθρωποι.

σχεδαννύμεναι σκορπιζόμεναι τῇι νυκτί.

ἀπὸ φρενός: οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτῇ, ἀποθύμιαί εἰσιν.

411. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει: τὸ βιωφελές γησιν, ὃ προεῖπομεν (cf p. 397, 16), καὶ φυσικώτατα ἄπτεται. ἡ δὲ νύξ, φησί, πανταχόθεν πολλὰ τεκμήρια ἐπιδείκνυται ἐποικτείρουσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς περικλυζομένους καὶ κινδυνεύοντας· δι' ὧν γὰρ ἐπιδείκνυσι, προεπισκέπτεσθαι τὰ μέλλοντα ποιεῖ. § τὸ δὲ παλιρροθίους (412) τοὺς περικλυζομένους ἀνθρώπους τοῖς κύμασιν· ῥόθια γὰρ τὰ κύματα. κυρίως δὲ αἱ τοῦ κλυδῶνος

1 ἡ (pro i priore) Ald quae pergit ὁκτὼ οὖν ὥρας π. || 2 ὃ δὲ ἀρκτοῦρος Ald || 2, 3 ις' ὑπέργειος μὲν γὰρ οὗτος, ὑπόγειον δὲ ἐκεῖνο καὶ ἐναντίον τοῦ του πορ. διὸ καὶ τὸ Ald || 5 ἐσπερίαν Ald || ἄλλα δὲ AAld || 6 γὰρ ἐστι Ald || καὶ πρ. om AAld || 7 δ' om M || 8 ἐγένετο A || 9 δ' A, ὅτε Ald || ἡ om A || 10, 1 καὶ τοῦ πάθους σ. AAld || 11 ἡλ. ἐστιν ἐν Aty. Ald || 12 Ἰανουάριος AM || 13 ὁ νότος ante ἐν γ. Ald || 13, 4 ἡ — διατυπώσεως om AAld || 15 κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνηι om AAld || νῆες ἀπὸ φρενός om M || 16 ναῦς M || γὰρ om M || 17 ἀπὸ τοῦ ἐν. om Ald || 18 οἱ ἄ. ante κατὰ AAld || 20 lemma om A || 21 scholia coniunxit A || πιφάσκει AAld || 21—23 ἤγουν τὸ β. ὡς γὰρ

πρ. καὶ φυσικῶς ἄ., ὅτι ἡ ν. πολλὰ τ. Ald || 22 φυσικό A, φυσικότητος M, φυσικῶς Ald || 23 ἐπιδείκνυσιν οἰκτείρουσα AAld || 25 προῖοις Ald || 26 τε pro τοὺς A, τοὺς om Ald || 26, 7 τοῖς κύμασιν om AAld || 27 τὰ ρεύματα AAld

ορμαί. ὅταν οὖν συννεφῆς ὁ ἀήρ ᾗ, φανῇ δὲ τὸ Θυτήριον καθαρόν καὶ ἀνέφελον, τὰ δὲ ἄνω πρὸς βορέαν αὐτοῦ πυκνο-
νεφῇ [καὶ] κατέχεται, οἷα πολλάκις γίνεται, μάνθανε παρ'
αὐτὰ χειμῶνα ἐσόμενον. § ἐνιοι δὲ τὸ εἰλυμένον (413) εἰλυ-
5 μένω(ι) γράφουσι καὶ συνάπτουσιν αὐτὸ τῷ πελάγει, ἢ ᾗ
οὕτως ὅπως μὴ ἐγκλεισμένος ᾗ τῷ πελάγει. σημεῖον δὲ
φησιν αὐτὸ εἶναι τοῦ νότου πνέοντος.

413. τῷ μὴ μοι — εἰλυμένω(ι) ᾗ, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ὅν
ἐστίν. διὸ σημεῖον ἔχει ὁ στίχος (cf Proleg editionis p. XII).
10 § ὁ νοῦς· μὴ δὴ, φησὶν, ἐν πελάγει μέσῳ ὧν τῶν πλησίον τοῦ
Θυτηρίου καὶ ἀνωτέρω ἄλλων ἀστέρων ὑπὸ νεφελῶν κεκαλυμ-
μένων εὐχου αὐτὸ ἐν μέσῳ οὐρανοῦ ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον
ἰδεῖν· τότε γὰρ σφοδρὸς χειμὼν ἔσται· ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸ τὸ Θυ-
τήριον σφόδρα πλησιάζει αὐτῷ τῷ νότῳ, διὰ τοῦτο ὁ νότος
15 κάτωθεν αὐτοῦ πνέων τὰ ἐπιόντα εἰς αὐτὸν νέφη προανα-
στέλλει καὶ ἐπιπροσθεν ἀνωτέρω ἐπωθεῖται τὰ νέφη, αὐτὸ δὲ
ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον μένει. μὴ οὖν, φησὶν, ἐν μέσῳ πε-
λάγει ὧν εὐχου ἰδεῖν τὰ μὲν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄστρα κεκαλυμμένα
νέφεσιν, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον· τότε γὰρ χειμὼν καὶ ῥότοιό τε
20 δεινὸς ἀήτης, ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
(fortasse 'Epimenides', cf Cat p. 237 b 263 b). τὸ δὲ Θυτήριον
τρισὶ μέρεσιν ὑπέργειον, πέντε δὲ ὑπόγειον· κατηστέρισται γὰρ
ὁ Ἀρχτοφύλαξ ἐν τῷ βορείῳ, τὸ δὲ Θυτήριον ἐν τῷ νοτίῳ.

εἰλυμένον ἄλλων· τουτέστιν ἐκ νεφελῶν ἄλλων εἰλυ-
25 μένον τὸ Θυτήριον'.

415, 6. ὕψι — μάλλον κυμαίνοντι· καὶ μάλλον τὰ ἐν

1 συννεφῆς ἐστίν ὁ ἀήρ A || 2, 3 ἄνω νέφη κατέχε(η) Ald)ται (mediis
omissis) AAld || 3 seclusi | γίνεται AAld: -ονται M || 3, 4 μὴ χειμῶν ἔρχεται
παρ' αὐτόν (παραντίκα Ald) AAld || 4 εὐλυμένον A, κεκλυμένον Ald || 5 αὐτὸ
ante τῷ om AAld || 5, 6 ἢ — πελάγει om AAld || 7 αὐτοῦς (sic) A | εἶναι
om Ald | τοῦ om AAld | νότοιον A | πνέοντος Ald || 8, 9 schol om Ald ||
8 τῷ A | εἰλυμένον ἄλλων εἰλυμένον ᾗ A | ὁ pro ὅν A || 10 ὁ νοῦς
de Ald, om M | μὴ μοι ἐν τῷ π. A | μηδεὶς φ. A | μέσῳ om AAld || 11 ἀνω-
τέρων M | νεφέλη Ald || 11, 2 κεκωλυμ(μ)ένον A, -ων M || 12 τοῦ οὐρ.
Ald || 14, 5 ὁ νότος κάτωθεν πνέων (omisso αὐτοῦ) post νέφη Ald | δ. τ.
ὅταν τὰ ἐπιόντα M || 15—17 post πνέων Ald ἀποπέμψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτά,
αὐτὸς δὲ μένη ἀνέφελος, καθεῖνο ἀνέφελον μένει || 15, 6 προαναστέλλει —
νέφη om A || 17 καὶ εὐσύνοπτον om AAld || 18 κεκαλυμμένα A || 19, 20 νό-
τος ὅτε (ὁ Ald) δεινὸς AAld || 20 ὅστις ὄρ. Ald | ὁμαρτῇ A | ὁμαρτεῖ δ'
αὐτὸς ὁ δεινὸς Ald || 21 — p. 422, 2 (τὸ — νέφει) om AAld || 24, 5 schol om
M || 25 δὲ post εἰλ. Ald

ὑψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἔσκεπασμένα μέλανι καὶ δεινῶι νέφει· φιλεῖ γὰρ προαναστέλλειν ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος τὰ ὑπερκείμενα νέφη καὶ πυκνοῦν.

418. ἐπὶ σῆμα τιτύσκει· τουτέστι 'σημεῖον αὐτὸ ποιεῖ ἐπὶ νότον'.

ἄλλως. ἐπὶ τῷι σημεῖῳ τοῦ Θυτηρίου φοβοῦ πνέοντα νότον, ἕως ἂν ἐπιστρέψαντος αὐτοῦ βορέου αἰσθήσῃ καὶ γνώσῃ.

420. οἷ δ' εἰ μὲν κε πίθωνται· οἱ δὲ ναῦται, ἐὰν μὲν πιστεύσωσι τῇι νυχτὶ καθήκοντα καὶ ὠφέλιμα δηλοῦσῃ, καὶ εὐθὺς τεκμήριον ἰδόντες, ὅτι ταραχὸς ἔστι(α) τῶν ὑδάτων, κοῖφα 10 πάντα τὰ ἐν τῇι νηϊ ποιήσονται καὶ ἄρτια (τὰ) πρὸς σωτηρίαν τείνοντα. λέγει δὲ κοῦφα (421) πρὸς τὸ ὑποχαλάσαι τοῖς τοῦ ἀρμένου ποσὶ καὶ μὴ φιλονεικεῖν ἐναντίοις πνεύμασιν. ἔστι δ' αὖθις, ἣν χαλαῖ πόδα' Εὐριπίδης (Orest 707). τὸ δὲ ἐξῆς· ὁ πόνος καὶ τὸ κακὸν ἐλαφρότερον καὶ εὐχερέστερον ἔσται. 15

424. αὕτως ἀπρόφατος· ἀπροσδόκητος. καὶ διαταράξει τὰ ἄρμενα μὴ χαλασθέντα, ἀλλ' ἐναντιούμενα τῷι κακῷ. τότε οἱ μὲν πλέοντες ἔσθ' ὅτε καὶ ὑποβρύχιοι καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ πλέουσιν οὐκ ἐπὶ νηὸς ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων φερόμενοι, ἔσθ' ὅτε καὶ, ἐὰν ἐπιτύχῃσι τοῦ Διὸς παριόντος, (σώ- 20 ζονται). τοῦτο δὲ ὡς ἐν θαύματι, ὅτι 'εἰ μὴ ἄρα αὐτὸς ὁ Ζεὺς παριὼν τύχη καὶ εὐχομένοις ἐπέλθῃ καὶ τοῦ βορέου ἡ δύναμις ἐναντίον τῷι νότῳ πνεύσασα διασκορπίσῃ τὰ νέφη καὶ αἶθρα ποιήσῃ' (πνεύσας γὰρ ὁ βορέας ἀεὶ σκεδαννύει τὰ νέφη. Όμηρος (Π XV 171. XIX 358) 'αἶθρηγενέος βορέας'), οἱ τότε πολλὰ 25

1—3 κυμαίνοντι φιλεῖ πρ. κτλ. omnibus anterioribus omissis AAld | 2 προπέμπειν Ald | μέλλων πνεῖν AAld | 3 καὶ πνεῖν post v. A, om Ald | 4 πολλὰ γάρ pro lemmate A, πολλάκι γάρ Ald | 6 ἄλλως om AAld | δὲ post ἐπὶ A | φοβοῦ τοίνυν ἐπὶ τ. σ. Ald | 7 ἐ. τοῦ β. AAld | καὶ γνώσῃ om AAld | 8 κεν Ald | πείθονται AMald | 9 δηλώσῃ A | 10 εἰδότες A Ald | ταραχὴ AAld | ἔσται Ald | 11 τὰ π. Ald | τάντῃ AAld | ποιήσονται A Ald | καὶ ἄρτια om AAld | 12 τείνουσι Ald | ἐγχαλάσαι AAld | 13 καὶ om A | φ. τε A | ἐναντίον τοῖς πν. AAld | καὶ (om A) ὁ πόνος ἐλαφρότερος ἔσται post πν. AAld | 13, 4 ἔστι — Εὐρ. om AAld | ἔστι δὲ M | 16 omisso lemmate εἰ δὲ μὴ ἀπρόσφατος, ἤγουν ἀπροσδόκητος, ἐμποιεῖται καὶ δ. Ald | 17 κακῷ M | 18 δὲ οἱ πλ. Ald | ἔστιν ὅτε ὕ. AAld | 20 δὲ pro καὶ Ald | 20, 1 φύονται Ald, om AM | 21 φησὶν post θ. Ald | ὁ Z. αὐτὸς A | 22 ἐπέλθῃ MAld | εὐχόμενος ἀπέλθοι A | 23 ἐναντίον Ald: -λω AM | τῇ τοῦ νότου AAld | πνεύσοι καὶ διασκορπίσοι A, -η καὶ -η Ald | αἶθραν Ald

παθόντες πάλιν ὀρώσιν ἀλλήλους ἐν τῇ νηϊ' (426—9). οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἴσασιν, ὅπου εἰσίν.

431—5. εἰ δέ κεν ἐσπερίης —: ἐὰν δὲ μεσουρανήσῃ ο τοῦ Κενταύρου ὤμος, ὀλίγη δὲ περὶ αὐτὸν ἀχλὺς ἦι, ἤτοι τὸν
 5 ὤμον ἢ τὸν Κένταυρον, τὰ δὲ ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ σημεῖα ὅμοια ἦι, οὐ χρεὶ σε νότον φαντάζεσθαι, ἀλλ' εὐρον. τῷ δὲ προτέ-
 ρης (432) συνυπακουστέον 'θαλάσσης'. τὸν γὰρ ὀρίζοντα καὶ ὠκεανὸν καὶ θάλασσαν καλεῖ. ἀχλὺν δὲ τὴν ἐκ τῶν νεφῶν ἀορα-
 σίαν. § ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ νοτίου Κενταύρου ὤμος
 10 τοσοῦτον ἀπέχηι τῆς ἀνατολῆς ὅσον καὶ τῆς δύσεως (ἀντὶ τοῦ
 'ὅτε μεσαίτατός ἐστι καὶ μεσημβρινός') καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Κέν-
 ταυρον κατὰ πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα περιβάλλῃ ἐκ νεφῶν ὀλίγη
 ἀορασία, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ τὰ προειρημένα
 σημεῖα ἀποτελεῖ ἡ νύξ, οὐκέτι (φησὶν) ὀφείλεις νότον προσ-
 15 δοκᾶν, ἀλλὰ τὸν εὐρον ἐπιτηρεῖν, ὃς ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατο-
 λῆς πνεῖ.

433. ἀτὰρ μετόπισθεν: μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς διασαφη-
 θῆναι τὸν Κένταυρον ἐπὶ τῷ λάμποντι Θυτηρίῳ· εἵπομεν γάρ,
 ὅτι, ἐὰν ἦι αὐτὸ μόνον ἀνέφελον, τὰ δὲ ὑπεράνω αὐτοῦ νεφε-
 20 λώδη, ταῦτά φησι τὰ ἰοικότα σήματα. § τὸ δὲ εὐροιο (435)
 ἐλληγισμός, ἀντὶ τοῦ 'εὐρον ἄνεμον'. λοιπὸν 'ὡς πνευσόμενον'
 περισκοπεῖν.

436. δῆεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο: ὁ Κένταυρος δυσὶν ὑπο-
 κέχλινται ζωιδίοις· τὰ μὲν γὰρ ἀνδρὶ εἴκελα αὐτοῦ ὑπὸ τῷ Σκορ-
 25 πίῳ κεῖται πρὸς ἀνατολὰς, τὰ δὲ ἵππῳ παραπλήσια ὑπὸ ταῖς
 Χηλαῖς πρὸς δύσιν. αὐτὸν μὲν οὖν Ἑρμιππος Χείρωνά φησιν
 (fr 82 M.) εἶναι, τὸ δὲ Θηρίον σύμβολον θήρας, τὸ δὲ Θυτήριον
 τοῦ Πηλέως γάμου σημεῖον.

1 οὐ ΔAld: οὔτε M || 1, 2 ἴσασιν ἀπὸ A, ἴσ. ὑπὸ Ald || 3 ἂν δὲ μεσουρα-
 νίῃ Ald || 4, 6 εἴη Ald || 6 τῷ Ald: τὸ AM || 7 συνυπακουστέον Ald | ὠρί-
 ζοντα M || 8, 9 ἀχλὺν — ἀορασίαν om ΔAld || 9 ὁ post K. ΔAld || 10 ἀπέχει
 Δ || 11 καὶ μεσ. om ΔAld || 12 τὸ Ald: om AM | περιβάλλει M | νεφελῶν A
 Ald || 13 δὲ post ταῦτα ΔAld || 14 ἀποτελοῖη ΔMAld | οὐκ ἔτι M | ὀφείλεις
 om ΔAld || 15 ἀλλ' αὐτὸν ΔAld || 17 ἀτὰρ Δ || 17, 8 διασαφῆ (-εἰ Ald) εἶναι
 ΔAld || 18 δὲ pro γὰρ Ald || 19 ὅτι ἂν εἴη ΔAld | ὑπεράνω δὲ Ald || 19, 20 ν.
 ἔψεται τὰ ἐ. σημεῖα Ald || 20—22 (τὸ — περισκοπεῖν) om ΔAld || 23 δελίης
 (δῆεις Ald) δ' ἄστρον pro lemmate ΔAld || 23, 4 ζωδίοις ὑποκ. ΔAld ||
 24 ἴκελα ΔAld || 25 πρὸς ἀνατολὰς om A || 26 πρὸς δύσιν om A || 26—28 cf
 Robert p. 222 sqq.

δύο ὑποκείμενον ἄστροις: ὁ γὰρ Κένταυρος δύο ἐπί-
 Cat p. 264 b sq. κείται ζωιδίοις, Σκορπίω καὶ Χηλαῖς. § οὗτος δὲ ὁ Χείρων,
 ὁ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατοικήσας, δικαιοσύνη πάντας ἀνθρώπους
 ὑπερβάλλων καὶ παιδεύσας Ἀσκληπιόν, τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνος,
 καὶ Ἀχιλλέα (τὸν) Πηλέως τὴν ἱατρικὴν καὶ Ἰάσονα πρὸς τιμὴν 5
 κατηστερίσθη. § τὸ δὲ ἐσφῆκωται (441) δυσάποσπάστως ἀσφα-
 λῶς ἐστήρικται, ἐνήρεισται.

440. ἐν δὲ οἱ ἀπρίξ: ἐνταῦθα συνείληφε σῶμά τι ἀδιάρ-
 θρωτον, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Θηρίον προσηγορεύθη.

441. ἐληλάμενον: ἐνηρημένον ἐνηρμοσμένον τε. § τῷ δὲ 10
 λέγειν ἄλλο — Θηρίον (442) οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν Κένταυρον
 ἀντιδιέστειλεν (ἄτοπον γὰρ Θηρίον λέγειν τὸν Χείωνα, τὸν πάν-
 των Κενταύρων δικαιότερον καὶ λογιώτερον), ἀλλὰ πρὸς ἀντι-
 διαστολὴν τοῦ Σκορπίου, ὃς ὑπέρκειται τοῦ Κενταύρου, τὸ ἄλλο
 εἶπε Θηρίον· ἄμεινον γὰρ οὕτως ἀκοῦσαι. 15

443. ἄλλο περαιόθεν: νῦν περαίνην τὴν ἀνατολὴν λέγει.
 Ὅμηρος (Od XXIII 243) ὅτι νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν.
 λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις· πέρα γὰρ ἐστὶ τῆς γῆς. § τὸ
 δὲ ἔλκεται σφόδρα κυριολεκτήσας εἶπεν· λίαν γὰρ καὶ πάν
 ἐπὶ μήμιστον ἐκτέταται ἡ Ὑδρα, ὡς τριῶν ζωιδίων μοῖρας 20
 ἐπέχειν, τοῦ τε Καρκίνου καὶ τοῦ Λέοντος καὶ τῆς Παρθένου.
 § τοῦτο δὲ τὸ ζωίδιον οἱ Ἕλληνες Ὑδραν ἐκάλεσαν τὸ ζῶιον, ὃ
 κατηγωνίσσατο ὁ Ἡρακλῆς. οἱ μέντοι Αἰγύπτιοι Νεῖλον εἶναι
 τοῦτο τὸ ἄστρον λέγουσι καὶ λόγους σφόδρα πιθανοὺς παρέχον-
 ται· ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ ζωιδίου ἐστὶ περὶ τὴν ἰε' μοῖραν τοῦ 25

1 ἄστροις om M || 1, 2 δύο — οὗτος om Ald || 2 οὗτος Cat: αὐτὸ
 A, αὐτὸς A, ὁ Ald || 3 ὁ om Ald | post δικ. Ald συνέξῃ καὶ παιδ. || 3, 4 ἀν-
 θρώπους ὑπερβάλλων om A || 4 κ. παιδεύσας καὶ A || 5 καὶ alt om A | ἰά-
 σονι M || 6 καὶ ἀσφ. Ald || 7 ἐστήρικται ἐνήρεισται A: ἐστήρ. ἐρήρεισται
 Ald, ἐνήρεισται M || 8 ἀντία δει(δι Ald)νωτοῦτο AAld | συνέλαβε Ald ||
 10 ἄλλο μὲν ἐσφ. τὸ λέγειν AAld | ἐληλάμενον ἐνηρητ. ἐνηρμ. τε om
 AAld | τῷ scripsi: τὸ AAld || 11 καὶ pro οὐ A || 12 λέγει AAld || 13 κένταυ-
 ρον A | λογικώτερον M, λογ. καὶ δικ. A, λογιώτερον καὶ δικαιοτάτον Ald ||
 15 Θηρίον εἶπεν Ald || 16 ἄλλο et νῦν om AAld | λέγει τ. ἀν. καὶ AAld ||
 17 ἐν om AAld | περαίη Ald | δολιχὴ Ald, om A | σχέθεν om Ald || 18 πέ-
 ρατα M | εἰσι M | τῆς γῆς ante ἐστὶ AAld || 20 ζωιδίων AM || 21 τοῦ II. A ||
 22 γὰρ pro δὲ AAld | τὸ ζῶιον prius Ald | οἱ om M | τὸ ζῶιον om Ald |
 ζῶιον AM || 22, 3 ὅπερ Ἡρ. κατηγ. AAld || 24 τοῦτο post ἄστρον AAld, quae
 deinde Ὑδρην μιν καλέουσι λ. | σφόδρα om AAld | π. προσφέρουσι A, π.
 προφέρουσι Ald || 25 ζωιδίου Ald | τὴν ἱερὴν μ. Ald

Καρκίνου περὶ τὸν Ἐπιφῶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς . . . τὸ μέσον αὐτοῦ ποιεῖται τοῦ σώματος τὸν Λέοντα τῷ Μεσορῇ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Αὐγουστος, ὅτε τὸ μεσαίτατόν ἐστι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. τὰ δὲ τελευ-
 5 ταῖα αὐτοῦ περὶ τὴν Παρθένον· τοῦ γὰρ Θωῶ, ὅς ἐστι Σεπτέμβριος, τὰ τελευταῖα εἰσι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὑφείλει εἶναι τοῦ Κενταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς ἢ τὸ τέλος αὐτῆς (τῷ γὰρ Φαωφί παύεται ὁ Νείλος, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτώβριος), ἄλλως τε καὶ ὁ
 10 Κόραξ ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τοῦμφανὲς ἡμῖν παρίστησιν· καὶ γὰρ τῆς χροιάς αὐτοῦ, τοῦ Κόρακος δηλονότι, μελανούσης νοοῦμεν, ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ Νείλος. καὶ ὁ Κρατῆρ δὲ οἰκείον πηγῇ ἢ ποταμῷ, ἄλλου <δὲ> ζῶιον ἄλλοιον. § τὸ δὲ περαιόθεν ἤτοι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἢ ἐκ τῶν πέραν
 15 καὶ πόρρω τοῦ Κενταύρου.

449. εἶδωλον Κόρακος: τινὲς φασὶ τὸν Κόρακα θερά- Cat p. 267 b sqq.
 ποντα Ἀπόλλωνος ὄντα ἢ αὐτοῦ τοῦτον πεμφθῆναι σπονδῶν χάριν ἐκ τινος, φησί, καθαρὰς κρήνης ἐν κρατῆρι κομιοῦντα ὕδωρ. ἰδόντα δὲ συκὴν ὀλύνθους ἔχουσαν ἀναμείναι, μέχρις ἂν
 20 πεπανθῶσιν. φαγόντα δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀμάρτημα συννοήσαντα ἀρπάσαντα τὸν ὕδρον ἐκ τῆς πηγῆς ὁμοῦ τῷ κρατῆρι φέρειν καὶ λέγειν, ὥς διεκωλύετο ὑδρεύσασθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπόλλωνα δὲ γνόντα τὸ ἀληθὲς τὸν μὲν εἰς ὄρνεον μεταμορφῶσαι καὶ ποιῆσαι διψᾶν περὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ὀπώρας. κατηστερίσθη δὲ
 25 πάντων τὰ εἶδωλα.

450. ναὶ μὴν καὶ Προκύων: λοιπός ἐστιν ὁ Προκύων

1—3 (Ἰούλιος — Ῥωμαίους) om Ald || 2 corrupta; lacunam post ἀρχὰς signavit Bekker || 3 μεσορῇ M; μεσορί Bekker || 5 τὸ γὰρ γῶθ A, τὸν θῶθ Ald || 5, 6 σεπτέμβριος A | post Σ. Ald ὅτε καὶ τὰ || 7 αὐτοῦ ΔAld | περὶ τ. Ald || 8 αὐτοῦ A | φαωφί A || 9 κατὰ P. om M | ὀκτώμβριος A || 11 δηλονότι ante τοῦ ΔAld || 11, 2 μελαίνης οὐσης coni Bekker || 12 δὲ νοοῦμεν A || 13 οἰκείος τῇ γῇ omisso ἢ ποταμῷ Ald | ποταμοῦ A | ἄλλον — ἄλλοιον om Bekker || 13—15 (τὸ — Κενταύρου) om ΔAld || 16, 7 θερ. — ὄντα delet Robert (p. 188) | 17 τοῦτον om ΔAld || 18 φησὶν scil is quem exscribo | φησὶν (om Ald) κρήνης κομιοῦντα καθαρὸν ὕδωρ ἐν κρ. ΔAld || 19 συκὴ A | μέχρι Ald | ἂν om ΔAld || 20 συννοήσαντα corr Wilam: συνθήσαντα AM, συνθήσαν (sic) Ald || 21 ἀρπάσαντος A | τὸ ὕδωρ (τε ὕδωρ Ald) ἐκ πηγῆς ΔAld || 22, 3 ἀπόλλωνος — γνόντος A || 23 αὐτὸν post ὄρν. Ald | εἰς ὄρνεον μεταμ. καὶ delet Robert || 24, 5 κατηστερίσθη — εἶδωλα om ΔAld || 25 post εἶδ. M ἕως ὅδε τὰ τῆς ἀστροθεΐας: traieci ad p. 426, 12, om Ald || 26 ὁ om ΔAld

ὑπὸ τοῖς Διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπεὶδὴ πρὸ τοῦ Κυνὸς ἐώϊαν ποιεῖται ἀνατολὴν ἐν τῷ δι' Ἑλλάδος κλίματι, ὅτι τοῦ Κυνὸς ἀνατολικώτερός ἐστιν. ἀστέρων δὲ ἐστὶν ἰ λαμ-
 Cat p. 270 b sq. πρῶν οὗτος, ὧν εἰς ὁμωνύμως Προκύων. § οὗτος δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου Κυνὸς ἐστὶν. Ὁρίωνος δὲ κύων. καὶ λέγεται διὰ τὸ φιλοκύνηγον. εἶναι ταῦτα αὐτῷ παρατεθῆναι τὰ σημεῖα· καὶ γὰρ Ἄρκτος συνοραῖται καὶ (ἄλλα) Θηρία παρ' αὐτῷ. § οὗτος δὲ ὁ Προκύων ἔσχε τὴν ὀνομασίαν, οὐχ ὅτι τὴν θέσιν πρὸ τοῦ Σειρίου ὧν πρώτην καὶ ὑψηλὴν ἔχει, ἀλλ' ὅτι βορειότερος ὧν τὰς ἀνατολὰς πρὸ αὐτοῦ ποιεῖται. ὑπὸ δὲ τοὺς Διδύμους ἐστὶ καὶ καλὰ φαίνει· ἐκ γὰρ ἀστέρων λαμπρῶν σύγκειται.

ἕως ὧδε τὰ τῆς ἀστροθεσίας.

451. ταῦτά κε Θηήσαιο· ταῦτα τὰ προειρημένα θεωρήσεις (ἂν) τῶν ἐνιαυτῶν ἀννομένων ἐφεξῆς κείμενα καὶ κατὰ τάξιν τὰς αὐτὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα. ἡ Παρθένος αἰετῶν αὐτῷ καιρῷ καὶ δύεται καὶ ἀνατέλλει. ὡσαύτως καὶ ὁ Λέων καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἀπλανῆ. τοῦτο οὖν εἶπε πρὸς τοὺς πλάνητας, ὅτι ἄτακτοι ἐκεῖνοι καὶ οὐ τὴν αὐτὴν πορείαν ὠρισμένην ἔχουσι καὶ περιφοράν, τὰ δὲ ἑξῆς (452) καὶ κατὰ τάξιν κείμενά εἰσιν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐκ ἔχουσι τάξιν τῆς θέσεως τοιαύτην, ἀλλὰ πλανώμενοι καὶ μετανάσται εἰσιν.

454. οἱ δ' ἐπιμιξῆ ἄλλοι πέντε· προειπὼν περὶ τῶν ἀπλανῶν μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον. εἰ δὲ τούτους φησὶν εἶναι, δῆλον ὑπεξαιρούμενος ἥλιον καὶ σελήνην· οὗτοι γὰρ οἱ δύο τὸ ἀνάπαλιν πορεύονται (ἀπὸ γὰρ Καρκίνου ἐπὶ Λέοντα καὶ ἀπὸ Λέοντος ἐπὶ Παρθένον), οἱ μὲντοι ἄλλοι ἀτάκτως φέρονται, ἔστι δὲ ὅτε ἰστάμενοι καὶ ὑποποδίζοντες·

1 τῶν διδύμων M | 3 ὅτε AAld | δέκα Ald | 5 λέγεται post δὲ AMAld: traieci ut Cat | 5, 6 κύων ἐπεὶδὴ φιλοκύνητος ἦν (διὸ καὶ add Ald) ταῦτα A Ald | 6 παρατεθῆναι Cat: περιτεθῆναι AM, περιτέθειται Ald | 7 supplevi e Cat | 7—11 οὗτος — σύγκειται om AAld | 12 om AAld: huc traieci, cf ad p. 425, 25 | 13 τε θ. A | post θ. Ald πληρώσας τὰ περὶ τῆς ἀστροθεσίας ἐμφέρει λέγων | 15 δύνοντα Ald | ἡ τε γὰρ Π. Ald | 16 καιρῷ MAld: καὶ β' A | ἀνατέλλει καὶ δύνει AAld | ὡς αὐτως. M | 16, 7 καὶ ὁ λ. ὡς. Ald | 18 ἄτακτον M | οὐ om A | 18, 9 αὐτὴν ὥρ. ἔχ. φοράν. τὰ AAld | 19 ἑξῆς καὶ om AAld | 20 πλανῆται A | 21 ἀλλὰ — εἰσὶν om M | 22 ἄλλοι πάντες AM | 23 νῦν om M | εἰ δὲ M | 24 δηλονότι Ald | corr Bekker: ὑπεξαιρούμενον A, -ενοι M, -ένου Ald | ἥλιον καὶ σελήνης Ald | 25 γὰρ alt om A | 26 οἱ δὲ AAld | 27 post φέρονται AAld πρότερον (ὅτε pro πρ. Ald) μὲν τοῦ ἡλίου προβαλόντος ρ' καὶ κ' (ρκ' Ald) μοίρας, ὅτε δὲ καὶ (καὶ om Ald) ὅπισθεν ἀπομένοντος omissis usque ad p. 427, 6 (ὁ δὲ —) omnibus

πολλάκις γὰρ [δ' ζῳίδια] εἰς ἐκ τῶν ἐ' ἀστέρων πρὸ τοῦ ἡλίου. ρ' καὶ κ' μοίρας προάγων οὐκέτι κινεῖται, ἕως οὗ (ἂν) ὁ ἥλιος ἐπιπροσθε γενόμενος ποιήσῃ αὐτὸν ὑποποδίσαι· καὶ γὰρ ρ' μοίρας, εἰτα π' καὶ πάλιν ἐλάττονας, ἕως οὗ (ἂν) ἀποστῇ αὐτοῦ τὰς
 5 αὐτὰς ρκ', καὶ πάλιν πρόεισιν οὕτως. κυρίως οὖν εἶπεν αὐτοὺς πλάνητας διὰ τὴν ἄστατον καὶ ἄτακτον φορὰν. § ὁ δὲ λόγος· οἱ δὲ ἄλλοι ἐ' πλάνητες ἐπιμύξ — (οὐδὲν ὅμοιοι —) δι-
 νεύονται ἀντὶ τοῦ ἀναμεμιγμένοι, οὐκ ὄντες ὅμοιοι τοῖς προ-
 ειρημένοις ἀπλανέσι, διὰ τῶν ἰβ' ζῳιδίων πλανῶνται'. § ἦτοι
 10 ἀναμεμιγμένοι ἢ ἀνάμικτοι τοῖς ἀπλανέσιν ἀστροῖς, οὐκέτι δὲ ὁμοίαν ἔχοντες τὴν φύσιν οὔτε τὴν λαμπρηδὸνα οὔτε τὴν θέσιν. ἢ ἄλλοι ἢ κατὰ ταῦτα ἢ κατὰ τὰς ἐνεργείας, φέρεσθαι δὲ αὐτοὺς διὰ τῶν ἰβ' ζῳιδίων (φησὶν). § τὸ δὲ παλινῳρα (452) πάλιν τὰς ὥρας ἄγοντα, ἢ πάλιν κατὰ τὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα.

15 455. πάντοθεν εἰδῶλων· παντόθεν φέρονται ἡρμοσμένην οὐκ ἔχοντες τάξιν. ἔχει δὲ οὕτως· ὁ οὐρανὸς ζ' ζώνας ἔχει οὐκ ἐπιψανούσας τοῦ ζῳδιακοῦ, ἀλλ' ἀπηρτημένας ἐξ αὐτοῦ. τὴν μὲν πρώτην ἔχει ὁ Κρόνος, τὴν δὲ δευτέραν ὁ Ζεὺς, τὴν δὲ τρίτην ὁ Ἄρης, τὴν δὲ τετάρτην ὁ ἥλιος, τὴν δὲ πέμπτην ἢ
 20 Ἀφροδίτη, τὴν δὲ ἕκτην ὁ Ἑρμῆς, τὴν δὲ ἑβδόμην ἢ σελήνη. καὶ ὁ μὲν ζῳδιακὸς κύκλος ἀνώτερος αὐτῶν ἐστι πάντων, αὐτοὶ δὲ εἰς ἰδικὸν κύκλον κεῖνται. ὑποκάτωθεν δὲ εἰσι τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου ταπεινότεροι τῶν ἀπλανῶν ἄλλοι ἐν ἄλλῳ ὕψει κατὰ τὸν ζῳδιακὸν κύκλον πλανῆται ἐκτρεπόμενοι τῆς ἴσης ὁδοῦ, δι'
 25 ἧς τὸν ἥλιον ἐπινοοῦμεν φερόμενον. καὶ ὁ μὲν Κρόνος εἰς ἑκα-
 στον ζῳίδιον ποιεῖ ἐνιαυτοὺς β' καὶ μῆνας ε' (μεῖζων γὰρ αὐτοῦ ἢ περιφορὰ), ὡς ἀνύειν πάντα τὸν ζῳδιακὸν κύκλον δι' ἐτῶν λ', τὸν δὲ Δία (φασὶ) δι' ἐτῶν ἰβ', τὸν δὲ Ἄρεα εἰς ἑκαστον ζῳίδιον ἡμέρας μὲ καὶ τὸν πάντα κύκλον ἀνύειν εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας

of Ach p. 44
Aetius p. 868 D.

1 cf Vitruv IX 4 (maxime § 11 sqq.) | διὰ τῶν ζῳιδίων coni Thiele || 4 ἐλαττώνας M || 8 ἀναμεμιγμένως Ald || 8, 9 τοῖς πρότερον α. A || 9 δὲ post διὰ AAld: om M | ζῳιδίων om M || 9—13 (ἦτοι — ζῳιδίων) om AAld || 12 ἄλλοι scripsi: ἄλλοις M || 13 ζῳιδίων AM || 13, 4 τῆς ὥρας AAld || 14 ἄγοντα om AAld || 15 ἡρμοσμένα Ald || 16 μὴ ἔχοντα AAld | ἔχει M: καὶ A; ἔχει γὰρ ὁ οὐρ. ζ' ζώνας οὐκ Ald || 17 τοῦ ζῳδιακοῦ corr Bekker: τῶ -ῶ AAld, τῶν -ων M | ἀλλ' — αὐτοῦ om AAld | ὦν ante τὴν Ald || 19 ἢ om AM || 20 ὁ om AM | ἢ om AM | καὶ om AM || 21 πάντων om M || 22 ἰδικούς κύκλους Ald | ὑποκάτω AAld || 23 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι δὲ Ald, ἄλλο AM || 24 πλανῆται scripsi: πλανῶνται AMald || 26 ποιεῖ Ald: om AM || 27 ὡς M: καὶ AAld | ἀνύει Ald, κύκλον om M || 28 supplēvi || 28, 9 ὁ δὲ Ζεὺς — ὁ δὲ Ἄρης — ἡμέρας οδ' ποιεῖ καὶ π. τὸν κύκλον ἀνύει εἰς β' ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας ε' Ald || 29 πάντα τὸν A

δ'. ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἕκαστον ζώιδιον ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν κύκλον εἰς ἑνιαυτὸν πληροῖ, ἡ δὲ Ἀφροδίτη εἰς ἕκαστον ζώιδιον καὶ ἡμέρας, ὡς τὸν πάντα κύκλον εἰς ἡμέρας τλς', ὁ δὲ Ἑρμῆς εἰς ἕκαστον ζώιδιον ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν πάντα κύκλον εἰς ἑνιαυτὸν. ἡ δὲ σελήνη μένει εἰς ἕκαστον ζώιδιον βε' ἡμέρας, ἐπειδὴ καὶ πάντων βραχυτέρος ἐστὶν αὐτῆς ὁ κύκλος, ὡς τὸν ἅπαντα ζωδιακὸν ἀνύειν αὐτὴν ἐν ἐνὶ μηνί. καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανητῶν διακόσμησις.

εἵπομεν δέ (? p. 128, 19 sqq., cf p. 432, 13), ὅτι ἡ σελήνη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀφανὴς ἡμῖν ἐστίν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου φωτιζομένη φανερά ἡμῖν γίνεται. καὶ ὅτε μὲν αὐτῷ πλησιάζει, πᾶσα καὶ φαίνεται, ὅτε δὲ αὐτοῦ χωρίζεται, κατ' ὀλίγον ἀπολήγει καὶ πάλιν [ὅσον πλησιάζει] ὥσπερ γεννᾶται. διὸ καὶ παρὰ τραγικοῖς (Aeschyl fr 457 N.² Eurip Phoen 175) Ἑλλίου θυγάτηρ λέγεται, διότι τὸ φῶς ἀπ' αὐτοῦ ἔχει.

456. οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρώων: ἐπειδὴ αὐτὸς τὴν διδασκαλίαν ἐποιήσατο τῶν Φαινομένων, ἀπ' αὐτῶν αὐτὰ διδάσκει, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Βωώτου τὴν Παρθένον (96), ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρκτου καὶ τοῦ Δράκοντος τὸν Ἐν γούνασι (63), καὶ δι' ὅλου ἀπὸ τῶν προεγνωσμένων καὶ παρακειμένων τὰ ἐξῆς ἐδίδαξεν. καὶ νῦν φησιν, ὅτι περὶ τῶν πλανητῶν οὐκ ἐστὶ τοῦτο εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ εἰς ἄλλους καὶ τοῖς πλησίον ἀφορῶν ἐκείνους ἂν εὖροις, ποῦ ποτε κείνται, ἐπειδὴ πάντες μετανάσται (457) καὶ φυγάδες καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ κείμενοι.

καὶ ἄλλως. ὥστε οὐκ ἂν αὐτοῖς σημειωθῆναι ἕκ τινος τῶν ἀπλανῶν, ὥσπερ τῇ κεφαλῇ τῆς Ἀνδρομέδας τὸν Ἴππον σημειούμεθα (205) καὶ τοῖς ποσὶ τὸν Περσέα (248)· οὐ γὰρ τῶν μενόντων εἰσὶν, ἀλλ' ἀντιφέρονται τῷ κόσμῳ.

2-4 (καὶ — ζώιδιον) om A || 2, 3 post '4φρ. Ald κατὰ τινὰς μὲν ἑνιαυσίαν, κατὰ δὲ ἐνίους ὀκτωμηνιαίαν τὴν περίοδον ποιεῖ, ὁ δὲ Ἑρμῆς εἰς ἕξ μῆνας καὶ ἡμέρας ἕξ τὸν ἴδιον κύκλον ἀπαρτίζει || 5 μένει om et ποιεῖ post ἡμέρας Ald | βε' scripsi, cf p. 12, 31: βλ' M, β' ἡμισυ A || 6 ὡς καὶ τὸν πάντα Ald || 7 ἀνύει ἐνὶ (omisso αὐτὴν) Ald | ἐνὶ om A || 9 εἴπ. δὲ ὅτι om Ald || 9, 10 αὐτὴ δὲ ἡ σελ. Ald | σελήνη om A || 10 ἀφαντος ἡ. AAld | ὑπὸ Ald: ἀπὸ AM | 11 πλησιάζει AMAld | πᾶσα om AAld || 12 τότε καὶ φαίνει Ald || 13 ὁ. πλησιάζει AMAld | ὥσπερ om Ald | δι' ὁ M | τοῖς τρ. Ald || 15 ἐπειδὴ τὸ AAld | ἐξ AAld || 16 αὐτὴν τὴν AAld || 17 ἐποιήσατο post Φαιν. AAld | ἀπ' αὐτῶν M: ἀπάντων AAld | αὐτὰ διδάσκει om AAld || 18 τοῦ Ἀ. Ald || 19 ἐν γούνασι M || 20 παρακ. καὶ προεγν. Ald | καὶ ante νῦν om AAld || 22 ἀλλήλους libri | ἀφορῶν ante καὶ AAld | αὐτῶν post πλησίον AAld | ἐκείνοις M || 23 πάντων M | καὶ φνγ. om AAld || 24 ταυτῷ AAld || 25 lemma om Ald, καὶ om M | ὅτε pro ὥστε A | αὐτὸν σημειώσαιο A | σημειώσαιτό τις Ald

457. ἐπεὶ πάντες μετανάσται· οἱ πλάνητες συμφέρονται μὲν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν καὶ ἀπὸ δύσεως ἐπὶ ἀνατολήν, κινουῦνται δὲ ἰδίαν τινὰ καὶ προαιρετικὴν κίνησιν διὰ τῶν ἰβ' ζωιδίων ἐναντιοὶ φερόμενοι, τουτέστιν ἀπὸ δύσεως
5 ἐπὶ ἀνατολήν πορευόμενοι.

458. μακροὶ δὲ σφειων εἰσὶν· μακροὶ δὲ καὶ πολλοὶ κυκλουμένων αὐτῶν οἱ ἐνιαυτοὶ ἔσονται, καὶ σφόδρα πολὺς ὁ χρόνος, καὶ μεγάλα τὰ τεκμήρια ἀπόπροθεν καὶ ἐκ τοῦ διεστηκέναι αὐτῶν κατὰ τὴν περιφορὰν συνερχομένων καὶ εἰς ταῦτο συνιόντων.
10 αἰνιττεται δὲ εἰς τὸν εἰρημένον ὑπὸ τῶν φυσικῶν καὶ φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν, ὧν ὁ δοκιμώτερος ὁ Πλάτων (Tim p. 39 D)· τότε γὰρ εἶπον μέγαν ἐνιαυτόν, ὅτε συνέρχονται οἱ ζ' οὗτοι ἀστέρες ἐν ἐνὶ ζωιδίῳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν· τότε γὰρ συμπέρασμα τῆς οἰκουμένης γίνεται, καὶ ἀπόλλυται οὗτος ὁ κόσμος
15 συνελθόντων αὐτῶν. καὶ πάλιν κινήθენტων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ζωιδίου ἀνανέωσιν καὶ κτίσιν ἄλλου κόσμου εἶναι ἔφασαν. ἐψηφίσαν δὲ καὶ κατελάβοντο τοῦτο γίνεσθαι μυριάσι πολλῶν ἐνιαυτῶν.

καὶ ἄλλως. ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καταστήσωσιν οἱ πάντες, ἐνιαυτός ἐστιν. ὅταν ἀφ' οὗ
20 (ἂν) τις ἄρξῃται σημείου φέρεσθαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθῃ χρόνῳ τινί.

460. οὐδέ τι θαρσαλέος κελίων ἐγώ· ἄχρι τοῦ ἐγὼ στικτέον, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ ἄρκιος εἶην ἀναγνωστέον, ἢν' ἢ οὐκ ἂν εὐθαρσῆς εἶην περὶ τῶν πλανητῶν εἰπεῖν, ἀρκοῦν
25 δ' ἂν εἴη μοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μάθημα'.

1—5 om AAld || 6 εἰσιν om M, καὶ om A || 6,7 κυκλουμένων A || 7 ὁ λόγος τοῦ χρόνου A, ὁ τοῦ χρ. λόγος Ald || 8 μακρὰ pro μεγ. Ald, om A | ἀπόπροθεν εἰς ἐν αὐτῶν λόντων, ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ χρόνου κατὰ τὴν περιφ. εἰς ταῦτόν συνερχομένων ἐκ τοῦ διεστηκέναι αὐτὰ ἀάμπολυ. αἰν. δὲ Ald | αὐτὰ A, -οὺς M || 9 συνεισερχόμενα καὶ εἰς ταυτὸν συνιέντα A || 10 δὲ εἰς om AAld | τὸ Ald | καὶ ante φ. om AAld || 11 καὶ δ. ὁ Πλ. AM, ὁ δ. Πλ. Ald || 12 ἐκείνον pro τότε Ald | ὅταν A | συνέρχονται Ald || 13 ὑπὲρ A || 15 ζωιδίου om Ald || 16 ἀνάνευσιν AAld | εἶναι κόσμον ἄλλον Ald | ἔφασαν ut videtur A || 17 κ. τὸ γ. A | δὲ καὶ εὖρον γίν. ἐν μ. π. ἐ. Ald || 18 καὶ ἄλλως om MAld | οὖν post ὅταν Ald || 19 ὁ ἐ. M | γὰρ (om A) ἀφ' οὗ AAld, αὐτοῦ M || 20 supplevi | ἢ χρόνου post σ. (omisso φέρεσθαι) Ald || 20,1 τῷ αὐτῷ — χρ. (omisso τινι) A || 20 ἐνιαυτός ἐστι post ἔλθῃ iterum Ald || 22 οὐκέτι AAld | θαρσαλέως (omisso κελίων ἐγώ) A, cf ed Arati || 22,3 μέχρι τούτου στικτέον Ald || 23 ἀπογνωστέον Ald || 24 ἢ — εὐθαρσῆς om M | εἶην om Ald || 25 τὸ om M

ἄλλως. οὐκέτι θαρσαλέος εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ γενομένην αὐτάρ-
κης καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπὰς καὶ περιφορὰς καὶ τὰ ἐν αἰ-
θέρι σημεῖα εἰπεῖν. αἰτία δὲ τούτου ἡ τῶν περὶ αὐτοὺς γινομένων
ποικιλία, στηριγμοί, προηγήσεις, ὑπολείψεις, ἐπιτολαὶ ἐωθιναί
τε καὶ ἐσπέριοι καὶ τὰ τούτων ἀδελφά. φαίνονται δὲ ἀνόμοιοι ⁵
τοῖς μεγέθεσιν καὶ ταῖς χρόαις ἀνόμοιοι πρὸς τε ἑαυτοὺς καὶ
πρὸς ἀλλήλους. ἴσως οὕτω διηκριβώσατο ταῦτα, ἐπεὶ μὴδὲ
ῥαίδια ἦν ἐντιθέσθαι εἰς ποιήσιν· ἐχώρει γὰρ ἂν εἰς ἀριθμοὺς
καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια. Cf Aratea p. 219 sq.

ἄλλως. φησὶν, ὅτι τῶν πλανητῶν οὐ δυνατόν ἐστι τοὺς ¹⁰
κύκλους εἰπεῖν οὐδὲ τὰ ἐν τῷ αἰθέρι σημεῖα. ὅθεν ἐπιτιμῶσι
τῷ Ἀράτῳ ἀδυναμίαν, φήσαντι ἀδυνάτῳ εἶναι περὶ τοιῶν
λέγειν, ἀπαξιαπλῶς προθεμένῳ περὶ τῶν Φαινομένων εἰπεῖν
(cf Ach p. 42). ἡ δὲ φράσις πέπλεκται, καὶ ἔστι κοινὸν 'τά τε
κύκλα τά τε σημεῖα εἰπεῖν', ἢ 'τῶν μὲν πλανητῶν τὰ σημεῖα ¹⁵
καὶ τὰ κύκλα οὐ θαρρῶ εἰπεῖν, ἐκείνων δέ, τουτέστι τῶν ἀπλα-
νῶν, ἄρκιος εἶν'.

462. ἦτοι μὲν τά γε κεῖται: διδάξας τὰ περὶ τῶν Φαι-
νομένων ἤλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οὔτινες
αὐτοὶ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἀφανεῖς εἰσι πλὴν τοῦ γαλαξίου, ὅτι ²⁰
ἐστὶ νεφελώδης. ἀπὸ τῶν ἐπιφανόντων δὲ αὐτῶν ζωιδίων ποι-
εῖται τὴν κατάληψιν. ποιεῖται δὲ λόγον περὶ τῶν δ' κύκλων,
τοῦ Θερينوῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ
καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ· οὗτοι γάρ εἰσι μάλιστα βιωφελεῖς, ὁ δὲ ἀρκ-
τικός καὶ ὁ ἀνταρκτικός καὶ ὁ γαλαξίας οὐδεμίαν τροπῆς ὠφέ- ²⁵
λειαν ἔχουσι, καὶ ὁ μὲν Θερινὸς τροπικός, ὅτι ἐν τῷ Καρκίνῳ
γενόμενος ἄρχεται τὸ Θέρος ποιεῖν, ὁ δὲ ἰσημερινός, ὅτι δύο
γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἑαρινή τῷ Κριῷ Φαμενώθ κέ', ὅς
ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσιν αἱ

1 ἐγώ om A, ἄλλως — ἀλλὰ om Ald | γενομένην οὖν φησιν Ald | 2,3 ἐν
ἐκάστῳ libri: correxi e l. 11, cf v. 461 | 3 τούτων AAld | ^τ αὐτὰ Ald | γινο-
μένη AAld | 4 ὑπολείψεις scripsi: ὑπολήψεις libri | 6 τοῖς μεγέθεσιν om Ald |
πρὸς τε ἔ. καὶ om AAld | 7 καὶ ἴσως οὐδὲ προηκριβώσατο περὶ τούτων Ald | 7,8
οὐδὲ ῥαίδιόν ἐστι τὸ περὶ τούτων θεῖναι Ald | 8 ἂν om AM | 10 φησὶν om A
Ald | 8ταν AAld | δὲ post δτ. Ald | 11 post εἰπεῖν Ald εὐδὴλον ὅτι οὐδὲ Ald | καὶ
εἰκότως post ὅθεν Ald | 12 ἀδυνάτῳ ὄντι A, ἀδύνατον εἶναι Ald | 13 λέγει A |
ἀπαξ ἀπλῶς A | προθεμένῳ Ald: προθέμενος A, -ον M | τῶν om M | 15 x. καὶ
τὰ σ. Ald | 17 εἰμι Ald, om A | 18 κεῖται om M | 19 ἤλθον A | 20 αὐτοῖς
Ald | εἰσὶν M | εἰσι εἰμι (ἡμῖν Ald) πλὴν AAld | 21 αὐτοῦ A, αὐτοῖς M | 25 ὁ
prius om Ald | 26 τῷ om AAld | 28 φαμενώθ M | κέ' om AAld | 29 ὅτι A

ἡμέραι. γίνεται δὲ χειμερινὴ ἰσημερία ἐν ταῖς Χηλαῖς, ἐν τῷ Ζυγῷ, τῷ Φαωφί μηνί, ὅς ἐστιν Ὀκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνουσιν, ὁ δὲ χειμερινός, ὅτε (ἐν) Αἰγοκέρωτι ἄρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν, καὶ ὁ ζωδιακὸς δέ, ὅτε διαπορευόμενος τοῦτον ὁ ἥλιος ἐνιαυσίως τοῦ τε χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους αἴτιος γίνεται.

ἐναλίγκια δινωτοῖσιν: ὅμοια ὄντα περιφερῆσιν, οἰονεὶ τροχοειδῇ κυκλοτερῇ. § τοῦτων δὲ τῶν κύκλων, φησί (463), τῶν δ' ὠφέλεια γένοιτο (καὶ) ποθὴ διὰ τὴν (ἐν)τροπὴν, ποίου ἐπιψαύσας τροπὴν ποιεῖ. ἐκ δὲ τούτου ὠφέλεια· τοῖς γὰρ πράγμασιν εὐκαίρως ἐπιβάλλομεν ἢ ἐν τῷ γεωγεῖν ἢ ἐν τῷ πλεῖν. περιέπουσι δὲ τὸν οὐρανὸν κύκλοι τέσσαρες, θερινὸς τροπικὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς καὶ ζωδιακός, οἱ ὠφέλιμοι διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν, τὰς διαφορὰς τῶν ἐτρίσιων ἀνέμων δεικνύντες, καιρῶν τε καὶ διαστημάτων. σημεῖα δὲ πᾶσιν αὐτοῖς ἐφήρμονται κατωνομασμένα, πολλῶν ζωιδίων περὶ ἕκαστον κύκλον θεωρουμένων καὶ ἀλλήλοις συνηρμοσμένων, αὐτοὶ δὲ καταλαμβάνονται ἐν παραλλήλῳ θέσει ἀσάλευτον ἔχοντες φύσιν, ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ ἀκίνητοι καὶ ἀπλανεῖς εἶναι ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις, τῷ δὲ μεγέθει διαφέροντες οἱ δύο τῶν δύο· ὁ μὲν γὰρ ἰσημερινὸς καὶ ζωδιακὸς διάκεντροι τυγχάνοντες καὶ τὸν μέγιστον διαγράφοντες κύκλον τῶν μὲν πρότερόν εἰσι μεῖζους, αὐτοὶ δὲ ἑαυτοῖς ἀναλογοῦσι τῷ μεγέθει. § τὸ δὲ μέτρα περισκοπέοντι τὰς τοῦ ἔτους περιτροπὰς καὶ περιόδους σκοποῦντι, ἀννομένων τῶν ἐνιαυτῶν· ἐκάστη γὰρ τροπὴ [ἡ] περίοδος.

466. σήματ(α δ') εὐ μάλα παῖσιν: σημεῖα δὲ φησιν αὐτοῖς

1 δὲ om A | ἰσ. χειμ. A | ἑτέρα δὲ χειμ. ἢ ἐν τ. Ald || 3 ὅτι ἐν Ald || 4 ὁ δὲ ζ. Ald | ὅτι Ald, evanidum A || 5 τοῦτο A | τῶν τε χειμῶνων M, τοῦ χειμῶνος τε AAld || 7 τῶν καὶ μάλιστα ποθῇ pro lemmate A, τὸ δὲ ἐναλίγκια δεινωτοῖσιν ἤγουν ὁ. Ald || 8 τῶν καὶ μάλιστα lemmate

prae fixo Ald | δὲ om Ald || 8, 9 τ. τεσσάρων Ald || 9 supplēvi M | ποθεῖ M | ὠφ. γέν. τὸ ποθὴ μὲν διὰ A; ποθὴ γέν. καὶ ὠφ. ποθὴ μὲν, ὅτι δεῖ εἰδέναι ποίου — ὠφ. δὲ ὅτι τοῖς πράγμασιν Ald | supplēvi | ποιού A || 10 ποῖαν post ἐπιψ. add Ald | τούτων A || 12—23 om AAld || 14 σκέψεως M || 19 ἀκινήτους M || 20 τῶν δὲ μ. M || 23 ἑαυτούς M, cf l. 19 sqq. | schol post l. 11 A | τὸ δὲ om AAld || 23, 4 περισκοπέοντι om Ald || 24 μέτρα ante τὰς iteratum A, ἤγουν Ald | τροπὰς AAld | περισκοποῦντι AAld || 25 ἐκάστων Ald | seclusi || 26—p. 432, 1 post p. 432, 8 κατωτέρω: — lemmate ἄλλως prae fixo A, sine lemmate Ald sic λέγει δὲ σήματα αὐτοῖς τοὺς ἀστέρας τῶν κύκλων, δι' ὧν γε. σαφώς, ὧν τὰ μὲν περὶ αὐτοὺς τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῖς τὰ δὲ συνεγγυς || 26 σημεῖα M: σήματα A, cf Ald | φησιν om A

τοῖς κύκλοις, τοῖς ἀστέρας λέγων, δι' ὧν γράφονται, σαφῆ καὶ γνώριμα εἶναι. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ αὐτοὺς, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν, τὰ δὲ συνέγγυς. § συνεεργμένα δὲ (466) συνηρμοσμένα. § τὸ δὲ ἐπιρρηθῆν (465) ὡς ἐξονομακλήδην (II XXII 415 al).

σήματα δ' εὖ μάλα: ἐπειδὴ οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς ἀόρατοι εἰσι καὶ οὐ καταλαμβάνονται, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι σημεῖα ἐκαστῷ ἐπιρρηθῆν καὶ δυνάμενα ληφθῆναι ἐκ τοῦ συνέγγυς καὶ πανταχοῦθεν συνημμένα, καὶ ἐπάγει τὰ σημεῖα κατωτέρω (480 sqq.). ἐντεῦθεν δὲ περὶ τῶν κύκλων διεξέρχεται· τὸν γὰρ πάντα λόγον τῆς σφαίρας εἰς ὃ διείλεν. καὶ πρῶτον μὲν ἡρίθμηται τὰ ἡστερι-¹⁰ μένα, δεύτερον δὲ περὶ κύκλων λέγει, ἐξῆς δὲ περὶ συνανατολῶν καὶ συνδύσεων, τελευταῖν δὲ περὶ σημείων. ὄντων δὲ πλειόνων κύκλων, ὡς ἐδηλώσαμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου (? p. 128, 27 sqq.). τοὺτους μόνους ἐξέλετο, ἡμερινόν τε καὶ ζωδιακόν καὶ τοὺς τροπικοὺς δύο· τούτων γὰρ μάλιστα δεόμεθα πρὸς γνῶσιν τῶν¹⁵ φαινομένων. εἰσὶ δὲ καὶ βέλαιοι καὶ μόνιμοι· τῶν γὰρ ἄλλων οἳ μὲν κατὰ μέγεθος μεταβάλλουσιν, ὥσπερ οἱ ἀρκτικοί, οἳ δὲ κατὰ τὰ μεγέθη· εἰσὶ γὰρ τέλειοι οἱ μέγιστοι ἐν τοῖς μάλιστα μεταπίπτουσι ζωδίοις, οἳ δὲ δ' πᾶσιν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ, ζωδιακὸς ἡμερινὸς <τροπικοὶ δύο>.

467. αὐτοὶ δ' ἀπλανέες —: αὐτοὶ δὲ κύκλοι ἀπλανεῖς καὶ πάντες ἡρμοσμένοι ἀλλήλοις εἰσίν, εἶγε καὶ ἀρχόμενοι παραλλήλους αὐτοὺς εἰρήκασιν εἶναι. τί οὖν φαμεν εἶναι τὸ ἀρηρότες κατὰ τὸ μέγεθος ἀλλήλοισι; ἴσοι γὰρ εἰσὶ τῷ μεγέθει οὐχ οἱ πάντες, ἀλλ' ὁ ἡμερινὸς τῷ ζωδιακῷ (οὗτοι γὰρ μεσάζουσι τὴν σφαῖραν), ἴσοι δὲ ὁ τε θερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ χειμερινός. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ἐπιφέρει καὶ αὐτὸς ἀτὰρ μέτρῳ γε δύο δυσὶν ἀντιφέρονται (468). τινὲς δὲ οὕτως ἤκουσαν τὸ δύο δυσὶν ἀντιφέρονται ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται (καὶ γὰρ ἀντι-

1 λέγει A, cf Ald ad l. 431, 26 || 1, 2 καὶ γνώριμα εἶναι om A || 2 π. αὐτὰ A | ἐπ' αὐτὰ A, ἐπ' αὐτοὺς Ald || 3, 4 τὸ — ἐξον. om AAld || 5 lemma om et scholia coniunxit A | αὐτοὺς A | ἀρατοι A || 6 οὐδὲ κατ. M || 6, 7 ἐκαστον AAld || 8 συνημμένα AAld: συνηγμένα M | σ. (κεῖνται add Ald), ἐπάγει (ἐρεῖ Ald) δὲ τὰ AAld | κατωτέρω: — A sequente p. 431, 26 sqq. || 9—20 om A Ald || 19 ? || 20 supplēvi || 22 παρηρμοσμένοι Ald | ἀρχόμενοι om Ald || 23 αὐτοὺς om M | καὶ τί A || φασὶ A | εἶναι om A || 23—27 ἀρηρότες οὖν ἦγον ἡρμοσμένοι ἀλλ. κατὰ τὸ μ. πλὴν οὐχὶ πάντες ἴσοι εἰσίν, ἀλλ' ὁ μὲν ἴσ. — σφαῖραν, ὁ δὲ θερ. τρο. τῷ χειμερινῷ. καὶ ὅτι Ald || 24 ἀλλήλοισι κατὰ μέγεθος A || 24, 5 τὸ μέγεθος οὐχὶ πάντες A || 26 ἴσοι δὲ om A || 27 ἐπιφύρων A | αὐτὰρ MAld | δύο M || 27, 8 δύο δυσὶν om AAld || 29 ἐναντιοῦται A

φερίζειν ἔστι τὸ ἐναντιοῦσθαι), ἢν' οὕτως ἀκούωμεν, ὅτι ὁ ζω-
 διακὸς καὶ ὁ θερινὸς ἐναντίοι εἰσιν· ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸς μεῖζων,
 ὁ δὲ ἐλάσσων, καὶ πάλιν ὁ μὲν ἡμερινὸς μεῖζων, ὁ δὲ χειμερινὸς
 ἐλάσσων. § ἡ δὲ δύω δυσὶν ἀντιφέρονται: τῷ μεγέθει κατὰ
 5 δυνάδα ἀναλογοῦσιν ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι. τούτων οἱ μὲν τροπι-
 κοὶ κατὰ τὰς ἐπαφὰς συνεχουσιν τὸν ζωδιακόν, ὁ δὲ ἡμερινὸς
 κατὰ τομὰς συνδέεται τῷ ζωδιακῷ. τὸ δὲ ἀπλανέες νοητοί.
 διὸ καὶ σημείων τινῶν ἐδεήθημεν κατὰ τὴν ἐπὶ γνῶσιν, τῶν τό-
 πων αὐτῶν οὐ δυναμένων τῇ ὀψει ληφθῆναι, καθάπερ ὁ Γάλακ-
 10 τος τύπος, ὃς καλεῖται γαλαξίας. ὁ ἡμερινὸς δὲ τέμνει μέσα
 τὸν διὰ μέσων καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ. τομαὶ δὲ εἰσιν αὐτοῦ
 Κριοῦ καὶ τῶν Χηλῶν ἀρχαί, καθ' ἃς ἀμφοτέρως γενόμενος ὁ
 ἥλιος τὰς ἡμερίας ἄγει ἕαρος καὶ μετοπώρου καὶ κατ' ἀμφο-
 τέρως δι' αὐτοῦ τὴν περιφορὰν ποιεῖται [παρ' αὐτοῦ] τοῦ κλη-
 15 θέντος ἡμερινοῦ. ἴσος δὲ ἔστι . . . καὶ διὰ μέσων καὶ μέγιστος
 τῶν παραλλήλων καὶ δίχα τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν τέμνει τῶν
 πόλων ἑκατέρων τῷ ἴσῳ διεστώς. τούτων δὲ ὁμολογημένων
 σαφῇ γίνεται τὰ λεγόμενα. § τὸ δὲ ἀτὰρ μέτρῳ γε —
 (468): ἴσοι ὁ ἡμερινὸς καὶ ὁ ζωδιακὸς (μέγιστοι γάρ). οἱ δὲ
 20 τροπικοὶ τούτων μὲν ἐλάττους, ἴσος δὲ ἑκάτερος αὐτῶν τῷ
 λοιπῷ.

ἄλλως. ἕκαστον δωδεκατημόριον μοιρῶν λ', ὥστε εἶναι
 τὸν κύκλον μοιρῶν τξ'. ὁ τοίνυν ἥλιος ὑπεναντίως τῷ παντὶ
 τὴν ἰδίαν ποιούμενος κίνησιν μίαν ἐγγιστα μοιραν ἑκάστης ἡμέ-
 25 ρας ὑπολειπόμενος, κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ Καρκίνου γενόμενος,
 ὅτε καὶ βορειότατός ἐστι, θέρους ἄγει τροπὴν, καθ' ἣν μάλιστα
 τὴν ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ φαινομένην ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν φορὰν,
 ἣν κοινῶς λέγομεν ἡμέραν, μεγίστην τῶν ἄλλων ἐν τῷ ἐνιαυ-
 τῷ πασῶν, τὴν δὲ λοιπὴν ὑπὲρ γῆς ἀνατολὴν καὶ περιφορὰν,
 30 ἣν νύκτα λέγομεν, ἐλαχίστην εἶναι συμβέβηκε διὰ τὸ κατὰ τὸ
 ὥς πρὸς ἡμᾶς μέρος ἐξηρημένον τοῦ πόλου.

469. εἴ ποτέ τοι νυκτός: τῆς ἀνεφέλου. ὁ δὲ λόγος· εἴ
 ποτέ σοι ἀνεφέλου νυκτὸς οὕσης, ὅτε καὶ τοὺς ἑαυτῆς ἀστέρας

1 ἔστι om AAld | ἴνα οὕτω A || 4—31 om AAld || 4, 5 κ. δὲ δυνάδα
 Bekker || 7 τομὰς Bekker, cf l. 11: τὸ μὲν M || 8 τὴν om Bekker || 10 το-
 πος Bekker || 10—31 om Bekker || 11 μέσον M || 14 seclusi || 15 ἴσως δὲ
 ἔστω M || 23 ἡ. -ος M || 29 an ὑπὸ γῆς ἐπ' ἀνατολὴν φορὰν? || 31 μέρος
 ante ὡς M: traieci || 32 νυκτός — λόγος om AAld || 33 ὅτι A; τότε γὰρ
 τοὺς ἀ. ἀπρ. Ald

ἀκριβέστερον ἐπιδείκνται ἢ νῦν καὶ οὐδείς τῶν ἀστέρων ἀδρανὴς τὸ φῶς ἐκ τῆς σελήνης φέρεται, ἀλλὰ πᾶς ἀστὴρ φαίνεται· εἰ δὴποτε σοι τὸ τηνικαῦτα ἐκπληξίς ἦλθε καὶ θαυμασμός κατανοήσαντι τὸν οὐρανὸν πανταχόθεν ἡπλωμένον σφαιροειδῶς καὶ περιφερῶς ἢ καὶ ἄλλος παρεστηκώς τις ἔδειξεν ἐκεῖνο τὸ περιβλεπτον, [ὅπερ] Γάλα καλοῦσιν. λέγει δὲ τὸν γαλαξίαν κύκλον· οὗτος γὰρ μόνος παρὰ τοὺς ἄλλους πάντας ὄψει ἐστὶν εἰκατάληπτος διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὥσπερ νεφελῶδη πύλησιν. § τὸ δὲ ἀδρανέοντι (471) ἐκ τοῦ φωτός τῆς σελήνης ἀδρανεζομένωι. § τὸ δὲ διχόμηνι γράφεται καὶ νεόμηνι, τῇ νεωστὶ καὶ πρῶτον ἐκ συνόδου φαινομένηι, ἐπειδὴ τότε ἐμφανῇ εἰσι τὰ ἄστρα μὴ καταναγζόμενα ὑπὸ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός.

470. οὐρανὴ Νύξ: ἦτοι ὅτι τῶν οὐρανίων θεῶν, ἣ ἐν ἡ μάλιστα ἐκφανῆς ὁ οὐρανός. ἣ τάχα κατὰ τὸ μεσονύκτιον· τότε γὰρ ἀκριβοῦνται μάλιστα τὰ ἄστρα ὁξέως φαινόμενα. 15

✓ Ach I p. 55
An I p. 96
Hvg II 43 al

474. εὐρέι κύκλωι: εἰ τοίνυν ἀσελήνου νυκτὸς οὔσης θελήσεις τὸν γαλαξίαν σκέψασθαι, ὡς πᾶς διχοτομεῖται ὁ οὐρανός (ἔστι γὰρ τῶν μεγίστων κύκλων), φανήσεται σοι ὅμοιος γάλακτι· ἔστι γὰρ οὗτος λευκός, λοξούμενος διὰ τῶν τροπικῶν καὶ σμικρὸν ὑπερπίπτων αὐτούς, τέμνων τὸν ζωιδιακὸν κύκλον κατὰ Διδύμους καὶ Τοξότην. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λευκαῖς νεφέλαις σημαίνεσθαι τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ. § Ἑρατοσθένους δὲ φησι μυθικῶς αὐτὸν ἐξηγούμενος (Mercur fr II p. 6 Hill) ὑπὸ τοῦ τῆς Ἥρας γάλακτος γεγενῆσθαι, ἐκχυθέντος· ἦκουσε γὰρ περὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὅτε οὐκ ἴδιος αὐτῆς ἐστίν. 20

476. κείνο περιγλήνης: ὅπερ κύκλωι τὸν οὐρανὸν περι-

1 ἐπιδ. ἀκρ. A || 2 κατὰ ante τὸ Ald | τῆς ἡλίου περιφορᾶς ἀλλὰ A Ald | ἀστὴρ om Ald || 3 δὲ A, om Ald | οὖν ante σοι Ald || 5 ἄλλως A | τις παρ. Ald || 6 seclusi, cf Aratus | γάλα om A | καλοῦσι γάλα Ald | τὸν om A || 7 μόνος

τῶν ἄλλων ὄψει Ald | πάντας om A | ἐστὶν om AAld || 8 καταλ. Ald | πόλησιν A || 9 ἀφανέων A, ἀδρανέων Ald ut Aratus | φωτός ἡλίου ἀδρανέων A, φ. τοῦ ἡ ἀδρανεζόμενος Ald || 10 ἦγουν τῇ Ald || 13, 4 Ald ita ἴσθι, ὅτι τοῦτωι τῷ γαλαξίᾳ ὁμόχρους ἄλλος οἰδεῖς κύκλος ἐστίν. τὸ οὖν ὅτε πάντας ἀγανούς ἦτοι ὅτε τὰ οὐράνια ὀρῶνται ἢ ἐφ' ἡ μάλιστα ἐμφανῆς ὁ οὐρανός, ἡ τάχα κατὰ τὸ μ. || 13 ὅτε πάντας ἀγανούς (469) pro lemmate A | ὅτε A || 14 τάχα A, ἡ τάχα γὰρ (om Ald) MAld || 15 ἀκριβοῦνται Ald | ὁξέα AAld || 16 πάντῃ (γε add Ald) κεκασμένον pro lemmate AAld || 17 ὁ om A || 23 διηγούμενος AAld || 25 περὶ A: παρὰ MAld | αὐτῆς om AAld || 26 θεάσθι οὖν ante κείνο Ald | γὰρ post κείνο A | τὸ περ. Ald | τὸν οὐρανὸν om M

λαμβάνει, τὸ καλούμενον Γάλα· καὶ γὰρ τοῦ ζωιδιακοῦ μᾶλλον ἐμπεριέλαβε τὸν οὐρανόν· ὁ μὲν γὰρ ζωιδιακὸς μέχρι τῶν τροπικῶν κάτεισιν, ὁ δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιψαύει κύκλων.

477. τῷι δὴ τοι χροιήν μὲν: τούτῳι δὴ τῷι γαλαξίαι.
 5 § νοοῦνται δὲ καὶ ἄλλοι κύκλοι, ἄπειροι μὲν <οἱ> ἕφ' ἐκάστου τῶν ἀστέρων τῇ περιφορᾷ γραφόμενοι παράλληλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς τῷι κόσμῳι πόλους κείμενοι, ἄπειροι δὲ οἱ διὰ τῶν πόλων ὀρθοὶ πρὸς τοὺς παραλλήλους καλούμενοι κόλουροι, ἄπειροι δὲ οἱ μήτε παράλληλοι μήτε διὰ τῶν πόλων ἀλλὰ λοξοί, πεπαρ-
 10 μένοι δὲ ἐν τοῖς ἀπείροις. κόλουροι δέ, ὅτι μέρος αὐτῶν ἀφαιρεῖται τι καὶ ἔστιν ὑπὸ γῆν. ὁ δὲ Ἄρατος τούτων οὐκ ἐμνήσθη οὐδενός. § ὁ δὲ νοῦς· τούτῳι δὴ τῷι γαλαξίαι οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἐστὶ τὴν χροιάν ὁμοιος. διὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἀφανεῖς, αὐτὸς δὲ φανερός ἐστιν. § τὸ δὲ δινεῖται (478) συμπεριφέρε-
 15 ται τῷι οὐρανῳι.

ἄλλως. τῷι γαλαξίαι οἱ δύο τῶν εἰρημένων τεσσάρων ἰσόμετροί εἰσιν, ὃ τε ζωιδιακὸς καὶ ὁ ἰσημερινός (καὶ γὰρ οἱτοὶ μέγιστοι), οἱ δὲ λοιποὶ δύο μέλονες, τουτέστιν ὃ τε χειμερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ θερινός.

20 480. τῶν ὃ μὲν ἐγγύθεν ἐστίν: λοιπὸν ἐξῆς διδασκαλίαν ποιεῖται ἀκολούθως πάλιν ἀπὸ τοῦ βορειοτέρου κύκλου καὶ φησιν 'ὁ μὲν θερινὸς πλησίον ἐστὶ τοῦ βορέου'. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπεν νέον κατιόντος ἀκούει (241).

481. ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέραι: λοιπὸν ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων
 25 ἄστρον τὴν κατάθεισιν ποιεῖται. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν Διδύμων, ὧν ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἐστὶν ὁ κύκλος. ἐν αὐτῷι δὴ καὶ τοῦ Ἡνιόχου τὰ γόνατα. § ἀρηρότος (482) δὲ τοῦ ἡρμοσμένου καὶ οἶον συμπεφυκὸς τῷι Ταύρῳι.

1 τὸ καλ. Γάλα post περιγλ. Ald || 2 περιέλαβε AAld || 3 λοιπῶν σχεδὸν ἐπιψ. (omisso κύκλων) AAld || 4 τοι om AAld | χροιήν M | μὲν om A, μὲν — γαλ. om Ald | γὰρ (pro δὴ) A || 5 δὲ om A, μὲν Ald | ἐφ' Ald || 7 κείμενους A | δὲ καὶ οἱ Ald || 8 ὀρθοὶ Ald | παραλλήλους Ald: καταλλήλους A, πρὸς ἀλλήλους M | κόλουροι M || 8, 9 δὲ καὶ οἱ Ald || 10 τὸ μέρ. Ald || 11 τι M: τε A, om Ald || 12 οὐδένα M | δὲ τ. AAld || 13 τῶν om Ald || 16 ἄλλως om Ald | δὴ post τῷι Ald || 17 ἰσόμετροι AAld | καὶ post γὰρ add Ald || 18 δύο om AAld | τούτου ante μ. Ald | τουτέστιν om AAld || 18, 9 χ. καὶ θερινὸς τροπικὸς AAld || 20 ὧν ὁ A | ἐστίν om A Ald || 21 βορείου Ald | καὶ om A || 22, 3 καὶ — ἀκούει om AAld || 24—26 λοιπὸν — κύκλος om AAld || 27 γόνατα Ald | δὲ οἶον συνηρ. A, δὲ ἡγουν Ald | συνηρμοσμένου καὶ συμπ. AAld

483. λαϊνὴ δὲ κνήμη: ἡ δὲ τοῦ Περσέως ἀριστερὰ κνήμη καὶ αὐτὸς ὁ ἀριστερὸς ὤμος ἐπικείται τῷ κύκλῳ. § τὸ δὲ Ἀνδρομέδης (484): τὴν δεξιὰν (φησὶ) τῆς Ἀνδρομέδας μετὰ τὸ μέσον ἐπέχει ὁ κύκλος ὀλίγον ἄνωτέρω τοῦ ἀγκῶνος. εἰτα, ἐπειδὴ τὸ λέγειν ἄνωτέρω τοῦ ἀγκῶνος ἄσαφές ἦν, πότερον ὡς ἐπὶ τὸν καρπὸν ἢ ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτὸς αὐτό φησι, (ἐπιφέρει 485, 6) 'τὸ μὲν θέναι καὶ τὸ τῆς χειρὸς κοίλωμα ἐν ὕψει κεῖται πλησίον τοῦ βορέου, αὐτὸς δὲ ὁ ἀγκὼν νοτιώτερος'. § τὸ δὲ ὀπλαι δ' ἵππειοι — (487—9): αἱ δὲ τοῦ Ἴππου (φησὶν) ὀπλαι καὶ ὁ τοῦ Ὀρνιθοῦς αὐγὴν σὺν αὐτῇ τῇ ἄκραι κεφαλῇ καὶ οἱ 10 λαμπροὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ὥμοι αὐτοῦ περὶ τὸν κύκλον κινοῦνται περιελαθόντες καὶ ἐγκείμενοι.

490, 1. ἡ δ' ὀλίγον φέρεται —: σημειοῦται καὶ φησιν 'ἡ δὲ Παρθένος ὀλίγον ἐστὶ νοτιωτέρα τοῦ κύκλου καὶ οὐκ ἐπιψαύει αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκίνος'. § κατὰ κοινού τὸ 15 ἐπιβάλλουσιν (491). 'ἀλλὰ ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκίνος ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου· ὁ γὰρ κύκλος τὸν μὲν Λέοντα ὑπὸ τὸ στήθος καὶ τὴν γαστέρα μέχρι τῶν αἰδοίων τέμνει, τὸν δὲ Καρκίνον δι' ὅλου τέμνει ἄχρι τοῦ νωτιαίου ὀστέου' (491—5). ὑπὸ γὰρ τὰ ζῳία ἐστὶν ὁ κύκλος· αὐτὰ γὰρ ἐπικείται. § ὑπέρνερθε 20 τοῦ χελείου (494) ὑπὸ τὸν νῶτον.

494—6. — διχαιόμενον — νοήσαις ὀρθόν: δικαίως καὶ ὀρθῶς, ὅπου μάλιστα — ἐν τούτῳ τῷ ζωιδίῳ — χωριζόμενον καὶ διχῶς τεμνόμενον θεωρήσεως (ἂν) τὸν Καρκίνον.

οὕτως ὀρθῶς καὶ θαυμαστῶς διχῇ αὐτὸν τέμνει, ὥς καὶ 25 διὰ μέσων τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι τὸν κύκλον, καὶ τὸν μὲν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια τῶ(ν) ὀφθαλμῶ(ν), τὸν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια. οὕτως ἀκριβεία τις τοῦ διχοτομήματος.

497. τοῦ μὲν ὅσον τε: πρὸς τὸ κλίμα Ἑλλησπόντου καὶ

✓ Ach I p. 70
(Aratea
p. 289 sq.)

1—8 (τὸ δὲ) om AAld | 9 φησὶν om AAld | 10 ὁ om A | 11 αὐτοῦ M: ἀντὶ τοῦ A, om Ald | 13 φαίνεται AAld | 14 ἐστὶ M: εἰς τὸ AAld | νοτιώτερον Ald | φαίνεται post κύκλου Ald | 15, 6 κατὰ — Καρκ. om AAld | 16, 7 ἐπιψαύει αὐτοῦ ὁ AAld | 17 τὸ om A | 18 καὶ ante μέχρι AAld | 19 νωτιαίου AAld | 20 ζῳία AAld | ὑπέρκειται AAld | ὑπέρνερθε Ald | 21 τοῦ-νῶτον om AAld | 22 ἥχι μάλιστα pro lemmate Ald | 22, 3 δικαίως καὶ ὀρθῶς hoc loco om Ald qui post K. ὀρθῶς καὶ σφόδρα καλῶς | post lemma ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς καὶ σφόδρα καλλίστως ὅπου A | 23 γνωρίσῃ pro χωρί. Ald | 25—28 schol om AAld | 26 μέσον M | τὰ μὲν M | 29 εἴ μὲν ἔνδια (ἐνθ' α Ald) στρέφεται pro lemmate Ald | τοῦ 'E. Ald

Μακεδονίας δοκεῖ εἰπεῖν τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν, καὶ ἣν πιθανόν, ἔνθα καὶ διέτριβεν, ἐκεῖ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. § ἀντιπίπτει τὸ ῥηθὲν τῷ κείνῃ πον κεφαλῇ τῇ νίσσειται, ἥχι περ ἄκραι (61), τουτέστιν ὑπὸ τοῦ ἀρχτικοῦ φέρεται κύκλον, καθ' ὃ κλίμα ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερινῶν ἰδ' καὶ γ' πεμπτημορίων ὥρας, τουτέστι καθ' ὃ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἐφεσον κεῖσθαι λέγουσι, καὶ ὁ πόλος ἐξήρηται μοίρας 5' καὶ λ'. Cf p. 438, 20—25.

498. πέντε μὲν ἔνδια: τούτου μὲν (φησὶ) τοῦ κύκλου
 10 (οὐκ εἶπε τῆς καταλήψεως [δώδεκα μὲν σημεία]) εἰς ὅτῳ μετρηθέντος καὶ μερισθέντος τὰ μὲν πέντε μέρη ὑπέργεια καὶ ἐν ὕψει εὐρεθελή (ἀν) κινούμενα, τὰ δὲ λοιπὰ γ' ἐν δύσει καὶ ὑπὸ γῆν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ κύκλῳ τροπαὶ θεριναὶ γίνονται. ἐκ δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐστὶν οὕτω συνιδεῖν. Θῶμεν γὰρ τὰς
 15 τοῦ νυχθημέρου ὥρας, αἱ εἰσιν χδ'. ἣν οὖν τῶν ὅτῳ τὰ πέντε διηνεκῶς ὑπέργεια, τὰ δὲ τρία ὑπόγεια. ἀριθμήσωμεν ἐκάστου μέρους εἰς τρεῖς ὥρας συμπληρουμένου τρις(σ)άκτις πέντε, ἰε', ὥστε εἶναι τὴν θερινὴν ὥρων ἰε', πάλιν τὰ ὑπόγεια μοίρας ἔχοντα τρεῖς, ὅ ἐστι τρεῖς τρία, θ'. τὸ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ
 20 χειμῶνος ἡ μὲν ἡμέρα ὥρων θ', ἡ δὲ νύξ ἰε'. ἐπειδὴ γὰρ μελῶν ἡ περιφορὰ γίνεται τῶν ἡ' ζωιδίων, διὰ τοῦτο, εἰ καὶ δύο ὥρας

1 λακεδαίμονος pro M. AAld | εἰπεῖν om AAld | συνθεῖναι post pr. Ald || 2,3 καὶ ἔστι π. ἐκεῖσε διατρέβειν ἔνθα καὶ τοὺς λόγους ἐποίησεν. ἀντ. δὲ Ald || 2 ἐδιέτριβεν A | ἐκεῖ post λόγους iterum A || 3 τῷ scripsi: αὐτοῦ AAld, αὐτῷ M || 3,4 τηλίσσεται A || 4 ἥχι περ ἄκραι om M | ἐπὶ A || 6 πεμπτημορίων A | τοῦτό ἐστιν A | καὶ ante τὴν om A || 7 λέγει A | post ἐξήρηται A μηνός, Ald μόνον: — | λ' Att p. 16: δ' libri || 9 τὰ τρία δ' ἐν περὰ τῇ pro lem-mate AAld | μὲν om Ald || 10 τὰ ἰβ' ζωῖδια ἢ σημεία εἰς ἡ' Ald | ἰβ' AAld | seclusi | ἡ' AAld || 10,1 μετρηθέντα καὶ μερισθέντα καὶ μετρηθέντα A, μετρη-
 11 den καὶ μερισθεν Ald || 11,2 εὐρεθῆσεται καὶ ἐν ὕψει AAld || 12 supplevi | λοιπὰ om AAld | τρία Ald || 13 ὑπόγεια AAld || 14 an τὰ μέτρα? || 14,5 γὰρ et τοῦ om Ald || 15 οὖν αὐτῶν A | ὁ. μερῶν αὐτοῦ τὰ Ald || 16,7 ἕκαστον μέρος Ald || 17,8 συμπληρούμενον οὕτως γ' ε' ἰε' ὥστε Ald, συμπληρούμενα γ' ε' ἰε' ὥστε A || 18 θ. ἡμέραν ὥρ. Ald | ὥραν A || 19 τρεῖς τρεῖς A, γ' γ' Ald | καὶ ἔστιν ἡ θερινὴ ὥρα θ' νύξ post θ' A || 20 τὴν μὲν ἡ. θ' ὥρας (ὥρων θ' Ald), τὴν δὲ νύκτα AAld || 20,1 ἰε' — περιφορὰ evanida A, qui deinde μελῶν || 20—p. 438,3 ἰε' συμβαίνει γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τόποις τοῖς ἀρχτικωτέροις ἡ τε θερινὴ ἡμέρα καὶ ἡ χειμερινὴ νύξ πλειόνων εἰσὶν ὥρων ἢ ἰε' διὰ τὸ καὶ πλείους μοίρας τῶν πέντε ὑπεργείους εἶναι. ὅθεν, εἰ καὶ ἕκαστον ζωῖδιον δύο ὥρας ἐπέχει καὶ ἡ τε χειμερινὴ νύξ ἡ τε θερινὴ ἡμέρα δωδεκάωρος ὀφείλει εἶναι, ὅμως διὰ τὰς διαφόρους περιφορὰς ἀλλαχού μὲν μελῶν, ἀλλαχού δὲ ἐλάττων γίνεται Ald || 21 — p. 438, 1 δύο μοίρας (sic) post ζωῖδιον A

ἕκαστον ζώιδιον ἐπέχει (καὶ) ὀφείλει δωδεκάωρον ἔχειν ἢ χειμερινή
νύξ καὶ ἡ θερινή ἡμέρα, ὅμως διὰ τὴν μεγάλην περιφορὰν τε-
λείως ἀναλίσκεται χρόνος. § τὸ δὲ ἐνδια (498) ἡμερινά, ὑψηλά,
ὑπὲρ γῆν, περὶ τὸν ἐνδιον καιρὸν τὸν μεσημβρινόν, εἶγε καὶ ἡ
μεσημβρία μεσαιτάτη ἐστὶ πάσης τῆς σφαίρας. 5

λέγεται [ὡς] εἰς ὅκτῳ μέρη τοῦ κύκλου μερισθέντος τὸ πέμ-
πτον μέρος διημερεύειν, τὰ δὲ γ' ἔχειν τὴν νύκτα.

499. Θέρεος δέ οἱ: ἐν τῷ θερινῷ κύκλῳ αἱ τροπαὶ εἰσι
τοῦ ἡλίου.

Θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί: κατὰ λόγον· αἱ γὰρ θεριναὶ 10
τροπαὶ ἐν τούτῳ τῷ ζωιδίῳ γίνονται τοῦ ἡλίου ὀγδόῃ μοί-
ραν Καρκίνου ἐπέχοντος· μετὰ γὰρ τὴν ὀγδόην ἄρχεται ταπει-
νότερος ὁ ἥλιος πρὸς ἀναλογίαν γίνεσθαι καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι
ἐπιδίδωσιν ἡ ἡμέρα, ἀλλ' ὑφαιρεῖ. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ
τούτῳ ἡ διὰ τῶν ὥρολογίων ἐνάργεια· ἡ γὰρ σκιά τοῦ γνώμο- 15
νος μετὰ τὸ παραλλάξαι τὸν ἥλιον τὴν ὀγδόην μοῖραν Καρ-
κίνου οὐκέτι ἐπεκτείνεται, ἀλλ' ἀνασπάται. § τὸ δὲ ἐν τρο-
παί: τουτέστι τῷ ζωιδίῳ τούτῳ τὸ τέλειον τοῦ ἑαυτοῦ
ὑψους καταλιμπάνει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ νοτιώτερον τροπὴν ποιεῖ-
ται· § τῷ δὲ ὅσον τε μάλιστα (497) προσεκτέον, ὡς ὀρθῶς 20
ἔχει· δηλοῖ γὰρ μὴ διηκριβῶσθαι, ἐν πλάτει δὲ λέγεσθαι τὸν
ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως, ὅπως μὴ ἐνοχλῇται ὁ Ἄρατος ὡς
ἀγνοήσας καὶ τὸ δι' Ἑλλησπόντου κλίμα (ὡς) τὸ δι' Ἀθηνῶν
γράφας (cf Hipparchus I c. 3 p. 26, c. 9 p. 92 M. Aratea
p. 92 sqq.). 25

500. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ: καὶ οὗτος μὲν οὖν (φησὶν)
ἐν τῷ βορείῳ μέρει ὑπὸ τὸν Καρκίνον ἐστήρικται· ἐν γὰρ
τῷ Καρκίνῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ὑψοῦται, ποιεῖ τὴν θερινὴν τρο-
πικὴν ὥραν.

1 ἢ om A || 2, 3 τελείων AM || 3 χρόνων A || 4 παρὰ Ald | καὶ om Ald ||
5 μεσαιτάτον AAld || 6 sq. schol om AAld || 6 τὸν κύκλον M | μερισθέντος
tentavi: ποιήσαντα M || 8 lemma om M | αἱ om AAld || 8 et 10 coniunxerunt
omisso lemmate AAld || 10—13 ἐν τῷ Καρκίνῳ γίνονται ἡ μοῖραν αὐτοῦ τοῦ
ἡλίου ἐπέχοντος. ὁ δὲ ζωιδιον ἐν τούτῳ τῷ κύκλῳ ἐστίν. μετὰ οὖν
τὴν ἡ μοῖραν τοῦ Καρκίνου τ. ὁ ἥλ. πρὸς ἀν. ἀρχεται γίν. Ald || 14 ὑφαι-
ρεῖται Ald || 15 ἐνάργεια AAld | ἡ γὰρ Ald: om AM || 18 ἐν τῷ Ald | ἀν-
τοῦ A, om Ald || 19 λιμπάνει M || 20—24 om AAld || 23 supplevi || 26 καὶ om
AAld || 27 ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐπὶ τὸν A, ὁ κύκλος ὡς εἴρηται ἐπὶ τὸν Ald ||
28 τῷ Καρκ. om A, τούτῳ Ald | τούτῳ ὁ ἥλ. ὑψούμενος π. Ald | ὁ
om A

501. ἄλλος δ' ἀντιόωντι —: περὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ διαλαμβάνει καὶ φησιν 'ἄλλος δὲ κύκλος ἐν τῷ νοτίῳ, τῷ ἐξ ἐναντίας τοῦ βορέω ἀντιόωντι, ὃς τέμνει μέσον τὸν Αἰγόκερων'. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζωιδίῳ τροπαὶ χειμεριναὶ
 5 γίνονται. τινὲς γὰρ ἔγραψαν ἀντιόωντι νότῳ ἀμαθῶς· ἀντιόων γὰρ ἐστὶν ὁ μεταλαμβάνων τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. Ὅμηρος (II I 31) 'καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν'. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἄνω (500) 'πλησίον βορέου' εἶπε, λέγει καὶ νῦν 'ἐν τῷ νότῳ τῷ ἔχοντι ἐναντίαν θέσιν τοῦ βορρᾶ'. διὰ δὲ
 10 τούτων δηλοῦται, ὅτι ὁ χειμερινὸς τροπικὸς νότιον ἔχων τὴν θέσιν ἐναντίος ἐστὶ τῷ θερινῷ τροπικῷ καὶ περιγράφει τὸν Αἰγόκερων. λοιπὸν δὲ ἐκ τῶν ἐπιψανόντων δίδωσιν αὐτοῦ τὴν κατάληψιν.

503, 4. ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν αἴνυται —: μερίδα
 15 τοῦ σώματος λαμβάνει· αἰνυσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν. ἀλλ' ὀπίσθην μερίδα ἐπέχει τοῦ σώματος τοῦ Κυνὸς ἄχρι τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, τοσαύτην τούτου αἴνυται μερίδα· ἄκροι γὰρ οὗτοι [πόδες] ψαύουσι τοῦ Κυνός.

505. μετὰ φρενον: αἱ φρένες ἐν τῷ στήθει περικείμεναι·
 20 μετὰ φρενον γὰρ τὸ μετὰ τὴν φρένα, ἥτοι τὸ ὀπισθεν τῆς φρενός, τὸ δέμοιρον τῆς ῥάχεως.

506. γράφεται καὶ ἐλαφροῦ Τοξευτῆρος, καθὼ οἱ τοξό-
 ται ψιλοὶ εἰσιν.

507. τὸν πύματον καθαροῖο: τοῦ Τοξότου οὐκ ἔστι
 25 νοτιώτερος ἄλλος. τοῦτο οὖν, ὅτι εἰς τὸν Τοξότην πύματον καὶ ἔσχατον φέρεται ὁ ἥλιος ὥς ἐπὶ τὸν νότον κατιῶν καὶ λοιπὸν διερχόμενος ὥς ἐπὶ τὰ βόρεια ἀπὸ Αἰγοκέρωτος. § τὸ δὲ

2 νότῳ AAld | post νότ. Ald ἀντιόωντι ἤγουν iterum Ald || 3 τοῦ AAld: τῷ M | ἀντιόωντος A, om Ald | μέσον om AAld || 5 δὲ A | νότον Ald || 5, 6 ἔγραψαν ἴν' ἢ μεταλαμβάνοντι post ἀμ. Ald || 6 νοτίον M || 7 Ὅμ. — ἀντιόωσαν Ald: om AM || 8 λέγει om M || 9 νοτίῳ M | τῷ ἔχοντι om A | ἐναντίον M | τῷ ἐναντίαν θέσιν ἔχ. Ald | βορέω AAld || 10 νοτιώτερον A Ald || 12 ἀπὸ AAld | αὐτῷ A || 14 αὐτὰρ M | πολλὴν αἴνυται om M | ἤγουν μερ. Ald || 15, 6 ὀπίσθην scripsi: ὀλίγην libri || 17 οὖν pro τούτου Ald | seclusi || 17, 8 μερ. ὅσων οἱ ἄκροι οὗτοι πόδες τοῦ κυνός ψ. Ald || 19—21 om M || 20 οὖν τὸ Ald | τουτέστι τὸ Ald || 22 schol v. 506 om AAld || 24 καθαροῖο om AAld || 25 ἄλλος om M | φησὶν ante ὅτι Ald || 26, 7 post κατ. Ald ἀπὸ τοῦ καθαροῦ βορέου κακείνον διελθὼν ὥς ἐπὶ τὰ βόρεια ἔρ-
 χεται ἄνω ἀπὸ τ. Αἰγ.

καθαροῖο, ὅτι αἰθρηγενέτης ὁ ἄνεμος τὸν Τοξότην τοῦτον τελευταῖον ἐν τοῖς νοτίοις παρέρχεται.

508. ἐς νότον ἡέλιος — τρέπεται γε μὲν αὐτοῦ: ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Τοξότῃ ἐν τοῖς τελευταίοις χειμερινὸς τρέπεται ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ Τοξότου τελειωτῶν καὶ ἄρχεσθαι μέλλων τῷ 5 Αἰγοκέρωτι.

509. καὶ οἱ τρία μὲν: ἴσοι οὗτοι κατὰ τὸ μέγεθος. ὁ χειμερινὸς τροπικὸς ἐναντίον τῷ θερινῷ τροπικῷ κατὰ τὴν θέσιν πέπονθεν· τρία μὲν γὰρ αὐτοῦ διαστήματα [εἶναι] ὑπέρ- 10 γεια, πέντε δὲ ὑπόγεια. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἥλιος Αἰγοκέρ- 10 τος ἐπέχων μοῖραν ὀγδόην ἐννέα μὲν ὥρων τὴν ἡμέραν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα ἰε'. κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν τροπὴν τὸ πέμπτον ὑπὸ γῆν, τὸ δὲ τρίτον ὑπὲρ γῆν.

511. μεσσοῦθι δ' ἀμφοτέρων: διαλαμβάνει τὰ περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, καὶ τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἤδη ἐγνωσ- 15 μένου κύκλου τοῦ γαλαξίου. ἴσους δὲ ἀποφαινόμεθα εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος τὸν τε γαλαξίαν καὶ τὸν ζωδιακὸν καὶ τὸν ἰσημερι- 15 νόν· πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν. ὁ δὲ νοῦς· ἀμ- 20 φοτέρων δέ, τοῦ τε θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ, κατὰ τὸ μέσον ἐστὶν [ὁ] κύκλος, ὅσος καὶ ὁ τοῦ γαλαξίου. 20

513. ἐν δὲ οἱ ἡμέραι: ἐν ἀμφοτέροις δὲ ταῖς ἰσημεριναῖς ἐν αὐτῷ γίνονται αἱ ἡμέραι ταῖς νυξὶν ἴσαι· ἰσοῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοῖρας. δύο δὲ γίνονται ἰσημερίαί, φησί, καὶ μία μὲν, ὅτε φθίνει τὸ θέρος· τῇ γὰρ κ' τοῦ Θωῶθ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τροπή, 25 καὶ ἰσημερία ἐστὶ μεινυμένων τῶν ἡμερῶν.

515. σῆμα δὲ οἱ Κριός: τὴν κατάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν

1 αἰθρ. ὁ βορέας: — Ald || 2 τελευταῖον om M || 3 ἐς νότον ἡέριος AAld, om M || 7 οὗτοι ἴσοι AAld | μὲν post ἴσοι A, ὄντες Ald || 8 ἐναντίος AM, cf Ald || 8, 9 τρ. καὶ ὁ θερινὸς ὅμως ἐναντίον τι πέπονθεν ὁ χειμε- ρινὸς τῷ θερινῷ κατὰ τὴν θέσιν Ald || 9 εἶναι om Ald || 10 τὰ δὲ πέντε Ald | δὲ alt om M || 11 κ' θ' μὲν Ald || 12 ν. ὥρων ἰ καὶ ε' A, ἰε' δὲ τὴν ν.

Ald || 12, 3 τὰ μὲν ε' ὕ. Ald || 13 ἐπὶ A | τὰ δὲ γ' ὕ. Ald | ὑπὲρ A || 14 τὰ om Ald || 16 ἴσον δὲ ἀποφαίνεται Ald || 17, 8 μ. τὸν ἰσημερινόν τοῦ τε γαλαξίου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ π. Ald || 19 δὲ om AAld || 21 ἡμέραι Ald | ἀμφοτέροις δὲ αἱ ἰσημερίαί Ald || 22 ἡμ. δηλαδὴ ἴσαι τ. ν. Ald || 23 φησί, καὶ scripti: καὶ φησι AM, om Ald || 25 σεπτέμβριος A | δ' post γιν. Ald || 26 post ἡμ. add Ald ἐτέρα δὲ κατὰ τὸν Μάρτιον μεινυμένων τῶν νυκτῶν

ἐκ τῶν ἐπιψαυόντων αὐτοῦ ζῳιδίων. σημεῖον δὲ τοῦ κύκλου ὁ Κριὸς ὁ πᾶς καὶ τὰ τοῦ Ταύρου γόνατα κεῖται. ἀλλ' ὁ μὲν Κριὸς κατὰ τὸ μῆκος καὶ δι' ὅλου ἡρμοσμένος φέρεται τῷ κύκλῳ, τοῦ δὲ Ταύρου, ὁπόση ἐστὶ κλάσις καὶ καμπὴ τῶν σκελῶν
5 [γίνεται].

ἄλλως. ὁ μὲν Κριὸς ὅλος ἐστὶν τῷ κύκλῳ προσηρμοσμένος, ὁ δὲ Ταῦρος κατὰ μόνην τὴν τῶν σκελῶν καμπήν.

519. καμπή τ' αἰθομένης: ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρώτη καμπή. § αἰθομένης δὲ ἦτοι τῆς ἐχούσης καυσώδη ἰόν· καυστικός γὰρ αὐτῆς ἐστὶν ὁ ἰός. καὶ Εὐφορίων (fr 54 M.).

τῆς μὲν τῶν —, ὅσα φύει εὐδετέλος αἶα,
ἢ φύλλ' ἢ ποίη, ὅτ' ἐχρίμψατο λύθρον,
ὥς πυρὶ καρφόμενον ψαφαρῇ ἰνδάλλεται τέφρῃ.

ἄλλως. αἰθομένης: τῆς καιομένης ὑφ' ἡλίον· σφόδρα
15 γὰρ καταλάμπεται ὑπὸ τὰ ζῳίδια ταῦτα οὕσα.

ἐλαφρὸς Κρητῆρ: ἔνιοι ἀντὶ τοῦ 'ἐν αὐτῷ ἐστι, τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ, καὶ ὁ ἐλαφρὸς Κρατῆρ'. ἐλαφρὸς δὲ ὁ ἐλαφρῶς ἐγκείμενος τῷ τῆς Ὑδρας σώματι ἢ ὁ ἀλαμπής· ἀμυδρούς γὰρ ἔχει τοὺς πέντε ἀστέρας (cf p. 270). § τὸ δὲ ἐνὶ δ'
20 ἀστέρες (520) οὐχ, ὅτι οὐ πολλοὺς ἔχουσιν ἀστέρας αἱ Χηλαὶ (ἔχουσι γάρ), ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς Χηλαῖς ἀστέρων ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου· αἱ γὰρ ἄκραι Χηλαὶ ἐπιψαύουσιν.

522. οὐ μὴν Αἰητοῦ: τοῦ μὲν Αἰετοῦ οὐκ ἀπολαμβάνει
τι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγγὺς αὐτοῦ ἐστὶν ὁ τοῦ Διὸς ἄγγελος Αἰετός.

25 525. τοὺς μὲν παρβολάδην: τοὺς μὲν δὴ τοὺς κύκ-

1 αὐτῷ AMald | τοῦ κύκλου om Ald | 2 ὅπου καὶ Ald | 3 τὸ om M | διόλου A | 5 γίνεται om M | 6, 7 om M | 6 lemma om Ald | μὲν γὰρ Ald | 8 ἦγουν ἢ Ald | 9 ἦγουν Ald | 10 ἐστὶν αὐτῆς AAld | καὶ om M | 11 ὅσα AAld | ἢ μὲν πάνθ' ὅσα που φ. Ald | 12 φύλλ' scripsi, φυτόν conl Lobeck Aglaorhami p. 567 et Meineke: φύλλον AM, φύλλον γε Ald | ὅτε A | ἢ ποίην ὅτεω ἐχρίμψατο λ. conl Lobeck, ἢ ποίην ὅτεω χοιμψατο λ. Meineke | 13 καρφόμενον AM | 14 ἄλλως A: om M, ἢ Ald | δὲ post αἰθομένης M | ὑπὸ τοῦ Ald | ἡλίου A | 16 καὶ ἐ. Ald | κρατῆρ M | ἔνιοι ἀ. τ. om Ald | ἐστὶ om Ald | 17 φησὶ ante κύκλῳ Ald | κρητῆρ A | ὁ ἐλαφρὸς Ald | 19 ε' Ald | τὸ δὲ om et scholia seiunxit AAld | 20 οὐ τοῦτό φησιν ὅτι Ald | 20, 1 π. ἀστέρες εἰσὶ τῶν χ. εἰσὶ γὰρ ἀλλ' Ald | 21 οὐ om A | ταῖς om A Ald | 23 μ. αἰητοῦ AM | 23, 4 post lemma Ald ἦγουν οὐκ ἀπ. τινὰ μοῖραν τοῦ αἰετοῦ ὁ κύκλος ἀλλ' ἐστὶν ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ | 24 Αἰετός om M | 25—p. 442, 7 Ald sic τοὺς μὲν παρβολάδην: τοὺς μὲν οὖν τρεῖς κύκλους, φησὶ, τοὺς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινόν, ὁ ἄξων παραβολάδην κειμένους ἔχει· περι-

λους παραβολάδην κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιβάλλεται καὶ περιέχει (διαπείρει γὰρ τοὺς πάντας), οἱ δὲ ὥσπερ ἔξορθούμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ.

ἄλλως. τοὺτους τοὺς κύκλους παραβολάδην, ὡσανεὶ παραβλητικῶς καὶ παραλλήλως, κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιέχει· δια- 5 πείρων γὰρ αὐτοὺς (ἐν) τῇ τῆς σφαίρας θέσει ἔξορθοὶ ἄτε δὴ αὐτὸς ὀρθὸς ὢν.

τούτους τοὺς κύκλους παραλλήλους κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιέχει· ὀρθοὺς γὰρ διαπείρει αὐτούς.

526. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφῆκται: περὶ τοῦ ζωδιακοῦ 10 κύκλου λέγει· τέσσαρες γὰρ εἰσι κύκλοι. νῦν δὲ περὶ τοῦ ζωδιακοῦ. τὸ δὲ ἐσφῆκται ἀντὶ τοῦ συνέχεται· Ὅμηρος (II XVII 52) ἑπλοχοὶ — οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο. ὁ δὲ λόγος· ὁ δὲ ζωδιακός, ὁ τέταρτος, συνέχεται ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ, λελοξωμένος· διὰ γὰρ τοῦτο 15 ὑπὸ τῶν κύκλων συνέχεται, ἐπειδὴ λελόξωται. καὶ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀντιπέρην καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις κείμενοι (ὁ μὲν γὰρ νότιος, ὁ δὲ βόρειος) ἐκατέρωθεν αὐτὸν ἔχουσιν. καὶ ὁ μὲν θερινὸς τοῦ Καρκίνου ἐπιψαύει, ὁ δὲ χειμερινὸς τοῦ Αἰγοκέρωτος. 20

527. (λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις): ὁ ζωδιακὸς τροπικὸς(ίς).

529. οὐ κεν Ἀθηναίης: οὐκ ἂν οὕτω τέκτων καλῶς ἀρμόσει(ε) τροχοῦς, ὥσπερ οἱ ἐν αἰθέρι καλῶς κεκόλληται.

οὐκ ἂν Ἀθηναίης χειρῶν: οὐκ ἂν ἀπὸ τῆς Ἀθηναῖς ἀνὴρ ζωγράφος λαβὼν τορνευτὴν σφαῖραν οὕτω γράψειεν, ὥς 2 ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λείπει δὲ ἡ ὑπὸ πρόθεσις, ἔν' ἣι ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ἀθηναῖς. § τὸ δὲ κολλήσαι το ἀντὶ τοῦ κατασκευάσειεν.

βάλλεται γὰρ αὐτοὺς καὶ περιέχεται ὑπ' αὐτῶν διαπείρων αὐτούς, οἱ δὲ ὥσπερ ἔξορθούμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅτι τοὺτους τοὺς κύκλους 'παραβολάδην', ὡσανεὶ παραβλητικῶς καὶ παραλλήλως, κειμένους ὁ ἄξων τοὺς ὀρθοὺς περιφέρει (leg περιέχει)· διαπείρων γὰρ τοὺς πάντας μόνους τοὺτους τοὺς ὀρθοὺς κύκλους παραλλήλους ἔχει ἐπικειμένους.

1 ὁ ἄξων om A || 5 παραλλήλως scripsi, cf Ald infra: -ους A, πρὸς ἀλλήλους M || 5, 6 διαπείρων A || 6 αὐτοὺς τῇ τῆς evanida vel abscissa A | post θέσει duae fere litt evanidae, deinde τοῦτο (sic) ὀρθοὺς τοὺς κύκλους ἔχει ἐπικειμένους A || 7 ὀρθῶς M || 8, 9 om AAld || 9 ὀρθίους γὰρ M || 10 τέταρτος Ald || 11 κύκλου om Ald, λέγει M | post λέγει Ald ἐπειδὴ περὶ τῶν ἄλλων τριῶν διέλαβε, τὸ δὲ ἐσφῆκται || 13 πλοιοχοὶ M, πλοχοὶ θ' Ald 13 βόρειος ὁ δὲ νότιος AAld || 22 οὐκ ἐν AM || 24 παρὰ Ald || 26 δὲ om Ald || 27 κολλήσειεν AAld, cf Aratum

ἄλλως. οὐκ ἂν ὁ τεχνικώτατος, φησί, καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς ὁ μαθητὴς ἀμύμονας συνήρμωσε τοὺς κύκλους, ὡς εἰσιν.

ἄλλως. οὐκ ἂν ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ἀθηνᾶς δεδιδαγμένους τις ἀνὴρ ἄλλως κολλήσειε κυλιόμενους τοὺς κύκλους, ὡς αὐτοὶ ἐν τῷ αἰθέρι περὶ τὸν πλάγιον κύκλον, τὸν ζωιδιακόν, ἀφ' ἡμέρας εἰς νύκτα διαπορεύονται. § τὸ δὲ χειρῶν δεδιδαγμένος ἐλληρισμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ 'κατὰ χειρας μαθὼν καὶ διδασχθεὶς παρ' Ἀθηνᾶς (καὶ Ὅμηρος [Od V 250] 'εὐ εἰδὼς τεκτοσυνάων') οὐκ ἂν ἄλλως κατασκευάσειε περιφερῇ τροχία οὕτως, ὡς ἔχουσιν οἱ κύκλοι'.

530. <ἄλλῃ —> ἄλλῃ τρόπῳ ἀρμόσει(ε) καὶ σοφὸς <ὦν> ἐπιόντας ἀλλήλοις τοὺς κύκλους καὶ ἐπιπλεκομένους.

τὸ δὲ κυλινδόμενα ἀντὶ τοῦ περιφερῆ. § τροχάλεια δὲ τροχοὺς. § τὸ δὲ τοῖά τε καὶ τόσσα (531) ἀντὶ τοῦ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα κυκλοτερῇ περιέχων καὶ περιγράφων τὰ τροχάλεια. § τὸ δὲ περισφαιρηδὸν περὶ τὴν σφαῖραν. § συναρηρότα (532) δὲ λέγων ἀκίνητά φησι <τὰ> τροπικὰ σημεῖα. § ἐξ ἡοὺς δὲ (533) ἐξ ἀνατολῆς ἐπὶ νύκτα, ἐπὶ τὴν δύσιν.

ἤματα πάντα: ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν Ἑλλήνων αἰετὸν κίνητός ἐστιν ὁ κόσμος.

534—6. καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει —: καὶ ταῦτα μὲν τὰ κύκλα ἀνατέλλει καὶ δύνει τὰ πάντα κείμενα παραλλήλως. μία δὲ ἐστὶν ἐκάστου ἄνοδος καὶ δύσις. § ἕκαστος τῶν κύκλων τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔχει, ὅθεν ἀνατέλλει καὶ πάλιν ὅπου δύνει. τούτῳ δὲ ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ζωιδιακοῦ καὶ τὸ ἐξῆς ἐπιφέρει.

536. ἐξείης ἐκάτερο: ἐξ ἐκατέρου μέρους, καὶ ἐκ δύσεως

1 οὐκ ἂν οὖν omisso ἄλλως Ald | αὐτὸς M, om A, φησί καὶ αὐτὸς om Ald || 2 ὁ om Ald | ἄμεινον Ald | ἡ εἰσιν Ald || 3 ἡ pro ἄλλως Ald || 4 ἀνὴρ τις AAld || 6 διαπορεύονται M: om A, κεκόλληται Ald quae pergit εἴη δ' ἂν τὸ γ. δεδ. καὶ ἐλλ. || 8 τῆς Ἀθ. Ald | διδασχθεὶς post Ἀθ. AAld | καὶ om M || 9 ἄλλος τις Ald | κατασκευάση AAld | περιφερεῖς τροχοὺς Ald || 13 κυλινδόμενα Ald || 14 ἀντὶ τοῦ τρο. AAld | τόσσα AMAld || 15 κυκλοτερὲς M | περιέχων καὶ om M | τὰ om Ald || 16 τὸ δὲ om A | ἵγουν περὶ Ald || 16, 7 συναρηρότως δὲ συνηρμοσμένως. λέγει δὲ τοῦτο ὅτι ἀκίνητά εἰσι τὰ τρο. σ. Ald | scholia seiunxit A, cf Ald || 18 δὲ om Ald || 19 λόγους AAld: λήρους M || 21 ἀνατέλλει om A || 21, 2 καὶ τὰ κύκλα μὲν ταῦτα AAld || 23 ἕκαστον M | γὰρ post ἔκ. Ald || 24 πάλιν om Ald || 24, 5 τοῦτο A || 24—26 τούτῳ — ἐπιφέρει om Ald || 25 καὶ om M || 27 τὸ δὲ ante lemma Ald quae deinde ἀντὶ τοῦ | καὶ om A

καὶ ἐξ ἀνατολῆς, ἐκάστου κύκλου ἐν σημεῖον καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν νομίζεται. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεστηριγμένοι ἀνατέλλουσι τε καὶ δύνουσιν, ὁ μὲντοι ζωδιακὸς οὐκέτι.

537—40. αὐτὰρ ὁ γ' ὠκεανοῦ —: ὁ δὲ ζωδιακὸς κύκλος ἑκατὰ τὴν αἰδίων τοῦ κόσμου κίνησιν (οὕτω γὰρ ληροῦσιν Ἕλληνες) ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἀνατολήν (ὠκεανὸς γὰρ ὁ ὀρέζων). ὅσον ἔχει διάστημα ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἀνατέλλοντος ἕως ἀνατέλλοντος Καρκίνου, ἀπὸ Αἰγοκέρωτος μὲν χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρι Καρκίνου θερινοῦ τροπικοῦ, ὑπὲρ γῆν, τοσοῦτον ¹⁰ πάλιν ἀπὸ τοῦ Καρκίνου μέχρι τοῦ Αἰγοκέρωτος ὑπὸ γῆν. διηγεκῶς τε ἴσον αὐτοῦ γίνεται τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα τμήμα τῷ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα· ὅσον γὰρ ἡ ἀνατολὴ τῆς δύσεως ἀπέχει, τοσοῦτον ἡ δύσις τῆς ἀνατολῆς.

ὁ ζωδιακὸς τοσοῦτον τὸν ὀρίζοντα παρέρχεται, ὅσον ἐστὶ ¹⁵ διάστημα ἀπὸ Καρκίνου ἕως Αἰγοκέρωτος καὶ αὖθις ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἄχρι Καρκίνου.

539. ὅσον ἀπάντη: ὅσον ἀπὸ ἀνατολῆς ἔχει τοῦ ὀρίζοντος, τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ δύσει [τὸ καταφέρεισθαι]. τὸ οὖν μία δέ σφρων (535) ἔοικε πρὸς ἀντιδιαστολήν εἰρησθαι τοῦ ζωδιακοῦ ²⁰ διὰ τὸ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ ἐνὸς σημείου ἀνατέλλοντας εἰς ἐν πάλιν δύνειν, τὸν δὲ ζωδιακὸν πλάτος ἀξιόλογον ἔχειν.

541 sqq. ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς —: ἐξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ φυσικώτατον· καὶ γὰρ αἱ μέλισσαι φύσει ζῶσαι καὶ οὐ λόγῳ τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἐξαγώνους ²⁵ ποιοῦσιν. τὸν μὲν οὖν κόσμον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι, τὴν δὲ γῆν κέντρον. ἀνάγκη οὖν ἐκβαλλομένης ἀπὸ τῆς ὕψεως ἐπὶ τὸν οὐρανὸν εὐθείας, συμβεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ σχήματος τυγχάνοντος σφαιροειδοῦς, ἴσας εἶναι. ὅση οὖν, φησὶν, ὕψεως γίνεται εὐθεῖα ἀναβλεπόντων ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανόν, ³⁰

1 ἐν τῷ om AAld || 5 δὲ om Ald || 6 supra κόσμον scriptum legiasse videor ἢ μηνῶν in A, sed incertum | ἢ φασιν Ἕλληνες Ald || 7 ὠρίζων A || 12, 3 γίνεται τε διηγεκῶς ἴσον αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος αὐτοῦ τμήμα τὸ μὲν ὑπο τὸν ὀρίζοντα A, γίνεται ἴσον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα τμήμα τῷ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα Ald || 15—17 om A Ald || 18 τὸ δὲ ὅσον ἀπ. ἦγον Ald || 19 τοῦτον Ald | δ. ἐν τῷ κατ. Ald || 19—22 τὸ — ἔχειν om AM || 23 βολῆς om A || 27 ὑπὸ AAld || 29 ἴσας Ald: ἴσας ἴσας A, ἴσως ἴσας M || 30 ἄνω βλέπ. Ald | εἰς AAld

τοσαῦται ὀφείλουσιν ἔξ νοεῖσθαι δι' ὅλης τῆς περιφερείας. αὐ-
ται δὲ λαμβανόμεναι κατὰ παράλληλον σχῆμα καὶ ἴσον ἀλλήλων
ἀφιστῶσαι δύο περιλαμβάνουσι κατὰ τὴν ἐαυτῶν μεσότητα ζώι-
δια· οὕτω γὰρ ἀποτελοῦσι τὸ ἐξαγώνιον σχῆμα.

- 5 ἄλλως. τεχνικῶς πᾶν καὶ γεωμετρικῶς διήρηκε τὸν ζωι-
διακὸν κύκλον εἰς τὰ δωδεκατημόρια· λέγει γάρ· ὅσον ἡ ὀρατικὴ
ὄψις, τουτέστιν ἀκτὶς ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀφιεμένη, ἐπέχει μέχρι τῆς
τοῦ ἀνωτάτω οὐρανοῦ ἐπιφανείας, τηλικαύτην εὐθείαν ἐξάκις
ἐγγράψας τῷ κύκλῳ, εἴτα ἐκάστην αὐτῶν τεμῶν διχῶς εὐρήσεις
10 ἢ τῶν ζωιδίων δωδεκατημόρια. εἴτα καταρτίζεται τὰ ζώidia.
τὸ δὲ θεώρημα, ὡς ἄρα ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἴση ἐστὶ
τῇ ἐγγραφομένῃ ἐν κύκλῳ ἐξαγώνῳ πλευρᾷ.

541. ἀποτέμενεται· ἀντὶ τοῦ περιγράφεται καὶ δεικνύει.
μὴ θανατώσωμεν δέ, εἰ ἕκαστον τῶν ζωιδίων τηλικούτον κατὰ
15 μέγεθος, ὡς τὸ ἡμισυ ἐπέχειν τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν δια-
στήματος· καὶ γὰρ χώρας ὀλοκλήρου ἕκαστον μεῖζόν ἐστιν, ἀλλ',
ἐπειδὴ πόρρωθέν ἔσμεν, οὕτως ἡμῖν φαίνεται ὀλίγα, καίπερ
ὄντα μεγάλα, ὡς καὶ ὁ ἥλιος· παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιστεῦθη
τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλασίῳ ὢν, καὶ ἡ πᾶσα γῆ
20 τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ὀκτωκαιδέκατόν ἐστι, καὶ ὁμοῦς ἡ περιφέ-
ρεια αὐτοῦ οὐ πᾶν δοκεῖ μεγάλη εἶναι, ἐπειδὴ σφόδρα αὐτοῦ
ἔσμεν κεχωρισμένοι. οὕτω τὰ ἄστρα μεγάλα ἐστὶ καὶ σφόδρα
ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα, ἀλλὰ τῷ χωρισμῷ ἡμῶν βραχέα φαί-
νεται.

- 25 ἄλλως. ὁ Σπόρος οὕτω φησὶν (fr 2, cf Anal Eratosth p. 48
Aratea p. 95)· ὅσον δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ βολίδος τῆς ἀκτί-
νος ἀποτεμενεται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ ἀγῆ τοῦ αἰθέρος, ἐξάκις

3 ἀφιστῶσαι A | παραλαμβάνουσι Ald || 5 ἄλλως om Ald | πᾶν οὖν
τεχν. Ald || 6 ὅση Ald || 7 ὄψις ἐστὶ τουτέστιν Ald | ἡ om M | ἡ ἀκτὶς ἡ Ald ||
7, 8 ἀφ. ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ ἐπιφάνειαν Ald || 7 μέχρι om A || 8 τοῦ
om A || 8, 9 ἐγγράψας τῷ κύκλῳ ἐξάκις AAld || 9 τέμνων AAld || 11 τοῦ κύκλου
τοῦ κέντρου AAld || 13 δὲ post lemma Ald || 13, 4 δ. καὶ μὴ A || 14 θανατώ-
μεν (δὲ Ald) εἰ AAld | τηλικούτων (omisso ζωιδίων) A | ὃν post τηλ. Ald ||
14, 5 κατὰ τὸ μ. Ald || 15—17 διαστ. μικρότατον ὁρᾶται· διὰ γὰρ τὸ πόρ-
ρωθεν ἡμᾶς εἶναι ἐκείνων διὰ τοῦτο ἡμῖν μικρὰ φαίνεται καίπερ Ald ||
18 ὡς ὁ ἥ. AAld || 19 τῆς πάσης οἰκουμένης om A | τῆς γῆς ὁ. Ald || 21
παντὶ A | σφ. αὐτῆς libri || 22 καὶ ante τὰ Ald | ἐ. σφόδρα καὶ Ald || 23 ἐκτε-
ταμένα M, ἐκ (ceteris abscissis) A, ἐκτείνεται Ald || 25 ἄλλως om Ald |
ὁ Σπ. δὲ οὕτως ἐξέλεβεν Ald || 26 καὶ pro τῆς alt Ald || 27 καὶ ante ἡ add
M: om Ald; ἀπ. καὶ ἡ ἀγῆ τοῦ αἰθ. ἀφαιρεῖται A

ἂν τοσαύτη (ἤ) ἄκτις ὑποδράμοι τὸν ζωιδιακὸν ἀπηρτισμένον. ἐκάστη δὲ οὕτως ὑποδραμοῦσα ἴση δύο ἂν περιτέμει καὶ περιλάβει ζωίδια τῶν ὑποκειμένων ιβ'.

ἄλλως. ἐν παντὶ κύκλῳ ἢ ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν πίπτουσα εὐθεῖα ἐξάκις ὑποτείνει τὴν ὅλην περιφέρειαν. 5 ἔπειτα συγχρῆται τῷ τὴν γῆν σημείου καὶ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς τὴν τῶν ἀπλανῶν ἀστρῶν σφαῖραν, ὥς τῶν ὀψεων τῶν ἡμετέρων οὐδὲν τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διαφερουσῶν κατὰ γε τὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν καὶ ὅτι οὐδενὶ διαφέρον ἐστὶν ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κέντρου, τουτέστι τῆς γῆς, ὁρᾶν τὰ οὐράνια ἢ ἀπὸ 10 τινος τόπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφανείας κειμένων. οὕτως ἐστὶ μικρὸν καὶ σημειῶδες τὸ μεταξὺ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐπιφανείας διάστημα.

544. ζωῖδιον δὲ ἐκ κύκλον: λοιπὸν τῶν ιβ' ζωιδίων ὀνομασίαν ποιεῖται, καὶ ἄρχεται πάλιν ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτέρου ἐν 15 τοῖς βορείοις, τοῦ Καρκίνου.

545. τῷ ἐνι Καρκίνῳ ἐστὶ: διὰ τί ἀπὸ Καρκίνου ἤρξατο τῶν Αἰγυπτίων αἰὲ ἀπὸ Κριοῦ λαμβανόντων τὴν ἀρχήν; ὅτι αἰὲ ὁ Ἄρατος ἀπὸ τῶν βορείων ἄρχεται, βορειότατος δὲ ἐστὶ πάντων ὁ Καρκίνος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ 20 Κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν πάντα τὰ ζωίδια λαμβάνοντες κατὰ ἀναλογίαν τῶν μελῶν. καὶ τὸν μὲν Κριὸν κεφαλὴν εἶναι φασιν, ἐν τῇ τὸ ἡγεμονικόν [ἐπειδὴ ὁ Κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ προόδός ἐστι καὶ ὅτι ἐν τῷ Κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται],

1 ἂν τοι ὑποδράμῃ ἄκτις τὸν ζ. A, ἂν ὑποδράμῃ τὸν ζ. Ald | ἀπαρτημένον A || 1—4 ἕκαστον δὲ τῶν ἑξ εἰς δύο τεμὼν περιτέμῃ ἂν καὶ περιλάβῃ τὰ ὑποκειμένα ιβ' ζωίδια, ἐπειδὴ γὰρ ἐν π. Ald || 2 περιτέμῃ (ἂν Ald) καὶ περιλάβῃ AAld || 4 ἢ ante ἐν iteravit A | τοῦ om M || 5 ἄρχεισα Ald || 5—7 π. διὰ τοῦτο χρησάμενος τῷ πρὸς γῆν σημείῳ τῇ ἡμετέρα ὄψει, ἣτις ἢ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς Ald || 6 τῷ πρὸς γ. σημείῳ. κέντρον δὲ λ. ἐπὶ A, cf Ald || 7 ὥστε AM, cf Ald || 7, 8 σφ. ἢ δὲ ἡμετέρα ὄψις οὐδὲν τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διαφέρει Ald || 8, 9 τε τὴν A || 9 οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ Ald | ἀπὸ AAld || 9, 10 α. τε τοῦ κέντρου Ald || 11 τόπον om AAld | γῆς om Ald || 11—13 x. αὕτη δὴ μικροῦ καὶ σημείου λόγον ἐπέχοντος, χρησάμενος οὖν ὡς σημείῳ τῇ ἡμετέρα ὄψει, οὕτω τὴν τοῦ ζωδιακοῦ πεποιήται περιμέτρῃσαν: — Ald || 12 καὶ τῆς ἐπ. δ. abscissa A || 14 κύκλον om A || 17 ἐστὶ om A | lemma om Ald | δ. τί δὲ Ald || 18 αἰὲ om M || 19 ὅτι εἰώθει αἰὲ Ald | ὁ Ἄρατος om AAld | ἄρχεσθαι Ald || 20 πάντων om M || 21, 2 λαμβάνοντες post ἀναλ. AAld || 22 δὴ post καὶ Ald || 23, 4 ἐπειδὴ — ἐστὶ om M | seclissi || 24 ἔσται A | καὶ — ποιεῖται hic Ald: post Ἰγθ. (p. 447, 1) AM

Ταῦρον δὲ τὸν αἰχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἳ εἰσιν οἱ Ἰχθύες.
 § τὰ ὀνόματα τῶν δωδεκατημορίων καὶ ζωιδίων ἐν τούτοις. τὰ
 δὲ πολλὰ αὐτῶν καθ' ὁμοιότητα. ἔστι δὲ ἅ καὶ κατὰ πάθος,
 ὡς Ὑδροχόος, πολλῶν τὸ τηρικαῦτα ὑετῶν καταφερομένων ἥλιον
 5 διαβαίνοντος αὐτόν. διαφέρειν δὲ ζωίδιον δωδεκατημορίου τῷ
 μὴ συναπαρτίζειν τὸ ζωίδιον τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ ζωι-
 διακοῦ, ἀλλ' ἔνια μὲν ἐλλείπειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Κριοῦ καὶ (τοῦ)
 Καρκίνου, ὅπου δὲ ὑπερβάλλειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου καὶ τῆς
 Παρθένου.

10 550. ἐν τοῖς ἡέλιος φέρεται: ἐναντίαν τῷ παντὶ κίνησιν
 ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἡμέρας ἐκάστης μοῖραν μίαν οὐχ ὅλην κινού-
 μενος. τξ' οὖν μεθιστάμενος μοίρας τὴν ὅλον κύκλον ἐν τξέ' ἡμέ-
 ραις καὶ τετάρτῳ μάλιστα μέρει τοῦ νυχθημέρου διανύει πάντα τὸν
 ἐνιαυτόν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δωδεκα ζωιδίοις ὁ ἥλιος φέρεται
 15 τὸν ἐνιαυτὸν συντελῶν ἅπαντα· ἐν ἐκάστῳ γὰρ ζωιδίῳ ποιεῖ
 μῆνα καὶ μίαν ἡμέραν ἐφ' ἐκάστης (μοίρας) ἀνύει. πορεύεται
 δὲ τὴν μέσσην γραμμὴν τοῦ ζωιδιακοῦ πρὸς μῆκος κινούμενος
 καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἄλλοι πλάνητες, πρὸς πλάτος. ποιεῖται δὲ τὴν
 πορείαν ἐναντίαν τῷ παντὶ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ κόσμος ἀπὸ
 20 ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν φέρεται, ὃ δὲ ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς διὰ τοιοῦτον
 λόγον, οἷον τοῦ Κριοῦ βραδύτερον δύνει ὁ Ταῦρος, ὅσωι ἀνωτέρω
 αὐτοῦ ἔστι, καὶ καταφερομένου τοῦ Ταύρου οἱ Αἰδύμοι καὶ
 ἔξης τὰ λοιπά. τῆς τοίνυν καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντός
 αἰὲ ὑψηλότερος καὶ ἀνωτέρω πορεύεται ὡς ἐπὶ τὸ φανερὸν τοῖς
 25 ἀνθρώποις.

551. καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι: τῶν γὰρ ἀστέρων κατὰ

1 οἱ om M || 2 τὰ — τούτοις om Ald || 3 πολλὰ δὲ Ald | εἰσιν post
 ὁμ. Ald | ἔνια δὲ καὶ Ald || 4 ὑδροχόος M | καταφερομένων ὑετῶν τοῦ ἡ. A
 Ald || 5 διαφέρειν M || 5, 6 τῷ μὴ Ald: τῷ om AM || 6 συνα. ἔκαστον ζ. τὸ
 δωδεκατον τοῦ ζ. Ald | μέχρι AM || 7 ἔνθα M || 11 ἡμέρας om A, post ἐκ. Ald |
 μίαν μοῖραν Ald | ὅλην Ald: ὅλως AM || 12 post οὖν Ald πασῶν οὐσῶν τῶν
 κύκλου μοιρῶν ἐν Ald | ταῖς ξέ' A || 13 δ' μάλ. Ald | ν. ὁ ἥλιος διανύει
 Ald || 14 ιβ' A || 16 ἡμέραν μίαν A || 16, 7 καὶ ια' πον ὥρας· ἐφ' ἐκάστης γὰρ
 μοίρας μίαν ἡμέραν καὶ μικρόν τι προσαποτελεῖ. πορεύεται Ald || 16 sup-
 plevi ex Ald | ἀνύει scripsi cf Ald: ἀνύων AM || 18 οἱ om M | εἰς πλ. A
 Ald || 19 ἐναντίῳ M | κύκλῳ ΔAld, κύκλῳ superscripto κόσμῳ M | κόσμος
 scripsi: κύκλος AM Ald || 20 δύσεως ΔAld || 20, 1 post ἀνατολὰς Ald τὸ δὲ
 Ταῦρος δ' ἐπὶ τῷ ὅτι τοῦ Κριοῦ ὁ Ταῦρος βρ. δ. ὅσωι καὶ ἀνώτερος ||
 21 ὁ om A | ἀνώτερος A || 24 ἀνώτερος Ald | φέρεται A, φαίνεται ὁ ζωι-
 διακός Ald || 26 — p. 448, 2 γὰρ ὥρων τὰς μεταβολὰς ἢ τοῦ ἥλιου κίνησις
 ποιεῖ, ἃς ἐπικαρπύους διὰ τὸ μητέρας εἶναι τῶν καρπῶν· καιροὶ γὰρ κ. Ald

καιρὸν ἀνατελλόντων αὖξονται καὶ οἱ καρποὶ τῶν φυτῶν· τῶν καρπῶν γὰρ μητέρες αἱ ὕδραι. οἱ καιροὶ οὖν τῶν καρπῶν γεννητορες. αὖξονται δὲ διανύοντος τοῦ ἡλίου τὸν πάντα κύκλον.

553. τοῦ δ' ὅσον κοίλοιο: κοῖλον ὀρθῶς ἔφη τὸν ὀρίζοντα· τῷ μὲν γὰρ ἔξωθεν ὀρώντι κυρτὸς φανέται, τῷ δὲ ἐνδοθεν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς κοῖλος. ὁ δὲ νοῦς· ὅσον δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα πίπτει, τοσοῦτον καὶ ὑπὲρ γῆς ἀναφέρεται· αἰεὶ γὰρ ἐπ' ἀκριβὲς ἔξ μὲν ὑπὲρ γῆς ζώidia, ἔξ δὲ πάλιν ὑπὸ γῆν. γεωμετρικῶς δὲ καὶ ἀστρονομικῶς ἔφη.

555. δυωδεκάδες κύκλοιο: τὰ μὲν γὰρ ζώidia οὔτε ἐντὸς 10 τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰσὶν ὅλα οὔτε ἐκπεπληρωται... ἔστι δὲ ᾧ καὶ ὑπερπέπτωκε, τὰ δὲ πολλὰ αὐτῶν καὶ πλάγια καταδύνει καὶ οὐκ ὀρθὰ ἀναφέρεται, ὥστε οὐκ ἂν τις ἔξ αὐτῶν λάβοι ἀκριβὲς. τῶν δωδεκατημορίων δὲ ἕκαστον λ' μοίρας ἔχει· καὶ γὰρ καὶ τὸν ἡλιακὸν λογιζέται τις κύκλον, εὐρήσει μόγις ἕκατὸν ὀγδοήκοντα 15 ὑπὲρ γῆς αἰεὶ καὶ διὰ παντὸς μοίρας.

556. τόσον δ' ἐπὶ μῆκος: διὰ συντομίας εἶπε τὰ διαστήματα τῶν νυκτῶν, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοητέον· ὁμοιον γάρ. ὁ δὲ λόγος· ἐκάστη νύξ ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος γίνεται ἢ τοσοῦτον διάστημα ἔχει τῆς περιφερείας, ὅσον ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης ἐπαίρεται καὶ περιάγεται μέρος τοῦ κύκλου, τὸ ἡμισυ, ἐπέχον ἔξ ζώidia. οἶονεὶ ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀνατέλλων Καρκίνος περὶ πρώτην καὶ δευτέραν ὥραν τοσοῦτον ἔξει διάστημα, ἕως οὗ πάλιν (ἂν) ἐπὶ δύοσιν ἔλθῃ. ἀνυσθέντος τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ Καρκίνου ἕως Τοξότου τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελεῖται. 25 πάλιν δὲ δύνειν ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἤρχετο ἡ νύξ. κατὰ τὸ διάμετρον οὖν ἕως τῶν Διδύμων εἶχε τὴν περιφορὰν. φησὶν οὖν, ὅτι ἐκάστης νυκτὸς τοιοῦτόν ἐστι τὸ μῆκος, οἶον ἐπαίρεται μέρος τοῦ κύκλου, λέγω δὴ τὸ ἡμισυ, ἀρχομένης αὐτῆς. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὅσον — ἡμισυ (557), ἐπειδὴ τὰ μὲν μεγάλην ἔχει 30

3 δὲ om M || 5 νοοῦντι AAld | κυρτὸν AM | φαίνεται Ald | τὸ δὲ A || 6 τῆς om AAld | κοῖλον AM || 7 γῆν Ald || 8 μὲν pro γὰρ A | κατὰ τὸ ἀρ. Ald | γῆν AAld || 9 τοῦτο ante ἔφη Ald || 10 δυωδεκάδος AAld || 11 οὔτε δὲ A | λ' μοιρῶν post ἐκπ. Ald || 13 τὸ ἀρ. Ald || 14 καὶ γὰρ καὶ AAld: καὶ κατὰ M || 15 ἡλιακὸν AAld: ἡλιον M | ὅρ' AAld || 17 τόσον MAld | συντομίαν Ald || 17,8 τὰ τῶν νυκτῶν τὰ διαστ. AAld || 20 ἔχει διάστ. A Ald || 22 οἶον εἰ Ald | ἀνατέλλει libri || 23 α' καὶ Ald || 24 ἔλαθον A || 26 δὲ ἀνατέλλειν α. Ald | τὸ om Ald || 27 οὖν prius om AM || 29 κακῶς Ald || 30 τὸ ὅσον scriptis: τόσον AM, ὅσον ἀρ' Ald

τὴν περιφορὰν, τὰ περὶ τὰ βόρεια, τὸ δὲ ἥμισυ ἐλάττωνα, τὸ περὶ τὰ νότια. ἅπαξ οὐ τοσοῦτον ἔσται τὸ μῆκος, ὅσον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἡμικύκλιον.

557. τοῦτό φησιν· ἥμισυ κύκλου τὸ ὑπέργειον, τὸ ἥμισυ, οἷον τὸ ἀπὸ Καρκίνου μέχρι Τοξότου. ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος ἐκτείνεται ἐκάστη τῶν νυκτῶν, ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου ἀπ' ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀρχεται ἀνατέλλειν.

τετάνυσται· τοσοῦτον ἐπὶ μῆκος ἐκάστη νύξ ἀεὶ τέλειται, καθ' ὅσον καὶ τὸ ἡμικύκλιον. διὰ δὲ τὸ τὰς νύκτας πῇ μὲν μελζους εἶναι πῇ δὲ ἐλάττους καὶ μὴ φθάνειν τὸν κύκλον περιλαμβανόμενον πάντως διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς αἰρίζεται ὑψόθι γαίης (558), ὡς τῶν βορείων, ἅτε ὑψηλοτέρων, καὶ τὸ ὅλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νυκτὸς περιλαμβανόντων.

559. οὗ κεν ἀπόβλητον· σφόδρα φροντίζει ὁ Ἄρατος τῶν ναυτιλλομένων καὶ διὰ πολλῶν τεκμηρίων πειράται αὐτοῖς χειμαζομένοις, καθ' ὅσον ἔξεστι, βοηθεῖν. διὸ ἐναντίον ποιεῖ Ἡσιόδω· ὃ μὲν γὰρ σφόδρα τῶν γεωργῶν, ὃ δὲ σφόδρα τῶν ναυτιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν.

ἄλλως. οὐ σφόδρα ἀδόκιμον καὶ πάρεργον. βούλεται δὲ σημεῖα λέγειν τοῖς ναυτιλλομένοις, ὅτι, ἐὰν νυκτὸς συμβαίη τινα κινδυνεῦσαι, ἀφοράτω, καὶ μαθήσεται, μετὰ πόσας ὥρας ἔσται ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκ τούτου γνωσκέτω, τί δεῖ ποιεῖν. καὶ τότε οὐκ ἂν τοι εἴη ἀδόκιμον καὶ [τῷ] μηδὲν ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν καὶ ἐκδεχομένῳ περισκοπεῖν ἕκαστον τῶν ἄστρων, ἐπειδὴ ἀνατέλλῃ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐλευθέριον ἂν εἴη.

ἄλλως. οὐκ ἀδόκιμον ἔσται σοι τοῦτο παρατηροῦντι σκέπτεσθαι τὰς τῶν ζωιδίων ἀνατολάς, ἐν οἷς ἔστιν ὁ ἥλιος· μαθὼν γάρ, ὅτι ἐν Κριῷ ἔστιν ἕαρος ἀρχή, γνώσῃ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ταῦτα δὲ τις γνούς, πότε δεῖ σπεῖρειν καὶ

1 τὰ δὲ MAld || 1, 2 τὰ π. M || 2 ἐφ' ὧν (pro ἅπαξ οὐ) Ald || 4—7 om AAld || 7 ἀπαρχομένης M || 8 ὅσον περ (ἀρ' Ald) ἥμισυ κύκλου ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς (557, 8) AAld || 11 ἀνεσθαι libri | πάντα M || 11, 2 ἀρχ. ἀ. νυκτὸς om Ald || 13 ὄντων post ὑψ. Ald || 17 pro διὸ ἐν. ποιεῖ Ald παρόμοιον ποιῶν || 18 γεωργικῶν libri || 20 ἄλλως om Ald || 20, 1 οὐκ ἀδ. οὐν οὐδὲ πάρεργον σημεῖον λέγει τοῖς Ald || 23 τούτω (sic) A || 23, 4 post ποιεῖν Ald ὃ δὲ νοῦς· οὐκ ἂν εἴη σοι || 24, 5 ἀδ. ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμ. Ald || 26 ἐκ τοῦ Ald | ὠφέλιμον Ald || 27 ἡ pro ἄλλως Ald || 28 post ἀνατ. Ald καὶ ἐν ποίῳ τούτων ἔστιν ὁ ἥλ. | ἐν οἷς evanida in A || 29 post γὰρ ἐν Κριῷ εἶναι αὐτὸν Ald | ἀρχὴν Ald

Θερίζειν, εἴσεται. οἱ δὲ τὸ ἐξῆς οὕτω λέγουσιν· ἐπιτήρει, πότε ἡ ἡμέρα ἐστίν, ἤγουν ἐν τίνι ζωιδίῳ ἐστίν ὁ ἥλιος· ὁ γὰρ εἰδὼς τοῦτο εἴσεται, πόσῃ τῆς νυκτός ἐστιν ὥρα, θεωρῶν ἐντεῦθεν ἀρχὴν τῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων. § μοῖρας δὲ εἶπε νῦν τὰ ζωίδια, δι' ὧν ὁ ἥλιος φέρεται.

ἡματος εἶη —: λείπει ἡ περὶ πρόθεσις, ἢ ἡ περὶ τοῦ ἡματος τῶν μοιρῶν (τουτέστι τῶν ζωιδίων) ἐννοοῦντι καὶ θεωροῦντι σκέψασθαι καὶ διαγνῶναι, πότε ἀνατέλλει ἐκάστη μοῖρα (τουτέστιν ἕκαστον ζωίδιον)· τὸ γὰρ καθ' ἐν ζωίδιον μοῖρά ἐστι τοῦ παντός κύκλου.

560. μοιράων σκέπτεσθαι: μοῖρας φησὶν καὶ τὰς εἰς 5' λεπτὰ κατατομὰς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ζωίδια. νῦν δὲ τὴν ὅλην τοῦ ζωιδίου περιπόλησιν μοῖραν ὠνόμασεν.

561. αἰεὶ γὰρ τῶν —: τούτων γὰρ τῶν μοιρῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ἀστέρων, (μιαῖ) διὰ παντός συνανατέλλει ὁ ἥλιος, ὥστε 15 σὺν αὐτῷ πάλιν ἐκείνῳ τῷ ἄστρῳ δύνοντος τοῦ ἡλίου τὰ ἄλλα ἐκ τῆς νυκτός ἀνιόντα δυνατόν περισκοπεῖν.

562. περισκέψαιο μάλιστα: ταύτας δὴ τὰς μοῖρας περισκοπούμενος ἀκριβῶς καὶ εἰς αὐτὰς ὁρῶν, εἰς ἐν ἕκαστον τῶν ἰβ' ζωιδίων ἀφορῶν, πᾶν ἂν δύναιο καταλαβεῖσθαι αὐτάς. 20 εἰ δὲ ἐξ ὁμβρῶν κατακαλύπτονται ἢ ἐκ τῶν παρακειμένων ὁρῶν γίνονται ἀφανεῖς ἢ κεκρυμμένοι ἀπὸ ὄρων· ἔχουσι τὰς ἀνατολάς, ὥστε συνορᾶν (ἀδύνατον), ἡρμοσμένα καὶ ἀσφαλῆ πάλιν ποιοῦσι τεκμήρια τοῖς ἐπερχομένοις, τοῖς συνανατέλλουσι τοῦ ζωδιακοῦ παρ' ἑκάτερα, ἐν τε τῷ νοτίῳ καὶ ἐν τῷ βορείῳ καὶ 25 ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀστροῖς.

1 ἕτεροι δὲ οὕτως ἐξέλαβον ἐπ. Ald | 2 ἡ om M | 3 πόση AAld | τῆς om M | ἡ ὥρα AAld | post ὥρα Ald ἐκ δὲ τούτου καὶ τὴν ἀρχὴν || 4,5 μοίρας — φέρεται om M | 6 ἐν δὲ τῷ ἡμ. εἶη Ald schollis coniunctis | πρόθεσις om Ald | 9 ἤγουν ἐκ. Ald | 10 ὅλου Ald | 11—13 Ald λέγονται μὲν γὰρ μοῖραι καὶ αἱ διαιρούμεναι εἰς λεπτὰ ἐξήκοντα· λέγεται καὶ αὐτὰ τὰ ζωδια. νῦν οὖν τὴν ὅλην τοῦ ζωδίου περιπόλησιν μοῖραν ὠνόμασεν | 12 λεπτὰ M: -ὰς A | 14 τῶν om Ald | τοῦ τούτων τῶν ζωδίων Ald | 15 διὰ παντός AM: ἐν αἰεὶ Ald | 15,6 ἥλ. σὺν αὐτῷ δὲ πάλιν Ald | 16 αἰετῶ M | α. ἤγουν ζωδῶ Ald | 18 τὰς δ' ἂν κε περισκ. pro lemmate Ald | δε Ald | 19 εἰς scripsi: ἤγουν εἰς Ald, om AM | 21 καλύπτοντο AAld, κατακαλύπτοντο M | ὁρῶν M | 22 κεκρυμμένοι ἢ ἀπὸ ὄρων ἔχουσαι AMald | 23 ἡρμοσμένους A | καὶ αὐτὴ πάλ. AM: om Ald | 26 τοῖς om AAld

566, 7. αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι: [περὶ] τοῦ ὀρίζοντος φησι
 κέρατα τὴν τε ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν· καὶ γὰρ περιφερεῖς
 πάλιν ἐν τῇ δύσει κέρασιν εἰσι παραπλήσιαι. ὁ δὲ νοῦς·
 αὐτὸς δὲ ὁ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους καὶ τοῦ δυτικοῦ
 5 τεκμήρια δίδωσιν ἐκδηλα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνατέλλοντα καὶ
 δύνοντα τῶν ζωιδίων καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ γάρ, εἴτε (τὰ ἐξ) ἀνατο-
 λῆς ἄστρα κατέχοιτο, ἐκ τῶν δύσεων τεκμήριά σοι δίδωσιν, εἴτε
 καὶ τὰ ἐκ τῶν δύσεων, τὰ ἐξ ἀνατολῆς.

— τὰ τε πολλὰ περιστρέφεται: ἐξ ἀμφοτέρων τῶν με-
 10 ρῶν τοῦ ὀρίζοντος, ἐκ τε τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου καὶ τῶν
 λοιπῶν μορίων, λέγει δὲ τῶν ἄστρον. τοῦτο δέ· ὁ ὠκεανὸς ἐξ
 ἀμφοτέρων τῶν κεράτων παρέχει τεκμήρια δι' ἄστρον, ἀπερ,
 ἕκαστον ἐκ τούτων, πολλὰ ἐπιστεφανοῦται ἐαυτῷ καὶ περι-
 15 γὰρ τοῦ ὑπογείου κύκλου ὑποτίθεται εἶναι τὸν ἥλιον (ἐν)
 Καρκίνῳ (569). πρὶν δὲ (ἂν) ἀνέλθῃ, δεῖ σκοποῦντα τὰ ἄστρα
 συμβάλλειν, ὅτι μέλλει ἡμέρα γίνεσθαι. πάλιν μεταφέρει τὸν
 ἥλιον εἰς Λέοντα καὶ φησι 'πρὶν ἀνελθεῖν τὸν Λέοντα, σκόπει
 20 τὰ παρακείμενα ἄστρα καὶ συμβαλεῖς'. εἴτα μετάγει ἐπὶ τὴν
 Παρθένον τὸν ἥλιον (590. 6).

568. ὁ ππῆμος: ὅφ' ἐν ἀγγνωστέον· ὁ γὰρ λέγει, τοιοῦ-
 τόν ἐστιν· αὐτὸς δὲ σοι ὁ ὀρίζων κατὰ ἀνατολὴν καὶ δύσιν
 δείξει τὰ ζωῖδια, ἃ περιστρέφει ἐν ἑαυτῷ· τὸ γὰρ περιστρέ-
 φεται (567) ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστιν. δείξει τότε ἐκάστην τῶν
 25 μοιρῶν (ἀντὶ τοῦ 'τῶν δωδεκατημορίων ἀναφαίνει'), ὅποτε τέλ-
 λουσιν παρέρχεται.

1, 2 φησὶν οὐ κερ. Ald || 2 τὴν ante δύσιν om M | δύσιν λέγει Ald | post
 περιφερεῖς Ald | οὐσαι ἢ τε δύσιν καὶ ἡ ἀνατολὴ κέρ. || 3 παραπλήσιοι AM ||
 6 τῆς ἀν. Ald || 7 διδοίη A || 8 τῶν om A | εἴτε καὶ post δύο. A: om M, καὶ om
 Ald | ἐκ τῆς ἀν. Ald || 9 περιστρέφεται om M || 9, 10 δηλαδὴ τοῦ ὀρ. Ald ||
 11 ζωδίων λ. AAld | τουτέστιν ὁ Ald || 12 κεράτων scripsi ex Arato: ἀρκτων
 (superscripto ἄστρον) M, ἀρκτικῶν ἄστρον AAld | παρέχοι M || 13, 4 ἐπί-
 κείται Ald || 14 ὅτι A | σὺν ἐκάστη γὰρ μοίρᾳ Ald | ἀναφέρεται AAld ||
 14, 5 ἐν τῷ ὑπογείῳ οὖν κύκλῳ Ald || 16 δὴ Ald | ἀνέρθῃ A | σκοπεῖν τὰ
 τε ἄ. libri || 17 συμβαίνειν Ald; συμβαλεῖν Bekker | εἴτα μετ. Ald || 18 ἐπὶ
 τὸν Ald || 19 συμβάλλῃ M | ἐπάγει AAld || 21 τὸ δὲ ὁ ππῆμος Ald || 23 γὰρ

αἰν
 M: δὲ AAld || 24 σὺν post δείξει Ald: om AM || 25 τῶν om Ald | ἀναφέρει
 AM, ἀναφέρων Ald || 25, 6 τελούσαν A, ἀνατέλλουσιν Ald

569 sqq. οὐ οἱ ἀφανρότατοι —: μέλλων διεξέρχεσθαι τὸν περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων λόγον καὶ συνανατελλόντων καὶ συγκαταδύνοντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Καρκίνου ποιεῖται, ὃν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πρῶτον ὠνόμασε (545), καὶ φησιν, ὅτι Καρκίνου ἀνατέλλοντος οὐκ ἀμαυρὰ οὐδὲ ἄσθημα ἄστρο συν-⁵ ανατέλλει αὐτῷ καὶ ἀντικαταδύνει, δύνειν δὲ τὸν Στεφάνον φησι κατὰ τὸ ἡμισυ (573) καὶ τὸν Νότιον Ἰχθὺν κατὰ ῥάχιν (572), πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένων αὐτοῦ τῶν περὶ τὴν γαστέρα με-
ρῶν. καὶ ἀντικαταδύνειν δὲ φησι τὸν Ὀφιοῦχον ἀπὸ ποδῶν μέχρις ὠμων καὶ τὸν Ὀφιν, ὃν ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ, μέχρι τρα-¹⁰ χήλου (578).

572. κατὰ ῥάχιν Ἰχθύς: εἰς δυσμὰς φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν ῥάχιν ὁ Νότιος Ἰχθύς· ἄνω γὰρ νένευκεν. ὅτε δὲ ταῦτα δύ-
ται ἀνατέλλοντος τοῦ Καρκίνου, πρώτη ἢ δευτέρα ὥρα τῆς
νυκτός.

15

574. ἐσχατιαὶ βάλλουσι: πάλιν περὶ τοῦ Στεφάνου ἀναλαμβάνει μέλλοντος ἀνατέλλειν τοῦ Καρκίνου· τούτου γὰρ ἀνατέλλοντος τὸ ἡμισυ τοῦ Στεφάνου ἴδοις ἂν ὑπέργειον, τὸ δ' ἄλλο ἡμισυ δύσει προσβάλλουσι καὶ ἀφανίζουσιν εἰς δύσιν τοῦ Στεφάνου κατιόντος. § 'ἐσχατίας' δὲ τὰς δύσεις φησὶν, ἐπεὶ²⁰ καὶ 'προτέρην' (432) τὴν ἀνατολὴν λέγει.

575. αὐτὰρ ὁ γ' ἐξόπιθεν: ὁ δὲ Νότιος Ἰχθύς εἰς ὀπίσω τραπεῖς καὶ οὕτως ἔχων τὴν θέσιν τὰ μὲν ὑπέρτερα, τὰ οὐ-
ραῖα, ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔχει, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα ἐν τῷ με-
τεώρῳ. ὅπερ βλαινόν ἐστι τὰ ὑπέρτερα δύνειν, τὰ οὐραῖα.²⁵ διό τινες ἐπὶ τὸν Ἐν γόνασι τοῦτο μετενηνόχασιν· τὰ γὰρ ὑπέρ-
τερα αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλὴν ἤδη δέδυνκεν, ὅτε καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ Στεφάνου, τὰ δὲ κάτω περὶ τὴν ἐσχάτην γαστέρα ἔτι ἐν τῷ μετεώρῳ ἔχει.

577, 8. τὸν δὲ καὶ εἰς ὦμους κατὰγει: τὸν δὲ Ὀφιοῦχον³⁰ ἀπὸ γονάτων μέχρι τῶν ὠμων ἐπὶ δυσμὰς ἄγει ἀνατέλλον ὁ

1 ου τοι οἱ ἀφ. A | 3 τῇ om M | 8 κατὰ ἀ. AAld | 10 μέχρι libri | 12 Ἰχθύς om M | 13 ὁ om A | νένευκεν δύεται δὲ ταῦτα Ald | 14 τῆς om M | 17 οὖν post μ. Ald | 17, 8 τούτου γὰρ ἀνατ. om Ald | 19 ἡμισυ αἱ δύσεις AAld | προσβάλλονται A, -ι M, παρέλαβον Ald | 20 ἐπεὶ δὲ A, ἐπειδὴ Ald | 22 ἐξόπισθεν A | δὲ om Ald | τοῦπίσω Ald | 23 δύσιν M | 25 ὅ. λέγειν Ald | ἢ τὰ ἐναντία A post οὐρ., οὐ τὸ ἐναντίον ἔδει Ald | 27 ὅτε Ald: ὅτι AM | τὸ ἡμισυ om AAld | 28 ἔτι om AAld | 30 κατὰγει om AAld

Καρκίνος καὶ τὸν Ὀφιν ἄχρι αὐχένος. § μογερόν δέ, ὅτι δλος περὶ τὸν Ὀφιν πονεῖ.

578. αὐχένος ἐγγύς: τουτέστι μέχρις αὐχένος αὐτοῦ τοῦ Ὀφιοῦχου.

5 ἄλλως. τοῦτο προσλαβεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ Ὀφιοῦχος ἅμα Διδύμοις ἀναφερόμενος ἄρχεται δύνειν ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι γονάτων, ὥστε ἀκόλουθόν ἐστι τὸ νῦν εἰρημένον. καὶ οὕτως ἔχει ὁ λόγος· μέχρι τῶν ὤμων καταφέρεται καὶ μέχρι τοῦ αὐχένος τοῦ Ὀφews· ὁρθοῦ γὰρ αὐτοῦ δύνοντος τὰ μέχρι τῶν
10 γονάτων ἀπὸ τῶν ποδῶν προκαταδέδυνκεν ἤδη [καὶ] Διδύμων ἀναφερομένων (724, 5).

579. οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ: οὐ πολὺς οὐδὲ ἐξ ἴσου φαίνεται ἀμφοτέρωθεν, τουτέστιν ἐκ τῶν ὑπὲρ γῆν καὶ τῶν ὑπὸ γῆν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὀλίγον ἄνω ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεῖον ὑπὸ γῆν.
15 § ἡμάτιος (580) δὲ ὑπέργειος, ἐννυχος ὑπόγειος. οὐκ ἂν οὖν εἴη πολὺς οὔτε ὑπὲρ γῆν οὔτε ὑπὸ γῆν ὁ Βωώτης τοῦ Καρκίνου ἀνατέλλοντος, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ καταδευκός ἐστιν, ἐλάχιστον δὲ τὸ ἔτι ὑπὲρ γῆς· ἐπεὶ γὰρ φησιν αὐτὸν τέσσαρσι ζωιδίοις ἀνατέλλουσιν ἀντικαταδύεσθαι (581), Ταύρωι
20 Διδύμοις Καρκίνωι Λέοντι, ὅταν ὁ Καρκίνος ἀνατέλλειν ἄρχηται, οὐδ' ὑπὲρ γῆν πολὺς ἐστιν οὐδ' ὑπὸ γῆν· δύο μὲν γὰρ αὐτοῦ ἤδη παρεληλύθασι μοῖραι, δύο δὲ ἔτι λείπονται. ὅταν δὲ ἀνενεχθῇ, τρεῖς μὲν αὐτοῦ δεδύκασι, μία δ' ἐστὶν ἣ ὑπολείπεται ὑπὲρ γῆς. Ταύρου δὲ ἀνατέλλοντος αὐτὸς δύνειν
25 ἄρχεται (721).

581. τέτρασι γὰρ μοῖραις: τοῦτο ἦν αἴτιον τοῦ ἀνατέλλοντος Καρκίνου, τὸ φαινόμενον ὀλίγον ἔχειν ὑπὲρ γῆς τὸν Βωώτην. μοῖραις δὲ νῦν τοῖς ζωιδίοις. ὁ δὲ λόγος· τέτρασι ζωιδίοις ὁμοῦ καταφερόμενον αὐτὸν δέχεται ὁ ὀρίζων· ὁ γὰρ
30 Βωώτης ἐπιψαύει τῶν δύσεων μετὰ Χηλῶν, εἶτα μετὰ Σκορ-

1 μογερόν ΔAld: -οῦ M | δὲ αὐτὸν λέγει ὅτι Ald | ὅλος Ald: -ον AM ||
3 τὸ δὲ αὐχένα Ald || 5 προσλαβεῖν δὲ τοῦτο Ald || 6 τῶν om Ald || 9 ὄφιος ΔAld | τὰ om A || 10 τῶν (pro καὶ) Ald || 14 πλέον ΔAld || 15 οὖν pro δὲ Ald || 16 οὖν ἔτι π. εἴη Ald | ὁ Βωώτης om Ald || 17 K. ἤδη ἀρξαμένου ἀνατέλλειν ἀνατείλαντος δὲ τὸ πλ. Ald | πλεῖον ΔAld | δευκός ΔAld || 18 γὰρ pro δὲ ΔAld | δέ ἐστι τὸ ΔAld | γῆν ΔAld | ἐπειδὴ ΔAld | φασὶν ΔAld || 22 παρ. ἤδη ΔAld || 23, 4 δ' ἔτι ὑπολείπεται ΔAld || 24 ὑπὲρ γῆς om Ald || 26, 7 ἀνατείλαντος Ald || 27 γῆν ΔAld || 29 ὁμοῦ κατιόντων τὸν Βωώτην ὑποδέχεται Ald

πλου καὶ Τοξότου, καὶ ὅτε ὁ Αἰγόκερως ἔρχεται ἐπὶ δύσιν τελείως καὶ ὀλοσχερῶς δύεται. καὶ οὕτω δ' ἑωιδίων ἐπέχει χρόνον ἐν τῷ δύεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν, ἕως οὗ (ἂν) ἔλθῃ ὁ Αἰγόκερως εἰς δύσιν, καθ' ὃν καὶ τελείως ὁ Βωύτης δύεται, λοιπὸν Καρκίνου κατὰ διάμετρον γίνεται ἀνατολή, διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι τὸ τηρικαῦτα ἡμάτιος ὅλος φαίνεται, ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δέχεται αὐτὸν ὁ ὠκεανός. διηγύσθησαν λοιπὸν Καρκίνου ἀνιόντος.

Cat (Cosmas in
Gregorium | A.
Mai, Spic. Rom.
II p. 148. of Hyg.
II 4 p. 84sq.
Anal. Eratosth.
p. 71)

Βωύτην καὶ Ἀρκτοφύλακά φησιν, οὗ ἐν τῷ μέσωι τῶν σκελῶν ἀνατέλλει Ἀρκτούρος (94), τὸν τῆς Παρθένου . . . 10

582. ὁ δ', ἐπὴν φάεος: ὁ δὲ Βωύτης, ἐπὰν τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ φαίνεσθαι κορεσθῇ ὑπέργειος ὢν. καλῶς εἶπε 'κορεσθῇ', ἐπειδὴ ὑπέργειος φαινόμενος πολὺν χρόνον ἀναλίσκει, τῆς μὲν ἡμέρας ὥρας 5', τῆς δὲ νυκτὸς πάσας τὰς ἡβ'. διὸ χαριέντως εἶπεν ἐπὴν — κορέσθεται, ὅτι τοσοῦτον χρόνον 15 ἀναλίσκει φαινόμενος· ἀνατέλλει γὰρ τῇ Παρθένῳ περὶ ὥραν 5' ἡμερινήν, ἥ(ν) καθ' ὑπόθεσιν ἐν Καρκίνῳ λάβωμεν τὸν ἥλιον· Καρκίνου (γὰρ) ὥραι δύο, Λέοντος ὥραι β', Παρθένου β', εἴθ' οὕτως ἀνέτειλεν ὥρας 5'. εἰ τοίνυν τὰς μὲν τῆς ἡμέρας λοιπὰς β' ὥρας ἐν τῷ ὑπεργείῳ καὶ τὰς τῆς νυκτὸς ἡβ', ἕως ἂν 20 εἰς τελείαν δύσιν ἔλθῃ (ἕως γὰρ ἂν οἱ Λίδυμοι ἔλθωσι, φαίνεται, ἐν δὲ τοῖς Λιδύμοις τὸ τῆς νυκτὸς συμπέρασμα) — ἐπεὶ οὖν ὅλας ἡ' ὥρας ἔμεινε φαινόμενος καὶ ὑπέργειος ὢν, διὰ τοῦτο εἶπεν 'ἐπειδὴν τοῦ φωτὸς κορεσθῇ, λοιπὸν πάλιν μέλλοντος Καρκίνου ἀνατέλλειν (ἐν) τῇ δύσει (τὸ) πλέον ἔχει τοῦ 25 σώματος' (582, 3).

583. βουλυτῷ ἐπέχει: τουτέστιν· ὅταν ὅλος ἀναχωρήσῃ

1, 2 Αἰγ. δύνει ἐπὶ δύσιν καὶ αὐτὸς τελείως Ald | 2 οὕτω Ald: οὗτος AM | 3, 4 τοῦ Αἰγοκέρωτος ἐλθόντος εἰς Ald | 4 post δύσιν Ald ὁ B. τελείως δ. ὁ δὲ Καρκ. τότε κ. δ. γίνεται τοῦ Αἰγοκέρωτος | 5 τοῦ post Καρκ. A | 6 ἡ. ὀλίγον AAlld | αἶρεται Ald | 7 ? | δὲ post διην. Ald: om AM | 9, 10 om Ald | 10 ἀρκτούρον δὲ τ. AM | signavi lacunam, suppleas (πατέρα, ὃν Ἰσάριον λέγουσιν ἔνιοι —) vel simile | 11 ἐπειδὴν Ald | 12 κ. ὑπόγειος A | post ὢν Ald πρὸς δύσιν βαδίζει | δὲ post καλῶς Ald | 14 πάσης Ald | 16, 7 5' ὥραν A | 17 supplevi; εἰ Ald | 18 supplevi ex Ald: om AM | δύο γὰρ ὥραι K. Ald | ὥραι om Ald | 18, 9 ὥστε περὶ ἑκτὴν ὥραν ἀνατέλλει. ἐπεὶ τοίνυν Ald | 18 εἴτα A | 19 ἀνατέλλει A | τὰς τε Ald | 19, 20 λ. 85 ὥρας AAlld | 20 post ὑπεργ. Ald ἐστὶ | δώδεκα Ald | ἂν Ald: om AM | 21 δύσιν δύνει M | ἂν Ald: om AM | ἀνέλθωσι Ald | 23 μένει Ald | ἐστὶ pro ὢν Ald | 25 cf p. 455, 10 | 27 ὅτε — ἀναχωρήσει A | ὅλος om Ald

τοῦ ὑπὲρ γῆν μέρους καὶ πανδυσίαν ποιήσῃ, προσλαμβάνει τῷ
 μεσονυκτίῳ (τουτέστι ταῖς ἑξ ὥραις τῆς νυκτός) ἄλλας ὥρας β',
 ὥστε ἐν ὁκτῷ ὅλαις ὥραις γίνεσθαι αὐτοῦ τὴν παντελῆ κατὰ-
 5 γονται (585); ἐπεὶ μακροτάτην ποιεῖται τὴν κατάδυσιν. βουλυ-
 τὸν (583) δὲ λέγει τὴν ἐσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν λύονται οἱ βόες.
 ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς, ὅτι ἑξ ὥρας ποιεῖται τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ
 νυκτός ιβ' (τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ δίχα εἶναι τὴν νύκτα, <τὸ> διπλοῦν
 10 οὖν· ἐπειδὴ τοῦ φωτὸς κορεσθῆι, ἐν τῇ δύσει λοιπὸν τὸ πλεῖον
 ἔχει τοῦ σώματος, ἐπειδὴ ἄκρα αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ ἀπολείπεται
 καὶ χεῖρες, τῆς νυκτός τὸ τηνικαῦτα διπλάσιον ἰούσης τῶν ἑξ
 ἡμερινῶν ὥρῶν.

νυκτὸς ἰούσης: τὸ μὲν ὀλίγον ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεόν
 15 ὑπὸ γῆν ἐν τῷ βουλυτῷ, τουτέστιν ἐν τῇ δύσει, μένει πλεόν
 τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης. § ὅτε ὁ Καρ-
 κίνος, φησὶν, ἀνατέλλει, τότε ὁ Ἀρχτοφύλαξ τὸ μὲν ὀλίγον [ἔχων]
 ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεόν ὑπὸ γῆν ἔχει καὶ ἐμβραδύνει καὶ ἐγχρο-
 νίζει τῷ βουλυτῷ, οἶονεῖ τῇ δύσει, τουτέστιν ἐγχρονίζει δύνων
 20 πλεόν τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης, ὁπηρῖκα
 τοῦ ἡλίου δύνοντος καὶ αὐτὸς δύνει.

ἐποψὲ δύνοντι λέγονται: ὁψὲ δύνων ὁ Βοώτης διὰ τῶν
 δ' μοιρῶν, τουτέστιν ἡ ὥρας, ἐπέχει αὐτόν. Ὅμηρος (Od V 272)
 ὁψὲ δύνοντα Βοώτην ἀντὶ τοῦ βραδείως δυόμενον. αὐταὶ δὲ
 25 μάλιστα αἱ περιφοραὶ ὁψὲ δύνοντος ἂν κληθεῖσιν οὐ μόνον διὰ

1 ποιήσει A || 2 5' A || 3 ὅλαις om M || 4 κ. καὶ ν. Ald || 6 ἦν ἐσπέραν A, ἦν
 omisso καιρὸν Ald | οἱ βόες λύονται AAld || 6—10 post λύονται Ald ἢ τὸ
 δίχα νυκτὸς ἰούσης τοῦτο φησὶν τὸ διπλασίῳ τῆς νυκτός καιρὸν ἀνύειν
 πορευόμενον τοῦ τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπὸ τούτου ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι ἑξ ὥρας
 ποιεῖται τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτός ιβ'. φησὶν οὖν Ald || 8 δίχα AM || 9 τὸν
 καιρὸν A | διπλασι^ω A, -ίαν M || 10, 1 ἔχει τὸ πλεῖον AAld || 12 διπλάσι^ω
 A, -ίαν M, -ίον Ald || 14—17 Ald sine lemmate ἢ ὅτε τὸ πλεόν τοῦ ἡμίσεος
 τῆς νυκτός παρέλθῃ εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης τοῦ Καρκίνου ἀνατέλλον-
 τος τότε || 15 ὑπὸ γῆν om M || 16 ὁ om M || 17, 8 ὑπὲρ γῆν ὀλίγον Ald || 18
 ἔχων post ὑπὲρ γῆν A, om Ald || 18—20 τὸ δὲ ἐν τῷ βουλυτῷ, τουτέστιν
 ἐν τῇ δύσει, καὶ ὑπὸ γῆν πλεόν ἔχει, ἐμβραδύνει δὲ καὶ ἐγχρονίζει τῷ βου-
 λυτῷ, ἡγουν τῇ δύσει, δύνων Ald || 21 δύνεται Ald || 22 ὁψὲ Ald | δ. ἐστὶν
 Ald || 22, 3 τῶν διμοίρων ὥρῶν A, διὰ τῶν ὥρῶν τῶν τεσσάρων μοιρῶν τουτ-
 ἐστὶν Ald || 23 ἐπέχει Ald: -ων A, -ειν M | pro αὐτόν Ald ὃν καὶ | καὶ Ὁ. A ||
 24 δύνοντι A | φησὶν ἀντὶ τοῦ βρ. Ald || 25 δύνοντος A

τὸ τὰς ἐν τῷ καταφέρεισθαι ὅκτῳ ὥρας ἐπέχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ὥραι γεγόνασιν, ἕως οὗ <ἂν> παντελῶς δύηται. αὐται οὖν αἱ νύκτες μάλιστα ἐποψὲ δύνοντι ἂν κληθεῖσιν.

586. ὡς οἱ μὲν δύνουσιν: τοῦτον τὸν τρόπον οἱ προειρημένοι δύνουσιν, ὁ Στέφανος ὁ Ἐν γούνασι καὶ ὅσα προεῖπε καὶ ἐν τῇ δύσει τὰ ἰβ' σημεία. λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς ἀνατέλλει δὲ ὁ Ὠρίων λαμπρὸς ὢν κατὰ τὴν ζώνην καὶ τοὺς ὤμους, ἔχων δὲ καὶ τῷ ξίφει λαμπροὺς ἀστέρας γ' συναναφέρει καὶ Ποταμὸν κέρατος — ἄλλου (589), τουτέστιν ἀνατολικοῦ μέρους.

ὁ δ' ἀντίος: τὰ μὲν οὖν προειρημένα ζώδια ἀνατέλλοντι τῷ Καρκίνῳ ἀντικατὰδύνει, ὁ δὲ Ὠρίων συνανατέλλει αὐτοῖς, οὐκ ἀπρεπής, ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην εὐδηλοτάτην ἔχων καὶ τοὺς ὤμους καὶ τὸ ξίφος. ἀνατέλλειν δὲ τὸν Ἥριδανὸν ποταμὸν καὶ δλον θεωρεῖσθαι ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντά <φῃσιν 589>. 15

590. ἐρχομένῳ δὲ Λέοντι —: ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ Λέοντος ὅσα μὲν ἀντικατέδυνε τῷ Καρκίνῳ παντελῆ ποιεῖται τὴν κατὰδυσιν, δύνει δὲ καὶ ὁ Ἀετὸς ὅλος, τοῦ δὲ Ἐν γούνασι τὰ ἄλλα μέρη δέδυνκε, τὸ δὲ γόνυ τὸ λαιὸν καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ ποὺς ἀκμὴν εἰσιν ὑπὲρ γῆν. 20

594. ἀντέλλει δ' Ὑδρὸς κεφαλὴ: συνανατέλλει δὲ τῷ Λέοντι ἡ κεφαλὴ τῆς Ὑδρὸς ὁ Λαγῶς ὁ Προκύων καὶ τοῦ Μεγάλου Κυνὸς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες. τὸ δὲ χαροπὸς ἦτοι λαμπρὸς. καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ Καρκίνου ἡ κεφαλὴ τοῦ Λαγῶς ἄκρως ἦν ἀνατεῖλασα. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ δυνατόν ἦν ἄκρας 25 μόνῃς κεφαλῇς μνημονεῦσαι οὕτω σμικροῦ ἄστρου, ὅτε σὺν τῷ Λέοντι πᾶσα ἀνῆλθεν, εἶπε καὶ ἐμνημόνευσεν.

596—606. οὐ μὲν θῆν: περὶ τῆς τοῦ Λέοντος φάσεως ἱκανῶς εἰπὼν λοιπὸν καὶ περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς Παρθένου τεκμήρια

1 τὰς om Ald | κάτω φ. Ald | κατ. ἡ' A | ἡ' M: ἡ' AAld || 2 ἕως ἂν δ. π. Ald | supplevi || 5—7 post προεῖπεν Ald εἰπὼν δὲ περὶ τῶν ἀπὸ δύσεως δωδεκα ζώδιων σημείων νῦν καὶ περὶ τῶν ἀπ' ἀνατολῆς λέγει. ἀνατέλλει οὖν, φῃσιν, ὁ Ὠρ. || 6 ἰβ' ζώδια ἢ σημ. A, cf Ald || 8 καὶ τῷ A, καὶ ἐν τῷ Ald | καὶ pro γ' Ald || 9 καὶ om Ald | τοῦ ἀν. Ald || 10 μέρους om Ald || 12 αὐτίκα δύνει Ald | αὐτῷ Ald || 14 ἡριδανόν ut solet M, cf ed ad v. 360 || 14, 5 ἀνατέλλει δὲ σὺν τῷ Ἥριδανῷ ποταμῷ καὶ ὅλος θεωρεῖται ὑ. τ. ὀρίζοντα Ald || 15 supplevi || 18 καὶ om M | ὅλος om M | ἐν γούνασι M || 19 τὰ μὲν ἄλλα Ald | τὰ ὅλα μ. A || 20 ὑπὸ AAld, cf ed || 26 οὕτως μ. A, οὕτω μ. Ald || 27 πᾶσαν Ald || 28 φάσεως AAld || 29 εἶπεν M | τῆς prius om AAld

δίδωσιν. ἡ δὲ Παρθένος ἀνατέλλουσα οὐκ ὀλίγους ἀστέρας ὑπὸ
τὸν ὀρίζοντα βάλλει, ἀλλὰ πολλοὺς εἰς δύοσιν κατὰγει, καὶ λέγει
ποίους· ἡ γὰρ Ἀρκαδικὴ τοῦ Ἑρμοῦ Ἀύρα καὶ ὁ Δελφίς καὶ ὁ
ὑπὸ τὸν Ἀετὸν Ὀιστός (οὗτοι γὰρ ὑπὸ δυσμὰς φέρονται), σὺν
5 τούτοις καὶ τοῦ Κύνου τὰ πρῶτα πτερὰ περὶ ἄκρους τοὺς ὤμους
ἄχρι καὶ τῆς οὐρᾶς δύνει καὶ τοῦ Ἡριδανοῦ τὰ ἄκρα ἄρχεται
σκιάζεσθαι· λοιπὸν γὰρ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἡριδανοῦ πρὸς δυσμὰς
φέρεται καὶ παρήγοροι οἱ ἐν τοῖς ἄκροις ὄντες, τοῦ δὲ Ἴππου ἡ
κεφαλὴ καὶ ὁ αὐχὴν δύνει, ἀνατέλλει δὲ ἡ Ὑδρα ἐπὶ πλεόν ἔως
10 τοῦ Κρατήρος. ἀναφέρονται δὲ οἱ ὀπισθιοὶ πόδες τοῦ Κυνὸς
καὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἀργούς. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ἔλκων ἐξ ὀπι-
θεν πρύμναν (604). ἡ δὲ ἡμίτομος οὔσα καὶ μέχρι τοῦ ἱστοῦ
κατηστερισμένη ἐμφαίνεται (605), ὅταν ἀνατέλλῃ ὅλη ἡ Παρ-
θένος.

15 596—609. ὑπὸ νείατα βάλλει· ἱκανῶς περὶ τῶν τῆς ἀνα-
τολῆς τῆς Παρθένου τεκμηρίων ἐπεξελθὼν ἐπὶ Χηλὰς ἔρχεται καὶ
φησιν· ἐπερχόμεναι δὲ αἱ Χηλαὶ καὶ μέλλουσιν ἀνατέλλειν, εἰ
καὶ λεπτὰ φαίνουσι καὶ εἰσιν ἀμαυραὶ (καὶ) ἄγνωστοι καὶ ἀκα-
τάληπτοι, παρέρχονται οὐδαμῶς, ἐπειδὴ μετ' αὐτῶν τεκμήριον
20 ὁ Βοώτης ἄπας ἀθρόως ἀνατέλλει καταλαμπόμενος τῷ Ἀρκτου-
ρῷ ἀστέρι, ὅς ἐστι μέσος αὐτοῦ τῶν μερῶν περὶ τὸ ἐν τοῖς
μηροῖς ζῶμα.

603. φθάμενος δὲ Κύων· ὁ δὲ Σείριος τοὺς ὀπισθίους
πόδας ἀναιρεῖται φθασάντων τῶν ἐμπροσθίων. διὸ εἶπε φθά-
25 μενος, ὅτι τοὺς ὀπισθίους φθάνει πόδας ἀνατέλλων.

605. ἡ δὲ θάει γαίης· λείπει ἡ ὑπὲρ πρόθεσις, ἢ ἡ
'ὑπὲρ γαίης'. ἡ δὲ Ἀργὴ φαίνεται ὑπέργειος κατὰ τὸν ἱστὸν
διχαζομένη· ὁ γὰρ ἱστὸς ἐπ' ἄκρου ἐστὶ διχοτομήματος, ἐπειδὴ
ἡμίτομός ἐστιν· ἐν γὰρ τῷ μέσῳ τῆς νηὸς ἐστιν. διὸ καὶ ὁ

5 τούτω M || 8, 9 φ. παρηγορίας γὰρ τὰς ἄκρας φησιν. καὶ τοῦ Ἴππου
δὲ ἡ κεφαλὴ δύνει, ἀν. Ald | ἡ ante κεφ. om A || 11, 2 ἐξ ὀπίσθε AM ||

12 τοῦ ὀστοῦ AMald: correxi ex Arato || 13 ἐμφέρεται M, φαίνεται A
Ald || 16 τῆς ante Π. om Ald | ὑπεξελθὼν A | τὰς X. Ald || 18 ἀμ. ἀλλ' οὖν
οὐδαμῶς ἄγν. Ald || 19 οὐδαμῶς hic om Ald || 20 ἀθρόως om Ald, cf p. 458, 8 |
καὶ post ἀνατ. A || 20, 1 ὑπὸ τοῦ -ον ὅς Ald || 21 ἐ. μέρος Ald | post αὐ-
τοῦ Ald κεῖται γὰρ παρὰ τὸ ἐν τοῖς μηροῖς ζῶμα || 24 ἀνατειλάντων Ald |
διὰ τοῦτο οὖν φησι φθ. Ald || 25 πόδας φθάνει AAld | ἀνατέλλει M || 27 ἡ
γὰρ AAld | φέρεται AAld | ὅστις A || 28 τοῦ διχ. Ald | ἐπει AAld || 29 post
ἐστιν Ald ὁ δὲ ἐν τῷ μ.

τόπος, ἔνθα κεῖται, μεσόδμη καλεῖται. ὁ δὲ λόγος· ἡ δὲ Ἀργὼ πᾶσα ὑπέργειος φέρεται, ἥτις κατὰ τὸν ἰσθμὸν ἔχει διχοτόμημα, ὀπηνίκα πᾶσα ἡ Παρθένος ἀνατείληι. § περαιοῖθαι — δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν μέρους ἀνέλθῃ εἰς ἀνατολήν.

607—9. οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι: ἀλλ' οὐδὲ αἱ Χηλαὶ ἐπ-
ερχόμεναι, τουτέστι ἀνατέλλουσαι, ἀσημειωτοὶ εἰσιν· συνανατέλλει
γὰρ αὐταῖς ὁ Βωώτης. § ἀθρόος δὲ (609) εἶπε τὴν ιδιότητα
τῆς ἀνατολῆς δηλῶν, ὅτι τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ δύνοντα ἀθρόως
ἀνατέλλει. ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων τὰ ταχέως δύνοντα πλείονι
χρόνῳ τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται, ὥσπερ ὁ Ὠρίων. § ἡ δὲ Ἀργὼ 10
μετέωρος ἦδ' ἡ πᾶσα· μέρη γὰρ αὐτῆς συνανατέλλει Λέοντι, ὥστε
ὁμοῦ ταῖς Χηλαῖς τὴν πᾶσαν ἀνατεταλκέναι. § γραπτέον δὲ
οὐ μάλα πᾶσα (610), ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατηστέρισται, καθὼς
εἵπομεν (p. 410. 457), ἀλλ' ἡμίτομος. § τὸ δὲ βεβολημένος —
(609) ἀντὶ τοῦ καταλαμβανόμενος τῷ Ἀρκτούρῳ. 15

607—612. Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι —: ἐπειδὴ εἶπεν
“ὅτε ἄνεισιν ὁ Λέων, ἡ κεφαλὴ τῆς Ὑδρας φαίνεται, ὅτε ἡ Παρθέ-
νος, ἀνατέλλει μέχρι τοῦ Κρατήρος, ὅτε αἱ Χηλαί, λοιπὸν ἅπαν
τὸ σῶμα πλὴν μόνῃς τῆς ἄκρας οὐρᾶς”, ἐπάγει εἰκότως, ὅτι
πολλὴ τις ἔστιν ἐν οὐρανῷ κειμένη (cf 594. 602). 20

ἄλλως. ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ Ὑδρα φαίνεται πᾶσα. οἱ δὲ οὐ-
τως ἤκουσαν (τὸ) Ἀργὼ δ' οὐ μάλα πᾶσα μετήορος, ὅτι
οὐ τὸ τῆνικαῦτα ἡ Ἀργὼ ἔστι μετήορος, ἀλλὰ καὶ πρὶν τὴν
πᾶσαν ἀνελθεῖν Παρθένον. ὅτε μέντοι ἡ πᾶσα ἀνέρχεται, τότε
καὶ ἡ Ὑδρα ὀλοσχερῶς φαίνεται. 25

615. αἰεὶ γνύξ —: τοῦ δὲ διὰ παντὸς γνύξ πεπετηῶτος
(λέγει δὲ τοῦ Ἐν γούνασιν) αἱ Χηλαὶ ἀνιῶσαι μόνῃν τὴν δεξιάν
κνήμην μέχρι αὐτῆς τῆς ἐπιγουνίδος ἄγουσιν.

αἰεὶ δὲ Λύρηι: τῷ αἰεὶ ἐν γούνασιν ὄντι, πλησίον τῆς

2 τὸν om Ald | 3, 4 δὲ ἤγουν ἐκ τοῦ Ald | 4 εἰς ἀνατολήν om M |
6 ἀσημειώτατοι A, ἀσημειότατοι Ald | 9 τοῦ ἐναντίου Ald | ταχέα A | 10
χρ. ἀνατέλλει ὦ. Ald | ὁ om M | 11 μετήορος A, μετῆορος Ald | μέρη Ald:
μέρει AM | τῷ A. Ald | ὥστε AAld: ὥσπερ M | 12 τὴν om Ald | 12, 3 post
ἀνατ. Ald τὸ δὲ οὐ μάλα πᾶσα φησὶν, ἐπειδὴ | 15 ἡ καταλαμπόμενος
ante τῷ Ald | 16 φαίνουσαι A, φάρουσαι Ald | 20 ἔστιν om AAld |
21 ἄλλως — πᾶσα om et scholia coniunxit Ald | πᾶσα φαίνεται A | 22 sup-
plevi ex Ald | οἱ δὲ τὸ Ἀργὼ δ' οὐ μάλα πᾶσα οὕτως ἤκουσαν, ὅτι
Ald | πᾶσα μάλα A | 24, 5 τότε κακείνη καὶ ἡ Ald | 27 οὕτως ante αἱ A:
om MAld | τὴν om M | δεξιτερὴν Ald | 28 αὐτῆς om AAld | 29—459, 2 τὸ δὲ
αἰεὶ Λύρη πρὸς τὴν διδ. ἔστι τῆς θέσεως Ald | 29 τῷ M: τὸ A

Λύρας ὁ κλάζοντι (67), τούτῳ πρὸς τὴν διδασκαλίαν οὕτω τῆς θέσεως (πλησίον γάρ ἐστι τῆς Λύρας) <ἐχρήσατο>. εἶγε ἐν τοῖς πρώτοις εἶπε γούνατι οἱ σκαιῶι πελάει (272).

617. ἀμφοτέρων δύνοντα: δύνειν καὶ πάλιν φησὶ τὸν
 5 Ἐν γούνασι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς ἀνιέναι, ἐπειδὴ τῶν ἀμφιφανῶν ἄστρον ἐστίν. ἀμφιφανῇ δὲ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ θερῖνου τροπικοῦ, ὅσα ἀρχομένης νυκτὸς ἀνατέλλοντα φαίνεται, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀρκτοῦρος.

618. πολλάκις αὐτονυχεί: κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα. ὁ δὲ
 10 Ἐν γούνασι τῶν ἀμφιφανῶν ἄστρον ἐστίν, ὃν συμβέβηκε διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα· μεταξὺ γὰρ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κατηστέρισται, ὃν ἔοικεν ἀειφανῇ τυγχάνειν, καὶ μεταξὺ τοῦ θερῖνου τροπικοῦ, ὃν παρέδωκε πέντε
 15 μέρη τῶν ἡ' ὑπέργεια ἔχειν καὶ γ' ὑπόγεια (498 sq.). ὅταν οὖν ὁ ἥλιος τὸν χειμερινὸν τροπικὸν διοδεύῃ ἐχοντας αὐτοῦ τῶν ἡ' μερῶν τὰ ε' μέρη ὑπόγεια, τὰ δὲ γ' ὑπέργεια, τῆς νυκτὸς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν <ι> καὶ ε' ὥρῶν γινομένης, ὁ Ἐν γούνασι με-
 20 ταξὺ τοῦ θερῖνου καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τεταγμένος καὶ περι-
 ετηνεγμένος ἤδη διὰ τῆς ἡμέρας τὸ ὑπέργειον μέρος ποιεῖται
 τὴν δύσιν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀναγκαῖον καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην
 τῆς ἡμέρας ἀνατέλλων εὗρίσκεται σὺν ταῖς Χηλαῖς καὶ τῷ
 Τοξότῃ <καὶ> τὸ ἡμῖς τοῦ Στεφάνου συνανατέλλει καὶ τοῦ Κεν-
 ταύρου <τὰ> πρὸς τὴν οὐράν (619—626).

618. τοῦ μὲν ἄρ' οὔη: σὺν ταῖς Χηλαῖς, φησί, τοῦ Ἐν
 25 γούνασιν ἡ κνήμη φαίνεται μέλλοντος ἀνιέναι τοῦ Ζυγοῦ. ἀνέλαβε δὲ τὸ προειρημένον (612).

620. αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν: ἡ μὲν κνήμη, φησὶν, αὐτοῦ φαίνεται μελλουσῶν ἀνιέναι τῶν Χηλῶν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν

1 τοῦτο A | οὕτω scripsi: οὐ τὸ A, οὐ τῷ M, om Ald | 2 suppleni |
 post A. Ald καὶ ἔοικεν ὁ κλάζοντι πλησίον αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς πρ. δὲ εἶπεν ||
 3 de πρώτοις cf ad v. 796 || 4 καὶ πάλιν om Ald | 5 καὶ om Ald | 6 ἄστέρων
 libri | ὃν συμβέβηκε διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύ-
 νοντα post ἐστίν iteravit (cf l. 10) ΔAld | γὰρ pro δὲ ΔAld | ἐπιδέξια Ald ||
 9 τὸ δὲ πολλάκις αὐτ. ἀντὶ τοῦ κατὰ Ald | 9—11 (ὁ — δύνοντα) om
 Ald, cf ad l. 6 || 10 ἐν γούνασι M | ἄστέρων A | 11 καὶ post θ. om M ||
 12 κατεστήρικται M | ἀμφιφανῇ A | 15 ὁπῶ A | 16 ὑπέργεια — ὑπόγεια
 A | 17 ὥρῶν γινομένης Ald: ὥραις γινόμενος (γενόμενος A) ΔM | 18 καὶ post
 τ. om M | 19 ὑπόγειον Bekker | 20 πρώτης ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἀναγκαῖως
 Bekker | θ' A, ἐνάτην M | 22, 3 μὲν (om A) ταύρου libri | 24 ἄρ M | 25 μελ-
 λουσῶν α. τῶν χηλῶν A | 27, 8 ἡ μὲν — κεφαλὴν om A

κείμενος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐκδέχεται τὰς τοῦ Σκορπίου ἀνατολάς καὶ τοῦ Τοξότου· οὗτοι γὰρ τέλεον αὐτὸν ἄγουσιν.

ἄλλως. ταῖς μὲν Χηλαῖς ἡ κνήμη αὐτοῦ συναναφαίνεται, τὰ δὲ μέσα τῷ Σκορπίῳ, ἡ δὲ ἀριστερὰ χεὶρ ἅμα τῇ κεφαλῇ τῷ Τοξότηι, ὥστε τρισὶ ζωιδίοις αὐτὸν συναναφέρεισθαι. 5

627. τῇμος ἀποικομένην κεφαλὴν — ἐν τῷ ἀνιέναι μέλλειν τὴν Παρθένον ἢ κεφαλὴν τοῦ Ἴππου εἰς δυσμὰς κατενεχθεῖσα μόνῃ. νῦν μελλουσῶν τῶν Χηλῶν ἀνιέναι (626) σὺν ἡλίῳ ἔστιν ἰδεῖν τὸν πάντα Ἴππον δύνοντα. διό φησι 'τὸ τηλικαῦτα μετὰ τὴν παρελθούσαν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καὶ δύσασαν ὁ Ἴππος 10 ὁλοσχερῶς ὅλος δύεται'.

628. καὶ προτέρου Ὀρνιθός ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρῇ: ἡ προτέρου λέγει κατὰ τὴν Θέσιν (τοῦ γὰρ Ἴππου ἐπίπροσθέν ἔστι κατὰ τὴν Θέσιν) ἡ πρότερον τὸν Κύκνον λέγει ὡς πρὸς ἀντιδιαίρεσιν καὶ πρὸς σύγκρισιν τοῦ Ἀετοῦ· βορειό- 15 τερος γὰρ αὐτοῦ ὁ Κύκνος, τὰ δὲ βορειότερα καὶ ἀνώτερα, ἐπεὶ προανατέλλει τῶν νοτίων. ἄνω δὲ τὰ βόρεια, ὅτι μετεωρότερα, ὡς πρὸς τὸν ὀρίζοντα.

629—633. δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλὴ: δύνει δὲ ἡ τῆς Ἀνδρομέδης κεφαλὴ· τῶν δὲ νοτίων τὸ Κῆτος ὥσπερ 20 ἐπ' αὐτὴν καταφέρεται, ὁ δὲ Κηφεὺς ὥσπερ ἀποσοβῶν τὸ Κῆτος φαίνεται. τοῦ μὲν οὖν Κήτους τὸ μέχρι τῆς λοφίᾳς δύνει, τοῦ δὲ Κηφέως ἡ κεφαλὴ.

629. τὸ δὲ οἱ μέγα δεῖμα: ἐπάγει τῇ Ἀνδρομέδῃ τὸ Κῆτος ὁ νότος· συνδύομενον γὰρ δοκεῖ ὥσπερ ἐπ' αὐτὴν σπεύδειν. 25 § τὸ δὲ ἡερόεις (630) ἀχλυώδης καὶ χειμερινὸς καὶ σκοτεινός· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι μᾶλλον πνεῖ.

630, 1. ἀντία δ' αὐτός: ποιητικεύεται· ἐκτείνει γὰρ τὴν χεῖρα, ὥσπερ παρακελευόμενος τῇ παιδί ἐκκλίνειν τὸ Κῆτος, ἐπειδὴ σὺν αὐτῇ κατῆλθεν. 30

2 τόξου A || 3 αὐτῆς M || 5 τῷ om M | ὥστε Bekker: ὥσπερ, cf p. 458, 11 | συναναφαίνεσθαι A || 8, 9 σὺν ἡλίῳ post 'I. iterat A Ald: om M || 10 ἑαυτοῦ A Ald: -ῶι M | δύσαν A || 11 ὁλοσχερῶς om A, ante ὁ Ald || 12 schol praecedenti adhaeret nullo addito distinctionis signo AM || 12—15 τὸ δὲ προτέρου — οὐρὴ εἶπεν ἡ διὰ τὴν θέσιν — θέσιν ἡ πρὸς ἀντιδιαίρεσιν καὶ σύγκρισιν Ald || 14 μετὰ libri || 15 ὡς om M || 19 κεφαλὴ om A Ald || 21 ἐπὶ αὐτῇ M || 22 τὰ μ. A || 24 ἀνδρομέδῃ Ald || 25 ὡς M || 26 ὁ ἀχλ. M | καὶ σκοτεινός om M || 27 χειμερινῶ A | πνεῖ μᾶλλον A Ald || 28, 9 π. καὶ φησιν ἐκτείνειν τὸν Κηφέα τ. χ. — παρακελευόμενον τῷ π. Ald

632. καὶ τὸ μὲν ἐς λοφίην· καὶ τὸ μὲν Κῆτος μέχρι ὤμων καὶ στῆθους δύεται, ὃ δὲ Κηφεὺς μόνη τῇ κεφαλῇ· τὰ γὰρ λοιπὰ αὐτοῦ ἄδυστα, ὅτι ἔνδον ἐστὶν ἐν τῷ βορείῳ.

634—646. καμπαι δ' ἄν Ποταμοῖο: ἅμα τῷ Σκορπίῳ ἀνατέλλονται αἱ τοῦ Ποταμοῦ καμπαι δύνουσι καὶ ὁ Ὠρίων. ὃς κυνηγετῶν περὶ Χίον τὴν Ἀρτεμιν ἐθεάσατο καὶ τῶν πέπλων αὐτῆς ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα παραντὰ ἐκ γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν, ὑφ' οὗ ἐπλήγη ὁ Ὠρίων. καὶ νῦν οὖν ὡς διὰ φόβον ἀνατέλλοντος Σκορπίου ὁ Ὠρίων δύνει.

636. ὃς καὶ ἐπερχόμενος: ὅστις, ὁ Σκορπίος, ἀνατέλλων ἐκφοβεῖ καὶ εἰς δυσμὰς ἄγει τὸν Ὠρίωνα. εἰτα ἐπάγει βιωφελῶς τὴν ἱστορίαν δεικνύς, ὅτι δεῖ μὴ ἀσεβεῖν, ἐξ ὧν ὁ Ὠρίων πέπονθεν. ἀρχόμενος δὲ τῆς ἱστορίας ἐξευμενίζεται τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ἄρχεται λέγειν, ὡς ὑπ' ἀνθρώπου Ὠρίωνος ἐβιάζετο, καὶ τὴν αἰτίαν ἀφοσιοῦται, λέγων ὅτι τῶν παλαιότερων ἐστὶν ἡ φήμη καὶ οὐκ ἐμοῦ (637). καὶ σφόδρα ἀστεῖως αὐτὸ πεποίηκεν· βιωφελῇ γὰρ ἐκτιθέμενος τὴν ἱστορίαν, ἐξ ὧν προευμενίζεται, δεικνυσιν, ὅτι οὐδὲ λόγῳ θεμιτὸν ταῦτα λέγειν, μὴ ὅτι γε καὶ πράττειν. ἔχει δὲ ὡδε ἡ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς· Οἰνοπίων, ὁ Διο-
νύσου καὶ Ἀριάδνης παῖς, ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ ὤικει ταύτης βασιλεύων. αὕτη ἡ Χίος εἶχε πλεῖστα ἐρπετά, ὡς καὶ διὰ τὸ πολύθηρον αὐτὴν εἶναι Ὀφιοῦσ(σ)αν κληθῆναι. πρὸς χάριν τοίνυν Οἰνοπίωνος ἦλθεν ἀπὸ Βοιωτίας ὁ Ὠρίων ἄριστος ὦν κυνηγός, ὅπως καθάρῃ τὴν νήσον. ἔχων δὲ σὺν αὐτῷ τὴν Ἀρτεμιν κυνη-
γοῦσαν ἀκόσμως ἐβιάζετο. ἡ δὲ κολώνην τῆς νήσου ἐποίησε διαρραγῆναι καὶ ἀναδοθῆναι τὸν σκορπίον, ὑφ' οὗ ὁ Ὠρίων πληγείς ἀπώλετο. καὶ κατηστερίσθη καὶ αὐτὸς καὶ ὁ σκορπίος. ὥσπερ δὲ (ἐν γῇ), καὶ ἐν οὐρανῷ δεδοικώς αὐτὸν ὁ Ὠρίων ἀεὶ φεύγει, καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἀνατέλλει, ὁ Ὠρίων δύνει, ὅτε δὲ δύνει ὁ Σκορπίος, ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει. ὁ μὲν οὖν Νίκανδρος, τῆς τῶν θεῶν εὐσεβείας γλιχόμενος, βραχύν τινά φησιν (Ther 18) εἶναι τὸν σκορπίον δεικνύς, ὅτι θεῶν βουλήσει καὶ βραχέα ἰσχύει κατὰ μει-

3 δὲ pro γὰρ Ald | 7 σκορπίον ἐκ τῆς γῆς AAld | 8 ἐπλήγην A || 10 ὁ om M | 14 Ὠρίωνος om Ald | 15 καὶ ἀφ. αὐτὴν λέγων Ald | 16 ἐμῇ Ald | 18 τὰ τοιαῦτα λ. Ald | μήτι δὲ καὶ A, μήτε δὲ καὶ Ald | 19 ἀπ' ἀρχῆς Ald: ἀπαρχὴν AM | 19 sqq. ἱστορία in margine A | 19 οἰνοπίων A || 21 ἔχει Ald | 23 οἰνοπίωνος A | 24 αὐτῷ AMAld | 24, 5 κυνηγετοῦσαν A Ald | 26 ὁ Ὠρίων post οὗ AAld: om M | 27 καὶ ante αὐτὸς om A | 31 γινόμενος libri | 32 καὶ ante θεῶν A | βραχέα M: μικρὸς ὦν AAld

ζόνων, οὗτος δέ, ὁ Ἄρατος, <τῆς> ἀστροθέσεως κατανοήσας τὸ μέγεθός φησιν, ὅτι καὶ ὅλον ὄρος ἀνέρερξεν, ἵνα ἀναδοθῇ ὁ σκορπίος (642).

640. Θήρης ἀρνύμενος: περιποιούμενος ἀντικαταλλασσόμενος διὰ τοῦ φονεύειν τὰ ζῶια χάριν Οἰονόπλων. ἐὰν δὲ αἰνύμενος γράφηται, σημαίνει τὸ λαμβάνων. ὁ δὲ Ὠρίων κατὰ διάμετρον τῷ Σκορπίῳ.

641. ἦ δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπετείνατο: γράφεται καὶ ἐπετείλατο. ὁ δὲ λόγος· ἡ δὲ Ἀρτεμις ἐξ αὐτῆς, τῆς Χίου, ἐπετείλατο, ἀναδοθῆναι] τουτέστιν ἐποίησεν. Θηρίον δὲ ἄλλο, 10 ὡς πρὸς τὰ ὄντα ἐν τῇ Χίῳ, ὧν καὶ φόνον εἰργάζετο ὁ Ὠρίων. § τὸ δὲ πολλὸν ἐόντα (643): ὅτι μέγας ἦν ὁ Ὠρίων, καὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἔξεστί τινα μαθεῖν· λέγων γὰρ τὸ μέγεθος τῶν παιδῶν τῆς Ἰφιμεδείας τὸ μὲν μῆκος ἐννεόργυριον ἐπιφέρει· μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα (Od XI 310. 312). 15

644. πλειότερος προφανείς: τὸν Σκορπίον φησὶ πλείονα αὐτοῦ καὶ μείζονα, στοχαζόμενος ὅτι καὶ δύο ἄστρον μῆκος ἐπέχει καὶ ἐξηκοντάμοιρός ἐστι μόνος.

646. Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν: καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν λέξεων σφόδρα ὑπογράφει τὸν Ὠρίωνα δεδοικῶτα 20 τὰ τῆς γῆς ἔσχατα καταλαμβάνειν ὑπερβολῇ τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας.

648. οὐδὲ μὲν Ἀνδρομέδης: τότε, καὶ τῆς Ἀνδρομέδας καὶ τοῦ Κήτους ὅσα ὑπελείπετο τῇ τῶν Χηλῶν ἀνατολῇ, καὶ ταῦτα δύνει, τοῦ δὲ Κηφέως τὰ μέχρι ζώνης δέδυνκεν· τὰ μὲν 25 γὰρ ἄλλα ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τῆς ἰξύος ἐν τῷ ἀειφανερῶι ἐστι κύκλῳ, ἡ δὲ ζώνη ἄπτεται τοῦ ὀρίζοντος· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ γαίαν ἐπιξυέει (650). § Ἄρκτους δὲ εἶπεν ἀρκτικὸν κύκλον (652).

1 οὕτως μέντοι A | supplevi | ὁ ante ἀστρ. A, ἐκ τῆς Ald || 4 Θήρης om M || 4,5 ἀντι(δ) Ald) καταλασσόμενος AAld || 5 τὸ φ. AAld | οἰονοπίωνος A, οἰονοπίωνος Ald | εἰ MAld || 6 γράφοιτο AAld | ἐστι δὲ ὁ Ald || 7 τοῦ σκορπίου Ald || 8 ἐπετείνατο om AAld || 8,9 γράφεται — λόγος om hic Ald, cf l. 11 || 9 ἡ Ἀρτ. φησιν ἐξ Ald || 10 δὲ om Ald || 11 καὶ om Ald | εἰργάσατο A | post Ω. Ald τὸ οὖν ἐπετείνατο γράφεται καὶ ἐπετείλατο, cf l. 8 || 12 τὸ δὲ om et scholia coniunxit AAld | ὅτι γὰρ σφόδρα μ. A Ald || 13 τινα om Ald || 14 ἐννεόργυριον κατὰ τὸ μῆκος Ald || 16 πλειότερα Ald || 18 ἐξηκοντόμοιρον(ς) Ald) AMAld, cf p. 354, 29 | μόνος Ald: -ον AM || 19 ἔσχατα φεύγειν om AAld || 19,20 αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν τῶν A Ald || 23 ἀνδρομέδης Ald || 28 τὸν ἀρκτ. Ald

649. πανσυνδίῃ φεύγουσιν: σὺν παντὶ τῷ πλήθει κατὰγονται οὖν· ὁ γὰρ Ὠρίων δυόμενος ἐκ τοῦ σπεύδειν καὶ δεδοικέναι τὰ προειρημένα αὐτοῦ πάντα ἄστρα διώκει καὶ πρω-
 5 θεί. διὸ εἶπεν, ὅτι σὺν πᾶσι τοῖς μετ' Ὠρίωνος κατιοῦσι, τῷ
 Δελτωτῷ τῷ Ταύρῳ τῷ Κηφεί τῷ Περσεῖ —. § τὸ δὲ ἅπεν-
 9 θές (648) ἅπενστοι καὶ παρημελημένοι. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν, ὅτι
 καὶ αὐτοί, τό τε Κῆτος καὶ ἡ Ἀνδρομέδα, δι' ὅλου δεδύκασιν.

653. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδός: λείπει ἡ μετὰ, ἢ· ἡ·
 μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς φέρεται ἡ Κασσιόπεια,
 10 οἱ δὲ πόδες αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα οὐ κοσμίως φέρονται, ἀλλ'
 ἀκόσμως· ἐπὶ κεφαλὴν γὰρ δίκην κυβιστητῆρος δύεται.

657. μειρομένη γονάτων: τῇ δύσει τῶν γονάτων· ὁ
 γὰρ ὀρίζων οὐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ὄντα.

657, 8. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ἐκείνη Δωρίδι καὶ
 15 Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι: ἐπειδὴ ἐκείνη, ἡ
 Κασσιόπεια, οὐκ ἔμελλεν ἰσώσασθαι καὶ περὶ κάλλους ἐναντιω-
 θῆναι ταῖς Νηρησίῃς ἄνευ μεγάλων τιμωριῶν καὶ ζημιῶν· διὰ
 γὰρ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸ κῆτος ἐπεμψεν
 αὐτῇ τῇ χώρῃ, ὡς ἀναγκασθῆναι θοίνην αὐτῇ προθεῖναι
 20 τὴν Ἀνδρομέδαν.

659. ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέραν φέρεται: οὕτω μὲν οὖν ἡ
 Κασσιόπεια ἐπὶ δυσμὰς κατὰγεται (νῦν γὰρ ἑτέραν τὴν δύσιν),
 ὁ δὲ οὐρανός, φησί, κάτωθεν, ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ἄλλα ἄστρα
 ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς φέρει, ὥσανεὶ <λέγοι> 'τὰ μὲν ἀνατέλλει, τὰ
 25 δὲ δύνει'.

660. Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα: ἀντὶ τοῦ δεύτεραι
 περίοδοι· ἐν γὰρ τῷ ἀνιέναι τὸν Καρκίνον εἶπεν, ὅτι ὁ Στέφανος
 δύεται (572). νῦν οὖν, ἐπειδὴ ἀνῆλθεν, εἶπε δεύτερα κύκλα.
 § [ἐπειδὴ] Χηλῶν μελλουσῶν ἀνιέναι, ὅτε καὶ ἡ τοῦ Κενταύρου

1 ἦγον οὖν Ald | 2 οὖν om Ald | 3 δεδοικέναι MAld: δεδουκέναι A |
 προκειμένα M | 4 εἶπε σὺν (omisso ὅτι) AAld | 6 ἄσκεπτοι AAld | δεῖ δὲ
 ν. Ald | 7 Ἀνδρομέδῃ καταδεδύκασιν (omisso δι' ὅλου) Ald | 9 ἡ om M |
 11 κυβιστητῆρος AM | 12, 3 ἦγον ὑπὸ τῆς δύσεως μεριζομένη κατὰ τὰ γό-
 νατα Ald | 14 ἄρ AM | 14, 5 ἐκείνη — ἰσώσασθαι om MAld | 17 νη-
 ρησίῃς AMAld | 18 ἐπεμψε (ἀνέπεμψε Ald) τὸ κῆτος AAld | 19 τῇ χώρῃ
 αὐτῆς Ald | αὐτοῦ M | 20 ἀνδρομέδῃ Ald | 21 ἄρ' om AM | 22 φησί post
 δύσιν traiecit Ald | 23 ἄστρα ἄλλα (-ὰ Ald) AAld | 26 δεύτεροι AMAld |
 28 ἡ ante ἐπ. Ald | 29 μελλουσῶν τῶν χηλῶν α. AAld | ὅτε καὶ om Ald

οὐρὰ ἐφαίνεται, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἦν φανερόν (625). νῦν δέ, ὅτε Σκορπιος ἀνῆλθεν, ὁ πᾶς φαίνεται. διὰ τοῦτο δεύτερα κύκλα.

ἄλλως. τοῦτό φησι δεύτερα κύκλα ὅταν δύνῃ εἰς κύκλος καὶ ὅταν μέλλῃ ἕτερος ἀνατέλλειν, καὶ λοιπὸν δύο εἰσι κύκλοι'. 5

661—4. Ὑδρης τ' ἐσχατιήν, φορέει — καὶ τὴν οὐρὰν τῆς Ὑδρας (ὅτε γὰρ ἡμελλον αἱ Χηλαὶ ἀνιέναι, εἶπεν ἔπειδ' ἂν ἀνῆλθον τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ὑδρας' 611 sq.) συναναβαίνειν φησὶ καὶ τὸν (Κέν)ταυρον τῷ λοιπῷ σώματι μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐν ᾗ τὸ Θηρίον κρατεῖ, τοὺς τε ἔμπροσ- 10 θίους πόδας τεκμήριον τοῦ μέλλειν ἀνιέναι (τὸ Τόξον) σὺν ἡλίῳ.

664. ἰππότα φηρός: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἦθος· τῷ γὰρ ἰππότα ἀντ' εὐθείας ἐχρήσατο ὁ ποιητής (passim), οὗτος δὲ ἀντὶ γενικῆς. φῆρα δὲ λέγει τὸν Κένταυρον ποιητικῶς.

665, 6. Τόξωι καὶ σπείρῃ Ὀφιος: ἐπιόντι δὲ τῷ 13 Τοξότηι καὶ ἀνατέλλοντι ἀνατέλλει ἡ τοῦ Ὀφειως σπείρα καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ὀφιούχου, ἀνάγει δὲ αὐτὰς τὰς τοῦ Ὀφιούχου χεῖρας καὶ τὴν προτέραν περικλασιν καὶ καμπὴν τοῦ Δράκοντος.

πολυτειρέος δὲ (668) τοῦ πολὺν κάματον παρέχοντος τῷ φέροντι, παρὰ τὸ τείρειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἦν τῷ φυσικῶς ἐξηγου- 20 μένῳ (cf Proleg VI), ἀλλὰ πολυτειρέος τοῦ πολυαστέρου. καὶ μᾶλλον θεωρηματικῶς.

669. τοῦ γε μὲν Ἐν γόνασιν: εἰτα παρένθεσις· αἶψα γὰρ ἀνατέλλει εἰς τὸ ἐναντίον προτραπείς· οἱ γὰρ πόδες πρῶτοι ἐνάγονται, ὕστερον δὲ ἡ κεφαλὴ. ὁ δὲ λόγος· τοῦ γε μὴν Ἐν 25 γούνασιν ἀνατέλλει τὰ γόνατα καὶ ἡ ζώνη καὶ ὁ ὦμος σὺν τῇ δεξιᾷ χειρὶ. τίνος δὲ ἔνεκεν οἱ πόδες πρῶτοι ἀνατέλλουσιν,

1 ἐμφαίνεται A | τὸ δὲ ἦ. A, καὶ τὸ ἦ. Ald || 3—5 (ἄλλως — κύκλοι) om M || 3 ἢ pro ἄλλως Ald | δύο x. Ald || 6 φορέει om Ald || 7 ἔμελλον Ald || 7—9 post εἶπεν Ald αὐτὴν ἀνεληλυθῆναι. νῦν δὲ καὶ τὰ ἔσχατα μέρη αὐτῆς φησι συναναβαίνειν καὶ τοῦ Κενταύρου τὸ λοιπὸν σῶμα || 8 ἀνῆλθε A || 9 supplevi ex Arato, cf Ald || 10 χειρός om Ald || 10, 1 οἱ δὲ ἔμπροσθιοι πόδες τ. A Ald || 13 ἀντὶ A Ald || 15, 6 ἐπιόντος δὲ τοῦ τοξότου καὶ ἀνατέλλοντος A Ald || 18 περικλασιν A Ald: περικλυσιν M || 18, 9 scholia coniunxit M | 19 τὸ δὲ π. οὐ τοῦ ποπλῆν (sic) καμπὴν π. Ald | κάμπηρον A || 20 φ. ἡ κόπον Ald | οὐ γὰρ φυσικὸν τὸ οὕτως ἐξηγεῖσθαι, ἀλλὰ π. Ald || 21 πολυάστρου Ald || 21, 2 τοῦτο γὰρ μᾶλλον θεωρηματικόν Ald || 23 ἐγγόνασιν A, ἐν γούνασιν MAld || 25, 6 ἐν γόνασιν A

εἶπε περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ ἀντέλλει (669, 70), καὶ οὐχ οτι ζώνην ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ζώνης τὸν τόπον ἴσον ἐκτίθεται, δῆλον· ἐπήγαγε γὰρ καὶ στήθεα (671) μέχρι κάρη δ' ἐτέρης μετὰ χειρός (672) ἥ δὲ κεφαλὴ μετὰ χειρός [τῆς κεφαλῆς] τῆς ἐτέρας; τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς, τῷ Τόξωι ἀνέρχονται καὶ τῷ Τοξότῃ ἀνατέλλονται.

672. κάρη δ' ἐτέρης μετὰ χειρός: ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐν γούνασι μετὰ τῆς ἐτέρης χειρός, τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς, σὺν τῷ Τόξωι καὶ τῷ Τοξότῃ ἀνατέλλονται ἀνέρχονται ἢ συνανέ-
10 ρχονται.

674, 5. σὺν τοῖς Ἑρμαίῃ — Λύρῃ —: σὺν δὲ τοῖς προειρη-
μένοις ἢ τοῦ Ἑρμοῦ Λύρα καὶ ὁ Κηφεὺς ἄχρι τοῦ στήθους ἐκ
τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ἀναπέμπεται. καλῶς δὲ εἶπε τὸ παρ-
ε-
λαύνεται (675) ὥσπερ παρωθεῖται [φησὶν], ἐπειδὴ ἐστι τὰ
15 αὐτοῦ βόρεια ἃ εἶπε μὴ δύεσθαι διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὀλίγον παν-
τελῶς μένει χρόνον ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

καὶ στήθεος ἄχρισ: ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυτα, τοῦτο
δὲ μόνον αὐτοῦ τὸ ἄχρι τοῦ στήθους τοῦ σώματος ἀνιὼν καὶ
κατιών.

20 καὶ ἄλλως. ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυτα, τοῦτο δὲ μόνον
αὐτοῦ τὸ ἄχρι τοῦ στήθους [αὐτοῦ μόνον] καὶ δύει καὶ ἄνεισιν.

676. ἡμὸς καὶ μεγάλοιο Κυνός: τὸ τηρικαῦτα, φησί,
καὶ τοῦ Σειρίου αἱ λαμπηδόνες εἰς δυσμὰς φέρονται, ὅτε ὁ Τοξό-
της ἀνατέλλει. μεγάλοιο δὲ εἶπεν ἀμαρυγαί διὰ τὸν Σεί-
25 ριον αὐτοῦ ὀστέρα. καὶ τὸ πᾶν γοῦν σῶμα δέδυκε τοῦ Ὠρίωνος
πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός (677).

677. καὶ πάντα κατέρχεται Ὠρίωνος: τοῦ Τοξότου,

1 post εἶπε Ald αἰεὶ γὰρ περιτετραμμένος ἀνατ. | ἀνατέλλει libri ||
2 ἔχει Ald: -ων AM || 3 δὲ post δῆλον Ald | καὶ om M || 4, 5 seclusi; om
Ald || 7—10 schol om M || 7 ἄλλως pro lemmate A, ἡ Ald || 8 μετὰ τῆς ἀρι-
στερᾶς χειρός AAld || 8, 9 σὺν τῷ τοξότῃ ἀνέρχεται: — AAld || 11 λύρα
Ald | δὲ om M || 13, 4 τῷ π. M || 14 γὰρ post ὥσπερ Ald | φησιν om Ald ||
15, 6 δύεσθαι. διὸ καὶ ὀλίγον παντελῶς μ. χρ. Ald || 16 παντελῶς post χρό-
νον A || 16, 7 τὸ οὖν στήθεος ἄχρι Ald || 17 διότι AAld || 18 τοῦ prius
om Ald | τοῦ σώματος om Ald | ἄχρι στήθους αὐτοῦ μόνον A, cf l. 21 |
καὶ δύει καὶ ἄνεισιν AAld || 20, 1 schol M: om AAld || 21 seclusi || 25 γοῦν
om Ald | τοῦ Ὠρ. ante δέδυκε Ald || 26—p. 466, 2 post χ. Ald ἀνερχομένου
γὰρ τοῦ Τοξότου τὰ τοῦ Ὠρίωνος πάντα δύει πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός·
αὕτη γὰρ μένει ὡς βορειότερα

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

φησίν, ἀνερχομένου τὰ τοῦ Ὠρίωνος πάντα κατέρχεται πλὴν τῆς χειρός, ἤγουν τῆς δεξιᾶς, λειπομένης ὡς βορειοτέρας οὐσης.

678. πάντα γε μὴν ἀτέλεστα: τοῦ (αὐτοῦ) παραλλήλου εἰσὶν ὁ τε Λαγῶς καὶ ὁ Κύων, ὥστε προανατέλλειν τε αἶε τὸν Λαγῶν καὶ προκαταδύνειν, μηδέποτε δὲ ἐτέρως ἔχειν ὡς ἐν 5 ἄλλῳ. τὸ δὲ ἀτέλεστα, ἐπεὶ οὐδέποτε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Κυνός· οὕτω γὰρ κατηστέρισται ὑπὸ τοῦ Κυνός διω- κόμενος.

679—692. ἀλλ' οὐχ Ἡνιόχῳ Ἔριφοι: οἱ μέντοι Ἔριφοι καὶ ἡ Αἰξ κατὰ τὴν χεῖρα τοῦ Ἡνιόχου σημεῖα μὲν χειμῶνος φέ- 10 ρουσιν, ὅταν ἐσπερίαν δύσιν ποιῶνται, οὐ μέντοι εὐθὺς δύον- ται, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡνιόχου καὶ τὴν χεῖρα τὴν ἐτέραν καὶ τὴν ἰξὺν τῷ Αἰγοκέρῳ κατέρχεται, τὰ δὲ λοιπὰ Τοξότηι ἀνατέλλοντι. ὁ μέν(τοι) Περσεὺς ἄνευ γόνατος καὶ δεξιῷ ποδὸς δύνει, τῆς δὲ Ἀργούς ἡ περιφέρεια ἡ κατὰ πρὸς μῆκος, 15 αὐτὴ δὲ ἡ Ἀργὼ ἅμα Αἰγοκέρῳ ἀνιόντι κατέρχεται καὶ ὁ Προ- κύων. ἀνατέλλουσι δὲ ὁ τε Κύκνος καὶ ὁ Ἀετὸς καὶ ὁ καλού- μενος Ὀιστὸς καὶ τὸ Θυτήριον.

680. μεγάλην ἀνὰ χεῖρα: ἔχειν φησὶ (cf 157 sqq.) τὴν χεῖρα ταύτην ἐξαίρετόν τινα διαφορὰν πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα τοῦ 20 Ἡνιόχου· κατὰ γὰρ τὴν ἐώϊαν ἀνατολὴν τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἐρί- φων χαλεπώτατος χειμὼν γίνεται.

681, 2 καὶ οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων: καὶ οἱ Ἔρι- φοι διακριτικοὶ εἰσὶν ἀστέρες ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ Ἡνιόχου ἀστράσι καὶ ἱκανοὶ πρὸς τὸ κινήσαι χειμῶνα, ὅτε σὺν ἡλίῳ εἰσὶ καὶ 25 πορεύονται. δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ἀληθές· οὐ γὰρ γίνεται πλησίον τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἐρίφων, μᾶλλον δὲ τοῦ Ἡνιόχου, ὅτε (ἐν) τῷ Ταύρῳ ἢ τῶν Διδύμων θατέρῳ ἐστίν. ἀλλὰ φαμεν, ὅτι, ὅταν ὁ ἥλιος ᾗ (ἐν τῷ) Τοξότηι κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ἣν νῦν ἐξηγοῦμεθα, ἐώϊον ἀνατέλλοντος ἐκείνου ἐώϊοι αὐτοὶ δύον- 30

3 supplevi; τοῦ αὐτοῦ post παρ. Ald || 4 τε alt om AAld || 5 καὶ μὴδ. ἐτ. AAld || 6 ἐπειδὴ A Ald || 8 sequitur schol l. 19 M || 9 lemma om M | μέν- τοι om Ald || 11 ποιοῦνται A || 13 τοῦ αἰγοκέρωτος A || 14 μέντοι Ald | ὅλως ante ἀνευ τοῦ γ. Ald || 15 τοῦ δ. Ald | καὶ τῆς Ἀ. Ald | ἡ ante κατὰ om AAld || 16 αὕτη A || 18 sequitur schol v. 683, 4 M || 20 τινα om AAld || 21 ἀνοτολὴν A || 23 διακέκριται ἄλλων om AAld || 24 post ἀστράσι A add εἶναι ἰ., Ald ὡς εἶναι ἰ. || 25 ὅταν Ald | τῷ ἡλ. Ald | εἰσὶ scripsi: ὥσι AMAld || 26 πορεύονται Ald || 28 ἡ διδύμοις ἐν θατέρῳ A, ἡ διδύμοις ἐν θα- θέρῳ M | ὅτι om AAld || 29 suppl Ald | τὴν om A | αὐτὴν Ald

ται καὶ ὅτι χειμῶν ἐστὶν ἄκρος. ἔχουσιν οὖν τινα πρὸς τὸν ἥλιον κοινωνίαν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὸ ἐῷον, ὅτι οἱ μὲν ἀνατέλλουσιν, οἱ δὲ δύνουσιν.

683, 4. ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλὴν —: ἀνελθόντος τοῦ Τοξό-
 5 του οὐχ ὁ πᾶς Ἠνίοχος εἰς δυσμὰς φέρεται, ἀλλὰ ἀπὸ ποδῶν
 μέχρις ἰζύος. ἀνερχόμενος δὲ ὁ Αἰγόκερως τὴν ἄλλην χεῖρα,
 ἐφ' ἧς εἰσιν οἱ Ἐριφοί, (κατάγει). λέγει δὲ τὴν ἀριστεράν· ἡ
 γὰρ δεξιὰ ῥῆθι δέδυκε, τὰ δὲ ἔσχατα μέρη τοῦ Ἠνιόχου, τὰ ἀπὸ
 τῶν ποδῶν ἕως ἰζύος, σὺν τῷ Τοξότηι ἀνιόντι εἰς δυσμὰς
 10 κατάγεται.

685—8. οὐδέ τι Περσεὺς —: μέλλοντος δὲ Αἰγοκέρωτος
 ἀνιέναι οὔτε ὁ Περσεὺς οὔτε τὸ ἀκροστόλιον τῆς Ἀργείας
 πρύμνης ἐτι φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Περσεὺς δύεται πλὴν μόνου
 τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ (ταῦτα γὰρ ἔχει φαινό-
 15 μενα), τῆς δὲ τοσοῦτον δέδυκεν, ὥσον εἰς τὴν περικλασιν καὶ
 καμπὴν τῆς πρύμνης.

689 sq. αὐτὴ δ' Αἰγοκερῆϊ: αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ Ἀργὼ ἀνα-
 τέλλοντος Αἰγοκέρωτος κάτεισιν, ὅτε καὶ ὁ Προκύων εἰς δυσμὰς
 φέρεται.

20 690. ἦμος καὶ Προκύων δύεται: ἀνατέλλοντος τοῦ
 Ἠνιόχου αὐτίκα δύνει ὁ Κύων καὶ ὁ Ὠρίων ὅλος καὶ ὁ Λα-
 γώς, ὃν ἀτέλεστα διωκόμενον (678) εἶπε πιθανῶς πᾶν·
 ἀμετακίνητος γὰρ ἡ τῶν ἄστρων θέσις. δύνειν δὲ καὶ τὸν
 Ἠνίοχον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ
 25 χεῖρα, (φησὶν), ἐφ' ἧς κατεστήρικται ἡ Αἰξ καὶ οἱ Ἐριφοί.

693, 4. Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο: ὁ δὲ Ἴππος τοῦ Ὑδροχόου
 ἐπιτελλομένου τοῖς ποσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ ἀνελίσσεται καὶ
 ἀνατέλλει.

694, 5. ἀντία δ' Ἴππου ἐξ οὐρῆς: κατὰ διάμετρον δὲ
 30 τοῦ Ἴππου κατ' οὐρὰν ὁ Κένταυρος δύνει. ὁ δὲ λόγος· δύνει
 δὲ κατ' οὐρὰν [καὶ] ὁ Κένταυρος, ἡ μέντοι κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ

2 ? || 4 τε post κεφ. Ald || 5 ἀλλ' Ald || 6 ἀνερχομένου δὲ αἰγοκέρωτος ἡ
 ἄλλη χεῖρ Ald || 7 supplevi | δύνει post Ἐρ. add Ald || 8 ὑπὸ Α || 9 τῶν om
 AAld || 13 δύνεται Α, δύνει Ald || 15 τῆς Ald: τὸ AM || 20 lemma om Ald || 20, 1
 ἀν. γὰρ αὐτοῦ αὐτίκα Ald || 23, 4 καὶ τὸν Ἡ. om Ald || 24 τοῦ ἡνιόχου post
 σώμ. Ald || 24, 5 ἡ ἀριστερὰ χεῖρ δηλαδὴ, ἐφ' Ald || 26 ὕδροχόοιο AAld |
 ὁ om Ald | Ἴππ. δὲ Ald || 27 ἀναδύεται libri || 29 ἐξ οὐρῆς om AAld || 31 οἱ
 μ. ὧμοι αὐτοῦ καὶ ἡ κεφ. Ald

οἱ ὦμοι καὶ ὁ θώραξ οὐ δύνανται ἅμα τῷ ὕδροχῳ κατα-
φέρεσθαι (697).

696, 7. ἀλλ' οὐ οἱ δύνανται κεφαλὴν: εἰς τὴν θέσιν ποιη-
τικεύεται. ὅμως γε μὴν, φησὶν, ἔλκουσα αὐτὸν ἢ νύξ οὐ δύνανται
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὦμους σὺν τῷ στήθει χωρῆσαι καὶ 5
λαβεῖν, ἀλλὰ τῆς ὕδρας τῆς διαπύρου —.

697. ἀλλ' αἰθοποιοῦ ὕδρης: αἰθοποιοῦ τῆς διαπύρου,
ὅτι ὑπὸ τὰ θερυνὰ ζώδια τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνέχενος σπείρωσιν καὶ
τὰ μέτωπα καταφέρει.

ἄλλως. τῆς δὲ γε ὕδρας τὰ μέτωπα καὶ ἡ κατὰ τὸν ἀν- 10
χένου σπείρα... τὰ μέντοι πλείω αὐτῆς καὶ ὑπὲρ γῆς ἐστὶ καὶ ἀνα-
φερομένων τῶν Ἰχθύων συγκαταφέρεται ἅμα τῷ Κενταύρῳ.

ἄλλως. ἡ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν πλησίον τῶν θερυνῶν ζωι-
δίων, ἡ διὰ τὸ λαμπρὸν τῶν ἀστέρων αὐτῆς, ἡ διὰ τὸ δάκνον· 15
ἐὰν γὰρ δῆξι, ὥσανει καλεῖ.

699—701. ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει: <εἰ> καὶ
τὰ πρῶτα μέρη δέδυκε τῆς ὕδρας, καὶ ὀπισθεν πολλὴ τις καὶ
ἐκτεταμένη φαίνεται (λέγει δὲ τὰ ὀπισθεν αὐτῆς μέρη). ἀλλ' ὅμως
καὶ αὐτὴν πᾶσαν τὴν ὕδραν σὺν παντὶ τῷ Κενταύρῳ, ἐπειδὴν 20
οἱ Ἰχθύες ἀνατέλλουσιν, ἀθρόως ἐμφέρεται.

701, 2. ὁ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται Ἰχθύς: ὁ δὲ [Νότιος]
Ἰχθύς ἀνατελλόντων τῶν Ἰχθύων ἔρχεται καὶ φαίνεται, ὅσον
ὀπίσω τοῦ Αἰγοκέρωτος κεῖται, ὁ Νότιος.

702. ὑποκείμενος: ὑποκάτω μὲν κείμενος τοῦ Αἰγοκέρω-
τος, πλὴν καὶ ὑποκάτω τῶν Ἰχθύων· δύο γὰρ ζώδια ἐπέχει. 25

703. οὐ μὲν ἄδην: οὐ μὲν παντελῶς καὶ δι' ὅλου ἀνέρχεται
ὁ Ἰχθύς· ἐκδέχεται γὰρ ἐπ' ὀλίγον ἄλλου ἄστρου ἀνατολῆν.

1 δύνονται M | ὕδροχῳ AAld | 3 lemma om Ald quae sic incipit ἀπο-
βλέπων δὲ εἰς τὴν θέσιν ποιητ. λέγων ἔλκουσα | 6 τῆς δ. M: τοῦ δ. A |
ἀλλὰ — διαπύρου om Ald | 7 post lemma διάπυρος ἢ ὕδρα, ὅτι Ald | 8 post
ζ. Ald ἐστὶ. ταύτης οὖν τὴν τοῦ ἀνέχενος σπ. Ald | ἐπὶ A | σπείρωσιν A |
10, 1 ἄλλως — σπείρα om Ald | 10 μετέωρα M | 11 καὶ ante ὑπὲρ om A
Ald | γῆν Ald | καὶ alt om AAld | 12 δὲ τῶν Ald | τῷ om AAld | 13 schol
om M | om lemma Ald quae sic αἰθοποιοῦ δὲ αὐτὴν φησὶν ἡ δὲ | 14 ὡς ἔφη
post ζ. add Ald | 16 ἐξόπιθεν AMAld | πολλὴ μένει om AAld | suppl
Ald | 18 φ. ἡγουν τὰ Ald | 19 τῷ om AAld | 21 Ἰχθύς om MAld | 21, 2 ὁ
δὲ N. — ἔρχεται om Ald | 23 κινεῖται AAld | ὁ om Ald | 24 schol om
M | ὑποκείμενος δὲ ἡγουν ὑπ. κείμενος Ald | 26 ἡγουν οὐ Ald | μὴν alt
AAld | 27 ἐκδ. ὑπ' ὀλ. A | κατ' ὀλ. Ald

λέγει δέ, ὅτι αὐτῶν <τῶν> Ἰχθύων ἀνελθόντων ὁ πᾶς φανερός γίνεται.

ἄλλως. τῶν Ἰχθύων ἀναφερομένων ἀναφέρεται καὶ ὁ Νότιος Ἰχθύς ὑπὸ τῷ Αἰγοκέρωτι κείμενος οὐχ ὅλως (μέρη γὰρ αὐτοῦ τῷ ἐξῆς δωδεκατημορίῳ συναναφέρεται, τουτέστι τῷ Κριῶι). οὕτω καὶ ἡ Ἀνδρομέδα δυοὶ ζωιδίοις συναναφέρεται, τὸ μὲν δεξιὰ αὐτοῦ Ἰχθύσι, τὰ δ' ἀριστερὰ ἅμα τῷ Κριῶι (704—9).

704. οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες· κακοπαθεῖς φησι τὰς χεῖρας τῆς Ἀνδρομέδας διὰ τὰ δεσμά, ἃ περικείται.

ἄλλως. ὥσπερ ὁ Ἰχθύς οὐχ ἅπας ἄνεισιν, ἀλλὰ ἄλλον ἄστρον προσμένει ἐπιτολήν, τουτέστι δωδεκατημορίον, οὕτω καὶ ἡ Ἀνδρομέδα. καὶ τὸ πῶς λέγει, ὅτι τὰ πάντα μέρη αὐτῆς τοῦ σώματος διχῶς ἀνέρχεται, ὥστε τὸ μὲν ἡμῖς αὐτῆς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖσθαι, τὸ δὲ ἡμῖς συγκαταλείπεσθαι.

707—11. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρός· τὰ μὲν οὖν δεξιὰ μέρη αὐτῆς τῶν Ἰχθύων ἀνατελλόντων ἀναφέρεται, τὰ δὲ ἀριστερὰ ὁ Κριὸς ἀνίων ἔλκει. οὗ ἀνιόντος κατὰ διάμετρον θεωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς δύσεως τὸ Θυτήριον (φησι), τοῦ δὲ Περσέως τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους ἀνατέλλοντας.

712, 3. καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο ἕως ἢ ἐπὶ Ταύρωι· ἐπειδὴ πλησίον ἀλλήλων εἰσι τὰ ζωῖδια ταῦτα, ὃ τε Κριὸς καὶ ὁ Ταῦρος, φησιν, ὅτι ἀμφίβολα <ἄν> γένοιτο, πότερόν ποτε λήγοντι τῷ Κριῶι ὁ πᾶς συνανέρχεται ἢ τοῖς πρώτοις μέρεσι τοῦ Ταύρου. ὅλος μέντοι γε γίνεται ὑπέργειος ἀνατέλλοντος τοῦ Ταύρου (714, cf Attali fr 28 p. 22—24).

714, 5. οὐδ' ὃ γε Ταύρου λείπεται· οὐδὲ ὁ Ἥνιχος ὑστερεῖ τότε, ἀλλὰ συνανατέλλει τῷ Ταύρῳ ἐπιβεβηκώς αὐτοῦ τῷ ἀριστερῷ κέρατι, καὶ οὐδαμῶς αὐτοῦ ἀνιόντος, τοῦ Ταύρου, ὁ Ἥνιχος ἀπολείπεται.

1 suppl Ald || 3 ἄλλως om Ald | τῶν οὖν Ald || 5 τουτέστι om A Ald || 6, 7 οὕτω — Κριῶι om AAld || 9 Ἀνδρομέδης Ald || 10 ἄλλως om Ald | δε post ὥσπερ Ald || 11 ἐπιτολήν προσμένει AAld | τ. τοῦ δωδ. Ald || 12 ἢ om A | Ἀνδρομέδῃ Ald, ἀνδρομέδας A | καὶ ὅπως Ald | πάντα τὰ Ald || 14 θεωρεῖται Ald | καταλείπεσθαι M || 15 χειρός om AAld || 16 ἀναφέρεισθαι M || 17 ἔλκει om M || 19 καὶ ante τὴν Ald: om AM || 20 πέλοιτο om AAld | ἕως — Ταύρωι om Ald || 21 εἰσὶν ἀλλ. Ald || 22 ἀμφίβολον Ald | suppl Ald || 22, 3 πότ. καὶ αὐτὴ ἢ ζ. λήγοντι Ald || 24 ὅλως Ald || 24, 5 ὑπέργειος γίν. τοῦ T. ἀνατ. AAld || 26 ὁ alt om A || 27 αὐτοῦ om A || 29 ἡνιχος AAld: περσεὺς M

716—20. μοίρηι γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ —: οὐχ ἅπας, ῥησὶν, ἅμα ἀνατέλλει ὁ Ἥνιόχος τῷ Ταύρῳ (μοῖρα γὰρ τὸ ζώιδιον τοῦ Ταύρου), ἀλλ' ὅλον τὸν Ἥνιόχον οἱ Λίδυμοι ἀνάγουσιν. οἱ μέντοι Ἑριφοὶ καὶ ἡ Αἴξ καὶ τὸ Θέγαρ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἅμα τῷ Ταύρῳ συναναφέρονται, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ Κήτους ἢ τε λοφία καὶ ἡ οὐρά.

719. ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρή: καὶ καθ' ὃν καιρὸν συμβέβηκε τοῦ Κήτους τὴν τε λοφίαν καὶ τὴν οὐρὰν ἐκ τῶν νοτίων μερῶν ἀνατέλλειν, τότε δὴ καὶ ὁ Ἀρκτοφύλαξ ἄρχεται μετὰ τοῦ πρώτου ζωιδίου, τουτέστι τοῦ Σκορπίου, δύνειν, ὅς ἐστι κατὰ 10 διάμετρον τῷ Ταύρῳ.

721—3. δύνει δ' Ἀρκτοφύλαξ (— μοίρηι): πάλιν τὸ ζώιδιον εἶπεν (cf 716), ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δύνει, τουτέστιν ἐν τέσσαρσι ζωιδίοις. κατὰ διάμετρον τοίνυν ἄρχεται καὶ ὁ Ἀρκτοφύλαξ δύνειν ἀνελθόντος Κριοῦ, ὅτε αἱ Χηλαὶ δύνονται· πρώτη 15 γὰρ μοῖρα τῆς τοῦ Βωῦτον δύσεως αἱ Χηλαί. αἱ δὲ τέσσαρες μοῖραι, Χηλαὶ Σκορπίος Τοξότης καὶ Αἰγόκερως, καταγούσιν ἐπὶ δύσιν ἄνευ χειρὸς τὸν Βωῦτην· ἄδυστος γὰρ αὐτοῦ ἡ χεὶρ, ἐπειδὴ ἔνδον ἐστὶ τοῦ ἀρκτικού· αὕτη γάρ, ἡ λαία αὐτοῦ χεὶρ, πλησίον ἐστὶ τῆς μεγάλης Ἀρκτου. 20

724—7. ἀμφότεροί τε πόδες: οἱ δὲ τοῦ Ὀφιοῦχου πόδες μέχρι γονάτων καταδυνόμενοι ἔστωσάν σοι τεκμήριον τῶν Λιδύμων ἀνιόντων, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ὅλον τὸ Κήτος ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖται.

726, 7. Κήτεος οὐδὲν ἔλκεται: τῶν Λιδύμων ἀνιόντων 2 οὐδὲν τῶν προειρημένων τοῦ Κήτους ἔτι ἔλκεται ἐπὶ ἀνατολάς, ἀλλ' ὅλον ἤδη ἐπὶ τὸ φανερόν ἐστιν. τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν οὔτε ἐξ ἀνατολῶν οὔτε ἐκ δύσεων.

727—31. ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη: κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ὅλον τὸ Κήτος ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖται, ἅμα σὺν αὐ- 30

1 μὴν M | οὐκ ἐπὶ ταύτῃ om AAld | 2 ὁ om A | 2—3 μοῖραν — ζ. εἶπεν ἦγον τὸν Ταῦρον Ald | 3 ἡνίοχος superscripto τὸ ζώιδιον A | 7 lemma et kai om Ald | δὲ post ὃν Ald | 10 δύνειν τουτέστι Σχ. AAld | 11 post Ταύρου Ald omisso lemmate εἶπομεν δὲ πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀρκτοφύλαξ ἐν τέτρασι μοίραις δύνει, ἦγον ἐν τέτρασι ζωιδίοις, κατὰ | 13 εἶπομεν M, -ωμεν A | 14 post ἄρχεται Ald τότε (omisso καὶ ὁ Ἀρκτ.) | 15 δύνουσι Ald | 17 καὶ ante Αἰγ. om Ald | 18 τοῦ βωῦτον A | 19 τοῦ ἀρκτικού ἐστὶν ἔνδον AAld | αὕτη Ald: αὕτη AM | 25 τὸ δὲ Κήτ. Ald, cf p. 471, 2 | ἦγον τῶν Ald | 26 τοῦ προειρημένου κήτους Ald | 27 ἐστίν: — A | 28 δύσεως M | 29, 30 ὅλον — θεωρεῖται om Ald | 29 δὴ τὸν M

τῷ καὶ ὁ Ἡριδανὸς ποταμὸς κατηστερισμένος ὑπὸ τὸν ἀριστε-
 ρὸν πόδα τοῦ Ὠρίωνος. δύνανται οὖν, φησὶν, οἱ ναῦται ἐν
 αἰθερίῳ τῷ καταστήματι ταῦτα τὰ ἄστρα ἐπιτηροῦντες καὶ
 5 ται μέρος καὶ πόσον διάστημα πεπλεύκασιν.

728. ἤδη καὶ Ποταμοῦ: τότε τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώ-
 τὴν καμπὴν ἐν καθαρῷ καὶ εὐδίῳ πελάγει ναύτης ἀφορῶν
 ἴδοι (ἄν).

10 ἐξήτησαν δέ, δι' ἣν αἰτίαν ἐν τούτῳ μόνῳ αὐτοῦ ἐμνήσθη.
 καὶ φαμέν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπάγει (730) τὸν Ὠρίωνα πρὸς ὃν μάλιστα
 ἀφορῶντες πλέουσιν οἱ ναῦται, ὑπὸ δὲ τοὺς τοῦ Ὠρίωνος πόδας
 οὗτός ἐστι, διὰ τοῦτο αὐτοῦ ἐμνήσθη.

730—2. αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα μένων: ἐκδεχόμενος· ἰδὼν
 γὰρ τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώτῃν καμπὴν μετανοήσεις, ὅτι λοιπὸν
 15 Ὠρίων ἀνατέλλει, ἵνα ἀπὸ τοῦ Ὠρίωνος φανέντος γνῶις, πόσῃ
 νυκτὸς ἐστὶν ὥρα· πανταχῇ γάρ, ἐν παντὶ τῷ οὐρανῷ, ταῦτα
 τὰ διὰ τῶν ἄστρον τεκμήρια θεὸς παρέχει.

730, 1. εἴ οἱ ποθὶ σῆμα: ἐάν ποτε αὐτῷ ἡ νυκτὸς ση-
 μείον ἢ πλοῦ μέτρον εἴποι.

20 731. ἡ νυκτὸς μέτρον ἢ πλόου: τουτέστιν· τεκμαίρε-
 ται ἀπὸ τοῦ δεινὸς ἀστέρος ἀνατέλλοντος, πόσον πλοῦν περαιώ-
 σει, δύνοντος τοῦ σεσημειωμένου ἀστέρος. οἶον, ἔστ' ἂν δύναι
 θέλῃ ὁ δεῖνα ἀστήρ, ἡμεῖς ἀποπλεύσομεν ἐν τῷ δεῖνι τόπῳ.
 ἡ τούναντιον, ἔστ' ἂν ὁ δεῖνα ἀστήρ μέλλῃ ἀνατεῖλαι· παρα-
 25 σημειοῦνται γὰρ αὐτούς, ὅπερ ἐλέγομεν.

ἰστέον δέ, ὅτι τέλος τῶν ἄστρον ἐποίησεν.

2 post Ὠρ. schol ad 726 sq. sequitur in AAld | αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα
 μένων: ἡγουν ἐκδεχόμενος· οἱ γὰρ ναῦται δύνανται ἐν Ald || 3 αἰθερίῳ
 M || 8 ἔθ AM | suppl Ald || 9 sqq. in margine A ἀπορία λύσις || 9 ἐξήτῃται
 AAld | ἦν M: ποίαν AAld | μόνῳ M || 12 οὗτος scripsi: αὐτός AAld, τοῦτο
 M || 13—17 cf de Ald ad l. 2 quae post πεπλ. l. 5 sic ἰδόντες γὰρ τὴν τοῦ
 Ποταμοῦ α' καμπὴν κατανοήσουσιν, ὅτι λοιπὸν ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει. τοῦ
 δὲ Ὠρίωνος φανέντος γνῶσονται, πόσῃ τῆς νυκτὸς ἐστὶν ὥρα· πανταχῇ —
 οἱ θεοὶ παρέχουσιν || 15 πόσῃ AAld || 17 οἱ θεοὶ παρέχουσιν AAld || 18, 9
 schol om M || 19 εἴποι· τεκμαίρεται γὰρ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀστρον Ald || 22, 3
 δύναι θέλλῃ A, δύνηι Ald || 23 εἰς τὸν δεῖνα τόπον Ald || 24 μέλλει ἀνα-
 τελεῖν (sic) Ald || 25 ? | ὡς ἔφημεν Ald || 26 ἰστέον — ἐποίησεν M: ἔως ὧδε
 τὰ περὶ τῶν ἄστρον, ἡγουν τῶν φαινομένων Ald, om A

733. Οὐχ ὁράαις; ὀλίγη μὲν: ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς τινα τοῦ λόγου ἀπότασις ἐπλαγίασε πρὸς τὸ [οὐχ ὁράαις] ἐν-
 θεῖναι τὸ εἰς Ἀγκλείδην προοίμιον [ἀνα]φερόμενον (cf Ach p. 81
 An II p. 141. 152 sq.). ἀλλ' ἡγνόησαν, ὅτι ποιητικόν ἐστιν ἔθος,
 ὡς καὶ Ὅμηρος 'ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις' (II IV 223) καὶ 5
 'Πατρόκλεις ἱππεῦ' (II XVI 20 al) καὶ 'οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε' (II
 IV 127), καὶ διὰ τούτων ἡθὺς ἐγγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις.

ἄλλως. οὐχ ὁράαις: λοιπὸν πειρᾶται διὰ πολλῶν παρα-
 στήσαι, ὅτι πολλὰ τεκμήρια ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσι καὶ οὐ μό-
 νον δι' ἡλίου καὶ σελήνης, ἀλλ' ἤδη καὶ ζώων ἐρπετῶν φυτῶν 10
 καὶ ἄλλων, ὅτι διὰ πάντων προνοεῖται ἡμῶν ὁ θεός. ἄρχεται
 οὖν τὰς τῆς σελήνης φάσεις ἐκτιθέναι καὶ φησιν, ὅτι μετὰ τὴν
 τοῦ ἡλίου δύσιν ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ἐὰν φανῇ μηνοειδεῖς καὶ
 λεπτὰς ἔχουσα τὰς κεφαλας, αὖξισιν τοῦ αὐτῆς φωτὸς ἐπι-
 δείκνυται. ὅταν δὲ ἄρχηται σκιὰν τῶν σωμάτων ἀποτελεῖν, 15
 τετράδα τοῦ μηνὸς σημαίνει. ὅταν δὲ εἰς ἡμικύκλιον διαιρῇται,
 διχότομος ὀνομάζεται, ὀγδότῃ ἡμέραν ἐπ'έχουσα. πλήρης δὲ γε-
 νομένη πανσέληνος καλεῖται. ἐντεῦθεν δὲ πάλιν μειουμένη τῷ
 φωτὶ πολλὰς ἀπαλλάσσει φάσεις, καὶ καθ' ἑκάστην φάσιν αὐ-
 τῆς ἐπινοίας λαμβάνομεν τῶν τοῦ μηνὸς ἡμερῶν· ἡ μὲν γὰρ 20
 ἀμφίκυρτος ἐννεακαιδεκάτην δηλοῖ, διχότομος δὲ λήγουσα εἰ-
 κάδα καὶ δευτέραν ἢ τετάρτην. μετὰ δὲ τὴν διχότομον λεπτὰς
 πάλιν ἔχουσα καὶ μηνοειδεῖς τὰς κεφαλας δηλοῖ τὰς ἐπὶ συνόδου
 ἡμέρας. εἰτα συν(ο)δε(ύ)ουσα τῷ ἡλίῳ καὶ περιφωτιζομένη ὑπ'
 αὐτοῦ ἀφανὴς γίνεται ἡμέραις δυσὶ καὶ μοίραις ὀλίγαις. 25

ἄλλως. διαλεχθεῖς ἡμῖν καὶ πληρώσας τὸν περὶ τῶν

1—7 post χειμῶν p. 473, 5 Ald ἔδοξε δέ τισιν ὅτι τὸ οὐχ ὁράαις β
 πρόσωπον ὃν πρὸς τινα ἀναφέρεται, πρὸς ὃν ὁ Ἄρατος διαλεγόμενος
 προοιμιάζεται, Ἀγκλείδην καλούμενον. ἡγνόησαν δέ, ὅτι οὐχ ὡς προσω-
 πῶν τινι τῷ δευτέρῳ ἐχρήσατο προσώπῳ, ἀλλὰ ποιητικῶς ἔθει οὕτω τὸν
 λόγον ἐσχηματίσατο. καὶ Ὅμηρος — διὰ γὰρ τῶν τοιοῦτων ἡθὺς κτλ., cf
 l. 5 sqq. || 1 ὁράας M || 2, 3 seclusi || 8 sqq. περὶ σελήνης textui praescrip-
 tum A, ὀλίγη μὲν pro lemmate Ald || 8 ὁράας M | λοιπὸν om Ald ||
 10 καὶ δι' ante ἐρπ. M, καὶ Ald: om A | καὶ ante φ. Ald: om AM || 11 post
 ἄλλων Ald παντοίων δεικνὺς | προνοοῦνται ἢ. οἱ θεοὶ AAld || 12 φάσεις
 AAld || 13 μηνοειδῆς AAld || 14 ἔχουσα om A, post κεφαλας Ald || 16 εἰς
 Ald: om AM | διαιρῇται Ald: διήρηται AM || 17 ἡ μοῖραν Ald || 17, 8 γε-
 νομένης Ald || 19 ἀλλάσσει A, ἀλλάσσει Ald | φύσεις AM Ald; φάσεις con-
 Bekker | φαῖσιν AAld || 21, 2 δὲ γενομένης κβ' ἢ γγ' Ald || 22 ἢ τετάρτην om
 M || 23 ἀνοδον AAld || 26 οὐχ ὁράας pro lemmate AAld | διαλεχθεῖς ἡμῖν
 καὶ AAld: om M

ὥρων καὶ τῆς τῶν ἄστρον καταλήψεως λόγον ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον σφόδρα βιωφελές, ὃ καλεῖται *Λιουσημείαι*, καὶ βούλεται περὶ σελήνης διαλαβεῖν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦ τῆς σελήνης σχήματος καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων δηλοῖ ἡμῖν, εἰ ἔστι 5 χυμῶν. περὶ δὲ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων ἔστιν εἰπεῖν ἐτέρως (? 740, 1). § τὸ δὲ ἐξῆς οὐχ ὁράαις — ὅταν ἀπὸ τῆς δύσεως ἡ σελήνη φαίνεται, αὐξομένου καὶ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς διδάσκει, ἡμέραν δ' ἔμην, ὅταν πρῶτον ἀποβάλλῃ σκιὰν ἀπὸ τῶν σωμα- των ἡμῶν, ἡ δὲ ἰσταμένου καὶ ἡμιλάμπρου τοῦ φωτός, διχομη- 10 νίαν δὲ πανσέληνον καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον πλήρες τοῦ φωτός ἐχούσης.

734. ἐσπερόθεν φαίνεται: ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὅτε φαίνεται, ἐσπέραν τὸν ὑπὸ γῆν τόπον καλῶν· ἀποστᾶσα γὰρ ἡ σελήνη ἡλίου δώδεκα μοίρας τίττεται.

15 735. μηνὸς ὅτι πρώτη ἀποκιδναται: μῆνα κυρίως ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς συνόδου παρὰ τὴν μῆνην μῆνα ὀνομάσαντες· ἐμέτρουν γὰρ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν τῆς σελήνης δρόμον τοὺς μῆνας, Αἰγύπτιοι δὲ πρὸς τὸν τοῦ ἡλίου. ἀπὸ δὲ γέννης τρίτην ἡμέραν ἄγουσα ἡ σελήνη 20 μηνοειδῆς κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ φωτός καλεῖται, ἥντεκα λεπτὸν φῶς τοῖς κέρασιν ἐπιτρέχει. ὀγδοαία δὲ οὕσα διχότομος ὀνομάζεται, ὅταν τοῦ ὕλου κύκλου τὸ ἥμισυ φωτισθῇ, ἐναταία δὲ ἀμφικυρτος, ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις προσγέωνται τοῦ φωτός, ὥστε κατ' ὀλίγον τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου φωτισθῇ. 25 πεντεκαίδεκαταία δὲ οὕσα πανσέληνος καὶ διχόμενος, πληρωθεῖσα [τοῖς φωσὶ]· πᾶσα γὰρ ἐν διαμέτρῳ οὕσα τοῦ ἡλίου διχασθέντα ἐν ἑῇ ἡμέραις δηλοῖ τὸν μῆνα. ἐντεῦθεν λοιπὸν κατὰ

1 τῶν ἄστρον τῆς καταλήψεως A || 2, 3 καὶ β. — διαλαβεῖν om M || 4 εἰ ἔ. ἡ μὴ Ald || 5 περὶ — ἐτέρως om Ald (cf ad p. 472, 1), post ἐτέρως scholii finem A || 6 οὕτως post ἐξῆς Ald | ὁραῖς Ald | τῆς om Ald || 7, 8 αὐξανόμενου μηνός, ἡγουν τοῦ φωτός, σημείον διδάσκει, δ' δὲ ἡμέραν, ὅταν Ald || 8 δ' ἔμην ἡμ. A | ἀποβάλλῃ A || 9 ἡ δὲ ἡμιλ. ὄντος τοῦ φ. Ald | ἰσταμένης A || 10 πανσέληνον πᾶν Ald || 10—13 καὶ πλ. φωτός ἐχουσαι. τὸ οὖν ἐσπ. φ. ἡγουν ὅτε φ. ἀπὸ τῆς ἐσπ. ἐσπέραν δὲ τὸν ὑπὸ γῆς τόπον καλεῖ Ald || 13 γῆς AAld | καλεῖ Ald || 14 ἡλίου om Ald | β' AAld | μοίραις M || 15 ἀποκιδναται om A, lemma Ald quae sic ἰστέον δέ, ὅτι μῆνα || 17 παρὰ τὸ μένειν ἢ παρὰ τ. μ. Ald | ἐμέτρουν^π M | οἱ om M || 18 τοὺς μῆνας ante πρὸς AAld || 22 ὅλου om Ald | αὐτῆς post x. Ald | ἐναταία AM, δεκαταία Ald || 23 τοῦ om A Ald || 24 ὥστε πλέον ἢ τὸ Ald || 25 διχόμενος AAld: διχότομος M || 26 τῷ φωτὶ Ald || 26, 7 διχασθέντα AAld: -ος M

τὸ ἀνάπαλιν β' ἀμφίκυρτος, β' διχότομος, β' μηνοειδής, ἔπειτα ἀρπαγμαία (ἀφανής γὰρ λοιπὸν φαίνεται ὑπὸ τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς γενομένη), ἔπειτα συνοδική, ἡνίκα ἐν τῷ αὐτῷ ζωιδίῳ τὰς αὐτὰς μοίρας ἔχει. ἔπειδ' ἀνὰ τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάξει, τότε πάλιν γένναν φασκέν.

5

735. ὅτε πρώτη ἀποκίδνεται: ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μηνὸς τοσοῦτον ἄρχεται ἀποσκίδνασθαι φῶς τῆς σελήνης καὶ αὐγὴ ἀπ' αὐτῆς, ὅσον ἀμυδρὰν σκιὰν ἡμῶν τοῖς σώμασι ποιεῖν· ὅταν γὰρ πανσέληνος ᾗ ἢ τοι ὀλόκυκλος, τότε καὶ τὸ φῶς πλεῖον ἔχουσα σκιὰν οὐχὶ μικρὰν ἡμῖν ἀποτελεῖ.

10

736. ἐπὶ τέτρατον ἡμαρ ἰοῦσα: τεταρταία, φησί, γενομένη ἄρχεται δύνασθαι σκιαζεῖν [ἐν] τῷ φωτὶ αὐτῆς (τριταία γὰρ οὐ δύναται διὰ τὴν περικειμένην τοῦ φωτὸς ἀδράνειαν). φησὶν οὖν· ὅταν πρώτη τῆς σελήνης αὐγὴ ἀπὸ γέννης ὑψόθην σκεδαννύ(η)ται, ὥστε καὶ σκιὰν δύνασθαι ποιεῖν, γίνωσκε (ἀπὸ 15 κοινού) τεσσάρων οὔσαν ἡμερῶν τὴν σελήνην.

737. ὁκτῷ δ' ἐν διχάσιν —: ὁκτῷ δὲ ἡμέρας ἄγει διχότομος οὔσα. διχόμενος δὲ παντὶ προσώπῳ πεντεκαίδεκαταία οὔσα· πληρεστάτη γάρ.

738, 9. αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα —: διὰ παντὸς δὲ ἄλλα 20 χόθεν καὶ πολυπλασίως τὰ πλάτη τοῦ φωτὸς ἐπεκτείνουσα δηλοῖ καὶ λέγει, ὅποια καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐστὶν ἡμέρα. προεῖπομεν δέ (p. 472), ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτὸς αὐτῆς ἐγγίνονται.

ἄλλως. αἰεὶ δὲ ἄλλοθεν ἄλλα δεικνῦσα πρόσωπα ἔχουν 2 εἶδη, τουτέστιν ἐν πολλαῖς μορφαῖς φαινομένη, λέγει ἡμῖν, πόστη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἀνατέλλει.

1 δευτέρῳ ter (pro β') A || 2 φαίνεται A, γίνεται superscripto φαίνεται M: γίνεται Ald || 3, 4 ἐν τῷ αὐτῷ ζωιδίῳ iterum M post ἔχει || 5 γεννᾶν Ald, cf p. 473, 19 || 6—10 schol om M || 6 ἀποσκίδνεται A: om Ald || 7 τὸ ante φῶς AM: om Ald || 8 τὸ ἀμ. A || 9 ἡγουν Ald || 10 ὑμῖν A || 11 τέταρτον A | οὖν ante ἡμαρ Ald | ἰοῦσα om A Ald | τουτέστιν tet. γεν. omisso φησὶ Ald || 14—16 (φησὶν — σελήνην) om Ald || 14 ὅτι A || 15 supplevi | καὶ om A || 17 de διχάσιν cf ed | ἡμερῶν M || 18, 9 τὰ δὲ διχόμενα ἀγεί, ἡγουν τὴν μέσσην τοῦ μηνὸς, ὅταν ἐν παντὶ πρ. ἡγουν κύκλῳ πληρωθῇ φωτός, τουτέστιν ὅταν ᾗ πεντεκαίδεκαταία Ald || 19 πληροῦται γάρ A || 22 δὲ λ. (pro καὶ) M | πόση A | ἐστὶν om Ald | ἡ ἡμ. Ald || 22, 3 προσεῖπομεν A || 24 γίνονται A Ald || 25 omisso lemmate ἡ αἰεὶ ἄλλοθεν — ἡγουν Ald || 26 γενομένη A Ald | εἴρει καὶ λέγει Ald | πόση A || 27 τῆς σελήνης A

740. ἄκρα γε μὴν νυκτῶν: περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ὥρῶν διακρίσεως ἤδη προείπομεν (p. 448 sq. 471, 15). αὐτὴν δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ἥτις ἐστὶ τοῦ μηνός, ἐξῆς διδάσκει. μῆνα δὲ λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σύνοδον, 5 ὅταν ᾗ ἡμερῶν καθ'. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἄκουε τὸν ἐκ τῆς νυκτός καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀγωγὴν, καὶ νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων. § ἄκρα δὲ νυκτῶν: ἡ ἐσπέρα καὶ ὄρθρος, ἅπερ ἱκαναὶ πρὸς τὸ σαφὲς δηλῶσαι ἐκείναι αἱ ἰβ' 10 μοῖραι, τῶν ἰβ' ζωιδίων δηλονότι.

ἄλλως. τὰ ἰβ' ζωῖδια ἱκανά ἐστι σημαίνειν ἀρχάς τε καὶ τέλη τῶν νυκτῶν. § μέγαν δὲ ἐνιαυτὸν (741) λέγει τὸν ἡλιακόν· οἱ γὰρ παλαιοὶ γ' ἠιδεσαν μέτρα χρόνου, [τὴν τῆς σελήνης περιόδον] ἡμέραν μῆνην ἐνιαυτόν. μέγιστον δὲ τούτων ὁ ἐνιαυ- 15 τός. ὅτι δὲ λέγει τὸν ἡλιακόν, δῆλον ἐξ ὧν ἀρότου καὶ φυτείας μῆμην ποιεῖται (742). ὁμοία δὲ τῷ προοιμίῳ ἡ διάνοια ἐσχέ- ψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀστέρας, οἷ κε μάλιστα τετυγ- μένα σημαίνουσιν (11, 2).

ἄλλως. ὁ λόγος· αἱ τῶν δώδεκα ζωιδίων ἀνατολαὶ καὶ 20 δύσεις ἱκαναὶ πεφυκάσι τῶν ἐνιαυσιαίων καιρῶν τὴν διαφορὰν οἰκείως διασαφῆσαι, ἕκτος θέρους μετοπώρου χειμῶνος· διὰ γὰρ τούτων καταλαμβάνομεν τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ τὴν γεωρ- γίαν ἔργων, σπόρου φυτείας ἀμῆτου τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἐμ- φανεῖς δὲ τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς προσέχειν τυγχάνουσιν αἱ 25 τε ἀνατολαὶ καὶ δύσεις τῶν ζωιδίων διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν. ὁμοία δὲ τῷ προοιμίῳ ἡ διάνοια ἐσχέψατο δ' εἰς ἐνιαυ- τὸν ἀστέρας, οἷ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνειεν (11, 2; cf l. 16—18).

1 μὲν Ald || 4, 5 σ. ὅς ἐστιν ἡμ. Ald || 5 οὖν post ὅταν A: om M, cf Ald | ἀκούει Ald || 7 διαγωγὴν AAld || 8 ἡ om M || 9 ἱκαναὶ Ald: -α AM | σαφὲς AMald; σαφῶς Bekker | ἐκείναι om Ald || 11, 2 ἄλλως — νυκτῶν om Ald || 11 σημᾶναι A || 12 τὰ δέ που μέγαν εἰς ἐνιαυτόν (741): μέ- γαν ἐνιαυτὸν τὸν ἡλ. λέγει Ald || 13, 4 τὴν — ἐνιαυτόν om A || 13 τρία AAld || 14—18 post περίοδον Ald τὴν ἐκάστην ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τὴν ἡλιακὴν περίοδον. μέγιστον δὲ τῶν ἄλλων ἡ ἡλιακή. ὅτι δὲ τὸν ἡλια- κὸν χρόνον λέγει, δῆλον — ποιεῖται, ἡ δὲ διάνοια ὁμοία τῇ τοῦ προοι- μίου — σημαίνειεν || 15 λέγει om A || 16—18 ὁμοία — σημ. om hic M, cf l. 26, 7 || 18 ὁμοίως A || 17 καὶ A || 26, 7 ἐσχέψατο — σημαίνειεν om A hoc loco, cf l. 16—18

743—7. ἐκ Διὸς ἤδη πάντα —: ἐπὶ τοῦ Διὸς παρεδόθη τοῖς ἀνθρώποις, ἵνα οἱ μὲν πρὸς ἀντίληψιν τῶν κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων ὠφελήθωσιν, οἱ δὲ εἰς ναυτιλίαν φυλασσόμενοι τὰς χειμερινούς ἀνατολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἀστρῶν, οἷον Ἀρκτοῦρου Ἐρίφων Αἰγός, ἀπὸ τε τῆς ἐσπέρας σημειώσιν ποιούμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρθρου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἐκάστου τῶν ἱβ' ζωιδίων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως· ὁ γὰρ ἥλιος ἐν τῇ ἐνιαυσιαίᾳ περιόδῳ διεξιὼν τὸν ζωδιακὸν κύκλον κατὰ τάξιν εἰς ἐν ἑκάστον τῶν ζωιδίων μεταβαίνει. διὸ ὄγμον τὴν πορείαν αὐτοῦ ὠνόμασεν (749). καὶ Ὅμηρος 'ὄγμον ἐλαύνω(σιν)' (II 10 XI 68).

744—6. καὶ μὲν τις καὶ νηῖ —: ὅτι τὰ ἀπλανῆ, φησί, δηλοῖ τοὺς καιρούς, καὶ τεκμήρια δίδωσι τοῦ πλοῦ· καὶ γὰρ τις καὶ νηῖ ἑαυτὸν εἰσδεδωκὼς πολυκλύστου χειμῶνος ἐσκέψατο ἢ τοῦ δεινοῦ Ἀρκτοῦρου μνημονεύσας· ὀλίγη γὰρ αὐτοῦ ἡ χειμερινὴ δύσις. ὃ δὲ Χηλαῖς συγκατέρχεται Σκορπίῳ Τοξότηι Αἰγοκέρῳτι (722), ἢ δὲ τετράμηνος χειμερινή ἐστιν. ἔμαθεν οὖν περὶ ἐσομένου χειμῶνος ὁ ναυτίλος ἢ τοῦ Βοώτου μνησθεὶς (δεινοῦ δὲ (745) οἱ μὲν τοῦ λαμπροῦ, οἱ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ὡς πρὸς τὸ παρόν) ἢ τινων ἄλλων ἀστέρων θέας, οἵτινες ἐξ ὠκεανοῦ ἀρύονται (746) ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλουσιν.

747. ἀμφιλύκης: φασὶ γὰρ τὸν λύκον ἀνακείσθαι τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ ὥσπερ ἐκείνον μὲν τις ὦν προβλέπει, οὕτω καὶ τὸν λύκον διὰ τὸ ὀξυδερεχὲς αὐτοῦ προσήρμωσαν [αὐτὸν] τῷ Ἀπόλλωνι. διὰ τοῦτο καὶ λυκόφως λέγεται, ὅταν ὁ λύκος θεάσῃται.

749. ὄγμον ἐλαύνων: ὄγμος κυρίως ἡ τάξις καλεῖται

1 ἦγον ἰπὸ Ald || 2 τὴν om MAld || 3 εἰς M: πρὸς Ald, om A || 6 ἐκάστης AAld || 10 ἐλαίνω AM, ἐλαύνων Ald || 14 δεδωκὼς τοῦ Ald | πολυκλύστοιο AM || 15 ἢ et δεινοῦ om MAld | οὐκ ὀλ. γὰρ Ald || 15, 6 δύσις χειμερινῇ AM; χ. αὐτοῦ δ. Ald || 16 ταῖς γὰρ X. Ald || 17 ὥστε τετρ. ἐστιν (omisso χειμ.) Ald || 18 περιεσομένου AM, περὶ τοῦ ἐσομένου Ald || 18—20 ἢ τοῦ δεινοῦ Ἀρκτοῦρου μνημονεύσας ἦγον τοῦ Βοώτου· ἀπὸ μέρους γὰρ τὸ πᾶν. ἢ τινων Ald || 19 ἢ δεινοῦ μεμνημένος pro lemmate A | τοῦ alt om A || 20 θέας scripsi: θεάσοιτο AM, om Ald || 21 ἦγον ἀν. Ald || 22—27 ἀμφιλύκην δὲ τὴν ἀνατολὴν φησὶ διὰ τὸ τ. λ. — Ἀπ. ὡς γὰρ ἐκεῖνος μακρόθεν ὦν ὁρᾶν δύναται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λύκος ὀξυδερεχὴς ἐστιν. διὰ δὲ τὸ ὀξυδερεχὲς αὐτοῦ — Ἀπ. ταύτη τοι καὶ λυκόφως τὴν αἰγὴν λέγουσιν, ἦγον ὅταν ὁ λύκος θεάται. τὸ δὲ ὄγμος σημαίνει μὲν κυρίως τὴν τάξιν τῶν θ. Ald, om M || 23 corrupta || 25 λυκόφωτον AM || 27 ἐλαύνων om A | ὄγμον κ. M | δὲ post ὄγμ. A | καλεῖται om A

τῶν θεριζόντων, ὅπου ἀμῶνται, ἣ ὁ μεταξὺ δύο φυτειῶν τόπος ἀργός. ἐπειδὴ οὖν τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ ζωιδιακοῦ ὁ ἥλιος πορεύεται, ἔχει δὲ ὁ κύκλος ἄλλας δύο ἐκατέρωθεν γραμμάς, διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ γμον τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον.

5 750. τοτὲ μὲν τ' ἀνιῶν — ἥ γὰρ ἀνατέλλων ἐώιας τὰς φαίσεις παρέχει αὐτοῖς ἥ δύνων ἐσπερίας.

τὸ δὲ αὐτίκα: οὐκ ἀργῶς. ἐπ' ἀμφοτέρων· ἥ γὰρ αὐτίκα ἀνιῶν μετὰ τὴν ἐώιαν τοῦ ἄστρου φαῦσιν ἥ πρὸ ὀλίγου τῆς τοῦ ἄστρου ἐσπερίας φαίσεως δεδυνκώς.

10 751. ἄλλος δ' ἄλλοιην ἀστήρ: ἐφ' ἕκαστον ὁ ἥλιος τῶν ἐν ταῖς μοῖραις ἄστρων ἔρχεται..., οἷον σήμερον, τῇ δὲ ἐξῆς οὐκέτι σὺν αὐτῷ· ἔρχεται γὰρ ἐπὶ τὴν δευτέραν μοῖραν καὶ ἐπιψαύει τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ μοῖρᾳ ὄντος. διὸ εἶπεν ἄλλος δ' ἄλλοιην — ἐπιδέρκεται ἡμέραν ἀστήρ. ἥ
15 ἄλλος κατὰ [τὴν] ἄλλοιην [τῶν ἀστέρων] ἡμέραν θεωρεῖται. κατὰ ποῖαν δηλονότι φησὶν ἐώιαν ἀνατολὴν ἥ ἐσπέριον ἥ δύσιν τινὰ τούτων; ἐπεῖτοι γε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἀνατέλλει καὶ δύεται, ὥσάν τοῦ κόσμου καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον φερομένου.

20 752. γινώσκεις τάδε καὶ σύ: ὀριστικὸν ἀντὶ προστακτικῆς, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. § συναείδεται δὲ ἀντὶ τοῦ συνάιδεται πρόκειται. § κύκλα (753) ἐνιαυτοί. § ἐπιδινεῖται (755) παρέρχεται. § ὁ δὲ λόγος· γίνωσκε, ὅτι ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις καὶ σύμφωνοι γίνονται οἱ τοῦ ἡλίου δρόμοι διὰ 19' ἐτῶν ἐπι-
25 θεωρούμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς τοῦ Ὠρίωνος ζώνης μέχρι τῆς παντελοῦς δύσεως αὐτοῦ, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἀνατολὴ τε καὶ δύσις διὰ τῶν ἴσων ἐτῶν σύμφωνοι γίνονται.

1 post ἀμ. Ald σημαίνει δὲ καὶ τὸν μ. || 1, 2 τόπον ἀργόν Ald || 2 οὖν om et δι' αὐτὸν add A || 4 ἥ. κύκλον AAld || 5 αὐτοῖς post ἐώιας Ald || 6 φαίσεις AAld: φάσεις M | αὐτῆς A || 7 τὸ δὲ MAld: τοτὲ A | οὐκ ἀργός A: om MAld || 8 φάσιν M || 9 φαύσεως om M || 10 ἄλλοτε δ' Ald || 11 ἀστέρων AAld || 11, 2 post σήμερον A ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πρώτην μοῖραν ἀνατέλλει. τὸ ἐξῆς οὐκέτι, Ald τυχὸν τῷ ἐπὶ α' μοῖραν συνανατέλλει. οὐκοῦν τὸ ἐξῆς οὐκέτι || 14 σὺν ἡλίῳ ante ἀστήρ AAld || 15 κατὰ ἄλλην ἡμέραν τῶν ἀστέρων θ. Ald || 15, 6 κατὰ τὴν ἐώιαν δηλ. ἀν. ἥ δύσιν ἥ τινα Ald || 16 ? | φησὶν A: φάσιν M | ἐσπέριον ἥ om A || 18 ὥσάν M: ὡς AAld | καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ AAld || 20 ἥ ante lemma Ald | post lemma ἀντὶ τοῦ γίν. Ald || 21, 2 συναίδεται δὲ ἡγουν πρόκ. Ald || 22 ἐνιαυτοὶ κύκλα M || 23 ὁ δὲ λόγος om AAld | γίν. οὖν φησιν ὅτι Ald | ἀναλογοῦσι AAld | τοῖς ἀλλ. A || 24 δέκα ἐννέα A || 27 τε om Ald

τὰς μὲν οὖν ἡμέρας τῆς ἐννεακαιδεκατηρίδος ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐνεργείας ἐπέδειξε (748 sqq.), τὰς δὲ νύκτας ἀπὸ τῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως διὰ τὸ ἐκείνα τὰ ἄστρα καταληπτὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ νυκτὶ μάλα γίνεσθαι (754, 5).

ἄλλως. Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος, ὃς ἀκρι- 5
βῶς ἀριθμήσας εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ
μεγάλου, περὶ οὗ πάλαι ἐλέγομεν (cf p. 429, 6 sqq.), ὅτε σύνοδος
τῶν ζ' ἀστέρων γίνεται ἐπ' ἀπωλείαι τοῦ παντός. δεξάμενοι
τοίνυν οἱ μετὰ Μέτωνα ἀστρονόμοι πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν 10
ἐθήκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν τῶν ἐννεακαιδεκατηρί-
δων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε
θέρους καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοῖδε ἄνεμοι, καὶ πολλὰ
πρὸς βιωφελεῖς χρεῖας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ οὖν ἤδη ταῦτα
ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων καὶ αὐτὸς ἐκείθεν ἔγνω τὰ πολλὰ ὁ 15
Ἀράτος, φησὶν, ὅτι καὶ αὐτὸς γινώσκει· πάλαι γὰρ αἰεῖ δέεται 15
καὶ φαίνεται καὶ φάνερὰ τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ
Ἕλληνες παρ' Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων. ποῖα οὖν ἐστί ταῦτα,
ἃ συναεῖδεται, ἐπήγαγε, τὰ κύκλα καὶ αἱ περιφοραὶ αἱ διὰ ἐν-
νεακαίδεκα ἐτῶν γινόμεναι τοῦ ἡλίου. φησὶν οὖν, ὅτι πάντας 20
τοὺς ἀστέρας ὁ ἥλιος ἐπέρχεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, ἄλλοτε 20
ἄλλωι ἐμπελάζων, ὅτε μὲν ἀνιών, ὅτε δὲ καὶ δύνων (748—50).

754, 5. ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης: ὅσα, φησί, καὶ ἔμαθες ἀπὸ
τῶν παλαιότερων, ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος πάλιν εἰς αὐ-
τὸν τὸν Ὠρίωνα ἢ νῦξ ἄστρα ἐπιφέρει καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ Κυνὸς
εἰς αὐτὸν τὸν Κύνα. βούλεται δὲ καὶ περὶ πάντων εἰπεῖν τῶν 25
ἀπλανῶν. προεῖπον δὲ περὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ [γὰρ], οἱ [πρὸ
Ἀράτου] περὶ Εὐδοξον καὶ Ἰππαρχον καὶ ἄλλοι τινές. ἤρξαντο

1 οὖν om A | τῆς ἐννεακαιδεκάτων A, τῶν ἐννεακαίδεκα ἐτῶν Ald ||
5 γινώσκεις τὰδε (752) pro lemmate Ald || 7 πάλιν ἐλέγομεν AM: cor-
rexī; οὐ πρότερον εἶπομεν ἡγουν ὅταν Ald | ὅταν AAld || 8 γίνεται scripsi:
γένηται AMald | ἐπὶ A || 8, 9 οἱ δὲ μετὰ Μέτωνα α. καὶ π. Ald | μέτων
M || 10 ἐννεακαιδεκατηρίδων A, cf p. 479, 11 || 11 καὶ τοιόνδε ἔαρ post γ.
add Ald || 13 δὲ (pro οὖν) A || 15 αὐτὸς M, αὐτὰ A; καὶ αὐτὸς γινώ-
σκεις αὐτὰ Ald || 16 καὶ φαίνεται A, καὶ αἰδεταί Ald: om M || 18 συνεί-
δεται AAld || 19 γινόμεναι AAld | τοῦ ἡλίου post περιφοραὶ AAld || 21
ὅτε — ὅτε M || 22 καὶ om Ald || 24 τὴν νύκτα ἄστρα περιφέρειν Ald |
περιφέρει A || 24, 5 καὶ ὅσα — Κύνα post ἀπλανῶν l. 26 A || 25 καὶ om
MAld | λέγειν Ald || 26 γὰρ Ald (pro δὲ) || 26, 7 seclusi (cf p. 354, 19 et
Anal Eratosth p. 17sq.) | οἱ πρὸ Ἀράτου Εὐδοξός τε καὶ Ἰππαρχος καὶ Ald |
27 ἤρξαντο AAld

δὲ ἀπὸ Ὠρίωνος, ὅτι ὑπόκειται Καρκίνῳ καὶ ὅτι μάλιστα εἰς αὐτὸν οἱ πλέοντες ὁρῶσι καὶ ὅτι νότιός ἐστιν, ἐκ δὲ τῶν νοτίων μερῶν καὶ αἰεὶ ἐκδέχονται ἐσόμενον χειμῶνα.

ἄλλως. ὅσα ἄστροα ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα (ὅ ἐστι μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ) ἢ νῆξ ἐπιδινεῖται — ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ γινώσκεις (752). ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστὶν ἡ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτολή, τέλος δὲ τῶν ποδῶν τοῦ Ὠρίωνος ἡ ἐπιτολή καὶ τοῦ Κυνός. εἰς τρία δὲ αὐτοῦ διήρηται ἡ ἐπιτολή, ὥμον ζώνην πόδας.

756—64. οἳ τε Ποσειδάωνος ὁρῶμενοι — οὐ μόνον, φησὶν, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐννεακαίδεκατηρίδος ἐστὶν εὐχρηστος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων αἱ παρατηρήσεις, τῶν τε Ποσειδῶνος καὶ τῶν τοῦ Διός. εἰσὶ δὲ Ποσειδῶνος μὲν ἀστέρες οἱ τοὺς χειμῶνας καὶ τὰς εὐδίας δηλοῦντες, Διὸς δὲ οἱ τὰ πρὸς γεωργίαν εὐχρηστα μηνύοντες. ὅταν οὖν μέλλῃς πελαγίῳ δρόμῳι σεαυτὸν ἐμπιστεύειν, πολυπραγμόνησον πρῶτον τὴν παρατήρησιν τῶν τὰς εὐδίας ἢ τοὺς χειμῶνας δηλοῦντων ἀστέρων. κόπος μὲν γὰρ βραχὺς τυγχάνει τῷ βουλομένῳ τὴν τῶν σημείων ἀκριβείαν μετέρχεσθαι, ἡ δὲ ὠφέλεια πολλή· ἑαυτοὺς τε γὰρ τότε σώιζουσιν οἱ ἄνθρωποι πρῶτον οἱ τὴν παρατήρησιν αὐτῶν ἔχοντες, τῶν τε ἀνατολῶν καὶ (τῶν) δύσεων τῶν ἄστρον, καὶ τοῖς ἄλλοις παραλτίοι γίνονται ἀσφαλείας, προμηνύοντες αὐτοῖς τὰς μελλούσας τοῦ ἀέρος περιστάσεις ἐκ τῶν περὶ οὐρανὸν σημείων.

758—62. τῷ κείνων πεπόνησο — διὸ κείνων τῶν ἄστρον, τῶν βιωφελῇ χρεῖαν ἔχοντων, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσο καὶ γίνωσκε καὶ μάνθανε αὐτοὺς· ὀλίγος μὲν γὰρ ἐκ τούτων κάματος, τουτέστιν ἐκ τῆς μαθήσεως, πολὺ δὲ τὸ βιωφελές ἐστὶ τῷ ταῦτα παρατηροῦντι ἀνδρὶ ἐπιπροσύναις καὶ λογισμοῖς. § τὸ δὲ μέλοι δέ τοι· περὶ δὲ τούτων τῶν ἀστέρων μελέτω σοι, ὅσα

2 τῶν om AAld || 3 καὶ om Ald | αἰεὶ post ἐκδ. AAld || 4 ἢ γινώσκεις pro lemmate Ald | καὶ ὅσα AAld || 6 κατὰ κ. Ald || 8 αὐτοῦ (pro τοῦ Ὠρ.) Ald || 9 πόδα ζώνην AAld || 11 ἐννεακαίδεκατηρίδος A || 12 τῶν om M || 14 τὰ om M || 15 δεικνύοντες AAld || 18, 9 γὰρ ἐστὶ τῷ βουλομένῳ βραχὺς τὴν τῶν σημ. μαθεῖν ἀκρ. ἢ AAld || 20 τότε om AAld || 21 τε om Ald || 22 τοῖς om M || 23 τὰς om AAld | ἀστέρος AAld | ἐπιστάσεις AAld || 26 ἐν M: om A; ἐπιμέλειαν ἔχε Ald || 29 ἐν ταῖς post α. add Ald || 30 μέλει Ald | ἄστρον AAld

κεχρημένα καὶ ασφαλῶς εἰρημένα περὶ πλοῦ ἐστιν, ὅταν [ἐν] νηὶ σαυτὸν πιστεύῃς καὶ μέλλῃς εὐρεῖν, πόθεν ἔσται κύματα.

765. πολλάκι γὰρ καὶ τίς τε: πολλάκις γάρ, φησί, γαλήνης οὔσης θρασάμενός τις ἀνὴρ ἔμπειρος σημειόν τι διὰ τῆς νυκτὸς προέγνω χειμῶνα ἐπιγενησόμενον καὶ ἀσφαλίσάμενος τὴν 5 ναῦν ἐμπειρίαί ναυτικῇ διεσώθη.

ἄλλως. πολλάκις γάρ, φησί, καὶ γαλήνης ὑπαρχούσης ἀσφαλίζεται τις περὶ τῆς νηὸς ἐκ τῆς περὶ τὰ μέλλοντα προγνώσεως· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα γίνονται οἱ χειμῶνες, ἀλλὰ 10 πολλάκις ἐκ τῶν σημείων τεκμαιρόμεθα καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῶν χειμῶνα γενησόμενον καὶ μετὰ πέντε.

767, 8. ἄλλοτε δὲ τρίτον: ποτὲ μὲν μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται χειμῶν, ποτὲ δὲ μετὰ ε', (ἥ) ἀπροοράτως. ἀλλ' ὁμως ἐκ τῶν πρώην γινομένων σημείων προγινώσκωμεν.

768—71. καὶ πολλάκις ἀπροσδόκητος ὁ χειμῶν ἐπέρχεται· οὐ 13 γὰρ πάντα οἱ ἄνθρωποι τὰ σημεία ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἔτι καταλείπεται ἡμῖν ἀδελὰ τίνα, ὧν ἴσως ἔξ ὑστέρου δώσει καὶ ἡμῖν ὁ Θεὸς τὴν γνῶσιν.

771. Ζεὺς: ὁ οὐρανός, ὡς καὶ ἐν ἄλλῳ (265) Ζεὺς αἴτιος. καὶ ὁ μὲν οὐρανός, φησὶν, ἐκ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ 20 ἀστέρων δίδωσιν ἡμῖν σημεία, ἀλλὰ δὲ ἡμῖν παρέχει ἡ σελήνη διχότομος γινομένη (τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ καθ' ἑκάστην αὐτῆς περίοδον διχότομος γίνεται δίσ), ἀλλὰ καὶ πεπληθυῖα, τουτέστι πληροσέληνος οὔσα. συμβάλλεσθαι δὲ οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν εὐδίας τε καὶ χειμῶνος τὸν ἥλιον δύνοντά τε καὶ ἀνατέλλοντα, 25 ἃ μὲν εἰς ὅλον μῆνα, ἃ δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν· ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων σημεία τῆς ἡμέρας παρέχει ἥτοι χειμερίου ἢ εὐδινῆς ἥ καὶ δύνων γε τῆς νυκτὸς. ὅποια μέντοι γε μηνὸς

1 κεχρημένα Ald: κεκριμ(μ)Ald)ένα AM || 2 μέλλεις A, μέλης M, μέλης Ald | ὀρεῖν (sic) καὶ ὁμαῖν ἐπάνω τῶν κυμάτων δηλαδή: — Ald || 3 καὶ τίς τε om Ald || 5 προεῖδε Ald || 6 θάλασσαν pro ναῦν Ald || 7 ἥ pro ἄλλως Ald | γάρ φησι abscissa A | καὶ ante γαλ. deesse videtur in A || 7, 8 οὔσης ἐν τῇ νυκτὶ ἀσφ. Ald || 8 τῆς ante v. om M || 9 ἐκ τοῦ παρατίκα δεῖ προσμένειν τὸν χειμῶνα ἀλλὰ Ald || 10 καὶ μετὰ ε' γενησόμενον AAld || 12—14 schol om M || 12 μὲν Ald || 13 ποτὲ δὲ καὶ ante ἀπρ. add Ald: om A | τῶν προγινομένων Ald || 14 γινώσκωμεν Ald || 15 ἀπροσδοκῆτως AAld || 16 πάντες A || 17 ἔ. καὶ ἐξ ὑστέρου Ald | καὶ om Ald || 18 τοῦ γνῶναι A || 19 δώσει Ζεὺς ἡγουν Ald | de v. 265 cf adn in ed || 22 γενομένη ἀμφοτέρωθεν καὶ γάρ καθ' ἑκάστην Ald || 25 τε alt om Ald || 26 καὶ om M || 27 ἥτοι om Ald || 28 εὐδινῆς AAld | καὶ om Ald | τοῦ ante μ. Ald: om AM

σημεῖα γίνεται, ὅτε τὰ ζώδια διέρχεται, δεικνυσιν (779 sqq.). ὁ γοῦν Εὐδοξος Κριὸν μὲν φησιν ἡλίου διερχομένου μαλακὰ γίνεσθαι πνεύματα, ὁμοίως δὲ καὶ Ταῦρον, ὅταν δὲ Διδύμους, ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς.

5 771, 2. ὁ γὰρ οὖν γενεήν: οὔτος γὰρ αἰεὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὠφελεῖ πανταχόθεν καὶ ἐν παντὶ ὀρώμενος καὶ παρέχων τὰ φανερά σημεῖα.

τὸ δὲ πάντοθεν εἰδόμενος (772) οἱ μὲν οὔτως 'διὰ γῆς διὰ θαλάττης διὰ παντός μέρους τοῦ κόσμου', οἱ δὲ οὔτως
10 ἐξέλαβον 'διὰ κληδόνων διὰ μαντειῶν δι' ὀνειρων διὰ σημείων διὰ τῶν παραπλησίων πάντων'.

778. σκέπτεο δέ: περισκέπτου δὲ πρῶτον (τουτέστιν ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ, ἣ καὶ φαίνεται) τῶν κεράτων αὐτῆς τῆς σελήνης· ἐξ αὐτῶν γάρ ἐστι καταλαβεῖν τὰ ἐναντία ὄντα ἀλλήλοις,
15 τουτέστι χειμῶνά τε καὶ εὐδίαν.

779. ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν: πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴν ἔχει ἀπὸ συνόδου οὔσα ἡλίου· εἵπομεν γάρ (p. 475, 2 sqq.), ὅτι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ συνόδου ἔχουσα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἐσπέραν φαίνεται, εἰκότως· εἰ γὰρ νομίζεται (ἐν) Ταύρῳ
20 εἶναι ὁ ἥλιος περὶ τρίτην ἢ τετάρτην, αὕτη δὲ τοῦ Ταύρου περὶ τριακοστὴν μοῖραν δύνοντος τοῦ ἡλίου, λοιπὸν αὕτη πρὸς τῇ δύσει φαίνεται, ἕως οὗ (ἂν) ὁλος ὁ Ταῦρος κατενεχθῇ. καὶ ἔαν πάλιν ἦ ἐν Διδύμοις τοῦ ἡλίου μετὰ τοῦ Ταύρου δύνοντος, αὕτη ἄλλας δύο ὥρας ἔχει ὑπὲρ γῆν, ἕως (ἂν) καὶ οἱ Δίδυμοι κατέλθωσι, καὶ οὔτως ὅσον αὐτοῦ ἀποκλίνει, μείζον τὸ φῶς αὐτῆς γίνεται καὶ ἀνωτέρω φαίνεται τῆς δύσεως. ὅτε ἀπ'

1 μηνὸς τὰ ζώδια γ. A | ὅτε Ald: om AM | γ. σημεῖα δι. A | δεικνυσιν Ald: om AM | μέντοι (pro γοῦν) A, γὰρ Ald || 2 γίνεσθαι Ald: γίνεται A M || 3 post T. Ald Διδύμους δὲ ζεφυρόν τε πνεῖν || 4 πνεῖς καὶ βορέαν M || 5 ὁ Ζεὺς post αἰεὶ AAld || 8 τὸ οὖν Ald, om A || 8, 10 ἐξέλαβον ἡγουν post οὔτως Ald || 9 θαλάσσης AAld || 9, 10 οὔτως ἡγουν Ald || 10 κλειδόνων S || 11 καὶ διὰ Ald || 13 ἐν ἣ Ald | τὰ κέρατα Ald || 15 χειμῶνος καὶ (τῆς add Ald) εὐδίας AAld || 16 τ' om AAld | ἄλλῃ AM, ἄλλην Ald | ἡγουν (pro καὶ) Ald || 17 post συνόδου AAld συνοδεύονσα (γὰρ add Ald S) πλησίον τοῦ ἡλίου πρὸς || 18 ἔχουσα scripsi: οὔσα M || 19 suppl Bekker || 20 τὴν τρ. A | μοῖραν post τετ. Ald | αὕτῃ M || 21 δύναντος M | τοῦ om M | αὕτῃ M || 22 τὴν δύσιν AAld || 22, 3 κ. ἔαν δὲ Ald || 23 πάλιν om MAld | ἐν om AM || 23, 4 δύνον-

τος Bekker: δύναντος AMAld || 24 αὕτῃ M || 25 αὖ A, αὐτὸς Ald || 26—482, 1 ἀπ' οὖν scripsi: ἀπὸ A, ἐπουν (sic) M, οὖν ἀπὸ Ald

οὖν συνόδου οὕσα ἄγει τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν καὶ ἔχει λαμπρὸν τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντική.

ἄλλως. πολλὰς φαντασίας ἔχει, ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὥς γὰρ ἂν ταῦτα ἔχοι φύσεως, οὕτω καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν προσπίπτει· ἄλλοια οὖν τὰ ἐν θολερῷ καὶ παχεῖ τῷ ὕδατι, 5 ἄλλοια δὲ τὰ ἐν καθαρῷ. ποτὲ μὲν οὖν <καθαρόν, ποτὲ δὲ> διάφορον τὸ φῶς ἐστὶ, καὶ ἡ μορφὴ δὲ κερατοειδὴς ἐστίν, ὅτε δὲ ἄλλοια καὶ διάφορός ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς· εὐθὺς ἀπὸ συνόδου οὕσα καὶ γέννης τρίτην ἢ καὶ τετάρτην ἡμέραν διάφορον αὐτῆς τῶν κεράτων ἔχει τὸ σχῆμα. 10

ἐπιγράφει: τὸ δὲ ἐπιγράφει ἐπιχρωματίζει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χρωμάτων. § κερῶσι δὲ (780) κερατοποιῶσι σχηματίζουσιν εἰς κεραίαις.

782. τῶν καὶ περὶ μηνός: ἀπὸ γὰρ τῶν περὶ τὴν αὐξήσιν αὐτῆς σημείων δυνησὶ μαθεῖν περὶ ὅλου τοῦ μηνός, εἰ ὁμ- 15 βρινός ἢ ἀνεμώδης ἢ αὐχμηρὸς ἢ νήνεμος ἐσται.

783—7. λεπτή μὲν καθαρὴ τε —: τουτέστι 'τριταία οὕσα, εἰ μὲν λαμπρὸν εἴη τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν, εἰ δὲ πυρρὸν καὶ ξανθόν, ἀνέμου δηλωτικόν, εἰ δὲ μέλαν καὶ ζοφῶδες, χειμῶνος καὶ ὑετοῦ'. ἐστὶ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς 20 διόλου ἀπαθὲς καὶ λαμπρὸν (ἄτοπον γὰρ τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι), ὁ δὲ περιειμένος ἡμᾶς οὗτος ἀπὸ πρὸς πάντα συμπάθειαν ἔχων τοιοῦτον αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ φῶς· ὅτε γὰρ πνεῖν μέλλουσι ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβάνόμενος ὁ ἀπὸ πυρρὸς γίνεται καὶ ξανθοῦται· καυστικὸν γὰρ 25 αἰεὶ τὸ ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὗτος ὁ ἀπὸ τοιοῦτος γενόμενος σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁρᾶν τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ ἐστὶ σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν.

ἄλλως. τριταίαν ἄγουσα ἡμέραν ἀπὸ συνόδου καὶ οὕσα

1 τρίτον A | 2 σημαντικὸν A | 4 ἔχοι Bekker: ἔχη AM, ἔχει Ald | τὰ Ald: om AM | 5 γοῦν AAld | 6, 7 suppleni; ποτὲ δὲ καὶ ἡ μ. ὅτε μὲν γὰρ κερ. Ald | 7 ἐστὶ τὸ φῶς AAld | 8 ἐστίν post διάφ. om Ald | 9 γεννήσεως A, γεννᾶται M; γενήσεως περὶ γ' Ald | ἢ om Ald | 9, 10 αὐτῆς post κερ. Ald | τ. κεράτων libri | 10 τὸ om AAld | 11—13 post l. 16 M | 11 lemma om M Ald | 12 σωμάτων libri | 15 εἰ M: ἢ AAld | ἐστίν post ὁμβρ. AM | 16 νημέμιος M | 18 ἡ libri | σημαντική AAld | 19 πυρρὸν M | ἀνεμον δηλοῖ AAld | 21, 2 διδόναι πάθῃ AAld | 22 παρακείμενος ἡμῖν AAld | καὶ post ἡμ. M: om AAld | 23, 4 ὅταν — μέλλωσι AAld | 24 τῆς ante ἐσ. om A | 25 πυρρὸς MAld | ξανθός AAld | 26 γινόμενος A | 29 omisso lemmate Ald ἢ τριταία οὕσα ἡγουσιν τρίτην ἡμέραν ἄγ. | ἄγουσα AAld: -αν M

λεπτὴ (οὕτω γὰρ ἐστὶ τριταία οὐσα) καθαρὸν καὶ διανυγές τὸ φῶς ἔχουσα εὐδίας ἐστὶ σημαντικὴ. λεπτὴ δὲ οὐσα, τουτέστι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρευνθῆς οὐσα καὶ πυρῶδες τὸ φῶς ἔχουσα πνευμάτων ἐστὶ δηλωτικὴ. ταῦτα δὲ προειρήκαμεν (p. 482, 20—28).

5 785. πνευματίη —: ὅταν δὲ ἄνεμοι μέλλωσι πνεῖν, πάλιν τῆς ἐσομένης ὑγρότητος ὃ ἀῖρ ἀντιλαμβανόμενος παχυμερὴς τις ἐκ τῆς ὑγρότητος γίνεται καὶ ζοφώδης καὶ τοιοῦτον ἡμῖν δείκνυσι μέλαν καὶ ζοφῶδες τὸ τῆς σελήνης φῶς· καὶ γὰρ καὶ τὰς μελαίνας τῶν νεφελῶν καὶ ζοφώδεις ὑετοῦ αἰτίας φαιμέν εἶναι, 10 τὰς δὲ καθαρὰς ἀνέμων· τὰ γὰρ πνεύματα, ἅπερ σίφωνας καλοῦσιν οἱ ναυτίλοι, συστρεφόμενα ἐν τῇ θαλάσῃ ἀνιμᾶται τὸ ὕδωρ καὶ συνιστάμενα παχέα καὶ ζοφώδη γίνονται καὶ ἀποτελοῦντα πιλήσεις νεφελώδεις, ἐξ ὧν φέρεται καὶ ὁ ὑετός. σίφωνας δὲ αὐτοὺς λέγουσιν οἱ ναυτίλοι· πολλάκις γὰρ καὶ αὐτ- 15 ἀνδρον τὸ σκάφος μετὰ τοῦ ὕδατος ἀνιμῶνται εἰς ὕψος καὶ ἐξασθενοῦντες πάλιν ἀφιαῖσιν. κάτωθεν τολύνν ἐκ τῆς γῆς πολλὰ ἀναθυμιάσεις γίνονται, αἱ τὸν ἀέρα μεταβάλλουσιν.

785, 6. παχίων δὲ καὶ ἀμβλείησι κεραλαῖς —: παχυμερὴς δὲ καὶ ζοφωδεστέρα φαινομένη καὶ ἔχουσα τὰς κεραλας ἀμ- 20 βλυτέρας καὶ ἀμανροτέρας ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ, ὅτε οὐκ ἔδει, εἶγε καὶ σκιὰν πέμπει τεταρταία οὐσα, ὑπὸ [δὲ] νότου ἀμβλύνεται (ὑγρὸς γὰρ καὶ χειμερινὸς οὗτος, καὶ δηλονότι τῇ ὑγρότητι παχυμερῇ ποιῶν τὸν ἀέρα τοιαύτην ὀραῖσθαι ποιεῖ τὴν σελήνην) (ἧ) ἔτεοῦ ἐπιγινομένου.

25 ἄλλως. ὅταν δὲ παχεῖα ἦ καὶ ἀμβλυτέρας τὰς κεραλας ἔχῃ, νότον προσδοκᾷ ἢ ὄμβρον. ὅταν δὲ τρίτην ἄγουσα ἡμέραν μῆτε περικεκλασμένας ἔχῃ τὰς κεραλας μῆτε ὑπτιάζηται, ζεφύρου σημαντικὴ. εἰ δὲ ἀπὸ τρίτης μέχρι τετάρτης ἡμέρας

3 πυρῶδες A || 4 ταῦτα δὲ πρ. M: om AAld || 5 δὲ om Ald | μέλωσι A || 8 εἰ γὰρ x. M || 9 νεφῶν A || 10 ἃ Ald || 11 ναῦται AAld, cf l. 14 | συστρεφόμεναι A | ἀνιμῶνται AAld || 12, 3 ἀποτελοῦντα A: -οῦνται M, -οῦσι Ald || 13 πιλώσεις AAld | καὶ om M || 14 ναῦται Ald | ἐπειδὴ πολλάκις καὶ Ald || 16 scripsi: ἐξασθενοῦντας πάλιν M, πάλιν ἐξασθενοῦντα A, πάλιν ἐξασθενοῦντες Ald | ἀφιαῖσι Ald: ἀφῆσι AM | κάτωθεν. ἐκ γῆς τ. Ald || 18 super ἀμβλείησι scriptum ἀμβλίησι A | κεραλαῖς om AAld || 19 δὲ om Ald || 21 πέμπειν τεταρταίαν οὐσαν εἰκός. ὑπὸ Ald | δὲ om AAld || 22 δῆλον ὅτι M || 22, 3 τῇ ὑγρότητι post α. AAld || 23 ἀστέρα A | post σελ. Ald ἢ οὖν ὑπὸ νότου ἀμβλύνεται ἢ ὑετοῦ ἐπιγινομένου || 24 ἐπιγενομένου M || 25 pro ἄλλως Ald ἢ καὶ οὕτως || 27 παρακεκλασμένας AAld | ἔχει A || 28 ἀπὸ τρίτης (γ' Ald) ἡμ. μέχρι τετάρτης (δ' Ald) AAld

τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα, χειμῶνος ὑπογυίου σημαντικὴ τυγχάνει ὅθεν κελεύει θεωρεῖν αὐτὰς ἀμφοτέρας τὰς κεραίας ἀπὸ πρώτης αὐξήσεως.

786. τέτρατον ἐκ τριτάτοις: ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἔδει εἶναι τὸ φῶς αὐτῆς ἀμενηνόν, ἀλλ' ἔδει καὶ σκιὰν ἀπο- 5 πέμπειν. ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὅτι ὀφείλουσα ἔχειν ἰσχυρὸν τὸ φῶς ἀμενηνὸν ἔχει. ἄρα οὖν ἐξ αἰτίας τινὸς τοῦτο πέπονθεν; ἢ γὰρ νότῳ ἀμβλύνεται ἢ ἐσομένῳ ὕδατι (787)· καὶ γὰρ ὁ νότος ἐξ ὕγρου ἀέρος συνίσταται· διὸ καὶ καρηβαρής. πάντα δὲ τὰ πυρώδη διὰ μὲν πυκνοῦ τοῦ ἀέρος ὁρώμενα ἐρυθρὰ φαίνεται, 10 δι' ἀκράτου δὲ καθαρά. καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες πάντες φλογώδους οὐσίας κεκοινωνήκασιν καὶ αἰθέρος εἰς πλῆματα διανγῇ τολνν αὐτὴν φαινομένην σημειῖον εὐδίας (ψησί), ἅτε διὰ ξηροῦ τοῦ ἀέρος φερομένην, ἐρυθρὰ(ν) δὲ κλησιν πνευμάτων διὰ τὴν περὶ τὸν αἶρα πύκνωσιν, ὃς διασχεόμενος ἀνέμους 15 ποιεῖ· καὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἄλλο ἄνεμος ἢ ῥύσις ἀέρος.

Seneca NQ
V 1 Plut Plac
III 7 p. 874 D.
(infra p. 496, 11)

788 sqq. εἰ δέ κ' ἀπ' ἀμφοτέρων: οἱ ἄνεμοι πάλιν οἱ πνέοντες τοῦτον τὸν περιελόμενον ἡμᾶς αἶρα ἐπιπροσθεν ἑαυτῶν διωθοῦνται. καὶ ἐὰν μὲν ζέφυρος πνεύσῃ, ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπιπροσθεν αὐτοῦ διωθόμενος τὸν αἶρα ἔμφασιν ἡμῖν παρέχει 20 τοῦ δοκεῖν τῆς σελήνης τὰ κέρατα ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς πρηγῇ φέρεσθαι. ἐὰν δὲ ἀπηνιώτης πνεύσῃ, τότε ἀνάπαλιν ἄνω νενεκῶτα τὰ κέρατα φαίνονται ὡς ὑπτιούμενα. ἐὰν δὲ βορέας πνεύσῃ, τὸ ἐν κέρας τὸ βόρειον ἐπικαμπὲς γίνεται, πάλιν ἐὰν νότος, τὸ πρὸς νότον κέρας καμπτόμενον. εἰπομεν δέ (I. 15), ὅτι 25 τοῦ ἀέρος ἔστιν ἡ συνήθεια. ἐὰν δέ, ψησί, τρίτην ἡμέραν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα ἀμφοτέροις τοῖς κέρασι μήτε νευστάζη, ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς, μήτε ὑπτία φαίνεται, ἀλλ' αἱ κεραῖαι αὐτῆς ὀρθαὶ οὖσαι κυκλοτερεῖς φαίνονται, τότε μὲν οὐκ ἔστιν ἄνεμος δη-

1 τηρήσεις A | ὑπογυίου Bekker: ὑπογυίου Ald, -εῖον AM | σημαντικὸν σημαίνει A, σημαντικὴ ἔστιν Ald | 4 τέτρατον A | 5 αὐτῆς om M | 5, 6 ἐξ αὐτῆς ἢ δηλονότι ὀφ. post ἀπ. Ald | 6 δηλονότι AAld | 9 μὲν (pro ἃ) A | 11 διὰ ὁρατοῦ libri | δὲ post σ. Ald | 12 ἐπιλεπόμενα AAld, ἐπιληπόμενα M: corr Thiele | 13 διανγῆς τολνν καὶ αὐτὴ φαινομένη σημαίνει εὐδίας A Ald | φερομένη A, φαινομένη Ald | supplevi | 14 κλησιν om M | 16 ῥῶσις A, ῥεῖσις Ald | 17 κεν ἀπ' M | ἐπ' AAld | 18 ἡμῶν Ald | 19 αἰθροῦνται AAld | ἐὰν acrispi: εἰ AMAld | πνεύσει AM | τῆς om M | 20 αὐτοῦ AM Ald | 21 ἀνατολᾶς M | 22 ἄνω om AAld | 23 φαίνεται AAld | 25 ὁ νότ. M | 25, 6 ὡς οὖν εἰπομεν, ὁ ἄῃρ ἔστιν αἰτίος. ἐὰν οὖν φ. Ald | 28 ἀνατολᾶς M | ὑπτίος Ald | αὐτῆς AAld: αὐταὶ M | 29 φαίνονται A

λονότι, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέραι πρὸς τὴν ἐσπέραν μετ' ἐκείνην τὴν νύκτα, ἐν ᾗ τοιαύδε ἐφάνη ἡ σελήνη, γενήσεται. καὶ πολλοὶ δέ, φησί, πνεύσονται.

789—795. μήτ' ἔτι νευστάζῃ: ἔάν, φησί, τριταλὰν ἄγουσα
 5 ἡμέραν μήτε ὑπτιάζῃ μήτε ἐπινεύῃ τοῖς κέρασι, τότε προσ-
 δέχου τοὺς ἐσπερίους ἀνέμους, τουτέστι τοὺς ἀπὸ δύσεως, οἷον
 ζεφύρους καὶ ἀργέστας· ξηρὸς γὰρ ὢν ὁ ἀήρ εἰς τὰ τοιαῦτα
 πνεύματα τὴν μεταβολὴν λαμβάνει διὰ τὴν ἐσπερινὴν ψῦξιν.
 ἔάν μέντοι γε ἐπιμένῃ καὶ τῇ τετάρτῃ ἡμέραι ταύτας τὰς κε-
 10 ραίας ἔχουσα, λέγω δὴ ὀρθάς, χειμῶνός ἐστι σημαντικὴ· πλείον
 γὰρ ἢ ξηρασία ἐπιμένουσα κατὰ τὴν ἐπιπλέον ἐκπύρωσιν ἐφ'
 αὐτῇ ἔλκει τὸ ὕγρόν. ἡ δὲ μεταβολὴ τῶν τῆς σελήνης κεράτων
 κατὰ διαφόρους καιροὺς. ἐν μὲν τοῖς βορείοις καταστήμασι
 λεπτότερος ὁ ἀήρ ὑπάρχων ἀκριβῆ τὴν θῆαν παρέχει ἡμῖν τότε.
 15 διὸ καὶ ἐπινεύειν τὸ τηνικαῦτα δοκεῖ τὰ κέρατα αὐτῆς (794). ὅταν
 δὲ ᾗ νότιος καὶ ἱκμάδος πλήρης ὁ ἀήρ, τότε φαίνονται ἀνα-
 νέουσαι αἱ κεφαλαί, ἐπειδὴ καὶ πάντα τὰ κάθυγρα πλατύτερα
 φαίνονται.

792. εἰ δ' αὖτως ὀρθή: τὴν δὲ ὁμοίαν φαντασίαν καὶ
 20 τεταρταία οὖσα εἰ παρέχοιτο, ἀρχὴν χειμῶνος ἀθροίζομενον μαν-
 τεύεται, ἔμοι δοκεῖν πυκνουμένου τοῦ ἀέρος διὰ τὴν τῶν ἀπὸ
 τῆς ἐσπέρας πνευμάτων ῥύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώσεως τὸ διὰ
 πολλοῦ τοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου ὠκεανοῦ φερόμενον
 τὸ πνεῦμα ἀδυνατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἴστα-
 25 μένου καὶ ἀντισχομένου ἀπανταὶ ἡ πύκνωσις.

ἀπορία. διὰ τί δὲ ἐν μὲν τῇ τρίτῃ ἡμέραι ἄνεμος, ἐν
 δὲ τῇ τετάρτῃ χειμών; ἐν μὲν τῇ τρίτῃ, ὅτι τὸ συνιστάμενον
 μήπω πεπιεσμένον εὐκίνητόν ἐστιν, ἐν δὲ τῇ δ' ἀδιάλυτον γενό-
 μενον πύκνωσιν δηλοῖ.

30 794. εἰ δέ κέν οἱ κεράων —: κέρας φησὶν ὑψηλὸν τὸ

4 μήτε τι ν. Ald || 4, 5 ἡμέραν ἄγουσα AAld || 5 μήτε ὑ. M | ἐπι-
 7
 νέει A || 9 γε om Ald || 10 πλείων AAld || 11 ἐπὶ πλείω A, ἐπιπλείω M ||
 11, 2 ἐν αὐτῇ libri || 14 ἡμῖν παρέχει AAld || 16 ἢ post ἀήρ AAld | νότιος om
 A | τινός post ἱκμ. add AAld | φαίνεται AAld || 17 ἐπεὶ AAld || 18 φαίνε-
 ται Ald || 19 εἰ δὲ τὴν AAld || 20, 1 μαντεύοιτο A, μαντεύει Ald || 21 πυκ-
 νωμένον M || 23 τοῦ ante δ. om M || 23, 4 τὸ φερ. Ald, τὸ om A || 25 ἀνι-
 σχομένον M || 26 ἀπορία om Ald || 27 λύσις ante ἐν add A || 28 εὐκίμητον
 A || 28, 9 γινόμενον M || 30 κε A

βορειότερον. ὁ δὲ λόγος· τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς τῶν κεράτων ἐὰν ἐπινείηι ὡς ἐπὶ τὸ ἐμπροσθεν ὀξυνόμενον, προσδόκα τὸν βορέαν πνευσόμενον, ὅτε δὲ ὑπτίον ἐστι τὸ προειρημένον κέρας, τὸν νότον· ἀντιπνέει γὰρ ὁ νότος τῷ βορρᾷ, καὶ ὁ μὲν ὑπτιον ποιεῖ τὸ κέρας, ὁ δὲ βορρᾶς πρηγές. 5

ἄλλως. τὸ μετέωρον δὲ κέρας τῆς σελήνης (τουτέστι τὸ βόρειον) ἐὰν μὲν ἐπινείηι, προσδέχου τὸ πνεῦσαι βορρᾶν, ἐὰν δὲ ὑπτιον (ἤ), νότον. μετέωρον δὲ κέρας τὸ βόρειον κέκληκεν ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν φαντασίαν.

796—8. αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν —: ἐτοίμης οὔσης διχοτό- 10
μου τῆς σελήνης τὸ πρὸς εὐδίαν καθαρὸν περιλαμπές ἐστι, τὸ δὲ ἔρευθόμενον ἐνεμῶδες, τὸ δὲ διασπάσματα ἔχον καὶ μελανίας λαμβάνον ἐπομβρίας δηλοῖ. ἐπὰν δὲ τριταίαν οὔσαν ἀπὸ συνό-
δου ὅλην τὴν μηνοειδῆ κύκλος περιλάβῃ πανταχόθεν φοινισσό-
μενος, σφοδρὰ ἂν τότε χειμερινὸς εἴη καιρὸς. καὶ ἐν τοῖς πρώ- 15
τοις (784, 5) εἶπε λεπτή δὲ καὶ οὐ μάλ' ἔρευθῆς πνευματίη.
ἐκ δὲ τῶν πνευμάτων τεκμαίρεται τοῦ καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

796, 7. περὶ κύκλος ἐλίσσει: ἐάν, φησὶν, αὐτὴν τριταίαν οὔσαν κύκλος περίσχηι ἔρευθόμενος πανταχόθεν, χειμῶνα γενη-
σόμενον ἴσθι. σαφῆς δὲ ἡ τοῦτου αἰτία· συγκαταδυνόμεναι γὰρ 20
αἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης ὑγροῖς τοῖς νέφεσι κωλύονται μὲν ἐξικνε-
σθαι μέχρις ἡμῶν διὰ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν, αὐτὸν δὲ τὸν
κύκλον τὰ νέφη διαυγοῦσι καὶ ἀνθύνουσιν.

ἄλλως. περὶ δὲ κύκλος ἐλίσσει: ὅταν ἴδῃς, φησί,
περὶ τρίτην ἡμέραν κύκλον τινὰ ἐρυθρὸν περὶ αὐτὴν ἔχουσαν, 25
σημεῖόν ἐστι χειμῶνος. καὶ ὅσωι μᾶλλον πυρρότερος ὁ κύκλος
θεωρεῖται, σφοδρότερον χειμῶνα σημαίνει.

799sq. σκέπτεο δ' ἐς πληθύντε —: περισκόπει δὲ εἰς τὴν
πανσέληνον καὶ εἰς ἀμφοτέρω αὐτῆς τὰ διχάσματα, αὐξομένης 30
τε καὶ πάλιν εἰς μηνοειδῆ δευτέραν ἐρχομένης.

1 βόρειον AAld || 2 συν(ν Δ)εῖη AMald || 3 ὅτι M | προκείμενον AAld ||
6 ἢ (pro ἄλλως) Ald | δὲ om Ald || 7 τὸ Α: τοῦ M, om Ald | βορέαν Ald ||
10 διχοτόμου μὲν οὔσης τ. Ald || 13 ἐπομβρίαν AAld || 14 περιλάβοι Α ||
15 καὶ AM: ὡς Ald || 16 cf ad p. 459, 3 | ἐν Ald, om Α | μάλα AAld || 17
τὸ Ald || 18 δὲ post περὶ Α, cf ad l. 24 | ἐλίσσει M | sequitur post lemma
schol l. 24 (lemmate ἄλλως in M instructum) AAld | ἢ ἐάν Ald | φησὶν om
Ald || 19 περιέχη Α, περίσχη Ald || 20 ἔγκαταδ. M || 22 μέχρι Ald || 23 ἀλ-
βαι-
νουςιν AAld || 24 περὶ — ἐλ. om M, ἄλλως om Ald || 25 αὐτὴν libri || 26 πυ-
ρρότερος M || 27 χειμ. σημ. σφ. Ald || 28 ἐς bis Ald || 29 αὐξομένης Ald:
ἀρξαμένης AM || 30 ἐς Ald

ἐς πληθύν τε: πληθύν δὲ λέγει τὴν πανσέληνον, τὴν διχόμενον· πεπληρωται γὰρ τὸ τηρικαῦτα φωτός.

καὶ ἀμφοτέρων διχόωσαν: τὴν διχότομον ἐξ ἀμφοτέρων, ἵνα λέγη τὴν ἀπὸ συνόδου ὀγδοαῖαν οὖσαν διχότομον καὶ
 5 τὴν ἐν τῇ ἀποφθίσει δευτέραν διχότομον (ἣ δὲ τριτάτη ἀπιόντος 810). 'διχότομον' τὴν σελήνην σημαίνει ἐς δις τοῦ μηνὸς γίνεσθαι. ὁ δὲ λόγος· τὴν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φάσεσι ταύταις (σκόπει). ὅταν μὲν γὰρ καθαρά ἦι δι' ὅλου τοῦ κύκλου, σημαίνει εὐδίαν, (δταν) δὲ ἄλλοτε ἄλλο μέρος τοῦ κύκλου μελαί-
 10 ηται, ὁμβρους δεῖ προσδέχεσθαι. τὰ μέντοι σημεῖα ταῦτα.

805—10. σήματα δ' οὗτ' ἄρ πασιν: οὐ πάσαις ἡμέραις, φησίν, ἐφαρμόζεται τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς γινόμενα σημεῖα μέχρις ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν, τουτέστιν αὐξανομένης διχοτόμου, ἀπὸ
 15 δὲ τῆς διχοτόμου μέχρι τῆς πανσελήνου, καὶ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι διχοτόμου φθίνοντος μηνός, εἴτα ἀπὸ ταύτης μέχρις ἡμερῶν πρὸ τῆς συνόδου τριῶν ἢ τεσσάρων.

ἄλλως. τουτέστι τὸ σημεῖον τὸ γινόμενον ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας τῆς σελήνης μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἕως τοῦ τέλους
 20 ἐκβῆναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἕως ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπὸ ὀγδόης ἕως πεντεκαδεκάτης, τουτέστι διχομήνου οὕσης.

806. ἀλλ' ὅσα μὲν: συνάπτει αὐτὰ ταῦτα μέχρι τῆς δευτέρας διχοτόμου, ἀφ' ἧς μέχρι τρίτης ἢ τετάρτης φαινούσης. τούτων δὲ αἵτιον οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν ὑποτί-

1 πληθύν δὲ λέγει M, πληθύν μὲν οὖν τὴν π. λέγει Ald || 1, 2 τὴν διχ. om M || 3 ἀμφοτέρων δὲ διχόωσαν post φωτός (2) Ald | διχότομον Ald: διχόμενον AM || 5 ἀποφθίσει Ald: ἀποκρίσει AM | ἐτέραν Ald | ἣ δὲ om A || 5—8 post διχ. Ald ἦν φασιν ἀπιόντος τρίτην. ὁ δὲ λόγος· ὅταν τὴν σελήνην διχότομον ἴδῃς ἀμφοτέρων· δις γὰρ τοῦ μηνὸς γίνεται τοιαύτη τὴν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φάσεσιν· ὅταν μὲν γ. || 6, 7 ὁ δὲ λόγος ante διχότομον libri: traieci || 6 ἐς A: εἰ M || 7 γίνεται A | φανύσει A, cf Ald || 8 supplevi || 9 εὐδίαν σημαίνει AAld | post σημ. Ald ἐρυθρὰ δὲ ἀνέμους ὅταν δὲ ἄλλο μ. | εὐδ. ἀλλ' ὅτε δὲ AM, cf Ald || 10 ὁμβρον Ald | τὰ — ταῦτα om Ald || 11, 2 lemma ante ἀλλὰ M | οὐ — ταῦτα om M || 12 φησίν om M | μὲν om Ald | τὴν om MAld || 13 ἢ δευτέραν Ald | γινόμενα τοῦ μηνός Ald | μέχρι MAld || 15 τῆς prius A: om MAld | τῆς alt AM: om Ald || 18—21 schol om M || 18 ἢ τὸ σημεῖον incipit Ald || 18, 9 ἀπὸ γ' ἢ δ' ἡμέρας Ald || 19 τοῦ om A || 20 ἢ Ald || 21 ιε' AAld || 22, 3 post lemma Ald ἦγον τὰ μὲν ἀπὸ τρίτης ἢ δ' μέχρι ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς μέχρι ιε', ἀπὸ δὲ ταύτης μέχρι τῆς || 22 συμπίπτει A, cf ad l. 23 || 23 τετάρτης ἢ τρίτης M | συμπίπτει γὰρ οὕτω κατὰ τάξιν αὐτὰ post φαιν. Ald || 24 αἵτιοι A, αἰτίαν Ald | ζ' AAld

θενται, φυσικώτατόν τε καὶ θαυμαστόν εἶναι λέγοντες. καὶ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρου φαίνεται λευκὸν διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἐξῆς τούτου μέλαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράφθειν.

811—8. εἰ δὲ κέ μιν περὶ πᾶσαν —: ἔαν δὲ κύκλῳ περὶ 5 πᾶσαν τὴν σελήνην ἄλωαι κείμεναι περιφέρονται, ἢ γ' ἢ β' ἢ καὶ δ', ἐπεὶ πολλάκις καὶ δ', ἢ α', ἀπὸ τῆς μιᾶς, ἔαν μὲν ἐγηνύ(η)ται, ἄνεμον ἀπὸ τῆς χύσεως (ῥηγνυμένην γὰρ τὴν διαχεομένην), ἔαν δὲ κατ' ὀλίγον μαραινῇται, γαλήνην δεῖ προσδοκᾶν. ἔαν δὲ δύο γένωνται περὶ αὐτὴν κύκλοι, χειμῶνα σημαίνει. 10 ἔαν δὲ καὶ τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες, μελζονα τὸν χειμῶνα. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν σελήνην λαμβανόμενα σημεῖα περὶ τοῦ καταστήματος τοῦ ἄερος ταύτην ἔχει τὴν κατάληψιν.

ἄλωαι κυκλώσονται: τῶν γινομένων καὶ ἐν τῷ μετεώρῳ συνισταμένων μεταξὺ γῆς (καὶ οὐρανοῦ) τὰ μὲν ἔστι 15 κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν, κατ' ἔμφασιν μὲν οἷον ἱρις ἄλως, μικτὰ δέ, παρήλιος, καθ' ὑπόστασιν δὲ κομήται δοκίδες λαμπάδες αἰττοντες. ἄλω(ε)ς δὲ εἴρη(ν)ται, ὅτι τὰς ἄλωνας τῷ σχήματι κυκλωτέρως διαγράφουσιν. καὶ ἔστιν ἢ ἄλως περὶ τὴν σελήνην κύκλος, (οὗ) καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ 20 ἀμυδροτέρα φαίνεται. ἢ τοίνυν ὅψις κατὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἄερος τραχέσι μὲν προσπесουσα αὐτοῦ που καταπαύεται μηκέτι λαμβάνουσα ἐτέρας φορᾶς ἀρχήν, λείοις δὲ καὶ ὁμαλοῖς προσφερομένη (οἷά ἐστι τὰ ἔσοπτρα καὶ τὰ ὕδατα) ἥτοι ἐνδοτέρῳ διαδύεται οἷονεῖ ἐγκατακλωμένη, ἢ, εἴπερ τοῦτο ἀδυνατεῖ ποιεῖν 25

1, 2 post λέγ. Ald τοῦ δὲ ἐν διαφόροις μέρεσι μελινεσθαι τὴν σελήνην αἴτιον τὸ μὲν || 2 λευκὸν φαίνεσθαι Ald || 4 adscripsit in margine interiore

post schol ad v. 806 prima fortasse manus ζῆ' ὅπιδεν γυρίσαι ἢ φύλλον καὶ εὐρῆσ(εις) τὸ λείπον, οὗ ἢ ἀρχὴ 'εἰ δὲ κέ μιν περὶ πᾶσαν' || 5 περὶ πᾶσαν om AAld || 6 ἢ β' (δευτέραν A) ἢ γ' AAld | τρεῖς M || 7, 8 ἐπεὶ πολλάκις καὶ δύο καὶ γ' ἀπὸ τῆς M, ἐπεὶ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἀπὸ τῆς A, ἐπεὶ γίνονται πολλάκις καὶ τέσσαρες ἀπὸ μὲν τῆς Ald || 8 δὲ (pro γὰρ) A Ald || 8, 9 λέγει post διαχ. Ald || 11 καὶ post δὲ om M || 11, 2 καὶ τὰ μὲν Ald omisso τὰ altero || 12 ἐπὶ τοῦ Ald || 14 omisso lemmate scholia coniunxit Ald inserto δὲ post τῶν || 15 suppl Bekker; τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ald || 15, 6 ἔστι post ἔμφασιν Ald || 17 ἄλως om AAld | παρήλιος Ald || 17, 8 καθ' — κομήται om M || 18 κομῆται A, κομῆται Ald | πωγωνία post κ. add Ald | αἰττοντες libri || 19 post α. finem scholii (: —) M || 20 ἢ om AAld | ἄλλως A, ἄλλος Ald || 22 προπесουσα M || 24 ἢ τὰ ἐνδ. A

δι' ἀντιτυπίαν τῶν σωμάτων, ἀνακλᾶται ἐμφανίζουσα κατ' ἐκεί-
νον τὸν τόπον τὰ δρώμενα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακλά-
σεως ποιεῖται. ὅταν τοίνυν περὶ τι ἄστρον νέφη συστήῃ συνεχῇ
καὶ κοίλα, ἐνταῦθι δὲ ὁ ἀῆρ ἐπὶ ταῦτα, εἴτα ἀνάκλασιν σχῇ
5 εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφαίνεται τοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάκλασιν·
καὶ οὕτως ἢ ἄλλως ἀποτελεῖται. καὶ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρον
φαίνεται λευκὸν διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἔξω
τούτου μέλαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν γίνεται. περὶ δὲ
τὴν σελήνην ἔαν μία γένηται, εὐδίαν προσδόκα (διαλύεται
10 γὰρ ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἢ πύκνωσις), εἰ δὲ ῥήγνυται, ἄνεμον ἔξ
ἐκείνου τοῦ τόπου, καθ' ὃν τὴν ῥῆξιν λαμβάνει, εἰ δὲ δύο, χει-
μῶνα προσδόκα. καὶ ἔτι μερίζονα, ἔαν τρεῖς. οὐ μόνον δὲ περὶ
σελήνην ἀλλὰ καὶ ἥλιον γίνεται καὶ ἀστέρας.

τί ἐστιν ἄλλως; ἡ ὑγροῦ τοῦ ἀέρος ἐπικειμένη καὶ παχέος
15 ὄντος φαντασία φωτὸς κυκλοειδοῦς περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σε-
λήνην συνισταμένη.

817. καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον: καὶ εἰ μερίζονως ἀπο-
λύεται. προείπομεν δέ (p. 485, 20), ὅτι διαρρήγνυται καὶ διαχρονο-
μένη μᾶλλον ἀπλοῦται (καὶ) μὴ δυναμένη δικνεῖσθαι πλείονα
20 τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει.

819. ἡ ἐλίοιο δέ τοι μελέτω —: πληρώσας τὸν περὶ τῶν
τῆς σελήνης τεκμηρίων λόγον ἐπὶ τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται,
ἅπερ καὶ αὐτὰ ἀκολούθως καὶ ἀκριβῶς διδάσκει. τὸ δὲ ἔξης·
περὶ δὲ τοῦ ἡλίου, φησί, μελέτω σοι ἐκατέρωθεν πορευομένου·
25 τῷ γὰρ ἡλίῳ μᾶλλον τῆς σελήνης ἐπικείται τεκμήρια ἰοικότα
καὶ ἀρμόζοντα τοῖς σκοποῦσι τάληθῃ, καὶ δύνοντι οὖν καὶ ἀνα-
τέλλοντι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκάτερωθεν ἰόντος· καὶ γὰρ ἀνα-
τέλλοντος αὐτοῦ ἐστὶν ἰδεῖν τεκμήρια καὶ δυομένου ὁμοίως.

1 τὰ ante κατ' Ald || 2, 3 κατακλάσεως A || 4 περὶ post ἀῆρ AAld || 5 εἰς
ταῦτο M || 8 δὲ περὶ libri || 9 καὶ ante ἔαν add Ald || 11 τοῦ μέρους Ald | δ Ald ||
12 post τρεῖς Ald καὶ ἔτι μᾶλλον μελαινομένη καὶ ἔτι μᾶλλον εἰ ῥήγνυται. ἡ δὲ
αἰτία, διότι διαχρονομένη μᾶλλον ἀπλοῦται μὴ δυναμένη δικνεῖσθαι. διὸ καὶ
πλείονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει, cf schol. l. 17—20 ||
13 post ἀστέρας Ald ὁρίζεται δὲ οὕτως· ἄλλως ἐστὶν || 14 ἡ om Ald || 16 συν-
σταμένην Ald, quae pergit ταῦτα μὲν δὴ περὶ τῶν ἀπὸ σελήνης σημείων ||
17—20 schol. v. 817 M: om AAld (cf ad l. 12) || 17, 8 ἀπολείπεται primitus,
dein ἀπολύεται A || 21 sqq. περὶ ἡλίου in margine A || 21 ἡ ἐλίω A, ἡ ἐλίωι
M | τὸν om M | τῶν et 22 λόγον om A || 24 δὲ om AAld | πορευομένου
Ald: -ω AM || 25 τὰ ante τεκμ. M: om AAld || 26, 7 δύνοντος — ἀνατέλλον-
τος Ald || 27 τὸ om M | ἐκατέρωθεν M

ἄλλως. παρατήρει, φησί, μάλιστα τὰ περὶ τὸν ἥλιον γινόμενα σημεῖα· καὶ γὰρ ἀνατέλλων (καὶ δύνων) ἀληθῆ τεκμήρια παρέχει.

820. ἀπορία. μᾶλλον ξοικότα [σημεῖα]: διὰ τί τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαιότερα τῆς σελήνης ἔσῃ; ἐπειδὴ πολλὴν ἔχων ἰσχὺν πρὸς τὸ διαλύειν ταῖς ἀκρίσι τὰ ὑποπίπτοντα παχέα νικώμενος ὑπ' αὐτῶν μελίζονα τὸν χειμῶνα προαπαγγέλλει.

καὶ ἄλλως. αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἀέρα διαφοραὶ κυριώτεραι τῶν τῆς σελήνης εἰσὶν· δυναστεύων γὰρ ἡμέρας σάφεστερα δεικνύσι τὰ τεκμήρια. δεύτερον δέ, ὅτι λαμπρότερός ἐστι, καὶ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ ἀέρος εἴη μεταβολή, οὐκ ἂν κρατηθεῖ· τὰς γὰρ μικρὰς καὶ ἐλαφροὺς ἀναστέλλει. οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 1 W.).

821. ἀπορία. ἀμφοτέρων δύνοντι: διὰ τί τότε μόνον, καὶ μὴ ὅτε μεσουρανεῖ; τότε γὰρ φαίνεται (διὰ) τοῦ ἀέρος τοῦ ὑπεργείου τοῦ δεχομένου πάχῃ καὶ μεταβολῇ διὰ τὰς ἀναθυμιάσεις, ἃς ἡ γῆ ἀναδίδωσι, τοῦ ἡλίου ταῦτα κινουντος· ἔξαρθοὶς γὰρ καὶ ὑψωθεὶς τὸ οἰκεῖον ἐαυτοῦ χρῶμα εἰλικρινὲς ἐμφαίνει.

822. μή οἱ ποικίλλοιτο: ἐὰν οὖν μέλλοντος ἀνατέλλειν αὐτοῦ ἴδῃς τὸν κύκλον μὴ ἔχοντα λαμπρὸν καὶ εἰλικρινὲς τὸ φῶς, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον. ἐὰν δὲ δύνειν μέλλων καθαρὸς καὶ ἀνεπιθόλωτος ἐπὶ τὴν δύσιν χωρῇ, τῇ ἑξῆς ἡμέραι εὐδίαν προσδόκα. ὅταν μὲν οὖν μέλλοντος ἀνατέλλειν κοιλότητος φαντασίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνῃ, καὶ τῶν ἀκρίνων τινὲς μὲν πρὸς νότον, τινὲς δὲ πρὸς βορρᾶν τρέπονται, τινὲς δὲ καὶ κατὰ μέσον τὸν κύκλον, ἄνεμον ἢ ὄμβρον δεῖ προσδοκᾶν.

1—3 om M | lemma om et scholia coniunxit Ald || 1 οὖν post παρ. Ald || 2 supplevi ex Ald || 3 μᾶλλον ante παρέχει Ald || 4 ἀπορία om A Ald | lemma om Ald, δὲ post τί Ald | σημεῖα om M || 4,5 τοῦ ἡλίου τὰ σημεῖα A || 5 φησί ante τῆς add M: deleui | ἔσῃ M: καὶ λέγει A, om Ald || 7 προαγγέλλει AAld, προαπαγγέλλει M || 8 ἢ ὅτι Ald omisso lemmate | καὶ om A || 10 δεύτερον δὲ AM: καὶ αὖθις δὲ A, ἢ Ald || 12 ἀνατέλλει AAld || 14—19 schol Plutarcheum esse color Wyttenbachio prodere videbatur || 13—16 post Πλ. omisso lemmate Ald διὰ τί δὲ ἀνατέλλοντος μόνον καὶ δύνοντος καὶ οὐ καὶ μεσουρανοῦντος; ἢ ὅτι τότε φαίνεται διὰ τοῦ ὑπεργείου ἀέρος τοῦ δεχομένου πάχῃ || 14 ἀπορία om A || 18 δὲ (pro γὰρ) Ald | αὐτοῦ AAld | εἰλικρινῶς M || 20 οὖν om AAld || 20,1 αὐτοῦ ἀνατ. AAld || 21 ἔδοις A || 23,4 τῆς ἐ. ἡμέρας Ald || 24 ὅτε μὲν (omisso οὖν) A, ὅταν δὲ Ald || 25 ἐμφαίνει A || 26 βορρᾶν MAld | τρέπονται AAld | καὶ om M

ἄλλως. μή οἱ ποικίλλοιτο: τῷ ἀπαγορευτικῷ καὶ ἐξ ἀρχῆς χρησάμενος ἐμφαίνει τὸ ἀπενκτὸν καὶ φησι, μηδαμῶς ποικίλος καὶ κατάστικτος φανείη σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπότεν εὐδινηῆς ἡμέρας εἰς χρεῖαν ἔλθῃς· διὰ
 5 γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παχυμέρειαν καὶ ὑγρότητα ἐμπέπτουσα ἢ ἀκτὶς τοιοῦτον ὁρᾶσθαι ποιεῖ, ποικίλον καὶ κατάστικτον, τὸν κύκλον, ὥστε καὶ ἐρυθρὸν εἶναι φαίνεσθαι. τὸ δὲ ὅμοιον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς ἱριδος. εἰς ὑγρότητα ἀέρος καὶ παχυμέρειαν ἐμπέπτων ὁ ἥλιος ἀποτελεῖ τὴν ἱριν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ
 10 κατάστικτον, περὶ ἧς καὶ ἐξῆς διαλαμβάνει.

ἄλλως. εἰ, φησί, περὶ τὴν ἀνατολὴν ποικίλος φαίνεται ὁ περὶ τὸν ἥλιον κύκλος, χειμῶνα γενησόμενον ἴσθι εἰκότως· συμβαίνει γὰρ τοῦτο διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπιπρόσθησιν, ὅπερ οὐκ ἔαι καθαρὸν ἡμῖν φαίνεσθαι αὐτόν. καθαρὸς μέντοι, φησὶν,
 15 ἀνατέλλον καὶ μηδὲν ἔχων σημεῖον εὐδίας ἐστὶ σημαντικός. ὁμοίως δὲ καὶ δύνῃ καθαρὸς καὶ ἀνέφελος, τὴν ἐπιούσαν ἀγγέλλει ἡμέραν εὐδινην· ‘βουλύσιον’ μὲν γὰρ ὥραν (825) τὴν δύσιν κέκληκε, μαλακὴν δὲ αἴγλην (826), ἐπεὶ τὸ πολὺ τοῦ πυρῶδους αὐτοῦ πρὸς ἐσπέραν πέπνυται· τοῦ γὰρ περὶ αὐτὸν
 20 ἀέρος μηδεμίαν ἔχοντος πύκνωσιν, ἀλλ’ ὄντος ἀτρέπτου, καθαρὰ καὶ ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις γίνεται αὐτοῦ.

824. φαίνεται δὲ λιτὸς ἀπάντη: ὁ γὰρ λιτὸς καὶ ἀπλοῦς διὰ ἀκεραίου ἀέρος στίλβων ἥλιος εὐδίας δηλωτικός ἐστιν.

25 825. εἰ δ’ αὖτως καθαρὸν μιν: ἀπόκλισιν λαμβάνων

1 μή οἱ ποικ. om M; lemma om et scholia δὲ inserto coniunxit Ald | μ pro καὶ Ald (hinc μὴ Bekker) || 2 ἀπενκταῖον Ald || 3 φανείη AM: φανήη Ald || 4 εὐδινηῆς AAld || 5 sqq. post παχυμέρειαν AAld ἐμπέπτων ὁ ἥλιος (ἀποτελεῖ add Ald) τὴν ἱριν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ κατάστικτον φανείη σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπότεν εὐδινηῆς ἡμέρας εἰς χρεῖαν ἔλθῃς· διὰ γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παχυμέρειαν ἐμπέπτων ὁ ἥλιος ἀποτελειῶν τὴν ἱριν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ κατάστικτον. περὶ ἧς καὶ ἐξῆς διαλαμβάνει (τινα — ποικίλην om Ald) AAld || 7 ὥσπερ AM || 10—13 post διαλαμβάνει Ald τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὴν τῶν || 11 ἐὰν libri || 13 ἐπιπρόσθεσιν A | ἄπερ A, ἥτις Ald || 15 ἀντέλλων A || 16 δὲ om AAld || 17 εὐδινηῆν AAld || 17—21 (βουλύσιον — αὐτοῦ) post p. 492, 5 (σημεῖον) Ald | post εὐδ. Ald εἴθε δέ, φησί, φαίνεται λιτὸς ἀπάντη· ὁ γὰρ ut l. 22 || 17 βουλ. δὲ ὥρην Ald || 18 ἐπειδὴ AAld || 19 πυρρῶδους A || 25 post lemma Ald ὁ νοῦς οὕτως· εἰ κατὰ τὸ δειλινὸν καθαρὸς φαίνεται καὶ ἀνέφελος δύνοι καὶ ἡ οὐς ἐπερχομένης ἡγουν ἐπὶ τὴν αὐριον εὐδία ἔσται. δειλὸν δὲ φησιν αὐτόν, ἐπειδὴ ἀπ. || 25 ἀπολαμβάνων Ald

ἀμβλείαν ποιεῖται τὴν τῆς ἀκτίνος ἐπαφήν καὶ μαραινεται τὰ τῆς θερμότητος. διὸ καὶ δαίλη ἐκλήθη ἐνδεῶς τῆς ἑλῆς ἔχουσα. ὅτε οὖν μάλιστα τὸ θερμὸν ἐξασθενεῖ, καθαρὸς καὶ διαφανὴς ὁ ἀήρ· ἔοικε (γὰρ) κεκρατῆσθαι βεβαίως ἢ ἄγουσα τὰ νέφη περιήνξισ. διὸ καὶ εὐδίας τὸ σημεῖον. 5

828. ἀλλ' οὐχ, ὁ(π)ότε κοῖλος· αἱ ἐν τῷ ἡλίῳ κοιλότητες οὐκ εἰσιν αὐτοῦ, φαντασίαι δὲ εἰσι τῆς ὀψεως κατ' ἐπιπρόσθησιν ζοφεροῦ ἀέρος· οὐ γὰρ τὸ μέσον ὁράται, ἀλλ' ἡ κύκλῳ ἀψίς. λαμπρὰ δὲ οὕσα δοκεῖ περιφεύγειν εἰς τὸ ἐκλειπὲς (καὶ) ἔμφασιν κοιλότητος παρέχειν· ὃν γὰρ τρόπον οἱ ζωγράφοι 10 ἀντρώδεις τόπους γράφοντες φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὄψιν, ὅτε τῇ φύσει τοῦ μὲν λαμπροῦ προβάλλοντος ἔξω καὶ διωθούντος τὴν φαντασίαν, τοῦ δὲ μέλανος ὑποσικιάζειν καὶ βαθύνεσθαι δοκοῦντος, οὕτω καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὸ φαινόμενον τῇ ὀψει κατ' ἀντίφραξιν τοῦ ἀέρος ἐκκοπή(ν) τοῦ μέσου λαμπροῦ διὰ 15 τὴν σκιὰν (ποιεῖ) ὑποφαίνεσθαι.

ἄλλως. κατὰ τινας καιροὺς ὁ ἥλιος ὁράται κοῖλος. τοῦτου δὲ αἷτια τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενα νέφη, μελαινώμενα διὰ τὴν πολλὴν πύκνωσιν. πέφυκε δὲ πάντα τὰ διὰ τῶν μελάνων ὁρώμενα κοιλότητος φαντασίαν παρέχειν· οὕτω γὰρ καὶ 20 οἱ ζωγράφοι, ὅσα μὲν βούλονται προσεχῇ δεικνύναι, τῷ λευκῷ ἀπογράφονται, ὅσα δὲ κοῖλα καὶ ἐν βάθει, τῷ μέλανι. ἐὰν οὖν, φησί, τοιοῦτον γένηται τὰς τε ἀκτίνας μὴ κατ' εὐθείαν φερόμενας ἔχη, ἀλλ' ἐσχισμένας, καὶ τὰς μὲν τῇδε τετραμμένας τὰς δὲ τῇδε (ὅπερ συμβαίνει ὑπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος 25 οὐκ ἐωμένων αὐτῶν κατ' εὐθὺ φέρεσθαι), ἢ ἄνεμον ἴσθι γινόμενον ἢ ὑετόν.

1 ἀμβλίαν A | τὴν om AAld | post ἀκτ. A ἡ ὁμίλιαν ἐπαφήν καὶ μ., Ald καὶ λείαν τὴν ἐπαφήν· μ. γὰρ || 2 δαίλος Ald | ἐκλ. ὡς ἐ. ἔχων τ. ἐ. ἡγουν τῆς θερμασίας Ald || 3 ἐξασθενεῖν A, cf Ald || 3, 4 ὅταν οὖν μάλιστα τοῦ θερμοῦ ἐξασθενούντος διαφανὴς ὁ ἀήρ ἢ Ald || 4 ἢ post ἀήρ AM, cf Ald | βιαίως AAld || 5 ἐστὶ post εὐδ. Ald || 8 ἐπιπρόσθεσιν M || 9 δὲ om A M | περιφεύγειν coni Wyttenbach | ἐκλειπὲς MAld, ἐκλειπῶς A || 10 suppl Bekker | ὡς ἔμφ. Ald | τρόπον γὰρ AMAld || 11 τῇ om Ald || 12 προσβάλλοντος MAld || 13 pro ὑποσικιάζειν Wyttenbach aliud requirit velut 'se removere' (an ὑποποδίζειν? cf indicem) || 14 μὲν post τὸ A, μὴ M: om Ald | τῆς ὀψεως Ald || 15 κατὰ Ald | ἢ post ἀέρος AM || 16 supplēvi ex Ald | post ὑποφ. lem-mate omisso Ald ἢ ὅτι τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενα νέφη μελαινώμενα διὰ τὴν πολλὴν πύκνωσιν τὴν κοιλότητα ἀποτελεῖ· πέφυκε γὰρ || 18 αἷτιον τὸ ἐ. M || 20 ποιεῖ (sic) Ald | καὶ οὕτω καὶ A, καὶ γὰρ καὶ Ald || 22 ἀπογράφονται Ald | ἐμ M || 23 τι post τοιοῦτον Ald | γ. ἢ τὰς ἀ. Ald || 26 εὐθεῖαν Ald || 26, 7 γεγόμενον A, γενησόμενον Ald

829. οὐδ', ὁπότ' ἀκτίνων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐδιος (827)
 'ἀλλ' οὐκ ἔσται εὐδιος, ὅταν ἀνατέλλων κεκοιλωμένον ἔχη τὸ
 μέσον τοῦ κύκλου', δηλονότι ὥσπερ κακωθέντος τοῦ φωτός.
 τοῦτο (δὲ) συμβαίνει πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος δυσκρασίας· ὥσπερ
 5 γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν, δταν συμβαίνει κοιλαίνεσθαι τοὺς
 ὀφθαλμούς, δηλονότι ἐξασθενήσαντος τοῦ σώματος, ἢ ὥσπερ
 δταν βλέφαρον κατ(α)γόντες ἢ περιθλίψαντες τῶι λύχνῳ τὴν
 ὄψιν προσβάλλωμεν, οὐ φαίνεται συνεχῶς τὸ φῶς, ἀλλὰ πλά-
 γιαι καὶ σποράδες αἱ αὐγαί, οὕτως, ὅταν ἀχλὺς ἢ νέφωσις ἀνώ-
 10 μαλος πρὸ τοῦ ἡλίου στᾶσα περιθλίψῃ καὶ σείσῃ τὸν τῆς
 ὄψεως κῶνον εἰς λεπτάς ἀκτῖνας καὶ ῥαβδοειδεῖς, ὃ πάσχομεν
 αὐτοὶ τῇ αἰσθήσει, τοῦτο περὶ τὸν ἡλίον εἶναι δοκοῦμεν. οὕτω
 ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 2 W.).

830, 1. σχιζόμεναι βάλλωσι —: ἀντιφέρονται, πάλιν ἐκ τῆς
 15 τοῦ ἀέρος παχύτητος δι' ὅλου τοῦ κύκλου ἀποφέρονται αἱ ἀκτί-
 νες, ἀλλ' αἱ μὲν πρὸς νότον, αἱ δὲ πρὸς βορρᾶν βάλλουσι, τὰ
 δὲ μέσα τοῦ δίσκου φαίνονται ἄνευ τινῶν ἀκτίνων. τότε, φησί,
 δι' ὕδατος ἔρχεται ὁ ἥλιος ἢ ἄνεμος.

τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνηι: εἰ δὲ τὸ μέσον αὐ-
 20 τοῦ φαίνοιτο μόνον, τὸ δὲ ἐκατέρωθεν διὰ νέφους πυκνότητα
 μὴ ὀρώιτο σχιζομένων τῶν ἀκτίνων πρὸς τε βορρᾶν καὶ νότον
 πεμπομένων, καὶ τοῦτο σύνθημα πνεύματος ἢ ὑετοῦ.

832. σκέπτεο δ', εἴ καὶ τοι αὐγαί: κατανοεῖν, φησί,
 δεῖ τὰ περὶ τὸν ἡλίον σημεῖα ἐνατενίζοντας αὐτῶι τῶι κύκλῳ.
 25 οὕτω γὰρ γενήσεται σαφῆ τὰ τεκμήρια. ἔαν οὖν, φησὶν, ἐρευ-
 θῆς γένηται (οἷαν χροιάν συμβαίνει γίνεσθαι πολλάκις περὶ
 τοῖς νέφεσι δύνοντος αὐτοῦ) ἢ μελανίζων, ὅταν μὲν ἀχλυνδέστε-
 ρος φαίνεται, ὕδωρ σημαίνει, ὅταν δὲ ἐρευθῆς, ἄνεμος. ὅταν
 δὲ ἀμφοτέρω τὰ σημεῖα περὶ τὸν ἡλίον φαίνηται, ὥστε μέρη
 30 μὲν αὐτοῦ τοῦ κύκλου μελαίνεσθαι μέρη δὲ φοινίσσεσθαι, τότε
 δεῖ καὶ ἄνεμον καὶ ὄμβρον προσδοκᾶν.

1 οὖν post κοινοῦ Ald || 2 ἢ ante ἀλλ' Ald || 4 δ δὴ (pro τοῦτο)
 Ald | πάλιν om Ald || 5 γὰρ om M | ὀφθαλμῶν Ald | ὅτι συμβαίνει M ||
 5, 6 τοὺς ὀφθ. AM: αὐτοὺς Ald || 6 σώματος M || 7, 8 τὴν ὄψιν τῷ λύχνῳ
 AAld || 8 συνεχὲς M || 11 λοξὰς AAld | ῥομβοειδεῖς AAld || 12 αὐτῇ AAld ||
 14 post lemma Ald εἰ οὖν ἐκ τῆς Ald || 15, 6 αἱ ἀκτ. ἀποφ. καὶ αἱ Ald || 17
 φαίνεται Ald || 17, 8 φησὶ τὸ ante δι' AM, om Ald || 18 ὁ ἥλιος ἔρχεται Ald ||
 19 φαείνη om AAld || 20 ἐκατέρωθεν AAld | πυκνότητος A || 23, 4 δεῖ
 φησὶν AAld || 27 οὖν post μὲν A || 28 θεωρεῖται A, -εῖται Ald, φανῆται M

ἄλλως. τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὅτε καθαρὸν ἐστίν, οὐ συ-
χωρεῖ ἀντωπεῖν τινι πρὸς τὰς ἀκτῖνας, ὅτε δὲ ἐξ ἀκρασίας ἀέρος
ἐξασθενεῖ, τότε δυνατόν αὐτῷ προσβλέπειν. φησὶν οὖν· περι-
σκέπτου εἰς αὐτόν, εἰ αὐγαὶ αὐτοῦ ὑπέκουνσί σου τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ ἐκ τούτου γνώσῃ, ὅτι ἀκρασίας οὐσης χειμῶνός ἐστι 5
σύμβολον.

833. αὐτὸν ἐς ἡέλιον: ὁ πεπυκνωμένος ἀπὸ τῇ πρὸς τὸ
φῶς μίξει ἐρυθαίνεται καὶ διὰ λεπτότητα πρὸς γένεσιν ἀνέμων
ὀξύροπος ἐστίν, ὁ δὲ συνηγμένος μᾶλλον ὡς ἐπιμελαινων οὐ
μακράν ἐστι τῇ διαθήσει τῆς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολῆς. 10

833. τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται: τοῦ ἡλίου ἔξοχοί
εἰσι καὶ εὐσύμβολοι αἱ σκοπιαί. ὅλον τὸ σκοπεῖν εἰς ἡλίον καὶ
ἐξ αὐτοῦ δέχεσθαι τεκμήρια ἄριστόν ἐστιν. προεῖπε δὲ καὶ ἐν
τοῖς ἀνωτέρω ἡελίω καὶ μᾶλλον ὁμοιότατα σήματα κεί-
ται (820). 15

834. εἴ τί οὔ που ἡ ἔρευθος: εἰ δέ τι αὐτῷ καὶ ἔρευθος
ἐπίκειται τοιοῦτον, ὅλον ἔχουσαι καὶ αἱ νεφέλαι, ὅτε αὐτὸν τὸν
ἡλίον περιτρέχουσι, βαλλόμεναι ἐξ αὐτοῦ ὑπέρυθρον σχῆμα
ποιοῦσι, σκόπει τοίνυν τὸ τοιοῦτον.

836. ἡ εἴ που μελανεῖ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ 'φράζεο' (832). 20
'εἰ μελάντερον αὐτοῦ καὶ ζοφωδέστερον εἶναι δοκεῖ τὸ φῶς'. καὶ
δήλον ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ ἀέρος ὑποκειμένης ὑγρότητος. καὶ τὰ
τεκμήρια τοῦ εἶναι αὐτὸν ζοφώδη ἕτεοῦ ἐστι σημεῖον, τὰ δὲ
ἐρυθρὰ ἀνέμων.

838. εἴ γε μὲν ἀμφοτέροις: ἐὰν δέ, φησὶν, ἀμφοτέροις 25
τοῖς καταστίμασι, τῷ τε μέλανι καὶ τῷ πε(ρ)ρῷ, ἅμα καὶ
κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεριέχεται ὁ ἥλιος, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέλαν
φαίνεται, τί δὲ ξανθόν, ἐκ ποικιλίας τότε ἀμφοτέρα προσδόκα,
καὶ ἕτερον ἐσόμενον καὶ ἄνεμον.

1 ἄλλως M: ἡ ὅτι AAld | ὅταν AAld | ἡ Ald || 2 ὅτι A, ὅταν Ald
δὲ om A || 3 ἐξασθενεῖ Ald || 4 εἰκονοῖ AAld | σοι A | σου post ὀφθ. Ald |
5 γνώσεις omisso ὅτι A || 7 lemma om et scholia coniunxit Ald | οὖν post
ὁ Ald || 8 ἐρυθραίνεται Ald | λεπτότητος AM || 9 ἐπιμελαινει libri || 10 ταῖς
— μεταβολαῖς Ald || 11 καὶ om AAld | ἄρισται om Ald || 13 καὶ om A ||
14 ἡλίω AAld || 16 εἴ τί που ἡ καὶ ἔρευθος AAld | ἡ (pro καὶ) ante
ἐρ. Ald || 17 ἔχουσαι AM: -ι Ald || 17, 8 ὅταν — περιτρέχουσι Ald || 18 βου-
λόμεναι A, λαμπρόμεναι γὰρ Ald | αὐτοῦ τοιοῦτο(ν add A) ὁ. AAld || 19 ἀπο-
τελοῦσι. σκόπει δὲ τὸ τοιοῦτο Ald || 20 μελαίνει AM || 21 ζοφωδέστε-
ρον MAld || 23 ἔσω A || 23, 4 τοῦ δὲ ἐρυθρὸν Ald || 24 ἀνέμων AAld || 26 τε
om AAld || 27 ἐμπεριέχεται AM || 28 φαίνεται AM | ποικίλου A, τοῦ ποι-
κίλου Ald | δὴ τούτου pro τότε Ald

840 sqq. εἰ δέ οἱ ἦ ἀνιόντος —: εἰ δέ, φησίν, ἀνίσχοντος ἡλίου ἢ καὶ δύνοντος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνιοιεν αἱ ἀκτίνες ἢ νέφειν αὐτὸς εἶη πεπεισμένος, τὸ τοιοῦτον ποιοῦ ὕδατος σημείον, κατανικωμένου δηλονότι τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη
5 παχύτητος.

841. καὶ ἄμφ' ἐνὶ πεπλήθωσιν: ἀντὶ τοῦ εἰς ἓνα τόπον συστρέφονται, ὅταν πεπλησμένος ὑπὸ νεφῶν ἦντο ἐκφαίνῃ τῆς θερμοτήτος τὴν ἀκτίνα.

844. ὕδατι κεν κατιόντι: ἐὰν δέ, φησίν, ἀνατέλλοντος
10 ἢ δύνοντος τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτίνες ἀπὸ τῆς περιφερείας εἰς τὸ μέσον ἔλκωνται ἢ καὶ εἰς ἓνα τόπον συστρέφονται κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι ἢ ὁ κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους ἐπιπροσθῇται ἀνατέλλοντος καὶ δύνοντος, ἄνεμον δεῖ προσδοκᾶν.

845. μηδ', ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη: ἀλλὰ καὶ προανα-
15 τείλῃ τοῦ ἡλίου ὀλίγη νεφέλη, εἴτα αὐτὸς ἐπιφέρῃται, ἴσθι, ὡς οὐκ ἂν οὕτω ταῖς ὀψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν, εἰ μὴ ἐπεπά-
χυντο ὁ ἥρ.

ἄλλως. ἐὰν ἀνατέλλειν μέλλοντος τοῦ ἡλίου νεφέλη προ-
ανατείλῃ μέλαινα ἐπισκιαζούσα σχίζονται τε περὶ αὐτὴν αἱ
20 ἀκτίνες οἷονεὶ μεσολαβοῦσαι τὴν νεφέλην, σκέπης χρεῖαν ἔχειν, καὶ τὸ συντρέχειν εἰς ταύτην τὰς ἀκτίνας ὑγρότητα κατηγορεῖ τοῦ ἄερος· λείος γὰρ ὢν ἐπιταράττει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν τῷ δακρύειν φαίνεται τὸ φῶς οὐ καθεστηκός, ἀλλ' ἀφαλλόμενον καὶ τρομῶδες, εἴτε τοῦ λαμπροῦ ἐκ τοῦ ὑγραίνεσθαι σβεννυμένου
25 περὶ αὐτόν, εἴτε κλωμένης πρὸς τὸ ὑγρὸν αὐτῆς διὰ τὸ ἀνώμαλον.

ἄλλως. ἐὰν, φησίν, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου προανατείλῃ

1 τοι A Ald | ἢ om Ald | εἰ scripsi: ἐὰν libri || 1, 2 ἀνιόντος τοῦ ἡ. Ald || 3 ἢ M || 5, 6 τὸ οὖν ἄμφ' post παχ. Ald || 6 ἀντὶ τοῦ A: αὐτοῦ MAld || 7 συστρέφονται M, περιστρέφονται AAld | ἐκφαίνει M || 8 τὰς ἀκτίνας Ald || 9 τὸ δὲ ὕδατι Ald | κεν om A | δέ om Ald | φησιν post ἀν. Ald || 10 ἐκ AAld || 11 ἔλκονται Ald | συστρέφονται A || 12 ἐπὶ A || 13 ἐντὸν Ald || 14 ἀλλ' ὅταν A, καὶ ὅταν Ald || 15 τὸν ἡλίον M | ὀλίγον A | νεφέλη τοῦ ἡλίου A | αὐτόν A || 15, 6 post ἐπιφ. Ald κεχρωσμένος ἐντὸν προσδόκα· οὐ γὰρ ἂν οὕτω Ald || 18 ἢ οὕτως pro lemmate Ald | ἀνατείλειν M || 18, 9 προανατέλλειν A, -έλλη Ald || 19 καὶ σχ. Ald | σχίζονται A || 20 οἷονεὶ om AAld | μεσοσυλλαβοῦσαι AAld | post νεφέλην Ald καὶ χρωζουσαι τὸ συντρέχειν | σκέπης scripsi: σκόπης M || 21 ὑγρότητος A | κατηγόρει M || 23 φαίνεσθαι A Ald | ἐφαλλόμενον AAld || 25, 6 τὴν ἀνωμαλίαν AAld || 27 φησίν om Ald | τοῦ om M || 27—p. 496, 1 νέφος προανατείλαν Ald

Avien
1812—5

νέφος περιαγόμενον κύκλῳ, [δπερ] εἰ ἐπὶ πλέον εὐρύνεται, εὐ-
δὶαν προσδόκα· διαχειῖται γὰρ ὁ κύκλος οὗτος νικώμενος ὑπὸ
τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. τὸ δὲ ὁμοίον φησι γίνεσθαι, καὶ ἐὰν
χειμῶνος ὠχρὸς δύνῃται, τῶν νεφῶν ὥσπερ διακαιομένων ἐπ'
αὐτοῦ καὶ διαλυομένων. ἐὰν μέντοι γε δύνοντος αὐτοῦ ἐπισυνι-
στῇται νέφη, τῇ ἐξῆς ὕδωρ προσδέχου· πιλουμένου γὰρ ἰκανῶς
τοῦ ἀέρος ἢ μεταβολὴ αὐτοῦ γενήσεται εἰς τὴν συγγενεστάτην
αὐτοῦ φύσιν τοῦ ὕδατος· καὶ γὰρ ἡ τῶν νεφῶν πύκνωσις οὐδὲν
ἐστὶν ἄλλο ἢ πάχος ἀέρος ὑπὸ ὕγρου πεπαχυμένον. ἐντεῦθεν
τὰ σημεῖα ἃ ὕμβρων γίνονται διὰ τὴν συγγένειαν ἢ ἀνέμων· καὶ
γὰρ ὁ ἄνεμος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀήρ ῥέων καὶ ποιὰν λαμβάνων κί-
νησιν, ἅπερ ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει γίνεσθαι.

ἄλλως. ὅταν δὲ αὐτοῦ βραχεῖα προαναφέρηται νεφέλη,
εἴτα αὐτὸς ἐπιὼν φέρεται ὥσπερ ἐνδεὴς ἀκτίνων, καὶ τοῦτο σύν-
θημα ἑτεοῦ. εἰ δὲ μέγας ὀφθαλμὸς ὁ ἥλιος καὶ ὀλίγον μειούμενος
ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὄρατόν μέγεθος αὐτοῦ ἀφικνοῖτο, καὶ τοῦτο
σημεῖον εὐδίας, ἥκιστα τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος περὶ τὸν
ἀέρα μενούσης, δι' ἣν μείζων ἐφαίνετο.

846. ἀκτίνων κεχρωσμένος: πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος
παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτίνες εἰς ἓν μέρος
τοῦ δίσκου φέρονται καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν. ὁ δὲ
λόγος· σκόπει πάλιν χειμῶνος σημεῖα· ὅταν ἡ ἀνατέλλοντος ἢ
δυομένου ἡλίου αἱ ἀκτίνες συνέρχονται καὶ ἐν ἑνὶ μέρει τοῦ
δίσκου πᾶσαι πληρῶνται καὶ φαίνονται, ἢ καὶ ὅταν ὑπὸ νεφῶν
πιεσθεῖς ἔρχηται ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, ἢ ὅταν ἐξ
ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν, τεκμήριον [ὥς] ἐκείναι αἱ ἡμέραι ἑτεοῦ εἰσιν.

847. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος: περὶ τὰς ἀνατολάς
καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων φαίνεσθαι.
ἔστι δὲ ἡ αἰτία τοιαύτη. αἱ τῆς γῆς περὶ ἀνατολάς καὶ δύσεις

Avien
1806—9

1 κύκλῳ περιαγ. AAld | ὅπερ εἰ om Ald | εὐρύνεται AAld || 5, 6 ἐπι-
συνίστανται A, -αται M, -ῶνται Ald || 8 φύσιν post ὕδ. AAld || 9 -ον AM, πεπαχυ-
μένου Ald || 11 λαμβάνων AAld: -ειν M || 13—18 om AAld || 19 cf ad l. 24
21 φαίνονται A || 22 ἄνωθεν οὕτως post λόγος add Ald | πάλιν om Ald |
σημεῖον AAld || 24 πληροῦνται A | post φαίν. Ald ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος
παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτίνες εἰς ἓν μέρος τοῦ δίσκου
φαίνονται καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν, cf l. 19—24 || 25 ἔρχεται A | ἀπὸ
τῆς νυκτὸς post ἀνατ. AAld || 26 γὰρ post τεκμ. Ald | post εἰσιν Ald καὶ ἔτι
ἑτεοῦ σημεῖον, ἐὰν πρὸ μὲν ἀνατολῆς ἡλίου νεφέλη ἀνέλθῃ, εὐθὺς δὲ μετ'
αὐτὴν ἐκείνος ἀνατείλῃ || 27 οἱ om A | περικύκλος M || 29 καὶ ἐστὶν ἡ Ald

αναθυμιάσεις ἀερώδεις οὔσαι καὶ παχεῖαι, αὐτὸ τὸ τοῦ ἡλίου
φῶς δεχόμεναι, εἰ μὴ συγχωροῦσι διικνεῖσθαι τῷ φωτί, πλα-
τύτερον αὐτὸ ὥσπερ τῷ δοκεῖν ὀραῖσθαι ποιοῦσιν. ἀνιῶν δὲ
ὁ ἥλιος, ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων χωριζόμενος καὶ εἰς τὸ ὕψος
5 χωρῶν, ὅτε εὐρίσκει καθαρὸν τὸν ἀέρα, δοκεῖ πάλιν τὸν κύκλον
ἐλάττωνα φαίνεσθαι τοῦ φωτός (δι)ικνουμένον. τουτέστιν, ὅταν ὁ
κύκλος πολὺς εὐρύνηται καὶ πλατύνηται τηχομένῳ καὶ λυομένῳ
ὁμοίως, ἀνατέλλοντος δηλονότι καὶ καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος,
εὐδινὸς ἂν δοκιμάζοιτο.

10 851—3. ὡχρήσει κατιῶν —: δυομένου ἡλίου σκόπει, εἰ
ἔστι περὶ αὐτὸν νέφη συνεχῇ καὶ ὕδατος ἡμερινοῦ γε μετὰ ταῦτα
σύμβολα, μετὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ τὴν ἑσπέραν, ὅτε συνί-
στανται περὶ τὸν ἥλιον τὰ νέφη. § ἡμερινοῖο δὲ τῇ ἐξῆς
ἡμέρᾳ φαινομένου.

15 ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐδιός κε φέροιτο (850). πά-
λιν ἐτέραν κατάληψιν δίδωσιν εὐδίας· ὅτε γὰρ διαλύεται ἡ
ὕγρότης ἐκείνη καὶ παχύτης τοῦ ἀέρος, πρὸς δυσμὰς ὁ ἥλιος
ὡχρὸν ἔχων τὸ φῶς εὐδιός ἐστιν ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος λοιπὸν
διάλυσιν.

20 853—7. καὶ δὴ δυομένου τετραμμένος: ἐὰν δὲ δύ-
νοντα τὸν ἥλιον ὑποσκιάζῃ μέλαινα νεφέλη, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν
αὐτοῦ περιλαμβάνωσιν ἀκτίνες, ἴσθι κατὰ τὴν ὑστεραίαν ἐσό-
μενον ὑετόν.

ἄλλως. καὶ εἰ δύνοντα, φησί, τὸν ἥλιον ἐπίπροσθεν ἴστα-
25 μένη νεφέλη σκιάζει, αἱ δὲ ἀκτίνες αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τοῦ νέ-
φους σχίζονται, χεიმῶνα προσδέχου· ἀδύνατος γὰρ γέγονεν ὁ

1 οὔσαι scripsi: εἰσι AMald | post παχ. Ald διὰ μέσων οὖν αὐτῶν
αἱ ὄψεις προσβάλλουσαι τῷ ἡλίῳ παχύτερον || 4 καὶ ante ἀπὸ Ald ||
5 ὅτε om Ald | καὶ ταῦτη post ἀέρα Ald || 5, 6 π. ὁ κύκλος ἐλάττων τοῦ
φωτός φαίνεσθαι ἰκν. A | ὁ κ. αὐτοῦ ἐλάττων φαίνεσθαι. ὅταν οὖν φησιν ὁ
κ. Ald || 7 διαλυομένῳ AAld || 8 καὶ om A || 8, 9 post ὁμοίως Ald ἀνερχομέ-
νου τοῦ ἡλίου, ἔπειτα μειῶται οὐ δεινῶς ἂν δοκιμάζοιτο καθαροῦ ὄντος
τοῦ ἀέρος. ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν ἀνατέλλοντος κτλ., cf p. 495, 27 sqq. || 9 οὐ δεινῶς
AAld, οὐ δεινός M || 10 αὐτὰρ ὕδατος δυομένου δὲ τοῦ Ald || 11 αὐτὸ δὴ (pro
καὶ) Ald | γε om Ald || 12 σύμβολα A: σύμβαλλε M, ἐστὶ σύμβολα ἡγουν
Ald || 12, 3 συνίστατο AM || 13 οὖν pro δὲ Ald || 15 ὡχρήσει κατιῶν pro
lemmate Ald | εὐδ. καταφέρειτο AM, εὐδ. φέροιτο Ald || 15, 6 παρα-
δίδωσι δὲ ἐτ. post lemma Ald || 16, 7 ὅταν γὰρ διαλυομένης τῆς ὕγρότης
ἐκείνης καὶ παχύτης τοῦ Ald || 18 ἔχη Ald || 24 ἢ οὕτως pro lemmate Ald |
καὶ et φησί om Ald || 25 ἐπισκιάζει Ald

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ἥλιος διαχέει τὴν πύκνωσιν. ἐντεῦθεν καὶ σχίζονται περὶ τὴν νεφέλην αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τῆς κατ' εὐθείαν φορᾶς ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἄερα πυκνώσεως διακοπτομένης.

ἄλλως. καὶ δὴ πρὸς δυόμενον τὸν ἥλιον ἀφορῶν, ἐὰν αὐτὸν σκιάζῃ νεφέλῃ μέλαινα τὴν χροιάν, αἱ δὲ ἀκτῖνες ἀπασαι 5 κατὰ μέσον τὸν δίσκον ἐλισσόμεναι εἰς δύο μέρη τοῦ δίσκου διασχισθῶσι καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τοῦδε τοῦ μέρους αἱ δὲ ἐπὶ τοῦδε χωρήσωσιν, εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν σκέπης ἂν χρηζέοις· χειμῶν γὰρ ἔσται.

854. ἦν μὲν ὑποσκιάησι: ὅποιον μάλιστα ἀμαλδύνον- 10 ται καὶ ἀμαυροῦνται, [καὶ] ὅτε σκιάζει κατ' ἰθὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνῃ ἐν τῇ ἐκλείψει (864). κατ' ἰθὺ τοῦ ἡλιακοῦ κώνου καὶ τοῦ γηῆνου ὅταν ταῦτα ἴδῃς τὰ σημεῖα, χειμῶνα προσδόκα. Cf p. 500, 7 sqq.

858. εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος —: ἐὰν δέ, φησὶν, ὁ ἥλιος αἰ- 15 τὸς δόξα νεφελῶν δύνῃται, ἀνωτέρω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὑπάρχωσι καταδύνοντος [δὲ αὐτοῦ] καὶ ἤδη δεδυνότος ἐρυθραί, εὐδίαν ἴσθι κακέληνι τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ γεννησομένην. αἴτιον δὲ τούτου τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι τὰ νέφη ἀλλ' ἀραιὰ καὶ οὕτως ἐνδιανγείσθαι. ἔξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἡλίου αἱ νεφέλαι φαί- 20 νονται καθάπερ χρυσιζουσαι, ὅτε σφόδρα αὐταὶ καθαρὸν δέχονται τὸ φῶς. ὅτε δὲ πυροῦνται, οὐ πάντι καθαρὸν, ἀλλ' ἔστι μὲν εὐδία τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ τε καὶ ἡμέρᾳ, οὐχ ἔξῃς δὲ <δι> ἄλλων ἡμερῶν. ὅτε δὲ χρυσιζουσι, καθαρὸν ἐδέξαντο τὸ φῶς, καὶ ἔξῃς εὐδινὸς καιρὸς. § 'ρόον' δὲ 'ἐσπέριον' φησι τὸν ὀρί- 25 ζοντα. ἐὰν οὖν καθαρὰν καὶ ἀνεπιθόλωτον νέφους ὁ ἥλιος ποιήσῃ τὴν δύσιν, αἱ δὲ πλησίον τοῦ ὀρίζοντος νεφέλαι <ῶσιν> ἐρυθραί, εὐδίαν δεῖ προσδοκᾶν.

3 περὶ om A | διακοπτομένης Ald: διακοπτόμεναι A, ἀνακοπτόμεναι M | 4 ἢ οὕτως (pro ἄλλως) Ald | 7 τοῦδε Ald, τοῦ αὐτοῦ AM | 8 χωρήσουσιν A | 10 ἢ τὸ pro ἦν μὲν Ald | 10, 1 ὥστε δύναιν ποιεῖν αὐτὸν καὶ ἀμαυροῦσθαι μάλιστα ὡς ὅταν σκιάζῃ κατ' εὐθὺ post lemma Ald | 12 ὅταν οὖν κατ' εὐθὺ Ald | 13 ὅταν om Ald | ἰδοὺς A | 15 ἀνέφελος M | δε om Ald | 16 δύνῃται Ald | ἐρυθραί post ὑπ. AAld | ὑπάρχουσι M | 17 δε om Ald | 18 ἐκέλην Ald | 20 αἱ om Ald | 21 ὅτε A: ὅτι δὲ M, ὅταν Ald | αὐταὶ AAld | 21, 2 δέχονται Ald | 22 ὅταν Ald | πυρῶνται Ald | δέχονται τὸ φῶς post τι καθ. Ald | 23 τε om M | 24 ὅταν — χρυσιζῶσι Ald | τὸ om M | 25 εὐδινὸς AAld | ὁ καιρὸς ἔσται Ald | 27 τὴν δύσιν ποιήσῃ Ald | 28 προσδόκα εὐδίαν AAld

862. ἀλλ', ὁπότ' ἡελίοιο μαραινομένηισιν: σκοτει-
νοτέραις· ὅταν γὰρ ἐπὶ μιᾷς καθέτου τὰ τρία ἄστρα γενηθῇ,
γῇ ἡλιος σελήνη (καλεῖσθαι γὰρ καὶ ἡ γῇ ἄστρον), ἀνάγκη τότε,
εἰ μὲν μέση ἡ γῇ εὐρίσκοιτο, σελήνης ἔκλειψιν γίνεσθαι, ἐμ-
5 πιπτούσης αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον, ὃν ἀποτελεῖ ἡ γῇ, μέ-
σης δ' αὖ τῆς σελήνης εὐρισκομένης, ἡλίου μέρει τινὶ ἐπιπροσ-
θούσης, τὸ τηνικαῦτα ἡλίω(ι) ἐπισκώτῳσιν γίνεσθαι, ἣν δι'
ἄγνωσιν ἔκλειψιν οἱ παλαιοὶ κεκήκασιν. κυρίως δὲ καὶ τῇ
λέξει κέχρηται εἰπὼν (864) ὅτε σκιάησι κατ' ἰθὺ· οὐ γὰρ
10 ἐκλείπει κατὰ ἀλήθειαν, σκιάζεται δέ, ὅπερ ἐστὶν ἐπιπροσθου-
μένῳ αὐτῷ ὑποθεούσης τῆς σελήνης. καὶ δεῖ μὴ ἐπισκοτεῖσθαι
πάντα ὑπ' αὐτῆς.

ἄλλως. τότε δὴ, φησί, προσδόκα ὄμβρον, ὅταν αἱ τοῦ
ἡλίου ἀκτίνες ἐξαπλῆς ἀσθενεῖς καὶ ἀμαυραὶ φανῶσιν ὅμοιαι
15 γινόμεναι τῇ ἐκλείπτειν περιστάσει, ὅτε συμβαίνει τὸν ἥλιον
ἐπιπροσθούμενον ὑπὸ τῆς σελήνης τὸ φέγγος ἀμαυρὸν καὶ σκιῶ-
δες ἐπιδείκνυσθαι. εἰ δὲ μέλλοντος αὐτοῦ ἀνατέλλειν νεφέλαι
ἐρυσθαι ἄλλοθεν ἄλλαι βλέπονται, οὐ δεῖ προσδοκᾶν ἐκείνης τῆς
ἡμέρας ὄμβρον (862—8).

20 ἄλλως. ὅτε κατὰ κάθετον ἰσομοιρίαν ἡ σελήνη πρὸς τὸν
ἥλιον ἔρχεται, τότε αὐτὸν ἀποφράττει καὶ ἀφανῇ ποιεῖ, καὶ
γίνεται τὸ τηνικαῦτα ἡλίου ἔκλειψις ἐπὶ δευτέρας ἢ καὶ τρίτης
ῥας, ἕως οὗ (ἂν) ἡ σελήνη τὴν ἰσομοιρίαν παραδράμηι. γίνε-
ται δὲ τοῦτο πολλάκις καὶ δεύτερον τοῦ ἐνιαυτοῦ, πολλάκις δὲ
25 καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου πρὸς τὴν τῆς σελήνης κίνησιν. καὶ κατὰ
μῆνα γίνεται μὲν αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἰσομοιρίαν, ἀλλ' οὐ κατὰ
κάθετον τῆς μέσης γραμμῆς τοῦ ζωιδιακοῦ. ἀλλὰ καὶ κατὰ
πλάτος κινεῖται ἢ τὰ πρὸς βορρᾶν ἡλίου ἢ τὰ πρὸς νότον. ὅτε

1 sqq. in margine περί ἐκλείψεως ἡλίου M || 1 μαραινομένηισιν A |
ἡγουν σκοτ. Ald || 2 γεννηθῇ A, γένηται Ald || 3 καλεῖσθαι Ald || 4 γενέσθαι
AAld || 6 αὐτῆς AAld || 7 ἡλίου AAld | σκώτῳσιν ἐπιγενέσθαι AAld || 9 ὅτι
M || 9, 10 οὐ γὰρ — δέ om Ald || 10 ὅπερ om M || 10, 1 ἐπιπροσθούμενῳ
A || 11 post σελ. Ald ὅλος δὲ οὐδέποτε ἐκλείπει. διὰ δὲ τὸ πολλῶν με-
ζονα εἶναι τὴν σελήνην τῆς ὄψεως ἡμῶν ἐπισκοτεῖται πάντα ὑπ' αὐτῆς.

ἢ οὕτως· ὅτε κατὰ, A ὅλος οὐδ' οὐποτε ceteris omissis | δὴ A, om M ||
17 ἀποδείκνυσθαι AAld || 20 ἰσομοιρία AAld || 21 ἀποφράττει αὐτὸν AAld ||
22 δύο ἢ (καὶ add Ald) τρεῖς AAld || 24 δὲ alt om AAld || 25 τοῦ ante χρ.
Ald. || 25, 6 γ. μὲν αὐτῶν κατὰ μῆνα Ald || 26 ἡ σελ. post ἰσ. Ald || 27 καὶ
Ald: om AM | κατὰ om M

μέντοι ἰσομοιρεῖ κατὰ κάθετον, αὐτὴ μὲν ἐν τῇ ζ' ζώνῃ οὐσα ἐκείνον ἐν τῇ τετάρτῃ ὄντα κατὰ κάθετον ἀφανῆ [αὐτὸν] ποιεῖ, καὶ ἀκούει ἡλιακὴ ἐκλειψις, παρ' οἷς τελεία, παρ' οἷς μερικὴ, παρ' οἷς οὐδὲ ὅλως περικινουμένη ἢ ἀπὸ πάσχει τι τοιοῦτον, οἷον καὶ ὑπὸ τῆς σελήνης, ὅτε ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὡς μαρ- 5 θείσα καὶ ἀποσβεσθεῖσα ὁράται.

864. ὅτε σκιάησι κατ' ἰθὺ· οἷον κατὰ κάθετον γῆς καὶ ἡλίου· καὶ γὰρ τῆς γῆς πολὺ μεῖζων ἐστὶν ἡ σελήνη, ὥστε ἀποφράττει(ν) ἡμῶν τὰς ὄψεις μὴ ὁρᾶν αὐτὸν ἐν τῇ ἰσομοιρίαι καθέτωι. γίνονται δὲ αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις 'τοῦ μὲν φθίνοντος 10 μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένου' (Od XIX 307) κατὰ τὸν τῆς σελήνης δρόμον, ὅτε ἐν μήκει γίνεται, ὅτε ἐν σκιάῃ ἐπισκιάζεται ὁ ἥλιος ἰσταμένης τῆς σελήνης κατ' ἰθὺ τῆς γῆς τε καὶ τοῦ ἡλίου. Cf p. 498, 10—14.

866, 7. οὐδ', ὅτε οἱ ἐπέχοντι· ὁ λόγος· οὐδέ, ὅτε φανῆναι 15 αὐτῷ ἐπέχοντι καὶ μέλλοντι ἀνατεῖλαι πρὸ τοῦ ὁρθρου φανῶσι νεφέλαι ὑπέρυθροι πανταχοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄρραντοι μένουσιν αἱ γαῖαι, ἀλλ' ὑετῷ περιρραίνονται ὄμβρου κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γενομένου.

869. μηδ' αὖτως, ἔτ' ἐόντι πέρην· ἐν τῇ ἀνατολῇ. 20 § προταθεῖσαι προπεμφθεῖσαι. § ἐπίσκοιοι δὲ (870) ἀμδρότεραι μαλακαί, αἱ μὴ σφόδρα πεπιλημέναι μηδὲ πάντ' ἑωφώδεις. § περιδνοφέοιντο (876) μελαίνουσι καὶ ταύτην ἔχουσιν τὴν κατάστασιν.

869—76. μηδ' αὖτως, ἔτ' ἐόντι —· οὐδ', ὅταν τοῦ ἡλίου 25 μέλλοντος ἀνατέλλειν, ἀκμὴν δὲ ὄντος ὑπὸ τῷ ὁρίζοντι, αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ περὶ τὸν ὁρθρον προαναφερόμεναι θεωρῶνται ὑπονόφελοι καὶ ἑωφώδεις, εὐδίαν δὲ προσδοκᾶν, ἀλλ' ὄμβρον καὶ ἀνέμους,

1, 2 ἐβδόμη ζ. οὐσα, αὐτῷ δὲ ἐν τῇ β' ὄντι Ald || 2 αὐτὸν δὲ ἐν τῇ δ' A | ποιεῖ αὐτὸν AAld || 3 τελεία Ald || 4 παρέχει AAld || 4—6 post τοιοῦτον Ald τὸ δὲ οἷον ἀμαλδύνονται (864) ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἀμαυροῦνται ὅτε ὑπὸ τ. || 5, 6 ὥσπερ μαρανθεῖσαι καὶ -αι ὁρῶνται Ald || 8 γῆς om A Ald | ὄψεως ἡμῶν ante πολὺ Ald || 9 τῇ om Ald || 10 κατὰ κάθετον γινομένη. αἱ Ald | ἡλια καὶ M | τοῦ μὲν om Ald || 11 γίνονται post μηνός Ald | τὸ δ' ἰσταμένη Ald | ἡγουν ὅταν ante κατὰ Ald || 11, 2 τὸν οἰκείον δρ. ἡ σελήνη ἐν μήκει γενομένη ἐπισκιάζει Ald || 12 γένηται A | ἐν alt om A || 12, 3 τὸν ἥλιον ἰσταμένη κατ' εὐθὺ τῆς γῆς καὶ Ald || 13 τῆς alt om A | τοῦ om A || 15 ὁ λόγος om AAld | οὐδ' AAld | φανήμεναι A || 17 αἱ ν. Ald || 18 οὐκ ante ἄρρ. AM || 20—24 om AAld || 21 προπεμφθεῖσαι scripsi, cf p. 501, 4: -ῆναι M || 22, 3 ἑωφώδης M || 25 lemma om M || 26 ἀκμὴν AAld: ἂν μὴ M || 27 θεωρῶνται AAld || 28 ἄνεμον AAld

μελαινομένων μὲν ἄγαν ὄμβρον, ἐπ' ὀλίγον δὲ σκιαζομένων καὶ ὁμοίων τυγχάνουσιν ταῖς διανύσεσι νεφέλαις ἄνεμον.

ἄλλως. ὁ νοῦς· μηδὲ τοῦ ἡλίου ἔτι ἐν τῷ ἀνατέλλειν ὄντος, ὅποταν ἀπὸ τοῦ δίσκου προπεμφθεῖσαι αἱ ἀκτῖνες πρὶν 5 τελέως ἡμέραν φανῆναι ὥσπερ ἐσκιασμένον καὶ οὐ πᾶν φαιδρὸν φαίνωσιν, ὕδατος ἐσομένου ἢ ἀνέμου ἐπιλανθάνου. ἀλλ', εἰ μὲν αἱ ἀκτῖνες ἐκείναι πᾶν ζοφώδεις φαίνονται (τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ κνέφαος μᾶλλον 872), ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ἔχουσιν, εἰ δὲ ὀλίγος γνόφος καὶ ὀλίγη ἀμαύρωσις περὶ τὰς 10 ἀκτῖνας κεῖται, ὅποια περὶ τὰς πεπιλημένας νεφέλας φαίνεται ἀμαύρωσις, ἐπερχομένου ἀνέμου σημεῖον. § τὸ δὲ ἐπίσκιον (870) οὐ καθαρά, ἀλλὰ διεσκεδασμένα, οἷον σωματοειδεῖς καὶ παχεῖαι.

872—6. μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο: μᾶλλον γὰρ με- 15 λαινόμεναι ὕδωρ σημαίνουσιν. εἰ δὲ βραχίς τις περὶ αὐτὰς σκias-μὸς εἴη, οἷος ἐκ μαλακοῦ νέφους ἐπιγίνεται, ἄνεμος ἔσται.

877—9. οὐδὲ μὲν ἡελίοιο: καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἄλως συνί- 20 στανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης ἔφαμεν (p. 488). ὁ δὲ λόγος· οὐδὲ μὴν πλησίον τοῦ ἡλίου μελαινόμεναι ἄλως εὐδίας εἰσι ση- 20 μαντικαί, πλησίαι δὲ μᾶλλον τυγχάνουσαι καὶ διηνεκῶς μέλαιναι ἐπίτασιν ἔχουσι χειμῶνος, πολλῶι δὲ μᾶλλον, ἐὰν δύο τυγχά-νωσιν. τὸ δὲ ἀστεμφές (878) ἀντὶ τοῦ σκληρῶς καὶ ἀμετα-κινήτως. ταύτας δὲ λέγουσι χειμῶνα ποιεῖν· εἰ γάρ, ὥς προελ-πομεν (p. 489), ὁ χειμερινὸς ἀῆρ ἀπὸ τοῦ πληθους ἀναδίδωσιν 25 αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν, αὗται δὲ ἐλθοῦσαι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς στερεότητος μείνωσιν οὕτω, πάν-τως μέγαν πᾶν χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο γένωνται.

880. σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος: διὰ τούτων παραινεῖ

1 ὄμβροι M | σκιαζουσῶν M || 3 ὁ δὲ νοῦς lemmate omisso A (novi scholii initio indicato), Ald scholiis coniunctis || 6 φαίνουσιν A | μὴ ἐπιλ. M || 7 αἱ om AAld || 10, 1 ἀμαύρωσις φαίνεται Ald || 12 διεσκεδασμένοι om A Ald || 14 ἢ lemmati praescripsit, ut esset scholii numerus, AM, τὸ δὲ Ald || 14, 5 ἀντὶ τοῦ μ. μελ. τότε δὲ ὕδ. Ald | μελαινόμενος A || 15 σημαίνει A || 15, 6 σκiasμὸς περὶ αὐτὰς εἴη AAld || 16 οἷον M || 17, 9 ἄλως AAld || 18 ἔφαμεν AAld || 19 πλησίον AAld || 20 μέλαιναι M || 21 πολλῶ AAld: πολλὸν M || 22 ἀστεμφέως M || 22, 3 ἀστ. ἀμετακινήτως καὶ σκληρῶς AAld | τοι-αῦται γὰρ οὔσαι μᾶλλον ποιοῦσι χειμῶνα· εἰ γὰρ post σκληρῶς add Ald || 25 τὸν om AAld || 26 στερεότητος Ald; στερεότητος Bekker | 29 σκέπ-ταιο M

ἐπιμελέστερον αἰεὶ σκέπτεσθαι περὶ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα δύνειν, εἰ θεωρεῖται τὰ παρήλια λεγόμενα νέφη, καὶ παρατηρεῖν, πότερον τὸ πρὸς βορέαν νέφος ἐρυθαίνεται ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων σημειώσεως βεβαίου οὐσης· ὅταν γὰρ ἐξ ἑκατέρων μερῶν, βορέου καὶ νότου, τὰ παρήλια ⁵ φοινισσόμενα φαίνηται, ἐπὶ γειον χειμῶνα βαρὺν σημαίνει. ἔαν δὲ μόνον τὸ βόρειον τοιοῦτον ᾖ, βορέαν ἄνεμον μηνύει. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου νότον. ἔαν δὲ ποτε σταλαγμοὶ μεγάλοι ῥαγδαῖοι περὶ τὴν ἐσπέραν γένωνται, χειμῶνα σημαίνουσιν. εἶναι μέντοι ἀκριβέστερα τὰ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου συνιστάμενα σημεία. ¹⁰

Posidonius

881. τὰ παρήλια κικλήσκονται· ὁ μὲν Ποσειδώνιος παρήλιόν φησι (p. 77 Bae) νέφος στρογγύλον περὶ τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλαμψιν ἐκ τοῦ ἡλίου λάμπον· οὐ γὰρ ἰδίῳ φωτὶ κέχρηται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἡλίου, ὥσπερ καὶ ἡ σελήνη. ἡλιοειδὲς δὲ εἶπε τῷ τε στρογγύλον εἶναι καὶ τῷ ἐλλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ¹⁵ ὅμοιον οὖν αὐτὸ γίνεται παρεπόμενον τῷ ἡλίῳ, παρ' ὅσον ἐκ πλαγίου αὐτοῦ ὁράται· διὸ καὶ λευκὸν φαίνεται· περὶ γὰρ τὴν ἔκλαμψιν τοῦ ἡλίου τὸ τοιοῦτον αὐτῷ συμπίπτει· ἐκπέφυκε γὰρ ἐκ πλαγίων τοῦ ἡλίου ταῦτα γίνεσθαι, ἐπεὶ τὰ μὲν ὑπὸ τὸν ἥλιον νέφη ταχεῖαν λαμβάνει τὴν διάλυσιν, τὰ δὲ πολὺ ἀπηρη- ²⁰ μένα οὐ δύναται τὴν ἀνάκλασιν τῶν ἀκτίνων ποιεῖσθαι. ἐκ δὲ τῶν πλαγίων ραιδίως τὴν ἔκλαμψιν συμβαίνει γίνεσθαι. ὅθεν καὶ δυομένου καὶ ἀνίσχοντος τοῦ ἡλίου ταῦτα συνίστανται τῷ λοξᾷς ἐμπίπτειν εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτῖνας μὴ οὐσας καθ' ἑαυτάς. συνίστανται δὲ ταῦτα καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ ἡλίου πολλάκις. Ἀρι- ²⁵ στοτέλης (Meteor III 6 p. 377 B.) δὲ τὰ παρήλιά φησιν ἔμφασιν εἶναι μὴ ἔχοντα ὑπόστασιν.

ἄλλως. παρήλια καλοῦνται νεφέλαι αἱ τῷ ἡλίῳ παρειο-
κυῖαι οὐ μόνον κατὰ τὴν χορίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ κυκλοτερές

3 βορρᾶν AAld | ἐρυθαίνεται Ald | 4 ὡς — οὐσης om M | βεβαιού-
σης A | 6 φαίνοιτο AAld | 8 καὶ post ποτε Ald | 11 ὁ μὲν om M | 11, 2 παρ. δὲ
ὁ Π. φησι νέφη εἶναι στρογγύλα Ald | 13 ἔκλειψιν A, ἔλλαμψιν Ald | λάμ-
ποντος A, λαμπόμενα Ald | 14 ἡλιοειδὲς A | 14, 5 διὸ καὶ παρήλια εἶρηται
τῷ τε Ald | 15 στρογγύλα Ald | 16 ὅμοια — αὐτὰ γ. παρεπόμενα Ald |
αὐτὸ A, αὐτῷ M | 17 λευκὰ Ald | περὶ Ald: παρὰ AM | τὴν om Ald |
18 τὰ τοιαῦτα Ald | πέφυκε Ald | 20, 1 ἀπηρητισμένα AAld | δύναται M | 21
ἀνάκλασιν M | 22 ραιδίαν Ald | ἔλλαμψιν AAld | 23 δ. ἢ ἀν. libri | τοῦ om M |
συνίσταται AAld | 25 συνίστανται S: -αται AMAld | καὶ om AAld | 25 ἢ
(pro ἄλλως) Ald | 29 κατὰ alt om A

αὐτοῦ τοῦ δίσκου. πλησίον δὲ αὐτοῦ τοῦ ἡλίου εἰσὶν αἱ νεφέλαι αὐται καὶ ἐξ αὐτοῦ φωτιζόμεναι τὴν χροιάν αὐτοῦ ἀπομιμούνται. εἰσὶ δὲ καὶ κυκλοτερεῖς τὸ σχῆμα. διὸ παρήλια ἐκλήθησαν φερωνύμως· παρεοίκασι γὰρ τῷ ἡλίῳ.

- 5 ἄλλως. παρήλιόν ἐστιν ἔμφασις ἡλίῳ παρεμφερής, ὁμοία καὶ ἴση αὐτῷ, πεπιλημένου νέφους τὰς ἀκτίνας ὑποδεχομένου καὶ διὰ τῆς ἐκλάμψεως ἡλιοειδῆ παρέχοντος τὴν φαντασίαν καὶ οἶον ἂν φλογοειδῆ καὶ εἰς ἓν συνηγμένην καὶ μεταξὺ μηδὲν καταλείπουσαν διάστημα, παρεπομένην τῇ τοῦ ἡλίου περι-
10 φορᾷ. οὕτω Σπόρος (fr 4).

- ἄλλως. τὰ παρήλια ἀνθήλια μὲν καλεῖται, νέφη δὲ εἰσι στρογγύλα ἀντιλάμποντα τῷ ἡλίῳ, ὥστε δοκεῖν ἡλιοειδῆ ὄντα ἡλίον εἶναι. γίνονται δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θάλασσαν ὕγρου ἄερος, ὃς ἀναδιδόμενος εἰς νέφη διαφορεῖται. ψυχρὸς
15 δὲ ἄνεμος ἐμπεσὼν πτήγνυσιν αὐτά, κάκεινα ἅτε δὴ στερεὰ καὶ τὰς ἀκτίνας δυνάμενα δέχεσθαι ἐρυθαίνονται. διὸ καὶ ἀνέμου φησὶν αὐτὰ σημεῖα. ὕλης δὲ πυκνῆς δεῖται ἢ τούτων σύστασις καὶ πολλῆς. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἀμφὶ τὴν Εὐξείνιον πόντον τὰ πολλὰ φαίνεται συνιστάμενα, σπανίως δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.
20 σημεῖον δὲ ἐστὶν ἐναργὲς χειμῶνος. ὁ δὲ νοῦς (880—8)· περισκόπει δὲ ἢ ἀνατέλλοντος ἢ εὐθέως δυομένου τοῦ ἡλίου, εἴ πον πλησίον αὐτοῦ εἰσι νεφέλαι, ἅπερ καλεῖται παρήλια, ἢ ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τοῦ ἡλίου ἢ ἐκ τῶν βορείων ἢ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ ἐκ νότου καὶ ἐκ βορέου. μηδαμῶς δὲ τὴν ὄψιν ταύτην τῶν
25 παρηλίων νεφῶν ἀμετηνῶς καὶ ὡς ἔτυχε φυλάσσειν, ἀλλ' ἐπιμελῶς· ἔστι γὰρ χρεῖωδες καὶ κάλλιστον τὸ τεκμήριον· οὐδὲ γάρ, ἐκείναι αἱ παρήλιοι νεφέλαι ὅτε ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσι τὸν ἡλίον πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ ἢ τοῦ ἀνατολικοῦ ἢ τοῦ δυτικοῦ, γίνεται παρὰ Διὸς ἀναβολὴ χειμῶνος, ἀλλ' εὐθέως ἐπιπεσεῖται
30 μέγας χειμῶν.

885. ὠκεανοῖο: τοῦ ὀρίζοντος, τοῦ τε ἀνατολικοῦ καὶ

1 τοῦ δίσκου αὐτοῦ Ald | 3 εἰσὶν οὖν κ. Ald | παρήλιοι Ald | 4 τῷ om AAld | 5, 11 ἢ (pro ἄλλως) Ald | 5 παρήλια AAld | ἡλίον περιφερέως AAld | 8 ἂν Ald: ἄνω AM | 9 καταλείπουσα M, παραλείπουσαν Ald | 11 μὲν om AAld | καλ. ἀνθ. Ald | 13 γίνεται Ald | 15 στερεὰ om AAld | 16 ἐρυθαίνονται AAld | ἀνέμων AAld | 21, 2 πλησίον post νεφ. AAld | 22 ἅπερ καλοῦνται παρήλιοι ἐκ AAld | 23 καὶ om AAld | 24 νοτίου et βορείου A Ald | 26 τὸ om AAld | 27 ὅτε post γὰρ Ald | παρήλια A | 31 schol 885 A: om M; Ald sic ὀρίζονται οὖν τὸν ὠκεανὸν λέγει, τὸν τε ἀνατολικὸν καὶ τὸν δυτικόν· καὶ γὰρ ἐν κτλ.

τοῦ δυτικοῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει φαίνονται ἄλλωτες ἥλιου ἑκατέρωθεν.

887—9. εἴ γε μὲν ἐκ βορέαο —: ὁ νοῦς· ἐὰν μίαν νεφέλην ἐκ τοῦ βορέου φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ. ἐὰν δὲ νοτία, νότον. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ῥαθάμιγγες ὑετοῦ συνεχεῖς καταφέρονται. 5

ἄλλως. ἐὰν πού καὶ ῥαθάμιγγες καὶ σταγόνες ὑετοῦ ἐπιτρέχωσι μετ' αὐτῶν τῶν παρηλλίων κατὰ κοινού, οὐ γίνεται ἀναβολὴ τοῦ σχεδὸν ὄντος καὶ ἐκ τοῦ Διὸς ἐπερχομένου χειμῶνος.

889. ἡ καὶ πού ῥαθάμιγγες —: ἐὰν δέ ποτε σταλαγμοὶ 10 μεγάλοι καὶ ῥαγδαῖοι περὶ τὴν ἐσπέραν γίνωνται, χειμῶνα σημαίνουσιν. εἶναι μέντοι ἀκριβέστατα τέρατά <φησι τὰ> περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου συνιστάμενα σημεῖα (890).

890. ἐσπερίοις καὶ μᾶλλον —: ἐκθήμενος πάντα τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου τεκμήρια παραγγέλλαν τινὰ εἰσάγει καὶ παραινεῖ 15 μᾶλλον τοῖς πρὸς τῇ δύσει τεκμηρίοις προσέχειν τὸν νόον, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ συνιστάμενα τεκμήρια ἢ ἀπὸ νεφῶν ἢ ἀπὸ ἄλλων τινῶν ἀνιόντος τοῦ ἡλίου εὐθὺς διαλύεται καὶ πολλάκις τις οὐδὲ πάνυ τὴν κατάληψιν δέχεται. τὰ δὲ ἐν τῇ 20 δύσει ἀληθῇ, ἐπεὶ φάμεν ἐνταῦθα τὸν ἄερα ἐπὶ πλείον συνήχθαι καὶ κατακρατηθέντα τῇ ἀναδυμίσει. διὸ καὶ παχύτερον εἶναι λέγομεν τὸν νότιον ἄερα, ὅτι πορρωτέρω ἐστὶ τῆς ἡλιακῆς περιόδου.

ἐπίτρεπε: τὴν τῶν σημείων κρίσιν. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπιτρέπειν Ἀττικῶς ἐστὶν αἰρεῖσθαι τινα διαιτητὴν διακρίνοντα τὸ ἀμφισβητήσιμον. τὸ δὲ ἐσπέρας σημεῖον μένον αἰεὶ ἰσχυρὸν καὶ 25 βέβαιον μᾶλλον ἢ τὸ ἑωθινόν.

1, 2 φαίνεται τὰ παρήλια ἑκατ. τοῦ ἡλίου Ald || 3 μὴν A | lemmate omissio post ἡλίου (cf ad l. 1) Ald sic καὶ εἰ μὲν ἐκ τοῦ βορέου ἢ νεφέλην φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ, εἰ δὲ ἐκ νότου, νότον ceteris omissis, deinde pergit ἔσθ' ὅτε καὶ ῥαθάμιγγες: γράφεται εἰ καὶ πού ῥαθάμιγγες. δ καὶ ἄμεινον || 4 νότον νότον Ald || 5 δὲ om A | ὑετοὺς A || 6 καὶ πού A || 8 τοῦ om A || 10 ἡ (pro lemmate) Ald || 12, 3 εἶναι — σημεῖα om Ald || 12 ἀκριβὲς τὰ AM || 16 νοῦν Ald || 19 τις post πάνυ AAld || 19, 20 τὰ γε μὲν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡ. συνιστάμενα σημεῖα ἀληθῇ Ald || 21 κρατηθέντα AAld | τῇ om M | εἶναι om AAld || 23, 4 ἐπίτρεπε et ἐπιτρέπειν scripsi e scholii explicatione: ἐπίτρεχε et ἐπιτρέχειν libri || 23 ἐπίτρεχε οὕτως scholiis coniunctis Ald | post κρίσιν Ald τὸ δὲ ἔχειν ταῦτα ἀκριβῶς || 24 ἀττικῶς M: ἀκριβῶς AAld | ἐστὶν scripsi: τὸ AM, om Ald || 25, 6 post σημ. Ald τοιοῦτόν ἐστι μ. ἀ. καὶ λ. || 26 ὅν post βέβ. add Ald | ἡ μᾶλλον AM

892. σκέπτεο καὶ Φάτνην: θεωρεῖται τις ὑπὸ τῷ Καρκίνῳ Φάτνη, νεφελοειδὴς τῇ συστροφῇ μικρὰ καὶ μᾶλλον ἀμυδροτέρα ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄστρακον τοῦ Καρκίνου, ἣτις ὑπὸ τῶν προτέρων φιλοσόφων οὕτω Φάτνη προσηγόρευται. εἰσὶ δὲ
 5 καὶ παρ' ἐκατέρῳ τῆς Φάτνης δύο ἀστέρες, ὃ μὲν βόρειος, ὃ δὲ νότιος, οὓς Ὅνους ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ Φάτνῃ. δίδωσι γοῦν ἡμῖν καὶ ἐκ ταύτης τῆς Φάτνης τεκμήριον χειμῶ-
 νος ὁ ποιητής.

ἡ μὲν τ' ὀλίγη εἰκυῖα: ἣτις, ἡ Φάτνη, ὀλίγη εἰ-
 10 κυῖα ἀορασίαι, οἷονεὶ μᾶλλον τις ἀμυδροτέρα οὖσα, ὑπὸ τῷ Καρκίνῳ συνήκται καὶ συνέστραπται. § τὸ δὲ βορραῖη (893) ἀντὶ τοῦ βορεινῆ, εἰκότως· εἰ γὰρ ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄστρακόν ἐστι τοῦ Καρκίνου, ὅς ἐστι παντὸς τοῦ ζωδιακοῦ βορειότερος, εἰκότως ἂν εἴη βορεινῆ ὑπὸ Καρκίνῳ.

893. ὑπὸ Καρκίνῳ ἡ γηλάζει: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Καρ-
 κίνου· αὐτὸς γὰρ ὁ Καρκίνος ἐπὶ πρόσωπόν ἐστιν ἐμπετηγῶς
 τῷ οὐρανῷ. ὑποκάτω οὖν αὐτοῦ, ἐν τῷ νωτιαίῳ ὄστράκῳ
 20 δηλονότι, ἡ γηλάζει ἀντὶ τοῦ συνέστραπται συνέσταλται ἢ
 ὑπόκειται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ ἐστὶν ἡ [κίνησις] συστροφὴ καὶ πύλη-
 σις νεφελώδης.

ἄλλως. περὶ Φάτνης. ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Καρ-
 κίνου νεφέλιόν τί ἐστι προσεικὸς τῷ γαλαξίᾳ μεταξὺ ἀστε-
 ρισκῶν κείμενον, οἱ δοκοῦσιν ὀφθαλμοὶ εἶναι Καρκίνου. καλεῖ-
 25 ται δὲ τὸ μὲν νεφέλιον Φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες Ὅνοι. καὶ ἐστὶν
 ὃ μὲν βόρειος ὃ δὲ νότιος. μεταξὺ δὲ αὐτῶν διάστημα ὅσον
 πυγῶνός ἐστιν.

894. ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτά —: τὸ λεπτά ἀντὶ τοῦ
 λεπτιῶς καὶ ἀμυδρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι οἱ ἀστέρες οὐ πάνυ
 λαμπροί.

2 νεφελώδης AAld | μάλα libri || 3 ἀμυδρὰ Ald | νωτιαῖον libri || 4 de φιλο-
 σῶφιν cf Göt. Gel. Anz 1893 p. 635¹ | προσαγόρευται A || 5 ἐκάτερα AAld ||
 7 οὖν Ald | καὶ om Ald || 7, 8 τεκμήρια χ. ὁ θανμάσιος AAld || 8 ἡμῖν ante ὁ
 iterum M || 9 ἡ alt om M | εἰκυῖα bis Ald | ὀλίγη libri || 9, 10 ἀορασία εἰκυῖα
 (εἰκυῖα Ald) AAld || 11 συνήκται Ald: συνήπται AM | καὶ συνέστραπται
 om M || 12, 14 βορινῆ M || 12, 17 νωτιαῖον et νωτιαῶ AM || 14 καρκίνου
 AAld || 15, 6 ὑπὸ — Καρκίνου om M || 15 ἀγῆλάζει pro lemmate Ald || 15, 6
 ἀντὶ — γὰρ om Ald || 16 ἐμπ. ἐστιν A || 17 δὲ pro οὖν Ald || 18 δ. ἡ φάτνη
 ἀγῆλάζει ἡγουν Ald || 18, 9 συνέστ. ἡ ὑπ. om M || 19 καὶ post κ. suppl Ald ||
 19, 20 συστροφὴ αὐτῆς καὶ ἡ νεφ. ἐπίλυσιν Ald | ἐπίλυσιν νεφελώδης A ||
 21 περὶ Φ. om M || 24 ἐστὶν om Ald || 28 οὗτοι om M || 28, 9 μάλα λ. AAld

894—6. φαεινόμενοι (φορέονται): φαίνονται. ὁ δὲ νοῦς· περὶ δὲ τὴν Φάτνην δύο ἀστέρες λεπτῶς φαίνονται οὔτε σφόδρα ἀλλήλων ἀπηρητημένοι οὔτε μὴν συνηνωμένοι, ἀλλ' ἐν τῷ ὁρᾶσθαι τοσοῦτον φαίνονται ἀφροσυχότες, ὅσον ἐστὶ πυγούσιον ὑπονοῆσαι τινα.

896. πυγούσιον οἰήσεσθαι: πυγῶν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου μέχρι τοῦ μετακονδυλλίου ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς κεκαμμένον μέτρον.

897, 8. εἰς μὲν πὰρ βορέαο —: καὶ ὁ μὲν εἰς αὐτῶν βορειότερός ἐστιν, ὁ δὲ ἄλλος νοτιώτερος. οὗτοι δὲ καλοῦνται 10 Ὀνοι, ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ Φάτνη ἐστίν.

899—902. ἡ τε καὶ ἑξαπίνης —: ἦτις, ἡ Φάτνη, καὶ παντελῶς οὔσης εὐδίας αἰφνιδίως ἀφανῆς γίνεται. οἱ δὲ ἑκάτεροι περὶ αὐτὴν ἀστέρες ὥσπερ συνεχόμενοι πλησίον ἀλλήλων φαντασίαν παρέχουσιν. ὅτε δὲ τοῦτο τὸ σημεῖον γίνεται, τότε 15 ἡ Φάτνη αἰφνιδίως ἀφαντος οὕτως εὐδίας οὔσης καὶ μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθαι γίνεται. τὸ δὲ αἷτιον τοιοῦτον· ὑγρότης ἀέρος γίνεται ἡμῖν ἀνεπαίσθητος, καὶ ἐκ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ Φάτνη οὐσα καὶ κατὰ φύσιν ἀμυδρὰ ἀφανῆς γίνεται. διείργουσα δὲ τοὺς Ὀνους, ὅτε ἀφαντοῦται, ὑπόνοιαν 20 ἡμῖν παρέχει τοῦ πλησιάζειν ἀλλήλοις.

ὁ νοῦς (899—908). ἐάν, φησὶν, οἱ μὲν ἀστέρες ἐγγὺς ἀλλήλων φαίνονται, ἀφανῆς δὲ ἡ Φάτνη, τῆνικαῦτα βαρὺν χειμῶνα προσδέχον. αἷτιον δὲ τοῦ μὴ τὴν Φάτνην ὁρᾶσθαι καὶ τοὺς ἀστέρας ἐγγὺς ἀλλήλων (φαίνεσθαι) τὸ διὰ νεφώδους αὐτοὺς τοῦ ἀέρος ὁρᾶσθαι καὶ ὅσον οὐδέπω μεταβαλόντος εἰς ὕδωρ· συγκλίπτεσθαι γὰρ φιλεῖ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν δι' ὕδατος ὀρωμένων. ὁμοίως δέ, καὶ μελαίνηται μὲν ἡ Φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες καταφαίνονται

1 φαεινόμενοι φαίν. om M; τὸ δὲ φαεινόμενοι φορέονται ἀντὶ τοῦ φαίνονται Ald || 3 ἐν τῷ Ald omisso ἀλλ' || 3,4 συνορᾶσθαι δὲ Ald || 4 φαίνονται om M || 6 schol bis lemmate omisso M | πυγούσιον δὲ ἦγον πυγῶνα ante πυγῶν add Ald | λέγεται pro ἐστὶ A, καλεῖται M altero loco | ὁ AM || 7 μέχρι τ. μετ. om AAld || 8 κεκαμμένον Ald || 9 lemma om M | καὶ om M || 10 ἕτερος AAld | οὔτοι Ald: αὐτοὶ A, αὐτοὶ M || 12 καὶ om AAld | ἡ om M || 15 ὅταν Ald | γένηται libri | τὸ σημεῖον post γ. A, om Ald || 15,6 γ. καὶ τὸ τὴν Φάτνην ἀφαντον γενέσθαι αἰφνιδίως εὐδίας οὔσης μέλλ. Ald || 16 ἀφ. αἰφν. γίνεται εὐδίας A || 17 τοιοῦτο Ald || 19 καὶ om AAld || 22 δὲ post ὁ AAld || 23 βραχύν AAld, cf Ar || 23,4 προσδόκα AAld || 24 τὴν om A | ὁρ. τοὺς δὲ Ald || 25 εἶναι suppl Ald | τοῦ om Ald || 26 μεταβάλλοντας A || 27 ὑδάτων Ald || 28 καταφαίνονται A

τὴν αὐτὴν θέειν ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, ἕτερον προδηλοῖ· πάλιν γὰρ ἡ Φάτνη μελαίνεται, τοῦ ἀέρος εἰς αὐτὴν στελλομένου. ἔαν δὲ τῶν ἀστέρων τούτων ὁ μὲν βόρειος ἀμαυρὸς φαίνεται, λαμπρὸς δὲ ὁ νότιος, νότον ἴσθι πνευσόμενον. καὶ ἔμπαλιν, ἔαν μὲν ἀμαυρὸς ὁ νότιος, λαμπρὸς δὲ ὁ βόρειος, βορέαν προσδέχου πνευσόμενον.

ἄλλως. ἔαν εὐδίας οὕσης ἴδῃς τὴν Φάτνην αἰφνιδίως γενομένην ἀφανῆ, τοὺς δὲ ὄνους ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν φαινομένους λαμπροὺς, μέγαν χειμῶνα προσδόκα. ἔαν δὲ μὴ μόνον ἀφανῆς γένηται ἡ Φάτνη, ἀλλὰ μελαίνεται ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ κατεστήρικται, οἱ ὄνοι δὲ τότε καὶ αὐτοὶ ἀμαυροὶ φαίνονται, ὄμβρον προσδοκᾶν. ἂν τοίνυν ἐξαίφνης ἀφανῆς μὲν ἡ Φάτνη γενῇ, οἱ δ' ἀστέρες ἐγγυτέρω ἀλλήλων φανῶσι, χειμῶνα ἐπομβρον δηλοῖ. εἰ δὲ μέλαινα [ἡ] τῇ φαντασίᾳ, οἱ δὲ ἀστέρες τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, ἕτερον προσημαίνει.

903, 4. εἰ δὲ μελαίνεται —: ἔαν δὲ μέλαιναν καὶ ζοφώδῃ ἔχη τὴν χροιάν ἡ Φάτνη πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, οἱ δὲ ἀστέρες ὥσιν ἐοικότες αὐτοῖς μηδὲν τι περὶ τὸ φῶς ἀμαυροῦμενοι, τότε σημειόν ἐστιν ὄμβρου ἐσομένου· τὰ γὰρ ζοφώδῃ τῶν διαστημάτων πολλάκις προεῖπεν ὅτι δηλωτικὰ ἐστὶν ὕδατος.

905. εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω: προεῖπομεν καὶ ἐν Φαινομένοις (p. 422 sq.), ὡς ἐπὶ τοῦ Θυτηρίου καὶ τοῦ Κενταύρου, ὅτε μέλλουσι πνεῖν, ἄνεμοι τοῖς πλησίον αὐτῶν παχυμερεῖς συστάσεις προανα(σ)τέλλουσι καὶ λαμπρὰ ἀποδεικνύουσιν. οὕτω καὶ νῦν, ἔαν, φησὶν, ὁ ἐκ βορείου μέρος τῆς Φάτνης ἀμαυρὸς φανῇ

1 προσδηλοῖ AAld || 2 αὐτὸν M || 3, 4 ὁ δὲ νότιος λαμπρὸς AAld || 5 νότος A | φαίνεται post ὁ ν. Ald | ὁ πρὸς βορέαν βορέαν AAld || 7 ἡ pro ἄλλως Ald || 8 γενομένην AAld || 9, 10 εἰ δὲ μὴ μόνον ἀφ. γίνεται A | μόνον om et μὲν post ἀφ. add Ald || 10 ᾧ AAld: οὐ M || 11 δὲ Ὁ. οὐκ ἀμ. Ald | τότε scripsi: ὅτε AM, om Ald | αὐτοὶ om A | φαίνονται AAld || 12 προσδόκα AAld | ὥστε εἰ μὲν ἐξ. Ald | μὲν hic om Ald || 13 γεννηθῇ A | ἐγγύτερον A Ald || 14 ἐπ' ὄμβρον A | ἦν A | μὲν ἐκείνη post μέλ. add Ald || 15 ἔχουσιν Ald || 15, 6 προσδόκα AAld || 18 Φ. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῆς Ald | γίνεται post παχ. Ald || 19 αὐτοῖς libri | μηδέ M | περὶ A Ald: παρὰ M || 21 ὡς προεῖπομεν δ. AAld || 23 βορέω AAld: βορέας M | ἐμ M || 24, 5 ὅταν μέλλωσι Ald || 25 ἄνεμοι om A | τὰς M | ἀστροῖς ante παχ. add Ald || 26 λαμπροὺς ἐπιδεικνύουσιν A, πρ. αὐτὰ δὲ λαμπρὰ ἐπιδείκνυνται. οὕτως οὖν καὶ Ald || 27 ὡς ἐκ Ald | ὁ om AAld | ἀστὴρ post Φ. add Ald

ἡρέμα πως ἀχλυνώδης ὦν, ὁ δὲ νότιος Ὅνος φαίνεται, τότε ἐπισκόπει καὶ ζῆτει πνευσόμενον τὸν νότον· τὰ γὰρ πρὸ ξαντοῦ ὁ ἄνεμος ἀναστειλάς καὶ τὸν νότιον Ὅνον φανερώτερον πεποιήκεν.

907, 8. βορέω δὲ μάλα χρή· χρή δὲ ἐπιτηρεῖν τὸν βορέαν³ πνέοντα, ὅταν ἢ τὸ ἔμπαλιν τοῦ προειρημένου, ἢ ἢ ἀχλυνόεντι μὲν τῷ νοτίῳ, φαινομένῳ δὲ τῷ βορείῳ¹.

909—12. σῆμα δὲ τοι ἀνέμοιο· ἀπὸ τῶν οὐρανίων σημείων μεταβέβηκεν εἰς τὰ ὑπέργεια, καὶ ἀπὸ πρώτης ἄρχεται θαλάσσης· ὅταν γάρ, φησὶν, εὐδίας οὔσης ἡ θάλασσα μετεωρίζεται καὶ μακροὺς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἤχους ἀποτελεῖ, ἄνεμον δὲ προσδοκᾷ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς θαλάσσης ἄκται πλεῖον τοῦ κατὰ φύσιν ἐπηχοῦσαι μέλλοντας ἀνέμους σημαίνουν. ὡσαύτως δὲ καὶ, ὅταν αἱ ἀκρώρειαι τῶν ὀρῶν βοήν ἀποτελῶσιν. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ κρατίστου τῶν ἐπὶ γῆς στοιχείων,¹⁵ λέγω δὴ τῆς θαλάσσης. ὁ δὲ νοῦς² καὶ ἐπαιρομένη τοῖς ὕδασιν ἡ θάλασσα σημειὸν σοι ἔστω ἀνέμου καὶ οἱ αἰγιαλοὶ μέγα κράζοντες, ἐκ τῶν κυμάτων δηλονότι. καὶ Ὅμηρος αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος³ (Il II 210) ῥοχθεῖ δὲ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο⁴ (Od V 402).

ἄλλως. πολλάκις εἰρήκαμεν, ὅτι σφόδρα πεφρόντικε τοῦ ἐπιδειξαι τεκμήρια πολλὰ χειμῶνος ὁ Ἄρατος προνοούμενος τῶν ἀνθρώπων· δεδωκὼς γὰρ ἐξ ἄστρον καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῆς Φάτης τεκμήρια θεῖά τε καὶ ἀληθῆ γινώσκων, ὡς οὐχὶ πάντες εἰσὶν ἐπιστήμονες τῶν οὐρανίων οὐδὲ ἀκριβεῖς καὶ⁵ πεπαιδευμένοι εἰς τὸ καταλαμβάνεσθαι τὰ ἐν οὐρανῷ τεκμήρια, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων τεκμηρίων διδασκαλίαν ποιεῖ-

¹ φαίνεται A || ³ ἀνατείλας A | καὶ om Ald || ⁴ post πεπ. A ἕως ὧδε περὶ τοῦ ἡλίου: om MAld || ⁵ δὲ om A || ^{5,6} τὸν βορέαν δὲ ἐπιτηρεῖν χρή πν. Ald || ⁶ εἰρημένου γένηται omisso ἢ ἢ Ald || ^{6,7} ἀχλυνώδους μὲν δηλαδὴ τοῦ νοτίου, λάμποντος δὲ τοῦ βορείου Ald || ⁸ σήματα δ' ἀνέμοιο M || ¹⁰ ὁπότεν Ald || ¹³ ἡχοῦσαι AAld || ¹⁵ ἀρξάμενος οὖν ἀπὸ — στοιχ. πρὸς τὸ σημαῖναι φνῆσοντας ἀνέμους τ. θ. δηλαδὴ φησὶν ἐπαιρομένη Ald || ¹⁶ post θ. A ἀνέμου σημαίνουσας τοῦ φνῆσαι || ¹⁷ ἀνέμων AAld || ¹⁸ κράζονται Ald | καὶ om M || ¹⁹ βρέμοντι libri || ²⁰ γὰρ Od codd, at δὲ etiam alii testes, cf Nauckii ed | ἐρηγῆς libri | post ἡπείροιο AAld habent p. 509, 7—14 (συμβ. — συμπ.) || ²¹ εἰρ. πολλ. Ald || ²³ οὖν (pro γὰρ) Ald | καὶ σελ. καὶ ἡλ. Ald || ²⁵ οὐχ M | οὔτε libri || ²⁶ καταλαμβάνειν Ald || ²⁷ καὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῶς καὶ μᾶλλον ἡμῖν γνωστῶν τὴν διδ. Ald

ται, ὅλον ἐκ θαλάσσης ἐκ πτηνῶν ἐκ πυρὸς ἐκ ζώων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν κατάληψιν ἡμῖν παρέχει χρησιμωτάτην.

ἄλλως. ἀνέμου δὲ σημεῖον, καὶ ὅταν ἐξαίφνης νηνεμίας ἔτι οὔσης ἀνοιδαίνῃ ἡ θάλασσα, καὶ ὅταν ἐπὶ πολὺ ἡχῶσιν οἱ αἰγιαλοί, καὶ ὅταν εὐδίας οὔσης αἱ προτενεῖς ἐπὶ πέλαγος ἄκται ἀποτελῶσιν ἥχον, καὶ ὅταν περὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων ἀκούηται ἥχος. συμβαίνει δὲ ταῦτα, διότι ἀκροσφαλῆς ἡ γεινίλασις τοῦ ἀέρος καὶ τῷ ὕδατι καὶ τῇ γῇ πρὸς ἡρεμίαν τε καὶ στάσιν. ἀρχομένου οὖν τοῦ ἀέρος ἡσυχῇ ῥεῖν σημεῖον ὁ ψόφος· καὶ γὰρ μεταβολὴ μὲν γίνεται ἀέρος, οὐδέπω μέντοι γε ἡμῖν αἰσθητή· καὶ γὰρ ἡ θάλασσα διοιδαίνουσα τοῦτο πάσχει κατ' ἔμπτησιν ἀνέμων αἵ τε ἄκται ἡχοῦσαι· ἡ γὰρ λαλιὰ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔαι τῆς τοῦ ἀέρος κινήσεως αἰσθησιν λαμβάνειν μὴ σφοδρᾶς ὑπαρχούσης, ἐν δὲ τοῖς ἐρήμοις τοῦτο συμπύπτει.

913—5. καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὁ τ' ἐρωδιός· καὶ ὅταν ὁ ἐρωδιός ἐκ θαλάσσης ἐπὶ τὴν ξηρὰν σφόδρα βοῶν ἐρχεται, γίνωσκε, ὅτι ἀνέμου κινουμένου σημεῖόν ἐστιν. ὁ δὲ ἐρωδιός τὸ ὄρνειον τῶν ἀμφιβίων ἐστὶ καὶ ποτε μὲν ἐν ξηροῖς, ποτὲ δὲ ἐν ὕδροις διάγει. πολλάκις οὖν ἐν θαλάσῃ διατρέβων αἰσθεται μέλλοντος πνεύματος κατιέναι, καὶ δεδοικώς, μήποτε αὐτὸν ἢ ἐκ τῆς θαλάσσης ζάλη καὶ τοῦ ἀνέμου τρικυμία περίσχει, τεθορυβημένος ἔξεισιν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κραυγάζων τῇ φωνῇ καὶ τῇ ἀτάκτῃ πτήσῃ τὸν φόβον ὑποσημαίνει. αἱ δὲ τῶν ζώων προσημασίαι γίνονται ἥτοι νοῦ ὀξύτητι ἢ αἰσθήσεως ταχύτητι. ἐκάτερον δὲ τούτων ἐνδεχόμενον, αἰσθῇσιν δέ, ἥτοι ψυχρότητος περιστολῇ ἢ ἀπὸ ἀναθυμιάσεως ὀσφρήσῃ. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος διὰ τὰ σκεπάσματα τοῦ ψυχους παραλλαγείς οὐκ αἰσθάνεται οὐδὲ τῇ ὀσφρήσῃ διὰ μίξιν τῶν χυμῶν ἀντιλαμβάνεται, τὰ δὲ θηρία δι' εὐαισθησίαν προφητεύοντα σημαίνει τὰ ἐσόμενα. φεύγει τοίνυν ὁ ἐρωδιός τὸν χειμῶνα καὶ τὴν θάλασσαν προαισθανόμενος.

2 ἄλλων καὶ ἐκ πάντων τὴν κατ. Ald | παρέχει τοῦ χειμῶνος: — Ald || 3—7 om AAld, cf p. 508, 20 || 12 ἡχοῦσιν Ald || 14 σφοδρᾶς Ald: σφόδρα AM || 15 ὁ τ' ἐρωδιός om M || 16 τῆς θ. Ald | κράζων Ald || 18 καὶ om Ald || 19 διάγων AAld | ἐπὶ θαλάσσης Ald || 19, 20 αἰσθάνεται S || 20 πν. μέλλ. AAld || 21 ἡ om M | ζάλη — ἀνέμον evanida A, om M || 22 τὴν om Ald || 23 καὶ om A | δηλοῖ γίνονται δὲ αἱ Ald, evanida A || 25 ἐκάτ. — ἐνδ. om Ald quae sic pergit ἡ δὲ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως διαιρεῖται· ἡ γὰρ ἀφ' ἧ ἀπὸ ψυχρότητος | αἰσθήσεως δὲ ἥτοι evanida A || 26 περιστολῆς AAld || 29 scripsi: προφητεύοντα AM, προφουοῦντα Ald || 30 τὴν θάλ. omisso καὶ ante τον Ald || 31 προαισθόμενος AAld

915. *κινυμένου κε θάλασσαν*: *κινουμένου καὶ πνεῖν μέλλοντος ἀνέμου ὑπὲρ τὴν θάλασσαν φορέοιτο καὶ κομίζοιτο ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁ ἐρωδιός.*

916, 7. *καὶ ποτε καὶ κέπφοι* —: ἀπὸ κοινοῦ τὸ *κινυμένου ἀνέμοιο* (915)· *κινουμένου ἀνέμου καὶ τότε ἐστὶ [τὸ]* ⁵ *σημεῖον.* ὁ δὲ κέπφος τὸ ὄρνεον τῶν λειποσάρχων ἐστίν· σφόδρα γὰρ αὐτὸν ἐπιλείπει ἢ σὰρξ καὶ ἐστὶν ὁστέον μόνον σχεδὸν καὶ πτερά. ἐστὶ δὲ ὅλον τὸ ὄρνεον ἰσχνόν, αἰεὶ δὲ φιληδοῦν τῷ ἀφρωῖ· τοῦτον γὰρ καὶ σιτεῖται περὶ τὰ ὕδατα ἀναστρεφόμενος, ὡς καὶ Νικανδρὸς φησὶ (Alex 170) ‘*θηρῶν ἀφροῖο νέην κλύδα* ¹⁰ *λευκαίνουσαν*’. ἐπειδὰν οὖν προαῖσθῇται ὀλίγον πνεύματος πνεῖν μέλλοντος, ἵπταται (ἐναντίον) τοῦ ἀνέμου, ἐπειδὴ, ὡς εἴπομεν (l. 6 sqq.), τὸ σῶμα σφόδρα ἰσχνόν ἔχει καὶ ψύχους ὅλως οὐ δύναται ἀντέχεσθαι, ἀλλὰ τῇ αἰσθῇσει τοῦ πνεύματος ἵπταται οὐ φεύγων τὸν ἄνεμον, ἀλλ’ αὐτοῦ τοῦ ἀνέμου ἀντιπρόσωπος, ἵνα πνέων ¹⁵ ἐκεῖνος, τοῦτου ὡς ἐπ’ αὐτὸν φερομένου, σκέπη αὐτὸν τοῖς πτεροῖς. τέχνη δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὁ κέπφος· εἰ γὰρ ἐπὶπροσθεν ἔφηνγεν ὅπισθεν ἔχων τὸν ἄνεμον, ἀναστελλομένων τῶν περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πτερῶν ἐκ τοῦ ἀνέμου κακῶς (ἂν) διετίθετο. τῶν δὲ ἀντιπρόσωπος ἵπταται, ἵνα πνέων ὁ ἄνεμος σκέπη αὐτοῦ ²⁰ τὰ πτερά καὶ οὕτως ἐνέγκῃ τὸ πνεῦμα. ὅταν οὖν ἐναντίον τῶν μελλόντων (ἀνέμων) πνεῖν οἱ κέπφοι εἰληδὰ πέτωνται (οἶον κατὰ συστροφὴν, κατὰ ἀγέλην κινῶνται), τότε πνεύσεται ὁ ἄνεμος.

εὐδιόιοι ποτέονται: εὐδινοὶ φερόμενοι, ὅταν προαί- ²⁵ σθωνται τῶν ἀνέμων, ὅτι πνεύματα ἐσται, ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνέμων ἵπτανται. φέρονται δὲ ἀντιπρόσωποι, ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες πρὸς ἄνεμον νηχόμενοι· καταστέλλει γὰρ τὸ κύμα τὴν φρίκην τῆς λεπίδος ἐκ κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

1 lemma A (qui κινουμένου), om M | κινυμένου κ. M | schol Ald sic τὸ δὲ κινουμένου κε θάλασσαν ἤγουν κινουμένου κτλ. || 4 καὶ alt om A | κέπφοιο M || 4, 5 κινυμένου ἀνέμοιο κινουμένου ἀνέμου scripsi: κινουμένου ἀνέμοιο A, κινουμένου ἀνέμου MAld || 5 τὸ om Ald || 7 ἢ om M || 8, 9 δὲ alt et καὶ om M || 9 ἀναστρεφόμενον AAld || 11 αἰσθῇται Ald | ὀλίγον M || 12 ἵπταται M | supplvi || 12—15 post ἵπτ. οὐ φεύγων τὸν ἄνεμον Ald || 12 ὡς εἴπομεν om M || 19, 22 suppl Ald || 20 ἵσταται M || 21 ἐναντίος A, -οι Ald || 22 τούτῃσι (pro οἶον) AAld || 23 κινῶνται Ald: κινούνται A, om M | ὁ om Ald || 25 εὐδιεινῶς AAld | φέρονται Ald || 26 τότε γὰρ post ἐσται add Ald || 27—29 φέρονται — ἐπερχ. om M || 29 ἐλπίδος A

ἄλλως. ὁ κέπφος ἐνάλιον ζῳόν ἐστιν, ἀφρωῖ τε χαίρων
καὶ τούτῳι τρεφόμενος. ὕθεν βάλονται τε τῷ ἀφρωῖ καὶ οὐχ
ὑποχωροῦσι τοὺς βάλοντας. εἰκότως ἄρα ἀντικρὺς τῶν πνευ-
μάτων ἵπτανται. ἢ καί, ὅπως μὴ παραφέρωνται δι' ἐλαφρό-
5 τητα κατ' οὐρὰν ἀλισκόμενοι, ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες πρὸς ἄνεμον
νηχόμενοι· καταστέλλει γὰρ τὸ κύμα τὴν φρέκην τῆς λεπίδος ἐκ
κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

918. πολλάκι δ' ἀγριάδες νῆσσαι: νήσας νῦν ἀγριά-
δας τὰς ἐν ταῖς νήσοις διατριβούσας ὄρνιθας, τὰς ἀνημέ-
10 ρους καὶ ἀγρίας, τὰς δὲ αἰθυλίας εἰναλιδίνας φησίν, ἐπειδὴ
δυνουσῶν αὐτῶν τῇ θαλάσσῃ ἐπιγίνεται τις δίνος, τουτέστι
κυκλοτερὴς τοῦ ὕδατος φορά. ταῦτα οὖν ἐπὶ τῆς χέρσου, φησίν,
ὅταν τινάσσηται τὰ πτερὰ, ἄνεμον σημαίνει· φεύγοντα γὰρ τὸν
θαλάττιον χειμῶνα τὴν ἐκ τῆς θαλάττης ὑγρότητα ἀποβαλόντα
15 ἐπὶ τὴν χέρσον παραγίνονται.

920. ἡ νεφέλη ὄρεος —: καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὄρων δὲ μηκυ-
νομένας νεφέλας πνεύματός φησιν εἶναι σημαντικὰς· καὶ γὰρ
αὗται εἰς μῆκος ἐπιιδιόασι κατὰ πύκνωσιν τοῦ ἀέρος. ἴσμεν
δέ, ὅτι συνιστάμεναι αἱ νεφέλαι ἐπὶ ταῖς τῶν ὄρων ἀκρωρείαις
20 ἀναπαύονται, ἕως ἂν ἄνεμος πνεύσας ὠθήσῃ αὐτάς. ὅταν οὖν
ἄνεμος ἄρξῃται διώκειν τὴν νεφέλην, ἐπεκτείνει ἐαυτὴν καὶ
τοῦτο τεκμήριον τίθῃσιν ἀνέμου [μηκυνομένην τὴν νεφέλην].

921. ἦ δὲ καὶ πάπποι λευκῆς —: ἡ ἄκανθα, ἡ καλου-
μένη κινάρα, ἐπειδὴν ἐξανθήσῃ, ἀλλοιοῦνται. γήραμα δὲ αὐτῆς
25 ἐστὶν ὁ καλούμενος πάππος. ἐν δὲ τοῖς παραθαλαττίοις χω-
ρίοις, ἐπειδὴν πνεύσῃ ἄνεμος, οἱ πάπποι κοῦφοι ὄντες καὶ
[εὐριπτοὶ ἦ] εὐθρυπτοὶ καὶ ὑπὸ ὀλίγου ἀνέμου ἀνατρεπόμενοι
ἐμπέπτουσι τῷ ὕδατι. καὶ ἐπιπλέοντες δηλοῖ εἶσιν ὅτι ἀνέμου
κατιόντος σημείον εἰσιν. ὁ δὲ λόγος· καὶ οἱ πάπποι, οἳ τινὲς
30 εἰσι γηράματα τῆς ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμου κωφῆς
καὶ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης.

1—7 schol om AAld, cf ad p. 510, 27 || 4, 5 διελλαφρότητα M || 8 νῆσσαι
om M | νήσας ν. M || 9 νήσοις δ. M | λέγει ante τὰς alt add Ald || 10 εἰναλιδί-
νας M | ἐπεὶ AAld || 12 οὖν om AAld || 14 θαλάσσης A | ἀποβάλλουσαι AM, -ιν
Ald || 15 παραγινόμενα Ald || 17 φησι post εἶναι AAld || 19 αἱ om AAld || 20 ὅτε
M || 21 ὁ ἄν. M | ἄρξεται M | διώκων Bekker | -ειν Ald | αὐτὴν AAld || 22 μη-
κύνοντος Ald | seclusi || 23 λευκῆς om M || 24 αὐριούται Ald | γήραμα M,
cf l. 30: -ος AAld || 27 εὐριπτοὶ ἢ εὐθρυπτοὶ καὶ A, εὐριπτοὶ ἢ θρυπτοὶ
Ald, εὐθρυπτοὶ solum M | ἀπὸ M || 30 τῆς om Ald

ἄλλως. τῇ πρασιότητι τοῦ ἀνέμου κινήσει σημαίνει μὲν
ταραχὴν φησιν, ἀνεπαισθήτον δέ, τοὺς δὲ πάππους διὰ τὴν
κουφότητα εὐχερῶς κινεῖν.

922. κωφῆς ἀλός: τῆς ἔτι ἀνεπαισθήτου. καὶ Ὅμηρος
(II XIV 16)· 'ὅτε πορφύρη πέλαγος —' κύματι κωφῶι τὸ
κωφὰ καὶ προηρημοῦντα ἔχον τὰ κύματα.

923. τὰ μὲν πάρος ἄλλα δ' ὁπίσσω: ὅταν πολλὰ γι-
γάματα τῆς ἀκάνθης εἰς τὸ ἄκρον ὕδωρ πλήει, τότε ἄνεμον
δηλοῖ, τὰ μὲν καταπесόντα εἰς τὸ ὕδωρ, ἄλλα δὲ ὕστερον κατα-
φερόμενα, ὁπότε εἰσὶ πολλοὶ πάπποι. πάππος δὲ ἐστὶν ὑμὴν 10
κελυφανώδης.

924—9. καὶ θέρεος βρονταί τε —: παρὰ τοῖς Αἰγυπ-
τίοις κεκριμένοι εἰσὶν (αἱ) ὥραι τοῦ ἔτους, καὶ ὁ χειμῶν ἔχει τὰ
προσήκοντα, οἷον ἀστραπαὺς καὶ βροντάς, καὶ θέρος ὁμοίως, ἐν δὲ
τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτά ἐστι καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις ἐν 15
καιρῶι θέρους βρονταί καὶ ἀστραπαὶ γίνονται καὶ ὑετός. τοῦτο
οὖν φησιν· καὶ θέρους δέ, ὅθεν αἱ βρονταί καὶ ἀστραπαὶ γί-
νονται, καὶ ἢ ἐκ νοτίων ἢ ἐκ βορείων ἢ ὅθενδήποτε, ἐκ τούτου
τοῦ μέρους σκόπει ἐσόμενον ἄνεμον.

ἄλλως. ἐν θερινῶι, φησί, καταστήματι ἄερος, ὅθεν βρον- 20
ταί τε καὶ ἀστραπαὶ γίνονται κατὰ τὸ κλίμα τοῦ κόσμου, ἐκεῖθεν
γενησόμενον προσδόκα ὑετόν.

πόθεν βρονταί καὶ ἀστραπαί. ἄλλως: τὴν βροντὴν
φησι κατὰ ῥῆξιν γίνεσθαι τῶν νεφῶν, τὴν δὲ ἀστραπὴν κατὰ
παράτριψιν τῶν ῥηγνυμένων νεφῶν. τούτων οὖν, φησί, θέ- 25
ρους γινομένων ἄνεμον ἵσθι πνευσόμενον ἐντεῦθεν, ὅθεν γίνον-
ται· ἢ γὰρ τοῦ θέρους ἔκκαυσις ἐκκαίουσα τὸν παχὺν ἀέρα τὴν
μὲν εἰς ὕδωρ οὐ ποιεῖ μεταβολήν, λεπτύνουσα δὲ αὐτὸν ἀραιοῖ
καὶ εἰς ἄνεμον διαλύει.

926. καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν —: ὁ αἰθὴρ σφόδρα ἐστὶ 30
διάπυρος, ὅθεν καὶ ὠνόμασται παρὰ τὸ αἶθω. ἐστὶ δὲ [ὑπὸ

1—3 schol om AAld || 4 τὸ οὖν ante lemma add Ald | ἔτι om Ald ||
5 post κωφῶι Ald τῶι ἡρεμοῦντι δηλαδή: — | τὸ scripsi: τὰ M, τὰ δὲ A ||
6 ἔχον τὰ scripsi: ἔχοντα AM; cf Ald || 8 πλέωσι Ald | τότε om M ||
9 καταπίπτοντα Ald | ὕστερα οὐ κατ. A || 10 ὁπότε — πάπποι om Ald ||
13 αἱ ὥραι Ald || 15 ἄκριτά εἰσι καὶ ἀόριστα Ald | εἰσι etiam A || 17 καὶ
θέρους AAld: ἐς M | φησὶν post δὲ iterum M || 20—22 schol M: om AAld ||
23 lemma om AAld || 23, 4 βρ. μὲν οὖν φασι Ald || 24 κατὰ om M || 25 περὶ-
τριψιν AAld || 26 ἐκεῖθεν AAld || 31 δὲ ὅτε καὶ ὑπὸ Ald

τοῦ ἡλλίου] καὶ ὅτε ξηρὰς ἀναθυμιάσεις δέχεται ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ξηρὸς ὢν καὶ αὐτὸς καὶ πυρῶδης πυκνούμενος ἀποπέμπει τινὰς ὥσπερ σπινθήρας, ἃς ὑπονοοῦμεν ἀστέρων εἶναι διαδρομάς. οὐκ εἰσὶ δέ· οὐ γὰρ ἀστέρες κινούνται, ἀλλὰ στιλβηδόνες
 5 πυρῶδεις ἀποβάλλει ὁ αἰθήρ. διὸ καὶ ὀλίγον δραμοῦσαι παύονται, ὡς καὶ οἱ σπινθήρες, ὥστε τοῦ αἰθέρος ἐστὶ πύκνωσις τὸ τοιοῦτον. § δεδέχθαι [ἐν] ἐκείνοις αὐτοῖς καὶ ἐν νυκτὶ [δέ], ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀστέρες οἱ τὰς ἐκδρομάς ποιοῦντες ἐν τῷ αἰθέρι (926—8). ὅταν τόπων μεταβάσεις ποιῶνται ἀστέρες (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
 10 αἰσσωσι ταραφέα 926, 7), ὅπισθεν δὲ αὐτῶν οἱ ὀλκοὶ λαμπροὶ φαίνονται, προσδοκᾷ δὲ αὐτοῖς τοῖς ἀστράσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένου τοῦ πνεύματος, ὅλον, ἐὰν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια τὰς ὁρμὰς ποιῶνται, βορέας πνεύσεται, ἐὰν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια, νότος κατὰ τὴν τῶν ἀστρων φορὰν.

15 927. ῥυμοὶ ὑπολευκαίνονται: ὀλκοί, εἰς μῆκος τοῦ πυρὸς ἐκτάσεις. § ὑπολευκαίνονται λευκανθίζονται. ἀστέρας (λέγει) τοὺς συρμόν ἐπισπωμένους.

ὁ διά(ι)ττων ἀστήρ μὲν οὐκ ἐστὶ, παρατρίψεως δὲ ἄερος γένεσις πυρὸς φερομένου. σημεῖον δὲ ἐστὶ πνεύματος. καὶ ἡ
 20 ἀστραπὴ δὲ καὶ ἡ βροντὴ γίνεται ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ἐκθλίψεως, ἡ δὲ ἐκθλιψις ἐκ τοῦ πλησίον πνεύματος γίνεται. καὶ οἱ διαίττοντες ἀστέρες ὅθεν οὖν ἐκπηδῶσιν, ἐκείθεν τὸ πνεῦμα δεῖ προσδοκᾷ (ὡθεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκείθεν). ὅθεν καὶ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν λευκότης φαίνεται· ἐξωθουμένων γὰρ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῶν
 25 ἀστέρων καὶ πιπτόντων ὀλίγον ἐκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἄερα

2 καὶ primum om M | καὶ αὐτὸς om AAld || 3 ταύτας ante ἃς add M | οὐς δὴ ὁ. Ald || 3, 4 διαδρομάς Ald: δρομάς AM || 4 οὐκ εἰσὶ δέ add Ald: om AM | οὐδὲ γὰρ M | οἱ ἄ. Ald || 4, 5 στιλβηδόνες π. εἰσίν, ἃς ὡς ἔφην ἀποπέμπει ὁ αἰθήρ Ald || 5 ἀποπέμπει AAld || 6 ὡς καὶ οἱ evanidum A | ὥσπερ Ald || 7 τοιοῦτο Ald | δεδ. — αὐτοῖς om Ald; seclusi | ἐν A: om M | τ. ἐν νυκτὶ οὖν φησὶν, ὅταν Ald | ? || 9 οἱ ἄ. Ald || 11 φαίνονται M: φαίνονται AAld || 12 τοῦ om Ald | ἐὰν ἀπὸ τῶν βορείων τὰς Ald | ὡς om A || 13 δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων Ald || 14 κίνησιν Ald || 15 ὑπολ. om Ald | δὲ ἡγουν ὀλκοί Ald || 16 λευκανθίζονται AAld: -ας M || 17 supplevi | συριγμόν ἢ συρμόν ἐπισπομένους A || 16—9 ὁ λ. τουτέστιν οἱ ἀστέρες ἐπισπῶνται συριγμόν ἢ συρμόν λευκόν. λέγει δὲ τοὺς διαίττοντας, οἱ ἀστέρες μὲν οὐκ εἰσὶ, γένεσις δὲ πυρὸς φερομένου ἐκ παρατρίψεως ἀστέρων Ald || 19 εἰσι Ald || 19, 20 ὥσπερ καὶ ἡ ἄ. καὶ Ald || 20 καὶ ἡ βρ. om M | παρατρίψεως Ald || 21 καὶ ἡ ἐκθλιψις ἐκαστον σημεῖον τοῦ πλ. γίν. πν. Ald || 22 οὖν post διαίττ. Ald, om M | δεῖ τὸ πν. AAld || 23 αὐτοῖς M || 24 τῆς om Ald | τῶν om AAld || 25—p. 513, 1 ἄερα, τὸ πνεῦμα, ὅθεν ἂν μέλλῃ πνεύσειν, κινεῖ ἐκείθεν αὐτά, καὶ ἡ πορεία, καθ' ἣν χωροῦσι, λευκαίνεται Ald

αὕτη ἡ πορεία λευκαίνεται κατὰ φύσιν ποιούντος τοῦτο τοῦ
 ἄερος καὶ μένει ἐπ' ὀλίγον, ἄχρις ἂν πάλιν εἰς τὸν αἰθέρα
 ἀνελθούσα ἢ ἐκλαμψις σβεσθῇ ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ αἰ-
 θέρος.

929. ἦν δέ κε π' ἄλλοι — : ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι ἀστέρες ἐναν- 5
 τλον τῶν προειρημένων ὁρμῶσι, καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τὸ
 τηνικαῦτα φυλάσσουσιν περὶ παντοίων ἀνέμων πνευσσομένων, οἵτι-
 νες ἅμα πνέοντες ἄτακτοι καὶ ἀδιόριστοι εἰσι καὶ πνέουσιν ἅμα
 ἐντεῦθεν κάκεισε, ὥστε μὴ διακρίνεσθαι. τὸ δὲ ἄλλοι — ἐξ
 ἄλλων μερῶν (929 sq.), τουτέστιν ἐκ παντὸς μέρους τοῦ κόσ- 10
 μου, ἀπὸ ἀνατολῆς δύσεως ἄρκτου μεσημβρίας.

932. ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι: καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ
 τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ σημειώσει, συγκεχυμένους ἀνέμους αἰεὶ
 προσδοκᾶν.

ἄλλως. τουτέστιν· οὐδ' οἱ ἄνδρες τεκμήριον (ἂν) δυνηθῇεν 15
 σχεῖν ἐπὶ τῇ τούτων συγχύσει καὶ ἀκρισίαι.

933—7. αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὐροιο — : ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ εὐρου
 ἀστράπτει καὶ ἐκ τοῦ νότου, πῆι δὲ καὶ ἐκ ζεφύρου καὶ βορέου,
 τότε ἐν πελάγει ναύτης τις ὢν φοβεῖται, μὴ ποτε ὁ καιρὸς
 αὐτὸν ἐκβάλλῃ τῷ τε ἐκ τοῦ πελάγους ὕδατι καὶ τῷ ἐκ τοῦ 20
 Διός· αἱ γὰρ ἀστραπαὶ αὗται ἐπὶ ἐσομένου σφόδρα πολλοῦ
 ὕετοῦ φαίνονται.

ἄλλως. ἡ πανταχόθεν ἀστραπή διεξοδὸν οὐ δίδωσι τῇ
 πυκνότητι τοῦ ἄερος. καὶ διὰ τοῦτο χειμέριον τὸ σημεῖον μενού-
 σης τῆς συστάσεως. 25

936. μὴ μιν τῇ μὲν ἔχοι πέλαγος — : ἄπορον ἐνταῦθα
 φήσαντι τῷ ποιητῇ, μὴ αὐτὸν τότε ἔχοι τὸ πέλαγος, καὶ
 εἵασεν ἀτελεῖ τὸν λόγον. τοῦτο οὖν ἐστὶ 'μηδὲ τὸ πέλαγος μηδ'

1, 2 φύσιν τοῦτο ἀστέρων ποιούντων μένει τε ἐπ' Ald | 2 ἀστέρος A |
 3 ἀνελθόντων Ald | 5 εἰ A Ald | 5, 6 ἐναντίοι A Ald | 7 περὶ et πνευσσομέ-
 νων om Ald | 8 ἀναπνέοντες Ald | 9 ἐνθεν κάκειθεν A Ald | 10 μερῶν
 A Ald | 11 ἀπ' om M | καὶ μεσ. Ald | 12 τὸ δὲ ante ἐπ' Ald | ἵτοι pro καὶ
 Ald | 14 προσδόκα Ald | 15, 6 schol om M | 17 ἦ (pro lemmate) Ald | 18 ἐκ
 prius om A | νότου πάλιν δὲ Ald | καὶ om A Ald | τοῦ ζ. καὶ τοῦ β. Ald | 20 ἐκ-
 βάλλῃ M | τοῦ prius om M | τοῦ pro τῷ A | ἐκ om M | 21 πολὺ Ald |
 22 φαίνονται M: γίνονται ἢ (om Ald) φαίνονται A Ald | 23 φ. γὰρ πανταχ.
 scholiis coniunctis Ald, omisso et γὰρ et lemmate A | ἀστραπαὶ et διδόντος
 Ald | 24 χειμ. διὰ τ. Ald | 26—p. 515, 4 om M | 26 ἔχει Ald | 27 φήσαντι
 τῷ ποιητῇ A: φησιν εἰπὼν Ald | 27 ἔχει libri | 27, 8 καὶ om et γὰρ post
 εἵασε add Ald | 28 π. μηδὲ Ald

ὁ τοῦ Διὸς ὄμβρος, ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ· εἰπὼν γὰρ τῇ δ' ἐκ Διὸς εἶασε τὸ λοιπόν. σὺ δὲ νόει μὴ πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ὄμβρον· τῷ γὰρ οὐρανῷ οὐ πέλαγος, ἀλλ' ὄμβρος παρέπεται.

5 938, 9. πολλάκι δ' ἐρχομένων νετῶν —: πολλάκις δὲ γινομένων νετῶν προπάροισεν καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὸν νετὸν φαίνεται νέφη ὅποια πόκοι ἐρίων, ἵνα λέγηι νέφη τὰ μὴ πάνν ζοφώδη (ἐκεῖνα γὰρ ἤδη ἐλθόντος νετοῦ ἐστιν), ἀλλὰ μᾶλλον ὀλίγου λευκά καὶ μὴ πάνν συνεστραμμένα, οἷά ἐστι καὶ τὰ ἔρια. καὶ δηλο-
10 νότι προιόντος τοῦ καιροῦ ὡς ἐπὶ ζοφωδέστερον χωροῦσι, κατ' ὀλίγον τοῦ ὠθοῦντος πνεύματος αὐξομένου.

ἄλλως. τὰ ὑγρά νέφη σημεῖα νετοῦ πόκοις καλῶς ὅμοια· σχεδὸν γὰρ σπόγγοις ἔοικεν ἀβρόχοις.

940. ἡ διδύμη ἔζωσε —: καὶ τὴν διδύμην Ἰριν ἀκριβέ-
15 στατον ὄμβρου σημεῖον ἡμῖν δίδωσιν· ἀπὸ γὰρ ὀλῆγης τοῦ ἀέρος συγχύσεως μίαν Ἰριν συμβαίνει γίνεσθαι. ὅταν δὲ πολὺ τὸ πύκνωμα ἢ τῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς πρώτον γενομένης Ἰριδος ἄλλη γίνεται ὁμοία περιγραφῇ, ὄμβρον πολὺν σημαίνουσα.

ἄλλως. διδύμη: ἡ διττή· οὕτω γὰρ αὐτῆς ἐστιν ἡ κατά-
20 στασις τῆς χροιάς.

μέγαν οὐρανὸν Ἰρις: οὐ γὰρ μονόχρως ἐστὶν ἡ Ἰρις, συνίσταται δὲ ἐξ ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος· ἐμπέ-
πτουσα γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἐκ τῆς παχύτητος οὐ δικνεῖ-
σθαι δυναμένη ἐπὶ πολὺ ἀπλοῦται καὶ ἀποτελεῖ τὴν ζώνην
25 ταύτην, ἣτις ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος καὶ τὸ ποικίλον ἔχει.

ἄλλως. τὴν Ἰριν Ἀναξιμένης (Diels DG p. 231) φησὶ γί-
νεσθαι, ἥνικα ἂν ἐπιπέσωσιν αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ εἰς παχὺν καὶ
πυκνὸν τὸν ἀέρα. ὅθεν τὸ μὲν πρότερον αὐτοῦ τοῦ ἡλίου φοι-

9 Posidonio
cf Diels I c

5, 6 post lemma Ald πολλάκις δὲ γινομένων νετῶν προπάροισεν καὶ
πρὶν || 8 ἐλθόντος ἤδη AAld | εἰσὶν AAld | ὀλίγω AM, -ον Ald || 12 ἡ ὅτι pro
ἄλλως Ald || 12, 3 post σημ. Ald ἐστὶν νετοῦ ἃ δὴ πόκοις παρείκασε σχ. ||
12 ὅμοια om A || 14 ἔζωσε om Ald || 15 ὄμβρων AAld | τῆς pro τοῦ
Ald || 17 πρώτης AAld | Ἰριδος AAld: Ἰσως M || 18 τῇ suppl Ald || 18, 9 post
σημ. διδύμη γὰρ ἡ διττή scholiis coniunctis AAld || 19, 20 σύστασις A
Ald || 21 lemma om et scholia coniunxit M | μονόχρως A | ἡ δὲ Ἰρις οὐ
μονόχρως ἐστὶν· συνίσταται γὰρ Ald || 23 οὐ om AAld || 24 μὴ δυν. AAld ||
25, 6 καὶ παχ. τοῦ ἀέρος om M || 26, 7 post ἔχει Ald scholiis coniunctis Ἀν.
δὲ τὴν Ἰριν || 27, 8 φησιν γενέσθαι Ald || 29 τὸν om Ald | αὐτῆς M

νικοῦν φαίνεται διακαίόμενον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων, τὸ δὲ μέλαν κατακρατούμενον ὑπὸ τῆς ὑγρότητος. καὶ νυχτὸς δέ φησι γίνεσθαι τὴν ἱριν ἀπὸ τῆς σελήνης, ἀλλ' οὐ πολλάκις διὰ τὸ μὴ πανσέληνον εἶναι διὰ παντὸς καὶ ἀσθενέστερον αὐτὴν φῶς ἔχειν τοῦ ἡλίου.

Plut. Plac. III 5
(p. 874 D.)

ἄλλως. Μητροδόωρος (Diels p. 231) τὴν ἱριν αἰτιολογῶν φησιν· ὅταν ἐξ ἀντίας τῷ ἡλίῳ συνσταθῇ νέφος πεπυκνωμένον, τηνικαῦτα ἐμπιπτούσης τῆς αἰγῆς τὸ μὲν νέφος φαίνεται κυανοῦν διὰ τὴν κρᾶσιν, τὸ δὲ περιφαινόμενον τῇ αὐγῇ φοινικοῦν, τὸ δὲ ὃν κάτω λευκόν. τοῦτο εἶναι ἔθεσαν ἡλιακὸν φέγγος'.

ἄλλως. Ἀριστοτέλης (Meteor III 4 p. 373) κατοπτρικὴν ἐποιήσατο ἔμφασιν· πέφυκε γὰρ τοῦτο πάσχειν τὴν ὄψιν προσπιπτουσάν τοις λείοις σώμασι καὶ ἀνακλωμένην καὶ κατακλωμένην. τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐπὰν τοίνυν ἀντικρὺς τοῦ ἡλίου νέφος συστήῃ συνεστὸς κατὰ θανίδα, ἐγγί-
νεσθαι τὴν ὄψιν καθ' ἐκάστην θανίδα καὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνάκλασιν ἴσχειν, δόξαν δ' ἐμποιεῖν τοῦ συνεχεῖς εἶναι τὰς ἐμφάσεις καὶ ὁποσηγοῦν ἐχούσας διάστασιν διὰ τὸ ἀφ' ἡμῶν ἐπ' ἐκείνους τοὺς τόπους διάστημα.

941. ἢ καὶ πού τις ἄλῳα — οἱ λαμπροὶ τῶν ἀστέρων ὡς πῦρ εἰσι καὶ ἀμαρυγὰς ἔχουσι καὶ παρέχουσιν, ὥσπερ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος καὶ αὐτοὶ ἄλῳας ἔξωθεν ἑαυτῶν ἔχουσιν. δῆλον οὖν, ὅτι ἡ μέλαινα ἄλῳς ὕδατός ἐστι ποιητικὴ καὶ σημαντικὴ.

942. πολλάκι λιμναῖαι — ὅτε γὰρ αἰσθεται χειμῶνος ἔσομένου τὰ ὄρνεα τὰ φιληδοῦντα τοῖς ὕδασι, ἐπειδὴ μετ' οὐ πολὺ ἔσται χειμῶν καὶ μέλλουσιν ἀφίστασθαι τῶν ὑδάτων, πρὶν ἐλθεῖν τὸν χειμῶνα ἀπολαίουςι τῶν ὑδάτων, ὡς μελλόντων αὐτῶν ἀποσχοινίζεσθαι, ἥτοι ἀποχωρίζεσθαι.

2 κρατούμενον AAld | δὲ om Ald || 6 ἄλλως om et δὲ post M. add Ald || 7 ἀντίας scripsi: αἰτίας AM, ἐναντίας Ald | συνσταθῇ corr Diels: ἐνσταθῇ libri || 8 ἐν AM, om Ald | φαίνεται om AAld | κυανὸν AM || 8,9 γίνε-
ται post κρ. Ald || 10 φῶς Ald || 11 κατοπτικὴν MAld || 12 πάσχειν corr Diels: ἄσσειν libri || 13 καὶ prius om M | κατακλ. καὶ ἀνακλ. AAld || 14 γὰρ pro δὲ A || 15 ἀντικρὺ AAld | συστή et συνεστὸς libri || 18 scripsi: καὶ τὸ πό-
σην AM, καὶν ὁπόσην Ald | ἔχῳσι Ald || 21 μαρμαρυγὰς Ald | ὅπερ A || 23 αὐτῶν AAld || 25,6 ὅταν γ. αἰσθεται ἐσ. χ. AAld || 28 πρὶν — ὑδάτων om M || 28,9 μέλλοντα αὐτῶν ἀφίστασθαι ἢ ἀποσχ. καὶ ἀποχωρ. Ald | ἥτοι ἀποχ. A: om M

943. ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν: τουτέστιν ἐγκαθιεῖσαι ἐαυ-
τὰς τοῖς ὕδασι.

944, 5. ἡ λίμνην περιδῆθ' —: ἐὰν δὲ περὶ λίμνην χελι-
δόνες συνεχῶς ὀρμῶσιν ἐν τῷ ἵπτασθαι τύπτουσαι τὴν γα-
5 στέρα θαμινῶς τῷ ὕδατι, χειμῶν ἔσται τότε.

945. εἰλυμένον δὲ ὕδωρ: τὸ ἤδη ἐκ τοῦ ἀνέμου συστραφέν
καὶ ἀρξάμενον κινεῖσθαι.

946. ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν —: ὁ ὕδρος
οὗτος εἰδός ἐστιν ὄφως, ὃς τοὺς βατράχους σιτεῖται, ὡς ἔχομεν
10 παρὰ τῷ Νικάνδρῳ (Ther 416). διὰ τοῦτο ὕδροις ὄνειαρ τὸ
τῶν βατράχων γένος· αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται. ὁ δὲ λόγος· ἔσται,
φησί, τεκμήρια χειμῶνος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν
κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οἵτινές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ. παρ'
Αἰγυπτίοις δὲ ἐν τῷ θέρει μεῖζον κραυγάζουσι προσδοκίαι
15 τῶν Νειλώων ὑδάτων, οἷς φιληδοῦσι καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν.

ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν —: σημεῖον χειμῶνος
βατράχων φωναί· προαισθάνονται μὲν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὕδα-
τος μεταλλασσομένου εἰς ψυχρότητα. χαίροντες δὲ πάνυ βοῶ-
σιν· εἰσὶ γὰρ καὶ φίλυδροι, καὶ μάλιστα, ὅτε τὸ ὄμβριον ὕδωρ
20 γλυκύτερον ὢν τοῦ πηγαίου εὐφραίνει αὐτοὺς καὶ πλεον ζωογο-
νεῖν ποιεῖ, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὄμβρινον θάλλουσιν.
καὶ ἡ ὀλολυγὼν δὲ ὁμοίως ἐπὶ τούτῳ χαίρει καὶ κράζει ἅμα
ἡμέραι. ἔστι δὲ ζῶιον λιμναῖον φιλόψυχρον.

γυρίνων: γυρίνοι λέγονται οἱ ἀδιάπλαστοι βάτραχοι, τουτ-
25 ἔστι τὰ γεννήματα τῶν βατράχων· καὶ ἀδιάπλαστα γὰρ τίκτον-
ται καὶ ἄποδα, ὡς ἐπὶ τῆς ἄρκτου.

948. ἡ τρύζηι ὀρεθρινὸν —: ἡ ὀλολυγὼν ὄρνεόν ἐστι

1 τὸ δὲ lemmati praescrispsit et ἡγουν postposuit Ald | ὑδάτεσσιν om
M | ἐγκαθίσει A, -εῖσαι MAld || 4 ἐν τῷ ἵπτασθαι om M || 4, 5 τῇ γαστέρι
τίπτουσαι τὸ λιμναῖον ὕδωρ τότε ἔ. χ. Ald | γαστέρα τὸ λιμναῖον ὕδωρ
τότε ἔ. χ. A || 6 ἥδη alt AAld: om M || 8—15 om M || 10 τῷ om Ald | νι-
κάνδρον AAld || 16 ἄλλως omissis poetae verbis pro lemmate A, lemma om
et δὲ post σημ. add Ald || 17 αἱ φ. τῶν β. ἐπειδὴ πρ. μὲν ἀπ' Ald || 19 β. ὁμοῦ
et μὲν γ. post εἰσι Ald | φιλόδροι libri | καὶ alt om AAld | δὲ φιλοῦσι post
μάλ. add Ald | ὅτι AM, om Ald | ὕδωρ om Ald || 20 γλ. γὰρ ἐστι τοῦ π. διὸ
εὐφρ. Ald | ὧν A || 22, 3 M: om A; Ald sic οἱ δὲ φασιν, ὅτι καὶ ὀλολυγῶν
ὁμοίως ἐπὶ τοῖς ὕδασι χαίρων κράζει ἡμερῶι ζῶιον οὐσα λιμναῖον καὶ φιλό-
ψυχρον. ἔστιν οὖν ἰπόμεγες ἀδιάρθρωτον; cf p. 518, 5 || 22 τούτοις A | ἅμα
om A || 24 γυρίνοι δὲ sine lemmate Ald || 25 καὶ om AAld | γὰρ om A || 26
de ἐπὶ cf p. 520, 14 || 27 τρύζη AM: -ει Ald | ὀρεθρινόν om Ald

κατὰ τὴν τρυγὸνα τῇ ἐρημίαι φιληδοῦν. ἐν ἐρήμοις τοίνυν οὔσα καὶ ἐμψυκτικοῖς τόποις ἀντιλαμβάνεται τοῦ κρύους καὶ τρυζει τὰ προσόρθρια. ἄλλοι δὲ ζῶιον ἔνδρον ὅμοιον γῆς ἐντέρωι, πολὺ μέντοι γε ἰσχνότερον.

ἄλλως. ὁλολυγὼν δὲ ζῶιόν ἐστι λιμναῖον ὑπόμηκες ἀδιάρ- 5
θρωτον.

Ἀριστοτέλης (Hist anim 9 p. 536 a 11 B.) τοῦτο οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄρρενος βατράχου φωνὴν πρὸς συνουσίαν ὁργῶσαν ἐπὶ τὴν θήλειαν.

949, 50. ἡ που καὶ λακέρυζα — ὑπέτυψεν: ἀντὶ τοῦ 10
ὑπῆλθεν. λέγει δὲ τὴν χερσαίαν κορώνην· εἰσι γὰρ καὶ θαλάτ-
ται καθ' Ὅμηρον (Od V 66. 7) 'τανύγλωσσοί τε κορώναι εἰνάλιναι,
τῆισίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν'. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ἡ κορώνη ἡ
χερσαία ἐν αἰγιαλοῖς προῆλθε καὶ παρὰ τῇ θαλάσσει ὥφθη
ἀρχομένου χειμῶνος· φιληδεῖ γὰρ τοῖς ὕδασι. 15

951, 2. ἡ που καὶ ποταμοῖο —: καὶ ἡ κορώνη καὶ ὁ
κόραξ (τοῦ γὰρ αὐτοῦ γένους εἰσι) σφόδρα κατὰξηρον ἔχουσι τὸ
σῶμα· τοῖς γὰρ ὑγραίνουσι σφόδρα φιληδοῦσιν. ὅτε οὖν ἀρχῆς
χειμῶνος ἐπαίσθονται καὶ ὑγραίνει αὐτῶν τὰ περιέχοντα σώ- 20
ματα, τότε καὶ ἐπινέχονται τοῖς ὕδασι σφόδρα χαίρουσαι αἰ-
τοῖς· ἄνευ γὰρ χειμῶνος οὐ τοσοῦτον ὕδωρ ποτάμιον ἢ θαλάσ-
σιον αὐτὰς ὀνίνησιν, εἰ μὴ καὶ τὸ περιέχον ὑγρὸν ὑπάρχει. ὁ
δὲ λόγος· πολλάκις δὲ καὶ ἐν ποταμῶι ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ἄκρων
τῶν ὤμων ἐβάπτισεν ἐαυτήν, ἔσθ' ὅτε καὶ [ῆ] πᾶσα νήχεται.

953. ἡ πολλὴ στρέφεται —: ἡ πολλάκις ἀναστρέ- 25
φεται ἐν ποταμοῖς ὕδασι ἢ θαλαττίοις παχελαί τῇ φωνῇ
κρώζουσα. τὸ δὲ τοιαύτην ἀφιέναι τὴν φωνὴν δηλοῖ τὴν ἐκ
παντὸς σώματος ἐκ διαθέσεως κρώζουσαν ὡς ἐπὶ τοῖς γινο-
μένοις καθ' ἡδονὴν ὕδασι.

ἄλλως. ὅσαι τῶν ὀρνέθων βρέχουσαι ἐαυτὰς τῶι ὕδατι 30

1 κατὰ Ald: ἐπὶ AM | scripsi: ἐρημίαι M, ἐρήμω AAld || 2 ὑποψύχο
A, ὑποψύχοις Ald || 3 ἔνδρον post ἐντέρωι A || 4 γε om A || 5 δὲ om M ||
7 δὲ ταῦτα Ald || 8 post φ. Ald σημείον εἶναι φησιν add Ald | ὁργῶντα A,
-ος Ald || 12, 3 εἰνάλιναι — μέμηλεν om AAld || 14 προσῆλθε AAld || 17, 8 τὸ
σῶμα ἔχοντες omisso ἔχουσι et γὰρ AAld || 18, 9 ὅταν — ἐπαίσθονται —
ὑγραίνῃ Ald || 19 ὑγραίνειν A || 20 σφόδρα γὰρ χαίρουσιν AAld || 21 τὸ ὅ.
τὸ π. ἢ τὸ θ. Ald || 22 καὶ μὴ A || 23 δὲ alt om AAld || 24 αὐτὴν AAld |
ἢ om AAld || 25, 6 π. ἐὰν -ῆται libri || 26 θαλασσίους AAld || 27 τῷ δὲ A | τὴν
prius om AAld || 28 κρώζουσα A | ὡς om A || 28, 9 διαθ. κραυγὴν ἐπὶ τ. γιγνο-
μένοις Ald || 30 ἄλλως bis scriptum M

προσημαίνουσιν ὑετούς, ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους διὰ τὸν μέλλοντα ὄμβρον, καθάπερ τὰ ἀπουροῦντα τῶν ὑποζυγίων ἐν ταῖς διαβάσεσι τῶν ποταμῶν. λιμναῖαι μὲν οὖν ὄρνιθες νῆσσαι χῆνες ἐρωδιοί, ἐνάλιαι δὲ αἰθυαί. γυρῖνοι οἱ ἀδιάπλαστοι
 5 βάτραχοι καὶ ἄποδες. κεκράγασι δ' οἱ βάτραχοι χαίροντες τῷ ὑγρῷ. τὴν δ' ὀλολυγὸνα φασὶν εἶναι ζῶιον ἀπλοῦν λιμναῖον ἰσχνόν. § ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (cf p. 518, 7) τὴν τοῦ ἄρρενος φωνὴν ὀργῶσαν ἐπὶ τὴν θήλειαν. § βάπτει δ' ἑαυτὴν ἡ κορώνη ψυχὸς ζητοῦσα, ἥτοι ψυχομένου τοῦ ἔξω ἀέρος καὶ εἰς τὸ βάθος περιω-
 10 θουμένης τῆς θερμότητος τοῖς ζώοις ἢ καὶ διὰ τὴν ἔξω θερμότητα· ὡς γὰρ ἐπὶ πληθὺς πρὸ τῶν ὑετῶν θερμότερος αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁ περιγίειος ἀήρ, ἐκθλιβομένου τοῦ πυρώδους ἐκ τῆς ψυχομένης νεφέλης καὶ εἰς ὕδωρ μεταβαλλούσης καὶ εἰς τὸν περιγίειον χωροῦντος τόπον.

15 ἄλλως. ἡ πολλὰ χαίρουσα σκιρτᾷ· φιλεῖ γὰρ τὰ ψυχρὰ διὰ τὸ φλέγεσθαι· ἔστι γὰρ ἡ κορώνη φυσικῶς θερμή.

954, 5. καὶ βόες ἡδη τοι —: οἱ βόες ἰρραιωμένους καὶ διαχάσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτῆρας αἰσθητικώτεροι μᾶλλον εἰσιν. καὶ πᾶν μὲν τετράποδον τῶν ἀνθρώπων αἰσθητικώτερόν
 20 ἔστιν, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βοῦς διὰ τὴν τῶν μυκτῆρων ἀραιώσιν. ὅταν τοίνυν ἀναθυμιάσεων τινων ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθῆται ἀφορῶν ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὀσφρᾶται τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, πρὶν γενέσθαι τὸν ὄμβρον, καὶ δηλοῖ ἐκ τῆς ὀσφρή-
 25 σως, ὡς ἔσται χειμῶν. διὸ καὶ εὐρύτεροι οἱ μυκτῆρες γεγόνότες παχυνομένου τοῦ ἀέρος καὶ οὐκ εὐμαρῶς ἔλκομένου βιαιότερον τὸν ἄνωθεν ἔλκουσιν ἀέρα μᾶλλον ἐψυγμένον. ἡ καὶ τοῦ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένου καὶ τοῦ θερμοῦ ἐναποκλειομένου δεόμενοι πλείονος ἐμπύξεως τὸν κατεψυγμένον ἔλκουσιν ἀέρα.

ἄλλως. οἱ βόες ἐν τῇ ὀσφρήσει ἄνωθεν ἔλκοντες τὸν
 30 ἀέρα χειμῶνα σημαίνουσιν· πυκνουμένου γὰρ τοῦ περιγίειου ἀέρος

2 ἀπουροῦντα AAld | 4 ἐνάλιαι A | γ. δὲ Ald | 5 καὶ ἄποδες om A Ald | 7, 8 ὁ δὲ — θήλειαν om Ald | 8 βιάπτει M | 11 πληθὺς A, ἐπὶ τὸ πολὺ Ald | 14 χωροῦντα A | 15 lemma om Ald | χαίρει τε καὶ σκ. ἐπειδὴ

αἰ
 φ. τὰ Ald | 20 οἱ A, αἱ M, οἱ Ald | 21 ὅτε A | 22 αἰσθῆται ἀφορῶντες AAld | ὀσφραίνονται AAld | 24 ὅτι ἔ. AAld | ἄλλως ante διὸ add et novi scholii initium fecit A | 24, 5 γεγόνασι libri | 25 ἀλλὰ βιαί. Ald | 29 ἡ pro lemmate Ald

καὶ θερμότερου γινομένου τὸν λεπτότερόν τε καὶ ψυχρότερον ποθοῦσιν ἀναπνεῖν τε καὶ ἔξωθεν ἔλκειν.

ὕδατος ἐνδίοιο: μεσημβρινοῦ ἢ τοῦ οὐρανό. ὁ δὲ λόγος· οἱ δὲ βόες ἐπιγελου καθεστῶτος ὄμβρου ἀναβλέψαντες εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπισπῶνται τὸν ἄερα καὶ παραπλίσιοι γίνονται ὁσφραινομένοις.

956, 7. καὶ κοίλης μύρμηκες —: ἡ γῆ σῶμά ἐστι τριχῇ διαστατόν. καὶ ἀναγκαῖον σῶμα αὐτὴν οὕσαν κεκρασθαι ὑγρῷ τε καὶ θερμῷ. ἔνιοι γοῦν τόποι αὐτῆς ὀρυττόμενοι καπνὸν ἀφιασιν, ἄλλοι δὲ φρέατα καὶ ὕδατα, καὶ δηλονότι κέκραται τοῖς ὀφειλομένοις. καὶ ἐν μὲν θέρει ἐν βάθει αὐτῆς ἐστὶν ἡ ψυχρότης, τὰ δὲ ἄνω θερμά, τῷ δὲ χειμῶνι τὸ ἔμπαλιν τὰ μὲν βαθέα θερμὰ σφόδρα (κατὰ βάθος γὰρ αὐτῆς χωρεῖ ἡ θερμότης), τὰ δὲ ἄνω ἔψυκται, ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔνδον χειμῶνι θερμὰ ἐστὶν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν οὔρων καὶ ἐκ τῶν σκυβάλων καπνὸν ἀφίεναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ αἰλοὶ καὶ τὰ ὀρύγματα χειμῶνι, ἐπειδὴ ἐν βάθει ἐστί, θερμά, τῷ δὲ θέρει ψυχρά. οἱ τοίνυν μύρμηκες καὶ οἱ ἱουλοὶ, οἱ εἰσι πολύποδες, (καὶ οἱ) σκώληκες, ἐπειδὴ ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσι, τῷ δὲ χειμῶνι τὰ ἐν τῷ βάθει σφόδρα πυροῦται, τὴν θερμότητα τὴν ὑπὸ γῆν οὐ φέροντες καὶ τοῦ χειμῶνος ὄντος ἀνέρχονται καὶ τὰ ὠιὰ αὐτῶν μεταγούσι καὶ εἰσι σημεῖον χειμῶνος. εἶπον δὲ ἔνιοι τῶν φιλοσόφων, ὅτι ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ τοιοῦτον συμβαίνει· ὅτε γὰρ χειμῶν ἐστι, τότε καὶ περιγειότερος γίνεται νότιος ὦν (τὰ δὲ νότια χθαμαλά) καὶ τὴν γῆν θερμαίνει, τὰ δὲ κάτω ἔψυκται. διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ ἀστεεινόμενοι ἐνίας τῶν πηγῶν θερμὸν ρεῖν χειμῶνι φασί, θέρει δὲ ψυχρόν.

ἄλλως. οἱ μύρμηκες ἐκ τῶν μυρμηκίων διὰ σπουδῆς ἔξω

1 τε om AAld || 2 ἔλκειν ἔξωθεν AAld, ἔξωθεν ἔλκει M || 3 τὸ δὲ ὕδ. ἐνδ. ἤγουν μ. Ald | δὲ om M || 4 οἱ δὲ βόες hic om et δὲ omisso post ὄμβρου posuit Ald | πρότερον ante ἀναβλ. add Ald || 9 οὖν AAld | ὀρυττόμενοι om Ald || 10 δὲ om M || 11 ἐν μεταθέρει (sic) Ald || 13 σφόδρα θερμὰ AAld | βάθους libri || 13, 4 ἡ θ. γ. Ald || 14 καὶ om Ald || 15 τῷ γ. A | ἄτε A || 16 ἐκ om A || 17 καὶ ante οἱ om AAld | ἀχμοὶ libri: corr Thiele || 18, 9 καὶ — σκώλ. om Ald | οἵτινές εἰσι A || 20 τῷ om M | πάντα pro σφ. Ald || 21 καὶ τοῦ om Ald || 22 αὐτῶν AAld | σημεῖον M: -α AAld || 23 ἐκ M: ἐκ τὸς A, ἐκ τῆς Ald | ἡλ. κινήσεως τοῦτο συμβ. Ald || 25 τῷ δὲ θέρει βόρειός ἐστιν, ὅθεν τὰ μὲν ἄνω θερμαίνεται Ald post θερμ. || 26 ἀστεϊζόμενοι Bekker | ἐνίας Ald || 27 χειμῶνι θερμὸν ρεῖν AAld | εἶπον Ald || 28 ἡ pro lemmate Ald | μυρμηκῶν A

φέρουσι τὰ ὡιὰ ψύχοντες ὑποψίλαι σηπεδόνος ἀντιπερισταμένου τῷ θερμῷ τοῦ ψυχροῦ καὶ πυρουμένων τῶν μυρμηκῶν.

957. Ἰουλοι: ὁ ἰουλός ἐστι σκώληξ μυρίοις ποσὶ χρώμενος, ὁμοίος ταῖς σκολοπένδραις. οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας, ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ χρώμενον. γνώριμα δὲ καὶ τὰ τῆς γῆς ἔντερα. πᾶσι δὲ τούτοις αἴτιος τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω κινήσεως ὁ τοῦ ἐπιγείου θερμοῦ πλεονασμός.

Ἰουλοι: οἱ μὲν ὁμοίους εἶναι σκολοπένδραις, οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας, ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ χρώμενον. § τὸ δὲ ἀνέροντες (958) ἀντὶ τοῦ προσπελάζοντες.

959. ἔντερα γαίης: πρῶτον μὲν, ὅτι οὕτω πεφύκασι καὶ οὕτω φύσεως ἔχουσιν (ἐντέροις γὰρ εἰκότασιν ἐπιμήκεις ὄντες), καὶ ὅτι ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσιν, εἰκότως ἔντερα γῆς καλοῦνται.

960. καὶ τιθαὶ ὄρνιθες —: τὰς κατοικιδίους ὄρνιθας λέγει ἀπὸ τοῦ γεννησαμένου ἀλέκτορος. τιθαὶ δὲ λέγονται αἱ ἡμεροὶ καὶ πραεῖαι.

961. εὖ ἐφθειρήσαντο: ἀπαλὸν ἔχουσι τὸ σῶμα αἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες καί, ἐπειδὴν ἀέρος ὑγρότητος αἰσθάνονται καὶ ψῦξις ἐμπέσῃ, εὐθέως περὶ τὸ σῶμα δήξαι τινος ἀντιλαμβάνονται καὶ αἰσθάνονται καὶ συνεχέστερον φθειρίζονται τῇ δήξει συνεχόμεναι.

961, 2. καὶ ἐκρωξάν μέγα φωνῇ: καὶ μεγάλως ἐκρωξάν πιεζόμεναι τῇ δήξει. εἶτα μίμησιν τῆς ποιᾶς αὐτῶν φωνῆς δίδωσιν, ὥσπερ ὕδωρ ἐπὶ ὕδατι καταστάζον.

1 γὰρ post ἀντ. Ald || 2 τῶν μ. πυρ. Ald | post πυρ. Ald αἰσθάνονται ὅτι ψῦχος ἔσται οἱ μύρμηκες add || 3 lemmate omisso scholia δὲ post ὁ inserto coniunxit M || 3, 4 σκ. ἐστι πολύπους· μυρίοις γὰρ ποσὶ χρῆται ὁμοίως τ. Ald, cf ad l. 5 || 5—13 λούλους φασί. τὰ δὲ τῆς γῆς ἔντερα οὕτω καλοῦνται πρῶτον μὲν, ὅτι οὕτω πεφύκασι καὶ οὕτω φύσεως Ald, cf infra || 5 τὸν prius M: οὐ A | τὸν alt M: τοῖς A | post χρ. A schol 959, deinde ἄλλως. γνώριμα κτλ. || 5—7 hic om Ald, cf ad l. 14 || 6 καὶ om M || 7 ὑπογείου A, ὑπεργείου Ald, cf ad l. 14 || 8—11 schol 957, 8 om AAld, cf ad l. 5—7 || 14 τῆς γῆς Ald | ὥσπερ pro εἰκότως Ald | καλ. γῆς A, om Ald, quae sic pergit σημείον οὖν χειμῶνος καὶ τὰ τῆς ἔντερα. πάντων δὲ τούτων αἴτιον ὁ τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω κινήσεως τοῦ ὑπεργείου θερμοῦ πλεονασμός, cf l. 5—7 || 16 post λέγει Ald ἐδήλωσε γὰρ εἰπὼν 'αἴτινες ἐκ τοῦ ἀλέκτορος ἐγένοντο'. τιθαὶ | γεννησαμένου scripsi: -ομένου AM || 18 εὖ ἐφθειρίσαντο A, om Ald | δὲ post ἀπ. add Ald | τὸ σῶμα ἔχουσιν Ald || 20 εὐθὺς AAld || 21 αἰσθάνονται καὶ om M || 23 μεγάλη A || 24 post εἶτα A ἵνα δείξῃ μίμησιν τ. π. φωνῆς αὐτῶν δίδ. || 24, 5 Ald sine lemmate πιεζόμεναι δὲ μάλλον τῇ δήξει καὶ μεγάλως κρώζουσιν, ἔπειτα διδοὺς μίμησιν — αὐτῶν φησιν ὥσπερ

963. *δήποτε καὶ γενεαὶ κοράκων* —: *ὁμοίως καὶ οἱ κόρακες καὶ οἱ κολοιοὶ κατὰ συστροφήν καὶ ἀγέλας φαινόμενοι τοῦ ἐκ Διὸς ἐρχομένου ὕδατος ὅλον χειμῶνος ἐσομένου σημειῶν εἰσιν.*

965, 6. *ἰρήκεσσιν ὁμοῖοι φθεγξάμενοι*: *δηλονότι ὁξεῖαι φωνῇ κραυγάζοντες· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἱεράκων φωνή.*

ἄλλως. κολοιοὶ δέ, ἔστιν ὅτε καὶ κόρακες, ἀγελήδον πετόμενοι ἱέρακι ὁμοίον φθέγγονται. μιμοῦνται δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν σταλαγμῶν ψόφον κόρακες ὑετὸν προδηλοῦντες ἢ καὶ ἀνακράζοντες βαρεῖαι τῇ φωνῇ τινάσσουσι τὰς πτέρυγας. καὶ αἱ 10 κατοικίδιοι δὲ νῆσσαι καὶ οἱ κολοιοὶ τινασσόμενοι τὰ πτερὰ τὰ ὅμοια δηλοῦσιν.

966, 7. *δίους σταλαγμούς*: *καὶ οἱ κόρακες ὕδατος καὶ ὄμβρου γενησομένου ἐμιμήσαντο τῇ φωνῇ μεγάλους σταλαγμούς οὕτω 'κλάγξ' 'κλάγξ'.* § *δίους δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλους. Ὅμη- 15 ρος 'εἰς ἅλα διαν'.*

ἄλλως. ἐὰν συνεχῶς φωνῶσιν ἢ μετὰ ῥοίλου φέρωνται, καὶ ἐὰν συγκεχυμένην τὴν φωνὴν ἔχωσιν ὁμοίαν σταλαγμοῖς ὄμβρου, χειμῶνα σημαίνουσιν.

968. *ἢ ποτε καὶ κρώξαντε* —: *ἀντὶ τοῦ 'πολλάκις'. 20 πάλιν τῇ βαρεῖαι φωνῇ καὶ τῇ συνεχεῖαι τῆς κραυγῆς ἐσομένου χειμῶνος σημείον. τὸν ἐνδιαθέτως βοῶντα δεικνυσιν· καὶ αὐτὸς γὰρ φιληθεῖ τοῖς ὕργοις.*

969. *μακρὸν ἐπιρροιζέῃσι*: *ἀντὶ τοῦ μέγας ἵχουσι καὶ κτυποῦσι τοῖς πτεροῖς τὰ πτερὰ αὐτῶν πάντα ἀνατινασ- 25 σόμενοι.*

970. *καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ* —: *νῆσσα εἰδός ἐστιν ὄρ-*

1 *κοράκων ὁμοίως* om M | 2 *δὲ post κορ.* add M | 5 *τὸ δὲ ἱερέ-
κεσσιν ὁμοῖαι* δηλ. M, *τοῖς ἱεράσιν ὁμοίως φθεγξάμενοι* Ald | 7, 8 *καὶ
κολ.* et *καὶ ἱέρ.* Ald | 8 *φθεγγόμενοι καὶ μιμούμενοι τὸν* Ald | *γὰρ* (pro
δὲ) A | 9 *προδηλοῦσιν* Ald | 9—11 *ἀνακρώζοντες μεγάλην τ. φ. καὶ τ. πτ.
τινάσσ.* Ald | 11 *νῆσαι* M | *τινάσσοντες* Ald | 13 *δὲ post κόρ.* M: om A
Ald | 14 *τοὺς μεγ.* Ald | 15 *κλάξ* (semel) AAld | *ἀντὶ τοῦ* om M | *καὶ Ὅμ.*
Ald | 17 *ἢ οὕτως* (pro ἄλλως) Ald | *ἐὰν — φέρ.* om AAld | 18 *ὁμοίαν*
Ald: -ον M, om A | 21 *πάλιν* om M | *γὰρ post βαρ.* add M | *συνεχίαι* A |
καὶ ποτε πάλιν βαρεῖαι τῇ φωνῇ Ald | 22 *γίνονται* post σ. et *γὰρ αὐτοῖς*
post ἐνδ. Ald | *βοῶντας* Ald | *παραδείκνυσιν* AAld | 22—4 *π. αὐτὸς γὰρ
φ. τ. ὕγραίνουσιν. τὸ δὲ μ. Α, π. φιληθεῖσι γὰρ τ. ὕργοις. τὸ δὲ μ. Ald |
25 καὶ πτ.* om Ald | 25, 6 *πτ. πάντα αὐτῶν τὰ πτ. ἀνατιναζόμενοι* Ald

νέου. ὁ δὲ λόγος· καὶ τῶν νησῶν αἱ οἰκουροὶ καὶ οἱ περὶ τοὺς ὁρόφους ἀναστρεφόμενοι κολοιοὶ κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ἐξοχὰς ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σκέπας ἀνατινάσσοντες τὰ πτερὰ σημειῶν εἰσι χειμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄρνεα διαινόμενα τινάσσει τὰ πτερὰ.

971. ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσα: ἡ τῶν οἰκημάτων ἐξοχη. εἰς ἃ ἐπικαθίζονται ἐπιζητοῦντες σκέπας, ἡ τὰ λεγόμενα σκόμια. καὶ Εὐριπίδης (Or 1570) ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον. διατινάσσουσι δὲ τὰς πτέρυγας διὰ τὴν τοῦ ἀέρος
10 ὑγρότητα.

972. ἡ ἐπὶ κῦμα διώκει —: ἡ ὅταν ἐρωδιοὶ μετὰ πολλῆς κλαγγῆς ἐπὶ τὴν θάλασσαν σπεύδωσι, τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν.

973. τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον —: τούτων πάντων τῶν προειρημένων τεκμηρίων μηδὲν σοι ἔστω ἀπόβλητον τὸ ἐκ
15 Διὸς ὕδωρ σκοπουμένωι καὶ ἐπιτηροῦντι χειμῶνα ἐσόμενον.

974. μηδ' εἴ κεν ἐπὶ πλέον —: αἱ μυῖαι τοῖς ὑγροῖς σφόδρα χαίρουσι καὶ αἰ τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιτοῦνται. ὅτε τοίνυν ὑγροῦ ἀέρος αἰσθονται ἐσόμενου χειμῶνος (καὶ) ὑγραίνεται τὸ σῶμα, τότε μᾶλλον τοῦ αἵματος καθάπτονται ὑγρανόμενου ἐκ
20 τοῦ περιέχοντος. ὁ δὲ λόγος· μηδὲ ἐὰν ἐπὶ πλέον τοῦ πάροιθεν, τουτέστι τοῦ χθές, αἱ μυῖαι δάκνωσι καὶ ἐπιθυμῶσι τοῦ αἵματος τῆς σαρκός, μηδενὸς τούτων καταφρόνει.

ἄλλως. ἡ ὅταν ἐρωδιοὶ σπεύδωσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν κεκραγότες, ἡ μυῖαι πλέον τοῦ συνήθους δάκνωσιν αἵματος ὀρεγόμεναι, μηδενὸς τούτων καταφρόνει. αἱ δὲ μυῖαι πύκνωσιν ἀέρος
25 δηλοῦσιν· ἡ γὰρ ἀνασκοπτομένου τοῦ ὕδατος μέγα καὶ σφοδρότερον νύττουσιν ἡ καὶ πλείονος ὑγροῦ δέονται διὰ τὴν θερμότητα (972—5).

ἄλλως. ἡ ἐν βάθει τοῦ αἵματος χωροῦντος διὰ τὴν

1 αἱ τ. ν. libri | νησῶν A || 3 σημεῖα AAld || 4 τινάσσουσι AAld || 6 γεῖσσα A | γ. δὲ pro lemmate Ald || 7 ἄς AM, ἡν Ald | ἐπικαθίζονται Bekker | ζητοῦντες Ald || 7, 8 σκόμια Ald: κόσμια AM | καὶ om M | γεῖσσα AAld || 11, 2 ἐρωδὸς — σπεύδω — δηλοῖ Ald || 13 τοι om A, ἀπόβλητον Ald || 14 το τῶ A, τῶι τὸ Ald || 16 δάκνωσι μυῖαι pro lemmate A || 18 αἰσθονται AAld: om M; αἰσθάνονται Bekker || 20 ἐπὶ om AAld || 20, 1 πάρ. — τοῦ om Ald || 23—6 ἡ διὰ τοῦτο αἱ μυῖαι σφοδρότερον δάκνουσαι πύκνωσιν τοῦ ἀέρος δηλοῦσιν, ἐπεὶ ἀνασκοπτομένου τοῦ ὕδατος μέγα κ. σφ. sine lemmate Ald || 23 ἡ om A || 24 πλέον μυῖαι A || 26 ἀνασκοπόμενον τοῦ αἵματος M || 27 sq. νύττουσιν AAld || 29 sq. δάκνουσι μᾶλλον διὰ τὴν π. AAld

πύκνωσιν τοῦ δέρματος μάλλον δάκνουσιν, ἵνα ἐφίκωνται τοῦ αἵματος, ἣ καὶ δι' αὐτὴν τὴν τοῦ δέρματος πύκνωσιν πλείονος δέονται πληγῆς· ἱραιομένον γὰρ τοῦ δέρματος ἐκ τῶν ἀδήλων πόρων ραιδίως ἐλκούςαις εἶκει τὸ αἶμα.

976—81. ἡ λύχνιοι μύκητες —: τὸ πῦρ ὡμολόγηται ὡς ξηρᾶς οὐσίας, ὑγρὸς δὲ ὁ ἀήρ πολλάκις ἐν χειμῶνι ἐμπέπτων τῷ πυρὶ ἀποτελεῖ τούτους τοὺς σπινθῆρας· δύο γὰρ οὐσίαι ἐναντὶαι ἀλλήλαις συνεμπέπτουσι καὶ μὴ φέρον τὸ πῦρ τὸ ἵγρὸν τοῦ ἀέρος τοῦ ἐμπεσόντος ἀφήσῃ τινας σπινθῆρας. ὕπερ καὶ ὁ Καλλιμαχος ὠφελήθεις εἶπεν (Hecale fr 47) 'εὗτ' ἂν ἀπὸ λύχ- 10 νοιο δαιομένου — ἄδην ἐγένοντο μύκητες'.

ἄλλως. προσέχειν δὲ χρή, ὁπόταν καὶ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων μύκητες ἀθροίζονται. συμβαίνει δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάχος τοῦ ἀέρος· καὶ γὰρ κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν τὸ περὶ τῷ λύχνῳ φῶς ποτε μὲν ἐν τάχει φέρεται, ποτὲ δ' αὖ πομφόλυξιν ὅμοια 15 ἀποβάλλει. ταραχῆς δὲ ἀέρος ταυτὶ τὰ σημεῖα. § ἐπιτῆρει δὲ καὶ θέρους καθαροῦ νήσας ἀθρόας πετομένας (981, 2).

977—81. μηδ' ἦν ὑπὸ χεῖματος ὥρην —: μηδὲ τοῦτο, φησί, τὸ τεκμήριον παραπέμπου, ὅταν ἐν καιρῷ χειμῶνος τὸ ἀπὸ τῶν λύχνων φῶς ἔσθ' ὅτε μὲν κοσμίως φαίνεται, ἄλλοτε 20 δὲ πολλῆς ὑγρότητος ἀέρος ἐμπιπτούσης ἀπὸ τοῦ πυρὸς ὥσπερ τινὰ πυρῶδη ἐπαναστήματα ὀρμαῖ καὶ φαίνηται.

980. πομφόλυγες: κυρίως μὲν ἔστι πομφόλυξ ἡ ἐπιπε- σόντος ὕδατος ἐν ὑποκειμένῳ ὕδατι ὕδατος ἐπανάστασις, τὴν δὲ ἐπὶ πυρὸς κατεχρήσατο τοιοῦτον συνιδῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν πυρὶ ἦ 25 ἐν λύχνῳ καιομένῳ, ἐὰν ὕδωρ ἐπιρράνωμεν, εὐθέως τοῦ πυρὸς φλογώδεις γίνονται ἐπαναστάσεις, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ὑγρό- τητος ἐμπιπτούσης μετὰ τινος ὀλίγου ἤχου αἱ τοῦ πυρὸς γίνον-

3 δεῖται libri | ἱραιομένου A || 6 ὁ om M | οὖν post πολλ. add Ald || 8 scripsi: ἐμπέπτουσι A, -αι Ald, συνεμπέπτουσι M, postea τοῦτο ἀποτελοῦσι τὸ γὰρ πῦρ μὴ φέρον τὸ Ald || 10 νοήσας εἶπεν Ald || 10, 1 λύτνον A | εὗτ' ἂν λύχνου δ. ἄδην Ald, ὁπότε λύχνου Theodosius Can (Gramm gr IV 1) p. 158 H. et Choeroboscus in Herodiano Lentzii II p. 678, ὁπότε λύχνου Herodiani excerptum I p. 61 L; an εὗτ' ἀπὸ λύχνου? || 12 οὖν pro δε omisso lemmate Ald | δεῖ A Ald || 14 παρὰ τῷ M || 15 αὖ om A Ald | ὅμοια Ald: -ως A, -ας M || 16 αὐτὰ τὰ σ. A, αὐτὰ σ. Ald || 17 ἀθρόως M || 16, 7 ἐπι- τῆρει — πετ. om A Ald || 18 ἦν om M | ὥρην om Ald || 20 ἀπὸ om M || 22 φαίνεται libri || 23 πομφόλυγες AM, item p. 525, 1 et 4 | μὲν οὖν π. ἔστιν Ald || 24 ὕδατος om Ald || 25 τοῦτο A, om Ald | συνιδῶν scripsi: -εἶν AM, om Ald | οὖν pro γὰρ Ald || 26 ἐν om A Ald

ται περὶ τὸν λύχρον πομφόλυγες. ὅταν οὖν περὶ ἀπτόμενον
 λύχρον μύκητες συνιστῶνται χειμῶνος ὥραι αἷ τε φλόγες τε-
 ταγμένως καὶ κατὰ φύσιν εἰς ὕψος αἴρωνται, ποτὲ δὲ πλα-
 γιάζωνται καὶ λεπταὶ πομφόλυγες περὶ αὐτὰς γίνονται καὶ
 5 σπινθήρες ἀπορρέωσι, μὴ ἔστω σοι ἀπόβλητον κατὰ κοινὸν τοῦτο
 τὸ σημεῖον.

980. μηδ' εἴ κεν ἀπόπροθι —: αὐτοῦ τοῦ λύχρου.
 πάλιν δὲ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκνικώσης σφόδρα δι'
 ὅλου ὁ λύχνος λάμπειν οὐ δύναται, ἀλλ' ἀκτίνας ἀφίησι λεπτὰς
 10 καὶ ἐσκορπισμένας, καὶ ἔστιν ἰδεῖν πύρρωθεν ὀλίγον τοῦ λύχρου
 ἀποστάντας διηκούσας λεπτὰς ἀπ' αὐτοῦ ἀκτίνας διὰ τὸ μὴ
 δύνασθαι δι' ὅλου λάμπειν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος. μηδὲ
 τούτου οὖν τοῦ σημείου καταφρόνει.

981, 2. μηδ' ἦν θέρεος —: καὶ ὅταν εὐδίας οὔσης ἐν θε-
 15 ρινῶι καταστήματι αἱ νῆσαι κατὰ πληθὺς συνηθροισμέναι ἐπ'
 ἀλλήλαις φέρονται, χειμῶνα ἐκδέχου ἐσόμενον.

ἅλλως. εἵπομεν (ad 924), ὅτι ἀδιάκριτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἄλλαις
 χώραις αἱ τοῦ ἔτους ὥραι. μὴ καταφρονήσης οὖν τούτου τοῦ
 σημείου· [καί] ἐὰν γὰρ ἦι θέρους ἀναπεπταμένον καὶ πᾶν κα-
 20 θαρὸν καὶ νήσους τὰς ὄρνις ἄλλεπαλλήλους θεάσῃ ἐρχομένας,
 μὴ παραπέμψῃ· χειμῶν γὰρ ἔσται.

983. μηδὲ σύ γ' ἢ χύτρης —: μὴ ἀμελήσης δέ, φησί,
 μηδὲ τῶν παρὰ ταῖς χύτραις καὶ τοῖς πυροστάταις τρίποσι συμ-
 βαίνοντων, ὅταν σπινθήρων πληθὺς περὶ αὐτοὺς βλέπῃται.

25 985—7. ὁμοίως δὲ καί, ὅταν ἐν τῇ σποδιᾷ διαπύροις ἄν-
 θραξιν ἀπόρροιαὶ γίνονται κέγχροις ὅμοιαι, ὄμβρον δεῖ προσ-

1, 2 περιηπτομένω λύχνω AM || 1, 4 πομφόλυγες AM || 2 συνιστῶντες A |
 ὥραν A || 2, 3 συνι. περὶ χ. ὥραν καὶ ὅταν αἱ πομφόλυγες ποτε μὲν τετ. Ald |
 τεταγμένως Ald: τετιμμένως A, τεταμένως M || 3 αἴρωνται scripsi: αἶρον-
 ται M, ἀναφέρωνται A, -ονται Ald || 3, 4 πλαγιάζονται A || 5 σπινθήρας A
 Ald | κοινοῦ libri || 5, 6 μηδὲ τοῦτο ἔ. — κοινοῦ σημ. Ald || 7 ἀπόπροσθεν
 A, ἐπ' αὐτόφιν ἤγουν ἐπ' Ald | αὐτὸν τὸν λύχρον Ald || 8 πάλιν δὲ om
 Ald || 9 ἀκτὰς Ald || 10 ὀλίγον om AAld || 14 schol post l. 21 sine lemmate
 Ald, om A | ἢ ἐὰν εὐδίας οὐ. ὡς Ald || 15, 6 φέρονται ἐπ' ἄλλ. Ald || 17 μηδ'
 ἐν θέρεος (pro ἅλλως) A || 17, 8 αἱ τοῦ ἔτους ὥραι ἐν ταῖς ἄ. χ. Ald ||
 19 σημείου· ἐὰν ποτε θέρους -ου Ald || 19, 20 καθαρὸν ὄντος τὰς νήσους
 Ald || 20 ἀλλ' ἐπαλλήλους M, ἄλλεπαλλήλας Ald | ἀνερχομένας Ald || 21 μηδὲ
 παραπέμψης Ald || 22 μὴ δὲ σ. libri || 23 περὶ Ald | πυριστάταις AAld ||
 25 μηδὲ κατὰ σποδιάν pro lemmate Ald: om AM | ὑπὸ pro ἐν A | ὑπὸ
 τοῖς ante διαπ. add Ald || 26 ὄμβρους AAld

δοκᾶν καὶ χειμῶνας. τὸ δὲ τοιοῦτον συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ἀγωγὴν.

ἄλλως. ὅταν ἡ χύτρας ἡ τρίποδος πυριβήτου τὰ ἐκτὸς κῦτη σπινθήρων ἢ πεπληρωμένα, τουτέστιν ἐπὶ πυρὸς κειμένων, ἐὰν περὶ τοὺς πυθμένας ὀρῶνται σπινθήρες, ἴσθι χειμῶνα ὁ ἐσόμενον· τὸ γὰρ τοιοῦτο συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ἀγωγὴν.

ἄλλως. σκόπει δὲ χύτρας καὶ λέβητας, εἴ ποτε ὥσπερ σπινθήρων ἀνάπλεοι γίνωνται ἢ καὶ ἄνθρακι ὑπὸ σποδιᾶς καιομένῳ ἐκφαίνεται τινα κέγχροις ὅμοια· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ὕετοῦ σημεῖα.

985. μηδὲ κατὰ σποδιήν: ὁμοίως δέ, καὶ καιομένων ἀνθράκων ἐπὶ τῇ σποδιᾷ οἶονεὶ κέγχροις ὅμοιοι σπινθήρες ὀρῶνται, ὕετον ἐκδέχου.

ἄλλως. σποδιὰν λέγει αὐτὴν τὴν ἐσχάραν, τὴν ἐστίαν. § 15 πολλὰκις δὲ πάλιν ἐκ τῆς προειρημένης θεωρίας καὶ περὶ τοῖς ἀνθρακας ἔτι διαπύρους ὄντας ἐν μέσῳ τοῦ ἀνθρακος ἔστιν ἰδεῖν ὡς μικρὰ κέγχρια ὅμοια σπινθῆρ(σ)ιν. μηδὲ τοῦτο οὖν τὸ σημεῖον παραιτοῦ, ὁπότεν ἐν ἐσχάραι καιομένου ἀνθρακος περὶ τὸν ἀνθρακα λάμπητι σημεῖα χειμῶνος κέγχροις καὶ σπινθῆρσιν ὁμοια.

988—93. εἴ γε μὲν ἡ ἐρόεσσα —: ἤγουν λεπτομερές. ἐὰν οὖν τοιαύτη νεφέλη (ἐν) ταῖς ὑπώρειαις παρεκτείνεται, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ φαίνονται, εὐδίαν ἴσθι γινομένην. ὁμοίως καί, ἐὰν τῇ θαλάσῃ ὁμοία πλαταμῶνι ἐπικαθίσταται νεφέλη λεῖα καὶ λευκή, καὶ αὕτη (μὴ) μετεωρίζεται, εὐδίαν προσδόκα· αἱ γὰρ τοιαῦται διὰ τὴν λεπτομέρειαν εὐδίαν μᾶλλον καὶ συστολὴν τοῦ ἀέρος ἐμφαίνουσιν.

988. πάρεξ: ἡ παρά τὴν ἐγγύτητα σημαίνει, ἡ δὲ ἐξ τὴν ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὅρους ἀποχὴν. ὁ δὲ νοῦς· εἶγε μὲν ἀχλυνώδης

1, 2 καὶ χ. — ἀγωγὴν AAlld: om hic M, cf l. 5—7 || 1 χειμῶνα Ald || 3—7 schol hic om AAlld || 12 schol omisso lemmate cum l. 2 coniunctum Ald verbis ἐὰν οὖν incipiens || 14, 5 ὁμβρους ἐκδ. σποδιὰν δὲ λ. AAlld || 16—21 πολλὰκις — ὁμοια om AAlld || 25 δὲ καὶ ἐὰν ἐν Ald | ἄν (om A) ἐπικαθῆται AAlld || 26 αὕτη M: αὕτῃ A, αὐτοῦ Ald | suppl Ald, cf Ar 992 || 29, 30 πάρεξ — ἀποχὴν om M | τὸ δὲ πάρεξ ἡ μὲν παρά Ald || 30 post ἀπ. add Ald πνθ-μένα δὲ τὴν ὑπώρειαν λέγει (989), deinde omisso lemmate p. 527, 4 πνθμένες ὀρῶν — ὑπώρειαι. μεταβεβηκώς οὖν ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα φ., ὅτι καὶ ἐὰν ἀχλυνώδης ν. π. τὸν πνθμ. καὶ τὴν πεδ. τοῦ μ. ὁ. — ἀέρος. ἡ ἐὰν αἱ ν. (ib 7)

νεφέλη παρὰ πνυθμένα καὶ πεδιάδα μεγάλου ὄρους τείνεται καὶ φέρηται, τὰ δὲ ἐν ὕψει τοῦ ὄρους καθαρεύοντα νεφῶν φαίνεται, σφόδρα εὐδιον ἂν εἴη τὸ κατάστημα τοῦ ἁέρος.

989. πνυθμένα τείνεται: πνυθμένες ὁρῶν καλοῦνται αὐταὶ αἱ ὑπώρειαι.

ἄκραι δὲ κολῶναι: μεταβέβηκεν ἐξῆς ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα, καὶ φησιν, ὅτι, ἐὰν αἱ νεφέλαι τὰ ἔσχατα τῶν ὁρῶν, τὰ παρὰ τοῖς πνυθμέσι, σκέπωσιν, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ θεωρῶνται, εὐδιαν δεῖ προσδέχεσθαι. ὡσαύτως δέ, καὶ 10 ὅταν παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης ταπεινὸν νέφος ἀγχιβαθεῖ καὶ ἐπιμήκει πέτρα(ι) θεωρῆται ὁμοία, εὐδιαν σημαίνει.

991. εὐδιός κ' εἵης —: πάλιν, εἰ τῇ αὐτῇ θεωρεῖται χθαμαλὴ ἐπὶ πόντου νεφέλη φέρηται ἀνέμων μὴ ἀναρριπιζόντων αὐτὴν ἐν ταπεινώσει σχεδὸν καὶ πλησίον τοῦ ὕδατος, εὐδιαν 15 προσδόκα.

993. ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι —: πλαταμῶν πέτρα ἐστὶν ὀλίγον ἐξέχουσα τῆς θαλάσσης, λεία τις οὖσα καὶ ὁμαλὴ καὶ πλατεῖα. Ἀπολλωνίος (I 364—6) φησιν·

εἴματα — νηήσαντο

20 λείωι ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀπέκλυσεν ἄλμῃ.

ὁ δὲ λόγος (991—3)· εὐδιον ἂν εἴη τὸ κατάστημα τηρικαῦτα, ὅταν ἐπὶ τὸν πόντον φαίνεται νεφέλη καὶ μὴ ἐν ὕψει ὑπάρχει, ἀλλ' αὐτοῦ πλησίον τοῦ πόντου παραθλίβεται πλαταμῶνι ὁμοία, καὶ 25 αὐτὴ ἢ νεφέλῃ ὁμοίως ὀλίγον προνενεκυῖα τῆς θαλάσσης ὑπάρχει, καθάπερ ὁ πλαταμῶν. πλαταμῶν δὲ ἐστὶν ἢ ὀλίγον ὑπερκύπτουσα τῆς θαλάσσης ὁμαλὴ πέτρα καὶ ὕφαλος.

994—8. σκέπτεο δ' εὐδιος μὲν —: εὐδίας μὲν οὖν οὕσης

2, 3 φαίνεται M || 8 σκοπῶσιν libri || 9 προσδοκῶν AAld | δὲ om Ald || 10 τῆς θ. om AAld | ταπ. om Ald || 10, 1 ν. οἶα ἀγχιβαθὴς καὶ ἐπιμήκης πέτρα AAld || 11 ὁμοίως AM, om Ald || 12, 3 schol Ald omisso lemmate sic incipit ἢ ἐὰν ἐπὶ τὸν πόντον χθαμαλὴ νεφέλη || 12 εἰ A: ἐν M || 14 οὖσαν post ταπ. add Ald || 15 σημαίνει AAld || 16 πλαταμῶν δὲ ἐστὶ πέτρα sine lemmate Ald || 17 οὖσα om M || 18 ἀπόλλωνος M || 19 ἤματα A | νηήσαντο Apollonius: ἤσατο A, ἤισατο M, εἶσατο Ald || 20 λεία AAld | ἐπέβαλε A, ἀπέβαλλε Ald || 21 ἀπέκλυεν Ald; ἀποέκλυσεν coni Merkel || 24 περιθλίβεται A | τοῖς (om A) πλαταμῶσιν ὁμοίως AAld || 24, 5 καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ Ald || 25 ἢ αὐτὴ νεφ. A | ὁμοίως om M || 25, 6 ὑπάρχει Ald || 26 ἐστὶ γὰρ πλ. ὡς ἔφην ἢ ὀλ. Ald || 28 σκέπτεο pro lemmate Ald | οὖν om M

σημεῖα λάμβανε χειμῶνος, χειμῶνος δὲ ὄντος σημεῖα ζῖται γαλήνης, μάλιστα δὲ πάντων σκόπει τὴν Φάτνην καὶ ζῖται· καθαιρομένης γὰρ τῆς ἀχλὺς μεταβολὴν τὴν ἐκ χειμῶνος εἰς εὐδίαν ὑποδηλοῖ.

ἄλλως. περισκόπει δὲ τὰ τεκμήρια τοῦ χειμῶνος ἔτι ἐν εὐδαίᾳ ὦν, ἀπὸ δὲ χειμῶνος λήγοντος τὰ τῆς γαλήνης. σφόδρα δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀφορᾶν πρὸς τὴν Φάτνην, ἣν ὁ Καρχίνος περὶ ἑαυτὸν κύκλωι ἔχει.

997. πρῶτα καθαιρομένην —: περισκόπει δὲ αὐτὴν λοιπὸν ἀρχὴν λαμβάνουσαν τοῦ καθαιρεσθαι πάσης ὁμίχλης ὑπένερχε γενομένης καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

997. πάσης ὑπένερχεν ὁμίχλης —: οὐ τὴν Φάτνην κατωτέραν πάσης ὁμίχλης (ἡ γὰρ τῶν ἀέρων ἀκρασία πολὺ τοῦ οὐρανοῦ κατωτέρω), ἀλλὰ πάσης ὁμίχλης κατωτέρω καὶ ἐκτὸς γινομένης τοῦ Καρχίνου καὶ τῆς Φάτνης.

998. κελίη γὰρ φθίνοντι —: ἐκελίη γὰρ ἡ Φάτνη φθίνοντος χειμῶνος καθαιρεται. καὶ δῆλον, ὅτι σφόδρα ἀκριβὲς τὸ σημεῖόν ἐστιν εὐδίας· ἡ γὰρ Φάτνη φύσει σφόδρα ἐστὶν ἀμαυρὰ καὶ δυσκατάληπτος καὶ ὑπὸ ὀλλύης ἀέρος δυσκρασίας ἀφανιζομένη. ὅτε δὲ φαίνεται καθαρά, δῆλον ὅτι οὐδ' ἡ τυχοῦσα ὑπόκειται δυσκρασία, ἀλλὰ πάντῃ καθαρὸς ἐστὶν ὁ αἴρ.

999sq. καὶ φλόγες ἡσύχαι —: προείπομεν (p. 524), τίνα συμβαίνει τῷ λύχνῳ ἐν τῷ χειμῶνι. ἡσυχὰ οὖν φαίνων δηλοῖ εὐδίαν. ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὰς τῶν λύχνων δὲ φλόγας ἡσύχιους, τουτέστι μὴ σπινθηροπόμπους, εἶναι μὴδὲ κτυπούσας καὶ τὰς νικτερίους γλαῦκας ἀταράχως βοώσας (ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι

1 σημείον Ald || 2 καὶ ζῖται om M || 5 ἄλλως om et scholia coniunxit AAld | οἷν pro δὲ Ald || 5, 6 τοῦ χ. ὅταν ἐν εὐδαίᾳ ἡς Ald || 5 ὅτι A || 8 κύκλου A | περικυκλῶν περιέχει Ald; K. κύκλωι περιέχει Bekker || 9 lemma om MAld || 9, 10 post αὐτὴν Ald πρῶτα καθαιρομένην ἡγουν ἥδη ἀρχομένην αὐτὴν τοῦ κ. || 10 λ. αὐτὴν λαμβάνεσθαι τοῦ κ. A || 11 γινομένης omissio καὶ AAld || 12 schol post l. 21 scriptum MAld: traieci | τὸ δὲ πάσης A Ald || 13 κατωτέρω AAld | φησὶν post ὁμ. add Ald | δυσκρασία Ald || 15 γενομένην A, γενομένης M || 16 lemma om et scholia coniunxit M || 16, 7 φθίνοντι χειμῶνι A || 18 φύσει om AAld | σφόδρα om M || 19 δυσκρ. ἀέρ. AAld ||

^{αι}
22 ἡσύχιοι A, ἡσύχαιοι Ald || 22, 3 τινὰ συμβαίνειν M || 24 ἡσυχίας M || 25 οὐσας pro εἶναι M | σημείον εὐδίας ἔσθι post κτ. Ald || 26 νικτερινὰς A

περιεχομένη τῷ κρύει ἀτάκτως κραυγάζει), καὶ τὰς κορώνας δὲ ἡρέμα [καὶ] ποικίλῃ τῇ φωνῇ χρωμένας εὐδίας γίνεσθαι σημεία· αἱ τε γὰρ φλόγες ὑπ' οὐδενὸς ταρασσόμεναι κατὰ τὸν ἴδιον φέρονται θεσμὸν τὰ τε ὄρνεα ἀταρακτοῦντα ὥσπερ ὑφ' ἡδονῆς τοῦτο πάσχει.

ἄλλως. καὶ φλόγες ἡσύχαιαι —: εὐδίας σημείον καὶ φῶς ἀπὸ τῶν λίχνων ἡσυχαιὸν καὶ γλαυξ αἰδουσα ἡσύχως καὶ κορώνῃ ἐσπέρας ποικίλλον φθεγγομένη καὶ μεθ' ἡσυχίας. αἰδεῖ δὲ ἡ γλαυξ προσδοκῶσα πραιεῖαν νύκτα καὶ νομὴν ἀφθονον.

10 1001. καὶ ἡσυχὰ ποικίλλουσα —: τουτέστι ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν καὶ πολύφωνα κρῶζουσα. προεῖπομεν δέ (p. 522, 20), ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορώναι ἀρχομένου χειμῶνος ἡδόμενοι φαίνονται. λοιπὸν δὲ προϋόντος καὶ ἐπίτασιν τοῦ κρύους ἔχοντος οὐκέτι χαίρουσιν, 15 ἀλλ' ἀρχομένου θέρους πάλιν ἡδόμενοι φαίνονται· τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν. φασὶ δέ, ὅτι, ὅταν καὶ ἡ κορώνῃ ποικίλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἡσυχὰ κρῶξῃ καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὑφ' ἡδονῆς εὐδίαν.

1003 sqq. καὶ κόρακες μοῦνοι —: τὴν αἰτίαν καὶ αὐ- 20 τὸς εἶπεν· χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ αἱ κινήσεις ἐκθαρησάντων τῇ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. πρῶτον δὲ ἰδίαι βοῶσιν ἀλλήλοις προσημαίνοντες, εἰτα πιστεύσαντες ἅμα καὶ γεγηθότες διίπτανται.

ἄλλως. καὶ οἱ κόρακες ἔστωσαν σημείον εὐδίας, ὅταν 25 μόνον καὶ καθ' ἓνα ἐν τῇ ἐρημίᾳ βοήσαντες, εἰτα καὶ δευτέρον βοήσαντες μηκέτι μόνον ἀλλ' ἀγελήδον προέρχονται πρὸς τὴν ἐσπέραν κοῖτον φροντίζοντες καὶ φωνῆς οἱ πάντες πεπληρωμένοι ἐπὶ τῇ ἐσομένῃ εὐδίᾳ. ὁ δὲ νοῦς· καὶ οἱ κόρακες κατὰ μόνους μὲν ἐπιεικῶς φθεγγόμενοι καὶ ἐπαναδιπλοῦντες τὴν φω- 30 νήν, ἔπειτα λαμπροτέραι τῇ φωνῇ χρώμενοι καὶ περὶ τὴν τοῦ

1 περιεχομένης τῷ κρύει ἴδοι τις ἂν κραυγάζουσας ἀτάκτως Ald || 1—5 iterum M post p. 530, 7 lemmate πολύφωνα κορώνῃ (1002) prae- scripto sic καὶ τὰς κορώνας ποικίλῃ τῇ φ. χρ. ἢρ. εὐδίας σημ. — πάσχει || 2, 3 εὐδίας γίνεσθαι σημεία om hic Ald, cf p. 528, 25 || 4 ἀτακτοῦντα Bekker || 6—9 schol om AAld || 7 ἡσυχαιὸν M || 10 τὸ δὲ ante lemma Ald | καὶ om Ald || 12 καὶ prius om M || 13 ἡδόμενοι M: εὐφραίνόμεναι A, -οι Ald || 15 ἐφά- νησαν post πάλιν Ald | ἡδόμεναι libri || 16 ὅτι om M | καὶ om Ald || 17 τῇ φ. ποιχ. AAld || 19 καὶ om Ald || 19, 20 αὐτήν A || 24—8 om Ald || 24 εὐδίας σημ. A || 28, 9 κατὰ μόνους μὲν om AAld

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ὑπνου ὥραν συνουσιαζόμενοι καὶ μετὰ γοερωτέρας φωνῆς ἐπὶ τὴν ἀνάπausιν χωροῦντες παραπλήσιοι ἰδομένοις ἐπὶ τῷ εὐδινῷ καταστήματι, καὶ ἐν τῇ ἐργηγόρσει τῇ φωνῇ τερπόμενοι ἐν [δὲ] τῷ ὀρθρινῷ καιρῷ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ φλοιῷ τῶν δένδρων, πολλοὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρεμόσι παρεικότες τὰ πτερὰ καὶ ἥσυχοι διατελοῦντες εὐδῖαν σημαίνουσιν.

1005. πλειότερον δ' ἀγεληδὸν —: πλειότερον δὲ φωνῆς ἔμπλεοι γίνονται ἀγεληδὸν ὄντες, ἐπειδὴν τοῦ κοίτου φροντίδα ποιῶσιν.

1006. χαίρειν κέ τις ὠλισσοίτο: ὡς ἐκ τοῦ φθέγμα- 10
τος χαίρειν ἄν τις ὑπολάβοι αὐτούς, ὅποια κράζουσιν ἥσιχα καὶ ἀνειμένα· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ λιγαινομένοισιν ὁμοῖα (1007).

1008. πολλὰ δὲ δενδρεῖοιο —: πολλοὶ δὲ καὶ ὅταν τῷ δένδρῳ, εἰς ὃ αὐλλίζονται περὶ τὸν φλοῦν καὶ τὸ στέλεχος 15
καθασθέντες, κρώζωσι καὶ (ἄλλοτε) ἄλλα μέλη λέγωσι, ταῦτα σημεῖα εὐδίας.

1009. ἡχί τε κέλουσιν —: ἐν ᾧ αὐλλίζονται καὶ καθέζονται, ἀπ' αὐτοῦ (εἰ) πάλιν αἰροῦνται, καὶ περιπετασθέντες πάλιν ἐπ' αὐτὸ εἰ ὑποστρέφουσιν, εὐδινὸν τὸ περὶ τὸν ἄερα κατὰ 20
στήμα γίνωσκε· χαίροντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ κινήσεις, ἐκθαρσυσάντων τῇ καθαρότητι τοῦ ἄερος. § οὗτος δηλῶσαι ἠθέλησε, ποῖον δένδρον εἴρηκεν· λέγει γὰρ ὅπου τίκτουσιν, ἀπὸ τοῦ τεκείω ῥήματος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον κέλουσιν ἀντὶ τοῦ κοιμῶνται ἀπὸ τοῦ κείω, ὃ δὲ τε σύνδεσμος, ἔν' ἡ 25

1 δὲ post ὑπνον add M | 2, 3 εὐδινῷ ΔAld | 6 ἥσιχα ΔAld | 7 τὸ δὲ πλ. Ald | πλειότεροι ΔAld | ἡγουν post lemma Ald | πλειοτέρας ΔAld | δὲ om Ald | 8 φ. ἔχοντες τουτέστιν ἔ. Α, ἐχόμενοι τουτέστιν Ald | γενόμενοι ἄγ. Ald | 9 ποιήσουσι Α, -ωσι Ald | 10 τὸ δὲ χαίρ. Ald | καὶ τις M | 10, 1 φθ. δηλαδὴ χ. Ald | 11 ὑπολάβη Α | αὐτούς om M | ὅπως Ald | κράζουσιν ΔAld | 12 τὸ om M | λιγαινομένοις AM | 14 τὸ δὲ πολλὰ δένδρ. ἀντὶ τοῦ πολλοὶ καὶ ὅταν ἐν Ald | 15 δένδρῳ ΔAld | τὸν στέλεχος ΔAld | 16 μέλη ἄλλα ΔAld | 16—18 λέγωσιν εὐδῖαν σημειούμενοι. τὸ δὲ ἡχί τε κ. ἡγουν Ald | 19 (καὶ) ἀπ' suppl Ald | 19, 20 γὰρ ἀπ' αὐτοῦ αἰρούμενοι καὶ πετασθέντες πάλιν ἐπ' αὐτὸ ὑποστρέφουσιν Ald | 19 -α M, πετασθέντες ΔAld | 20 αὐτοῦ Α | ὑποστρέφουσιν Α | 22—25 δηλῶσαι οὖν βουλόμενος τὸ δένδρον ἔφη ὅπου τεκείουσι. τινὲς οὖν τὸ ἡχί τε κέλουσιν εἰς δύο μέρη διαιροῦντες τὸ τεκείουσι ῥημά φασιν ἀπὸ τοῦ τεκείω, ἔν' ἡ ὅπου γεννώσι. χρειτον δὲ λέγειν ἡχί τε κέλουσιν (ἡγουν ὅπου κοιμῶνται) ἀπὸ τοῦ κείω τοῦ τε συνδέσμου ὄντος, ἔν' Ald | 23 ἠθέλησα Α | 23, 4 ὅπου τεκείουσιν Α, cf Ald | 24 post ῥήματος add M ὅπου τίκτουσιν: om Α | 25 γὰρ pro δὲ Α | ἵνα Α

ὅπου καὶ τὴν κοίτην ἔχουσι καὶ ὅπου αὐλίζονται καὶ τῆς πτήσεως παύονται· τὸ γὰρ ἀπτερεύονται (1009) οἶονεὶ τὰ πτερὰ χαλάσαντες. ἢ τὸ ἀπτερεύονται ἀντὶ τοῦ διασεύουσι τὰς πτέρυγας ὑποστρέψαντες· διακινῶσι γὰρ τὰς πτέρυγας ἥτοι ὕφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος διατινάσσοντες ἱκμάδα. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ (cf fr 141 et Aratea p. 352—355) ἢ ὕφ' ἡδονῆς σαλευομένη κορῶν ὥσπερ κηρύλος πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερύσσετο. § τὸ δὲ ὑπότροποι ἀπὸ τοῦ νομοῦ πάλιν ὡς ἐπὶ τὴν κοίτην.

10 ἀπτερεύονται: προσέθηκε τὸ ἀ διὰ τὸ μέτρον. πτερύσειν δὲ ἐτυμολογεῖται οἶονεὶ πτεροσεῖν.

1010—2. καὶ δ' ἂν πον γέρανοι —: καὶ αἱ γέραναι συνηθροισμέναι ὅταν μακρὰν πτήσιν ἀνύσῃσι καὶ μὴ εἰς τοῦ-πίσω ὑποστραφῶσιν, εὐδίαν δηλοῦσιν· προγινώσκουσαι γὰρ πολ-
15 λῶν ἡμερῶν εὐδίαν γενησομένην διαίρονται εἰς ὕψος καὶ ἐπι-
θαροῦσι τῷ διαστήματι τῆς πτήσεως.

ἄλλως. καὶ αἱ γέραναι πάλιν τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ χειμῶνι μὲν ἀπὸ Θραίκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμό-τερα φεύγουσι [καὶ] εἰς τὴν Αἴγυπτον. πάλιν δέ, ὅτε χειμῶν, καὶ
20 τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον. καὶ ἐὰν πετομένων αὐτῶν πνεύματα ποιητικὰ χειμῶνος ἐμπέσῃ, οὐκέτι αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον, ἀλλὰ φεύγουσ(α)ι τὰ πνεύματα ἐξ ὑποστροφῆς ἀτάκτως ποιοῦνται τὰς πτήσεις μετὰ κλαγγῆς καὶ φόβου τοῦ χειμῶνος. βῶσι δὲ πάλιν ὡς ἡδόμεναι, ὅταν εἰς τὰ θερμὰ τῶν τόπων
25 ἐν χειμῶνι γένωνται· φησὶ γάρ· καὶ ὅτε τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρό-
μον, εὐδίαν δηλοῦσιν· ἐπάγει γὰρ οἱ δὲ παλιρρόδιοι κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο (1012). καὶ Ὅμηρος (II III 5) 'κλαγγῇ
ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων' καὶ ὁ Ἡσίοδος (Opp
448—451)

3 χαλῶσιν Ald | τὸ ἀπτ. ἀντὶ τοῦ om AAld || 4 δὲ pro γὰρ A || 4, 5 οὔτοι ὕφ' A || 5, 6 ἱκμ. διατ. AAld || 7 ἢ AM: om Ald || 7, 8 ὥσπερ — ἀπτ. M: om AAld || 8 post ὑπ. add Ald ἀντὶ τοῦ τραπέντες || 10 ἐν δὲ τῷ ἀπτ. Ald scholliis coniunctis | δὲ τὸ A || 11 γὰρ pro δὲ AAld, quae deinde ἐστὶ καὶ πτερεῖν. ἐτ. δὲ || 12 αἱ om Ald || 14 προγινώσκουσαι AAld: -ι M || 15, 6 ἐπιθαροῦσι Ald || 17 ἔνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι pro lemmate A, αἱ γὰρ γέραναι τὰς τῶν omisso lemmate Ald || 18 χειμῶνα A, -ος Ald || 19 διατρέβουσι post Aἴγ. add AAld | δὲ om M | καὶ alt om AAld || 21 ἐμπέση χειμῶνος A Ald || 23 ποιῶσαι Ald | φόβον M: ψόφον AAld | δεδοικνῆαι τὸν χειμῶνα Ald || 25—27 φησὶ — φορέοιντο M post p. 532, 4 || 26 ἐπιφέρει M || 28 ὁ om Ald

φράζω δ', 'εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑπόθην ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυλῆς,
 ἢ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
 δεικνύει ὁμβρηροῦ'.

ἐν εὐδῖαι οὐκ ἂν παλιρρόθιοι καὶ ἄτακτοι φέροντο, ἀλλὰ λειόν ⁵
 τινὰ καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελοῦσι δρόμον.

1012. οὐδὲ παλιρρόθιοι —: πνεύματος σκληροῦ ὄντος
 διὰ τὴν πύκνωσιν τοῦ ἀέρος παλινδρομοῦσιν αἱ γέρανοι, ἐν δὲ
 ἀκύμονι καὶ κεχυμένῳ καὶ λείῳ καὶ ἀπταλστῳ εὐδρομοῦσιν.

1013 sqq. ἡμος δ' ἀστερόθεν —: μεταβέβηκε πάλιν ἐπὶ ¹⁰
 τὰ τοῦ χειμῶνος σημεῖα καὶ φησὶν· ὅταν ἴδῃς ἐν καθαρῷ ἄερί
 αἰφνίδιον ἀμβλυνομένους ἀστέρας μῆτε νέφους μῆτ' ἄλλης τινὸς
 ἀχλύος ἐπισκιαζούσης μῆτε σελήνης ἐπιπροσθούσης, χειμῶνα
 προσδόκα. δηλοῖ δέ, ὅτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτως ὁ ἀὴρ παχυμερὴς
 γενόμενος τοῦτο ποιεῖ. ¹⁵

ἄλλως. ἴνικα τὸ τῶν ἀστέρων φῶς καθαρὸν ὃν ἄρχεται
 ἀμαυροῦσθαι καὶ μὴ εἰσι νεφέλαι πεπιλημέναι αἱ τὴν ἀορα-
 σίαν ποιοῦσαι, μηδ' ἄλλος τις ζόφος ὁμιχλώδης ὑπαντᾷ μῆτε
 ἡ σελήνη, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ ἄστρα ἄνευ τινὸς ἱποκειμένης αἰτίας
 ἀμαυρὰ φαίνονται, μηκέτι τοῦτο τὸ σημεῖον εὐδίας σοι ἔστω, ²⁰
 ἀλλ' ἐπιτρέπει ἐσόμενον χειμῶνα. γίνεται δὲ τοῦτο αἵχμου ἐπι-
 προσθούντος τοῖς ἄστροις καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἀμβλύνοντος.

1015. οὐδὲ σελήνη: τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἐπι-
 σκέπει τῷ ἰδίῳ φωτὶ καὶ ἀμαυροῖ τοὺς ἀστέρας. τῶν οὖν
 ἀστέρων ἐξαίφνης σκοτεινῶν γινομένων χειμῶν ἔσται. ²⁵

1018—20. καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἔωσιν —: ὡσαύτως,
 καὶ ὅταν τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ὑψηλότεραι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
 μένωσιν ἀκίνητοι, αἱ δ' ὑπ' αὐταῖς διαρριπίζονται αἱ μὲν

1 φράζεσθαι δ' Hesiodus | εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν M: αὐτε εἰὰν γε-
 ράνων φωνῆς AAld || 2 ἐνιαύσια A || 3 τε om M || 4 ὁμβρινοῦ AAld || 5 cf
 ad p. 531, 25 | οὖν οὐκ ἂν A, οὖν καὶ Ald | ἀτάκτως Ald | λειόν AAld: λέ-
 γει ὃν M || 7 ἢ ὅτι πν. μὲν σκληροῦ omisso lemmate Ald || 12 αἰφνιδίως Ald |
 μῆτε AAld || 14 ἀνεπαισθήτως Ald: -ος AM || ὁ om M || 15 γινόμενος A
 Ald || 16—21 (χειμῶνα) om AAld || 17 εἰσι scripsi: ὡσι M || 23 τὸ οὖν lem-
 mati praescripsit et scholia coniunxit Ald || 23, 4 ἐπισκέπει A, ἐπὶ σκέπει
 M, σκέπει Ald || 24, 5 ἄ. εἰ οὖν ἄνευ τούτων ἐξ. σκοτεινα τὰ ἄστρα γένη-
 ται χ. ἔ. Ald || 25 ἐξέφνης M || 26 μενέωσιν Ald || 28 αὐταῖς ABessarion
 in M (= rec³, cf ed Arati p. XXXV) Ald: αὐτοὺς M | ὑπορριπίζονται A,
 -ονται Ald

προηγούμεναι, αἱ δὲ καταλαμβάνουσαι, ὡσαύτως χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν.

ἄλλως. καὶ τοῦτο σημεῖον ἔστω χειμῶνος, ὅταν ἔν τινι τόπῳ τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, ἄλλαι δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς χώρας καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἔλθωσιν, αἱ μὲν τὰς ἰσταμένας περιτρέχουσai, ἄλλαι δ' ὀπιθεν ἐρχόμεναι.

1021 sqq. καὶ χῆνες —: τοὺς τε χῆνας καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, ἃ καταλέγει, ὄρεα ταραχωδῶς καὶ μετὰ πολλῆς κινούμενα κραυγῆς σύμβολα γίνονται χειμῶνος· τῆς γὰρ τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθανόμενα οὐ φυλάττουσι τὴν προτέραν εὐκοσμίαν.

ἄλλως. ἐξίσαισι εἰς κατανομήν μετὰ φωνῆς τινος πλείονος τοῦ εἰωθότος βοσκομένοι διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι εὐχερῶς ἐξελεῖν καὶ βοσκηθῆναι ἐκ τοῦ χειμῶνος τοῦ γενομένου.

1022. κατ' ἐννεάγηρα κορώνη: ἐννέα γὰρ γενεάς, ἔτη τ', ζῆι ἡ κορώνη. ἥ τὸ ἐννέα ἐπὶ πλήθους ποιητικῶς ληπτέον. καὶ ἡ πολύγηρα οὖν κορώνη ὅξέα κρώζουσα νυκτὸς χειμῶνός ἐστι δηλωτική.

1023. καὶ ὁ ψὲ βοῶντε —: καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν βοῶντες οἱ κολοιοὶ σημείον εἰσι χειμῶνος, ὅταν ἐσπερίζοντος τοῦ καιροῦ κοίτου φροντίζωσιν. βοῶσι δὲ χάριν τῆς αὐτῶν κοίτης· ὡς γὰρ εἵπομεν (p. 522 sq.), πρὸ τοῦ χειμῶνος ἔρχονται αὐτόσε. § τὸ δὲ βοῶντε (1023): δοῦκαὶ ἀριθμῶι ἐχρήσατο ἀντὶ πληθυντικοῦ· τοῦτο γὰρ ἔθος αὐτῷ. τοῦτο καὶ Ὅμηρος οἶδεν (II V 487).

1024. καὶ σπίνος —: σπίνος καὶ ὀρχίλος καὶ ἐριθεὺς εἶδη ὀρνέων. § τὸ δὲ ἡ ὠ ἀσπίζων οἶον ὁ σπίνος ὑπὸ ὄρθρον

1 χειμῶνας Ald || 1—3 δεῖ—χειμῶνος om Ald || 3 ἄλλως om AAld | τὸ post τοῦτο M: omisi || 4 αὐτῷ τῷ τ. M || 4, 5 ἀκίνητοι om M || 5 ἄλλοι A || 5, 6 καὶ τοῦ τόπου ἐκείνου ἐξέλθωσιν Ald || 6 παρατρέχουσι A, -αι Ald || 7 ὀπιθεν Ald | ἔρχονται A, -ωνται M || 8 τὰς Ald || 10 σ. φησι γίνεσθαι Ald || 12 τὸ δὲ ἐπειγόμενοι ἀντὶ τοῦ ἐξ. omisso lemmate Ald | νομὴν A Ald | πλείον AM || 14 τοῦ γενομένου om M || 15 γενεάς M: -εῶν AAld || 16 τ' scripsi: τὰ M, om AAld | ἀντὶ τοῦ πολλὰ (pro ἐπὶ πλ.) Ald || 17 ἦγον ἡ π. κ. Ald || 19 lemma om et scholia coniunxit M || 20 σῆμα A | δηλαδὴ post ὅταν add Ald || 21 κοίτης χρήζωσι Ald | φροντίζουσιν A || 21, 2 βοῶσι—αὐτόσε om M || 22 ἐρχόμενον αὐτόν A | αὐτοῦ Ald || 23 τῷ δὲ Ald || 24 τοῦτο M: ὡς A, δ' Ald || 25, 6 post lemma A εἶδος ὀρνέου. τὸ δὲ ἡ ὠ ἀσπίζων οἶον, Ald εἶδος ὀρνέου καὶ ὁ σπίνος. τὸ δὲ ἡ ὠ ἀσπίζων ἡγουν

φθεγγόμενος. καὶ πάντα, φησί, τὰ ὄρνεα ἐκφεύγοντα τὸ πέ-
λαγος διὰ τὴν ψῦξιν σημεῖόν εἰσι χειμῶνος.

1025. καὶ ὀρχίλος ἢ καὶ ἐριθεύς: καὶ ταῦτα εἶδη ὀρ-
νέων. δῆλον δέ, ὅτι εἰς φωλεοὺς καταδυόμενα τὸν ἐπιόντα
προδεικνύουσι καὶ προσημαίνουσι χειμῶνα. 5

1026. καὶ φῦλα κολοιῶν: καὶ τὰ συστήματα τῶν κο-
λοιῶν πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐπὶ κοίτην ἐρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ
γῇ κατανομῆς χειμῶνα δηλοῦσιν. § τραπεροῦ δὲ (1027) τῆς
γῆς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀρουρῶν βόσκονται τὰ ἀποβαλλόμενα ἢ ἐκ-
πίπτοντα τῶν καρπῶν διεπόμενοι. § ἐπὶ ὄψιον δὲ αὐλιν 10
(1027): τὴν ἐσπερινὴν κοίτην.

1028—30. οὐδ' αἶν ἐπὶ ξουθαί —: αἱ κατάστικτοι μέ-
λισσαι. ὁ δὲ νοῦς· μεγάλου χειμῶνος ἰόντος οὐδὲ αἱ ξουθαί
μέλισσαι ἐπὶ τὸ πρόσω ἢ πόρῳ τὴν κατανομὴν τῶν σίμβλων
ποιοῦνται, ἀλλ' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐλλίσσονται, ἥτοι 15
γε ἀναστρέφονται, καὶ ἐλλίσσουσι τὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν ἔργων
φροντίσματα. οἱ δὲ ἔργων (1030) τῶν γεωργικῶν ἀνθῶν· ἐν
γὰρ τοῖς ἀγροῖς αὐτῶν εἰσιν αἱ ὁδοί. ἐξιῶσαι οὖν τῶν σίμβλων
εὐθέως ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ πλησίον βόσκονται, μῆ-
ποτε ἄφνω ἐπιγένηται χειμῶν, ἵνα ἐγγὺς ᾧσι [τὰ] τῶν σίμβλων· 20
δυσριγοτάτη γὰρ ἡ μέλισσα.

ἄλλως. αἱ μέλισσαι ἐγγὺς τῶν κυψελῶν ἀναστρεφόμεναι
καὶ μὴ πόρῳ τὴν νομὴν ποιοῦσαι (δυσριγόταται γάρ) χειμῶνα
προδηλοῦσι καὶ προφαίνουσιν ἐσόμενον.

1031, 2. οὐδ' ὑψοῦ γεράνων —: ἡ γέρανος δυσπαθὲς 25
ἔχει τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς ἀντέχειν
οὐ δύναται. τὸ δὲ ἐξῆς· οὐδὲ αἱ τῶν γεράνων μακρὰ τάξεις τὰς
αὐτὰς ὁδοὺς παρατείνουσai (τοῦτο γὰρ ἦν εὐδίας σύμβολον p. 531)

1 post φθ. Ald lemma add καὶ πάντα | φησί post ὄρνεα Ald, om
M || 3 καὶ alt om AM || 9 post γῆς Ald ἐπειδὴ τὰς ἀρούρας || 10, 1 ἐπὶ —
κοίτην AAld: om M || 12 ἐπὶ ξουθαί ἤγουν Ald || 14 πρόσω ἤγουν
ἐκτός Ald, πρόσωπον ἢ πόρῳ M, evanida in A || 15, 6 ἥτοι γε M: καὶ
AAld || 16 καὶ prius AM: ἢ Ald || 18 καὶ μόνον post ἀγροῖς add Ald
19, 20 μῆτε M || 20 τὰ om AAld || 21 δυσριγοτάτη γὰρ ἡ μ. om AAld
22 ἢ ὅτι (pro ἄλλως) Ald | μέλιται AAld || 23 δυσριγ(ώ Ald)τατοι A
Ald || 25 post l. 24 sequitur p. 535, 4 lemmate οὐδ' ὑψοῦ γεράνων prae-
fixo AAld | lemma om et αὕτη γὰρ ἡ γέρ. scripsit AAld || 26 ὥρων (ex
ὄρων) A, ὥρων Ald || 27 ὁ δὲ νοῦς· αἱ δὲ τῶν AAld || 28 τείνουσαι
AAld

ἀλλ' ὑποστραφεῖσαι τὸ ὑγρὸν πνεῦμα ἐξ ὑποστροφῆς πορεύονται. καὶ γέρανοι οὖν μὴ διαιρούμεναι εἰς ὕψος μηδὲ ἐπ' εὐθείας ποιοῦμεναι τὴν πτήσιν, ἀλλ' ὑποστρέφονσαι εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν ἐκινήθησαν, τὸ αὐτὸ σημαίνουσιν.

5 ἄλλως. καὶ ταντὶ δὲ σημεῖα χειμῶνος, γέρανοι μὴ εὐθυποροῦσαι ἱπτάμεναι, ἀράχνια νηνεμίας μετακινούμενα, φλόξ ἀπὸ λύχνου μὴ καθαρὰ καὶ μόγις ἀπτόμενον πῦρ. πῆξις δὲ τέφρας νιφετοῦ σημεῖον καὶ τὰ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων κέγχροις ὅμοια φαινόμενα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο νιφετοῦ. χαλαΐξης
10 δὲ διαπίρου ἄνθρακος τὸ μέσον νεφελῶδες.

ἄλλως. ἀλλὰ — οὐδέ: τὰς γεράνους φασὶν ὄμβρων μελόντων καταφέρεισθαι, οὐ μετεώρους αἵρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐθείας ἐμποδιζέσθαι πτήσεως.

1033. μὴδ', ὅτε νηνεμίῃ —: καὶ ὅταν τὰ ἀράχνια νη-
15 νεμίας οὐσης ἐν τῷ ἀέρι πλάζωνται. ὡσαύτως δὲ καί, ὅταν ἁμαυρὸν ἢ τὸ περὶ τοὺς λύχνους φέγγος καὶ μὴ εἰς ὕψος ἀνάπτηται, ἀλλὰ περιτρέπεται ὅμοιον γινόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν θερμοτέρων ἀτμῶν τιθεμένοις λύχνους. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ τὸ πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιᾷ ἀφανιζόμενον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γίνεται
20 ὑπὸ τῆς χειμερινῆς καταστάσεως.

ἄλλως. καὶ ἐν νηνεμίᾳ ὅτε ἡ ἀράχνη φέρεται μὴ καταφρόνει.

ἄλλως. ἡ ἀράχνη λεπτή ἐστι καὶ ἰσχνή, ἄλλως <τε> καὶ <εἰ> ἐν μετεώρῳ ἐστίν. καὶ ἔτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτου ὄντος τοῦ πνεύ-
25 ματος αὕτη καὶ ἐκ βραχείας κινήσεως φέρεται καὶ κινεῖται. ὁ δὲ λόγος· ἐν νηνεμίᾳ δὲ ὅτε ἡ ἀράχνη κινεῖται, μὴ καταφρόνει τοῦ σημείου· εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτίκα νηνεμία ἐστίν, ἀλλ' οὖν γε προδηλοῖ τὸν ἐσόμενον χειμῶνα.

1034. καὶ φλόγες αἰθύσωσι —: λύχνων φλόγες ἡρέμα

1 ἀλλὰ ἀποστραφεῖσαι AAld | καὶ ante ἐξ add Ald || 1, 2 πορευόμεναι τὸ αὐτὸ σημειόν εἰσι Ald || 2 διαιρούμεναι Ald || 4 σημαίνουσιν scripsi: σημείον εἰσι A, σημείον Ald || 5 οὐδ' ὑψοῦ γεράνων pro lemmate AAld | ταῦτα Ald || 6 νηνεμία AAld || 7 καθὰ M | μόλις AAld | καιομένη post μόγις add M || 9 σημείον post νιφ. add Ald || 10 διαπίρου καὶ διαπύρου A || 10, 1 post νεφ. Ald φασὶν οὖν τὰς γεράνους ὄμβρων Ald || 11 ἀλλ' M | ἀλλ' — οὐδὲ om A || 13 post πτήσεως sequitur p. 534, 25 Ald || 14 μὴ δ' M || 15 δὲ om MAld || 17 περιστρέπεται AAld || 18 scripsi: σημαίνουσι M, σημείον AAld || 19, 20 καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ σημεῖα γ. ἐπὶ τῆς Ald || 20 τῆς om M || 21, 2 schol om Ald || 26 καὶ ante ἐν add M || 27 τὸ om AAld

παραφαινόμεναι πῦρ τε μόγῃς ἀναπτόμενον καὶ τὰ ἐλλίχνια
φῶτα χειμῶνος σημεία· συμπλῖπτει γάρ τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ
τοῦ ἀέρος.

1035, 6. ἡ πῦρ αὔηται —: ἀπὸ κοινοῦ· μὴδὲ τότε πίστευε
τῷ χειμῶνι, ὅτε πῦρ ἐφάπτεται μετὰ κακοπαθείας καὶ βρα- 5
δέως καὶ τὰ ὑπαίθρια λύχνα· δῆλον γάρ, ὅτι πολλοῦ ὄντος τοῦ
περιέχοντος ὑγροῦ βράδιον τὸ πῦρ ὑφάπτεται καὶ τὰ λύχνα.
αὔηται οὖν ἀντὶ τοῦ ὑφάπτεται.

Plut ἄλλως. ἡ πῦρ αὔηται: τὰ καυστὰ βραδέως ἐξάπτεται
παχυμεροῦς τοὺς πόρους ἐπιφράττοντος τοῦ ἀέρος. διόπερ οἱ 10
τὰς δαΐδας ἀπτοντες προτρίβουσιν ἐν τῇ τέφρῃ, ἵνα ἀποκρο-
σθῇ, εἴ τι ἔνικμον, καὶ τὸ πῦρ τῆς ὕλης μᾶλλον αὔηται.
οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 3 W.).

1036. τί τοι λέγω, ὅσσα πέλονται —: τί σοι κατα-
λέγω, ὅσα σημεία ἐπ' ἀνθρώποις γίνονται χειμῶνος καὶ εὐδίας; 15
καὶ γὰρ ἐν τῇ πάντων εὐτελεστάτῃ τέφρῃ περὶ ἐκεῖνον τὸν
τόπον, ἔνθα ἐστὶ πηγνυμένη χειμῶνα σημαίνει· πολλῆς γὰρ
περὶ τὸν ἀέρα νοτίας σημείον τὸ τοιοῦτον.

1038. αὐτοῦ πηγνυμένη —: ἡ τέφρα μὴ διαλυομένη
καὶ ὁμοία πεπηγυλῇ χειμῶνα σημαίνει. καὶ κέγχροι πολλαὶ 20
ἐπὶ τῆς τοῦ λύχνου φλογὸς ἐπανιστάμεναι νιφετὸν σημαίνουσιν.
ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἀνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τη-
χάνῃ, ἡ δὲ μεσότης μελαίνῃται, χάλαζαν ἐσομένην δεῖ ση-
μειοῦσθαι.

1039. καὶ λύχνῳ χιόνος —: καὶ ἐπὶ τῷ λύχνῳ χιόνος 25
γίνωσκε σημεία, ἐὰν κέγχροις ὁμοίᾳ σήματα πανταχοῦ καὶ
κύκλῳ ἔχῃ ἐγγὺς τῆς περιλαμβούσης μύξης.

ἄλλως. καὶ περὶ χιόνος ἐσομένης ἀφορῶν μάθοις τοῖς

1 περιφερόμεναι AAld || 2 σημείον AAld || 4 τὸ αὐτὸ μὴδὲ add Ald |
5 ὅταν — ἐφάπτεται AAld || 6 δηλῶν A || 7 ἐφάπτεται AAld || 8 ἐφάπτεται A
Ald || 9 lemma ἡ πῦρ αὔηται om AAld | Πλούταρχος δὲ φησὶ τὰ (omisso
οὕτω Πλ. I. 13) Ald | ἐξάπτεσθαι Ald || 10 τοῖς πόροις M | τοῦ om
Ald || 11 προτρίβουσιν libri: correxi || 12 ἡ post ἔνικμον libri || 14 ὅσσα
πέλονται om Ald, πέλονται A || 15 γίνεται ἐπ' ἀνθρ. AAld || 16 ἀφα-
λεστάτῃ AAld || 17 χειμῶν ἔσται Ald || 17, 8 πολλοῦ γὰρ π. τ. ἀ. νότου τ.
τ. σ. A | πολλοῦ γὰρ τοῦ π. τ. ἀ. νοτίσματος τ. τ. σ. Ald || 19 πηγνυ-
μένη AM | οὖν post τ. add Ald || 20 ὥσπερ (pro ὁμοίᾳ) Ald | σημαντικὴ χει-
μῶνος Ald || 21 τοῦ τοῦ λύχνου φωτὸς AAld || 26 σημείον Ald | σημεία Ald |
27 περιλαμβοῦς Ald || 28 — p. 537, 5 M: om AAld

κέγχροις τοῦ λύχνου, ὅταν πάντῃ πλησίον τῆς μύξης ἔχη ση-
μεῖα· καὶ γὰρ περὶ τὴν μύξαν πολλάκις ὡς κέγχροι τινὲς συν-
στανται, ἃ προελέγομεν (p. 526), ἐκ τῆς ὑγρότητος τοῦ ἀέρος.
ἡ σύνταξις· ὅτε κέγχροις εἰκότα σημεῖα πάντῃ ἔχει κύκλῳ τῆς
5 λαμπούσης μύξης, περὶ χιόνος πύθοιο.

1040. πυριλαμπέος ἐγγύθι μύξης —: καὶ περὶ τὰς
μύξας τῶν λύχνων ἐὰν κέγχροις ὁμοία τινα ἀνιστῶνται· καὶ γὰρ
ταῦτα γίνεται κατὰ τὴν ἔξωθεν ψῦξιν τοῦ ἑλλυχνίου ὥσπερ σβεν-
νυμένου. καὶ ταῦτα μὲν χιόνος φησὶν εἶναι σημεῖα.

10 1041—3. ἀνθρακι δὲ ζῶοντι —: τουτέστι κάρβωνι ἡν-
θρακωμένῳ καὶ ζῶντι. ἐπὶ τούτῳ, φησί, χαλάζης ἴσθι ση-
μεῖον, ὁπότεν ὁ ἀνθραξ λαμπρὸς ὑπάρχηι, ἐν δὲ τῷ μέσῳ
ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὥσπερ νεφέλη πυρὸς καιομένου
φαίνεται.

15 ἄλλως. ἐὰν ζῶντος ἀνθρακος, τουτέστι καιομένου, καὶ τῆς
ἐπ' αὐτοῦ φλογὸς ὡς μεταξὺ ὥσπερ νεφέλη τις γένηται, χαλά-
ζης τὸ τοιοῦτον σημείον. λευκὸν δὲ (δεῖ) φαντάζεσθαι τὸν ἄν-
θρακα διὰ τὴν πεπηγυῖαν τέφραν, καὶ εἰκότως τὸ τοιοῦτον
σημεῖον χειμῶνος· ἡ γὰρ τοῦ ἀέρος ψῦξις τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ
20 μέχρι τοῦ πυρὸς διήκειν.

ὁπότε λαμπρὸς —: ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἀνθρακος
ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγχάνηι, ἡ δὲ μεσότης μελαίνηται,
χάλαζαν ἐσομένην δεῖ σημειοῦσθαι.

1044 sqq. πρίνοι δ' οὐ καρποῖο —: ἄρχεται λοιπὸν καὶ
25 ἀπὸ δένδρων τεκμήρια ἡμῖν διδόναι περὶ χειμῶνων καὶ καιρῶν
ἐπιτηδείων πρὸς γεωργίαν. δεῖ οὖν, φησί, λαβεῖν ἀπὸ πρίνου
καὶ σκίνου σημεῖα· ὁ μὲν γὰρ τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν
τοιοῦτον καὶ τὸν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους
πλείονα ἀνχμόν.

4 ἔχει scripsi, cf Ar: ἔχη M || 6—9 Ald omisso lemmate post p. 536, 27
ἐὰν οὖν καὶ περὶ τὰς μύξας κέγχροις ὁμοία σημεῖα γένηται, καὶ ταῦτα
σημεῖον ἡγοῦ χειμῶνος || 6 μύξης om M || 7 τῶν λύχνων om A | τινα om
A | ὁμοία γένηται, καὶ ταῦτα σημείον χειμῶνος A, cf Ald | ἀνίστανται
M || 10 δὲ om Ald || 10, 1 ἡγουν ἡνθρακωμένῳ καὶ καίοντι Ald quae pergit
ἐὰν οὖν ζ. (l. 15) || 11—14 (ἐπὶ — φαίνεται) M: om AAld, cf ad l. 10, 1 || 11 τού-
των M || 15—20 schol AAld: om M, cf p. 536, 28 sqq. || 15 ἄλλως omisso
ἐὰν οὖν post l. 11 Ald | ἡγουν καιομένου Ald || 15, 6 καὶ ἐπὶ τῆς Ald || 16 ὡς
om Ald || 17 δεῖ suppl Ald || 21—3 schol M: om AAld || 24 αὐ Ald | καὶ
om AAld || 25 καὶ om AAld || 26 ἐπιτήδεια Ald | φησί om AAld || 27 μὲν om
AAld || 28 καὶ τὸν om AAld

ἄλλως. μεταβέβηκεν ἐξῆς ἐπὶ τὰ τῆς γεωργίας σημεῖα, καὶ νῦν διδάσκειν πειρᾶται ἡμᾶς καὶ φησιν, ὅτι πρῖνοι καὶ σχῖνοι, μετρίαν τὴν καρποφορίαν ὅταν ἔχωσιν, ... αἰχμηρὸν τὸ τέλος σημαίνουν. αἱ μὲν οὖν πρῖνοι μὴ ὑπὲρ τὸ δέον εὐφοροῦσαι μακρὸν ἐσόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουν, ἐὰν δὲ πολυ-⁵ φορῶσι περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ θέρους, βλάβην τοῦ σιτικῆς καρποῦ γενησομένην ὑπὸ αὐχμοῦ. ἡ δὲ τοῦ σχίνου καρποφορία τρισὴν τυγχάνει· τρεῖς γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνθεῖ καὶ τρεῖς τελεσφορεῖ, ἐκάστη δὲ καρποφορία ἴδιον σημεῖον ποιεῖ· ἐὰν γὰρ ὁ πρῶτος καρπὸς κατὰ πρόπον γένηται, πρῶτον δὲ τὸ θέρους¹⁰ προσδοκᾷ. ἐὰν δὲ ὁ δεῦτερος, τὸν μέσον καιρὸν τῆς θειρίας κρείσσονα σημαίνει, ὁ δὲ τρίτος τὸν ἔσχατον.

ἡ σύνταξις οὕτως· καταχθές καρποῖο (1044) τὸ πρῶτον, τουτέστι βαρούμεναι τῷ καρπῷ, οὐκ ἀπείρητοι εἰσι χειμῶνος.

Plat 1045. σχῖνοι ἀπείρητοι: ὅσα τὴν σχῖνον ἐκ τοῦ ἄερος ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ τὸν σῖτον. ὁμοίως καὶ τὰ βλάπτοντα. δείγματα οὖν τῶν σπόρων ὁ πρῶτος ἐν τῇ σχίνῳ ἐστὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν μέσων ὁ μέσος καὶ ὁ τρίτος τῶν τελευταίων. οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 4 W.).

1045. πολλὸς δὲ ἄλως: ὁ σπουδαῖος γεωργὸς καὶ ἀροτρεὺς (ἀφορᾷ) ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς γεωργίας.

1046. μὴ οἱ θέρους ἐκ χειρὸς ἔρρηι: ἀντὶ τοῦ ῥεύσει φθαρεῖ. ὁ δὲ σῖτος, ὅταν ἀρχὴν ἔχη τοῦ ἀναφύεσθαι, οὔτε ὑπερβολὴν χειμῶνος δύναται βαστάζειν οὔτε αὐχμοῦ συμπεσόντος (ἐν²⁵ ἔαρι γὰρ φνόμενος τούτου δοκεῖ ἀπαλλάττεσθαι), ἀλλ' ἐπειδὴν ἐμπεσῇ, ἀπόλλυται. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ πρῖνοι οὐ καρποῦ μεσταὶ οὔσαι καὶ μέλαιναί σχῖνοι οὐκ ἀπείρητοι εἰσι χειμῶνος. δυνατόν οὖν ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν ἀναφύσεως συμβάλλειν

1 ἄλλως omisso μεταβὰς οὖν ἐπὶ τὰ Ald || 2 καὶ — ἡμᾶς A: om M, πειρᾶται διδ. ἡμᾶς Ald || 4 τὸ om M || 4, 5 εὐφοροῦντες AAld || 9 γὰρ (pro δὲ) Ald, καὶ ἐκ. καρπ. A || 10 πρόπον Ald: τρόπον AM | τὸ om Ald || 11 κατὰ (pro τὸν) AAld || 13 ἡ δὲ σύνταξις οὕτως Ald scholiis coniunctis | οὕτως om M || 13, 4 τὸ πρῶτον om AAld || 14 βαρυνόμεναι Ald || 16 ὅσα γὰρ omisso lemmate Ald || 18 γοῦν A | πρώτων post τῶν add Ald || 15, 9 τῶν πρώτων om Ald || 19 τῶν τελευταίων Ald: -ον -ου AM || 21, 2 σπ. ἀροτρεὺς AAld || 22 ἀφορᾷ Ald: om AM | ἐπὶ — γεωργίας om M || 23 τὸ δὲ μὴ usque ad ἔρρηι Ald scholiis coniunctis | θέρους ἐκ χειρὸς M | ἀντὶ τοῦ om M || 24 ἔχει A || 26 ἔαρι AAld: ἀέρι M || 27 καὶ om M || 27, 8 μεσταὶ καρποῦ AAld

καὶ χειμῶνος καιρούς. ὁ μὲν οὖν τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος
ὦν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλεῖων τοῦ συνήθους ἀνχμόν.

1047. πρίνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου —: ὁ πρίνος τὸ
δένδρον τῶν πάννυ καταξήρων ἐστίν. καὶ μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστο-
5 φάνης (Ran 859) λέγων 'σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεὶς
βοαῖς' τῶν ξύλων γὰρ τὰ κατάξηρα ἐμπρησθέντα καὶ καν-
θέντα τῇ ξηρότητι ἀντηχεῖ τῷ πυρὶ. αὕτη τοίνυν ἡ πρίνος
ξηρά τις οὐσα τὴν φύσιν, ὡς ἔφημεν (l. 4), τοῖς ὑγραίνουσι
τέθηλε καὶ τέρπεται, καὶ ὅτε χειμῶνος ὄντος σφόδρα ὑγρὸν γί-
10 νεται τὸ περιέχον, τῇ ὑγρότητι ἡσθεῖσα καρποφορεῖ καὶ δηλοῖ
τῷ καρπῷ τὸν ἐσόμενον μέγαν χειμῶνα, ὑφ' οὗ τῆς ὑγρασίας
μεταλαβοῦσα ἐκαρποφόρησεν. θαμινῆς δὲ τῆς συνεχῶς φρυ-
μένης ἀκύλου· τρίτον γὰρ τοῦ χειμῶνος φύει. ἀκύλου δὲ τοῦ
καρποῦ τῆς πρίνου. καὶ Ὅμηρος (Od X 242) 'παρὰ δ' ἄκυλον
15 βάλανόν τε'.

κατὰ μέτρον ἔχουσai —: ἀντὶ τοῦ συμμέτρως ἔχουσai Plut
τῶν καρπῶν. φησὶν οὖν καὶ ὁ Θεόφραστος (De Signis 55), ὅτι
ὁ πρίνος καὶ ἡ σχῖνος ἀνχμηρὰ τῇ κράσει καὶ ξηρότερα τῶν
ἄλλων πεφυκότες πολὺν καρπὸν οὐ φέρει, ἐὰν μὴ εἰς βάθος
20 ὑγρανθῇ. εἰκότως οὖν τῇ τούτων ἀφορίᾳ καταμαντεύονται
περὶ τῶν σπερμάτων οἱ γεωργοὶ μιᾶς αἰτίας οὕσης, δι' ἣν ἀμ-
φοτέρων ἡ πολυκαρπία. εἰ δὲ ὑπερβάλλει τοῦ καρποῦ τὸ πλη-
θος, οὐκ ἀγαθὸν σημεῖον· ἄμετρον γὰρ ἐπομβρίαν καὶ πλεονασ-
μὸν ὑγρότητος ἡ περὶ τὸν ἄερα ἀνεσις καὶ θηλύτης δηλοῖ. οὕτω
25 ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 5 W.).

1049 sqq. μὴ μὲν ἄδην ἔκπαγλα —: μὴ λίαν κορεστικῶς
καὶ ἐξόχως βαρυνθεῖη τῷ καρπῷ παντελῶς. τουτέστιν· μὴ
λίαν ἔχοιεν καρπὸν, ἀλλὰ σύμμετρον· τότε γὰρ ἐκτὸς ἀνχμοῦ αἰ

1 χειμῶνος καιρούς AAlld: χειμῶνα καὶ καιρούς M | λέγει οὖν· ὁ μὲν

AAlld | 3 ἀκύλου om Ald | 5 ὥσπερ πρίνος εὐθὺς AAlld | ἐμπρησθεὶς A ||
7 ἀντηχεῖ Dübner: ἀντέχει libri || 8 ὡς ἔφ. et 9 τέθηλε καὶ et ὅτε om AAlld ||
9 post σφ. Ald ὑγροῦ τοῦ περιέχοντος γενομένου | ὄντος γ. A || 9, 10 γένη-
ται A || 11 τῷ καρπῷ om AAlld | μέγαν om M | ? || 13 ἀκύλου om M | φέ-
ται. ἡ (δὲ Ald) δὲ ἄκυλος ὁ καρπὸς ἐστὶ τῆς πρίνου AAlld || 14, 5 καὶ — τε
om M || 14, πὰρ δ' ἄ. Odysseae codd || 16 δὲ post μ. Ald | ἀντὶ τοῦ om M ||
17 τὸν καρπὸν M | καὶ om M | ὁ om AAlld || 18 ὁ πρ. M: ἡ AAlld | ἀνχμηρὰ
καὶ ξηρότερα M: -αι καὶ -αι AAlld || 19 πεφυκότες M: πέφυκαν A, -ασι
Ald | οὖν post πολ. add Ald | ἐὰν Bekker: εἰ AAlld || 21 ἥς AAlld || 21, 2
ἀμφοτέροις M || 22 ἐπέρχεται post πολ. add Ald || 26 μηδὲ AAlld || 27 βα-
ρυνθεῖεν Ald | ἡγουν (pro τουτ.) Ald || 28 ἐκ τοῦ Ald

ἄρουραι θάλλουσιν. τὸ δὲ τηλοτέρῳ (1050) ἀντὶ τοῦ 'πορρωτέρῳ'. <πορρωτέρῳ> δὲ τοῦ αὐχμοῦ αἱ ἄρουραι οὔσαι πληθύνουσι καὶ θάλλουσι τοῖς ἀσταχύσιν.

1051. *τριπλόα δὲ σχίνος* κυέει —: *τριττὸν γάρ φησι φέρειν τὴν σχίνον τὸν καρπὸν, ἕκαστον δὲ τούτων σημεῖον εἶναι σπόρου· καὶ γάρ φησι σπόρους τρεῖς εἶναι, πρῶτον μέσον ὕστερον. ἔν ἂν οὖν καρπὸν εὐφορήσῃ μάλιστα ἢ σχίνος, κατὰ λόγον καὶ τὸν σπόρον ἐκείνον γίνεσθαι κάλλιστον.*

Apollinarius 1057. *λοχαίη σχίνος* —: *βαθεῖα καὶ ὑψηλή, ἀπὸ τοῦ λοχῆσαι δύνασθαι καὶ ἐνεδρεῦσαι ἐν αὐτῇ κρυπτόμενον. οὕτως* 10 *ΑΠΟΛΛΑΝΑΡΙΟΣ. τὸ δὲ ἄρῃται ἀντὶ τοῦ ἐνέγκῃ. (ἐν) ἐκείνῳ τῷ καρπῷ ἢ ἄρουσις πολὺ κρεῖττων ἔσται.*

Plat 1058. *κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων* —: *οὐ μόνον ἐν τοῖς ζώοις συμπάθειά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς. ὅς' ἂν οὖν κεκραμένην(ν) ὑγρότητι ἢ ψυχρότητι παραπλησίως ἔχη τὴν ἔξιν, ἢ* 15 *τρέφεται ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἢ τοῖς αὐτοῖς εὐθηνεῖ καὶ μαραίνεται. διὸ πολλὰ μετ' ἀλλήλων συνακμάζει καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲν θέρει, τὰ δὲ χειμῶνι, τινὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶν μὲν οὖν αἱ κράσεις διάφοροι, τῶν δὲ ὅμοιοι καὶ συγγενεῖς σφόδρα. τῶν οὖν τὴν ὁμοίαν κρασιν ἐχόντων πρίνος σχίνος σκίλλα πυρός. οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 6 W.).*

1060. *οὕτω δ' ἀνθέρικος* —: *ἀνθέρικον νῦν εἴρηκε τὸ ἄνθος τῆς σκίλλης· κυρίως γὰρ τὸ ἄνθος τῶν ἀσταχύων. ἀπολούθως δὲ φησι καὶ τῷ τῆς σκίλλης ἄνθει τεκμαίρεσθαι περὶ τῶν ἔσομένων καρπῶν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἄνθος περὶ τοῦ πρώτου σπόρου διδάσκει ἡμᾶς, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τὸ τρίτον ὁμοίως περὶ τοῦ τρίτου.*

1 θάλλουσαί εἰσι. τὸ οὖν Ald | δὲ om Ald || 2 οὔσαι αἱ ἄρ. τοῦ αὐχμοῦ πλ. τοῖς ἀ. AAld | πληθύνουσι Ald || 4 *τριπλόα* M | *τρίτον libri* | γάρ om M || 5 τὸν om Ald || 6 φησὶ om M | τοὺς σπ. Ald | *δευτερον* AAld || 7 ὕστατον Ald || 8 ἀριστον AAld || 9 τὸ δὲ *λοχαίη σχ.* Ald || 11 *ἐνέγκῃ* Ald: -οι AM || 11, 2 δὲ post *ἐκ. et καὶ* post καρπῷ add Ald || 13 οὐ γὰρ omisso *lemmate* Ald | ζωόις A || 14 γίνεται AAld | *ὅς' ἂν* Dübner: *ὅταν libri* | *ἢ ante* x. M: om AAld || 14, 5 *κεκραμένην A, κεκραμένην τῇ* Ald || 15 *καὶ (pro ἢ priore)* Ald | *ἢ ψυχρότης A* | *ἔχη* Ald: *ἔχει* AM | *ἢ posterius om et (καὶ) suppl* Ald || 16 *καὶ pro ἢ* Ald | *εὐθαλεῖ* AAld || 18 *τινὰ* M: τὰ AAld || 19 *ἀδιάφοροι* A || 20 *οὖν μίαν* AAld | *συνεχόντων* AM || 20, 1 *ἐ. εἰσι* — π. κατὰ Πλούταρχον Ald || 20 *πρίνος* AAld: *σπίνος* M | *πυροὶ* M || 23 *ἄκρον* τῶν AAld || 24 τὸ — ἄνθος AAld || 25 γὰρ om A || 25, 6 *πρώτον* om M || 26 *χρόνον* A | *ἡμᾶς* om M || 27 τὸ δὲ *τρ. A* | *ὁμοίως* om MAld

1064. αὐτὰρ ὅτε σφῆκες —: ὅταν ἐν φθινοπωρινῇ τοῦ
 ἔτους ὥραι οἱ σφῆκες κατὰ πλῆθος συνηθροισμένοι ἐν πολλοῖς
 τόποις βλέπωνται καὶ πρὸ τῆς ἐσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς,
 χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. προεῖρηται δέ (p. 392, 5), ὅτι ἡ ἐσπέριος
 5 ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων χειμῶνα ἐπιφέρει.

1065. ἐσπερίων δὲ τῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἀνατελλουσῶν·
 ἐῷαι γὰρ ἀνατέλλουσι θέρει. τότε οὖν, εἰ πρὸ τῶν ἐσπερίων
 Πλειάδων οἱ σφῆκες βλέπονται συνηθροισμένοι, εἴποι τις ἂν
 ἔσσεσθαι χειμῶνα. γίνονται δὲ οἱ σφῆκες ἐκ γῆς. εὐφυνῆς δὲ
 10 πρὸς τὸ γεννᾶν τὰ τοιαῦτα ἡ γῆ, ὅταν ἱκαρῶδης ᾖ.

1068. θήλειαι δὲ σύες —: ἡ ὑγρότης γόνιμος καὶ κι-
 νητικὴ σπερματικῆς δυνάμεως· διαχυθὲν γὰρ τὸ σῶμα καὶ τὸ
 πνεῦμα εὖρουν τῇ ἀνέσει γίνεταί καὶ ὑπόθερμον εἰς ὁρμᾶς
 ἀγωγὸς ἐπὶ τὸ τῆς γενέσεως ἔργον. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὸν
 15 Διόνυσον τῇ Δημήτρει συγκαθιέρωσαν αἰνιτιτόμενοι τὸ γόνιμον
 τῆς ὑγρότητος. ὥς οὖν τὰ δένδρα εὐσθενήσαντα διανθεῖ καὶ
 διακαρπεῖ τῇ εὐκρασίᾳ πιόντα τὴν ἐπιρρέουσαν τροφήν, οὕτω
 καὶ τὰ ζῶια ἐν ὑγρῷ τῷ ἀέρι καὶ μαλακῷ τῷ σπέρματι (κι-
 νεῖται). οὕτως ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ.

20 ἄλλως. καὶ σύες δὲ θήλειαι καὶ πρόβατα καὶ αἰγες, ὅταν
 ὑπομείναντα τὴν ὄχρυσιν τῶν ἀρρένων ἐπαναστρέψαντα ἐπιβαίνει
 τοῖς ἄρρεσι, μέγαν χειμῶνα καὶ οὐκ ἐλάσσονα τοῦ ἀπὸ τῶν σφη-
 κῶν σημαίνει. ὅταν δὲ μὴ προλαμβάνη τὰ προειρημένα τὴν
 μῖξιν ἀλλὰ βράδιον τοῦ εἰθισμένου ὀχέυη, εὐθυμῖαν τοῖς πέ-

Apollinarius
 Avien
 1796, 7

2 οἱ om Ald, evanidum in A | συνηθροισμένοι A || 4 δεῖ πρ. γ. Ald |
 Πλ. (sine τῶν) ante ἀνατ. AAld || 6 καὶ ἐσπερίων προπάροικε (omisso
 δέ) A, τὸ οὖν ἐσπ. πρ. ἡγουν Ald || 7 εἰ scripsi: καὶ AM, εἰ καὶ Ald ||
 8 ἂν Ald: οὖν A, om M || 9, 10 γὰρ ἐκ γῆς εὐφ. πρὸς Ald || 10 ἱκαρῶδης
 Ald, cf Ach 1 p. 69, 7 (ἱκατωδης) || 11, 2 ἡ ὑ. τῆς γονιμὸν καὶ κινήτικὸν
 σπερματικῆς δ. Ald (unde conī Bekker ἡ ὑ. γόνιμον καὶ κινήτικὸν τῆς σπ.
 δ.) || 13 τῇ ἀνέσει εὖρουν (ἄρουν Ald) AAld | ἀραιὸν conī Bekker || 15 Δημήτρα
 AAld || 16 ὥσπερ οὖν τὰ φυτὰ Ald, evanida A | ἀσθ. AM, ἔξασθ. Ald | καὶ
 om Ald || 17 διακαρπεῖ scripsi: διακαρπεῖ M, om AAld | τῇ ἀκρασίᾳ A | scripsi:
 ἐπιόντα τὴν ἐπιρρέουσαν τροφήν AM, ἐπελθούσης τῆς ὑγρᾶς καὶ ἐπιρρεούσης
 τροφῆς Ald || 18 in margine dextro interiore M ἡ ἡ τοῦ ἀέρος κίνησις εἰς χει-
 μῶνα, quod quo pertineat incertum | τῷ σπ. om Ald || 18, 9 supplēvi; μάλιστα
 πρὸς συνονοσίαν κινεῖται supplet Ald | τῷ σπ. — Ἀπ. evanida in A || 20 ἄλ-
 λως om MAld | καὶ primum et δὲ om A | αἱ οὖν θ. σύες καὶ Ald || 21 τὴν
 τῶν ἀρρένων ὄχρυσιν AAld | scripsi: ἐπιστρέψαντα AAld, ἀντιστρέψαντα M |
 ἐπιβαίνει M || 22 ἄρρεσι Ald | τὸν ἀπὸ AM || 23 σημαίνουσι AAld || 24 και-
 ροῦ post εἰθ. AM: om Ald | ὀχέυη ἡ ὀψεύη A, ὀψεύη Ald

νησι παρέχεται, ὅτι μὴ ἔχοντες εὐπορεῖν ἐσθημάτων προσδοκῶσιν εὐδινώτερον ἔσσεσθαι τὸν χειμῶνα.

ἄλλως. Θήλειαι δὲ σύες· καὶ ταῦτα γὰρ τὰ ζῶια ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συνουσίας ἐν χειμῶνι· τότε γὰρ ἔξωθεν ὄντος τοῦ ὕγρου τὸ θερμὸν ἐνδοθέν ἐστι καὶ φλέγον αὐτὰ ἐγείρει πρὸς συνουσίαν. διὸ καὶ ἐξῆς φησιν, ὅτι, ἐὰν βραδέως καὶ μὴ συνεχῶς συνουσιάζωσι, δηλοῦσιν οὐ ψυχρὸν τὸν χειμῶνα, ἀλλ' εὐκρατον. ὅθεν καὶ τὸν πένητα χαίρειν ποιοῦσιν· μὴ ἔχων γὰρ σκέπη ἐν χειμῶνι ὁ πένης χαίρει, ὅταν χειμῶν μὴ πᾶν ὑπάρχη ψυχρός.

1072. ὁ ψὲ δὲ μισγομένων —: ἐν τοῖς ἀνιμυροῖς τε καὶ ἀνόμβροις ἔτεσι τὰ ζῶια ἀπρόθυμα πρὸς συνουσίαν· διὰ (γὰρ) τὴν τῶν σωμάτων ὑγρότητα ὀλίγην οὖσαν βραδύτερον τοῦτο δρᾷ. ὅθεν καὶ ὁψὲ δρῶντα τὴν συνουσίαν ἐπιθυμίαν παρέχουσι τοῖς γεωργοῖς· ἡ γὰρ πλείων ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότητος πλεοναζούσης γίνεται.

1073. χαίρει ἄνολβος ἀνὴρ· ὁ πένης καὶ ἀνείμω ἀνὴρ χαίρει, ὅτι οὐ πᾶν αὐτῷ θερμαινόμενῳ, ἥγουν σκεπομένῳ ὑπὸ ἀμφίων, εὐδίων τὸν ἐνιαυτὸν γεγήσεται ὑποφαίνουσιν.

1074. βιβαιόμεναι· ἀντὶ τοῦ βι(β)αζόμεναι πρὸς συνουσίαν.

1075. χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις· καὶ ὅταν αἱ τῶν γεράνων ἀγέλαι ἐπὶ τοὺς εἰθισμένους τόπους μεταβάσιν προλάβωσιν, ὁ ἐπιθυμῶν γεωργὸς ἐν τάχει τοὺς καρποὺς ἀκμάσαι γέγηθεν. ὅταν δὲ βραδύτερον διαίρωνται, ὁ βουλόμενος βράδιον ἀκμάσαι τὴν θερείαν γεωργὸς γέγηθεν· ἀκόλουθος γὰρ ὁ χειμῶν γίνεται τῷ τῶν γεράνων διάρματι· ὅταν μὲν γὰρ προ-

1 παρέχονται AAld | 2 εὐδινώτερον AAld | 3 ἢ ταῦτα τὰ scholia coniunctis Ald | 4, 5 ἐπειδὴ (pro γὰρ) et ἔξ. τότε τοῦ ὕγρου ὄντος Ald | 5 φλέγων αὐτὰς A | 6, 7 συνεχῶς (omisso μὴ) A, οὐ συνεχῶς Ald | 8—10 μὴ—ψυχρός om AAld | 11 ἢ omisso lemmate Ald | τε om Ald | 12 πρὸς σ. οὐ πρόθυμα Ald | suppl Ald | 13, 4 τ. δρᾶν AM | 14 διό φησιν οὐψὲ Ald | 17 χαίρει οὖν ὁ ἀν. ἀ. ἥγουν ὁ πένης Ald | ἀνὴρ om M | 18 ἀνὴρ om MAld | χαίρει om Ald | ἥγουν σκ. om AAld | 21 τὸ δὲ ante βιβ. add et scholia coniunxit AAld | 23 ἀγέλαις om A, καὶ — ἀγ. om Ald | 24 τοῖς -οις τόποις AAld | 24, 5 προλάβωσαν scripsi: προλαμβάνωσιν A, -ουσιν Ald, προσλάβωσι M | 25 ἀμῆσαι Ald | 26, 7 βραδύτερον Ald | 27 ἀμᾶσαι A, ἀμῆσαι Ald | ὁ om AAld | 28—543, 1 scripsi, cf ad l. 24, 5: προλαμβάνωσι AAld, προσλάβωσι M

λάβωσι τὴν μετάβασιν καὶ κατὰ μείζονα συστήματα ποιῶσι τὴν πτήσιν, πρῶτον δηλοῦσι τὸ ἔτος. ὅταν δὲ τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐμβραδύνωσι καὶ ἀναχωροῦσαι πραιεῖαν τὴν πτήσιν ποιῶνται καὶ μὴ συνηθροισμέναι φέρωνται, ὅψε γενησόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουσι καὶ τὴν παρολκὴν τῶν γεωργιῶν χρησιμωτέραν οὖσαν τοῖς γεωργοῖς.

1076. ὥριον ἐρχομέναις: ταῖς καθ' ὥραν ἐρχομέναις γεράνοις ὁ βουλόμενος καθ' ὥραν τῶν ἔργων ἀπτεσθαι γεωργὸς χαίρει, ὁ δὲ βουλόμενος ὀψιέστερον σπείρειν ταῖς ὀψιμωτέραις.
10 ἐπεσθαι γὰρ αὐτῶν τῇ πτήσει πέφυκεν ὄμβρος· καὶ γὰρ αὐταὶ αἰσθανόμεναι τῆς περὶ τὸν ἀέρα ψύξεως ἐκ τῶν συνήθων ἐπὶ τοὺς ἀήθεις μετέρχονται τόπων.

1078—81. πρῶτα μὲν καὶ μᾶλλον —: ταῖς μὲν θᾶττον καὶ κατὰ πλήθος φαινομέναις θάττων καὶ πλείων ὁ χειμῶν ἐπι-
15 φαίνεται. ὅταν δὲ ὅψε καὶ μὴ ἀγεληδὺν φανείσαι πλειότεραι (1080),* ἀλλὰ [καὶ] κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ διαστημάτων, οὐδ' ἄμα πολλὰ ἀμβολίῃ χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα (1081).

1082. εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα —: εἰ δὲ οἱ βόες καὶ τὰ
20 μῆλα, ἥγουν τὰ πρόβατα, ἐν τῇ παρακμῇ τοῦ φθινοπώρου τὴν γῆν τοῖς ποσὶν ὀρύσσουσι, τὰς δὲ κεφαλὰς πρὸς βορέαν ἀνατείνουσι, χειμῶν γενήσεται μέγας κατὰ τὴν τῶν Πλειάδων δύσιν. ἐὰν δὲ μᾶλλον ὀρύττωσι, μείζονα δεῖ τὸν χειμῶνα προσ-
δέχεσθαι καὶ ἀσύμφορον φντοῖς τε καὶ τῷ σιτικῷ καρπῷ.
25 πολλὴν γὰρ ἐσομένην χιόνα σημαίνει, ὅφ' ἥς συμβήσεται τὸν ἐν ταῖς χώραις ἔτι τρυφερὸν ὄντα καὶ μηδέπω ἐπὶ τοσοῦτον ἠύξη-
κότα, ὥστε μὴ μαραίνεσθαι, ξηρανθῆναι ὑπὸ τῆς ψυχρότητος· εἰ γὰρ ἐτύγχανεν ἰσχυρός, ὁ γεωργὸς οὐκ ἂν ἐδεδοίκει τὴν ἐκ τῆς χιόνος βλάβην.

30 1083. γαῖαν ὀρύσσουσιν —: καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ζώων ὀρυ-

1 ἀπίωσι M || 3 ἐμβραδύνωσι Ald: -ονσαι A, -ονσι M | βραδεῖαν A Ald | ποιοῦντα M || 6 γεωργοῖς AAld: -ικοῖς M || 9 ὀψιέστερον MAld | ὀψι-
νωτέραις M || 10 ὁ ὄμβρος Ald || 12 τόπους AAld || 15 φανῶνται Ald,
φαίνωνται conl Bekker || 15, 6 πλειότεραι om AAld || 16 καὶ prius om
AAld || 17 δὲ post πολλὰ A | ἀναβολή Ald | post γ. Ald ὠφελοῦσα τὰς
ἱστέρας σποράς || 19 καὶ μῆλα om M || 19, 20 τὰ μῆλα ἥγουν om M ||
21 ὀρύσσουσι M || 24 τῷ om AAld || 25 σ. ὥστε σ. Ald || 26 πυρὸν post γ.
add Ald | ἔτι om AAld || 27 καὶ ante ξ. A: om MAld || 30 lemma om Ald |
καὶ ἡ A, om M; ἡ δὲ Ald

σομένη γῇ χειμῶνα δηλοῖ· μαντεύεται γὰρ δεῖσθαι ψύξεως διὰ πληθὺς θερμότητος, ἣτις διὰ τὴν ἔξωθεν πυκνότητα ἐγκλείεται τοῖς ζώοις. εἰ δὲ πλείον ὀρύττει τὴν γῆν τὰ ζῶια, ὁ χειμῶν βλαβερώτερος καὶ φυτοῖς καὶ ἀρότροις. εὖχον δὲ πλείονα χιόνα ἔσεσθαι· σημεῖον γὰρ καρποῦ, ἐπειδὴ ῥιζοῦνται τὰ σπέρματα 5 μᾶλλον ἐπεχόμενα τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω αὐξήσεως. § κομῆται δὲ ἀστέρες αὐχμοῦ σημεῖον ὑπερβάλλοντος τοῦ θερμοῦ [καὶ] τοῦ ψυχροῦ (1092).

1084—93. μάλα κεν τότε —: ἔστωσαν δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀστέρες τὸ κατὰ φύσιν σώζοντες κατάστημα καθαρὸν 10 καὶ ἀνεπιθόλωτοι, μηδὲ οἱ καλούμενοι κομῆται θεωρηθεῖσαν, ἧ εἰς ἧ δύο ἧ καὶ τρεῖς· φανέντες γὰρ οὗτοι αἰχμηρὸν τὸ ἔτος σημαίνουσιν.

1085. Πληιάδες χειμῶνα —: εἶπομεν γὰρ ἄνω (p. 541), ὅτι καὶ φθινοπωρινὰ ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες· φησὶ δέ, ὅτι 15 κατερχόμενα χειμῶνα φέρουσιν.

ἄλλως. οἶονεῖ εἰς τὸν καιρὸν, ὅτε δύνουσιν αἱ Πλειάδες, ἐὰν αἶγες καὶ μῆλα κερατίζωσι τὴν γῆν, χειμῶν γενήσεται μέγας.

1088. ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλή —: ἀλλὰ χιὼν ἔστω, φησὶ, 20 πολλή ἐπὶ ταῖς μεγάλαις ἀρούραις ἐπὶ τῇ μήτῳ ἀκμὴν κριθείσῃ καὶ οἶονεῖ διάκρισιν καὶ ἰσχὺν λαβούσῃ πόαι, τῇ τέως μὴ βαθεῖαι ἀλλ' ἐπιπολαίῃ οὐσίᾳ.

ἄλλως. χιὼν δὲ ἂν πίπτῃ, γινέσθω μὴ ἤδη εἰς πολλὴ τῆς πόας ἠϋξημένης, ἵνα μὴ κατακλᾷται αὕτη, ἀλλ' ἔτι ἀπαλγῇ· 25 καὶ γὰρ αὕτη κατ' ὀλίγον τηκομένη καὶ ποτίζουσα τὴν γῆν τρυφίμος ἐστὶ τοῖς ἐσπαρμένοις.

1 δ. ἐπειδὴ μαντεύονται δ. Ald || 3 πλέον AAld || 5 γενέσθαι Ald, om A || 6 τὰ libri | κομῆται A || 7 seclusi; om Ald || 7, 8 τὸ ψυχρὸν Ald || 9 lemma om MAld || 9, 10 τότε οὖν κατ' — καιρὸν ἔστωσαν οἱ ἀ. Ald || 10, 1 καθαρὸν καὶ -ον Ald || 11 κομῆται A | θερηθεῖσαν M || 12 καὶ om M || 12, 3 ἔαρ σ. Ald || 14, 5 εἴπ. ἀνωτέρω ὅτι Ald || 15 πληιάδες M | post Πλ. AAld αἰτᾷται οὖν κατ. χ. || 17—19 om M || 17 ἄλλως A: om Ald | ἐὰν οὖν εἰς τ. x. ὅτε Ald 18 ἐὰν A: αἱ Ald | τὰ μ. Ald || 20, 1 πολλή φησιν Ald || 21 ἐν ταῖς AAld | ἐπὶ alt scripsi ex Arato: περὶ libri | τῇ AM, τὴν Ald | ἀκμὴν om Ald || 21, 2 κριθείσῃ AM, κριθεῖσαν Ald || 22 λαβούσῃ πόα AM, λαβοῦσαν πόαν Ald 22, 3 τῇ τέως μὴ δὲ βαθεῖα M, τῇ τέως μὲν βαθεῖα A, οὐδὲ τὴν βαθεῖαν Ald || 23 ἐπιπόλαιον οὐσαν Ald || 24 ἄλλως om AAld | ἦγον ἐὰν ἡ χιὼν π. Ald | γενέσθω Ald || 25 κλᾷται AAld | ἀπαλγῇ AAld: -ῇ M || 26 ἡ γὰρ χιὼν τηκομένη κατ' ὀλ. Ald

1090. ὄφρα τις εὐεστοῖ —: τῇ εὐετηρίαι. τοῦτο ἀκολουθεῖ τῷ μὴ — λίην ὀρύχοιεν (1086). ὁ δὲ νοῦς· ὅπως τις εὐεστῶ προσδεχόμενος χαίρη· εἰ γὰρ λίαν ὀρύχοιεν, οὐ κατὰ κόσμον ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τέταραγμένον τὸν ἀέρα μηνύουσιν. καὶ χιῶν ἂν εἴη πολὺς ἐν ταῖς ἀρούραις ἐπὶ [τῇ] μήπω κεκριμένῃ καὶ ἰσχυραὶ τῇ πόαι τῶν ἀσταχύων πρὸς τὸ χιόνα δύνασθαι φέρειν καὶ τοσοῦτον ψυχὸς ἀναδέξασθαι.

1091. οἱ δ' εἰεν καθ' ὑπερθεῖν —: τοὺς κομήτας οἱ Πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις συγκατηρίθμουν, κατὰ μακρὰς ἀνακυκλήσεις χρόνων ἄλλοτε ἄλλῃ προφαινόμενους, ἕνα τοῦτον ὑποτιθέμενοι, καὶ κατὰ τὰ βόρεια ἐκτὸς τοῦ ζωιδιακοῦ φαινομένους. οἷς αὐτὸ τοῦτο ἀντιπίπτει· τοῖς γὰρ πλανήταις ὠρισμένος τόπος ἐστὶν ὁ ζωιδιακὸς κύκλος, οὗτος δὲ οὐκ ἂν εἴη τῶν πλανήτων ἐκτὸς τοῦτου τοῦ τόπου φαινομένων. καὶ εἴπερ εἰς τῶν πλανήτων (ἦν), πάντως ἂν καὶ τὰς τοῦτου περιόδους οἱ περὶ τὰ μαθήματα δεινοὶ παρετήρησαν ὥς καὶ τῶν πλανήτων. (ἀλλ') οὐδὲ εἰς ἐστίν, ἀλλὰ πλείονες, καὶ οὐκ ἐνὶ τόπῳ ὁρῶμενοι, ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐτῶν κομήτας λέγουσι ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην, πωγωνίας δὲ τοὺς κάτω, ξιφηφόρους δὲ τοὺς ἐκατέρωθεν, καὶ ἄλλους ἄλλως ἔχοντας. Δημόκριτος (p. 392 Mull) δὲ καὶ Ἀναξαγόρας (p. 167 Sch) κατὰ σύλλαμψιν δύο πλανωμένων, ἥνικα πλησίον ἀλλήλων γένωνται, καθάπερ ἐσόπτρων ἀντιλαμπόντων ἀλλήλοις τοὺς κομήτας συνίστασθαι λέγουσιν. καὶ οὗτοι δὲ πλανώμενοι τοῦτο λέγουσιν· οὔτε γὰρ ἐν τῷ ζωιδιακῷ μόνῳ φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βορείοις καὶ ἐν τοῖς νοτίοις,

1 εὐ. χαίρη Ald || 2 τῷ — ὄφ. om Ald quae add τὸ χαίρειν τὸν γεωργόν | ὁ δὲ νοῦς om M || 3 εὐεστῶ scripsi: εὐθέτως libri; εὐθέως coni Bekker | λίαν om A || 3, 4 μὴ οὖν ὀρωρύχοιεν λίαν οἱ βόες· οὐ γὰρ κατὰ Ald || 5 χιῶν Bekker: χειμῶν AMald || 6 τὸν χ. A || 7 τοιοῦτο Ald, -ον AM || 8 οὐδ' ὑπερθεῖν pro lemmate A || 9 μακρὰς AAld: μικρὰς M || 10 τοῦτον Ald: τούτων AM || 11 καὶ ante κατὰ om AAld || 11, 2 ζ. φαινομένων A, ζ. καὶ τῶν φαινομένων Ald || 14 φαινόμενος libri | ἅμα post καὶ add Ald || 15 suppl Ald || 17 οὐδὲ scripsi: οὔτε δὲ AM, ἀλλ' οὐδὲ Ald | τύπω M || 17, 8 ὄφ. τοὺς μὲν οὖν ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην κομήτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ κατὰ πωγωνίας, ξιφ. δὲ τοὺς κάτωθεν. Δημ. Ald || 18 αὐτῶν M: om A | κομήτας A || 18, 9 ἄνω — κόμην A: hic om M, cf ad l. 20 || 19 τοὺς δὲ πωγωνίας (omisso κάτω) M | τοὺς δὲ ξιφ. (omisso κάτωθεν, cf ad l. 20) A || 20 ἐκατέρωθεν scripsi e M altero loco, cf infra: κάτωθεν Ald, om hic M | καὶ ἄλλους ἄλλως ἔχ. M: om AAld | post ἔχ. M iterum κομήτας μὲν τοὺς ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην, πωγωνίας δὲ τοὺς κάτω, ξιφηφόρους δὲ τοὺς ἐκατέρωθεν || 21 σύλλαμψιν corr Diels: σύλληψιν libri || 21, 2 πλανωμένους A || 23 κομήτας A || 25 ἐν alt om A

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

35

τρεῖς τε πολλάκις ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὀρῶνται κομήται. πέντε δὲ ὄντων πλανήτων τρεῖς ὀραῖσθαι κομήτας (ἀδύνατον). καὶ τῶν ἀπλανῶν δὲ τινες ὀρῶνται κόμας ἔχοντες. ἐπὶ γοῦν τῷ Ἰσχυίῳ τοῦ Κυνὸς Ἀριστοτέλης (Meteor I 6. 7) φησὶ παρατηρηθῆναι κομήτην καὶ τοῦτο προσιστορῶν, ὅτι χωρὶς δύσεως οἱ κομήται κατὰ 5 μικρὸν ἀπομαρνανθέντες ἀφανίζονται. πολλάκις τε ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο πλανῆται καὶ κομήται οὕτως, (ὥστε) παραφαίνεσθαι. ὁ δὲ Ποσειδώνιος (p. 79 B. Diels p. 231) ἀρχὴν γενέσεώς φησιν ἴσχειν τοὺς κομήτας, ὅταν τι τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον εἰς τὸν αέρα ἐκθλιβὲν τῇ τοῦ ἀέρος δίνηι ἐνδεθῇ, εἰτα πρὸς πλείονα 10 δῖνον ἐπιρρεούσης τῆς (συ)στροφῆς φέρονται. ἐνθεν αὐτοὺς καὶ μεῖζονας αὐτῶν ὀραῖσθαι καὶ ἥττονας, ὡς ἂν ποτε μὲν ἥλιον ἐπιδιδούσης τῆς (συ)στροφῆς αὔξασθαι, ποτὲ δὲ λειπούσης συστέλλεσθαι. ταύτη γοῦν καὶ εἰς τὸν ἀρκτικὸν οὐ συνίστασθαι μάλιστα τόπον, ἀλλ' ἐνθα παχυμερὲς καὶ πεπιλημένος ἐστὶν ὁ 15 ἀήρ. κατὰ δὲ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις τροπὰς γίνεσθαι συμβαίνει τοῦ ἀέρος· αὐχμούς τε γὰρ καὶ τῶν ἐναντίων ῥαγδαίους ὄμβρους κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτῶν γίνεσθαι, ὅτε δὴ ἐν ἀέρι τῆς συστάσεως αὐτῶν γινομένης. ὅπερ καὶ ὁ Ἄρστος λέγει, αὐχμῶν αὐτοὺς σύμβολα παραδιδόνες ὑπάρχοντας, 20 λέγων οἱ δ' εἰεν καθ' ὑπερθεῖν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἰπποκράτης μέντοι ὁ Πυθαγορικός (Diels DG p. 231) ἔνα λέγει τὸν κομήτην. καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς κόμας ἀποφαίνονται, ὁ δὲ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὕψεων διὰ τῶν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμῶσιν εἰς αὐτὸν ὀλκὴν φαίνεσθαι. 25

Sporus.
Avien
1815—9

1093. πολλοὶ γὰρ κομώσιν —: ἡ ξηρὰ ἀναθυμῶσιν ξηρᾶς τῆς γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανούσης ἀναδιδομένη ποιεῖ τοὺς κομήτας ἀστέρας καλουμένους· ὑπὸ (γὰρ) τῆς ἰδίας θερμότητος

1 ἐν τῷ αὐτῷ ante πολλ. AAld | κομήται A | 2 κομήτας A | suppl Ald | 3 ὀρῶντες A | 4 τετηρηθῆναι AAld | 5 κομήτην A | κομήται A | 7 κομήτης M | κομή(η Ald)ται καὶ πλανῆται AAld | οὕτω παραφαίνεται AM, ὡς ἐστὶ σκοπεῖν Ald | 8, 9 ἴσχειν φησὶ Ald | 9 κομήτας A | 9, 10 ἐκθλιβὲν εἰς τὸν αέρα Ald | 10 αἰθέρι et αἰθέρος coni Bake | 11 suppl Ald | φέρονται M | ἐνθα A, διὸ συμβαίνει αὐτοὺς Ald | 12 αὐτῶν libri | ἥλιον om Ald | 13 ἐπιδιδούσης Bekker: ἐπιδηλούσης libri | suppl Ald | 14 ταύτη Ald: -ην AM | συνέσταται Ald | 15 πεπ. καὶ παχ. AAld | 17 συμβαίνει γίν. Ald | τε καὶ ἐκ τ. A Ald | 18 τὴν om AAld | γίν. αὐτῶν AAld | 21 λέγων — ἐξῆς om AAld | φησὶ post καθ. M; an 'is quem exscribo'? | 22 κομήτην A | 25 ὀλκῆς AAld | 26 Σπόρος δὲ φησιν, ὅτι ἡ ξ. ἀναθ. scholilis coniunctis omisso lemmate Ald | κομώσιν A | 27, 8 ποιεῖται x. Ald | 28 κομήτας A | ὑπὲρ Ald | suppl Ald

ἐξαπτομένη ραιδίως ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀκτῖνας καὶ οἷον ἀστέρας ἀναπέμπει πρὸς τὸ ἄνω· τὸ γὰρ πῦρ ἄνω πέφυκε φέρεσθαι, τὰς δὲ ἀκτῖνας τοῦ παντὸς ἀστέρος κόμας εἶναι νομίζουσιν. οὕτω Σπόρος (fr 3 Anal Erat p. 48).

- 5 1094. οὐδὲ μὲν ὀρνίθων —: δταν πολλαὶ ὀρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ τῶν νήσων ἐπὶ τὴν χέρσον ἐπελγῶνται, οἱ μὲν γεωργοὶ περὶ τοῦ θέρους ἀγωνιώσιν αὐχμηρὸν τεκμηράμενοι γενήσεσθαι, οἱ δὲ βουκόλοι γεγήθασι μάλιστα, ὅταν μὴ κατὰ πληθους συνηθροισμένοι γένωνται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως
10 ἱπτάμεναι· πολυγάλακτον γὰρ προσδοκῶσι τὸν ἐνιαυτόν. εἴτα ἐπιφέρει οἰκτόν τινα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενείας καὶ φησὶν, ὅτε τοῦτω πῶς τρόπῳ ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι κακοπαθῶς καὶ μὴδὲν βέβαιον ἔχοντες ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνα τὰ περὶ τὸν κόσμον σημεία τὰ μὲν κατειληφότες ἐκ διηγεοῦς ἐμπειρίας, τὰ
15 δὲ καὶ προσδοκῶντες διὰ τῆς μελλούσης παρατηρήσεως γενήσεσθαι.

ἄλλως. οὐδαμῶς δὲ ταῖς ὀρνίθων ἀγέλαις ἐκ νήσων ἐρχομέναις, ὅτε πολλαὶ ἐμπλήσ(σ)ωσιν ἀρούραις, ὃ ἡπειρόθεν ἀνὴρ ἔνεκεν τοῦ θέρους χαίρει.

- 20 1095—1100. ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ —: Ἀριστοτέλης (fr 240 R.) φησὶν· δταν μὲν ὑγρὸς ἦ καὶ ψυχρὸς ὁ ἀήρ, τὸ τηνικαῦτα καὶ αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσιν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὄρνεα τρέφουσιν. ὅταν δὲ αὐχμῶδης ἦ καὶ ξηρὸς, τότε παντελῶς τῶν νήσων μὴ ἀναφουοσῶν ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα
25 φεύγουσιν, εἰς ἣν <διαφυγόντα> δύνανται καὶ ἐξ ὀλλίγου τρέφεσθαι. καὶ οἱ κολοιοὶ δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημείον αὐχμοῦ καὶ ἀφορίας. ἐὰν δὲ ἔμμετροι χωρῶσιν, εὐκαρπλίαν δηλοῦσιν.

1098. αὐχμῶι ἀνιηθεῖς: βλαβεῖς ὑπὸ τοῦ αὐχμοῦ· Plat. ὡς Avien
30 ξηρότεραι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἡπείρων ὑπάρχουσαι, ὥς φησι 1828—6

1 ἐξαπτομένη Ald: -ης AM | καὶ ante οἷον AM: om Ald | ἀκτῖνας ἦ post οἷον A, ἦ ἄ. post ἀστ. Ald, om M | 2 τὰ ἄ. A | 4 οὕτω Σπ. om hic Ald, cf p. 546, 26 | 6 ἔρχονται (post νήσων) Ald | μὲν om Ald | 7 τεκμηράμενοι Ald | 7, 8 post γενήσεσθαι: — χαίρει δὲ πού αἰπόλος ἀνὴρ A | 10 ἱπτάμεναι ὥσι Ald | 12 καὶ ante κακ. add A | κακοπαθοῦντες AAld | 14 ἄ — ἄ libri | γὰρ post μὲν M: om AAld | 15, 6 γινώσκεισθαι Ald, om A | 17—19 om AAld | 20 lemma om Ald | περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων ante Ἀρ. add Ald | 21 ὅτε M | ψυχρὸς καὶ ὕ. AAld | 22, 3 ἀνατρέφουσιν AAld | 25 <φυγόντα> Winterfeld | 27 εἰσὶν post ἀφ. add Ald | ἔμμετροι Ald: ἄμμετροι AM | 29 τὸ δὲ ante lemma et ἡγουν post add Ald | 30 τυγχάνουσαι AAld

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 8 W.), θάπτον καὶ θάϊον τοῦ αὐχμηροῦ καταστήματος ἀντιλαμβάνονται. διὸ καὶ τὰ ὄρνεα φεύγει καὶ ταῖς ἡπείροις ἐπιπελάζει. καὶ ἄχθεται μὲν ὁ γεωργὸς τῇ τῶν ὀρνίθων ἐπιδημία τὸν αὐχμὸν ὑποπτεύων, χαίρει δὲ ταῖς αὐταῖς ὄρνισιν ὁ αἰπόλος, ὅταν ἐν κόσμῳ καὶ τεταγμένοι φέρονται, ὡς πλείονος ³ γάλακτος γενησομένου διὰ τὸ ἐνθερμον εἶναι τὸν ἐνιαυτόν.

1101. οὕτω γὰρ μογεροὶ —: καματηροὶ καὶ πλανώμενοι ἐν πολλοῖς πράγμασιν, ἄλλος ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ ἐλπιδῶν ζῶν, ὁ μὲν γεωργὸς ἀπὸ σπερμάτων, ὁ δὲ αἰπόλος ἀπὸ αἰπολίων, οἱ δὲ ναῦται ἀπὸ θαλάσσης, καὶ 'τὰ παρὰ ποσὶ' σημεῖα (1102), ¹⁰ τουτέστι τὰ πλησίον, γινώσκειν πάντες ἔτοιμοι ἐξ ὧν μεταχειρίζονται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς σημειώσεως [ἢ ἅπαντα] ἀποβάττα δυνατόι εἰς πρόγνωσιν ἀγαγεῖν ὕστερον. εἴτα ἐπέξεισι τὰ ἐκάστου.

1104, 5. ἀρνάσι μὲν χειμῶνας: οἱ ποιμένες, φησὶν, ὅταν ¹⁵ θεάσωνται τοὺς ἄρνας μετὰ τινος ἐπεξέως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐρχομένους, χειμῶνα τεκμαίρονται.

1106. ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ —: ὡσαύτως δὲ καὶ ὅταν κριοὺς ἢ ἀμνοὺς ἐν ταῖς τριόδοις ἴδωσι τοῖς κέρασι διερειδομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν ἀλλομένους, τοὺς μὲν ἄρνας ²⁰ τοῖς τέτρασι, τοὺς δὲ τελείους τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ ὁμοίους γινομένους ὀρχουμένοις, χειμῶνός ἐστι σημεῖον.

1107. ἐρειδόμενοι κεράεσσιν —: τοῦτο πάσχουσι τῆς περὶ τὸν ἄερα αἰσθανόμενοι ψύξεως· νοτιζόμενα γὰρ αὐτῶν τὰ ³ κέρατα κνησμώδη γίνονται.

1108. ἀναπλήσσωσι πόδεσσιν —: καὶ ὁπότεν δὲ κατὰ τὴν ἀγέλην σκιριτῶσιν, οἱ μὲν ἄρνες τοῖς τέτρασιν ἀλλόμενοι ποσὶ διὰ τὸ κουφοτέρους ὑπάρχειν, οἱ δὲ τέλειοι τοῖς δυσὶν ἄτε

3 προπελάζει AAld || 5 τεταγμένως AAld || 6 τὸν ἄερα AAld || 7 γὰρ om A | ἥγουν post lemma add Ald || 8 ζῶντες AAld || 9 τῶν αἰπ. AAld || 10 παρ Ald, περὶ A || 11 τὰ παραπλήσια A || 12 ἐκ τῆς AAld | ἥγουν Ald | ἢ ἅπαντα om M || 13 δυνατόι Bekker: -ὄν libri || 15 χειμῶνας om Ald || 16 μετὰ κατεπεξέως Ald || 17, 8 scholia coniunxit lemmate omisso M || 18 καὶ om Ald || 22 ὀρχουμένοις Ald: ὀρθουμένοις AM | χ. ἐ. σημ. A: om M | ἥγουνται (pro ἔστι) Ald || 23 lemmate omisso scholia sic coniunxit Ald τὸ μὲν οὖν τοῖς κέρασιν ἐρειδεσθαι πάσχουσι || 24 ψυχραινόμενα AAld || 26 lemma A: om MAld || 26 — p. 549, 1 pergit Ald τὸ δὲ ἀναπλήττειν τοῖς ποσὶν, ὁπότεν κατὰ τὴν ἀγέλην ὦσι, τοὺς μὲν τοῖς τέτρασιν ἀλλομένους ποσὶ τοὺς κουφοτέρους, τοὺς δὲ τελείους τοῖς δυσὶν, ἄτε βαρυτέρους, χειμῶνός ἐστι σημεῖον || 26 ὁπότε M || 27 τέσσαρσιν A

βαρύτεροι, χειμῶνος σημείον· ταράττονται γὰρ τοῦ καταρρήξον-
τος προαισθανόμενοι ὄμβρου. ἡ μὲν οὖν μάχη αὕτη ὑγρότητα
τοῦ ἐγκεφάλου δηλοῖ, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν νομὴν ἄφρις, ὅτι πλεον τὸ
θερμὸν διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν ἀθροίζεται εἰς βάθῃ χωροῦν.

5 1010. ἡ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης —: καὶ ὅταν ἐκ τῆς ἀγέλης
ἄκοντες ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἐπελγῶνται εἰσθότες δειλῆς ὑπὸ τοῦ
ποιμένους ἀπελαύνεσθαι, καὶ ὅταν πλησίον ὄντων τῶν ποιμένων
ἀπληστότερον (πρὸς) τὴν νομὴν προσφέρωνται καίπερ ὑπὸ τῶν
ποιμένων τυπτόμενοι τοῖς λίθοις, πάντα τὰ τοιαῦτα σημεία
10 χειμῶνος.

1111. δειλεον, εἰσελάοντες —: ὅταν ἐλαύνωνται ταῦτα
μὴ θέλοντα, χειμῶνα σημαίνει· πάλιν γὰρ αἰσθανόμενα τὴν
τοῦ ἀέρος ταραχὴν ἐμφορεῖσθαι βούλονται τροφῆς· οἳ τε γὰρ
νομεῖς, ὅταν ἴδωσι τοὺς ἄρνas ἐπὶ τὰς νομὰς προθυμότερον
15 ὀρμῶντας, χειμῶνα σημειοῦνται τῷ βούλεσθαι δεδοικότα τὰ
θρέμματα, μὴ συγκλεισθέντα κωλυθῇ, ἀπολαβεῖν τῆς τροφῆς.

1113—17. ἐκ δὲ βοῶν —: οἱ μέντοι περὶ τοὺς βόας ἀσχο-
λούμενοι ἀπὸ τούτων τεκμαίρονται τὸν μέλλοντα ὄμβρον καὶ
ἐσόμενον χειμῶνα· ἐάν τε γὰρ τὰς ἐμπροσθίους χηλὰς περιλεί-
20 χωσιν, ἐάν τε κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη κατακλιθῶσιν, ἀνάπανσιν
τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων σημαίνει. θεραπεύουσι μέντοι ἀπὸ τοῦ
κόπου τοὺς πόδας, τὴν δὲ κατάκλινιν μᾶλλον κατὰ φύσιν καὶ
πρὸς τὴν πέψιν μᾶλλον αὐτοῖς συμβάλλονται ἀρμόζουσαν.
τεκμαίρονται δὲ χειμῶνα καὶ ὅταν εἰς αὐλιν εἰσελανόμενοι
25 σκιρτώσιν μετὰ τῶν ἐκγόνων αὐτῶν· τοῦτο γὰρ ποιοῦσιν ἐμ-
πλησθῆναι βουλόμενοι τῆς τροφῆς.

1113. ἐκ δὲ βοῶν ἐπίθοντ' ἀρόται —: καὶ ἀπὸ τῶν
βοῶν σημειοῦνται οἱ γεωργοὶ γενησόμενον χειμῶνα, ὅταν τὰς
χηλὰς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τῇ γλώσσει περιλείχωσιν ἢ κατὰ
30 τὸν δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται.

1, 2 γ. τοῦ μέλλοντος καταρρήξαντος (-ξιν Ald) ὄμβρου αἰσθανόμενοι
AAld || 2 αὕτη om Ald || 4 περίστασιν A || 5 lemma om et scholia sic con-
iunxit Ald καὶ ὅταν οὖν ἐκ — ἐλαύνεσθαι || 7 αὐτοὶ δὲ πλησίον ὄντες τῶν Ald |
όντων scripsi: ὄντα AM, cf Ald || 8 πανταχόθεν post ἀπλ. add Ald | προ-
φέρωνται AM || 11—14 post lemma Ald ἡγουν κατὰ τὴν δειλὴν ἐλαύνοντες
αὐτοὺς. ἀκούσια δὲ εἰσέρχονται, ἐπειδὴ αἰσθανόμενα τῆς ταραχῆς τοῦ ἀέρος
ἐμφορεῖσθαι β. τρ. ὅταν οὖν οἱ νομεῖς ἴδωσι || 12 χειμῶνος σημείον A ||
14 οἱ iterum ante ν. A: om M, cf Ald || 15 σημειοῦσθαι A || 16 μὴ scripsi: μή-
ποτε AAld, μήτε M | τῆς om Ald || 17—26 schol om AAld || 23 συμβάλλεσθαι
libri || 27—30 om M || 27 ἀρόται om Ald || 30 sq. post ἀνακλ. Ald ἐπειδὴ
γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ lemmate omisso

1114. ὁππότε χηλᾶς —: ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος ψυχρὰ ἢ γῆ γίνεται, ὁ βοῦς ψυχίζομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν τῇ περιλιχμήσει πειράται θερμαίνειν· τοῦ γὰρ ὀπισθοῦ ποδὸς οὐ δύναται τῇ γλώσσει ἐφικέσθαι. φησὶν οὖν τοῦτο ἀρχὴν χειμῶνος. τοῦτο γὰρ εἶπεν ἄροτου ἀναβολὴν (1117). οὐ γὰρ εὐθὺς ἀροτριῶμεν, ἔαν μὴ καὶ βροχὴν ὀλίγην ἴδωμεν. πάλιν δὲ ὁ βοῦς ἐν ἀρχῇ χειμῶνος διὰ τὴν μέλλουσαν ψύξιν κατὰ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καθεύδει θερμᾶναι θέλων τὸ ἥπαρ ἐκείσε ὑπάρχον.

1116. ἐπὶ δεξιτερᾶς τανύσωνται: τὸ γὰρ φυσικὸν σχῆμά ἐστιν αὐτῶν τὰ εὐώνυμα· προθερμαίνουσι γὰρ αὐτῶν οἱ βόες τὸ ἥπαρ ἐν τοῖς δεξιοῖς τόποις καὶ μέρεσι κείμενον οὕτω κατακείμενοι.

1117. ἀμβολίην ἀρότοιο γέρων —: τουτέστιν· ἀναβολὴν ὁ ἔμπειρος ἀροτρεὺς ἐτεκμήρατο. 15

1118. οὐδ', ὅτε μυκηθμοῖο —: ὁμοίως δὲ καί, ὅταν μετὰ πλείονος μυκηθμοῦ οἱ βόες ἐπείγωνται ἐπὶ τὸν σταθμόν, αἱ δὲ δαμάλεις ἀνά(λ)λονται τοῖς ποσὶ, καθάπερ ἐπὶ τῶν κριῶν (p. 548, 18), χειμῶνα σημαίνει.

1118. τὸ δὲ περίπλειοι: ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. § σκυ- θραὶ — σκυθρωπαὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βουβοσίου, τοῦ τὴν βόσιν καὶ τὴν τροφὴν παρέχοντος τόπου, ἐπὶ τὸν σταθμόν παραγενόμεναι ἀχείμεροι ἐμπλήσασθαι βουλόμεναι ὀκνηρῶς ἐπὶ τὸν σταθμόν ἔρχονται, χειμῶνα προσδεχόμεναι καὶ συγκλεισμόν. διὸ βούλονται ἐμπλησθῆναι. 25

1122. οὐδ' αἴγες πρίνοιο —: καὶ αἱ αἴγες δέ, ὅταν

2 ψυχόμενῃ Ald || 3 περιλιχμήσει M || 5 sqq. τὸ δὲ ἀμβολίην ἀρότοιο εἶπεν, ἐπειδὴ οὐκ εὐθὺς ἀροτριῶμεν, εἰ μὴ καὶ βροχὴν ὀλίγην ἴδωμεν. ὁ δὲ βοῦς ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος τοῦτο ποιεῖ τὴν μέλλουσαν ψύξιν προφυλαττόμενος. ἀναβολὴν οὖν ἀρότρου ἀπὸ τούτου ὁ ἔμπειρος ἀροτρεὺς ἐτεκμήρατο Ald | ἀμβολίην ἀρότοιο τοῦτο γὰρ εἶπεν A | ἀρότρου M || 6 εἰ libri | 8 θερμᾶναι A: θερμαὶ M || 9 τυγχάνον A || 10 τανύσωνται om AAld || 11 εἰ pro γὰρ Ald || 14 ἄλλως A || 16 ἡδ' ὅτε μ. AAld || 18 ἐνάλλωνται A, ἐνάλλονται Ald || 19 χειμ. σημ. om M | post σημ. sequitur τὸ δὲ π. (l. 20) A || 20 οὖν pro δὲ Ald || 21 post σκυθραὶ A χειμῶνος τὴν δειλινὴν: om M | δὲ post σκυθραὶ add Ald, quae deinde σκυθρωπαί. τὴν οὖν δειλὴν σκυθρωπαὶ ἀπὸ | χειμῶνος M | post βουβ. add Ald ἥγουν, A τουτέστι σκυθρωπαὶ τουτέστι || 22 τὴν alt om Ald || 23 παραγενόμενοι M | ὡς πολυχείμεροι βουλ. ἐμπλ. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρῶς Ald | βουλόμενοι M || 24 ἐρχόμεναι χ. προσδέχονται Ald || 26 lemma om MAld | καὶ αἱ om M

μετὰ τινος ἐπείξεως δρέπωνται τὰς πρίνους καὶ τοὺς κλάδους ἀποσπῶσι, χειμῶνα σημαίνουσι προσλαμβάνουσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον.

1122, 3. οὐδ' αἴγες πρίνοιο —: καὶ αἱ αἴγες ὅταν
5 μετὰ τινος ἐπείξεως πρὸς τὰς τοῦ πρίνου ἀκάνθας οἱ τε σῦες
πρὸς τὸν φορυτόν, ὃ ἐστι βόρβορον, ἀπλήστως ἔχωσι, τὰ ὅμοια
σημαίνουσιν· τὸν γὰρ ἐσόμενον δεδοικότες χειμῶνα καὶ συγ-
κλεισμὸν τοῖς βοσκήμασιν ἐγχρονίζειν βούλονται.

1124—28. καὶ λύκος ὁππότε μακρὰ —: καὶ λύκοι ὅταν
10 κατὰ μόνας γινόμενοι ἐπιμηκέστερον ὠρύωνται, καὶ ὅταν σύνε-
γυς παραγίνεσθαι τοῖς τῶν γεωργῶν ἔργοις τολμῶσι μὴ κατα-
πλησσομένοι τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι σκέπτης,
χειμῶνα σημαίνουσι μέχρι τρίτης ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν προειρη-
μένων δὲ πάντων τὸ αὐτὸ δεῖ παρατηρεῖν ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης
15 ἡμέρας μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τρίτης.

1127. ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη: ... οἱ δὲ λόχος ἀντὶ
τοῦ ἐνέδρα, ἵνα τι ἀρπάσῃ), χειμῶνα προσδόκα· τοῦτο γὰρ ποιεῖ
ὑπὲρ τοῦ προλαβεῖν τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν καὶ, πρὶν ἢ συγ-
κλεισθῆναι τὰ θρέμματα, ἀρπάσαι τι καὶ παρασχεῖν ἑαυτῷ
20 τροφὴν.

1128. τρεῖς περιτελλομένης ἡοῦς: ἀντὶ τοῦ τρίτον
τῆς ἡμέρας παρελθούσης, τουτέστι μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

1129. οὕτω καὶ προτέροις —: ὁμοίως, φησί, καὶ περὶ
τῶν προειρημένων σημείων οὕτως ἔχε, ὥς ἢ παραχρῆμα τοῖ
25 ἀέρος σημαινόμενου ἢ παρὰ δύο ἡμέρας ἢ παρὰ τρεῖς.

1132. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες —: καὶ οἱ μύες φθεγγό-
μενοι καὶ σκιρτῶντες ὅμοιοι τε γινόμενοι ὀρχουμένοις χειμῶνα
σημαίνουσιν· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῆς τοῦ ἀέρος πιλήσεως αἰσθανό-
μενοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἢ [ὅτι] ἀσθενὲς καὶ λεπτὸν τὸ δέρμα

4 schol sic AAld οὐδὲ σῦες φορυτῶι: οὐδὲ μὲν οἱ σῦες (καὶ οἱ σῦες
δὲ Ald) πρὸς τὸν φ., ὃ ἐστι β., ὅταν ἀπλήστως AAld || 7 δεδνκότες M ||
9 μακρὰ om Ald || 9, 10 ὁπότεν — γινόμενοι AAld || 10 ὠρύονται MAld ||
12 εἶναι αὐτοῖς Ald || 15—7 post τρ. scholiis coniunctis Ald λέχος δὲ οἱ μὲν
τὴν κολίτην, οἱ δὲ τὴν ἐνέδραν ἐξέλαβον, ἵνα τι ἀρπάσῃ. τότε οὖν χ. δεῖ
προσδοκᾶν τρίτῃ ἡμέρᾳ· τοῦτο || 17 post ἀρπ. A τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ χ. δεῖ
προσδοκᾶν || 20 τὸ οὖν post τρ. scholiis coniunctis Ald || 22 παρελθούσας
M | ἡγουν μ. Ald | μετὰ τρίτην ἡμέραν AAld || 24 οὕτως om Ald | ἔσχεν A ||
25 περὶ δ. Ald | παρὰ alt om AAld || 28 καὶ alt om M

ἔχοντες, ἐπειδὴν ψυχρὰν γενομένην πατήσωσι τὴν γῆν, μὴ φέροντες τὸ κρύος ἄλλονται.

1135. οὐδὲ κύνες —: κατὰ κοινού τὸ ἄσκειπτοι (1134). καὶ οἱ κύνες οὖν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τὴν γῆν ὀρύττοντες καὶ οἷονεὶ βαθεῖαν ἑαυτοῖς κοιτὴν εὐτρεπίζοντες ταῦτα σημαίνουσιν· ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἄερος ὑγρασίας ὥσπερ κατάδυσιν τινα ζητοῦντες τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν.

καὶ γὰρ τε κύων ὠρέξατο ποσ(σ)ὶν —: τινὲς γράφουσιν ὠρύξατο· φιλόψυχρος γὰρ ὢν ὁ κύων καὶ χαίρων ἐπὶ τῷ ἑσομένῳ χειμῶνι σκάπτει τὴν γῆν παίζων. τινὲς δὲ ὠρύξατο ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινεν· ἀρχομένου γὰρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ψύχους πυκνοῦσθαι ὄντος κατὰ φύσιν ψυχροῦ βουλόμενος τὸ σῶμα διαλύειν ἐκτείνει αὐτό, ὥς ἡμεῖς μετὰ τὸν ὕπνον.

1142. τῶν μὴ δὲν κατόνησο —: τῶν καταριθμηθέντων¹⁵ σημείων μὴ δὲν καταμεμψάμενος παροδούσης. ἀλλὰ καὶ δύο σοι, φησὶν, (ἐν) τῷ αὐτῷ γένωνται σημεῖα, βεβαιότερα σοι γενήσεται ἢ πρόγνωσις· εἰ δὲ τρία, μᾶλλον.

1143—8. μᾶλλον δὲ δυεῖν ἐς ταὐτὸν ἰόντων —: τῇ δὲ σημείωσιν, φησὶν, εἰ βουλοίμεθα βέβαιον καὶ ἀκριβῆ ἔσεσθαι, οὐκ ὀφείλομεν ἐνὶ σημείῳ πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ δευτέρῳ. ἐὰν μέντοι γε καὶ τρίτον προστεθῇ, βεβαιότερα γενήσεται ἢ κατάληψις. χρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰ σημεῖα τοῦ παρελθόντος χρόνου συμβάλλειν τοῖς τοῦ ἐνεστώτος καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστέρων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως στοχάσασθαι περὶ τοῦ μέλλοντος, εἰ τοῖς προλαβοῦσιν ὅμοια γίνεται σημεῖα.

1145—8. αἰεὶ δ' ἂν παριόντος —: παρατηρητέον δὲ καὶ τὰ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ σημεῖα πρὸς τὰ τοῦ ἐνεστώτος συμβάλλοντι, εἰ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος ἀνατέλλοντος ἢ δύνοντος τὰ

1 τὴν γῆν πατ. AAld || 3 ἀπὸ κ. AAld || 4 οὖν om M || 5 ταῦτα M: χειμῶνα AAld || 6 γὰρ om M || 7—9 lemma om et scholia sic coniunxit Ald ἢ ὅτι φιλόψυχρος ὢν ommissis intermediis || 8 ὠρύξατο A | ποσσὶν om A || 9 γρ. ὠρέξατο A | φιλόψυχρος A | γὰρ om Ald | καὶ om M || 10 σκάπτων A || 10,1 δὲ τὸ ὠρύξατο ὠρέξατο γράφουσιν, ἵν' ἢ ἀντὶ Ald || 15 δε κατόνησο cf adn in ed | κατόνησο om Ald || 16 ἀλλὰ om M || 17 φησὶ om Ald | ἐν τῷ Ald | ἔστω pro γεν. Ald || 18 τρεῖς A || 18—20 μᾶλλον δὲ τῶν δύο. ἢ εἰς ταὐτὸν συνελθῶσι τρία· τὴν γὰρ σημ. εἰ β. βεβαίαν Ald || 19 δυοῖν A || 20 βεβαίαν AAld || 21 ἐν ἐνὶ libri || 22 γ' A || 24 μεταβάλλειν Ald || 25 στοχάζεσθαι Ald || 26 τὰ σημ. Ald || 27—29 αἰεὶ — συμβ. om Ald quae εἴπον καὶ ἐπ' ἀστέρι ἢ εἰ τοῦ || 29 συμβάλλοντα A | εἰ scripsi: ἢ AM, ἢ εἰ Ald | τοῦ om A | ἢ M: καὶ AAld

αὐτὰ σημειά ἐστιν, ἥ εἰ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ ἀστέρος τοιαύτη
καὶ ἡ ἡμέρα φαίνεται. οἶον, ἂν ὁ ἀστήρ χειμῶνα δηλώσῃ, καὶ
ἡ ἡμέρα (ἂν) εὐρεθῇ σκοτεινὴ καὶ χειμερινή.

1146 sqq. εἴ που καὶ ἐπ' ἀστὲρι τοίη —: ἐάν που καὶ
5 ἐπὶ ἀστὲρι ἀνατέλλονται ἢ δύνοντι τοιαύτη γενήσεται ἡ ἡμέρα,
οἷαν λέγει καὶ τὸ σημεῖον. τουτέστιν· ἐάν πρὸς τὸ σημεῖον
(ἦγουν, ἐάν πρὸς ᾧ λέγει τὸ σημεῖον) τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ
ἀστὲρι ἀνατέλλονται ἢ δύνοντι ἔσται, ὥστε τοιαύτην φανῆναι
τὴν ἡμέραν, ὡς λέγει τὸ σημεῖον.

10 ἄλλως. ἥ ἐάν ἐπὶ τοιούτῳ ἀστὲρι προσφόρως ἀνατέλ-
λονται ἢ δύνοντι, ὅποιον λέγει τὸ σημεῖον, ἡ ἡμέρα ἔλθῃ. ἦγουν,
ἐάν πρὸς τὸ σημεῖον καὶ ἀστήρ ἀνατέλλων ἢ δύνων σύμβολον
ἡμῖν δέλξῃ τοιαύτης γενησομένης ἡμέρας.

1148. μάλα δ' ἄρκιον εἶη —: χρῆ δέ, φησί, πρὸ πάν-
15 των τὰς τετράδας τοῦ μηνὸς παρατηρεῖν ἀρχομένης τῆς σελήνης
καὶ ληγουσῆς· αὐταὶ γὰρ αἱ ὀκτὼ ἡμέραι τετάρτη ἀρχομένου τοῦ
μηνὸς καὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι λήγοντος ἀκριβεστάτην ἔχουσι τὴν
παρατήρησιν διὰ τὴν σελήνην ἐνδεῖν ἑαυτῆς ὡς πρὸς τὴν
πληροσέληνον. τούτων οὖν τῶν προειρημένων σημείων ἐὰν ἔχῃς
20 παρατήρησιν ἀκριβῆ καὶ ἔντεχνον, οὐδέποτε πλανηθήσῃ περὶ
τὴν πρόθεσιν τοῦ περὶ τὸν ἀέρα καταστήματος.

ἄλλως. προσήκει, φησί, τὰς τετράδας τῶν μηνῶν φθινόν-
των τε καὶ ἰσταμένων προ(σ)ορᾶν· ἐν γὰρ ταύταις καὶ σύνοδοι
παρέρχονται σελήνης, ὅτε καὶ μάλιστα μεταβολὰς ὁ ἀήρ ποιεῖ
25 τῇ νυκτὶ διὰ τὸ μὴ καταλάμπειν τὴν σελήνην μηδὲ θερμαίνειν
τὸν ἀέρα παχὺν ὄντα.

ὁ δὲ νοῦς· φυλάσσου τὰς τετράδας τὰς β', ἐπεὶ πέρατα

2 δηλώσῃ AM, δηλώσει Ald || 3 supplēvi || 4 καὶ om M, τοίη om A |
ἡ pro lemmate Ald || 5 ἐπ' Ald | γένηται Ald || 6 οἶον M | λέγοι Ald | τουτ-
έστιν AM: ἡ Ald | τὰ σημεία A, τῷ σημείῳ M || 7 ἦγουν πρὸς ᾧ Ald | ἐάν
om AAld || 8 ἔσται AM: εἰεν (ceteris omissis) Ald | post ἔσται A ἡ ὡς ἀνα-
τέλλονται: (sic) || 10 ἄλλως om AAld | ἡ ἐάν AAld: καὶ M | προσφόρῳ
Ald || 11 ὅποιον M | ἔλθοι A | ἡ (pro ἦγουν) Ald || 12 τὰ σημεία AAld || 14 ἄρ-
κειον A | εἴη om Ald || 15 τῆς om M || 15,6 ἀρχ. τε καὶ ληγουσῆς τῆς σ.
αὐταὶ Ald || 16 τοῦ om Ald | τετάρτη γὰρ ἀρχομένη τοῦ A || 17 εἰκάδι Ald:
εἰκάς AM || 18 αὐτῆς A, ἐν αὐταῖς Ald || 19—21 τούτων — καταστήματος post
p. 554, 13 A ἄλλως lemmate praefixo et Ald || 20 καὶ ἔντεχνον om AAld || 20, 1
περὶ τὸν ἀέρα τοῦ περὶ τὴν πρόθεσιν καταστήματος A; de Ald cf ad v. 1053 ||
22 ἡ pro ἄλλως Ald | φησί om MAld || 24 ἐπέρχονται AAld | ὁ ἀήρ μετ.
ποιεῖ AAld || 26, 7 coniunxit Ald || 27 δύο AAld

τῶν δύο μηνῶν εἰσιν ὁμοῦ συνερχομένων, ὡς οἶον μεθώριον ὑπαρχούσας, ὅτε καὶ ὁ αἰθέρ σφαλερός ἐστι καὶ ὁμβροφόρος.

1151. ὅτε σφαλερώτερος αἰθήρ: σφαλερὰ γὰρ τὰ περὶ τὸν ἄερα ἐν ταῖς ὀκτὼ ταύταις ἡμέραις διὰ τὸ ἀπειναί τὴν σελήνην καὶ κατεψύχθαι ἅπαντα τὸν ἄερα. 5

1152. ὀκτὼ νυξὶ πέλει χήτει —: ἐνδείαι τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς αἱ ὀκτὼ νύκτες εἰσὶν ἐπισφαλεῖς διὰ τὸ ἄνευ φωτὸς εἶναι καὶ κατεψύχθαι.

1153. τῶν ἄμυδις πάντων —: τούτων ἄθρόως, ὡς εἴπομεν (p. 552), συνελθόντων, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν περιγείων ζώων καὶ φυτῶν, οὐκ ἂν σχεδὼς τεκμήριο ἐπὶ ταῖς γενομέναις τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος μεταβολαῖς.

ἄλλως. τούτων οὖν πάντων εἴ τις ποιήσαιτο κατάληψιν, οὐδέποτε σχεδιάσει τὰ περὶ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβώσει τὰ περὶ αὐτόν. 15

1154. οὐδέποτε σχεδὼς κεν —: οὐκ ἂν σχεδιάσας, φησί, εἰκῆ τι σημειώσαιο, ὅταν ταῦτα μὲν πάντα σκοπῇς, μέτρον δὲ τῆς τηρήσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ συνέχης. τὸ δὲ σχεδὼς ἀντὶ τοῦ προσφάτως ἀκόπως παρέργως προπετῶς καὶ ὡς ἔτυχεν.

Theo Alex
(Anal. Erat
p. 84 sqq.)

Ταῦτά σοι, ὦ Ἰουλιανέ, συναγαγόντες ταχεῖαν πεποιήμεθα ²⁰ τὴν ἐπαγγελίαν. ἄλλοις δὲ μελέτῳ γραφὰς ἀλλοίας ποιεῖν, εἰ μὲν τοι ὁ Ἄρατος ἐμνήσθη Περσέως, πάντα τὰ περὶ Περ-

1 μεθώριον AAld || 3 lemma om Ald || 4 ἡ A || 6—8 schol ita Ald sine lemmate (post l. 5) ἐνδεεῖς γὰρ τοῦ — καὶ ἐπισφαλεῖς || 6 ἐνδεία M || 7 ἡ A || 9 ἀπάντων A, om M || 10, 1 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν π. ζ. M || 12 γινομέναις A Ald | post μετ. AAld ἀλλὰ ἀκριβώσσεις Ald | τὰ περὶ αὐτόν || 13 ἄλλως AM: ἡ Ald | οὖν om AAld | εἰ ποιήσαιο Ald | post κατάληψιν A τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν, dein lacuna 22 fere litt (quas fere expleas ope Aldinae), tum ἄλλως. τούτων κτλ. (vide ad p. 553, 19—21), Ald καὶ παρατήρησιν ἀκριβῶς τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων οὐδέποτε πληρηθῆσιν περὶ τὸν ἄερα, ἤτοι περὶ τὴν πρόθεσιν τοῦ καταστήματος || 15, 6 scholia coniunxit Ald τὸ οὖν οὐδέποτε σχεδὼς ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν σχ. εἰκῆ τι || 17 πάντα om AAld || 18 τοῦ om A | ἐνιαυτοῦ AAld: ἐν αὐτῷ M | an ἔχῃς? | οὖν pro δὲ (post σχεδὼς) Ald || 19 ἀσκόπως libri, cf p. 563, 24 || 20 ἐπίλογος inscribit Ald || 21 ἀπαγγελίαν coni Bekker | δὲ M: μὲν Ald, om A || 22 καὶ εἰ μὲν Περσέως ὁ Ἄρ. μν. Ald | μὲν τοι cf p. 555, 4 | ἐμνήσθη scripti: μνησθεῖν AAld S, μνήσθαι M

σέως διερευνᾶν, εἰ δὲ περὶ Βωώτου, τὰ περὶ ἐκείνου, εἰ δὲ περὶ Ἀργούς, τὰ περὶ Ἀργοναυτῶν· τοῖς γὰρ βουλομένοις τὰ περιμνηστέρα βιβλία ἢ πλείονα καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐκτὸς καταλιπεῖν, τοιάδ' ὁδός. ὑμῖν δέ τοι καὶ ταῖς κατὰ καιρὸν ἐξηγή-
 5 σεσι καταλείπω τὸ περιττὸν τῆς συνταγματικῆς ἐκδόσεως. εἴρηται δὲ πάντα τὰ ἀναγκαῖα καὶ συντελοῦντα πρὸς τὸ σαφὲς ἀπεριέργως καὶ ὡς [ἄν] ἄνδρὶ διὰ τῶν μαθημάτων φιλοσοφοῦντι ἐξηγήσασθαι πρέπον ἢ τὰ ποιήματα. (τὰ) δὲ λλαν φανερά, ὡς λέγουσιν, ἐξ ἀγωνίας παραλέλειπται· τί γὰρ ἤπειγεν ἄκαιρον
 10 ἐνδείκνυσθαι πολυμάθειαν καὶ καταλέγειν, ὅσων καὶ ἡλικῶν ἀστέρων ἕκαστον ἄστρον, καὶ θέσεις διηγείσθαι κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ ποίημα συντελούντων καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα γράφουσιν ἀμέτρως, οὐ πολυμάθειαν τὴν ἐαυτῶν εἰς μέσον τιθέντες, πάντες δὲ φιλόσοφοι θέλοντες εἶναι.

1, 2 ἐκείνον et τοὺς (om M) ἀργονάτας libri || 3 περὶ μήκιστα Ald || 3, 4 β. καταλιπεῖν καὶ πλ. καὶ τοῦ ἀν. ἐ. τοσσαῖδε ὁδοί Ald || 4 scripsi, τοσαῖδ' ὁδοί Bekker: τὰ σα ὁδός AM | τι M || 4, 5 ἡμεῖς δὲ ἐγκαίρους τὰς ἐξηγήσεις ποιησάμενοι κατελίπομεν τὸ περιττὸν Ald || 5 τῆς συντακτικῆς A Ald || 8 suppl Bekker || 12 ὅλα ὅ. AAld || 13 αὐτῶν AAld, αὐτὴν M.

Arato scholiis instructo subscripsit A εἰς τὸ τέλος ἀράτου: — ἄρατος ὁ ἐν πᾶσι κατάρατος πολλὰ καμῶν καὶ οὐκ ὀλίγα μογήσας δόξας τε καταλαβ... ἐν νῶ καὶ χειρὶ τοῦ μόνου ἀλήπτου καὶ ἀοράτου θεοῦ τῶν ὄντων τε δημιουργοῦ ἔμεινεν ὅπερ ... κατάρατος: — Ald τέλος τῶν τοῦ ἀράτου φαινομένων καὶ διοσημίων καὶ τῶν τοῦ θεόνοσ σχολίων.

III PAPYRVS BEROLINENSIS 5865

I

A

- 1 θε ο
- 2 βαθεως εν
- 3 θνησκειν
- 4 καμνα
- 5
- 6 κ
- 7
- 8

B

- Ursa maior (v. 146) 1 απλοοι απλως και
 2 ως ετυχεν διχα ονο
 3 ματος κρατι δε
- Gemini (v. 147) 4
 5 κατ ιθυ της κεφ(αλης)
 6 της ελι(κ)ης
 7

Cf p. 314; lemmata Aratea diductis litteris, supplementa mea uncis significavi. — Ceterum lectu haec difficillima sunt; aderat imaginem photographi-
 cam iteratis curis tractanti prompto auxilio W. Iudeich collega.

A 3 cuius mors dicatur, mihi non liquet.

B 1—6 cf schol p. 363, quo dicitur cum de aliis tum de Magnae Ursae
 capitis positione || 2—6 haec legit ante multos annos Blass l c, hodie sunt
 inlegibilia.

II

- Taurus** (v. 167sqq.) 1 τον την ευρωπην
 2 κατεστηριξεν
Hyades (v. 173) 3 (οτε) γαρ δυνουσι
 4 ν πετρου ν

1 scil διαγαγόντα ταῦρον εἰς Κρήτην, ὃν Ζεὺς κατεστήριξεν, cf schol supra p. 368 | 3 ὅτε non legi, legerunt Krebs et Thiele; sermo de Hyadum veriloquio est | 4 cf schol p. 369, 21 ... δυνόμεναι αἰτιαὶ ὑετοῦ γίνονται.

III

A

- Cepheus** (v. 184) 1 ἰση σταθμῇ α(πο)
 2 μερους της αρκτου
 οσην
 3 εως απ αλληλων α
 4 βλεψιν ακτῖν εἰς το βα
 5 .κασσεῖεπεια ειπεν π
 (v. 184) 6 (ν)εατης αρκτου τ
 7 εν γαρ τη πληρο(σε)λη(νω)
 8

B

- Casiepia** (v. 191) 1 επιρρηδην φανερωσ
 (v. 194) 2 υπ(ο)κειμενοι αθριν
 (v. 194) 3 ινδαλλονται αντιφαι(νονται)

A 1—4 cf schol p. 373; non extrico 3—5 | 6, 7 cf schol l c ἐν νυκτι δὲ ἐχούση πληρὴ τὴν σελήνην οὐ πολλὴ καὶ λαμπρὰ φαίνεται ἡ Κασσιόπεια.

B scripta επιρρηδ^δ υποκειμ (o incerto, ε legit Iudeich) ινδαλλον^τ αντιφαι^τανφαι || 2 αθριν non extrico.

IV

- 1 ος δ εστι
 2 ν και μεδουσης

cf schol de Perseo (v. 251—3) p. 385 θεωρεῖται — τὴν Γοργόνης κατέχων κεφαλὴν et qui magis quadrat Hyginum (II 18 p. 58 B.) de Equo: 'hunc ... Pegasum, Neptuni et Medusae Gorgonis filium, dixerunt'.

V

Capricornus (v. 294) 1 τῶι ναυτῇ
 2 μάλκην οἶον
 3 ν
 4

in margine sinistro super lineas hastas iacentes appinxit.

1, 2 τότε δὲ κρύος ἐκ Διὸς ἐστὶ ναύτῃ μαλκιόωντι κακώ-
 τερον Aratus. ναρκῶντι τῶι ναύτῃ. μάλκη δέ ἐστιν ἡ ἐκ ψύχους ἐπὶ ἄκρας
 χεῖρας καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χεῖματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα schol |
 3 ν(αρκην) fortasse.

VI

non legibilia.

VII

A

Sirius (v. 337) 1 σημ' ἐμεν(αι) με(λεεσσιν)
 2 ἀλλὰ ἀστερες εἰσιν
 3 οτε δελ ἀστερας
 4 ἡμισυ ἵππου ἐν τῷ
 5 ἀδι τυπο
 6 αὐτον
 7 ρ διατ
 8 ἀστρον

B

Sirius (v. 329) κν(α)ν(εος) αφανης

C

οθ

κατ

A 1 ἐμε' scriptum, cf III B || 2, 3 cf schol | c || 4 cf Aratus v. 215 (de dimidiato Equo).

B γαστέρα κνάνεος περιτέλλεται Aratus.

C non liquet.

VIII

non legibilia.

VII LEONTIVS

I DE SPHAERAE ARATEAE CONSTRUCTIONE

P(arisinus 2381) s. XV (fol 64^b); contuli

Ald(ina), cf p. 314

Matritensem 67 s. XV fol 207 non novi (cf Iriarte p. 232 sqq.)

II DE ZODIACO

A(mbrosianus C 263 inf) s. XIV; contuli

M(arcianus Arati 476) s. XI; descripsi

P(arisinus 2381) s. XV (fol 70^b); contuli

I

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΡΑΤΕΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

1. Πρώην, ὃ καλὲ Θεόδωρε, ἐτυγχάνομεν ἐν τῷ μηχανικῷ
ἐργαστηρίῳ ἐργαζόμενοι. καὶ ἐπυνθάνον, εἴ τις εἴη μέθοδος, δι'
ἧς δυνατόν Ἀρατείαν σφαῖραν κατασκευάσαι οὕτως, ὥστε τὰ ἐν
αὐτῇ ζῶidia πρὸς ἄλληλά τε καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ σφαίρᾳ
5 γραφομένους κύκλους καὶ ἔτι πρὸς <τὰ> ἀνατέλλοντα μέρη τοῦ
ζωιδιακοῦ θέσιν ἔχειν σύμφωνον τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεγομέ-
νοις (ἐτύγγανον γὰρ καὶ τοιαύτην τινὰ σφαῖραν ἐργαζόμενος
Ἑλπιδίῳ τῷ σχολαστικῷ, ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ ὁμοῦ καὶ φιλο-
μαθεῖ), ἐγὼ δὲ τότε ἀσχολίας τινὸς ἐγγενομένης οὐδὲν ἔφην.
10 νῦν δ', ἐπεὶ σύ τε καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐταίρων παρακαλοῦσι
καὶ λόγον τινὰ περὶ τούτου γράψαι, ἔρχομαι τὴν σὴν προθυμίαν
ἐκτελέσων.

2. ἔστω δὲ δηλον, ὅτι τοῖς πρώτως μάλιστα ἀναγινώσκουσι
τὰ Ἀράτεια χρήσιμος ὁ λόγος, εἶγε καὶ μέλλοιεν τὰ λεγόμενα
15 καταλαμβάνειν· πᾶσαι γάρ, ὥς οἶσθα, αἱ νῦν φερόμεναι σφαῖραι
Πτολεμαίῳ μὲν, ὥς εἰκός, ἐν τισιν, Ἀράτῳ δὲ κατὰ τὸ πλεῖ-
στον οὐ συμφωνοῦσιν, ὥστε τῶν πρώτως μάλιστα ἀναγινωσκόν-
των τὰ Ἀράτεια τοὺς μὲν δυσχερῶς ἐφικνεῖσθαι τῶν λεγομένων
τινὰς δὲ μὴδ' ὅλως παρακολουθεῖν δύνασθαι. καίτοι ἐπενεσθῆ-
20 σαν μὲν αἱ τοιαῦται σφαῖραι πρὸς τὸ νοεῖν σαφῶς τὸν Ἀρατον
(διὸ δὴ καὶ παρωνύμῳς ἀπ' αὐτοῦ λέγονται), καθὼς δὲ ἔφαμεν,
ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῷ οὐ συμφωνοῦσιν. διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς
πειρασόμεθα, ὥς μάλιστα δυνατόν, καὶ ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων
σύμφωνον τὴν ὑποκειμένην σφαῖραν κατασκευάσαι.

capita distinxi.

9 σχολῆς Ald || 10 καὶ σὺ καὶ Ald || 12 ἐκτελῶν Ald || 13 πρώτως corr
Thiele, cf l. 17: -οις Pald || 14 μέλλοιεν καὶ Ald || 21 καὶ (pro δὲ) Ald ||
23 πλείστον Ald || 24 σύμφωνον Ald: -ως P

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

3. ἰστέον δέ, ὅτι τὰ περὶ τῶν ἄστρον τῷ Ἀράτῳ εἰρημένα οὐ πᾶν καλῶς εἴρηται, ὡς ἔστιν ἐκ τε τῶν Ἰππάρχῳ καὶ Πτολεμαίῳ συντεταγμένων περὶ τούτων μαθεῖν. αἷτια δὲ πρῶτον μὲν καὶ τὰ Εὐδόξου, οἷς μάλιστα ἠκολούθησεν ὁ Ἀρατος, οὐ λαν ὁρθῶς εἰρημένα, ἔπειτα δέ, ὅτι καὶ οὐ πρὸς τὸ ἀκριβές, ⁵ ὡς φησι Σπόρος ὁ ὑπομνηματιστής (fr 5, Anal Erat p. 49), ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς ναυτιλλομένοις ταῦτα οὕτω διαγέγραπται, εἰκότως τε ὁλοσχερέστερον περὶ τούτων διαλαμβάνει· καὶ γὰρ καὶ οἱ πλωϊζόμενοι οὐ διὰ μηχανικῶν ὀργάνων καὶ ἀκριβῶς, ἀλλὰ διὰ ψιλῆς ἀναβλέψεως καὶ παχυμερῶς τὴν τῶν ἄστρον ¹⁰ θέσιν ἔμελλον ἐπισκοπεῖν. ὥστε καὶ ἡ κατασκευαζομένη σφαῖρα πρὸς μὲν ἄκρα(το)ν ἀλήθειαν οὐδαμῶς, πρὸς δὲ κατάληψιν τῶν Ἀρατείων καὶ πᾶν χρήσιμος. ῥαῖδιον δὲ γνόντας ἀπαξ τὰ Ἀράτεια τὰ τε μὴ καλῶς ἐν αὐτοῖς ἔχοντα καὶ ὡς ἔχει ἀληθείας λέγοντός τινος καταμαθεῖν. ὥστε καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ¹⁵ διὰ μέσου τινὸς συμβάλλεται ὁ λόγος.

4. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐκεῖνο λαθεῖν χρή οὔτε τὸν περὶ τῶν ἄστρον λόγον· εἰς τρία γὰρ μέρη διαιρεῖ τούτον ὁ Ἀρατος, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διδάσκει περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως (ὥσπερ ὅταν λέγηι, ὅτι αἱ Ἀρκτοὶ κεῖνται τὰς κεφαλὰς ²⁰ ἔχουσαι ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξύας νεοῦσας (28)), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων τομῆς ἣ ὅποιαισιν αὐτῶν πρὸς τοὺς κύκλους σχέσεως (οἷον ἐπὶ ὑποδεγματος τομῆς μὲν, ὅτι οἱ Αἰδυοὶ τέμνονται ὑπὸ τοῦ Θερينوῦ τροπικοῦ κατὰ τὰς κεφαλὰς (481), σχέσεως δέ, ὅτι αὐτὸς ἐγγὺς ἐστι τοῦ ²⁵ ἰσημερινοῦ), ἐν δὲ τῷ λοιπῷ περὶ τῆς γενομένης αὐτῶν πρὸς τὰ ἀνατέλλοντα μέρη τοῦ ζωδιακοῦ στάσεως (οἷον ὅτι Καρκίνου μὲν ἀνατέλλοντος δύνει τὸ ἥμισυ τοῦ Στεφάνου (574), Χηλῶν δὲ ἀνατελλουσῶν ἀνατέλλει τὸ ἥμισυ αὐτοῦ (625), καὶ δτι Κριοῦ ἀνατέλλοντος τὸ Θυμιατήριον ὁράται ἐπὶ δύοσιν (710), καὶ τὰ παρα- ³⁰ πλήσια). ὥστε, ἂν θελήσωμεν ἕκαστον τῶν ζωιδίων κατὰ πάντα συμφώνως ἐντάξαι, δεήσει τοῖς τρισὶ τόποις ἐντυγχάνοντας ἐπισκέψασθαι, εἴ τι(να) λέγονται περὶ τοῦ ζητουμένου ζωιδίου κατὰ μέρος ἐν τῷ ἐνὶ ἧτοι τοῖς δυσὶν ἢ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ τμήμασιν,

3 αἷτια scripsi: -ον PALD | 3—5 πρῶτον μὲν ἐπεὶ κ. — ὁρθῶς εἰληπται ἔπειτα Ald | 10 ἀστέρων Ald | 12 supplevi | 13 γνόντας scripsi: γνόντες P Ald | 18 ἀστέρων Ald, cf ad l. 10 | τρία μέρη διαιρεῖ ὁ Ἀρ. Ald | 20 ὥστε Ald | 22 αὐτῶν Ald, tres litt resectae P | τῆς post ὑπὸ add Ald: om P | 23 ὑπὸ ἵπ. Ald | 28, 9 ἀνατελλουσῶν Ald et ita Aratus: δυνουσῶν P | 33 supplevi | καὶ κατὰ Ald | 34 δ. ἧτοι καὶ ἐν τοῖς Ald

ἐὰν (δ') οὕτω τύχη, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα εἰς ἓν συναγα-
 γόντας ἐν τινι πτυχιῳ ἥτοι σχεδαρίῳ πρὸς τὸ ἔτοιμον σχεδιάσαι.
 οἷον σαφηνείας ἕνεκεν τῶν λεγομένων ἡμῖν ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ὁ
 λόγος ἔστω· τούτου γὰρ ἐν τοῖς τρισὶ τόποις μέμνηται. ἐπειδὴ
 5 τοῖνυν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει λέγει περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Ὀφιοῦχος
 κεῖται ὀρθὸς τὴν κεφαλὴν ἔχων πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐν γό-
 νασι (74, 5), τοὺς δὲ πόδας ἐπὶ τοῖ θώρακος τοῦ Σκορπίου καὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ (85), καὶ ὅτι περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ εἰλείται ὁ Ὀφρις
 (82, 3) καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ στρέφεται ὀλίγος μὲν τῇ δεξιᾷ
 10 πολὺς δ' εἰς τὸ ὕψος τῇ ἀριστερᾷ (86, 7), καὶ ὅτι τὰ γένηια
 τοῦ κατ' αὐτὸν Ὀφews παράκειται τῷ Στεφάνῳ (88), ἔτι δέ,
 ὅτι ἔχει ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων λαμπρούς, ἐπὶ δὲ τῶν χειρῶν
 ἑλαττον λαμπρούς (77—80), καὶ ὅτι ὑποκάτω τῆς σπείρας τοῦ
 Ὀφews εἰσιν αἱ Χηλαὶ (89), . . . καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τοῦ χει-
 15 μερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τοὺς ὤμους (488), ὑπὸ δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ
 κατὰ τὰ γόνατα (521), ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πάλιν σποράδην, ὅτι
 Καρκίνου μὲν ἀνατέλλοντος δύνει ἀπὸ γόνατος ἕως τῶν ὤμων
 κατάγων τὸν Ὀφιν [ἕως τοῦ] ἀν' ἑνὸς ἐγγύς (577, 8), Σκορπίου
 δὲ ἀνατέλλοντος ἀνατέλλουσιν αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες
 20 τοῦ Ὀφιοῦχου καὶ ἡ προτέρα καμπὴ τοῦ Ὀφews (666—8), Τοξό-
 του δὲ ἀνατέλλοντος ἀνατέλλει ἡ σπείρα τοῦ Ὀφews καὶ τὸ σῶμα
 τοῦ Ὀφιοῦχου (665, 6), πάντα ταῦτα συναγαγόντες ἐν τινι τόμῳ
 ἀπογραφόμεθα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ποιητέον· πρόκει-
 ται γὰρ ἐπὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ ἀκόπους τοὺς ἐντυγχάνοντας παρα-
 25 σκευάζειν. καὶ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ζωιδίων ἐκάστον κατὰ μέρος
 λεγόμενα εἰς ἓν συνάψαντες ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου εἰρη-
 μένοις ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου παραθήσομεν (cf l. 22, 3). κακεῖνο
 μέντοι χρήσιμον ὃν πρὸς τὸ προκείμενον καλῶς ἔχει παραβάλλειν,
 ὅτι ἔξ ἐν ταῖς Ἀραταίαις σφαίραις κύκλους ἐντακτέον, πρῶτον
 30 τὸν μέγιστον τῶν ἀεὶ φανερῶν, τὸν καὶ ἀρκτικὸν ὀνομαζόμενον,
 δεύτερον τὸν θερινὸν τροπικόν, τρίτον τὸν ἰσημερινόν, τέταρτον
 τὸν χειμερινὸν τροπικόν, πέμπτον τὸν μέγιστον τῶν ἀεὶ (ἀ)φανῶν,
 τὸν καὶ ἀνταρκτικὸν προσαγορευόμενον, ἕκτον τὸν ζωιδιακόν, τὸν
 καὶ ἐφαπτόμενον τῶν τροπικῶν· περὶ μὲν γὰρ τῶν τεσσάρων

1 τύχη Ald: τύχ^ε τοῖς P | τὰ ante λεγ. Ald || 2 σχεδιάσασθαι Ald ||
 4 ἔστω om Ald | inscribit Περί τοῦ Ὀφιοῦχου Ald | τούτου καὶ γὰρ ἐν Ald ||
 5 μὲν om Ald || 6 τὴν μὲν Ald || 7 τοῦ θώρ. Ald || 8 αὐτοῦ om Ald || 14 sup-
 plesas fere <ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σποράδην, ὅτι> . . . || 18 seclusi | ἐγγὺς τοῦ
 ἀν' ἑνὸς Ald || 23 ἀπογραφόμεθα PAld || 24, 5 παρασκευάζει P || 25 τὰ post
 ἐκ. add Ald

(λέγω δὴ τοῦ θερινοῦ καὶ ἰσημερινοῦ καὶ χειμερινοῦ καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ) πολὺν ποιεῖται λόγον, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐναργῶς μὲν οὐ μέμνηται, ἐξ ὧν δέ φησι περὶ τοῦ Ἀράκοντος, ὅτι ἐκείνου ἡ κεφαλὴ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ, καθ' ὃ αἶ τε ἀνατολαὶ καὶ αἶ δύσεις μίγνυνται ἀλλήλοις (61, 2), δῆλον ποιεῖται, ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀράκοντος ἐν τῷ μεγίστῳ τῶν αἰε φανερῶν βούλεται εἶναι· οὗτος γὰρ καὶ μόνος διὰ τῆς βορείας κοινῆς τομῆς τοῦ τε ἀνατολικοῦ ἡμικυκλίου τοῦ ὀρίζοντος καὶ τοῦ δυτικοῦ τὴν περιφέρειαν ποιεῖται. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἀνταρκτικὸν ὁμοίον τε καὶ ἴσον ὄντα τῷ ἀρκτικῷ ἐμποητέον.¹⁰ δυνατόν δέ ἐστι καὶ ἑτέρως περὶ τῶν δύο τούτων κύκλων ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀρατείων παραμυθῆσασθαι. τὴν δὲ τοῦ Γάλακτος ζώνην οὐκ ἐντακτέον, ἐπειδὴ πρὸς τῷ ποικίλῃ εἶναι οὐδὲ πολλὴν περὶ αὐτῆς καταβάλλει μνήμην. ὅτι δὲ ποικίλῃ ἐστὶ καὶ περιεργότερας ἐπιστάσεως δεομένη, δῆλον ἐξ ὧν καὶ Πτολεμαῖος¹⁵ ἐν τῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ τῆς Συντάξεως φησιν (p. 202 Bas)· οὐ γὰρ ὁμαλὴ τίς ἐστιν οὐδὲ τεταγμένη, ἀλλὰ καὶ τῷ πλάτει καὶ τῷ χρώματι καὶ τῇ πυκνότητι καὶ τῇ θέσει διάφορος'. δεῖ δὲ ἑκάτερον μὲν τῶν τροπικῶν ἀπέχειν τοῦ ἰσημερινοῦ μεγίστου ὄντος τὰς δεδειγμένας τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ²⁰ τῆς Συντάξεως (I p. 23 Bas?) μόρας κδ', ἑκάτερον δὲ τῶν ἄλλων (λέγω δὴ τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν) ἀπέχειν τοῦ καθ' ἑαυτὸν πόλου τῆς σφαίρας μόρας μα', εἶγε μέλλει συμφώνως τῷ Ἀράτῳ τὸ ὑπὲρ γῆν τμήμα τοῦ θερινοῦ, τουτέστιν ἡ μεγίστη ἡμέρα, τοιούτων εἶναι πέντε, οἷον ὅλος ὁ θερινός, τουτ-²⁵ ἐστιν ὅλον τὸ νυχθήμερον, ὁκτώ (497—9)· κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην θέσει τῆς σφαίρας καὶ τὸ τοσόνδε μέγεθος τῆς μεγίστης ἡμέρας αἰετίζεται, ὥς ὀλίγωι ὕστερον μαθησόμεθα (p. 566).

5. τούτων δὲ οὕτως διειλημμένων ἡμῖν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ προκειμενον. στάσις μὲν οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς κίλοις ἔνυς, ἡ δὲ καὶ³⁰ ὀρίζοντος τάξιν ποιεῖται, καὶ ἕτερος δὲ ἴσος μὲν τῇ βάσει καὶ φέρων τὴν σφαῖραν κῆκος, μεσημβρινοῦ δὲ λεγόμενος τάξιν ἐπ-έχειν, ὁμοίως μὲν τοῖς ἐν ταῖς ἄλλαις σφαῖραις γίνονται, ἐπι-μελῶς δὲ καὶ τεχνικῶς οὕτως, ὥστε τὴν σφαῖραν πάντοθεν μὲν ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τῆς κοίτης ἐπιφανείας τοῦ τε ὀρίζοντος καὶ³⁵ τοῦ μεσημβρινοῦ, διχοτομεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωθεν τοῦ ὀρίζοντος

1 τοῦ χειμ. Ald | 3 ἐξ οὗ Ald | 9 περιφορὰν Ald | 10 ἐννοητέον P
Ald: correxi e l. 13 | 11 κύκλων τούτων Ald | 24 ἡ om Ald | 25 οἷον Ald |
29 ἡμῖν διελ. Ald | 32 κῆκος P, κρικῶν Ald | λεγόμενος acrispi: λέγει P
Ald | 32, 3 ἐπέχων Ald | 33 ταῖς ἐν P Ald

ἐπιφανείας. τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν καὶ ὁ μεσημβρινὸς μέσῃν τε καὶ κατὰ διάμετρον τέμνων τὴν σφαῖραν δίχα τέμνῃ καὶ τὸν ὀρίζοντα καὶ αὐτὸς διχοτομῇται ὑπὸ τῆς ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ἔχοντες δὲ πρότερον τοῦ ὑπὲρ γῆν ἰσομένου ἡμι-
5 κυκλίου, ὡς ἔθος, μίαν πλευρὰν εὐθείαις γραμμαῖς κατὰ διά-
μετρον κειμέναις εἰς ἴσας μοῖρας διηρημένην, τουτέστιν εἰς ρπ' ἴσα τμήματα, πρὸς τὴν τῶν ἑξαγμάτων, ἥτοι κλιμάτων, ἐπλύνωσιν καὶ χρώσαντες τὴν σφαῖραν, ἐὰν ἡ ξυλίνη, καὶ περιπλάσαντες πρῶτον μὲν γύψῳ ἢ κηρῳ, ὥστε καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ῥαγ(ά)δας, ἐὰν
10 ἄρα τύχωσι, θεραπεῦσαι, ἔπειτα δὲ ξηραίνονμένου τούτου δηλαδὴ καὶ ἄλλῳ βαθεῖ τινι χρώματι ἐπαλείψαντες, οἷον τῷ καλου-
μένῳ λαζουρίῳ, ἀφιστάντες δηλονότι μετὰ τὸ ξηρανθῆναι ἐπὶ τοῦ διηρημένου τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου μοῖρας μ' κατὰτίθεμεν κατὰ τοῦ ἑτέρου πέρατος ἐπὶ τῆς
15 τῶν μ' μοιρῶν διαστάσεως, τουτέστιν ἐπὶ τὴν ἀφορίζουσαν ἐν τῇ διηρημένῃ τοῦ ἡμικυκλίου πλευρᾷ τὴν τῶν μ' μοιρῶν περιφέρειαν, βελόνῃ τινὰ ὀρθὴν μὲν πρὸς τὴν κυρτὴν καὶ [τὴν] κοίλῃν τοῦ ἡμικυκλίου ἐπιφάνειαν, τουτέστι νεύουσιν ἐπὶ τὸ μέσον τῆς σφαίρας, τέμνουσιν δὲ ἐπὶ ποσὸν καὶ διεισδύνουσιν
20 τὰ περὶ τὴν σφαῖραν χρώματα. ἐὰν ἄρα ταύτης μενούσης ἀκινή-
του περιστρέψωμεν τὴν σφαῖραν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, τουτέστιν ἐπὶ μίαν στροφὴν αὐτὴν κινήσωμεν, ἐκτορνευθήσεται ἡμῖν κύκλος τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχων καὶ ὁμοταγῇ τῷ κατὰ τὸν Ἄρα-
τον ἀρκτικῷ κύκλῳ· καὶ γὰρ κατὰ τοῦτον, ὡς ἔφαμεν (p. 564, 17),
25 ὁ ἀρκτικὸς κύκλος ἀπέχει ἀπὸ βορείου πόλου μοῖρας μ'. ὁμοίως δὲ ἀποστάντες ἀπὸ μὲν τοῦ βορείου ἢ νοτίου πόλου μοῖρας ἐν-
νενήκοντα γράψωμεν τὸν ἰσημερινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ νοτίου μοῖρας πάλιν μ' γράψωμεν τὸν ἀνταρκτικὸν ἴσον τε καὶ ὅμοιον ὄντα τῷ ἀρκτικῷ, ἔτι δὲ ἀφιστάντες μοῖρας κδ' ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν
30 ἰσημερινὸν εὐθείας ἐπὶ μὲν τὸ βόρειον μέρος χαράξωμεν τὸν θερινὸν τροπικόν, ἐπὶ δὲ τὸ νότιον τὸν χειμερινὸν τροπικόν·
καὶ γὰρ καὶ τούτων ἑκάτερος, ὡς ἔφαμεν (l c), ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μοῖρας κδ'. πάλιν δὲ ἀποστάντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμικυκλίου [καὶ] ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου μοῖρας κδ', ὅσον καὶ οἱ
35 τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ διεστήχασιν, λάβωμέν τι σημεῖον

2 διάμετρον τὴν σφαῖραν δίχα τέμνων τὸν ὅρ. Ald || 3 διχοτομεῖται Ald || 6 εἰς τὰς μ. PAld | διηρημένην Ald: -αις P | ἑκατὸν π' Ald || 8 παραπλάσαντες PAld || 9 κηρῳ Ald | supplevi || 14 τέρατος Ald | παρὰ τῆς Ald || 15 κατὰ τῆς ἀφορίζουσας Ald; scil γραμμῇ || 27, 8 γράψομεν Ald || 30 χαράξομεν PAld || 33 ἐπὶ scripsi, cf l. 12, 3: ἀπὸ PAld || 34 seclusi

ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. ὡς ὡς πόλῳι χρησάμενοι, δια-
στήματι δὲ τῇ τοῦ πόλου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον
ἐγγραφομένου γράψωμεν διὰ τοῦ διαβήτου τοῦ λεγομένου καρ-
κίνου τὸν ζωδιακὸν κύκλον, ἐφαπτόμενον δηλονότι τῶν τροπικῶν,
διχοτομούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ ἱσημερινοῦ. ὃν εἰς ιβ' ἴσα μερίσαν-
τες τὰς ἀρχὰς τῶν δωδεκατημορίων ἀπὸ [τε] τῶν κατὰ τὸν ἱση-
μερινὸν αὐτοῦ τομῶν καὶ τὴν πρὸς τοὺς τροπικοὺς ἐπαφὴν αὐτοῦ
ποιησάμενοι σημειώσωμεθα τοὺς μὲν ἕξ κύκλους ἐτέρῳι τινὶ
παρὰ τὸ βαθὺ χρώματι γράψωμεν τε λευκῷ τινι, εἰ τύχοι, καὶ
ἀερῶι χρώματι πρὸς τὸ μετὰ τὴν χρεῖαν εὐχερῶς ἀπαλειφθῆναι¹⁰
δύνασθαι πρὸς μὲν τῇ πρὸς τὸν θερινὸν ἐπαφῇ τὸ τοῦ Καρ-
κίνου ὄνομα διὰ τὸ ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦ κατὰ Καρκίνον
δωδεκατημορίου, πρὸς δὲ τῇ ἐφεξῆς διαιρέσει καὶ ἐπ' ἀνατολὴν
τὸ τοῦ Λέοντος ὄνομα, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἡ διαιρέσις πέρασ μὲν ἐστὶ
τοῦ Καρκίνου, ἀρχὴ δὲ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου,¹⁵
πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ πάλιν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς τὸ τῆς Παρθένου
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀκολουθῶς, ἕως οὗ πάντων (ἀν) τῶν δωδεκατη-
μορίων τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν οἰκεῖον τόπον σημειώσωμεθα.

6. τούτων οὕτως ἔχόντων, ἔαν χαλάσωμεν τὸν κατὰ τὸν
μεσημβρινὸν κῆκλον διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἐκτομῶν, δηλαδὴ²⁰
εἰς τὴν βάσιν, οὕτως, ὥστε ἑκάτερον τῶν μικρῶν κύκλων, τουτέστι
τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν, στρεφομένης τῆς σφαίρας
ἄπτεσθαι τῆς ἄνω τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας καὶ τῆς κάτω, ἀλλὰ
τὸν μὲν ἀρκτικὸν τῆς ἄνω, τὸν δὲ ἀνταρκτικὸν τῆς κάτω, εὐδη-
λον, ὅτι ὁ θερινὸς καὶ ὁ χειμερινὸς ἑκάτερος διαιρεθήσεται ὑπὸ²⁵
τῆς ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας καὶ τῆς κάτω κατὰ λόγον
τῶν ιε' πρὸς τοῖς θ'. τουτέστιν· ἔσται ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ
τὸ μὲν ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα καὶ ὥσανει τῆς ἡμέρας τμήμα τοιοῦ-
τον ὥρων ιε', οἷον ὅλος ἐστὶν ὁ κύκλος, τουτέστι τὸ νυχθί-
μερον, κδ', τὸ δὲ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα καὶ τὸ τῆς νυκτὸς διάστημα³⁰
ὥρων θ', ἐπὶ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ἀνάπαλιν τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν θ',
τὸ δὲ ὑπὸ γῆν ιε'· κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην θέσιν τῆς σφαίρας,
τουτέστιν ἐφ' ἧς ὁ μέγιστος τῶν ἀεὶ φαινομένων κύκλων μᾶ-
μοίρας ἀπὸ τοῦ πόλου διέστηκε, καὶ τοιαύτη τομὴ τῶν κύκλων

2 τοῦ Ald: τῇ P || 3 γράψωμεν δὲ Ald || 5 διχοτομουμένων Ald || 6 se-
clusi || 7, 8 αὐτοῦ ἐπαφὴν π. σημειώσωμεθα Ald || 9 τῷ βαθεὶ Pald | γράψο-
μεν Ald || 10 ἀερῶι P: ξαρῶι Ald || 14, 6 utitur Leonis et Virginis signis, non
nominibus Pald || 16 πάλιν P || 18 τύπον Pald | σημειώσωμεθα Pald || 21 μὲν
post ἐπὶ Ald || 28 τμήματα Pald || 28, 9 τοιοῦτων Pald || 29 ιε' ὥρων Ald |
οἷων P | ἔστω Ald | ὅλος ὁ Ald || 32 γὰρ om P

γίνεται, ὡς δεικνυσιν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ
 τῆς Συντάξεως (p. 25 Bas?). ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ τῶν ιε' πρὸς
 τὰ θ' καὶ ὁ τῶν ε' πρὸς τὰ γ'· καὶ γὰρ ὁ πέντε ἔχει ὅλον τε
 τὸν γ' καὶ τὸ δέμοιρον αὐτοῦ τὸν δύο, ὥσπερ ὁ ιε' ἔχει ὅλον
 5 τὸν θ' καὶ τὸ δέμοιρον αὐτοῦ τὸν ἕξ, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην
 θέσει τῆς σφαίρας, οἷον μὲν ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ τὸ ὑπὲρ
 γῆν τμήμα ε', τοιοῦτον τὸ ὑπὸ γῆν γ', οἷον δὲ ἐπὶ τοῦ χειμερινοῦ
 τὸ ὑπὲρ γῆν γ', τοιοῦτον τὸ ὑπὸ γῆν ε', συμφώνως τοῖς ὑπὸ
 τοῦ Ἀράτου λεγομένοις. διελθόντες δὲ εἰς τὴν βάσιν κατὰ τὸν
 10 εἰρημένον τρόπον τοῦ ἰσημερινοῦ, εἰ περιστρέψαιμεν τὴν σφαῖραν,
 ἕως οὗ (ἀν) ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου
 ἀνατείλῃ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γενομένη τῇ ἄνω τοῦ ὀρίζον-
 τος ἐπιφανεῖται, ἀσφαλισάμενοι τε τὴν σφαῖραν, τουτέστι κηρῶι
 ἢ τινι τοιούτῳ, ἀκίνητόν τε αὐτὴν ποιήσαντες γράψωμεν πάλιν
 15 ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλον ἐρχόμενον διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καρκίνου,
 ὁμοταγῇ δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γινόμενον πάντοτε τῷ
 ὀρίζοντι κατὰ τὴν τοῦ εἰρημένου δωδεκατημορίου ἀνατολὴν. γρά-
 ψωμεν δὲ αὐτὸν βελόνῃ τινί, περιφέροντες μὲν αὐτὴν καθ' ὅλης
 τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφερείας, οὕτω δ' αὐτὴν σχηματίζοντες,
 20 ὥστε τὸν δι' αὐτῆς ἐγγραφόμενον ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλον ἐν τῷ
 αὐτῷ, ὡς ἔφαμεν (l. 10), ἐπιπέδῳ γενέσθαι τῇ ἄνω τοῦ ὀρίζον-
 τος ἐπιφανεῖται. ἐπιγράψωμεν δὲ τὸν κύκλον δι' ὀλίγων γραμ-
 μάτων κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ἡμικύκλιον Καρκίνου ἀνα-
 τολικόν, κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν Καρκίνου δυτικόν. τουτέστι, σημειω-
 25 σώμεθα ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων γράψαντες γράμματα τέτα, οἷον ὅτι
 τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Καρκίνου, τουτέστιν,
 ὅταν ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου ἀνατείλῃ,
 ποῖον μὲν τῆς σφαίρας ἡμισφαίριον ὑπὲρ γῆν ἐστὶ, ποῖον δὲ ὑπὸ
 γῆν. γράψωμεν δὲ ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων τὰ διαγράμματα.

3 τρία Ald || 4 τὴν δμ. Ald || 5 τὸν ἕξ scripsi: τὰ ἕξ PAld || 6 οἷον
 Ald: οἷων P || 7 οἷον Ald: οἷων P || 8 γ. τρίτον PAld || 9 ἐπελθόντες Ald | δὲ
 om Ald || 14 γράψωμεν Ald || 17, 8 γράψωμεν P, γράφομεν Ald || 18 δὲ om
 P || 22 ἐπιγράψαντες τὸν Ald || 24, 5 σημειωσάμενοι Ald || 25 καὶ ante γράψ.
 add Ald || 29 γράψωμεν Ald | γράμματα Ald

ΕΚ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΩΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

1. Ὅτι διὰ δύο αἰτίας καλεῖται ζωδιακός, ἢ διὰ τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ ἢ ζώδια ἢ διὰ τὸ τὴν ζωὴν τῶν ἐνταῦθα συμβαίνει ἢ ποιεῖν. ὅτι δὲ κύκλος, διὰ πολλὰς αἰτίας, ἢ διὰ τὸ μίμεισθαι τὸν δημιουργόν (ὥσπερ γὰρ ὁ δημιουργὸς οὔτε ἀρχὴ ὑποπίπτει οὔτε τέλος, οὕτω καὶ ὁ κύκλος οὐκ ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος), ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τοῦ σχήματος, ἢ διὰ τὸ πολυχώρητον αὐτοῦ.

2. ἐφάπτεται δὲ ὁ ζωδιακὸς ἑκατέρων τῶν τροπικῶν κύκλων, καὶ τοῦ χειμερινοῦ μὲν τροπικοῦ ἐφάπτεται κατὰ τὸν Αἰγοκέρωτα, τοῦ δὲ θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ ἐφάπτεται κατὰ δύο σημεῖα ὁμοίως, κατὰ τε τὸν Κριὸν καὶ τὸν Ζυγόν, ἐν μὲν τῷ Κριῷ ποιῶν τὴν ἰσημερινὰν τὴν ἑαρινήν, ἐν δὲ τῷ Ζυγῷ τὴν ἰσημερινὰν τὴν φθινοπωρινήν.

3. συγκινεῖται δὲ τῷ οὐρανῷ ὁ ζωδιακὸς κύκλος καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν ἔχει ἐναντίαν τινὰ τῷ κόσμῳ φορὰν. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι καὶ τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῖ σφαίρᾳ ἄστρα ἔχει ἰδίαν τινὰ κίνησιν, ὡς Πτολεμαῖος ἀποδείκνυσιν (*Magna Synt* I p. 6 sq. Bas), καὶ ἕκαστος τῶν ἀστέρων τούτων κινεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν διὰ ἑκατὸν ἑτῶν μοῖραν μίαν πρὸς τὸ μέ-

capita distinxi.

1 ἐκ τῶν λεοντίου μηχανικοῦ A: om MP || 2 ζωδιακοῦ AMP ut semper [3 ὅτι om AP | ζωδιακός καλεῖται P || 4 ἐπ' αὐτοῦ AP | ζώδια AMP ut semper || 5 ὅτι om AP | κύκλος δὲ AP || 8 διὰ τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα στερεὸν εἶναι M || 11 καὶ om MP | μὲν om AM || 12 τροπικοῦ om AP || 13 σημεῖα ὁμοίως om M | τὸν om M || 14 τῷ om M || 15 τῷ om M | post ζυγῷ add ποιῶν MP || 17 τινὰ om AP | σημειῶσαι in margine P || 18 δὲ om A || 19 τινὰ ἰδίαν MP || 21 κινεῖται (post κίνησιν) M, κίνησιν αὐτοῦ κινεῖται διὰ A | ρ P

γεθος τοῦ ἑαυτοῦ κύκλου, τὰς δὲ τῶν τροπικῶν μοίρας μείζους εἶναι τῶν μοιρῶν τοῦ ἀρκτικοῦ, ἐπειδὴ περ καὶ οἱ τροπικοὶ κύκλοι μείζους εἰσὶ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ. ὅμως δὲ εἰς ἴσας τῶι ἀριθμῶι μοίρας διηρημένοι εἰσὶν οἱ κύκλοι, ᾧν τε ἴσοι
 5 ὥσιν ἀλλήλοις ᾗντε ἄνισοι.

4. κινεῖται δὲ λοξῶς ὁ ζωδιακός, ἄλλος δὲ οὐδείς τῶν κύκλων ἄνευ τοῦ γαλαξίου, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος οὐδένα τῶν ἄλλων κύκλων δικνεῖται, ἀλλὰ τὸν ζωδιακὸν μόνον. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἥλιός ἐστιν ὁ τὰ ἐνταῦθα ψυχῶν καὶ θερμαίνων καὶ ὑγραίνων καὶ
 10 ξηραίνων καὶ τὰς διαφοροὺς τροπὰς ποιῶν (λέγω δὴ ἑαρινὴν θερινὴν φθινοπωρινὴν καὶ χειμερινὴν), κατ' εὐθειαν δὲ κινούμενος οὐκ (ἂν) ἠδύνατο τὰ ἐνταῦθά ποτε μὲν ψύχειν, ποτὲ δὲ θερμαίνειν, ἀλλ' ἢ ἀνάγκη τοὺς αὐτοὺς τόπους αἰεὶ θερμαίνεσθαι καὶ μηδέποτε ψύχεσθαι καὶ ἑτέροισι τόποις αἰεὶ ψύχεσθαι καὶ
 15 μηδέποτε θερμαίνεσθαι, καὶ, εἰ τοῦτο ἦν, οὔτε καρποὶ ἐφύοντο ἂν οὔτε τὰ ἡμέτερα σώματα ἐσώζοντο, ἅτε δὴ ἐξ ἐναντίας κείμενα (οὐ μόνον γὰρ ψύξεως χρῆζομεν καὶ θερμότητος, ἀλλὰ καὶ ὑγρότητος καὶ ξηρότητος, ἅτε δὴ ἐκ τούτων συγγεόμενοι), εἰκότως ἄρα ὁ δημιουργὸς λοξὸν ἐποίησε τὸν ζωδιακόν. ὅτε οὖν
 20 γίνεται ὁ ἥλιος εἰς τὰ βόρεια μέρη, θερμαίνεται τὰ ἐνταῦθα, ὅτε δὲ εἰς τὰ νότια, ψύχεται τὰ ἐνταῦθα. καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ αἰτία, δι' ἣν λοξῶς κινεῖται ὁ ζωδιακός.

5. διήρηται δὲ εἰς τμήματα ἰβ', ἃ καλεῖται ζώδια, ὅτι πρῶτος ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς δέχεται τοὺς θείους ἐ' λόγους
 25 τοὺς μουσικούς, τὸν διπλασίονα τὸν τριπλασίονα τὸν τετραπλασίονα τὸν ἡμιόλιον τὸν ἐπίτριτον. διηρημένον δὲ τοῦ ζωδιακοῦ εἰς ἰβ' ζώδια ἔτι διαιρεῖται ἕκαστον τῶν ζωδίων εἰς μοίρας λ', εἰς δεκανοὺς γ'. δεκανὸς δὲ ἐστὶ δύναμις τις δέκα μοίρας

2 καὶ om AP || 3 καὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ om M, τοῦ om A || 5 εἰσὶν libri | ἀλλήλοις AP || 6 ἄλλος δὲ AP: καὶ M | τ. ἄλλων κ. M || 7 πλὴν A || 8 κινεῖται libri: correxi | ζ. καὶ μόνον M || 10 κινούμενος ποιῶν λ. M || 11 διὰ τί λοξὸς ὁ ζωδιακός in margine P || 12 τὰ om MP || 13 ἢ ἀνάγκη AP: αἰεὶ ἀναπνεῖν M || 16 ἂν om M | ἐσώζοντο AM, ἐσώζετο P (qui prius ἐσώζοντο) || 16, 7 συγγεόμενα M || 17 χρῆζομεν AMP | ἢ θ. AM || 19 ἄρα om M || 20 τὰ μέρη τὰ βόρεια AP || 20, 1 θερμαίνει μὲν τὰ ἐνταῦθα, ψύχει δὲ τὰ νότια. ὅτε δὲ γίνεται πρὸς τὰ νότια, ἐκεῖνα μὲν θερμαίνει κατ' ἀναλογίαν, ψύχει δὲ τὰ βόρεια, καὶ αὕτη κτλ. AP || 22 λοξῶς superscripto λοξός M | ἐστὶν AP | ὁ ζωδιακός post ἐστὶν P | post ζωδιακός add διηρημένους εἰς τμήματα δώδεκα M || 23 καλοῦνται AP | ἐπειδὴ AP || 24 πρῶτος AP: -ως M | δώδεκα AP | δέχεται om AP | τοὺς πέντε λόγους AP || 27, 8 μ. μὲν τριάκοντα A || 28 δεκανὸς δὲ P

περιέχουσα ἐν τῷ ζωιδίῳ. ἡ δὲ μοῖρα ἔχει λεπτὰ ἐξήκοντα. κινεῖται οὖν ἐν ταύταις ταῖς μοίραις καὶ ταῖς ὥραις τῶν τε ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ὁ ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ διανύων δρόμον καὶ τὸν χρόνον ὅλον συμπερατοῖ. ἔστωσαν οὖν σοι οἱ τε μῆνες καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι εὐγνωστοὶ εἰς τὸ ἐπισκέπτεσθαι τὰς ἀνατολάς 5 τε καὶ δύσεις τῶν τε ζωιδίων τῶν δυοκαίδεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρον, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ τῆς διασκέψεως.

2—7 κινεῖται — διασκέψεως om MP.

SUPPLEMENTA

AD

IV ANONYMVM II

I EXCERPTA E CATASTERISMIS MARCIANA

R (Venetus Marcianus 444 miscellaneus p. 177) s. XV; edidit Olivieri in
'Pseudo-Eratosthenis Catasterismis' Lipsiae a. 1897 (Mythogr graeci
III 1)

cet(eri Catasterismorum codices), cf p. 100 et p. 181 b 1 adn
l(atina translatio), cf p. 101

II BEDA DE SIGNIS COELI

B(ernensis 88) s. X; edidit Breysig post Germanicum p. 233—238 (praef p. XVII);
desunt c. 13—17. 19. 20. 39—42

C(asinensis 3) s. XI; mihi contulit Br. Albers bibliothecae Casinensis praefectus
Ba(sileensis Bedae editio a. 1563 vol I p. 442—456)

l(atina translatio), cf p. 101 et 175 sqq.

rec-int (interpolata translationis latinae recensio), cf p. 101 et 180 sqq.

III <ANONYMVS SANGALLENSIS DE ASTRONOMIA ARATI>

S(angallensis 250 p. 527 sqq., cf p. 101) s. X; descripsi

IV PALLII HEINRICI II IMAGINIBVS INTEXTA

cf Fr. Bock *Die Kleinodien des heiligen roemischen Reichs deutscher Nation
nebst den Kroninsignien Boehmens Ungarns und der Lombardi,
Wien 1864, Taf XLI Fig 64* p. 191 sqq.

V EKKEHARDI IV SANGALLENSIS CARMEN

S(angallensis 393 p. 34 sqq.) s. XI; partem edidit E. Dümmler *Zeitschrift für
deutsches Altertum* XIV (1869) p. 23 sqq., cetera mihi descripsit Egli
philologus Sangallensis

I EXCERPTA E CATASTERISMIS MARCIANA

5 (14). <Π>ερὶ τοῦ Στεφάνου (= supra p. 192 b).

Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδνης. Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρον ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Ἰδμῇ ἐποίησαν, αὐτοῖς βουλόμενος ἐπιφανῆς γενέσθαι. | ὧι πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο παρ' Ὠρῶν λαβοῦσα καὶ Ἀφροδίτης.

ὁ δὲ τὰ Κρητικὰ γεγραφῶς λέγει· ὅτε ἦλθε Διόνυσος πρὸς Μίνω φθεῖραι βουλόμενος αὐτήν, δῶρον αὐτῇ τοῦτο(ν) δέδωκεν. ὧι ἡπατήθη ἡ Ἀριάδνη'.

10 Ἐφαιστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων Ἰνδικῶν.

ἱστορεῖται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθεικέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφοτέροι, ση-
15 μείον τῆς αἰρέσεως. συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον ταύτης εἶναι τὸν φαινόμενον ὑπὸ τὴν κέρκον τοῦ Λέοντος.

numeri posteriores uncis inclusi sunt capitum in R, priores in cet.

4 αὐτοῖς βουλ. ἐπιφ. γεν. 'volens inlustris fieri' l (p. 192 a 9, ubi punctum delas) || 7—9 om cet, habet l || 7 τε R: correxi | <ὅτι> ante ὅτε supplet Oliv; sunt potius ipsa auctoris pedestris verba adscripta, cf l ||

8 supplēvi || 10 φ⁷ R || 12 τούτου e τοῦτο R | καὶ ante διὰ cet || 13 φέγγος ποιούντος (omisso τοῦ στ.) cet | 13—15 om cet, habet l || 14 τεθηκέναι R || 14, 5 'signum religionis. cooperabatur et diis' l || 16, 7 'sub' l, ἐπὶ τῆς κέρκον cet.

6 (15). <Π>ερὶ τοῦ Ὀφιοῦχου (= supra p. 194 b).

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῖ Σκορπίου συνεστηκώς, ἔχων ἐν ταῖς χειρσὶν ἀμφοτέραις Ὀφιν. λέγεται δὲ εἶναι Ἀσκληπιὸς ὑπὸ τινων

ἀστρολόγων, ὃν ὁ Ζεὺς χαρίζομενος Ἀπόλλωνι . . . διὰ (δὲ) τὴν
κεραυνοβολίαν δοκεῖ αὐτῷ τιμὴν ἀπονεῖμαι ταύτην· ἐν γὰρ τοῖς
ἀνθρώποις ὡν τῇ τέχνῃ ἱατρικῇ χρώμενος τοὺς ἤδη τεθνη-
κότας ἤγειρεν. ὀργισθέντα δὲ κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῖ.
τοῦτον δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀνάγει διὰ τὸν Ἀπόλλωνα.

3 τὸν Ὁ. cet || 3, 4 ὑπό τινων ἀστρολόγων om cet, habet l || 4 ὁ om
cet | lacunam signavi, item l; suppleas e cet (εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν), cf L 6 ||
4, 5 διὰ — ταύτην om cet (p. 194 b 6 sqq.), habet l | διὰ τ. κερ. secludit Oliv,
cf l p. 194 a 6 'propter fluvii [corrigeas e B 'fulminis'] emissionem' || 8 ἀνάγει
R, 'posuit' l.

8 (16). <Π>ερὶ τοῦ Βωώπου τοῦ καὶ Ἀρκτοφύλακος
(= supra p. 197 b).

<Π>ερὶ τούτου λέγεται ὅτι Ἀρκάς ἐστιν ὁ <ἐκ> Καλλιστοῦς
καὶ Διὸς γεγονώς, ὥικησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον. φθείραντος
αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιεσάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν,
ὥς φησιν Ἡσίοδος (fr 15), καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν
ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ὤθεν ἐκείνην μὲν ἀνατρέπει (ἀφ' οὗ ἡ Τρα-
πεζοῦς καλεῖται πόλις), τὴν δὲ οἰκίαν ἐκεραύνωσε, τὸν δὲ Λυ-
κάονα ἀπεθνήσκουσε καὶ αὐτὸν λύκον ἐποίησε, τὸν δὲ Ἀρκάδα
πάλιν ἀναπλάσας ἔθηκεν ἄρτιον. καὶ ἐτράφη παρ' αἰπόλου.
νεανίσκος δ' ὡν ἤδη δοκεῖ καταδραμεῖν εἰς τὸ Λύκαιον καὶ
ἄγνοήσας τὴν μητέρα γῆμαι. οἱ δὲ κατοικοῦντες τὸν τόπον
ἀμφοτέρους κατὰ νόμον θύειν ἔμελλον. ὁ δὲ Ζεὺς ἐξελόμενος
αὐτοὺς διὰ τὴν συγγένειαν εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν.

4—6 (ὥικ. — Ἡσ.) om cet, habet l (p. 197 a 15 sqq.) || 5 οὗ R: correxi e l
nondum adsimilans Licaonem' || 7 ἐφ' R || 8 κεραυνοῖ cet || 8, 9 (τὸν —
ἐποίησε) om cet, habet l || 10 συμπλάσας cet || 10—14 (καὶ — συγγένειαν) om
cet, habet l || 12 'ignoransque patrem' (omisso γῆμαι) l, 'matri inscius vim
ferre voluit' schol Germ BP p. 64 Br.

(7 p. XII Oliv)

Schol 137 (supra p. 361, 20 sqq.).

. . . καὶ ἐπὶ τῶν θεωρου-
μένων ἀκρίβειαν ἔρχεται καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐπικειμένου

<Ε>ν τῷ δεξιῷ ὥμῳ τῆς ἐν τῷ δεξιῷ ὥμῳ τῆς Παρ-
Παρθένου κεῖται ἀστὴρ λαμπρὸς θένου, ὅστις σφόδρα ἐστὶ λαμ-

καλούμενος Προτρυνητήρ (πρὸς πρὸς καὶ καλεῖται Προτρυνητήρ·
γὰρ τῆς τοῦ τρυγήτου ὥρας πρὸ γὰρ τῆς τοῦ τρυγήτου ὥρας
ὀλίγον προανατέλλει), ὀλίγον προανατέλλει.

10

144. εἰς μὲν ὑπωμαίων·
περὶ τῶν τῆς Παρθένου ἀστέ-
ρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τοῦ

καὶ πλησίον αὐτοῦ εἰσιν ἕτεροι [ἐξ] ἀστέρες καλοὶ, Προτρυνητήρ· εἰσιν ἀστέρες δ',
εἰς μὲν πρὸ ποδῶν αὐτῆς, εἰς εἰς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς,
15 δὲ ὑπὸ τοὺς ὦμους, εἰς δὲ κά- εἰς δὲ ὑπὸ τοὺς ὦμους, εἰς δὲ
τω τῆς ὀσφύος, ἕτερος δὲ με- ὑπὸ τῆς ὀσφύος κάτω, εἰς δὲ
ταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπι- μεταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπι-
σθίων γονάτων τῆς Ἄρκτου τῆς σθίων γονάτων τῆς Ἄρκτου τῆς
μεγάλης. μεγάλης.

20 εἰσὶ τοίνυν οὗτοι ἀστέρες ἀπλόοι δέ, τουτέστιν ἀκα-
ἀκατονόμαστοι δ' καὶ οὐκ ἐπὶ ονόμαστοι εἰσι καὶ οὐδὲ συμ-
τινι εἰδῶλωι κείμενοι. πληροῦνται εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν.
οἱ δὲ Ἥλακάτην αὐτὴν λέγουσιν.

Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτο- Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτο-
25 λεμαίωι χαριζόμενος Βερονίκης λεμαίωι χαριζόμενος Βερονίκης
πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρι- πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέ-
κεν· ἦν γὰρ ἡ Βερονίκη Αἰ- ρισεν.
γυπτία γυνὴ τοῦ Πτολεμαίου
τοῦ τρίτου.

30

τοῦτο καὶ Καλλιμαχὸς πού φη-
σιν (fr 34 Schn).

ἢ με Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἡέρι,
τὸν Βερονίκης
βόστρυχον, ὃν κέλη παῖσιν
ἔθηκε θεοῖς.

9 προανατέλλει R || 13 seclusi; ε' adn vide p. 361 sqq. Comae catas-
Terismum habet etiam Cosmas Hiero-
solymitanus s. VIII Gregorii interpres
indidem excerptum, unde scholia et
Marcianus Olivieri ('Spicilegium Ro-
manum' Angeli Mai II p. 147 sq. et
prae f. p. XV), item septem alias de
sideribus fabulas: cf 'Anal Eratosth'
p. 4—7.

adn vide p. 361 sqq. Comae catas-
terismum habet etiam Cosmas Hiero-
solymitanus s. VIII Gregorii interpres
indidem excerptum, unde scholia et
Marcianus Olivieri ('Spicilegium Ro-
manum' Angeli Mai II p. 147 sq. et
prae f. p. XV), item septem alias de
sideribus fabulas: cf 'Anal Eratosth'
p. 4—7.

13 (6). *Περὶ τῶν Ὀνων καὶ τῆς Φάτνης*
(= supra p. 297 b).

Λέγεται δὲ καὶ ἄλλη ἱστορία περὶ αὐτῶν αὕτη. ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοί, ὥς εἴρηται, Διόνυσον καὶ Ἥφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι. οὕτω δὲ ὄρων μένων αὐτοῖς τῶν Γιγάντων πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι, οἱ δὲ Γίγαντες ἀκούσαντες τὴν φωνὴν ἔφυγον. ἔνθεν ἐτιμήθησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθησαν.

narrationem in verbis graviter dissentientem a cet habet R congruens cum I; cf I c || 3 λέγεται — αὕτη R, 'dicatur autem et alia historia' (omissa tamen illa) I, καλοῦνται δὲ τινες αὐτῶν ἀστέρες ὄνοι, οὓς Διόνυσος ἀνέγαγεν εἰς τὰ ἄστρα. ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτνη παρασημον. ἡ δὲ τούτων ἱστορία αὕτη cet || 4 ὥς εἴρηται R, 'ut dictum est' I, λέγεται cet || 5 οὕτω δὲ ὄρων μένων αὐτοῖς R, 'quod cum viderent ipsi asini Gigantes' I, οὕτω δὲ ὄρων μένων cet || 7 τῆς φωνῆς cet || 7, 8 ἔνθεν — ἐτέθησαν R, 'hinc honorati et inter astra positi sunt' I, διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμᾶς cet.

20 (9). <Π>ερὶ τοῦ Δελτωτοῦ (= supra p. 223 b).

Τοῦτό ἐστιν ὑπὲρ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον, λέγεται δὲ διὰ τὸ <ἐκεῖνον> ἀμαυρότερον εἶναι εὐσημον ἐπ' αὐτοῦ γράμμα κείσθαι ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἑρμοῦ τεθέν, ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἄστρον ἐποιήσατο. φασὶ δὲ τινες καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι τριγώνου, καὶ τὸν Νεῖλον τοιαύτην τὴν περιοχὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας ἅμα τε τὴν ἀσφάλειαν αὐτῇ ποριζόμενον εἰς τε τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐκαιρίαν ὥρων ἐσομένων.

Ἔχει δ' ἀστέρας γ', ἐφ' ἐκάστης τῶν γωνιῶν α', λαμπροὺς τοὺς γ'.

2 μὲν om cet || 3 suppl Oliv e cet || 3, 4 R ut I p. 233a 10—14, λέγεται δὲ ἐκεῖνον ἀμαυρότερον εἶναι, εὐσημον δὲ τὸ γράμμα ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι ἀπὸ Διὸς πρῶτον ἐρμηνευθέντος cet || 5 ἀστέρων R || 6 ἐκ ante τοῦ cet: om R ut I || 7 Δ pro τριγώνου coni Vitelli | τὴν om cet || 8 τε om cet || 8, 9 ποριζόμενος et ποιούμενος R || 10 εὐκαιρίαν (sic) R | corrupta, ὥρων ἐσόμενα cet, cf supra p. 224b 3 sq. || 11 ἐκάστη cet || 12 τοὺς γ' om cet.

21 (10). <Π>ερὶ Ἰχθύων (= supra p. 224 b).

Οὗτοί εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἔγγονοι, περὶ οὓ τὴν ἱστο-
ρίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον, διὰν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωμεν. τού-
των δὲ ἑκάτερος κεῖται ἐν ἑκατέρῳ μέρει διαλλόσων· ὃ μὲν
5 γὰρ βόρειος, ὃ δὲ νότιος καλεῖται. ἔχουσι δὲ σύνδεσμον ἕως
τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.

Ἐχει δὲ ὃ μὲν ἀστέρας ἰβ' καὶ ἐπὶ τοῦ <μνείου> β', ὃ δὲ
νότιος ιε'. τὸ δὲ λίνον αὐτό, ὧι συνέχονται, ἔχει ἀστέρας ἐπὶ
τοῦ βορείου γ', πρὸς ἀνατολὰς γ', ἐπὶ τοῦ Συνδέσμου γ'. τοὺς
10 πάντας θ'. οἱ πάντες τῶν δύο Ἰχθύων καὶ τοῦ Συνδέσμου
ἀστέρες μγ'.

2 οὗ ex ὧν ut videtur R (Oliv) || 3 αὐτῶν R, -ῶ cet; αὐτὸν coni Oliv
(corrige p. 224 b 20) || 4 μέρει μέρει R | διαλλάσων R || 5 νότιος ὃ δὲ βό-
ρειος R || 7 'in linteo' l (legit igitur λινέῳ, idque coni Oliv) | καὶ — μνείου
secludunt Schiaparelli Oliv || 8 αὐτὸ R: αὐτῶν cet l || 9 ἐπὶ τοῦ νοτίου post
βορ. γ' add cet, legit l || 10 ιβ' coni Oliv.

22 (11). <Π>ερὶ τοῦ Περσέως (= supra p. 226 b).

7 πεμφθεὶς ἐπὶ τὰς R || 7, 8 τὴν δὲ δελκύνην ἔ. παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ R ||
12 δὲ R, legit l || 13—15 Αἰσχύλος φησὶν ὃ τῶν τραγωιδιῶν ποιητὴς ἐν Φορ-
κλίσιν αἶς R || 16 Γοργόναί R || 18 παρεδίδοσαν R || 20, 1 ἔρρ. τὸν ὀφθαλμον
αὐτῶν R || p. 227, 1 ἔλθων post Γ. R, legit l || 2 ἀφείλε R || 3 κεφ. Ἀθηνᾶι
περὶ τὰ στήθη ἔθνηκεν αὐτός R || 5 εἰς τὰ R || 8 post κεφ. R ἐν ἣ προεῖρη-
ται διασκευῇ R, 'ut praedictum est' l: om cet || 9 sqq. stellarum indicem om R.

24 (12). <Π>ερὶ τῆς Ἀύρας (= supra p. 230 b sqq.).

Αὕτη ἐνάτη κεῖται καὶ ἐστὶ Μουσῶν. κατεσκευάσθη δὲ τὸ
μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλω-
νος βοῶν, ἔσχε δὲ χορδὰς ἐπτὰ ἢ ἀπὸ τῶν ζ' πλανητῶν
5 ἢ τῶν Ἀτλαντίδων. μετέλαβε δ' αὐτὴν Ἀπόλλων καὶ συναρ-
μοσάμενος ὠιδὴν (ἢ Ὀρφεὶ) παρέδωκεν, (ὅς Καλλιόπης υἱὸς αἶν),
μῖας τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς <ἐννέα> ἀπὸ τοῦ τῶν
Μουσῶν ἀριθμοῦ καὶ προηγείται ἐπὶ πλεόν <ἐν> τοῖς ἀν-
θρώποις δοξαζόμενος οὕτως, ὥστε <καὶ ὑπόληψιν> ἔχει περὶ
10 αὐτοῦ τοιαύτην, ὡς θηρία κηλεῖν διὰ τῆς ὠιδῆς. διὰ δὲ τὴν

γυναῖκα εἰς Ἀίδου καταβάς καὶ ἰδὼν τὰ ἐκεῖ, οἷα ἦν, τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, ὑφ' οὗ ἦν δεδοξασμένος, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμισεν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τὴν νύκτα ἔωθεν κατὰ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον (ἁνίων) προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ (τὸν Ἥλιον) ¹⁵ πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύλος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής (p. 9 N.), αἱ διέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ μέλη ἔρριψαν χωρὶς ἑκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγούσαι ἔθαιψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβήθροις . . . τοῦ δ' ἐπινεύσαντος οὕτως ἐτέθη. ἐπισημασίαν δὲ ²⁰ ἔχει ἐν τῷ κοινῶς . . .

2 κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς. ἔστι δὲ cet || 4 ἢ ἀπὸ τῶν ζ' πλανητῶν om cet 1 || 5 μετέβαλε R cet, 'mutavit' 1 || 6 ὡδῇ R || 6—9 supplementa habent cet 1 || 6 post παρέδωκεν spatium vacuum R || 8 προήγαγεν cet 1 || 9 οὕτω post α. iterum R | post ὥστε spatium vacuum R || 10 κήδειν R | ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκήλει δ. cet 1 || 10, 1 διὰ — ἦν R, 'ad inferos autem descendit et vidit illic, qualiter esset' 1: om cet || 11 ὃς τὸν cet || 12 οὐκέτι R | ὑφ' οὗ ἦν δεδοξασμένος R, 'a quo fuerat glorificatus' 1: om cet || 13 ἐνόμιζεν εἶναι cet || 14 κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ cet || 15 habent cet 1 || 19, 20 λιβήθροις R, deinde om nonnulla quae habent cet 1 || 20, 1 corrupta et mutila, ἐπὶ τῷ ἐκείνου συμπώματι δομένη καθ' ὥραν cet, om 1 || indicem stellarum 1 cet: om R.

25 (13). <Π>ερὶ τοῦ Ὁρνιθοῦς (= p. 233 b).

Οὗτος ὁ Μέγας καλεῖται, ὃν κύκνῳ εἰλάζουσιν. . . τοίτῳ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κατέπη εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς κάκει Νέμεσιν ἔφθειρεν. ἐκείνη δὲ ὠὶὸν ἔτεκεν, ἐξ οὗ γεννηθῆναι, ὥς Κράτης (p. 47 K.) ἰστόρησε, τὴν Ἑλένην. διὰ δὲ τὸ μὴ μετα- ⁵ μορφωθῆναι ἀλλ' οὕτως εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔχοντα τοῦτον καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ἀστρῶν διωπτάμενον.

2 ὁ μέγας καλεῖται R, 'magnus vocatur' 1: ἔστιν ὁ καλούμενος μέγας cet | lacunam signavi, item 1, cf cet || 2—4 oratione obliqua utuntur cet || 4 item 1: οὐ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι cet || 4, 5 'sicut in historia refert Crates poeta' 1: ὥς φησι Κρ. ὁ ποιητής cet || 5 καὶ διὰ τὸ cet || 6 ἀναπτῆναι εἰς τὸν οὐρ. cet || 7 post κύκνου cet ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς. ἔστι δὲ ἱπτάμενος οἷος τότε ἦν cet.

33 (8). <Π>ερὶ τοῦ Κυνός (= p. 251 b sqq.).

Cetera fere habet, ut l c edita sunt, additis post p. 251 b 16 his, quae plena recurrunt in l: περὶ δὲ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ Ἀμφίς ὁ τῶν κωμωιδιῶν ποιητής φησιν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων omissa reliqua excerpti portione, vacuis tamen duabus lineis relictis; cf Olivierium p. 39 sq. adn. Praeterea notamus:

2 εὐρώπῃ R || 6 -κριδος ὑγιασθεὶς et 10 -κριδος ἀνὴρ om spatio vacuo R || 7 ἐκ μέσου ὕδαρ ἤτήσατο αὐτῇ R || 8 χρόνων δὲ κεφαλᾶς R || 10 ἀνῆλθε R, 'ascendit' l || 12 ἀγῶνα αὐτὸν ἦ λ. R || 14 ποιήσει R || 15 τῇ R || 16 ἀνῆνεγκεν R || 253, 8—21 stellarum indicem om R.

38 (1). <Π>ερὶ τοῦ Ἰχθύος = p. 261 b).

<Ο>ὗτός ἐστιν ὁ Μέγας καλούμενος Ἰχθύς, ὃν κάπτειν λέγουσι τὸ ἰδῶρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκχύσεως. ἱστορεῖται δ' οὗτος, ὡς Κτησίας φησί (fr 5), πρότερον ἐν λίμνῃ τινὶ κατὰ τὴν Βαμβύκην εἶναι. ἐμπεσοῦσης δὲ τῆς Δερκετοῦς νυκτός, ἣν οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰκοῦντες Συρίαν ὠνόμασαν Θεόν, οὗτος δοκεῖ σῶσαι αὐτήν. τούτου δὲ καὶ τοὺς δύο φασὶν Ἰχθύας ἐγόνους εἶναι. οὓς πάντας δι' ἐκελην Ἀφροδίτης οὖσαν θυματέρα καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκαν. ποιοῦσι δὲ οἱ τὴν χώραν ἐκελην κατοικοῦντες χρυσοῦς τε καὶ ἀργυροῦς Ἰχθύας καὶ ὡς ἱεροὺς τιμῶσι τελείαν περὶ τοῦ συμπτώματος τιμὴν.

2 κάπτειν R (cf p. 261 b 2, 'declinare' l [ib a 2]) || 3 'conpingitur autem hic' l; ἱστορεῖται δὲ περὶ τούτου cet || 4 φησι Κτ. cet || 5 βοσκήσῃ R, 'begmicem' vel 'boecmycen' l || δεκετοῦς R || 6, 7 οὗτος — αὐτήν R, legit l: om cet || 7 δὲ R: om cet || 8, 9 θυματέρα R | δι' — θυγ. R, 'eo quod Veneris filia esset' l: om cet || 9—11 (ποιοῦσι — τιμὴν) R, (π. — τιμῶσι) legit l: om cet.

39 (2). <Π>ερὶ τοῦ Θυτηρίου (= p. 263 b).

Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πρῶτον οἱ θεοὶ τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστράτευσεν Κυκλάπων κατασκευασάντων, ἔχοντας τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἰδῶσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῆς πράξεως ἔθηκαν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτὸ κατασκευάσμα. ἐφ' ᾧ θύουσιν οἱ κοινῶν ἁλλήλοις προαιρούμενοι ἐν τε τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς ὁμνύειν βουλομένοις ὡς δικαιοτάτην πίστιν τιθέντες, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται τῇ δεξιᾷ μαρτύριον εὐγνωμοσύνης ἡγούμενοι τοῦτο.

ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντιες ἐπὶ τούτῳ θύουσιν, ὅταν βοίλῳνται 10
ἀσφαλέστερον ἰδεῖν.

3—5 R, 'Cyclopas et condidit habens igneum velamentum, ut non viderent fulminis potentiam' 1: om cet || 5—9 item 1: καὶ αὐτὸ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς μνημόσυνον. ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια οἱ ἄνθρωποι φέρουσιν. καὶ θύουσιν οἱ κοινωνεῖν ἀλλήλοις προαιρούμενοι καὶ ὁμνῶντες, καὶ τῇ χειρὶ ἐφ. τῇ δ. μ. εὐγν. τ. ἡγ. cet, corrigas igitur in R οὐρανοὺς τὸ pro ἀνθρώπους αὐτὸ || 7 post τοῖς alt lacunam notat Oliv || 10, 1 R, legit 1: om cet || 10 τούτῳ legit 1 ut videtur ('in hoc'): τοῦτο R.

40 (3). <Π>ερὶ τοῦ Κενταύρου (= supra p. 264 b sqq.).

265 a 6 μόνον R || 6, 7 τῶν Κενταύρων R || 17 ἔστι δὲ R.

41 (4). <Π>ερὶ τοῦ Ὑδροῦ, ἐφ' ᾧ Κρατῆρ καὶ Κόραξ
(= p. 267 b).

<Τ>οῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἑταίρου· τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι (ἐκάστου γὰρ θεοῦ ὄρνεόν ἐστιν). Θυσίας δὲ γενομένης τοῖς θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς κομίσαι ἀπὸ κρήνης τινὸς (ἢ πρότερον μὲν ἀγινάτῃ, πρὶν ἢ τὸν οἶνον φανῆναι) ἰδὼν συκὴν παρὰ τὴν κρήνην [ἐρινεοὺς] ὀλύνθους ἔχουσαν ἔμεινεν, ἕως πεπανθῶσιν. μεθ' ἡμέρας δὲ ἱκανὰς ἐπιτελεσθέντων τούτων φαγὼν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἁμάρτημα ἔξαρχάσας [καὶ] τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον 10 ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγινούς τὰ ὄντα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τὸν χρόνον τοῦτον διψῆν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς Περὶ θηρίων (fr 329). καὶ Ἀρχέλαος δὲ φησιν ὁμοίως ἐν 15 τοῖς Ἰδιοφυσίν (fr nov).

3, 4 γεγονὸς ἐνεργούς R || 4 ἐκάστου R, 'omnium enim deorum' 1: om cet || 5 τῶν θεῶν cet | ἀνακείμενον post ἐστιν add cet: om R || 5, 6 σπονδὴν R || 6 'adducere' 1, ἐνέγκαι cet || 6, 7 (ἢ — φανῆναι) R, legit 1 (ubi corrigas 'sanctissima' ο 'scitissima'): om cet || 7 σύκα R, legit 1; συκὴν post κρήνην cet || 8 ἐρινεοὺς R: om 1 cet | ἐχούσας R || 9 item legit 1; ἱκανὰς δὲ ἡμέρας cet | πεπανθέντων cet | καὶ φαγὼν cet, legit 1 | σύκων R || 10 τῶν ἐν R || 11 ἔφερε cet, legit 1: ἐφέροντο R; ἔφερε τοῦτον coni Oliv || 14 τοῦτον τὸν χρ. cet | διψᾶν R || 15 θηρίων R | ἀρχαίλαος R || 15, 6 R, legit 1: om cet 16 διοφύλου R: corr Oliv; 'in suis voluminibus' 1 (p. 269 a 2) i e ἐν τοῖς ἰδίῳις βυβλίῳις.

42 (5). <Π>ερὶ τοῦ Προκυνός (= p. 270 b).

<Π>ροκύνων καλεῖται. λέγεται δὲ διὰ τὸ φιλοκύνηγον αὐτῷ
τῷ Ὠρίωνι παρατεθῆναι· καὶ γὰρ Λαγῶς ἐχόμενος καὶ ἄλλα
θηρία παρ' αὐτόν.

2 lacunam post καλεῖται signavit Oliv, cf l cet | γὰρ (pro δὲ) l cet ||
2, 3 αὐτόν αὐτῷ legit l; φ. αὐτόν εἶναι παρ. τοῦτον αὐτῷ cet || 4 συνορᾶ-
ται post αὐτόν cet: om R, non legit l.

II BEDA DE SIGNIS COELI

1. *Imago Ursae maioris C.*

1 p. 180 Helix, id est Arcturus maior.

Habet autem in capite stellas obscuras VII, in singulis auribus singulas, super pectus I, in spatula I, in pede I, in dorso I, in tibia anteriore II, super eandem III. sunt omnes XVIII.

FONTEM in margine adscripsi. IMAGINES editionis Basileensis omisi, quia vel dubiae vel nullius fidei omnes impressae videntur (cf ad p. 392); vide de his imaginibus Thiele l c p. 151. B habet imagines aliunde (Thiele p. 83).

TESTIMONIA 1—4 Hrabanus Maurus De Computo c. LI (Patrol lat Mignei vol 107 p. 695 sq.) DISCIPVLVS 'Sed de positione siderum, sicut mihi promisiasti, peto ut edisseras'. MAGISTER 'Sunt ergo signa extra ea, quae in zodiaco consistunt, ut Arati Phaenomena testantur, numero triginta, quorum alia horoscopus ad septentrionem, alia ad austrum sequestrat'. DISC 'Quae sunt illa, quae ad septentrionem sunt?' MAG 'Duae videlicet primum Ursae, hoc est Helix, quae et Arcturus maior, et Phoenix sive Cynosura, quae et Arcturus minor dicitur' (cf c. 2).

ADNOTATIO CRITICA de codicibus vide p. 572. 1 helice Ba | id est om B || 2 autem om Ba | sex 1 (ζ' Cat); numeros, non voces numerales scripsi vel contra codices constanter nec tamen codices enotare volui || 2, 3 in singulis — singulas om B | in singulis — pectus I om C || 3 super pectus I post in spatula I B | scapula 1 | spino pro dorso 1 (ῥάχεως Cat) || 4 eandem (scil tibiam) fecit Beda e posteriorem, cf 1 (κέκρον Cat) | XVI BC, κδ' Cat, om 1

2. *Imago Ursae minoris C.*

1 p. 184 Cynosura sive Fenix, qui et Arcturus minor et a quibusdam Canis cauda vocatur.

Habet autem per unumquemque angulum in humero splendidam stellam I,

Strozzianus p. 115 Breysig 'supra — revolvi'.

1 cynosura sive om BC | helix B; phenices 1 | dicitur post minor add B || 3 umero B | stellam om Ba

in cauda III. sunt autem inter ambos Arcturos stellae XXIV. — Super autem sunt aliae stellae X, quae praecedunt et dicuntur Ludentes, et minimissima I, quae vocatur Polus, ubi dicunt totum mundum revolvi.

1 sunt — XXIV *om* I Cat | arctos Ba, stelle C | XXIII BBa || 1, 2 supersunt autem Ba || 1—3 super autem alias X quae praecedunt minimissima quidem altera stella quae v. polum I, *cf* Cat || 2 aliae *om* B | stelle C | que BC | et dicuntur Ludentes *om* hic Cat *et* I Hygin *qui postea* Circenses (*χορευτάς*): *habet* Strozianus, *cf* *infra ad Suppl V* (*carmen Ekkehardi IV Sangallensis*) p. 603, 20 || 2, 3 *scripsi* ut I: minimissima BC, minima Ba; nitidissima *coni Breysig*

3. Imago Draconis C.

Draco, qui continet utrosque Arcturos, Helicis supervolvit capud, Fenicis 1 p. 187 circumcingit caudam.

Habet autem in capite stellas splendidas III et per totum corpus XII ab invicem distantes. sunt omnes XV.

1, 2 Hrabanus 'et Draco, qui continet utrosque Arcturos, Helicis supravolvens caput et Phoenicis circumci(n)gens caudam'. Strozianus p. 116 'Helicis — cauda'.

1 caput BBa || 2 circumcidit I || 3 XII *etiam* rec-int Cat: II I || 3, 4 ab invice B || 4 sunt — XV *om* I Cat

4. Imago Herculis Serpentem prementis C.

Hercules, qui stans genu flectit.

1 p. 190

Habet autem stellas in capite I, in utroque humero I splendidam, in cubito sinistro I, in dextera coxa II, in genu dextro I, in eadem tibia I, in sinistro genu I, in eadem tibia I, in dextera manu I et in ropalo, quem tenet in eadem manu, I. sunt omnes XII.

1 Hrabanus 'deinde Hercules super Anguem incumbens genu flexo clava reiecta pelle leonis opertus dicitur' (*cf* I).

1 erculus C | flexu B, *unde* flexum (habet) *coni Breysig* || 2 stellam BBa | in capite stellam unam Ba | umero B || 2, 3 splendidam I in cito Ba || 3 dextra Ba | coxia BC || 4 in sinistro genu I in eadem tibia I *hic* BC I: *om* *hic* Ba *qui ponit post manu* I l. 5 | ropalum I, ropolo BC, ropulo Ba, *cf* p. 604, 9 || 5 *ante* in *rasuram* circa 8 *litt* C: *om* BBa

5. *Imago Coronae C.*

- 1 p. 192 Corona vero habet stellas IX in circuitu positas. sed ex ipsis sunt III splendidiore ad capud Serpentis Arcturi.

1, 2 Hrabanus 'postea Corona habens stellas novem in circuitu positas'.

2 caput BBa | serpenti arcti Ba

6. *Imago Serpentarii Scorpionum calcantis C.*

- 1 p. 198 Serpentarius, qui et Asclepius dicitur. stans vero supra Scorpionem tenet Serpentem in manibus.

Habet autem in capite stellam splendidam I, in sinistra manu III, in dextra IV, in utroque humero I splendidam, in utrisque lumbis I, in utroque genu I, in dextra tibia I, in utroque pede I. sunt omnes XVII. Serpens, quem tenet in manu, habet stellas in capite II, per reliquum corpus IV. fiunt insimul XXIII.

1, 2 Hrabanus 'tunc Serpentarius — manibus'.

1 vero om Hrabanus || 4 umero B ut semper || 5 dextera I || 6, 7 cf 1 || 6 manus C || 7 f. hi simul B

7. *Imago Scorpii C.*

- 1 p. 196 Scorpio.

Habet stellas in utrisque labiis II, quarum priores sunt magnae, secundae obscurae, in fronte vero III (media autem ex ipsis splendidior est ceteris), in spino splendidas III, in ventre II, in cauda V, super aculeum II. sunt omnes XVIII.

Scorpii et ceteros signiferi signa Hrabanus e Bedae 'De natura rerum' capite XVIII hausit, Beda ipse ex Isidori 'Etymologiis' III 70, 24.

2 magne secunde BC || 3 obscure B || 4 spina Ba.

8. *Imago 'Arcadis' pellem tenentis C.*

- 1 p. 197 Arcas, qui et Bootis, fertur esse custos Plaustri.

Habet autem stellas in dextra manu, quae non occidunt, IV, in capite splendidam I, in utroque humero I, in utrisque mamillis I, in dextro cubito IV, in sinistro I, in utroque genu I. sunt omnes XVI.

1 Hrabanus 'item Arcas — Plaustri, praecedit Arcturum maiorem, quem et ipse sequitur'. Strozianus p. 123 'fertur — Plaustri'.

1 arctos B | bootes Ba Hrabanus | custos plaustri fertur esse Ba || 3 umero B | mamillis Ba

9. *Imago Virginis Libram tenentis C.*

Virgo, quae et Iustitia appellatur.

1 p. 201

Habet stellam in capite obscuram valde I, in unaquaque ala II, in utrisque humeris singulas, in unoquoque cubito I, in singulis manibus singulas, in penula vestimenti VI, in unoquoque pede I. omnes XVIII.

1 appellatur B || 3 singulis hum. Ba | umeris B || 4 omnes XIX om Ba

10. *Imago Geminorum C.*

Ex Geminis prior, qui excedit a Cancro, habet stellam in capite splendidam I, in utroque humero splendidam I, in utroque genu I. sunt omnes V. alter vero habet stellam in capite splendidam I, in humero sinistro I, per singula femora I, in dorso III. sunt omnes VII, inter utrosque vero XII.

1 exc. ex C. Ba || 2 in utroque genu I om Ba || 3 in capite st. Ba | umero CBa || 4 post dorso III omnes decem *ceteris omissis* 1, *item* rec-int

11. *Imago Cancris C.*

Cancer.

1 p. 204

Habet stellas splendidas in testo IV, in dextris pedibus per singulos I, in sinistro primo I et in sinistro tertio I, in quarto I, in ore I, in dextro labio III, in sinistro II. sunt omnes XVIII.

2 testa Ba | t. II 1 rec-int || 3 primo II Ba | tergo I C

12. *Imago Leonis C.*

Leo.

1 p. 305

Habet stellas in capite III, in cervice II, in pectore I, in dorso III, in summitate caudae splendidam I, sub pectore II, in anteriori pede splendidam I. sunt omnes XIII.

3 summitatem caudae C

13. *Imago Aurigae Haedos et Capream dextra, sinistra manu flagellum gestantis C.*

Agitator.

1 p. 207

Habet stellam in capite I, in utroque humero I (sed ea est clarior, quae

1 Hrabanus 'deinde Perseus et Agitator cum Haedis suis clarescunt'.

2 set C | sed — h. est (p. 586, 1) om 1 rec-int, *habent* Cat

in sinistro humero est), in utroque cubito I, in dextra manu I, in summitate manus sinistrae [II et] super ipso brachio Edulos II et in utroque Hedulo stellam I. sunt omnes X.

2 sinistre C | *seclusi*, cf 1 rec-int Cat || 3 immo VIII.

14. *Imago Tauri geniculati* C.

1 p. 210 Taurus.

Habet stellas in utroque cornu I, in fronte II, per singulos oculos I, in nare I (hae autem stellae Pliades et Virgiliae necnon et Subuculae dicuntur), in utroque genu I, in paleario II, in collo II, in dorso III, ex quibus novissima splendida est, in ventre I, in pectore I. sunt omnes XVIII.

Strozianus p. 137 'ex quibus — est'.

3 pleiades Ba, virgilie C, *utrumque om 1 | habet ad Germanici v. 265 de Virgiliis particulam* B (p. 255, 54 sqq. Br.) *manu altera interpolatam, de qua vide ad Suppl V p. 598: om C Ba | subucule C || 4 pallio C || 5 nobissima C*

15. *Imago Cephei* C.

1 p. 218 Cepheus.

Habet in capite stellas splendidas II et in dextra manu splendidam I, in utroque humero I, in zona III, in dextro latere ex transverso super ilium VII, in sinistro genu II, in summitate pedum IV. sunt omnes XXI.

Hic autem in septemtrionis incisionem constituitur inter medium septemtrionalis circuli et aestivali solstitio.

Hrabanus 'Cepheus et Aquila tunc splendidis stellis Cassiopeia et Andromeda dignoscuntur' (post c. 8 p. 584, cf c. 16 et 17).

1 cephaeus Ba || 3 ex transverso (λοξός) *pertinet post zona III || 5 incisione Ba | constitutur C || 6 stuali solstitio C, cf 1 p. 214*

16. *Imago Cassiopeiae sedentis* C.

1 p. 215 Cassiopeia.

Habet in capite stellam splendidam I, in utroque humero splendidam I, in dextra parte pectoris splendidam I, in dextro cubito I, in utrisque manibus [summitatem] splendidam I, in umbilico splendidam et magnam I, in sinistro femore II, in genu splendidam I et per singulos angulos in summitate sellulae I. sunt omnes XIII.

1 cassepia C || 3, 4 in utrarumque manuum summitate spl. Ba || 4 *seclusi*, 6 sellule C

17. *Imago Andromedae inter rupes affixae C.*

Andromeda.

1 p. 216

Habet stellam splendidam in capite I, in utroque humero I, in cubito dextro I, in sinistro I, in summitate manus splendidam I, in pedaliū summitate splēdidas II, in zona III, super zonam IV, in unoquoque genu splendidam I, in dextro pede II, in sinistro I. sunt omnes XXI.

3 in pedaliū cf ad l p. 217a 19, est πῆλξς ut c. 24 p. 588 || 4 summitates C

18. *Imago Equi alati C.*

Equus, qui et bellorum fons dicitur.

1 p. 218

Habet stellas in rostro II obscuras, in capite splendidam I, in maxilla I, in utrisque auribus splendidam I, in cervice IV, in humero I, in pectore I, in spino I, in umbilico I nitidam, in utroque genu I, per singulos ungues anteriores I. sunt omnes XVIII.

Hrabanus 'Bellorofons quoque et Delphin, Cygnus et Libra (*corrigas Lira*) suis in locis'. Sequitur c. 20.

1 et bellerum fons d. C, et bellorum fons et belloforeus d. Ba || 2 II Ba: III C || 3 umero C || 4 spina Ba || 5 XVIII C1: XIX Ba

19. *Imago Arietis C.*

Aries.

1 p. 221

Habet stellam in capite I, in nare III, in collo II, in summitate anterioris pedis I, in dorso IV, in cauda I, in ventre III, in lumbo I, in summo pedis I. sunt omnes XVII.

2 c. I l (at II rec-int Cat) || 3 pede I C || 4 pede C l rec-int

20. *Imago Trianguli C.*

Triangulus, qui iacet supra caput Arietis.

1 p. 228

Habet stellas per singulos angulos I nitidam, ex quibus una est splēdior ceteris.

1 Hrabanus '... et Trigon super caput Arietis splendore notabiles sunt'.

2, 3 ex — ceteris om l, habet rec-int || 3 caeteris Ba

21. *Imago Piscium C.*

1 p. 224 Pisces.

Aquilonius habet stellas XII, australis XV. Linteum eorum, in quo continentur, habet stellas ad aquilonem III, ad occasum III, ad orientem III, in Connexum III. sunt omnes XXXVIII.

1 piscis CBa | 2 linteum C | 4 connexu Ba | XLI 1 rec-int

22. *Imago Persei Medusae caput gestantis C.*

1 p. 225 Perseus, qui fertur tenere caput Gorgonis.

Habet stellas in utroque humero splendidam I, in summitatem manus dextrae I, in eiusdem cubito I, in summitatem manus sinistrae I, in ventre I, in dextro lumbo nitidam I, in dextro femore splendidam I, in utroque genu I, in tibia II. Gorgonis autem dicitur habere in capite stellam I et in crinibus III. sunt omnes XVI.

1 Perseus — G. om rec-int | caput BBa | gurgonis BC | 2 umero B | 2, 3 summitate Ba | 3 dextre C | sinistre C | 4 I post nit. om B | 5 gorgonis 1: gurgonus B, gorgonius CBa | autem om B

23. *<De Pliadibus cf c. 14 p. 586 et c. 23 p. 598>.*24. *Imago Lyrae C.*

1 p. 230 Lira.

Habet stellas in utroque pectine I, in singulos pedales I, in modulo I, in utroque humero I, in iugo I, in tympano splendidam atque candidam I. sunt omnes VIII.

2 pectino B | singulas Ba | modulo Ba | 3 umero B | tympanus C

25. *Imago Oloris C.*

p. 239 Cignus.

Habet stellam in capite splendidam I, in collo splendidam I, in dextra ala V (unam nitidam, quae est erga collum), in sinistra ala V, in corpore I, in genitale suo magnam I. sunt omnes XIII.

3 V om C | que C | 4 genitali Ba, ortopigio 1 Cat, cauda rec-int

26. *Imago Aquarii C.*

Aquarius.

1 p. 284

Habet in capite stellas obscuras II, in utroque humero I, in utroque cubito splendidam I, in summis manibus I, per singulas mamillas I, sub-
tus mamillas ex utraque parte I, in sinistro lumbo I, in utroque genu I,
in dextra tibia I, in singulis pedibus I. sunt omnes XVIII.

effusio autem aquae fit dextra levaque, in qua II splendidae sunt,
ceterae vero obscurae.

6, 7 Strozianus p. 236 'effusio — obscurae'.

2 st. in c. II obscuras Ba | umero B || 2, 3 I in utroque cubito om Ba ||
3 mammillas bis Ba, mammas I || 5 XIX C || 6 aque C | quo . u . spl. B | sunt
splendidae Ba | due splendide C || 7 cetera v. obscure C | vero planae I

27. *Imago Capricorni C.*

Capricornus.

1 p. 287

Habet in utroque cornu stellas II, in naribus splendidam I, in capite II,
in collo splendidam I, in pectore II, in anteriore pede I, in summitatem
ipsius pedis I, in dorso VII, in ventre V, in cauda II. sunt omnes XXVI.

2—4 Strozianus p. 158.

2 in naribus splendidam I om I Cat, *habet* rec-int || 3 anteriori Ba, in-
teriore C | summitate BBa

28. 29. *Imago Centauri sagittantis et Sagittae C.*

Sagittarius.

1 p. 298

Habet stellas in capite II, in costis II, in dextro cubito I, in scapula
nitidam I, in dorso II, in cauda II, in anteriori genu I, in utroque
pede I, in arcu II.

et in Iaculo IV, una vero in summo, alia in medio obscura et II in
pennis Iaculi, ex quibus una est clarior. sunt omnes XVIII.

5, 6 Strozianus p. 160 'et in — clarior'.

2 in costis — cubito I om Ba || 3 I n. in dorso III Ba || 5, 6 due in
pinnis C || 6 clarior est una Ba

30. *Imago Aquilae C.*

Aquila.

Habet in pede stellam I, in medio corpore obscuram I, in rostro superiori I, in subteriori I. sunt omnes IV.

de B cf p. 258, 17 adn Breys.; aliter et multo brevius l rec-int Cat (velut l Habet autem stellas IV, quarum media splendida est), aliter etiam Strozianus p. 161 et Hyginus III, 15 p. 88, 12; certe ex alio fonte haec a Beda hausta, cf p. 593 (de Serpente)

31. *Imago Delfini C.*

1 p. 244 Delfinus non multum supercurrit Capricorno.

Habet in ore stellam I, in vertice II, in ala secus ventrem III, supra dorsum I, in cauda II. sunt omnes VIII.

Strozianus p. 162 'Delfinus — Capricorno'.

1 Delfinus — Capr. 1 *ex Arato* | delphinus Ba | copri corno B || 2 ore etiam rec-int: os I | alas C

32. *Imago Orionis C.*

1 p. 246 Orion obliquus quidem Tauro.

Habet in capite stellas splendidas III, ex quibus una est splendidior ceteris, in utroque humero splendidam I, in dextro cubito I obscuram, in summitatem manus I, in zona III, in mantile III obscuras, in utroque genu I, in utrisque pedibus I. sunt omnes XVII.

Hrabanus 'DISC Quae sunt ista, quae zodiacus ad austrum sui secludit? MAG Orion scilicet et Canicula, Lepus et Argo, Cetus et Eurus — tangit (*cf c. 35—37*), Piscis magnus, qui et Auster dicitur, Sacrarium, Centaurus — tenet (*cf c. 38—40*), Serpens — asserunt' (*cf p. 593*).

1 Orion — Tauro 1 *ex Arato* | oblicus C || 2, 3 ex quibus — ceteris *om* Cat || 3 umero B | dextro *om* Ba || 4 summitate BBa | mantili Ba, mandile l, encheridion rec-int Cat || 5 utriusque C

33. *Imago Canis currentis C.*

1 p. 250 Canicula, quae oritur post Orionem.

Habet stellam splendidam in linguam I, quam Syrium et Canem vocant, rutilantem multum et per intervalla colores inmutantem, in utroque humero

hoc caput de Cane post Leporem libri praeter B || 1 horitur C || 2 linguam (m in rasura) B, lingua Ba | syrium canem C, syri canem Ba || 3 intervalla om BC | mutantem habet in Ba | umero B

obscuram I, in pectore II, in anteriore pede sinistro III, in dextro I, supra dorsum III, in ventre II, in sinistro lumbo I, in posteriori pede sinistro I, in summitatem caudae I. sunt omnes XVII.

1 anteri B, anteriori Ba || 2 ventre III Ba || 2, 3 sinistro pede Ba || 3 summitate BBa | caude C | *in ultimis l hodie decurtatum, cf Cat*

34. *Imago Leporis C.*

Lepus.

1 p. 264

Habet stellas in utrisque auribus I, in corpore II, in dorso nitidam I, in posterioribus pedibus per singulos I. sunt omnes VII.

3 spino (ἀχχέω Cat) I, in extremitate caudae rec-int

35. *Imago Navis C.*

Navis, quae apud Argivos Argo vocatur.

1 p. 265

Habet stellas [in anteriore parte navis IV et] in puppi IV, in utroque timone V, in velo III, in costa navis V. sunt omnes XXVI.

1 Navis — vocatur *om testes* | que C || 2 *seclusi; om testes, cf l* | anteriori Ba | pupi C || 3 timone C, humero Ba | t. II C | navis *om Ba* | XXI Ba

36. *Imago Ceti C.*

Cetus sub Ariete et Piscibus gradiens.

p. 267

Habet stellas in cauda II obscuras, a cauda usque ad gymbum VI, in ventre VI. sunt omnes XIII.

1 Cetus — gradiens *l ex Arato* | coetus B || 2 gymbum C | V I Cat || 3 XIII I Cat

37. *Imago dei fluvialis C.*

Eurus, qui et Eridanus et a quibusdam Nilus, qui et Gion (*cf Gen 2, 15*), a meridianis partibus habens initium, ad Orionis pedem tendens. subiacet ei

1 p. 268

1 — p. 592, 1 Hrabanus '... Eurus, qui et Euridanus. cui subiacet stella, quae dicitur Canopos, splendens, quae timonem Navis tangit'. *Cf c. 52 p. 590.*

1 Eridanus C | qui et Gion *etiam* rec-int; *itaque, quamquam hodie interpolata ista sive Isidoriana sive aliunde, velut e chronico aliquo, sumpta de-* sunt in I, *primitus insuasse illa necesse est, cf p. 259* | Geon e Ba || 2 initium B | originis p. BC

stella, quae vocatur Canopus, splendens, quae tangit temonem Navis. spatium parvum paret, eo quod circa terram esse videtur.

Habet stellas in prima acie III, in secunda III, in tertia III usque ad novissimas VII, quas dicunt in ore Nili fluvii esse. sunt omnes XVI.

2, 3 Strozianus p. 176.

1 canovos BC, canopos Ba | splendens *post* tangit Ba | timone B, timonem C || 1, 2 spacium p. patet Ba || 4 nobissimas C | VI Ba | quas — XVI om Ba | in ore C | rec-int Cat: more B

38. *Imago Piscis magni C.*

1 p. 260 Piscis magnus, qui et auster dicitur. a Capricorno usque ad Pisces eius longitudo protenditur. qui subiacet [et] Aquario et suscipit eius effusionem.

Habet stellas XII, ex quibus una fertur esse subtus pedes Aquarii et III in branchiis eius. ipsae autem clariores esse ceteris noscuntur.

1 Hrabanus 'Piscis magnus, qui et auster dicitur'. 2, 3 Strozianus p. 176.

1 qui om Ba | qui — dicitur l *ex Arato* | ad om Ba || 2 provolvitur Ba | et *prius* om CBa || 3, 4 ex quibus — noscuntur om l || 3 una — et om Cat | una om Ba | esse fertur Ba || 4 brancis BCBa | ipse BC | clarior C | ceteris om B | caeteris esse Ba | ipsae — noscuntur om Cat

39. *Imago Fari C.*)*

1 p. 262 Sacrarium, quod et Farum accipitur. hoc signum sequitur caudam magni Scorpii, circumdat Septentrionem. et quaedam pars obtusior Arcturi, quaedam autem cito sub vespere deficit.

Habet autem stellas super craticulam II, in vasile II. sunt omnes IV.

*) *imago arae duobus diabolis circumvolantibus Ba, ut solet in impressis* || 1 qui C | fanum Ba | quod — accipitur om *hodie exemplaria* l Cat, *sed olim in iis inerat, nam habet etiam codex Palermitanus* (rec-int), *unde Buhle II p. 83 (cf Proh); ex imagine turris, qualis in libris pictis inesse solet, est haustum* || 1—3 hoc — deficit l *ex Arato* || 2 septemtrionem C | quedam C | quedam C || 3 defecit C || 4 graticulam C | IV *etiam* rec-int; XIV l, γ Cat | vasile *etiam* l: base rec-int, βάσει Cat

40. *Imago Centauri Bestiam et utrem vini gestantis dextra,
sinistra leporem in hasta gerentis C.*

Centaurus. fertur habere Bestiam in manu iuxta Sacrarium, in quo vi- 1 p. 264
detur offerre.

Habet stellas in capite obscuras III, in utroque humero splendidam I, in sinistro cubito I, in summa manu I, in medio pectore I, in spino II, in ventre splendidas II, in lumbo splendidam I, in cauda III, in utrisque genibus retrorsis II, in utroque armo I, in utroque pede anteriori I. sunt omnes XXIV.

Fertur tenere, sicut superius (l. 1) significavimus, in sinistra manu arma et leporem, in dextra vero Bestiam (et a quibusdam hydriam aceti).

Quae habet stellas in cauda II, in summo pede anteriore nitidam I et in spino nitidam I et in anteriore pede splendidam I et subter ipsum pedem I, in capite III. sunt omnes IX. in totum vero XXXIII.

Hrabanus 'Centaurus cum Bestia, quam manu tenet'.

4 spino C1: spina Ba || 6 retrorsis Ba || 8 ferunt Ba || 10 que C || 10—12 c. II in summo pede posteriore nitidam I et in anteriore pede splendidam I et subtus ipso pede I C || 11 spino 1: spina Ba

41. *Imago Serpentis Hydrae Corvi C.*

Serpens. super cuius caudam Corvum sedere dicunt et in medio Urnam 1 p. 267
adserunt. fertur enim, ut caput submit(t)atur Cancro et cauda ad Centaurum tendat.

Qui habet stellas III, in cervice I, in pectore I, in ventre I.

Corvus vero habet stellas III, in rostro I, in ala I, in genitale I.

Urna autem in medio labiorum habet stellas obscuras III. sunt omnes XI.

Sunt qui eam aliter pingunt, nempe Serpentem supinum Urnam gestantem in dorso et Corvum caudam Serpentis mordentem.

Hrabanus *cf ad p. 590 c. 32 et Strozianus* (p. 179, 15 sq. Br.).

1 super — dicunt l e Cat, 2, 3 fertur — tendat *ex Arato* || 2 asserunt Ba | ferunt Ba | ut C: quod Ba | capud C | summitatis Ba | caudam C Ba || 4—6 *haec eadem in interprete l(atino) p. 269 a 9—12, in Cat et rec-int non item, cf de Aquila p. 590* || 5 corbus C | IV C | ala II l rec-int Cat | genitali Ba; ortopigio l Cat || 6 in medio labiorum *post* III Ba | III obscuras Ba | X Ba || 7, 8 sunt — mordentem *om testes, ex altera et diversa pictura hausta*

42. *Imago Anticani C.*

1 p. 270 Anticanus dicitur subtus Geminos bene parere.

Habet stellas III, quarum I splendidior est ceteris et ideo Anticanus vocatur, eo quod contrarius sit Cani. *)

Hrabanus 'ultimus omnium Anticanus est situs sub Geminis et ideo Anticanus vocatur, quod contrarius est Cani. et mira gentium stultitia, quod sidera, quae Deus ad honorem nominis sui creavit et in coelestibus constituit, ea ipsi sceleratis hominibus et brutis animalibus in terra adscripserunt'. Sequitur de Lacteo circulo expositio astronomica e Bedae 'De natura rerum' capite XVIII hausta.

1 l ex Arato | anticani Ba | sub Ba Hrabanus | geminos Cl: -is Ba Hrabanus | 3 sit contrarius Ba | *) secuntur de Lacteo circulo et de Sagitta narrationes in Ba ex Hygino simul cum imaginibus sumptae, quemadmodum vel subscriptiones duae testantur 'haec Hyginus': omisi.

III <ANONYMVS SANGALLENSIS DE ASTRO- NOMIA ARATI>.*

1. 2. Hesiodus dicit ELICEM Licaonis fuisse filiam. quae a Iove vio- rec-int p. 181
lata versa est in bestiam. nam Diana, cum qua venationis causa morabatur
in montibus, in lavacro deprehendit eam. Amphis dicit Iovem in similitudine
Dianae coisse cum ea. quae multum interrogata Dianam dixit culpabilem.
quae vertit eam in bestiam et simul cum puero reddidit patri. sed Iovis
una cum filio posuit eam inter astra. ipse est ARCTURUS MINOR.

* DE ASTRONOMIA *supplevi ex inscriptione disputatiunculae insequ-*
quentis (cf p. 604 adn, in margine arctus), ARATI addidi e fontis indole
et origine. FONTEM in margine indicavi.

1 herodius S | 6 *omissa minoris Ursae historia, quoniam excerptor*
ipse filium maioris putavit esse minorem

3. Ferunt SERPENTEM inter Arcturos positum, eo quod, cum Iuno ib p. 187
nuberetur a Iove, diis offerentibus munera Terra obtulit aurea mala, quibus
Serpens ille factus est custos.

4. ERCULES autem ipsum occidit Serpentem et ideo pellem leonis in ib p. 190
manu habuisse et in genu stetisse pingitur, ut fortitudo eius monstretur.
quapropter inter astra est collocatus.

2 fingitur rec-int

3. CORONAM a Vulcano factam auro et gemmis paratam Ariatn(a)e ib p. 192
filiae Minois ferunt datam regis in Creta, cum a Dionisio, qui et Liber
pater, nuberetur. et ideo posita est inter astra.

6. SERPENTARIUS, qui dicitur fuisse Asclepius medicus, dum arte ib p. 194
sua mortuos suscitaret, Iovis domum eius fulmine percussit. ipse autem
Apollini datus inter astra est locatus.

- ib p. 196 7. SCORPIUM dicunt ideo inter astra, quia occidit Orionem, qui et Incolo dicitur, adminiculo Dianae occidentem omnes bestias. quod Terra comperta est atque mirata a se exortum serpentem interemptorem suarum interemisisse bestiarum.

2 incola S | adminiculo Dianae *cf ad p. 196* || 3 hac re comperta mirata et laetata rec-int, *quam vide*

- ib p. 197 8. BOOTES Arcturi custos a Caliste et Iove dicitur genitus et ab eodem Iove in frusta concisus. et iterum restauratus a quodam caprario nutritur. quem cum immolare vellent habitatores loci illius, Iuppiter liberans inter astra locavit.

- ib p. 201 9. VIRGO, ut Esiodus dicit, filia erat Iovis et Dianae et vocabatur Iusta. nonnulli eam aiunt esse Cererem, quidam vero Fortunam, eo quod sine capite pingitur. Virgiliani aliter.

3 Virgiliani aliter nullus testium, *scholiastas dicit Vergiliū, vide p. 597 (c. 19); de codice Phillippico p. 312 adn*

- ib p. 202 10. Castor et Pollux, quos GEMINOS vocamus, dicuntur fuisse Divi curiales nutriti in Lacedemonia et propter dilectionem fraternam, qua omnes praeminebant, inter astra locantur.

- ib p. 204 11. CANCER, quoniam Erculem aliis auxiliantem et idriam de fonte Nereida auferentem saliens in pedem percussit, inter astra locatur. sic ait Paneas in Eraclia.

2 *cf p. 204 adn* | pede rec-int || 3, 4 *cf ib*

- ib p. 206 12. LEONEM inter astra aiunt collocatum, eo quod praesit quadrupedibus, sive propter memoriam Erculis, qui leonem ingentem occidit inermis.

- ib p. 207 13. AGITATOREM dicunt fuisse Erichthonium Vulcani filium et Terrae. quem cum Iovis vidisset inter homines albos iungere equos et Solis quadrigae similem facere primumque hominibus Athenis pompam inducere, inter astra constituit. Caprea, quae ante eum pingitur, nutricem Iovis asseverant et ideo inter astra collocatam. Eduli, quos Agitator habet, fructus significare dicunt fabulae gentilium.

14. TAURUM inter astra dicunt collocatum propter Iovem, quod in *ib p. 211* bovem sit fabulose conversus. alii dicunt bovem esse imitatore[m] Iuris et ideo a Iove inter astra positum. Tauri frons, quae Subuculae nominantur, mammae dicuntur Liberi patris.

1, 2 *ex Isidori Etym III 70, 24 interpolavit* rec-int, *cf ib*

15. CEPHEUS fuit, ut dicunt, Aethiopum rex, Andromedae pater, qui *ib p. 214* filiam suam adduxit ad Coetum, quam Perseus salvavit. per quem et ipse inter astra locatus est.

1 cetheus S

16. CASIEPHIA propter invidiam Andromedae seu (Ne)reidis et propter *ib p. 215* pulchritudinem earum dicitur pervenisse ad ruinam, et pro ea Neptunus coeto transmissa vastavit omnem regionem eamque inter astra in sede collocavit.

1 *supplevi e* rec-int

17. ANDROMEDAM dicunt inter astra locatam propter aeternam Persei *ib p. 216* certaminis memoriam. quae coetui adposita et a Perseo salvata contempsit parentes et sponte abiit in templum.

3 templum *cf ad p. 217 a 7, 8*

18. EQUUM dicunt Pegasus fuisse, qui astra post Bellerofontis interitum *ib p. 219* penetravit. alii dicunt Meleppae filiam fuisse et ab Eolo stupratam, sed propter parentum timorem in equum conversam et miseratione Dianae ad astra conscendisse. posterioraque corporis propter femineam pudorem non pingunt.

1 pellerefontis S

19. ARIETEM ad ministrandum dicunt Frixae et Helli concessum a *ib p. 221* nubibus. transfretando autem eas Hellem in mare proiecit, unde dicitur Hellespontus. Neptunus vero salvavit eam. quae genuit ei puerum Peonem. Frixus autem praefatum salvavit arietem auream eius pellem accipiens, antequam inter astra procederet. Virgiliani aliter sentiunt.

3 poonem S, *cf* rec-int || 5 Virg. — sentiunt *om* rec-int, *cf p. 396 (c. 9)*

- ib p. 228 20. DELTOTON, quem Triangulum vocamus, dicunt a Iove per Mercurium inter astra positum. quidam vero propter Aegypti positionem, cui dicunt Nilum talem ambitum facere.

2 cui rec-int: qui S

- ib p. 224 21. PISCES dicunt Andromedae humerum esse sinistrum.

immo sinistrum Piscem, cf rec-int

- ib p. 225 22. PERSEUS dicitur inter astra locatus, eo quod Iuppiter de Danae genuerit eum. qui iussu Mercurii a Vulcano falcem accepit adamantinam per aera iter faciens ad Gorgonas tres sorores, quae una pulchritudine utebantur. uni, quae Medusa vocabatur, abstulit caput et tradidit Minervae. quod illa accipiens Perseum inter astra locavit; nam invidebat Gorgonae.

1 de hidanae S || 5 nam — Gorgonae *om testes*

- ib p. 228 23. VIRGILIARUM sunt VII stellae, quarum una vix intuetur. quam dicunt ob timorem Orionis fugisse. quidam a Sole persecutam arbitrantur vocatamque Electram. nonnulli vero Meropen esse autumant, quae a quodam nupta dicta sit Ypodamia.

1—4 *fabula ab alio scriba inlata in Bedae codicem B(ernensem) (cf p. 572. 586 adn) || 1 quam B: om S || 2 amore B | persecutam rec-int: persecutas B et s in rasura S || 3 ylectram S | vero om S | pen B || 4 dicta om B*

- ib p. 230 24. LYRAM dicunt propter honorem Mercurii, qui eam primum operatus est ad similitudinem testudinis, quae percussa sonitum dedit, inter astra locatam. quam Orpheo dedit habentem fides VIII propter novem Nymphas. qui Orpheus filius fuit unius Nympharum, hoc est Caliope.

2 -is in rasura S | quae — dedit *ex Isidoro III 21, 8, cf p. 231*

- ib p. 233 25. CIGNUM dicunt inter astra locatum, eo quod Iuppiter cigno adsimilatus evolaverit in Ramnum Atticae regionis ibique Nemesiam violaverit, quae peperit ovum, ex quo nata Helena, ut refert Crates.

3 ovum rec-int: ovem S

26. AQUARIUM dicunt Canimedem fuisse et ob nimiam pulchritudinem ib p. 236
inter astra locatum a Iove, ut funderet aquam vel vinum in manus deorum.

27. CAPRICORNUM a Iove inter astra locatum <ferunt> propter ca- ib p. 237
pream matrem eius, quae dicitur fuisse nutrix Iovis, sive quod cum illo
fuerit, quando super Titanas militabant et inventa cocla sonitum hostes
terrui eius.

1 *supplevi e* rec-int || 3 ostes S || 4 terruitur S

28. SAGITTARIUM dicunt filium fuisse Musarum. in cuius signi re- ib p. 238
gione zodiacus circulus humillimus est.

29. IACULUM autem, ex quo dicunt omnes cignos ab Apolline inter- ib p. 241
fectos et ideo assumptum atque ad pedes Sagittarii locatum.

30. AQUILAM dicunt adsumptum propter Iovem, qui eam sortitus est ib p. 243
in portionem, eo quod altius ceteris volatilibus evolet et principatum teneat.
alii dicunt Iovem in aquilam transfiguratum Naxum regionem petisse et
regnum accepisse et ideo inter astra locatum.

2 cunctis vol. rec-int || 4 accipisse S

<31. *Delphinus omissus*>.

32. ORIONEM dicunt propter stuprum Meropis caecatum et item a ib p. 247
Sole inluminatum et cum Diana plurimas bestias peremisse. et ideo Terra
irata scorpionis ictu eum percussit. et ideo a Iove inter astra locatum. alii
dicunt propter urinam Orion(em) vocatum.

33. SIRIUM dicunt canem fuisse et Europae cum dracone in custodem ib p. 251
datum et ideo a Iove inter astra locatum. quidam dicunt hunc Canem
Orionis fuisse. et pro assumptione eius ipse est assumptus.

2 datam S

34. LEPOREM dicunt a Mercurio inter astra locatum propter nimiam ib p. 254
velocitatem, sive quod inter quadrupedes solus plus pariat.

2 pariat rec-int: parat S

ib p. 255 35. NAVEM dicunt assumptam propter Minervam, quae primum eam excogitasse fertur, ut mare hominibus pervium esset.

ib p. 257 36. COETUS in caelo locatur, quia missus a Neptuno ad Cepheum propter invidiam Andromedae et Nereidis, qua contra Casiephiam exardescabant propter nimiam pulchritudinem, a Perseo autem interemptus est et ob hoc inter astra locatus.

1 cetheum S || 2 caslepiam (h *superscripto*) S || 2, 3 exardescabant rec-int: -bantur S || 4 locatus rec-int: locatur S

ib p. 259 37. FLUVIUS, qui dicitur Eridanus, qui et Padus putatur, a quibusdam vero Geon, qui et Nilus, ideo inter sidera locatur, quia uterque cursum suum a meridianis partibus dirigunt ad mare. cui subiacet stella, quae vocatur Canobus.

1 qui et Padus putatur *ex Isidoro XIII 24, 7, cf p. 259* || 2 Geon *cf ib*

ib p. 261 38. PISCIS magnus ideo dicitur inter astra locatus, quia Siriam filiam Veneris in Bocmice stagnum cadentem salvavit.

2 *de Bocmice cf p. 264*

ib p. 263 39. SACRARIUM inter astra locatur, eo quod in eo dii iurabant mutuo, quando Iuppiter super Saturnum cum Ciclopibus militavit et idem Iuppiter, ne prehenderetur, igneum velamen accepit.

ib p. 264 40. CENTAURUS dicitur fuisse Chyron, Asclepium et Achillem in stabulis nutrisse et ideo adesse sideribus. alii dicunt a faretra Erculis cecidisse sagittam eumque percussisse, et ideo a Iove assumptum esse, et in manu Bestiam <tenere>, in alia tyrsum vel utrem vini, quibus in Sacrario libaret diis.

1 chyron (h *superscripto*) S || 4 *supplevi e* rec-int

ib p. 267 41. YDRAM dicunt in tutela fuisse Apollinis. missa ad aquam est, sed diu morata nihil deferens exterrita inhibita est ab eodem Apolline, ne biberet aquam.

1—3 *male habita narratio ab excerptore, cf rec-int* || 2 *tentavi*: in-ibitum S

42. ANTICANEM supra quaere de Sirio (*p. 599 c. 53*). Anticanis ib *p. 270* autem grece dicitur Procyon.

1 di S || 2 procyno S

43 Septem sidera, quae non sunt fixa, grece PLANETAE, latine di- ib *p. 272, 8* cuntur errantia.

sumum igitur Planetarum Saturni sidus est, qui grece Pheton dicitur. XXX annis perficit cursum. cuius absides altissima est in Scorpione.

inde Iovis, quod Greci Phenon dicunt. XII annis perficit cursum. eius absides in Virgine altissima est.

hinc Martis, quod grece Pyrois vocatur. duobus annis perficit cursum. altissimum est in signo Leonis.

infra Solem autem Venus, quod grece Phosphoron vocatur. perficit cursum diebus CCCXLVIII numquam distans a Sole longius XLVI partibus.

proximum illi Mercurii sidus novem diebus ociore ambitu modo ante modo post Solem numquam longius XXIIbus partibus. absides eius ultima in Capricorno est.

1 *huc spectare videtur Planetarum absidum tabula p. 23 codicis ab antiqua manu adscripta* || 9 phosphoronon S || 10 CCCLXVIII S, *cf* rec-int || 11 otiores S || 13 *sequitur rubrum* ITEM DE ASTRONOMIA MORE CHRISTIANO (XAP) S, *quod inc* (*p. 532*) 'Hae fisicae partes, quae astronomia et astrologia dicuntur, dum deest mathematica, constant esse ultimae', *exp!* (*p. 538*) 'In religionis tamen atramentario calamus tingens pro falsis vera, pro turpibus honesta, pro religiosis religiosa conscripsi occasionem qui voluerit tribuens de ceteris astronomicis conscribere signis'.

IV PALLII HEINRICI II IMAGINIBVS INTEXTA.

rec-int
p. 181 sqq. I Maior Arcturus. — Minor Arcturus. — Inter ambas Arcturos sinuoso fl(e)ctitur corpore Serpens. — Hercules Serpentem occidit aurea mala servantem. — Serpentarius dicitur Arciepius (*legas* Asclepius) medicus. — [Scorpio dum oritur, mortalitas ginnitur. —] Bootes Arcturi custos, qui et Ar(c)tophilax dicitur. — Virgo Iusta, qu(a)e et Libra vocatur. — Gemini (*legas* Geminini) Castor et Pollux, curiale(s) divi. — [Hoc sidus Caucbi (*legas* Cancri) fert noctua mundi. astrologus hic sit cautus. —] (Leo. —) Eri(ch)thonius. — Taurum imitatore[m] Iuris legimus inter as(tra) collocatum. — Cepheus quantum (*legas* quartus) ar(c)ticum tenet circulum. — Casiepia (*suppleas* ut ait Sophocles) carminum vates. — Pegaseus eq(u)us Musi(s) consecratus. — Aries¹⁶ minister Frixe et Helli. — (Triangulum. —) Pisces. — (Perseus) caput absci-

() *suppleta*, [] *aliena a fonte consueto, qui est* rec-int, *indicant. ordinem imaginum pallii viz certum ad* rec-int *redegi. — II et III seposui.*

1, 2 'inter ambas ergo Arcturos maximus flexuoso corpore adiacet Serpens' rec-int p. 187 || 2, 3 'Serpentem a Iunone ad custodienda aurea mala constitutum Hercules fertur peremisse' rec-int p. 190 || 3 'Serpentarius . . . ab astrologis dicitur fuisse Asclepius, qui dum medicina arte uteretur' etc rec-int p. 194 || 4, 5 'Arcturi custos ideo Bootes dicitur' etc rec-int p. 197. *verba* qui — dicitur *a ceteris dirempta* || 5 'Virgo . . . Iusta vocabatur' rec-int p. 201. *Libram eandem esse vocatam errore scripsit qui pallii titulos composuit* || 5, 6 'Castor interea et Pollux, quos nos Geminos vocamus, dicuntur fuisse divi curiales' rec-int p. 202, 3. *vide quid Bock pallii interpres e curiales divi effecerit apud ipsum. Dioscuri olim coni Wilamowitzius in* rec-int (p. 87a Rob.), *ne ille quidem recte* || 7 *non intellego* 'noctua'; *nociva mavult Bock | de Er.* rec-int p. 207 || 8 'Taurum . . . aiunt bovem esse, imitatore[m] Iuris (*μυρνα* 'Ιούς, cf 1 et rec-int p. 211), et ideo inter astra a Iove conlocatum'. *Bock initiatore[m] mutat et Osirin iuris et morum donatore[m] significari ideoque in ter(r)as supplendum censet, falsa ille omnia* || 8, 9 'hic est in ordine quartus. arcticus circulus hunc recipit a pedibus usque ad pectus' rec-int p. 213 || 9, 10 'Casiepia interea, ut ait Sophocles carminum vates, propter invidiam' etc rec-int p. 215. *ad Lyram paullo superius pallio intextam male refert Murr, cf Bock l c* || 10 *verborum similitudo nulla in* rec-int p. 218 || 10, 1 'Arietem Hesiodus et Pherecides dicunt ad ministrandum Frixe et Helli (ὁ δαξομίσσας Cat) concessum a Nubibus fuisse' rec-int p. 221. *Bock veris est et Helles mavult. ceterum l ὁ δαξομίσσας et ὁ δαξονίσας solito more permixxit glossariis male usus, cf Cat* || 11 'capud abstulit' rec-int p. 227

Zu Text und Bilder cf. Meiners Festschrift f. Schmidt. Jänner 1899, 321 ff

dens. — Lira Mer(curii) occi(si Orp)hei. — Signum Cigni. — Aquarius, qui et Ganimedes. — (Capricornus. —) Sagitarius Tauro odit Orion manus. — Aquila p(ro)pt(er) velocitatem volatus inter astra positus. — Mare. — Serpens. — Canicula. — Descripcio tocius orbis. — Descripcio duorum semi-
5 periorum.

II Agne Dei, dele crimina ndimu (*legas mundi*). — Sanctus Ioha(n)nes, qui et gratia Dei. — Virginitas paprobate (*legas approbata*) mire mere. — Sancta Maria, stella maris inclita. — Cherubim. — Seraphim.

III Superne usye sit gratum hoc Cesaris donum. — O decus Europae,
10 Cesar Heinrice, beare angeat impreium (*legas imperium*) ibti (*legas tibi*) rex QRENWINE. — Pax Ismaheli, qui hoc ordinavit.

1 coniunxi 'Lira Mer' et 'occi hei' spatiis inter se paullum dirempta, ad rec-int p. 230 'Mercurius lyram fecit et Orpheo tradidit . . . qui membratim discerptus et . . . sepultus'. Bock 'signum Cigni occisi Orphei' coniungere vult || 1, 2 de Aquario rec-int p. 235 || 2 sententiam refingas e rec-int p. 238 'Sagittario) ascendente occidit Orion et Cephei manus'. in 'Tauro' viz Centaurus latebit. verba reparare neque possum nec cupio || 3 'Aquilam sane inter sidera conlocatam fabulae fingunt . . . , eo quod altius cunctis volatilibus evolet' rec-int p. 243 | 'Mare' Fluvius videtur, viz Cetus || 3, 4 'Serpens' Hydra est cum Corvo et Urna || 4 'Canicula' aut Procyon aut Sirius | cf rec-int p. 145.

II 6—8 christiana haec per totum pallium dispersa || 7 intexta est persona ramos ferens. pertinere haec ad virginitatem Mariae experimento miro modo plene approbatam collega Bauer consultus mecum communicavit; falsa excogitavit Bock. Virginis sidus esse Mariae cum alii tum Bridefertus Ramesiensis defendit (Bedae Opera II Basileae 1563 p. 85) || 8 intexta est persona gladium ferens, Orio ut puto. Mariam inde ab Hieronymo (Opera III p. 92) per totum aevum medium et vel hodie dici 'stellam maris' Piper (Mythologie und Symbolik der christlichen Kunst II p. 424—427) exposuit | 'Cherubim' et 'Seraphim' infra Solis et Lunae imagines.

III 9 usye = οὐλας (Murr) || 9, 10 haec in margine pallii intexta || 11 fortasse qui regnat in aevum Bock, quem conferas | de Ismahelo duce Apulo mortuo Bambergi 1020 cf Bock p. 197.

V EKKEHARDI IV SANGALLENSIS CARMEN

(omisi initium quod est de stella Christi)

- Nil par huic astro fuit expertum Zoroastro,
sed nec Alexandro, nihil Egino vel Arato.
palluit Egypti Pharos hinc Gallecis et alta.
portentis suete retrahunt sua tela cometae.
5 ad facis huius opus stupuit demersa Canopus.
ambo timent astrum, polus hic mersusque sub austrem.
offundens Pliadas fax ampla nigrabat Hiadas.
ante genu cambas prolapsus flexerat ambas
Engonasis Cropolus, face visa fit cito nullus.
10 Orion ante facem fugiens abiecerat ensem.
aruerant Succulae tabescebantque Maiae.

GLOSSAE EKKEHARDI 1 notum regi Bactrianorum summo astro-
logo. 2 astronomiae scriptoribus. 3 in Alexandria turris altissima, in quo
lucerna maris. cui similis in Gallecia est altera. 4 telo similis stella tristia
portendere solita. 5 stella infra caeteras mersa in meridie. 6 duo sunt poli,
unus altus, alter mersus. 7 Septistellium (*est ἑπτάστερον*, cf p. 230, 5).
Succulae in cornu Tauri. 8, 9 Hercules tunc coram hoc astro. 9 engonasis id
est in genu Erculis. 10 astrum cum gladio exerto. 11 item Hiadae.
item Pliadae.

5 'demersa Canopus' rec-int p. 259 || 9 'Engonasis Cropolus' *Herculis*
manus clava insignis Ekkehardo est. fictus 'Cropolus' e ropalo. hausit
igitur Ekkehardus siderum indicem e latino scriptore, qui non clavam, sed
graeco nomine ῥόπαλον stellam Herculis significaret. non facit cum Hy-
gino III 5 p. 83, 13, facit vero cum 1 interprete, cui 'ropalum' p. 191 a 19,
et magis etiam cum rec-int, cui 'ropalus' ibidem audit ita: 'in dextra manu
unam, qui vocatur Ropalus'. fons ergo Ekkehardi IV, qui scripsit s. XI
fere medio (E. Dümmler, Zeitschrift für deutsches Altertum XIV 1869 p. 1 sqq.),
rec-int, cuius codex vel hodie superest Sangallensis s. X-XI, cf p. 101
11 'Maiae' a Maia, una Pliadum

- protenus Aselli centro cessere gemelli.
 hinc Gemini tanta face pallent, inde Leonta
 horruit, Erigones Chelae stupuere sequentes.
 15 nil peperit mordens face visa Sirius ardens.
 Anticanis Leporem patitur transire fugacem.
 semper stans illa pede cessit et axica stella,
 liquerat illa polos septemterionaque solos.
 dorsa paralleli dederant et cingula caeli.
 20 atque sui cautae iubar hoc fugere Choreutae.
 vix in ter denis loca parta patent duodenis.
 lychnum divinum decus horruit omne polinum.
 dens astrolapsi mala nulla doli rapit ipsi
 nec quadra flexorum Ptolomeaque vis radiorum.
 25 laus ita splendentī tamen in presepe iacenti.

12 porro duae stellae Cancrī, in quibus sol centrum tangit. 14 Virgo.
 Libra. 15 Sirius, stella in lingua Caniculāe, sole in Leone aerem cor-
 rumpit. 16 duo talia signa sunt inter pedes Orionis. 17 numquam mobilis
 fugit stella centrum signans. 18 septem stellas Arcturi. 19 eque stantes
 circuli, qui quinque zonas distinguunt. 20 Choreutae quadripertunt firma-
 mentum. 21 triginta partes XII signa explicant singula signis. 23 per
 denticulos astrolapsi magica ars solet exprimi. 24 quarta pars astrolapsi
 sine dolo magie utiliter usurpatur. ambo Ptolomaeus rex per septem climata.
 idem horologiorum loca per latum terrae invenit.

14 'sequentes' scil. Virginem, a qua manu tenetur Libra, cf. Vergilii
Georg. I 33 'qua locus Erigonen inter Chelasque sequentes' || 16 'fugacem' in
rasura S | cf. l et rec-int p. 271 || 17, 8 *polarem stellam dicit* || 20 'Choreutae'
circumpolares stellae sunt, cf. Hyginus III 4 p. 81 Bunte 'reliqui autem duo
 Choreutae dicuntur, quod circum polum versantur', *desunt in Cat. hodie*, Cir-
 censes dicunt hodierna l et rec-int *exempla*, at 'Ludentes' Beda habet e l
 (supra p. 383): ergo utrumque et Circenses et Choreutae (unde *Ludentes*
translatum) primitus et in l et in rec-int infuisse probabile videtur; cf.
 l c. — In codice Sangallensi 159 p. 128 idem Ekkehardus de duodecim signis
 ita: 'Physiologorum quidam signa XII in corpore hominis dispertunt, sic
 Arietem in capillorum lanam, Taurum in frontem, Geminos in oculos et
 aures, Cancrum in nares halitu retrogrados, Leonem in labia dentes et bar-
 bam, Virginem, quia nihil parit (cf. p. 164 v. 118 al), in nuda colli et gutturis,
 Libram in brachia et manus, Scorpionem in pectus et ventrem, Sagittarium
 in verendorum virgam, Capricornum genuflexilem in femora et genua, Aqua-
 rium in crura aquis apta, Pisces in pedes'. Cf. *Analecta mea Eratosthenica*
 p. 144 sqq.

SUPPLEMENTVM

AD

V ANONYMVVM III

R(eginensis) inter Vaticanos, cf Prol; edidit ex apographo Andreae Salmon
Leopoldus Delisle in libello *Poème adressé à Adèle fille de Guillaume
le Conquérant par Baudri, abbé de Bourgueil, publié par L. D., Caen
1874 (Mémoires de la Société des antiquaires de Normandie, III série,
tome XXVIII p. 20 sqq.)*

An(onymus III) p. 309—312

rec(ensio) int(erpolata); cf p. 180 sqq.

BAVDRI ABBAS AD ADELAM COMITISSAM

(v. 583—718 de cubiculo Adelae)

In thalami coelo coeli quoque nosse meatus
ipsius posses assiduamque rotam.
585 et quamvis staret tanquam tamen ipsa rotabat
machina: sic studium fecerat artificis,
aptaratque polos, Helicem simul et Cinosuram,
quaeque colore suo pinxerat et studio.
lactea zona suo distincta colore decenter
590 et rubicunda simul et glacialis erat.
zodiacus sua signa gerit, sua lactea zona.
circulus omnis adest et duo solstitia.
extremus vertex, Arcturus et ipse vocatus, An III p. 307—312
visibilis nobis haec sua signa gerit.
595 est polus, Arcturos qui subvehat inque rotetur
hunc circa coeli machina tota simul.
est polus est regio caecis immersa cavernis:
quam quia conticuit pictor ego taceo.

FONTIVM ADNOTATIO *Baudri poeta partem e picturis sive globi sive planae sphaerae (ut versifex incertus 'De sphaera caeli' in Baehrensii 'Poetarum lat min' vol V p. 380—382, qui praeterea utitur Hygino latino et Ciceronis Phaenomenis ex Arato versis, cf v. 1. 27), partem maiorem hausit ex Anonymo III (supra p. 309—312), alia e rec-int (p. 180 sqq.), quorum potiora adnotanda duxi, ut quae e picturis desumpta sint facilius appareat (cf adn ad v. 620); nonnulla denique aliunde mutuatus est.*

593 *An(onymus III)* 'duo sunt extremi vertexes'. 594 *An* 'in eo, qui a nobis cernitur, tria sunt signa constituta'.

circulus ipse duas habet et collimitat Ursa
 600 nostris visibilis appropriansque oculis.
 inter utramque iacet Serpens circumfluus Ursam,
 in cuius flexu sistitur Ursa minor,
 maiorem cauda complectitur osque caputque
 erigit inque pedem circinat Herculeum.
 605 ipsum nempe caput urget pes Herculis alter,
 alter enim pes est curvus ab usque genu
 Herculis, et vultus tanquam conversus ad austrum
 intuitu recto respicit Ophiacum.
 obsitus a lumbis est idem pelle leonis.
 610 cuius crus dextrum mox Lira contiguat.
 albidus expansis Cignus velut evolat alis.
 Cepheus est subtus. Cassiopeia secus
 Andromedam videas, quae palmas tendit utrasque.
 haec cervice sua femina tangit Equum.
 615 Deltoton a dextris est forma triangula iuxta,
 confinesque plagas Aries obtinuit,
 quodque tenet Perseus caput est de Gorgone truncum.
 hic Agitatoris calce caput reprimat;
 a pede pes procul est, quia Taurum pes premit alter;
 620 dextra caput gestat, laeva manus gladium.
 Arcturi custos piger ille senexque Bootes
 respicit Arcturos Herculeumque pedem.
 Herculis a dorso praeclara Corona videtur,

599—601 *An* 'duo scilicet Arcturi et Serpens circa atque inter illos in morem fluminis means'. 602—4 *An* 'Serpens vero cauda cingit Helicem, cetero circuito Cynosuram . . . cuius caput ad dextrum pedem eius, qui in geniculo stat, videtur extensum'. 605—7 *An* '(Hercules) dextro pede caput premit Serpentis capite ad austrum converso'. 608 *An* 'Serpentarius vero, qui a Grecis Ophiuchus vocatur, sub Hercule positus ad austrum versis pedibus'. 610—2 *An* 'Lyra vero inter laevum crus Herculis et inter Cignum posita est. sed Cignus expansis alis volitanti similis ad dextram Cephei manum dextram alam . . . porrigit'. 614 *An* 'Andromeda . . . caput versum habens ad alvum Equi, qui Equus supra est positus'. 619—21 *An* 'iuxta pedes autem Andromedae a latere Cassiopeiae Perseus ostenditur Gorgonis caput manu sinistra tenens. cuius sub femore sinistro iuxta caudam Tauri Plades videntur constitutae'. 623, 4 *An* 'Hercules . . . humeris suis Coronae tangit confinia. ipsa autem Corona post tergum Herculis sita capiti Serpentis, quem Serpentarius tenet, adpropinquat'.

608 *Ophiacus est Serpentarius nomine his litteris insolito* || 620 *Baudri dextram et laevam manum permutavit, ut v. 610; nam ipse intrinsecus pictam cubiculi orbem a se spectari fingit, cum Anonymus III globi figuras extrorsum dispositas describat*

- Serpentis medii quae caput appropriat.
 625 Anguifer a dorso super apparente Sagitta
 vicinat Volucris, quae Iovis armiger est.
 ipsa caput Cigni semper quasi mandere temptat.
 Delphinus semper obvis instat Equo.
 qua quoque zodiaci magis ardua linea surgit,
 630 Cancris designant sidera solsticium.
 comportatque suos in semet Cancer Asellos,
 nec Praesepe suis bestiolis deerat.
 et qua zodiacus declinat solque gradatim
 orbe rotante, ferus mox Leo subsequitur.
 635 proximat hunc Virgo, quae librat in ordine pensas:
 sed Libram Scorpii brachia progenerant.
 Scorpio subsequitur, quem Serpentarius angens
 et velut infestans calcatur utroque pede.
 imminet Architenens pedibus caudaque ferinus;
 640 penna coaptat avem, sed facies hominem.
 haec velut extenta minuitur forma Sagitta.
 tu, Capricorne, tenes altera solsticia.
 qua committuntur plaga lactea zodiacusque,
 albicolores sunt et nivei Gemini.
 645 separat a Tauro Geminos Agitator et Edi
 (nam Taurum curvo percutit ipse pede),
 at pede producto Taurus petit Oriona,
 Orionis pes impetit Eridanum.
 Eridanus siquidem longo sinuante recurso
 650 approprians Coeto, tela vocatur ob id.

625 *An* 'est et Sagitta quaedam sub Cigno iuxta Aquilam iacens'.
 629—32 *An* 'iuxta Geminos, qua zodiacus altissime erigitur, . . . Cancer situs
 est habens in dorso Asellos albicante inter eos nubecula, quae Praesepe
 appellatur'. 637, 8 *An* 'Serpentarius . . . pedibus Scorpionem calcatur Ser-
 pente praecinctus, quem utraque manu tenet'. 643—7 *An* 'in commissura
 zodiaci atque lactei circulorum Gemini sunt locati habentes a levo latere
 Agitorem cum Hedulis duobus, qui . . . pede dextro sinistram Tauri cornu
 tangere videtur . . . sub pedibus vero Agitatoris Taurus iacet uno pede pro-
 tento ad Orionem, qui sub illo est constitutus'. 648—50 *An* 'at sub pede
 sinistro Orionis fluvius, quem Heridanum vocant, flexuoso cursu perlabitur
 usque ad Cetum'.

626 *cf* *Avieni* v. 694 Armiger hanc etiam Iovis advolat || 627 ipsa *scil*
Aquila (v. 626); *est hoc e pictura sumptum* || 637 anguens R. *reapse An-*
guem manu angit Serpentarius; *voluit tamen ita Baudri, ut angit pedibus*
Scorpio diceretur || 650 tela vocatur ob id *an etymologiam voluit* (= ἔτιον)?

inde sequens Aries noctemque diemque coaequat;
tempus adaequat idem tempore Libra suo.
succedunt Pisces. tua stella refulget, Aquari,
tangere quae caudam vult, Capricorne, tuam.
655 in Piscem magnum diffundit Aquarius Urnam,
bestia cui Pistrix proxima semper erit.
ensifer Orion spectat confinia Tauri.
sub cuius pedibus est Lepus, inde Canis.
infima Navis erat, navis quae dicitur Argo.
660 a puppi navis ista propinqua Cani,
a prora vero Centaurus: et ipsa supinam
in dextra portat bestia Bestiolam.
hanc quoque Centaurus portare putatur ad Aram,
quae quasi sacra micat igne sacro rutilans.
665 Centauro Navique simul super astat Ylidris,
qui super est Corvus Urceolusque, simul.
proximus Anticanis Geminis est et praeit Ydram;
vendicat hunc totum lactea zona sibi.
his inerant signis super edita nomina semper
670 stellarum numerus tempora circuitus;
littera signabat super addita nomina signis,
signabat cursus tempus et officium.
horologos etiam possem numerare meatus:
copia sed fecit me cumulata inopem.
675 hoc fuerant camerae laquearia picta labore,
singula signabat forma colorque suus.

Praeterea septem spatio sed non in eodem
stellas conspiceres inferiore loco.

rec-int p. 272

651 *An* 'Aries in commissura zodiaci atque aequinoctialis circuli sub
Triangulo situs est habens sub se Cetum ad australem partem'. 653—
An 'Cetus autem subiaceat Arieti ac Piscibus longissimo tractu porrectus.
post cuius caudam longo quidem intervallo sub Aquario et Capricorno in
austrum porrectus Piscis magnus conspicitur . . . effusionem Urnae Aquari.
qui ad ipsum usque decurrit, accipiens'. 657, 8 *An* 'at sub pectore Tauri
Orion gladio accinctus conspicitur Lepori, qui sub pedibus eius est, super-
positus; habet enim post vestigia sua Canem'. 659 *An* 'post caudam vero
Sirii ad austrum navis, quam Argo dicunt'. 661—4 *An* 'dicunt . . . habere
sub se ad australem plagam Centaurum Bestiam manu quasi ad Aram ferentem.
haec Ara a quibusdam Sacrarium vocatur'. 667 *An* '(ante Canem) sub
Geminis Anticanem cognoscere potes'. 677, 8 *rec-int* p. 272 'cum sole et

665 Ylidris *pro* Hydra *cf* p. 121, 19 *al*

- in curru proprio quasi stabat Solis imago,
 680 isque videbatur irradiare domum.
 lucebant radii, lucebat fervidus axis;
 efflabant ignem naribus eius equi.
 Luna sibi suberat speciemque globumque retentans;
 ipse suum lumen Sol tribuebat ei.
 685 nam quando obliquis sibi vultibus adversantur,
 conspicitur proprio Luna vigere globo.
 mox geminum cornu semesa videtur habere
 paulatimque velut deficit in nichilum.
 cum vero fratri succedit tramite recto
 690 exhilarata micans pleniter orbe suo,
 tunc fit ut eclipsim sol ipse pati videatur,
 in rectum cum fit obvia Luna sibi.
 algens Saturnus, inopacus decrepitusque,
 quem veterana facit frigiditas sterilem,
 695 vix inter denos cursum piger explicat annos:
 tam lento speram circuit ipse pede.
 stella benigna Iovis et patre citatior ipsa
 in bis sex annis signiferum peragrat.
 horridus et siccus Mars belliger immoderatus,
 700 sive furit flammis sive cruore rubet.
 ipse repentinos mortalibus edere morbos
 dicitur aut populis horrida bella parat.
 signiferum fertur annis lustrare duobus,
 estque diu Martem cernere cum nequeas.
 705 fulgebat Veneris formosa binomia stella
 roscida clara micans et gemina specie:
 Esperus est sero, mane quoque Lucifer ipsa;
 sero Venus fulget manequa ridet ovans.
 stella salutaris applaudit amantibus ipsa.
 710 ocior haec anno signiferum peragrat;

luna septem astra numerantur, quae non sunt fixa in caelo . . . sed in aere feruntur'. 689—92 *rec-int* p. 293 '(sol) eclipsin patitur, quotiens luna tricesima ad eandem lineam, qua sol vehitur, pervenit ei que se obiciens eum obscurat. unde deficere nobis videtur, cum ei orbis lunae opponitur'. 693—6 *rec-int* p. 272 'Saturni sidus . . . natura gelidum triginta annis zodiacum peragens'. 697, 8 *rec-int* p. 273 'inde Iovis temperatum . . . duodecim annis signiferum percurrit'. 699—704 *rec-int* 'hinc Martis colore igneum, natura fervidum . . . et duobus annis signiferi ambitum lustrare dicitur'. 705—12 *rec-int* '(Venus) cum solem praecedat, Vesper appellatur, et cum Lucifer est colorem habet gaudentem, cum Vesper fulgentem, CCC quadraginta octo diebus signiferum discurrens a sole numquam absistens longius partibus XLVI'.

nam quadraginta ter centum octoque diebus
expleto cursu lucida stella redit.

Mercuri facunde, tibi facundia linguae
creditur, atque simul mercibus ipse faves.

715 ut decet, est rutili tua prospera forma coloris,
tuque novem metis ocior es Venere.

contiguat Solis vestigia sidus utrumque,

718 ambo tenent Solis e regione viam.

713 *Horatius* c. I 10, 1—3. 715—18 *rec-int* 'proximum illi Mercurii
sidus colore radians . . . novem diebus oclore ambitu modo ante solis exor-
tus, modo post occasus, numquam ab eo remotior viginti duabus partibus'.

INDICES

SIGLA

Ach(illes)
An(onymus)
Att(alus)
Hi(pparchus)
Is(agoga)
Le(ontius)
Pap(yrus)
Prol(egomena)
Sch(olia Marciana et Parisina)
Suppl(ementa)
 sim(ile quid)
 al(ibi)

In indice graeco (II) paraphrases Arateae non semper excerptae, voces Arateae omissae, item omissus eorum scriptorum qui citantur sermo. Operam vero dedi, ut ex hoc indice de litterarum Aratearum dictione aliquatenus constaret: quamquam multa collecta iamiam et suis locis descripta delere placuit. Errata operarum nonnulla scito per singula huius lexici capita a me correctae esse.

In indice rerum et scriptorum (I) positiones siderum fere non notati in his sive commentariis sive sphaeris plerumque secundum Aratum enarratas; facile talia indicis ope editioni carminis Aratei ipsius subnezzi inveniri poterunt.

Eodem vocum Aratearum indice graeco utatur, si cui versio Arati et Arateorum latina curae erit.

I INDEX RERVM ET SCRIPTORVM SELECTVS

A.

ACHAEVS de Hyadibus (fr 46 N.) Sch 369

ACHILLES grammaticus s. III p. Chr.

Prol XVI—XVIII, fortasse Alexandrinus natione Prol XVII sq., 'prudentissimus' dictus Prol XXXV

'*Περὶ τοῦ παντός*' editur in II 1 cf Ach 27. 75, globo usus Prol XVIII, excerptus in Anecdoto Britannico Prol LXVII—LXIX, fontes et testimonia in margine editionis notata, figuris rhetoricis sermonem ornauit passim

Commentarii in Aratum fragmentum cum Vita editur II 2 (vide etiam prooemium Sch p. 334 sqq. cum Ach comparatum)

Sphaera barbarica astrologica a Firmico excerpta Prol XXXIV sq.

ACHILLES educatus a Chirone An II 264—5 Sch 424, clipeus mundi instar Sch 343

ACROPOLIS vide PARTHENO

ADMETVS et Apollo An II 241—2

ADRASTVS Aphrodisiensis peripateticus de musico planetarum motu Ach 43, de sole peculiarem librum composuit Ach 46, grammaticus erat Prol XVII

AEETES et Phrixus An II 222 Sch 378

AEGAEVS mons utrum fuerit in Creta an non Sch 346

AEGINA a Ioue amata Pol LXV

AEGIPAN similis Capricorno An II 237 Sch 397

AEGYPTII AEGYPTVS

primi caelum et terram dimensi Ach 27 Is 318, hoc in tabulis inscripserunt Ach 27, tabulas calendarias simul cum Chaldaeis tradiderunt Graecis Sch 478, soli Aeg. ita discretas habent anni partes, ut et aestati et hiemi suae sint tempestates, hiemi tonitrua et fulmina, item aestati Sch 512. 525, initium anni Sch 366, signiferum ab Ariete quasi a capite incohant Sch 446, Taurum cervici similem dixerunt Pisces pedibus ib, leo soli sacer Sch 366, planetarum nomina Ach 43, in solstitiis ritus Isiacy Ach 54—5, Sirius Isidis sacer Sch 366, versus Sirii ortum coturnicem mactant augurantes Sch 366, Nilus Fluvii sidus Sch 413, Nilus Hydri sidus Sch 424—5, Aegypti posito Deltoton An II 223 Suppl I 1, 576 Sch 381, sphaera Aeg. neque Uras nec Draconem nec Cepheum habet Ach 75

menses Prol LI—LX, Athyr (November) Sch 392. 393, Choiach (December) Sch 399. 400, Epiphi (Iulius) Canis exoritur Sch 366 (cf Sch 408. 425), Mesore (Augustus) Sch 425, Phaophi Sch 425. 431, Phamenoth (Martius, Macedonum Gorpi-

- aeus) An I 94 Sch 430, Pharmuthi (Aprilis) Sch 392. 393, Thoth (September) Sch 425, Tybi (Ianuarius) Sch 397. 399. 420
 varia Aeg. patria commentarii cuiusdam Aratei Prol LVII sqq., claustrorum forma leonibus sacris ornata Sch 366. 374, ranae apud Aeg. Sch 517
- AEOLVS** Melanippam corruptit (Eurip fr 488) An II 219—220
- AEQVATOR** maximus circulus Sch 378 al
- AEQVINOCTIA** in Ariete et Chelis incipientia Ach 54—5. 65—6
- AER** etymologia Ach 50, definitio An II 127 cf Sch 496, personatus (Aristoph Nub 264) Ach 34, Iuppiter vel oculus Iovis An II 176—8 Sch 335, vox percussus aer An II 179, aer ad lunae colores valet Sch 489 sqq. item ad solis Sch 490 sqq., crassitudine cometas efficit Sch 546 imbrem et tenuitate ventum Sch 512, aer crassus grues repellit Sch 532—3, varia de effectu aeris Sch 536—7, aeris pori Sch 536
- AESCHRIO** Hipparchi frater in Arato *φιλομαθής* Att et Hi 4, ad eum Hipparchus librum misit ib
- AESCHYLVS** (Prometheus v. 454—460) Ach 27, (Agam v. 4—6) Ach 28, (Glaucus Pontius fr 31 N.) Ach 77, de Perseo (Phorcides fr 262) An II 226, Bassarides Orpheum Bacchi iussu lacerarunt (Bassar p. 9 N.) An II 232 Suppl I 1, 578, de Pliadibus (fr 312) Sch 390
- AESCVLAPIVS** Serpentarius An II 194 Suppl I 1, 573—4, Hippolyto resuscitatus occisus a Iove ib An II 241, educatus a Chirone An II 265 Sch 424
- AETHER** etymologia Ach 50. 82, definitio An II 127, circulus inter terram et caelum ib, igneus Ach 82 Sch 512—3, post aerem apud Homerum (II XIV 287—8) An I 91, omnia in se attrahit ib, num nutriet animantes An I 93, sterilis ib, idem atque Iuppiter An II 176—7, vide **AER CAELVM**
- AETHRA** Oceani filia, ex Atlante mater Hyadum et Hyantis Sch 389
- AETIVS** An I 93 al
- AGAPETVS** grammaticus Byzantius Prol XVII
- AGENOR**, filius Beli pater Cephei Sch 372
- AGLAOSTHENES** (Agasthenes) de Cynosura in 'Naxicis' (fr 2) An II 185, de Aquilae sidere et de Iove infante An II 243
- AGNI**, praesagia Sch 548—9
- ALCAEVVS** Sirium *ἄστρον* dicit (fr 39) Ach 51
- ALOMAN** *ἐκ Διός* pro *ἀπὸ Διός* (fr 2) Ach 82, *τὰς ἐν τάξει χορευούσας παρθένας ὁμοσολέχους* (fr 146 a) dixit An I 91
- ALCYONE** a Neptuno mater Hyriei An II 230 Sch 389
- ALDINA** Arati scholiorum editio Prol L
- ALEXANDER**
 1. Aetolus poeta Arati apud Antigonum socius 'Epistulis' Arateis memoratus Ach 78, Arati coaevus Is 323. 325, ab Antigono *ἐν τοῖς Πρὸς Ἱερώνυμον* memoratus An II 148 (Theo), 'Phaenomena' scripsit Is 324 ('Aratea' p. 149)
 2. Ephesius poeta 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 149)
 3. *ὁ Λυκαίτης* 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 149—150)
 4. grammaticus incertus Prol XVII
- ALEXANDER** Magnus, successores An II 147 (Theo), Arbelis pugnans Is 317
- ALEXANDRIA**, solis defectus Ach 47, Canobus totus visibilis Prol XXVIII—XXIX, sagο militari similis Sch 381
- AMALTHEA** Iovem infantem nutritivā An II 209 Sch 367. 369, cornu Sch 367. 369

AMBROSIA Hyas Sch 389

AMPHIS comicus de Callisto i e Ursa maiore (fr 47 K.) An II 181 a b Prol LXV sq., de Cane et Opora (fr 48 K.) An II 251 a—2a Suppl I 1, 579

AMPHITRITE a Neptuno appetita An II 245—6 Sch 403, apud Atlantem recondita An II 245—6

ANACREO poeta 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 150) idem ac poeta Teius quamquam obloquente Meinekio ('Analecta Alex' p. 150)

ANAS marina, praesagia Sch 511

ANAXAGORAS de solis natura (fr 24 Sch) Ach 30. 40. 46 Is 319, stellas terrenas natura dicit (ib) Ach 40, negat stellas animantes esse (p. 159) ib, de cometarum origine (fr 167) Sch 545

ANAXIMANDER de coeli natura ignea Ach 35, de lucis solaris figura Ach 46

ANAXIMENES solem *διασκοιδῇ* dicit Ach 46, de iride (Diels DG p. 231) Sch 515

ANCLIDES Arati sodalis, ad eum prooemium ficticium Ach 81 An II 141. 152—3 Sch 472, cf Prol XXXII

ANEDROMEDA sidus, fabula et stellae An II 214—8 Sch 372. 463, Sophoclis tragoedia An II 215. 257 (cf Sch 372), a Minerva in caelo locata *τῶν Περσέως ἀθλῶν ἐπόμνημα* Sch 375, Ceto non adversa Sch 412

ANEDOTVM Britannicum astronomicum editur ex parte fontibus adscriptis Prol LXVII sqq.

ANIMALIA varie tempestates praenuntiant Sch 509 sqq.

ANNVS magnus Ach 44 sq. 81 Sch 475. 478, solaris Ach 47 Sch 475. 478 sqq., partes passim, anni tempestates indiscretae praeter Aegyptum Sch 512. 525

ANONYMVS I editus e codice Vaticano 191 p. 87—98 (Prol XIX sq.), grammaticus stoicus alexandrinus Prol

XIX, tempus ib, figuris rhetoricis ornatus passim, globo versatili usus Prol XX, excerptus ib

ANONYMVS II Arateus editus p. 99—306 'recensione interpolata' adscripta p. 155—297, haec ab Anonymo Sangallensi (p. 595—601) Ekkehardo IV (p. 604—5) Baudrio abbate (p. 605—614) in pallii Heinrichi II titulis (p. 602—3) usurpata, de singulis eius partibus diversis videas Prol XXI—XLIV

ANONYMVS III editus p. 307—312 (Prol XLV sq.)

ANONYMVS Sangallensis 'De astronomia Arati' editus fontibus adscriptis p. 595—601 (Prol XLIII), in Bedae codice Bernensi interpolatus p. 595

ANONYMVS poeta de Iove pellem caprae tenente Sch 367, de Arae periculo Sch 421

ANONYMVS Scaligeri chronographus alexandrinus latinus Prol XXXIX sqq., dictionis proprietas XL sqq., imaginibus olim refertus XLI sq.

ANSER, praesagia Sch 533

ANTAGORAS Rhodius, poeta Thebaidis An II 148 (Theo)

ANTECANIS vide PROCYO

ANTIGONVS Philippi filius, Demetrii Oppugnatoris pater rex Macedoniae An II 147 (Theo)

ANTIGONVS Gonatas Demetrii Oppugnatoris filius Arati hospes philologus Ach 77 An II 147 (Theo) Is 325, Philae coniux ib, medicum et astronomum habuit Aratum apud se Ach 77 Is 316, quando regnaverit Ach 78 Is 326, alios quoque viros litteratos ad se vocavit velut Persaeum Antagoram Alexandrum Aetolum Ach 77—8 An II 148 (Theo), Eudoxi 'Speculum' Arato dedit versibus exprimendum Ach 77—8 An II 143. 149 (Theo), in epistulis Arateis memoratus Ach 78, *ξείνων ἱερὸν θάλας* in prooemio ficticio dictus Ach 81, quid habeat cum praefatione

- Arati An II 144, bibliotheca Antioni ib, scripsit de litteris Pellae florentibus *ἐν τοῖς Ἰπρὸς Ἰερώνυμον* An II 148 (Theo)
- ANTIMACHVS de Titanibus (fr 42 K.) Ach 65
- ANTIOCHVS Syriae rex Seleuci filius Arati per aliquod tempus hospes Ach 78 An II 149 (Theo)
- ANTISTHENES Socraticus de Hercule (fr IV W.) An II 265
- APES τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἐξαγώνους ποιοῦσιν Sch 444, praesagia 534
- APIO in 'Homericis' fons Achillis Ach 29. 30, Homerum astronomum dixit (p. 25 L.) Ach 30
- APOLLINARIUS de defectu solis scripsit Ach 47, de lentisco Sch 540, de praesagiorum ex arboribus et bestiis sumptorum causis Sch 541
- APOLLO planeta Ach 43, *Ἀοξίλας* a poetis vocatus astronomice An I 96, sol An II 231—2
- Ap. et Admetus An II 242, Aesculapii pater An II 194 Sch 424, hunc in caelo locandum curavit a Iove An II 194 Suppl I 1, 574, et Mercurius de bovis certantes An II 230—1 Sch 393, et Corvus An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 425, Cretensibus Delphis monstrat viam delphino similis (hinc Delphini sidus) Sch 403, lyram a Mercurio acceptam Orpheo tradidit filio An II 231 Suppl I 1, 577 Sch 394, Sagittam in caelo locavit An II 242, cur ei lupus sit sacer Sch 476, Thespieae Thespiarum eponymae tria dona dedit Sch 378
- APOLLONIDES ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ περὶ κατεψυνσμένης ἱστορίας Epistularum Aratearum et Euripidearum scriptorem dixit Sabirium Pollonem (?) Ach 79
- APOLLONIVS 1. Dyscolus grammaticus Prol XVII
2. Rhodius prooemium ab Iove (Arg I 1) Ach 84, *πλαταμών* (I 364—6) Sch 527, de Orpheo (I 496—8) Ach 31, de Dactylis Idaeis (I 1129 sqq.) Sch 347, Rhodi docuit et Arati studiosus erat Prol XI
- APRILIS apud Aegyptios Pharmuthi Sch 392
- AQVA repercutit varie Sch 482
- AQVA Aquarii effusio An II 236 Suppl I 1, 579 al
- AQVARIA vide HYDRES
- AQVARIUS sidus, iuvenis An II 166. 8 (Sphaera), etymologia ib, *κατὰ πάθος* dictus Sch 447, fabulae et stellae An II 235—7 Suppl I 1, 579 Sch 396
- AQVILA, sideris fabulae et stellae An II 243—4 Prol LXV, avis adversus solem volare valet An II 243, Iovem portans in pictura An II 274, vide AEGINA
- ARA positio sideris polaris Att et Hi 14—5, simile sidus turibulo Sch 418, eius fabula ib, et Centaurus in caelo Sch 419, in iurando et sacrificando ib, cum quibus signis oriatur vel occidat Sch 419—20, ara in auguriis et conviviis usitata Sch 419, vide SACRARIVM
- ARANEAE, praesagia Sch 535
- ARATVS
1. vita Achillis Ach 76—9 Theonis An II 146—151 Is 323—6, pater secundum quosdam Mnaseas Is 326, parentes et tres fratres Ach 76 An II 146 Is 323—5, patria Soli Is 321. 323 al, secundum Asclepiadem grammaticum non Soli sed Tarsus Ciliciae Ach 76, gens bellis celebris Is 323, magister Aristotherus mathematicus Is 326, magister Athenis Persaeus stoicus Is 325 Zeno An II 148, audivit Dionysium Metathemenum Ach 78 Is 325, tempus Ach 77—8 Is 321. 323, coaevi Alexander Aetolus Philotas Dionysius Metath Is 323 Callimachus An II 150—1, in Macedonia cum Persaeo apud Antigonum Ach 70 An II 147—8 (Theo) Is 325, auctore

Antigono Eudoxi vertit Speculum Ach 77 An II 148—9 (Theo), non mathematicus Ach 78 An II 143. 149, sed medicus Ach 78 Is 323, mathematicus vel astronomus An II 143. 151 (Theo), apud Antiochum in Syria vixit Ach 78 An II 149 (Theo), Nicandro anterior Ach 78 Is 326 Eudoxo Sch 354

2. scripta: Odysseam et Iliadem emendatiores edidit Ach 78 An II 148 (Theo), scripta alia poetica Ach 78—9 Is 323 (cf 'Aratea' p. 209—248), 'Phaenomena' omnium eius et eiusmodi scriptorum optimum Ach 79 An II 151 (Theo) Is 324, *πολυγράμματος ἀνὴρ* An II 149 (Theo), Epistulae ficticiae Ach 76. 78—9, ad Zenonem epistula An II 148, in Theopropum Epicedium An II 229 al ('Aratea' p. 233)

3. e Phaenomenis mere astronomica quaedam: poli cogitando percipiendi An II 129, de axe Ach 61, media mundi terra (v. 22—3) An I 90, de Ursis Ach 72, de Ursa maiore Att et Hi 7 An II 185, de Draconis positione Att et Hi 5. 6 Ach 71, de Ingeniculo 6, de Corona a Baccho ad caelum traducta An II 143, de Arcturi occasu Att et Hi 19, de Virgine 20—21 An II 201, de Serpentarii stellis quas manu tenet et Serpentis Att et Hi 6—7, de Chelarium stellis 7 (ubi lectionum varietas inter Hipparchum et Attalum notabilis), de Auriga 8, de Equo An II 218—221, de Ariete et ortu Arietis Att et Hi 8—9. 22—24, de Perseo 9, de Pliadibus An II 228 sq., de Pliadum numero senario Att et Hi 10, de Cephei occasu 10—13. 21, de Sagittarii ortu 10—12, de Aquarii ortu 21—22, de Orione et Scorpio 12, de Eridano An II 259, de Ara Att et Hi 14—15, de Praesepe natura Ach 69, de circulis Att et Hi 15—17, de tropico aestivo 16—17,

de aequatore 17, de horarum noctis computatione 18, de occasibus et coortibus An II 110, de lunae signis An II 292 (rec int), de solis motu et itinere Ach 39. 53, de planetis (praeter solem et lunam) cur nolit exponere in 'Phaenomenis', exponat tamen in Canone (fr IV) Ach 42. 45—6 Is 328—9 Sch 430, musica ratione eos ferri Ach 42—3. 44, de sole et luna *πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως* (v. 733 sqq.) egit Ach 46, de senis noctis et diei signis Ach 54, innumeri sunt circuli sed novem tantummodo Aratus commemorat An II 130 cf Sch 431, circulorum ordo Arateus An II 108, accurate de circulis egit nonnullis tamen quae in globo visuntur omisiss An II 110, sidera circulis secta notavit An II 112—114 Sch 430 sqq., de meridiano Ach 71 al, de circulo boreali Ach 80, Ursas pro circulo boreali dixit Ach 72 al, a Cancro signiferum incohavit ut borealiore Sch 446 al, de circulo lacteo Ach 55—6, de quinque cingulis Ach 62 sqq., de areis solis Ach 69, de cometis (v. 926) Ach 69, 'Phaenomena' ad Macedonias et Hellesponti clima adaptavit Ach 70 Sch 436—7 vel ad Graeciae An II 130

e Phaenomenis varia: cur titulus 'Phaenomena' Is 328—9, ad Iovem siderum positionem ad Astraeum originem refert Ach 29 (cf Ach 80—83), cur non a Musis incohaverit carmen sed a Iove An II 176—7 Sch 334, cuius Iovis meminerit naturalis an fabulosi An 176—7, cur ab Ursis coeperit Is 321, philosophatur de caelo Is 324, *ἀστέρων παρὰ τὸ ἐστίρηξεν* (v. 10) derivat secundum opinionem vulgarem stellas fixas affixas reapse sibi fingens Ach 41—42. 84, Berenicae sidus ignorat Ach 41, speculi imagine in describenda luna utitur Ach 50, alatum facit Virginem Sch 361, horizontem dicit oceanum

Ach 52 bis (cf Ach 71), praepositiones permutat (*ἐκ* et *ἀπό*) Ach 82 Sch 334 (Pyrrhus geometra), item genera vocum (*κύκλα*) An I 93, *παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος* genitivus *ἱππότα φηρός* Sch 464, de caeli et terrae distantia (v. 541—3) Is 318

prooemia varia: Ach 80—3 An II 144 Sch 472 Prol XXX. XXXII, pr. ad Anclidem servatum est latine An II 152—3, pr. ad Antigonum in regis bibliotheca inventum, aliud quoddam Sami(?) An II 144, prooemium genuinum melius scholiis latine versis enarratum An II 175—9, Ar. *ἀπροοιμίαι* Sch 80—1

dispositio carminis: Ach 80 An II 140 Is 326 Sch 471—3, tripartita Is 323 Le 562—3, quadripartita Sch 432, de dispositione carminis tractatus Is 326—8

iudicia: *ἄπλοῦς καὶ σύντομος* *ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως παρηκολογηρόσιν* Ideoque facilis explicatu verborum Arati sententia, difficilia vero astronomica ob materiam Att et Hi 4 (vide indicem II 1 s v *ἄπλοῖς*), *ἀκριβὴς ἐν πᾶσιν* Sch 404—5, imitator Hesiodi Ach 78 Is 324. 326 Sch 357—8. 376. 420 cogitat in 'Phaenomenis' de navigantium usu et diversus est idcirco a consilio Hesiodico (Sch 449, 'Diosemas' fere rusticis scripsit Sch 537—8), Homeri imitator Is 324. 326 Sch 340. 357. 404, Ulixi similis An I 69, in fabulando ludit Sch 391. 462, fabulandi et theologiae consilium Sch 346. 357. 361. 365. 461, comparando docet Sch 362, *εὐλογώτατα διδάσκει* Sch 352, *ποιητικεύεται* Sch 361. 472, mirus in inveiendis describendi rationibus Sch 383, a notis ad ignota procedit Sch 352. 353 bis. 363. 368. 372. 376. 396. 402. 412. 416. 417. 428 (a qua ratione Aratus defecisse dicitur Sch 401. 440), *βιωφελής* Sch 397. 420. 430. 432. 461. 508, artificiose et geometrice

divisit signiferum Sch 445 al, ne dissentiat ab Eudoxo et Hipparcho cavendum Sch 354, ne incusetur ignorantiae Sch 438, figurationem stellarum quae et unde sit docet Sch 415, *μυθικῶς* et *φυσικῶς* Noctem dicit hominum miserias deflere Sch 420, non ignorat veras Cassiopeiae et Cephei oriendi et occidendi rationes Sch 374, probe ab Equo ad Arietem venit celerrimos Sch 378, circulos perita e certis sideribus designat Sch 380 al, non bene omnia scripsit secundum Hipparchum et Ptolemaeum Le 562, immerito ab Hipparcho castigatur Sch 382

4. homonymi: 1. Cnidius 'De Aegypto' scripsit, 2. Sicyonius *τὴν πολὺβιβλον ἱστορίαν* Ach 79

5. fontes: Eudoxum secutus Att et Hi 3—24 passim Le 562, Metonem Ach 47, Hesiodum de Virgine (Opp 256 Theog 901—2) An II 201 Is 324 aliis, vide iudicia, globum reddit Ach 69—71. 80, tabulas calendarias novit Sch 478

6. exscriptores: vide Aratum meum, versibus iambicis 'Phaenomena' Arati reddita Prol XXXIV

7. enarratores editores: ab Attalo explicatus est Att et Hi 3—24 passim, antea complures habuit eosque fere consentientes Att et Hi 4 (cf Att fr 2 adn), omnium interpretum de coortibus et coocasiibus sententiae reprobandae Att et Hi 4, a multis (grammaticis astronomis pictoribus geometris) male habitus Ach 80, editio a Theone astronomo confecta signis instructa An II 140—2 (cf Prol Arati mei p. XII), interpres quidam physicus Sch 464, prooemium varie explicatum *φυσικῶς* et *μυθικῶς* Ach 80—3 al, picturis expressus p. 172—4 (vide GLOBVS et PICTVRAE), dinoscuntur in Sch(oliis) graecis varii interpretes Prol IL—LXIV, paraphrasis Prol LXIIsq., editionum Ara-

ti antiquarum isagogae (οἱ ἀκριβεῖς τὴν διάθεσιν τοῦ λόγου προορά-
φουσιν, οἱ εὐθεῖς τὰ φαινόμενα)
Is 329—330, Arato et librariorum
et pictorum errata officiant ib, Ara-
teae sphaerae ab Arato dissentiunt
cum Ptolemaeo concordantes Le 562,
Leontii 'De sphaerae Arateae con-
structione' libellus Le 561—7

8. interpres Arati ipsius isa-
gogarum scholiorum latinus:
editus in 'IV Anonymo II' p. 99—306
(cf Prol XXXVI sqq.), dictio latina
Prol XXXVII, origo et historia XLI
—XLIII, tempus et similitudines
XXXVIII—XLIII, textus Arati raro
ex Isidoro aliis interpolatus a trans-
latore Prol XXXVI, varie postea a
librariis traiectus et dissectus ib,
exemplar graecum Prol XXXVI sqq.
nondum interpolationes Byzantinas
perpassum XXXVII, isagogae et
scholia male a Reifferscheidio in
'Suetonii reliquiis' aestimantur Prol
XLIII adn, scholia ('Catasterismi') ex
Isidoro interpolata Prol XXXVII sq.,
auctiora graecis Prol XXXVIII, exem-
plar graecum eclogia Marcianis (Suppl
I 1) melius quam ceteris codicibus re-
praesentatum Prol XXXVII, olim ima-
ginibus refertum Prol XLI—XLIII

9. versus sive citati sive pa-
raphrasi expressi sive satis in-
dicati: 1) Att vel Hi I 5 (v. 58—62)
6 (v. 69—70) 7 (v. 79—80. 82. 90)
8 (v. 147—8. 177—8) 9 (v. 231—2.
254—5) 10 (v. 258. 261. 303—310) 11
(v. 307—9) 12 (v. 310) 13 (v. 367—385)
14 (v. 402—7) 15 (v. 435—7. 467—8) 16
(v. 497—9) 17 (v. 522—4) 18 (v. 559
—68) 19 (v. 581) 20 (v. 597—610) 21
(v. 650—2. 693—4) 22—4 (v. 707—
14) Ach 29 (v. 11—3. 98—9) 34
(v. 22—3) 39 (v. 319) 41 (v. 11—2) 42
(v. 454—5. 460—2) 45 (v. 453. 460)

47 (v. 752—5. 864—5) 50 (v. 738) 52 (v.
61—2. 537—9 bis) 53 (v. 319—20. 455)
54 (v. 555) 55 (v. 476) 56 (v. 497—9)
61 (v. 21—3. 24—7) 69 (v. 816. 892.
926) 71 (v. 61—2) 72 (v. 29—30. 182.
649—652) 73 (v. 577—8. 594—5. 625
—6. 632—3. 693—5) 74 (v. 616—8)
80 (v. 19. 319—20) 81 (v. 1. 752—55)
82 (v. 1. 224) 83 (v. 2—3. 31—2. 224)
85 (v. 98—9) An I 90 (v. 22—3)
93 (v. 460—1) 94 (v. 529—30) An
II 129 (v. 24) 142—3 (v. 10. 71—2. 100)
176—7 (v. 223—4) 178—9 (v. 1—6)
185 (v. 31—37) 201 (v. 105—110)
218—9 (v. 205 sqq.) 228—9 (v. 258—
61. 264—7) 259 (v. 360) 292 (v. 794
—5) Is 321 (v. 27) 324 (v. 1. 100 sqq.)
327 (v. 461. 569) 328 (v. 460) Sch
342 (v. 21—2) 343 (v. 650) 350 (v. 15)
412 (v. 390. 720) 435 (v. 241) 437 (v. 61)
454 (v. 94) 457 (v. 604—5) 459 (v. 67.
272. 498 sq.) 464 (v. 611) 475
(v. 11—2) 480 (v. 265) 486 (v. 794—5)
494 (v. 820) 498 (v. 864) Le 562—4
(v. 28. 61—2. 74—5. 77—80. 82—3.
85—89. 481. 488. 497—9. 521. 574.
577—8. 625. 665—8. 710)

ARBELA, victoria Alexandri Is 317

ARBORES variae, praesagia Sch 537—
540

ARODIVS grammaticus Prol XVII

ARCAS Callistus filius (Hesiod fr 15)
An II 181 Suppl I 1, 574

ARCHELAUS de lepore parturienti (fr
nov) An II 254a, de Corvo (fr nov)
An II 268a—9a Suppl I 1, 550

ARCHILOCHVS Saforum Thraciae gen-
tis meminit (fr 6 B.) Ach 76—7,
de cornice (fr nov, Aratea' p. 352—
5) Sch 531

ARCHIMEDEI de sphaeris Ach 32

ARCTVRVS num quattuor signis coocci-
dat Att et Hi 19, cum quibus sig-
nis oriatur Sch 419, ortus compu-
tatur Sch 454, Arcas Callistus filius

1) Versuum ordinem Arateum nolui praeceptare, quoniam is ex editionis
meae carminis Aratei adnotationibus facile recuperatur.

- An II 181 a b 197 Suppl I 1, 574
 Sch 356 Prol LXIV, stellae An II 189—190, una stella An II 199, in libro Hiob IX 9 An II (rec int) 286, pedum gestans in picturis Sch 355, Orio vocatur (per errorem) Sch 356, pater Virginis (Icarius) Sch 454
- ARGO sidus, fabula et stellae An II 255—7 Sch 411, et Canobus An II 259 Sch 411—2, ἡμίτομος Sch 410 al
- ARGOS Persei et Andromedae sedes An II 217
- ARIADNE a Baccho Corona sidere honorata An II 192 Suppl I 1, 573, Crinis in cauda Leonis An II 193, Oenopionis e Baccho mater Sch 461
- ARIDAEVS Philippus Macedoniae rex post Alexandrum An II 147 (Theo)
- ARIES etymologia (Κριός) An II 162 Prol XXXV, stellae figura fabula Att et Hi 9 An II 221—2 Sch 378, primus in signifero apud Aegyptios et Graecos Ach 48. 53 An II 162 (Sphaera) Prol XXVI, in A. veris initium Sch 449, obscurus Sch 369, non explet suam signiferi partem Sch 447, capiti similis in quo τὸ ἡγεμονικόν Sch 446
- ARISTES, praesagia Sch 548
- ARIO delphino servatus Sch 403
- ARISTARCHVS grammaticus de Ursarum positione (Ar. v. 27) Sch 345—6 (cf 'Aratea' p. 201), de ἐπιγοννίς Homericis (v. 254) Sch 387
- ARISTIDES rhetor utitur Arati proemio cum scholiis Prol L
- ARISTOMACHVS de Orionis origine An II 248 a—9 a
- ARISTOPHANES
1. comicus (fr inc 672 K.) Ach 27, de horologio Metonis in 'Daetalsibus' (fr nov) Ach 62, terram sublimem dixit (Nub 284) Ach 34, de illice ardenti (Ran 859) Sch 539
 2. Byzantius 'Phaenomena' scripsit Ach 79, vide HOMERVS
- ARISTOTELES de solis natura (De caelo 270 b 20 al) Ach 30, de principiis
- Ach 31, mundi partes cum ovo comparavit ('De mundo' p. 392 a—393 a)
- Ach 33, naturam caeli e frigido et calido mixtam dixit (Meteor I p. 340 b?) Ach 35, caelum egere nutrimento negavit (De caelo 279 b sqq.) Ach 35, caelum αἰθέρος τὸ ἔσχατον (ib 284 a sqq.) Ach 36, de planetarum sphaera (ib 278 b) Ach 36, stellas animantes esse (ib 292 b) Ach 40, de ventis (II p. 973 Aristot pseudopigr p. 622) Ach 68, de comets (Meteor I 6—7) Sch 546, de iride (Meteor III 4, 373) Sch 516, de parheliis (Meteor III 6, 377) Sch 502
- de lepore parturienti (H A VI 33, 579 b 32) An II 254, de corvo (Περὶ θηρίων fr 329) An II 268 Suppl I 1, 580, de avium insularum praesagiis (fr 240 R.) Sch 547, de ranunculis (H A IX 536 a 11) Sch 518—9, de Solorum urbis origine (fr 582) Is 325 b, liber pseudaristotelicus 'De mundo' (p. 401 b 26) p. 339 adn (vide supra)
- ARISTOTHERVS Arati magister in mathematicis Is 326
- ARIUS(?) grammaticus Prol XVII
- ARTEMIDORUS 1. ἐν ταῖς ἐλεγκταῖς ταῖς περὶ Ἑρωτος αὐτῷ πεποιμένας de Neptuni et Amphitritae amore et de Delphino An II 245—6
2. 'Phaenomenorum', scriptor Is 324 'Aratea' p. 152
- ASCLEPIADES Myrleanus, in libro Περὶ γραμματικῶν Tarsensem Aratam dixit Ach 76
- ASINI sidus cum Praesepe Ach 69 An II 205. 297 Suppl I 1, 576 Sch 505 sqq.
- ASTRAEVS vetustus mathematicus cataractarum inventor Sch 357, siderum sive pater sive ordinator ab Arato iudicatus Ach 29, ἀστὴρ ab Ἀστράϊος derivatum Ach 84, Titan Ach 85, Virginis pater ex Hemera Sch 357
- ASTROLOGI ASTROLOGIA astrologi stellas Sirios vocant propter flammæ

mobilitatem An II 252a—3a, Chelas Libram fingunt Sch 355, 'astrologus in Cancro sit' cautus' Pallium Heinrichi 602, 'Liber astrologorum' vel 'Astrologia' Prol XXII, 'Astrologia Arati' alter libellus An III 309 sqq., origine graecus flosculo Vergiliano comptus medio aevo celebrer Prol XLVsq., astrologia postea sideribus addita a peritis An II 142

ASTRONOMI ASTRONOMIA

astronomi veteres figuras caelestes invenerunt Sch 413, de planetarum cingulis Ach 45

astronomia geometriae Metonis et Pythagorae philosophiae fundamentum An I 69, non de astrologia sed de astronomia scribit Anonymus I 69, a quibus inventa Is 318, 'De astronomia Arati' libellus Sangallensis p. 595 sqq. Prol XXII, 'De astronomia more christiano' libelli item Sangallensis inediti initium et finis eduntur p. 601 adn (cf Prol XXII)

ASTROTHERIA quinque de causis facta Sch 345, Arati Sch 403. 426, Scorpii ἀστροθήσεις Sch 462

ASTYAGES grammaticus Prol XVII

ATARGATIS Virgo An II 201

ATHENAE a polo intervallum Att et Hi 6, Athenis Aratus Persaeum audivit Is 325, clima Sch 437—8

Athenae plures urbes 1. Atticae, unde Ἀθηναῖοι, 2. Euboeae αἱ Διάδες, unde Ἀθηνήται Ach 77

ATHENODORUS Arati pater et frater Ach 76 An II 146 Is 323—5, Arati frater oblocutus Zoilo Homeromastigi Is 325

ATHYR mensis Aegyptius November Sch 392

ATLANTIDES septem chordis lyrae numerum fecerunt An II 231 Suppl I 1, 577 Sch 394

ATLAS Gigas Sch 388, Pliadum e Plione pater An II 230 Sch 386 sqq., frater Promethei et Epimethei filius Caeli et Clymenae Oceani filiae Sch 386,

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ex Aethra pater Hyadum et Hyantis Sch 386. 389, ex A. filiarum numero lyrae chordae factae Sch 394 (vide supra), horizon allegorice Sch 386, A. Homericus axis Is 331, abscondidit Amphitriten in insulis suis An II 245, Atlantis miserias Pliades cum defierent in caelo locatae secundum Aeschylum (fr 312) Sch 390

ATREUS astronomiae inventor Ach 28

—9, planetarum diversum iter primus observavit Ach 48, rex arte astronomica factus (Eurip fr 861) An I 89

ATTALVS Prol XI—XV, nomen in αὐτός

corruptum Att et Hi 4 (fr 2, 4), mathematicus Hipparchi coaevus 4, adversarii 19, discipulus quidam 19, ab Hipparcho excerptus 12 (adn 10. 13), dioptra utebatur 17, Aratum edidit et explicavit Att et Hi 3—24, idque πάντων ἐπιμελέστατα 4, cum Arato consentiebat plerumque, raro differebat passim, prooemium editionis ad sodalem vel discipulum missae 3, ratio Aratum emendandi ἡ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα συμφωνία 3. 4, errat de Draconis positione globo quo utebatur seductus 5 (τὸ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος ὑποτίθεται [Aratus] καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμμένην, καθάπερ φησὶν ὁ Ἀταλος, τελέως ἐστὶν ἀπίθανον) 6 (fr 4, 8—10), Aratum conjectura de Ingeniculo corruptit 6, errat de Serpentarii et Serpentis stellarum luce 7, de Chelarum stellis 7, de Auriga 8, de Ariete 8. 9, de Perseo et Pliadibus 9, de Pliadum numero senario 10, de Cephei occasu 10—3. 21, de Sagittarii ortu 10—3, de Orione et Scorpio 12, de stellis nomine carentibus 13—4, de Arae a polo australi intervallo 15, de Centauro 15, de circulis 16, de tropico aestivo 16—7, de aequatore 17, de horarum noctis computatione 18, de Arcturi occasu

19, de Virginis ortu 20—1, de Aquarii ortu 21—2, de Arietis ortu 22—4
ATTICE ἐπιτρέπειν idem atque αἰρεῖσθαι Sch 504
AVES, praesagia Sch 516—7. 533—5, varia genera Sch 533. 547—8
AVGVRIA tangit Aratus (v. 6) An II 178, Aegyptiorum Sch 366
AVGVSTVS mensis Mesore Aegyptiorum Sch 425
AVRIGA sidus, fabulae et stellae An II 207—210 Sch 367—8
AVIENVS scholiis usus in Aratum iam iam compilatis passim in margine ad Sch(olia) Diosemiarum cf Prol II sq. LXVI LXIX adn, innotuit Baudrio abbati p. 611 adn
AVIS MAGNA, fabulae et stellae An II 233—4 Suppl I 1, 578—9 Sch 394—5
AVXONIVS grammaticus Prol XVII
AXIS mundi, definitio etymologia descriptio Ach 51. 61—2 An II 127.145 Is 316. 320. 331 Sch 341—2, axis termini poli Ach 62 An II 124. 129 Is 322 in globo ligneo visibiles Ach 62, circulus persecat recta Sch 442, *μυθικώτερον* obeliscus est (Aratus v. 21—3) Ach 61, Homero Atlas Is 331, scriptores de axe Ach 61

B

BACCHVS ab Hyadibus nutritus Sch 389, Ὕψ Sch 370, et Ceres consociati Sch 541, a Lycurgo petitus Sch 389, Asinos in caelo locavit An II 297 Suppl I 1, 576 Sch 364, item Ariadnae Coronam An II 192, Orpheo inimicus An II 231 Suppl I 1, 578 vide **HYADES**
BALNEA paulatim incalescunt Sch 365
BAMBYCE locus Syrius lacu insignis An II 261 Suppl I 1, 579, nomen varie corruptum in Arateis ib
BASILISCVS in Leonis corde stella e Chaldaeorum sententia princeps omnium Sch 364, secundum Geminum, οἱ δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦ-

τον γεννώμενοι βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον Prol XXVI

BASSARIDES in Orphei fabula (Aeschyl fr 9) An II 232 Suppl I 1, 578

BAVDRI abbas de cubiculo Adelaë editus e Reginensi codice adscriptis fontibus secundum L. Delislii proecdosin 607—14 cf Prol XLII. XLVI, meminit Avieni p. 611 adn Horatii p. 614 adn

BEDA 'De signis editus p. 582—594, codices p. 572, imagines p. 582 sqq. cf Prol XLI—XLII, fontes (interpretis latinus Hyginus Isidorus Anonymus) compilatores (Hrabanus Maurus recensio scholiorum Germ Stroziana) 582sqq. Prol XLII, interpolatus p. 586 adn, plenior raro interprete latino p. 592 cf Prol XLII sq., Bedae codex Bernensis interpolatus ex An Sangallensi p. 598 med, liber 'De Computo' a Brideferro enarratus Prol XLV

liber 'De natura rerum' XVIII a Hrabanus exscriptus p. 594 adn Prol XLII

BELLEROPHO cecidit de Pegaso An II 219 Prol LXVI, Auriga sidus Sch 368

BELVS astronomiae inventor Ach 27, filius Libyae pater Agenoris Sch 372

BERENICE, crinis sidus (Callim fr 35d) Arato ignotum a Conone mathematico observatum Ach 41 Sch 363, idem alii 'Fusum' (Ἡλακάνην) Sch 363 Suppl I 1, 575

BESTIA sidus in Centauri manu, positio fabulae stellae An II 265—7 Sch 423—4, symbolum venationis Sch 423, σῶμά τι ἀδιάρθρωτον Sch 424

BEROSSVS in 'Procreatione' de siderum origine An II 143

BOCHERSVS (vel **BOCHERNVS** potius iudice Zimmero) gallice Eridanus (Rhodanus) Sch 413

BOECMICE corruptum e **BAMBYCE**

BOEOTIA Pliadis et Orionis commoratio Sch 386

BOETHVS Sidonius ἐν τῷ α' Περὶ Ἀράτων non Hesiodi sed Homerī imitatore dicit Aratum Is 324 ('Aratea' p. 152 sq.)

BOOTES sidus dictus quod Plaustrī boves agitat Sch 355, vide **ARCTVRSVS**.

BOVES, praesagia Sch 519—20. 543—4. 549—50

BRIDEFERTVS Ramesiensis Virginis aidus dicit Mariae esse p. 603, 'Astrologiam Arati' (= An III) totam in Bedae 'De Computo' librum recepit Prol XLV sq.

C

CADMVS draconem interfecit Sch 349, filiae Hyades Sch 370

CAELESTIA (μετέωρα) a sublimibus (μετάρσια) diversa Ach 68, exponuntur Ach p. 39—68

CAELVLVM (Ὀὐρανίολος) quod alibi Corona australis Sch 418

CAELVM Iovis domus Sch 377, Iuppiter ipse (quem vide) Sch 480. 515, natura et nutrimentum Ach 34—5, duplex An I 90, forma sphaerica Ach 40 Sch 341, unde rotundum c. esse patescat Ach 37, ὁ ἀνωτάτω οὐρανός Sch 445, quinta sphaera An I 92, definitiones variae Ach 36—7 An II 127 Is 332 Sch 341, cum rota comparabile Ach 48 An I 97, vertitur circa axem aut de suo aut aliunde (Plato Politic 289C) Ach 51 Sch 341, ab oriente ad occidentem movetur An I 97 Is 319. 333, distantia a terra Is 317—20. 332—3, vide **IUPPITER MVNDVS**

'De caeli positione' libellus An II 150 adn Prol XXI—XXII, 'De caelo' Anecdota Britannica ex parte editur Prol LXVII

CAELVS e Clymena pater Atlantis Promethei Epimethei Sch 386

CAICVS fluvius vento Caicio nomen dedit Ach 68

CALLIMACHVS Arati coaevus An II

150—1 (Theo) Is 325, sed senex eum vidit Is 326, πολυέτωρος Ach 76, de Arato (Epigr XXVII et Πρὸς Πραξιφάνην fr 100g) Ach 76—8 An I 89 An II 149—50 (Theo) Is 326, de Berenicae Crine (fr 34. 35d) Ach 41 Sch 363 Suppl I 1, 575 b, 'De ventis' (fr 39) Ach 68, de navibus perisitantibus (fr 111. 261) Sch 399 ('Aratea' p. 261)

CALLIOPE Musa, Orphei mater An II 231 Suppl I 1, 577

CALLIPPVS de anni magni tempore Ach 47

CALLISTO vide **VRSA MAIOR**, Callistus canis **VRSA** minor Sch 343—4, C. μνησῶς inter astra locata Sch 345

CALLITHYIA Trochili mater Argis prima sacerdos Sch 368

CALLONDAS vel **CALONDAS** vel **CALLIONDAS** frater Arati Ach 76 An II 146 Is 325

CANCER sidus etymologia An II 164 (Sphaera), fabula et stellae An II 204—5 Sch 364, in Cancro Asini et Praesepe An II 297, non explet duodecimam signiferi partem Sch 447, a Cancro initium Aratus cepit Sch 446. 452, oculi Cancrī Sch 505

CANIS vide **SIRIVS**, canum praesagia Sch 552

CANOBVS stella sub Flumine Περὶγυεος dictus An II 259 Sch 411—2, visibilis a Rhodo in Aegyptum navigantibus et magis etiam per Nilum in Aethiopiam Sch 412, Alexandriae totus visibilis Prol XXVIII

CANON N. T. Muratorii vetustissimus, latinus Prol XLI

CAPRA Iovis nutrix Arcadica ab ipso Iove ad caelum traducta An II 156 (Sphaera) An II 209 Sch 367—8, ab eius pelle αλύλοχος Iuppiter dictus Sch 367, in Aurigae sidere cum Haedis locata An II 209 Sch 367, Amalthea Sch 367—8, cornu Amaltheae Sch 367—8, Solis nata adeo terribilis Gorgonis capite ut dii per-

- horrescerent ib, et sidus et stella in sidere An II 210, Oleni filia Sch 368 Prol LXV
- praesagia caprarum Sch 541—2
- CAPRICORNVS sidus, etymologia An II 166 (Sphaera), fabula et stellae An II 237—8, connutricius Iovis ib
- CARBONES, praesagia Sch 525 sq. 537
- CASSIEPIA fabula et stellae An II 215—6. 257—8 Sch 372. 374, figura Sch 374—5
- CASSIODORIVS senator (70 p. 1146 Migne) Prol XXXIX
- CATALEPTON Arati libellus poeticus Ach 79 ('Aratea' p. 227 sqq.)
- CATASTERISMI ridiculi per se Ach 75, apud diversas gentes diversi ib, *πρὸς τὸ εὐκατάληπτα εἶναι καὶ εὖγνωστα τὰ ἄστρα* excogitati ab iis qui vitae rusticae et nauticae studerent ib, libellus editus in 'IV ANONYMVS II' suppletus e codicis Marciani 444 eclogis p. 572—581, latini Prol XXXVII, titulus libelli solummodo in Sch 361 traditus, archetypus codicum graecorum simillimus exemplo in scholiis adhibito Prol LI, is ex Anecdoto Britannico supplendus Prol LXVIII
- CEDALIO Orionis dux Vulcani famulus An II 247 Sch 405
- CELAENO Lyci e Neptuno mater An II 230
- CELTAE vide GALLI
- CENSORINI FRAGMENTVM ex Arateis auctum (p. 76—82 Jahn) Prol XXI—XXII
- CENTAVRVS, positio Att et Hi 15, fabula et stellae An II 264—7, Chiro An II 220. 264—5 Suppl I 1, 580 Sch 419, Bestiam et utrem vini gestans pingitur Beda 593, Bestiam sacrificare in Ara videtur An II 265 Sch 419, Sagittarius non centaurus quia non quadrupes An II 239
- CEPHALVS vide PROCRIS
- CEPHEVS, occasus Att et Hi 10—13 An I 94, fere situs in boreali circulo Ach 72 An II 213—4, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, quartus ab Eratosthene ponebatur An II 213 (p. 134)
- fabula Euripidea An II 214 Sch 372, stellae ib, fabula Sophoclea (fr 157 N.) An II 257 Sch 372, Cephei genealogia Sch 372
- CERES Eleusinia fruges donat Ach 64 (Eratosthenes fr XIX Mercurii) Sch 393, Ceres frugifera Apollinis sagittam ex Hyperboreis in Graeciam retulisse videtur An II 242, et Bacchus sociati Sch 541, Virgo An II 201
- CETVS sidus vide ANDROMEDA
- CASSIEPIA CEPHEVS PERSEVS, fabula et stellae An II 257—8 Sch 412. 463, sub Arietem et Pisces locatus ib
- CHALDAEI sibi scientiae astronomicae originem vindicabant Ach 27 Is 318, anni partes primi constituerunt Ach 45, solem meare putabant non citius quam virum euntem ib, sphaera sideribus figurata Ach 75, Basiliscum putabant stellarum principem Sch 364, *χελιδόνιαν Ἰχθύν* borealiorem dixerunt Sch 383, et Aegyptii Graecis calendaria olim suppeditarunt Sch 478
- CHARES grammaticus Sch 367
- CHELAE stellae Att et Hi 7, signi spatium explent Sch 355, multas stellas habent Sch 441
- CHIRO centaurus Melanippae pater An II 219—20, sideris fabula An II 264—6 Sch 423—4, iustissimus et *λογιστατος* Sch 424, Aesculapium Achillem Iasonem educavit Sch 424
- CHIVS Oenopionis et Orionis fabulae sedes Sch 405. 461—2, olim Ophiussa Sch 461, scatebat variis bestiis Sch 462
- CHOIACH mensis Aegyptiorum Decem-ber Sch 399. 400. 402
- CHOREVTAE vide LVDBENTES
- CHRISTIANA in astronomia p. 603—5
- CHRONICA litteraria imaginibus illustrata Prol XLIV

- CHRYSIPIVS de compositione mundi Ach 32, stellas animantes esse dixit (*Περὶ προνοίας, Περὶ θεῶν*) Ach 40
- CICERO De signis excerptus Prol XXII
- CINGVLV a circulis distincti An II 127, descriptio Ach 62sq. An II 124, quinque in mundo et terra Ach 59. 62 Is 317 (cf Ach 67 An I 96—7), intervalla Ach 59—60. 64—5 An II 125. 132—3 al, incolae Ach 65—6 An I 96—7, Saturni frigidus c. borealis, Iovis et Veneris temperati, Martis ustus, Mercurii frigidus australis Ach 64—5 An II 124—5, ab Arato omissi Ach 62, ab Eratosthene memorati (fr XIX 'Mercurii') Ach 62—4, item a Parmenide Polybio Posidonio Ach 67, a Panaetio (fr 73 L.) Eudoro (Diels DG p. 22) An I 97
- CLILLAS sive Pelopis sive Oenomai (?) auriga Aurigae sidus Sch 368
- CINIS, praesagia Sch 536—7
- CIRCENSES (*χορεύουσαι*) stellae An II 187, vide LVIDENTES
- CIRCVLV Att et Hi 15—6 Ach 51 sqq. Sch 430 sqq. Le 562 sqq. al, etymologia et descriptio Ach 58 Is 315. 331 Sch 444, enumerantur et tractantur Ach 51 An I 93 sqq. An II 102 sqq. 128—32 Is 320—1, ordo Arateus An II 108, c. intra signiferum Ach 53, quinque paralleli Ach 56—8 Is 316—7, c. invisibiles Sch 380 alii, a polo distantes Ach 59, a cingulis distincti An II 127, sidera circulis secta apud Aratum An II 112—4 (cum interpolamentis), cum Hygini ad M. Fabium libro IV comparanda ib, qui circuli *βιωφελεῖς* maxime Sch 430, arcticus Ach 56. 72—3. 80, antarcticus Ach 56, tropici duo Att et Hi 16 Ach 56—8, aequator Att et Hi 17 Ach 58, meridianus apud Aratum Ach 71, horizon apud Aratum Ach 71, horizontis a polo intervallum sex partes item de ceteris Ach 59, signifer vide SIGNIFER, solaris vel eclipticus Ach 53 Sch 448, lacteus Ach 55 sqq., eius etymologia origo fabulae scriptores Ach 55—6 An I 95
- CLAVSTRVM laconicum figuratum Sch 374, aegyptium ib, Homericum ib, graecum vetustum ib
- CLEANTHES de conica stellarum figura Ach 40
- CLEEA Hyas Sch 386
- CLEOSTRATVS 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 158)
- CLIMATA diversa Ach 47, Hellesponti Macedoniae Graeciae Ach 57. 70, ad terrae climata positio globi instituenda Ach 69—70
- CODICES a me ante singulorum commentariorum editiones signati in iisdem 'Prolegomenorum' capitibus descripti sunt et iudicati
- COLONVS forensis Athenarum pagus horologium Metonis habebat ('Aratea' p. 13) Ach 62
- COLVRI Ach 59 al, definitio etymologia descriptio Ach 60 An I 95 cf An II 127 al
- COMETAE inter sublimia numerati Ach 69, natura diversitas nomina ib Sch 545, Electra cometa An II 229 Sch 389, cometa apud Homerum (II IV 76) belli signum Sch 337, de cometis placita et scriptores Ach 69 Sch 545—7, c. et planetae interdum *παράπαιοντα* Sch 546, praesagia Sch 544
- COMMENTARIVS in Aratum mythologicus Sch 554—5 'al, vide AN II mathematicus (vel physicus) Sch 464. 554—5
- CONEXVS Piscium sideris An II 225, vide VINCVLM
- CONO mathematicus Berenicae sidus appellavit Ach 41 Sch 363 Suppl I 1, 575
- CONVIVALIA sacra An II 263—4 Sch 419
- CORNIX, praesagia Sch 518. 522. 529—531, *ἐννεάγηρα* Sch 533

- CORONA** sidus, fabulae An II 192 Suppl I 1, 573, stellae ib Sch 353, c. hederaeam post mortem Ariadnae gestabat dolens Bacchus dein sideribus intulit Sch 352, Veneris et Horarum donum Ariadnae oblatum An II 192 Sch 353
- CORONA australis** Sch 417—8, fabulae stellae positio Sch 418
- CORONIS** Hyas Sch 386. 389
- CORYBANTES** circa Iovem saltaverunt Sch 346, iidem ac Curetes et Idaei Dactyli Sch 347
- CORVVS** sidus, positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 425, colore corvi nigrescente Nilum defecturum Aegyptii sentiebant Sch 425 (Prol LVIIIsq.)
- CORVVS avis, praesagia** Sch 522. 529—31
- COSMAS** Hierosolymitanus s. VIII Gregorii interpres p. 575 adn
- CRATER** positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 441, aptus fonti vel amni, aliis animalibus non aptus Sch 425
- CRATES**
1. stoicus Homerum astronomum dixit (p. 40 W.) Ach 30, Iovem caelum esse, invocari vero merito aerem et aetherem quod in his sint sidera (p. 62 W.) An II 176—8, *ἐλλωπες* Sch 348, de horizonte ortum et occasum miscente (p. 68 W. 'Aratea' p. 167) Sch 351, de *ἐπιγουνίς* Homérico (p. 54 W.) Sch 387
 2. comicus a Vesta incohavit (fr 52 K.) An II 176—7 Sch 334
- CRATINVS** sive CRATES comicus de Nemei (p. 47 K.) An II 234 Suppl I 1, 578
- CRETA**, in Cretae antris Capra a Terra celata An II 209, Cretam Europa perducta An II 211, Creta Orionis et Dianae regio venatoria An II 248 Sch 405
- CRETENSES** oraculum Delphicum considerunt Apollinis ductu Sch 403
- CROPOLVS** e ropalum (*ρόπαλον*) corruptum ab Ekkehardo IV p. 604 adn (Egli *Neue Dichtungen aus dem Liber Benedictionum Ekkehards IV* p. 26 adn)
- CROTVS** Sagittarii sidus An II 239
- CTESIAS** de Piscis sidere (fr 5 M.) An II 261 Suppl I 1, 579
- CVBITVS** definitur Sch 506
- CVNAVLA** infantium (*λίχνοι*) Sch 393
- CVRETES** An II 185 a (cum adn), iidem ac Corybantes et Idaei Dactyli Sch 347
- CYCLICI** interpolati Sch 388
- CYCLOPES** Aram Iovi et ceteris diis eam fecerunt, in qua Titanes coniuraverunt An II 263 a Suppl I 1, 579 Sch 419
- D**
- DACTYLI** Idaei iidem ac Corybantes et Curetes Sch 347
- DANAE** et Iuppiter An II 226
- DARDANVS** vide ELECTRA
- DARIVS** Arbels victus Is 317
- DECANI** in signifero Le 569—70
- DECEMBER** Sch 386, Choiach mensis Aegyptiorum Sch 399. 402
- DEFECTVS** solis quando totus quando ex parte Sch 499 sq. al, lunae passim
- DEI** sunt sidera vel stellae An II 256
- DELPHIN** fabula et stellae An II 244—6 Sch 402—3
- DELTOTON** sive Triangulum, positio fabula stellae An II 223—4 Suppl I 1, 576 Sch 380—1
- DEMETRIVS** Oppugnator, pater Antigoni Gonatae et antecessor Ach 76 An II 147 (Theo) Is 325
- DEMETRIVS**
1. de cometis scriptor ignotus Ach 69
 2. Triclinius Byzantinus 'Sphaeram' carmen interpolavit An II 154 adn Prol XXXII
- DEMOCRITVS** negat stellas esse animantes (*ἐν τῷ Μεγάλῳ (δα)μόσῳ*) Ach 40, de lactei circuli ori-

- gine Ach 55, de cometarum origine (p. 392 M.) Sch 545
- DERCETO vel DERCÆ dea Syria, fabula An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 381
- DIABOLI aram circumvolitantes (sidus Sacrarli) p. 592 adn
- DIANA et Ursae duae fabulis coniunctae An II 181—7, in caelo locavit Melanippam (Eurip fr 488) An II 219—220, et Orio An II 248—9 Sch 405. 461, oravit Iovem ut Orio et Scorpius in caelo locarentur ib, cum Callisto venatur Sch 344 vide VRSA MAIOR, cum Pliadibus venatur Sch 388
- DICTAMNUM herba capris salutare Sch 346—7 ('Aratea' p. 264 adn)
- DICTVM promuntorium Cretae prope Idam Sch 346, *Δίκτη* dici debebat Sch 347
- DIDYMVS grammaticus, scholia Homericæ cum Papyro Arateo comparantur Prol LXX
- DIDYMVS ὁ νεώτερος grammaticus Prol XVII
- DIES, sex diei signa Ach 53—4, diei et noctis horae An II 128, dierum longitudo Ach 57—8, diversitas Ach 70 in diversis cingulis Ach 65—6, dierum politicorum ratio apud Graecos Sch 475
- DIDORVS stoicus alexandrinus mathematicus Ach 41, Eudori stoici fons Ach 30, qua definitione mathematicam discernat Ach 30, sex κόσμων definitiones Ach 35, definitio ἀστέρως (e Posidonio) Ach 39, ἄστρον et ἀστέρω promiscue dicit (secundum Platonem Tim 40B) Ach 41, de Iove Arateo An II 176—9, de Pliadum positione (v. 254 'Aratea' p. 70) Sch 387
- DIogenes APOLLONIATA de stellarum natura (p. 101 Panz) Ach 40
- DIONE Hyas Sch 389
- DIONYSIVS Halicarnasensis Prol XVII
- DIONYSIVS philosophus Heracleota εἰς ἡδονὰς μεταθέμενος Arati magister Ach 75 Is 325, ab Arato in mathematica eruditus Is 323
- DIONYSIVS Thrax, grammaticus Prol XVII, Aratum imperitum dixit astrologiae An II 143 Prol XI—XII, Rhodi docuit ib XI
- DIOPTRA Att et Hi 17
- DIOSCORIDES 'Herbarium' imaginibus illustratum Prol XXXIX
- DIOSCVRI Geminorum sidus An II 202—3, Iovis et Ledaë sive Nemesis filii Sch 394, κατὰ τμήν inter sidera locati Sch 345
- DIOSEMIÆ peculiaris Arati liber Ach 79 Sch 473, unde sumantur An II 152—3
- DISCVS solis Sch 496
- DODONIDES nymphæ Hyades Bacchum nutriebant Sch 389
- DORIENSES ἄλλαν τὴν ἐκκλησίαν Sch 386
- DOSITHEVS ὁ Πολιτικός (vel 'Pelusianus') Πρὸς Διόδωρον apud Antiochum vixisse Aratum dixit An II 149 (Theo)
- DRACO, stellarum a polo intervallum Att et Hi 6, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, non occidit An I 94, fabulae An II 187—9 Sch 349, stellae An 189 Sch 350, positio borealis ib, et Ursarum fabula Is 321 330 Sch 349—50, de pede dissensus Sch 351

E

- EKKEHARD IV Sangallensis De stella Christi e codice Sangallensi 393 s. XI editus fonte notato p. 572. 604—5 Prol XLIII, eius erratum p. 604 adn, de duodecim signis Ineditum Sangallense 159 p. 605 adn, Virgilium imitatur ib
- ELECTRA Plias, fabula An II 229—230 Sch 388—391, filius Electrae et Iovis Dardanus ib
- ELEMENTA secundum philosophos Ach 31 sqq., Empedoclea An I 90 sq., naturam non modo sibi propriam sed communem habent An I 92

ELEPHANTINE, solis defectus Ach 47, umbrae Ach 67

ELPIDIVS scholasticus Byzantinus incertae aetatis amicus Leontii Le 561

EMPEDOCLES de principiis (v. 33 sqq. St.) Ach 31, principiorum loca mutabilia dixit Ach 34, caelum glaciale ib, mundi figuram circulo similem (v. 136) Ach 37 An I 97, stellas igneas Ach 40, falso 'Sphaeram' carmen Arateum confecisse fertur a Triclinio An II 145 adn (cf Prol XXXII)

ENOPTRVM titulus operis Eudoxei Hi 24, vide PHAENOMENA

EPAPHVS Ius filius pater Libyae Sch 372

EPHESVS, clima Sch 437

EPICVRVS de principiis (p. 191, 18 Vs) Ach 31, multos mundos dixit (p. 213) Ach 37, de inani (ib) Ach 39, negat stellas animantes *ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ* (p. 2. 28) Ach 40, *κισηροειδῇ* solem dicit (p. 229) Ach 46

EPICVREI μένειν τὸν κόσμον ἀνακοπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμοῖς (p. 353 Vs) Ach 39, stellas animantes esse negant Ach 41, a Posidonio ob hoc ipsum impugnati Ach 41

EPIMENIDES de Iove et Ursis Sch 349 ('Aratea' p. 342), Cretica fabula de Capricorno (Aratea ib) An II 237, de Ara Sch 421, de Corona Suppl I 1, 573

EPIPH mensis Aegyptius Iulius Sch 408. 425

ΕΠΙΘΥΤΙΚΟΝ Arati liber Ach 79 (cf *ἐπίθυνας* Sch 419)

EQVVS vel Pegasus, sidus ab Arato (v. 205—224) enarratum An II 218—9) vide MELANIPPE, fabulae Sch 376—7 Prol LXVI, stellae An II 220 Sch 376

ERATOSTHENES, 'Mercurius' poema (fr II XV XVIII XIX H.) Ach 43. 55. 61. 63—4. 67, 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'

An II 134—5. 137 b 1—3. 8 Prol XXIV sqq., qui liber in 'Sphaera' iambica fortasse usurpatur Prol XXIV sq., de Aquilae sidere fabula An II 243—4, de Ariete fabula Sch 378, de axe Ach 61, de lacteo circulo Ach 55 Sch 434, de quinque cingulis Ach 62—4. 67, de musico planetarum motu Ach 43, de ventis Ach 68, *ἐν τῷ Καταμερισμῷ* (de lacteo circulo) Ach 55 cf ad 134 b adn

librum Eudoxeum 'De Octaeteride' Eudoxo abiudicavit ('Aratea' p. 14) Ach 47, in 'Geographumenis' (p. 352 Berger) Athenarum τῶν Διάδων meminit Ach 77

ERECHTHEVS Hyades filias habuit Sch 370

ERICHTHONIVS, sidus Aurigae, Vulcani et Terrae filius primus pompam et sacrificium Minervae egit in arce An II 208—9, etymologia nominis ib

ERIDANVS vide FLYMEN, sive Bocherus Gallorum sive Nilus Sch 413 Prol LXV

EVDAEMO grammaticus Prol XVII

EVDEMVVS novem Lyrae stellas novit Sch 394

ETYMOLOGIAE

ἀήρ Ach 50, *Αἰγόκερος* An II 162 (Sphaera), *αἰθήρ* Ach 50, *ἄκνησις* Sch 346, *ἄλσειος* (Ζεύς) Sch 346, *Ἀμαξαι* Sch 343. 345, *ἄζων* Sch 342 (vide AXIS), *ἀπλανεῖς* Ach 45 Is 318, Apollo An II (rec-int) 294, *ἀστήρ* Ach 39. 84, *Βωώτης* Sch 355, circuli singuli An I 94—6 An II 130—1, Diana (Lucina Trivia) An II (rec-int) 290, *Δίδυμοι* An II 164 (Sphaera), *Δίκτιον* (Δίκτη) Sch 347, *Ἑλλίχη* Sch 348, *ἐκλειπτικός* Ach 53, *ἐτησία* Sch 366, Ζεύς Sch 336, *ζέφυρος* Ach 68, *Ἰχθύες* An II 168 (Sphaera) Sch 416, *Καικίας* Ach 68, *Καρκίνος* An II 164 (Sphaera), *κόλουροι* Ach 60 al, *κόσμος* Ach 35—6. 50, *Κρίος* An II 162 (Sphaera), *Κυνόσουρα* Sch 348, *Λέων*

An II 164 (Sphaera), *λίκνον* Sch 393, *μεσημβρία* Ach 52, *ὄριζων* Ach 51—2, *οὐρανός* Ach 36. 50, *παράλληλοι* Ach 58, *Παρήλια* Sch 503, *Πλάγντες* Ach 45 An II 272 Is 318, *Πλειάδες* Sch 386 sqq., *πόλος* Sch 342, *ὠκεανός* Sch 343, *Προκύνων* An II 270 Sch 410. 426, *Προτρυνγητήρ* Sch 361, *Σείριος* Sch 408, *Σκορπίος* An II 166 (Sphaera), *Σκείρων* Ach 68, *Στλβων* An II 275, *Solis equi* An II (rec-int) 295, *Ταῦρος* An II 162 (Sphaera), *Τοξότης* An II 166 (Sphaera), *Θέσπεια* Sch 378, *Vergiliae* An II 229, *Ύαδες* Sch 369. 388—90, *Ύδροχόος* An II 166—8 (Sphaera) Sch 447, *Φαινόμενα* Is 328
de etymologia eorum quae videntur scripsit Eratosthenes (quem vide) An II 134. 137b

ETYMOLOGICA pauca habent e commentariis Arateis sumpta Prol LXVI adn

EYDORE Hyas Sch 386. 389.

EYDORVS stoicus e Diodoro stoico hausit Ach 30, qua definitione mathematicam et physiologiam discernat Ach 30, stellas dixit animantes Ach 40, definivit *ἀστέρα* et *ἄστρον* Ach 41, de siderum origine An II 143

EYDOXVS Assyrius (?) Is 318, primus sphaeram Graecis fecit ib, et *Φαινόμενα* scripsit et *Ἐνοπτρον* Att et Hi 24 Ach 78—9, idem *Κάτοπτρον* dicit Ach 77—80, et Epistulae Ps.-Aratae Ach 78, non accuratus in priore libro Hi 23 Le 552, Arati fons Ach 77—80 An II 143. 149—50 (Theo) Le 562, lusus Antigoni in nomine (*εὐδοξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδοξὸν ἐντείνεις τὰ παρ' αὐτῶι κείμενα μέτρῳι*) Ach 77—8

e Draconis situ Att et Hi 5. 6, de Ingeniculo 6, de Ursa maiore 7. 8, de stellis nomine carentibus 13, de circulis 16, de aequatore 17, de Arcturi occasu 19, cf Prol XII sq.

de Virginis ortu 20, de Arietis ortu 23—4, de Serpentarii positione Sch 354, sole Arietem et Taurum permeante molles flare ventos dicit, frigidos si Geminis permeat Sch 481, *οἱ περὶ Εὐδόξον* de planetis Sch 478
Pseudeudoxus, liber De Octaeteride ('Aratea' p. 14) Ach 47, Ars figuris ornata Prol XLVII adn

EUPHEME nutrix Musarum Croti mater An II 239

EUPHORIO terram Oceano circumdatam (fr 108 p. 155 M.) dixit An I 95, de Hye Baccho (fr 14 M.) Sch 370, de Orione (fr nov) Sch 406, (fr 54) Sch 441

EUPHRANOR in 'Descriptione ingenio furtim' *πρὸς τὰς Ζωίλων κατηγορίας* An II 146 (Theo), quod ita retro vertit Wieck (p. 33 libelli de Sphaera Empedoclis) *ἐν τῇ Ἀναγραφῇ γνησίων καὶ κλοπίμων* vix recte

EURIPIDES ab Achille 28 male intellectus de planetis (fr 861), de solis itinere (fr 861) Ach 48 An I 89, de Sole et Pliadibus inversum ordinem tenentibus (Or 999 sq.) Ach 29 adn, solem circuire terram (Phoen 3) Ach 37, de anno solari (fr 862) Ach 47, 'Epistulae' a Sabirio Pollone (?) confectae teste Apollonide Ach 79, Iovem aetherem dixit (fr 941) Ach 82, de Admeto et Apolline (Alcestis 1 sqq.) An II 242, de Andromeda et Cepheo (p. 392 N.) An II 214. 217, de Erichthonii origine (fr 925) An II 208—9, de Europa (Phrixus fr 820) An II 211, de Hyadibus (Erechth fr 357) Sch 370 (Phaëth fr 780) Sch 369, de Melanippa (fr 488) An II 219 sq., de Pliadis cursu (Orest 1005—6) Sch 391. 399, *θεῶν παῖδες* (Med 825?) Sch 336 adn 14, *γεῖσα* (Orest 1570) Sch 523, navigium per tempestatem exonerandum (Orest 707) Sch 422

EVROPE e Phoenice Cretam perducta An II 211 Sch 368 Prol LXIV LXVI,

custos Europae Sirius canis, item
iaculum Europae datum An II 251,
cf Pap 557

EVRYALE filia Minois Orionis e Nep-
tuno mater An II 247 Sch 405

EVRYDICE mater Ptolemaei Cerauni
An II 147 (Theo)

EVXINVS pontus An II 222, parheliis
insignis Sch 503

F

FIRMIVS Maternus in 'Matheseon' li-
bris utitur Achille Prol XVIII, co-
dex Patavinus ib adn, eodem utitur
fonte atque 'Sphaera' metrica Prol
XXXIV, Virgilianis flosculis ornatus
Prol XLV

FLAMMA, praesagia Sch 524. 528. 536
—8

FLVMEN caeleste sive Eridanus, positio
fabulae stellae An II 259—60 Sch
412, *σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων*
ὑδατος ὅσιν μμοίμενον Sch 412

FORMICA, praesagia Sch 520—1

FORTVNA Virgo An II 201

FVLGENTIVS in 'Mythol' excerptus An
II (rec-int) 295

FYLICA, praesagia Sch 510 sq.

FVLMINA, origo Ach 69 Sch 512—3

FVSVS ('*Ἠλαζάρη*) sidus quod alii 'Be-
renicae crinem' Sch 363

G

GALENVS latinus Prol XXXVIII sq.

GALLI occidunt Ptolemaeum Ceraunum
An II 147 (Theo), occidentales Eri-
danum (Bochernum) incolunt Sch 413
Prol LXIV sq.

GALLIA Arati latini patria et aliorum
e graecis litteris versionum Prol XL
—XLII, studia graeca XLIII

GALLINAE, praesagia Sch 521

GALLVS avis Sch 521

GANYMEDES Aquarii sidus An II 235
Sch 396, ab Aquila (sidere) in caelum
portatus An II 243

GEMINI, etymologia An II 164 (Sphaera),

fabulae stellae positio An II 202—
205

GEMINVS astronomus c. 2 utitur stel-
larum catalogo Hipparcheo Prol XXV
—XXVIII, editur Gemini catalogus
ib, idem excerptus in Anecdoto Bri-
tannico Prol LXVII—LXIX

GENESIALOGI de signis et planetis Ach
53

GENTILES An II (rec-int) 229. 290 sae-
pius

GEON fluvius Hebraeorum caelestis (Ge-
nesis 2, 13) An II (rec-int) 259 Beda
591 Prol XXXVIII

GEORGIVS Choeroboscus grammaticus
Prol XVII

GERMANICVS, editionum usque ad Buh-
llium archetypus Palermitanus codex
Prol XXVII adn, Germanicus com-
mentario Arateo utitur Prol LXIX
adn, scholia in G. reapae nulla ex-
stant p. V

GIGANTES in Iovem bellaverunt An II
209, et deos An II 297 Suppl I 1,
576

GLAVCVS Sisyphi e Meropa filius Sch
390

GLOBVS, primum gl. fecit Eudoxus Is
318, Aratus non ad globum sidera
descripsit Att et Hi 5, globum fixum
deinde mobilem adhibuit Ach 60, non
accurate gl. expressit An II 110, gl.
Arateus quomodo ponendus carmen
explicanti Ach 69—72 An II 102 Is
329, quomodo versandus Ach 72—3.
in sphaeram planam Arati edendi
causa proiectus Prol XXIV (cf ta-
bulam meam Basileensem post edi-
tionem Arati), semisphaeria plana
Prol XXX, 'Involutiones sphaerae'
Prol XXXIII—XXXIV, imagines
caeli Parisinae Prol XXXIV

Attali gl. 5—6 Prol XI (vide ATTA-
LVS), Hipparchus de gl. fide (*πάντα*
γὰρ τὰ ἀστρο ἡστέρισται πρὸς τὴν
ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὡς ἂν πρὸς
ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατὰ γο-
φὸν [oblique dispositum] *αὐτῶν ἐστῇ*),

- cf Thiele '*Antike Himmelsbilder*' p. 36—7) 5, Achillis gl. ligneus Prol XVIII Ach 62. 70—2, de globis falsis Arateis Ach 80, Anonymi I globus Prol XIX, circuli huius globi coloribus distincti An I 95, Anonymi II gl. An II 102 Prol XXIII, Anonymi III gl. p. 609 adn Prol XLVII, 'Sphaerae' gl. Prol XXXIV, Scholi-
orum gl. Prol LXII (de figuris in Scholiis adscriptis cf Prol LXI—LXII), Leonti gl. Le 559—70 Prol LXXI, Baudrii gl. p. 609, 610 adn, Hygini gl. Prol XXIV, Martiani gl. Prol XXIV, poetae incerti (Baehrensii PLM V 380—2) p. 609
- GLOSSARIA graecolatina Arati latini fontes 102—306 passim in adn
- GNOMON Sch 438
- GORGO, caput Sch 385 Prol XXVII (sidus), in Capra An II 209, in Gorgones Perseus missus An II 226—7 Sch 372. 385, Gorgonum custodes Phoricides An II 226
- GORPIAEVS Macedonum mensis An I 94
- GRACVLVS, praesagia Sch 533
- GRAECIA regiones Att et Hi 17. 21, clima Ach 57 Sch 426, in Gr. rare-
scunt parhelia Sch 503
- GRAECI de astronomiae inventione quid senserint Ach 27, ab Aegyptiis et Chaldaeis calendaria acceperunt Sch 478, ex ortu et occasu siderum tempus navigandi et vindemiandi defini-
ebant Ach 75, diei et noctis longi-
tudo An II 128, dierum politicorum ratio Sch 475, *ἐλλκωπες* cur Sch 348, *ληροῦσιν* Sch 444
- GRAMMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al
- GRÆVES, praesagia Sch 531. 542—3, e Thracia in Aegyptum volant ib, apud Homerum (II III 5) et Hesiodum (Opp 448—51) Sch 531
- H
- HAEDI in Aurigae sidere locati simul cum Capra An II 209, tempestatem excitantes si cum sole meant Sch 466
- HEGESIANAX 'Phaenomena' scripsit Ach 79, '*Περὶ ἀνατολῆς*' liber inter Arateos ferebatur Is 323
- HEINRICI pallii Bambergensis intexti tituli eduntur p. 602—3 Prol XLIII, eius donator fons errata ib
- HELENA vide NEMESIS
- HELLADES Phaethontis sorores in populos mutatae, quarum lacrimae electrum Sch 412 Prol LXV
- HELICE et Cynosura in Vrsas commutatae An II 195 al, Graecorum sidus unde *ἐλλκωπες* Sch 348
- HELICON, fons equinus a Pegaso excussus Sch 376, sub H. radices Thespiæ Hippucrenen excipiebant Sch 377, in Croti fabula An II 239
- HELLANICVS (*ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν Ἀτλαντικῶν* fr 56 M.) de Pliadibus Sch 389
- HELLENISMVS figura dictionis Prol LI cum adn
- HELLESPONTVS, regiones Att et Hi 16, clima Ach 57. 70 Sch 437—8, etymologia An II 222
- HEMERA et Astraeus Virginis parentes Sch 357
- HERACIDES Ponticus (*Περὶ δικαιού-
νης* fr p. 52 Desw.) An II 242
- HERACLITVS fr XXI Byw ignem prin-
cipium dixit Ach 82, solem *σκαφο-
ειδῆ* Ach 46, defectum menstruum lunae explicat Ach 49
- HERCVLES planeta apud Aegyptios Ach 43, infans a Iunone nutritus lac-
teum circulum effecit Ach 55 An I 95 II 276—7, Draconem (sidus) inter-
fecit An II 188—9, sidus ad Draco-
nem iacens An II 188—91 III 309
Sch 353, eius positio caelestis ib,
stellae An II 191, a Cancro (sidere)
morsus Hydram iugulans An II 204
Sch 364. 394. 424, leonem Nemeaeum
iugulat An II 206, audivit Chironem
in Pelio An II 265
- HERMIPPVS 'Phaenomena' scripsit Ach

79, de Delphino (fr 54 M.) Sch 403, de Chirone Bestia Ara (fr 82 M.) Sch 423

HERODIANVS 'πρωϊραν' παρετυμολογεῖ πρωϊραν αὐτὴν εἰπών Sch 410, grammaticus Prol XVII

HERODOTVS aures incertiores dixit oculis (I 6) An I 89, Iovem aerem (I 131) An II 178—9, oceanum Homericum (II 53 IV 8) improbavit Sch 343, de Atlantico mari ib

HESIODVS 'Opera' v. 1—2 a Iove proœmiatur Ach 83 Is 324, v. 61 de Prometheo An 193, v. 109 sqq. de aetatibus Is 324 Sch 358, v. 160 sqq. genus aureum Ach 85, v. 160 heroes gens hominibus anterior Sch 339, v. 197. 256 de Virgine Arati fons An II 201 a b Sch 356—7 (cf Is 324), v. 267 aer Iovis oculus Iuppiter sol Ach 83 Sch 335, v. 331 de faciendo opere Sch 336, v. 383—4 de Pliadibus Sch 338. 361. 390. 392, v. 448—51 de gruibus Sch 531—2, v. 560 de noctibus longis Sch 399, v. 643 de etesiarum periculo Sch 367, v. 696 de navibus periclitantibus Sch 399

'Theogonia' v. 116—7 Terram, post Chaos ortam An I 90, v. 123 de Nocte Sch 420, v. 124—5 de terrae et caeli forma Sch 341, v. 286 de Pegaso Sch 376, v. 468 Titanes esse Iovis fratres natu maiores Sch 339, v. 484 de Iove infante in Creta nutrito Sch 346, v. 722—5 de caeli et terrae intervallo Is 319. 333, v. 901—2 de Iustitia Arati fons An II 201 a b (cf Is 324)

'Scutum' v. 228 sqq. de Perseo Sch 385

'Astron' fr 14 de Hyadibus Sch 370. 386, fr 15 de Callisto Ursa An II 181 a b Suppl I 1, 574 Sch 344, fr 17 de Orione An II 247 Sch 405—6 alia fragmenta fr 65 Rz. fluvium cum dracone comparando viam praeivit Arato Sch 349, idem fr 216

Arati exemplum Sch 357, fr 169 de Ariete sidere An I 221

exemplum Arati fuisse et dicitur et negatur Is 324. 326, exemplum dicit Callimachus (Epigr XXVII fr 100 g) Ach 78, 'Operum' argumentum 'Phaenomenis' humilinus Is 324, agricolis scripsit H. Opera Sch 449

HESPERIDES, mala H. a dracone custodita Sch 349

HIBERNIA, monachi Hibernici Merovingica aetate graecorum studiorum non soli propagatores Prol XLII sq.

HIERONYMVS, Antigoni Gonatae ad H. liber An II 148 (Theo)

HIQB, IX 9 de sideribus An II (rec-int) 286

HIPPARCHVS astronomus Bithynus vide ARATVS, Attali coaevus Att et Hi 4, per errorem anterior Arato dictus Sch 354. 478, Phaenomena scripsit Is 324, Aratum castigat An II 143. 149—50 (Theo) Le 562 (cf Prol XII sqq.), (I p. 58 Man) Sch 382, in Sch(oliis) graecis exscriptus p. 9 adn, excerpta Attalea Att et Hi 3—24 passim, de Arato et Eudoxo ib, librum Arateum ad fratrem Aeschrionem misit cum epistula 4, scripsit τῶν φιλομαθοῦντων καὶ τῆς κοινῆς ὠφελείας ἕνεκα καὶ οὐκ ἐκ τοῦ τοῖς ἄλλοις ἐλέγχειν φαντασίαν ἀπενέγκασθαι προαιρούμενος ib, de globis 5, de obliquitate siderum ib, de Draconis positione 5. 6, de Ingeniculo 6, de Serpentarii manibus 6. 7, de Serpentarii et Scorpii positione Sch 354, de Ursae maioris situ 8, de Auriga 8, de Ariete 8. 9, de Perseo 9, de Pliadum numero septenario 10, de Cephei occasu 10—3. 21, de Sagittarii ortu 10—3, de Orione et Scorpio 12, de stellis nomine carentibus 13—4, de Arae a polo australi intervallo 15, de Centauro 15, de circulis 16, de tropico aestivo 16—7, de aequatore 17, de horarum noctis computatione 18, de Arcturi occasu

19, de Virginis ortu 20, de Aquarii ortu 21—2, de Arietis ortu 22—4, de Pliadum positione An II 228 Sch 387, de Piscium positione Sch 382, de Lyræ decem stellis Sch 394, de defectu solis scripsit Ach 47, stellarum numerus An II 128, catalogus siderum editus An II 137 Prol XXV (emendatius proponitur Prol XXX), apud posteriores frequens Prol XXV—XXX

Hipparchus pseudepigraphus: 1. de Arati dispositione (*Ἰππάρχου Σφόρος*) Is 330; 2. excerptum Ps.-Hipparchum 'Dezodiao' eodem fonte utitur atque 'Sphaera' iambica et Firmicus Maternus Prol XXXIV **Hippias** de Hyadibus (fr 11M.) Sch 369

Hippocrates Pythagoricus unum cometen esse dicit (Diels DG p. 231) Sch 546

Hippocrates latinus Prol XXXVIII sq. **Hippodamia** 1. Plias An II 229—30

2. Pelopis uxor Prol LXVI

Hippocrene fabula Sch 376

Hirundo marina, praesagia Sch 517

Histoe urbs Cretica An II 185

Homerus magnus poeta de magnis dixit Ach 29, Iliaca scripsit *εἰς ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰς συνεχεῖς ἐπαναστάσεις* ib, Arati exemplum Is 324. 326 Sch 404 vide **Aratus**, allegoriae in universum An I 89, de Proteo allegoria (Od III 458) Sch 335, initia carminum a Musa petita An II 176—7 Sch 335, allocutio poetica (II IV 127. 223 XVI 20 al) Sch 472, de libationibus convivalibus (II IX 97) Sch 339, de boum mactatione (II VI 94 al Od III 383 al XII 359 sq.) Sch 360 sq., de Ganymede (II XX 233—4) An II 235, de Chirone (II XI 832) Sch 419, aquilonem dicit *αἰθρηγενῇ* (II XV 171 XIX 358) Sch 422, astronomica quaedam inspersit (II VII 99 VIII 485 X 252—3 XIV 201. 302 XVIII 484—6 Od III 1 al V 271—3

[An I 89. 94]) Ach 29. 30. 37, de Ursae occasu (II XVIII 487—9 Od V 275) Sch 343—4, omnino de ortu et occasu siderum ib, de occasu Bootis (Od V 272) Sch 455, de Orionis magnitudine (Od XI 310—312) Sch 406. 462, ab Ursa et Orione duo semisphaeria monstravit (II XVIII 488 Od V 274) Sch 404, de Sirio Orionis cane (II XXII 29—31) Sch 407—8, posterioribus ansam dedit de talibus scribendi Ach 30, noctis et diei vias esse proximas (Od X 86) Sch 351, dextra orientalia laeva occidentalia (II XII 239 sqq.) Ach 62. 72 Is 319, cometen belli signum (II IV 76) Sch 337, de oceano (II VIII 485—6 Od III 1 al) Ach 52 Is 320, Arato exemplum fuit oceanum dicenti horizon-tem Sch 343, in Achillis clipeo mundi instar facto oceanum expressit (II XVIII 607) Sch 343, de ventis nocturnis (Od XII 286) Sch 398, de mensis exitu et initio (Od XIX 307) Sch 500, de maris sonitu (II II 210 Od V 402) Sch 508, mare insensibile (II XIV 16) Sch 512, de gruibus (II III 5) Sch 531, de cornice (Od V 66—7) Sch 518, de ilicis frugibus (Od X 242) Sch 539

Homeri imitator Aratus vide **Aratus**, Aratus Iliadem et Odysseam emendavit Ach 78, item Aristarchus et Aristophanes ib, Aratus *Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἰλιάδος* ib, Homero solummodo librarii nocuerunt Is 329 *ἀντίθεος* (II XI 322 al) pro *ισόθεος* Ach 56, *ἄνδρες* pro *ἄνθρωποι* (II II 1) Ach 84, *ἡπίος* de patre (Od II 47 al) Ach 84, *χαζώμεθα* (II V 34) et sim (II V 875) Ach 84, *ἐροπισσόμεσθα* (II VIII 503 IX 66) Sch 334, *γυρός* (Od XIX 246) Ach 84, *δεινῇ* pro *λαμπρᾷ* (II XVI 104—5) Sch 362, *αὐτός* pro *μόνος* (II VIII 99) Sch 401, *χαῖρε* (II XXIV 402) Ach 85, *γλήνεα* (II XXIV 192) Sch 402, *λέγειν* pro *σημαίνειν* (II II 49) Sch 337, *περάτῃ* pro *ἀνατολῇ*,

Sch 424, *ἔσπερον* pro *ἐσπέραν* (Od I 422 al) An I 97, *πῆδόν* pro *πῆδά-
λιον* (II XIII 78) Sch 367, *ἐλλίκωπες*
(II I 389 al) quid reapse significet
Sch 348, *εὐόφθαλμος* virginum epi-
thetum Sch 348, *ἀπορρώξ* (II II 755)
Sch 349, *ἐκὺν ἑριαύχενες* Sch 377,
perfectum pro futuro (Od V 90) Ach
85, verbi pluralis cum neutro plu-
ralis coniunctio (II II 135) Ach 85,
τὰ γένη ἐναλλάσσει Sch 347, dualis
pro plurali (II V 487) Sch 533, Iovem
pro caelo (II XIX 357) Ach 82—3 An
II 177 (Crates), Iovem pro sole (II
III 277 XIII 837) Ach 82—3, Iovem
imbriferum (II XII 25 Od XIV 457)
Ach 83, Iovem patrem omnium (II I
544 al) Sch 336, Iunonem aerem (II
XV 18—9) An I 93, *ἐξονομακλήδην*
(II XXII 415 al) Sch 432, *ἀντιᾶν* (II
I 31) Sch 439, *ἐσφίκωνται* (II XVII
52) Sch 442, *εὐ εἰδώς* (Od V 250)
Sch 443, *ἡπτότα* nominativus Sch 464,
ὄγμος (II XI 68) Sch 476, *κονίοντες*
πεδίοιο (II XIII 820) Sch 385, *εἰς*
ἄλλα *διὰν* passim Sch 522

HORAE, H. et Venus coronam Ariadnae
nubenti donant An II 192 Suppl I
1, 573, matres frugum (*καίροι*) Sch
448

horarum noctis cognitio Sch 475,
vide Nox

HORAPOLLO grammaticus Prol XVII

HORATIVUS (c. I 10, 1—3) innotuit Bau-
drio abbati p. 614

HORIZON apud Aratum Ach 71, defi-
nitio An II 127 Is 322, idem atque
oceanus Sch 343. 351. 444, sub
horizontem miscentur ortus et occa-
sus e Cratetis sententia Sch 351,
cornua horizontis ortus et occasus
Sch 451, idem atque Atlas allegorice
Sch 386

HOROLOGIA Ach 58 Sch 438

HRABANVS Maurus Fuldensis 'De Com-
puto' Bedam 'De Signis' compilavit
p. 582 sqq., eundem 'De natura re-
rum' p. 594 adn

HYADES sidus in Tauri fronte An II
211—2 Sch 369—70, nutrices Iovis
Dodonides nymphas An II 212 Sch
389, nutrices et comites Bacchi 369—
70. 389, aliae fabulae Sch 370. 386 sqq.,
in libro Hiob An II (rec-int) 286
etymologiae duae Sch 369, duae
vel tres vel quattuor vel quinque
vel septem H. Sch 369

HYAS Atlantis filius, fabula Sch 386 sqq.,
sorores ib

HYDROLOGIA Ach 58

HYDRVS vel Hydra (Aquaria), sideris
fabula stellae An II 267—70 Suppl
I 1, 580 Sch 364. 424—5, bestia ranas
vorans Sch 517

HYGINVS de lacteo circulo et de Sa-
gitta in Bedae editionem Basileensem
interpolatus p. 594 adn, de planetis
excerptus An II (rec-int) 274—5, co-
dices Dresdensis et Sangallensis
p. 312 adn Prol XXII, fontis Aratei
indicia Prol XXIII. XLVII, Papyro
Arateo cognatus Prol LXX, stellarum
index cum Gemino Martiano Capella
aliis conlatus Prol XXIX adn, falso
scripsisse 'Astrologiam Arati' (An
III) dicitur Prol XLV (cf nunc M.
Manitius 'Mus rhen' LIII p. 393 sqq.)

HYPERBOREI templum Apollinis *πε-
ρινόν* habebant ubi sagitta dei ab-
scondita ferebatur An II 241

HYPSICLES de musico planetarum motu
Ach 43

HYRIEVS vide **ALCYONE**

I

IANVARIVS mensis apud Aegyptios
Tybi Sch 397. 399. 420

IAPETVS pater Atlantis Sch 399

IASON Chironis alumnus Sch 424

IASVS negatur esse Cephei proavus
Sch 372

IBYCVS de Lucifero et Vespere (fr 42
B.) Ach 43

IDAEAE nymphas An II 185

IDE Cretae mons nuptiarum Ariadnae
et Bacchi locus An II 192, in Ida

- Capricornus Iovis connutricius An II 237
- ILEX, praesagia Sch 537
- ILIAS ab Arato edita Ach 78, Aratus *Περὶ Ἰλιάδος* scripsit ib
- ILITHYIA dictamno coronari solita (Euphorio fr 79 Mein) Sch 347
- ILIVM et ἡλιος permutata An II 229, excidium Sch 388—391
- IMBRES, origo Ach 69, inter sublimia, quod vide
- INANE Stoicorum An I 92, Epicureorum An I 93
- INCOLO 'Summeilus' Orio An II 246 a (rec-int) et alibi saepissime (cf 'Aratea' p. 379b)
- INDEX grammaticorum Byzantinus Prol XVI—XVIII, scriptorum *Περὶ ὀρθογραφίας* XVII adn, ποιητῶν ib
- INDICI lapides in Ariadnae corona An II 192 Suppl I 1, 573
- INGENIOVLVS, stellae Att et Hi 6, fabulae An II 190—1 Schol 353. 394
- INO Bacchum nutriendum accepit ab Hyadibus Sch 389
- INTERPRES LATINVS vide ANONYMVS II et Prol
- INVOLVTIO sphaerae, instrumentum intra quod circumverti possit globus Prol XXII. XXXIII—XXXIV al
- IO vacca Tauri sidus a Iove facta An II 211, mater Epaphi Sch 372, proava Cephei Sch 372—3
- IOANNES Charax grammaticus Prol XVII
- IOSEPHVS Racendyta, libri *Περὶ ἀστρονομίας* Inediti initium editur Prol XLVII—II
- IOSEPHVS latinus Prol XXXVIII
- IPHIMEDIA, filii Sch 462
- IRIS, praesagia Sch 515
- ISAGOGAE membratim in Scholiorum Arateorum praefatione dilaceratae Prol IL
- ISIDORIANVS magister Anonymi Aratei I 92 Prol XIX
- ISIDORVS et in 'Etymologiis' et in 'Natura rerum' pluriens in An II (rec-int) excerptus, Bedae fons p. 584 Prol XLII, Anonymi Sangallensis p. 597—598. 600
- ISIS Virgo An II 201, Isidi sacer Silius apud Aegyptios Sch 366
- ISMAHEL dux Apulus p. 603 adn
- ITALIA hederæ similis Sch 381, Italiae finitimum mare gallicum Sch 413
- IVGVLA An II (rec-int) 246, vide ORIO
- IVLIANVS in Theonis epistula dedicata Sch 554—5
- IVLIVS mensis Epiphi Aegyptiorum Sch 425
- IVMENTA flumina permeantia meiunt Sch 519
- IVNIVS mensis Sch 386
- IVNO lacteum circum effecit Ach 55 An I 95 An II 276—7 Sch 434, aer (II XV 18 sq.) An I 93, Draconem ad vesperum locavit in caelo An II 169—191, Cancrum in caelo locandum curavit An II 204 Sch 364, Bacchum odio persecuta Sch 389, vide IVPITER
- IUPPITER epitheta varia Ach 84 Sch 336—9 Is 332, Olympius Ach 81—3, servator ib, creator An II 152a (prooemium Arati ficticium), δημιουργός Sch 334. 336, Musarum ἀρχηγέτης An II 176—7 Sch 334, Φύξις Sch 378, Ἄλσειος in Creta Sch 346, Βασιλεύς Sch 335, fabulosus et physicus An II 176—7 Sch 335, genituram efficit An II 170, temperantiam efficit An II (rec-int) 274, Arateus in prooemio Ach 81—3 Sch 334—5 conivalis Ach 81
- Saturni filius Ach 83, in Creta educatus Sch 346, inde infans Naxum servatur quo reversus in Titanes decertat An II 243—4, connutricius Capricornus An II 237—8, infans Themidi dein Amaltheae traditus Caprae pelle tectus in Gigantes bellavit An II 209, in Saturnum pugnaturus in Sacrario cum ceteris diis coniuravit An II 263—4 Suppl I 1, 579, et Ganymedes An II 235. 243 cf Suppl I 1,

578, Apollinem Admeto tradidit servum et solvit (Eurip Alc 1 sqq.) An II 242, Mercurium et Herculem Iunoni supposuit An I 95 An II 276—7, Callisto et Cynosuram gravidas fecit An II 181a—186b, Helenam e Nemesi (vel e Leda) Rhamnunte genuit An II 233 Sch 394, cum tribus Pliadibus concubuit Electra Maea Taygeta An II 230 Sch 389, Virginis pater Sch 357, e Danae Persei pater An II 214. 226, Bacchum Dodonaeis nymphis (Hyadibus) nutriendum dedit Sch 389, vide *LYCAEVM*

Aesculapium in caelo locavit Suppl I 1, 574 Aurigam An II 207 Arcturum An II 198 Suppl I 1, 574 Capram nutricem An II 156 (Sphaera) Capricornum An II 237—8 Chironem centaurum An II 265 Geminos An II 203 Herculem An II 191 Hyades Sch 386. 389 sqq. Leonem An II 206 Lyræ An II 232 cf Sch 395, se Draconem fecit et nutrices Ursas Is 321. 330—1, Iovis nominis prima littera a Mercurio sideribus inlata An II 223 Sch 380—1 Suppl I 1, 576, Orionem et Scorpionem in caelo locavit An II 196. 248 (vide *ORIO*), Pliades primum columbas fecit deinde in caelo locavit Sch 386—8, Sagittarium in caelo locavit An II 240 Taurum An II 211 Serpentarium An II 194, Pliadum cursum mutavit Sch 399, vide *PHAE-THO*

'omnia signa quae fiunt a Iove fieri' An II 153 (Arati prooemium ficticium), Iuppiter pluit Sch 390

planeta *Φαίρων* Ach 42 An II 273, nomina et aegyptia et graeca Ach 43, itineris tempus Sch 427, ratio musica Ach 44, cingulum Ach 42. 64—5 An II 124. 132

caelum e Cratetis sententia (p. 62 W.) An II 176—7 Sch 480. 515, aer vel aether Ach 83 Sch 335—6, sol *πανόπτης* Ach 82. 84, spiritus materiam permeans stoice An II 178,

de Iovis natura scholium Is 332, etymologia Ach 82—3

IVSTITIA Virgo repraesentatur libram tenens Sch 355

IXIO Ingeniculus Sch 353. 394, rota Ixionis Sch 418

L

LACEDAEMO Iovis e Taygeta filius Sch 389

LACTEVS circulus vide *CIRCVLII*, tractatur Ach 55—6 An I 95, fabula An II 276—7 Sch 434, iacet ad Canem parvum Sch 410, oculis percipitur aliter quam ceteri circuli Sch 433—4, de l. c. in sphaera non collocando Le 564, ab Hygino descriptus (cf Basileensem Bedae 'De Signis' editionem) p. 594

LAEVS Magnes 'Phaenomena' scripsit Ach 79, Hermionensis poeta ib

LATONA oravit ut Iuppiter Orionem et Scorpionem in caelo locaret An II 248

LEDA et Iuppiter Dioscurorum et Helenae parentes Sch 394

LEMNVS Vulcani et Cedalionis sedes An II 247 Sch 405

LENTISCVS vide *ARBORES*

LEO sidus, etymologia An II 164 (Sphaera), in cauda Leonis Crinis Ariadnae An II 193 Suppl I 1, 573, ibidem Crinis Berenicae An II 207, fabula et stellae An II 206—7 Sch 365, Cor Leonis stella Sch 338. 364, qui Basiliscus Sch 364 Prol XXVI, soli totus Leo sacer apud Aegyptios Sch 366

LEONTIVS mechanicus Byzantinus 'De sphaera Aratea' e certis materiis construenda et certis coloribus et titulis inscribenda librum nunc excerptum scripsit 561—7, Theodoro cuidam misit alterum libellum 'De zodiaco' nunc excerptum et ipsum p. 568—570 (cf Prol LXXI)

LEPVS sidus, fabula et stellae An II

- 254—5 Sch 409, prope Procyonem An II 271 Suppl I 1, 581
 plura parturit An II 254 Sch 409
 LETOPHILA mater Arati Ach 76 An II 146 Is 323. 324 (Letodora)
 LEXICA graeca in Arateis fere deficiunt Prol LXVI
 LIBETRII montes Orphei sepulcretum An II 232 Suppl I 1, 576
 LIBRA sidus Scorpionis brachia, etymologia et pictura An II 164 (Sphaera) An III 311 Sch 355
 LIBYA Hyantis venatoris regio Sch 386
 LYCERNAE oleo refertae, praesagia Sch 524—5. 537
 LYCIPER idem Vesper (Ibucus fr 42 B.) Ach 43
 LYDENTES stellae (Circensae) *Χορευταί* p. 583. 605
 LYMEN oculare varians Sch 493
 LYNA planeta Ach 42 al, ordo inter planetas Ach 42 sq., currendi tempus Sch 428, ratio musica Ach 44, a terra intervallum ratione musica expressum ib, natura varie iudicata Ach 49, speculo similis Ach 50, figurae (*φάσεις*) ib An II 128 Sch 472 sqq., defectus menstruus Ach 49 sq., defectus dum Arbelis pugnatur Is 317, *γέννα* et *ἀνατολή* quatenus differant Ach ib, cingulus Ach 42 al, lunae praesagia causis firmata Sch 472 sqq. 481 sqq., somnum efficit An II 170 (Sphaera)
 Solis soror Sch 428, *ἀπόσπασμα* solis ab Empedocle (v. 154 St.) aliis dicta Ach 43. 49, in solis defectu Ach 46—7, a sole illuminatur proprio lumine destituta Ach 43. 49, Sch 428, lunae et solis congressio Sch 481 sqq. al scriptores de luna Ach 46, de luna tractatus integer Christianus ex Isidoro aliis compilatus An II (rec-int) 290—2
 LVPVS cur Apollini sacer Sch 476, praesagia Sch 551
 LYCAEVN Iovis templum An II 182 Suppl I 1, 574 Sch 344
 Comm. in Ar. rel. ed. Maass.
 LYCAO Callistus filia An II 181 ab 198 Suppl I 1, 574 Sch 344
 LYCOPHRO grammaticus Prol XVII
 LYVVGVS Bacchum persecutus Sch 389
 LYCVS Celaenus e Neptuno filius An II 230 Sch 390
 LYRA nonum locum in sideribus tenebat secundum Eratosthenem An II 230 (p. 134), fabula et stellae An II *fabula Sch 390* 230—3 Suppl I 1, 577 Prol LXIV
 LYRES Arati frater An II 146 (vide MYRES)
 M
 MACEDONES, clima Ach 57. 70 Sch 437, rex Antigonus Gonatas Arati hospes Ach 77, mensis Gorpiaeus cum Aegyptiorum mense Phamenoth exaequatus An I 94, reges Macedoniae post Alexandrum Magnum usque ad Antigonum Gonatam An II 147 (Theo), Aratus in M. cum Persaeo Is 325
 MAEA Mercurii mater e Iove An II 230
 MAIVS mensis Sch 386
 MANILIVS, codicum titulus falsus quomodo sit natus Prol XXXI sq., 'M. et 'Sphaera' carmen indidem haurere Prol XXXIII
 MARATHONIVS taurus in caelo Sch 368
 MARE, praesagia Sch 508 sqq.
 MARIA stella Maris inclita in Heinrici pallio p. 603
 MARIVS puer (?) An II 152 (Arati prooemium ficticium)
 MARS planeta, nomina graeca et aegyptia Ach 43, *Περόεις* vel Herculis stella ib An II 274, ratio musica Ach 44, currendi tempus ib Sch 427, cingulus Ach 42. 64—5 An II 124. 132, iram efficit An II 170 (Sphaera) fervorem An II (rec-int) 275, e Steropa Pliade habuit Oenomaum An II 230 Sch 390, color in globo An II 274
 MARTIANVS Vraniae personam describit VIII p. 301 Eyss. Prol XIX¹, fontis

- Aratei indicia continet XXIII—XXIV, stellarum index editus Prol XXVIII—XXX
- MARTIVS mensis apud Aegyptios Phamenoth Sch 430
- MASSILIA, litterae Graecae Prol XLII sq.
- MATHEMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al, de magno anno Sch 429, *Θεώρημα* de circulo Sch 445, de solis magnitudine ib, de cometis Sch 545
- MEDICINALES VIRES, Arati liber Ach 78
- MEDVSA vide GORGO, Medusae filius Pegasus equus Pap 557
- MELANCHRIVS (sive MENANDER; an Maeandrius? 'Aratea' p. 323) Arati coaevus Is 325
- MELANIPPE Chironis filia ab Aeolo compressa in equam conversa An II 219—220
- MENANDER vide MELANCHRIVS
- MENOPHANTVS de Pliadum in Tauro positione (v. 254) Sch 387
- MENSIS lunaris et Graecorum et Aegyptiorum Sch 473, mensium certi dies praesagiis apti Sch 553—4
- MERCVRIVS Maeae filius Sch 389 al, infans a Iunone nutritus Ach 55 An I 95 Sch 434, infans Apollinis boves rapuit Sch 393, Myrtili Aurigae pater An II 210 Prol LXVIII, Perseo commodavit calceos alatos et petasum An II 226 Sch 385, fecit Lyrām An II 230—1 Suppl I 1, 577, Herculem infantem Iunoni portavit An II 277, Leporem (An II 254 Sch 409) et Deloton (An II 223 Suppl I 1, 576 Sch 380) in caelo locavit, *λόγον* efficit An II 170 (Sphaera) 275 (recint), vide ORIO
- planeta, cingulus Ach 42. 64—5 An II 125. 133, ordo inter pl. Ach 42 sq., *Στρίβων* et apud Aegyptios Apollinis stella Ach 43 An II 275, ratio musica Ach 44, tempus currendi ib Sch 427
- poema Eratosthenis Ach 43. 55 Sch 434
- MEROPE 1. Plias e Sisypho mater Glauci An 229—230 Sch 390. 392
2. filia Oenopionis Chii stuprata ab Orione An II 247—8 Sch 405
- MESORIAegyptiorum mensis (Augustus) Sch 425
- METO Atheniensis astronomus de anno undevicennali Ach 47. 478, Aratiantor ib, ab astronomia profectus An I 89, Metonis successores tabulas calendarias in urbibus statuerunt Sch 478
- METRODORVS 'Epicuri discipulus multos mundos esse dixit Ach 37, de iride (Diels DG p. 231) Sch 516
- MIMVS Sophronis qui 'Nuntius' inscribitur An II 176—7
- MINERVA a Vulcano amore petita An II 208—9, stellas condidit An II 162 (Sphaera), Cepheum inter sidera locandum curat An II 214, Andromedam in caelo locavit ob Perseum An II 216 Sch 375, Medusae caput in pectore affixit An II 227, Argonavem fecit An II 255—6 Sch 411
- MINOS Euryalae pater An II 247 Sch 405, canem (Sirium) et hastam accepit ab Europa An II 251, ad Minos Bacchus pervenit Ariadnam compressurus Suppl I 1, 573
- MONNVS musivi Trevirensis artifex p. 173 adn Prol XLIV
- MVNDVS cum ovi partibus comparatus Ach 33, ovo similis secundum Orphicos Ach 37, dictus a Pythagora *παρὰ τὴν διακόσμησιν* Ach 35—6, Diodori stoici definitiones sex (ex Eudoro) ib, figurae variae secundum philosophos Ach 37, figura sphaerica sphaeris caeli aetheris aëris aquae terrae comprehensa Ach 50, *ὅσταις τῶν ὄλων* Ach 50, *ὅσστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς φύσεω* An II 127, ridet sole An II 170 (Sphaera), mundum gubernari

apparet ex annorum mensium dierum horarum rationibus et ex ortibus occasibusque lunae et solis et planetarum Is 324, mundi motus aeternus Sch 444 planetarum motui adversus Sch 428—9. 447 al, mundi interitus Sch 429. 478

MVSA cum Arato in picturis p. 172—4 a Musis cur Aratus non coeperit An II 176—7, cur *μειλίζιαι* Arato (v. 17) Sch 339, Musarum *ἀρχηγέτης* Iuppiter An II 176—7 Sch 334, lyra gaudent An II 230 Suppl I 1, 577, lyram post Orphei mortem Musaeo dederunt An II 230 sqq. Suppl I 1, 577—8 Sch 394, e Musarum numero novenario novem chordae lyrae Sch 394, Orpheum in Libethriis montibus sepelierunt An II 232, delphinum amant An II 246

MVSAEVS de Iovis infantia An II 209, de Hyadibus Sch 369, lyram post Orphei mortem accepit a Musis Sch 394 al

MVSCA, praesagia Sch 523—4. 551

MVSICI de signiferi et planetarum rationibus musicis Ach 43 sq.

MYSIVM Pompeianum scholam repraesentans Platoniam Prol XXXIII, Trevirense repraesentans Aratum et alios poetas p. 173 Prol XLIV, hoc unde provenierit Prol XLIV

MYCENE Atrei regnum An I 89

MYRIS frater Arati Ach 76 Is 325, in M. Arati Epicedium Ach 78

MYRTILVS 1. scriptor, de Hyadibus (fr 6 M.) Sch 370

2. Mercurii filius auriga Oenomaï Aurigae sidus An II 210 Sch 368 Prol LXVI, at sine curru cf Germanici v. 161 (e globo) Hygin III 12 imaginem Vossianam apud Thiele p. 100

MYTHOLOGIA, in m. ludit Aratus Sch 391 al

N

ΝΑΥΡΑ, *κόσμον τὸν δι' αἰῶνος δρόμον ἐν διεστάθμῳ αὐτοῦ γῶς φύσις* An II 162 (Sphaera)

NAXIACA Aglaosthenis An II 243

NAXVS ab Ariadna et Baccho petita An II 193a Suppl I 1, 573, Iovis e Creta profugae refugium An II 244, similis pampino Sch 361

NAYPLIVS maiorem Ursam invenit Sch 343

NEMEA, Hercules Nemeae leonem iugulat An II 206

NEMESIS Iovi Rhamnunte Helenam et Dioscuros enixa An II 233—4 Suppl I 1, 578 Sch 394

elus stella planeta apud Aegyptios Ach 43

NEOPTOLEMVS Parianus *ἐν τῇ Τριχρονίᾳ* de Oceano ('Aratea' p. 205) Ach 51

NEPHELE An II 221

NEPTVNVS vide ORIO, misit cetum Aethiopibus (Soph fr p. 157) An II 215 Sch 463, ex Hella genuit Paeona An II 222, Pegasi pater Sch 376 Pap 557, cum Alcyona et Celaeno Pliadibus concubuit An II 230 Sch 389—90, Amphitriten amat An II 245—6 Sch 403, Delphinum in caelo locavit An II 245, Neptuni stellae sunt eae quae tempestatem et serenitatem indicant Sch 479

NEREIDES in Cynosurae fabula An II 185a(?), cum Cassiepia de pulchritudine certaverunt An II 215. 257, et Amphitrite An II 245

NESTIS aquae dea Empedoclea Ach 31

NICANDER Colophonius

1. poeta, Arati non coaeus neque astronomus Ach 78 Is 326, coaeus Arati Is 326, ab Arato 'Theriaca' accepisse fertur, Arato didisse 'Phaenomena' Ach 78 Is 323. 326, de Capra (fr 114) Sch 368, de fulica (Alex 170) Sch 510, de hydro (Ther 416) Sch 517, de Lyra e testudine facta (Ther 700) Sch 393, de Pliadibus (Ther 121 sqq.) Sch 370. 387, de Scorpio (Ther 18) Sch 461

2. mathematicus Arati coaeuus Is 323. 326
- NICOCLES grammaticus Prol XVII
- NICOSTRATVS conditor urbis Creticae 'Ιστοῶν An II 185
- NIGIDIVS de lunae signis (fr CV—CVI) An II (rec-int) 292. 294
- NILVS An II 223 Suppl I 1, 576 (vide DELTOTVM), Hydra caelestis Sch 424, Fluminis sidus An II 259 Sch 413, Nili ostia in stellis An II 260, tumescit mense Mesori dum sol est in Leone Sch 364. 425, Nilo tumescente fortius ranae coaxant Sch 517, Pindari de Nili incrementis fabula Sch 396—7
- NIX, e quibus praesagiis opperienda Sch 544—5
- NOCTVA, praesagia Sch 528—9
- NONNVS Panopolitanus, catasterismi e scholiis mythologicis Arateis et globo hausti Prol LXIV sqq., I 465 emendatur Prol LXIV
- NOVEMBER mensis apud Aegyptios Athyr Sch 392
- NOX, ἀρχὴ νυκτός ἡλίου δόσις Att 18, horae computandae Att et Hi 18 Ach 57—8 An II 128 Sch 448. 475, signa noctis sex Ach 53—4, diversitas in diversis cingulis Ach 65—6. 70, e sideribus noctem miles Homericus metiebatur (II X 252—3) An I 89, persona Noctis Sch 420
- NVBES, praesagia Sch 511. 527. 533
- O
- OCEANVS vice horizontis fungitur Ach 51 Sch 343. 503, a philosophis et geometris horizon vocatur Ach 52, item a poetis An I 94—5, secundum Homerum (Od III 1 al) totam terram circumdat Is 320, etymologia Sch 343, pater Aethrae Sch 389, Clymenae Sch 386 sqq., Plionae Sch 388, sideribus 'coronatur' Sch 451
- OCTOBER Sch 386, Aegyptiorum mensis Phaophi Sch 425. 431
- OENOMAVS Martis e Steropa filius An II 230 Sch 390
- OENOPIDES Chius de lactei circuli fabula Thyestea Ach 55
- OENOPIO Chius Orionem occaecavit ob stupratam filiam Meropam An II 247—8 Sch 405, filius Bacchi et Ariadnae Sch 461
- OENVS pater Caprae Sch 368 Prol LXV
- OLOR vide AVIS MAGNA
- OLYMPVS, 'qui Olympum habent' An II 152 (Arati prooemium fictitium)
- OPHIYSSA Chii nomen antiquius Sch 461
- ORBIS totius descriptio latina Prol XXXIX
- ORCVS, Orphei introitus Suppl I 1, 576
- ORIO sidus, stellae An II 247—50 Sch 406, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, splendidissimum sidus australe Sch 401, positio accurata Sch 404—5, Orione circa medium caelum versante Taurus Gemini Cancer Canis Auriga al supra terram sunt Sch 406, ex adverso est Scorpio Sch 461—2, sub pede eius Eridanus An II 259
- heros Chius, tres patres habuit An II 249, cur occisus sit scorpio An 196. 247—50 Sch 354. 461, a Sole sanatus a caecitate An II 247—50, persequitur Pliades An II 229 Sch 386, Orionis canis Sirius An II 252—3 Procyo An II 270—1 Suppl I 1, 581 Sch 426, apud Homerum memoratus (Od XI 310. 312) Sch 462, in libro Hiob (IX 9) An II (rec-int) 286
- ORIO de defectu solis scripsit Ach 47
- ORPHEVS de Iove (fr 46, 2 Abel) Ach 81, lyram Mercurialem ab Apolline accepit An II 231 Sch 394
- ORPHICI mundi sphaeram cum ovo comparabant Ach 33, mundi figuram ovo similem dixerunt Ach 37
- ORVS grammaticus Prol XVII
- OSIRIS planeta Ach 43

OSTOLOGIA liber Arateus Ach 78 (ubi vide adn)

OVES, praesagia Sch 541. 543—4

OVIDIVS, fastorum excerpta in libro Puteaneo Parisino cf adn ad An II 306

P

PAEO vide NEPTVNVS

PALAMEDES, inventa secundum Sophoclem Ach 27—8

PAN Arcadiae deus, hymnus Arati Ach 78 An II 148 (Theo), in capricornum mutatus dum petitur a Titanibus Sch 397, Panicus clamor ib terror An II 237

PANAETIVS Prol XI sq.

PANATHENAEA ab Erichthonio inventa An II 209

PANGAEVM mons Solis sacer ab Orpheo habitatus An II 232 Suppl I 1, 578

PANTHERA sidus solummodo in Martiano VIII p. 309 et in imaginibus apparet Prol XXVIII

PANYASIS in 'Heraclea' de Cancro (fr 3 K.) An II 204

PAPPI (πάπποι) florum senecta Avieno interprete v. 1686 Sch 511—2, definitio (ὁμὴν κελυφανώδης) Sch 512

PAPYRVS Arati Berolinensis no 5865 p. 314. 556—8 Prol LXIX sq.

PARALLELOGRAMMA Sch 402

PARHELIA Sch 502 sqq.

PARMENIDES Eleata de cingulis Ach 67, de stellarum multitudine (fr nov) Is 318 Prol IL

PARTHENO, fabula An II 208 cum adn

PASIPHAE, taurus P. in caelo Sch 368

PAVLVS Alexandrinus, astrologus s. IV Prol XVIII

PEGASVS vide EQVVS

PELEVS, nuptiarum signum Ara Sch 423

PELVVM Chironis domicilium An II 264—5

PELOPS, fabula Prol LXVI al

PERSAEVS stoicus apud Antigonom Arati sodalis An II 148 (Theo) Is 325, 'Perseus' scriptus An II ib, Arati Athenis magister Is 325

PERSEPHONE rapta ab Orco Aegyptiis terram significat frugibus carentem Sch 365—6

PERSEVS sidus, fabula et stellae An II 214—7 Suppl I 1, 577 An II 226—8. 257 Sch 374—5. 385, figura Sch 385, caput Medusae portans An II 227, in boreali semisphaerio Sch 384, de erat in Aegyptiorum sphaera Ach 75

PETRVS, epistolae falsae latinae Prol XLI

PETRVS VICTORIVS editor Hipparchi Prol XIV—XV, Achillis XVI

PHAENO planeta, *Νεμέσεως ἀστήρ* apud Aegyptios, Ach 43

PHAENOMENA partis primae Arataeae titulus Sch 507 al, titulus totius poematis passim, titulus operis Eudoxei Ach 23—4, vide ENOPTRVM, scriptores omnes vicit Aratus An II 151 (Theo) Is 324, scriptores varii Is 324 ('Aratea' p. 140), *ὁδῶς τὰ κατ' οὐρανὸν ἀστέρα κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τόπον τὰ μετάρσια* An II 140

PHAEO Hyas Sch 386

PHAESYLE Hyas Sch 386. 389

PHAETHO planeta Osiris apud Aegyptios Ach 43, fabula graeca Sch 412 Prol LXIV

PHAMENOTH mensis Aegyptiorum (Martius) An I 94 Sch 430

PHARMVTHI mensis Aegyptiorum (Aprilis) Sch 392

PHAOPHI mensis Aegyptiorum (October) Sch 425. 430

PHARVS turris, sidus p. 592 Prol XXVII 23 cum adn

PHATNE vide PRAESEPE

PERECYDES 1. de principiis (ex Hesiodo Theog 116 p. 39. 40 St.) Ach 31. 32
2. de aureis malis Iunoni nubenti oblatis (fr 30 St.) An II 188, de Hydibus (fr 16) An II 212 a Sch 369. 389

- bis (interpolatus), de Phixi ariete (fr 40) An II 221
- PHILA Seleuci et Stratonicae filia uxor Antigoni Gonatae Ach 77 Is 325, nuptiis Philae et Antigoni interfuit Aratus Is 325
- PHILEMO Iovem aerem dixit (fr 91 K.) Ach 83 An II 178
- PHILETAS Arati coaevus Is 323
- PHILOLAUS de sole triplici (p. 127 B.) Ach 46
- PHILOPONVS grammaticus Prol XVII
- PHILOSOPHI de magno anno Sch 429
- PHOENICE Europae patria An II 211
- PHOENICES utuntur Ursa minore Ach 29 (Callim fr 94) Sch 348
- PHORCIDES Gorgonium custodes praemissae An II 226
- PHRIXVS Euripidis fabula (fr 820) An II 211, 221—2 Sch 378
- PHRYGES *ῥρον τὸ ἄνω* (Neoptolemus *ἐν ταῖς Φρυγίαις φωναῖς* ['Anal Alex' ed Meineke p. 360]) Ach 36
- PHYSICI de solis natura Ach 46, de magno anno Sch 429, physicus quidam Aratum physice interpretatus latet in Scholiis Sch 464
- PHYSIOLOGI ab Ekkehardo IV citati p. 605 adn
- PICTORES antra pingentes prominentia (*προεχῇ* corrigas cum Duebnero e *προσεχῇ*) alba faciunt, quae retro sunt nigra Sch 492
- PICTURAE (vel delineationes) Arati ipsius p. 172—4 Prol XLIV, siderum Arateorum ad An II 181—297 passim notatae, item in praescriptis ad Bedam 'De Signis' p. 582 sqq., codices Arati imaginibus illustrati Prol XXII al, Ciceronis eclogae ad picturas explicandas olim selectae Prol XXII adn, globus delineatus sub textum Sch 342, *σφαίρα* Aratea Sch 384
- peculiaria, Iuppiter in aquila sedens An II 274, Virgo cum Libra Sch 355, Arcturus pedum gestans ib, Cassiopeia Sch 374, Andromeda 375, Perseus Gorgonium tenens Sch 385, Delphinus Sch 403, Capricornus Sch 397
- PINDARVS *ἄστρον* solem dixit (OI 13—6) Ach 42. 51, *ἐκ Διός* pro *ἀπὸ Διός* (Nem II 3) Ach 82 Sch 334, aetherem vacuum dixit (OI I 6) Ach 51, solem sidus vocavit (fr 107 OI I 6) ib Sch 338, de beatis (OI II 64 sq.) Sch 358, de Nili incremento (fr 282) Sch 396—7
- PISANDER Rhodius de leone Nemeaeo (fr 1 K.) An II 206
- PISCES duo, sidus passim, etymologia An II 168 (Sphaera), Pisce nati An II 224—5 Sch 381. 416, fabula ib, Stellae Sch 382, *Χελιδονίας* borealior dictus a Chaldaeis Sch 383
- PISCIS sidus, vide PISCES, fabula et stellae An II 261—2, Aquarii Aquam bibit An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 416, in eius memoriam Syri pisces non edebant, aureos et argenteos sacrabant An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 382
- PLANETAE etymologia Ach 45, nomina graeca et aegyptia Ach 43, enumerati et epithetis ornati An II 170 (Sphaera), numerus Sch 426, a septem pl. septem lyrae chordae Suppl I 1, 577, proprius motus Sch 426—7, musica ratio Ach 42—4, congressio ipsorum planetarum Ach 45, iter per signiferum Ach 52—53, iter inordinatum Sch 426, tempus itineris Ach 43—4 Sch 427—8, zonae Ach 42 Sch 427, sphaerae propriae Ach 42, et sol An II (rec-int) 273—4, affectum auctores An II 170 (Sphaera) 272—5, apud genesialogos Ach 53, commemorati vel tractati ab Euripide (fr 861) Ach 29 ab Arato in 'Canone' Ach 42 sq. 46 Anonymo II 272—5 a Pythagoreis Ach 43 ab Eratosthene Hypsicla Thrasylo Adrasto Ach 43 a multis Ach 46, omissi praeter solem et lunam ab Arato in 'Phaenomenis' Ach 42 sq. 46 Is 325

- 9, signa graphica An II 275 b adn, absidum tabula p. 601 adn
- PLATO, principia (Tim 29 E) Ach 31, mundus aeternus (Politic 274 D) Ach 35, sphaera siderum fixorum (Tim 28 B) Ach 36, caelum *αἰθέρος τὸ ἔσχατον* (Tim 32 B sqq.) ib, caelum ὁ κόσμος ὃ Διὸς οἰκητήριον λέγομεν (Phaedr 246 E) Ach 37, caelum aut de suo aut aliunde vertitur (Politic 269 C) Ach 51, sol igneus (Tim 39 B) Ach 46, stellae animantes (Tim 40 B) Ach 40, stellarum natura (Tim 32 C) Ach 40, septem planetas 'astra' dixit (Tim 40 B) Ach 41, planetarum sphaerae (Tim 38 C) Ach 45, de magno anno (Tim 39 D) Sch 429, deus omnium praeses (Leges IV 715 E) Sch 338—9, de medicorum cucurbitis (Tim 79 E) Ach 33
- PLIAS vide VERGILIAE ATLANTIDES
- PLINIVS de planetis excerptus An II 272—3
- PLIONE Oceani filia Pliadum ex Atlante mater Sch 386 sqq., allegorice oceanus ib
- PLVTARCHVS de Arati 'Diosemiis' de sole (fr 1 W.) Sch 490, (fr 2) Sch 493, (fr 3) Sch 536, (fr 4) Sch 538, (fr 5) Sch 539, (fr 6) Sch 540, (fr 8) Sch 547—8, prooemio Arati schoiliis instructo utitur ('De exsilio' p. 601 AB) Prol L
- POETA anonymus tragicus de Iove pannota (fr adesp 43 N.) Ach 84
- POLVS, definitio et etymologia Ach 61 An II 127 Is 316, interdum idem ac caelum p. 133 adn, οἱ περὶ τοῦ πόλου (caelo) *συντάξαντες* Prol IL, *θηλυκῶς* idem atque horologium (Aristoph 'Daetal' fr nov) Ach 62, duo poli mundani Is 316. 322 Sch 341—2, parvae stellae An II 129 (videtur idem Germanicus v. 19—21 vel probasse vel sensisse), stella polaris An 186 a b, polus horizontalis An II 130, p. et horizon Ach 70, poli elevatio et altitudo Ach 70, in me-
- ridionali polo 'ortus et occasus misceri' putat Sch 351, apud Homerum An I 89—90
- POLYBIVS in libro 'De aequatore' de cingulorum numero egit Ach 67
- POLYDECTES Perseum contra Gorgones misit An II 226—7 Sch 385
- POLYXO Hyas Sch 389.
- POMPEIVPOLIS primitus Soli nominata Is 325
- PORPHYRIVS grammaticus Prol XVII
- POSIDONIVS, *ἁστέρος* definitio (p. 65 B.) a Diodoro recepta contra Epicureos de anima et corpore (p. 65) Ach 41, de cingulorum numero (p. 92) Ach 67, Aratum imperitum dixit astronomiae in 'Praedicatione Homeri et Arati de mathematicis' h e ἐν τῷ *Περὶ συγκρίσεως Ὁμήρον καὶ Ἀράτον περὶ τῶν μαθηματικῶν* (fr nov) An II 143. 150 Prol XI, de parheliis (p. 77) Sch 502, de cometis (p. 79 Diels DG p. 231) Sch 546
- PRAESEPE sidus fabula stellae positio An II 297 Suppl I 1, 576 Sch 505. 528, est nubecula Sch 505, Arato (v. 892) aliis *νέφος πεφωτισμένον* Ach 69 An II 205
- PRAEVINDEMIATOR stella in Virginis vicinia (*Προτρυνήτηρ*) An II 202 Sch 361 Suppl I 1, 574—5 Prol XXVI
- PRAXIPHANES, ei a Callimacho liber inscriptus (τὰ Πρὸς Πραξ.) Ach 78
- PRISCIANVS
1. grammaticus, eius 'Phaenomena' p. 312 adn, excerpta in codicibus Prol XXII
 2. Lydus latinus Prol XXXIX
- PROCRIS sanato Minoe canem Sirius simul cum iaculo dono accepit An II 251, Cephali uxor ib
- PROCYO (Antecania) positio fabula stellae An II 270—1 Suppl I 1, 581 Sch 426
- PROMETHEVS fabula An I 93, Ingeniculus sidus Sch 353, filius Caeli et Clymenae frater Epimethei et Atlantidis Sch 386

PROOEMIUM scholiorum Arateorum ter hodie redactum Prol II
 PROPVS stella in Geminis An II 204 (cf Prol XXVI)
 PROTEVS allegorice explicatus (Od III 458) Sch 335
 PRVDENTIVS 'Contra Symmachum' citatus (I 365—7) An II (rec-int) 291
 PTOLEMAEVVS 1. Soter Antigoni Gonnatae fere aequalis Ach 78, et Eurydice parentes Pt. Cerauni An II 147 (Theo)
 2. Ceraunus filius Soteris et Eurydicæ occidit Seleucum Nicatorem An II 147 (Theo), occisus a Gallis ib
 3. Pt. II Antigoni fere aequalis Ach 78
 4. Pt. III, ei Cono morem gerens Berenicae crinem sidus esse finxit Sch 361 Suppl I 1, 575 al
 PTOLEMAEVVS astronomus de solis defectu Ach 47, Arateae sphaerae cum Ptolemaeo consensus Le 561, e Ptolemaei libro apparet non recte omnia Aratum scripsisse Le 562, de lacteo circulo (Magna Syntaxis VIII p. 202 Bas.) Le 564, de tropicorum ab aequatore distantia (? ib I p. 23 B.) Le 564, de circulorum incisione (II p. 25?) Le 566—7, siderum fixorum motus quidam (I p. 6 sq.) Le 568, Ptolemaei stellarum numeri ad Aratum translati Prol II, 'Magna Syntaxis' a Theone enarrata Prol LXIV
 PTOLEMAEVVS (dubium qui sit putandus) 'Ἰδιογενὲς' Hegesianactis Hermippi Arati 'Phaenomena' laudavit, sed maxime Aratum Ach 79
 PYROEIS planeta 43 al, vide PLANETAE
 PYRRHVS geometra Arati interpres Sch 334 ('Aratea' p. 162)
 PYTHAGORAS mundum primus definivit ἐκ τῆς διακομίσσεως Ach 36, ab astronomia profectus ad philosophiam An I 89
 PYTHAGOREI elementorum figuras ad numeros et dimensiones redigebant Ach 37—8, ἀστέρας dicunt moveri

et fixas stellas et planetas Ach 36, de planetarum motu circulari primi egerunt Ach 43, de omnium stellarum motu proprio Ach 45—6, de stellarum defectu Ach 46, de cometis Sch 545, dextra borealia laeva Australia dixerunt Ach 62, in quibusdam lunae apparentiis numerum valere septenarium Sch 487—8
 PYTHO draco ab Apolline necatus Sch 349

Q

QVADRATVS τὴν σφαῖραν et τὸ σφαιροειδές definivit An 92
 QVAESTIONES de sole et luna Ach 49, de stellis Ach 50, de signorum numero duodenario Ach 53, de noctis et diei aequalitate vel inaequalitate Ach 54 et longitudine Ach 58, quaestio Homerica de Vrsa non occidente An I 94, cur a Iove et non a Camenis Aratus incohaverit An II 176—7 Sch 334, cuius Iovis Aratus meminert fabulosian naturalis An ib, cur ab Ursis Aratus carmen coeperit Is 321.330, cur calidissimos dies in Leone et non in Cancro esse dixerit Sch 364, cur a Cancro Aratus coeperit signiferum Sch 446, cur certis conditionibus tempestatem, aliis ventum luna significet Sch 485, de sole medium caelum tenente Sch 490, de Orionis positione Sch 404—5

R

RANAE in Aegypto aestate magis coaxant Sch 517, ranunculae ἀδιάπλοστοι τίκτονται καὶ ἀποδός Sch 517
 RECENSIO INTERPOLATA interpretis Arati latini vide ANONYMVS II
 RHAMNVS vide NEMESIS
 RHODII litteris clari Prol XI sq.
 ROMANI menses, vide sub singulis mensibus

S

SABIRIVS Pollo (?) Epistularum Arati scriptor Ach 79, Euripidis Epistulae confecit ib

- SACRARIVM** sive **ARA** seu Turibulum, sidus fabula stellae An II 263—4 Suppl I 1, 579 sq.
- SAGITTA** sidus Apollinis, qua Cyclopes interfecit An II 241, ab Hygino descripta in Bedae 'De Signis' editione Basileensi p. 594
- SAGITTARIVS** sidus et etymologia An II 166 (Sphaera), ortus Att et Hi 64—12, *μεσουράνημα* ib 12, Crotus An II 239—241, fabula et stellae ib, non Centaurus ut picturae volunt sed Satyrus ib 240
- SAIS** 1. Aegypti urbs unde *Σαῖται*; 2. Thraciae unde *Σάιοι* Ach 76
- SATVRNVS** planeta, cingulum Ach 42. 64—5 An II 124. 132, nomina graeca et aegyptia Ach 43, ratio musica Ach 44, currendi tempus ib Sch 427, commemoratur in Arati prooemio ficticio An II 152
- S. et dei contra Gigantes pugnarunt An II 209, cum Iove confixit An II 263—4 Suppl I 1, 579
- lacrimas efficit An II 170, tarditatem An II (rec-int) 274
- SATYRVS** Sagittarius An II 239, in asinis contra Gigantes Satyri equitabant An II 297 Suppl I 1, 576
- SCHOLLA** 1. Aratea Prol IL sqq., a Theone ex parte composita Prol LI sqq., aliunde hausta Prol L, fere desunt in Lexicis Prol LXVI, excerpta in Anecdoto Britannico Prol LXIX, a Tatiano (c. 9 et 10) Prol LXIX adn, in 'Catasterismorum' libellum interpolata Suppl I 1, 574—5
2. HomERICA ex Arateis pendent An II 368—390 Prol LXVI adn, vide **DRYVMVS**
- SCILLA** praesagia Sch 540
- SCIRO** ventus Ach 68
- SCIRONIDES** rupes Ach 68
- SCORPIVS**, etymologia An II 166 (Sphaera), stellae An II 196—7, ex adverso Orioni Sch 462, infra Serpentarium An II 194, maximum sidus ib, plus explet quam duodecimam signiferi partem Sch 447, duorum signorum spatium explet An II 195—6, in Chio insula ad percutiendum Orionem suscitatus ib Sch 461, a Iove ad caelum translatus hominum causa An ib Sch 461 idque *καθ' ὁμοίωσιν* Sch 345. 461—2, mortalitatem affert cf 'Pallium Heinrici' II p. 602
- SELEVCVS** 1. Macedoniae rex An II 147 (Theo)
2. Philae pater Stratonicae maritus Ach 77
3. Syriae rex vide **ANTIOCVS**
- SEMICIRCVLV** passim Le 567
- SEMISPHAERIA** passim, ut An II 145, figuris additis Prol XXX
- SEPTEMBER** mensis Thoth Aegyptiorum Sch 425. 440
- SEPTISTELLIVM** (*ἐπτάστερον*) An II 230
- SERGIVS** 'recentior', grammaticus Byzantinus Prol XVII
- SERPENTARIVS**, stellae Att et Hi 6—7 An II 195, descriptio et fabula An II 194 Suppl I 1, 573—4 Sch 353
- SIDERA**, inventio Ach. 28—9, a diis condita (a Iove Minerva Sole) An II 142. 162 al, nomina Sch 447 ab heroibus plerumque sumpta Sch 339, fabulae enarratae a peritis An II 142, distributio An II 130, sidus a stella discernitur Ach 51 An II 128 Sch 338, de siderum et stellarum fixarum proprio motu Sch 340—1, idem secundum Ptolemaeum Le 568—9, siderum occasus et ortus Ach 73—5, sidera fixa interdum crinita Sch 546, *ἀπλανεῖς* et *πλάνητες* Is 318 al, navigantium quae sidera potissima Sch 476, subito obscuratis his procella erit Sch 532, numerus omnium An II 134 sqq. Prol XXIV
- SIGNA** 1. critica *χ διπλῇ ἀμφὶ ἀστήρ* in 'Phaenomenis' Arati adhibita An II 141 Sch 421 Prol XXX
2. astronomica (*σημεῖα*) definitio Is 315 al, (*ζώδια*) vide **SIGNIFER**
- SIGNIFER** **SIGNA** definitiones An II 271—2 Le 568, positio et partitio Le

568—570, iter planetarum per signa Ach 52—3, enumeratur ordo Ach 53 al, signa *διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν* locata Sch 345, signa apud genesialogos Ach 53, de signorum moribus Prol XXXIV, cur solummodo XII sidera 'signa' dicantur Ach 53, solis per signa iter Sch 476 al, signa adversa (*ἀντιζῦγα*) An II 128, latitudo Ach 52, singula signa modo superant modo non explent duodenas signiferi partes Sch 447—8, aequatorem secat signifer et tres circulos complectitur Ach 53, *λοξίας* dictus a poetis An I 96, signiferi signis XII quae sidera cooriantur et cooccident secundum Aratum (interpolatum) An II 114—122, haec cum Hygini l. IV comparanda ib, signa cum corpore humano composita ab Ekkehardo IV cf p. 605 adn

'De signifero' Leontii libellus editur Le 568—70, tractatus christianus An II (rec-int) 285—7 e Plinii NH aliis excerptus

SIRIVS *ἀστὴρ* et *ἄστρον* Ach 41. 51, fabulae et stellae An II 251—3 Suppl I 1, 579, etymologia An II 252a—3 b, una stella ib, canis *κατὰ πάθος* inter sidera locatus Sch 345, Isidi sacer apud Aegyptios Sch 366, Sirio orientior Procyo Sch 426, pone Procyonem ib

SISYPHVS mortalis e Meropa Pliade filium Glaucum habuit unde pudore evanuit An II 230 Sch 390. 392

SMINTHES 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 162)

SOOCRATES de principiis Ach 31

SODALICIA (*κοινωνία θλασσι*) An II 264

SOL 1. astronomica: *Φαέθων* planeta Ach 44 An II 273, magnitudo Ach 48 Is 319 Sch 415, inter planetas ordo Ach 42, natura vel ignea vel alia Ach 46, *κισσροειδής* vel *δισκοειδής* vel *σφαιροειδής* vel *σκαφοειδής* Ach 46, cingulus Ach 42,

signiferum permeans Sch 476, de sole scriptores Ach 46, tractatus christianus An II (rec-int) 292—5, in stellarum defectu Ach 46, defectas Ach 46—7, in defectu aliis visibilis aliis invisibilis Ach 47, de defectu scriptores ib, solis et lunae congressio (*σύνωδος*) Sch 481 sqq., solis iter mundo adversum Sch 428—9. 447, itineris tempus accurate computatum Ach 44 Sch 428. 447—8, ratio musica Ach 44, itineris regio Ach 48. 53—4 An II 128, solis praesagia argumentis physicis firmata Sch 472 sqq.

2. mythologica: Sol stellas condidit An II 162, equi et currus Solis An II (rec-int) 295 Sch 412, Solis quadrigam Erichthonius imitatus An II 208, Phaethontis fabula Sch 412, Solem Orpheus Apollinem dixit et honoravit An II 231—2 Suppl I 1. 578, Sol Orionem sanavit An II 247—8

risum efficit An II 170 (Sphaera), cum formica comparatus Ach 49, solis spectandi nobis causa sunt boves aratores Sch 360

SOLI 1. Ciliciae urbs postea Pompeiupolis Ach 76. 7 An II 146 Is 323—5 unde *Σολεῖς*

2. Cypri, unde *Σόλοι* (a Solone commemorati fr 19 B.) Ach 76. 7

SOLO 1. Atheniensis Solios Cyprios commemoravit (fr 19 B.) Ach 77

2. Lindius Solos Ciliciae condidit An II 146 Is 325

SOLSTITIA Ach 54, apud Aegyptios sive lugubria sive laeta (cf Isis) Ach 54—5, tempus Ach 54. 58 Sch 437—5

SOPHOCLES (fr inc 671) Ach 27, (Palam fr 399) ib, (fr 672) Ach 28, Iovem solem dixit (fr 1017) Ach 82, de Cassiopeia (Andromeda p. 157 N.) An II 215, de Ceto (ib) An II 257

SOPHRO a Iove incohavit in 'Nuntio' mimo (fr 51 Botzron) An II 177 Sch 334

SOSITHEVS de Croto (fr 5 N.) An II 239—240

SOSTHENES Macedonum rex An II 147 (Theo)

SPECVLVM Eudoxi, vide EVDOXVS, speculi positiones variae cum lunae luce varia comparatae Ach 50

SPHAERA terrae sphaeris inclusa Ach 32, incolae Ach 65 An II 125 al, ordo sphaerarum secundum Archimedeos Ach 32, caelum quintasphaera An I 92, sphaerae definitio Is 315. 330 cf Prol XLVII sq., positio Is 329, vide GLOBVS, dispositio Is 330, sphaera picta Sch 384, quomodo in picta sphaera nos figuras spectemus Sch 384—5 (vide GLOBVS *σφαίροθεσία σφαιρογραφία*)

de sphaera *ὡς πρὸς εἰσαγωγήν* scripsit An II 1 p. 102—124, 'Sphaera' carmen graecum cum versione latina et rec-int editur An II 154—171, eius fontes cf Prol XXXII—XXXVI, utitur haec Sphaera etiam Eratosthenis indice et 'etymologia' stellarum probabiliter Prol XXIV—XXV, a Demetrio Triclinio male habita Prol XXXII An II 154 adn, Empedoclis nomine instructa ib, haec 'Sphaera' Manilius Vitruvius indidem hauserunt Prol XXXII, item 'Sphaera' et Excerptum Ps.-Hipparcheum ('Anal Erat' p. 141 sqq.) Prol XXXIV, item 'Sphaera' et Firmicus Maternus (II 10 p. 52) Prol XXXIV—XXXV

SPICA stella in Virginis manu An II 202 Sch 356 Prol XXVI, utra in manu Sch 357, cur Sch 356

SPORVS Arati interpres de dispositione 'Phaenomenorum' Arati et de boreali circulo Is 330 Prol XLVII, de v. 541 sqq. Sch 445—6, de parbellis Sch 503, de cometis (. Avien 1815—9) Sch 546—7, dixit Aratum non veritatem sed navigantium utilitatem spectasse Le 562, cf 'Analecta' mea 'Eratosth' p. 49

STELLAE nomine carentes Hi et Att 13—4, etymologia Ach 39, motus Ach 40,

natura terrena vel ignea vel mixta utrimque vel alia ib, forma ib, animantes ib, motus omnium proprius Ach 45, vide SIDERA, defectus Ach 46, in defectu solis interdiu apparent Ach 50, etsi igneae ignem non efficiunt Ach 50, fixae cur subinde deferantur ib, cum carbonibus comparabiles Ach 51, discrimen a sideribus Ach 51 An II 128 Sch 338 al (vide *ἄστρον* et *ἀστήρ*), numerus secundum Hipparchum 128, non figuratae Sch 413. 417, a diis conditae (sive a Minerva seu Sole) An II 162 (Sphaera), stellae transvolantes (*διὰττοντες*) Sch 513—4, earum natura ib, albicantes ib, 'De stellis fixis et stantibus' tractatus Prol XXII, 'De ordine ac positione stellarum' tractatus Prol XXII, stellarum indices An II 134—9 Prol XXIV—XXX

STEROPE e Marte mater Oenomai An II 230

STILBON planeta Ach 43, vide MERCVRIVS

STOICI de solis natura Ach 30, *πᾶν* et *ὅλον* discernabant Ach 36, de circumvolutione Ach 38, de inani ib, de mundi mansionem ib, de ignea stellarum natura 40, de sphaerica stellarum et caeli forma 40, stellas animantes demonstrabant Ach 41, solem *σφαιροειδῆ* Ach 46, Iovem aerem Sch 335, Iovis oculus aer ib, de inani An I 92—3

STRATONICA uxor Seleuci mater Philae Ach 77

STROZZIANA scholiorum in Germanicum quae dicuntur recensio e Beda 'De Signis' hausit p. 582 sqq.

SVBLIMIA (*μετάρσια*) a caelestibus (*μετέωρα*) diversa Ach 68, enumerantur et exponuntur Ach 68—69 An II 126 sq.

SVES, praesagia Sch 541—2. 551

SVETONIVS, in S. reliquiis Reiff. Aratea insunt Prol XLIII adn

SVIDAS vix habet scholia Aratea Prol LXVI

SYENE, solis defectus Ach 47, umbrae Ach 67

SYRIA dea, vide DERCETO

SYRI inventores astronomiae Is 318, esu piscium abstinebant Sch 382

T

TANTALVS Ingeniculus Sch 353

TAVRVS, etymologia An II 164 (Sphaera), fabulae et stellae An II 211—3 Sch 368 Prol LXIV—LXVI, in Tauro Plias caudae (uvae) imaginem efficiens An II 230 Sch 385, *Τάυρειον διχοτόμῆμα* Sch 385. 368. 404, Taurum sidus cervici Aegyptii comparabant Sch 446—7

TAYGETE e Iove mater Lacedaemonis An II 230 Sch 389

TELCHINES in Cynosurae fabula An II 185a

TERRA *αἶμα τριχῆ διαστατόν* (unde ex gr fumi et fontes) Sch 520, *ὑποστάθμη* An I 90, stans in mundi medio Ach 34 Is 324, sphaera in sphaerarum medio Ach 33 An I 90, inter duo semisphaeria sita Sch 342, sublimis Ach 34, terrae a luna intervallum ratione musica expressum Ach 44, distantia a caelo Is 317—20, terrae et nubium exhalatione sol oritur Ach 46, prima post chaos orta An I 90, terrae stadia An II 126 Is 324, magnitudo cum sole comparata Is 319, utrum moveatur an non An I 91—2, axe percussa Ach 92 An II 124, rotunda An II 124 Is 317, terrae cinguli vide CINGVLI, terrae intestina vermes Sch 520—1

Terra aurea mala Iunoni obtulit nupturae (Pherecyd fr 30) An II 186, Erichthonii mater An II 208, Capram visu horribilem celavit in Creta An II 209, in Orionem scorpium emisit An II 248

TESTUDO, lyra vel cithara e t. a Mercurio facta Sch 393

THALES Phoenix de principiis Ach 31 Sch 343, de siderum natura e terra et igni mixta 40, de Hyadibus Sch 369, Ursam minorem invenit Ach 29 Sch 348

THAMYRIS Ingeniculus Sch 353

THEAGENES grammaticus Prol XVII

THEBAE patria Orionis An II 248a—9a, Thebas Sirius delatus An II 251

THEBAIS carmen Antagorae Rhodii An II 148 (Theo)

THEMIS Iovem infantem habuit prima An II 209

THEO Alexandrinus mathematicus s. IV, Vitam Arati scripsit quae servata est An II 146—51 Prol XXXI, eius Vitae Aratae initium in Germanici titulum inlatum Prol XXXI, codices Prol XXXI, Commentarius Sch 555 adn Prol XXXI. LI—LXIV, scholia cum Papyro conlata Prol LXX

THEOCRITVS (XVII 1) Ach 81

THEODOSIVS ὁ τοῦ Κακᾶ (?) grammaticus Prol XVII

THEOLOGIA Arato curae Sch 365

THEOPHRASTVS (De signis 55) Sch 539

THEOPROPVS, in Th. Aratiepicedium An II 229 Sch 389. 391 ('Arates' p. 233)

THESEVS Ingeniculus Sch 353, taurum Marathonium vicit qui in caelo locatus est Sch 368, coronae Ariadnae fulgore servatus e labyrintho An II 192 Suppl I 1, 573

THESPIA 1. urbs sub Heliconis radices sita Sch 377—8

2. filia Asopi, fabula Sch 376

THOTH Aegyptiorum mensis (September) Sch 425. 440

THRASYLLVS grammaticus Prol XIII, de musico planetarum motu Ach 43, de sole peculiarem librum composuit Ach 46

THYLE insula Ach 71, dies et noctes ibi

THYESTES, cena Thyestea planetas effecisse putabatur Ach 55 (Oenopides) An I 98

TIMAEVS de Hyadibus et Hyante (fr 25 M.) Sch 359

TIMOCHARIS astronomus octo Lyrae
stellas novit Sch 394

TIMOTHEVS Gazaetus grammaticus Prol
XVII

TITANES *προτέρη γενεή* Arati (v. 16)
Ach 85, apud Antimachum (fr 42 K.)
προτεργγενέες ib, Iovem impugna-
bant in Creta An II 237. 244 Sch
418—9, Capricorni clamore Panico
fugati Sch 397

TONTIVA, origo Ach 69 Sch 512 sqq.,
e diversis regionibus quid praenun-
tiant Sch 512

TRACTATVS anonymus 'De ordine et
positione stellarum in signis' cf 312
adn, de aliis vide **ANONYMVS**

TRAGICI lunam solis sororem dixerunt
Sch 428

TRAPEZVS Arcadiae urbs ex Arcadis
fabula denominata An II 198 Suppl
I 1, 574

TRITONIS lacus, ibi Gorgonis caput est
a Perseo abiectum An 226—7

TROCHILVS Callithyae filius Auriga
Sch 368

TRYPHO grammaticus Prol XVII

TYBI mensis aegyptius (Ianuarius) Sch
397. 420

U

VLIXES gubernator peritus caeli An
I 89

VLVLA (*ὀλολυγών*) natura Sch 517—8

VRANIA et Aratus in picturis 172—4

VRNA Aquarii vide **CRATER**

VERSA 1. bestia sine pedibus nascitur
Sch 517

2. stellae Ursae maiore et minor,
fabula Ursarum et Draconis Is 321.
333 Sch 462, dictae pro circulo bo-
reali (Aratus v. 27. 652) Ach 72 Is
321 Sch 462

Ursa maior, fabulae et stellae
An II 181a—183b Sch 344 Prol
LXVsq., inventio Sch 343, positio
borealis numeris expressa An II 183
—4, temo Sch 362. 391, Ursae maio-
ris partibus tria sidera subiecta Sch
363

Ursa minor, fabulae et stellae
An II 184a—186b Sch 344, inventio
Ach 29 Sch 344, positio borealis
numeris expressa An II 186—7, *με-
σορᾶνμα* Hi 12, Phoenix diceba-
tur An II 184ab, Callistus canis
Sch 343—4, a Callimacho memorata
(fr 94) Ach 29

VVA sidus (alibi *Plias*) Sch 390

V

VARRO de solis signis An II (rec-int)
294

VASA COQVINARIA, praesagia Sch 525
—6

VENATIO caelestis An II 254. 271 Sch
409. 426 Suppl I 1, 581

VENTI, definitiones diversae Ach 68 Sch
484, nomina et numerus Ach ib, origo
ib, scriptores de ventis ib, *πόσοι
γενικοί* Is 321, etesiae quando flent
Sch 366, flatus praevidendi e Sacra-
rio et Centauro Sch 422. 507, signa
ventorum Sch 509 sqq.

VENVS 1. dea Cypria a Solone invo-
cata (Solo fr 19B) Ach 77, Dercae
(vel Dercetus) mater Suppl I 1, 579
Sch 381, cum Horis Ariadnae nup-
turae coronam donavit An II 192
Suppl I 1, 573

2. planeta Vesper et Lucifer
Ach 42—3 An II 274, nomina graeca
et aegyptia Ach 43, inter plane-
tas ordo Ach 43, tempus currendi
Ach 44 Sch 428, cingulus Ach 42.
64—5 An II 124. 133, cupiditatem
efficiens An II 170 (Sphaera) 275
(rec-int), ratio musica Ach 44, apud
Ibycum (fr 42B.) Ach 43

VERGILIAE sive *Plias*, Dianae sociae
Sch 388, fabula et stellae An II 228
sqq., fabula Euripidea (Orest 1005—6)
Sch 391. 399, Pliadum una fulmine
Iovis icta Sch 387, vide **ELECTRA**
in Tauro sitae An II 212. 228—30
Sch 386—92, positio secundum Ni-
candrum (Ther 121) Sch 370 sqq., cau-
dae (uvae) similes Sch 385, non septem

- sed sex An II 212 Sch 387, obscurae quidem per se at sociatae visibiles Sch 388, quando oriantur et occidunt Sch 361. 386—7. 390—2, arandi et metendi signa secundum Hesiodum (Opp 383—4) Sch 339, ortus vespertinus tempestatem fert Sch 541. 544, quando maturent sata An II 166 (Sphaera)
- VIRGILIANI, scholiastae Vergilii nominati p. 596, ex iis excerptae in codice Phillippico 1832 fabulae astronomicae p. 312 adn
- VIRGILIUS 1. poeta (Aen IV 511) An II (rec-int) 291, (Georg I 432. 441 sqq.) An II (rec-int) 292—4, (Georg I 137) p. 312 adn
2. sidus falso excogitatum p. 229 adn
- VERMES terreni (ἄνθρωποι, σκώληκες), praesagia Sch 520—1
- VERSIONES latinae e graecis litteris Prol XXXVIII sqq.
- VESPA, praesagia Sch 541
- VINGVLVM Piscium caudinum An II 224 Suppl I 1, 577 Sch 382—3 Prol XXVI (ἄλγοι καὶ Σύνδεσμος, alii Ἀρπιδόνας)
- VIRGINITAS Mariae miro modo approbata p. 603
- VIRGO dea Sch 357, Thespia Thespiarum eponyma Sch 378, filia Arcturi (Icarii) Sch 454, genealogiae diversae Sch 357, etymologia An II 164 (Sphaera), fabulae et stellae An II 201—2 Sch 356—7. 378, ἀκέφαλος An II 201, duabus alis instructa Sch 361, cur iuxta Bootem Sch 361, proxima Crateri sideri An II 270, libram tenet Sch 355, Libram sidus ad pedes habet ib, explet plus quam duodecimam partem signiferi Sch 447, Virginis caput in Leone oritur Sch 361
- VITREVVVS fonte Arateo utitur Prol V, V. et Sphaera et Manilius eodem fonte utuntur Prol XXXIII, varie adhibetur ad Aratea sive corrigenda sive explicanda Prol XXVI XXVII XXIX
- VOX percussus aer An II 178
- VVLCANVS coronam Ariadnae fecit An II 192 Suppl I 1, 573, Minervam cupide persecutus An II 208—9, Erichthonii pater ib, dedit Perseo falcem An II 226 Sch 385, dominus Cedalionis Lemnius An II 247—5 Sch 405, in asino contra Gigantes equitavit An II 297 Suppl I 1, 576
- VVLPE 1. bestia Thebana An II 251
2. stella Pliadum sub Ursae temonem regressa Sch 391

X

XENOPHANES de terrae intra mundum situ (p. 49. 154 K.) Ach 34, de stellarum natura (p. 165) Ach 40, stellas cum carbonibus comparavit ib, de solis natura (p. 165) Ach 46

Y

YLIDRIS pro HYDRA p. 612 al (vide adn p. 612)

Z

ZENO Citiensis principium dixit deum et materiam (fr 35 P.) Ach 31, caelum definivit (fr 65 P.) Ach 36, Arati sodalis An II 148 (Theo), ad eum Arati epistula ib

ZENODOTVS 1. Aetolus de Iove Arateo An II 179
2. Mallota de dictamno et Dicto (v. 33 cf 'Aratea' p. 163) Sch 347

ZODIACVS vide SIGNIFER

ZOILVS Homeromastix Is 325 (Theo)

II 1 INDEX GRAECITATIS SELECTVS

ἄβατος. εἰς τὸ τοῦ Διὸς -ον ἱερὸν
An II 182 b (Cat) omisso ἱερὸν Sch 344,
πέλαγος . . -ον ὄν An II 256 b (Cat)
ἄβροχος. σπόγγους -οις Sch 515
ἄγαθος. πολλοὶ κάγαθοι ἄνδρες
Ach 76
ἀγανακτεῖν. ἡγανάκτησε πρὸς τὴν
κλοπὴν An I 95
ἄγειν. δια τοῦ κέντρον τῆς σφαίρας
ἡγμένοι (οἱ κόλουροι) Ach 60, ἡ διὰ
μέσον αὐτῶν ἀγομένη εὐθεία νοητή
An II 129, -όμενος ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς
τοῦ οὐρανοῦ περιφερείας sim Sch
404, ἡγαγεν ἐπιμελῶς τὰ Παναθηναῖα
An II 209 b (Cat), Ἀθηναῖ πομπὴν
ἡγαγεν ἐν ἀκροπόλει An II 208 b
(Cat)
ἀγέννητος Ach 30
ἀγήρατος διαμείνη (αὐτῆς ἡ δόξα)
An II 256 b (Cat)
ἄγιος. ἡ πρότερον μὲν -ιωτάτη (κρήνη)
Suppl I 580 (Cat)
ἀγκῶν. μέσον -ῶνα An II 112 a,
ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος An II 199 b (Cat) al
ἀγνοεῖν. τῶν ἡγνοημένων ἐν τοῖς
φαινομένοις sim Hi 4. 15 (Hi 8. 9 al),
περὶ τῆς Ἀρκτου Hi 7, ἐν τοῖς περὶ
τὸν Κρόν ἄγνοεῖ λέγων οὕτως
Hi 8 al passim
ἀγνόημα. ὀρθῶς συνεώρακε τὸ -α
Hi 22, τούτῳ τῷ -ατι βοηθήσει καὶ
τὸ περὶ τὸν ἄρσπερόν πόδα Hi 5 al
ἀγνοῖα. διὰ τὴν -αν τοῦ πατρὸς καὶ
τῆς ἀληθείας Is 330
ἀγνωσία. ἐν -ῖαι τῆς μικρᾶς ὄντες
Sch 348, δι' -ῖαν Sch 499

ἀγνωστος. ἀθανάσιος τοῖς ἀνθρώ-
ποις -ον οὐσης An II 235 b (Cat),
ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ -ον ἔδειξεν
Sch 353
ἀγνος (codex γὰρ γῆν) An I 93, νέφος
-ον ὕδατος An II 126
ἀγοραὶ αἱ ἐκκλησίαι καὶ αἱ σύνοδοι
Ach 84
ἀγοραῖος Ζεὺς Is 332
ἀγρα. ὁ ἐν τῇ -αι λαγῶς Sch 409
ἀγριος. τὴν τροφὴν ἀπὸ τῶν -ῖων
ἔχειν An II 239 b (Cat)
ἀγριοῦν. ἡγρίωσεν αὐτήν An II 184 b
(Cat)
ἀγνῖαι δι' ὧν τα γνῖα φέρομεν Ach 84
ἀγχειν. (ἡ σικία) τῷ πυρὶ πρὸς
ἐαυτὴν -ει τὰς φλέβας An I 91
ἀγχιβαθής. -ει καὶ ἐπιμήκει πέτραι
Sch 527
ἀγωγή. τὴν περὶ τὰς θήρας -ὴν ἐν
τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II 181 b
(Cat) Sch 344, πρὸς τὴν τῶν πολιτι-
κῶν ἡμερῶν -ὴν Sch 475, διὰ τὴν
πολλὴν τοῦ ἀέρος -ὴν Sch 526
ἀγωγός. εἰς ὄρεας -οὺς ἐπὶ τὸ τῆς
γενέσεως ἔργον Sch 541
ἀγωνία Sch 555
ἀγωνιᾶν. περὶ τοῦ θέρους -ῶσι
Sch 547
ἀγωνιστής An II 208 b (Cat)
ἀδάμας vide ἄρηη
ἄδεια. ἰσως ἐκ ποιητικῆς ταύτης
-είας Sch 336
ἀδελφός. τὰ τούτων -ά Sch 430
ἀδιάκριτος. -οι . . αἱ τοῦ ἔτους
ᾧραι Sch 525

ἀδιαλείπτως κινεῖται Sch 340. 409
 ἀδιάλυτος Sch 485
 ἀδιάπλαστος Sch 517. 519
 ἀδιάφθαρτος. -ον σῶμα Ach 31,
 -ον (Δίκην) Sch 356
 ἀδιαφορεῖν. ὡς -ούσης τῆς ἐκ τοῦ
 κέντρον πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἐπιφανείας
 τῆς γῆς ὄψιν Is 318
 ἀδιόριστος. ἄτακτος καὶ -ος Sch 514
 ἀδόκιμος. οὐ σφόδρα -ον καὶ πάρ-
 εργον Sch 449
 ἀδράνεια. διὰ τὴν περιχειμένην τοῦ
 φωτὸς -αν Sch 474
 ἀδρανίζεσθαι Sch 434
 ἄδρός. ψακὰς ἀδρά An II 127
 ἀδυναμία. ἐπιτιμῶσι τῷ Ἀράτῳ
 -λαν Sch 430
 ἀδυνάτως Att 13, -ώτερον Att 14
 ἄδυτος. τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ -α
 Sch 401, sim Sch 461. 465, -ος αὐτοῦ
 ἡ χεῖρ Sch 470
 ἀεικίνητος ὁ κόσμος Sch 443
 ἄειν. ἀπὸ τοῦ ἄειν' ἄειν γὰρ
 τὸ πνεῖν Ach 50
 ἄέριος. -ίω χρώματι Le 566
 ἀερώδης Sch 497, οἱ ὑπὸ τὸν Λα-
 γων -εις τέ εἰσι καὶ ἀνώνυμοι
 Sch 414
 ἀήθης. ἐκ τῶν συνήθων ἐπὶ τοὺς
 -εις μετέρχονται τόπους Sch 543
 ἀήρ οὐσία κούφη ζοφερά An II 127
 ἀθανασία. -ας τροφή An I 95
 ἀθρόος. -α φερομένη ἢ ξηρὰ ἀναθν-
 μίαισι An II 127, -ος πᾶς καταδύ-
 εται Sch 400
 -ως ἐμπέσει τῇ γῇ Sch 411
 αἰγείρος. εἰς -ους μετεβάλλοντο
 Sch 412
 αἰδῖος ὁ κόσμος Ach 35, -ον καὶ
 ἀφθαρτον Ib, τοῦ πόλου τὴν -ον
 κίνησιν An I 89, κατὰ τὴν -ον τοῦ
 κόσμου κίνησιν Sch 444
 αἰθέριος. ἀπὸ τοῦ -λου πυρός Ach
 46 bis, ἐν -ίω τῷ καταστήματι
 Sch 471
 αἰθεσθαι. αἰθήρ ἀπὸ τοῦ -εσθαι
 Ach 50. 82

αἰθήρ. αἰθέρος τὸ ἔσχατον Ach 36,
 αἰθήρ οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον
 θερμὸν φύσει καὶ λαμπρόν An II 127,
 ἢ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία)
 ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127,
 ὅς ἐστι λαμπρὸς καὶ πυρῶδης οὐδέ-
 ποτε στάσιν ἔχων ἀλλ' αἰεὶ φερό-
 μενος κύκλῳ Ib al
 αἰθρηγενέτης ὁ ἄνεμος (aquilo) Sch
 440 (epitheto Homeric)
 αἰθρία An II 126
 αἰθριος. ἄερος -λου An II 126
 αἰνιγματώδης. ποιητικῇ -ώδει
 ἐξουσία Sch 356
 αἰνίττεσθαι Sch 359. 541, τὸ τοῖ
 κατόπτρον παρδείγμα -ος Ach 50,
 ἄγονον καὶ ἄκαρπον (τὸν αἰθέρα)
 -όμενος An I 93, κατὰ τὰς ἐπωνυ-
 μίας -εται αὐτόν (τὸν Δία) Is 332,
 -εται Ὀμηρος λέγων Sch 335, ἐπὶ
 τοῦ Δράκοντος -εται Sch 350, -εται
 εἰς τὸν εἰρημένον (ἐνιαυτόν) Sch
 429
 αἰρεῖσθαι. ἐαντοῖς -οῦνται Μακε-
 δόνες Σωσθένην An II 147 a, ἐλέ-
 σθαι τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγήν ἐν
 τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II 181 b (Cat)
 Sch 344, τῆς δὲ . . τὴν παρθενίαν
 μᾶλλον αἰρουμένης ἐν τινι τόπῳ
 τῆς Ἀττικῆς κρίπτεσθαι An II 208 b
 (Cat), οὐχ ἐλλετο τῷ πατρὶ συμμι-
 νειν οὐδὲ τῇ μητρὶ An II 217 (Cat).
 οἱ κοινωνεῖν αὐτοῖς αἰρούμενοι Sch
 419
 αἰρεσις. σημεῖον τῆς -εως Suppl I
 1, 573 (Cat)
 αἰσθάνεσθαι. τῆς ψύξεως -όμεθα
 Sch 408, sim al
 αἰσθησις. τῇ -ει δύσκριτον Hi 24,
 πρὸς -ιν An II 129, ὡς πρὸς -ιν
 Sch 340, Σειριον τῆς ἀνατολῆς -ιν
 λαμβάνομεν Sch 408, ὃ πάσχομεν
 αὐτοὶ τῇ -ει Sch 493, τῆς τοῦ αἴερος
 κινήσεως -ιν λαμβάνειν Sch 509
 αἰσθητικός. οἱ βόες -ώτεροι μᾶλ-
 λόν εἰσιν Sch 519, πᾶν τετράποδον
 τῶν ἀνθρώπων -ώτερόν ἐστιν Ib
 αἰσθητός κόσμος Ach 35, -οὺς τίτ-

λους Ach 52 -ὅς κύκλος An II 130,
 ὁ γαλαξίας -ός Ach 55 An II 127
 αἴσιος. τὰ -ια καὶ πρὸς τὸν βλον
 συμφέροντα Sch 336, -λους οἰωνούς ib
 αἰτίαι Sch 84. ἡτιτιάσαντό τινες ὅτι
 Ach 84
 αἰτιολογεῖν. τὴν ἴριν -ὦν Sch
 516
 αἴτιος. τὸ -ον An I 97 An II 230
 (Cat), θεῶν . . ὡς καὶ πάντων ἀν-
 θρώποις τῶν καλῶν αἰτίων Sch 334
 — vide ἀναπνοή
 αἰττοντες Ach 69
 αἰφνιδίως Sch 506
 αἰώνιος. σημαίνει το -ιον τοῦ κόσ-
 μων Sch 409
 αἰωρεῖσθαι. ἄνω -οιμενος An I 90
 ἀκαθαρσία Sch 394
 ἀκαίρως ἤλθεν ἐπὶ τὸν Κρίον Sch
 378
 ἀκανθα Sch 413, τῆς τοῦ Κήτους
 -ης Sch 412, ἡ -α ἡ περὶ τὴν σύραν
 οἷσα ἄκρως ἐπιπαύει ἀμφοτέρων
 τῶν δεσμῶν Sch 412—3
 ἀκαριαῖος. αἱ ἄτομοι ἀρχαὶ ἀκα-
 ριαῖαι τινες Ach 31
 ἀκαρπος An I 93
 ἀκαταστέριστον τὸν οὐρανόν Ach
 75
 ἀκατονόμαστος Is 318 Sch 363
 ἀκέραιος. διὰ -αῖον ἀέρος στίλβων
 Sch 491
 ἀκέρατος idem atque ἀδιάρρηκτος
 Sch 367
 ἀκέφαλος. -ον αὐτὴν σχηματίζου-
 σιν An II 201 b (Cat), vide ἀναρχον
 ἀκινητεῖν An I 92
 ἀκίνητος. ἐστῶτα καὶ -α γράφοντες
 (pingentes) αὐτὰ Ach 80, de terra
 idem atque ἀτάλαντος An I 91, -ον
 ib, ἄξων κρατεῖ αὐτὴν -ον ἔχων . .
 An II 124 a, ὁ ἄξων ἐστὶν -ος Is 320,
 τὴν γῆν -ον ὑπάρχειν Is 324, δύνα-
 μεις -ος καθ' ἑαυτὴν Is 332, sim al
 -ως ἐμπερονήσκειν An I 92
 ἀκίς An II 240 b (Cat)
 ἀκμάζειν. καθ' ὃν χρόνον ἤκμασεν
 Ach 78

ἄκμων (Hesiod Theog 722—5) Is 319.
 333
 ἄκνηστις. ἡ ἰξὺς λέγεται καὶ -ις,
 ἦν οὐκ ἔστι ξύσαι οὐδὲ ῥαϊδίον κνή-
 σαι Sch 346
 ἀκολουθεῖν Ach 50, τοῦτο -εῖ τῷ
 μὴ λίαν οὐρύχειν' Sch 545
 ἀκολουθία. κατ' -ίαν ἐκ τῶν φανε-
 ρῶν ἐδελχθη Ach 71, σφόδρα καλῶς
 τῇ -λαι χρῆται Sch 355
 ἀκόλουθος. -α ἕκαστα ποιήσαντες
 τοῖς τοῦ ποιητοῦ γεγραμμένοις Att 3,
 -όν ἐστιν acc. c. inf. Ach 35, ἐξῆς τὰ
 -α τούτων ἐροῦμεν An II 127, -όν
 ἐστι τὸ νῦν ἐλθνόμενον Sch 453
 -ως τῇ τοῦ ποιητοῦ προαιρέσει
 Att 3, -ως τοῖς φαινομένοις Att 23,
 -ως φησὶ Sch 540, -ως ταύτῃ λέγουσι
 Ach 69, -ως καὶ τῷ ἐθρὶ τῷ παλαι-
 ῳ καὶ τῇ ὑποκειμένῃ ὑποθέσει
 Ach 81, -ως ἡ γῆ ἐστι σφαιροειδής
 An II 124 a, -ως καὶ ἀκριβῶς διδάσ-
 κει Sch 489, λοιπὸν ἐξῆς διδασκαλίαν
 ποιεῖται -ως Sch 435, ἐφεξῆς -ως
 Le 566
 ἀκοντίζειν. το -ειν ἴδιον μόνον ἐπὶ
 δόρατος Sch 345
 ἄκοπος. -ους τοὺς ἐντυγχάνοντας
 παρασκευάζειν Le 563, -ως Sch 554
 ἀκόσμως φερομένων An I 90, -ως
 αὐτὴν ἐβιάσατο An II 196 b (Cat)
 Sch 461
 ἀκούειν. ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος -ουσι
 sim Ach 71, οἱ Δία τὸν ἀέρα -σαν-
 τες Ach 83, ἤκουεν (obediens erat)
 αὐτοῦ An II 265 b (Cat), -σαντες τῆς
 φωνῆς An II 297 b (Cat), ἀκουστέον
 τὸ νυχθημέρας Sch 340, sim Sch
 347. 381. 392. 475 al, δύναται δ' ἂν
 καὶ ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σκέλος
 -εσθαι Sch 387, ἄμεινον οὕτως -σαι
 Sch 424
 ἀκρασία. ἐξ -ίας ἀέρος sim Sch
 519 Sch 494, ἡ τῶν ἀέρων -ία Sch
 528. 533
 ἀκρατος. -ον ψύχους Ach 62, δι' ἀ-
 κράτου (τοῦ ἀέρος ὁρώμενα) Sch 484,
 πρὸς ἀκρα(το)ν ἀλήθειαν Le 562

- ἀκρεμων. ἐπὶ τοῖς -όσι Sch 530
 ἀκριβεια. νομίζων ἐπὶ τοσούτων
 τὴν -ειαν ὑπὸ τοῦ Ἀράτου διειληφ-
 θαι Hi 23, ἐπ' -είας Ach 34, ἐν πᾶσι
 τὴν -ειαν ἐνδείξαμενος Sch 404, οὐ-
 τως -εἰα τις τοῦ διχοτομήματος Sch
 436, τὴν τῶν σημείων -ειαν μετέρ-
 χεσθαι Sch 479, vide θεωρεῖν
 ἀκριβής. οἱ -εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
 λόγου (προγράφουσι τοῦ ποιήματος)
 Is 329, οἱ -έστεροι Sch 339, -έστεροι
 Φοίνικες τὰ ναυτικά τῶν Ἑλλήνων
 Sch 348, ἐπ' -ές Sch 448, λάβοι -ές
 Sch 448, -ῇ τὴν θέαν παρέχει Sch
 485, -εστάτην ἔχουσι τὴν παρατήρη-
 σιν Sch 553, παρατήρησιν -ῇ καὶ
 ἔντεχρον Sch 553, πρὸς τὸ -ές Le 562
 -ὡς, μὴ πάντα -ὡς καταλεξάμενος
 An II 110a, τὸ διοικοῦν τὸν κόσμον
 -ὡς Is 324, σφόδρα -ὡς φησι Sch
 368. 416, -ὡς γινῶναι Sch 385, κατη-
 στέριστο -ὡς Sch 385, ὡς μὴ -ὡς
 προσσχόντι Sch 404, sim Sch 478,
 τοὺς ἐαυτῆς ἀστέρας -έστερον ἐπι-
 δείκνυνται ἢ νῦξ Sch 433—4
 ἀκριβοῦν Sch 554, τότε -οὔται μά-
 λιστα τὰ ἀστρα Sch 434
 ἀκρισία. ἐπὶ τῇ τούτων συγχύσει
 καὶ -lai Sch 514
 ἀκριτος. -α καὶ ἀόριστα Sch 512
 ἄκρος. τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος Ach
 61. 62, χεῖμῶνα ποιεῖ ἀκρότατον
 Ach 57, πρὸς τῷ ἄκρῳ τοῦ ἄξο-
 νος τῶν ὑψηλῶν An I 94, ποδὸς ἀριστε-
 ροῦ ἄκρον An II 122a, ἐπὶ τοῦ ἄ-
 κρου τῆς πτέρυγος An II 202b (Cat),
 ἄκρον ἐμπροσθίου ποδός An II 222b
 (Cat), ἐπ' ἄκρου ὀπισθίου ποδός ib,
 παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος Sch
 341, ἐπ' ἄκρων τῆς ῥάχεως Sch 345,
 sim passim, ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ
 ὤκεανου ὕδασι Sch 351, ἄκρῳ τοῦ
 ὤκεανου ib, τὸ -ον τοῦ ἀριστεροῦ
 κέρατος Sch 370, sim al, χεῖμῶν ἐσ-
 τιν ἄκρος Sch 467
 -ὡς ἐπιψαύει Sch 380. 413 al
 ἀκροστολίον Sch 467, αὐτὸ τὸ τῆς
 πρύμνης -ιον Sch 411
 ἀκροσφαλής Sch 509
 ἀκρώρεια Sch 526, ἐπὶ ταῖς τῶν
 ὀρῶν -είας Sch 511
 ἀκρωτήρ (Lyrae) An II 233b (Cat)
 ἀκύμων Sch 532
 ἀλαμπής Sch 441
 ἀλδαίνειν τὸ αὐξεσθαι Sch 417
 ἄλες. ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς
 καταπάσει Ach 55
 ἄλῃ ἡλίου Ach 53
 ἀλήθεια. τὰ γινόμενα κατ' -ειαν
 Hi 4, τὰς κατ' -ειαν γινομένης σιν-
 ανατολὰς ib, sim Hi 23 Sch 499,
 ἐπὶ τῆς -είας Sch 390, τῇ δὲ -εἰα
 Sch 391, ὡς ἔχει -είας Le 562, πρὸς
 ἄκρα(το)ν -ειαν Le 562
 ἀληθής. τὸ δὲ -ές *reapse* An I 94.
 95, κατὰ τὸ -ές Sch 381
 ἀληθῶς. ὡς -ὡς Sch 385
 ἄλῃσις ἡλίου Ach 39. 53
 ἀλητεύειν An II 247b (Cat) Sch 405
 ἄλῃα. -ίαν οἱ Δωρεῖς τὴν ἐκκλησίαν
 Sch 386
 ἀλλεπάλληλος. νήσας τὰς ὀρν-
 -ους θεάσῃ ἐρχομένης Sch 525
 ἀλλογορικῶς τὸν Ἀτλαντα νόησον
 τὸν ὀρῖζοντα κτλ. Sch 386
 ἄλλοιους. ἄλλου ζωίου -ον Sch 425
 ἄλλοιούν Sch 511
 ἄλλ' οὐν γε Sch 401
 ἀλλόχροος Sch 408
 ἄλσος. παρὰ τὸ περικείμενον -ος
 Sch 346
 ἄλυσις vide ὄχημα, τὸ πλήθος τῶν
 βρόχων τῆς ἀλύσεως Sch 366
 ἄλως Ach 68. 69
 ἀμάρτημα Hi 21 An II 268b (Cat)
 Sch 425, ὧν τὰ -ατα τῶν Ἀράτου
 θεωρημάτων ἐγκλήματα ποιοῦσαν
 Is 329—330
 ἀμαρτία. συμβέβηκε πάσας τὰς
 σφαίρας ἐν -ίαι γράφεσθαι Ach 80,
 μνημόνευμα τῆς εἰς θεοῦς -ίας σαφὲς
 εἰκονίσας ἔθηκεν εἶναι . . An II 269b
 (Cat)
 ἀμαρυγή. -ὺς ἔχουσι καὶ παρέχουσι
 Sch 516
 ἀμανρός. -ότατος Ach 43 An II 182b

(Cat) αλ, ὅθεν -ότερον φαίνεται An II 222 b (Cat), -ότερον εἶναι An II 223 b (Cat), -όταται κατὰ τὸ φῶς Sch 387
 ἀμαυροῦν. -οῦνται (οἱ ἀστέρες ὑπὸ τοῦ ἡλίου) Ach 50 Sch 507, vide ἀναθυμίασις
 ἀμαύρωσις Sch 501 bis αλ
 ἀμβλύνειν Sch 483, 532 αλ
 ἀμείβειν. ἀμείψασθαι τῷ λόγῳ τὸν Ἀράτον πόνον An I 89, πᾶσαν ἡμεῖβε μορφὴν An II 233 b (Cat), ὅσα δὲ -ει τὰς τε ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους Is 318, εἰς πελειάδας ἡμεῖσθησαν Sch 386
 ἀμετάβολος Ach 30
 ἀμετακίνητος Sch 341. 467 -ως Sch 501
 ἀμετάληπτος. θεῖον καὶ καθαρὸν καὶ -ον (τὸν αἰθέρα) Ach 34
 ἀμιγῆς ἔσται τοῖς ἄλλοις Ach 61
 ἀμοιβή. τὴν εἰς φῶς (τῶν ἡμωφαιρίων) -ῆν An I 90
 ἀμοιρος. ζῶων -ον Ach 41, οὐδὲν (στοιχεῖον) ἀμοιρον τῆς τῶν λοιπῶν μετουσίας An I 92
 ἀμυδρός Ach 51 Sch 348. 349. 379 αλ, κατὰ τὸ λάμπειν -ολ Sch 417
 ἀμυδροῦν Sch 417
 ἀμύητος τοῦ μαθήματος An I 89
 ἀμύμων. οὐκ ἂν . . -ονας συνήρμοσε τοὺς κύκλους Sch 443
 ἀμφίβιος Sch 509
 ἀμφίβολος Ach 85
 ἀμφικυρτός Ach 49 Sch 472. 473. 474
 ἀμφίον vide σκέπειν
 ἀμφισβητήσιμος Sch 504
 ἀμφισβήτησις Sch 358
 ἀμφίσκιοι Ach 66, οἱ ὑπὸ τὸν λοημερινὸν κύκλον οἰκοῦντες Ach 67
 ἀμφιφανής. τινὰ τῶν ἐνταῦθα κειμένων ἄστρον, ᾧ καλεῖται -ῆ Ach 74, ἄστρο -ῆ An II 128, τῶν -ῶν ἄστρον Sch 459
 ἀμφοδα Ach 84
 ἀναβαίνειν (de sole) Ach 55. 66 αλ

ἀνάβασις ἡλίου (opp κατάβασις) An I 96, τὸ μεσαίτατον τῆς τοῦ Νείλου -εως Sch 425
 ἀναβιβάζειν. -εταί ὁ τόπος Sch 370
 ἀνάβλεψις. διὰ φιλής -εως Le 562
 ἀνάγειν. ἡ ψυχὴ ἀναχθῆναι ἐπεύγεται πρὸς τὸν οὐρανὸν Ach 30, εἰς τὰ ἄστρο ἀνήγαγεν 251 b (Cat), sim An II 194 b 253 b (Cat) αλ passim, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν εἰς (ἐπὶ) τὰ ἄστρο An II 297 b (Cat) Sch 364, εἰς Φοίνικας ἀνάγει το γένος Θαλῆς Sch 348, sim αλ
 ἀναγιγνώσκειν. ἐὰν μὲν ἄγανός ἀναγνώμεν Sch 353, sim αλ, ἄμεινον ὕψ' ἐν -ειν Sch 395, ἄχρι τοῦ ἔγῳ' στικτέον εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον Sch 429, τοῖς πρώτως μάλιστα -ουσι τὰ Ἀράτεια Le 561
 ἀναγκαῖος. -οτάτην αἰτίαν ἀποδιδόναι Hi 3, τοὺς -οτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας λέγει Is 327, τοῦ -αίου ἐκτός Sch 555
 ἀνάγνωσις. διαστέλλειν τῇ -ει Sch 346
 ἀναγράφειν. τὴν ἐμπειρίαν τοῖς ἐξῆς ἐν στήλαις ἀναγράφαι Ach 27, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν -όμενοι Sch 336
 ἀναγραφή. περὶ τοῦ Περασέως διαφόρου τῆς -ῆς οὐσης Hi 24
 ἀναγωγή. τοῦ κατὰ βάθος αἵματος τὴν -ῆν ποιούμενα Ach 33, ἀναχθῆναι αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρο κατὰ τὴν τοῦ Ὠρίωνος -ῆν An II 253 b (Cat)
 ἀναδέχεσθαι. τῆς κοιτῆς ἔνεκεν ὠφελείας ἰδίαι πονεῖν -όμενοι Hi 4
 ἀναδιδόναι Sch 462. 490, τοῦτον ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι ἐκ τῆς Κολώνης An II 196 b (Cat) Sch 461, ἐκ τῆς γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν Sch 461, -ωσιν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν Sch 501
 ἀνάδοσις. ἐξ ὕγρασις -εως Ach 69
 ἀναίσθητος. -ον οὐσης τῆς θαλάσσης Sch 511
 ἀναθυμίασις Sch 483, ἐξ -άσεως γῆς καὶ νεφῶν (ἥλιος) Ach 46, -ιν 42*

αἶρος τὸν ἄνεμον Ach 68, αὐραν
 -ιν γῆς ib, μινύναι τὴν -ιν τῆς
 ψυχρότητος πρὸς τὴν τῆς θερμό-
 τητος καὖσιν An I 97, γίνονται -άσεις
 ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς γῆς, ἡ μὲν ὑγρά
 καὶ ἀτμώδης ἡ δὲ ξηρὰ καὶ καπνώ-
 δης An II 126, ἡ ξηρὰ -ις ἐκ τοῦ
 ὕδατος ὑπὸ ψύχους μὲν ὡσθεῖσ' ἀνέ-
 μους ἐμποιεῖ An II 127, ἡ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ κινήσεις γίνεται ἐκ τινων -εων
 Sch 340, αἱ τῆς γῆς -εις ἀναδιδόμε-
 ναι ἀμυροῦσι τοὺς ἀστέρας Sch 413,
 ἐκ τῶν τῆς γῆς -εων Sch 417, αἱ
 τῆς γῆς περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις
 -εις Sch 496—7, -ει τῇ περὶ τὸν κόσ-
 μον Ach 35, ἐξ -εως γῆς Ach 49, -εών
 τινων Sch 519, ἡ ξηρὰ -ις ξηρὰς τῆς
 γῆς καὶ αὐχμηρὰς τυγχανούσης ἀνα-
 διδομένη Sch 546, vide ὁ λ κ η
 ἀνακεῖσθαι. ἐκάστωι τῶν θεῶν
 ὄρνεόν ἐστιν ἀνακείμενον An II
 267 b (Cat), τὸν λύκον ἅ. τῶι Ἀπόλ-
 λωνι Sch 476
 ἀνακλᾶν Sch 489. 516, vide ὁ ψ ις
 ἀνάκλασις Sch 489 τερ, τὴν -ιν τῶν
 ἀκτῖνων ποιεῖσθαι Sch 502, τὴν ἐπὶ
 τὸν ἥλιον -ιν ἵσχειν (τὴν ὄψιν) Sch
 516, κατὰ -ιν Sch 546
 ἀνακλίνειν. ὡς ἐπὶ τὴν ἴξυν ἀνα-
 κεκλιμέναι Sch 370
 ἀνακόπτειν. μένειν τὸν κόσμον
 ὀμενον ὑπὸ τοῦ αἵρος τοῦ ἐν τοῖς
 μετακοσμοῖς Ach 39
 ἀναισθήτως ἔχειν An I 91
 ἀνακομιδὴ vide εὐχέρεια
 ἀνακομίζειν An II 235 b 242 b 277 b
 (Cat), ὁ Γανυμήδην -ίσας εἰς οὐρα-
 νὸν τῶι Διὶ 243 b (Cat)
 ἀνακρούειν. ἔσωθεν τὰ θυνώματα
 -ονται Sch 374
 ἀνακρύκλεις. κατὰ μακρὰς -εις
 χρόνων Sch 545, -ιν ποιεῖσθαι Ach 35
 ἀναλαμβάνειν Sch 459, πάλιν περὶ
 τοῦ Στεφάνου -ει Sch 452
 ἀναλίσκειν. πλεονα χρόνον -ει
 δυνάμενος Sch 372, τελείως -εται
 χρόνος Sch 438, πολὺν χρόνον -ει
 Sch 454 al

ἀναλογεῖν. -οῦντες ἀλλήλοις Sch
 431, sim ib 477, τῶι μεγέθει κατὰ
 δυάδα -οῦσιν Sch 433
 ἀναλογία. πρὸς -ίαν Sch 438, πάρ-
 τα τὰ ζώδια λαμβάνοντες κατ' -ίαν
 τῶν μελῶν Sch 446
 ἀναλογίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ τιμήμα-
 τος τὸ ὅλον -όμενος Sch 376
 ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανό-
 μενος Is 316
 ἀναλόγως Ach 58. 59
 ἀνάμικτος Sch 427
 ἀναμίσγειν Is 328
 ἀνανεύειν. ἡ ψυχὴ -ουσα εἰς συγγε-
 νῇ τὸν οὐρανόν Ach 30, φαίνονται
 -ουσαι αἱ κεραταί Sch 485
 ἀνανέωσις. -ιν καὶ κτίσιν ἄλλον
 κόσμον Sch 429
 ἀνάπαλιν vel τὸ -ιν Ach 41. 64. 65.
 66. 74 An II 128 Sch 384. 407. 426
 al passim, ἐπὶ τινων -ιν Ach 80,
 χεῖμερινὴ -ιν τῇ θερρινῇ An II 133,
 sim al
 ἀνάπανσις. ἐπὶ τὴν -ιν χωροῦντες Sch
 530, -ιν τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων Sch 549
 ἀναπέμπειν vide θ λ ι β ε ι ν
 ἀναπεπταμένον θέρους καὶ πᾶν
 καθαρὸν Sch 525
 ἀναπλήρωμα vide προσαναπλή-
 ρωμα
 ἀναπνεῖν. σπῶντες τὸν αἶρα -έομεν
 Ach 83
 ἀναπνοή. τὴν -ὴν τῆς θαλάσσης
 An I 97, ζωτικὸς (ὁ ἀήρ) καὶ τῆς
 -ῆς ἡμῶν αἵτιος Sch 336
 ἀναπόδεικτος. -ωι φάσει χρωόμενος
 Hi 19
 ἀναποδίξειν (retrogradi) de plane-
 tis Ach 39 An II 132, στηρίζονται
 καὶ -οῦσιν (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340
 ἀναπόλησις. ὁ θέλων ποιεῖν -ιν
 Is 329
 ἀνάπτειν. ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ
 αἰθέρος ἀναπτομένην Ach 40, καὶ
 σβέννυσθαι καὶ ἀνάπτεσθαι ὡσαυτεῖ
 ἄνθρακας ib, εἴ τις θαλὸν ἀνάψας
 ὀρθὸν στήσειε Ach 66, ἀναπτομένον
 τοῦ πνεύματος Ach 69, φωτὸς ἀνα-

- πομένον καὶ σβεγννυμένον ib, ὅταν
 (τὸ περὶ τοὺς λύχνους φέγγος) μὴ
 εἰς ὕψος -ηται Sch 535, sim Sch
 536
 ἀναπῆναι. τὸν εἰς τὰ ἄστρα -άντα
 An II 219 b (Cat), -ῆναι εἰς τὸν οὐ-
 ρανόν An II 234 b (Cat)
 ἀναρριπίζειν. ἀνέμων μὴ -όντων
 Sch 527
 ἀναρχον καὶ ἀκέφαλον ἔσται τὸ
 ποῖμα Ach 81
 ἀνασπᾶν. -άσαι ἐπὶ τὴν ἰδίαν φύσιν
 Ach 40, -ᾶται (ἡ σκιά τοῦ γνώμονος)
 Sch 438
 ἀναστέλλειν Sch 508, τὰς μικρὰς
 καὶ ἐλαφρὰς -ει (τοῦ ἀέρος μετα-
 βολάς) Sch 490
 ἀναστερίζειν. σῶιος οὐκ ἀνηστέ-
 ρισται Sch 388
 ἀνάστερος Sch 394. 403
 ἀναστρος. ἡ ἄρπη -ος οραται An
 II 228 b (Cat)
 ἀνάστημα. ἐν -ασιν ὑψουμένη An
 I 92, τῷ ὄγκῳ τοῦ -ατος An I 92
 ἀναστρέφεσθαι Sch 518, περὶ τὰ
 ὕδατα -όμενος Sch 510, ἀδυνάτως
 (ἀδυνατώτερον) ἀνέστραπται ἐν τοῦ-
 τοις ὁ Ἄρατος Att 13. 14, ὁλοσχε-
 ρῶς ἀναστρέφεσθαι ἐν τινι Hi 23,
 τοῦ φωτοειδοῦς ἀναστραφέντος Ach
 49 al
 ἀνάτασις. τὴν -ιν τῶν ἀκτίνων
 ποιῆσθαι Ach 46
 ἀνατείνειν. ἀνατεταμένους τὰς κνη-
 μίδας Ach 46, τὸ ῥόπαλον ἀνατε-
 τακῶς An II 190 b (Cat)
 ἀνατιθέναί. Βήλῳ τὴν εὐρεσιν
 ἀναθέντες et sim Ach 27, πάντα
 καιρὸν -ησι Ai I Ach 81, Ἐρμοῦ ἀνα-
 θέντος An II 223 b (Cat)
 ἀνατινάσσειν Sch 522, τὰ πτερὰ
 αὐτῶν πάντα -όμενοι ib
 ἀνατολή. ἀπ' -ῶν Ach 48 alii passim,
 -ας λαμβάνοντα τὴν κατὰ πρόσω-
 πον αὐτοῦ τοῦ κινουμένου φοράν An
 I 98, πρὸς τῇ -ῇ Ach 71 al, expli-
 catur Sch 361
 ἀνατολικός An II 102 a al
 ἀνατρέπειν Sch 496. 511
 ἀνατρέφειν Is 330 Sch 346. 367,
 -εσθαι (med) Sch 370
 ἀνατρέχειν Sch 355. 372. 397. 400
 ἀναυξής. -ῇ θάλλουσαι Sch 408
 ἀναφαίνειν Sch 451
 ἀναφέρειν τὴν μὲν θέσιν τῶν ὅλων
 εἰς Δία, τὴν δὲ γέννησιν καὶ ἔννοιαν
 εἰς Ἀστραῖον Ach 29, τὸ ἄλλοις ἐπὶ
 τὴν ζώνην -εσθαι Hi 22, -ηται ὑπὲρ γῆς
 Ach 75, ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν -ομέναις
 Ἐπιστολαῖς Ach 76, τὰς εἰς αὐτὸν
 -ομένας (Ἐπιστολάς) Ach 79, τὴν δὲ
 σκορπίον ἀνενεγκεῖν κατ' αὐτοῦ
 An II 249 b (Cat), εἰς θεὸν -οντες
 οἱ ἀρχαῖοι τὰ καλῶς γινόμενα Is
 332, ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ -ονται Sch
 340
 ἀναφορά. ἡ ἅμα τῷ ἡλίῳ ὑπὲρ
 τὸν ὀρίζοντα -ά Ach 74, τὰς ἀρχὰς
 καὶ -ας ὅλων τῶν φαινομένων Is
 329
 ἀναφύειν. αἱ νῆσοι βρεχόμεναι -ουσι
 Sch 547, sim ib, -εσθαι Sch 538
 ἀνάφυσις. ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν
 -εως Sch 538
 ἀναχωρεῖν. ἐκ τῶν Πλειάδων -ήσαν-
 τα Sch 391
 ἀνδρία An II 248 b (Cat)
 ἀνέγκλιτος. δύο τόποι εἰσὶν -οι Is
 317
 ἀνείργειν. -ει ἡ σελήνη τὰς πρὸς
 ἡμᾶς αὐγὰς τοῦ ἡλίου Ach 47
 ἀνέλκειν Ach 32
 ἀνεμώδης Sch 486
 ἀνεπαίσθητος Sch 506. 512. 535
 -ως Sch 532
 ἀνεπαχθής Sch 409
 ἀνεπιθόλωτος Sch 490, -ον νέφους
 Sch 498, καθαροὶ καὶ -οι Sch 544
 ἀνέρχεσθαι. εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελ-
 θεῖν An II 201 b (Cat), ἀνέλθῃ εἰς
 ἀνατολήν Sch 458
 ἄνεσις. ἡ περὶ τὸν ἀέρα -ις καὶ
 θηλύτης Sch 539
 ἀνευρύνειν. -ύναν ἀπ' ἀλλήλων τὰ
 στοιχεῖα An I 90
 ἀνέφελος ἀήρ An II 126

ἀνήκουστος Sch 391
 ἀνήμερος Sch 511
 ἀνὴρ τρία σημαίνει, τὸν γαμέτην, τὸν ἄρσενά, τὸν ἀνδρείον Sch 335
 ἀνθ' ἑλκεῖν An I 98
 ἀνθ' ἡλίου Sch 503, -ιον ἵπταται An II 243 b (Cat)
 ἀνθραξ Ach 40, οἱ -ες φικιζόμενοι ἢ κινούμενοι λαμπρότεροι γίνονται καὶ σπινθήρας ἀποπέμπουσι Ach 51
 ἀνθύνειν vide διανυγεῖν
 ἀνιέναι. ἀναιμένη (ἢ ξηρὰ ἀναθυμίασις) ἐκνεφίας ποιεῖ An II 127
 ἀνιεροῦν. ὅλον τὸ ἄστρον-ώκασιν ἡλίῳ Sch 366
 ἀνιῶσθαι (in altum trahere) Ach 33 Sch 483 bis
 ἀνισότης ἢ τῶν κύκλων An I 97
 ἀνοδος ἢ ἀπὸ Αἰγύπτῳ ἐπὶ Καρκίνον Ach 57
 ἀνόητος Ach 83
 ἀνοιδάλνειν Sch 509
 ἀνόμιχλος ἀήρ An II 126
 ἀνταγωνίζεσθαι An II 190 b (Cat)
 ἀντανακλᾶν. -ώμενον Ach 50
 ἀντανάκλασις. τὴν ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ κατόπτρου) -ιν τοῦ εἰδώλου Ach 50
 ἀντέχειν. τὰ ἰσχυρὰ καὶ -οντα πρὸς τὸ καῦμα Sch 408, πρὸς τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς -ειν Sch 534, ψυχρὸς ὅλως οὐ δύναται -εσθαι (ὁ κέφρος) Sch 510
 ἀντιχεῖν Sch 539
 ἀντί. τῆς ἀντί προθέσεως τὸ ἴσον σημαίνουσης Ach 56
 ἀντιγράφειν. -ἄφαι πρὸς τὰς κατηγορίας An II 146 a, ἀντέγραφε δεικνύς Ach 47
 ἀντίγραφον Hi 22. 24, τινὰ τῶν ἀντιγράφων Ach 81, τὸ διὰ τῶν πλειστον-ων φερόμενον (προσολίμων) Ach 81
 ἀντιδιαίρεσις. πρὸς -ιν καὶ πρὸς σύγκρισιν τοῦ Ἀετοῦ Sch 460
 ἀντιδιαστέλλειν πρὸς τι Sch 365. 424
 ἀντιδιαστολή. ὡς πρὸς -ην τῆς ἀνα-

τολῆς Sch 396 aim Sch 424, ὡς πρὸς -ὴν τοῦ μικροῦ Κυνός Sch 410, ὡς πρὸς -ὴν τοῦ ζωδιακοῦ Sch 443. aim Sch 444
 ἀντιδοξεῖν. τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἡμῖν περὶ τούτου Att 19
 ἀντίζυγος. -α ζωῖα An II 128
 ἀντικαταλλάσσεσθαι Sch 462
 ἀντικεῖσθαι Ach 56 An I 94
 ἀντικνήμιον An II 227 b (Cat)
 ἀντικρὺς εἰπόντος Sch 342
 ἀντιλαμβάνεσθαι. τῆς βασιλείας — ἀβόμενος Is 321. 331, πλέον -όμεθα τοῦ καύματος Sch 365, διὰ τὸ.. ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων εἰ-χερῶς -εσθαι καὶ ἀμυδροῦσθαι Sch 417, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης -όμενος Sch 482, τῆς ἐσομένης ὑγρό-τητος ὁ ἀήρ -όμενος Sch 483, -εται τοῦ κρύους Sch 518, δῆξέ τις -ονται Sch 521, θάττον καὶ ῥᾶιον τοῦ αὐχηροῦ καταστήματος -οντα Sch 548
 ἀντιλάμπειν Sch 545
 ἀντίληψις. πρὸς -ιν τῶν εἰς τὸν βλον ἐπιτηδίων Sch 338, -ιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων Sch 392, πρὸς -ιν τῶν κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων Sch 476
 ἀντίμιμος. Ἥλιον -ον ἐποιήσατο διφρεῖαν An II 208 b (Cat)
 ἀντίος. -ίας ἔχοντα τὰς Ἀρκτοῦς An II 102 a, ἐξ -ίας τοῦ ἡλίου Sch 516
 ἀντιπαρὰ φρεῖν ἀλλήλους (τὰ στοι-χεῖα) Ach 34
 ἀντιπεριστατάειν. -αμένον τῷ θερμῷ τοῦ ψυχροῦ Sch 521
 ἀντιπερίστασις Sch 549
 ἀντιπίπτειν. -ει τὸ ῥηθὲν τῷ.. Sch 437, aim Sch 545
 ἀντίποδες Ach 67 Is 317, οἱ ἐξ' ἐκάτερα τῶν ἡμισφαιρίων ὑπὲρ γῆς τε καὶ ὑπὸ γῆν Ach 65, aim ib his An I 97 An II 125 a. 133
 ἀντιπρόσωπος Sch 510
 ἀντίσκοιοι Ach 66, -οι οἱ ἐν τῷ βο-ρεῖω Ach 67

- ἀντισπᾶν. -άσαι Ach 55
 ἀντιστρέφειν. οὐκ εἰσὶν ἀλλήλαις
 ἀντεστραμμέναι Sch 346
 ἀντιτέμνειν. διὰ τῶν πόλων -όμε-
 νος δῖχα An II 131
 ἀντιτιθέναι An II 184 b (Cat)
 ἀντιτυπία. δι' -ιαν τῶν σωματῶν
 Sch 489
 ἀντιφαίνεσθαι Pap 557
 ἀντιφέρεσθαι. -ονται τῷ κόσμῳ
 Sch 428
 ἀντίφραξις. κατ' -ιν τοῦ ἀέρος
 Sch 492
 ἀντίχθονες οἱ κατὰ διάμετρον ἐν
 ταῖς ὁμοίαις ζώναις οἰκούντες Ach
 65, οἱ -ες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέ-
 ρας παρηλλαγμένας ἔχουσιν Ach 66,
 τοῖς ὑπὲρ γῆν -οσιν.. τοῖς δ' ὑπὸ
 γῆν ib, sim ib, γέγονε πολλὴ ταρα-
 χὴ καὶ περὶ -όνων καὶ ἀντιπόδων
 Ach 67, -ες οἱ ἐν τῷ κάτω ἡμι-
 σφαίρῳ κατὰ κάθετον οἰκούντες
 τοῖς ἐν τῷ θερινῷ ἢ χειμερινῷ
 τροπικῷ οἰκοῦσιν An I 97, sim An
 II 125 a, οἱ -ες ἀλλήλων διαφέρουσιν
 An ib, -οσι καταφανής Is 316
 ἀντοικεῖν. ἀντοικουμένη ἐστὶν ἡ
 βόρειος τῇ νοτίῳ καὶ ἡ νότιος
 τῇ βορείῳ Ach 65, τοῖς ἐν τῇ νο-
 τίῳ ζώνῃ ἀντοικοῦσι Ach 66
 ἀντοικοὶ οἱ τὴν νότιον τοῖς τὴν
 βόρειον οἰκοῦσι ζώνῃν Ach 65, sim
 ib Ach 66 bis, οἱ ἀντοικοὶ ἑτερό-
 σκιοὶ εἰσιν Ach 67, ἄ. οἱ τὴν ὑπ'
 Ἀγόμερον ζώνῃν τοῖς τὴν ὑπὸ τὸν
 Καρκίνον οἰκοῦσιν An I 97
 ἀντρώδης. οἱ ζωγράφοι -εις τόπους
 γράφοντες Sch 492
 ἀνύειν Sch 380. 448 al, -οντος τοῦ
 Κριοῦ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον
 Sch 379, sim Sch 399 al, πάντα
 ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα
 ἀνίει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς Sch 414, -ειν
 τὸν κύκλον (ζωδιακόν) Sch 427. 428
 ἀνυπεύθυνος. βέλτιον δὲ καὶ -ον
 ἀκούειν ἐκείνως Sch 382
 ἀντωπεῖν Sch 494
 ἀνω. ἐν τοῖς ἀνω.. λέγει Sch 439,

τὴν ἀνωτάτω ζώνῃν Ach 45, ἀνω-
 τέρω ἀνεῖσιν Ach 57, μέχρι τῆς τοῦ
 ἀνωτάτω οὐρανοῦ ἐπιφανείας Sch
 445
 ἀνωμαλία. τῆς -ίας τῶν ἡμερῶν
 καὶ νυκτῶν χάριν Ach 71
 ἀνώμαλος. -ον δείκνυσι τὴν ἐπι-
 φάνειαν An I 92, διὰ τὸ -ον Sch
 495
 ἀνώνυμος. -α ὄντα (τὰ ἄστρα) Ach
 75, -οι ἀστέρες Att 14
 ἀνωφερής Ach 33. 38, -ῃ ἴσχει τὴν
 ὁρμὴν Ach 33, ὁ δαλὸς -ῆς ἔχει τὸ
 πῦρ Ach 34
 ἀξιόλογος Sch 444, ἀνδρὶ -ωι ὁμο
 καὶ φιλομαθεῖ Le 561
 ἀξιόπιστος Ach 76
 ἄξιος. -ιον κρίνας τὸν ἄθλον μνή-
 μης An II 190 b (Cat), -ιον κρίνας
 An II 251 b (Cat), -ιον κρίνάντων
 αὐτὸν τῶν θεῶν An II 235 b (Cat),
 -ια μνήμης Is 323
 ἄξιον *postulare et dignum habere*
 Ach 77 An II 209 b (Cat), ὡς ἡξι-
 ὄθη γράψαι Ach 78, ἡξιῶσθαι (*cor-
 rigas ex ἀξιῶσθαι*) ὑπ' αὐτοῦ ὥστε
 τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι Ach 78,
 οὐδέμῃς -οῦνται φροντῖδος An II
 151, ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιωθῆναι
 An II 185 b (Cat), τὸν Δία ἡξίωσαν
 καταστερᾶζειν An II 232 b (Cat),
 ἡξίωσαν τὸν Δία ἐπιφανῇ αὐτὸν
 ποιῆσαι An II 240 b (Cat), τῆς ἐν
 οὐρανῷ τιμῆς ἀξιωθῆναι An II 244 b
 (Cat), ὑπὸ Ἀρτέμειδος ἀξιωθεὶς An
 II 248 b (Cat), παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμ-
 ματος ἡξιῶθη Is 326, sim Sch 394
 ἄξων τὸ διὰ μέσον τῆς σφαίρας διῆ-
 κον πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶν εὐθειά τις
 An II 127, sim An II 129 Is 316. 331,
 -ων λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν στρέ-
 φεται ὁ οὐρανός Is 331, διήκει δι'
 ὅλου τοῦ οὐρανοῦ (ὁ -ων) Is 320,
 ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἀστροῖς τοῦ -ονος
 ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται
 Sch 341, vide ἀρχὴ ἀσάλευτος
 διάμετρος
 αἰόλητος Ach 62. 63. 65 An I 96,

- ζώνην -ον An II 124 a. 125 a. 132.
133 Is 317 al
- ἀορασία Sch 505, τὴν ἐκ τῶν νεφῶν
-ίαν Sch 423, sim ib, νεφέλαι πεπι-
λημέναι αἱ τὴν ἀορασίαν ποιοῦσαι
Sch 532
- ἀόριστος. ἐξ -ων σωμάτων ὄχλος
Ach 42
- ἀπαγγέλλειν. πρῶτον -ει προοί-
μιον Is 326. 328, -ει ἕκαστον κατὰ
μῆκος καὶ πλάτος Is 327, sim ib
bis
- ἀπαγορευτικός. τῷ -ῳ χρησά-
μενος Sch 491
- ἀπαθής. φῶς δι' ὅλου -ές Sch 482
- ἀπαιδεύτως Sch 365
- ἀπαιωρεῖσθαι vide ὄχημα
- ἀπαλείφειν Le 566
- ἀπαλλάσσειν. πολλὰς -ει φάσεις
Sch 472
- ἀπαλός. τινὲς τῶν ἀπαλωτέρας
προσερχομένων ταῖς ἐξηγήσεσιν An
II 149 a
- ἀπαναίνεσθαι Is 327
- ἀπαπατᾶν. ὄθεν -αῖ ἢ πύκνωσις Sch
485
- ἀπαξαπλῶς προθεμένῳ περὶ τῶν
Φαινομένων εἰπεῖν Sch 430
- ἀπαράλλακτος Sch 339
- ἀπαρτᾶν. ἀπηρτημένας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ
ζωδιακοῦ) ζώνας Sch 427, τὰ πολὺ
ἀπηρτημένα Sch 502, sim Sch 506
- ἀπαρτίζειν. πανταχόθεν εἰς λειό-
τητα ἀπῆρτιστα An I 92, μέχρι τοῦ
βλέποντος -όμενοι An I 95—6, τὸν
ζωδιακὸν -ἀπῆρτισμένον Sch 446
- ἀπάρχεσθαι (loco corrupto) Sch
334
- ἀπατᾶν Sch 319, -ηθεῖσαν φθαρῆναι
An II 219 b (Cat)
- ἀπεικάζειν. δράκοντι ποταμὸν
-ασεν Sch 349
- ἀπειχος. οὐκ -ός (acc. c. inf) Sch
395
- ἀπειλεῖν. δοκεῖ -ήσασθαι ὡς ἀν-
ελεῖν An II 248 b (Cat)
- ἀπειρος. κόσμους ἐν -ῳ τῷ κε-
νῷ Ach 38, -ον An I 93, -ων ἐπι-
νοεῖσθαι δυναμένων κίκλων An II
128, sim An II 129
- ἀπεκδέχεσθαι δοκεῖ ὑπολαμβάνων
Hi 9 Att 11, ἀπεκδεξάμενος τοῦ
ποιητοῦ τὸ βούλημα Hi 13
- ἀπελπίζειν. -ίσας τὴν ἐκείνου ζή-
τησιν An II 248 b (Cat) Sch 405
- ἀπεργάζεσθαι. χειμῶνα -όμενος
Ach 66, τὴν ζωτικὴν δύναμιν . . τοῖς
πᾶσιν ἔμμονον -όμενοι Sch 360,
εἰς ἐπίγνωστον τὸ σχῆμα -ομένους
Sch 415
- ἀπεριέργως Sch 555
- ἀπερίληπτος Is 318
- ἀπενκτός. ἐμφαίνει τὸ -όν Sch 491
- ἀπηλιώτης Ach 69 Is 494 al
- ἀπίθανος Hi 5, αἰτοῖς -ον ἐδόκει
εἶναι An II 239 b (Cat), οὐκ -ως Sch
346
- ἀπιστος. ὥτα -ότερα ὀφθαλμῶν
τυγχάνει An I 89
- ἀπλανής. ὑπὸ τῆς -οῦς (scil. σφαί-
ρας) Ach 48, -ων σφαῖρα Ach 36
- ἀπλατής. ἡ γραμμὴ μῆκος -ές Is
315
- ἀπληστος. -ότερον (πρὸς) τὴν νο-
μὴν προσφέρονται Sch 549
- ἀπλοῦν Sch 489, -ώσαντες τὰς χεῖ-
ρας Sch 372, τὰς πτέρυγας -ώσας
Sch 395, διὰ τὸ ἡπλωσθαι τὰς πτε-
ρυγας Sch 396, τὰς πτέρυγας -οῖ
Sch 401
- ἀπλοῦς τε καὶ σύντομός ἐστι ποιη-
τής, ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως
παρηκολουθηκόσιν (Aratus) Hi 4,
ζῶιον -οῦν Sch 519
- οὐ . . βληθεὶς ἀλλ' -ὼς κείμενος
Sch 401, τὸ δὲ 'αἰωρεῖται' ἦτοι
-ὼς φέρεται ἢ τὸ κυριώτερον . .
Sch 416
- ἄπλωσις. πολλοὶ ἀστέρες τὰς -ώσεις
τῶν πτερῶν ἀποτελοῦσι Sch 395
- ἀπὸ et ἐκ promiscue Sch 334
- ἀποβάλλεσθαι. -ονται τὸ βέλος
Sch 347
- ἀποβάτης. ἀπ' ἐκείνου δὲ κατα-
μίμησιν ὁ καλούμενος -ης An II
209 b (Cat)

ἀποβλέπειν. ὡς πρὸς τὴν θέσιν
-ει Sch 352, ὡς ἐπὶ τὴν ζῆν ἐν τῷ
ἀνατρέχειν -ουσα Sch 400

ἀπόγειος ἄνεμος ἀπὸ γῆς φερόμενος
Ach 68

ἀπογράφεσθαι. τῷ λευκῷ -ονται
Sch 492, ἔν τινι τόμῳ -αψώμεθα
Le 563

ἀπόδειξις. χρώνται πρὸς -ιν τού-
τοις Ach 41, οὐδέμιαν -ιν περὶ αὐ-
τοῦ φέρει An II 259 b (Cat)

ἀποδεικνύειν. τοιοῦτον αὐτῆς -ει
τὸ φῶς Sch 482

ἀποδέχεσθαι. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δημ-
ουργοῦ ἀπεδέξαντο Sch 336

ἀποδιδόναι. περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν
ἀποδώσομεν σαφέστερον An II 224 b
(Cat), εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπ-
εδώκαμεν Sch 342, μὴ ἔφ' ἐνὸς
ζωιδίου τὸ συμβαίνειν ἀποδεδωκέ-
ναι Sch 364

ἀποθνήσκειν Ach 82, τοῖς ἄ. οὔσι Ach
49, ἄ. τοῦ νοῦ Sch 358

ἀποθηριῶσαι An II 181 b (Cat)
Suppl I 574 (Cat)

ἀποθνήσκειν. οὐκ -ει θεός An I
90

ἀποκινδυνεύειν Sch 398

ἀποθύμιος Sch 420

ἀποκαθιστάναι. ἀποκαταστήσει
εἰς τὴν ἀρχαίαν κίνησιν Ach 35,
ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον -αται (ὁ
ἥλιος) Ach 44. 47. 81, ἐν πόσοις
χρόνοις ἕκαστος τῶν πλανήτων
-αται Ach 44, ἐν ταῦτῳ -αται ὁ
στρόφιγξ καὶ τὸ ἀκρότατον μέρος
τῆς θύρας Sch 378—9

ἀποκατάστασις. λέγεται ἐνιαυτός
ἢ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωιδίων -ις Ach
47, ἰσόχρονον τὴν -ιν Sch 378

ἀποκαταστατικός. ἐννεακαίδεκα-
ετηρίδα -ὴν τοῦ ἡλίου Ach 81

ἀποκλίνειν. πάλιν -ει εἰς δύοιν
Sch 350, ὅσον αὐτοῦ -ει Sch 481

ἀπόκλισις Sch 491 sq.

ἀποκρούειν Sch 536

ἀποκρύπτειν Ach 47, -ψαμένην An
II 209 b (Cat)

ἀπολαμβάνειν. (ἐν ταῖς παρὰ τοῖς
ιατροῖς σικάναις) ὀρῶμεν -όμενον τὸ
πῦρ Ach 33, τὴν βασιλείαν ἀπέλη-
ψε An I 89, ὁ ἀρκτικός κύκλος αὐ-
τὸν -ει ἀπὸ ποδῶν ἕως στήθους
An II 213 b (Cat), τοῦ Ἰετοῦ οὐκ
-ει τι Sch 441

ἀπολείπειν (*cedere*) An II 253 b
(Cat)

ἀπολήγειν. κατ' ὀλίγον -ει (ἢ σε-
λήνη) Sch 428

ἀπολιθοῦν An II 251 b (Cat)

ἀπολογεῖσθαι Is 328 Sch 351

ἀπολύειν. τοῦ φόνου αὐτὸν ὁ Ζεὺς
ἀπέλυσε An II 242 b (Cat)

ἀπομαραίνειν. οἱ κομῆται κατα-
μικρὸν -ανθέντες ἀφανίζονται Sch
546

ἀπομιμεῖσθαι Sch 503, αἱ Ὑάδες
τοῦτο τὸ στοιχεῖον -οῦμεναι Sch
369, ὕδατος χύσιν -οῦμενοι Sch 417

ἀπομισεῖν An II 201 b (Cat)

ἀπονέμειν. τῆς εὐεργεσίας μεγίστην
δόξαν αὐτῷ -οντες An II 245 b (Cat)

ἀποπέμπειν. σπινθήρας -ουσι Ach
51

ἀποπλανᾶν. -ῶσα τοῦ τόπου τὴν
θέαν Sch 349, -ᾶσθαι τῆς θεωρίας
Hi 4, πάντες ἀποπεπλάνηται νο-
μίζοντες Hi 19, vide πλανᾶσθαι
ἀποπληροῦν. οὐρᾶς τρόπον -οῦσας
Sch 355, οἱ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ -οῦντες
σῶμα Sch 409, sim ib

ἀποπνίγειν. τοῦτον . . . συμπλα-
κεῖς -ιξεν An II 206 b (Cat)

ἀπορεῖν. τοῦτον ἀπορομένον Hi 21
ἀπορος Sch 514

ἀπορρεῖν. φῶς τι ἀπορρεῖ (ἐκ τῶν
αστέρων) Ach 50, σπινθήρες -έωσι
Sch 525

ἀπόρροια Sch 525, -α καὶ ἀπόσπασ-
μα Sch 349, θέρμης -αν ἔχει βραχειάν
Sch 390

ἀποσελεῖν An II 277 b (Cat)

ἀποσκευάζεσθαι. -εται τὸν μῦ-
θον Sch 392

ἀποσοβεῖν. ὥσπερ -ὦν τὸ Κῆτος
φαίνεται Sch 460

ἀποσπᾶν. τὴν θηλήν τοῦ στόματος
ἀπέσπασε An I 95
ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης Ach
43. 49, vide ἀπόρροια
ἀπόστασις τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς Is 319
ἀποστρέφεσθαι. διὰ τὰ θυνέσεια
δεῖπνα ἀπεστράφη ὁ ἥλιος Ach 55,
sim ib, ἀπεστράφη ταῦτα τὰ ἀστρα
An I 98, τῆς δὲ -ομένης An II 208 b
(Cat), τὰς κεφαλὰς αὐτῶν-πρὸς τὴν
ἰδίαν ἔξιν -εσθαι Sch 346
ἀποσχοινίζεσθαι Sch 516
ἀπότασις. ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς
τινα τοῦ λόγου -ις ἐπλαγίλασε κτλ.
Sch 472
ἀποτελεῖν. κατὰ τὴν οὐρὰν ἀπο-
τέταται ὁ Δράκων Sch 350
ἀποτελεῖν. συμβαίνει τὰς μεσημ-
βρίας-εἶσθαι An II 131, -εσθῆναι τὸν
γαλαξίαν κύκλον An II 277 b (Cat),
οἵτινες (πέντε ἀστέρες) -οῦσι τὸν
Στέφανον Sch 353, sim Sch 354 a1,
ἓνα λέγει τῶν τὸν ὅμιλον τῆς Ἀρκτου
-οῦντων Sch 362, ἐκ τῶν τὸ πρόσ-
ωπον -οῦντων ἀστέρων Sch 369,
sim ib 370. 377 a1, -εἰ ὄργυιαν Sch
375, πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἀπλώσεις
τῶν πτερῶν -οῦσι Sch 395, ὥσπερ
τραχὺ τοῦτο -εἰ (ὁ γαλαξίας) ib,
τοὺς τὸ ζῶμα -οῦντας Sch 406, οἱ
τὴν γαστέρα -οῦντες Sch 407, ἰδέας
καὶ μορφώσεις -οῖη Sch 415, ἐν
πᾶσι τοῖς τὸ Ὑδωρ -οῦσιν ἀστράσι
Sch 417, ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ τὰ προει-
ρημένα σημεῖα -ἦν ἢ νύξ Sch 423,
οὕτω γὰρ -οῦσι τὸ ἐξάγωνον σχῆμα
Sch 445
ἀποτομή. πρὸς τῇ -ῇ An II 212 b
(Cat), ἐπὶ τῆς -ῆς τοῦ Ταύρου τῆς
καλουμένης ῥάχως An II 230 (Cat)
ἀπουρεῖν. τὰ -οῦντα τῶν ὑποζυγίων
Sch 519
ἀπους Sch 519, ἀποδα τίκονται Sch
517
ἀποφαίνεσθαι Sch 440, συμφώνως
ταῖς φαινομένῳ Hi 5, -εται ἐλάττους
Ὡρίωνος Sch 406

ἀπόφασις vide φάσις. διαφορὸς
ἀποφάσεις πεποίηται Att 19, ποῖαι
τις κατακολουθήσει ἀποφάσει Hi 24
ἀποφέρειν. λέγεται ὕστερον ἀπετη-
νέχθαι An II 242 b (Cat)
ἀπόφθισις. τὴν ἐν τῇ -ει δευτέραν
διχότομον Sch 487
ἀποφράσσειν Sch 499, τοῦ στο-
μίου ἀποφραχθέντος Ach 49, -ει
ἡμῶν τὰς ὄψεις μὴ ὁρᾶν Sch 500
ἀποχή. τὴν ὀργὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους
-ῆν Sch 526
ἀπρεπής. -ὲς καὶ ἀνάξιον Ach 61
ἀπράγμων. τοῦ -ονα βίον μετένει
Sch 361
ἀπρόθυμος. -α πρὸς συνουσίαν Sch
542
ἀπροοιμίιστα φέρεται τὰ Φαινό-
μενα Ach 80, τὸ -ον φέρεσθαι το
ποίημα Ach 81
ἀπροόρατος Sch 379
-ως Sch 480
ἀπροσαγόμεντος Sch 335. 416
ἀπροσδόκητος Sch 480
ἀπταιστος Sch 532
ἄπτειν (incendere) Ach 64 a1, περὶ
ἀπτόμενον λύχον Sch 525, μόγις
ἀπτόμενον πῦρ Sch 535
-εσθαι passim, τῆς κατὰ τὸν Ἄρα-
τον (σφαίρας) ἀψόμεθα Ach 70,
-εται θεολογίας Sch 365
ἀπώλεια. ἐπ' -εῖαι τοῦ παντός Sch
478
ἄρα (post λέγει ὥς) Ach 55
ἄραιός. τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι
τὰ νέφη ἀλλ' -α Sch 498
ἄραιον Sch 512, ἡραιωμένους καὶ
διαχάσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτῆρας
Sch 519, ἡραιωμένου τοῦ δέρματος
Sch 524
ἄραιωμα. διὰ τινων ἀραιωμάτων
Ach 46
ἄραιωσις. διὰ τὴν τῶν μυκτῆρων
-ιν Sch 519
ἀργέστης Sch 485
ἀργῶς Sch 477
ἀρέσκειν Is 323, -ομένη Sch 359
ἀρετή. τῆς του ποιητοῦ -ῆς Ach 51

αρθρον προτακτικον ἀντι ὑποτακ-
ταῦ Ach 84

ἀριθμός. -ῶι ληπτῶν σωματῶν Ach
42

ἀριστεύειν Is 323

ἀρκεῖν. τοσαῦτα -έσει . . . εἰρή-
σθαι An II 127

Ἀρχοι septentrio (vide VRSAE) Hi
22 al

ἀρχαῖος. ὅτι πρὸς τοῖς -ώοις
ὑπάρχει (ὁ ἀρχαῖός) An II 130

ἄρμα ζεύσαντα ἵππων An II 208 b
(Cat), -α ἡνίοχει An II 209 b (Cat)

ἀρμάτειος, περὶ -ειον ἄξονα Ach
61

ἄρμενον. τοῖς τοῦ -ον ποσὶ Sch
422, διαταράξει τὰ -α μὴ χαλασθέν-
τα Sch 422

ἀρμόδιος. -ιον ἐπίθετον Sch 336

ἄρμονία Ach 43 et passim, -λαί τινι
καὶ συμφωνίαι μουσικῇ Ach 42, -λαί
καὶ τάξει Ach 43

ἀρμονικός. -ῆν τοῦ οὐρανοῦ τὴν
περιφορὰν Ach 35

ἀρμόττειν Sch 432. 435. 443, ἤρμοτ-
τε μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων
εἰπεῖν Ach 29, ἠρμόσωμεν αὐτοῦ
τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν ἔκδοσιν οὕτως
Sch 354, τὸ ἐνδοθεν ἠρμοσμένην
εἶναι τὴν κλεῖν Sch 374, εἰδώλοισ
ἠρμοσμένοι Sch 416, ἠρμοσμένην
οὐκ ἔχοντες τάξιν Sch 427, κατὰ τὸ
μῆκος καὶ δι' ὅλον ἠρμοσμένος φέ-
ρεται τῷ κύκλῳ Sch 441, ἀρμόττον
ἂν εἴη Ach 81, vide κατὰ κλίσεις

ἄρνα ἔλαβε τὴν χρυσὴν An I 89

ἄροσιμος. ἡ -η βῶλος Ach 84

ἄρότης βοῖς Sch 360

ἄροτος Sch 475

ἄροῦν. οὐ δύναται μακέλλῃ βῶλος
ἀροῦσθαι ἀλλὰ σκάπτεσθαι Sch 337

ἀρπαγμαῖος -αία (ἡ σελήνη) Sch
474

ἄρπη. -ῆν ἐξ ἀδάμαντος An II 226 b
(Cat), aim Sch 365

ἄρρενικῶς λέγονται Ach 62

ἄρτῶν. τῶν στοιχείων τὰ βαρύτερα
τοῦ ἄερος ἡρητημένα An I 93, ὥστερ

ὀλίγον ἡρηται (ὁ ἀστὴρ) Sch 362,
ἀπαιωρεῖται καὶ ἡρηται καὶ φέρε-
ται Sch 418

ἄρτιος. πάλιν συμπλάσας ἔθηκεν
ἄρτιον An II 198 b (Cat)

ἀρχαῖκος. -όν ἐστι Sch 374

ἀρχαῖος. οἱ -οι Is 332, τοῖς -οις
φιλοθέοις οὖσιν ἐπιεικῶς ἅπασιν
Sch 334, -ον μαθηματικόν Sch 357,
ὃ καὶ ὑπὸ τῶν -ων θηρίον προ-
ηγορεύθη Sch 424

ἀρχαῖσμός το 'ἀρχώμεσθα' μετὰ
τοῦ σίγμα Sch 334

ἄρχειν τῶν οὐρανίων Sch 364, τὸ
ἀπὸ τοῦ 'Ἀγκλείδη' καὶ τῶν ἐξῆς
-εσθαι Ach 81

ἀρχή. τὰς δύο -ὰς τοῦ ἄξονος Is
319, τὸ κατ' ἀρχάς Sch 365, λαμ-
βανόντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ . . Sch
446, ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν ἀπὸ . .
Sch 446, ἀρχῆθεν ἐτεκτονήθη (πρω-
τῇ ναῦς) An II 256 b (Cat)

ἀρχηγέτης τῶν Μουσῶν Sch 334

ἀσάλευτος. μένει -ος ἔχων τὴν γῆν
μέσῃ καὶ ἰσορροπον Sch 341, εὐ-
θεῖαν τινα καὶ -ον γραμμὴν ib, -ον
αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν ib, -ον
ἔχοντες φύσιν Sch 431

ἄσαφής. τὸ τῆς φωνῆς -ές An II
240 b (Cat)

ἀσημεῖωτος (signo carens) Sch 458

ἀσθένεια. οἰκτόν τινα τῆς τῶν
ἀνθρώπων -είας Sch 547

ἄσκιοι οἱ κατὰ κορυφὴν ὥραι ἔκτι
τὸν ἥλιον ἔχοντες Ach 66, οἱ ὑπὸ
τὸν ἰσημερινὸν κυκλον οἰκοῦντες
Ach 67, φασὶν ἐν Σύνῃ καὶ Ἑλε-
φαντίνῃ ἀσκίους γενέσθαι Ach 67,
sim ib

ἀσκός. εἴ τις ἀσκὸν πλήσειε πνεύ-
ματος καὶ ἀποσφίγξει ῥίψει δὲ
εἰς ὕδωρ, οὐδὲν ἦττον ἐπιπολάζει
ὁ ἀσκός Ach 33, ἦν τὸ πᾶν εἰς
ἐαυτὸ συντεθλαμμένον ἀσκού τρώ-
πον An I 90 al

ἄστατος. διὰ τὴν -ον καὶ ἄτακτον
φορὰν Sch 427

ἀστερεύειν. οἱ ποιηταὶ -όμενοι
Sch 520
ἀστεῖως. σφόδρα -ως αὐτὸ πεποι-
ήκεν Sch 461
ἀστερίζειν. πάντα τὰ ἄστρα ἡστέ-
ρισται πρὸς τὴν ἡμετέραν θεωρίαν
καὶ ὡς ἂν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα,
εἰ μὴ τι κατάγραφον αὐτῶν ἔστιν
Hi 5, πρῶτον μὲν ἡρίθμηται τὰ
ἡστερισμένα Sch 432
ἀστερίσκος Sch 505
ἀστερισμός. ἡμίτομος κατὰ τὸν
-όν Sch 376
ἀστεροῦν (*stellis replere*) Sch 394
ἀστερώδης. τοῦ -ους Ποταμοῦ Sch
412
ἀστήρ et ἄστρον promiscue Ach 41
a), διαφέρει ἄστρον ἀστέρος· τὸ μὲν
γάρ ἐστιν εἰδωλον ἐκ πολλῶν ἀστέ-
ρων μεμορφωμένον, τὸ δὲ κατὰ
μίαν γραφὴν περιοριζόμενον An
II 128
ἀστικός. -αῖς διατριβαῖς ἀρεσκο-
μένη Sch 359
ἀστροθεσία. πέντε αἰτίαι εὐλόγως
τῆς -ίας τίθενται Sch 345, ἕως ὧδε
τὰ τῆς ἀστροθεσίας Sch 426, vide
τριμερής
ἀστροθέσις. <τῆς> -εως κατανο-
ήσας τὸ μέγεθος Sch 462
ἀστροθετεῖν Hi 6, vide ἀστερίζειν
ἀστρολογικῶς ἐξηξηγμένα An II
140 a
ἀστρολόγος. λέγεται . . . ὑπό τι-
νων -ων Suppl I 573—4 (Cat)
ἀστρον. ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε An
II 190 b 204 b (Cat) Sch 344, εἰς τὰ
ἄστρα ἀνήγαγεν An II 194 (Cat), sim
ib al, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστη-
σεν ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 203 b
(Cat), αὐτὴν (τὴν Αἴλα) ἄστρον οὐ-
ράνιον κατασκευάσαι An II 210 b
(Cat), οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροῖς
τεθῆναι An II 211 b (Cat), ἐν τοῖς
ἀστροῖς ἐτέθη An II 214 b (Cat),
αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς An II
216 b (Cat), τὸν εἰς τὰ ἄστρα ἀνα-
πτάντα An II 219 b (Cat), εἰς τὰ

ἄστρα τεθῆναι An II 220 b (Cat), εἰς
τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν An II 222 b (Cat),
ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἄστρον ἐποι-
ήσατο An II 223 b (Cat), ἐν τοῖς ἄ-
στροῖς ἐτέθη An II 226 b (Cat), τῷ
δὲ Περσεῖ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν
ἐποίησεν An II 227 b (Cat), αὕτη ἐνά-
τη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς An II
230 b (Cat), ὅπως . . . τεθῆι ἐν τοῖς
ἀστροῖς An II 232 b (Cat), τὸν τίπον
τοῦ κύκλου ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς
An II 234 b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὸν ἔθηκε An II 238 b (Cat), καὶ
οὕτως ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη An II
240 b (Cat), εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε
An II 242 b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
λέγεται τεθῆναι An II 244 b (Cat),
εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν
An II 245 b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὸν ἔθηκεν An II 248 b (Cat), εἰς
τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν An II 251 b (Cat),
ἀναχθῆναι εἰς τὰ ἄστρα An II 253 b
(Cat), δοκεῖ θεῖναι ἐν τοῖς ἀστροῖς
An II 254 b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
ἐτάχθη An II 255 b (Cat), εἰς τὰ
ἄστρα ὑπετέθη τὸ εἰδωλον An II
256 b (Cat), εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη An
II 257 b (Cat), πολλοῖς ἀστροῖς δια-
κεκόσμηται An II 259 b (Cat), ἐν
τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν An II 261 b
(Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν αὐτὸν
An II 265 b (Cat), sim An II 269 b
(Cat), ἀνήγαγεν εἰς (ἐπὶ) τὰ ἄστρα
An II 297 b (Cat), sim Sch 364,
διὰ τῶν ἄστρον κατεστήριξεν
Sch 388, ἐν τοῖς ἀστροῖς αὐτὸν (τὸν
Στέφανον) τεθεικέναι Suppl I 573
(Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθησαν
Suppl I 576 (Cat)
ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἀστροῖς τριγώνου
An II 223 b (Cat), τοῦτων (τῶν ἑ-
στρον) τὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν
Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ Sch 334,
ἄστρον ἐστὶ τὸ κινούμενον ἤδη δὲ
καὶ τὸ ἐκ πλείστων ἀστέρων σύστη-
μα Sch 338
ἀστρονομικῶς εἰπόντα Sch 404,
sim 448

- ἄσυστατος. πάχος ἄερος -ον An II 126
 ἀσφάλεια. -ειαν πορίζομενον An II 223 b (Cat)
 ἀσφαλής. -έστερον ἰδεῖν Suppl I 580 (Cat)
 ἀσφαλίζειν. -σάμενος τὴν ναῦν Sch 480, sim ib, -ισάμενοι τὴν σφαῖραν κηρῶι Le 567
 ἀσχημόνως. οὐκ -ως κεῖται Sch 373
 ἀσχολεῖσθαι. οἱ περὶ τοὺς βόας -οῦμενοι Sch 549
 ἀσχολία. -ιας τινὸς ἐγγενομένης Le 561
 ἄτακτος Sch 426, διὰ τὴν ἄστατον καὶ -ον φορὰν Sch 427, τῇ-ωι πτήσει Sch 509
 -ως κινουῦνται Ach 43, τῶν πάντων στοιχείων -ως ἐν ἀλλήλοις πλανωμένων An I 90, -ως φέρονται Sch 426, -ως κραυγάζει Sch 529
 ἀταρακτεῖν. -οῦντα τὰ ὄρνεα Sch 529
 ἀταράχως βοώσας Sch 528
 ἀτελής. εἶασεν -ῇ τὸν λόγον Sch 514
 ἀτενίζειν ἐν αἰθρῶι καὶ ἀσελήνωι τυκτὶ Hi 10
 ἀτεχνῶς. φράξῃ δ' ἂν τις -ὼς εἴδωλα Sch 369
 ἀτμός. τοῖς ἐπὶ τῶν θερμότερων -ῶν τιθεμένοις λύχνους Sch 535
 ἀτμώδης ἀναθυμίασις An II 126
 ἄτμοι ἀρχαί Ach 31
 ἄτοπος Ach 41. 81 Sch 424, ἔστι τοῦτο τῶν -ωτάτων Sch 342, -ον τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι Sch 482
 ἀτρεμεῖν Ach 34
 ἀτρεπτος Sch 491
 ἀτρύγετος. τὸ -ον οὐ τὸ ἀκαρπον καὶ ἄγονον; An I 93
 ἄτρωτος. διὰ τὸ -ον αὐτῆς An II 209 b (Cat)
 ἀτυχίαι Sch 390
 αὐγή. ἐπισκιάσῃ τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου Ach 46, ὑπο τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς γενομένη Sch 474, πέμπειν τὴν αὐγὴν Ach 46
 αὐθαίρετος ἀπῆλθε An II 217 b (Cat)
 αὐλίζεισθαι Sch 530
 αὐλῖς. εἰς -ιν εἰσελαυνόμενοι Sch 549
 αὐλός (caverna, codices αὐχμός) Sch 520
 αὐξάνειν. μέχρι τοῦ ἡμίσεος -ῇθεισα Ach 49, -εσθαι (adolescere) An II 208 b 249 b (Cat)
 αὔξειν. -ει τὰς ἡμέρας Ach 66, sim ib
 αὔξησις Sch 544, διὰ τὴν τῆς πονηρίας -ιν Sch 356, -ιν τοῦ αὐτῆς φωτὸς ἐπιδελκνυται Sch 472, τῶν περὶ τὴν -ιν αὐτῆς (τῆς σελήνης) σημείων Sch 482, ἀπὸ πρώτης -εως Sch 484
 αὔρα. ἄνεμον διαφέρειν αὔρας Ach 68, αὔραν ἀναθυμίασιν γῆς ib
 αὔτανδρος. -ον τὸ σκάφος Sch 483
 αὐτοκίνητος. τὸ -ον (τὸν κόσμον) εἶναι καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τὴν περιφορὰν αἰεὶ ποιεῖσθαι Ach 35, τῶι -οι εἶναι (ζωῖα εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰ πλάνητες) Ach 53, διὰ τὸ -ον An I 93
 αὐτομολεῖν An I 93
 αὐτός. αὐταὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινόμεναι (coniunctae) Ach 60, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως συναγαγεῖν Sch 415, εἰς ταῦτο συνιόντων Sch 429, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστήκασι Sch 340, ἐν τῶι αὐτῶι Sch 348. 349 al passim, θερμότερος αὐτὸς ἑαυτοῦ Sch 519, παρ' αὐτὰ (statim) Sch 421
 αὐτόχθονες καλοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαίριον βόρειοι τε καὶ νότιοι κατοικοῦντες Ach 65 An II 133
 αὐχμηρός. -ὰ τῇ κράσει Sch 539
 ἀφάλλεσθαι. φῶς -όμενον καὶ τρομῶδες Sch 495
 ἀφανές. τὰ ἐν τῶι -εῖ An I 96
 ἀφανίζειν Ach 61
 ἀφαντοῦν Sch 506
 ἀφθαρτος Ach 30. 31
 ἀφθιτος ὢν An II 221 b (Cat)
 ἀφθονος. νομῇ -ον Sch 529
 ἀφιέναι. οἶονεῖ σπινθήρας ἀφιέν-

- των Ach 69, πνεῦμα μετὰ ῥύμης καὶ σφοδρᾶς ὀρμῆς ἀφεῖσαι ib, ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν An II 299 b (Cat), καπνὸν ἀφίαισι Sch 520 *sic* ib ἀφίστασθαι. πόρρω ἡμῶν ἀφέστηκε Ach 64, τοῦ κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπον ἀφεσπῶς An II 130—1, -αται αὐτῶν ἀπὸ Κριοῦ εἰς Ταῦρον (ὁ ἥλιος) Ach 67, μακρότατα ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος Is 317, ζωιδίον μέγεθος ἀφεσπῶσα τοῦ ὀρίζοντος (ἡ σελήνη ἐξέλιπεν) Is 317 ἀφομοιοῦν. εἰδωλὸν ἐστὶν ἀφωμοιωμένον ἀνθρώπῳ Sch 352 ἀφορᾶν. τοῦ ἑτέρου τοῦ -ῶντος πρὸς τὸν Κριόν Sch 382, τὴν ὄψιν ἐπὶ τὸ Κῆτος -ῶσαν ἔχει Sch 416, εἰς ἄλλους καὶ τοὺς πλησίον -ῶν Sch 428 ἀφορίζειν Le 565 ἀφορμή. τοῖς τραγικοῖς παρέσχεν ἱστοριῶν ἀφορμὰς Ὅμηρος Ach 30, ἐξ Ὀμήρου τὴν -ήν ἔχειν Ach 52, ἑτέραν πάλιν δίδωσιν -ήν Sch 383, τεχνικῶς δέδωκεν -ήν αὐτῷ Sch 362 ἀφοραιοῦσθαι. τὴν αἰτίαν -οὔται Sch 461 ἀφρός. -ῶι χαίρων Sch 511 ἀχλὺς πάχος ἀέρος ἀσύστατον An II 126 ἀχλυώδης Sch 416. 460. 508, -ώδης νεφέλη Sch 526 *sq.* ἄχρηστος. οὐκ -ον ἂν εἴη Hi 19 ἀψίς. πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς -ίδος περιφορὰν Ach 46
- βαδίζειν Ach 45 An I 96 βάθος οὐκ ἔχοντες (ἀστέρες) Ach 40 βαθύνεσθαι Sch 492 βαίνειν. ὁ ἐπὶ τοῦ ὄψεως βεβηκώς An II 190 b (Cat) Sch 353 βαλανεῖον. τὰ -α πρῶτως ἐκκαίόμενα οὐκ εὐθέως πρῶτῃ γίνεται Sch 365 βαπτίζειν Sch 518 βαρεῖν. -οῦμεναι τῷ καρπῷ Sch 539 βαρύτης. τὴν -ύτητα αὐτοῖς ἀνείδισεν An I 91 βασιλεία τὰ Is 326 βασιλεὺς τῶν ὄλων καὶ πατὴρ Sch 335 βάσις Sch 381. 387 Le 564. 567, (opp. ἐσχαρίς) An II 264 b (Cat) βδελύττεσθαι. τοὺς θεοὺς -ομένους τὴν μορφήν τῆς παιδός An II 209 b (Cat) βέβαιος. τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα -ότερα τῆς σελήνης Sch 490 βιάζεσθαι. -ονται οὐ μετρίως An II 150 a, ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιάσατο An II 196 b (Cat) Sch 461, Μερόπη βιάσασθαι οἰνωθέντα An II 247 b (Cat) Sch 405, (passive) ἐβιάζετο Sch 461 βίαιος. πρὸς τὸ -όν φησιν Sch 410 βιβλιογράφος *vide* γραφεύς βιβλίον. ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο -ον σφόδρα βιωφελές, ὃ καλεῖται Διοσημεῖα Sch 473, τὰ περιμνηκότερα -ια Sch 555 βελόνη Le 565, γράψωμεν αὐτὸν -ητινί, περιφέροντες μὲν αὐτὴν καθ' ὅλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφέρειας, οὕτω δὲ αὐτὴν σχηματίζοντες κτλ. Le 567 βίος. ἐν τῷ βίῳ λέγομεν (φαμέν) Ach 41. 83, οἱ περὶ γεωργίαν καὶ ναυτιλίαν τὸν βίον ἔχοντες Ach 75 βιωφελής. πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις -ές Sch 336, *sic* Sch 479, -ῆς μῦθος Sch 361 κύκλοι Sch 439, -εῖς εἰσάγει καιροὺς τοῖς ἀνθρώποις Sch 397, τὸ -ές φησιν Sch 420, -ῆ ἐκτιθέμενος τὴν ἱστορίαν Sch 461, ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον -ές, ὃ καλεῖται Διοσημεῖα Sch 473, πρὸς -εῖς χρείας Sch 478, τῶν -ῆ χρείαν ἔχόντων Sch 479 -ῶς. ἐπάγει -ῶς τὴν ἱστορίαν Sch 461 βλάβη. -ην τοῦ σιτικοῦ καρποῦ γενησομένην ὑπὸ αὐχμοῦ Sch 538, τὴν ἐκ τῆς χιόνος βλάβην Sch 543 βλάπτειν *vide* εἶδος

βλασφηημείν. μὴ -ίσης ἀνθρωπε
An I 90
βλασφημία. ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ -ίαν
τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρκτων . . Sch 361
βλέμμα vide ἐπινεῖειν
βλέπειν. -ων εἰς δυσμάς An II 269 b
(Cat)
βλέφαρον καταγαγόντες Sch 493
βόθρος. -ον ὀρύξαι ἐν ᾧ τὰ φυτὰ
κατατίθενται Sch 337
βολίς. τῆς ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ -ίδος
Sch 445
βορά vide παρατιθέναι
βορέας. εἰς βορέαν ἄνεμον Ach 39
βότρυς. -υος δίκην Sch 385
βουθυρία. -ίας ἀγομένης Sch 360
βούκρανον. οἱ ἀστέρες αὐτοῦ -ον
ἀληθῶς διαγράφουσι Sch 369
βουλαῖος Ζεύς Ach 84 Is 332
βούλευσις τῇ τούτου -ει An II
240 b (Cat)
βούλημα. παρὰ τὸ -α Hi 6, ἀπεκ-
δέχεσθαι τοῦ ποιητοῦ τὸ -α Hi 13,
λαμβάνει τοὺς ἄλλους τὸ -α τοῦ
ποιητοῦ Hi 21—2, sim Hi 22, πρὸς
τὸ -α τὸ ἴδιον Ach 80
βούλησις. θεῶν -ήσει Sch 461
βραχὺς. κατὰ -ύ Ach 49
βραχύσκιτοι οἱ τὸν ἥλιον ὀλίγον
ἀφαστώτα ἔχοντες Ach 67
βρέφος Ach 55 Sch 344
βρέχειν. -ουσαι ἑαυτὰς τῷ ὕδατι
Sch 518
βρονταῖος Ζεύς Is 332
βροντή passim, -ὰς ποιοῦσι Ach 69
βρόχος. τὸ πληθος τῶν -ων τῆς
ἀλύσεως Sch 366
Γαλαξίας passim, τοῦ -λου τὸ ὄνομα
Ach 56
γαμεῖν. ὅτε ἐγαμεῖτο ἡ Ἥρα ὑπὸ
Διός An II 188 b (Cat), τὴν μητέρα
γῆμαι stuprari Suppl I 574 (Cat)
γαμετή. τῇ τούτου -ῃ Is 325
γάμος. ὅτε τοὺς -ους οἱ θεοὶ ἐν τῇ
καλουμένῃ Ἰσθμῇ ἐποίησαν An II 192 b
(Cat), παρελθὼν ἐς τὸν -ον Is 325 ab
γεγνῆναι. οὐδενὸς τῶν -ιώντων Sch

369, ἅτε τοῦ γαλαξίου κύκλου -ιών-
τος Sch 386, τῆς -ιώσης τῇ Ἰταλίᾳ
θαλάσσης Sch 413
γειτνίαισι Sch 509
γελοῖος. -ον ὑπονοεῖν Ach 75
γενεαλογεῖν Sch 387
γενεσιολόγος Ach 53
γένεσις An II 277 b (Cat), οἱ γενεσια-
λόγοι τὰς -εις τῶν ἀνθρώπων σκο-
ποῦσι Ach 53, λέγει περὶ τῆς -εως
αὐτοῦ An II 208 b (Cat), (ὁ ἀήρ) πρὸς
-ιν ἀνέμων ὀξύροπος Sch 494, παρα-
τρίψεως ἀέρος -ις Sch 513, εἰς τὸ τῆς
-εως ἔργον Sch 541, ἀρχὴν -εως
φῆσιν ἴσχειν τοὺς κομήτας . . Sch
546
γενέτωρ Ζεὺς Is 332
γενητὸς καὶ φθαρτὸς (ὁ κόσμος)
Ach 35
γενικός. οἱ -ώτατοι ἄνεμοι Ach 68,
ἄνεμοι -οὶ Is 321, ἰδικὸν ἀντὶ -οῦ
Ach 84
γέννα σελήνης καὶ ἀνατολὴ διαφέρει
Ach 49, sim Sch 474, ἀπὸ -ης τρίτην
ἡμέραν ἄγουσα ἡ σελήνη Sch 473,
sim Sch 482
γεννάω. μετὰ τρεῖς τοῦ -ηθῆναι ἡμέ-
ρας φαίνεται (ἡ σελήνη) καὶ οὐχ
ἅμα τῷ -ηθῆναι Ach 49, πάλιν ὡς περ
-ᾶται Sch 428, τέρας εἶναι τὸ -ώμε-
νον An I 95, μυχθεὶς ἐγέννησεν ἐξ
αὐτῆς παῖδα An II 222 b (Cat), τῇ
Δανάῃ ὡς χρυσὸς μυγεῖς ὁ Ζεὺς
ἐγέννησεν αὐτόν An II 226 b (Cat),
ἀπὸ τοῦ -ησαμένου ἀλέκτορος Sch
521
γέννημα. οἱ ἀστέρες -ατα τοῦ κόσμου
Ach 35, τὰ -ατα τῶν βατράχων
Sch 517
γεννήτωρ. οἱ καιροὶ τῶν καρπῶν
-ορες Sch 448
γένος. αὐτοῦ πρὸς -ους Sch 373
γεύεσθαι Sch 360
γεώδης. παντὸς τοῦ γεώδους συστρέ-
φοντος Ach 31, γεώδεις (ἀστέρας)
Ach 40
γεωμέτρης. ἀπὸ τῶν παρὰ τοῖς
-αῖς παραλλήλων γραμμῶν Ach 58

γεωμετρικῶς Sch 445. 448
 γεωργική. ἐπεὶ εὐσεβεστάτη ἐστὶν
 ἡ -ῆ Sch 356
 γήϊνος (coni pro πτηνός) Ach 35. 40
 Sch 498
 γήραμα Sch 511. 512
 γινώσκειν. πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι
 An II 220 b (Cat), πρὸς τὸ μὴ -εσθαι
 ib, ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἤδη τὰ μὴ
 ἐγνωσμένα διδάσκει Sch 352. 353.
 372, sim passim, ἀπὸ τῶν ἐγνω-
 σμένων Ἰχθύων ἐπάγει . . Sch 396,
 sim Sch 440
 γίνεσθαι. περὶ τὰς θήρας -ομένωι
 An II 252 b (Cat), ὅταν ἐπὶ μιᾷ κα-
 θέτον τὰ τρία ἄστρα γενηθῇ Sch
 499
 γλανκίζειν χρωμα οἶον -ον Sch
 414
 γλήνη vide κόρη
 γλίχουσθαι. τῆς τῶν θεῶν εὐσεβείας
 -όμενος (codd γινόμενος) Sch 461
 γνήσιος Ach 47. 79 al
 γνώμη. κατὰ τὴν ἐμὴν -ην An II
 140 a, ταύτης τῆς -ης ἔχεται καὶ
 Ἰππαρχος An II 149 a, Ἀθηνᾶς -η
 An II 214 b (Cat)
 γνώμων vide ἐπίτριτος, ἡ σκιά
 τοῦ -ονος Sch 438
 γνώσις. ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ μήπω
 ἡμῖν γνωσθὲν εἰς -ιν φέρει Sch 353,
 τούτων τὴν -ιν Ach 75, οὐ μόνον
 ἔνεκα τῆς -εως τῶν φαινομένων
 γράφει ὁ Ἄρατος Sch 397, δεόμεθα
 πρὸς -ιν τῶν φαινομένων Sch 432
 γοερός. μετὰ -ωτέρας φωνῆς Sch
 530
 γόνιμος. ἡ ὑγρότης -ος Sch 541, τὸ
 -ον τῆς ὑγρότητος ib
 γράμμα. εὐσημον τὸ -α An II 223 b
 (Cat)
 γραμματική. ἐν -ῇ στοιχεῖα καλοῦ-
 μεν An I 91
 γραμμὴ Sch 374, δοκοῦσι δι' αὐτοῦ
 φέρεσθαι . . ἐπὶ τριῶν γραμμῶν Ach
 52, ἐπὶ μιᾷ γραμμῆς Ach 53, ἡ -ῇ
 μήκος ἀπλατὲς ὥσπερ ἐπιφάνεια με-
 γέθους διχῇ διαστατοῦ ἐπὶ τε μήκος

καὶ πλάτος Is 315—6, εὐθείαν τινα
 καὶ ἀσάλευτον γραμμὴν Sch 341,
 sim Sch 342, τὴν μέσην γραμμὴν
 τοῦ ζωδιακοῦ ὁ ἥλιος πορεύεται
 Sch 477, εὐθείαις γραμμαῖς κατὰ
 διάμετρον κειμέναις Le 565
 γράφειν. (τοῦ ἡλίου) παράλληλον
 -οντος An II 129, sim ib, οἱ γράφον-
 τες αὐτὸν Κένταυρον An II 240 b
 (Cat), διὰ τῶν γηλῶν καὶ τῆς τοῦ
 Ὠρίωνος ζώνης -εται ὁ ἰσημερινός
 Sch 380, οὐ γὰρ δυνατὸν αὐτὰ ἐν
 τῇ σφαίρᾳ γραφῆναι οὕτως ὥς
 ὁρώμεν Sch 354, ἐκτός -εται (τὰ
 ζωῖδια) Sch 395, <οἱ> ἔφ' ἑκάστον
 τῶν ἀστέρων τῇ περιφορᾷ -όμενοι
 παράλληλοι Sch 435, sim Le 565—
 567 passim
 γραφεύς. ἐν εἶδος γραφέων τῶν
 βιβλιογράφων Is 329, δύο (εἶδη) βι-
 βλιογράφων τε καὶ ζωγράφων ib
 γραφή. ὥσπερ -ὰς εἶναι (τοὺς ἀσ-
 τέρας) Ach 40, -ὰς ἀλλοίως ποιεῖν
 Sch 554, κατὰ μίαν -ὴν περιοριζό-
 μενον An II 128, (lectio) Sch 342 al
 γυρός. πᾶν τὸ κυκλοτερές -όν Ach 84
 γύψος Le 565
 γωνία. ἐπὶ ἑκάστης -ίας τοῦ πλιν-
 θίου An II 185 b (Cat), ἐπὶ δίφρον
 ἑκάστης -ίας An II 216 b (Cat)
 δαῖς. οἱ τὰς δαΐδας ἄπτοντες Sch
 536
 δάκτυλος. πέντε -ων ἔχει τὴν χεῖρα
 Ach 58
 δαλός. -ὸν εἴ τις ἐξάψας στρέψει
 Ach 33, τοῦ αἰθέρος τὴν σφαῖραν
 ἐχομένην ὥσπερ -όν Ach 34, ὁ -ὸς
 ἀνωφερὲς ἔχει τὸ πῦρ ib, εἴ τις -ὸν
 ἀνάψας ὀρθὸν στήσειε Ach 66
 δάμαλις Sch 550
 δασύνειν Sch 342 al
 δεῖγμα. -ατα τῶν σπόρων Sch 535
 δεικνύναι. ἐκ τῶν φανερῶν ἐδείχθη
 Ach 71, ἀπὸ ἐμπειρίας δεῖξαι ib,
 τῶν ὀπισθίων μὴ δεικνυμένων ὅλων
 φανερῶν An II 241 b (Cat), ἐκιση-
 μασίας καιρῶν δεῖξαι An II 275 b

- (Cat), πρώτη ναὺς (η Αργώ) ἐδείχθη παρ' αὐτῆς Sch 411, δεικνύντες μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο Sch 419
 δέιλη ἐκλήθη ἐνδεῶς τῆς ἑλῆς ἔχουσα Sch 492
 δειξίς. μετὰ την τῶν Φαινομένων δειξίς Ach 45, sim An II 102a, τὴν δὲ δειξίς ταύτην ἐπ' αὐτῆς τῆς σφαίρας ἔστιν ἰδεῖν Ach 48, εὐπαρακολούθητον ἡμῖν τὴν δειξίς γενέσθαι Ach 60
 δειπνον. διὰ τὰ Θυέστεια -α ἀπεστράφη ὁ ἥλιος Ach 55, sim An I 98
 δεκανός ἐστι δύναμις τις δέκα μοίρας περιέχουσα ἐν τῷ ζωιδίῳ Le 569sq.
 δέον (scil. ἐστὶ) An II 102a Sch 348, οὐκ εἰς δέον ἐστὶν αὐτῆς ὁ πλοῦς Sch 410
 δεόντως εἰρηκέναι Hi 13, sim Sch 357
 δεσπότης. ἀπὸ Διὸς ὡς ποιητοῦ καὶ τῶν ὄλων -ου Ach 83
 δέχεσθαι τὸ ἄγχι ἀντὶ τοῦ ἐγγύς Hi 9, ἐδέξατο διδάξαι Sch 412
 δηλοῦν Ach 74a, ἃ (χειμερινὰ πνεύματα) -οἱ χειμερινὸς ἀνατέλλων Sch 402, sim Sch 404. 479 (vide ἐπίσημος)
 δηλωτικός Sch 482. 483. 491. 507. 533
 δημιουργεῖν Sch 336, τὸ -εἶσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύσεως καὶ θεῶν διὰ τὴν πρόνοιαν Sch 336, ὁ τὰ πάντα -ῶν θεός Sch 338
 δημιουργός Sch 336 Le 569, ὁ τῶν ὄλων -ός An I 90, τοῦ παντὸς -όν An I 93, πεποίηκε τοῦτο ὁ -ός An I 98, τὸν (τῶν ἀστρων) πατέρα καὶ -όν Δία Sch 334, αὐτὸν πατέρα καὶ -όν ἀναγραφόμενοι Sch 336, -ῶι τῷ Ἡφαίστῳ χρησάμενος τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος Sch 343, μμεισθαι τὸν -όν Le 568, vide θανμαστώς
 δῆξις Sch 521 bis
 δήποτε. τί δ. Ach 49. 53 (bis)
 διὰ βραχέων (breviter) Hi 19
 διάβασις. ἐν ταῖς -εσι τῶν ποταμῶν Sch 519
 διαβεβαιούσθαι. ἱκανῶς -οῦται λέγων Hi 19
 διαβήτης. τοῦ -ου τοῦ λεγομένου καρκίνου Le 566
 διάγειν. περὶ τὰς θήρας διῆγε An II 248b (Cat), (perducere) Sch 368
 διάγραμμα. γράφωμεν ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων τὰ -ατα Le 567
 διαγράφειν. -εται ἐν ἑκατέραι (Ἀμάξι) πλινθίον τι καὶ ὁ ῥυμός Sch 344, νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν -ων φησὶν Sch 397, τὸν μέγιστον -οντες κύκλον Sch 431, τῷ σχήματι κυκλοτερῶς -ουσι Sch 488, πρὸς τὸ χρησίμον τοῖς ναυτιλλομένοις ταῦτα οὕτω διαγέγραπται Le 562
 διαδεικνύναι. ποικίλα -ύμενος χρώματα Sch 408
 διαδοῦναι vide θλίβειν
 διαδρομή. ἀστέρων -ας Sch 513
 διαδύεσθαι Sch 488
 διαζεγγνύναι. δς -ουσι τῆς τε Ἀνδρομέδας τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἰπποῦ ἡμίτομον γαστέρα Sch 376
 διαζωννύναι. διέζωκε τὰς Ἄρκτους Sch 349
 διαζώσμα ὦν τοῦ οὐρανοῦ ὁ ὀρίζων An I 95
 διάθεις. τὴν -ιν τῶν ἀπλανῶν Is 327, τὴν -ιν τοῦ λόγου Is 329, ἡ -ις διασαφεῖ τὸ πόλημα ib, τῇ -ει τῆς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολῆς Sch 494, τὴν ἐκ παντὸς σώματος ἐκ -εως κρώζουσαν Sch 518
 διαίρειν. -ονται εἰς ὕψος Sch 531, sim Sch 535. 542
 διαίρειν passim, ἵνα σαφέστερον διέλωμεν Ach 65, εἰς δύο -οῦντες Ach 67, sim An II 131, πρώτη (ναὺς) τὸ πέλαγος διέπλεον ἄβατον ὃν An II 256b (Cat), -εῖ τὴν σφαῖραν εἰς . . Is 330, εἰς δύο αὐτὴν (τὴν γῆν) -ῶν (ὁ ἄξων) Sch 341, ὅταν εἰς ἡμικύκλιον -ῇται Sch 472, εἰς ἵσας τῷ ἀριθμῷ μοίρας διηρημένοι εἰσὶν οἱ κύκλοι Le 569
 διαίρεσις Le 566 bis

δίαιτα. τῆς ὀρείου -ης φροντίζουσα Sch 360
 δαιτῆσθαι. οἰκεῖν καὶ δ. An II 239 b (Cat)
 δαιτητής Sch 504
 δαίιπτοντες Ach 68. 69 Sch 338. 513a1
 διακαίειν Sch 516, τῶν νεφῶν ὥσπερ -ομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ διαλυμένων Sch 496
 διακείσθαι Sch 416, οὕτω περὶ τὴν γῆν διάκειται (οὐρανός) Is 332
 διακεκανμένη (ζώνη) Ach 62. 63. 65. 67 An II 124a 132 Is 317
 διάκεντρος. ὁ ἰσημερινὸς καὶ ζωδιακὸς -οι τυγχάνοντες Sch 431
 διακινεῖν. -οῦσι τὰς πτέρυγας Sch 531
 διακομίζειν. ὁ Φοῖβον -ίσας καὶ Ἑλλήν An II 221 b (Cat), -ίζων αἰτόνους κατὰ τὸ στενότερον τοῦ πελάγους An II 221—2 b (Cat), τὸν Φοῖβον εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον σωθέντα πρὸς Αἰγίτην διεκόμισεν An II 222 b (Cat)
 διακόπτειν Sch 498
 διακοσμεῖν. ὁ -ήσας τὰ πάντα Ach 36, πολλοῖς ἀστροῖς διακεκόσμηται An II 259 b (Cat)
 διακόσμησις τῶν συμπάντων Ach 35, ἐκ τῆς διακοσμήσεως (τοῦ παντός) Ach 36, κόσμον παρὰ τὴν -ιν Ach 50, 'de circa exornatione stellarum' An II 134, καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανητῶν -ις Sch 428
 διάκοσμος vide DEMOCRITVS, ὃς τὸν -ον τῶν ἀστρων ἐποίησατο An II 223 b (Cat), διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τὸν -ον ὀρίσαι τοῦ οὐρανοῦ An II 275 b (Cat)
 διακοῦναι. Ἀριστοθέρου -οῦσαι Is 326
 διακριβοῦν. ἴσως οὐκ ἀνηκριβώσατο ταῖτα Sch 430, μὴ ἀνηκριβώσθαι, ἐν πλείετι δὲ λέγεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως Sch 438
 διακρίνεσθαι (de elementis sociatis) Ach 31

διακρισις. μετὰ τὴν πρώτην -ιν τῶν στοιχείων Ach 40, περὶ τῆς ἐν νεκρί τῶν ὥρων -εως Sch 475, -ιν καὶ ἰσχὺν λαβοῦσιν πόαι Sch 544
 διακριτικός. οἱ Ἑριφοί -οῖ εἰς ἀστέρες Sch 466
 διακρούειν Sch 489, τάχα ἂν κατὰ γε τοῦτο διακρούοιτο τὸ ἔγκλημα Hi 16
 διαλαμβάνειν Hi 3, ψευδῶς διαλαμβάνουσι Hi 15, τὴν ἀκρίβειαν διελλῆσθαι Hi 23, -ει περὶ τοῦ Κήτορος Sch 412, sim Sch 416 bis 417 bis 439 a1, -ει τὰ περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ Sch 440, περὶ σελήνης διαλαβεῖν Sch 473, περὶ ἧς καὶ ἔξης -ει Sch 491, τούτων οὕτω διελημμένων ἡμῖν Le 564
 διαλέγεσθαι. περὶ τῶν τῆς Παρθένου ἀστέρων -εται Sch 363, περὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων -εται Sch 413, περὶ τῶν λοιπῶν -εται ἀστέρων Sch 414, -εχθεῖς ἡμῖν καὶ πληρώσας τὸν . . λόγον Sch 472
 διαλλάσσειν. τούτων ἑκάτερος κεῖται ἐν ἑκατέρῳ μέρει -ων An II 225 b (Cat)
 διάλυσις. ταχεῖαν λαμβάνει τὴν -ιν Sch 502, κατὰ τὰς φανόεις αἰτῶν καὶ πάλιν -εις Sch 546, sim ib
 διαμαρτάνειν Hi 4. 6. 11 An II 240 b (Cat)
 διαμερίζεσθαι. ὅτε οἱ θεοὶ τὰ πτηνὰ -οντο An II 243 b (Cat)
 διάμετρος An II 130 a1, κατὰ -ον κεῖσθαι sim Att 18. 19 Ach 49. 65 Sch 369 a1, κατὰ -ον τῷ Αἰγόκρω Ach 64, -ος τοῦ κόσμου ἐνθῆε διὰ τῶν πόλων ἐπιζευγνυμένη Sch 341, τὸ κατὰ -ον ἄνω Sch 363, κατὰ τὴν -ον Sch 390
 διανθεῖν Sch 541
 διάνοια. ἐξηγήσασθαι τὴν ἐν τοῖς ποιήμασι -αν Hi 4, ἐπὶ τὴν αὐτὴν -αν πολλάκις ἐπιφέρεσθαι Att 14, μὴ κεκρατηκέναι τῆς τοῦ ποιητοῦ -ας sim Hi 14. 20, κεκρατημένως ἀποδεδωκέναι τὴν -αν Hi 14, ἦν

- προέθετο -αν τῶν στίχων ἀποδοῦ-
ναι μηδὲ ταύτην σαφῶς ἀλλ' ἀσυν-
έτως ἐξηγηνοχέται ib, ἡ -α τοιαύτη
ἐστίν Sch 376, ὁμοία τῷ προοιμίῳ
ἡ -α Sch 475
- διανύειν Sch 340. 447. 448. 454 al,
ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς
δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος δύνασθαι
-ύσαι τὸν ἄκμονα Is 319. 333, ἡλίου
Τοξότην -ύοντος Sch 367, μείζους
-ύει περιφερείας Sch 372, ὁ ἥλιος
-ων δρόμον Le 570
- διαπελρείν. τὴν γῆν περιέχει καὶ
-ει αὐτήν (ὁ ἄξων) Sch 341, -ει τοὺς
πάντας (κύκλους) Sch 442, sim ib
bis
- διαπειραιοῦσθαι Sch 399
- διαπερᾶν πολλὴν θάλασσαν Sch
397
- διαπεταννύναι vide σχηματίζειν
- διαπίπτειν (errare) Hi 3
- διαπλεῖν. διέπλεον καὶ πλέουσιν
Sch 348
- διαπορεῖν -εἶσθαι. διαπορήσειεν
ἂν τις Hi 10, διαπορῶν ὁ Ἄρατος
Hi 24, δοκεῖ διηπορῆσθαι ὁ Ἄρατος
Hi 23
- διαπορεύεσθαι τὸν Τοξότην ὁ ἥλιος
ἄρξεται Hi 10, (τὸν ζωιδιακὸν κύκ-
λον) ὁ ἥλιος -εται ἐν ιβ' μηνί An
II 271 b (Cat), sim Sch 431 al passim
- διαπρέπειν. διέπρεψε παρὰ Ἀντι-
γόνῳ An II 146 a
- διάπτωμα (error) Hi 10
- διάπυρος Sch 512 al, -α ποιῆσαι
Ach 40, -ος γενομένη (ἡ ξηρὰ ἀνα-
θυμίασις) An II 127, vide τύμμα
- διαρμα. ἀκόλουθος ὁ χειμῶν γίνε-
ται τῷ τῶν γεράνων -ατι Sch 542
- διαρρηγνύναι Sch 489
- διαρριπίζειν. -ωνται (αἱ νεφέλαι)
Sch 532
- διαρρίπτειν vide διασπᾶν
- διασαφεῖν τὴν θέσιν αὐτῶν διὰ τῶν
τὸν αὐτὸν αὐτῷ κύκλον φερομένων
Att 9, sim Hi 21, (cum enuntiato
interrogativo) Hi 16, ἡ διάθεσις -εἰ
τὸ ποίημα Is 329, οὐ διεσάφησε
- ποῖαι χειρὶ Sch 357, ὡς -ηθῆναι τὸν
Κένταυρον ἐπὶ τῷ λάμποντι Θυτη-
ρίῳ Sch 423
- διασεῖειν. -ονσι τὰς πτέρυγας Sch
531
- διασημαίνειν Sch 384, τοὺς δυνα-
μένους μετ' ἀλλήλων -ειν τι τῶν ἁ-
στρων Att 14
- διασκευῇ Suppl I 577 adn (Cat)
- διασκεψίς. οὐχ ἀμαρτήσῃ τῆς -εως
Le 570
- διασκορπίζειν. -ίσῃ τὰ νέφη Sch
422
- διασπᾶν. αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν
καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἑκα-
στον An II 232 b (Cat)
- διάσπασμα. τὸ -ατα ἔχον καὶ με-
λανίας λαμβάνον Sch 486
- διάστασις Is 318, περὶ τῆς πρὸς
ἀλλήλας τῶν ζωνῶν διαστάσεως
Ach 59, ἐπὶ τῆς τῶν μα' διαστάσεως
Le 565
- διαστατός. μεγέθους διχῆι -οῦ Is
316, τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῆι
-όν ib, σῶμα τριχῆι -όν Sch 520
- διαστέλλειν. ἀμεινον -ειν τῇ ἀνα-
γνώσει . . καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἄρ-
χεσθαι . . καὶ νοεῖν Sch 346
- διάστημα Ach 44, -α συμφωνίας τῆς
παρὰ τοῖς μουσικοῖς λεγομένης διά-
πασων ib, τὰ μεταξὺ τούτων -ατα
Ach 59, sim ib Ach 62, δύο ἄστρον
-ατα Is 317, ἴσον ἔχων τὸ -α Is 320,
ἴσην κατὰ -α Sch 341, ἐκ -ατος ἀλ-
λῶν κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κει-
μένους Sch 374, τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ
τὸν οὐρανὸν -ατος Sch 445
- διασχίζειν et σχίζειν Sch 497.
498 al
- διασώζειν An II 214 b (Cat), -εσθαι
Sch 480
- διατάσσειν. ὁ πρῶτος διατάξας τα
ἄστρο Att 14
- διατείνειν. διατεταμένη τὰς χεῖρας
An II 217 b (Cat), τὸ ἀπὸ τοῦ ταρ-
τάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον
-ον μέγεθος Is 319. 333
- διατελεῖν. ἥσυχoi -οὔντες Sch 530
43*

διατηρεῖν vide παρθενία

διατίθεται. κακῶς (ἄν) διετίθετο Sch 510

διατινάσσειν. -ουσι τὰς πτέρυγας Sch 523, τὴν ἐκ τοῦ ἁέρος -οντες ἱμάδια Sch 531

διατρίβειν Ach 70

διατυποῦν Sch 375, ἀκριβῶς διατυπωμένον τὸν Κριόν Att 9, ὡς ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων -οῦμενος Sch 382, οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοπεπολῆνται Sch 413, τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τῶν ἄστρον διετυπώθη Sch 414, τὰλλα πάντα διετύπωσε Sch 415

διατύπωσις. τοὺς σημαίνοντας αὐτοῦ τὴν -ιν Sch 402, προσηγορίαν πάσῃ τῇ -ει δέδωκε Sch 415, sim ib, τῆς τοῦ κόσμου -εως Sch 420

διαυγεῖν. αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον τὰ νέφη -οῦσι καὶ ἀνθύνουσιν Sch 486

διανγῆς. πύλημά τι ἁέρος -ές Ach 55, λευκὸς καὶ -ῆς Ach 56, τὸ -ές Ach 46, -έστερος Sch 382, -ὲς τὸ φῶς ἔχουσα Sch 483, -ῇ αὐτὴν φαινομένην Sch 484, ταῖς -έσι νεφέλαις Sch 501

διαφθείρειν. -εῖραι τὴν χώραν An II 215 (Cat)

διαφορά An II 128 al, ἐν τρισὶ -αῖς An II 128, ποικιλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς -ᾶς φωνῶν Sch 529

διαφορεῖν. εἰς νέφη -εῖται Sch 503

διάφορος. ἐν -οις ἔθνεσι -α καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων Ach 75 -ως ποτὲ μὲν λέγει Ach 80

διαφωνεῖν πρὸς τὰ φαινόμενα Hi 4. 6. 8. 12

διαφωνία Ach 43 passim, συμβέβηκεν εἶναι -ιαν περὶ τῆς εὐρέσεως Ach 29, πολλὴν -ιαν ἔχουσι Ach 42, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλή -ια γέγονεν Ach 67

διάφωνος ἢ τάξις Ach 44, sim al -ως Hi 11 al

διαχάσκειν. -ονσαν λαμπρόνα Sch 408, -οντας τοὺς μυκτῆρας Sch 519

διαχεῖν Sch 484. 496, κυμάτων . . . ὑπὸ φυσικῆς ἀνάγκης εἰς λειότητα -εομένων An I 92, διαχυθὲν (κύμα) ib, -έαι τὴν πύκνωσιν Sch 498, διαχυθὲν τὸ σῶμα Sch 541

διδασκαλία. τὴν -ιαν τῶν φαινομένων νεπολῆται Ach 70, sim Sch 404. 508, -ίας χάριν Sch 345, ἔπει-δὴ αὐτὸς τὴν -ιαν ἐποιήσατο τῶν Φαινομένων, ἀπ' αὐτῶν αὐτὰ διδάσκει Sch 428, sim Sch 435, διδάξας τὰ περὶ τῶν Φαινομένων ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων -ιαν Sch 430, τούτῳ πρὸς τὴν -ίαν τῆς θέσεως (ἐχρήσατο) Sch 459

διδασκαλικῶς Sch 367, λαν -ως Sch 351, -ώτατα νεπολῆκεν Sch 362

διδάσκειν. -ᾶξει ἡμᾶς αὐτὸς Ἀρατος Ach 72 Sch 352. 362. 384. 401. 402. 412. 414. 417 al passim, ἅμα τῷ παραβάλλειν ἐδίδαξε Sch 362, διδάξας τὰ περὶ τοῦ Ταύρου ἀνέδρα-μεν ἐπὶ τὰ τοῦ βορείου λειπόμενα Sch 372, πάλιν δὲ οὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ἑαυτοῦ -ει ib, -ει περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως Le 562

διδόναί. δεδώκασιν οἱ Ἀρχιμήδαιοι Ach 32, δεδόσθω εἶναι Ach 43, οἱ ἀστρονόμοι διδοῦσι ζώνας τῶν πλανήτων ἀστέρων Ach 45, δῶμεν ἑ' μοιρῶν κύκλον τέμνοντα τὴν σφαῖραν Ach 70, sim Sch 354 al, τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἤδη ἐγνωσμένου κύκλου Sch 440, τὴν κατάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν ib

διείργειν. αἷς (ταῖς ἰβ' τομαῖς) -εται ἕκαστον ζώδιον Sch 405

διεισδύνειν Le 565

διελέγγειν Sch 359

διεξέρχεται. ταῦτα -εται Is 325, περὶ διοσημείων -εται ib, sim Is 329 Sch 352. 432 al

διεξιέναι. τὴν τῶν ἄστρον δ. μέλων θέσιν Sch 334

- διέξοδος. -ον οὐ δίδωσι τῇ πυκνό-
τητι τοῦ ἀέρος Sch 514
- διέπεσθαι. τὰ ἀποβαλλόμενα ἢ
ἐκπίπτοντα τῶν καρπῶν -όμενοι
Sch 534
- διερείδειν. τοῖς κέρασι -ομένους
Sch 548
- διερευνᾶν Sch 555
- διέρχεσθαι Att 17, -εται τὸν πόλον
ὁ ἥλιος Ach 45, sim Sch 481 al
- διηγεῖσθαι. ἀπ' αὐτῆς τὸν ζωιδι-
αχόν -εῖται Sch 363, sim Sch 383,
θέσεις -εῖσθαι κύκλων πολλῶν Sch
555
- διήκειν Att 17, ὁ ἀπὸ τῆς περιφε-
ρείας τῆς σφαίρας διὰ τοῦ κέντρου
αὐτῆς -ων ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἄξων
Ach 51, -ει δι' ἄξων ἀπὸ τοῦ κέν-
τρου τοῦ ἀρκτικού κύκλου διὰ τοῦ
κέντρου τῆς σφαίρας Ach 61, sim
ib An I 91 Sch 341, τὸ μεταξὺ -ον
πνεῦμα λέγουσιν ἄξωνα Ach 61, ἢ
γῆ .. ἔχουσα μέσον ἄξωνα -οντα
An II 124a, -ει δι' ὅλου τοῦ οὐρα-
νοῦ Is 320, (ὁ) διὰ πάντων -ων
(Ζεὺς) Sch 335, τῶν μεταξὺ τοῦ πη-
δαλλοῦ καὶ τοῦ Κήτους -όντων κατὰ
τῶν τοῦ Λαγῶυ πλευρῶν Sch 413
- διημαρτημένως Hi 3. 4. 11
- διημερεῖν Sch 438
- διηνεκῆς. πρὸς τὸ -ὲς τῆς φύσεως
τοῦ κόσμου Sch 409, ἐκ -οῦς ἐμπει-
ρίας Sch 547
-ὡς Sch 371. 437. 444
- διικνεῖσθαι Sch 489. 497. 515 Le
569
- δίλιπτασθαι Sch 529 Suppl I 578
(Cat)
- διιστάναι Is 319. 333, τὸ πνεῦμα τὸ
θεῖον ἐμπεσὸν ωιοτόκησε τὸ πᾶν
διαστήσαν An I 90, διιστὰς τῶν
ὀρωμένων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς σφαί-
ρας An II 127, διεστῶτας διὰ τῶν
Ἀρκτων An II 189b (Cat), sim Ach
42
- δικαιοσύνη. πρὸς -ην ἐπιστρέφειν
Sch 357
- δικαρεῖν Sch 541
- δίκελλα ἢ διχόθεν κέλλουσα Sch
337
- δίμοιρος. τὸ -ον Ach 49, τὸ -ον
τῆς ῥάχews Sch 439
- δινεῖν. περὶ τὰ ἄκρα αὐτοῦ (τοῦ
ἄξονος) -εῖται ὁ οὐρανός, ὥσπερ
περὶ ἀρμάτειον ἄξωνα -οῦνται οἱ
τροχοί Ach 61
- δίνη. ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ -ης ὁ οὐρανός
κινεῖται Sch 341, τῇ τοῦ ἀέρος -η
ἐνδεσθῇ Sch 546
- δίνησις. οἱ μετὰ -εως ἄνεμοι Ach
68
- δίνος. ἐπιγίνεται τις -ος Sch 511,
πρὸς πλείονα -ον φέρωνται Sch
546
- διοδεύειν Sch 459
- διοιδάλνειν Sch 509
- διοικεῖν. τὸ -οῦν τὸν κόσμον ακρι-
βῶς Is 324
- διόπτρα. διὰ τῆς διόπτρας ἐπεσκεμ-
μένον αὐτὰ Att 17, πρὸς τὸ κατα-
νοῆσαι. . οὐ χρεῖα διόπτρας Hi 17
- διορθοῦν Att 3, τὴν Ὀδύσειαν δι-
ώρθωσε Ach 78 An II 148a, ὥστε
τὴν Ἰλιάδα -ώσασθαι Ach 78, τα
Φαινόμενα Ἀράτου διορθωθέντα An
II 140a
- διορθώσεις Ἀράτειος ὡς Ἀριστάρ-
χειος καὶ Ἀριστοφάνειος Ach 78,
τὴν -ιν τοῦ βιβλίου πεποιθῆσθαι Att
3, οὐδέπω τῆς -εως ταύτης ἐκδεδο-
μένης An II 140a
- διορίζειν Ach 52 An I 95 An II
127. 130 Is 316 Sch 390, διορίσα-
σθαι τοῦ ἡλίου τὸν δρόμον καὶ τὰς
ῥας Ach 45
- διορισμός. -οῦ καὶ διδασκαλίας
χάριν Sch 345
- διοσημεῖ(ι)α. περὶ -εῖων διεξέρχεται
Is 328, -ίας καλούμεν Ach 83
- διόσον (quā) An II 243b (Cat)
- διότι (iuxta) ὅτι post δηλοῦν κατα-
νοεῖν al Att 14 Hi 16. 17. 21 alii
passim
- διπλασίῳ λόγος Le 569
- δίσκος (ἡλίου) Sch 496. 498 al
- δισταγμός. ὅπερ ἐστὶ -οῦ Sch 346

- διστάζειν Hi 24, ποτερον -ῆ Att 23
 διττ(σσ)ός. κίνησιν διττήν Ach 35,
 δισσην τήν κίνησιν An II 128, ὥστε
 δισᾶς ἔχειν τιμᾶς An II 184 b (Cat)
 διφρεία. ἥλλου ἀντίμυμον ἐποιήσα-
 το -αν An II 208 b (Cat)
 δίχα τέμνειν Ach 56. 59. 70, ἀντι-
 τεμνόμενος δίχα sim An II 131
 διχάζειν Sch 457, -ομένων τῶν λ'
 ἡμερῶν Ach 49
 δίχασμα Sch 486
 διχῆι An I 96 Is 316 al
 διχομηγία Sch 473
 διχόμηγες Ach 49
 διχοτομεῖν Le 564. 565 al
 διχοτόμημα. τοῦ Ταυρείου -ατος
 Sch 385, sim 388. 404. 436. 457. 458
 διχότομος σελήνη Ach 49 An II 128
 Sch 472. 473. 474 al, παρὰ τὸ -ον
 αὐτοῦ (τοῦ Ταύρου) ὡς ἐπὶ τὴν
 ἔξον ἀνακεκλιμέναι Sch 370, τῷ
 -ωι (τῆς σελήνης) Sch 473
 διχῶς γραφομένου καὶ ἐν οἷς μὲν —
 ἐν οἷς δὲ Hi 16, sim Hi 24 Is 328
 διωθεῖν. τὸν .. ἄερα ἐπίπροσθεν
 ἑαυτῶν -οῦνται sim Sch 484, -οῦν-
 τος τὴν φαντασίαν Sch 492
 δόγμα. τὸ δ. διὰ τοιούτων λόγων
 κατασκευάζεται Ach 38
 δοκεῖν. καταφέρεται τῷ δ. ἐπὶ ὠ-
 κεανόν Is 320, sim Ib
 δοκιμάζειν Sch 497, τὰς αποφάσεις
 δοκιμάζης ἐν τούτοις Hi 4
 δόκιμος. -οις οὖσιν ἐναντιοῦσθαι
 Sch 354, ὣν ὁ -ώτερος ὁ Πλάτων
 Sch 429
 δοκίς Ach 69. 69.
 δόξα. τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ Ach 42,
 ἥς δόξης ἐστὶ Ach 47, ταῦτε τῇ
 δόξῃ ἔοικεν ἀκολουθεῖν Ach 50,
 ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις κέχρηται
 Ach 51, ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη διὰ
 τὴν δόξαν An II 226 b (Cat), μεγί-
 στην ἔχουσι δόξαν An II 228 b (Cat),
 δόξης χάριν ἔχουσαι An II 240 b
 (Cat), τῆς εὐεργεσίας μεγίστην δό-
 ξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες An II 245
 (Cat), αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀγῆρατος
 διαμείνη An II 256 b (Cat), κατὰ
 τὴν κοινήν ἀπάντων δόξαν Is 332
 δοξάζειν. ἐν τοῖς ἀνθρώποις -όμε-
 νος οὕτως II 231 b (Cat) Sch 390
 δορᾶν ἔχει ἐννεάστερον Sch 406
 δρόμος, -ον τρέχειν Ach 39, πρὸς
 τὸν τῆς σελήνης -ον Sch 473, sim
 500, τὸν αὐτὸν ἀνύουσι -ον Sch 531,
 λείδον τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτε-
 λοῦσι -ον Sch 532, ὁ ἥλιος τὸν ἑαυ-
 τοῦ διανίων -ον Le 570
 δρόσος ὕγρον ἐξ ἀέρος αἰθρίου κατα-
 σύστασιν λεπτήν An II 126
 δυνῆως Sch 402 al
 δύναμις. τῇ τῶν κοσμητῶν φιλοσό-
 φων -ει Is 324, κρείττων τις -ις καὶ
 ὑπερουράνιος καὶ ἀκίνητος καθ'
 ἑαυτὴν Is 332, τὴν τοῦ κεραυνοῦ -ιν
 Sch 419, vide ζωτικός
 δυναστεύειν. -ων (ὁ ἥλιος) ἡμέρας
 Sch 490
 δυναποσπάστως ἐστήριχται ἐνή-
 ρεισται Sch 424
 δύσις. plur. pro sing. Sch 453 al, εἰς
 τελείαν δύσιν ἔλθῃ Sch 454, vide
 δυσμή
 δυσκατάληπτος Ach 48 Sch 529
 -ως ἔχει Sch 380
 δυσκρασία. ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος -ίας
 Sch 493, ὑπ' ὀλίγης ἀέρος -ίας ἐ-
 φανιζομένη Sch 528, οὐδ' ἡ τυχοῦσα
 ὑπόκειται -la Sch 529
 δύσκριτος τῇ αἰσθήσει Hi 24
 δυσμή. ἐπὶ -άς Ach 48 al passim,
 βλέπων εἰς -άς An II 269 b, sim
 297 b (Cat)
 δυσπαθής. ἡ γέρας -ὲς ἔχει τὸ
 σῶμα Sch 534
 δύσριγος. -οτάτη ἡ μέλισσα Sch
 534
 δύσφημος. τὸ ἀπὸ -όν ἐστιν Ach
 82
 δυσχερῶς Le 561, τῶν θεῶν δ. τοῦ-
 το φερόντων An II 194 b (Cat)
 δωδεκατημόριον Ach 54 al, -όν ἐστιν
 ἕκαστον τμήμα τῶν ἐν τῷ ζωδι-
 ακῷ An II 127
 δωδεκάωρον ἔχειν Sch 439

δωρεα. δοθῆναι αὐτῷ -ὥστε ἐπὶ
τῶν κυμάτων πορεύεσθαι An II
247 b (Cat) Sch 405

ἐαριναι τροπαί An I 94

ἐβδομηκονταετηρίς Ach 81

ἐγγίζειν. ὅς -ει τῶν πηδάλων τῆς
Ἀργοῦς An II 259 b (Cat)

ἐγγίνεσθαι Sch 474 Le 561

ἐγγιστα (*ferē*) Sch 433, ὡς ἔ. Hi 16

ἐγγονος. τοῦ μεγάλου Ἰχθύος -οι
An II 224 b (Cat)

ἐγγραπτος. εἰ -ον ἐτίθει τὴν ἀπό-
δειξιν Hi 19

ἐγγράφειν τῇ τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπί-
δι An I 89, τῇ -ομένη ἐν κύκλῳ
ἐξαγῶναι πλενραῖ Sch 445, τὸν δι'
αὐτῆς -όμενον ἐν τῇ σφαίρᾳ κύ-
κλον Le 567

ἐγκαθιέναι. -εῖσαι ἑαυτὰς τοῖς
ὔδασι Sch 517

ἐγκαλεῖν. -οῦσιν αὐτῷ . . . παρει-
ληφότε Ach 82

ἐγκατακλᾶν Sch 488

ἐγκεῖσθαι. -εῖται τὸ σ τῷ ἀρχώ-
μεσθα' Ach 84

ἐγκέφαλον. ὑγρότητα τοῦ -ου Sch
549

ἐγκλημα. διακρούειν τὸ -α κατὰ τι
Hi 16, vide θεώρημα

ἐγκλιμα Ach 47, ὡς πρὸς τὸ -α τοῦ
κόσμου Sch 403

ἐγκλίνειν. ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ
γόνατα τῆς Παρθένου An II 270 b
(Cat), ἐγκεκλιμένοι τόποι οἱ μὲν
πρὸς ἄρκτον οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν
Is 317

ἐγκλισις τοῦ κόσμου Hi 16, διὰ τὴν
-ιν τοῦ κόσμου Sch 371, πρὸς τὸν
πλαγιασμόν καὶ τὴν -ιν τοῦ κατόπ-
τρον Ach 50, διὰ τὴν ὡς πρὸς τὸ
τῆς Ἑλλάδος κλίμα τοῦ κόσμου -ιν
An II 131

ἐγνωσμένως Sch 368

ἐγρήγορσις Sch 530

ἐγχάραξις. -εις τρεῖς ἅς οἱ μαθη-
ματικοὶ ταινίας καλοῦσιν An I 95

ἐγχειρίδιον An II 250 b (Cat)

ἐγχειρίζειν An II 209 b (Cat), ἐπι-
μέλειαν αὐτῆς τῇ Ἀμαλθείᾳ -ίσαι
An II 209 b (Cat)

ἐγχρονίζειν Sch 455. 551

ἐγχώριος. τὰ -ια Sch 358, καλεῖται
ὑπὸ τῶν -ίων Sch 413

ἔθος. ἀκολούθως τῷ -ει τῷ πα-
λαιῷ Ach 81, κατεχρήσατο τῷ ἔθει
τούτῳ Ach 82, ἔθος ἐστὶ τῷ ποιη-
τῇ Sch 374, sim passim

εἶδος. τῷ εἶδει ὁμοῖος An II 237 b
(Cat), Ὅμηρον ἐν εἶδος γραφῶν
βλάπτει Is 329, εἶδει ἐχρήσατο ἀντὶ
τοῦ γένους Sch 335, sim 381

εἶδωλον Ach 50. 84 Sch 368, καλεῖ-
ται καὶ -α (τὰ ζώδια) Ach 53, τῶν
-ων ἐξ ἀστέρων συγχευμένων Ach 53,
ζώδια τουτέστι ζώων -α Ach 53,
σχήματα -ων Ach 75, ἄστρον ἐστὶν
-ον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφω-
μένον An II 128, ἀντιθεῖσαν ἔτε-
ρον -ον ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 164 b
(Cat), Ἡρακλέους -ον An II 168 b
(Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε τὸ -ον
An II 190 b (Cat), τὸ ἐσχηματισθαι
τὸ -ον οὕτως An II 235 b (Cat),
φαίη δ' ἂν τις ἀτεχνῶς -α τοὺς
περὶ θεῶν ταῦτα ληροῦντας Sch
368, τοῦ Περσέως τὸ -ον διασημαι-
νέτωσάν σοι Sch 384, οὐδὲν -ον
ἐξ αὐτοῦ μεμόρφωται Sch 414, ἐν
τοῖς μέλεσι τῶν εἰς -ον βεβλημένων
Sch 414, -οις ἡρμοσμένοι Sch 416,
κατηστερίσθη πάντων τὰ -α Sch
425

εἶδωλοποιεῖν Sch 413. 414. 415

εἰκάζειν Sch 380. 394, ὃν (Ὅρνιν)
κύκλῳ -ονσιν An II 233 b (Cat),
ἡ δὲ γινομένη ἐκχυσις -εται τῷ
νέκταρι An II 235 b (Cat) Sch 396,
ποταμὸν -ασε δράκοντι Sch 349
εἰκάς. -άδι τετάρτῃ An I 94, sim
Sch 366

εἰκασμός. οἶκ -οῦ ἀλλὰ θαύματος
Sch 363

εἰκονίζειν vide ἁμαρτία

εἰκονισμός. τὸν -όν τοῦ Ἰππου
εἴσημον ποιοῦσι Sch 377

- εἰκός. κατὰ τὸ -ός Sch 390
 εἰκότως An II 253 b (Cat) Sch 341.
 382. 407. 458 al
- εἰκών. κυνός -όνα Sch 343
- εἰλεῖν. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλου-
 μένου (τοῦ παντός) Ach 39
- εἰλικρινής αἰθέρ Ach 36, -ὲς πῦρ
 ib, τὸ οἰκεῖον ἑαυτοῦ χρωμα -ὲς
 ἐμφαίνει Sch 490, sim ib
- εἰς pro ἐν Is 321, εἰς ἰδικὸν κύκλον
 κεῖνται Sch 427, τὸν πάντα κύκλον
 ἀνυεῖν (τὸν Ἄρεα) εἰς ἐνιαυτὸν καὶ
 μῆνα δ' ib, ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἑκαστον
 ζώδιον ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν κύκλον
 εἰς ἐνιαυτὸν πληροῖ Sch 428 al
- εἰσαγωγή. πρὸς -ήν Ach 27. 75.
 85, ὡς πρὸς -ήν An II 124a, περὶ
 τῆς τῶν Φαινομένων -ῆς An II 126a
- εἰσδιδόναί. νῆτ' ἑαυτὸν εἰσδεδωκώς
 Sch 476
- εἰσορμίζεσθαι Sch 411, ὥσπερ δι'
 ὅλου -ομένη ib
- εἰσοχή opp. ἐξοχή An I 92
- ἐκ et ἀπὸ promiscue Sch 334
- ἐκάτερος. ἐκ μὲν -έρων τῶν μερῶν
 τοῦ τε ἄνω καὶ τοῦ κάτω An I
 90
- ως παραδίδοσθαι Hi 24
- ἐκβαίνειν. μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἔως
 τοῦ τέλους ἐκβῆναι Sch 487
- ἐκβάλλειν. ἀπὸ τοῦ μέσου κέντρου
 -ομένας εὐθείας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν
 Ach 37, sim Ach 59 Is 316 Sch 444,
 ἡ κρήνη εἰς Θέσπειαν -ουσα Sch
 377
- ἐκγονος An II 261 b (Cat) Sch 381.
 416
- ἐκδέχεσθαι (pulare) Hi 11 Ach
 82 al
- ἐκδηλος Att 23
- ἐκδιδόναί. οὐδέπω τῆς διορθώσεως
 ταύτης ἐκδεδομένης An II 140a
- ἐκδοσις Sch 354, τὸ περιττὸν τῆς
 συνταγματικῆς -εως Sch 555
- ἐκδρομή. οἱ τὰς -ὰς ποιοῦντες ἐν
 τῷ αἰθέρει Sch 513
- ἐκδύειν. ὧι καὶ ἐκδύς ἔδωκε τὴν
 χρυσῇν δοράν An II 222 b (Cat)
- ἐκείνως ἐκάλεσαν Is 318
- ἐκείσε (pro ἐκεῖ) Is 321. 330 Sch
 347. 377. 550
- ἐκθαρσεῖν. -ησάντων τῇ καθαρό-
 τητι τοῦ ἀέρος (τῶν ὀρνέων) Sch
 529
- ἐκθλίβειν. -ομένου τοῦ πυρώδους
 ἐκ τῆς πυρομένης νεφέλης Sch 519,
 τὸ τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον εἰς
 τὸν αέρα -ἐν Sch 546
- ἐκθλιψίς. ἐκ τῆς τῶν νεφῶν -εως
 Sch 513, sim ib
- ἐκκαίειν Sch 365. 512
- ἐκκαυσις. ἡ τοῦ θέρους -ις ἐκκαί-
 ουσά τὸν παχὺν αέρα Sch 512
- ἐκκλέπτειν. ἐκείθεν ἐκκαπῆναι
 An II 243 b (Cat)
- ἐκκολάπτειν. ἐξ οὐ (ὠιοῦ) ἐκκο-
 λαφθῆναι καὶ γενέσθαι Ἑλένην An
 II 234 b (Cat)
- ἐκκοπή Sch 492
- ἐκκρέμασθαι. τῶν ἄνωθεν -αμένη
 An I 90
- ἐκκριτος Sch 369
- ἐκλαμβάνειν. οἱ δὲ οὕτως ἐξέλα-
 βον Sch 481
- ἐκλαμπρος Sch 355. 369. 381
- ἐκλαμψίς. περὶ τὴν τοῦ ἡλίου -σ
 Sch 502, sim ib bis 514
- ἐκλέγειν. τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ
 τοῦ Ἡσιόδου Ach 31
- ἐκλείπειν (deficere) Ach 47 An II
 130 Is 317 al
- ἐκλειπτικός κύκλος Ach 53 An II
 130 al
- ἐκλειψίς Is 317 al passim, ἐν ἐκλεί-
 ψει τοῦ ἡλίου Ach 50
- ἐκλιπής. εἰς τὸ -ὲς Sch 492
- ἐκμυζᾶν. -ώντος ἔτι τοῦ παιδίου
 An I 95
- ἐκνεφίας. τοὺς μὲν ἐκ νεφῶν λί-
 γουσιν εἶναι ἀνέμους καὶ καλεῖσθαι
 ἐκνεφίας Ach 68, ἀνεμμένη ἐκνεφίας
 ποιεῖ (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II
 127
- ἐκνικᾶν. τῆς παχύτητος καὶ ὑγρό-
 τητος -ώσης Sch 525
- ἐκπέμπειν. φῶς ἐξ αὐτῶν -ουσι

(οὐ ἀστέρες) Ach 51, ἡ σκιά πρὸς νότον -εται Ach 64, ἡ σκιά αὐτῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη -εται Ach 67, ἐκ πυρὸς μαρμαρυγῆς -ομένης Ach 69 ἐκπηδᾶν Sch 513, ἐκ τῆς λίμνης -ήσας An II 204 b (Cat)
ἐκπίπτειν. ἐκ τῆς φαρέτρας βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα An II 265 b (Cat), τοῦ κύκλου Hi 22
ἐκπληροῦν Sch 448
ἐκπομπεύειν. -ει τὸ κατὰ τὴν δι-
κην χρήσιμοι καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ
μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμε-
νος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφῶνως καὶ
ὥς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι πλάσμα-
τι χρῆσάμενος Sch 357
ἐκπυροῦν Sch 365
ἐκπύρωσις κόσμον Ach 38, κατὰ
τὴν ἐπιπλέον -ιν Sch 485
ἐκροή. τὸ σχῆμα τῆς -ῆς An I 95
ἐκτασις. ἡ ἡμερῶν -ιν μᾶς ἡμέρας
Ach 71, τῶν δύο χειρῶν -ις Sch 352,
πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶν . .
τὴν -ιν Sch 364, εἰς μήκος τοῦ πυ-
ρὸς ἐκτάσεις Sch 513
ἐκτείνειν. τὴν δεξιὰν χεῖρα -ων
An II 191 b (Cat)
ἐκτελεῖν. τὴν σὴν προθυμίαν -έσων
Le 561
ἐκτίθεσθαι (proponere) Hi 3. 20
Sch 465. 504
ἐκτορνεύειν Le 565
ἐκτραπέλος Sch 406
ἐκτρέπειν. -όμενοι τῆς ἰσῆς ὁδοῦ
Sch 427
ἐκτρέφειν. τὴν δ' ἐκτρέφαι Δία
An II 209 b (Cat), τὴν δὲ τῶι ἐκεί-
νης γάλακτι τὸν Δία ἐκτρέφαι ib,
ἐκτραφέντα καὶ γενόμενον ἐν ἑλι-
κίαι An II 243 b (Cat)
ἐκτυποῦν. ἐκτυπῶσαι τὸ σχῆμα τῆς
ἐκροῆς An I 95
ἐκτυπλοῦν An II 247 b (Cat) Sch
405
ἐκφαίνειν ἀκτῖνα Sch 495
ἐκφανῆς γίνεται Att 23, ἐν ἧι (νυ-
κτὶ) μάλιστα ἐκφανῆς ὁ οὐρανός
Sch 434

ἐκφέρειν τὴν διάνοιαν (τῶν στίχων)
Hi 14, διὰ τὸ πληθυντικῶς -εσθαι
Hi 24, τὰ ἀστρολογικῶς ἐξηγηγε-
μένα An II 140 a
ἐκφεύγειν. διὰ κακοζηλίαν ἐκφυ-
γεῖν ταῦτα τὰ ἔπη τὸν Ἀράτειον
χαρακτήρα Ach 81
ἐκφοβεῖν Sch 461
ἐκφορά (expressio). τὸ σχῆμα τοῦτο
τῆς ἐκφορᾶς Hi 24
ἐκφυσίς. ἐφ' ἑκατέρων τῶν κερά-
των ἐπὶ τῆς -εως α' An II 212 b
(Cat)
ἐκχεῖν. ἐκχυθέντος τοῦ περισσεύ-
ματος An II 277 b (Cat)
ἐκχυσίς. -ιν πολλὴν ποιεῖται ὕγρου
An II 235 b (Cat) Sch 396, ἡ δὲ γινο-
μένη -ις εἰκάζεται τῶι νέκταρι An
ib, ἡ -ις τοῦ ὕδατος An II 236 b (Cat),
τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ Ὑδροχόου -εως
An II 261 b (Cat) Sch 416
ἐλάττων. τὰς νίκτας ἐλάττους
ποιεῖ Ach 66
ἐλεγεῖα An II 246 b (Cat)
ἐλικώδης. -η πως τὴν οὐρὰν ἔχειν
Sch 348
ἐλιξ. παρὰ τὰς ἐλικας καὶ συστρο-
φάς Sch 348
ἐλκεῖν. ἐφ' αὐτῇ -ει τὸ ὕγρον (ἡ
σελήνη) Sch 485
ἐλλάμπειν. τῶι -εσθαι ὑπὸ τοῦ
ἡλίου Sch 502
ἐλλείπειν. ὅπως μὴδεν -ῃ τῶν πρὸς
τὴν θεωρίαν An II 110 a
ἐλληνισμός Sch 349, cetera vide
Proleg p. LI cum adn
ἐλλόγιμος. ἄνδρες -οι Ach 79
ἐλλύχνιος. -ια φῶτα Sch 536, τοῦ
-ίου Sch 537
ἐμβαίνειν (de Nilo) Sch 364. 366
ἐμβάλλειν. πνεῦμα θεῖον -ει An I
90
ἐμβραδύνειν Sch 455. 543
ἐμμένειν An II 181 (Cat) Sch 344,
ἐνέμεινε τῇ φορᾷ πλανώμενα An
I 98, vide μυθικός
ἐμμετρος. ἔαν -οι χωρῶσιν Sch
547

- ἔμμονος vide ζωτικός
 ἐμπείρειν. τὴν γῆν ἑαυτῷ ἐμπε-
 παρμένην ἔχει Is 320
 ἐμπερία. τὴν -ίαν τοῖς ἐξῆς ἐν
 στήλαις ἀναγράφαι Ach 27, μαθη-
 ματικῆς ἴδιον -ίας Hi 4, ἣν τὸ εὐδέ-
 ναι μεταφράσαι μαθηματικῆς -ίας
 An II 150 a
 ἐμπελάζειν Sch 478
 ἐμπεριέχειν Sch 494, ὁ ὠκεανὸς
 πᾶσαν τὴν οἰκουμένην -ει Is 320
 ἐμπεριλαμβάνειν. -ειλημμένη ἐπὶ
 τοῦ ἄξονος An I 92, καὶ γὰρ τοῦ
 ζωδιακοῦ μᾶλλον -έλαβε τὸν οὐ-
 ρανὸν (ὁ γαλαξίας) Sch 435
 ἐμπεριτιθεῖναι. -θεῖς τῷ ξύλωι τρο-
 χοὺς κυκλοτερεῖς An I 92
 ἐμπερονᾶν vide ἐνείρειν, εἴ τις
 ὀβελίσκῳ ξύλον ἀκινήτως -ήσειεν
 An I 92
 ἐμπηγνύναι. ἐμπεπήγασι τῷ οὐ-
 ρανῷ οἱ ἀστέρες Ach 50, sim Ach
 39, χαλκὸς... διὰ τοῦ ἄξονος ἐμ-
 πέπηγεν An I 95, ἐμπέπηγεν ἐπ'
 ὄψιν τῷ οὐρανῷ τὰ ζωῖδια καὶ τὰ
 νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὁρῶμεν Sch 384,
 ἐπὶ πρόσωπον ἐμπεπηγὼς τῷ οὐ-
 ρανῷ Sch 505
 ἐμπιμπλάναι. ἐμπλησθῆναι βουλό-
 μενοι τῆς τροφῆς Sch 549. 550
 ἐμπίπτειν. τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον ἐμ-
 πεσόν Ach 90, sim Sch 491 a1, -ουσα
 (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II 127
 ἐμπιστεύειν. ὅταν μέλλῃς πελα-
 γίῳ δρόμῳ σεαυτὸν -εῖν Sch 479
 ἐμποδίζειν. ἴσως διὰ τὸ μέτρον
 -όμενος Sch 357, τῆς εὐθείας -εσθαι
 πτήσεως Sch 535
 ἐμποιεῖν. ἀνέμους (sim) -εῖ An II
 127, δόξαν -εῖν τοῦ συνεχεῖς εἶναι
 τὰς ἐμφάσεις Sch 516, καὶ τὸν ἀντ-
 αρκτικόν -ητέον Le 564
 ἐμπόριος. Ζεὺς Ach 84
 ἐμπροσθεν c. gen. Ach 46 a1, τὰ ξ.
 An II 218 b (Cat)
 ἐμπρόσθιος. -ιοι πόδες Hi 8 An II
 120 a, -ια γόνατα An II 221 b (Cat)
 sim passim
 ἐμπτωσις. κατ' -ιν ἀνέμων Sch
 509
 ἐμπυρος. -ον οὐσίαν Ach 40
 ἐμφαίνειν Ach 72 Sch 457. 490. 526,
 -ει τὸ ἀπενκτόν Sch 491, ἔμφασιν
 -ει Sch 395
 ἐμφανής. οὐ πάνυ -εῖς (ἀστέρες)
 Sch 413, τοῖς φανέσι αὐτοῦ παρίστη-
 σιν Sch 425, τότε -ῇ εἰσι τὰ ἀστρα
 Sch 434
 ἐμφαντικῶς Sch 457
 ἐμφασίς Sch 502. 503. 516, -ιν ἐμ-
 φαίνει Sch 395, ὡς πρὸς τὴν τῆς
 πτήσεως -ιν Sch 396, αἴτη ἡ τοῦ
 ποιητοῦ λέξις ἔχει τινα -ιν Sch 410,
 -ιν παρέχει τοῦ δέους Sch 412, sim
 492, κατ' -ιν Sch 498, κατοπρικήν
 -ιν Sch 516
 ἐμφέρειν. ἀθρόως -εται Sch 463
 ἐμφερός. -εῖς πλάστιγγι (αἱ Χηλαί)
 Sch 355, -ῆς ἡ Ἀἴγυπτος τῷ δεῖ-
 τῶι σχήματι, ἡ Ἀλεξάνδρεια γλα-
 μιδι στρατιωτικῇ, ἡ Ἰταλία κινεῖται
 καὶ ἡ Νάξος φίλλῳ ἀμπέλῳ Sch
 381
 ἐμφορεῖν. -εῖσθαι βοῦλονται τρο-
 φῆς Sch 549
 ἐμφωτίζειν. ἐξ ἀστέρων συνεχο-
 μένων καὶ -ομένων Ach 69
 ἐμψυκτικός. -οῖς τόποις Sch 518
 ἐμψυξις. δεόμενοι πλείονος -εως
 Sch 519
 ἐμψυχος οὐσία Ach 40, -ον αὐτὴν
 καὶ ἀθάνατον κατασκευάσαντος An
 II 210 b (Cat)
 ἐναλλάσσειν τὰ γένη Sch 347
 ἐναντίος. οὐ — ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 ἐναντίου Sch 449, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναν-
 τίων Att 10 Hi 13, ἐξ -ίας Ach 50
 Sch 369. 404, -λος κείσθαι Ach 56,
 πάντα -ία καὶ μαχόμενα Ach 66,
 τὴν -ίαν (φέρεται) An I 97, πρὸς
 τὴν -ίαν φορὰν An I 97—8
 ἐναντιοῦσθαι. αὐτὸς ἑαυτῷ -οί-
 μενος Ach 81

-ίως ἀλλήλοις . . λελοξωμένοι An II 130
 ἐναντίωμα ἔχει Ach 81
 ἐναποκλείειν. τοῦ θερμοῦ -ομένου Sch 519
 ἐνάργεια. ἡ διὰ τῶν ὠρολογίων -εια Sch 439
 ἐναργής. σημεῖον -ές Ach 64 Sch 503, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος -έστατον τῇ σχηματοποιᾷ An II 189 b (Cat), ἀπὸ πράξεως γεγονότος ἐναργούς An II 267 b (Cat)
 -ὡς ἔστηκε An II 190 b (Cat), -ὡς ὁρᾶσθαι Sch 390, -ὡς οὐ μέμνηται Le 564
 ἐναρρῆναι Ach 42. 45, οἱ ἀπλανεῖς -ασι τῷ οὐρανῷ Ach 45
 ἐναρμόζειν Sch 424
 ἐναρμόνιος. περὶ -ίου κινήσεως Ach 43
 ἐναρτᾶν Sch 424
 ἐναταλα ἡ σελήνη Sch 473
 ἐνατενίζειν. -οντες αὐτῷ τῷ κύκλῳ Sch 493
 ἐνάψαι vide ὁλίβειν
 ἐνδεής. -ᾱ τοῦ φωτίζεσθαι Ach 50
 ἐνδεικνύναι monstrare Hi 19 (v. l.) (ἐδείκνυμεν), -ύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν Sch 357, τὸ κατὰ τὴν δίκην χρῆσιμον καὶ βιωφελές ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις -ύμενος Sch 357, ἐν πᾶσι τὴν ἀκρίβειαν ἐνδειξάμενος Sch 404, διὰ τοῦ βλέμματος σπονδὴν -ύμενος Sch 405
 ἐνδεικτικός. τοῖτο -ὄν τῆς προνοίας Sch 336
 ἐνδεχόμενος Sch 509
 ἐνδιαθέτως βούντα Sch 522
 ἐνδιαυγεῖσθαι Sch 498
 ἔνδιος. περὶ τὸν -ον καιρόν Sch 438
 ἔνδοξος. ὡς -ον ἔργον πεποιηκώς An II 206 b (Cat)
 ἐνδότατον. τὸ Ach 33
 ἐνδοτέρω Ach 32 bis
 ἐνεδρεύειν Sch 540
 ἐνείρειν. ἡ γῇ ἐνείρται καὶ ἐμπεπερόνηται An I 91

ἐνέργεια. κατὰ τὰς -είας Sch 427, ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου -είας Sch 478
 ἐνεργητικόν Sch 451, vide παθητικόν
 ἐνερεῖδεν Sch 424, ἔχων τὰ πέρατα ἐνηρησμένα ἔν τε τῷ βορείῳ πόλῳ καὶ τῷ νοτίῳ An II 124 a
 ἔνθερμος. διὰ τὸ -ον εἶναι τὸν ἐνιαυτόν Sch 548
 ἐνθυμεῖσθαι. οὐκ -οῦντο πλεῖν Sch 358
 ἐνιαυσίως Sch 431
 ἔνικμος Sch 536
 ἐνικόν Sch 369
 ἐνίστασθαι. ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνστή Sch 366
 ἐννεακαιδεκαετηρίς Ach 47. 81 Sch 478. 479
 ἐννεακαιδεκαπλασίῳν Ach 49
 ἐννεάστερος. δορᾶν ἔχει -ον Sch 406
 ἐννεάχυρδος Sch 394
 ἔννοια. τὴν -αν τῶν ὅλων εἰς Ἄστροιον Ἄρατος ἔοικεν ἀναφέρειν Ach 29, τῆς αὐτῆς -ας ἔχεται Ach 39, -αν διδοὺς ἐφ' ἐκάστων Ach 35, -αν τῆς δόξης ταύτης ἔχειν τὸν ποιητὴν Ach 52
 ἐννοικεῖν. περὶ οἰκήσεων καὶ τῶν -οῦντων Ach 67, ἡμᾶς τοὺς -οῦντας (ἐν τῇ γῇ) An I 91
 ἐνόπλιος ὄρχησις Sch 346
 ἐνοῦν. ὅσα ὑπὸ μᾶς ἔξωθεν ηἰνωμένα κρατεῖται Ach 41, (ἐξ ἀστέρων) ἡμῖν δοκούντων ἡνώσθαι Ach 55
 ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ καύματος Ach 62, ὅπως μὴ -ῇται ὁ Ἄρατος ὡς ἀγνοήσας Sch 438
 ἐνστασις. κατὰ τὴν -ιν τοῦ ἀέρος Sch 458
 ἐνστηρίζειν Sch 350, vide συμβαίνειν
 ἐντάσσειν passim, ἕκαστον τῶν ζωιδίων κατὰ πάντα συμφώνως ἐντάσαι Le 552, ἔξ ἐν ταῖς Ἀρατελαῖς σφαίραις κύκλους ἐντακτέον Le 563, sim Le 564

- ἐντείνειν. -ας (e conl) τα παρ' αὐ-
τῶι κείμενα μέτρῳ Ach 77—8, ὅταν
.. ἐνταθῇ ὁ ἀήρ ἐπὶ ταῦτα Sch
499
- ἐντερον γῆς Sch 518. 521
- ἐντεχνος. παρατήρησιν ἀκριβῆ καὶ
-ον Sch 553
- ἐντιθέναι εἰς ποιήσιν Sch 430, ἐν-
τεθῆναι εἰς ἔπος Ach 56
- ἐντομή. διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος
-ων Le 566
- ἐντονος. τῆς ἐντόνου φορᾶς An I
98
- ἐντός. ἀρκτικὸς ἐ. ἔχων τὰς Ἄρκ-
τους Ach 56, sim ib
- ἐντροπή Sch 431
- ἐνυδρος. ζῶιον -ον Sch 518
- ἐνυπάρχειν. τὴν -ουσαν κακίαν
διελέγχονσα Sch 359
- ἐξάγωνος Sch 444 bis. 445, ἡ τοῦ
-ου πλευρά Is 318, vide ἐγγράφειν
- ἐξαιρεῖν. διὰ τὸ κατὰ τὸ ὡς πρὸς
ἡμᾶς μέρος ἐξηρημένον τοῦ πόλου
Sch 433
- ἐξαίρειν. ἐξαρθεῖς καὶ ὑπωθεῖς
Sch 490
- ἐξαίρετος. διὰ το ... μῆδεν -ον
περιέχειν σημεῖον Sch 392, ἔχειν -όν
τινα διαφορὰν πρὸς ... Sch 466
-ως Sch 365. 519
- ἐξανθεῖν Sch 511
- ἐξανίστασθαι An I 95
- ἐξαπίνης Sch 499
- ἐξαποστέλλειν Att 3
- ἐξάπτειν Sch 547, vide καυστός
- ἐξαρχα τοῦ πόλου Hi 16, ἀπὸ τοῦ
ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν βόρειον πόλον
-α Ach 59, πρὸς τὸ γινόμενον -α
Ach 70, sim Sch 403, πρὸς τὴν τῶν
-άτων ἐπίγνωσιν Le 565
- ἐξαρχάζειν. -άσας τὸν ἐν τῇ
κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρα-
τῇ An II 268 b (Cat)
- ἐξαρχτάσθαι. ἐξήρτηται τοῦ οὐρα-
νοῦ κυκλοτερῶς ὁ αἰθήρ Ach 33,
ὁ πόλος ἐξήρτηται μοίρας ζ' καὶ
λ' Sch 437, vide ὄχημα
- ἐξαρθενεῖν Sch 483. 492. 494, τὰ
-ήσαντα διαφθερίζει Sch 408, -ή-
σαντος τοῦ σώματος Sch 493
- ἐξαχῶς Ach 35
- ἐξενεγκεῖν εὐπεριγράφως Att 14
- ἐξεπίτηδες Sch 401
- ἐξεργάζεσθαι. τὸν δ' ἐπὶ τῆς Δί-
κης (μῦθον) μόνον σχεδὸν ἐξείργα-
σται Sch 357
- ἐξετάζειν. τὰς παρ' Ὀμήρῳ ἀλλη-
γορίας -άσαι An I 89
- ἐξευμενίζεσθαι. -εται τὴν Ἄρτε-
μιν Sch 461
- ἐξευρίσκειν. τίνες πρῶτον ἐξεύρον
ἀστρονομίαν Is 318
- ἐξηκοστόν An II 125 a 132 al
- ἐξέχειν Ach 62 bis
- ἐξηγεῖσθαι Ach 72, τὴν ἐν τοῖς ποι-
ήμασι διάνοιαν Hi 4 al, ἐμπελῶς καὶ
ἀκριβῶς Hi 23, τὸν περὶ τῶν οὐ-
ρανίων -ούμενον Ach 81, -εῖσθαι
τὸ προσοίμιον Ach 83, τὸν τὴν
σφαῖραν -ούμενον An I 98, τῷ
φυσικῶς -ομένῳ Sch 464, κατὰ
τάξιν ταύτην ἦν νῦν -ούμεθα Sch
466, *interpretem esse* Sch 358
- ἐξηγήσεις. τὴν τῶν Φαινομένων -ιν
Ach 80 An II 108 a, τινὲς τῶν ἀπα-
λωτέρως προσερχομένων ταῖς -εσιν
An II 149 a, ταῖς κατὰ καιρὸν -εσιν
Sch 555
- ἐξηγητικά. ὑπὲρ ὧν καὶ τὰ -ὰ πε-
πραγμάτευται An II 140 a
- ἐξηκοντάμοιρος Sch 462
- ἐξῆς. τὸν -ῆς τοῦ ποιήματος ... λό-
γον An II 126 a, τὸ -ῆς ἐπιφέρει
Sch 443 al
- ἐξικνεῖσθαι. κωλύονται μὲν ἐξ-
ικνεῖσθαι μέχρις ἡμῶν Sch 486
- ἐξίς vide ἐνοῦν. εἴη ἂν ἐξίς πνεῦ-
μα σώματος συνεκτικόν Ach 41,
συνημμένα ὅσα οὐχ ὑπὸ μιᾶς ἐξέως
δέδεται ib, κεκραμένην ὑγρότητι ἢ
ψυχρότητι τὴν ἐξίς Sch 540
- ἐξισοῦν. διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς
νυκτίν -οῦσθαι An II 129
- ἐξοκέλλειν Sch 363
- ἐξολισθαίνειν. σφαῖραν -ονσαν
τῇδε καὶ Sch 38

- ἐξομαλλίζειν. ἐξωμάλισαν (coni) ἄστρον καὶ ἀστέρος τὴν διαφοράν Ach 51
- ἐξόρθιος Sch 368
- ἐξορθοῦν. οὐκ ἐξωρθωμένος ἐστὶν ἀλλὰ .. ἐπισπεύδων κνηγεται Sch 405, οἱ δὲ ὥσπερ -οῦμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ Sch 442, sim ib
- ἐξορμᾶν. -ῶντος ἐκ τῆς Νάξου ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας An II 244 b (Cat)
- ἐξουσία. ποιητικῇ αἰνιγματώδει -ῖαι Sch 356
- ἐξοχή. -ὰς καὶ κοιλότητος Ach 37, εἰσοχὰς καὶ -ὰς An I 92, κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων -ὰς Sch 523, ὥνομίσθη κατ' -ὴν πάντων Sch 343
- ἐξυδρίας ἄνεμος ἀπὸ ποταμῶν φερόμενος Ach 68
- ἐξωθεῖν. -οιμένον ὑπὸ τῆς πνοῆς τῶν ἀστέρων Sch 513
- ἐπαγγελία Sch 554
- ἐπάγειν Ach 83 Sch 342. 378. 419 al, πάντα εἰς ἑαυτὰ ἔξωθεν -εται (med) An I 91, -ονται καὶ τὸν ποιητὴν μάρτυρα An II 235 b (Cat), -εἰ τὰ σημεία κατωτέρω Sch 432
- ἐπαίρειν. -ων προσδρομὴν Sch 385, οἶον -εται μέρος τοῦ κύκλου Sch 448, sim al
- ἐπαιωρεῖσθαι. τοῖς κάτωθεν ἐπαωρουμένη (ἡ γῆ) An I 90
- ἐπαιωρίζειν εἰς ὕψος An I 92
- ἐπακολοθεῖν Hi 3
- ἐπαναβαίνειν. τὰς νήσους ἐν μέσῳ τῷ πελάγει ἐπαναβάσας τῷ ὕδατι ὀρωμεν An I 92
- ἐπαναδιπλοῦν. -οῦντες τὴν φωνήν Sch 529
- ἐπανακύνπτειν. τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος -ουσαν An I 92
- ἐπαναλαμβάνειν Sch 361
- ἐπαλείφειν. βαθεῖ τινι χρώματι -εῖφαντες Le 565
- ἐπανάστασις. διὰ τὰς συνεχεῖς -εις Ach 29, ἡ ἐπιπεσόντος ὕδατος ἐν ὑποκειμένῳ ὕδατι ὕδατος -ις Sch 524, vide μάχη
- ἐπανατέλλειν Sch 374 et passim
- ἐπανάστημα. ἀπὸ τοῦ πυρὸς ὥσπερ τινὰ πυρώδη -ατα ὀρμαῖ καὶ φαίνεται Sch 524
- ἐπάνω passim, τῶν ἐπάνω (ἀστέρων) Ach 45
- ἐπαρτᾶν. τοσοῦτων ἐπηρητημένων κινδύνων Sch 398
- ἐπαφή Le 566 bis, κατὰ τὰς -ὰς συνέχουσι τὸν ζωδιακόν Sch 433, ποιεῖται τὴν τῆς ἀκτίνος -ὴν Sch 492
- ἐπαφίεναί. Κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιοπίᾳ Sch 372
- ἐπεγείρειν An II 232 b (Cat)
- ἐπείγειν Ach 30, οἱ -όμενοι κατατάχος Sch 396
- ἐπειμι. τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ vel sim Sch 485. 491
- ἐπειξίς μετὰ τινος -εως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐρχομένους Sch 548, sim Sch 551
- ἐπέκεινα (ultra) Καρκίνου Ach 54
- ἐπεκτείνειν. οὐκέτι -εται ἀλλ' ἀνασπᾶται (ἡ σκιά τοῦ γνώμονος) Sch 438, τὰ πλατὴ τοῦ φωτὸς -ουσα (ἡ σελήνη) Sch 474
- ἐπελθεῖν. ὁ Ἄρατος ἐπελθὼν τὰ λοιπὰ τῶν νοτιωτέρων ἀστέρων τοῦ ζωδιακοῦ Hi 13
- ἐπεξελεθεῖν Sch 457
- ἐπεξεργάζεσθαι. παλιν -εται Sch 355
- ἐπεσθαι proprium esse. τοῦτο τοῖς ζώοις ἔπεται Ach 41
- ἐπέχειν Sch 370 al, ἡ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς Ἄρκτου ἐπέχει τὴν τελευτήν τοῦ Σκορπίου Hi 12, τάξιν ἐπέχει Ach 38, τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν κέντρον λόγον ἐπεχούτης An II 129, τῷ τὴν γῆν σημείου καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν Sch 446, τὸ μὲν (τῶν δωδεκατημορίων) ἐπέχουσιν αἱ Χηλαί An II 195 b (Cat), σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπέχειν Is 324, οὐκ ἐπὶ πολὺ αὐτὰς χωρίον ἐπέχειν φησὶν Sch 387, δύο ζωδίων ἐπέχει τάξιν Sch 418, δ' ζωδίων -ει χρόνον ἐν τῷ δύεσθαι Sch 454, -όμενα

- τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω ἀνέξσεως Sch 544,
vide ἔκτασις
ἐπιβαίνειν. ὁ ἐπιβεβηκὼς αὐτῷ
An II 191 b (Cat), τῷ ἑτέρῳ ποδὶ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν -ων An II 191 b
(Cat)
ἐπιβάλλειν. γηραιῷ τῷ Κυρηναίῳ
ἐπεβάλετο Is 326, τοῖς πράγμασιν εὐ-
καίρως ἐπιβάλλομεν Sch 431
ἐπιβάτης νεῶς Ach 39
ἐπίγειος Sch 502. 521 a), τὰ τε με-
τέωρα καὶ τὰ -α Is 329
ἐπὶ γίνεσθαι. οἱ -όμενοι ἄνθρω-
ποι An II 196 b (Cat), ἐκ τοῦ -ομέ-
νον γένους Sch 360, -ομένων τῶν
χρόνων Sch 414, ὑετοῦ -ομένου
Sch 493, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενη-
σόμενον Sch 490, vide παράδειγ-
μα
ἐπιγινώσκειν. διὰ τῆς ἀνατολῆς
καὶ τῆς δύσεως τῶν ἀστρῶν ἐπι-
γνωσόμεθα τὴν ὥραν τῆς νυκτός
Hi 18, sim ib, ἐπιγνοὺς τὰ γενό-
μενα An II 268 b (Cat)
ἐπίγνωσις. τὴν -ιν αὐτῶν λαμβά-
νειν Att 14, σημείων τινῶν ἐδεήθη-
μεν κατὰ τὴν -ιν Sch 433, πρὸς τὴν
τῶν ἐξαρχμάτων -ιν Le 565
ἐπιγουνίς Sch 397
ἐπιγράφειν Ach 79, ἐν τῷ -ομένῳ
Κανόνι Ach 42. 46, Εὐδόξου -όμενον
βιβλίον Κάτοπτρον Ach 77, -άφωμεν
τὸν κύκλον δι' ὀλίγων γραμμάτων
Le 567
ἐπιδεικνύναι Hi 23 An I 89, τὸν
-ύντα τὰ φαινόμενα Is 318, αὖξῃσιν
τοῦ αὐτῆς φωτὸς -νται Sch 472
ἐπιδημία. τῇ τῶν ὀρνίθων -ίαι
Sch 548
ἐπιδιδόναι. οὐκέτι -ωσιν ἡ ἡμέρα
ἀλλ' ὑφαίρει Sch 438, εἰς μήκος
-όασι Sch 511
ἐπίδοξος Sch 392
ἐπεικῶς Sch 344, τοῖς ἀρχαίοις φι-
λοθέοις οὐσιν -ὼς ἅπασιν Sch 334
ἐπιξευγνύναι. εὐθεῖα -μένη ἀπὸ
τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς
σφαίρας Is 316, sim Sch 341
ἐπιζητεῖν Sch 354. 355. 523
ἐπιθαρσεῖν. -οῦσι τῷ ἀσπτήματι
τῆς πτήσεως Sch 531
ἐπίθετον ἀρμόδιον Sch 336
ἐπιθέτως λέγεται Hi 20
ἐπιθεωρεῖν Sch 477
ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συνουσίας αἰ-
σῆς Sch 542
ἐπιθυμία. ἀφῆκε τὴν -ίαν An II
208 b (Cat)
ἐπίθυσις. (ἔχουσιν) .. ὡς -ιν Sch
419
ἐπικαλεῖσθαι (*cognominari*) Ach
77
ἐπικαμπής. το τῆς πρύμνης -ές
Sch 410, sim Sch 411. 484
ἐπικάρπιος Ach 84
ἐπικαταδύνειν Sch 374 *passim*
ἐπικαταφέρεσθαι. τῷ Αἰγυπτί-
ῳ -εται ὁ Δελφίς Sch 403, ὥσπερ
-όμενός ἐστιν εἰς τὸν Λαγῶν ὁ
Κύων Sch 409
ἐπίκλην Is 318
ἐπίκλησις. κατ' -ιν Sch 344. 407
ἐπικράτεια. διὰ τὴν τοῦ φωτὸς -αν
Sch 498. 489
ἐπικυλίεσθαι. δοκεῖ ὥσπερ ἐ. τῷ
νώτῳ Sch 353
ἐπιλαμβάνεσθαι τινος (*aggre-di*)
Hi 13, -ονται καὶ λέγουσι μὴ εἶναι
Sch 351
ἐπίλαμπος Sch 367
ἐπιλέγειν (*addere*) Ach 84
ἐπιλείπειν. ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν
τοξευμάτων Sch 353
ἐπιλογίζεσθαι (*computare*) Hi 6
ἐπιμελαινέειν Sch 494
ἐπιμέλεια. τῶν ναυτιλλομένων ποι-
εῖται -ειαν Sch 449, ἐν -εῖαι ἔσο
Sch 479
ἐπιμελῶς Le 564, ἤγαγεν -ὼς τὰ
Παναθήναια An II 209 b (Cat),
-έστερον τὰ πλείστα ἐπιστάμενον
An II 150 a
ἐπιμέμφεσθαι τινι Sch 361

- ἐπιμένειν. ἐπιμένοντας πρὸς τῇ δύνει δύνων Ach 74
- ἐπιμήκης. -εγ τὸ φῶς Ach 69
- ἐπιμνηθίσκεισθαι. ἐννέα μόνων ἐπεμνήσθη κίχλων An II 130, sim Sch 390
- ἐπιμίξ vel ἀναμίξ φερομένων τῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ νείκους Ach 31
- ἐπινεύειν Sch 485, τοῦ δ' ἐπινεύσαντος An II 232 b (Cat), ἐξ ἀνατολῶν ὥσπερ ἐπινενεκτότα καὶ κεκρωμένον ἄνω φέρεσθαι Sch 372, ἐπινεύει διὰ τοῦ βλέμματος σπονδὴν ἐνδεικνύμενος Sch 405
- ἐπινῆεσθαι Sch 518, ὥσπερ -εται Sch 351, -ομένην φέρεσθαι An I 92
- ἐπινοεῖν An II 277 b (Cat), ἀπείρων -εῖσθαι δυναμένων κίχλων An II 128, δι' ἵς τὸν ἥλιον -οῦμεν φερόμενον Sch 427, -ῆθησαν αἱ τοιαῦται σφαῖραι πρὸς . . Le 561
- ἐπίνοια. οἱ ὀρίζοντες -οῖαι μόνον λαμβάνονται An II 129, καθ' ἐκάστην φάσιν αὐτῆς -οῖας λαμβάνομεν τῶν τοῦ μηνὸς ἡμερῶν Sch 472
- ἐπίπεδον. ἐν τῷ αὐτῷ -ωι Ach 58, ὦν (κίχλων) τὰ -α κέκλιται πρὸς τοῖς λεγομένοις ὀρθοῖς καὶ τοὺς παραλλήλους An II 128, σχῆμα -ον ἐπιφανείας Is 315, σχῆμα -ον ὑπὸ μᾶς περιφερείας περιεχόμενον Is 315, ἐν τῷ αὐτῷ -ωι γενομένη Le 567
- ἐπιπέμπειν An II 215 (Cat)
- ἐπιπλέκειν Sch 443, ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἐπιπεπλέχθαι (τὴν φυσιολογίαν καὶ τὴν μαθηματικὴν) Ach 30
- ἐπιπολάζειν Ach 33
- ἐπιπόλαιος. μὴ βαθεῖαι ἀλλ' -ωι οὔσῃ Sch 544
- ἐπιπορεύεσθαι. ὁ ἥλιος ἕκαστον (ζώδιον) -εται Ach 365
- ἐπίπροσθε γενόμενος Sch 427
- ἐπιπροσθεῖν Sch 499 bis 532, ὁ κίχλος ἐπὶ τοῦ νέφους -ῆται Sch 495, τὸν ἥλιον -οῦμενον ἐπὶ τῆς σελήνης Sch 499, αἰχμοῦ -οῦντος τοῖς ἀστροῖς Sch 532
- ἐπιπρόσθαις Is 318 Sch 491. 492
- ἐπιρρεῖν. δένδρα . . πίνοντα τὴν -έουσαν τροφὴν Sch 541, -εούσης τῆς (συ)στροφῆς Sch 546
- ἐπισημαίνειν. -ουσαι καθ' ὥραν An II 228 b, -εται τοῦτο ὁ Ἄρατος λέγων Ach 53, sim Hi 9, ἀπλῶς -όμενος Sch 357
- ἐπισημασία. -ίαν ἔχει An II 232 b (Cat), -ίαις ἐπαινέσαι An II 240 b (Cat), -ίαις καιρῶν δεῖξαι An II 275 b (Cat), αἱ τῶν ὥρων -ίαι Sch 390
- ἐπίσημος Ach 79 Sch 409 a1, -ον ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι τὸ γράμμα Sch 360 sim 403, ἀπὸ β' ζωιδίων ἐπισήμων τὰ τε βόρεια καὶ τὰ νότια ἐδίλωσε Sch 404, ἐκ τοῦ -οτέρου καὶ λαμπροτέρου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἵρξατο Sch 404, -οτέρου ἐν τοῖς βορείοις Sch 446
- ἐπίσης ὑπ' ἀλλήλων ἀνθελκόμενα sim Ach 33. 34
- ἐπισκέπειν. -ει τῷ ἰδίῳ φωτὶ καὶ ἀμυροῖ τοῖς ἀστέρας Sch 532
- ἐπισκέπτεσθαι Att 17 Le 570
- ἐπισκιάζειν. -η Ach 46 Sch 495. 532
- ἐπισκοπεῖν τὴν τῶν ἀστρων θέσιν Le 562
- ἐπισκοτεῖν Sch 499
- ἐπισκότωσις. ἡλῶι -ιν γίνεσθαι Sch 499
- ἐπισπᾶσθαι (med). ἡ ψυχὴ πάντα τὰ συνῆθη ἐπισπάται Ach 30, τὸν μαστὸν τῆς Ἥρας ἐπισπασαμένου σφοδρότερον Ach 55, τοῦ μαστοῦ ἐπεσπάσατο (v. l. ἐσπάσατο) ib, (τὸν ἄερα) -όμενοι ἐξ αὐτοῦ ζῶμεν Sch 336, ἀστέρας τοὺς συρμόν -ωμένους Sch 513
- ἐπίστασις. παρέχει τισὶν -ιν Hi 21, περιεργότερας -εως δεομένη Le 564
- ἐπιστήμη. λατρὸν γεγενῆσθαι τῇ -ηι Is 323
- ἐπιστήμων Ach 78, -ονες τῶν οὐρανίων Sch 508

ἐπιστρέφεισθαι. ἀντεστραμμένην
τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος καὶ
οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπε-
στραμμένην Hi 5
ἐπιστροφή (admonitio). γράφει εἰς
-ὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰς συνεχεῖς
ἐπαναστάσεις (omittas comma) Ach
29, (cura) μεγάλης -ῆς προσδεῖσθαι
Hi 4
ἐπισυνιστάται. -ῆται νέφη Sch
496
ἐπισφαλῆς Sch 554
ἐπιταράττειν Sch 495
ἐπίτασις. -ιν ἔχουσι χειμῶνος Sch
501, -ιν τοῦ κρύους ἔχοντος Sch
529
ἐπιτάσσειν Ach 78
ἐπιτελεῖν. -εσθέντος τοῦ ἔργου με-
τὰ κινδύνου An II 190 b (Cat), τηλι-
καῦτα ἔργα Ἀσκληπιοῦ -οὔντος An
II 194 b (Cat)
ἐπιτετευγμένως Ach 79
ἐπιτήδειος *aptus*. τοῖς ναυτιλο-
μένοις -οτέρα Sch 349, καιρῶν -εί-
ων πρὸς γεωργίαν Sch 537
ἐπιτηρεῖν τὸν εὐρον Sch 423, *sim*
Sch 449
ἐπιτιθεῖναι. τιμωρίαν αὐτῷ ἐπι-
θήσων An II 248 b (Cat)
ἐπιτιμᾶν *vide αδυναμία*
ἐπιτίμιον ἔθηκεν . . . διψῆν An II
268 b (Cat)
ἐπιτοκος. φωραθῆναι -ον ἤδη οὖ-
σαν An II 181 b (Cat) Sch 344
ἐπιτολή Sch 479, ἡ -ῆ τις ἀστέρος
Sch 338, *explicatur* Sch 361, τὰς -ας
ποιεῖται (ὁ Κύων) Sch 366 *al pas-*
sim
ἐπιτομή. ὡς ἐν -ῇ εἰρῆσθαι An II
127
ἐπιτρέπειν Ἀττικῶς ἐστὶν αἰρεῖ-
σθαι τινα διαιτητὴν διακρίνοντα τὸ
ἀμφισβητήσιμον Sch 504
ἐπιτρέχειν (*vox Aratea*). ἡνίκα λεπ-
τὸν φῶς τοῖς κέρασιν -ει Sch 473
ἐπίτριτος. ὁ γνώμων ἐπίτριτός
ἐστὶ τῆς Ἰσμερινῆς σκιάς Hi 6, -ος
λόγος Le 569

ἐπιτυγχάνειν. -υχόντες τῆς πράξε-
ως An II 263 b (Cat), -υχόντες τῇ
πράξει Sch 419
ἐπιφάνεια. εἰς τὴν -ειαν τοῦ ὕδατος
Ach 33, ἀπὸ τοῦ κέντρον ἐκβαλλο-
μένας εὐθείας εἰς τὴν -ειαν Ach 37,
ὑπὲρ τὴν -ειαν τῆς σφαίρας ἐξέχοντα
Ach 62, συναποπανέσθαι τῇ -είαι
τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὴ ἐξέχειν Ach 62,
ἀνώμαλον δεικνύει τὴν -ειαν An I
92, κατὰ τὴν -ειαν τοῦ κόσμου An
II 132, ἔχει -ειαν ἱκανὴν An II 194 b
(Cat), -ειαν ἔσχον An II 202 b (Cat),
σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μᾶς -είας πε-
ριεχόμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον
-είας Is 315, ὥσπερ -εια μεγέθους
διχῆμι διαστατοῦ ἐπὶ τῆς μήκος καὶ
πλάτος Is 315—6, ἀπὸ τῆς -είας
τῆς γῆς Is 317, ὡς ἀδιαφορούσης
τῆς ἐκ τοῦ κέντρον πρὸς τὴν ἐκ
τῆς -είας τῆς γῆς ὄψιν Is 318, ἐπὶ
μᾶς ὑποκείμενοι -είας Sch 340, ἡ πε-
ριειμένη -εια *sim passim*, ἀπὸ τινος
τόπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς -είας κει-
μένων Sch 446, τὸ μεταξὺ τοῦ κέν-
τρον καὶ τῆς -είας διάστημα Sch
446, ἀπὸ τῆς κοίτης -είας τοῦ τε
ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ Le
564, ὑπὸ τῆς ἀνωθεν τοῦ ὀρίζοντος
-είας Le 564—5, *idem* Le 565. 567,
πρὸς τὴν κυρτὴν καὶ κοίλῃν τοῦ
ἡμικυκλίου -ειαν *ib* 565, *vide πόλος*
ἐπιφανής. πολλῶν τῶν -εστέρων
Ach 46, πόλις ἐσάτη Ach 76, οὐ-
τός ἐστὶ τῶν -ῶν ἀστρῶν An II
206 b (Cat), ἐποῖσατο -ῇ τὴν Θυ-
σίαν An 208 b (Cat), ἐν τοῖς -εστά-
τοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθεῖς An II
211 b (Cat), -ῇ αὐτὸν ποιῆσαι An II
240 b (Cat), γένους -οὺς Is 323, ἐστι
τῶν -ῶν ἀστρῶν Sch 365, βουλόμενος
-ῆς γενέσθαι *Suppl* I 573 (Cat)
ἐπίφασις ἐκατέρωθεν γίνεται Sch
390
ἐπιφέρειν. πολλάκις ἐπὶ τὴν αὐτὴν
διάνοιαν -όμενος καὶ οὐ δυνάμενος
τὸν λόγον εὐπεριγράφως ἐξεργαεῖν
Att 14, προεκαθέμενος -εται Hi 17,

- καὶ τοῖς προειρημένοις καὶ τοῖς
-ομένοις Ach 95, διὰ τοῦ -ομένου
ἐσήμενε τὸ ποῖον λέγει Sch 342,
ἀλλήλαις -ονται Sch 344, -ει ὅτι
Sch 349 al passim, τὴν δεξιὰν ὡς
περὶ ῥόπαλον -ουσιν Sch 405
- ἐπιχρωματίζειν Sch 482
- ἐπιψαύειν Is 320 Sch 351
- ἐπομβρία Sch 486. 539
- ἔπομβρος. χειμῶνα -ον Sch 507
- ἐπονομάζειν Sch 389 (vide ἐπώ-
νυμος)
- ἔπος (versus) Ach 81, ἐντεθῆναι εἰς
ἔπος Ach 56, κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν
σύνθεσιν Is 324
- ἐποχεῖσθαι. ὁ -ούμενος τοῦ Καρ-
κίνου τῇ κεφαλῇ An II 203 b (Cat)
- ἐπτάστερος An II 212 b (Cat), -ον
καλεῖται (ἢ Πλειάς) An II 230 b (Cat)
- ἐπτάχορδος Sch 394
- ἐπωμῖς Sch 387
- ἐπωνυμία. ὁ ἱσημερινὸς ταύτην
ἔλαχε τὴν -ίαν Is 317, κατὰ τὰς
-ίας ἀνιτίτεται αὐτόν (τὸν Δία) Is
332, ἐπὶ τὸν κατ' -ίαν Δία τὸν
φυσικόν Sch 335
- ἐπώνυμος. ὧν καὶ τὰ πολλὰ τῶν
ἀστρων -α Sch 339, -ον αὐτῆς πό-
λιν ἐπὶ γῆς Sch 378, sim al
-ως. Ὑάδας ἐπωνόμασεν -ως τοῦ
ἀδελφοῦ Sch 389
- ἐρᾶν. ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς An II 208 b
(Cat), sim An II 249 b (Cat)
- ἐργάζεσθαι. κεραυνὸν ἐργασαμέ-
νους An II 241 b (Cat), χειμερινὰς
-εται τροπὰς Is 316, φόνον εἰργά-
ζετο Sch 482, τοιαύτην τινὰ σφαῖ-
ραν -όμενος Le 561
- ἐργαλεῖον. Δημήτρος καρπῶν τὸ
-ον Sch 393
- ἐργασία. ὅπως θαρρῶσιν ἐπὶ τῇ
-ίαι An II 256 b (Cat)
- ἐργαστήριον. ἐν τῷ μηχανικῷ
-ίῳ ἐργαζόμενοι Le 561
- ἐργάτης. τοὺς -ας βούς καθιερεῖ-
ν Sch 360
- ἐρμηία passim, ὄρνεον τῇ -ίαι φι-
ληδοῦν Sch 518
- ἔρημος. ἐν τοῖς -οις Sch 509, sim 518
ἐρίζειν. ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς
Νηρῆσιν An II 215 b 257 b (Cat), sim
Sch 372
- ἔρπειν. ὅς δὲ ὑπεναντία ἔρπει An
II 212 b (Cat)
- ἔρπετά Sch 461
- ἐρυθαίνεσθαι (med) Sch 502
- ἔρχομαι. . . ἐπετέλεσεν Le 561
- ἔσοπτρον Sch 488, καθάπερ -ων
ἀντιλαμβάνοντων Sch 545
- ἐσπερίζειν. -οντος τοῦ καιροῦ
Sch 533
- ἐσπέριος. ἀπὸ τοῦ -ίου ὠκεανοῦ
Sch 485
- ἔσπερος. -ον τὴν ἐσπέραν An I
97
- ἐστάναι (de terra) Ach 32, (de sphe-
ra) Ach 80, τοῦτο οὐχ ἔστηκεν An
II 110 a
- ἐσχάρα idem ac σποδιά Sch 526
- ἐσχαρὶς opp. βάσις An II 264 b
(Cat)
- ἐταίριος Ζεὺς Ach 84 Is 332
- ἐταῖρος. ἄλλοι τινὲς τῶν -ων Le
561
- ἐτεόν. παρὰ τὸ ἐ. (οἱ ἐτησῆαι) Sch
366
- ἐτεροκλινεῖν An I 98
- ἐτερόσκιος Ach 66. 67, οἱ ἐν ταύτῃ
τῇ οἰκουμένην οἰκοῦντες -οι Ach 67,
οἱ ἄντοικοι -οἱ εἰσιν Ach 67
- ἐτέρως. καὶ -ως. . . παραμυθίσασθαι
Le 564
- ἐτήσιος. αἱ -ιαί ὥραι Ach 65
- ἐτοιμάζειν. περὶ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ
Τόξου προβολὴν ἡτομασμένος Sch
401
- ἔτοιμος vide θεωρία, πρὸς τὸ
ἔτοιμον Le 563
- ἐτυμολογεῖν Ach 36. 84, οἱ -ήσαν-
τες Sch 402, 'πετεύουσι' -εῖται
οἷον ἐπεροσεῖν Sch 531
- ἐτυμολογία. 'de ethymologia de
quibus videntur' An II 134
- ἔτυχεν. τοὺς ὡς ἐτ. αἰτιωμένους
Ach 39, sim Sch 554 Pap 556
- εὐαίσθησις Sch 509

εὐάστερος. οὐ πάνν -ον ὄντα Sch 414
 εὐαφόρμως Sch 363
 εὐγενής. -ές τι φρονήσασα An II 217 b (Cat)
 εὐγνωμοσύνη. μαρτύριον -ης τοῦ-το ἡγούμενοι An II 264 b (Cat), sim Sch 419
 εὐγνωστος Le 570, vide εὐκατάληπτος
 εὐδηλος Sch 456
 εὐδοκίμειν. -ήσας ἔν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖαι καὶ (τῇ) ποιητικῇ Ach 77, -ήσας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ Is 325 a b
 εὐδόκιμος. γένους ἐν πολλοῖς -ον Is 323
 εὐδοξος. -ότερον ποιεῖς Ach 77
 εὐδρομεῖν Sch 532
 εὐεπλύνωστος. -ον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένους Sch 415
 εὐερνής. -έστερα καὶ λυχρότερα ἐποίησεν Sch 408
 εὐετηρία Sch 545
 εὐζωΐα. δι' ἣν (τὴν πρόνοιαν) ἡ ζωὴ τε ἡμῖν καὶ ἡ -ία ἀπαντᾷ Sch 336
 εὐθαρσής εἰπεῖν Sch 429
 εὐθηνεῖν Sch 540
 εὐθρυπτος Sch 511
 εὐθυμία. -ιαν τοῖς πένθσι παρέχεται Sch 541—2, sim 542
 εὐθύνειν. ἵνα τὸν Ἄρατον -ῃ Sch 382
 εὐθυπορεῖν Sch 535
 εὐθύς vide ἐπιζευγνύναι σημει-ον φῦναι, οἱ εὐθεῖς προγράφονσι τοῦ ποιήματος τὰ φαινόμενα Is 329, κατ' εὐθύ Sch 492
 εὐθειά τις An II 127, ἡ διὰ μέσον αὐτῶν ἀγομένη εὐθεία An II 129, κατ' -εῖαν ταῖς Χηλαῖς Sch 355, -εῖα γραμμὴ ἐξηγέθη ἀπὸ τῆς ἀκρας κεφαλῆς κτλ. Sch 369, sim 341. 342. 369. 404, τὰς ἀκτῖνας μὴ κατ' εὐ-θειαν φερομένας Sch 492, sim Le 569, ἐπ' εὐθείας τῇ γλώσσῃ Hi 5
 εὐθεῖα nominativus Sch 354

εὐκαίρως. τοῖς πράγμασι -ως ἐπιβάλλομεν Sch 431
 εὐκαρπία. -ιαν δηλοῦσιν Sch 547
 εὐκατάληπτος ὄψει Sch 434, -ον ποιῆσαι Sch 380, sim 381, διὰ πολλῶν -ον αὐτὴν πειράται δεικνύναι Sch 395, -α καὶ εὐγνωστα Ach 75
 εὐκλίνητος Sch 485, τὸ -ον τοῦ σχήματος Le 568
 εὐκοσμία. οὐ φυλάττονται τὴν προ-τέραν -ιαν Sch 533
 εὐκρασία Sch 541
 εὐκρατος ζῶνῃ Ach 62. 64. 65 An II 124 a. 132 Is 317, ἐν ταῖς -οις ζῶναις Ach 65
 εὐλαβεῖσθαι Ach 54 Sch 349, -ῃθει-σα An II 245 b (Cat)
 εὐλόγως Hi 4. 24 Is 327 Sch 345. 351, -ώτατα ἡμᾶς διδάσκει Sch 352
 εὐμαρής. εἰς τὸν σπόρον -εστέραν ποιοῦμενον (τὴν χώραν) An II 224 b (Cat)
 -ως. οὐκ -ως ἐλπομένου (τοῦ ἀ-έρος) Sch 519
 εὐμεγέθης An II 248 b (Cat) Sch 356. 406
 εὐμενής. πρὸς πάντας καὶ καθόλου -εῖς (αἱ Μοῦσαι) Sch 339
 εὐόφθαλμος Sch 348
 εὐπαρακολούθητος. ὑπὲρ τοῦ-ον ἡμῖν τὴν δεῖξιν γενέσθαι Ach 60
 εὐπεριγράφως τὸν λόγον ἐξετε-κεῖν Att 14
 εὐπορεῖν ἐσθημάτων Sch 542
 εὐρεσις. ἀναθέντες c. dat Ach 71, ἀναφέρει εἰς Ach 28
 εὐρους. διαχυθὲν τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα εὐρουν τῇ ἀνέσει γίνεται Sch 541
 εὐσαρκία. ἡ ἐφ' ὅλον τοῦ σώμα-τος -ία Sch 387
 εὐσημελιωτος. παρέχουσιν αὐτὸν -ον Sch 383
 εὐσημος vide εἰκονισμός, -οι τοῦ τύπῳ φαινόμενος An II 194 b (Cat), -ον τὸ γράμμα An II 223 b (Cat), -ότατος δέ ἐστιν ὁ εἰς An II 242 b (Cat)

εὐσθενεῖν. τὰ δένδρα -ήσαντα δι-
 ανθεῖ καὶ διακαρπεῖ Sch 541
 εὐσταθής. -εστέραν τὴν ὁρμὴν An
 I 98
 εὐσύνβολος Sch 494
 εὐσύνοπτος Sch 413, μάλλον -ος
 Sch 348. 349, οὐ πάνν -α Sch 407,
 ὑπὲρ τοῦ -ους εἶναι Sch 414 sim
 416, ἀνέφελον καὶ -ον ἰδεῖν Sch
 421
 -ως θεάσῃ Sch 375
 εὐτακτεῖν Ach 43, -εῖ καὶ κατὰ τὰ
 αὐτὰ φέρεται Ach 35
 εὐταξία. ἡ τοιαύτη -ία Ach 37, κόσ-
 μον παρὰ τὴν διακοσμησιν καὶ -ίαν
 Ach 50
 εὐτελής. -ὲς ὕλον Sch 399
 εὐτοκία. δοκεῖ πρὸς -ίαν συμβάλ-
 λεσθαι αὐτό Sch 347
 εὐτρεπίζειν Sch 552
 εὐτροφία vide σύμβολον
 εὐφημος. λέγεται κατὰ τὸ εὐφημον
 Ach 43
 εὐφορεῖν. μὴ ὑπὲρ τὸ δέον -οῦσαι
 Sch 538. 540
 εὐφραίνειν Sch 517
 εὐχαριστεῖν Hi 4
 εὐχέρεια. εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνα-
 κομιδὴν -εῖαν παρεχόμενον An II
 224 b (Cat)
 εὐχερής. -ὲς διαπεραιοῦσθαι Sch
 399
 -ῶς κινεῖν Sch 512
 εὐχεσθαι vide ἱκανός
 εὐχρηστος Sch 479, οἱ τὰ πρὸς γε-
 ωργίαν -α μὴνύοντες Sch 479
 εὐφάπτεσθαι Ach 54. 70. 71 passim,
 τῇ χειρὶ -ονται τῇ δεξιᾷ An II 264 b
 (Cat)
 εὐφαρμόζειν Sch 487, σημεία πᾶσιν
 αὐτοῖς ἐφηρμοσται Sch 431
 εὐφexής. ἐπὶ τὰ -ῆς κατὰ τάξιν ἦλθε
 λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον Sch 415
 —6, sim al, ἐφ. et ἐξῆς promiscue
 Hi 10. 13 al
 εὐφικνεῖσθαι Sch 550, ἵνα ἐφίκων-
 ται τοῦ αἵματος Sch 524, δυσχερῶς
 -εῖσθαι τῶν λεγομένων Le 561

ἐφιστάναι *dubitationem mouere*.
 ἐπιστήσειεν ἂν τις πῶς φησὶν Hi
 7, vide ἐπίστασις
 ἐπισταθεις τῷ βασιλεῖ An II 149 a,
 ἔστ' ἂν ἐπιστῇ πάλιν ὁ θεός Ach
 35
 ἐφοδος. ἐπὶ ταῖς -οις Le 563
 ἔχειν. οὐκ ἔχουσαι ὅτῳ δώσειαν
 An II 232 b (Cat), οὐκ ἔχων ὅτι
 ποιῆσαι An II 251 b (Cat), οὗτος ἐκ
 τοῦ ποδὸς τοῦ Ὡρίωνος τὴν ἀρχὴν
 ἔχει An II 259 b (Cat), ἀπὸ μεσημ-
 βρίας τὰς ἀρχὰς ἔχει An II 259 b
 (Cat), ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ sim An II
 266 b (Cat), τὴν τῆς ἰσημερίας τρο-
 πὴν ἔχει Is 320
 τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἔχεται Ach 39,
 τὰ ἐχόμενα (*insequentia*) Att 18, ὁ
 ἐχόμενος (*insequens*) An II 203 b
 271 b (Cat) al
 ἐωθινός. τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν -ῆν
 An II 232 b (Cat), ἐπιτολαὶ -αὶ Sch
 430
 ἔως. πρὸ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἔω Ach 74
 ἔως ὧδε Sch 426
 ζάλη Sch 509
 ζέσις. παρὰ τὴν -ιν Ζῆνα Ach 82
 ζευγνύναι. ἄρμα ζεύξαντα ἵππων
 An II 208 b (Cat)
 ζηλωτής Ach 83, -ῆς ἐγένετο τοῦ
 Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος Is 324, sim ib
 326 Sch 349
 ζῆν. ἀπὸ τοῦ ζῆν Ζῆνα Ach 82
 ζητεῖν passim, ἴσως ἂν -ήσειε τις Ach
 45, πάλιν -εῖται sim Ach 50, ἀξίον
 -ῆσαι Ach 53, -ήσωμεν 64, λυθῆσεται
 τὸ -ούμενον An I 94, κατὰ κράτος
 -ούμενον An II 243 b (Cat), -εῖται διὰ
 τί Sch 334, τὴν οὐσίαν -εῖσθαι τοῦ
 Διός Sch 335, -ητέον τί δήποτε . .
 Sch 342 al, περὶ τοῦ -ουμένου
 ζωιδίου Le 562, vide QUÆSTIO
 ζήτησις. ἐν ταῖς -εσιν Ach 30, οὐ
 περίεργος ἡμῖν ἡ -ις An I 92, ἐλθεῖν
 κατὰ -ιν An II 219 b—220 b (Cat),
 ἀπελπίσας τὴν ἐκείνου -ιν An II
 248 b (Cat), πολλῇ καὶ διάφορος ἐν-
 44*

- ταῦθα -ις περὶ τὴν γραφὴν ἐγένετο Sch 342
- ζοφερός Sch 492
- ζόφος ἡ θύσις κατὰ τοὺς ποιητάς Ach 68, -ος νέφος μέλαν τε καὶ πεπληρωμένον An II 126
- ζοφώδης Sch 483 bis al
- ζυγόν (Lyrae) An II 233 b (Cat) al
- ζωγράφος Is 329 (vide γραφεύς)
- ζωή. -ὴν σημαίνειν ἢ ποιεῖν Le 568
- ζώιδιον passim, ζώϊα τουτέστι ζώων εἶδωλα Ach 53, τοὺς περὶ αὐτὰ τὰ ζώϊα πλάνητας ib al
- ζωιογονεῖν. πρὸς τὸ πάντα ὑπ' αὐτοῦ -εἶσθαι Sch 336, -εἰ ὁ κόσμος Ach 35, -οῦντα καὶ ζῶια ἔχοντα (τὸν αἰθέρα) An I 93, -εἶν ποιεῖ Sch 517
- ζῶιον Ach 40, idem ac ζώιδιον Ach 53 An I 93 et passim
- ζῶμα. τοὺς τὸ -α ἀποτελοῦντας Sch 406, περὶ τὸ ἐν τοῖς μηροῖς ζῶμα Sch 457
- ζώνη. -ην τὴν παρα θερινὸν τροπικὸν An I 96, τὴν διὰ ψυχρότητα αἰσθητὸν κατὰ βορρᾶν -ην ib, ἡ διακεκαυμένη -η passim, τὴν ὑπὸ χειμερινὸν τροπικὸν -ην An I 96, ἡ πρὸς νότον κατεπνυμένη -η ib
- ζωτικὸς ὁ ἀήρ Sch 336, τὴν -ὴν δύναμιν . . ἔμμονον ἀπεργαζόμενοι Sch 360
- ἡγεῖσθαι. ὑπὸ τὸν ἕτερον τῶν ἡγουμένων An II 186 b (Cat), sim Hi 8, διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι An II 206 b (Cat) Sch 365
- ἡγεμονία. ἔχει τὴν -ίαν ἀπάντων An II 243 b (Cat)
- ἡγεμονικός. τὸ -όν Sch 446
- ἡδονή. ἐπὶ τοῖς γινόμενοις καθ' -ὴν ὕδασι Sch 518
- ἡθος. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν -ος Sch 464, -ος ἐγγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις Sch 472
- ἡλεκτρον. τὸ δάκρυον (τῶν Ἡλιάδων) -ον ποιεῖ Sch 412
- ἡλιακὸς κύκλος Ach 53 An II 130, 132 al, -αὶ ἐκλείψει ib 130 Sch 500, ἐπὶ τὸν διὰ μέσον τὸν -ὄν κύκλον An II 132, -ὄν λογιζέται τις κύκλον Sch 448, -ὸς ἐνιαυτός Sch 475, -αὶ ἀκτῖνες Sch 496, -ὄν φέγγος Sch 516
- ἡλικία. ἐλθόντος τοῦ παιδὸς εἰς -ίαν An II 209 b (Cat), γενόμενον ἐν -ίαι An II 244 b (Cat)
- ἡλιοειδής Sch 502. 503
- ἡλιοτρόπιον Ach 62
- ἡμερονύκτιον Ach 57
- ἡμίθεοι. τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ γένους τὴν τῶν -έων Ach 85
- ἡμικρίχιον Le 565
- ἡμικύκλιον Le 565 al, διὰ τοῦ ἑτέρου -ίου Ach 60
- ἡμίκυκλος. ὑφ' -ων γραμμῶν An II 128
- ἡμίλαμπρος. -ον τοῦ φωτός Sch 473
- ἡμιόλιος λόγος Le 569
- ἡμιπαγῆς δρόσος An II 127
- ἡμίπυρος οὐσα (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II 127
- ἡμίτομος Sch 368. 376. 387. 457. 458, ἐπὶ τῆς -όμου πλευρᾶς Sch 399, αὕτη (ἡ ἄργω) -ος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ Sch 410
- ἡνιοχεῖν. ἡνιοχήσας (ὁ θεός) Ach 35, ἄρμα ἡνιόχει An II 209 b (Cat)
- ἡπαρ Sch 550
- ἡρέμα Sch 508, -α βαδίζοντος Ach 45
- ἡρεμαῖος. -αίας ἀποτέτακε τὰς πτέρυγας Sch 396
- ἡρεμία. πρὸς -ίαν τε καὶ στάσιν Sch 509
- ἡχος. διὰ τὸ τοῦ ἡχου Πανικὸν καλούμενον An II 237 b (Cat) Sch 397
- Θάλασσα. τῆς ἐκεῖ μεγάλης -ης An I 97, ἡ ἐκτὸς -α καὶ μεγάλη ὠκεανὸς καλεῖται Sch 343
- θάλλειν. τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὀμβρανοῦ (ὕδατος) -ουσι Sch 517
- θαμινῶς Sch 517
- θαρρεῖν An II 256 b (Cat), ἀπαγγέλλειν

λειν ἀπαναίνεται καὶ οὐ -εἰ λέγειν Is 327, μὴ θάρρειν λέγειν Is 328
 θάτερος Sch 466, ἐπὶ -α Is 316, θνεῖν -ον Is 332
 θαῦμα. σὺκ εἰκασμοῦ ἀλλὰ -ατος Sch 363, τοῦτο ὡς ἐν θαύματι Sch 422
 θαυμάζειν. ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος An II 208 b (Cat), σφοδρά -άσαι ἐστὶν αὐτόν Sch 383
 θαυμασμός. ἐν -ῶι λαμβάνει Sch 378
 θαυμαστικῶς φησιν Sch 354, sim Sch 369, θ. ἐδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον Ποταμόν Sch 412
 θαυμαστός. οὐδὲν -όν Ach 76 -ὡς πάντα κατέταξεν ὁ δημιουργός An I 91
 θέα. ἀστέρων θέας Sch 476, ἀκριβῆ τὴν θέαν παρέχει Sch 485
 θεᾶσθαι. ὃν τρόπον ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεάσασθαι An I 110 b
 θεατός Is 320
 θεῖν. αἰθὴρ ἀπὸ τοῦ αἰεῖ θεῖν Ach 50
 θεῖον. ἡ πρόνοια τοῦ θεῖου Is 332
 θεῖος. τοὺς θεῖους ἐ λόγους τοὺς μουσικούς Le 569
 θεματίζειν. πρὸς τῶι νοτίῳ θεματίστα πόλῳι An II 131
 θεμέλιος. κατὰ τὸν τοῦ ποιητοῦ -ιον An II 126 a
 θεμιτόν. οὐδὲ λόγῳ -όν ταῦτα λέγειν μὴ ὅτι γε καὶ πράττειν Sch 461
 θεοί. ἡ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία) ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127
 θεολογία. ἀπτεταί πως -ίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος Sch 365
 θεραπεύειν. -ουσιν ἀπὸ τοῦ κόπου τοὺς πόδας Sch 549, τὰς ἐν αὐτῇ βαγάδας -εῦσαι Le 565, (colere) Is 326
 θεράπων. τὸν Κόρακα -οντα Ἀπόλλωνος ὄντα Sch 425
 θερίζειν vide κριθαί. τοῦ -ειν ὁ καιρός Sch 392
 θερμὴ Sch 390, vide ἀπόρροια

θερμότης. πρὸς τὴν τῆς -ότητος καῦσιν An I 97
 θέσις. τὴν θέσιν τοῦ κατοπτρου ποιῆσεται Ach 50, κατὰ τὴν θέσιν ἴσος Ach 56, sim 57 An II 130, περὶ τῆς θέσεως τῆς σφαίρας Ach 69, αἱ θέσεις τῆς σφαίρας Ach 69, θέσις τίς ἐστὶ κατὰ τὸ Ἑλλησποντι-ακὸν κλῖμα Ach 70, πρὸς τῶι ὀρίζοντι τὴν θέσιν ἔχουσι Ach 70, ἡ κατὰ τα Φαινόμενα Ἄρατον τῆς σφαίρας θέσις Ach 71, πρὸς τὴν τῶν τόπων ἐκείνων θέσιν Ach 72, διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως An I 94, ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς σφαίρας An I 96, ἡ φυσικὴ θέσις τῆς σφαίρας τοῦ κόσμου An II 102 a, ἡ κατὰ τὴν ἐξήγησιν θέσις τῶν Ἄρατον Φαινόμενων ib, παρὰ τὴν θέσιν ὠνομάσθησαν An II 131, τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν An II 223 b (Cat) Sch 381, τῶι δὲ Περσεί τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν An II 227 b (Cat), θέσιν ἔχουσιν εὐ μάλα κείμενα τριγωνοειδοῦς σχήματος An II 228 b (Cat), ἐναντίος τῇ θέσει Is 320, ἐν τῇ τῆς σφαίρας θέσει ib, ὑπὸ τὴν θέσιν καὶ κίνησιν τῆς σφαίρας Is 329, ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας ib, τὴν τῶν ἄστρον διεξίναται μέλλων θέσιν Sch 334, ἀσάλευτον αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν Sch 341, ἐπινώμασαν κατὰ τὴν θέσιν Sch 352, προσέχων τῶι ζωιδίῳ κατὰ θέσιν Sch 368, τῶν ὄψεων τῶν ἡμετέρων οὐδὲν . . διαφερονσῶν . . . κατὰ γε τὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν Sch 446, παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως Sch 390, θέσιν ἔχειν σύμφωνον τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἄρατου λεγομένοις Le 561, αἰετομοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχουσιν Sch 364, πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφορὰν Sch 375, βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν Sch 401, ὅταν ἔχουσι τὴν θέσιν Sch 402, sim 409, οὕτως ἔχουσα θέσεως Sch 410, τεκμήριον τῆς θέσεως τῆς ποιῆς Sch 416, καλοῦσι

- τὸν Ἰχθὺν νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως Sch 416, νότιον ἔχων τὴν -ιν Sch 439, ἐναντίον κατὰ τὴν θέσιν πέπονθεν Sch 440, περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως Le 562
- Θεσμός. κατὰ τὸν Ἰδιον -όν Sch 529
- Θεσπίζειν Sch 378, -ισθῆναι αὐτῶι An II 209 b (Cat)
- Θεωρεῖν Att 9 Ach 30 Sch 527 al, ἄπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας -εῖται An II 110 a, ὅθεν ἔχων -εῖται καὶ τὴν Γοργόνος κεφαλὴν An II 227 b (Cat) Sch 385, -εῖται ἐν τῇ ἀριστερᾷ Sch 357, ἐπὶ τὴν τῶν -ουμένων ἀκρίβειαν ἔρχεται Sch 361, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ σὺν τοῖς ἐμπροσθοῖς μέρεσι -εῖται Sch 377, sim Sch 400, πλησίον αὐτοῦ -εῖται Ὅρνις Sch 401, ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ σχήματι -ουμένους Sch 402, sim 404. 431 al, κατὰ διαμετρον -εῖσθαι τὸ Θυτήριόν (φῆσι) Sch 469, vide ψυχὴ
- Θεώρημα. τῶν Ἀράτου -άτων ἐγκλήματα Is 330, τὸ δὲ -α ὡς ἄρα . . Sch 445
- Θεωρηματικῶς Sch 464
- Θεωρία. ἀποπλανᾶσθαι τῆς περὶ τὰ φαινόμενα κατὰ τὸν κόσμον -ίας Hi 4, οὐδὲν παράδοξον ὑπ' ἀνθρώπων τοσαύτην εὑρεθῆναι -ιαν Ach 30, λόγῳ καὶ -ιαι Ach 71, τῶν πρὸς τὴν -ιαν An II 110 a, εἰς τὴν χρεῖαν τῆς -ίας An II 129, τῆς τῶν Φαινομένων -ίας An II 151, πᾶσαν ἐξῆς τὴν -ιαν σαφὴ καὶ ἐτολμην παρέχουσι πάντως συνεπομένην Is 329, διὰ τὴν ἐπαγομένην -ιαν Sch 378, ἐκ τῆς προειρημένης -ίας Sch 526, ἐν τῇ αὐτῇ -ιαι χθαμαλὴ ἐπὶ πόντου νεφέλῃ φέρεται Sch 527
- Θηλάζειν, εἰ μὴ τις αὐτῶν -άσειε τὸν τῆς Ἥρας μαστόν An II 277 b (Cat), sim ib Sch 368
- Θηλή. τὴν θηλὴν τοῦ στόματος ἀπέσπασε An I 95
- Θηλυκῶς Ach 62
- Θηλύτης vide ἄνεσις
- θηριοῦν. τὴν Ἀρτεμιν -ιώσαι αὐτὴν Sch 344, vide ἀποθηριοῦν
- θλίβειν. θλιβομένην (τὴν γῆν) καὶ σφριγγομένην ἐνάψαι μὲν τὸ πῖρ, ἀναπέμψαι δὲ τὸ ὕδωρ, διαδοῦναι δὲ τὸν ἄερα Ach 32
- θλίψις. ἐν τῇ θλίψει συμμεμῆσθαι An I 90
- θολίγη. -ην αὐτῶι προθεῖναι τὴν ἄνδρομέδαν Sch 463
- θολερός. ἐν -ῶι καὶ παχεῖ τῷ ὕδατι Sch 462
- θορυβεῖν. τεθορυβημένος Sch 509
- θρυλεῖν. ὥστε καὶ -οῦμενον ἦν ἐπὶ τινων ὡς Is 326
- θύελλαι Ach 68
- θυμοῦσθαι. -ωθεῖς An II 204 b (Cat), sim An II 248 b (Cat) Sch 461
- θύρσος An II 266 b (Cat)
- θύρωμα. τὰ -ατα Sch 374
- θυσιᾶ. ἐποιήσατο ἐπιφανῆ τὴν -ιαν αὐτῆς An II 208 b (Cat), -ίας γυναιμένης τοῖς θεοῖς An II 268 b (Cat)
- ἱατρός. -οί Ach 43 et passim, τῆς παρὰ τοῖς λατοῖς σικίας An I 91
- ἰδέα. -ας καὶ μορφώσεις ἀποτελοῖς Sch 415
- ἰδικός. -ὸν ἀντὶ γενικοῦ Ach 84, εἰς -ὸν κύκλον κεῖνται Sch 427
- ἰδιος. ἰδίαν κίνησιν ἔχειν Ach 45 bis, κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν sim Ach 48 et passim, ἐν ταῖς ἰδίαις Ἑαστολαῖς Ach 78, ἐπὶ τὰ ἰδία τῆς τέχνης Ach 78, ἐξ ἰδίου μόνοι προσώπου Ach 84, τὴν κατ' ἰδίαν (κίνησιν) An II 128, sim An II 272 b (Cat), ἰδία γράφαι (corruptum) Is 323, τὸ ἀκοντίζειν ἰδιον μόνον ἐπὶ δόρατος Sch 345, ὅπερ ἰδιον ποιητοῖ Sch 346
- ἰδία εἶπεν Ach 46 Sch 415
- ἰδίως Sch 338. 356. 407 al, ἰδίως καὶ κοινῶς Ach 41, sim 45, ἰδίως καὶ καθ' ἓνα σκοπεῖν Sch 415, ἰδίως φαινόμενα λέγεται An II 140
- ἰδιότης. τὴν -ητα τῆς ἀνατολῆς ὅθλῳ Sch 458

- ἱερός.** -ὄν αὐτοῦ ποιήσασθαι An II 244 b (Cat), -ὄν αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι An II 245 b (Cat), τῶν -ῶν λεόντων Sch 366
ἱκανός Sch 475 bis, χρόνον -όν An II 149 a 265 b (Cat), ἔχει ἐπιφάνειαν -ήν An II 194 b (Cat), -ὄν σημείον An II 235 b (Cat), μεθ' -ὰς ἡμέρας An II 268 b (Cat), -ὄν τοῦτον τὸν χρόνον ib, τούτου -ὄν ἀπέχων ἀπὸ τῆς καμπῆς An II 270 b (Cat), εὐχεται -ὄς γενέσθαι Is 327, εὐχεται -ὄς γενέσθαι εἰπεῖν Is 328, -οὶ πρὸς τὸ κινήσαι χειμῶνα Sch 466
 -ὡς μέφεται Sch 360
ἱκέσιος Ζεύς Is 332
ἱκμαρώδης γῆ Sch 541
ἱκμάς Sch 485. 531
ἱκματώδης. -ᾧδες φῶς Ach 69
ἱκνούμενος διήκει An I 91
ἱλῆ. κατ' ἱλας καὶ συγγενείας Is 327
ἱππειος. ἐπὶ μέσσω τοῦ -ου στήθους An II 266 b (Cat), ἐπὶ τοῦ -ου ἱσχίον ib
ἱπτασθαι Sch 535. 547 An II 234 b (Cat) Sch 510, ἀνθήλιον -αται An II 243 b (Cat)
ἱρις Ach 68. 69 al
ἱσάριθμος. τὰ ζῶδια τούτου -ὰ ἔστιν An II 271 b (Cat)
ἱσημερία passim, τὴν ἐν ταῖς -λαις ὥραν Ach 45, -ιῶν δισσῶν οὐσῶν Ach 65, ἀπὸ τῆς τοῦ Κριοῦ -ίας τῆς παρ' ἡμῖν ἑαρινῆς Ach 66, sim An II 129 al
ἱσημερινός. -ῆς ἡμέρας Ach 58, τὰς ἄλλας δύο ὥρας τὰς -ὰς Ach 60
ἱσοβαρές, τὸ Ach 32
ἱσομεγέθης ὧν ὁ ἱσημερινὸς τῷ ζωδιακῷ An I 95
ἱσόμετρος. τῷ γαλαξίαι οἱ δύο τῶν εἰρημένων -οὶ εἰσιν Sch 435
ἱσομοιρεῖν. -εἰ κατὰ κάθετον Sch 500
ἱσομοιρία Sch 474. 499. 500
ἱσοπαλῶς Sch 364
ἱσόπλευρος. τετράγωνον -ον Sch 377, vide τρίγωνον
ἱσόρροπος vide ἀσάλευτος
 -ως ᾧθῆσθαι Ach 35, -ως ἔλκειν ib
ἱσοσκελῆς vide τρίγωνον
ἱσόσταθμα ποιήσῃε καὶ συνδήσει Ach 32
ἱσοταχῆς Ach 44, -εῖς Sch 340
 -ὡς vide ὁμοιοταχῶς
ἱσοῦν Sch 440
ἱσοχρόνως κινεῖται ἡ Κυνόσουρα Sch 379
ἱστάναι. εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 203 b (Cat)
ἱστορεῖν. τὸν Δία κοσμητὴν γεγενῆσθαι -εἰ τῶν ἀστέρων Ἄρατος Ach 29, περὶ τούτου -εῖται (ὅτι vel inf.) An II 226 b 251 b 261 b (Cat) al
ἱστορία. τοῖς τραγικοῖς παρέσχεν -ιῶν ἀφορμὰς Ὅμηρος Ach 30, περὶ ὧν φέρεται -λα μυθικῇ Is 321, sim Is 330, παρὰ τούτου λαβὼν τὴν -λαν An II 201 b (Cat), ἡ δὲ τούτων -λα αὕτη An II 297 b (Cat), εἴληφε τὴν -λαν παρ' Ἡσιόδου Sch 376, ἡ -λα δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον Sch 385, ἡ -ία δέ, ὅτι Sch 393, ὡς συντρέχειν τῇ -λαι καὶ τὸν καταστερισμόν Sch 405
ἱστορικὰ συγγράμματα Ach 79
ἱστοριογράφοι Ach 79
ἱσχίον. ἐφ' ἑκατέρων -λων An II 195 b, sim 206 b (Cat) al, ἐπὶ τῷ -λωι τοῦ Κυνός Sch 546
ἱσχυροπαθεῖν Sch 352
ἴτυς. ἡ ἐπὶ τοῖς κίοσιν ἴτυς Le 564
καθάπερ Ach 57 An I 92 An II 247 b 252 b (Cat)
καθάπτεσθαι. μᾶλλον τοῦ αἵματος -ονται Sch 523
καθαρεύειν. -οντα νεφῶν Sch 527
καθαρός. τριάκοντα σταδίων -ῶν Ach 45

καθέλκεσθαι κάτω εἰς τὸν βυθόν
Ach 32
καθεξῆς Ach 45
καθεκτικός. μὴ οὐσας -άς (τὰς ἀ-
κτίνας, opp. λογάς) Sch 502
κάθετος. ὅταν κατὰ κάθετον ἀλ-
λῶν γίνωνται Ach 45, sim 46. 47,
κατὰ κάθετον ἢ σελήνῃ γενομένη
τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ Ach 47, κατὰ
κάθετον τῶν ἐν τῷ σφαιρῶν Ach 62,
ζώδια τὰ κατὰ κάθετον ἀλλήλοις
κείμενα An I 95, ὅταν ἐπὶ μιᾷ κα-
θέτῳ τὰ τρία ἄστροι γενηθῇ Sch
499
καθηγεῖσθαι. οὐ -ήσατο τὰ μα-
θηματικά Is 323
καθήκειν. οὐ μετέωρον εἶναι τὴν
γῆν ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον -ειν
Ach 34, τῇ νυκτὶ -οντα καὶ ὠφέ-
λιμα δηλοῦσι Sch 422
καθίεναι. καθεικῶς τὸ ἐν γόνυ An
II 191 b (Cat)
καθιερεῦναι τοὺς ἐργάτας βοῦς
Sch 360
καθιστάναι. ἢ κατέστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τῆς ἐσπέρας φύλακα τῶν μῆλων
An II 188 b (Cat), sim ib, γνώριμοι
ἐκ τῆς συνόδου καθεστήκασιν Sch
388, αἵτιαι ὄμβρων καὶ ὑετῶν κα-
θίστανται Sch 398, vide σχηματί-
ζειν
κάθοδος. πανσάμενος τῆς -ου Ach
57
καθόλου εἰπεῖν Ach 66
καθοπλίζειν An II 237 b (Cat)
καθορμίζεσθαι. ἀνακρονομένη -ε-
ται τῇ ἡπείρῳ Sch 411
κάθυγρος. πάντα τὰ -α πλατύτερα
φαίνονται Sch 485
καθυποβαίνω. καθυποβεβηκέναι
τοὺς ἄστερας τοὺς πλάγητας τῶν
ἐπάνω Ach 45
καθώς Ach 61 Sch 357. 458 Le 561
καίειν. πῶς οὐ καίειν ἡμᾶς φαίνον-
ται (οἱ ἄστερες) Ach 50
καιρός. ἔστιν ὁ καιρὸς οὗτος τῶν
καλουμένων Ἰσίων Ach 54, παντὶ
καιρῷ καὶ ἐν ἡμέραι καὶ ἐν νυκτὶ

Ach 75, τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ καὶ
τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο Ach 75,
κατὰ καιρὸν Sch 346, τοῦ θερίζειν
(ἀροτριᾶν) ὁ καιρὸς Sch 392, πάλιν
λαβὼν καιρὸν Sch 395, τὰ σημεῖα
τοῦ καιροῦ δίδωσιν Sch 400, τεκ-
μήρια ἡμῖν δίδόναι περὶ καιρῶν
ἐπιτηδεῖων πρὸς γεωργίαν κτλ. Sch
537
καίτοι γε Hi 16
κακοδαίμων Sch 374
κακοζηλία. πρὸς τῷ διὰ -ίαν ἐκ-
φυγεῖν ταῦτα τὰ ἔπη τὸν Ἀράτει-
ον χαρακτήρα Ach 81
κακοπάθεια. οἰκτείας αὐτὰς ὁ
Ζεὺς τῆς -είας Sch 386, μετὰ -είας
Sch 536
κακοπαθής. -εῖς φησι τὰς χεῖρας
τῆς Ἀνδρομέδας διὰ τὰ δεσμά, ἃ
περικεῖται Sch 469
-ὤς καὶ μηδὲν βέβαιον ἔχοντες
ἐν τῷ βίῳ Sch 547
κακοῦν. ὥσπερ κακωθέντος τοῦ
φωτός Sch 493
καλαῦροϋ Sch 355, -ονα κρατῶν
Sch 406
καλεῖν. ζωδιακὸν -οῦμεν ἀπὸ τῶν
ἐν αὐτῷ ἰβ' ζωδίων Ach 53, ὅς ἐκ
τούτου Ἐριχθόνης ἐκλήθη An II
208 b (Cat), τοῦ ἀπ' ἐκείνης κληθέν-
τος Ἑλλησπόντου An II 222 b (Cat),
κεκλήσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως An II
235 b (Cat)
κάλυμμα Sch 419 Suppl I 579
(Cat)
καλύπτειν. τῇ ὑπερβολῇ τῆς λαμ-
πρότητος τοῦ ἡλίου -όμενα Ach 75
καματηρός Sch 548
κάμνειν. ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηπό-
τες Sch 365
καμπή. ἐπὶ τῇ πρώτῃ -ῃ sim An
II 260 b (Cat)
καπνώδης ἀναθυμίασις An II 126
κάπτειν τὸ ἰδῶρ (coni) An II 261 b
(Cat) Sch 416
κάρβων. -ωνι ἡνθρακωμένῳ Sch
537
καρηβαρής Sch 484

καρκίνος. διαβήτην τοῦ λεγομένου
-ου Le 566

καρκός. Δήμητρος -ῶν το ἔργα-
λεῖον Sch 393

καρποφορεῖν Sch 539. 540

καρποφορία. μετρίαν τήν -ίαν
ὅταν ἔχωσιν Sch 538, ἡ τοῦ σχίνου
-ία ib, ἐκάστη -ία ib

καρποφόρος An II 242 b (Cat)

κατὰ μεσημβρίαν sim An I 95 al, τοῦ
ἡλίου κατὰ τοῦτον γινομένου τὸν
κύκλον An II 129, οἱ κατὰ τὴν κε-
φαλὴν τοῦ Ὁφωεως (ἀστέρες) An II
193 b (Cat), . . . ἐδίδοσαν κατὰ φρι-
λακὴν An II 226 b (Cat), κατὰ κρά-
τος ζητούμενον An II 243 b (Cat),
κατὰ μήκος (πλάτος) Is 321, κατὰ τὸν
χρόνον Is 321, ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον
Sch 489, κατὰ τὸ πλείστον Is 328,
καθ' ὃ Is 330 Sch 439, καθ' ὅσον
ἔξεστι Sch 449, εἰς τὸ κατὰ Κηφεία
Sch 383

κατὰ τῆς ἐσπέρας Sch 393, εἰς τὸ
φανερὸν καὶ κατ' αὐτῶν ἐφοίτα
τοῖς ἀνθρώποις Sch 357

καταβαίνειν (de sole) Ach 66, εὐ-
θὺς μετὰ τοῦτον -οντί ἐστιν . . . An
I 94, (de signifero) -ει λοξοῦμενος
ὡς πρὸς τὰ κάτω An I 96

καταβάλλειν. οἱ ἄνθρωποι ἄλλοι μὲν
ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἀέρα, ἄλλοι δὲ ἐπὶ
τὰ κάτω εἰσι καταβαλλόμενοι Ach
38, οὐδὲ πολλὴν περὶ αὐτῆς -ει μνή-
μην Le 564

κατάβασις ἡλίου (opp. ἀνάβασις)
An I 95

κατάγραφος oblique positus (vide
GLOBVS et ἀστερίζειν)

καταγωνίζεσθαι Sch 368. 418. 424

καταδύεσθαι Ach 73 al, τὸ πλείστον
αὐτοῦ καταδευκός ἐστιν Sch 453

κατάδυσις. τὴν παντελῇ -ιν Sch
455, sim Sch 456, μακροτάτην ποι-
εῖται τὴν -ιν Sch 455, τῆς τοῦ ἀέρος
ὑγρασίας ὥσπερ -ίν τινα ζητοῦντες
Sch 552

κατάθεις. λοιπὸν ἀπὸ τῶν ἐπικει-
μένων ἀστρῶν τὴν -ιν ποιεῖται Sch 435

καταιγίδες Ach 68

καταίρειν. τοῖς ἡδὴ -ουσι Sch 412

κατακαλύπτειν Sch 450

κατακλᾶν Sch 516 (vide ὄψις) 544

κατακλίνειν. κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη
-ιθῶσιν Sch 549

κατάκλισις. τὴν -ιν συμβάλλοντα
ἀρμόζουσαν Sch 549

κατακολουθεῖν τινι Hi 16. 23. 24
Ach 42. 47. 67

κατακόπτειν An II 198 b (Cat) Suppl
I 574 (Cat)

κατακρατεῖν. -ηθέντα τῇ ἀναθυ-
μιάσει Sch 504, -σύμενον ὑπὸ τῆς
ὕγρότητος Sch 516

καταλαμβάνειν An II 220 b (Cat)
Sch 458, ὄμβροι -ανον τὴν γῆν Ach
38, τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκά-
στου ραϊδίως -ωμεν Ach 60, ἐνήφι-
σαν καὶ κατελάβοντο τοῦτο γίνεσ-
θαι Sch 429, αὐτοὶ δὲ -ονται ἐν
παρᾷλῳ θέσει ἀσάλευτον ἔχον-
τες φύσιν Sch 431, αἱ μὲν προηγού-
μεναι αἱ δὲ -ουσαι (νεφέλαι) Sch
533, τὰ λεγόμενα -ειν Le 561, vide
παιδεύειν

καταλάμπειν. σφόδρα -εται Sch
441, sim Sch 457

καταλέγειν (enumerare) An II 108 a,
μὴ πάντα ἀκριβῶς καταλεξάμενος
An II 110 a, ἕκαστον τῶν ζωίδιων
-ει Is 327, τῶν ἐν τέλει καταλεχθέν-
των σημείων Is 329, ὅσοι περ -ξαν
περὶ τῆς Παρθένου Sch 356

καταλείπειν. πόσα ἐτι ζωῖδια -εται
εἰς τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολὴν Hi 18,
μὴ -ῖπῃ αὐτοὺς ὁ ἥλιος Ach 54

καταληπτός. οὐ -οὶ οἱ κύκλοι Sch
380, sim Sch 478

κατάληψις Sch 437. 498. 497, πρὸς
τὴν -ιν τῆς Ἀρκτοῦ Sch 362, εἴρηται
.. πρὸς τὴν -ιν Sch 379, sim Sch
400, φανεράν ποιῆσαι τοῦ μηνὸς
τὴν -ιν Sch 400, ἐκ τοῦ κύκλου ἡδὴ
προγνωσθέντος τὴν -ιν τῷ Τοξό-
τῃ . . . ὀδῶσιν Sch 401, sim Sch 439.
440, διὰ τὴν -ιν Sch 407, τεκμήριον
τῆς -εως Sch 416, βραδείαν ἔχοντες

- τὴν -ιν Sch 417, ποιεῖται τὴν -ιν Sch 430, τῆς τῶν ἀστρων -εως Sch 473, τῶν μηνῶν αἱ -εις Sch 474, τὴν -ιν δέχεται Sch 504, -ιν ἡμῖν παρέχει χρησιμωτάτην Sch 509, πρὸς -ιν τῶν Ἀρατελῶν καὶ πάννυ χρησίμος Le 562
- καταλλήλως. τῶι 'ἄν' συνδέσμῳ τὸ 'πέλοιτο' -ως λέγεται Hi 24
- καταλογάδην. τὰ ἐν αὐτῷ κ. λεχθέντα Ach 77
- κατάλογος. τῶν ζ' ὀνομάτων λέγων τὸν -ον Sch 392
- καταλύειν. εἰ αἱ τιμαὶ -θῇσονται αὐτῶν An II 194b (Cat)
- καταμαρτυρῆσθαι. τῇ τούτων ἀφορίαι -ονται Sch 539
- καταμετρεῖν. τὸν οὐρανὸν ὡς καὶ τὴν γῆν -ῆσαι Ach 27
- καταμιγνύναι. -υσι τὸ μυθῶδες τῶι φναικῷ An I 93
- κατανικᾶν. -ωμένου τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη παχύτητος Sch 495
- κατανοεῖν Att 9 Sch 434. 493, αὐτὸ τοῦτο -ῆσαι διότι Hi 17, κύκλων ἐν τῷ κόσμῳ -ονμένων ἀπείρων An II 129, ἔστι -ῆσαντα ἰδεῖν Sch 385, (τῆς) ἀστροθέσεως -ῆσας τὸ μέγεθος Sch 462
- κατανόησις. πρὸς -ιν Sch 369
- κατανομή. ἐξίσαιν εἰς -ῆν Sch 533, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ -ῆς Sch 534
- καταντᾶν Sch 429
- κατάξηρος. -ον ἔχουσι τὸ σῶμα Sch 518, δένδρον τῶν πάννυ -ων Sch 539, sim ib
- καταπάσσειν (consperegere). ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς -άσει Ach 55
- καταπαύεσθαι Sch 488
- καταπίπτειν Ach 50
- καταπληκτικός Sch 362
- καταπολεύειν. τῷ βορείῳ κύκλῳ -οντι βραδυτέρῳ Sch 364
- καταπτῆναι An II 233b (Cat)
- κατάρα. -αν τοῖς στρατιώταις κατηράσαστο An I 91
- καταριθμεῖν Sch 445, ἐν οὐδενὶ ἄστρω -οῦνται Att 14, -οῦμενος ἐν τοῖς ἰβ' ζωιδίοις An II 204b (Cat)
- καταρρηγνύναι. τοῦ -ῆξοντος προαισθανόμενοι ὄμβρου Sch 519
- κατασκευάζειν δόγμα Ach 38, τοῦ Διὸς ἔμπνυχον καὶ ἀθάνατον -άσαντος αὐτὴν μέν φασιν ἄστρον οὐράνιον -άσαι An II 209b—210b (Cat), κατεσκευάσθη ἡ Λύρα ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν An II 230b (Cat) Sch 394, πρώτη αὕτη ναῦς [κατεσκευάσθη καὶ] ἀρχῇθεν ἐτεκτονήθη An II 256b (Cat), σφαῖραν -άσαι Le 561, ἡ -αζομένη σφαῖρα Le 562
- κατασκευάσμα. ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανὸν τὸ αὐτὸ -α Sch 419
- κατασκευή. περὶ -ῆς Ἀρατελας σφαῖρας Le 561
- κατασκήπτειν An II 127
- κατασκοπεῖν Sch 362
- καταστάζειν Sch 521
- κατάστασις. ὑπὸ τῆς χειμερινῆς -εως Sch 535
- καταστέλλειν. -ει τὸ πῦμα τὴν φρίκην Sch 510
- καταστερίζειν. ἐν οὐρανῷ καταστερίσαι An II 249b (Cat), τὸ σχῆμα κατηστέρησεν Is 331, Βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρησεν Sch 363, sim An II 104a. 106a. 131. 232b (Cat) 242b (Cat) 244b (Cat) Sch 352. 356. 372. 375. 385. 386. 389. 409. 413. 459 al
- καταστερισμός. τῶν πρὸς τὸν -όν An II 110a, ὡς συντρέχειν τῇ ιστορίᾳ καὶ τὸν -όν Sch 405
- κατάστημα Sch 488. 494 al, διὰ τὸ ποιὸν -α Sch 368. 373, ἐν τοῖς βορείοις -ασι Sch 485, ἐν θερμῷ -ατι ἀέρος Sch 512, sim Sch 527, ἐπὶ τῷ εἰδυνῷ -ατι Sch 530, τὸ κατὰ φύσιν σὺνίζοντες -α Sch 544, τοῦ ἀνχηροῦ -ατος Sch 548
- καταστηρίζειν An II 103a al, καὶ ἄλλους ἄλλοι τόπους κατεστηρογμένοι (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340, ἐξ ἐκτερέου μέρους τοῦ βορείου πόλου

- Ἄρκτοι κατεστηριγμένοι Sch 341,
διὰ τῶν ἄστρον κατεστήριξε Sch
388, βέλος κατεστήριχται δίχα Τόξου
Sch 401, ἐν κυκλοτερεῖ σχήματι κα-
τεστηριγμένοι εἰσὶν Sch 417, sim Sch
441, ὃν (τὸν τὴν Εὐρώπην) διαγα-
γόντα ταῦρον) Ζεὺς κατεστήριξεν
Pap 557 al
- κατάστικτος Sch 491, αἱ -οι μέλισ-
σαι Sch 534
- κατάστρομα An II 256 b (Cat)
- καταταρταροῦν Sch 339
- κατατάσσειν vide θαυμαστώσ
- κατατιθέναι Le 565
- κατατομή. τὰς εἰς ξ' λεπτὰ -άς
Sch 450
- κατατρέχειν. καταδραμεῖν εἰς τὸ
Λύκαιον Suppl I 574 (Cat)
- κατάτρησις. αἱ μέλισσαι τὰς -εις
τῶν κηρίων ἐξαγώνους ποιοῦσιν Sch
444
- καταυγάζειν. -ονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου
καὶ ἀμαυροῦνται (οἱ ἀστέρες) Ach
50, sim Sch 390, μὴ -όμενα ὑπὸ τοῦ
σεληνιακοῦ φωτός Sch 434
- καταφαίνειν. οἱ ἀστέρες -ωνται
τὴν αὐτὴν θέσιν ἔχοντες Sch 506—7
- καταφανής. ἀστέρων ἐν -ῶν Ach
41, πόλος ἀντίχθους -ῆς νότιος Is
316
τοῦτο -ῶς ἐστὶ ψεῦδος Is 326
- καταφέρεσθαι (de sideribus) ἀρτί-
ως κατενηνεγμένοι ὥσιν Att 19,
-όμενος ἀστέρας Ach 50, -εται τῷ
δοκεῖν ἐπὶ ὠκεανόν Is 320. 333, εἰς
δύσιν ἔωσις -εται Sch 393, πολλῶν
.. ὑετῶν -όμενων Sch 447
- καταφλέγειν Ach 61 Sch 412
- καταφορά. τῆς -ᾶς καὶ δύσεως τοῦ
παντός Sch 447
- καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν
κῆπον An II 188 b (Cat)
- καταχρῆσθαι. καταχρήσατο τῷ
ἔθει τούτῳ Ach 82
- καταχρηστικῶς Sch 375
- καταχρίειν. ὁ -ισμένος ἐν τῇ σφαί-
ρᾳ κηρῷ μεμιλωμένῳ (κύκλος)
An I 95, ὁ -ισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ
κηρῷ λευκῷ ib
καταψεύδεσθαι. τὸ κατεψευσμέ-
νον προοίμιον Ach 81
καταψύχειν. διὰ τὸ πᾶν κατεψύχ-
θαι Ach 62, sim 64. 65, τῶν κατεψυγ-
μένον ζωνῶν Ach 62, ζώνην κατε-
ψυγμένην passim (An II 124 a. 125 a.
132. 133 Is 317. 331 al)
- κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ Is 320
- κατεπέγειν (cupere) Ach 29
- κατέχειν Sch 385, τῇ ὑπὸ τοῦ ἡλί-
ου κατεχομένη μοίρᾳ Att 18, τὴν
τῶν θεῶν βασιλείαν κατασχεῖν An
II 244 b (Cat), ὁ Τοξότης ὑπὸ τοῦ
ἡλίου τότε κατέχεται Sch 400, πν-
κνονεφῇ κατέχεται Sch 421
- κατηγορεῖν. τὸ συντρέχειν εἰς ταύ-
την τὰς ἀκτῖνας ἰγρότητα -εῖ τοῦ
ἀέρος Sch 495
- κατιέναι. κατιῶν ἐπὶ τὰ νότια ὁ
ἥλιος Ach 54, κάτεισι νοτιώτερος
ib, ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Αἰγύκερω
τὸν ἥλιον κατιόντα ib, sim Sch 435,
ἀνέμον κατιόντος Sch 511
- κατοικεῖν Sch 344, οἱ ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἡμισφαίριον -οῦντες Ach 65 An
II 133, διὰ τὸ ἐν μικρῷ μορίῳ τῆς
γῆς -εῖν An I 91, ὁ ἐν τῷ σηλαίῳ
-ῆσας Sch 424
- κατοικίδιος. τὰς -λους ὄρνιθας
Sch 521
- κατολισθαίνειν. -οντα ἐπὶ τὰ ἴδια
τῆς τέχνης Ach 78
- κατονομάζειν Att 14 Is 318 Sch
431
- κατόπιν. τοῖς κ. αὐτοῦ.. φαίνεται
Ach 49
- κατοπτεύειν Sch 369. 377
- κατοπτρικός. -ὴν ἐποίησατο ἔμ-
φασιν Sch 516
- κάτοπτρον Ach 50, -ωι παραπλη-
σίαν (τὴν σελήνην) Ach 50, -ον λα-
βὼν τις ib, τὴν θέσιν τοῦ -ον ποιῆ-
σεται ib, πλαγιάσειε τὸ -ον ib,
τὸν πλαγιασμόν καὶ τὴν ἔγκλισιν
τοῦ -ου ib, τοῦ -ου ἐγκλινομένου ib,
(σελήνην) -όν τι Is 319

κατορθοῦν. τὸν ἄθλον κατώρθωσε
Sch 385

κατώτερος Ach 47 An II 259 b (Cat)
Is 319

-ω Ach 47, ἐπάγει -ω Sch 432

κατωφερές Ach 33, ὁ αἰθήρ -ἐς ἔχει
τὸ πῦρ Ach 34

καῦμα πολὺ Ach 64

καῦσις. πρὸς τὴν τῆς θερμότητος
καῦσιν An I 97

καυστικός λόγος Sch 441, sim 482

καυστός. τὰ -ὰ βραδέως ἐξάπτεται
Sch 536

κανσώδης λόγος Sch 441

κέγχρον βάλοι εἰς φῦσαν Ach 34

κεῖσθαι. δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρ-
κτων κείμενος An II 187 b (Cat),
κύκλῳ κειμένους An II 193 b (Cat),
αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς διὰ τὴν
Ἀθηνᾶν An II 216 b (Cat), ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον An II
223 b (Cat)

κεκρατημένως ἀποδεδωκέναι τὴν
διάνοιαν Hi 14

κέλευθος. τῆς τοῦ ἡλίου -ου Sch
403. 404

κελυφανώδης Sch 512

κέντρον An II 130 Is 316 al, κέντρον
τάξιν καὶ μέγεθος ἐπέχουσιν (τὴν
γῆν) Ach 32, τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν
κέντρον λόγον ἐπεχούσης An II
129, ὅφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγείς
An II 248 b (Cat), κέντρον τοῦ κόσ-
μου Sch 341, vide σημεῖον

κερατίζειν Sch 367

κερατίζειν Sch 544

κερατοειδής Sch 482

κερατοποιεῖν Sch 482

κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
An II 194 b (Cat)

κεραυνοβολία Suppl I 574 (Cat)

κεραυνός. -οῖς ἐμποιεῖ An II 127
κεραυνοῦν. τὴν οἰκίαν αὐτοῦ -οῖ
An II 198 b (Cat) Sch 387. 392. 412

κερδῶιος τοῖς ἐμπόροις Ach 84

κέρκος An II 183 b (Cat), τὸν φαινό-
μενον ἐπὶ τῆς -ου τοῦ Λέοντος An
II 193 b (Cat)

κεφαλή. ὑπὲρ -ῆς ἡμῶν An II 130
κηλεῖν. καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θη-
ρία ἐκτλεί διὰ τῆς οἰδῆς An II 231 b
(Cat)

κηρίον vide κατάτρησις

κηρός Le 565. 567, vide καταχρί-
ειν

κιθαριστής. ἐν -οῦ Ach 83

κινάρα Sch 511

κινδυνεύειν Sch 356, ἥς γνώμης -ει
... εἶναι An I 93

κινεῖν Sch 490, τὸν περὶ τῶν ζῴων
ἐκίνησε λόγον Ach 67, ἀπὸ τῶν Ὀ-
μηρικῶν ἐπῶν κινήθεντες Ach 72,
τὴν σφαῖραν κινεῖν ib, -ουμένης τῆς
σφαίρας Ach 80, ὕδωρ ὑπὸ τῶν
ἀνέμων κινούμενον An I 92, τὴν
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ κινουῦντος
φορὰν An I 98, ἐν τῷ τὸν οὐρανὸν
κινεῖσθαι Sch 351, vide λόγος

κίνησις passim, ἰδίαν -ιν ἔχειν Ach
39, εὐσταθεστέραν τῆς -εως τὴν
ὁρμὴν An I 98, ὥστε διασπῆν αὐτοῦ
(τοῦ ἡλίου) τὴν -ιν εἶναι, τὴν μὲν
σὺν τῷ κόσμῳ, τὴν δὲ κατ' ἰδίαν
An II 128, διὰ τὴν τῆς φλογὸς -ιν
An II 253 b (Cat), πρὸς τὴν βραβο-
τέραν τοῦ ἡλίου -ιν Sch 366, ἀφ'
οὗ τῆς -εως τῶν ποδῶν Sch 396,
sim Sch 378 et passim, κινεῖνται
ἰδίαν τινὰ καὶ προαιρετικῶν -ιν Sch
429, ποιὰν λαμβάνων -ιν Sch 496,
τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω -εως Sch 521, κατὰ
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ -ιν Le 568 bis, vide
θέσις

κινητικός. -ῇ σπερματικῆς δυνά-
μεως Sch 541

κιρνᾶν. ἐν τοῖς συμποσίοις τρεῖς
κρατῆρας ἐκίρναν Ach 81

κίσσηρις πλαγία Ach 40

κισηροειδής ἥλιος Ach 46

κίλων. ἡ ἐπὶ τοῖς κίλοις ἔνυς Le 564
κλάγξ Sch 522

κλέπτειν. ἵνα κλέψειεν ὁ θεὸς τοῖς
τέκνοις ἀθανασίας τροφήν An I 95,
-ουσαν (λέγουσαν codices) τῇ Ἀφ-
τέμει τοὺς σὺμπωμα Sch 344

κλήεις Sch 366

κλήσις. ἀπὸ τῶν πρώτων βασιλευ-
σάντων πεποιῆται τὴν -ιν Sch
339

κλίμα *passim*, κατὰ τὰ ἑπτὰ κλίματα
Ach 47, ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον κλί-
μα An I 96, πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος
κλίμα An II 130. 131, ἐν τῷ δι'
Ἑλλάδος κλίματι Sch 426, κατὰ τὸ
κλίμα τοῦ Ἑλλησπόντου Ach 57,
κατὰ τὸ Ἑλλησποντιακὸν καὶ τῆς
Μακεδονίας κλίμα Ach 70 Sch 436
sq., πρὸς τὸ αὐτόθι κλ. ib, ὅποσα
τὰ κλίματα τῆς γῆς Ach 69, πρὸς
τὰ κλίματα τῆς γῆς ἔξει τὰ μεγέθη
τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν διά-
φορα Ach 70, ἡ κατὰ τὰ κλίματα
διαφορά Ach 71, ἐν τῷ τοῦ Διὸς
κλίματι Ach 83, τὸ δι' Ἑλλησπον-
του κλίμα (ὡς) τὸ δι' Ἀθηνῶν γρά-
ψας Sch 438, κατὰ τὸ κλίμα τοῦ
κόσμου Sch 512

κλίνειν. τὴν σκίαν ἡμῶν εἰς τὰ
δεξιὰ αὐτοῦ -ων Ach 64, κεκλιμένοι
τόποι Is 317

κλοπή An I 95

κλυδών. αἱ τοῦ -ῶνος ὀρμαί Sch
420—1

κνηκίς νεφέλη λεπτοτάτη κενὴ ὕδα-
τος An II 126

κνημίς. ἀνατεταμέναι τὰς κνημίδας
Ach 46

κνησμώνης Sch 548

κοιλαινειν Sch 493

κοιλία An II 207b (Cat), ἐπὶ τῶν
πρὸς τῇ -λαι πτερόγων An II 246b
(Cat), τὰ δ' ἔχει ἐν τῇ -λαι An II
254b (Cat)

κοῖλον. ἀπὸ κοῖλου Ach 46

κοιλότης Ach 37, ἐν -ῇσι τε ταπει-
νουμένη καὶ ἐν ἀναστήμασιν ὑπου-
μένη An I 92, vide λυχνος

κοιλοῦν Sch 493

κοινός. -ὰ πᾶσι γράφων Ach 84,
τοῦτο τὸ ἄστρον -όν ἐστιν An II
267b (Cat), κατὰ -οῦ (figura) Sch
436, ἀπο -οῦ Sch 510, μὴ ἔστω σοι
ἀπόβλητον κατὰ -όν τοῦτο τὸ σημεί-
ον Sch 525

ἰδίως καὶ -ῶς Ach 41, ἦν -ῶς λέ-
γομεν ἡμέραν Sch 433

κοινότης. μνήμην αὐτῶν θέσθαι
βουλόμενος τῆς -ητος An II 203b
(Cat)

κοινωνεῖν. οἱ κ. ἀλλήλοις προαι-
ρούμενοι An II 264b (Cat)

κοινωνία. ἔχουσιν οὖν τινα -ίαν
ἐκ τοῦ καιροῦ Sch 467

κόκκος φακοῦ Ach 34, συμβήσεται
μετεωρισθέντα τὸν -ον ἐν μέσῳ
τῆς κύστεως στήναι ib

κολάπτειν. τὸν -άπαντα τὴν κρή-
νην ἐν τῷ Ἑλικῶνι Sch 376

κόλλα. ἡ κ. καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰ ἐκ-
τὸς κρατεῖ Ach 41

κολοβός. -ωτέρας τὰς ἡμέρας An I
97, οἱ κολουροὶ τὴν ὀνομασίαν ἔ-
χουσιν ἀπὸ τοῦ -οι καὶ μὴ ὁλοτε-
λεῖς φαίνεσθαι An II 129

κολοῦειν. (οἱ κόλουροι) δοκοῦσιν ἡμῖν
κεκολοῦσθαι ὥσπερ (περὶ) τὰς οὐράς
Ach 60, δοκεῖν κεκολοῦσθαι αὐτοὺς
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ib, οἱ κό-
λουροι λέγονται μέν, ὅτι τὸ κατα-
δύνον αὐτῶν . . ὁλόκληρον ἡμῶν
γενέσθαι κολουεῖ τὴν θέαν An I 95

κολπίας ἄνεμος ἀπὸ κόλπου φερό-
μενος Ach 68

κολυμβᾶν ἐπ' ἄκρῳ τοῦ ὠκεανοῦ
Sch 351

κόμη. τὰς ἀκτῖνας τοῦ παντὸς ἀστέ-
ρος κόμας εἶναι νομίζουσιν Sch 547

κονιορτώδης Sch 385

κόπος Sch 479

κορεστικῶς. λίαν -ῶς καὶ ἐξόχως
Sch 539

κόρη. ἡ -ῇ γλῆνῃ λέγεται διὰ το
στίλλειν Sch 402, sim Sch 403

κορυφή. τῶν ἱπέρ -ῆς ἐχόντων τὸν
ἥμιον μεσουρανοῦντα Ach 67, κατὰ
-ῆς αὐτῶν ἡ ὁ ἥλιος Ach 67, sim ib,
ὥσπερ -ῇ τῆς πάσης (γῆς) An I 92,
οἱ κατὰ -ῇν τόποι τῆς σφαίρας An
II 127, τοῦ κατὰ -ῇν σημείου An
II 129, sim An II 130

κοσμεῖν. -εῖ τὰ φανλότερα σεμνό-
τητι Is 328

κοσμητῆς τῶν ἀστέρων Ach 29
 κοσμικός. -ῆ κίνησις Ach 39, τῶν
 -ων φιλοσόφων Is 324
 κοσμίως Sch 524
 κόσμος. ἐντὸς τοῦ κόσμου Hi 5. 6,
 ἔξω τοῦ κόσμου στρέφων (figuras
 siderum) Hi 6, ἡ ἔγκλισις τοῦ κόσ-
 μου Hi 16, ὁ κόσμος ζῶιον Ach 35,
 σχήματος σφαιρικοῦ περὶ τὸν κόσ-
 μον ὄντος Ach 51, ἡ τοῦ κόσμου
 θέσις Ach 72, ἡ φυσικὴ θέσις τῆς
 σφαίρας τοῦ κόσμου An II 102 b,
 κόσμος ἐστὶ σύστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς
 καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων An II 127,
 τὴν σὺν τῷ κόσμῳ κίνησιν An II
 128, τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς ὑπο-
 κειμένου An II 129, τοὺς αὐτοὺς
 πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ An II
 130, sim ib, τοὺς τοῦ κόσμου πό-
 λους An II 130, τὸ διαικοῦν τὸν
 κόσμον ἀκριβῶς Is 324, ὁμοίως
 τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖραν Is
 329, δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἡ πρό-
 νοια χωρεῖ τοῦ θεῖου Is 332, sim
 ib, ἄξων διάμετρος τοῦ κόσμου
 εὐθεῖα διὰ τῶν πόλων ἐπιξηγνυ-
 μένη Sch 341, κέντρον τοῦ κόσμου
 ib, πρὸς τὸ διηγεκὲς τῆς φύσεως
 τοῦ κόσμου Sch 409, τὸ αἰώνιον
 τοῦ κόσμου ib, ἀντιφέρονται τῷ
 κόσμῳ Sch 428, ἀεικίνητος ὁ κόσ-
 μος Sch 443, κατὰ τὴν αἰδίον τοῦ
 κόσμου κίνησιν Sch 444, τὸν κόσ-
 μον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι
 Sch 444, τὰ περὶ τὸν κόσμον ση-
 μεῖα Sch 547, vide ἀνανέωσις
 διατύπωσις ἔγκλιμα ἔγκλισις
 ornamentum. κατηστέρισται μετὰ
 παντὸς τοῦ γυναικείου κόσμου Sch
 375
 κούνιον Sch 393
 κοῦφος. οἱ -ότεροι Is 330
 κόχλος (κόχλαξ) An II 237 b (Cat),
 αἱ τοὺς συμμάχους καθώπλισεν ib,
 διὰ τὸν -ον τὸν θαλάσσιον An II
 238 b (Cat), εὔρε δὲ οὗτος τὸν κόχ-
 λακα ἐν τῇ θαλάσῳ Sch 397
 κραδαίνειν (intr.) Sch 396

κράζειν. μέγα -οντες Sch 508
 κῤῥασις Sch 407, μεμιγμένην ἐκ πάν-
 των ἔχων τὴν κῤῥασιν (ὁ οὐρανός)
 An I 92, τὴν σύστασιν ἐκ τῆς κῤῥά-
 σεως βεβαίαν ἔχει ib, τῆς κῤῥάσεως
 τοῦ ἀέρος An I 97, τῶν τὴν ὁμοίαν
 κῤῥασιν ἐχόντων Sch 540
 κρατεῖν τῆς τοῦ ποιητοῦ διανοίας
 Hi 14. 20, ὅσα ἐπὶ μιᾶς ἔξεως
 ἠνωμένα κρατεῖται Ach 41, ξύλον
 ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος στενοχωροῦ-
 μενον An I 92, ἄξων κρατεῖ (τὴν
 γῆν) ἀκίνητον An II 124 a, δόξας
 αὐτὴν κρατήσιν An II 208 b, ἀμφο-
 τέρων αὐτῶν ἐκράτησε An II 251 b
 (Cat), σφαῖραν κρατεῖν Is 318, κα-
 λαίροπα κρατῶν Sch 406, vide
 κόλλα
 κρατήρ vide κιρνᾶν
 κράτος. κατὰ -ος ζητούμενον An
 II 243 b (Cat)
 κραυγάζειν Sch 517. 522. 529 a1
 κρέμασθαι. ὁ -άμενος ἀήρ An I 93
 κρεοβορεῖν Sch 360
 κριθαί. ὅτε πρῶτον τὰς -ὰς θερι-
 ζουσιν Sch 362
 κρίκος. φέρων τὴν σφαῖραν -ος Le
 564, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν -ον Le
 566
 κρίνειν vide ἄξιος, κεκρμέναι εἰ-
 σιν (αἱ) ὥραι Sch 512
 κρίσιν ἔχει Ach 41, ἀφ' ἐαυτοῦ
 κρίσιν περὶ τῶν τοιούτων προσφε-
 ρόμενος γέγραπεν Hi 16
 κρότος. -ον ποιοῦντα An II 240 b
 (Cat)
 κρούειν. ὑφ' οὗ (τοῦ σκορπίου)
 κρουσθέντα An II 249 b (Cat)
 κρύος Sch 398. 402. 518. 529
 κρύπτειν An II 248 b (Cat), τὴν
 παρθενίαν μᾶλλον αἰρουμένης κρύ-
 πτεσθαι An II 208 b (Cat), κρύψαι
 αὐτὴν ἐν τινι τῶν κατὰ Κρήτην
 ἄντρων An II 209 b (Cat), ἔκρυψε
 δ' αὐτὸ ἐν Ὑπερβορείοις An II 241 b
 (Cat), ὥς δὲ καὶ αἱ πλείσται Νη-
 ρήϊδες ἐκρύπτοντο κεκρυμμένης ἐ-

κείνης An II 245 b (Cat), ὑπὸ γῆν
 ἐκρίβη Sch 405
 κρυσταλλώδης (ὁ οὐρανός) Ach 34
 κτείς. κτένες (Lyrae) An II 232 b (Cat)
 κτίσμα Sch 388
 κυβερνήτης. ὑπὲρ τὸν Ἰθακήσιον
 -ην An I 89
 κύειν πλείονα An II 254 b (Cat) Sch
 409
 κυκλεῖν. περὶ τὸν ἴδιον κυκλεῖσθαι
 κύκλον Ach 39
 κυκλικῶς φερόμενον Ach 39, -ῶς
 κινεῖται Ach 41, περὶ τὴν γῆν -ῶς
 ἄλλη ἐστὶν ἐπάνω σφαῖρα An I 91
 κυκλοειδής. φωτός -οῦς Sch 489
 κύκλος. μελζονα (ἐλάσσονα) -ον φέ-
 ρεσθαι Sch 371 al, -όθεν περιλαβὼν
 πάντα τὰ βόρεια An II 108 a, κυκ-
 λόθεν ὠκισμένην An II 124 a
 κυκλοτερής Ach 84 An I 97 Is 319
 Sch 431, τροχούς -εῖς An I 92,
 -εῖς τὸ σχῆμα Sch 503, -ῆς τοῦ
 ὕδατος φορὰ Sch 511
 -ῶς περικείμενον Ach 50, -ῶς
 πανταχόθεν εἰς λειότητα ἀπήρτι-
 σται An I 92
 κύκλωσις. τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 τοῦ Δράκοντος -ιν Sch 373
 κυλίειν Sch 443, ἡλίου ἀπὸ ἀνα-
 τολῶν κυλιόμενον Ach 48
 κυλινδεῖν. τῶν πάντων στοιχείων
 ... περὶ ἄλλα -ονμένων An I 90,
 κάτω -ούμενος (ὁ οὐρανὸς ὁ ἔτε-
 ρος) An I 90
 κυνῇ An II 226 b (Cat)
 κυνηγεῖν Sch 389. 461
 κυνηγεσία. ἐν -ίαι An II 196 b (Cat)
 κυνηγετεῖν An II 248 b 252 b (Cat)
 Sch 405. 461
 κυνηγετικός. σχῆμα ἔχων -όν Sch
 405
 κυνηγία An II 254 b (Cat)
 κυριολεκτεῖν. σφόδρα -ήσας Sch
 424
 κύριος. αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἀέρα
 διαφοραὶ -ώτεραι τῶν τῆς σελήνης
 εἰσὶν Sch 490, ἢ ἀπλῶς.. ἢ [τὸ] -ιώ-
 τερον Sch 416

-ίως Sch 499, -ίως (λέγει) opp.
 κατ' ἐπικλήσιν Sch 344, μῆνα -ίως
 τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆς σελήνι-
 ακῆς συνόδου Sch 473
 κυρτός Le 565
 κυροῦν. κυρτομένων κυμάτων An
 I 92, κεκυρτωμένον ἄνω φέρεσθαι
 Sch 372
 κύρτωμα ἀπὸ τῆς οὐραῆς τοῦ -ατος
 An II 258 b (Cat)
 κύρτωσις. ὅταν τῷ διχοτόμωι -εις
 προσγέωνται τοῦ φωτός Sch 473
 κύστις Ach 34
 κυψέλη Sch 534
 κωνοειδής Sch 495, περὶ τὸ -ὲς
 τῆς γῆς Ach 49
 κῶνος. περὶ τὸν κῶνον τῆς γῆς
 Ach 49. 50, τὸν τῆς ὤψεως κῶνον
 Sch 493, τοῦ ἡλιακοῦ κῶνον καὶ
 τοῦ γηίνου Sch 498, ἐμπικτούσης
 αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον Sch
 499
 κωπηλασία Sch 411
 κωπηλατεῖν Sch 411
 λαγών. ἐφ' ἑκατέρως -όνος An II
 191 b (Cat) al
 λαζούριον Le 565
 λαλιά. ἡ -ὰ τῶν ἀνθρώπων Sch 509
 λαμβάνειν. οἱ ὀρίζοντες ἐπινοῖαι
 μόνον -ονται An II 129, λαβεῖν ὡς
 γυναῖκα An II 245 b (Cat), ἀνάλογον..
 -όμενος Is 316, ἐπὶ τῶν δύο εἰληφεν
 Sch 345, ληπτέον (scil. τὴν σύνταξιν)
 Sch 393, -όντων τὴν ἀρχὴν Sch 446
 λαμπάδες Ach 68. 69
 λαμπηδών Sch 348 bis 354. 465 al,
 οὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην
 ἔχει ὁ ἀστὴρ τὴν -όνα ἀλλὰ δια-
 χάσκουσιν καὶ ὡς ἐν παλμῷ οὔσαν
 Sch 408
 λαμπρός. πάντων -ότερον ὁ Ἄρα-
 τος ἔγραψεν Is 324
 λαμπρύνειν. οὐ πολλοὶ αὐτὴν -ον-
 σιν ἀστέρες Sch 374
 λατρεία. ἐπαύσατο τῆς παρὰ Ἀ-
 δμήτῃ -εῖας An II 242 b (Cat)

λείος. λείοις καὶ ὁμαλοῖς προσφε-
ρομένη (ἢ ὄψις) Sch 458
λειότης. εἰς -ῆτα διαχομένων An
I 92, εἰς -ῆτα ἀπῆρτισται An I 92
λείπειν (intr.) Sch 351, -εσθαι τῇ
λαμπρότητι Hi 7
λειπόσαρκος Sch 510
λέκιθος. ἡ -ος τοῦ ὠιοῦ Ach 33, τὸ
ἐνδότερον καὶ μεσαίτερον τῆς -ου
Ach 33, ἡ ἔξωθεν περιφορὰ τῆς
-ου ib
λέξις (dictum) Hi 11 Sch 360, αὐτὴ ἡ
τοῦ ποιητοῦ -ις Sch 410
λεοντή. τὴν -ῆν περιειλημένος An
II 190 b (Cat), τὴν -ῆν περιβεβλη-
μένος An II 191 b (Cat)
λεπίς Sch 510
λεπτομέρεια Sch 526
λεπτομερής Sch 526
λεπτὸν Ach 44 *dicī particula*, ἡ
μοῖρα ἔχει -ὰ ἐξήκοντα Le 570, vide
χωρεῖν
λεπτός. ἀλάσι λεπτοῖς Ach 55, νε-
φέλη λεπτοτάτῃ κενῇ ὕδατος An II
128, κατὰ σύστασιν λεπτήν An II 128,
χίμα τὸ λεπτότατον An II 127,
λεπτὸν φῶς Sch 473
-ῶς. ὕδωρ λεπτῶς διεσπασμένον
ἐπὶ τῆς γῆς An II 128—127, χιῶν
πλίντussa λεπτῶς An II 127
λεπτότης Sch 494, εἰς -ῆτα στενο-
χωρουμένη (ἡ γῆ) An I 90
λεπτύνειν Sch 512
λέπυρον. τοῦ -ου ὁ ὕμν (ἐν τῷ
ὠϊῳ) ἐξήρτηται Ach 33
λευκαίνειν. αὕτη ἡ πορεία -εται
Sch 514
λευκανθίζειν Sch 513
λευκότης An I 95, ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν
-ης Sch 513
λευχειμονήσαντες Ach 55
λέων. τὸν λέοντα τὸν Νεμεαῖον Ach
49
ληπτός. σωματῶν ἀριθμῷ ληπτῶν
Ach 42
ληρεῖν Sch 356. 368. 444
ληστεύειν. διὰ τὸ -εσθαι Sch 358
λιβανῶτις Sch 418

λικμητήριον. ἐν τοῖς -λοῖς γεννώ-
μενα τὰ βρέφη ἐτίθεσαν εἰς σύμ-
βολον εὐτροφίας Sch 393, vide
λίκνον
λίκνον παρὰ τὸ λῖαν κινεῖσθαι Sch
393, λίκνον ἐστὶ σκεῦος, ἐν ᾧ δια-
χωρίζουσιν ἀπὸ τοῦ πυροῦ τὴν
ἀκαθαρίαν, τὸ λεγόμενον λικμη-
τήριον Sch 394
λιμένιος Ζεὺς Ach 84
λίνον. τὸ -ον αὐτῶν (τῶν Ἰχθύων)
ὡς συνέχονται An II 225 b (Cat)
λογίζεσθαι κύκλον Sch 448
λόγιος. τὸν πάντων τῶν Κενταύ-
ρων -ώτερον Sch 424, εἰς ἣν -ιον
ἦν An II 251 b (Cat)
λόγος. τὸν κατὰ μέρος λόγον παρα-
πέμπει Hi 17, χρῶνται λόγοι Ach
38, ἀκίνητοί εἰσι κατὰ τὸν ἴδιον
λόγον Ach 45, κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
γον Ach 58, φυσικῶι τινι λόγῳ Sch
364, ὡς ὁ λόγος Sch 335, κατὰ λό-
γον Sch 439, οὐδένα λόγον ἔχει Sch
339, ὁ δὲ λόγος (*sententia haecce*)
Sch 342 al saepe, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος
Sch 349, πολὺς καὶ διάφορος λόγος
τοῖς παλαιότεροις περὶ ταύτης τίς
Παρθένον ἐκινήθη Sch 357, β' μέρος
λόγου Sch 383, τὸν πάντα λόγον τίς
σφαίρας εἰς δ' διέειλεν Sch 432, κατὰ
τούς λόγους τῶν Ἑλλήνων Sch 443,
σημεῖον καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν
Sch 446, τὸν περὶ τῶν τῆς σελήνης
τεκμηρίων λόγον Sch 489, κατὰ λό-
γον τῶν ιε' πρὸς τοὺς θ' Le 566,
vide τριμερής
λοιπὸν (adv.) An II 108 a Sch 359.
361. 416. 417. 435 bis. 439. 446.
497 al
λοξίας idem ac ζωδιακός An I 96,
cognomen Apollinis ib
λοξός. κύκλος -ός passim, τὰς ὁδοὺς
-άς (coni) An I 96, πόρον ὄντα -όν
An I 96, τὴν λεγομένην -ῆν An II
128, -οὺς (κύκλους) ὧν τὰ ἐπίπεδα
κέκλιται πρὸς τοὺς λεγομένους ὀρ-
θούς καὶ τοὺς παραλλήλους An II
128, sim An II 130

λοξοῦν. καταβαίνει -ούμενος ὡς πρὸς τὰ κάτω (ὁ ζωιδιακός) An I 96, ἐναντίως διὰ τῶν τροπικῶν λοξωμένοι An II 130, sim An II 131 Sch 434. 442, ἡ κεφαλὴ λελό-
ξωται Sch 351

λούεσθαι τουτέστι καταδύεσθαι An I 94, ὄφθεισαν . . λονομένην An II 181 (Cat) Sch 344

λύειν. λυθήσεται τὸ ζητούμενον An I 94

λύκος. αὐτὸν -ον ἐποίησε Suppl I 574 (Cat)

λυκόφως λέγεται ὅταν ὁ λύκος θεά-
σῃται Sch 476

λυμαίνειν. διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν λε-
λυμάνθαι (τὴν Ἰλιάδα) Ach 78, ἐλύ-
μηναν πολλοὶ τοῦτο τὸ ποιῆμα Ach
80

λυττᾶν Sch 345

λύχνος. τοῦ ἐν τοῖς λύχνοις πυρός
Ach 33, τὸ ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ
λύχνου ἔλαιον ib, εἴ τις λύχνον
ἄψας ἐν μέσῳ οὐκίματος θείῃ Ach
64, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λύχνου ὑπό-
δειγμα An I 91, τὸ περὶ τῷ -ωι
φῶς Sch 524

μαζός. προσετέθησαν τῷ μαζῷ
An I 95

μάθημα. -ατος εὐχρήστου τῷ βίῳ
An I 89, τοῦτο τὸ μ. κυβερνήτην
μὲν ἐν καιρῷ πεποίηκεν Ὀδυσσεύς,
Ἀτρεΐα δὲ βασιλέα An I 89, τοῦ
-ατος ἀμύητος An I 89, τὸ περὶ
τῶν ἀπλανῶν -α Sch 429, οἱ περὶ
τὰ -ατα δεινοὶ Sch 545, vide φιλο-
σοφεῖν

μάθησις. τὴν -ιν ἅμα τοῖς ὠσὶν
ἐπιδείκνυνσι τοῖς ὄμμασι An I 89

μακάριος Sch 374

μάκελλα ἡ μονόθεν κέλλουσα Sch
337, -αῖς οὐκ ἀροῦται γῇ Ach 84
Sch 337

μακρόσκιοι οἱ πόρρω τὸν ἥλιον
ἔχοντες Ach 67

μαλακός. -ὰ πνεύματα Sch 481

μάλκη ἐστὶν ἡ ἐκ ψυχῆς ἐπὶ ἄκρας
Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

χεῖρας καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ
χείματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα
Sch 398

μαντεῖον. ἐν τοῖς -οις τὸ θεσπίζειν
(δεδωκεν τῇ Θεσπεσίᾳ Ἀπόλλων) Sch
379

μαραίνειν Sch 540, -εται τὰ τῆς
θερμότητος Sch 492

μαρμαρυγᾷ. τὰς -ὰς κάτω νεοῦ-
σας Ach 69, ἐκ πυρὸς -ῆς ἐκπυ-
ομένης ib, κατὰ τὰς τοῦ ἀστέρους
-ὰς ὥσπερ πορφυρίζουσας Sch 407
μαρτυρεῖν An I 90, -εἰ τῷ λόγῳ
τούτῳ Sch 438 al

μαρτύριον. εἰς -ιον τῆς εἰρημένης
πόσεως τῶν θεῶν An II 235 b (Cat),
ἔστι καὶ πλοῖον αὐτοῦ -ιον An II
240 b (Cat), -ιον εὐγνωμοσύνης τοῦ-
το ἡγούμενοι An II 264 b (Cat), sim
419

μάρτυς. φέρουσι -υν Ach 83, ἐπά-
γονται καὶ τὸν ποιητὴν -υρα An II
235 b (Cat)

μαστήρ. πολλοὺς ἐξέπεμψε -ας An
II 245 b (Cat)

μαστός Ach 55, (ἡ γῇ) μαστός ἐστὶν
An I 92, ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκατέρων
An II 198—9 b (Cat), εἰ μή τις αὐτῶν
θηλάσειε τὸν τῆς Ἥρας μαστόν An
II 277 b (Cat), προσσχεῖν αὐτὸν τῷ
τῆς Ἥρας μαστῷ An II 277 b (Cat)

μάταιος. τοῦτο . . ὅν ἐστιν Sch
391

μάτην φέρονται Sch 413

μάχεσθαι. πάντα ἐναντία καὶ μα-
χόμενα Ach 66

μεγαλοφῶνως ἐκπομπεύει Sch 357
μέγεθος ἥλιου μεῖζον γῆς Ach 48,
κατὰ μέγεθος ἴσος Ach 51, μέγεθος
μέγιστον Ach 53, μεγέθους διχῇ
διαστατοῦ ἐπὶ τε μῆκος καὶ πλάτος
Is 316, τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τρι-
χῇ διαστατὸν (ἐπὶ) πλάτος μῆκος
βάθος ib

μεθεκτικός Ach 37

μεθίστασθαι Sch 447, μεταστάν-
των αὐτῶν καὶ μηκέτι τὸ δίκαιον
συντηρούντων An II 201 b (Cat)

μέθοδος. εἴ τις εἴη -ος, δι' ἧς δυνατὸν . . . Le 561
 μειοῦν Ach 49. 50. 66 Sch 440. 472, τῆς ἐντόνου φορᾶς -ούμενον An I 98
 μελανεῖν. τῆς χροιάς αὐτοῦ -ούσης νοοῦμεν ὅτι Sch 425
 μελανία Sch 486
 μέλη. κατ' ἀναλογίαν τῶν μελῶν Sch 446
 μένειν. -ει ὁ κόσμος τῶι ἴσον ἔχειν το βαρὺ τῶι κοῦφῳ Ach 32, sim Ach 38, περὶ ἣν (εὐθείαν) -ουσαν ὁ κόσμος στρέφεται An II 129 Sch 341
 μερῖζειν Ach 45 Sch 437
 μερικὸς. -ῇ ἔκλειψις Sch 500
 μέρος. ὑψηλοτέρων ὄντων καὶ ταπεινοτέρων τῶν μερῶν (τῆς γῆς) Ach 47, ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ Ach 48, ἐκ μέρους Ach 50, Ἡριδανοῦ πρῶτα μέρη An II 118 a, ὡς ἐν παραδείγματος μέρει Is 327, ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ An II 132, ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ βορείου πόλου Sch 341, sim passim, (ἢ ὅλων) ἢ ἀπὸ μέρους τινός Sch 343, εἴ τινα λέγονται . . κατὰ μέρος Le 562, sim Le 563
 μεσάζειν. οὗτοι -ουσι τὴν σφαῖραν Sch 432
 μεσαίτατος passim, ἐν τῶι -ωι Ach 32, -άτην Ach 50, τὸ -ον ἔχει τοῦ οὐρανοῦ Is 320
 μεσημβρία μεσημερία τις οὐσα Ach 52
 μεσημερία τις οὐσα (ἢ μεσημβρία) Ach 52
 μεσόγειον. τὰ -α δικαίως ζωσὶ καμάτοις Sch 359
 μεσόδμη Sch 458
 μεσολαβεῖν. αἱ ἀκτῖνες -οῦσαι τὴν νεφέλην Sch 495
 μεσονύκτιον Sch 455, κατὰ τὸ -ον Sch 434
 μέσος. κατὰ τὸ μέσον Ach 53, ὁ διὰ μέσων τῶν ζωιδίων λεγόμενος με-

σαίτατος ὑπάρχων τοῦ ζωϊακοῦ ἡλιακὸς τε καὶ ἐκλειπτικὸς ἐπικαλούμενος An II 130, τοῦ διὰ μέσον αὐτῶν κύκλου ἐφαπτομένου τῶν τροπικῶν An II 131, εἰς τὸ ἀπὸ μέσον πίπτει τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ τροπικοῦ An II 213 b (Cat)
 μεσουρανεῖν Hi 12 Ach 52 al, τὸν ἥλιον -οῦντα Ach 67, -οῦντος τοῦ βορείου πόλου Ach 70, -οῦντα Καρκίνον An II 102 a, sim An II 103 a Sch 406 ter Sch 423 al
 μεσουράνιος. -ίαν τὴν θείαν σχῆ Ach 70
 μεταβαίνειν An II 108 a Sch 476, τοῦ παντός μὴ -οντος ἐτέρωθι Ach 39, μεταβατέον ἐπὶ An II 108 a, προειπὼν περὶ τῶν ἀπλανῶν -ει νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον Sch 426
 μεταβάλλειν Sch 483, εἰς Is 321. 331 Sch 366. 506, εἰς αἰγείρους μεταβάλλοντο Sch 412, οἳ μὲν κατὰ μέγεθος -ουσιν Sch 432, εἰς ὕδωρ -ούσης (τῆς νεφέλης) Sch 519, sim An II 130 al
 μετάβασις. -ιν γινομένην Ach 48, τόπων -εις ποιῶνται ἀστέρες Sch 513, sim Sch 542. 543
 μεταβιβάζειν Att 20
 μεταβολή. κατὰ -ῆν An II 126. 127, τὴν -ῆν λαμβάνει Sch 485, τῆς εἰς τὸ ὕδωρ -ῆς Sch 494, sim 496
 μετάγειν. εἰς ἑαυτοὺς -ουσι Ach 27
 μετακινεῖν Sch 535
 μετακομίζειν Sch 347
 μετακονδύλιον Sch 506
 μετακόσμιον. -ια τὰ μεταξὺ τῶν κόσμων διαστήματα Ach 39
 μεταλαμβάνειν Sch 539, τῆς αἰτῆς μετεληφθὸς οὐσίας Ach 39, μετέλαβεν αὐτὴν (τὴν Δύραν) Ἀπόλλων An II 231 b (Cat) Sch 394, ὁ -ων τῶν τοῦ νότου πνευμάτων Sch 439
 μεταλλάσσειν εἰς Sch 517
 μεταμορφοῦν. τὴν δ' εὐξασθαι πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι -ωθῆναι

- An II 220 b, sim 234b (Cat) Sch 349. 387
 μετανοεῖν Sch 471
 μεταπέμπεσθαι. μεταπεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνη Is 325 ab
 μεταπίπτειν. ἐν τοῖς μάλιστα -ουσι ζωϊδοῖς Sch 432
 μεταπλάσμός. οὐ δεῖ τῶν -ῶν τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν Sch 354
 μετάρσια An II 126, τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ τῆς γῆς Ach 68, τῶν πάλα λεγομένων μεταρσίων An II 140 a
 μετατιθέναι (*immutare*) Hi 22, τὸ ἡμισίχιον Hi 6, τῷ εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ Is 323, *sententiam commutare* med Att 19
 μεταφέρειν Sch 452
 μεταφορά. ἡ -ὰ ἀπὸ τῶν χρωμάτων Sch 482
 (*circumvolutio*). ἵσον τῇ -αὶ τὸν κύκλον ἔχουσιν An I 96
 μεταφράζειν. τὸ εἰδέναι -άσαι An II 150 a
 μεταχειρίζεσθαι Sch 548, ὅπερ ἴδιον ποιητοῦ τοῦτο -εται Sch 346
 μετέρχεσθαι. ἀπὸ τόπου εἰς τόπον -όμενοι Ach 69, τὴν τῶν σημείων ἀκρίβειαν -εσθαι Sch 479
 μετέχειν. μετασχὼν τοῦ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος (ὁ Ποταμός) Sch 412
 μετεωρίζειν Sch 508. 526, -ισθέντα τὸν κύκλον Ach 34, -ίσω τὸν βόρειον κύκλον (πόλον) Ach 70 bis al, -ομένην ἔχει τὴν ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος Sch 416
 μετεωρολογεῖν Sch 335
 μετέωρος An II 129, τὰ -α ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν Ach 68, οἱ περὶ τὰ -α δεινοὶ Ach 42, ζῶντην βόρειον ὄλην -ον An II 124 a 132, -ον ἔχων τὴν κεφαλὴν An II 190 b (Cat), τὰ τε -α καὶ τὰ ἐπὶ γαίᾳ Is 328, δια τὸ -ον τοῦ πόλου Sch 372, τῷ Ἀρκτούρῳ σφόδρα -οι καὶ μεγάλοι εἰσὶν αἱ περιφοραί Sch 419, -ότερα Sch 460, τῶν . . . ἐν τῷ -ωι συνισταμένων Sch 488, οὐ -ους αἰρεσθαι Sch 535 al
 μετιέναι ἐπὶ An II 108 a Sch 403, ἀπράγμονα βίον μ. Sch 361
 μετουσία. τῆς τῶν λοιπῶν -ίας An I 92
 μετοχή. τὸ πρῶτον φῶς καὶ μὴ κατὰ -ὴν ἐτέρου γινόμενον An II 127, κατὰ -ὴν γινόμενον ib
 μετρεῖν. τοῖς ἀστροῖς τὴν νύκτα μετρεῖ An I 89, τὰς ὥρας μετῆσαι An II 275 b (Cat), ἐμέτρον . . . πρὸς τὸν τῆς σελήνης δρόμον τοὺς μῆνας Sch 473
 μετρικός. -ὰ εἶναι Ach 77
 μετρίως λέγειν Att 10, βιάζονται οὐ μετρίως An II 150 a
 μέτρον. ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα μέτρῳ Ach 77—8, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος Sch 357, διὰ τὸ μέτρον ὃν ἐστὶν Sch 421
 μῆκος. τὸ ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ μῆκος Hi 22 al
 μῆν. οὐ γέ μῆν Is 320
 μῆνη Sch 473
 μηνοειδής Ach 49, ἡ σελήνη An II 128 Sch 472. 473. 474 al
 μηνύειν Sch 479. 502 al
 μήποτε (*fortasse*) Ach 53 passim
 μηχανικός. ἐν τοῖς -οῖς ὥρολογίοις Ach 58, ἐν τῷ -ῳ ἐργαστηρίῳ ἐργαζόμενοι Le 561, διὰ -ῶν ὀργάνων Le 562
 μιγνύναι vide ἀναθυμῆσεις, βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι An II 208 b (Cat), sim passim
 μικρὸν ἔμπροσθεν Sch 401, κατὰ -ὸν ὑπονοστέι Sch 404
 μικρόψυχος καὶ κενός Hi 4
 μιλιτοῦν. κηρῷ μεμιλωμένῳ An I 95
 μιμεῖσθαι Sch 522, τοὺς τὸ ξίφος -ομένους Sch 406, ἔστι γάρ τι σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων ὕδατος ῥύσιν -ούμενον Sch 412, -εῖσθαι τὸν δημιουργόν Le 568

μίμημα. βουν Ἰούς -α An II 211 b (Cat), κόσμον -α Sch 343, -ά φασιν εἶναι ἵππον τοῦ Πηγάσου Sch 376, -α ἐκ τοῦ δελταίου τριγώνου τοῦ το ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐστίν Sch 381
 μίμησις. -ιν δίδωσιν Sch 521
 μιμητής Is 324
 μιμητήσκειν. μέμνηται αὐτοῦ Ach 76 Sch 392. 416 et passim
 μῆξις. . γίνεται Sch 351, τῇ πρὸς τὸ φῶς μίξει Sch 494
 μνήμη. -ην αὐτῶν θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος An II 203 b (Cat), ἐπὶ μνήμῃ τῆς Διονύσου φιλίας Sch 353, -ην ποιησάμενος Sch 404, sim Sch 475, οὐδὲ πολλὴν περὶ αὐτῆς καταβάλλει -ην Le 564
 μνημονεύειν Ach 62, πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ -θῆναι An II 206 b (Cat), τοῦ ἀντικειμένου -ει Sch 404, οὐ -ει τοῦ ἀστέρος Sch 411, αὐτοὺς ψιλῶς -ει Sch 413, -ει αὐτῶν Sch 417, ἄκρας μόνης κεφαλῆς μνημονεύσαι Sch 456, sim Sch 476
 μνημόνευμα vide ἀμαρτία
 μνημόσυνον. ὅπως -ον ἔχη An II 222 b (Cat), ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν -ον τεθῇ ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 232 b (Cat), sim Sch 394, τοῦ εἶναι -ον καὶ τῆς πράξεως An II 248 b (Cat), εἰς -ον τῆς πράξεως An II 249 b (Cat), ὡς -ον An II 263 b (Cat), -ον τῆς ἐπὶ Ἀριάδνῃ συμφορᾶς Sch 352
 μνησθῆναι. περὶ τῶν ζωνῶν οὐκ ἐμνήσθη Ach 62, sim Sch 471 al
 μνί(ε)ον An II 225 b (Cat) Suppl I 577 (Cat)
 μοῖρα. ἐξήκοντα μοιρῶν ἐστὶ τὸ ζωῖδιον Sch 418 et ita saepissime, μοῖρας φησὶ καὶ τὰς εἰς ξ' λεπτά κατατομὰς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ζωῖδια Ach 450
 μόλιβδος Ach 32. 33
 μονή. ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων μονή Ach 32, τῆς στροφῆς τὴν -ήν An I 97
 μόνιμος. -ον τοῦ τόπου τηρεῖν

τὴν στάσιν An I 91, βέβαιοι καὶ -οι Sch 432
 μόνος. οἱ κόρακες κατὰ -ας ἐπικεύως φεγγόμενοι Sch 529, sim Sch 551, -ον οὐκ ἐπιψανόντων Sch 382
 μονόχρως Sch 515
 μόριον vide χωρεῖν, τῆς γῆς μόριά τινα Ach 40, ἐν μικρῷ (μ)ορίῳ τῆς γῆς An I 91, ἐν ἡμέραις τξε' καὶ ἐλαχίστοι μορίῳ Ach 47
 μορφή. πᾶσαν ἡμεῖβε -ήν An II 233 b (Cat)
 μορφοῦν Sch 414. 415. 416, εἰδωλον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον An II 128, vide εἰδωλον
 μουσικός Sch 394. 395, τοὺς θεοὺς ε' λόγους τοὺς -οὺς Le 569
 μύδρος ἥλιος Ach 40. 46 Is 319
 μυθικός. -ώτερόν φησιν Ach 55, sim 61, Δία τὸν -όν Ach 82. 83, ἱστορία μυθική Is 321, πολλὺς ἐνέμειρε τῷ -ῳ Sch 361, ταῦτα μὲν τὰ -ά Sch 386, τὸ φυσικὸν ὡς -όν παρείληφε Sch 399
 -ὡς τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἄπτεται Sch 420, -ὡς ἐξηγουμένους Sch 434, sim Ach 35. 83 bis Sch 345 al
 μυθολογεῖν Ach 49, ἐκ τοῦ φανερῶ ἀπλῶς -οῦντες. . φασίν Sch 391
 μυθολογία. ὡς παρατείνοντι τὴν -ίαν. . ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ Sch 361, χαριεντιζόμενος τῇ -ίᾳ Sch 391
 μυθολόγος Sch 368
 μῦθος. ὁ -ος ὁ Προμηθέως An I 93, ὡς οἱ -οί φασιν An I 95, ὡς οἱ -οι παίζουσιν An I 98, μεταχειρίζεται (παρεισάγει) τὸν -ον Sch 346, οὐ πᾶν τῷ -ῳ συντρέχειν δοκεῖ ib, ὁ -ος βούλεται (acc. c. inf.) ib, φέρεται. . Κρητικὸς -ος Sch 349, τῶν μὲν ἄλλων -ων ἐπιψαύει μὲν ἐνδοικνύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίχης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται Sch 357, ὁ δὲ -ος οὕτως ἔχει Sch 367, φασὶν οἱ -οι περὶ

τῶν Πλειάδων ὅτι Sch 386, sim ib,
 φασί τινες τοιοῦτον -ον Sch 391,
 ἀποσκευάζεται τὸν -ον Sch 392,
 vide ἐνδεικνυσθαι
 μυθώδης. -ες καὶ ψεύδος Ach 55
 μυκτῆρ An II 212b (Cat) An II 222b
 (Cat) Sch 519
 μυρμηκιά Sch 520, πυρουμένων τῶν
 -ῶν Sch 521
 μύρμηξ Ach 48 An I 97
 μυσάζειν. τῆς ὁμότητος αὐτὸν μυ-
 σαχθεῖς An II 198b (Cat)
 μυστήρια vide τελεῖν
 ναρκᾶν Sch 398
 ναῦς. νηός An II 114a Sch 457,
 νηῶν Sch 398
 ναυτίλα Sch 476a, οἱ τῇ -λαι χω-
 μένοι An II 256b (Cat)
 ναυτίλλεσθαι Sch 349. 397. 449
 ter al, πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς -ομέ-
 νους ταῦτα οὕτω διαγράφονται Le
 562
 ναυτίλος Sch 476. 483
 νεῖκος ἢ διάλυσις Ach 31, πνεῦμα
 θεῖον ὅπερ οἱ ποιηταὶ καλοῦσι -ος
 An I 90
 νέκταρ An II 235b (Cat) Sch 396
 νεύειν. πάντα (τοῦ κόσμου) τὰ μέ-
 ρη ἐπὶ τὸ μέσον νένευκεν Ach 38,
 πάντα νεύει ἐπὶ τὸ μέσον ib, τὰς
 μαρμαρυγὰς κάτω νενοῦσας et τὸ
 φῶς νενευκός Ach 69, εἰς ἀνατολὴν
 νεύσας Sch 350, νεύουσιν ἐπὶ τὸ
 μέσον τῆς σφαίρας Le 565
 νευστάζειν Sch 484
 νεφέλη. -ῶν ὑγρῶν Ach 69
 νεφεληγερέτης. -ην παρὰ τοῖς
 ποιηταῖς εὐρίσκωμεν Ach 83
 νεφέλιον Sch 505, τὸ -όν ἐστὶν ἢ ἐν
 αὐτῷ ὁρωμένη Φάτην An II 205b
 (Cat)
 νεφελώ (οε)δης Sch 423. 430. 535, διὰ
 -ους συστροφῆς An II 228b (Cat),
 sim Sch 385. 400, σύστημα -ώδης
 Sch 412, πιλήσεις -ώδεις Sch 483,
 -ης τῇ συστροφῇ Sch 505
 νεφώδης Sch 506

νέφωσις ἀνώμαλος Sch 493
 νεωτερίζειν. ἡ ἐπιτολὴ τινος ἀστέ-
 ρος -ουσά τι τῶν περιγείων Sch
 338
 νεώτερος. οἱ -οι λέγουσι Sch 418
 νήπια. τὰ -α κατετίθεσαν (ἐν κου-
 νίῳ) Sch 393
 νῆσος. γῆν νήσον τρόπον ἐπέχειν
 An I 92
 νικᾶν. θρήνῳ νικηθεῖσαι Sch 386
 νοεῖν. Sch 347 al, σώματα νοεῖται
 Ach 41, τὸν αὐτὸν τρόπον νόει καὶ
 ἐπὶ ἡλίου Ach 48, ἵνα νοώμεν τὸ
 πλάτος τῆς πορείας Ach 52—3,
 χρῆ νοεῖν Ach 62, οἱ Δία τὸν ἡ-
 λιον νοήσαντες Ach 82, sim 83,
 πλὴν νοητέον τοῦθ' ὅτι An II 110a,
 νοητέον Ach 52 An II 128, νοεῖσθω
 ὁ μὲν θερινὸς τροπικὸς An II 129,
 sim An II 130, δύναται δ' ἂν νοεῖν
 . . τὸ δημιουργεῖσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύ-
 σεως Sch 336, βέλτιον δὲ καὶ τοὺς
 ἥρωας τοὺς προτέρονος ἡμῶν νοεῖ-
 σθαι Sch 339, ὁ νοούμενος ἄξων
 Sch 341, τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖ-
 σθαι εὐθεῖαν τινα καὶ ἀσάλευτον
 γραμμὴν Sch 341, sim passim, ἄλ-
 ληγορικῶς νόησον Sch 386, νοεῖσθω
 τοῖνυν τὸ 'βεβηκώς' οἶον ὁρμῶν
 Sch 407, ἀφ' ᾧν καὶ τὰ τῶν ἡμε-
 ρῶν νοητέον Sch 448, πρὸς τὸ νοεῖν
 σαφῶς τὸν Ἄρατον Le 561, νοοῦ-
 μεν ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ
 Νεῖλος Sch 425, νοοῦνται δὲ καὶ
 ἄλλοι κύκλοι Sch 435, περὶ τῆς
 νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων
 τομῆς Le 562
 νόησις. ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώ-
 πων -ει καὶ σημειώσει Sch 514
 νοητός. σώματα νοητὰ σμικρότατα
 Ach 31, τὸν νοητὸν κόσμον Ach
 35, νοητοὺς κύκλους Ach 52, sim
 Ach 55 An II 127. 129, ἢ διὰ μέσον
 αὐτῶν ἀγομένη εὐθεῖα νοητή An II
 129, σημεία νοητὰ An II 129
 νομή. τὴν -ῇν ποιοῦσαι Sch 534
 νομίζειν Sch 444, -όμενος ἢ ὀνο-
 μαζόμενος Ach 75

νοτίζειν. -όμενα τα κέρατα κνησ-
μῶδη γίνεται Sch 548
νότιος. ἐν τῇ -λωι ζώνῃ Ach 64 et
passim, ἐν τοῖς νοτίοις Sch 440
νοῦς. νοῦν ἔχοντός ἐστι Ach 35,
ὁ δὲ νοῦς (*haecce sententia*) Sch 351
al passim
νυκτομαχεῖν An I 89
νυκτοπλοεῖν (*e πυκνοπλοεῖν cmen-*
datum) Hi 10
νυμφίος aeolice γαμβρός Sch 383
νύττειν. αἱ μυῖαι σφοδρότερον νύτ-
τουσιν Sch 523
νυχθήμερον Sch 437. 447 Le 564.
566
νυχθημέρως Sch 340
νωτιαῖον An II 246 b (Cat) Sch 436.
505

Ξενίζειν. ἐξένισε τὸν Δία παρα-
θεὶς τράπεζαν An II 198 b (Cat),
μὴ -ώμεθα Sch 384, οὐδὲ -ει τῇ
καινότητι τῆς ὄψεως Sch 415
ξένιος Ζεὺς Ach 84 Is 332
ξένος. οὐδὲ -ον εἰπόντα τῶν Εὐ-
δόξου An II 150 a
ξηρασία Sch 485
ξηρός. -ὰ καὶ καπνώδης ἀναθυμίασις
An II 126. 127 et passim, vide ἀ-
ναθυμίασις, -ότεραι αἱ νῆσοι τῶν
ἡπείρων ὑπάρχουσαι Sch 547
ξηρότης Sch 482. 539 al
ξιφηφόρος (κομήτης) Sch 545
ξύειν. ὥσπερ ξύοντος (coni) Ach 71
ξύλιнос. ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς ξυ-
λινῆς Ach 62

ὀβελίσκος. ὥσπερ -ον εἶπε (τὸν
ἄξονα) Ach 61, εἴ τις -ωι ξύλον ἀκι-
νήτως ἐμπερονήσειεν An I 92
ὀγδοαία οὐσα (ἡ σελήνη) Sch 473
ὀγκᾶσθαι. ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι An
II 297 b (Cat)
ὄγκος. τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος
An I 92, διὰ τὸν -ον τῆς γαστροῦς
An II 219 (Cat)
ὄγκουιν. πρὸς ὕψος -ουμένη An I
90

ὀδηγεῖν. ὅπως -ῇ An II 247 b (Cat)
ὀδοιπόρος. φέρει τοὺς -ους ἡ ὁδός
Sch 342

οἰκεῖν. οἰκουμένη ζώνη Ach 64. 65
al, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη
Ach 66, οἱ ἐν ταύτῃ τῇ οἰκουμένη
οἰκούντες Ach 67, ἡ καθ' ἡμᾶς οἰ-
κουμένη An II 132 Is 320, sim Is
330, τὴν πᾶσαν οἰκουμένην γῆν νή-
σον τρόπον ἐπέχειν An I 92, sim al,
(ὠκεανός) πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμ-
περιέχει Is 320, οἱ ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἡμισφαίριον οἰκούντες sim An
II 125 a, οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰ-
κούντες An II 261 b (Cat), ὁ ἐν τῷ
Πηλῳ οἰκίσας An II 264 b (Cat),
τοῖς ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν
Is 317

οἰκεῖος. -ότερον ἡγήσατο Sch 334,
-ότατα Ach 83, ἐκ τῶν -ων χρόνων
sim Sch 338 al, ὁ Κρατὴρ -ον πη-
γῇ ἢ ποταμῷ Sch 425
-ως ἐσχματίζεται An II 215 b
(Cat)

οἰκέτης. τὸν αὐτοῦ -ην An II 247 b
(Cat)

οἰκημα. ἐν μέσῳ -ατος Ach 64
οἰκήσιμος. ζώων κίχλωι -ίμην An
II 124 a al

οἰκησις. τὰς -εις τῶν ἐθνῶν ἄλλας
ἄλλαχού Ach 47, -ιν ἄλλην Ach 49,
-εις ἐναντίας Ach 66, περὶ διαφο-
ρᾶς τῶν ἐν ταῖς -εσι σκιῶν Ach 66,
τῶν ἐν ταῖς -εσι ib, περὶ -εων καὶ
τῶν ἐνοικούντων Ach 67, κατὰ τὰς
διαφόρους -εις An II 129, πρὸς πᾶ-
σαν -ιν Is 317

οἰκητήριοι θεῶν (ὁ κόσμος) Ach
35. 37, ἐν τῷ τοῦ Διὸς -λωι Ach 83
οἰκίζειν. κυκλόθεν ὠικισμένην (ζώ-
νῃ) An II 124 a

οἰκτός. δι' -ον καταστερίσας Sch
389

οἰνοῦν. -ωθέντα An II 247 b (Cat)
Sch 405

οἰνοχοεῖν (?) An II 235 b (Cat)

οἰνοχόη. ἔχων ἔστηκεν -ην An II
235 b (Cat) Sch 396

οἰνοχόος. ὥσπερ ἄν -ον χέειν An II 235 b (Cat), ὅπως ἔχηι -ον An II 243 b (Cat)
οἰνωδες τὸ τῆς οἴνου οὐσίας μεθεκτικόν Ach 37
οἰωνίζεσθαι An II 244 b (Cat)
ὀκλάζειν. ὀκλάσας ἐστὶ καὶ ὥσπερ καταπεσὼν ἀπὸ τινος καμάτου Sch 352, -ον ἐστὶ ib, sim Sch 368
ὀκνηρῶς Sch 550
ὀκνος. τὸν -ον εἰδὼς ἐκ τῶν βαρυτάτων ὄντα στοιχείων An I 91
ὀκταετηρίς Ach 47
ὀκταπλασίων Ach 48
ὀκτακαιδεκαπλασίων Is 319 Sch 445
ὀλίγος. ὡς ἐν -ωι Ach 69, παρ' -ον An II 116a. 118a, οὐδὲ κατ' -ον Sch 341
ὀλι(ν)νθος Sch 425
ὀλκή. τῇ τῶν πλαιητῶν πρὸς τοῦναντίον ὀλκῇ An I 98, τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὄψεων διὰ τὴν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμῆσιν εἰς αὐτὸν ὀλκῇν (sic) Sch 546
ολκός Sch 513
ὀλόκληρος. -ον τὴν θέαν An I 95, χώρας -ον Sch 445
ὀλόκυκλος ἡ σελήνη Sch 474
ὄλον πλὴν ὀλίγου συνανατέλλειν Hi 24, ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν ὄλων Ach 52, διαφέρειν τὸ ὄλον τοῦ παντός An I 92—3, βασιλεὺς τῶν ὄλων καὶ πατήρ Sch 335, δι' ὄλου Sch 354. 398. 411 (opp. κατὰ τινα καιρόν) al, ἡ αὐτὴ δι' ὄλου Sch 364, σφόδρα δι' ὄλου Sch 525, vide ῥύμη
ὀλοσχερῶς Sch 454 al, ἄγνοεῖ λέγων Hi 15, -ὡς οὐ δυναμένων Att 17, -ὡς ἀναστρέφεσθαι (perverti) Hi 23, -ὡς ὅλος δύεται Sch 460, -έστερον περὶ τούτων διαλαμβάνει Le 562
ὀλοτελής An II 129 Sch 377
ὀλότης. ἄστρον ἐστὶν -ης καὶ συναγωγὴ ἀστέρων Sch 338
ὄλως. οὐδ' ὄλως Ach 49, μὴ φαίνεσθαι ὄλως Sch 354

ὀμαλός Sch 468, γῆν μὴ εἶναι ὀμαλήν Ach 47
ὄμβροι καταλαμβάνουσι τὴν γῆν Ach 38
ὄμβροφόρος ὁ αἰθέρ Sch 554
ὀμιλεῖν. -όντων αὐτῶν An II 265 b (Cat), προκατεψηγμένη ὀμιλοῦντος τῇ γῇ (τοῦ ἡλίου) Sch 395, ὠμίλησε Λήδαι Sch 394
ὀμίχλη ἐστὶ νέφος ἄγονον υδατος ἢ ἀτμώδης ἀναθυμῆσιν An II 126
ὀμιχλώδης ζόφος Sch 532
ὀμόγνιος Ζεὺς Is 332
ὀμοιοι τῷ εἶδει τῷ Αἰγύπῳ An II 237 b (Cat), τὸ χρώμα -ος τῷ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ An II 274 b (Cat)
ὀμοιοταχῶς μὲν οὐ μὴν ἰσοταχῶς Sch 340, -εῖς ib
ὀμοιότης. διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς -ητα Sch 349, ποιεῖ -ητα τοῦ Κυνός An II 271 b (Cat), καθ' -ητα Sch 345. 447, κατὰ τὴν -ητα Sch 372, διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ στοιχεῖον -ητα Sch 388
ὀμοιοῦν An II 233 b (Cat) Sch 403
ὀμοίωσις. καθ' -ιν Sch 345
ὀμολογούμενως Att (Hi) 10. 11. 16. 20. 23 Sch 381
ὀμόστοιχος An I 91
ὀμοταγής Le 567, τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχων καὶ -ῇ Le 565
ὀμόφυλος. τοῦ ἀέρος περιχυθέντος πρὸς τὸ -ον Ach 31
ὀμοχρόνως κινεῖται Sch 364. 379
ὄνειδος. διὰ τοῦ -ους πειρώμενος πρὸς δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν Sch 357
ὄνομα. ταῦτα τὰ -ατα ἔθεντο τοῖς ἀστροῖς ἀπὸ . . . Ach 75, παῖδα -ατι Παλωνα An II 222 b (Cat)
ὀνομάζειν. ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου An II 273 b (Cat), sim Is 325 ab
ὀνομασία. οἱ κόλουροι τὴν -ίαν ἔχουσιν ἀπὸ . . . An II 129, sim ib Sch 345. 426 al, τὴν τῶν ἀστρῶν -ίαν Sch 357, τὴν -ίαν δέδωκε τῷ ὀργάνῳ Sch 394, -ίας ἔτυχεν Sch 416

ὀξύδερκῆς. διὰ τὸ -ἐς αὐτοῦ Sch 476
 ὀξύρροπος. διὰ λεπτότητα πρὸς
 γένεσιν ἀνέμων -ος Sch 494
 ὀξύς. μῆδὲν εἶναι ὀξύτερον εἰς κίνη-
 σιν οὐρανοῦ Sch 340
 ὀξύτης. ὅπως ἂν ὀξύτητός τις ἔχοι
 βλέπειν Ach 37
 ὀρανός (οὐρανός) Ach 37
 ὀρατικός. ἡ -ῆ ὄψις Sch 445
 ὀρατός ὁ γαλαξίας Ach 55
 ὀργᾶν. φωνὴν πρὸς συνουσίαν -ῶσαν
 ἐπὶ τὴν θήλειαν Sch 518. 519
 ὀργανον Sch 394, διὰ μηχανικῶν
 -ων Le 562
 ὀργυια ἡ τῶν δύο χειρῶν ἑκτασις
 Sch 352
 ὀρεστίας ἄνεμος ἀπὸ ὀρῶν φερό-
 μενος Ach 68
 ὀρθοπύγιον An II 234 b 269 b (Cat)
 Sch 395
 ὀρίας ἄνεμος ἀπὸ ὀρῶν φερόμενος
 Ach 68
 ὀρίζειν. ὀρίζων λέγεται δις τὰς τῶν
 ὀρωμένων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς
 σφαίρας An II 127 al, ὀρίζοντες κύκ-
 λοι An II 129. 130 al, ὠρισμένοι τό-
 ποι Ach 34, sim Ach 38, ὠρισμένων
 σωματίων Ach 42, -ει τὸ ὑπὸ γῆν
 καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον (ὁ ὀρί-
 ζων) Ach 51, μεγίστας τιμὰς ἐν τῇ
 θαλάσῃ αὐτῇ ὤρισεν An II 245 b
 (Cat), τὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστρῶν τὰς τά-
 ξεις An II 275 b (Cat), τινὲς δὲ ἄμαλ-
 κιδόωντι τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χει-
 ρας διὰ τὸ κρύος ὤρισαν Sch 398
 -εσθαι (med, *definire*) Ach 36. 39
 Is 319
 ὀριστικόν Sch 477
 ὀρμαῖν Ach 50, ἐπ' ἐκείνην ὥρμησε
 τὴν ὑπόθεσιν Ach 29, ὀρμήσασαν
 (τὴν γῆν) διὰ βαρύτητα δῦναι κάτω
 An I 90
 ὀρμή. vide ἀγωγός et φορά. ἀνω-
 φερῇ ἴσχει τὴν ὀρμὴν Ach 33, ἀπὸ
 ὀρμῆς ὠνόμασθησαν (ἄνεμοι τινες)
 Ach 68, μετὰ φύμης καὶ σφοδρᾶς
 ὀρμῆς Ach 69, εὐσταθεστέραν τῆς

κινήσεως τὴν ὀρμὴν λαμβάνη An
 I 98
 ὀρνίθων γάλα Ach 33
 ὄρος (idem ac τὸ ἄνω) glossa Phrygia
 Ach 36
 ὄρος. τὴν ἐν ταῖς ἡμερίαις ὥραν
 εἰς τριάκοντα ὄρους μερίζουσιν,
 ὥστε τὸ τριακοστὸν μέρος τῆς ὥρας
 τῆς ἐν τῇ ἡμερικῇ ἡμέρᾳ ὄρον
 λέγεσθαι τοῦ δρόμου τοῦ ἡλίου Ach
 45, πάντες οἱ ὄρον φωνῆς γράφαν-
 τες Sch 335, ὄρος παλαιός Ach 36
 ὀρούειν Ach 36, ὠνόμασται (οὐρα-
 νός) παρὰ τὸ ὀρούειν, ὃ ἐστὶν ὀρ-
 μαῖν An I 92
 ὀροφή. ὡς πρὸς τὴν τῆς σφαίρας
 -ὴν οὐ γνωρίζομενος Is 320
 ὀρυξ. (ἐπὶ τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴν)
 καὶ τὸν -γα θύουσι Sch 366
 ὀρυγμα. καὶ οἱ αὐλοὶ καὶ τὰ -ατα
 Sch 520
 ὀρχησις. -ιν ὀρχούμενοι Sch 346
 ὀσημέραι καὶ ὥραι in *aeternum* An
 I 97
 ὀσιος. ἐπιφανῇ αὐτὸν ποιῆσαι -ον
 ὄντα An II 240 b (Cat)
 ὀστρακον (Χακίνον) An II 204 b
 (Cat) Sch 505
 ὀσφραίνεσθαι Sch 520
 ὀσφραῖσθαι. -αῖται τῆς τοῦ ἀέρος
 παχυττος Sch 519
 ὀσφρησις Sch 509. 519
 οὐθετέρος καλεῖ An I 93
 οὐράιον An II 257 b (Cat)
 οὐρανοθεσία vide σφαιρογρα-
 φία
 οὐρανός passim, τὰ κατ' -ὸν ἄστρο
 An I 89, -ὸς τὸ περιέχον πάντα τὰ
 ὄντα πλὴν αὐτοῦ An II 127, περὶ
 τῶν κατ' -ὸν ἄστρων An II 140 a,
 ἐν -οῖς τιμῆς ἀξιωθῆναι An II 165 b
 (Cat)
 οὐρεῖν (*servare*) Ach 36
 οὔρος 1. (*urina*) ἐκ τῶν οὔρων καὶ ἐκ
 τῶν σκυβάων καπνὸν ἀφίεναι Sch
 520
 2. idem atque ἔσχατος ὄρος Ach
 36

οὐσία. ο ἥλιος πέμπτη οὐσία μηδενί των τεσσάρων στοιχείων ἐπικρινωνοῦσα ἀγέννητος τε καὶ ἀφθαρτος καὶ ἀμετάβολος Ach 30, οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον θερμὸν φύσει καὶ λαμπρόν An II 127, οὐσία οὐρανοῦ Ach 34, οὐσία ἡλίου Ach 46, ἀῆρ οὐσία κούφη ζοφερά, κατὰ μετοχὴν δὲ γινόμενον, ἡ δὲ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία) ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127, τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διὸς Sch 335, φλογώδους οὐσίας κεκοινωνήκασιν Sch 484, τὰς ὕγρὰς οὐσίας σιτοῦνται Sch 523, τὸ πῦρ ὡμολόγηται ξηρὰς οὐσίας Sch 524

ὀφθαλμικός. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν -ῶν Sch 493

ὀχεύειν Sch 541

ὀχευσις. ὑπομείναντα τὴν -ιν τῶν ἀρρένων Sch 541

ὀχημα. τοῦ -ατος (clavis) ἀλύσεις ἀπηνώρηται καρδίαν ἐξηρημένην ἔχουσαι Sch 366

ὀχθη. παρὰ ταῖς τοῦ Ἡριδανοῦ -αῖς Sch 412

ὀχλος Ach 42

ὀψις. τὸ βλεπόμενον ἐν τῇ -ει Ach 36, κεῖται ἔξω τῆς σφαίρας ὡς πρὸς τὴν ἡμέτεραν -ιν An I 95, τὴν -ιν προσπίπτουσιν τοῖς λείοις σώμασι καὶ ἀνακλωμένην καὶ κατακλωμένην Sch 516, (τὴν -ιν) τὴν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνάκλασιν ἴσχειν ib, vide ὀλκή

Παγετώδης. ὁ οὐρανὸς κρυσταλλώδης ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγείας Ach 34

πάγος ἐστὶν ὕδωρ πεπηγὸς An II 127
παθητικός. -ῶι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ Ach 85

πάθος. κατὰ π. Sch 345. 447

παιδεύω. πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων Ach 77, ἀκριβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι εἰς τὸ καταλαμβάνεσθαι τὰ ἐν οὐρανῷ τεκμήρια Sch 508

παιδίον. ἐκμυζῶντος ἔτι τοῦ παιδίου An I 95

παιδοτριβής. ἐν -ου Ach 83

παίειν. ὡς παίσων (τῷ ῥοπάλῳ) An II 191 b (Cat)

παίζειν. ὡς οἱ μῦθοι -ουσιν An I 98

παλαιός. οἱ -οί Ach 50, παρὰ τῶν παλαιότερων Sch 413, παρὰ τῶν παλαιῶν ἀστορονόμων ib, τὸ -όν (adv) Sch 374

παλινδρομεῖν Sch 532

παλμός. οἱ μετὰ παλμοῦ τινος καὶ πηδήματος (ἀνεμοὶ) Ach 68, τῷ -ῶι τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου Ach 366, πορφυρίζων ἐκ τοῦ -οῦ τῆς λαμπρόνος Sch 407, sim Sch 408

παμφαής. φθαρτικὸν καὶ οὐ παμφαές (πῦρ τὸ θεῖον) Ach 40

πᾶν τὸ Ach 27 (adn 1) 39 Sch 446.

447 al, διαφέρειν τὸ ὅλον τοῦ παντός An I 92—3, διὰ τὴν τάξιν τοῦ παντός καὶ τὴν φύσιν An I 93, τοῦ παντός δημιουργόν An I 93, συνδέεται τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν An I 93, sim 97, ἵνα μὴ μετὰ φύμης φερόμενον τὸ πᾶν ἑτεροκλινῇ μιαν τὴν κίνησιν ἔχον σφοδράν An I 98, τῶν σὺν τῷ παντὶ περιγομένων Is 318, διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ παντός Is 330, πρὸς τὴν τοῦ παντός κίνησιν Sch 352

παναφανής An II 230 b (Cat)

πανδυσία. ὅταν .. -ίαν ποιήσῃ sim Sch 455

πανόπτης. οἱ ποιηταὶ -ην καλοῦσι Ach 84

πανσέληνος Ach 49 Sch 472. 473 al, ἀπὸ τῆς -ήνου ib, ἐν νυκτὶ -ήνῳ Sch 374, ἐν -ήνῳ Hi 7

παντελής. διὰ τὴν -ῇ αὐτῶν ἀδίκλαν An II 201 b (Cat)

-ὡς ἀπειρὸς τῶν φαινομένων Att 19

πάνν ἐπαινῶν Ach 78, vide συν-τρέχειν

πάππος ἐστὶν ὕμην κελυφανώδης Sch 512

- παραβαίνειν. ὁ ἥλιος οὐ τοσούτον -ει ἐπὶ τὰ δεξιά καὶ εὐώνυμα Ach 53
 παραβάλλειν Le 563, τὴν τῶν Φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ ὁ Ἀντίγονος An II 149a, πάρεργον αὐτοῖς . . . τὸν γαλαξίαν παραβέβληται Is 327
 παραβάτης. ἔχων -ην ἀσπίδιον ἔχοντα καὶ τριλοφίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς An II 209 b (Cat)
 παραβλητικῶς Sch 442
 παραγγελία. -ίαν τινὰ εἰσάγει Sch 504
 παραγίνεσθαι ἀπὸ ζωίδιον ἐπὶ ζωίδιον Ach 44, ἐπὶ τὴν δίσιν -εται Sch 409
 παράδειγμα. τὸ τοῦ κατόπτρου -α αἰνιττόμενος Ach 50, -ατος χάριν παρειλήφθω Ach 71. 74, -ατι χρῶνται τούτῳ Ach 34, διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου -ατος Ach 76, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φακοῦ καὶ τῆς φύσης -α An I 90, ἵν' ἡ τοῖς ἐπιγινόμενοις -α σαφέστατον An II 256 b (Cat), πάρεργον . . ὡς ἐν -ατος μέρει Is 327
 παραδέχεσθαι. Ἡρόδοτος ου -εται τὸν ὠκεανόν Sch 343
 παράδοξος Ach 30, -ότερον λέγειν Hi 8, ὡς ἐν -ωι λαμβάνουσι Sch 370
 παράδοσις. τηρήσας . . ἐν τῇ -ει An II 226 b (Cat)
 παραθαλάττιος. ἐν τοῖς -ίοις χωρίοις Sch 511
 παράθεις. διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη -ιν Sch 489 sq.
 παραινεῖν. διὰ τούτων -ει Sch 501, sim Sch 504 al
 παραιτίος. Δία ὄμβρων -ιον Ach 83, -ιοι γίνονται ἀσφαλείας Sch 479
 παραιτεῖσθαι Is 328 Sch 398. 526, τὸν τῶν πλανήτων λόγον παρητήσατο Ach 42, περὶ τῶν πέντε λέγειν παραιτησάμενος Ach 45, τὰ λοιπὰ προοίμια παραιτητέον Ach 83
 παραιωρεῖσθαι. παρηωρημένον τὸ πηδάλιον κεῖται Sch 411
 παρακαλεῖν Le 561
 παρακατατίθεσθαι Sch 399
 παρακεῖσθαι. ἐκαστῷ τοῦτων (τῶν ἀνέμων) δύο (ἄνεμοι) παράκεινται Is 321
 παρακμή. ἐν τῇ -ῃ τοῦ φθινοπώρου Sch 543
 παρακολουθεῖν Hi 4 Sch 343. 367 Le 561, οἱ παρηκολουθηκότες (scilicet) sim Hi 4. 17, τοῖς φαινομένοις Att 19, ὑπὲρ τοῦ παρακολουθεῖν ἡμᾶς Ach 52, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος Ach 59, ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων Sch 368
 παραλαμβάνειν ἀντὶ Ach 33, παρελήφθη -ῇ εἰκῶν Ach 37, ὁ μεσημβρινὸς παρελήφθη Ach 52, παρελήφθησαν Ach 60, παρελήπται Ach 61, οἱ δὲ πέντε ζῶνας παρέλαβον Ach 67, παραδείγματος χάριν παρειλήφθω Ach 74, τὴν ἐκ προθέσειν ἀντὶ τῆς ἀπὸ παρειλήφτου Ach 82, οἱ Δία τὸν αἰθέρα παραλαβόντες Ach 82, ὡσαύτως παραλαβεῖν Ach 83, τῷ νῶι . . . δεῖ παραλαβεῖν An I 95, τοὺς . . πύκλους παρειλήφθαι An II 129, τῶν τεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαβανομένων Sch 345, μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν Sch 350 al
 παραλείπειν. τινὰ -ιπῶν An II 110a, τὰ παραλείμμενα ib, τὴν συνήθειαν παρέλειπεν Sch 401
 παράλειψις. κατὰ -ιν Ach 83
 παραλλάσσειν. παντελῶς -ει ἡ φάσις (sideris) Att 23, οἱ ἀντίχρονες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας παρηλλαγμένας ἔχουσιν Ach 66, μετὰ τὸ -ᾶσαι τὸν ἥλιον τὴν ὁγδόην μοῖραν Καρκίνου Sch 438, ἐπειδὴ τὴν ἰσομοίαν -ᾶξαι Sch 474
 παραλληλόγραμμον ῥομβοειδές Sch 402
 παράλληλος An II 128 al, τὰ ἐκ διαφόρων -ων ἄστρα Sch 371, ἔχι

αὐτοὺς ἐν -ωι σχήματι θεωρουμένους Sch 402, ὡς κατὰ -ον κύκλον Hi 8

-ως. προανατέλλονται αὐτοῦ -ως τὰ ἄστρα Sch 409, -ως κείνται An I 94

παραλογίζεσθαι. τὸν ἑαυτοῦ πατέρα -ισάμενος Is 321. 330

παραμελεῖν Sch 463

παράμεσος. Λέοντα -ον An II 112 a

παραμυθεῖσθαι. ἐτέρως περὶ τῶν . . κύκλων ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀρτείων -ήσασθαι Le 564

παραπέμπειν. παρέπεμψε καὶ τοῦτο τὸ διάπτωμα sim Hi 10. 15, τὸν κατὰ μέρος λόγον -ει Att Hi 17, τοῦτο τὸ τεκμήριον -ον Sch 524, μὴ -ψη Sch 525

παραπλήσιος passim, καὶ ὅσα τοῦτοις -ια Is 328

παραρρεῖν vide ταινία

παρασημαίνεσθαι Ach 78

παρασημειοῦσθαι Sch 471

παράσημον ἔχει ἰχθύος An II 238 b (Cat) Sch 397, ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτην -ον An II 297 b (Cat)

παρατάττεσθαι (*acie confligere*) Is 317

παρτελνεῖν. τὰς αὐτὰς ὁδοὺς -ονσαι Sch 534, ὡς -οντι τὴν μυθολογίαν Sch 361

παρατηρεῖν Ach 41 Sch 416 al

παρατήρησις An II 151 Sch 479. 547 553 al

παρατιθέναι. τὴν δ' αὐτοῦ θυματέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κῆτει βοράν An II 214 b (Cat), παρατεθῆναι τοῦτον αὐτῷ An II 270—1 b (Cat), λέγεται . . ταῦτα αὐτῷ παρατεθῆναι τὰ σημεῖα Sch 426, ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου παραθήσομεν Le 563

-έμενοι Πλάτωνα Ach 41, -ενται τον ποιητὴν λέγοντα Ach 92, sim ib

παρατρέχειν. -ει ἡμῶν τὴν ὄψιν Ach 48

παράτριψις. κατὰ -ιν τῶν δηγνυμένων νεφῶν Sch 512, -εως ἀέρος γένεσις Sch 513, ἐκ -εως Ach 69

παρατυγχάνειν. ὧν τισι καὶ συ παρατέτευχας ἐλεγχομένοις ὑφ' ἡμῶν Att 19, ἐκ τοῦ παρατυχόντος Sch 358

παραντά Sch 461

παραφαίνειν. λύχνων φλόγες ἡρέμα -όμεναι Sch 535—6, ὥστε -εσθαι (πλανήτας καὶ κομήτας) Sch 546

παραχρήμα. ἐκ τοῦ π. Sch 480

παρέγκλισις Ach 38

παρεισάγειν. ὡς μὲν ποιητῆς -ει (τὸν μῦθον) Sch 346

πατεκτελνεῖν. παρέξετεινε (τὸν μῦθον) Sch 361, νεφέλη -ηται Sch 526

παρεκτρέπειν. δοκεῖ παρεκτετραφῆναι Sch 361

παρεμφερής Sch 503

παρεναλλάσσειν τὰ γένη Sch 347

παρενθesis Sch 464

παρεοικέναι Sch 503, νεφέλαι αἱ τῷ ἡλίῳ -υῖαι Sch 502

παρέπεσθαι. τὸ -όμενον τῷ Κριῷ διασαφῶν (*quae propria sunt Arietis positioni*) Hi 9, ἡ μαθηματικὴ τὰ -όμενα τῇ οὐσίᾳ ζητεῖ Ach 30

πάρεργον αὐτοῖς . . τὸν γαλαξίαν παραβέβληται Is 327, οὐ σφόδρα ἀδόκιμον καὶ -ον Sch 449

παρέρχεσθαι Sch 440. 444, παρελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτόν An II 147 a

παρετυμολογεῖν Ach 42 Sch 410

παρευδοκμεῖν. ὡς -ηθῆναι πάντας ἐπ' Ἀράτον Ach 79

παρέχειν. πολλὴν παρέχει ταραχὴν Ach 75, πᾶσαν ἐξῆς τὴν θεωρίαν σαφῇ καὶ ἐτοίμῃ -ονσι πάντως συνεπομένην Is 329, ἔμφασιν -ει τοῦ δέους Sch 412, τόπον χρώμα -όμενον οἷον γλαυκίζον Sch 414, λόγους σφόδρα πιθανοὺς -ονται Sch 424, sim Sch 485, ταῦτα τὰ διὰ τῶν ἀστρον τεκμήρια θεὸς -ει Sch 471, sim Sch 472, vide εὐχέρεια

- παρθενί(ε)α. τὴν -λαν μᾶλλον αἰρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι An II 208 b (Cat), ἵνα τὴν -λαν φυλάξῃ An II 233 b (Cat), ἔφυγε διατηρῆσαι τὴν -λαν σπεύδουσα An II 245 b (Cat), τὴν παρθενεῖαν ἀγαπήσασαι Sch 388
- παριέναι Att 17, παρεῖνται vel παρεῖται An II 112 a al, παρεϊκότες τὰ περὰ Sch 530
- παριέναι. παριούσης νυκτός Sch 402
- παριστάναι vide ἐμφανής, λοιπὸν πειρᾶται διὰ πολλῶν παραστήσαι ὅτι Sch 472
- παρό (quoniam) Ach 83
- παροδεύειν Sch 552
- παροίχεσθαι. παρωιχημένου χρόνου ἀντὶ μέλλοντος Ach 85
- παρολκή. τὴν -ῆν τῶν γεωργιῶν Sch 543
- παροξύνειν Sch 395
- παρόραμα Hi 13
- παρορᾶν (opp. ἀγνοεῖν vel διαμαρτάνειν) Hi 13, τι ἐπὶ τινος Hi 6
- παρορμαῖν. ὁ θεὸς -αῖ τοὺς ὄχλους πρὸς . . Sch 338
- παρόσον (si quidem) Sch 343. 407
- παρωθεῖν Sch 465
- παρωνύμως ἀπ' αὐτοῦ λέγονται (Ἀράττειοι σφαῖραι) Le 561
- πᾶς vide σύμπας, το πᾶν passim, πᾶν et ὅλον Ach 36, ἐπὶ πᾶσι χρῆ εἶδέναι Ach 75
- πάσχειν. οὐ περὶ τὸ πάσχον An I 92
- πάχνη ἡμπαγῆς δρόσος An II 127
- πάχος ἀέρος ἀσύστατον An II 126
- παχυμέρεια. εἰς ὑγρότητα ἀέρος καὶ -εῖαν ἐμπέπτων ὁ ἥλιος Sch 491, sim ib
- παχυμερής Sch 483 496. 507. 536. 546 al passim
- ὡς Ach 44 Le 562
- παχύνειν Sch 495. 519, πάχος ἀέρος ὑπὸ ὑγροῦ πεπαχυμένον Sch 496
- παχύς. τὰ ὑποκείμενα παχέα Sch 490
- παχύτης Sch 495, τὴν -ῆτα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν Sch 485, πλείονα τὴν ὑποκειμένην -ῆτα τοῦ ἀέρος δεικνύει Sch 489
- πέδιλα An II 226 b (Cat), sim Sch 385
- πέζα. ἐπὶ τῆς -ῆς τοῦ χιτῶνος An II 202 (Cat)
- πεῖρα. οὐ δεῖ λόγου τῆς πείρας ἀδασκούσης Ach 33
- πέλρειν. πεπαρμένοι ἐν τοῖς ἀπείροις (κύκλοι) Sch 435
- πελαγίζειν. ἡσυχάζειν καὶ μὴ π. Sch 399
- πελάγιος. -ίῳ δρόμῳ Sch 479
- πέλαγος. ἐν μέσῳ τῷ -ει An I 92
- πέλημα Sch 351
- πεμπτημόριον Hi 16 al An II 125 al
- πενθεῖν. ἐπένθουν οἱ Αἰγύπτιοι Ach 54
- πεντεκαίδεκαταῖα Ach 49 Sch 473 alibi
- πεπαίνειν An II 268 b (Cat) Sch 425
- πέπειρος Sch 408 bis
- περαιοῦν Sch 471
- πέρας. τὸ ἐντὸς τῆς σφαίρας πέρας Ach 52, τὰ πέρατα τοῦ ἀέρος Ach 61 Is 331 Sch 341 bis 342, πρὸς τὰ πέρατα εἰς λεπτότητα στενοχωρομένη (ἢ γῆ) An I 90
- περατοποιεῖν. οἱ -οῦντες πόλοι δύο Sch 341
- περατοῦν Sch 342. 413
- περιάγειν Sch 342 al, τῷ ὑπὸ τοῦ κόσμου -εσθαι Ach 39, τῶν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ -ομένων Is 318, ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ -εῖται Sch 410, εἰς κύκλον περιηγμένοι Sch 418
- περιβάλλειν. τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ τὴν λεοντὴν περιβεβλημένος An II 191 b (Cat)
- περίγειος. τὰ -εῖα quae circa terram accidunt Sch 338, τὸν -ειον κόσμον (opp. τὸν οὐρανόν) Sch 336, ἀνδρὲς διὰ τὸ εἶναι -ότεροι Sch

417, *sim* Sch 520, ο -ειος ἀήρ Sch 519, εἰς τὸν -ειον τόπον Sch 519
περιγράφειν. -ει ὁ ζωδιακὸς περι-
 φορὰν Ach 55, τὸν ἐλάχιστον -ουσα
 κύκλον Sch 378, -ει τὸν Ἀγρόκρων
 Sch 439
περιγραφῆ Sch 515, διὰ τοῦ κέντρον
 τῆς σφαίρας τὴν -ὴν ἔχων Ach 52,
 τομὴν τὴν -ὴν καὶ τὸ διαμεμετρη-
 μένον χωρίον Sch 405, ἐν κύκλου
 -ῆι Sch 418, διὰ τὸ λευκαῖς νεφέ-
 λαις σημαίνεσθαι τὴν -ὴν αὐτοῦ
 (τοῦ γαλαξίου) Sch 434
περιδιδεῖν Ach 32. 33. 35. 39. 46. 57.
 61, ἐπὶ τὰ ἐναντία -εῖν τὴν σφαί-
 ραν Ach 72, ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 ἐφ' ἑαυτὸν -ήσει τὴν σφαῖραν Ach
 72, περιφερομένης καὶ -ουμένης
 Ach 74
περιειλεῖν. ὅλον τοῦ πυρώδους -η-
 θέντος εἰς τὸ αὐτό Ach 31, τὴν λε-
 οντὴν περιειλημένος An II 190 b
 (Cat)
περιεκτικὸς Ach 36
περιελαύνειν. τὸ πνεῦμα παντα-
 χόθεν περιελάσαν (τὴν γῆν) An I
 90
περιέλκειν. ἐπ' ἕως -όμενον (σῶ-
 μα) Ach 34
περιέπειν. -ουσι τὸν οὐρανὸν κύκλοι
 τέσσαρες Sch 431
περιεργάζεσθαι. περὶ τῶν . . .
 οὐ -εται Is 328
περίεργος Ach 45, οὐ -ος ἡμῖν ἡ
 ζήτησις An I 92, -οτέρας ἐπιστάσεως
 δεομένη (ἡ τοῦ Γάλακτος ζώνη) Le
 564
 -ως φησὶν Ach 46
περιέρχεσθαι de planetis Ach 44,
 ὅσον καὶ ὁ ἥλιος -εται Ach 63
περιέχειν Sch 442 al, αἱ Πλειάδες
 ἔξ μόνον ἀστέρας -ουσι Hi 10, φαί-
 νονται ἀστέρες ζ' ἐν αὐταῖς -όμε-
 ναι Ib, ὡς τὸ ἕτερον τῶν συνταγ-
 μάτων -ει Hi 24, ὁ οὐρανὸς πάντα
 -ει πλὴν ἑαυτοῦ Ach 36, *sim* An II
 127, ὁ -ων οὐρανός Ach 40 An I 92
 Is 332 Sch 341, -ει τὸν νότιον πό-

λον (ὁ νότιος κύκλος) Ach 56, ὁ -ων
 αὐτὰ (τὰ ἄστρα) κύκλος Ach 73, το-
 -ον τοῦ -ομένου μεῖζον εἶναι δεῖ
 An I 91, ἡ τοῦ (ἄερος) σφαῖρα . . .
 τὸ ὕδωρ -ουσα An I 91, -εται ὑπὸ
 τοῦ ὀρίζοντος An II 102a, ὅταν
 ὑπὸ γραμμῶν (μὴ ὅλως) περιφε-
 ρῶν -ηται ἡ σελήνη An II 128, τοῦ
 Ταύρου τὸ μέτωπον αἱ Ὑάδες κα-
 λούμεναι -ουσι An II 211 b (Cat),
 σχῆμα στερεον ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας
 -όμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ
 μιᾶς περιφερείας -όμενον Is 315, καὶ
 ὁ μὲν ἀρκτικός τὰς Ἀρκτους -ει Is
 320. 321. 330, ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις
 τῆς σφαίρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφο-
 ρὰς ὅλων τῶν φαινομένων -ουσι
 Is 329, ἀσάλευτον αὐτὴν -ει τὴν θέ-
 σιν Sch 341, τὴν γῆν -ει καὶ δια-
 πείρει αὐτὴν Sch 341, διὰ τὸ . .
 μηδὲν ἐξαιρετον -ειν σημεῖον Sch
 392, -εται εὐμεγέθης Sch 406, τὰ
 -οντα σώματα Sch 518, τὸ -ον ἵγρὸν
 Sch 518, ἐκ τοῦ -οντος Sch 523, -ο-
 μένη τῷ κρῦει Sch 529, σφόδρα ν-
 γρὸν γίνεται τὸ -ον Sch 539, τὰ
 -όμενα ἐν αὐτῷ ιβ' ζωῖδια Le 568,
vide δεκανός
περιθλίβειν Sch 493
περικνεῖσθαι Sch 500
περίσχειν Sch 486. 509
περικατάληπτος Sch 388
περικεῖσθαι. κύκλῳ -είμενος An I
 95, αἱ φρένες ἐν τῷ στήθει -ευνται
 Sch 439
περικλᾶν Sch 483
περίκλασις Sch 464. 467
περικλύζειν. (ὁ ὠκεανός) ἔξωθεν
 -ει τὴν γῆν Ach 51
περιλαμβάνειν. περιλαβὼν πάντα
 τὰ βόρεια κυκλόθεν An II 108a, τὰ
 δὲ κατὰ Ἰλας καὶ συγγενείας καὶ
 ἄλλας τινὰς αἰτίας εὐλόγως -ων
 Is 327, τῇ σπείρῃ οὐ πάσῃ -ει
 τὴν Κυνόσουραν Sch 350, περιέλαβε
 τὸν Ἀρκτοῦρον Sch 419, κύκλῳ
 τὸν οὐρανὸν -ει Sch 434, μὴ φθά-
 νειν τὸν κύκλον -όμενον πάντως

- Sch 449, τὸ ὄλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νυκτὸς -όντων ib
 περιλαμπής. τὸ πρὸς εὐδίαν καθα-
 ρὸν -ές ἐστι Sch 486
 περιλείχειν Sch 549
 περιλιχμησις Sch 550
 περιμέτρον. τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα
 π. Ach 65, τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα
 π. τῆς γῆς An II 133
 περίοδος. πλανήτων -οι καὶ κινή-
 σεις Ach 35, κατὰ -ους χρόνων Ach
 69, τὰς τοῦ ἔτους περιτροπὰς καὶ
 -ους σκοποῦντι Sch 431, ἐκάστη
 τροπὴ -ος ib, ἐν τῇ ἐνιαυσιαίαι
 -ωι Sch 476, τῆς ἡλιακῆς -ου Sch
 504
 περιόικοι. οἱ τὴν βόρειον οἰκοῦν-
 τες π. εἰσιν ἀλλήλους Ach 65, π. οἱ
 τὴν αὐτὴν οἰκοῦντες ζώνην An I
 97, οἱ π. τὰ αὐτὰ δι' ἐκατέρων
 ἀλλήλοις ἔχουσι ib
 περιορίζειν. (εἰδωλον) κατὰ μίαν
 γραφὴν -όμενον An II 128
 περιοχὴ. τοιαύτην -ὴν ποιήσασθαι
 τῆς χώρας An II 223 b (Cat)
 περιπεταννύναι. -ασθέντες (cir-
 cumvolantes) Sch 530
 περιπίπτειν. περιπεσὼν αὐτῇ An
 II 245 b (Cat)
 περιπλάσσειν. -άσαντες γύψωι ἢ
 κηρῶι Le 565
 περιποιεῖσθαι Sch 462
 περιπολεῖσθαι καὶ στρέφεισθαι Ach
 61
 περιπόλησις. τὴν ὄλην τοῦ ζωι-
 δίου -ιν μοῖραν ὠνόμασεν Sch 450
 περιρραλίνειν. ὑετῶι -ονται Sch
 500
 περισκάπτειν κύκλωι Ach 84
 περίσκιος. τινὲς -ους τοὺς περὶ
 αὐτοὺς κύκλωι ἔχοντας τὴν σκιάν
 εἶναι βούλονται Ach 67
 περισκοπεῖν Sch 528, -ήσας βλέ-
 ψειας ἄν Sch 373. 423. 450
 περισπαῖν (circumflectere) Sch 340,
 (turbare) Hi 24
 περισπείρειν. περιέσπειρέ τι...λέ-
 γων Ach 29
 περισσευμα vide ἐκχεῖν
 περιττός. τὸ -ὸν τῆς συνταγματι-
 κῆς ἐκδόσεως Sch 555
 -ὼς ἐστιν ἐκλαμπρος Sch 381
 περιστᾶσις. τὰς μελλούσας τοῖ
 ἄερος -εις Sch 479, τῇ ἐκλείπτει
 -ει Sch 499
 περιστολή. ψυχρότητος -ῃ Sch
 509
 περιστρέφειν. -ψωμεν τὴν σφαί-
 ραν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ το αὐτό
 Le 566
 περιστροφή. διὰ τὸ τάχος τῆς τοῦ
 κόσμου -ῆς An II 132
 περιτιθέναι. τὰς τῶν πλανήτων
 ὁδοὺς Ἀτρεῖ -εῖς Ach 29, κατὰ
 συστάσεις ὀνόματα (τοῖς ἀστροῖς)
 -εῖς Att 14, λέγεται δόξαν αὐτῇ
 περιθεῖναι An II 184 b (Cat), περιέ-
 θετο (τὸ δέσμα) Sch 367
 περιτρέπειν Sch 535
 περιτρέχειν Sch 494
 περιτροπή. τὰς τοῦ ἔτους -ας καὶ
 περιόδους Sch 431, τῶν ἀπλανῶν
 τὰς -ας Sch 430
 περιφαίνεσθαι. τὸ -όμενον τῇ
 αὐγῇ Sch 516
 περιφέρεια. ἀπὸ τῆς γῆς εἰκὸς
 ἕξω -αν γεγονέναι Ach 38, ἐπὶ τῆς
 ἕξωθεν -είας Ach 48, ὁ ἀπὸ τῆς
 -είας τῆς σφαίρας διὰ τοῦ κέντρου
 αὐτῆς διήκων ἐπὶ τὴν -ειαν ἄζων
 Ach 51, -ειαν ἔχει μεγίστην (ὁ ζωι-
 διακός) Ach 52, sim Ach 58, ἀπὸ
 -είας ἐπὶ -ειαν Ach 58, κατὰ Κριόν
 καὶ Χηλὰς τὴν -ειαν ἔχει Ach 60,
 οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς -είας τοὺς τοῦ
 κόσμου πόλους ἔχοντες An II 130,
 ἀπτομένης αὐτοῦ (τοῦ ἀρχικοῦ)
 τῆς κάτω -είας An II 131, σχῆμα
 ἐπίπεδον ἐπὶ μίᾳς -είας περιχώ-
 μενον Is 315, οἱ τὰς ὁμοίας (ἴσας)
 -είας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνῳι Sch
 340, ἐν πάσῃ τῇ -εῖαι Sch 364,
 μελλόντας κατὰ τὴν ὁμοιότητα διανί-
 -είας Sch 372, τὴν διὰ τῶν πόλων
 ἀγομένην -ειαν τέμων Sch 404,
 τὴν -ειαν ποιεῖται Le 564, καθ'

- ὄλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος -είας Le 567, vide ἀγειν ὑποτείνειν
- περιφέρειν. τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων πλάτος -εσθαι Ach 53, sim ib, -ομένης καὶ περιδινουμένης τῆς σφαίρας Ach 74, περιερχθέντος τοῦ οὐρανοῦ Sch 371 bis al, -οντες μὲν αὐτὴν καθ' ὅλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφερείας Le 567
- περιφερής. οὐχ ὅλον τὸ φῶς ἔχουσα -ές Ach 49, ὑπὸ γραμμῶν μὴ ὅλως -ων An II 128, -ῇ τρόχια Sch 443
- περιφεύγειν εἰς τὸ ἐκλίπες Sch 492
- περιφορά Ach 35. 37 passim, τὴν ἔξωθεν -άν Ach 38, τῆς τῶν ὅλων -ās ib, πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς ἀψιδος -άν Ach 46, ποιοῦνται τὴν -άν Ach 53, τὴν ἐναντίαν πεποιῖται -άν Ach 55, sim Sch 349, ἐπὶ τῆς -ās Ach 53, ἐπὶ τὴν κάτω -άν Ach 59, μείζους ἔχει τὰς -άς Sch 348. 420, ἕκαστον αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ -ās ἔχει Sch 414, αὐτῶν κατὰ τὴν -ὰν συνερχομένων καὶ εἰς ταὐτό συνιόντων Sch 429, sim passim, αἱ -αὶ αἱ διὰ ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γινόμεναι τοῦ ἡλίου Sch 478, vide πορεία
- περιφωτίζειν Ach 49, ἐκ νεφῶν -ισμένων sim Ach 69 al, -ομένη ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡλίου) Sch 472
- περιχεῖν vide ὁμόφυλος, κύκλωι περιχυθέν An I 95, περιχυθέντος τοῦ γάλακτος Ach 55
- περίψυξις. ἡ ἄγουσα τα νέφη -ις Sch 492
- περιωθεῖν. εἰς τὸ βάθος -ομένης τῆς θερμότητος τοῖς ζώοις Sch 519, πανταχόθεν -ομένην (τὴν γῆν) An II 91
- πέταλος. πετάλοις ἐκπύροις Ach 40
- πέψις Sch 549
- πηγνύναι. παγέντος τοῦ γάλακτος Ach 55, πρώτη μετὰ τὸ χάος πέπηνεν (ἡ γῆ) An I 90, χιῶν ὑετῶν ψακὰς ἐν νέφει πεπηγότι An II 127, χάλαζα ὄμβρος πεπηγώς ib, πάγος ἐστὶν ὕδωρ πεπηγός ib
- πηδάλιον. -ίοις (Argus) An II 256 b (Cat), -ίωι (Argus) ib, ὃς ἐγγίξει τῶν -ίων τῆς Ἀργοῦς An II 259 b (Cat)
- πήδημα. οἱ μετὰ παλμοῦ τινος καὶ -ατος (ἄνεμοι) Ach 68
- πήεις τέφρας Sch 535
- πήχυς (Lyrae) An II 233 b (Cat)
- πιέζειν. τὰ ἐν ὕψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκαπασμένα μέλανι καὶ δεινῶι νέφει Sch 422, -όμεναι τῇ δῆξει Sch 521
- πιθανός Sch 437, μάλλον -όν Ach 47, λόγους σφόδρα -οὺς παρέχονται Sch 424
- εἶπε -ὡς πάνν Sch 467
- πίλημα ἀέρος διανγὲς κύκλου σχῆμα ἔχον Ach 55, αἰθέρος -ατα Sch 484
- πίλησις. διὰ τὴν ἐν αὐτῶι ὥσπερ νεφελώδη -ιν Sch 434, -εις νεφελώδεις Sch 483, σσοτροφή καὶ -ις νεφελώδης Sch 505, τῆς τοῦ ἀέρος -εως Sch 551
- πιλοῦ(εῖ)ν Sch 532, -ομένον ἱκανῶς τοῦ ἀέρος Sch 496. 500. 501 al, τοῦ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένον Sch 519, παχυμερὲς καὶ πεπιλημένος ὁ ἀήρ Sch 546
- πίναξ. -ακας ἔθηκαν Sch 478
- πίπτειν vide ὑποτείνειν
- πιστεύειν. ἐν τῶι ἑλλῶι ὁ ἄπόλων εἶναι -εται An I 96, πεπίστενται δὲ ὡς . . Sch 348, λαμπρὰ πεπίστενται Sch 379, ὁ ἥλιος παρα τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιστεύθη τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλάσιων ὧν Sch 445
- πιστοῦσθαι Sch 339
- πλαγιάζειν Sch 525, εἰ πλαγιάσειε τὸ κάτοπτρον Ach 50, ἐπλαγίασε πρὸς τὸ ἐνθελῖναι τὸ εἰς Ἀγκλείδην προοίμιον Sch 472
- πλαγιασμός. πρὸς τὸν -ὸν καὶ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κατόπτρου Ach 50

πλάγιος. πλάγιοι φέρονται Ach 39

πλανῶν τὰς ὄψεις Ach 39 Sch 416

-ᾶσθαι (errare) Hi 11. 13. 20, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦς -ᾶσθαι καὶ μὴ τὴν αὐτὴν πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἀπλανέσιν (de planetis) Ach 39, τῶν πάντων στοιχείων ἀτάκτως -ωμένων καὶ στρεφόμενων καὶ περὶ ἄλληλα κυλινδουμένων An I 90, -ώμενος κατὰ τὰς νήσους An II 245 b (Cat)

πλάνη ἡλίου Ach 39.53

πλάνητες. οἱ ἀστέρες οἱ πλ. Ach 45 et passim

πλάσμα. τὸ . . . νοῆσαι ὅλον ἐστὶ -α Ach 83, τὸ -α τῆς ποιήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον Is 324, -α ποιητικόν Sch 343, ὡς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι -ατι χρησάμενος Sch 357 πλάσματώδης ὑπόθεσις καὶ ἡρμοσμένη Hi 5

πλάστιγξ Sch 355

πλάτος. τὸ -ος τοῦ ζωδιακοῦ Ach 52, -ος ἔχει τῆς θέσεως ib, τὸ -ος τῆς πορείας τῶν πλανήτων Ach 52—3, τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων -ος περιφέρονται Ach 53, τῶν τριῶν τούτων κύκλων τῶν τὸ -ος τοῦ ζωδιακοῦ δεικνύντων ib, τοσοῦτον -ος ἔχει Ach 63, κατὰ -ος τὸν λόγον πεπολῆται An II 110 a, μὴ διηκριβῶσθαι ἐν -ει δὲ λέγεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως Sch 438

πλατυκῶς Ach 44 An I 95

πλατύς. τὸν -ὺν κύκλον ζωδιακὸν καλοῦμεν Ach 53, -ὺς ἐστὶν ὁ ζωδιακός An I 95, -είας ὁδούς An I 96

πλεῖστον. ὡς ἐπὶ -ον Sch 345

πλειών Sch 387. 390

πλέκειν. ἢ φράσις πέπλεκται Sch 430, τὰς ἐξ αὐτῶν -εσθαι συλλαβάς An I 91

πλέον. αἰσθητοῦ καὶ κατὰ τὸ πλέον ἐνός An II 130

πλεονάζειν. ἀπὸ τῶν -όντων ἐν τῷ κύκλῳ ζῶειν Ach 53, ποτὲ μὲν

-ειν ποτὲ δὲ λήγειν An I 92, ἡ -ουσα ὑγρὰ καὶ συνισταμένη ἀναθυμίας An II 126, ἐξ ὑγρότητος -ούσης Sch 542

πλεονασμός. κατὰ -ὸν τοῦ θῆτα Sch 396, ὁ τοῦ ἐπιγελου θερμοῦ -ός Sch 521, -ὸν ὑγρότητος Sch 539

πλήθειν. ὥσπερ ἐν -ούση σελήνῃ φαινόμενος Sch 379 al

πληθός. ὡς ἐπὶ -ος Sch 519

πληθυντικόν. -ῶι ἐχρήσατο ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ Sch 368

-ῶς εἶπε Sch 378

πλήμνη vide τροχός

πλήν (coni) An II 110 a

πληροσέληνος σελήνη Ach 49, ἐν τῇ -ῶι Pap 557

πληροῦν. -ωθεῖσα σελήνη Ach 49, ὅτε -οὔται (σελήνῃ) ib, νέφος μέλαν καὶ πεπληρωμένον An II 126, ὅσοι οὖν (ἀστέρες) -οῦσι τὰ ἐν τοῖς φαινόμενοις ὀρώμενα An II 125, πεπληρωμένον ἀέρα Sch 335, οὐκ ἐστὶν ὃ μὴ πεπληρωται ἀέρος Sch 335, οἱ τρεῖς ἐπὶ μῆκος τὸν ἥμῶν -οῦσιν Sch 345, ἐπλήρωσε πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ Sch 403, sim 404, -ώσας τὸν περὶ τῶν ὥρων . . . λόγον Sch 472—3, sim Sch 489 al

πλήρωμα Ach 35

πλησιάδες Sch 390

πλήσσειν. πληγείς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι An II 205 b (Cat), ὑπὸ σκορπίου πληγείς Sch 406

πλινθίον (quadratum) Hi 8 Sch 344, vide γωνία τετράγωνον

πλοῖον An II 211 b (Cat)

πλουτοδότειρα Sch 369

πλωτῆζεσθαι Sch 398 Le 562

πνεῦμα θεῖον ἐμβαλλεῖ ὅπερ οἱ ποιεῖται καλοῦσι νεῖκος An I 90, -ε θεῖον ἐμπεσὸν ὠϊοτόκησιν ib, ἐκ τοῦ -ατος ὁ πόλος γίνεται An I 90, τὸ -α πανταχόθεν περιέλασαν αὐτὴν ἐν μέσῳ στήναι τοῦ παντός φυσήματος συνέσχεν ib, τὸ διὰ μέσον τῆς σφαίρας διήκον An II 127

ποδηγέτης Sch 405

ποδιαίος Ach 48

ποιεῖν. ποιήσαντα κρήνην τῇ ὀπλῇ
An II 219 b (Cat), τῷ δὲ Περσεῖ τὴν
περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν An
II 227 b (Cat), ἐποίησε τὰς χορδὰς
ἐννέα ἀπὸ τῶν τῶν Μουσῶν ἀριθ-
μοῦ An II 231 b (Cat), ὃν . . . τὴν
τροφὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποί-
ησαν An II 239 b (Cat), ἐπιφανῇ
ποιῆσαι An II 240 b (Cat), ἐν τῇ
χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα
An II 245 b (Cat), ἐν ταῖς ἐλε-
γείαις ταῖς περὶ Ἑρωτος αὐτῷ πε-
ποιημέναις An II 246 b (Cat), ποιεῖ
ὁμοιότητα τοῦ Κυνός An II 271 b
(Cat), ἡμερῶν ποιεῖ Is 316, ἰ' ὥ-
ρας ποιῶσαν δύναιτο τὸ Θυτήριον
Sch 420, θέρος χειμῶνα ποιεῖν Sch
430. 431 al, ποιεῖ τὴν θερινὴν τρο-
πικὴν ὥραν Sch 438, φροντίδα ποι-
ῶσι Sch 530, ἴδιον σημεῖον ποιεῖ
Sch 538, κατὰ μεῖζονα συστήματα
ποιῶσι τὴν πτῆσιν Sch 543, vide
φορὰ ἀναπόλησις

ποιεῖσθαι ἀνατολὴν (-άς) Att 10. 18
Is 318 Sch 371. 392. 426 bis, τὴν
ἀρχὴν τῆς ὁσέως Hi 19, διαφορὸν
ἀποφάσεις πεπολῆνται Att 19, τοῦ
κατὰ βάθους αἵματος τὴν ἀναγω-
γὴν ποιοῦμενα Ach 33, ἀνακλῆσιν
ποιησάμενος Ach 35, τὴν ἀνάτασιν
τῶν ἀκτίνων Ach 46, ποιοῦμενος
τὴν ἀρχὴν Ach 80, sim Ach 81 bis
Is 321. 330 Sch 334. 342—3. 446.
489. 502, τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγω-
γὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II
191 b (Cat) Sch 344, περὶ πολλοῦ
μάλιστα τούτων τὴν γνῶσιν ἐποι-
οῦντο εἰδέναι Ach 75, γραφὰς καὶ
ἐξηγήσεις ἰδίας ποιοῦμενοι Ach 80,
τὴν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων
πεπολῆται Ach 70, sim Sch 404. 435,
τὴν δεῖξιν τῶν φαινομένων δέον
ποιεῖσθαι An II 102 a, τὸν διάκοσ-
μον τῶν ἀστρων ἐποίησατο An II
223 b (Cat), ποιομένη ἐν τοῖς ὄρεσι
τὰς διατριβὰς Sch 359, τὴν ἐώϊαν
ποιεῖται δύνειν Sch 367, sim Sch 393.

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

466, τῷ ἐξ ἀρχῆς τὴν διατύπωσιν ποι-
ησάμεναι Sch 415, ὅλον ποιεῖται
ὅτι Le 564, τὴν τῶν Φαινομένων
ἐξηγήσιν ἐποίησατο Ach 80, sim An
II 109 a, ἔχουσιν πολλὴν ποιεῖται
ύγρου An II 235 b (Cat), ἐποιεῖτο
τὴν ἐκκλησίαν Sch 359, τὰς ἐπιτολάς
ποιεῖται Sch 366, sim Sch 401, τῶν
ναντιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν
Sch 449, κατοπτρικὴν ἐποίησατο
ἔμφασιν Sch 516, ταχείαν πεποιή-
μεθα τὴν ἐπαγγελίαν Sch 554, τὴν
πρὸς τοὺς τροπικοὺς ἐπαφὴν ποιη-
σάμενοι Le 566, τὴν θέσιν τοῦ κατ-
όπτρου ποιήσεται Ach 50, ἐποίη-
σατο ἐπιφανῇ τὴν θυσίαν αὐτῆς An
II 208 a (Cat), ἱερὸν αὐτοῦ ποιήσα-
σθαι κατῆστεριζόμενον An II 244 b
(Cat), ποιεῖται ἡμερῶν Is 320, sim
Sch 380. 446, τὰς καταδύσεις ποιεῖ-
σθαι Is 318, ἀπὸ . . πεπολῆται τὴν
κλῆσιν Sch 339, ἀπὸ . . ποιεῖται τὴν
κατάληψιν Sch 430. 554, ἀπὸ . . τὴν
κατάθεσιν ποιεῖται Sch 435, κοῦφα
πάντα τὰ ἐν τῇ νηὶ ποιήσονται καὶ
ἄρτια τὰ πρὸς σωτηρίαν τείνοντα
(vide Aratum) Sch 422, ἐναντίαν τῷ
παντὶ κίνησιν ποιεῖται ὁ ἥλιος Sch
447, τὸν περὶ τῶν Φαινομένων πε-
ποιῆσθαι λόγον Hi 4, sim Att 15
Ach 81, τὸν περὶ αὐτῶν ποιοῦμενος
λόγον Ach 42, οὐ περὶ ἀστρολογίας
ἀλλὰ περὶ ἀστρονομίας τὸν λόγον
ποιοῦμεθα An I 89, κατὰ πλάτος
τὸν περὶ αὐτῶν λόγον πεποίηται
An II 110 a, sim Sch 430. 433. 437,
περὶ τῶν τεσσάρων πολλὴν ποιεῖται
λόγον Le 564, μνήμην ποιησάμενος
Sch 404, sim Sch 475, τόπων μετα-
βάσεις ποιῶνται ἀστέρες Sch 513,
τῶν ἰβ' ζωιδίων ὀνομασίαν ποιεῖ-
ται Sch 446, τὰς ὁρμὰς ποιῶνται
Sch 513, ἐπ' εὐθείας ποιοῦμεναι
τὴν πτῆσιν Sch 535, sim Sch 543,
ποιεῖσθαι τὴν πραγματείαν Att 17,
τὴν περιφορὰν ποιεῖται Ach 37, τὴν
περιφέρειαν ποιεῖται Le 564, τὴν κύ-
κλωι -ὰν ἐποιεῖτο Ach 37, sim Ach 53

Sch 349 al, τὴν αὐτὴν πορείαν Ach 39, sim Ach 63 An II 130. 132. 226 b (Cat) Sch 341, περὶ πολλοῦ ἐποίησατο ἔχειν Ach 77, τὸν Νεῖλον τοιαύτην περιοχὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας An II 223 b (Cat), τὸν πλοῦν ποιοῦμενος Sch 397, αἶε δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιοῦμεθα Sch 335, τῶν ὥρων σημεῖα ἐποίησατο τοὺς ἀστέρους Sch 337, ταύτην ποιεῖται τὴν σύστασιν Sch 367, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας σημεῖωσιν ποιοῦμενοι τοῦ μέλλοντος Sch 476, ὀρίζοντας τάξιν ποιεῖται Le 564, τὰς τροπὰς ποιεῖσθαι Att 16, sim Ach 54, θερινὰς τροπὰς ποιεῖται (iuxta ποιεῖ) An I 94, sim Is 316. 320 et passim, τὴν κύκλωι φορὰν ποιεῖται Ach 37, εἰς τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιοῦμενον τὴν χώραν An II 224 b (Cat) ποίημα. ἀμφοτέρων (ῥέματος καὶ γῆς) -α ἦν ὁ ἄνθρωπος An I 93, -ατα (versus) Hi 4. 17 Att 10. 23 Sch 555 ποίησις. ὡς ἐν -ήσει εἶπεν Ach 61, τῆς -ήσεως ἀρχόμενος Is 324, τὸ πλάσμα τῆς -ήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον Is 324, τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς -ήσεως γράψαντι Is 325 ab ποιετῆς τῶν ἀστέρων Ach 29 ποιετικεύεσθαι. ὥσπερ -όμενός φησιν Sch 361, sim 460, εἰς τὴν θέσιν -εται Sch 468 ποιετική. περὶ -ῆν ἐσπουδακῶς Ach 77, ἐν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖαι καὶ τῇ ποιητικῇ Ach 77 ποιετικός. ἡ χάρις φησὶν ἡ-ή An I 94, πλάσμα -όν Sch 343, τὸ ποίημα τὸ ἑαυτοῦ (ἐν) τοῖς -οῖς μᾶλλον εἶναι θελήσας Sch 346, κατὰ τὸ -όν Sch 398, εἶπε πρὸς τὸ -όν Sch 409, -όν ἐστὶν ἔθος Sch 472, ὕδατος -ή Sch 516, πνεύματα -ὰ χειμῶνος Sch 531 -ὡς ληπτέον Sch 533, λέγει -ὡς Sch 343. 361. 403. 464 ποικιλία. ἡ τῶν περὶ αὐτοὺς γινόμενων -ία Sch 430

ποικίλος. -ας κινήσεις Ach 41, -ῆν (τὴν τοῦ Γάλακτος ζώνην) Le 564, sim ib ποινή. ἐπὶ -ῇ τῆς κλοπῆς Sch 393 πολεῖν vide πόλος, ἀπὸ τοῦ -εῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν ἐνιαυτόν Sch 387 πόλεμος. τὸ Κῆτος -ον αὐτῇ φέρει Sch 412 πόλος ἢ idem atque ἡλιοτρόπιον Ach 62 idem ac globus mundi An I 90 bis 96 An II 186 b (Cat) polus An II 127. 128. 129. 186 b (Cat) Is 316 Sch 341. 342 al, οἱ διὰ τῶν πόλων (κύκλοι) An II 129. 130 Sch 435 al, πόλος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανόμενος Is 316, πόλοι (λέγονται) ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς πολεῖται καὶ στρέφεται ὁ οὐρανός Is 331 Sch 342, πέρας τοῦ ἄξονός ἐστὶν ὁ πόλος Is 316, περὶ τοὺς αὐτοὺς τῷ κόσμῳ πόλους κείμενοι Sch 435 πολυάστερος Sch 464 πολυγάλακτος. -ον προσδοκῶν τὸν ἐνιαυτόν Sch 547 πολύγηρα. ἡ -α κορώνη Sch 533 πολυγονία Sch 409 πολυγράμματος σφόδρα An II 149 a πολύθηρος Sch 461 πολυτίστωρ. -ορος ἀνδρός καὶ ἄξοπίστον Ach 76 πολυκαμπής. προς τὸ -ὲς τῶν ποταμίων ὑδάτων Sch 349 πολυκαρπία Sch 539 πολυμαθεῖα. ἀκαιορὸν ἐνδείκνυσθαι -εῖαν Sch 555, οὐ -εῖαν τὴν ἑαυτῶν εἰς μέσον τιθέντες ib πολυμαθής. ὡς -ῇ καὶ ἄριστον ποιητὴν Ach 78 πολυπλασίως Sch 474 πολυπραγμονεῖν. -ησον τὴν παρτήρησιν τῶν... ἀστέρων Sch 479 πολὺς. περὶ πολλοῦ ἐποιούντο εἶδέναι Ach 75

πολυφερέης. διά τὸ -ές Sch 348
 πολυφορεῖν Sch 538
 πολυχρονίως κινεῖται καὶ κυκλικῶς
 Ach 41
 πολυχώρητος. τὸ -ον Le 568
 πομπή. Ἀθηνᾶι -ην ἤγαγεν ἐν ἀκρο-
 πόλει An II 208 b (Cat)
 πονεῖν. ὅλος περὶ τὸν Ὀφιν -εῖ Sch
 453
 πόνος. πόνον ἐπόνησεν An I 89
 πόπανα κατέφαγε (βοῦς) Sch 360
 πορεία ἡλίου Ach 39, ἀνδρὸς -αν
 μήτε τρέχοντος μήτε ἡρέμα βαδί-
 ζοντος Ach 45, τὸ πλάτος τῆς
 -ας τῶν πλανήτων Ach 52—3, ἡ ἀπὸ
 ταπεινοτέρου ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον
 Ach 54, τῆς τοῦ ἡλίου -ας Ach 62,
 τοῦ ἡλίου δι' αὐτῆς (τῆς διακεκα-
 μένης) τὴν -αν ποιοῦμένου Ach 63,
 sim An II 130. 132, διὰ τοῦ ἀέρος
 ἐποιεῖτο τὴν -αν An II 226 b (Cat),
 τὴν ἴσῃν -αν ποιοῦνται Sch 341, τῇ
 ἐν τῷ Λέοντι -αι τοῦ ἡλίου Sch
 365, ἄτακτοι ἐκείνοι καὶ οὐ τὴν
 αὐτὴν -αν ὠραμένην ἔχουσι καὶ
 περιφοράν Sch 426, τὴν -αν αὐτοῦ
 (τοῦ ἡλίου) Sch 476
 πορεύεσθαι Sch 340. 420. 429 al
 passim, ἐπὶ τῶν κυμάτων π. κα-
 θάπερ ἐπὶ τῆς γῆς An II 247 b (Cat)
 Sch 405, ἐπὶ ὄνων π. An II 297 b
 (Cat), Κύων τῆς Ἀργοῦς ἔμπροσθεν
 -εται Sch 411
 πόρθησις. τὴν Ἰλλου -ιν Sch 388
 πορίζεσθαι. ἀσφάλειαν αὐτῇ -ό-
 μεον An II 223 b (Cat)
 ποριστικός. -οι ὄντες τροφῆς Sch
 360
 πόρος. τοῦτον τὸν -ον ὄντα λοξόν
 An I 96, ἐκ τῶν ἀδύλων -ων Sch
 524, παχυμεροῦς τοὺς -ους ἐπιφράτ-
 τοντος τοῦ ἀέρος Sch 536
 πορφυρίζειν Sch 407 bis
 πραγματεία. τὴν -αν ποιεῖσθαι ἐν
 τοῖς -τόποις Att 17, πολλοῖς περὶ
 τούτου -εῖαι γεγόνασιν Ach 46, τὴν
 -αν εἶναι τῷ Ἀράτῳ An II 110 a,
 λέγει ἐν τῇ Περὶ τῶν ζώων -αι

An II 254 b (Cat), ἡ Φαινομένων
 αὐτοῦ -α Is 323, παρ' ὧν ἔλαβε
 καὶ τὴν τῶν Φαινομένων -αν Sch
 339, sim Sch 437
 πραγματεύεσθαι. οἱ ὕστερον περὶ
 τούτων -σάμενοι Ach 30, περὶ ἡλίου
 καὶ σελήνης ἐπραγματεύσαντο Ach
 46, sim Ach 47, ἐπραγματεύσατο
 περὶ ἀνέμων Ach 68, περὶ κομητῶν
 καὶ δοκίδων ἐπραγματεύσαντο πολ-
 λοὶ Ach 69, τὰ Φαινόμενα -σάμενος
 An II 130, τὰ ἐξηγητικὰ πεπραγ-
 μάτεται An II 140 a
 πράξις. κεκλήσθαι ἀπὸ τῆς πράξε-
 ως An II 235 b (Cat), ἡ ἐκείνου
 πράξις An II 240 b (Cat), τοῦ εἶναι
 μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως An II
 248 b (Cat), sim An II 249 b 257 b
 (Cat), ἐπιτυγχόντες τῆς πράξεως An
 II 263 b (Cat), ἀπὸ πράξεως γεγο-
 νὸς ἐναργοῦς An II 267 b (Cat), ἐφ'
 ἐκάστη πράξει Is 332, δοκεῖ κεκλή-
 σθαι ἀπὸ τῆς πράξεως Sch 396
 πρέπειν. -ει μάλιστα Ach 81, κατὰ
 -ον γένηται Sch 538
 πρεπόντως. πάνν πρ. Sch 334,
 σφόδρα καλῶς καὶ πρ. Sch 355
 πρηνής Sch 486, -ῇ φέρεσθαι Sch 484
 πρηστική. ἐκπέμπειν τὸ φῶς ὥστερ
 -α Ach 46, οἱ κάτωθεν εἰς ὕψος
 φερόμενοι (ἄνεμοι) λέγονται -ες Ach
 63, -ας ἐμποιεῖ An II 127
 προάγειν. πέμπει σοι προήχῃν
 An II 140 a, προήγαγεν ἐπὶ πλέον
 An II 231 b (Cat), (intr) προάγων
 οὐκέτι κινεῖται Sch 427
 προαιρεῖσθαι. οἱ κοινωνεῖν ἀλλή-
 λους -ούμενοι An II 264 b (Cat)
 προαίρεσις τοῦ ποιητοῦ Att 3
 προαιρετικός. ἰδίαν τινὰ -ῇν κίνη-
 σιν Sch 429
 προαισθάνεσθαι Sch 510. 549
 προαναστέλλειν. τὰ ἐπιόντα εἰς
 αὐτὸν νέφη -ει καὶ ἐπίπροσθεν ἀνω-
 τέρῳ ἐπωθεῖται τὰ νέφη Sch 421,
 sim Sch 507, φιλεῖ -ειν ὁ πνεῖν
 μέλλων ἄνεμος τὰ ὑπερκείμενα νέ-
 φη καὶ πνικνοῦν Sch 422

- προανατολάει Is 317 al
 προαναφέρειν Sch 500
 προαπαγγέλλειν Sch 490
 προβάλλειν (intr) Sch 492
 προοιγινώσκειν Sch 531, ἀπὸ τῆς
 προγνωσθείσης τὰ ἀγνοούμενα δι-
 δάσκει Sch 363, ἐκ τῶν προεγνω-
 σμένων (τα ὑπολειπόμενα) διδάσκει
 Sch 393, sim 401, ἐκ τοῦ κύκλου
 ἤδη προγνωσθέντος Sch 401, sim
 402. 412. 416. 417. 428
 πρόγνωσις Sch 552, -εις διὰ σημεί-
 ων Is 323, ἐκ τῆς περὶ τὰ μέλλοντα
 -εως Sch 480, εἰς -ιν εὐδίας τε καὶ
 χειμῶνος Sch 480, εἰς -ιν ἀγαγεῖν
 Sch 548
 προγράφειν. οἱ εὐθεῖς -ουσι τοῦ
 ποιήματος τὰ φαινόμενα Is 329
 προδεικνύειν. -ουσι καὶ προση-
 μαίνουσι Sch 534
 πρόδηλος. τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ
 προδύλοις μᾶλλον Sch 407
 προδηλοῦν Sch 507
 προδιδάσκειν Sch 413
 προεκτίθεσθαι Sch 416, προεκ-
 θέμενος τὰ ποιήματα ἐπιφέρεται
 ταυτί Hi 17
 προεπισκέπτεσθαι ποιεῖ τὰ μέλ-
 λοντα Sch 420
 προευνενίξασθαι Sch 461
 προεχής. -ῃ (ita Duebner: codd προ-
 σεχῇ) δεικνύειν Sch 492
 προηγείσθαι. -εῖται ἐν αὐτοῖς πάν-
 των φαιδρότερος ὢν ὁ ἐπὶ τῆς βο-
 ρείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ An II
 197 b (Cat), αἱ μὲν -οῦμεναι (νεφέλαι)
 αἱ δὲ καταλαμβάνουσαι Sch 533
 προήγησις Sch 430
 προηγούμενος Is 326
 προηρεμεῖν Sch 512
 προθερμαίνειν. -όμενα καὶ ἐκ-
 πυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου Sch 365,
 προθερμασμένη τῇ γῇ ἐντυγ-
 χάνοντος τοῦ ἡλίου Sch 365
 πρόθεσις Sch 553, τὴν ἐκ -ιν Ach
 82, sim passim
 προθεωρεῖν. ἀνατολικωτέρα -εῖται
 Sch 373
 προθυμία. τὴν σὴν -ίαν ἐκτελέσων
 Le 561
 προὔεναί. προὔων (ita corrigas e
 προσιών) τρέπεται ἐπὶ τα νότια Ach
 54
 προὔιστορεῖν (antea explorare) An
 18
 προκαταδύνειν. τῶν σιν Καρχίνων
 -δεσυκότων An II 116a
 προκαταδύσεις Is 317 al
 προκαταλάμπειν (acc.) Sch 390
 προκαταψύχειν. προκατεφυγμένη
 ὁμιλοῦντος τῇ γῇ Sch 365
 προκεῖσθαι. διὰ τοῦ προκειμένου
 Καλλιμαχέλου παραδείγματος Ach
 76, πρόκειται . . παρασκευάζειν Le
 563, χρήσιμον πρὸς τὸ προκείμενον
 Le 563, ἦλθε ἐπὶ τὸ -ον Sch 416,
 sim Le 564
 προλαμβάνειν. praemittere (v. l.
 προδιαλαμβάνειν) Hi 3, praecoce-
 rare Ach 74, ὅταν μὴ -ῃ τὴν μῆν
 ἀλλὰ βράδιον τοῦ εἰθισμένου ὀγεῖται
 Sch 541, ἐπὶ τοὺς εἰθισμένους τόπους
 μεταβάσιν προλάβωσιν Sch 542, sim
 Sch 542—3, ὑπὲρ τοῦ προλαβεῖν τὴν
 τοῦ ἄερος ταραχὴν Sch 551, εἰ τοῖς
 προλαβοῦσιν ὅμοια γίνεται σημεῖα
 Sch 552
 προμηνύειν Sch 479
 προνεύειν. τὴν πρῶιραν ἔχει προ-
 νευενκυῖαν καὶ προπλέονσαν Sch
 410, ἡ νεφέλη ὀλίγον προνευενκία
 τῆς θαλάσσης Sch 527
 προνοεῖσθαι Sch 508, διὰ πάντων
 -εῖται ἡμῶν ὁ θεός Sch 472
 πρόνοια Sch 336, ἡ -α χωρεῖ τοῦ
 θεοῦ (δι' ὅλου τοῦ κόσμου) Is 332,
 vide ἐνδεικτικὸς
 πρόοδος. ἡγεμὼν καὶ -ος Sch 446
 προοίμιον Hi 3 Ach 81. 83, τὰ λοιπὰ
 -α Ach 83
 προορμαῖν. προώρμησεν ὁ αἶρας
 τῶν ἄλλων στοιχείων An I 92
 προπάτωρ. τοὺς προγόνους καὶ
 -ορας ἡμῶν Sch 336
 προπετῶς Sch 554
 πρὸς τῇ ἀνατολῇ (δύσει) εἶναι γί-

- νεσθαι Att 10. 11. 19. 24 a1, πρὸς τῷ ἀνατέλλειν εἶναι Att 20, κεῖσθαι πρὸς τὸν πόλον Att 15, εἶναι πρὸς ἀνατολὰς Att 19
- προσαγγέλλειν An II 245 b (Cat)
- προσαγορεύειν. προσηγορεύθῃ ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη An II 184 b (Cat), ἀπ' ἐκείνου -θῆναι An II 208 b (Cat), ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν An II 231—2 b (Cat), ὃν -εσθαί φασι Γαλαξίαν An II 276 b (Cat), sim Sch 424 a1
- προσανακλίνειν. ἐπὶ τὴν ἰζὺν βότρουος δίκην προσαναεκλιμένας Sch 385
- προσαναπλήρωμα (*supplementum inane*) Att 20
- προσαποδιδόναι. τὰ παραλελειμμένα ὑπ' αὐτοῦ προσυποδώσω An II 110 a, τὸν ἔξῃς τοῦ ποιήματος προσαποδώσω λόγον An II 126 a
- προσαρμόζειν Sch 441. 476
- προσβάλλειν. τῷ λύχνῳ τὴν ὄψιν -ωμεν Sch 493
- προσγειόττερος Ach 46. 47 Sch 413
- προσγίγνεσθαι Sch 473
- προσδέχεσθαι. εἰ -χθείημεν τὸ προοίμιον Ach 81
- προσδοκία. κραυγάζουσι -λαι τῶν Νειλῶων ὑδάτων Sch 517
- προσδρομή. ἐπαίρων -ήν Sch 385
- προσεγγίζειν. τὰ -οντα τῷ φανερωῖ πόλῳ Sch 372
- προσεοικέναι. νεφέλιον -ὸς τῷ γαλαξίᾳ Sch 505
- προσέρχεσθαι. τινὲς τῶν ἀπαλωτέρως -ομένων ταῖς ἐξηγήσεσιν An II 149 a
- προσέχειν. (transitive) προσσχεῖν αὐτὸν τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ An II 277 b (Cat), (intransitive) γεωργίαι -οντα καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδικίαις κέρδους Sch 359, σφόδρα ἀκριβῶς -ων τῷ ζωιδίῳ κατὰ θέσιν φησὶ Sch 368, ὥς μὴ ἀκριβῶς προσσχόντι τῇ τοῦ Ὠρίωνος θέσει Sch 404, τῷ ὅσον τε μάλιστα προσεκτέον ὡς ὀρθῶς ἔχει Sch 438
- προσεχής. λαμπρὰ ἡ -ῆς τοῦ ποιήματος ἀρχή Sch 340
- προσηγορία Ach 43, φερωνύμου -ίας ἔτυχεν An I 95
- προσῆκειν. τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο -ει τὸ τοῦ ποιητοῦ σύγγραμμα An II 140 a, οὐ -ει τὸ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διὸς Sch 335
- προσηκόντως. εὖ καὶ πρ. ἐστὶν ἔχονσα Sch 409
- προσημαίνειν Sch 507. 519. 529
- προσημασία Sch 509
- πρόσθεν. εἰς τὸ πρ. Is 327
- προσθήκη. -ην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι (νύκτες) Sch 430. 431
- προστέσθαι (*admittere*) Ach 81
- προσιστορεῖν Sch 546
- προσχεῖσθαι. κενῶς πρόσκειται τῷ ἐσχάτῳ στίχῳ τὸ . . . Hi 20
- προσλαμβάνειν. -ονσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον Sch 551
- προσμένειν. προσέμενε τὰς ἀνατολάς An II 232 b (Cat)
- προσονομάζεσθαι An II 130
- προσόρθριος. τρέξει τὰ -ια Sch 518
- προσορμίζειν ναῦν Sch 411, -εσθαι Sch 410
- προσπελάζειν Sch 521
- προσπίπτειν. εἰ δὲ προσπέσοι τὸ συνταξίδιον An II 126 a, οὐκ ἂν οὐτω ταῖς ὀψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν Sch 495, vide σημείον
- προσποιεῖσθαι. οὐ-ησάμενος Suppl I 574 (Cat)
- προστακτικόν Sch 477
- προστιθέναι. προσετέθησαν τῷ μαζῷ An I 95, οὐ καλῶς προσέθηκε Sch 409
- προσφέρειν. ὃ (Θηρίον) δοκεῖ -ειν θύσων An II 265 b (Cat), λείοις καὶ ὁμαλοῖς -ομένη (ἡ ὄψις) Sch 488
- προσφιλής. ταῖς αἰξὶ -ῆς ἡ βατάνη Sch 347
- πρόσφορος. πάντες οἱ -οι καρποὶ Sch 408
- προσφωνεῖν. τούτων τὸν πατέρα

- καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις -εἰ Sch 334
- πρόσωπον Ach 50, ἐξ ἰδίου μόνου -ον Ach 84, τὴν κατὰ -ον φορὰν An 198, -ον ταῦτα τῆς Δίκης Sch 360, παρ' Ἀλγυπτοῖς αἱ κληίδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρονσι -α Sch 366, τὸ ἐν αὐτῇ -ον πληρὲς τοῦ φωτὸς ἐχούσης (τῆς σελήνης) Sch 473
- προσωτέρω χωροῦσι (opp. ἀναποδίζουσι) Ach 39
- προτακτικόν vide ἄρθρον
- προτείνειν Is 326
- προτενής Sch 509
- πρότερος ἀνατέλλει καὶ δύνει ἐκείνου An II 271b (Cat)
- προτιθέναι Ach 80, ὡς προτετέθη τῷ κῆτει Sch 375, προθεμένωι εἰπεῖν Sch 430
- προτρέπειν. προετράπη γράψαι Ach 77
- προτρίβειν Sch 536
- προτρύγῃσι Sch 365
- προφαίνειν. προδηλοῦσι καὶ -ουσι Sch 534, ἄλλοτε ἄλλῃ -ομένους Sch 545
- πρόφασις. ἐκ τούτων τὰς -εις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτων πραγματούμενοι Ach 30, πῶς εὐαφόρμως -εις ἑαυτῷ δίδωσιν Sch 383, σφόδρα πάλιν καθαρὰν ἑαυτῷ δέδωκε -ιν ὥστε ἐλθεῖν κτλ. Sch 396
- προφάτως Sch 554
- προφέρειν (ᾧ ἐπιφέρειν Hi 8 al) Hi 10. 14. 16, δοκεῖ τριχῶς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου -εσθαι Ach 83, ὡς καινότερα καὶ ἀδύνατα -ονται (med) Sch 370
- προφητεύειν Sch 509
- πρόφυλαξ. Φορκίδας εἶχον -ακας αἱ Γοργόνες An II 226b (Cat)
- προωθεῖν. διώκει καὶ -εἰ Sch 463
- πρυμνήσια. τὰ -α δεσμοὶ εἰσιν Sch 411
- πρώτος. ἐν πρώτοις προσφωνεῖ Sch 334, ἐν τοῖς πρώτοις (in prima parte) Sch 459. 466
- ως Hi 19 Sch 365, -ως μάλιστα Le 561
- πτέρινος. ὁ ναὸς ὁ -ος An II 241b (Cat)
- πτηγνόν. ὅτε τὰ -ὰ διεμερίζοντο An II 243b (Cat)
- πτήσις. ὅταν μακρὰν πτήσιν ἀντίσωσι Sch 531, ἐπ' εὐθείας ποιούμεναι τὴν -ιν Sch 535, sim Sch 543, κατὰ μέλζονα συστήματα ποιῶσι τὴν πτήσιν Sch 543, τῆς εὐθείας ἐμποδίζεσθαι -εως Sch 535
- πτύχιον Le 563
- πτῶσις. ὕστερον τῆς Βελλεροφόντου -εως An II 219b (Cat), -ις ἀντὶ -εως Sch 349
- πυγών. διάστημα ὅσον -ῶνος Sch 505, definitur Sch 506
- πυθμήν. ἔχει . . . παρὰ τῷ -ένι An II 270b (Cat)
- πυκνονεφής. τὰ δὲ ἄνω πρὸς βορέαν αὐτοῦ -ῇ κατέχεται Sch 421
- πυκνός. -ὰς καὶ ἀλλοχρόους ἀφίησι λαμπρόνας Sch 408, διὰ -οῦ τοῦ ἀέρος ὁρώμενα Sch 484
- πυκνοῦν. ἐκ μικρῶν πάνν καὶ πεπυκνωμένων (ἀστέρων) Ach 55, πεπυκνωμένην τὴν λαμπρόνα Sch 408, sim Sch 422, πεπυκνωμένος ὁ ἀήρ Sch 494, vide προαναστέλλειν
- πύκνωσις. διὰ τὴν περὶ τὸν αἶρα -ιν Sch 484, sim Sch 485 ter, διαλέγεται ἡ -ις Sch 489, ἡ τῶν νεφῶν -ις Sch 496, ὑπὸ τῆς περὶ τὸν αἶρα -εως Sch 498, τοῦ αἰθέρος ἐστὶ -ις Sch 513, δι' αὐτὴν τὴν τοῦ δέρματος -ιν Sch 524
- πυραμίς Ach 40
- πύρινος. -ους αὐτούς (stellas) Ach 40
- πυροστάτης. τοῖς -αῖς τρίποσι Sch 525
- πυροῦν Sch 498. 520, γῆν πεπυρωμένην Ach 49, μὴ πεπυρωμένη πως τυφῶνας ἐμποιεῖ (ἡ ἐρηρὰ ἀναθιμίας) An II 127

πυρρίχη. -ην ἢ ἔστιν ἐνόπλιος ὄρ-
χης Sch 346

πυρώ(οει)δης. τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ
πυρώδη Ach 41, τὸ πυρώδες καὶ
διανγές Ach 46, πυρώδεις οἱ ἀστέ-
ρες Ach 50, διὰ τὸ πυρώδη εἶναι
τὸν αἰθέρα Ach 82, (αἰθήρ) ἐστὶ
λαμπρὸς καὶ πυρώδης An II 127,
ἐκ χρυσοῦ πυρώδους An II 192 b
(Cat), sim Sch 365 et passim, οὐ
πυροειδὲς καὶ ἔκλαμπροι Sch 417

πώγωνες Ach 68

πωγωνίας (κομήτης) Sch 545

ῥαβδοειδής Sch 493

ῥαγάς Le 565

ῥαγδαῖος. σταλαγμοὶ μεγάλοι -οι
Sch 502. 504, -ους ὄμβρους Sch 546

ῥαίνειν. -ονται τῷ ἀφρῶι Sch 511

ῥάμφος Sch 395

ῥάνις Sch 516 (vide συνιστάναι),
καθ' ἐκάστην -ίδα ib

ῥάχις. ἕως ἐπὶ -ιν An II 116a, sim
182 b (Cat) al, δια τὸ εἰς μέσην τὴν -ιν
Γοργόνος πρόσωπον ἔχειν An II
209 b (Cat), πρὸς τῇ ἀποτομῇ τῆς
-εως An II 212 b (Cat), ἐπὶ τῆς ἀ-
ποτομῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλου-
μένης -εως An II 230 (Cat)

ῥεῖν. τὸ (ῥε) τῆς θηλῆς ῥέον An I
95, ἀπὸ ῥέων Sch 496, οὔτε τῷ
ἀέρι ῥυθναί συγχωρεῖ . . . An I 91

ῥέπειν. οὐδαμοῦ -ει ὁ κόσμος Ach
39

ῥηγνύναι. ῥαγεῖσαι (αἰ νεφέλαι)
Ach 69

ῥῆξις. τὴν -ιν λαμβάνει Sch 489,
κατὰ -ιν τῶν νεφῶν Sch 512

ῥῆσις. αἶε δι' αὐτοῦ τὰς -εις ποιού-
μεθα Sch 335

ῥητόν. τὸ -όν Sch 354, τὸ ἑξῆς τοῦ
-οῦ Sch 393

ῥιζοῦν. -οὔται τα σπέρματα Sch
544

ῥιπίζειν. -όμενοι (οἱ ἀνθρακες) Ach
51

ῥοῖζος. μετὰ -ον φέρωνται Sch 522

ῥομβοειδής Sch 402. 403

ῥόπαλον. τὸ -ον ἀνατετακώς An
II 190 b (Cat), τὴν δεξιὰν ὥσπερ -ον
ἐπιφέρουσιν Sch 405

ῥύακες Ach 68. 69

ῥύγχος An II 220 b 262 b 269 b (Cat)

ῥυθμός. -ῶι τι (τὸν οὐρανὸν αἰ
ἀναθυμιάσεις) κινουσί Sch 340

ῥύμη. πνεῦμα μετὰ ῥύμης καὶ σφο-
δράς ὁρμῆς ἀφείσαι Ach 69, διὰ
τῆς ῥύμης ἀναπτομένου τοῦ πνεύ-
ματος Ach 69, μετὰ ῥύμης φερό-
μενον τὸ πᾶν An I 98, συμπερι-
γόνται τῇ τῶν ὄλων ῥύμῃ Sch
338

ῥυμοί Ach 68. 69

ῥύσις. ῥύσιν ἀέρος τὸν ἄνεμον Ach
68, ὕδατος ῥύσιν μιμούμενον Sch
412, sim Sch 454, διὰ τὴν τῶν ἀπὸ
τῆς ἐσπέρας πνευμάτων ῥύσιν Sch
455

ῥωννύναι. οὐκέτι ὁ περὶ τῶν φαι-
νομένων λόγος ἔρρωται Sch 379

σαίρω. ἔχει καὶ τὸ στόμα σεσηρός
Sch 409

σάλπιγξ. ὡς ἀπὸ σάλπιγγος ἐκπέμ-
πειν τὸ φῶς Ach 46

σαφήνεια. -είας ἕνεκα πιθανῆς Ach
37, sim Ach 58, οἷον -είας ἕνεκεν
τῶν λεγομένων ὁ λόγος ἔστω Le
563

σαφηνίζειν Sch 342. 380

σβεννύναι Ach 61

σεληνιαχός Sch 492, ἀπὸ τῆς -ῆς
συνόδου Sch 473

σεληνοειδής Sch 413

σεμνός. τὰ μὲν -ότερα τὰ δὲ φαν-
λότερα Is 328, ἀναμίλων τὰ -ό-
τερα ib

σεμνότης vide κοσμεῖν

σεμνύνειν An II 208 b (Cat)

σεσηρότως τὸ φῶς ἀφίησι Sch 408

σημαίνειν Sch 392 al, τὸ τῆς φω-
νῆς ἀσαφὲς ἢν ὑπὸ ἐνὸς -όμενον
An II 240 b (Cat), -οντα τὰς ὁδοῦς
An II 247 b (Cat) Sch 405

σημαντικός Sch 390. 400. 482

σημάντρια. -iai καὶ θέρους καὶ σπόρου Sch 386

σημασία. ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν -Iαν ἔχουσιν Sch 501

σημειον. -α ἵποδεῖξαι τοῦ καιροῦ Hi 10, ἀπὸ τῶν αὐτῶν -ων ἐπὶ τὰ αὐτά Ach 35, -ον ἀνέμων Ach 69 et sim passim, τοῦ κατὰ κορυφὴν -ον An II 129, -α νοητά ib, κατὰ (ἀ') τι μόνον -ον An II 131, τεμνόμενος ὄχρα κατὰ δύο -α An II 131 al, ἱκανόν -ον An II 235 b (Cat), ὃ ἐστὶ μέγιστον -ον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ An II 265 b (Cat), ἀπὸ τινος -ον τῶν ἐντιός τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ, τὸ δὲ -ον κέντρον καλεῖται τῆς σφαίρας Is 315, sim ib et Is 330 Sch 429, -όν ἐστιν οὗ μέρος οὐθέν, ταῦτόν τῃ στιγμῇ, ἣν πέρας ἢ ἀρχὴν μεγέθους ὀρίζονται Is 315, σφαιροειδούς -ον Is 324, -α χειμῶνος καὶ εὐδίας Is 328, -α συμμικτα ib, ἕτερα δίδωσι -α Sch 380, -α τοῦ ὀρίζοντος Sch 414, προγνώσεις διὰ -ων Is 323, πλείω δὲ ἐξεπλήτθες τὰ -α τοῦ χρόνου τίθεται Sch 401, τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης -ον ἔθικεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον Sch 420, ἐπάγει τὰ -α κατωτέρω Sch 432 al, διὸ -ον ἔχει ὁ στίχος Sch 421, τὸ δὲ Θυτήριον τοῦ Πηλέως γάμου -ον Sch 423, idem atque sidus Sch 426, ἐκ τῶν περὶ οὐρανόν -ων Sch 479, τὰ περὶ τὸν κόσμον -α Sch 517, -ον τῆς αἰρέσεως Suppl I 573 (Cat)

signa critica editionis Arateae (διπλῇ ἀμφὶ ἀστήρ) An II 141 a

σημειοῦσθαι. οὐ δύο κύκλοι ἀλλὰ τρεῖς ἐσημείωσαντο ἐπὶ τῆς περιφορᾶς τὸν ζωδιακὸν κύκλον Ach 53, -οῖμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀστρου Sch 366, διὰ μόνων αὐτῶν -οῦνται τὰς ἐαίας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἐσπερίους πρὸς ἄροτον Sch 390, ὥστε οὐκ ἂν αὐτοὺς σημειωθῆναι ἔκ τινος

τῶν ἀπλανῶν, ὥσπερ τῇ κεφαλῇ τῆς Ἀνδρομέδας τὸν Ἴππον -οῖμεθα 428, δύντος τοῦ σεσημειωμένου ἀστέρος Sch 471, χάλαζαν ἐσομένην δεῖ -οῦσθαι Sch 537, -ωσόμεθα χρώματι Le 566, τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν οἰκεῖον τόπον -ωσόμεθα Le 566

σημειώδης Sch 446

σημείωσις. ἀπὸ τῆς ἐσπέρας -ιν ποιοῦμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ὀρθρου Sch 476, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων -εως βεβαίον οὔσης Sch 502, sim 552, ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ -ει Sch 514, τὰ ἀπὸ τῆς -εως ἀποβάντα Sch 548

σηπεδών. ἐποψίαι -όνος Sch 521

σιαγών An II 220 b (Cat)

σικύν (cucurbita). ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἱατροῖς σικνῶν Ach 33, sim An I 91

σίμβλον Sch 534

σιτεῖσθαι Sch 510. 517. 523

σιτικός. -οῦ καρποῦ Sch 538. 543

σίφων Sch 483

σκαρθμός σημαίνει τὸν πόδα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θῆτα παρὰ τὸ σκαλεῖν Sch 396

σκεῖρων ἀνεμος Ach 68

σκέλος An II 183 b (Cat) al

σκεπάζειν. τὰ ἐσκεπασμένα μέλανι καὶ δεινῷ νέφει Sch 422

σκέπας. ἐπιζητοῦντες -ας Sch 523

σκέπασμα. διὰ τὰ -ατα τοῦ ψίχους Sch 509

σκέπειν Sch 510. 527, -ομένω ἐπὶ ἀμφίων Sch 542

σκέπη. τοῦ Διὸς τῇ -ῃ φανέντος διπλασίονος An II 209 b (Cat), μὴ ἔχον -ην Sch 542, διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι -ης Sch 551, -ης χρεῖαν ἔχειν Sch 495, sim 498 al

σκέπτεσθαι τα Φαινόμενα Is 326

σκέψις. οἱ ὠφέλμοι διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν Sch 431

σκηπτός. κεραυνὸς καὶ πρηστήρ καὶ τυφὸς κατασκήψας -ὸς λέγεται An II 127

σκιά. ἡ σκιά πρὸς νότον ἐκπέμ-
πειται Ach 64
σκιάζειν Sch 474. 499
σκίασμα. τὸ -α τοῦ ἐστῶτος Ach
64
σκιασμός. βραχύς τις περὶ αὐτὰς
-ός Sch 501
σκιερός. εἰς τὸν -ὸν κῶνον Sch
499
σκιρτᾶν Sch 519
σκιώδης. τὸ φέγγος ἀμυρὸν καὶ
σκιῶδες ἐπιδείκνυσθαι Sch 499
σκολοπένδρα Sch 521
σκόμιον. τὰ λεγόμενα -ια Sch 523
σκοπεῖν πρὸς τι Ach 53, τὸ αὐτὸ
καὶ ἐπὶ νυκτῶν σκοπεῖ Ach 58, σκό-
πῃσαι ὅτι Sch 340
σκορπίζειν Sch 367. 420, ἀκτῖνας
ἀφίησι λεπτάς καὶ ἐσκορπισμένας
Sch 525
σκύβαλον Sch 520
σμικρύνειν. ἐκ μακροτέρων -οντα
(τὸν ἥλιον) τὰς ἡμέρας Ach 54
σπᾶν. σπῶντες τὸν αἶρα Ach 83
σπείρωσις. κάτω τῆς τοῦ Δράκον-
τος -εως Sch 355, τὴν ἀπὸ τοῦ αἰ-
χένος -ιν Sch 468
σπεύδειν. διατηροῦσαι τὴν παρθε-
νίαν -ουσα An II 245 b (Cat)
σπινθήρ Sch 513 al, -ας ἀποπέμ-
πουσι Ach 51, οἶονεῖ -ας ἀφιέντων
Ach 69
σπινθηροπόμπος. φλόγας -ους
Sch 528
σπόγγος. -οις ἀβρόχοις Sch 515
σπονδή. -ῃν πεμφθεῖς ἐνέγκαι ἀπὸ
κρήνης τινός An II 268 b (Cat)
σπορά. φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς
-ᾶς An II 208 b (Cat)
σποράδην κείσθαι Att 14
σποράς. πλάγαι καὶ -άδες αἱ αὐ-
γαί Sch 493
σπόρος. εἰς τὸν -ον εὐμαρεστέραν
ποιούμενον (τὴν χώραν) An II 224 b
(Cat)
σπουδάζειν. τοῖς περὶ ταῦτα -ου-
σιν Ach 75, περὶ ποιητικὴν ἐσπου-
δακώς Ach 77

στάδια. τὸ ἐξηκοστὸν σταδίων ἐστὶ
, δσ' An II 132
στάσις Le 564, σῶμα οὐδέποτε
στάσιν ἔχον (ἀστήρ) sim Ach 39,
μόνιμον τοῦ τύπου τηρεῖν τὴν στά-
σιν An I 91, οὐδέποτε στάσιν ἔχων
ἀλλ' αἰετ φερόμενος κύκλῳ An II
127, πρὸς ἡρεμίαν τε καὶ στάσιν
Sch 509, περὶ τῆς γενομένης αὐτῶν
πρὸς τὰ ἀνατέλλοντα μέρος τοῦ
ζωδιακοῦ στάσεως Le 562, dissensio
τρισαυ στάσεις An II 110 a
στέλεχος Sch 530
στενός. κατὰ τὸ -ότατον τοῦ πελά-
γους An II 222 b (Cat)
στενοχωρεῖν. πρὸς τὰ πέρατα εἰς
λεπτύτητα -οιμένη An I 90, ξύλον
ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος -ούμενον An
I 92
στερέμνιος (ὁ οὐρανός) Ach 34,
γῆν -ιον Ach 49
στερεός. σχῆμα -εὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπι-
φανείας περιεχόμενον Is 330
στερεότης. ἐκ τῆς -ητος Sch 501
στερνοκοπεῖν. ἐσχημάτιται ὥ-
σπερ -οιμένη Sch 375
στερρός Sch 503
στεφανηφορεῖν. ἐστεφανηφόρη-
σαν Ach 55
στεφανοῦν. αἶ (στεφάνῳ) πρώτῳ
ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο An II 192 b
(Cat)
στέφειν Sch 347
στηριγμός Sch 430
στηρίζειν An II 132, παρὰ τὸ ἐ-
στηρίχθαι ἡτμολόγησε τῶν ἀστέ-
ρων τὸ ὄνομα Ach 84, διὰ τοῦ 'ἐ-
στήριξε' τὸ ἀκίνητον τῶν ἀπλανῶν
ἐδήλωσεν Ach 84, -ονται καὶ ἀνα-
ποδίζουσιν (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340,
δυσασοσπᾶστος ἐστήρικται Sch 424
στιγμή. σημεῖον ταυτὸν τῇ -ῃ, ἣν
πέρας ἡ ἀρχὴν μεγέθους ὀρίζονται
Is 315
στιλζειν Sch 347. 429 al
στίλβειν Sch 491, vide κόρη
στιλβιδών. -όνας πυρώδεις ἀπο-
βάλλει ὁ αἰθέρ Sch 513

- στιλβόντως. σφόδρα -ως Sch 408
 στίχος (*versus*) Hi 14. 15, στίχῳ
 παρακείμενον ἔν τι τῶν προειρη-
 μένων σημείων An II 141a
 στοιχεῖον *passim*, διάκρισις τῶν
 στοιχείων Ach 40, τέσσαρες σφαί-
 ραι ἃ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ παλαιοί
 An I 91, διὰ τὸ στοίχῳ καὶ τάξει
 ἕκαστον αὐτῶν ἵποκεῖσθαι ib, ἐν
 γραμματικῇ στοιχεῖα καλοῦμεν τὰ
 γράμματα An I 91, μέσα ἐστὶ τὰ
 βαρέα στοιχεῖα An I 91, ἐκ τῶν
 βαρυτάτων ὄντα στοιχείων ib, ὑπὸ
 τῶν περὶ αὐτὴν στοιχείων ib, τῶν
 στοιχείων τὰ βαρυτάτα An II 93,
 ἀπὸ τοῦ κρατίστου τῶν ἐπὶ γῆς στοι-
 χείων Sch 508
 στοῖχος *vide* στοιχεῖον, στοίχῳ
 καὶ τάξει An I 91
 στόμιον. τοῦ στομίον τοῦ τροχοει-
 δοῦς ἀποφραχθέντος Ach 49
 στοχάζεσθαι Sch 462. 552
 στοχασμός. -οὺς ἀδήλους περὶ αὐτῶν
 οὐ διεξέρχεται Is 329
 στοχαστικός. πράγματα ἀσαφῆ καὶ
 -ὰ καὶ ἄδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέ-
 γοντες Is 328
 στρέφεσθαι. -εται το πᾶν αὐτὸ περὶ
 αὐτό An I 97
 στρόβιλος ἄνεμος Ach 68
 στρογγύλος. νέφος -ον Sch 502.
 503
 στροφή τοῦ κόσμου Ach 39, (περὶ
 τὸν ἄξονα) στρέφεται ἡ σφαῖρα
 Ach 51, ἐν ταῖς τοῦ πόλου στροφαῖς
 An I 96, τῆς στροφῆς τὴν μονήν An
 I 97, κατὰ τῆς στροφῆς τῆς σφαίρας
 An II 129, ἐλάττονι στροφῇ χρῆται
 καὶ περιφορᾷ Sch 349
 στρόφιγξ Sch 378
 στυλῖς (*Argus*) An II 256 b (Cat)
 συγγένεια. κατὰ ἴλας καὶ -εἰας Is
 327, διὰ τὴν -εἰαν Sch 344 a1
 συγγενής. εἰς τὴν -εσιτάτην αὐτοῦ
 φύσιν τοῦ ὕδατος Sch 496
 σύγγραμμα Ach 47 An II 140a
 149a, εἰς τὸ -α θεῖναι An II
 149a
 συγκαθιεροῦν. τὸν Διόνυσον τῇ
 Δήμητρὶ -ωσαν Sch 541
 συγκαταδύσεις An II 110a a1
 συγκαταλείπεσθαι Sch 469
 συγκαταριθμεῖν Sch 545
 συγκατασπᾶν An I 92
 συγκατατίθεσθαι τι (assentiri)
 Hi 18
 συγκαταφέρεισθαι Hi 19 Att 19a1,
 -ονται καὶ ἀναφέρονται τῷ οὐρα-
 νῳ Sch 340, -ομένῳ τῷ οὐρα-
 νῳ συμφέρεται Sch 352
 συγκεῖσθαι. ἐξ' ἀστέρων σύγκειται
 ἑπτὰ Ach 41, ἐκ πολλῶν σανίδων
 ib, ἐκ πολλῶν λίθων ib, τῶν ἄλλων
 ἀστέρων ἐξ εἰδώλων συγκειμένων
 Ach 53
 συγκινεῖν. -εῖται τῷ οὐρανῷ ὁ
 ζωδιακός Le 568
 συγκλεισμός Sch 550. 551
 συγκλέπτειν Sch 506
 συγκοπή. κατὰ -ήν Sch 367
 σύγκρασις. ἡ -ις (*elementorum*) αἰτία
 τῆς τοῦ παντὸς τάξεως Ach 32
 σύγκριμα ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος Is
 319
 σύγκρισις. πρὸς -ιν Ach 39. 45 Sch
 355 a1, ὡς πρὸς -ιν Sch 354. 375.
 460. 478
 συγκρούειν. -ονται αἱ νεφέλαι πρὸς
 ἀλλήλας Ach 69
 συγκρουσμός Ach 84
 συγχρονίζειν Ach 78
 συγκυνηγεῖν Sch 368
 συγκυνηγός ἦν τῇ Ἀρτέμει Sch
 344
 συγχρῆσθαι. -ῆται τῷ τὴν γῆν ση-
 μέιον καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν
 πρὸς . . Sch 446
 σύγχυσις Sch 514. 515 a1
 συγχωρεῖν (*concedere*) Hi 11 Ach 67,
 οὔτε τῷ ἀέρι ῥυθναί -εῖ οὔτε τῷ
 ὕδατι χρῆσθαι An I 94
 συκῇ. -ῆν ὀλύνθους ἔχουσιν An II
 268 b (Cat) Sch 425, φαγῶν τῶν σ-
 κῶν ib
 συλλαβή. διὰ τὸ . . . τὰς ἐξ αὐτῶν

- (τῶν γραμμάτων) πλέκεσθαι -άς An I 91
 σύλλαμψις. κατὰ -ιν δύο πλανωμένων Sch 545
 συλλογίζεσθαι. ἀρκεῖ πρὸς τὸ -ῖσασθαι Hi 18, ἀκριβῶς -ῖσασθαι Hi 18
 συλλογισμός. ὁ τῷ προειρημένῳ -ῳι χρώμενος Hi 18
 συμβαίνειν (*accidere*) Hi 18 Att 19 Ach 32 bis 33 An II 128, συμβέβηκεν εἶναι διαφωνίαν περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν ἀστρων Ach 29, sim Ach 38. 70. 71. 74. 80 An I 90. 92 bis, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα ἔχει An II 129, sim ib, τῶν συμβεβηκότων Ὠρίωνι An II 253b (Cat), τὸ συμβᾶν ἐαυτῷ τε καὶ ταῖς τροφοῖς τῷ ἀρκτικῷ ἐνεστήριξε κύκλῳ Sch 350, τὸ συμβαίνειν ἀποδεδωκέναι Sch 364, διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ Sch 372, διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα An II 182b (Cat), σύνδηλός ἐστι -ων καὶ συντιθέμενος Sch 392, συμβεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς Sch 444
 συμβάλλειν (*computare*) Sch 451. 538, (*conferre*) Sch 552
 -εσθαι οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν εὐδίας τε καὶ χειμῶνος τὸν ἥλιον Sch 480, vide εὐτοκία κατὰ κλισίς
 συμβολή. ἐκ τῆς -ῆς τῶν δύο ἡμισφαιρίων Ach 55, sim Ach 71
 σύμβολον Sch 497. 534 al, εἰς -ον εὐτροφίας Sch 393, -ον θήρας Sch 423, χειμῶνος -ον Sch 494. 533
 συμβουλεύειν. ὅς -ευθεῖς ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν Ach 77
 συμβουλή. ἀμοιβὴν νέμων τῆς -ῆς αὐτῷ Ach 77
 συμμένειν. οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ σ. οὐδὲ τῇ μητρὶ An II 217b (Cat)
 συμμιγνύναι. συμμιγῆσθαι τῷ ὕδατι τὴν γῆν An I 92, Ἥφαιστῳ συμμῖξαι An II 247b (Cat) Sch 405, Ἥλιῳ συμμῖξας An II 247b (Cat) Sch 405
 σύμμικτος. σημεῖα -α Is 328
 συμμίσγειν. -οντα ταῖς Μούσαις An II 239b (Cat)
 συμμύειν. ἐν τῇ θλίψει -υκός An I 90
 συμπάθεια Sch 540, πρὸς πάντα -αν ἔχων Sch 482
 σύμπας. τὸ -αν Sch 343, τα -αντα Ach 35
 συμπέρασμα. τότε γὰρ -α τῆς οὐκουμένης γίνεται Sch 429, ἐν τοῖς Διδύμοις τὸ τῆς νυκτὸς -α Sch 454
 συμπερατοῦν. τὸν χρόνον ὅλον -οῖ Le 570
 συμπεριάγειν. -ονται τῇ τῶν ὄλων ῥύμῃ Sch 338, ὁμοίως -όνται παντὶ μέρει τοῦ οὐρανοῦ Sch 340
 συμπεριστρέφεσθαι τῷ παντὶ An I 91, -όμενοι (οἱ πλανῆται) ὁμοίως δὴ τοῖς ἀπλανέσιν ἀστροῖς An II 132
 συμπεριφέρεσθαι (*de stellis*). -ονται τῇ ῥύμῃ τοῦ οὐρανοῦ Ach 45 et passim, -ονται τῷ οὐρανῷ καθ' ἐκάστην ἡμέραν Sch 340, -ονται τῷ οὐρανῷ Sch 393, sim Sch 395. 435 al
 συμπίπτειν Sch 509 al, μὴ -ονσαι ἐπὶ μῃδέτερα μέρη Ach 58
 συμπλάσσειν. πάλιν -άσας ἔθικεν ἄρτιον An II 198b (Cat)
 συμπλέκειν. τοῦτον . . . -ακείς ἀπέπνιξεν An II 206b (Cat)
 συμπληροῦν Hi 7, οὐδὲ -οῦνται εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν Sch 363, ἐκάστου μέρους εἰς τρεῖς ὥρας -ουμένου Sch 437
 συμπόσιον vide *κίρνα*, ὃ καὶ εἰς τὰ -ια φέρουσιν An II 264b (Cat)
 σύμπτωμα Suppl I 579 (Cat), διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ -α An II 182b (Cat) Sch 344, κλέπτουσιν τῇ Ἀρτέμιδι τὸ -α Sch 344, εἰσελθεῖν εἰς τὸ -α An II 215b (Cat), ἐπὶ τῷ ἐκείνου -ατι An II 232b (Cat), διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ -α An II 265b (Cat)
 συμφέρεσθαι. τῷ παντὶ κύκλῳ

- τοῦ τροχοῦ -εται ἡ χοινικίς Sch 379
- συμφορά. ὥσπερ ἐν -αῖς οὔσης διὰ τὴν παῖδα Sch 373, πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν -άν Sch 375
- συμφῦναι Sch 435
- συμφωνεῖν. πάντων σχεδὸν-οὐντων Ach 79, -εῖται διότι Hi 16, ἄράτῳ κατὰ τὸ πλείστον οὐ-οῦσιν Le 561
- συμφωνία. τὴν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα -ίαν Att 3, ἁρμονία τινὶ καὶ -ία μουσικῇ Ach 42
- σύμφωνος. -α ποιεῖν Hi 3, φαινόμενα καὶ πᾶσι -α ἄστρα Ach 42, sim Sch 477
- ως τοῖς φαινόμενοις λέγει καὶ οὐ διαφωνεῖ (-ως coni Manitius) Hi 12, sim Att 23, -ως ἐντάξει Le 562 al passim, -ως τῷ Ἀράτῳ Le 564, sim Le 567
- συνάγειν An II 232 b (Cat), τὴν γῆν οὐσαν βαρυτάτην μέσσην συνέβη συναχθῆναι An I 90, -ονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ An II 126 a, συνηγμένης αὐτῆς (τῆς Πλειάδος) εἰς ἀστέρας ἑπτὰ An II 230 (Cat), μέγαν χειμῶνα -ει Sch 401, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως ἔδοξεν αὐτῷ συναγαγεῖν πλείους ἀστέρας Sch 415, τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα εἰς ἓν συναγαγόντας ἓν τινι πτωχίῳ .. πρὸς τὸ ἐτοιμον σχεδιάσαι Le 563, πάντα ταῦτα συναγαγόντες ἓν τινι τόμῳ ἀπογραφόμεθα ib
- συναγορεύειν. -ει αὐτῷ An II 150 a
- συναγωγή vide ὁλότης, πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν -ῆν Sch 390
- συναθροίζειν. κατὰ πλῆθος συνηθροισμένοι Sch 525, sim Sch 541. 547
- συνακμάζειν Ach 78 Is 323. 325 ab 326 Sch 540
- συνακολουθεῖν Sch 407
- συναμύνεσθαι An II 253 b (Cat)
- συναναβαίνειν Sch 464
- συνανατολαί An II 110 a al
- συναναφαίνεσθαι Sch 460
- συναναφέρεσθαι Sch 460, vide συγκαταφέρεσθαι
- συνάντησις. εἰς -ιν Sch 357
- συναπαρτίζειν. τῷ μὴ σ. τὸ ζωιδιον τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ, ἀλλ' ἔνια μὲν ἐλλείπειν Sch 447
- συναποπαύεσθαι Ach 62
- συναποφαίνεσθαι τινι περὶ τινος; Hi 3. 12. 15. 21
- συνάπτειν (*cohaerere*) Hi 11 Sch 383. 400. 487, -ούσης ὅσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῇ ἀνατολῇ Sch 351, τὴν κεφαλὴν -ουσιν τῷ Στεφάνῳ Sch 355, (*coniungere*) Ach 41. 65 bis Sch 347. 421. 432 al passim, εἰς ἓν συνάψαντες Le 563
- συναριθμεῖν. τοῖς ἀστροῖς συνριθμῆθαι Sch 358
- συναρμόζειν Sch 443, -οσάμενος; αἰδῆν An II 231 b (Cat), πολλῶν ζωιδίων ἀλλήλοις συνηρμοσμένοι Sch 431, sim Sch 432
- συναφή. εἰς -ῆν παραγινομένων τῶν οὐρῶν Sch 353
- συνδέειν. συνδέεται τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν An I 93, ὁ ἰσημερινὸς κατὰ τομὰς συνδέεται τῷ ζωδιακῷ Sch 433
- σύνδεσμος. ὁ τε -ος Sch 530
- σύνδηλός ἐστι συμβαλῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος Sch 392
- συνδιώκειν Sch 389
- συνδοκεῖν Suppl I 573 (Cat)
- συνεγγίζειν. -ει καὶ ταῦτα τῇ ἀληθείᾳ Hi 17, -ων αὐτῷ κατὰ τοῖς χρόνους An II 150 a, -ει μάλιστα τοῖς βορείοις Sch 406
- σύνεγγυς Sch 352. 432 bis, ἐκ τοῦ -υς Sch 401
- συνείλησις. λαβὼν αὐτῆς τὸ δέμα κατὰ τὴν -ιν περιέθετο Sch 367
- συνεῖναι τινι An II 265 b (Cat) Is 325 ab
- συνεκτικός. ἕξις πνεῦμα σώματος -όν Ach 41
- συνενοῦν Sch 506

συνέπεσθαι An II 252 b (Cat), θεω-
ρίαν . . . πάντως -ομένην Is 329

συνεπιγράφεσθαι (consentire) Hi
3. 4. 8.

συνεργεῖν. αὐτοῦ συνήργησε τῷ
γάμῳ Sch 403

συνέρχεσθαι. ἐξ ἀστέρων -ομένων
καὶ ἑμφωτιζομένων Ach 69, ὅτε
-ονται οἱ ζ' οὗτοι ἀστέρες ἐν ἐνὶ
ζωιδίῳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν Sch
429

συνέχεια. τῇ -εἰαι τῆς κραυγῆς Sch
522

συνέχειν An I 90 (cogere), ὑπὸ σω-
μάτων συνέχεται Ach 41, οὐ τὰ σώ-
ματα τὰς ψυχὰς συνέχει ἀλλ' αἱ
ψυχὰς τὰ σώματα ib, ὁ ἀῆρ ὑπὸ
τοῦ πυρὸς συνέχεται, τὸ δὲ πῦρ
μετὰ τοῦ ἀέρος (συνέχει) τὰ παν-
τα An I 91, ἐνθα συνέχει τὸν Καρ-
κίνον ὁ κύκλος An I 96, sim passim,
τὸ λίνον αὐτῶν αἱ συνέχονται An
II 225 b (Cat), συνέχων (τὸν κόσμον
ὁ Ζεὺς) Is 332, τῇ δῆξει συνεχόμε-
νοι Sch 521

συνεχής. ἀνεῖσι πάλιν ἐπὶ τὰ -ῆ
καὶ βόρεια Sch 372, ἡ -ῆς κίνησις
Sch 396, -έστερον φηριζονται Sch
521

συνήθεια Sch 484, κατὰ τὴν -ειαν
Ach 42, τῇ -εἰαι ἐπόμενοι Is 318,
κατὰ τοῦτο μόνον τὴν -ειαν παρέ-
λειπεν Sch 401, παρὰ τὴν -ειαν Sch
517

συνήθης. -ες τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς
ἐκφορᾶς Hi 24, ἡ ψυχὴ πάντα τὰ
-η θεωρεῖ Ach 30, vide ἀήθης
-ως Sch 353 al

σύνθεσις. κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν -ιν
Is 324

σύνθημα. καὶ τοῦτο -α πνεύματος
ἡ ἱετοῦ Sch 493, sim Sch 496

σύνθηρος Sch 405

συνθλᾶν. δοκεῖ τῷ ποδὶ -άσαι αὐ-
τόν An II 204 a (Cat)

συνθλίβειν. ἦν τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὸ
συντεθλιμμένον An I 90

συνιέναι. μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς
τάξεως Is 318

συνιστάναι Sch 488, τοῦ φαινομέ-
νου τοῦτο συνιστάντος Att 19, πάντα
ἐξ ἀριθμῶν καὶ γραμμῶν συνεστά-
ναι θέλουσι Ach 37, τοὺς ἀστέρας
ἐκ νεφῶν συνεστάναι ἐμπύρων Ach
40, ἐξ αἰθέρος συνέστηκε An II 127,
ὅταν περὶ τι ἀστρον νέφη συστή-
σιν συνεχῇ καὶ κοῖλα Sch 489, ἡ . .
φαντασία φωτὸς κυκλοειδοῦς περὶ
τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην συνιστα-
μένη Sch 489, τὰ περὶ τὴν δίσκῳ . .
συνιστάμενα σημεῖα Sch 502, συν-
σταθῇ νέφος πεπυκνωμένον Sch
516, νέφος συστήει συνεστὸς κατὰ
ῥανίδα Sch 516

συννεφής. ὅταν οὖν -ης ὁ ἀῆρ ἡ
Sch 421

συννοεῖν. τὸ ἀμάρτημα -ήσαντα
(coni) Sch 425

συννοδεύειν. -ουσα τῷ ἡλίῳ (ἡ σε-
λήνῃ) Sch 472

συννοδικός. -ῆ ἡ σελήνη Sch 474

σύννοδος. ἄλλων τινῶν ἀστέρων -ον
Ach 45, -ους ποιοῦσιν (οἱ ἀστέρες)
ib, γνώριμοι ἐκ τῆς -ου καθεστή-
κασιν Sch 388, τὴν τῶν ἀδελφῶν
-ον Sch 389, τῇ νεωστὶ καὶ πρῶτον
ἐκ -ον φαινομένη Sch 434, τὰς ἐπὶ
-ον ἡμέρας Sch 472, ἀπὸ τῆς σελη-
νιακῆς -ον Sch 473, -οι σελήνης Sch
553, sim Sch 475 bis. 478. 481. 482.
484

συννορᾶν. (intellegere) κατὰ τοῦτο
ὁρθῶς συνεώρακε τὸ ἀγνόημα Hi
22, καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐτὸν
συννορᾶται An II 271 b (Cat) Sch 426
ἐστὶν οὕτω συνιδεῖν Sch 437

συννοσιάζειν. βραδέως καὶ μὴ
συνεχῶς -ωσι Sch 542, περὶ τὴν τοῦ
ὑπνου ὥραν -όμενοι Sch 530

συνουσία vide ἐπιθυμητικῶς,
ἐγείρει πρὸς -ίαν Sch 542, ἀπρό-
θυμα πρὸς -ίαν Sch 542, ὅψε δρωῶντα
τὴν -ίαν Sch 542 al

σύνταγμα Is 323, ἐν τῷ συντάγματι
τῷ περὶ . . Hi 24

συνταγματικός Sch 555
 συνταξίδιον vide προσπίπτειν
 σύνταξις. ἡ σ. οὕτως Sch 538
 συντάσσειν. συντάσχε τα Φαινό-
 μενα Hi 3, ἐξηγήσιν τῶν Φαινομέ-
 νων συντάχασιν Hi 4, -ων τὰ μὲν
 ἐξῆς καθ' ἐν Is 327, τὸ 'δεξιτεροῦ'
 συντακτίον τῷ 'Δράκοντος' Sch
 352, ἐκ τε τῶν Ἰππάρχων καὶ Πτο-
 λεμαίωι συντεταγμένων περὶ τού-
 των Le 562
 συντελεῖν Sch 447, -έσας τὴν διά-
 θεσιν τῶν ἀπλανῶν Is 327, πάντα
 τὰ -οῦντα πρὸς τὸ σαφές Sch 555,
 θέσεις κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ
 ποίημα -οῦντων ib
 συντηρεῖν. μηκέτι τὸ δίκαιον -οῦν-
 των An II 201 b (Cat)
 συντιθέναι. τὰ δύο ὀνόματα συν-
 τεθέντα Sch 336, σύνδηλός ἐστι τῷ
 ἀριθμῷ τούτῳ συμβαίνων καὶ συν-
 τιθέμενος Sch 392
 συντομία. διὰ -ίας εἶπε τὰ διαστή-
 ματα τῶν νηκτῶν Sch 448
 συντόμως εἰπεῖν (μνημονεύειν) An
 I 97 Sch 395
 συντρέχειν. οὐ πάντῃ τῷ μῦθῳ
 -ειν δοκεῖ Sch 346, ὡς -ειν τῇ ἱστο-
 ρίᾳ καὶ τὸν καταστερισμόν Sch 405
 σύντροφος. διὰ τὸ -ος εἶναι τῷ
 Διὶ An II 237 b (Cat) Sch 397
 συννυπακούειν. τῷ δὲ 'προτέρης'
 -ουστέον 'θαλάσσης' Sch 423
 συννομοσία. οἱ θεοὶ τὴν -ίαν ἔθεντο
 An II 263 b (Cat) Sch 418
 συρμός. ἀστέρας τοὺς -ὸν ἐπισπω-
 μένους Sch 513
 συρρεῖν. τοῦ ὕδατῶδους -έοντος εἰς
 τὸ ὅμοιον Ach 31
 σύσσημος. τὴν τοξείαν προσλαβὼν
 -ον An II 240 b (Cat)
 σύστασις. κατὰ συστάσεις ἐκάστοις
 (ἄστροις) ὄνομα περιτιθείς Att 14,
 τὴν σύστασιν τῶν ὅλων Ach 32,
 τὴν τῶν ὅλων σύστασιν Ach 38. 50,
 σ. ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν με-
 ταξὺ φύσεων Ach 35, τὴν σύστασιν
 τῆς τῶν ὅλων περιφορᾶς πεποιῇ-

σθαι Ach 38, τὴν -ιν ἐκ τῆς κρέ-
 σεως βεβαίαν ἔχει An I 92, ταῖται
 ποιεῖται τὴν σύστασιν Sch 367, σ-
 στάσεις νεφελώδεις Sch 400, ἐκ τῆς
 τοῦ ἄερος παχυμεροῦς συστάσεως
 Sch 496, sim Sch 507, ὕλης πυκνῆς
 δεῖται ἡ τούτων σύστασις καὶ ποί-
 λης Sch 503, ἅτε δὴ ἐν αἵρῃ τῆς
 συστάσεως αὐτῶν γινομένης Sch
 546

συστέλλειν. εἰς ἓν συνέστελλε Ach 43
 σύστημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων
 Ach 36, ἐκ πολλῶν ἀστέρων σ. Ach
 41, ὄμβρος μικρὰ -ατα ὕδατος ἐκ
 νέφους An II 127, σ. οὐρανοῦ καὶ
 γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων An
 II 127, εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σ. ἔθρ-
 κεν An II 245 b (Cat), τὸ ἐκ πικ-
 στῶν ἀστέρων σ. Sch 338, ἔπερ-
 ρησε τοῦ -ατος Sch 391, ἔστι γε
 τι σ. νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων Sch 412,
 τα -ατα τῶν κολοιῶν Sch 534, κατὰ
 μέλζονα -ατα Sch 543
 συστολή. εὐδίαν καὶ -ῆν τοῦ αἵρος
 Sch 526

συστρέφειν. παντὸς τοῦ γεώδους
 -οντος Ach 31, κύκλοι -εται Sch
 377, -όμενα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀνμύ-
 ται τὸ ὕδωρ Sch 483

συστροφή Sch 505. 510, διὰ νεφε-
 λώδους -ῆς An II 228 b (Cat), καὶ
 γὰρ νεφελοειδεῖς εἰσι -αι καὶ κοινῶς
 τῶδεις Sch 385, ἐπιρρεούσης τῆς
 (σν)στροφῆς Sch 546, sim ib

σφαῖρα. ἐλθὼν ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος
 σφαῖραν Ach 61, τῇ τοῦ ὕδατος
 σφαῖραι Ach 35, ἡ τῶν ἀπλανῶν
 σφαῖρα Ach 36, ἡ τῶν πλανήτων
 σφαῖρα Ach 36, τὴν σφαῖραν παρεγ-
 κλίσεις τινὰς ὑπομένειν ἐξολοθαι-
 νουσαν Ach 38, τῆς κατὰ τὸν Ἄρα-
 τον (σφαίρας) Ach 70, τέσσαρες
 σφαῖραι, ἃ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ
 παλαιοὶ An I 91, ὁ βουλόμενος
 ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαί-
 ραν τὸν πόλον τῆς σφαίρας πρὸς
 βορέαν τρεπέντω Is 329, στρεφίτω
 ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸναντιον τὴν σφαί-

ραν ib, sim ib, ἡμεῖς τὰ νῶτα ὁρῶ-
μεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ
οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς
τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὁρᾶ-
σθαι τὴν ὄψιν κτλ. Sch 384, vide
γράφειν πόλος σχῆμα
σφαιρικός vide σχῆμα, -ὡς περι-
κείμενον ἔξωθεν τῇ γῇ (caelum)
Ach 32, τοῦ οὐρανοῦ -ὡς κινουμένου
Ach 38, -ὡς ὑπ' ἀλλήλων ἐχόμενα
Ach 50, τὸν κόσμον -ὄν συμβέβηκεν
εἶναι Sch 444 al
σφαιρογραφία. ὁ ἀριστερὸς ὤμος
. . . πλησιάζει τῷ Ἰχθυί ἐν τῇ -λαι,
ὁ δὲ δεξιὸς ἐν τῇ οὐρανοθεσίαι
Sch 384
σφαιροειδής passim, τὸ -ὲς σχῆμα
Ach 37, sim Sch 444, τὸ -ὲς κύκλος,
οὐ μὴν ἴσος, ἀλλ' ἔχων εἰσοχὰς καὶ
ἐξοχὰς An I 92, ἡ γῇ -ῆς ἐν κοιλό-
τησί τε ταπεινουμένη καὶ ἐν ἀνα-
στήμασιν ἐψομένη An I 92, -οὗς
τῆς γῆς οὐσῆς Is 317, sim ib, -οὗς
σημεῖον Is 324, -ῆς ὁ οὐρανός Is
332, sim Sch 341
σφαιροθεσία. κατὰ τὴν -ίαν Sch
364
σφαῖρος. -ον μὲν καλέσας τὴν σφαί-
ρον An I 97
σφαίρωμα Ach 33
σφάλλειν Ach 78, γράφοντες (pín-
gentes) σφάλλονται πολλά Ach 80,
κατὰ τοῦτο μόνον ἐσφάλη Sch 404.
σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁ-
ρᾶν κτλ. Sch 492
σφίγγειν vide θλίβειν
σφοδρός. ἐπισπασαμένου -ότερον
Ach 55, μετὰ ῥύμης καὶ -ᾶς ὁρμῆς
Ach 69, ἐκ τοῦ -οτέρους εἶναι ἐκεῖσε
τοὺς ἐτήσιος An I 97, μίαν τὴν κί-
νησιν ἔχον -άν An I 98, -οὐ γινο-
μένου τοῦ καίματος Sch 408
-ῶς. οἱ -ὡς ῥέοντες ἄνεμοι Ach
68
σφοδρότης. διὰ τὴν τοῦ πνεύματος
-ῆτα An I 92
σφυγμός (pulsus). τοὺς σφυγμοὺς

ἁρμονίαι καὶ τάξει λέγουσι κινεῖ-
σθαι οἱ λατροί Ach 43
σχεδάριον Le 563
σχεδιάζειν Sch 554 Le 563
σχεδόν. ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς περὶ
τὰς ἀνατολάς Hi 24 al
σχέσις. τὴν αὐτὴν -ιν πρὸς ἀλλή-
λους ἔχουσι Sch 507, ὅποιασουν
αὐτῶν πρὸς τοὺς κύκλους σχέσεως
Le 562
σχῆμα τῆς ἐκφορᾶς (expressionis)
Hi 24, σφαιρικὸν vel σφαίρας σχῆ-
μα Ach 32. 37. 40. 51, σχῆμα κόσμου
οἱ μὲν κωνοειδές, οἱ δὲ σφαιροειδές,
οἱ δὲ ὠιοειδές Ach 37, σχήματα κυ-
βικόν πυραμοειδές ὀκτάεδρον εἰκο-
σάεδρον δωδεκαέδρον Ach 38, κωνο-
ειδές Ach 40, σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ
(τὸν ἥλιον) Ach 46, δισκοειδές Ach
46. 49, σκαφοειδές Ach 46, σφαιρο-
ειδές Ach 46. 49, πλῆμά τι ἀέρος
διανγές εἶναι κύκλου σχῆμα ἔχον
Ach 55, οἱ δὲ ἀπὸ σχήματος λέγον-
ται (ἄνεμοι) Ach 68, σχήματα εἰδώ-
λων Ach 75, περὶ τῶν τῆς σελήνης
σχημάτων An II 128, θέσιν . . . τρι-
γωνοειδοῦς σχήματος An II 228 b
(Cat), οὐ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τετρά-
γωνον An II 266 b (Cat), σχῆμα ἐπί-
πεδον ἐπιφανείας Is 315, σχῆμα
στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιε-
χόμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον
ὑπὸ μιᾶς περιφερείας περιεχό-
μενον Is 315, τὸ σχῆμα κατη-
στέρισεν Is 331, διὰ τὸ ἔχειν σχῆ-
μα ἀμάξης Sch 345, σχῆμα οὐ-
ρᾶς ἀποτελοῦσιν (αἱ Πλειάδες) Sch
370, τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος
σχῆμα ποιοῦντες Sch 374, κλειδὸς
ἔχουσα ἀρχαῖας σχῆμα Sch 374, τῷ
ποιῶι σχήματι ὥσπερ ἐπανίσθαι
Sch 375, το σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς
ἄστροις τριγώνου Sch 381, ἑλληνισ-
μός τὸ σχῆμα Sch 383, ἔχουσι σχῆ-
μα τρίγωνον Sch 387, παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς τῶν ἄστρον θέσεως Sch
390, ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ
σχήματι θεωρουμένους Sch 402,

σχῆμα ἔχων κυνηγετικόν Sch 405, εὐεπίγνωστον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένους Sch 415, ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεστηρικμένοι Sch 444, ἐξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ φυσικώτατον Sch 444, κατὰ παράλληλον σχῆμα et τὸ ἐξάγωνον σχῆμα Sch 445, ἀπὸ τοῦ ποιοῦ τῆς σελήνης σχήματος Sch 473, περὶ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων ib, μνησείδης κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ φωτός καλεῖται Sch 473, εἰ . . τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα Sch 484, ὑπέρουθρον σχῆμα ποιοῦσι Sch 494, κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι Sch 495, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τοῦ σχήματος ἢ διὰ τὸ πολυχώρητον αὐτοῦ Le 569

σχηματίζειν. ἀέφαλον αὐτὴν -ουσιν An II 201 b (Cat), ἐσχημάτισται ἐν τούτῳ ἢ Αἰξ καὶ οἱ Ἑριφοί An II 209 b (Cat), οἰκείως ἐσχημάτισται ἐγγὺς ἐπὶ δίφρου καθημένη An II 215 (Cat), τὸ ἐσχηματίζεσθαι τὸ εἶδωλον οὕτως An II 235 b (Cat), ἐσχημάτισται δὲ διαπεπταμένος τὰς πτέρυγας ὡς ἂν καθιπτάμενος An II 243 b (Cat), ἐσχημάτισται ὥσπερ στεροκοπομένη Sch 375, -ουσιν εἰς κεφαλὰς Sch 482, οὕτω δ' αὐτὴν -οντες Le 567

σχηματισμός. τῶν -ισμῶν τῆς σελήνης φωτεινοὶ εἰσιν οἵδε An II 128

σχηματοποιεῖν An II 189 b (Cat)

σχολῖον. -οις δῆσαι Ach 34

σχολάζειν. λέγεται ἐσχολακῆναι Διονυσίῳ Ach 78, καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ Is 325 ab, sim ib

σχολαστικός. Ἐλπιδίῳ τῷ -ῳ Le 561

σώζειν. τα φαινόμενα σωθήσεται (recte se habebunt) Att 23

σωματώδης Sch 501

σωρεύειν. κύκλῳ τῶν φυτῶν τὴν γῆν σωρεῦσαι Sch 337, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἀνθρώπους ἐσώρεε Sch 359

τάδε ἢ τάδε Ach 74

ταινία (vox mathematica, idem atque ἐγγάραξις) An I 95, εἴ ποτε παρρηνέη τι τῶν ταινιῶν ἢ τοῦ ἥλιου φορά ib

τακτός. ταῖς -αῖς αὐτῶν ἡμέραις Sch 366

ταλαιπωρία. ἢ νῦν ὁδουμένη τὴν τῶν ἀνθρώπων -ιαν Sch 420

ταλαντεύειν. -ομένη Ach 34 Sch 341, -ει τὰ ζυγὰ (Δίκη) Sch 355

τάξις. τοῦ ἀέρος τάξιν ἐπέχων Ach 33, sim Ach 44, κέντρον καὶ σημεῖον τάξιν ἐπέχουσιν Ach 50. 51, τάξιν ἔχειν φθόγγου τοῦ τῆς χρωματικῆς διεξευγμένου sim Ach 43-4, προσαναπληρωματος ἔχει τάξιν Att 20. (ὁ ὀρίζων) περὶ τὴν σφαῖραν ἔσθθεν ὧν τάξιν ἔχει τοῦ Ὁκεανοῦ Ach 51, οὐκ ἐτήρησε αὐτὴν τὴν τάξιν Ach 80, δια τὴν τάξιν τοῦ παντός καὶ τὴν φύσιν An I 93, διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως An I 94, τὴν αὐτὴν ἔχοντα τάξιν πρὸς ἀλλήλα An II 132, ὧι καὶ ἐν τοῖς ἄστροις τάξις ἐδόθη An II 189 b (Cat), οὗτος ἐν τάξει τέτακται τέταρτος An II 213 b (Cat), τῶν ἄστρον τὰς τάξεις (ὀρίσαι) An II 275 b (Cat), μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως Is 319, σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπέχειν Is 324, δύο ζωιδίων ἐπέχει τάξιν Sch 418, ἡρμοσμένην οὐκ ἔχοντες τάξιν Sch 427, ὀρίζοντος τάξιν ποιεῖται Le 564, sim ib, vide ἐπέχειν ἐφεξῆς

ταπεινός. -ότερον φέρεσθαι (opp. μετέωρον) Ach 34, ἀπὸ τῶν -ῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τρέπεται Ach 54, ἢ ἀπὸ -ότερον ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον πορεία Ach 54

ταπεινοῦν. ταῖς ἀκτίσιν οὐ -οῦμενον An II 243 b (Cat), -ομένη ἐν κοιλότητι An I 92

ταπεινώσις Sch 527

ταραχή. γέγονε πολλή -ῇ Ach 67, πολλὴν παρείχε -ήν Sch 75

τάραχος τῶν ὑδάτων Sch 422

ταραχωδῶς Sch 533
 ταρσός Sch 354
 τάσσειν. τὸν τεταγμένον φύλακα
 An II 190 b (Cat), ἣν δὲ ὑπὸ Ἑρας
 δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως ib,
 ἐν τοῖς ἄστροις ἐτάχθη An II 255 b
 (Cat), οὐδὲ τεταγμένη (ἡ τοῦ Γά-
 λακτος ζώνη) Le 564 al, vide τάξις
 τεκελεῖν Sch 530
 τεκμαίρεσθαι An I 96 Sch 480,
 -εται τοῦ καὶ χειμῶνα γενέσθαι Sch
 486, τῷ τῆς σκίλλης ἀνθεῖ -εσθαι
 περὶ τῶν ἐσομένων καρπῶν Sch
 540
 τεκμήριον Sch 450, ἕτερον -ιον δι-
 δωσιν Sch 400. 416. 451 al, δια πολ-
 λῶν -λων πειράται . . βοηθεῖν Sch
 449, περὶ τῶν τῆς ἀνατολῆς τῆς
 Παρθένου -λων Sch 457, ταῦτα τὰ
 διὰ τῶν ἀστρον -ια Sch 471, -ον
 ἐκείναι αἱ ἡμέραι ἐντοῦ εἰσι Sch
 496, τοῖς πρὸς τῇ δύσει -λοις Sch
 504
 τέκμωρ τέλος Ach 85 Sch 339
 τεκτονᾶν. πρώτη ναῦς ἀρχῆθεν ἐ-
 τεκτονήθη An II 256 b (Cat)
 τελεῖν. οἱ τὰ Ὀρφικὰ μυστήρια
 -οῦντες Ach 37, ἡ τῆς Κόρης ἀρ-
 παγή -εῖται Sch 366
 τελεσφορεῖν (opp. ἀνθεῖν) Sch 538
 τέμνειν. ζωγράφου -ουσι τῶν θεῶν
 τὴν κεφαλὴν εἰς ἴσον ἐκατέρωι τῶν
 τοῦ πόλου ἡμισφαίριων An I 90
 τέρας τὸ γεννώμενον An I 95
 τεταγμένως φέρονται (τὰ πλανώ-
 μενα) Is 318, αἱ φλόγες -ως καὶ
 κατὰ φύσιν εἰς ὕψος αἰρῶνται Sch
 525, -ως ἱπτάμεναι Sch 547
 τεταρταῖα ἡ σελήνη Sch 474
 τετραγῶνος vide σχῆμα ἰσό-
 πλευρος, πλινθίων λέγεται παρὰ
 τοῖς γεωμέτραις πᾶν -ον Sch 345,
 ἐν -ωι σχήματι Sch 402
 τετράμηνος Sch 476
 τετραπλασίων λόγος Le 569
 τετράποδα. διὰ τὸ τῶν -ων ἡγεῖ-
 σθαι An II 206 b (Cat) Sch 365,
 μόνον τῶν -ων An II 254 b (Cat)
 Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

τετρασκελῆς An II 239 b (Cat)
 τέχνη. <ἐς> τοῦτο -η ἱατρικῇ χρω-
 μενον An II 194 b (Cat)
 τεχνικός. ὁ -ώτατος . . μαθητής
 Sch 443
 -ὼς δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῷ Sch
 362, -ὼς πᾶν καὶ γεωμετρικῶς
 διήρρηκε τὸν ζωδιακὸν κύκλον Sch
 445, ἐπιμελῶς καὶ -ὼς Le 564
 τέως Sch 383
 τηνικαῦτα. τὸ τ. Sch 447. 458
 τηρεῖν. τηρητέον ὅτι Ach 62, ἐν
 τοῖς ἑξῆς οὐκ ἐτήρησε ταύτην την
 τάξιν Ach 80, μόνιμον τοῦ τόπου
 τηρεῖν τὴν στάσιν An I 91, τηρήσας
 ἐν τῇ παραδόσει An II 226 b (Cat),
 ὡς δικαιολογεῖται πιστὴν τηρεῖν Sch
 419 al
 τιθέναι. οὐ τίθεμεν αὐτὸν ἱατρον
 εἶναι οὐδὲ μαθηματικὸν θήσομεν
 An II 150 a, ἔθηκεν ἄρτιον An II
 198 b (Cat), θῶμεν τὰς τοῦ νυχθη-
 μέρου ὥρας Sch 437, ἦν (τῆς Με-
 δούσης τὴν κεφαλὴν) περὶ τὰ στήθη
 ἔθηκεν αὐτῆς An II 227 b (Cat),
 ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαί-
 ραν Is 329
 ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκε An II 190 b
 204 b (Cat) Sch 344, ἐν τοῖς λαμ-
 προῖς ἔθηκε τῶν ἀστέρων An II
 196 b (Cat), οὗτος λέγεται ἐν τοῖς
 ἄστροις τεθῆναι An II 211 b (Cat),
 ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη An II 214 b
 (Cat), εἰς τὰ ἀστρα τεθῆναι An II
 220 b (Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη
 An II 226 b (Cat), τῷ δὲ Περσεῖ
 τὴν περὶ τὰ ἀστρα θέσιν ἐποίησεν
 An II 227 b (Cat), ὅπως τεθῆι ἐν
 τοῖς ἄστροις An II 232 b (Cat), τὸν
 τύπον τοῦ κύκλου ἔθηκεν ἐν τοῖς
 ἄστροις An II 234 b (Cat), ἐν τοῖς
 ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε An II 238 b
 (Cat), καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἄστροις ἐ-
 τέθη An II 240 b (Cat), εἰς τὰ ἄ-
 στρα τέθεικε An II 242 b (Cat), ἐν
 τοῖς ἄστροις λέγεται τεθῆναι An II
 244 b (Cat), εἰς τὰ ἀστρα αὐτοῦ
 σύστημα ἔθηκεν An II 245 b (Cat),

- ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν An II 248 b (Cat), δοκεῖ θεῖναι ἐν τοῖς ἄστροις An II 254 b (Cat), εἰς τα ἄστρα ἐτίθη An II 257 b (Cat), ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκαν An II 261 b (Cat), ἔθηκαν ... ἐν τῷ οὐρανῷ An II 263 b (Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν An II 265 b (Cat), sim An II 269 b (Cat) Sch 364, ἐπὶ τοῦ οἰστοῦ αὐτὸ ἔθηκεν ib, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν (τὸν Στέφανον) τεθεικέναι Suppl I 573 (Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθησαν Suppl I 576 (Cat)
- μνήμην αὐτῶν θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος An II 203 b (Cat), τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο An II 263 b (Cat) Sch 418, <ἐτίθεντο> ἐπωνυμίας Is 332, πλείω τὰ σημεῖα τοῦ χρόνον τίθεται Sch 401, πέντε αἰτίας εὐλόγως τῆς ἀστροθεσίας τίθενται Sch 345
- τίκτειν. ἀποσταῖσα ἡ σελήνη ἡλίου δώδεκα μοίρας -εται Sch 473
- τιμᾶν. ἐτιμήθησαν τῷ ἐν Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμᾶς An II 297 b (Cat), ὡς ἱεροῦς τιμῶσι τελείαν περὶ τοῦ συμπτώματος τιμὴν Suppl I 579 (Cat)
- τιμή passim, -ην ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι An II 267 b (Cat), τῆς οὐρανίας -ῆς μετασχεῖν An II 277 b (Cat), πρὸς -ῆν τοῦ Διός Is 321, 330, sim Sch 424, κατὰ -ῆν Sch 345, εἰς -ῆν τῆς θεᾶς Sch 382, ἐπὶ Ἀπόλλωνος -ῆι Sch 403, εἰς -ῆν τοῦ Ποσειδῶνος ib
- τιμωρία. -αν αὐτῷ ἐπιθήσων An II 248 a (Cat)
- τινάσσειν. τῶν ἀστέρων ὑπὸ πνεύματος -ομένων Ach 69, -ουσι τὰς πτέρυγας Sch 522, -όμενοι τὰ πτερά Sch 522
- τμήμα Le 562 al, ἐν τῷ αἰὲ φανερωῖ τμήματι Hi 21, ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν τμήματος Sch 371 al, ὑπο τὸ τμήμα τοῦτο ἐστὶν ὁ Ὠρίων Sch 405 al
- τόκος. τριταῖος ἀπὸ τοῦ -ον Sch 393
- τολμᾶν. εἰπεῖν ἐτόλμησαν Ach 40, ἐτόλμησαν διορίσασθαι Ach 45, τινὲς τολμᾶσι γράφειν Sch 365
- τομή passim, περὶ τῆς νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων τομῆς Le 562, διὰ τῆς βορείας . . τομῆς Le 564
- τόμος. ἔν τινι -ωι ἀπογραφόμεθα Le 563
- τόνος. 'συνεληλάμενοι' τῷ -ωι ὡς 'οὐτάμενοι' ἔφαιρεθέντος γὰρ τοῦ σ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος Sch 370
- τοξεία. τὴν -εῖαν εὐράμενον An II 239 b (Cat), τὴν -εῖαν προσλαβὼν σύσσημον An II 240 b (Cat)
- τοξεύειν An II 239 b (Cat)
- τόξευμα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν -άτων Sch 353
- τοξικός. τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ -όν An II 241 b (Cat)
- τόξον An II 239 b (Cat)
- τοπικῶς ὑπακούεσθαι Sch 378
- τορνευτός. -ῆν σφαῖραν Sch 442
- τραχύνειν. φωτὶ -ουσι τὴν ὄψιν Sch 492
- τραχύς. -εῖσι προσπεσοῦσα (ἡ ὄψις) Sch 488
- τρημα. διὰ τρημάτων τινῶν το φῶς ἐκπέμποντα (τὸν ἥλιον) Ach 46
- τρίβος. -ους τας τετριμμένας ὁδούς Sch 380
- τριγωνοειδής. -οὺς σχήματος An II 228 b (Cat)
- τρίγωνον. ὀρῶνται ὑπὲρ αὐτὸν ἐν -ωι ἀμανροὶ ... ἐπτά An II 207 b (Cat), ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις -ον An II 223 b (Cat), ὡς τὸ μέγεθος εἶναι -ον ἰσοπλευρον Sch 373, -ον ἰσοσκελές, οὐκ ἰσοπλευρον Sch 380, ἐκ τοῦ δελτωτοῦ -ον Sch 381, τὸ σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις -ον ib
- τρικυμία. τοῦ ἀνέμον -ία Sch 509
- τριλοφία An II 209 b (Cat)
- τριμερής. -ῆ τὸν τῆς ἀστροθεσίας ἐποιήσατο λόγον Sch 403
- τριόδος Sch 548

τριπλασίῳ λόγος Le 569
 τρισσός Ach 46 An II 110a
 τριταία ἡ σελήνη Sch 474
 τριχῆι Is 316
 τριχῶς Ach 83 Is 323
 τρομώδης Sch 495
 τροπή. -ὰς ποιεῖται An I 94 al, τοῦ ἡλίου ἐπὶ θερινῶν τροπῶν γινομένου An II 129, κατὰ -ὴν τοῦ σ̄ εἰς δ̄ γίνεται (Δίκτη) Sch 347 al
 τροπίς. Ἀργούς -εως πρύμνα An II 116a, ὑπὸ τροπίαν An II 256 b (Cat)
 τροπός. κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τ(ρ)όπον An II 140a, κατὰ δύο τρόπους ταῦτα διεξέρχεται Is 328
 τροφή. τροφῇ χρῆται ὁ κόσμος παρ' ἑαυτοῦ Ach 35, μὴ δεῖσθαι τροφῆς ib, οὐδέμιν τροφῆς (lege τροφῆς) ὠφέλειαν ἔχουσι Sch 430
 τροχίον Sch 443
 τροχοειδής Ach 49 Sch 431
 τροχός Ach 48, σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ (τὸν ἡλίον) Ach 46, ἐν τῷ τροχῷ κοίλη ἐστὶν ἡ πλήμνη ib, περὶ ἀρμάτειον ἄξονα δινούνται οἱ τροχοί Ach 61, ἐμπεριεῖς τῷ ξύλῳ τροχοὺς κυκλοτερεῖς An I 92, καθὰ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ μύρμηκος (cf Ach I c. 20) An I 97—8, ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ χοινκίδος Sch 379
 τρύγητος Sch 361
 τρυγῶν Sch 518
 τρυμαλιά. ὑπὸ τῶν -ιῶν... φαίνειν Ach 40
 τρύπανον Ach 45 sq.
 τρυγγάνειν. οὕτως ἔχοντα -ει An II 126a, μεγάλης τιμῆς τετύχηκε An II 204 b (Cat), τέτευχεν ἀθανασίας An II 235 b (Cat), τοῖς ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ -ουσιν Is 317, λαμπηδόνα οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει Sch 356
 τύμμα. ἔνιοι σφόδρα διάπυρον ἔχουσι τοῦ κέντρον (τοῦ σκορπίου) τὸ -α Sch 418
 τύπος. εὐσῆμῳ τῷ τύπῳ φαίνόμενος An II 194 b (Cat), οἱ ἑπτα

αὐτῆς ἀστέρες ἀμάξης τύπον ἔχουσιν Sch 345, ὁ Γάλακτος τύπος Sch 433, vide συμπληροῦν
 τυφῶν. -ῶνας ἐμποιεῖ (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II 127
 τυχόν (adv) An I 93
 ὕβρις. χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν -ιν An II 247 b (Cat)
 ὑγιάζειν An II 247 b (Cat), -σθελς ἐκ νόσου An II 251 b (Cat) Sch 405
 ὑγραίνειν. τοῖς -ουσι σφόδρα φιληδοῦσιν Sch 518, -ει αὐτῶν τὰ περιέχοντα σώματα Sch 518, ἐὰν μὴ εἰς βάθος ὑγρανθῇ Sch 539
 ὑγρασία. ἐξ -ίας ἀναδόσεως Ach 69, τῆς -ίας μεταλαβοῦσα Sch 539
 ὑγρός. νεφελῶν -ῶν Ach 69, -ὰ καὶ ἀτμώδης ἀναθυμίας An II 126, ἡ πλεονάζουσα -ὰ καὶ συνισταμένη ἀναθυμίας An II 126, ὁρόςος -ὸν ἐξ ἄερος αἰθρῶν ib, ἔχουσιν πολλὴν ποιεῖται -οῦ An II 235 b (Cat)
 ὕδατῶδης vide συρρεῖν
 ὕδρεϊον. ὁ Ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ -ον Sch 417
 ὕδρεύεσθαι Sch 425
 ὕδρολόγιον Ach 58
 ὕειν. τὸν Δία ὕειν Ach 83, οὗς (λίθους) αὐτῷ Ζεὺς ὕειν εὐξαμένῳ Sch 353
 ὕελοειδής (ἡλιος) Ach 46
 ὕλη. τὴν ὕλην (τοῦ ἄξονος) οὐκ ἐδίδαξεν ἡμᾶς Ach 61, sim ib
 ὕμην κελυφανώδης Sch 512
 ὕμνειν. -εῖ λέγων Ach 85, -ῶν ἀπὸ Διὸς ἤρξατο Is 324
 ὕπακουειν. δύναται καὶ τοπικῶς τὸ 'αὐτοῦ' -εσθαι Sch 378
 ὕπανχένιον. τὸ ὕ. An II 112a
 ὕπεναντίος. ὅς δὴ -ία ἔρπει An II 212 b (Cat)
 -ίως τῷ παντὶ τὴν ἰδίαν ποιούμενος κίνησιν Sch 433
 ὕπεξαίρεισθαι. -οῦμενος ἡλίον καὶ σελήνην Sch 426
 ὕπεράνω τῆς κεφαλῆς An II 266 b (Cat), πᾶν τὸ ὕ. βλεπόμενον Ach 36

- ὑπεράνωθεν τῆς κεφαλῆς Sch 352
- ὑπερβάλλειν. οὐχ -ονται τὸν ζωδιακὸν κύκλον Ach 53, δικαιοσύνη πάντας ἀνθρώπους -ων Sch 424, (opp. ἐλλείπειν) Sch 447, -ει τοῦ καρποῦ τὸ πλῆθος Sch 539, -οντος τοῦ θερμοῦ τοῦ ψυχροῦ Sch 544
- υπερβατόν. τοῦτο -όν Sch 363, δύναιτο δ' ἂν καὶ -όν εἶναι Sch 391
- ὑπερβολή. τῇ -ῇ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλίου καλυπτόμενα Ach 75, καθ' -ὴν λαμπρός Sch 349. 354, διὰ την -ήν Sch 356, -ῇ τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας Sch 462, τὰς τῶν καιρῶν -άς Sch 529. 531. 534, οὔτε -ήν χειμῶνος ... οὔτε ἀνῆμου συμπεσόντος Sch 538
- ὑπέργειος. An II 125 a Sch 459 passim
- ὑπερκύπτειν Sch 527
- ὑπερμεγέθης An II 188 b 242 b (Cat)
- ὑπερουράνιος δύναμις Is 332
- ὑπεροχή. τὴν τοῦ φωτὸς αὐτῶν -ήν Ach 51
- ὑπερπετής. -εῖς καὶ πλατείας ὁδοὺς βαδίζει τὰς ἄνω (ὁ ἥλιος) An I 96
- ὑπερπίπτειν. σμικρὸν -ων αὐτοὺς (τοὺς τροπικούς) Sch 434, sim 448
- ὑπερφέρειν. φιλαδελφία ὑπερήνεγκαν πάντας An II 203 b (Cat), ἀλλεῖ ὑπερενέγκας An II 235 b (Cat), δικαιοσύνη ὑπερενέγκας πάντας ἀνθρώπους An II 265 b (Cat)
- ὑπισχνέσθαι. τὰ ὑπeshmμένα μοι περὶ . . . An II 126 a
- ὑπνοῦν. ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκυίας An II 227 b. (Cat)
- υποβάλλειν. τὸν Ἀστραῖον ποιητὴν τῶν ἀστέρων ὑποβάλλει Ἀρατος Ach 29
- ὑπόγειος An II 125 a passim
- ὑπογράφειν. τὰ σημεῖα δοκεῖ -εῖν ἡμῖν τῆς τοῦ Τοξότου ἀνατολῆς Hi 11, ἀπὸ τῶν λέξεων σφόδρα -εῖ τὸν Ὠρίωνα δεδοικότα Sch 462
- ὑπόγυις. χειμῶνος -ίου Sch 484
- ὑπόδειγμα. κατὰ το ἐπὶ τοῦ λυχ-
νου v. An I 91, δῶμεν καὶ ὑ. ib, ἐπὶ -ος Le 562
- ὑποδεικνύειν Att 18 Hi 22 Hi 18a1
- ὑποδεικνύναι Sch 478
- ὑποδηλοῦν Sch 528
- ὑποδραμεῖν. εἰ συμβαίῃ κῶμα ὑψηλὸν ὑ. ναῦν An I 92
- ὑποξευγνύναι. -ξας ἵππους λευκοὺς An II 208 b (Cat)
- ὑποζύγια Sch 519
- ὑποθεῖν Sch 499, περὶ τῶν -εόντων πλανωμένων Is 328
- ὑπόθερμος Sch 541
- ὑπόθεσις. -ις πλασματώδης Hi 5, ἐπ' ἐκείνην ὥρμησε τὴν -ιν Ὅμηρος Ach 29, -εις τοῖς περὶ ἀστρολογίας γράψασιν παρέσχεν Ὅμηρος Ach 30, ἀνάξιον τῆς τηλικαύτης -εως Ach 81, ἀκολούθως τῇ ὑποκειμένῃ -ει Ach 81, τὴν τῶν Φαινομένων -ιν παρέβαλεν αὐτῶι ὁ Ἀντίγονος An II 149 a, ἣν καθ' -ιν ἐν Καρκίνῳ λάβωμεν τὸν ἥλιον Sch 454
- ὑποκαταβαίνειν. μετὰ τοῦτον ὑποκαταβάντι ἐστίν . . . An I 94
- ὑποκατιέναι. -ιών φησι Sch 378. 393
- ὑποκάτω Att 14
- ὑποκάτωθέν εἰσι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου Sch 427
- ὑποκεῖσθαι. τὸ -εῖμενον γενέσκει καὶ φθορᾷ Ach 31, τῇ -ειμένῃ ὑποθέσει Ach 81, τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς -ειμένου An II 129, -εῖται αὐτῶι An II 259 b (Cat), ἐπὶ μᾶς -εῖμενοι ἐπιφανείας Sch 340, ἔδει τὰ -εῖμενα δηλῶσαι Sch 378, sim 472 al, ὡς τὸ -εῖμενον ut infra (in ima pagina) appositum est Sch 342 (cum adn)
- ὑποκλίνειν. ὁ Κένταυρος δοκῇ ὑποκέκλινται ζωιδίους Sch 423
- ὑποκρούειν. μηδεὶς νῦν -έτω λέγων Ach 54
- ὑπολαμβάινειν Hi 11. 13 bis 15. 20. 23. 24 An II 149 a An II 235 b (Cat) al
- ὑπολείπειν. μηδὲν ὑπολίπωμεν τῶν

πρὸς καταστερισμόν An II 110 a, τὰ
-όμενα τῷ βορέειω διδάσκει Sch
393, μία δ' ἐστὶν ἣ ὑπολείπεται
ὑπὲρ γῆς Sch 453
μίαν ἔγγιστα μοῖραν ἐκάστης ἡ-
μέρας -όμενος Sch 433
ὑπόλειψις Sch 430
ὑπόληψις. -ιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοι-
αύτην, ὅτι . . An II 231 b (Cat)
ὑπομήκης Sch 518
ὑπομνησκειν. -ονται τοῦ πά-
θους Sch 519
ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος ἐναργέστα-
τον τῇ σχηματοποιίᾳ An II 189 b
(Cat), τῶν Περσέως ἀθλῶν ὁ. An II
216 b (Cat) Sch 375, εἰς ὑ. τῆς ἐαν-
τοῦ μάχης καταστερίσας An II 242 b
(Cat), ὁ. τῆς πράξεως αὐτοῦ An II
257 b (Cat), ὥσπερ ὁ. τοῦ πάθους
φέροντες Sch 372
ὑπομνηματιστής Le 562
ὑπονέφελος. αἱ ἀκτίνες -οι Sch 500
ὑπονοεῖν Sch 506, γελοῖον -εῖν Ach
75
ὑπόνοια Sch 506, οὐκ ἀληθῶς ἀλλὰ
πρὸς τὴν -αν Is 320, διὰ τὴν -αν
τὴν προειρημένην τῆς σπουδῆς τοῦ
δρόμου Sch 385
ὑπονοστεῖν. εἰς τοῦντις κατὰ μι-
κρόν -εῖ Sch 404
ὑποπλίνειν An II 131, θερμός ἡ-
μῖν -εἰ (ὁ ἥλιος) Ach 54, οὔτε ἀρ-
χῇ -εἰ οὔτε τέλει Le 568
ὑποποδίζειν. (de planetis) ἱστάμε-
νοι καὶ -οντες Sch 426, ἕως οὗ (ἄν)
ὁ ἥλιος ἐπὶπροσθε γενόμενος ποι-
ήσῃ αὐτόν -λοισ Sch 427
ὑποπτεῖν. τῇ τῶν ὀρνίθων ἐπι-
δημία τὸν ἀνθρώπον -ων Sch 548
ὑποσημαίνειν Sch 509
ὑποσκιάζειν Sch 492. 497
ὑποστάθμη οὐσα (ἡ γῆ) An I 90
ὑπόστασις Sch 502, καθ' -ιν Sch
488
ὑποστροφή. ἐξ -ῆς Sch 350
ὑποτακτικόν vide ἄρθρον
ὑποτείνειν. ἡ ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς
τὴν περιφέρειαν κίπτονσα εὐθεία

ἐξάκις -εἰ τὴν ὅλην περιφέρειαν Sch
446, τὴν κάτωθεν -ουσαν Sch 380
ὑποτιθέναι. τὴν δ' ἔχουσαν ἀλῆα
ὑποθεῖναι An II 209 b (Cat), εἰς τὰ
ἄστρα ὑπετέθη τὸ εἶδωλον οὐχ ὅλον
αὐτῆς An II 256 b (Cat)
-εσθαι Hi 5. 16 Ach 37. 48 Sch 451
al, οἱ ἀστρολόγοι -ενται Att 16,
τῶν ζωιδίων τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῆς
ἀνατολῆς -έμενος Hi 22, sim Hi 21, τὰ
δωδεκατημόρια τοῦ ζωδιακοῦ -ε-
ται ἀναφερόμενα Hi 22, ἀπείρους
κόσμους -εται ἐν ἀπείρῳ τῷ κε-
νῷ Ach 38, οἱ μουσικολοί -ενται τὸν
ζωδιακὸν κύκλον ὡς ἐν ἀρμονίᾳ
τάξιν ἔχειν φθόγγον κτλ. Ach 43,
γεωμέτραι αὐτόν (τὸν ἄξονα) -εν-
ται γραμμὴν τινα λεπτὴν Ach 61,
οἱ Στωϊκοί -ενται Sch 335, ταύτην
(τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα) ὑπέθετο κόσ-
μου μίμημα Sch 343, τοῦ ποιητοῦ
τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον -εμένον
Sch 356
ὑποφαίνεσθαι Sch 492
ὑποχαλᾶν. -άσαι τοῖς τοῦ ἀρμένου
ποσὶ Sch 422
ὑποχωρεῖν Sch 511, εἰς τὰ ὄρη ὑπ-
εχώρει An II 201 b (Cat)
ὑποψία. -λαι σηπεδόνας Sch 521
ὑπτιάζειν Sch 485, med Sch 483
ὑπτιοῦσθαι Sch 484
ὑπώρεια Sch 526. 527, ὑπὸ τὰς -ας
Sch 377
ὑστερεῖν. -εἰ τῷ χρόνῳ τῆς δύσεως
Sch 371
ὑφαιρεῖν (*clam auferre*) An II 188 b
(Cat), ὑφαιρεθέντος τοῦ σ Sch 370
ὑφαλος πέτρα Sch 527
ὑφ' ἔν (*figura grammatica*) Ach 85
ὑφίστασθαι ἀρχήν Ach 31
ὑψηλός. -ότερον ποιήσωμεν Ach 70,
sim ib
ὑψος passim, καλεῖται θερρινὴ τροπὴ
τὸ ἐν τῷ Καρκίνῳ ὕψος τοῦ ἡ-
λίου Ach 54, πρὸς τὸ γινόμενον
ἔξαρχα καὶ ὕψος Ach 70, δεξιὰ τε
καὶ ἄνω ἐν ὕψει μᾶλλον ὑπάρχοντα
An II 132

ὑποῦν. ἐπὶ τὰ βορειότερα ἀπὸ τῶν νοτιωτέρων ὑποῦται ὁ ἥλιος Ach 54, sim ib, ἐν ἀναστάσεσιν ὑπομένη An I 92, ἔξαρθεις καὶ ὑψωθείς Sch 490

φαιδρόε Ach 51 Sch 350. 418 al, πάντων -ότερος ὢν An II 197 b (Cat)

φαίνειν. τὰ ἐμπρόσθια -ων Sch 376 -εσθαι οὗτος γίνεται ἐν τοῖς -ομένοις κύκλοις An II 276 b (Cat), τὰ ἐντὸς τοῦ ἀρκτικῆς -ομένου ἀεὶ ὑπὲρ γῆν Is 326—7, τῶν σημείων τὰ μὲν -όμενα λέγει Is 329, αὕτη ἡμίτομος -εται ἐν τῷ οὐρανῷ Sch 410, ἐπὶ ἐσομένον σφόδρα πολλοῦ ὑετοῦ -ονται Sch 514, -όμενα καὶ πᾶσι σύμφωνα ἄστρα Ach 42, τὰ ἐν τοῖς -ομένοις (ἄστροις) ὁρώμενα An II 128, τὰ μὲν . . . ἰδίως -όμενα λέγεται, τὰ δὲ . . . κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τέτακται τρόπον (ita corr τόπον) An II 140 a, τὸν ἐπιδεικνύτα τὰ -όμενα Is 318, προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ -όμενα Is 329, τὸ ποίημα δηλοῖ τὰ -όμενα Is 329, τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὅλων τῶν -ομένων Is 329, παρὰ τὸ -όμενον Sch 346, διὰ τὰ -όμενα καὶ συμβαίνοντα αὐτῇ Sch 374

φακοειδής ἡ γῆ An I 90

φακός vide παράδειγμα

φανερός. διὰ τούτου -ὄν ποιεῖ διότι Att 17, τὰ ἐν τοῖς -οῖς (opp. τὰ ἀφανῆ) Is 328

φαντάζεσθαι. οὐ δεῖ σε νότον φ. ἀλλ' εὐρον Sch 423

φαντασία. ἐκ τοῦ τούτους ἄλλους ἐλέγχειν -ίαν ἀπενέγκασθαι προαιρούμενος Hi 4, -ίαν ἡμᾶς ἔχειν ἀνατολῆς Ach 40, διὰ τὸ -ίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν An II 275 b (Cat), μεῖζων κατὰ -ίαν Sch 384 bis, πολλὰς -ίας ἔχει Sch 482, τὴν ὁμοίαν -ίαν . . . εἰ παρήχοιτο Sch 485, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν -ίαν Sch 486, κοιλότητος -ίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνει Sch 490, vide συνιστᾶν

φάρετρα An II 265 b (Cat)

φάσις idem atque ἀπόφασις (dictum) Hi 4, ἀναποδείκται φάσει χρώμενος Hi 19

idem atque τὸ φαίνεσθαι: περὶ τῆς τοῦ Λέοντος φάσεως Sch 456, τὰς τῆς σελήνης φάσεις ἐκτιθέναι Sch 472, sim passim

φάσκειν Hi 11

φαῦλος vide σεμνός σεμνότης, διὰ τὰ -α Sch 360 al

φαῦσις. ἐώας τὰς -εις παρέχει sim Sch 477, κατὰ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις Sch 546

φέγγος ποιούντος (τοῦ στεφάνου) An II 192 b (Cat)

φελλός Ach 32. 33

φέρειν. -ουσι μάρτυν Ach 83, χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν An II 247 b (Cat), ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε An II 247 b (Cat), οὐδεμίαν ἀποδείξιν περὶ αὐτοῦ φέρει An II 259 b (Cat), ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσι An II 264 b (Cat), ἐπὶ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέροντα Sch 412, τὸ Κῆτος πόλεμον αὐτῇ φέρει ib, τὸ εἰς Ἀγκλείδην προσέμον φερόμενον Sch 472

-εσθαι. οἱ τὴν ἐναντίαν -όμενοι Ach 39, εἰς βορέαν ἄνεμον φερόμενης (νεώς) ib, -ομένου εἰς δυμάς Ach 48, -ονται δι' αὐτοῦ (τοῦ ζωδιακοῦ) Ach 53, κύκλοι -ονται An I 96, sim An II 127, -εται ὁ ἥλιος τὴν ἐναντίαν φορὰν τῷ οὐρανῷ An II 128, -ομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σπορᾶς An II 208 b (Cat), ἐλάσσονα (μεῖζονα) κύκλον -όμενον Sch 371 φερώνυμος. -ύμου προσηγορίας ἔτυχεν An I 95

φθάνειν. τὰ φθάσαντα Sch 372

φθαρτικός Ach 40

φθαρτός al Ach 35

φθείρειν (stuprare) An II 181 b 234 b (Cat) Sch 344

φθίνειν. ὅτε -ει τὸ θέρος Sch 440 φθινοπωρινός. -αι τροπαί An I 94, ἐν -ῇ τοῦ ἔτους ὥραι Sch 541

φθόγγος ὁ τῆς χρωματικῆς διεξενγ-
μένος, τῆς ἐναρμονίου φθόγγος ὁ
καλούμενος διατόνου διεξενγμένος,
ὁ καλούμενος παράμεσος, τῆς μέ-
σης, μέσος διάτονος, μέσος λιχανός,
ὁ καλούμενος ὑπάτης μέσης, ὁ παρά
τοῖς μουσικοῖς ὑπᾶτων διάτονος
Ach 44, vide συμφωνία
φιλαδεύφια. -λαι ὑπερήνεγκαν πάν-
τας An II 203 b (Cat)
φιληθεῖν Sch 510. 516. 517. 518 ter.
522
φίλιος Ζεύς Ach 84 Is 332
φιλοδοξεῖν An II 206 b (Cat)
φιλόθεος Sch 334
φιλοκύνητος. διὰ τὸ -ον αὐτὸν εἶ-
ναι An II 270 b (Cat) Sch 426
φιλόλογος. πάνν (coni) φ. γενόμε-
νος Ach 77
φιλομάθεια Hi 4
φιλομαθεῖν. ἔδει χάριν τῶν -ούν-
των ὑποδείξαι Hi 17, sim Hi 4
φιλομαθής vide ἀξιόλογος
φιλόμουσος. -ον τὸ ζῶιον An
II 246 b (Cat)
φίλον. εἴ τω φ. . . ἐξετάσαι An
I 89
φιλονεικεῖν. μὴ φ. ἐναντίοις πνεύ-
μασιν Sch 422
φιλοσοφεῖν. ὡς ἀνδρὶ διὰ τῶν
μαθημάτων -οῦντι ἐξηγησασθαι πρέ-
πον ἦν Sch 555
φιλόψυχρος Sch 517. 552
φίλυδρος Sch 517
φλογώ(οελ)δης Sch 503, -ονς οὐσίας
κεκοινωνήκασιν Sch 484
φλόξ. διὰ τὴν τῆς φλογὸς κίνησιν
An II 253 b (Cat)
φονεύειν An II 206 b (Cat)
φορά. τοῦ θυματορίου τὴν ὑπὲρ γῆς
φορὰν Att 15, ἐπὶ τὴν ἄνω φορὰν
ἔχειν τὴν ὁρμήν Ach 33, τὴν ἐναν-
τίαν φορὰν κινεῖται καὶ διαφθείρε-
ται Ach 35, τὴν κύκλωι φορὰν
ποιεῖται Ach 37, sim Ach 38, φέ-
ρεσθαι τὴν ἐναντίαν φορὰν Ach 48,
sim ib An I 97, ἡ τοῦ ἡλίου φορά
An I 95, τῆς ἐντόνου φορᾶς An

I 98, τοῦ κόσμου τὴν ἀπ ανατολῆς
ἐπὶ δύσιν φορὰν στρεφομένον An
II 132, τὴν ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ φαινο-
μένην ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν φο-
ρὰν Sch 433, ποιεῖν τὴν φορὰν τοῦ
οὐρανοῦ Is 329, τὴν ἐν κύκλωι φο-
ρὰν Sch 418, διὰ τὴν ἄστατον καὶ
ἄτακτον φορὰν Sch 427, μηκέτι
λαμβάνουσα ἐτέρας φορᾶς ἀρχὴν
Sch 488, τῆς κατ' εὐθείαν φορᾶς
Sch 498, κατὰ τὴν τῶν ἀστρων
φορὰν Sch 513, ἔχει ἐναντίαν τινὰ
τῷ κόσμωι φορὰν Le 568 al
φράσις. ἡ -ις πέπλεκται Sch 430
φράτριος Ζεύς Is 332
φρίκη Sch 510
φροντίζειν. σφόδρα -ει ὁ ἄρατος
τῶν ναυτιλλομένων Sch 449 al, σφό-
δρα πεφρόντικε τοῦ ἐπιδείξαι τεκ-
μήρια πολλὰ χειμῶνος Sch 508
φροντίς. οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται -ίδος
An II 151, -ίδα ποιῶσι Sch 530
φρόντισμα. τὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν
ἔργων -ατα Sch 534
φῦναι. εὐθείαν τινὰ καὶ ἀσάλευτον
γραμμὴν διὰ μέσης πεφυκῆσαν τῆς
γῆς Sch 341
φῦσα. εἴ τις εἰς φῦσαν κέγχρον βά-
λοι ἢ κόκκον φακοῦ Ach 31, vide
παράδειγμα
φυσᾶν An I 93
φύσημα. ἐν μέσῳ τοῦ -ατος An
I 90
φυσικεύεσθαι. ὁ Ἡσίοδος -όμενος
Is 319. 333
φυσικός. οἱ -οι Sch 340, κατὰ τοὺς
-οὺς Sch 340, τινὲς τῶν -ων Ach 46,
οἱ -οι φιλόσοφοι Ach 61, ὑπὸ -ῆς
ἀνάγκης An I 92, Παρμενίδης ὁ -ός
Is 318, μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπω-
νυμῶν Δία τὸν -όν Sch 335, ποίημα
-ώτατον Sch 346, -ῶι τινι λόγῳ
Sch 364, κατὰ -ὴν αἰτίαν Sch 370,
τὸ -ὸν ὡς μυθικὸν παρελήφε Sch
399, -ώτατα ἄπτεται Sch 420, ἐξά-
γωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ
-ώτατον Sch 444 al, τὸ -ὸν σχῆμα
Sch 550

-ῶς. -ῶς καὶ μυθικῶς ἐξηγήσα-
σθαι Ach 83, (παρὰ) τῷ -ῶς ἐξηγον-
μένῳ Sch 464, -ῶς τὸ 'δεξιτεροῦ'
ἔστι 'τοῦ βορειοτέρου' Sch 352
φύσις. κατὰ -ιν Ach 41 Sch 378,
μεταβαλεῖν τὴν -ιν Sch 388, -ει ζῶ-
σαι καὶ οὐ λόγῳ Sch 444
φυτᾶλμιος Ach 84
φυτεία Sch 475, ὁ μεταξὺ δύο -ῶν
τόπος ἀργός Sch 477
φωλεός. εἰς -οὺς καταδύμενα Sch
534
φωνήεις An II 256 (Cat)
φωρᾶν. -αθῆναι ἐπιτοκον ἤδη οὐ-
σαν An II 181 b (Cat), τέμνων -αται
Sch 404
φωτεινός. -ῇ οὐσία An II 127, -οί
(σχηματισμοί) An II 128
φωτίζειν Sch 473 bis, κύκλῳ Ach
46, ἐνδεᾶ τοῦ -εσθαι Ach 50, νέφος
πεφωτισμένον Ach 69, ἐκ παρατρί-
ψεως -εσθαι (τοὺς κομήτας) Ach 69,
ὑπὸ τοῦ ἡλίον -ομένη (σελήνῃ) φα-
νερὰ ἡμῖν γίνεταί Sch 428
φωτοειδής. τοῦ -οὺς ἀναστραφέν-
τος Ach 49

χαλεπῶς vide φέρειν
χάος. παρὰ τὸ χεῖσθαι τὸ ὕδωρ χάος
ᾠνόμασται Ach 31—2, χάος οἱ ποιη-
ταὶ καλοῦσι διὰ τὸ κεχηνέαι An
I 90, διὰ τὸ βάρος πρώτη μετὰ τὸ
χάος πέπηγεν ἡ γῆ An I 90
χαρακτῆρ. τοῦ Ὀμηρικοῦ -ος Is 324,
τὸν ἄράτειον -α Ach 81
χαράσσειν. -άξωμεν τὸν θερινὸν
τροπικόν Le 565
χαριεντίζεσθαι. -όμενος ἐπὶ τῇ
μυθολογίᾳ Sch 391, sim Sch 409
χαριέντως εἶπε Sch 367. 378. 454
χαρίζεσθαι. -όμενος ἄπολλωνι An
II 194 b (Cat), τῷ Ποσειδῶνι χαρί-
σασθαι An II 245 b (Cat), ποιητικῇ
αἰνιγματώδῃ ἐξουσία κεχαρισμέ-
νον Sch 356, τὴν .. ἄμπελον τοῖς
ἀνθρώποις -όμεναί Sch 389
χάρις. ὡς ἡ χάρις φησὶν ἡ ποιητικῇ

An I 94, πρὸς χάριν Οἰνοπίωνος
Sch 461
χάσμα. (τοῦ πόλου) τὸ ἄνω χάσμα
οὐρανὸς διπλοῦς An I 90
χάσμημα Sch 366
χαῦνος. τὰ ἄλλα χαυνότερα An
I 92
χέλμετλα Sch 398, vide μάλκη
χεῖν. οὔτε τῷ ὕδατι χυθῆναι συγ-
χωρεῖ... An I 91, καὶ ἄλλ' ἐν ἄλ-
λοις κέχυται τόποις (ἄστρα) Sch 403
χελιδονίας χιθῶν Sch 383
χέλυνον (corr) Sch 370
χελώνη An II 230 b (Cat) Sch 394
χερσαῖος (opp. θαλάττιος) Sch 518,
οἱ -οι κύνες Sch 345
χέρσος. οὐ μόνον τοῖς ἐν χέρσῳ
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν πελάγῃ An II
240 b (Cat)
χηλή. ἐφ' ἑκατέρας -ῆς An II 196 b
(Cat), ὁ ἐπὶ τῆς βορείας -ῆς An II
197 b (Cat)
χήλωμα (Sagittae) An II 242 b (Cat)
χθαμαλός. στενὰς καὶ -ὰς ὁδοὺς
An I 96
χιτών. ἐπὶ τῆς πῆξης τοῦ -ῶνος An
II 202 b (Cat)
χιών ὑετῶν ψακὰς ἐν νέφει πεπη-
γότη An II 127, χ. πίπτουσα λεπτῶς
An II 127
χλαμύς. -ὐδὲ στρατιωτικῇ Sch 381
χοινικίς. ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ
τροχοῦ τοῦτο καὶ -ίδος Sch 379
χορεύειν. τὰς ἐν τάξει -ούσας παρ-
θένους An I 91
χορός ἐξ ὠρισμένων σωμάτων καὶ
ἀριθμῶν ληπτῶν Ach 42
χρεία Sch 479, εἰς τὴν χρεῖαν τῆς
θεωρίας An II 129, τὴν χρεῖαν αὐ-
τῶν ἀναγκαῖαν εἶναι λέγων Is 328,
οὐκ ἄλλον τινὸς πρὸς τὴν κατά-
ληψιν τῆς Ἀρκτου χρεῖαν σχολῆς
Sch 362, ὅποτ' ἐν εὐδύνῃς ἡμέρας
εἰς χρεῖαν ἔλθῃς Sch 491, διὰ τὸ
χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι σκέπης Sch 551,
μετὰ τὴν χρεῖαν Le 566
χρειώδης Sch 387. 503
χρησθαι. Διὸς κεχρήμεθα Ach 83,

- τῆς αἰγὸς τῇ δορᾷ ὄπλῳι χρίσασθαι An II 209b (Cat), οἱ τῇ ναυτιλίᾳ χρώμενοι An II 256b (Cat), ἐχρήσατο τῇ τῶν κοσμητῶν φιλοσόφων δυνάμει Is 324, χρώμενος τῷ τρόπῳ Is 327, ἴσῳι τάχει τῶν βοῶν χρωμένων ἐν τῇ πορείᾳ Sch 344
- χρησιμεύειν εἰς πολλά Sch 386
- χρηῆσις. τῇ τῶν χειρῶν χρήσει An II 240b (Cat), ὅτι καὶ τῆς Ὀμηρικῆς -εως ἔτυχεν Sch 404
- χροιά Ach 56, ὁ γαλαξίας καὶ παρὰ τὴν -ὰν ὠνόμασται An II 131
- χρῶμα. τὸ -α ὁμοῖος τῷ ἐν τῷ Αἰετῷ An II 274b (Cat), λευκὸς τῷ -ατι ib, τὰ περὶ τὴν σφαῖραν -ατα Le 565, ἐτέρῳ τινὶ παρὰ τὸ βαθὺν -ατι Le 566, γράψωμεν λευκῷ τινι εἰ τύχοι καὶ ἀερίῳ -ατι Le 566
- χρωννύναι. χρώσαντες τὴν σφαῖραν Le 565
- χύμα. οὐσίας χ. τὸ λεπτότατον θερμὸν φῖσει καὶ λαμπρόν An II 127
- χυμός. διὰ μῆξιν τῶν χυμῶν Sch 509
- χύσις. ὕδατος -ιν ἀπομμοιούμενοι Sch 417
- χρυσίζειν. -ονσαι αἱ νεφέλαι Sch 498, sim ib al
- χωρεῖν *capere* Ach 38, ἵτε ἐχώρει γὰρ ἄν εἰς ἀριθμοὺς καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια Sch 430, vide κόσμος
- χωρίζειν. τὸ πῦρ -όμενον Ach 40, ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων -όμενος Sch 497
- χωρίον. -ια (Σύνην Ἀλεξάνδρεια Ἐλεφαντίνῃ) Ach 47
- χωρὶς τῶν εἰρημένων Hi 21 al
- χωρισμός. τῷ -ῳι ἡμῶν Sch 445
- Ψακὰς ὕδωρ λεπτῶς διεσπασμένον ἐπὶ τῆς γῆς An II 126—7, ὑετὸς ψ. ἄδρᾶ καὶ συνεχῆς An II 127
- ψηφίζειν vide καταλαμβάνειν ψιλός. διὰ -ῆς ἀναβλέψεως Le 562
- ψιλοῦν Sch 342 al
- ψῦξις *passim*, τῆς περὶ τὸν αἶρα αἰσθανόμενοι ψύξεως Sch 548
- ψύχειν Sch 521
- ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος κατελθοῦσα ἐξ οὐρανοῦ ἀνανεοῦσα ὡς ἐς συγγενὴ τὸν οὐρανόν Ach 30, πάντα τὰ συνήθη θεωρεῖ καὶ ἐπισπᾶται ib al
- ψυχίζειν. -ομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν Sch 550
- ψυχρότης. τὴν ἀναθυμίασιν τῆς -ότητος An I 97
- ὠδίνειν An II 219b (Cat)
- ὠθεῖν Sch 513, τὴν γῆν πανταχόθεν ἰπὸ τοῦ αἵρος ὠθουμένην ἰσορροπῶς Ach 34, ὑπὸ ψύχους ὠσθεῖσα (ἡ ξηρα ἀναθυμίασις) An II 127
- ὠϊόν. τῇ ἐν τοῖς ὠϊότις τάξει Ach 33, ὠϊὸν τεκεῖν An II 234b (Cat), τὰ ὠία αὐτῶν μεταγόνουσι Sch 520
- ὠιοτοκεῖν vide πνεῦμα
- ὠκέως ρεῖ ὁ ὠκεανός Sch 343 (etymologia)
- ὠλέκρανον Sch 506
- ὠμοπλάτη An II 162b (Cat) Sch 344
- ὠμότης. τῆς -ητος αὐτὸν μυσαχθεῖς An II 198b (Cat)
- ὠνὴ ὠνος Sch 347
- ὠρολόγιον Sch 438, ἐν τοῖς μηχανικοῖς -λοις καὶ ὑδρολογίοις Ach 58
- ὠσις τοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰ κάτω Ach 69
- ὠσπερ εἰ Ach 56
- ὠτίον An 162b 255b (Cat) al
- ὠφέλεια Sch 431, vide τροφὴ
- ὠχρὸς ἥλιος Sch 496
- ὠψ. πρὸς τὴν Ἑλίκην ἔχουσι τοὺς ὠπας πλέοντες Sch 348, sim ib

II 2 SPHAERAE METRICAE INDEX SELECTVS

(supra p. 154—170*)

II ad alteram 'Sphaerae' particulam spectat (p. 170)

ἔγειν. εἰς ταὐτὸν ἤχθῃ 144
 ἀγκάλη. γῆς ἐν -αῖς 127
 ἀθρεῖν. -ει ὡς 81 sq.
 αἶα 112
 ἀλγόπλαστος. τὰ πρόσθε -α δει-
 κνυται 140
 αἰθέριος. ἀπ' αἰθερίου πνεύματος
 II 8
 αἰών. τὸν δι' -ῶνος δρόμον 81, κα-
 νονίζεται αἰών II 2
 ἀλλάσσειν. ἀλλαγὴν στοιχείον ἀντι-
 λαμβάνων 107
 ἀμήτωρ Παλλὰς 77
 ἀμφελίσσεσθαι 54
 ἀνταλλάσσεσθαι 89
 ἀντιλαμβάνειν vide ἀλλάσσειν
 ἀντιστροφος 3, -ον δρόμοισιν ἐμ-
 φάνων τρόπον 157
 ἀπείρων κόσμος II 13
 ἀπόστροφος. -ον πρόσωπον 159
 ἀριθμεῖν vide τροφή
 ἀριθμός (signiferi) 111
 ἄρματηλάτης (Ἡνίοχος) 18. 34
 ἄρμόζειν. -ει ζυγόν 97
 ἄροτρον vide γαμψός
 ἀρχιγένηθλος II 5
 ἄσημος 133
 ἄστηρ. -έρων θέσιν 78
 ἄτακτος. χειμῶν' -ον 165
 αὐδᾶν 115
 αὖειν 114

αὐλαξ. -ακας σχίζων γέας 98
 αὔξεσθαι. καρπὸς -εται διπλοῦς
 103, δισὰ φύλλων -εται βλαστή-
 ματα 105, ὅπως τέλειος καρπὸς
 αὖξεται βροτοῖς 131
 αὐτουργός φύσις 82
 ἄφθαρτος. -α γαίης πάντα τηρεῖ-
 ται γένῃ 118
 βαίνει ποδί 7
 βῆμα. ὀπισθοῖς ἐν -ασιν 15
 βίος. παρθένον -ος 120
 βλάστημα. δισὰ -ατα 105
 βολή. ἡλίου -αῖς 113
 βρότειος οὐκ ἂν ἐξεύροι νόος 80
 βρύειν. τὰ πρὶν -οντα 114
 βυθός. τὰν -ῶι κεκρυμμένα 162,
 εἰς -ὸν πεσῶν 163
 γαμψός. -οῖς ἀρότροις 93
 γέα. αὐλακας -ας 98
 γελαῖν. θνητὴ διάνοια γελαῖ καὶ
 κόσμος II 13
 γέλως II 9. 12
 γένεσις II 9
 γένος. γαίης πάντα -η 118
 γεωμόρος 95, -οῖσι χερσὶν 122
 γλαυκηπόρος. ἐν κλύδωνι -αι 143
 ὄακρον II 9. 10
 δεινός. Ταύρον -ὸν πρὸς πόδα 68,
 -ὸν ὕδωρ 146

*) Dictionis tragicæ exempla ex hac 'Sphaera' nonnulla collegit Wieck p. XXXVIII dissertationis (vide 'Proleg' nostra p. XXXII²).

- δέμας. Δελφίνος δέμας 39, Θηρίου -ας 52
 δεξιούσθαι 70
 δέπας. λοξὸν ἐκχύσας -ας 147
 διαίρειν. κριτηρίῳ εὖ διείλετο 92
 διάνοια. θνητὴ -α II 13
 διαρπάζειν. ἐκ γῆς νοτίδα νάματος . διαρπάσας 149
 διασταθμᾶν. ὡς εὖ διεστάθμησεν . . φύσις 82
 δειργειν. -ει μὴ πελάζεσθαι 4
 δίμορφος. ἐκ -ον σώματος 137
 δίνη. -αισιν 154
 δίνησις. τὴν ἐν κύκλῳ -ιν 94
 δινωτὸς ἀστρων Κύκλος 54
 διοδὴ 153. 162
 διπλοῦς. Ἄρκτους -ᾱς 2, ἐν -αῖς χερσὶν κρατεῖ 44, καρπὸς αὐξεται -οὐς 103, σχῆμα διπλοῦν 156
 δισσός. -ὰ φύλλων βλαστήματα 105
 δίνυρος. -ον πνεῦμα 145
 δρόμος. οὐρίῳ -ωι 94, ἀντίστροφον -οισιν τρόπον 157, διπλοῖσι χρώμενοι καιροῦ -οις 168
 δωρεῖσθαι. χάριν -οιμένων 76
 ἐγκαθιδρύειν. ἀστροῖς -σεν καλῶς 21
 ἐγκυκλοῦσθαι. Ἄρκτου δ' ἐγκυκλούμενος ὀπισθίοις ἐν βήμασιν 14 sq.
 εἰλεῖν. ὀρθὴν τάξιν -εῖται κύκλον 159, -εῦνται II 2
 εἰλιγμός. -ὸν ἐκ γῆς ὕδασι προσφέρων σφοδρόν 166
 εἰσδύνειν 161
 εἰσφορεῖν. σπέρμα -ούμενον (-ος codd) 128
 ἐκκομίζειν. -ει σπέρμα ἐκτός 127 sq.
 ἐκπερᾶν. τήνδε τάξιν ἐκπερᾶν 48
 ἐκτοξεύειν. (proferre) ἐκ γῆς καρπὸς -εται 134
 ἐκχεῖν. λοξὸν ἐκχύσας δέπας 147
 ἔμπαλιν. δὲ τοῦμπαλιν 38
 ἐμπρόσθιος. -ίοις Τοξότου χεροῖν ὑπο 53
 ἐμφαίνειν. καρπὸν τέλειον -ειν βροτοῖς 109, ἀντίστροφον δρόμοισιν -ων τρόπον 157
 ἐναλλάξ 156
 ἐνσωρρεύειν. σῖτος πόνοισιν εἰς τὰ δώματ' -εται 123
 ἐντείνειν 68
 ἐξαθρολίζειν. σῖτος . . γεωμόροις χερσὶν ἐξηθροισμένος 122
 ἐξαναστράπτειν. -ων φλογί 66
 ἐξεργάζεσθαι. τριγώνον τάξιν -ται 26
 ἐξευρίσκειν 80
 ἐξικνεῖσθαι 46, ὅδ' -εῖται . . τόπος 31, οὐρανὸν παρ' αὐτὴν -ούμενος 42
 ἐπάγειν. -ει πολλὴν χειμῶνα καὶ πνοᾶς βροτοῖς 150
 ἐπιστροφή. ἐξ -ῆς 165
 ἐπώνυμος. καλῶς εἰληχε καὶ τόδ' -ον 153
 εὐδεινός vide κατάστασις
 εὐπτερος II 4
 εὐσημος μάλα 60, -ος οὐκ ἄσημός ἐστι Τοξότης 133
 ζυγόν. τοῖον ἀρμόζει -όν 97
 ἡγεῖσθαι. -εῖται κύκλον 83
 ἡδύς Ἥλιος II 3
 Ἡνιοστρόφος (= Ἡνιόχος) 24
 θαλάσσιος. ἰχθύος -λου 141
 θέσις. τηλωπον ἀστέρων -ιν 78
 θηρᾶσθαι. Ὅρνιθα χειρὶ δεξιᾷ -όμενος 27
 θρασύς II 4
 θρόνος. -ων κρατήσας 22
 θυμός II 11
 ἰθύνειν. -ει πόδα 28
 ἰκνεῖσθαι. παρ' οὗς -εῖται Κῆτος 73
 καλύπτειν. κόσμον -ων οἵαπερ λευκῷ πέπλῳ 151
 κανονίζειν. -εται αἰών II 2
 κάρπιμος. ἐν χρόνοις -οις 108
 καρπός. -ὸν κατ' ἄκρας χειρός 24

κατάστασις. πρὸς εὐδαινήν ἡέρος
-ιν 106

κατονομάζειν 120

κέλευθος. εἰς νότου -ον εισδύνων
βλαι 161

κέντρισμα. νέοις ὑπερθε φέεται
-ασιν 136

κλήζειν 100 (iuxta καλεῖν 101)

κλίμα. βορείου -ατι.. πόλου 160
κλύδων 143. 165

κόσμος. -ου τὸν δι' αἰῶνος δρόμον
81, ὅθεν -ου -ον ἀντηλλάξατο 89,
-ον καλύπτων 151, -ος ἀπειρων II
13

κρίνειν. -ων μὲν ἕαρος χειματός
τε μεταβολάς, κρίνων δὲ μήκος
ἡμέρας νυκτός τ' ἴσον 87—8

κρίσις. κρίσει πάντα συγκρίνας ἔχει
84, κρίσει καὶ τοῦνομ' ὥρισαν θεοί
Κριόν 91—2

κριτήριον. -ίωι εὖ διείλετο 92

κυκλεῖν vide κύκλος

κύκλος. ἡγείται -ου 83, τὴν ἐν -ωι
δίνῃσιν 94, κυκλεῖται -ος 155, vide
εἰλεῖν

κυρεῖν. ποσὶν τοῦδε Παρθένος -εῖ 9

λαμπρός. -ὄν ἀνγαῖς Σείριον 64,
-ὸς Ὠρίων μέγας 69

λεαίνειν. -εται αἶα 112

λόγος II 9. 10

λοξός 147. 158

μέλαθρον. σίτος.. εἰς -α συμφο-
ρούμενος 124

μέλη φαίνων 137

μερίζειν. μεμερίσμεθα ἔλκειν II 8

μέρος. ἔχει δ' ἀριθμὸν ἐν μέρει
πέμπτωι 111

μέροψ. -όπων γένος II 6

μεταβολή. ἕαρος χειματός τε -άς
87

μετρεῖν. τάξιν οὐ -ομένην 169

μέτωπον. ἐν -ωι Σκορπίου 7

μῆκος ἡμέρας νυκτός τ' ἴσον 88

μηχάνημα. θεῶν τὸ -α 79

μόχθος. -ων ἔπ' ἄκρων εἰσφορού-
μενον (σπέρμα) 128

ναμα vide νοτίς

νέμειν. βοροῖς ἐνειμε 90

νέρθε. τὰ νέρθε γαστρός 135

νεύειν. πρὸς νῶτα -ούσας 2

νήχεσθαι 143

νοτίς. -ίδα νάματος 149

νυκτιφαγής II 3

νῶτος. πόδας τιθεῖς νῶτοισιν..
34

ξηρός. -ὰς τροφάς 145

Οἴχεσθαι. ὑπερθεν.. τότε οἴχεται
129

ὀλλύειν. ὁ -ων.. Δέων 115

ὄνομα. τοῦτο.. ὄνομ' ἔσχεν βορο-
τοῖς 86

ὄρεξις II 9. 11

ὀρίζειν. τοῦτοις.. βόρειος ὥρισται
τόπος 47, Παλλὰς ὥρισεν βοροῖς
.. ἀστέρων θέσιν 77—78

οὐδός. κατ' Ὀλύμπιον -όν II 1

οὐριος. -ίωι δρόμωι 94

οὐρός (taurus) 100

πάγος 148

παστοφόρος II 4

πεῖρα. τὸ δ' οὐδέπω τὴν πεῖραν
εἰληφὸς φθορᾶς 119

πελάζεσθαι 4. 65

πέπλος. οἶαπερ λευκῶι -ωι 151

πληροῦν. πεπληρωται τόπος 31. 67

πνεῦμα vide ἀλθέριος

πνοή 150. 155. 162

πολυπλανής. ἐπὶ -έες ἀστέρες II 1

πολύτροφος. κύκλου φοραῖσι ταῖς
-οις 132

πρὸ τοῦ (c. inf. ut πρὶν) 117

προβάλλειν. -εἰ ἐκχύσας δέπας 147

πρόσθιος. ἐνερθε -ίαν κείνται πο-
δῶν 17

προσνεύειν. βορείου κλίματι -ων
πόλου 160

προσφέρειν 166

προτείνειν. -εἰ χεῖρα δεξιούμενος
70

πυρίφλογος. -οισιν ἡλίου βολαῖς
113

Σαφής. τάξεσιν -εσάταις 102. 110

σῆμα δηλοῦται κύκλον 153

σκηπτουχία. οὐρανοῦ -ίας 22

σκολίδος Δράκων 4

σκορπίζειν. -εται (seritur) σίτος

εἰς δόμους χθονός 130

σπόρος vide ὦριος

στερρός. -ῶι τένοντι 97

στηρίζεσθαι 19

στοιχεῖον vide ἀλλάσσειν

στυνγός II 3

συγκρίνειν vide κρίσις, συνῆλθε

πρὸς αὐτὸ τοῦτο συγκριθεὶς 85

συμφορεῖν vide μέλαθρον

συνάπτειν. Ἰππωι -ονοῖ Ἀνδρομέ-
δα 35, Στεφάνωι -ει 46, μέλεσι -ει
67

συνταράσσειν. -ει χελματος κόσ-
μον πάγοις 148

σχῆμα τηλαυγές 156, δεικνυσὶ καιροῦ
-α 167

σχηματίζειν. τοιαῖδε τάξει -οντ'
ἀστέρες 75

σχίζειν vide ἀνύλαξ, ἄρχεται -ειν
φύσιν 104

τάξις. ἄστρον τάξις 1, τριγώνον
τάξιν ἐξεργάζεται 26, τήνδε τάξιν
ἐκπεραῖ 48, τοιαῖδε τάξει σχηματί-
ζοντ' ἀστέρες 75, ἡδ' ἀστέρων ἡ
τάξις 99, κεῖνται τάξεσιν σαφεστά-
ταις 102, ἐξῆς τέτακται τάξεσιν σα-
φεστάταις 110, τάξιν ἐκλιπών 146,
διναισιν εἰς τάξιν μολών 154, ὀρ-
θῇν τάξιν εἰλείται κύκλον 159, ἀ-
νέμων ἔχουσι τάξιν οὐ μετρομένην
169

ταράσσειν. ἄνεμος -ει κύμα 164

τάσσειν 38. 110

τέλειος καρπός 109. 131

τένων. στερροῦι -οντι 97

τέρμων. -όνων φύλαξ 101

τεύχειν. ὦριον -ηι σπόρον 126

τηλαυγής. σχῆμα -ές 156

τηλωπός. -ὄν ἀστέρων θέσιν 78,

τηλωπός ἄστρον Αἰγόμερως κεκλη-
μένος 138

τηρεῖν. ἄφθαρτα -εῖται 118

τρέγωνον. -ου τάξιν ἐξεργάζεται
26

τροφή. -ας παρέχει -αῖσι ταῖσιν
ἡριθμημέναις 124 sq., ξηράς -ας
145

τυγχάνειν. καλῶς τετύχηκεν ὀνό-
ματος τοῦδ' ἐν βοροτοῖς 139

τύπος 2. 96 (vide adn), Παρθένου
-ος 116

τυποῦν 96 (vide adn)

Υδωρ χέοντα 41

ὑπνος II 9. 11

φαίνειν. -ων μέλη 137

φαντάζεσθαι. πλησίον -εται 40

φέρβειν. ἐν γῇ -εται χλοηφόρῳ
142

φθορά. την πείραν φθορᾶς 119

φλογμός. ἑλλύων -οῖσιν (conp) 115

φορά. κύκλον -αῖσι ταῖς πολυστρό-
φοις 132

φράζειν. ἐν βραχεὶ φράσαι 79 sq.

φύσις αὐτουργός 82, χλόη ἄρχεται

σχίζειν -ιν 104, πᾶσα θνητὴ -ις 144,

χειμῶνος -ιν 167, ἀφ' οὗ -ις ἐβλά-
στησεν II 5

Χαράσσειν. αἶα -εται 112

χάσμα. τοῦδ' ἀμφι -α 5

χεῖμα. -ατος πάγοις 148

χθών. εἰς δόμους χθονός 130

χλόη .. ἄρχεται σχίζειν φύσιν 104

χλοηφόρος. ἐν γῇ -ωι 142

χόλος II 9

χορεία. πρωτος -είας 83

χρόνος. ἐν -οισι καρπίμοις 108

χώρα. μέσαισι -αις Ἰχθύων ὀρώ-
μενος 29

ὠκύπους Λαγώς 63

ὠριος. -ον τεύχη σπόρον 126

*Imprimi liber coeptus est mense Nov. a. 1896, desitus praeter indices mense
Maio a. 1898*

Typis I. B. Hirschfeldt, Lipsiae.

Comm. in Ar. ed. Maass.

Weidmannsche Buchhandlung, Berlin.

PAPYRVS BERG

Druck von A. Frisch, Berlin

LINENSIS No. 5865.

II

VII

VIII

III

Druck von A. Frisch, Berlin.

SIS No. 5865.

der V. 741-753 } befinden sich auf 2. Pergamentstücken eines codex
804-816 } der 4. in British Mus. (B.M. Pap. 2736)
begr. v. H. J. Bell, the class. Anecdote I, 2. 1-3 (Jan 1897)

PA 3873 .A7 A2 C.1
Commentarium in Aratum reliq
Stanford University Libraries

3 6105 034 260 047

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
gncirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

JUN 30 2006
JUN 30 2006

